

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

1381 à 341 - T Text 290 - - . Lit . j. 24.

= T Lilury 27)

•

-

• .

-

.

.

-.

.

·

.

Digitized by Google

ł

.

•

. .

Digitized by Google

ПАРАКЛНТІКН

820

HTOI

ΟΚΤΩΗΧΟΣ Η ΜΕΓΑΛΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ

ΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΥΤΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΤΕΛΕΙ ΣΥΝΗΘΩΝ ΠΡΟΣΘΗΚΩΝ.

ΕΝ ΡΩΜΗ

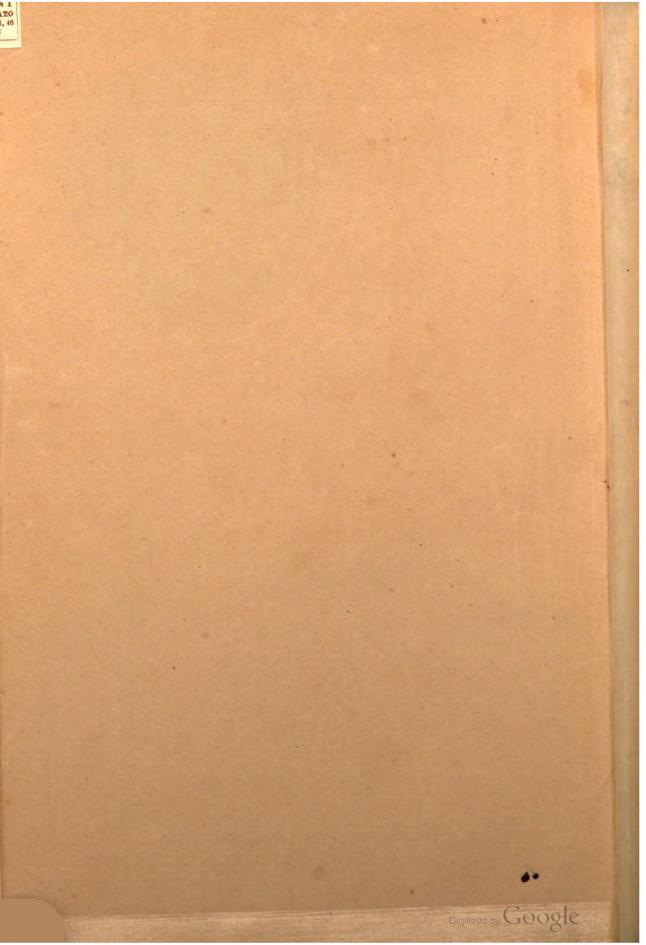
1885

= T. Text 290 .

d

34

Digitized by Google

ПАРАКАНТІКН

Digitized by Google

ПАРАКЛНТІКН

HTOI

ΟΚΤΩΗΧΟΣ Η ΜΕΓΑΛΗ

περιεχοτελ

ΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΥΤΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΤΕΛΕΙ ΣΥΝΗΘΩΝ ΠΡΟΣΘΗΚΩΝ.

EN PΩMH 1885

:

 $\mathbf{F}_{\mathbf{r}} = \mathbf{F}_{\mathbf{r}} =$

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Α'. ΗΧΟΥ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἀΑναστάσιμα τῆς ἘΟκτωήχου γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα... καὶ νῦν, τὸ ἑπόμενον Θεοτοκίον, τὸ Δογματικόν.

'Ηχος α'.

Παρθενική πανήγυρις σήμερον, * ἀδελφοί· * σκιρτάτω ή κτίσις, * χορευέτω ή ἀνθρωπότης· * συνεκάλεσε γὰρ ήμᾶς * ή ἀγία Θεοτόχος, * τὸ ἀμόλυντον κειμήλιον τῆς παρθενείας, * ὁ λογικὸς τοῦ δευτέρου 'Αδὰμ Παράδεισος, * τὸ ἐργαστήριον τῆς ἐνώσεως τῶν δύω φύσεων, * ή πανήγυρις τοῦ σωτηρίου συναλλάγματος, * ή παστὰς, * ἐν ἡ ὁ Λόγος ἐνυμφεύσατο τὴν σάρχα, * ή ὄντως χούφη νεφέλη, * ή τὸν ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ μετὰ σώματος βαστάσασα. * Ταῖς αὐτῆς ίχεσίαις, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είτα τὸ Φῶς ἰλαρὸν, xαὶ τὸ Προχείμενον. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸ Καταξίωσον, xτλ. ψάλλομεν τὸ πρῶτον Στιχηρὸν 'Αναστάσιμον τῶν 'Αποστίχων, xαὶ τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόχου.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Δεδοξασμένη υπάρχεις * ἐν γενεαζς γενεῶν, * παρθενομῆτορ Κόρη, * Θεοτόχε Μαρία, * τοῦ Κόσμου προστασία, * τεχοῦσα σαρχὶ * τὸν Υἰὸν τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, * χαὶ συναίδιον Πνεύματι ἀληθῶς· * ὃν ἰχέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Paracleticus.

Στίχ. "Αχουσον, θύγατερ.

Οι συνεχόμενοι θλίψεσιν * ἀδοκήτοις, ἀγνὴ, * σὲ προστασίαν μόνην * κεκτημένοι, Παρθένε, * βοῶμεν εὐχαρίστως· * Σῶσον ἡμᾶς, * Παναγία Θεόνυμφε· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις τοῦ Κόσμου καταφυγὴ * καὶ ἀντίληψις τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου.

'Ανεχαινίσθη ὁ Κόσμος * ἐν τῆ χυήσει σου, * Θεοχυῆτορ Κόρη, * τῶν πιστῶν σωτηρία, * χαὶ ἄγρυπνος προστάτις * τῶν εὐσεβῶς * αἰτουμένων σε, ἄχραντε· * μὴ διαλείπης πρεσβεύουσα ἐχτενῶς * ὑπὲρ πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα... και νῦν. Δογματικόν.

Νεφέλην σε φωτὸς ἀιδίου, * Παρθένε, * ὁ Προφήτης ὡνόμασεν· * ἐν σοὶ γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόχον * χαταβὰς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, * χαὶ ἐχ σοῦ ἀνατείλας * τὸν Κόσμον ἐφώτισε, * τὴν πλάνην χατήργησε * Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. * Αὐτὸν ἰχετεύουσα ἐχτενῶς, * Παναγία, * δεόμεθα, * μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν ἀληθῆ Θεοτόχον ὁμολογούντων σε.

Νῦν ἀΑπολύεις, τὸ Τρισάγιον· τὸ ἀΑναστάσιμον ἀΑπολυτίχιον, χαὶ ἀΑπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΟ.

Μετά τὸν Προοιμιαχὸν Ψαλμὸν, χαὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ **Κύριε, ἐχέχραξα** ἰστῶμεν Στίχους ί. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα ζ'. χαὶ τοῦ 'Αγίου τῆς ἡμέρας γ'. ἢ ὃ'. χαὶ ૬΄. εἴπερ ἑορτάζεται ὁ "Αγιος.

Στιχηρά 'Αναστάσιμα της Όχτωήχου.

'Ηχος α'.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς * πρόσδεξαι, "Λγιε Κύριε, * χαὶ πα-Γράσχου ἡμῖν * ἄφεσιν ἀμαρτιῶν· * ὅτι μόνος εἰ ὁ δείξας * ἐν Κόσμφ τὴν `Ανάστασιν.

Κυχλώσατε, Λαοί, Σιών * χαι περιλάβετε αὐτὴν, * χαι δότε δόξαν ἐν αὐτῆ * τῷ ἀναστάντι ἐχ νεχρῶν· * ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς * ἐχ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Δεῦτε, Λαοι, ὑμνήσωμεν * xαι προσχυνήσωμεν Χριστόν, * δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐχ νεχρῶν 'Ανάστασιν· * ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐχ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ * τὸν Κόσμον λυτρωσάμενος. Ετερα Στιχηρὰ 'Ανατολιχά.

Εύφράνθητε, ούρανοι, * σαλπίσατε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, * βοήσατε, τὰ ὄρη, εὐφροσύνην· * ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανουἡλ * τὰς

άμαρτίας ήμῶν * τῷ σταυρῷ προσήλωσε, * καὶ ζωὴν ὁ διδοὺς * θάνατον ἐνέκρωσε, * τὸν ᾿Αδὰμ ἀναστήσας * ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸν σαρχὶ ἐχουσίως * σταυρωθέντα δι' ἡμᾶς, * παθόντα χαὶ ταφέντα * χαὶ ἀναστάντα ἐχ νεχρῶν * ὑμνήσωμεν λέγοντες· * Στήριζον ὀρθοδοξία * τὴν Ἐχχλησίαν σου, Χριστὲ, * χαὶ εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν * ὡς ἀγαθὸς χαὶ φιλάνθρωπος.

Τῷ ζωοδόχψ σου τάφψ * παρεστώτες οἱ ἀνάξιοι * δοξολογ(αν προσφέρομεν * τῆ ἀφάτψ σου εὐσπλαγχνία, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν·* ὅτι σταυρὸν κατεδέξω * καὶ θάνατον, ἀναμάρτητε, * ἴνα τῷ Κόσμψ δωρήσῃ * τὴν 'Ανάστασιν * ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸν τῷ Πατρί συνάναρχον * και συναιδίον Λόγον, * τὸν ἐκ παρθενικῆς νηδύος * προελθόντα ἀφράστως, * και σταυρὸν και θάνατον * δι' ἡμᾶς ἐκουσίως καταδεξάμενον, * και ἀναστάντα ἐν δόξη * ὑμνήσωμεν λέγοντες· * Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Αγίου, εἰ ἔστιν ἑορταζόμενος. Καὶ νῦν, τὸ ἐπόμενον Θεοτοχίον· εἰ δὲ μὴ, Δόξα... xαὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Τὴν παγχόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, * xal τὸν Δεσπότην τεχοῦσαν, * τὴν ἐπουράνιον πύλην * ὑμνήσωμεν, Μαρίαν τὴν Παρθένον, * τῶν 'Ασωμάτων τὸ ἀσμα, * xal τῶν Πιστῶν τὸ ἐγχαλλώπισμα * αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὑρανὸς, * xal ναὸς τῆς Θεότητος * αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἔχθρας χαθελοῦσα, * εἰρήνην ἀντεισῆξε, * xal τὸ βασίλειον ἠνέφξε. * Ταύτην οὖν χατέχοντες * τῆς πίστεως τὴν ἄγχυραν, * ὑπέρμαχον ἔχομεν * τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. * Θαρσείτω τοίνυν, * θαρσείτω Λαὸς τοῦ Θεοῦ. * xal γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθροὺς * ὡς παντοδύναμος.

Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον xαὶ τὸ Φῶς ἰλαρὸν, βαλών ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς τὴν συνήθη μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι, ψάλλει τὸ τῆς ἡμέρας.

Προκείμηνον, ^{*}Ηχος πλ. β'.

Ο Κύριος έβασίλευσεν, εύπρέπειαν ένεδύσατο.

Στίχ. Ενεδύσατο ο Κύριος δύναμιν, και περιεζώσατο.

Στίχ. Και γαρ έστερέωσε την οιχουμένην, ήτις ού σαλευ-Θήσεται.

Είτα ή συνήθης Έχτενής, τὸ Καταξίωσον χτλ. χαὶ μετὰ τὴν Ἐχφώνησιν, ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, λιτανεύοντες ἐν τῷ Νάρθηχι. Μετὰ δὲ τὰς συνήθεις εὐχὰς, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, χαὶ ψάλλομεν τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τῶν Ἀποστίχων. Ήχος α΄.

Τῷ πάθει σου, Χριστὲ, * παθῶν ἡλευθερώθημεν, * xαὶ τῆ Αναστάσει σου * ἐχ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν· * Κύριε, δόξα σοι.

Έτερα Στιχηρά χατά Άλφάβητον.

'Αγαλλιάσθω ή χτίσις, * οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, * χεῖρας χροτείτω τὰ ἔθνη μετ εὐφροσύνης· * Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν * τῷ σταυρῷ προσήλωσε * τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, * χαὶ τὸν θάνατον νεχρώσας * ζωὴν ἡμῖν ἐδωρήσατο, * πεπτωχότα τὸν 'Αδὰμ * παγγενῆ ἀναστήσας * ὡς φιλάνθρωπος.

Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ * xαὶ γῆς, ἀxατάληπτε, * ἐκών ἐσταύρωσαι διὰ φιλανθρωπίαν· * ὁ "Αδης συναντήσας * κάτωθεν ἐπικράνθη, * xαὶ δικαίων ψυχαὶ δεξάμεναι * ἡγαλλιάσαντο· * 'Αδὰμ δὲ * ἰδών σε τὸν Κτίστην * ἐν τοῖς καταχθονίοις ἀνέστη. * 'Ω τοῦ θαύματος ! * πῶς θανάτου ἐγεύσατο * ἡ τῶν ἀπάντων ζωή; * ἀλλ' ἢ ὡς ἡβουλήθη, * κόσμον φωτίσαι * κραυγάζοντα καὶ λέγοντα· * Ο ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * Κύριε, δέζα σοι.

Γυναϊχες μυροφόροι * μύρα φέρουσαι μετὰ σπουδής * χαὶ ὀδυρμοῦ τὸν τάφον σου χατέλαβον· * χαὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, * παρὰ δὲ τοῦ 'Αγγέλου μαθοῦσαι * τὸ χαινὸν χαὶ παράδοξον θαῦμα, * τοῖς 'Αποστόλοις ἔλεγον· * 'Ανέστη ὁ Κύριος, * παρέχων τῷ Κόσμφ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Αγίου, εἰ ἔστιν εἰ δὲ μή,

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

'Ιδού πεπλήρωται * ή τοῦ 'Ησαίου πρόβρησις * Παρθένος γὰρ ἐγέννησας, * καὶ μετὰ τόχον ὡς πρὸ τόχου διέμεινας· * Θεὸς γὰρ ἡν ὁ τεχθεἰς, * διὸ καὶ φύσεις ἐκαινοτόμησεν. * 'Αλλ', ὡ Θεομῆτορ, * ἰκεσίας σῶν δούλων * σῷ τεμένει προσφερομένας σοι * μὴ παρίδης· * ἀλλ' ὡς τὸν Εὕσπλαγχνον * σαῖς ἀγκάλαις φέρουσα, * σοῖς οἰκέταις σπλαγχνίσθητι, * καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. 'Απολυτίχιον 'Αναστάσιμον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος * ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, * xαὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων * τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, * ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ, * δωρούμενος τῷ Κόσμφ τὴν ζωήν · * διὰ τοῦτο αὶ Δυνάμεις * τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι, ζωοδότα· * Δόξα τῆ ἀναστάσει σου, Χριστὲ, * δίξα τῆ Βασιλεία σου, * δόξα τῆ οἰχονομία σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοχίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου * σοὶ, Παρθένε, τὸ Χαῖρε, * σὺν τῆ φωνῆ ἐσαρχοῦτο * ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης * ἐν σοὶ τῆ ἀγία χιβωτῷ, * ὡς ἔφη ὁ δίχαιος Δαυίδ· * ἐδείχθης πλατυτέρα * τῶν οὐρανῶν, * βαστάσασα τὸν Κτίστην σου· * Δόξα τῷ ἐνοιχήσαντι ἐν σοὶ, * δόξα τῷ προελθόντι ἐχ σοῦ, * δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς * διὰ τοῦ τόχου σου.

Και ή λοιπή Ακολουθία της άγρυπνίας.

ТН КТРІАКН

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ψάλλομεν τὸν εἰς τὴν ἀγίαν καὶ ζωαρχικὴν Τριάδα Κανόνα,. οὐ ἡ ἀΑκροστιχίς

Μίαν σε μέλπω την τρισήλιον φύσιν.

Ποίημα Μητροφάνους.

'Ωδή α΄. 'Ηχος α΄. Ο Ειρμός.

Σοῦ ή τροπαιοῦχος δεξιά.

Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν * τὰ Σεραφὶμ ἀσιγήτως δοξάζουσιν, * ἀναρχον, ἀίδιον, ποιητιχήν * ἀπάντων, ἀχατάληπτον, * ήν χαὶ πᾶσα γλῶσσα * πιστῶς γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Ινα τοϊς ἀνθρώποις ἐνιχὴν * τὴν τριλαμπῆ σου δηλώσης Θεότητα, * πλάσας πριν τὸν ἀνθρωπον, χατὰ τὴν σὴν * εἰχόνα διεμόρφωσας, * νοῦν αὐτῷ χαὶ λόγον * χαὶ πνεῦμα δοὺς ὡς φιλάν– θρωπος.

Ανωθεν δειχνύς μοναδιχόν * θεαρχιχαζς έν τρισίν ύποστάσεσι * χράτος, Πάτερ, ἕφησας τῷ ἰσουργῷ * Υἰῷ σου καὶ τῷ Πνεύματι· * δεῦτε, χαταβάντες * αὐτῶν τὰς γλώσσας συγχέωμεν. Θεοτοχίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατὴρ * εἰχονιχῶς τοῖς σοφοῖς προηγόρευται, * Λόγος δὲ συνάναρχος ὁ συμφυὴς * Υἰὸς, χαὶ Πνεῦμα ἅγιον, * τὸ ἐν τῇ Παρθένῷ * τοῦ Λόγου χτίσαν τὴν σάρχωσιν.

'Ωδή γ'. Ο μόνος ειδώς.

Σὐ πάλαι σαφῶς τῷ ᾿Αβραὰμ * ὡς ὡφθης τρισυπόστατος * μοναδιχός τε φύσει Θεότητος, * θεολογίας τὸ ἀχραιρνέστατον * τυπιχῶς ἐνέφηνας· * χαὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε * τὸν μονάρχην Θεὸν χαὶ τρισήλιον.

Έχ σοῦ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς * ἀἰρεύστως, Πάτερ, ἔλαμψε * φῶς ἐχ φωτὸς Υἰὸς ἀπαράλλαχτος, * χαὶ Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐχπεπάρευται· * χαὶ μιᾶς Θεότητος * αἴγλην τρισυπόστατον * προσχυνοῦμεν πιστῶς χαὶ δοξάζομεν.

Μονάς ή Τριάς ύπερφυῶς, * ἀἰρἡτως ὑπὲρ ἔννοιαν, * ταῖς νοεραῖς Οὐσίαις δοξάζεται, * ταῖς τρισαγίαις φωναῖς ἀσίγητον *

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

έχβοώσαις αίνεσιν· * αίς συμφώνως ύμνειται * χαι ήμιν τρισυπόστατος Κύριος. Θεοτοχίον.

Έχ σού χρονιχώς άνευ σποράς * προήλθεν ο υπέρχρονος, * όμοιωθείς ήμιν ο άνειδεος, * χαί μίαν φύσιν χαί χυριότητα * του Πατρος έδίδαξε * χαί Γίου χαί Πνεύματος, * Θεοτόχε· διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα. Τον τάφον σου, Σωτήρ.

Πατέρα χαι Υιόν * προσχυνήσωμεν πάντες, * χαι Πνεύμα τὸ εὐθὲς * χαι ἰσότιμον δόξη, * Τριάδα τὴν ἄχτιστον * χαι ὑπέρθεον Δύναμιν· * ἢν δοξαζουσι * τῶν 'Ασωμάτων αι τάξεις, * ταύτην σήμερον * χαι γηγενεῖς μετὰ φόβου * πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Οδήγησον ήμας * έν όδῷ μετανοίας * έκκλίνοντας ἀεἰ * πρὸς κακῶν ἀνοδίας, *. καὶ τὸν ὑπεράγαθον * παροργίζοντας Κύριον, * ἀπειρόγαμε, * εὐλογημένη Μαρία, * καταφύγιον * ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, * Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

'Ωδή δ'. Όρος σε τη χάριτι.

Λάμψον μοι, * Θεαρχία τρισήλιε, λάμψεσι * σών θεουργών μαρμαρυγών, * τοῖς τῆς χαρδίας ὀφθαλμοῖς * τὸ χάλλος φαντάζεσθαι * τῆς ὑπὲρ νοῦν * θεαρχικῆς σου λαμπρότητος * χαὶ φωτουργοῦ καὶ γλυχείας μεθέξεως.

Πρότερον * οὐρανοὺς ἐστερέωσας, Κύριε, * xαὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν * τῷ Λόγῷ σου τῷ παντουργῷ * xαὶ Πνεύματι στόματος * τῷ συμφυεῖ, * μεθ' ὦν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος * ἐν τριλαμπεῖ μοναρχία Θεότητος.

Ος ἕπλασας * χατ εἰχόνα με σὴν χαὶ ὁμοίωσιν, * θεαρχιχὴ, παντουργιχὴ * Τριὰς, ἀσύγχυτε Μονὰς, * συνέτισον, φώτισον * πρὸς τὸ ποιεῖν * τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον, * τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύἴ χαὶ τέλειον. Θεοτοχίον.

Τέτοχας * τῆς Τριάδος τὸν ἐνα, Πανάχραντε, * θεαρχιχώτατον Υἰὸν, * σωματωθέντα δι' ἡμᾶς * ἐχ σοῦ, χαὶ αὐγάζοντα * τοὺς γηγενεζς * τῆς τρισηλίου Θεότητος * τῷ ἀνεσπέρῷ φωτὶ χαὶ ταζς λάμψεσιν.

'Ωδή ε'. 'Ο φωτίσας * τη ελλαμψει.

Ητοῦ πρῶτον * τῶν Αγγέλων ἀμέσως διάχοσμον * ἀπροσίτοις * Ητοῦ σοῦ χάλλους ἀχτἴσιν ἐλλάμπουσα, * ταῖς σαῖς αἰγλαις φώτισον, * Τριὰς ἡ μοναρχιχωτάτη, * τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Νῦν ή φύσις, * ἐνιχὴ Θεαρχία τρισήλιε, * ἀνυμνεί σε, * ἡν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, * τῶν πταισμάτων λύτρωσιν * χαὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη * χαὶ τῶν δεινῶν χαὶ τῶν θλίψεων.

Τὸν Πατέρα * xai Υἰὸν xai τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, * μίαν φύσιν * xai Θεότητα πίστει δοξάζομεν, * μεριστὴν ἀμέριστὸν, * ἕνα Θεὸν τῆς ἀοράτου * xai ὁρωμένης τε xτίσεως.

Θεοτοχίον.

'Ρήσεις πάλαι * Προφητῶν προδιέργαψαν, Αχραντε, * τὸν σὸν τόχον * τὸν ἀπόἰρἡητον χαὶ ἀνερμήνευτον· * Ἐν ἡμεῖς ἐγνώχαμεν * μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαίας * χαὶ τρισηλίου Θεότητος.

Ωδή ς. Έχύχλωσεν ήμας.

Τσόφροπον την δύναμιν ώς έχουσα, * Τριας ή ύπερούσιος, * έν Ιταυτότητι βουλήσεως Μονας, * πέφυχας απλη χαι αδιαίρετος. * Σύ οῦν ἡμᾶς * ἐν τη δυνάμει * σοῦ περιφρούρησον. Δίς.

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῆ βουλήσει σου * ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας * ἐξ οὐχ ὄντων, ἀχατάληπτε Τριὰς, * εἶτα χαὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. * Αλλὰ χαὶ νῦν * ἐχ πάσης ῥῦσαι * μὲ περιστάσεως.

Θεοτοχίον.

Ηλίου τοῦ ἀδύτου οἶχος γέγονας, * τοῦ χτίσαντος χαὶ τάξαντος * τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους πανσθενῶς, * ἄχραντε Παρθένε θεονύμφευτε. * Αλλὰ χαὶ νῦν * τῆς τῶν παθῶν με * ρῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα. Τον τάφον σου, Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν * χαὶ ἀμέριστον φύσιν * προσώποις ἐν πρισὶ * τεμνομένην ἀτμήτως * χαὶ μένουσαν ἀμέριστον * χατ' οὐσίαν Θεότητος, * προσχυνήσωμεν * οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, * χαὶ δοξάσωμεν, * ὡς Ποιητὴν χαὶ Δεσπότην, * Θεὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Κυβέρνησον, Αγνή, * τήν ἀθλίαν ψυχήν μου, * χαὶ οἰχτειρον αὐτήν * ὑπὸ πλήθους πταισμάτων * βυθῷ ὅλισθαίνουσαν * ἀπωλείας, Πανάμωμε·* χαὶ ἐν ὡρα με * τῆ φοβερặ τοῦ θανάτου * σὺ ἐξάρπασον, * χατηγορούντων Δαιμόνων, * χαὶ πάσης χολάσεως.

'Ωδή ζ΄. Σε νοητήν, * Θεοτόχε.

Λόγε Θεοῦ, * συμφυὲς ἀπαύγασμα * τοῦ παντοχράτορος Θεοῦ, * ὡς ὑπέσχου, τὴν παρὰ σοῦ * θεουργὸν ἐνοίχησιν * ποίησον ὡς εὐσπλαγχνος, * σὺν τῷ Πατρὶ σου χαὶ τῷ Πνεύματι, * χαὶ φοβερὸν * τοῖς Δαίμοσί με δετξον χαὶ πάθεσι. Δίς.

Ίνα τῆς σῆς * εὐσπλαγχνίας, Δέσποτα, * δείξης τὸ πέλαγος ἡμῖν, * τὸν Γἰὸν σου πρὸς τὴν ἡμῶν * πέμψας ταπεινότητα, * αῦθις ἀνεμόρφωσας * πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. * ᾿Αλλὰ καὶ νῦν * τῷ θείφ με συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοχίον.

Ο Χερουβίμ * θρόνφ ἐποχούμενος * καὶ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς * ἐν γαστρί σου παρθενικῆ * ψκησε, Πανάχραντε, * πάντας ἐκλυτρούμενος * ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος. * 'Αλλὰ καὶ νῦν * ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

'Ωδή η'. Θαύματος ύπερφυους.

Νεύματι θεουργιχώ, Κύριε, πάντων, * τρισυπόστατε χαὶ παντοχράτορ, * οὐρανοὺς ἐξέτεινας ώσεὶ δέἀριν, * εἶτα χαὶ γῆς * ἀπηώρησας τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δραχί. * Διὸ χαὶ τοὺς δούλους σου χραταίωσον * τῆ ἀγάπη * χαὶ πίστει τῆ σῆ, φιλάνθρωπε, * ἱνα σε ὑμνῶμεν * εἰς πάντας αἰῶνας. Δίς.

Φώτισον, θεαρχικόν Φῶς, τοὺς ὑμνοῦντας * τὸ τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, * ἐνιαῖον αὖθις δὲ τῆ οὐσία, * καὶ πρὸς τὰς σὰς * φωτοδότιδας ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν ἀεί· * δι' ὠν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου * τὴν γλυκεῖαν * καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, * καὶ ὑπερυψῶ σε * πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

"Υψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων * προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως * ὁ Υἰός σου, πάναγνε Θεοτόχε, * ὑπερβολῆ * ἀγαθότητος ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· * ῷ χαὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπομεν· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Τύπον * της άγνης.

Σώσον, * ό Σωτήρ τῆς χτίσεως * τῆς αἰσθητῆς χαὶ νοουμένης, Στοὺς δούλους σου * τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιβουλῆς χαὶ χαχώσεως,* παναγία Τριὰς, ὁμοούσιε, * χαὶ φρούρει τὴν σὴν ποίμνην * διὰ παντὸς ἀνεπιβούλευτον. Δίς.

"Ινα * τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον * τῆς οἰσιώδους δείξῃς σου ἀγαθότῃτος, * δέδωχας ἡμῖν ἐπαγγελίας, τρισήλιε * xαὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, * σωστιχὰς τοῖς σοῖς δούλοις, * ἂς ἐχπληρῶσαι χαταξίωσον.

Θεοτοχίον.

Νεῦσον * ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν, * ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι * μόνος εἰς Θεὸς ἀληθινὸς πιστευόμενος, * καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, * πρεσβείαις τῆς ἀχράντου * καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

> Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μεσονυχτιχοῦ, χαὶ Ἀπόλυσις.

EIE TON OPOPON.

Μετά τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ Θεὸς Κύριος, εἰς Ἡχον α΄., καὶ τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δἰς, τὸ δὲ Θεοτοκίον ἅπαξ. Εἰτα ή συνήθης Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου. Μετὰ δὲ τὴν α΄. Στιχολογίαν, ψάλλομεν Καθίσματα Ἀναστάσιμα προσόμοια γ΄.

'Ηγος α'.

Τόν τάφον σου, Σωτήρ, * στρατιώται τηρούντες, * νεχροί τη άστραπη * του έφθέντος 'Αγγελου * έγένοντο κηρύττοντος * Γυναιξί την 'Ανάστασιν. * Σε δοξάζομεν * τον της φθορας καταιρέτην * σοι προσπίπτομεν * τοῦ ἀναστάντι ἐκ τάρου * καὶ μόνφ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῷ προσηλώθεὶς * ἐχουσίως, Οἰκτίρμον, * ἐν μνήματι τεθεἰς * ὡς θνητὸς, Ζώοδότα, * τὸ χράτος συνέτριψας, * Δυνατὲ, τῷ θανάτῷ σου· * σὲ γὰρ ἔφριξαν * οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ "Ἀδου· * σῦ συνήγειρας * τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας * ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Καί νύν. Θεοτοχίον.

Μητέρα σε Θεοῦ * ἐπιστάμεθα πάντες, * Παρθένον ἀληθῶς * xai μετὰ τόχον φανείσαν, * οἱ πόθφ κατατεύγοντες * πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· * σὲ γὰρ ἔχομεν * ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· * σὲ χεχτήμεθα * ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, * τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετά την β'. Στιχολογίαν. Καθίσματα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναϊχες πρός τὸ μνῆμα * παρεγένοντο ὄρθριαι, * χαὶ ἀγγελικὴν ὁπτασίαν * θεασάμεναι ἔτρεμον ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, * τὸ θαῦμα χατέπληττεν αὐτάς * διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι * τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν Ἐγερσιν. * Τὸν "Ἀδην ἐσχύλευσε Χριστὸς, * ὡς μόνος κραταιὸς χαὶ δυνατὸς, * καὶ φθαρέντας συνήγειρε πιστοὺς, * τὸν τῆς χαταχρίσεως * φόβον λύσας Σταυρῷ.

Δόξα.

Έν τῷ Σταυρῷ προσηλωθείς, * ή Ζωή τῶν ἀπάντων, * καὶ ἐν νεχροῖς λογισθείς, * ό ἀθάνατος Κύριος, * ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ, * καὶ ἤγειρας 'Αδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς· * διὰ τοῦτο αὶ Δυνάμεις * τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι, ζωοδότα· * Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι, Χριστὲ· * δόξα τῆ 'Αναστάσει σου· * δόξα τῆ συγκαταβάσει σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Paracleticus.

ТН КҮРІЛКН ПРОІ.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Τόν τάφον σου, Σωτήρ.

Μαρία, τὸ σεπτὸν * τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, * ἀνάστησον ἡμᾶς * πεπτωχότας εἰς χάος * δεινῆς ἀπογνώσεως * καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· * σὺ γὰρ πέφυκας * ἀμαρτωλῶν σωτηρία, * καὶ βοήθεια * καὶ κραταιὰ προστασία, * καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετά δὲ τὴν Στιχολογίαν τοῦ ἀμωώμου, ψάλλομεν τὰ Εὐλογητάρια. ΕΙΟ' οῦτω, Συναπτή μιχρά, χαὶ ἡ Ὑπακοή.

Η τοῦ Ληστοῦ μετάνοια * τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, * ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων * τὴν χαρὰν ἑμήνυσεν· * Ότι ἀνέστης, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οι 'Αναβαθμοί. 'Αντίρωνον Α'.

'Εν τῷ θλίβεσθαί με, * εἰσάχουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, * Κύριε, σοὶ χράζω.

Τοῖς ἐρημιχοῖς * ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται, * χόσμου οὐσι τοῦ ματαίου ἐχτός.

Δόξα... χαι νῦν.

'Αγίφ Πνεύματι * τιμή χαὶ δόξα, * ὥσπερ Πατρὶ, * πρέπει ἄμα χαὶ Υἰῷ· * διὰ τοῦτο ἄσωμεν * τῇ τριαδικῇ Μονοχρατορία.

Αντίφωνον Β΄.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν * ὑψωσάς με νόμων· * ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον, * ὁ Θεὸς, ἱνα ὑμνῶ σε.

Δεξιά σου χειρι * λαβών σύ, Λόγε, * φύλαξόν με, φρούρησον, * μή πῦρ με φλέξη τῆς ἀμαρτίας.

$\Delta \delta \xi \alpha \dots x \alpha \lambda v v v$.

'Αγίφ Πνεύματι * πασα ή χτίσις χαινουργειται, * παλινδρομουσα εἰς τὸ πρῶτον· * ἰσοσθενὲς γάρ ἐστι Πατρὶ χαὶ Λόγφ.

'Αντίφωνον Γ'.

'Επὶ τοῖς εἰρηχόσι μοι· * Οδεύσομαι * εἰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· * ηὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, * συγχαίρει ἡ χαρδία.

'Επι οίχον Δαυιδ * φόβος μέγας· * ἐχετ γὰρ θρόνων ἐχτεθέντων, * χριθήσονται άπασαι * αί φυλαι τῆς γῆς χαι γλῶσσαι.

Δόξα... χαι νῦν.

'Αγίφ Πνεύματι * τιμήν, προσχύνησιν, * δόξαν χαι χράτος, * ώς Πατρί τε άξιον, * χαι τῷ Υἰῷ δεί προσφέρειν * Μονὰς γάρ έστιν ή Τριὰς * τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προχείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίω, παφφησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Στίχ. Τα λόγια Κυρίου λόγια άγνά.

Πάσα πνοή. Εὐαγγέλιον Έωθινὸν, τὸ ἐνδιάτακτον. Εἶτα, 'Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ μετὰ τὸν πεντηκοστὸν Ψαλμὸν ψάλλομεν εἰς Ἡχον β΄.

Δόξα.

Ταΐς τών 'Αποστόλων * πρεσβείαις, 'Ελεήμον, * έξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγχλημάτων.

Και νῦν.

Ταΐς τῆς Θεοτόχου * πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγχλημάτων.

Είτα·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, * χατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, * χαὶ χατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰχτιρμῶν σου * ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ήχος β΄.

'Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς * ἀπὸ τοῦ τάφου, * χαθώς προεῖπεν, * ἔδωχεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν * χαὶ μέγα ἔλεος.

Μετὰ δὲ τὸ Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν σου, καὶ τὴν Ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων, ποιοῦντες τὸν μὲν ἀΑναστάσιμον εἰς δ΄. τὸν Σταυροαναστάσιμον εἰς γ΄. τὸν τῆς Θεοτόκου εἰς γ΄. καὶ τὸν τοῦ ἀΑγίου τῆς ἡμέρας εἰς δ΄. εἰ δὲ ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος, εἰς ϛ΄. ἢ ή΄, καταλιμπάνοντες τότε τὸν Σταυροαναστάσιμον Κανόνα.

Κανών 'Αναστάσιμος.

Ποίημα 'Ιωάννου τοῦ Δαμασχηνοῦ.

'Ωδή α΄. Ήχος α΄. Ο Ειρμός.

• τοῦ ή τροπαιοῦχος δεξιά * θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύι δεδόξασται· *

» Ζαύτη γάρ, 'Αθάνατε, ώς πανσθενής * ύπεναντίους έθραυσε, *

» τοτς 'Ισραηλίταις * όδον βυθοῦ χαινουργήσασα.

Τροπάρια.

Ο χερσιν άχράντοις έχ χοὸς * θεουργιχῶς χατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, * χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ σταυρῷ, * ἐχ γῆς ἀναχαλούμενος * τὸ φθαρέν μου σῶμα, * ὅ ἐχ Παρθένου προσείληφας.

Νέχρωσιν ὑπέστη δι' ἐμὲ * χαὶ τὴν ψυχήν τῷ θανάτῷ προδίδωσιν * ὁ ἐμπνεύσει θεία ψυχήν μοι ἐνθείς· * χαὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν * χαὶ συναναστήσας * τῆ ἀφθαρσία ἐδόξασε.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε, ή τῆς χάριτος πηγή[.] * χαΐρε, ή κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος[.] * χαΐρε, ή λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, * καὶ ὄρος ἀλατόμητον, * ή τὸν ζωοδότην * Χριστὸν τῷ Κόσμῳ κυήσασα. ТΗ КΥРІАКΗ ПРΩІ.

Κανών Σταυροαναστάσιμος.

Ποίημα του Κοσμά.

Ο Ειρμός Χριστός γεννάται, δαξάσατε.

Χριστός θεοϊ με σαρχούμενος, * Χριστόν με άνυψοι ταπεινούμενος, * Χριστός άπαθη έργάζεται, * πάσχων ό Ζωοδότης * φύσει σαρχός * όθεν άναμέλπω * χαριστήριον ψδήν, * ατι δεδόξασται.

Χριστὸς ὑψοῖ με σταυρούμενος, * Χριστὸς συνανιστα με νεχρούμενος, * Χριστός μοι ζωὴν χαρίζεται· * ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ * χεῖρας χροτῶν, * ἄδω τῷ Σωτῆρι * ἐπινίχιον ψδὴν, * ὅτι δεδόξασται. Θεοτοχίον.

Θεὸν, Παρθένε, συνέλαβες, * Χριστὸν ἐν παρθενία δὲ τέτοκας * ἐχ σοῦ σαρχωθέντα, Πάναγνε, * ἕνα τῆ ὑποστάσει * μονογενῆ * ἐν δυσὶν οὐσίαις * γνωριζόμενου Υἰόν * ὅτι δεδόξασται.

Κανών της Υπεραγίας Θεοτόχου.

Ο Ειρμός Σου ή τροπαιούχος δεξιά.

Ποίαν σοι ἐπάξιον φδήν * ή ήμετέρα προσοίσει ἀσθένεια, * εἰ μή τὴν χαρμόσυνον, ῆν Γαβριὴλ * ἡμᾶς ἐμυαταγώγησε· * Χαΐρε, Θεοτόχε, * παρθένε Μῆτερ ἀνύμφευτε;

Τη Αειπαρθένω και Μητρί * τοῦ Βασιλέως τῶν ἀνω Δυνάμεων * ἐκ καθαρωτάτης καρδίας, πιστοι, * πνευματικῶς βοήσωμεν· * Χαΐρε, Θεοτόκε, * παρθένε Μητερ ἀνύμφευτε.

^{*}Απειρος ή άβυσσος της σης * ἀχαταλήπτου χυήσεως, Πάναγνε· * πίστει ἀδιστάχτῷ οὖν εἰλιχρινῶς * προσφέρομέν σοι λέγοντες· * Χαΐρε, Θεοτόχε, * παρθένε Μητερ ἀνύμφευτε.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

μόνος είδώς τῆς τῶν βροτῶν * οὐσίας τὴν ἀσθένειαν * xai
 Οσυμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, * περίζωσόν με ἐξ ὕψους
 δύναμιν, * τοῦ βοᾶν σοι· *Αγιος * ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος * τῆς
 ἀχράντου σου δόξης, φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Θεός μου υπάρχων, 'Αγαθέ, * πεσόντα χατφκτείρησας, * χαὶ χαταβῆναι πρός με ηὐδόχησας, * ἀνύψωσάς με δια σταυρώσεως, * τοῦ βοᾶν σοι· "Αγιος, * ὁ της δέξης Κύριος, * ἀνείχαστος ἐν ἀγαθότητι.

Ζωή ἐνυπόστατος, Χριστὲ, * ὑπάρχων, xαὶ φθαρέντα με * ὡς συμπαθής Θεος ἐνδυσάμενος, * εἰς χοῦν θανάτου xαταβὰς, Δέσποτα, * τὸ θνητὸν διέἰρ ήξας, * xαὶ νεχροὺς τριήμερος * ἀναστὰς ἀρθαρσίαν ἡμφίασας. Θεοτοπίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, * Παρθένε, διὰ Πνεύματος * τοῦ παναγίου, ἕμεινας ἀφλεχτος * ἐπεὶ σὲ βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῃ, *

φλεγομένη αχαυστα, * σαφώς προεμήνυσε * την το πυρ δεξαμένην το άστεκτον.

Κανών Σταυροαν. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων. Τιῷ ἐπὶ τῶν ὥμων * τὸ πλανώμενον πρόβατον ἄραντε, * και Ι καθελόντι διὰ ξύλου * τὴν αὐτοῦ ἀμαρτίαν, * Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν * Ο ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, * Αγιος εἰ, Κύριε.

Τφ ἀναγαγόντι * τὸν ποιμένα τὸν μέγαν ἐξ Αδου Χριστὸν, * και τῆ αὐτοῦ ἰεραρχία * διὰ τῶν ᾿Αποστόλων * σοφῶς τὰ ἔθνη ποιμιάναντι, * ἐν ἀληθεία τῷ θείφ, πιατοί, * Πνεύματι λατρεύσωμεν. Θεοτοχίον.

Τφ ἐκ τῆς Παρθένου * ααρχωθέντι ἀσπόρως βουλήσει Υιφ, * και τὴν τεκούσαν μετὰ τόχον * θεικῆ δυναστεία * ἀγνὴν παρθένον φυλάξαντι, * τφ ἐπὶ πάντων βοώμεν Θεφ^{*} * Αγιος εἰ, Κύριε. Κανών τῆς Θεοτόχου. 'Ο μόνος εἰδώς.

Νεφέλην σε χούφην άψευδώς, * Παρθένε, δνομάζομεν, * προφη-Ντιχαίς επόμενοι ρήσεσιν * ελήλυθε γαρ επί σοι Κύριος, * χαθελείν Αιγύπτια * πλάνης χειροποίητα, * χαι φωτίσαι τους ταῦτα λατρεύοντας.

Σε έσφραγισμένην άληθώς. * χορὸς Προφητικὸς πηγὴν * xat xexλεισμένην πύλην ώνόμασε, * τῆς παρθενίας τῆς σῆς, Πανύμνητε, * τηλαυγώς τὰ σύμβολα * ἡμιν διαγράφοντες, * ἡν ἐφύλαξας xai μετὰ γέννησιν.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον ἰδεῖν, * ὡς θέμες, ἀξιούμενος * ὁ Γαβριἡλ, Παρθένε πανάμωμε, * περιχαρῆ σοι φωνὴν ἐχόμισε, * τὴν τοῦ Λόγου σύλληψεν * ἐμφανῶς μηνύουσαν, * καὶ τὸν ἄφραστον τόχον χηρύττουσαν.

Οδή δ. Ο Ειρμός.

* Ορος σε * τη χάριτι τη θεία χατάσχιον * προβλεπτικοζ à * Δββαχούμ * χωτανοήσας όφθαλμοζς, * έχ σοῦ έξελεύσεσθαι *

» τοῦ Ἱσραὴλ * προανεφώνει τὸν "Αγιον, * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν » καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Τίς ούπος * σωτήρ ό ἐξ Ἐδώμ ἀφιχόμενος, * στεφηρορών ἐξ ἀχανθών * πεφοινιγμένος τὴν στολὴν, * ἐν ξύλω χρεμαμενος; * Τοῦ Ἱσραὴλ * ὑπάρχει οὐτος ὁ Αγιος, * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ιδετε, * λαός τών άπειθών, και αισχύνθητε· * δν ώς χαχοῦργον γαρ ύμεις * άναρτηθήναι ἐν σταυρφ * Πελάτφ ήτήσασθε * φρενοβλαβώς, * θανάτου λύσας την δύναμιν, * θεοπρεπώς ἐξανέστη τοῦ μκήματος,

Θεοτοχίον.

Ξύλον σε, * Παρθένε, της ζωής ἐπιστάμεθα· * οὐ γὰρ της βρώσεως χαρπός * θανατηφόρος τοῖς βροτοῖς * ἐχ σοῦ ἀνεβλάστησεν, * άλλά ζωής της άιδίου άπόλαυσις, * είς σωτηρίαν ήμῶν τῶν ύμνούντων σε.

Κανών Σταυροαν. Ράβδος έχ της βίζης.

ττις ούτος ώρατος έξ Έδωμ, * xal τούτου το έρύθημα * των L ιματίων έξ άμπέλου Βοσώρ ; * Ωραΐος , ότι Θεός· * ώς βροτός δε αίματι * σαρχός την στολήν πεφοινιγμένος. * ώ μελωδούμεν πιστοί· * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Χριστός των μελλόντων άγαθων * φανείς άργιερεύς, ήμων * τήν άμαρτίαν διεσχέδασε * χαι δείξας ξένην όδον * τω ίδίω αίματι, * είς χρείττονα χαι τελειοτέραν * είσεδραμε δε σχηνήν, * πρόδρομος ήμων είς τα Αγια.

Θεοτοχίον.

Τής Εύας την πάλαι όφειλην * ἀπέτισας, Πανύμνητε, * τῷ δι ήμας φανέντι νέψ Αδάμ. * ένώσας γάρ έαυτῷ * έξ άγνῆς συλλήψεως * σάρχα νοεράν έμψυχωμένην, * έχ σοῦ προήλθε Χριστός, * είς τὸ συναμφότερον Κύριος.

Κανών της Θεοτόχου. Όρος σε * τη χάριτι.

χουε * θαυμάτων, ούρανὲ, ἐνωτίζου δὲ, ἡ Υῆ, * ὅτι θυγάτηρ Αγοϊχοῦ * τοῦ πεπτωχότος μὲν 'Αδὰμ * Θεοῦ ἐχρημάτισε, * τοῦ έαυτής * Δημιουργού τε λοχεύτρια, * είς σωτηρίαν ήμων χαι άνάπλασιν.

Υμνούμεν * τὸ μέγα χαὶ φριχτόν σου μυστήριον· * ὑπερχοσμίους γάρ λαθών * Ταξιαρχίας, έπι σε * ό *Ων χαταβέβηχεν, * ώς ύετός * ό έπι τόχον, Πανύμνητε, * είς σωτηρίαν ήμων χαι άνάπλασιν.

'Αγίων * άγία, Θεοτόχε πανύμνητε, * ή προσδοχία των έθνων * χαι σωτηρία των πιστών, * έχ σου άνατέταλχεν * ό λυτρωτής * χαι ζωοδότης χαι Κύριος, * ὂν ἐχδυσώπει, σωθηναι τοὺς δούλους σου. 'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

🔪 φωτίσας * τἤ έλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας, Χριστὲ, * • Uxai φαιδρύνας * τῷ Σταυρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, * » τάς xαρδίας φώτισον * φωτί τῆς σῆς θεογνωσίας * τῶν ὀρθοδόξως

» υμνούντων σε.

Τροπάρια.

Τὸν ποιμένα * τῶν προβάτων τὸν μέγαν καὶ Κύριον * Ιουδατοι * δια ξύλου σταυροῦ έθανάτωσαν * άλλ' αὐτὸς ὡς πρόβατα * πιστούς έν "Αδη τεθαμμένους * χράτους θανάτου έρρύσατο. Τῷ Σταυρῷ σου * τὴν εἰρήνην εὐαγγελισάμενος, * xαὶ xηρύξας * αἰχμαλώτοις, Σωτήρ μου, τὴν ἄφεσιν, * τὸν xρατοῦντα ἤσχυνας, * Χριστὲ, γυμνὸν ἡπορημένον * δείξας τῆ θεία Ἐγέρσει σου. Θεοτοχίον.

Τὰς αἰτήσεις * τῶν πιστῶς αἰτουμένων, Πανύμνητε, * μὴ παρίδῃς, * ἀλλὰ δέχου, xαὶ ταύτας προσάγαγε * τῷ Υἰῷ σου, *Αχραντε, * Θεῷ τῷ μόνῷ εὐεργέτῃ· * σὲ γὰρ προστάτιν. κεκτήμεθα. Κανών Σταυροαν. Θεὸς ῶν εἰρήνης.

Ω πλοῦτος χαι βάθος σοφίας Θεοῦ ! * τοὺς σοφοὺς ὁ δρασσόμενος Κύριος * τῆς τούτων πανουργίας ἐλυτρώσατο ἡμᾶς· * παθών γὰρ ἐχουσίως * σαρχὸς ἐξ ἀσθενείας, * ἐξ ἰδίας ἰσχύος * ζωοποιὸς νεχρὸς ἐγήγερται.

Θεὸς ῶν ἐνοῦται σαρχὶ δι' ἡμᾶς, * χαὶ σταυροῦται χαὶ θνήσχει χαὶ θάπτεται, * χαὶ αὖθις ἐξανίσταται, χαὶ ἄνεισι φαιδρῶς * σαρχὶ σὺν τῇ ἰδίᾳ * Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα, * μεθ' ἦς ἦξει χαὶ σώσει * τοὺς εὐσεβῶς αὐτῷ λατρεύοντας.

Θεοτοχίον.

Αγίων άγία, Παρθένε άγνη, * τῶν Αγίων τὸν Αγιον τέτοxaς, * τὸν πάντας άγιάζοντα, Χριστὸν τὸν λυτρωτήν· * διό σε Βασιλίδα * xaì Δέσποιναν ἀπάντων, * ὡς Μητέρα τοῦ Κτίστου, * τῶν ποιημάτων χαταγγέλλομεν.

Κανών τῆς Θεοτόχου. Ο φωτίσας * τῆ ἐλλάμψει. Γὐφραίνονται * οὐρανῶν αἰ Δυνάμεις ὀρῶσαί σε, * ἀγάλλονται * Εσύν αὐταῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· * τῷ γὰρ τόχῷ ἥνωνται * τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόχε· * ὅν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Κινείσθωσαν * πάσαι γλώσσαι βροτεΐαι και έννοιαι * πρὸς ἔπαινον * τοῦ βροτῶν ἀληθῶς καλλωπίσματος· * ἡ Παρθένος πάρεστι, * σαφῶς δοξάζουσα τοὺς πίστει * ταύτης ὑμνοῦντας τὰ θαύματα.

Δοξάζεται * ύμνος άπας σοφῶν χαὶ ἐγχώμιον * τῆ Παρθένῳ * χαὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ προσφερόμενον· * τῆς γὰρ δόξης γέγονεν * αῦτη ναὸς τῆς ὑπερθέου· * ἢν ἐπαξίως δοξάζομεν.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

» Τι χύχλωσεν ήμας έσχατη άβυσσος. * ούχ ἕστιν ο ρυόμενος. *

Σιέλογισθημεν ώς πρόβατα σφαγής. * σώσον τὸν λαόν σου,
 ὁ Θεὸς ἡμῶν. * σὺ γὰρ ἰσχὺς * τῶν ἀσθενούντων χαὶ ἑπανόρ-

» θωσις. · Τροπάρια.

Τῷ πταίσματι τοῦ πρωτοπλάστου, Κύριε, * δεινῶς ἐτραυματίσθημεν· * τῷ δὲ μώλωπι ἰάθημεν τῷ σῷ, * ῷ ὑπὲρ ἡμῶν ἐτραυματίσθης, Χριστέ· * σὺ γὰρ ἰσχὺς * τῶν ἀσθενούντων xαὶ ἐπανόρθωσις.

ТҢ КҮРІАКҢ ПРОІ.

'Ανήγαγες ήμας έξ 'Αδου, Κύριε, * τὸ Χῆτος χειρωσάμενος * τὸ παμφάγον, Παντοδύναμε, τῷ σῷ * Χράτει Χαθελών αὐτοῦ τὴν δύναμιν * σὺ γὰρ ζωὴ * Χαὶ φῶς ὑπάρχεις Χαὶ ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοχίον.

Εύφραίνονται έν σοὶ, Παρθένε ἄχραντε, * τοῦ γένους οἱ προπάτορες, * τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, * ἢν ἐχ παραβάσεως ἀπώλεσαν· * σὺ γὰρ ἀγνὴ * χαὶ πρὸ τοῦ τόχου καὶ μετὰ γέννησιν. Κανών Σταυροαν. Σπλάγγνων Ἐωνᾶν.

Νους ων άπαθής * και αυλος μίγνυται * Κριστος ο Θεος * τω άνθρωπένω vot, * μεσιτεύοντι * θεία φύσει σαρκός τε παχύτητι, * και όλω μοι άτρέπτως όλος ήνωται, * ίνα * σωτηρίαν όλω μοι * τω πεσόντι όρέξη σταυρούμενος.

Π(πτει πτερνισθείς * Αδάμ χαι συντρίβεται * ἐλπίδι ψευσθείς * πάλαι θεώσεως, * ἀλλ ἀνίσταται * τῆ ἐνώσει τοῦ Λόγου θεούμενος, * χαι πάθει τὴν ἀπάθειαν χομίζεται, * θρόνψ * ὡς Υἰċς δοξάζεται * συνεδρεύων Πατρί τε χαὶ Πνεύματι.

Θεοτοχίον.

Κόλπων ούχ έχστας * ανάρχου Γεννήτορος, * έν χόλποις αγνῆς * Κόρης αὐλιζεται * χαὶ χαθισταται * ὁ ἀμήτωρ ἀπάτωρ σαρχούμενος, * ὁ τῆς διχαιοσύ ης βασιλεύων Θεός· * τούτου * ἀγενεαλόγητος * ἡ φριχτὴ γενεὰ χαὶ ἀπόἰρητος.

Κανών της Θεοτόχου. Έχύκλωσεν ήμας.

Παρίστανται δουλοπρεπώς τῷ Τόχω σου * αι Τάξεις αι οὐράνιαι,* Δεκπληττόμεναι ἀξίως τὸ τῆς σῆς * ἀσπόρου λοχείας, 'Αειπάρθενε· * σὐ γὰρ ἀγνὴ * χαι πρὸ τοῦ τόχου * και μετὰ γέννησιν.

Σεσάρχωται ό πριν ύπάρχων άσαρχος * ό Αόγος έχ σου, Πάναγνε, * ό τὰ σύμπαντα βουλήματι ποιών, * ό των 'Ασωμάτων τὰ στρατεύματα * παραγαγών * έχ τοῦ μὴ ὄντος * ὡς παντοδύναμος.

Νενέχρωται έχθρος τῷ ζωηφόρφ σου * χαρπῷ, Θεοχαρίτωτε, * χαὶ πεπάτηται ὁ ^{*}Αδης προφανῶς, * καὶ οἱ ἐν δεσμοῖς ἡλευθερώθημεν· * διὸ βοῶ^{*} Τὰ πάθη λῦσον * τὰ τῆς χαρδίας μου.

Κοντάχιον. Όταν έλθης, ο Θεός.

Έξανέστης ώς Θεός * ἐχ τοῦ τάφου ἐν δόξη, * χαὶ Κόσμον συνανέστησας, * καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν * ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, * χαὶ θάνατος ἡφάνισται, * χαὶ ὁ ᾿Αδὰμ χορεύει, Δέσποτα, * καὶ ἡ Εὐα νῦν ἐχ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη * χαίρει χράζουσα· * Σὐ εἰ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ, τὴν ᾿Ανάστασιν.

'O Olxoc.

Τον αναστάντα τριήμερον ανυμνήσωμεν * ώς Θεον παντοδύναμον, * xai πύλας τοῦ ⁴Αδου συντρίψαντα, * xai τοὺς πιστοὺς

άγιους ἐκ τάφου ἐγείραντα, * Μυροφόροις ὀφθέντα, * Χαθώς ηὐδόχησε, * πρώταις ταύταις τὸ * Χαίρετε, φήσας, * καὶ 'Αποστόλοις χαραν μηνύων, * ὡς μόνος ζωοδότης. * Όθεν πίστει αὶ Γυναπκες * Μαθηταῖς σύμβολα νίχης εἰαγγελίζονται· * καὶ "Αδης στενάζει, * καὶ θάνατος ὀδύρεται, * καὶ Κόσμος ἀγάλλεται, * καὶ πάντες συγχαίρουσι· * σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι, Χριστὲ, τὴν 'Ανάστασιν. 'Ωδὴ ζ΄. Ό Εἰρμός.

» τε νοητήν, * Θεοτόχε, χάμινον, * χατανοούμεν οι πιστοί· *

Δώς γαρ Πατδας έσωσε τρετς, * ο υπερυψούμενος * όλον με τον

ανθρωπον * έν τη γαστρί σου ανέπλασεν, * ό αίνετὸς * τῶν
 Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Εφρίζε γη, * ἀπεστράφη ήλιος, * καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, * διεἰρμάγη τὸ τοῦ Ναοῦ * θεῖον καταπέτασμα, * πέτραι δὲ ἐσχίσθησαν· * διὰ σταυροῦ γὰρ ήρται ὁ δίκαιος, * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. ·

Σὺ γεγονώς * ώσεὶ ἀβοήθητος * xαὶ τραυματίας ἐν νεχροῖς, * ἐχουσίως τὸ χαθ' ἡμᾶς, * ὁ ὑπερυψούμενος, * πιστοὺς ἡλευθέρωσας, * xαὶ χραταιῷ χειρὶ συνανέστησας, * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς xαὶ ὑπερεἰνδοξος.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε, πηγή * ἀειζώου νάματος· * χαΐρε, Παράδεισε τρυφής· * χαΐρε, τεΐχος τὸ τῶν πιστῶν· * χαΐρε, 'Απειρόγαμε· * χαΐρε, ή παγκόσμιος χαρὰ, * δι' ής ἡμῖν ἐξανέτειλεν * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανών Σταυροαν. Οι Πατδες εύσεβεία.

Πάλαι μέν χατηράθη * to τοῦ *Αβελ φοινιχθεϊσα αίματι * άδελφοχτόνο γη χειρί· * θεοβρύτο δέ σου αίματι * εύλογείται ραντισθείσα, * χαί σχιρτώσα βοα· * Ο τών Πατέρων Θεός, * εὐλογητός εί.

Θρηνείτω Ιουδαίων * ό ἀντίθεος λαὸς τὸ τόλμημα * τῆς ἀναιρέσεως Χριστοῦ· * τὰ δὲ ἔθνη εὐφραινέσθωσαν, * xal xροτείτωσαν τὰς χεῖρας * xal βοάτωσαν· * Ο τῶν Πατέρων Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ.

Ιδού ταϊς Μυροφόροις * έξαστράπτων ἀνεβόα ᾿Αγγελος· * Τῆς ᾿Αναστάσεως Χριστοῦ, * δεῦτε, ίδετε τὰ σύμβολα, * τὰς σινδόνας και τὸν τάφον, * καὶ βοήσατε· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, * εὐλογητὸς εἰ. Κανών τῆς Θεοτόχου. Σὲ νοητήν.

Σέ Ιαχώβ, * Θεοτόχε, χλίμαχα * προφητιχώς χατανοεί· * διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς * ὁ ὑπερυψούμενος * ὡφθη, τοῖς ἀνθρώποις Paraeleticus.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

τε * συνανεστράφη, ώς ηὐδόχησεν, * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς xαὶ ὑπερένδοξος.

Χαΐρε, Σεμνή, * τοῦ ᾿Αδὰμ τὸ χώδιον· * ἐχ σοῦ προῆλθεν ὁ Ποιμήν, * ἐνδυσάμενος ἀληθῶς * ὁ ὑπερυψούμενος * ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, * δι' εὐσπλαγχνίαν ἀχατάληπτον, * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Νέος 'Αδάμ * ἐξ άγνῶν αἰμάτων σου * ὁ προαιώνιος Θεὸς * ἐχρημάτισεν ἀληθῶς· * ὅνπερ νῦν ἰχέτευε, * τὸν παλαιωθέντα με * ἀναχαινίσαι χραυγάζοντα· * Ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

'Ωδή η'. 'Ο Ειρμός.

» Την χαμίνω παιδες Ισραήλ, * ώς έν χωνευτηρίω, * τῷ χάλ-

- » Ιλει της εύσεβείας * χαθαρώτερον χρυσοῦ * ἀπέστιλβον ψάλ-
- » λοντες· * Εύλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε *
- » xal ύπερυψοῦτε * είς πάντας τοὺς αίωνας.

Τροπάρια.

Ο βουλήσει άπαντα ποιῶν, * ο xαὶ μετασχευάζων, * ἐχτρέπων σχιὰν θανάτου * εἰς αἰώνιον ζωὴν * τῷ πάθει σου, Λόγε Θεοῦ, * σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα * ὡς Κύριον ὑμνοῦμεν, * xαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ χαθετλες σύντριμμα, Χριστὲ, * χαὶ τὴν ταλαιπωρίαν * ἐν πύλαις χαὶ ὀχυρώμασι * τοῦ ^{*}Αδου, ἀναστὰς * ἐχ τάφου τριήμερος. * Σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα * ὡς Κύριον ὑμνοῦσι * χαὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Την ἀσπόρως χαὶ ὑπερφυῶς * ἐξ ἀστραπης της θείας * τεχοῦσαν τὸν μαργαρίτην, * τὸν πολύτιμον Χριστὸν, * ὑμνήσωμεν λέγοντες· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανών Σταυροαν. Θαύματος υπερφυοῦς.

Δεύτε, Λαοί, προσχυνήσωμεν τὸν τύπον, * ἐν ῷ ἐστησαν ἄχραντοι πόδες, * χαὶ ἐν ξύλφ θεῖαι Χριστοῦ * παλάμαι ζωοποιαὶ * ἐξετάθησαν εἰς πάντων σωτηρίαν βροτῶν, * χαὶ τάφον ζωῆς χυχλοῦντες μέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ηλεγχται τῶν θεοχτόνων Ιουδαίων * ἡ παράνομος συχοφαντία· * ὃν γὰρ πλάνον ἔρησαν, * ἐξηγέρθη ὡς δυνατὸς, * μυχτηρίσας τῶν ἀνόμων τὰ σφραγίσματα. * Διὸ γεγηθότες ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

18

.:

Τρισίν ἐν ἀγιασμοῖς θεολογοῦντα * τῆς μιᾶς χυριότητος δόξαν * Σεραφίμ τὰ ἄχραντα, * μετὰ δέους δουλοπρεπῶς * τρισυπόστατον δοξάζουσι Θεότητα * μεθ' ὡν εὐσεβοῦντες ἀναμέλψωμεν * Εὐλογείτω * ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανών της Θεοτόχου. Έν χαμίνφ.

Πήν παστάδα την φωτοειδη, * έξ ής ο των άπάντων * Δεσπότης ώσπερ νυμφίος * προελήλυθε Χριστός, * υμνήσωμεν άπαντες * ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαΐρε, θρόνε ἕνδοξε Θεοῦ· * πιστῶν χαΐρε τὸ τεῖχος, * δι' ής φῶς τοῖς ἐν τῷ σχότει * ἐξανέτειλε Χριστὸς, * τοῖς σε μαχαρίζουσι * χαὶ βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας αίτιον ήμιν * τὸν Κύριον τεχοῦσα, * ἰχέτευε ὑπὲρ πάντων * τῶν βοώντων ἐχτενῶς, * Παρθένε πανύμνητε· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. 'Ο Ειρμός.

» τύπον * τής άγνης λοχείας σου * πυρπολουμένη βάτος έδειξεν

Δάφλεκτος· * και νῦν καθ' ἡμῶν * τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνου σαν * κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, * ίνα σε, Θεοτόκε, *

» ἀχαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

^{*}Ω πῶς * ὁ λαὸς ὁ ἄνομος, * ὁ ἀπειθὴς xαὶ πονηρὰ βουλευσάμενος, * τὸν ἀλάσπορα * xαὶ ἀσεβῆ ἐδιχαίωσε, * τὸν δὲ δίχαιον ξύλφ χατέχρινε, * τὸν Κύριον τῆς δόξης, * ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν !

Σῶτερ, * ὁ ᾿Αμνὸς ὁ ἄμωμος, * ὁ τὴν τοῦ χόσμου ἀμαρτίαν ἀράμενος, * σὲ δοξάζομεν * τὸν ἀναστάντα τριήμερον, * σὺν Πατρὶ χαὶ τῷ θείῷ σου Πνεύματι· * χαὶ Κύριον τῆς δόξης * θεολογοῦντες μεγαλύνομεν. Θεοτοχίον.

Σώσον * τὸν λαόν σου, Κύριε, * ὅνπερ ἐκτήσω τῷ τιμίφ σου αίματι, * κατ' ἐχθρῶν ἰσχὺν * τῷ Βασιλεῖ χαριζόμενος, * καὶ ταῖς σαῖς Ἐκκλησίαις, φιλάνθρωπε, * βραβεύων τὴν εἰρήνην * τῆς Θεοτόχου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Κανών Σταυροαν. Μυστήριον * ξένον.

» 🔥 εδόξασται * τῆ ἀποἰρήτῷ δυνάμει σου * ὁ Σταυρός σου, Κύ-

» Δριε· * σοῦ γὰρ τὸ ἀσθενὲς * ὑπερ δύναμιν πᾶσιν ἐδείχθη· *

» δι' ου * δυνατοί μέν χαταβέβληνται * είς γην, * xai πτωχοί πρός

» οὐρανὸν ἀναχομίζονται.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Νενέχρωται * ὁ ἀμειδης ἡμῶν θάνατος· * ἐχ νεχρῶν ἀνάστασιν * σὺ γὰρ ἐπιφανεὶς * τοῖς ἐν ^{*}Αδη πιστοῖς ἐδωρήσω. * Διὸ * ὡς ζωήν σε χαὶ ἀνάστασιν, * χαὶ φῶς * τὸ ἐνυπόστατον ὑμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ή ἄναρχος * φύσις χαὶ ἀπεριόριστος * ἐν τρισὶ γνωρίζεται * μόναις θεαρχιχαῖς * Ὑποστάσεσι· μία Θεότης * Πατρὶ, * Υίῷ τε χαὶ Πνεύματι, * ἐφ' ἤ * ὁ θεόφρων Βασιλεὺς πεποιθώς σώζεται.

Κανών της Θεοτόχου. Τύπον * της άγνης.

'Ρίζης * ἐχ Δαυίδ ἐβλάστησας * προφητιχώς, Παρθένε, τοῦ θεοπάτορος· * ἀλλὰ χαὶ Δαυίδ ὡς ἀληθῶς σὐ ἐδόξασας, * ὡς τεχοῦσα τὸν προφητευόμενον * τὸν Κύριον τῆς δόξης, * ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

"Απας * ἐγχωμίων, Πάναγνε, * νόμος ἡττᾶται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου· * ἀλλὰ, Δέσποινα, παρ' ἰχετῶν ἀναξίων μὲν, * ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον * προσδέχου, Θεοτόχε, * μετ' εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον.

[•]Ω τῶν * ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου ! * σὺ γὰρ, Παρθένε, μόνη ὑπὲρ τὸν ἥλιον * πᾶσι δέδωχας χατανοεῖν τὸ χαινότατον * θαῦ– μα, Πάναγνε, τῆς σῆς γεννήσεως * τὸ τῆς ἀχαταλήπτου. * Διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον, τὸ ἐνδιάταχτον Έωθινόν.

Ορα έν τῷ τέλει τῆς παρούσης βίβλου.

Είς τούς Αίνους.

Τὸ Πἄσα πνοή. Ἱστῶμεν δὲ Στίχους η΄. ψάλλοντες τὰ πρῶτα δ΄. Στιχ. 'Αναστ. καὶ τὰ ἐξῆς δ΄. 'Ανατολ. 'Εὰν ὅμως τύχῃ ἑορτὴ τῆς Θεομήτορος, ἢ δοξολογουμένου 'Αγίου, τότε μετὰ τὰ πρῶτα δ΄. Στιχ. 'Αναστ. ψάλλομεν δ΄. ἐκ τῆς ἑορτῆς, καταλιμπάνοντες τὰ δ΄. 'Ανατολικά.

Στιχηρά 'Αναστάσιμα.

Ήγος α'.

Υμνουμέν σου, Χριστε, * το σωτήριον Πάθος, * και δοξάζομεν σου την Ανάστασιν.

Ο σταυρόν ύπομείνας, * και τόν θάνατον καταργήσας, * και άναστας έκ τῶν νεκρῶν, * εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε, * ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ο τὸν Αδην σχυλεύσας, * χαὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας * τῆ Αναστάσει σου, Χριστὲ, * ἀξίωσον ἡμᾶς * ἐν χαθαρặ χαρδία * ὑμινεῖν χαὶ δοξάξειν σε.

Τὴν θεοπρεπή σου συγχατάβασιν * δοξάζοντες ὑμνοῦμέν σε, Χριστέ· * ἐτέχθης ἐχ Παρθένου, * χαὶ ἀχώριστος ὑπήρχες τῷ Πατρί· * ἕπαθες ώς ἄνθρωπος, * χαὶ ἐχουσίως ὑπέμεινας σταυρόν· * ἀνέστης ἐχ τοῦ τάφου, * ὡς ἐχ παστάδος προελθών, * ἵνα σώσης τὸν Κόσμον· * Κύριε, δόξα σοι.

Έτερα Στιχηρά 'Ανατολικά.

Οτε προσηλώθης * τῷ ξύλφ τοῦ σταυροῦ, * τότε ἐνεχρώθη * τὸ χράτος τοῦ ἐχθροῦ· * ἡ Κτίσις ἐσαλεύθη * τῷ φόβφ σου, * xal ὁ ᾿Αδης ἐσχυλεύθη * τῷ χράτει σου· * τοὺς πιστοὺς ἐχ τῶν τάφων ἀνέστησας, * xai τῷ Αηστῆ τὸν Παράδεισον ἤνοιξας· * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

'Οδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς * τὸ μνῆμά σου χατέλαβον * αἰ τίμιαι Γυναϊκες· * εὐροῦσαι δὲ τὸν τάφον ἀνεφγμένον, * χαὶ μαθοῦσαι παρὰ τοῦ 'Αγγέλου * τὸ χαινὸν χαὶ παράδοξον θαῦμα, * ἀπήγγειλαν τοῖς 'Αποστόλοις, * ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, * δωρούμενος τῷ χόσμφ τὸ μέγα ἔλεος.

Την τών παθών θείαν μωλώπωσιν * σοῦ προσχυνοῦμεν, Χριστὲ ό Θεὸς, * χαὶ την ἐν τῆ Σιών δεσποτιχην ἰερουργίαν, * την ἐν τέλει τῶν αἰώνων * θεοφανῶς γεγενημένην· * τοὺς γὰρ ἐν σχότει χαθεύδοντας * ὁ "Ηλιος ἐφώτισας τῆς διχαιοσύνης, * πρὸς ἀνέσπερον χειραγωγῶν ἔλλαμψιν· * Κύριε, δόξα σοι.

Τὸ φιλοτάραχον γένος τῶν 'Ιουδαίων, ἐνωτίσασθε· * Ποῦ εἰσιν οι Πιλάτφ προσελθόντες; * εἰπωσιν οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται· * ποῦ εἰσιν αἰ σφραγίδες τοῦ μνήματος; * ποῦ μετετέθη ὁ ταφείς; * πῶς ἐπράθη ὁ ἄπρατος; * πῶς ἐσυλήθη ὁ θησαυρός; * τί συκοφαντείτε τὴν ἔγερσιν τοῦ Σταυρωθέντος, * παράνομοι 'Ιουδαίοι; * 'Ανέστη ὁ ἐν νεχροίς ἐλεύθερος, * χαὶ παρέχει τῷ Κόσμφ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ ἰδιόμελον Ἐωθινὸν τῆς Κυριαχῆς. "Όρα ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης βίβλου.

Καί νῦν, τὸ παρὸν Θεοτοχίον.

'Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόχε Παρθένε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐχ σοῦ σαρχωθέντος * ὁ "Αδης ἡχμαλώτισται, * ὁ 'Αδὰμ ἀναχέχληται, * ἡ χατάρα νενέχρωται, * ἡ Εὕα ἡλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * χαὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οῦτως εὐδοχήσας, * δόξα σοι.

Είτα Δοξολογία μεγάλη, και μετ' αὐτὴν τὸ ἐπόμενον Τροπάριον. Ήχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῷ γέγονεν· * ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου * καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· * καθελών γὰρ τῷ θανάτῷ τὸν θάνατον, * τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπιχὰ χαὶ οἱ Μαχαρισμοί.

Προσόμοια η'.

ιὰ βρώσεως ἐξήγαγε * τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν ᾿Αδάμ· * Δδιὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Αηστήν * ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, * Μνήσθητί μου, χράζοντα, * ὅταν ἕλθης * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Προσχυνώ σου τὰ παθήματα, * δοξολογὤ χαι τὴν ἀΑνάστασιν· * σὺν τῷ ἀΑδὰμ χαι τῷ Αηστῆ * μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς· * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ὅταν ἕλθης * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Έσταυρώθης, 'Αναμάρτητε, * χαὶ ἐν μνημείω χατετέθης ἐχών· * ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεὸς, * συνεγείρας ἐαυτῷ τὸν 'Αδὰμ, * Μνήσθητί μου, χράζοντα, * ὅταν ἕλθης * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Τὸν ναόν σου τὸν τοῦ σώματος * τῆ τριημέρω ἀναστήσας ταφῆ, * σὺν τῷ ᾿Αδὰμ τοὺς ἐξ ᾿Αδὰμ * ἐξανέστησας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * Μνήσθητί μου, χράζοντας, * ὅταν ἔλθῃς * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Μυροφόροι ήλθον κλαίουσαι * ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * λίαν πρωὶ, καὶ ἐν λευκοῖς * εὐρον ᾿Αγγελον καθήμενον, * Τί ζητεῖτε; κράζοντα· * ἐξανέστη * Χριστὸς, μὴ θρηνεῖτε λοιπόν.

Οι 'Απόστολοι σου, Κύριε, * έπι τὸ ὄρος, οῦ ἐτάξω αὐτοῖς, * παραγενόμενοι, Σωτὴρ, * σὲ ἰδόντες προσεχύνησαν· * οῦς χαι ἐξαπέστειλας * εἰς τὰ ἔθνη, * διδάσχειν χαι βαπτίζειν αὐτά.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσχυνήσωμεν, * χαὶ τὸν Υἰὸν δοξολογήσωμεν, * χαὶ τὸ πανάγιον ὁμοῦ * πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, * χράζοντες χαὶ λέγοντες· * Παναγία * Τριὰς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον

Την Μητέρα σου προσάγει σοι * εἰς ἰχεσίαν ὁ Λαός σου, Χριστέ· * ταζς παραχλήσεσιν αὐτῆς * τοὺς οἰχτιρμούς σου δὸς ἡμζν, 'Αγαθὲ, * ίνα σε δοξάζωμεν, * τὸν ἐχ τάφου * ἡμζν ἀνατείλαντα.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Κατανυχτιχὰ Δεσποτιχά. Ἡχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὰ πάντα παρήγαγες * τῷ σῷ * Αόγφ χαὶ τῷ Πνεύματι * δι' ἀγα-Θότητα, Κύριε· * είτα πεποίηχας * λογιχόν με ζώον, * ίνα σου τὸ ἄγιον * δοξάζω, Παντοδύναμε, ὄνομα· * ἐγὼ δὲ μάλιστα * τοῖς αἰσχροῖς μου ἔργοις πάντοτε * ἀτιμάζω· * ἀλλὰ φεῖσαι, δέομαι.

Γνῶθί σου, ταλαίπωρε * ψυχή, * τὴν θείαν εὐγένειαν * καὶ τὴν πατρίδα τὴν ἄφθαρτον, * καὶ σπεῦδε πάντοτε * ἀγαθοεργίαις * ταύτην καταλήψασθαι· * μηδέν σε τῶν φθαρτῶν προσηλώσειε· * τῆς ἄνω μοίρας εἶ, * τὸ δὲ σῶμα γῆ καὶ φθείρεται· * μὴ νικήσῃ * τὸ χεῖρον τὴν κρείττονα.

Δεύρο, παναθλία μου * ψυχή, * πρὸς τὸν ὑπεράγαθον * θερμοῖς τοῖς δάχρυσι πρόσελθε, * τὰ πεπραγμένα σοι * πρὸ τῆς χρίσεώς σου * πάντα ἐξαγόρευσον, * χαὶ ὅλεων τὸν Κτίστην, ταλαίπωρε, * σαυτῆ ἀπέργασαι, * χαὶ συγχώρησιν ἐξαίτησαι, * πρὶν τὴν θύραν * χλείσῃ σοι ὁ Κύριος.

Έτερα τῶν Ασωμάτων.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

'Ασώματοι 'Αγγελοι * Θεοῦ * θρόνψ παριστάμενοι, * καὶ τατς ἐκετθεν ἐλλάμψεσι * καταστραπτόμενοι, * καὶ φωτοχυσίαις * αἰωνίως λάμποντες, * καὶ φῶτα χρηματίζοντες δεύτερα, * Χριστῷ πρεσβεύσατε, * δωρηθῆναι τατς ψυχατς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἕλεος.

^{*}Αθάνατοι ^{*}Αγγελοι, * ζωήν * όντως την ἀνώλεθρον * παρὰ τῆς πρώτης δεξάμενοι * ζωῆς, πανόλβιοι, * ἀιδίου δόξης * xαὶ σεπτοὶ θεάμονες * σοφίας ἀιδίου γεγόνατε, * φωτὸς πληρούμενοι, * xαὶ λαμπάδες συστρεφόμεναι * ἀρμοζόντως * ἐπαναδειχνύμενοι.

'Αρχάγγελοι, 'Αγγελοι, * 'Αρχαί, * Θρόνοι, Κυριότητες, * τὰ Σεραφίμ έξαπτέρυγα * χαὶ πολυόμματα, * Χερουβίμ τὰ θεΐα, * τῆς σοφίας ὄργανα, * Δυνάμεις, 'Εξουσίαι θειόταται, * Χριστῷ πρεσβεύσατε, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἕλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Μαρία, τὸ ἄμωμον * xαὶ νοῦν * πάντα ὑπερχείμενον * τῆς χαθαρότητος ὅχημα, * περιχρατούμενον * πολλαζς ἀμαρτίαις * χαὶ στενοχωρούμενον * πρὸς πλάτος μετανοίας με ἰθυνον, * πανσθενεστάτη σου * προστασία· χαὶ γὰρ δύνασαι, * οἰα Μήτηρ * τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Προχείμενον, Ήχος πλ. δ'.

'Ιδού δη εύλογείτε του Κύριου, πάντες οι δουλοι Κυρίου. Στίχ. Οι έστωτες έν οίχω Κυρίου. Είτα το Καταξίωσον χτλ.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

'Απόστιχα Κατανυχτιχά.

Ότε τὸ πέλαγος πολὺ * τῶν παραπτωμάτων μου, Σωτὴρ, * xaì δεινῶς βεβύθισμαι * ταῖς πλημμελείαις μου, * δός μοι χεῖρα, σῶσόν με, * ὡς τῷ Πέτρῷ, ὁ Θεὸς, * xaì ἐλέησόν με.

Στίχ. Πρός σε ήρα τους όφθαλμούς μου.

Οτι έννοίαις πονηραϊς * χαί έργοις χαταδεδίχασμαι, Σωτήρ, * λογισμόν μοι δώρησαι * ἐπιστροφής, ὁ Θεὸς, * ἕνα χράζω· Σῶσόν με, * Εὐεργέτα ἀγαθὲ, * χαὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Ελέησον ήμας, Κύριε.

Μαρτυριχόν.

Τη πρεσβεία, Κύριε, * πάντων των 'Αγίων * χαι της Θεοτόχου, * την σην ειρήνην δὸς ήμιν, * χαι ἐλέησον ήμας, * ὡς μόνος οίχτίρμων. Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Τών οὐρανίων Ταγμάτων * τὸ ἀγαλλίαμα, * τών ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων * χραταιὰ προστασία, * ἄχραντε Παρθένε, * σώσον ἡμᾶς * τοὺς εἰς σὲ χαταφεύγοντας, * ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν, * Θεοτόχε, ἀνεθέμεθα.

Και 'Απόλυσις.

ᡐᡘᡐᠴᡗᡐᠴᡗᡐᠴᡗᡐᠴᡗᡐᡵᡗᡐᡵᡗᡐᠴᡗᡐᡵᡗᡐᠴᡗᡐᡅᡐᡅᡐᡅᢢ᠙ᡆᡐᡆᡗᡐᡅᡗᡐᡅᡗᡆᡗᡐᡅᡗᡈᡗᡐᡅᡗᡐᡵᡗᡐᡵᡗᡐᠽᢓ

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

EIZ TON OPOPON.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν τὰ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν Στίχ. αὐτοῦ, xαὶ τὸ Τροπάριον τοῦ ᾿Αγίου τῆς ἡμέρας. Ἐν δὲ ταῖς ἀγίαις Τεσσαραχοσταῖς τὸ ᾿Αλληλούκα, μετὰ τῶν Στίχ. αὐτοῦ, xαὶ τοὺς Τριαδιχοὺς ℉μνους τοῦ Α΄. Ἡχου. (Ὅρα αὐτοὺς ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης βίβλου.) Μετὰ δὲ τὴν α΄. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα Κατανυχτικά. ἰΗχος α΄.

'Εν ἀνομίαις συλληφθείς * ἐγώ ὁ ἄσωτος, * οὐ τολμῶ ἀτενίσαι * εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, * ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου, * χράζω· 'Ο Θεὸς, ἐλάσθητί μοι * καὶ σῶσόν με.

Εἰ ὁ δίχαιος μόλις σώζεται, * ἐγώ ποῦ φανοῦμαι ὁ ἀμαρτωλός; * τὸ βάρος χαὶ τὸν χαύσωνα * τῆς ἡμέρας οὐχ ἐβάστασα· * τοῖς περὶ τὴν ἐνδεχάτην ὥραν * συναρίθμησόν με, ὁ Θεὸς, * χαὶ σῶσόν με. Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

^{*} Λχραντε Θεοτόχε, * ή ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη * xaì ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, * χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετά την Β΄. Στιχολογίαν, έτερα Καθίσματα χατανυχτιχά.

Τον τάφον σου, Σωτήρ.

'Αγχάλας πατριχὰς * διανοτξαί μοι σπεῦσον· * ἀσώτως τὸν ἐμὸν * χατηνάλωσα βίον, * εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον * ἀφορῶν τῶν οἰχτιρμῶν σου, Σωτήρ· * νῦν πτωχεύουσαν μὴ ὑπερίδης χαρδίαν· * σοι γὰρ, Κύριε, * ἐν χατανύξει χραυγάζω· * "Ημαρτόν σοι, σῶσόν με.

Τὸ βῆμά σου φριχτὸν * χαὶ ἡ χρίσις διχαία, * τὰ ἔργα μου δεινά· * ἀλλ' αὐτὸς, Ἐλεῆμον, * προφθάσας με διάσωσον * χαὶ χολάσεως λύτρωσαι· * ῥῦσαι, Δέσποτα, * τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, * χαὶ ἀξίωσον * ἐχ δεξιῶν σού με στῆναι, * Κριτὰ διχαιότατε.

Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Κυβέρνησον, 'Αγνή,'* τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, * καὶ οἰκτειρον αὐτὴν * ὑπὸ πλήθους πταισμάτων * βυθῷ ὅλισθαίνουσαν * ἀπωλείας, Πανάμωμε· * καὶ ἐν ὥρα με * τῆ φοβερᾶ τοῦ θανάτου * ἐλευθέρωσον * κατηγορούντων Δαιμόνων * φρικτῆς ἀποφάσεως.

Μετά την γ'. Στιχολογίαν, έτερα Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

'Αφρόνως ἀπὸ σοῦ * μαχρυνθεὶς, Πανοιχτίρμον, * ἀσώτως τὸν ἐμὸν * ἐδαπάνησα βίον, * δουλεύων τοῖς πάθεσι * τοῖς ἀλόγοις ἐχάστοτε· * ἀλλὰ δέξαι με * ταῖς τῶν 'Αγγέλων πρεσβείαις, * Πάτερ εὕσπλαγχνε, * ὥσπερ τὸν 'Ασωτον παῖδα, * χαὶ σῶσόν με, δέομαι.

Μαρτυριχόν.

'Αθλήσεως χαύχημα * χαὶ στεφάνων ἀξίωμα, * οἱ ἐνδοξοι 'Αθλοφόροι * περιβέβληνταί σε, Κύριε· * χαρτερία γὰρ αἰχισμῶν * τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, * χαὶ δυνάμει θειχῆ * ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίχην ἐδέξαντο. * Δὐτῶν ταῖς ἰχεσίαις * ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, * Σωτὴρ, χαὶ σῶσόν με.

Δοξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Τον τάφον σου, Σωτήρ.

'Αὐλων Στρατιῶν * ὑπερέχουσα, Κόρη, * xαὶ Τάξεις οὐρανοῦ * ὑπερβαίνουσα μόνη, * ἐπάξιον ħὴν αἰνεσιν * παρ' αὐτῶν δέχῃ, Πάναγνε· * ἀλλὰ πρέσβευε * τῷ σῷ Γἰῷ σὺν 'Αγγέλοις, * τοῦ ῥυσθηναί με * τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος * τὸν μόνον χατάχριτον.

Και μετά του Πεντηχοστόν Ψάλμον, ψάλλομεν τους έπομένους δύο Κανόνας.

Paracleticus.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

Κανών Κατανυχτικός, ποίημα 'Ιωσήφ,

ου ή Αχροστιχίς.

Τῶν πταισμάτων μου τὸν ῥύπον πλύνον, Λόγε. Ἰωσήφ. Ωδὴ α΄. Ἡχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

- » τοῦ ή τροπαιούχος δεξιὰ * θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύι δεδόξασται· *
- Σαύτη γάρ, 'Αθάνατε, ώς πανσθενής * ὑπεναντίους ἔθραυ-
- » σε, * τοτς 'Ισραηλίταις * όδον βυθοῦ χαινουργήσασα.

Τροπάρια.

Τών άμαρτιών μου την πληθύν, * χατά τὸ πληθος, Χριστὲ, τοῦ ἐλέους σου, * δέομαι, ἐξάλειψον, χαὶ λογισμὸν * ἐπιστροφῆς μοι δώρησαι, * ὅπως σου δοξάζω * την ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητα.

"Ωφθης δια σπλάγχνα οἰχτιρμῶν * ἐπὶ τῆς Υῆς σωματούμενος ἄνθρωπος· * ὅθεν ὑπὲρ ἄνθρωπον, Λόγε Θεοῦ, * ἡμαρτηχότα δέξαι με, * νῦν ἐν μετανοία * τοῖς οἰχτιρμοῖς σου προσπίπτοντα. Μαρτυριχά.

Νέπρωσιν μιμούμενοι Χριστοῦ * τοῦ ἐχουσίως παθόντος, πανεύφημοι, * πάθη ὑπεμείνατε πολυειδῆ * χαὶ θάνατον, ἀοίδιμοι· * ὅθεν ἀθανάτου * ζωῆς ἐτύχετε, Μάρτυρες.

Πῦρ ἕνδον ἀγάπης θειχῆς * περιφανῶς περιφέροντες, Μάρτυρες, * πῦρ οὐχ ἐπτοήθητε, ἀλλὰ θερμαῖς * τῶν πόνων ἐπιδόσεσι * τῆς πολυθείας * τὴν ὕλην πᾶσαν ἐφλέξατε.

Θεοτοχίον.

Τάξεις 'Ασωμάτων σύν ήμιν * σε άνυμνοῦσι, Παρθένε πανύμνητε· * τον γαρ άπερίληπτον έν ση γαστρι * σωματωθέντα τέτοχας, * μείνασα παρθένος * ώς προ τοῦ τόχου, Θεόνυμφε.

Κανών των Άσωμάτων.

Ποίημα Θεοφάνους, έχον 'Αχροστιχίδα.

Θεοφάνους ό πρώτος Αγγέλων ύμνος.

Ο Ειρμός. Σοῦ ή τροπαιοῦχος δεξιά.

Θρόνω παριστάμενοι φαιδρώς * τῷ τοῦ Δεσπότου, πανάγιοι Αγ-Υελοι, * τὸν Πατρὶ συνάναρχον, xαὶ τῆς αὐτοῦ * μεγάλης βουλῆς Αγγελον, * λόγον μοι ἐμπνεῦσαι * ὑμᾶς ὑμνοῦντι πρεσβεύσατε.

Εσοπτρα φωτός θεαρχιχοῦ, * χαὶ τρισηλίου λαμπάδος τὴν ελλαμψιν * πάσαν εἰσδεχόμενα, ὡς ἐφιχτὸν, * τὰ τῶν ᾿Αγγέλων τάγματα * πρῶτον ἐννοήσας *οἱ Νοῦς ὁ θεῖος ὑπέστησεν.

Θεοτοχίον.

Ο διακοσμήσας ώς Θεός * ταξιαρχίας τῶν ἀνω Δυνάμεων, * μήτραν ἀπειρόγαμον τῶν Σεραφίμ * ὑψηλοτέραν ῷκησε * τὴν σὴν, Θεοτόχε, * χαὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένετο. ΗΧΟΣ Α'.

'Ωδή γ'. 'Ο Ειρμός.

Υφους είδως τῆς τῶν βροτῶν * οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, *
 Ο καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, * περίζωσόν με ἐξ
 ῦψους δύναμιν, * τοῦ βοῶν σοι· Αγιος * ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος *

της άχράντου σου δόξης, Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

'Ανάνηψον δεῦρο, ὦ ψυχὴ, * καὶ βόησον τὸ "Ημαρτον * τῷ τὰ χρυπτά σου πάντα γινώσχοντι, * καὶ μετανοίας καρποὺς ἐπίδειξαι, * ὅπως ἐλεήσῃ σε * ὁ οἰχτίρμων Κύριος, * καὶ πυρὸς αἰωνίου λυτρώσηται.

Ίλάσθητι, μόνε 'Αγαθέ, * ἰλάσθητι καὶ σῶσόν με, * ὡς ὁ Τελώνης φόβφ κραυγάζω σοι, * ἐσμὸν πταισμάτων ἐπισυρόμενος, * καὶ κατακαμπτόμενος * βάρει παραπτώσεων, * καὶ αἰσχύνης ἀμέτρου πληρούμενος.

Μαρτυριχά.

Σοφία χαι γνώσει άληθει * οι Μάρτυρες πληρούμενοι, * Έλληνιχήν σοφίαν έμώραναν, * τον σοριστήν τε χαχίας ώλεσαν, * χαι στεφρώς άθλήσαντες * έπαξίως έλαβον * τοὺς τῆς νίχης στεφάνους γηθόμενοι.

Μονάδα μέν φύσει, 'Αθληται, * Τριάδα τοτς προσώποις δὲ * όμολογοῦντες, πλάνην πολύθεον * ἐνθέφ πίστει ἐξηφανίσατε, * καὶ φωστῆρες ὥφθητε, * πάντων καταυγάζοντες * τὰς καρδίας ἀκτίσι τῆς χάριτος. Θεοτοκίον.

Αγία Θεόνυμφε άγνη, * άγίως ἀπεχύησας * τὸν ἐν Αγίοις ἀναπαυόμενον * Τἰὸν χαὶ Λόγον Πατρὶ συνάναρχον, * τὸν χαθαγιάζοντα * ἐν ἀγίω Πνεύματι * τοὺς αὐτὸν εὐσεβῶς ἀγιάζοντας.

Κανών τῶν Ασωμάτων.

Ειρμός ο αυτός.

Φωτί θεουργῷ τὰ Σεραφίμ * ἀμέσως πλησιάζοντα, * καὶ πολ-Δαχῶς αὐτοῦ ἐμπιπλάμενα, * ταῖς πρωτοδότοις σαφῶς ἐλλάμψεσι * πρωτουργῶς λαμπρύνοντα, * καὶ ὡς φῶτα δεύτερα * χρηματίζουσι θέσει θεούμενα.

'Αγγέλων λαμπρότητας ὑμνεῖν * προθύμως ἐφιέμενοι, * τὴν δι' αὐτῶν θεόθεν βοήθειαν * χορηγουμένην, πιστοι, αἰτήσωμεν * νοὸς χαθαρότητι * χαὶ πανάγνοις στόμασι, * χαὶ τευξόμεθα τούτων ἐλλάμψεως. Θεοτοχίον.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον ἰδεῖν, * ὡς θέμις, ἀξιούμενος * ὁ Γαβριἡλ, Παρθένε πανάμωμε, * περιχαρῆ σοι φωνὴν ἐχόμισε,* τὴν τοῦ Δόγου σύλληψιν * ἐμφανῶς μηνύων σοι, * χαὶ τὸν ἄφραστον τόχον χηρύττων σου.

τη δεγτερά πρωι.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

» Λρος σε * τη χάριτι τη θεία χατάσχιον * προβλεπτιχοζς ο

» **U**'Aββαχούμ * χατανοήσας ὀφθαλμοϊς, * έχ σοῦ ἐξελεύσεσθαι *

» τοῦ Ἱσραήλ * προανεφώνει τὸν Αγιον, * εἰς σωτηρίαν ήμῶν

καὶ ἀνάπλασιν.
 Τροπάρια.

Τίνι σε, * ψυχή μου, ὁμοιώσω, ταλαίπωρε, * ἐργαζομένην τὰ δεινὰ, * xαὶ μὴ ποθοῦσαν τὰ xαλά; * ἐπίστρεψον, βόησον * τῷ διὰ σὲ * ἐθελουσίως πτωχεύσαντι· * Καρδιογνῶστα, οἰχτείρησον, σῶσόν με.

"Ωρισας * μετάνοιαν, Σωτήρ, ἐπιστρέφουσιν, * ήν μοι παράσχου, ἀγαθὲ, * πρὸ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, * διδούς μοι χατάνυξιν * χαὶ στεναγμὸν, * ὥσπερ τῆ Πόρνῃ τὸ πρότερον * χαταφιλούσῃ τὰ ἴχνη σου, Δέσποτα.

Μαρτυρικά.

Ναμάτων * τοῦ Πνεύματος πλησθέντες οἱ Μάρτυρες, * ὕδατος ζῶντος ποταμοὶ * ὥφθησαν νεύσει θειχῆ, * xαὶ πλάνης ἐξήρανον * τοὺς θολεροὺς, * Χριστὲ, χειμάἰρους ἐν Πνεύματι, * xαὶ τῶν πιστῶν διανοίας χατήρδευσαν.

Μεγάλως * οἱ θεῖοι ἡγωνίσαντο Μάρτυρες· * πῦρ γὰρ xαὶ ξίφος xαὶ δεινὴν * πᾶσαν ὑπήνεγχαν ποινήν. * Αὐτῶν παραχλήσεσι, * Λόγε Θεοῦ, * μεγίστης ῥῦσαι χολάσεως * xαὶ αἰωνίου τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοχίον.

Ο πάλαι * Πατρός ἐξ ἀγεννήτου Υἰός γεννηθείς, * γέννησιν ἔσχε χρονιχὴν * ἐχ σοῦ, Παρθένε, σαρχωθείς, * τὸν χρόνιον πόλεμον * τῶν γηγενῶν * ἐξᾶραι θέλων ὡς εὖσπλαγχνος, * ὁ ἡμερῶν τε χαὶ χρόνων ἐπέχεινα.

Κανών τῶν ᾿Ασωμάτων. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Οι Θρόνοι * τὸν πρῶτον συμπληροῦντες διάχοσμον, * καὶ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ * ταῖς τῆς Θεότητος αὐγαῖς * ἀμέσως ἐλλάμπονται, * θεουργικαῖς * ἰεραρχίαις δεχόμενα, * καὶ μελφδοῦσι· Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Υμνούσι * τρισάριθμον μονάδα Θεότητος * τριαδιχοῖς ἀγιασμοῖς * ἀχαταπαύστοις ἐν φωναῖς, * τρανούντα τὸ ἀχραντον * τὰ Σεραφὶμ * Θεολογίας μυστήριον, * χαὶ τὴν 'Ορθόδοξον πίστιν διδάσχοντα.

Σοφίας * τὴν χύσιν, xαὶ τὸ πλάτος τῆς γνώσεως * τῆς ἐνιαίας xαὶ ἀπλῆς * θείας ἐλλάμψεως εὐλαβῶς * Χερουβὶμ δεχόμενα, * τοῖς ἐφεξῆς * θεομιμήτως παρέχουσι, * διαπορθμεύοντα τούτοις τὴν ἔλλαμψιν.

Θεοτοχίον.

Ο πάσης * ἐπέχεινα νοούμενος χτίσεως, * τῆς ὑπὲρ νοῦν ζωαρχιχῆς * ζωοπλαστίας ἀληθῶς * ἐχτελῶν τεράστια, * παρθενιχαῖς * ἡγλαισμένην φαιδρότησι * τὴν σὴν γαστέρα χατψχησεν, ᾿Αχραντε.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» 👝 φωτίσας * τη έλλάμψει της σής παρουσίας, Χριστέ, * xal

• υφαιδρύνας * τῷ Σταυρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, *

τας χαρδίας φώτισον * φωτί της σης θεογνωσίας * τῶν ὀρθοδόξως
 ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Υπέπεσα * τῶν παθῶν τῆ φθορα, καὶ πτοοῦμαί σου * τὸ δίκαιον * δικαστήριον, δίκαιε Κύριε· * διὸ ἰκετεύω σε, * ἐνίσχυσόν με, τοῦ ποιῆσαι * πράξεις καλὰς δικαιούσας με.

Τὰ ἄδηλα * xai τὰ χρύφια σừ τῆς χαρδίας μου * ἐπίστασαι, * ὁ Θεός μου xai Πλάστης xai Κύριος· * μὴ οὖν χαταχρίνης με * ἐν ὅσρα χρίσεως, ἡνίχα * ἔρχη, τοῦ χρίναι τὰ σύμπαντα. Μαρτυριχά.

Οί Αγιοι * όμιλοῦντες πυρὶ, τὸ διάπυρον * ἐδείχνυον * τῆς ἐνθέου αὐτῶν ἀγαπήστως· * ὅθεν δροσιζόμενοι * τῆ προσδοχία τῶν μελλόντων * οἱ Θεοφόροι ἡγάλλοντο.

Νευρούμενοι * άγαθών τη έλπιδι οι Μάρτυρες * ὑπέφερον * σπαραγμούς τῶν μελῶν χαρτερώτατα, * χαι τὸν πολυμήχανον * νευραῖς * τῆς τούτων ἀνενδότου * ὑπομονῆς ἐναπέπνιξαν.

Θεοτοχίον.

Ρητορεύον * οὐ δυνήσεται στόμα τοῦ τόχου σου * τὸ ἄἰρητον * διηγήσασθαι θαῦμα, Θεόνυμφε· * τὸν γὰρ ἀνερμήνευτον * τίχτεις, χαὶ φέρεις ἐν ἀγχάλαις * χειρὶ χρατοῦντα τὰ σύμπαντα.

Κανών τῶν 'Ασωμάτων.

Είρμος ο αυτός.

Πόθφ θείφ * πυρπολούμεναι αι Κυριότητες, * Εξουσίαι, * αι Δυνάμεις, αι τάξεις αι δεύτεραι, * άσιγήτοις στόμασι * θεαρχιχήν ύμνολογοῦσι * μίαν οὐσίαν χαι δύναμιν.

'Ρυθμίζονται * 'Αρχαγγέλων αι τάξεις τῷ Πνεύματι,* xαι 'Αγγέλων * xαι 'Αρχῶν σὺν ἀπείροις στρατεύμασι, * μίαν τρισυπόστατον, * φωτιστικὴν Οὐσίαν σέβειν * περιφανῶς διδασκόμεναι. Θεοτοχίον.

Οραιώθης * ὑπέρ πασαν ἀΑγγέλων εὐπρέπειαν· * τὸν γὰρ τούτων * Ποιητὴν συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, * Θεομῆτορ ἄχραντε, * σωματωθέντα ἀποἰρήτως * ἐκ σῶν αἰμάτων ἐκύησας.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

»' τη χύχλωσεν ήμας έσχατη αβυσσος. * ούχ έστιν ό ρυόμενος. *

» Lieλογίσθημεν ώς πρόβατα σφαγής· * σώσον τον λαόν σου, ό

» Θεός ήμων· * σύ γαρ ίσχύς * των ασθενούντων * xal έπανόρ-Τροπάρια.

» θωσις.

Υπάργων ίατρὸς, Χριστέ, ίάτρευσον * τὰ πάθη τῆς χαρδίας μου, * χαι απόπλυνον παντός με μολυσμοῦ * ῥείθροις, Ιησοῦ μου, χατανύξεως, * ένα ύμνῶ * χαι μεγαλύνω * την εὐσπλαγχνίαν σου.

Πλανώμενον όδοις της άπωλείας με * χαι βόθροις παραπτώσεων * περιπίπτοντα ἐπίστρεψον, Χριστὲ, * χαὶ πρὸς ἀπλανεῖς τρίβους είσάγαγε * σου των σεπτών * διχαιωμάτων, * ίνα δοξάζω σε. Μαρτυρικά.

Οι λίθοι άληθώς οι πολυτίμητοι, * τοῖς λίθοις συγχωννύμενοι,* ούχ ήρνήσαντο την πέτραν της ζωής, * ούδε τοις γλυπτοις λίθοις έπέθυσαν * οι εύχλεεις * και στεφηφόροι * Κυρίου Μάρτυρες.

Νεώσαντες ψυχάς άρότρω πίστεως, * τον άσταχυν οι Μάρτυρες * της άθλήσεως έν Πνεύματι Θεού * τον έχατοστεύοντα έξήνθησαν, * και της τρυφής * της μακαρίας * κατηξιώθησαν.

Θεοτοχίον.

Πυρίνων Λειτουργών τὸ πῦρ χυήσασα, * ἐφάνης παναμώμητος, * χαι της χτίσεως άπάσης πρωτουργός, * πάναγνε Παρθένε, ύπερέχουσα * έν γυναιξίν, * εύλογημένη * Θεοχαρίτωτε.

Κανών τῶν 'Ασωμάτων.

Ειρμός ό αὐτός.

runà τάγματα τῶν Ἀσωμάτων, Κύριε, * τῷ θρόνω παριστά-L μενα * τφ της δόξης σου, φωναϊς άγγελιχαϊς * ταϊς άχαταπαύστοις σε γεραίρουσι· * σύ γαρ ίσχύς * τούτων ύπαρχεις, * Χριστέ, χαί υμνησις.

Οί πρόσωπον τὸ σὸν ὁρῶντες Αγγελοι, * τὸ χάλλος τὸ ἀμήγανον, * την υπέρθεον ευπρέπειαν της σης * θείας άγλατας έχλαμπρύνονται. * σύ γάρ αὐτῶν * χαὶ φῶς ὑπάρχεις * χαὶ ἀγαλλίαμα. Θεοτοχίον.

Σεσάρχωται ο πριν υπάρχων άσαρχος * ο Λόγος έκ σου, Πάναγνε, * ο τα σύμπαντα θελήματι ποιών, * ο τών 'Ασωμάτων τα στρατεύματα * παραγαγών * έχ του μή όντος, * ώς παν-'Ωδή ζ΄. Ο Ειρμός. τοδύναμος.

» τε νοητήν, * Θεοτόχε, χάμινον * χατανοουμεν οι πιστοί· * ώς

γάρ Πατδας ἔσωσε τρετς, * ὁ ὑπερυψούμενος * ὅλον με τὸν

» άνθρωπον * έν τη γαστρί σου ανέπλασεν, * ο αίνετος * τών

» Πατέρων Θεός και υπερένδοξος.

Τροπάρια.

Λέοντας πρίν * Δανιήλ ἐφίμωσε * σύνοιχον ἔχων ἀρετήν * τοῦτον ζήλωσον, ὡ ψυχὴ, * καὶ τὸν ὡρυόμενον * πάντοτε ὡς λέοντα * καὶ συλλαβεῖν σε βουλόμενον * τῆ πρὸς Θεὸν * ἐνανεύσει ἀεὶ ἀπραχτον ποίησον.

Υπερβολη * ἀσωτείας, Κύριε, * ψυχην ἐφρύπωσα δεινῶς· * ὑπερβάλλουσαν οὖν, Χριστέ, * ἔχων ἀγαθότητα, * δέξαι ὡς τὸν Ασωτον * χαὶ μελωδοῦντά με οἴχτειρον· * Ο αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικά.

Νόμφ Χριστοῦ * εὐσθενῶς μωννύμενα * τῶν ἀνομούντων τὰς βουλὰς * ἐξηφάνισαν ἀνδρικῶς * οἰ ἀκαταγώνιστοι * Μαρτυρες νομίμως τε· * τελειωθέντες δὲ ἔμελπον· * Ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οί θεαυγεζς * τοῦ Κυρίου Μάρτυρες * πεπυρσευμένοι τῷ φωτὶ * τῆς Τριάδος περιφανῶς, * σχότος τῶν χολάσεων, * πλάνης τὴν ὑμ(χλην τε * διεληλύθατε μέλποντες· * 'Ο αίνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοχίον.

Νόμοι ἐν σοι * φύσεως καινίζονται· * τὸν νομοδότην γὰρ Χριστὸν * δίχα νόμων τῶν σαρχινῶν * τίχτεις, Παναμώμητε, * πάσιν ἀπολύτρωσιν * νομοθετοῦντα τοῖς μέλπουσιν· * 'Ο αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

> Κανών τῶν ᾿Ασωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αναρχον φῶς * σὐ ὑπάρχεις, Δέσποτα, * φωτὸς ἐκλάμψας ἐκ Πα-Τρὸς· * τῶν ᾿Αγγέλων τὰς στρατιὰς * φῶτα κατασκεύασας, * ἔσοπτρα δεχόμενα * τὴν ἀστραπήν σου τὴν ἔδυτον, * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Γένος βροτών, * ό τῶν ὅλων Κύριος, * ἐπιστασίαις ἐμφανῶς * περισώζεις ἀγγελιχαζς * τούτους γὰρ ἐπέστησας * πασι τοζς πιστεύουσι, * χαὶ ὀρθοδόξως ὑμνοῦσί σε * τὸν αἰνετὸν * τῶν Πατέρων Θεὸν χαὶ ὑπερένδοξον.

Γλώσσα χαι νοῦς * οὐχ ἰσχύει, Δέσποτα, * τῶν σῶν θαυμάτων ἐξειπεῖν * χαι τῶν ἔργων τὸ εὐπρεπές· * σὐ γὰρ χατηγλάϊσας * πασαν διαχόσμησιν * τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς χαι ὑπερένδοξος.

Θεοτοχίον.

'Εχ σοῦ, Σεμνή, * ὁ Τιὸς σεσάρχωται, * ὁ πρὶν ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς * χαι ἀπάτωρ τὸ χαθ' ἡμῶς * δι ἡμῶς γενόμενος. *

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

ον και νύν σεβάζονται * τών 'Ασωμάτων αι φάλαγγες, * ώς αινετον * τών Πατέρων Θεον και ύπερένδοξον.

Ωδή η΄. Ο Είρμός.

» Την χαμίνω πατδες Ισσαήλ, * ώς έν χωνευτηρίω, * τῷ χάλ-

- Ελει της εύσεβείας * χαθαρώτερον χρυσοῦ * ἀπέστιλβον ψάλ-
- » λοντες· * Εύλογείτε, πάντα τα έργα, * τον Κύριον, ύμνείτε *
- » και ύπερυψούτε * είς πάντας τούς αίωνας.

Τροπάρια.

Αυτρωτά μου εὐσπλαγχνε, Χριστὲ, * τῆς νῦν με κατεχούσης * ὑμίχλης ἀμαρτιῶν τε * καὶ παντοίων πειρασμῶν * λύτρωσαι κραυγάζοντα· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οταν μέλλης ἔρχεσθαι, Χριστὲ, * ἐν δόξη χρῖναι χόσμον, * τῆ στάσει τῶν ἐχλεχτῶν σου * συναρίθμησον χάμὲ * βοῶντα χαὶ λέγοντα· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυριχά.

Γης άγίας, Μάρτυρες σοφοί, * ἐπέβητε· ἐν γη γὰρ * μεγάλως ἀγωνισάμενοι, * οὐρανίαν ζωὴν * εἰλήφατε μέλποντες· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έχδυθέντες σώμα τὸ φθαρτὸν, * στολὴν ἀθανασίας * ὡς Μάρτυρες νιχηφόροι * ἐπενδύσασθε, Χριστῷ * ἐξ ὕψους χραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ιεραί σε πόφρωθεν φωναι * γενήσεσθαι Μητέρα * τοῦ πάντα τεχτηναμένου * προχατήγγειλαν Θεοῦ, * ϣ μέλπομεν, "Αχραντε·* Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * χαι ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανών τῶν 'Ασωμάτων. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Αμπομένας χαι πλησιφαείς * Αγγέλων στρατηγίας * άχτίσι της τρισηλίου * ώραιότητος, πιστοι, * μιμούμενοι μέλψωμεν· * Εύλογείτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνείτε * χαι ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως πηγαία πάντων τῶν χαλῶν, * ἡ Θεαρχιχωτάτη * παράγει θεία δυνάμει * φῶτα δεύτερα, τὸ φῶς * τὸ πρῶτον δεχόμενα, * χαὶ βοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοῦς ὁ πρῶτος xαὶ δημιουργὸς * ὑπερχοσμίους νόας * ἀΑγγέλων ὑπερουσίως * ὑπεστήσατο, αὐτῷ * σαφῶς πλησιάζοντας * χαὶ βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον,

Υπέρ λόγον τὸν ἐχ τοῦ Πατρὸς * τεχθέντα πρὸ αἰώνων * ἀφράστως σεσαρχωμένον * ἀπεγέννησας ἡμῖν, * Παρθένε πανάμωμε, * ῷ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδή θ΄. Ο Ειρμός.

» ττύπον * της άγνης λοχείας σου * πυρπολουμένη βάτος έδειξεν

• Ι άφλεκτος· * και νῦν καθ' ἡμῶν * τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνου-

» σαν * χατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν χάμινον, * ίνα σε, Θεοτόχε, *

» ἀχαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

[•]Ωσπερ * Χαναναία χράζω σοι· * 'Ελέησόν με, Λόγε· ψυχήν γὰρ κέχτημαι * ταῖς δαιμονιχαῖς * ἐπιφοραῖς χινδυνεύουσαν, * χαὶ ἀφρόνως τὰ ἄθεσμα πράττουσαν, * χαὶ μή αἰσθανομένην * τοῦ θείου φόβου σου, Μαχρόθυμε.

Στήσον * ἐπὶ πέτραν, Κύριε, * τὰς τῆς ψυχῆς μου βάσεις τῶν προσταγμάτων σου, * xαὶ τὸν ἀναιδῶς * ὑποσχελίζειν με θέλοντα * ὑποσχέλισον ὄφιν, * xαὶ ῥῦσαί με * τῆς τούτου χαχουργίας, * ὡς ἀγαθὸς χαὶ πολυέλεὀς. Μαρτυριχά.

*Ηδη * παρελθόντες, Μάρτυρες, * τῶν πειρασμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον, * χαὶ τῶν αἰχισμῶν * τῶν χαλεπῶν τὸ χλυδώνιον, * πρὸς λιμένα σαφῶς χατηντήσατε, * τῆς ἄνω Βασιλείας * θείας γαλήνης ἀπολαύοντες.

Φέγγους * ἀνεσπέρου, Μάρτυρες, * φωτοειδεῖς γενόμενοι ἡξιώθητε, * καὶ ἐν Ἐκκλησία * πρωτοτόκων εὐφραίνεσθε, * καὶ ᾿Αγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε· * μεθ' ὧν τὸν Ζωοὸότην * ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύσατε. Θεοτοκίον.

Φέρεις * τὸν τὰ πάντα φέροντα, * καὶ γαλουχεῖς τὸν πἄσι τροφὴν παρέχοντα· * μέγα καὶ φρικτὸν * τὸ ὑπὲρ νοῦν σου μυστήριον, * κιβωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἀγιάσματος, * Παρθένε Θεοτόκε· * δθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Κανών των Ασωμάτων.

Είρμὸς ὁ αὐτός.

Μύστας * της ἀφρήτου δόξης σου * τοὺς ἀσωμάτους Νόας, Σῶτερ, ὑπέστησας * χαὶ νυν δι' αὐτῶν * τὸν σὸν λαὸν διαφύλαξον * τὸν πίστει σοι χαὶ πόθῷ προσφεύγοντα, * ἱνα σε τὸν Δεσπότην * ἀχαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Paracleticus.

б

Νέμεις * τῆς εἰρήνης Αγγελον * περιφρουροῦντα, Παντοχράτορ, τὴν ποίμνην σου· * τῆς εἰρήνης γὰρ * xαὶ τῆς ἀγάπης σὐ αἴτιος· * xαὶ τὴν ἕμφρονα πίστιν φυλάττοντα, * xαὶ πάσας τὰς αἰρέσεις * τῆ σῆ δυνάμει xαταλύοντα.

Ολος * γλυχασμὸς ὑμνούμενος * τῶν οὐρανίων, τὴν γλυχεῖαν φαιδρότητα * χαταφύτευσον * ἐν Ἐχχλησίαις σου, Δέσποτα, * χαὶ τὴν εῦταχτον δίδου χατάστασιν, * ἱνα σε τὸν Σωτῆρα * ἀχαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοχίον.

Στίφη * τῶν ἀΑγγέλων, Πάναγνε, * νῦν ἀσιγήτως τὸν σὸν τόχον γεραίρουσι· * ταῖς γὰρ τάξεσιν * ἐπιστατοῦντα θεώμενοι * ταῖς αὐτῶν, θυμηδίας ἐμπίπλανται, * χαὶ σὲ τὴν Θεοτόχον * ἀχαταπαύστως μεγαλύνουσιν.

'Εξαποστειλάριον.

Γυναϊχες, άχουτίσθητε.

'Αρχάγγελοι καὶ 'Αγγελοι, * 'Αρχαὶ καὶ Κυριότητες, * Δυνάμεις καὶ 'Ἐξουσίαι, * Θρόνοι καὶ Πολυόμματα, * ἅμα τὰ 'Ἐξαπτέρυγα, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, * τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων * καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου.

Θεοτοχίον.

Σύ μου προστάτις, ἄχραντε, * χαὶ ἰσχυρὸν προπύργιον, * χαὶ προστασία τοῦ Κόσμου, * χαὶ σοὶ προσπίπτω χραυγάζων· * Τῶν ὁδυνῶν με λύτρωσαι, * χαὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον * τοῦ αἰωνίου, Παρθένε, * τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

'Απόστιχα τῶν Αίνων, Κατανυχτιχά.

^{*}Αλλος σε Κόσμος, ψυχή, ἀναμένει, * xαὶ Κριτής * τὰ σὰ μέλλων δημοσιεύειν * xρυπτὰ xαὶ δεινά· * μὴ οὖν ἐμμείνης τοῖς ϣδε, * ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῆ· * Ο Θεὸς, ἰλάσθητί μοι * xαὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ένεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους.

Μη ἀποδοχιμάσης με, Σωτήρ μου, * τη ραθυμία της ἀμαρτίας συνεχόμενον· * διέγειρόν μου τὸν λογισμὸν πρὸς μετάνοιαν, * χαὶ τοῦ σοῦ ἀμπελῶνος * ἐργάτην δόχιμον ἀνάδειξόν με, * δωρούμενός μοι * της ἐνδεχάτης ὥρας τὸν μισθὸν * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος. Μαρτυριχόν.

Στίχ. Και έστω ή λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ήμῶν.

Τοὺς ᾿Αθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ * δεῦτε, λαο! ἄπαντες, τιμήσωμεν * ὑμνοις χαὶ ψδαῖς πνευματιχαῖς, * τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου * χαὶ χήρυχας τῆς πίστεως, * τὴν πηγὴν τὴν ἀένναον, * ἐξ ἦς ἀναβλύζει * τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. * Αὐτῶν ταῖς ἱχεσίαις, * Χριστε ο Θεος ήμῶν, * τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμφ σου, * xαὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... χαι νυν. Θεοτοχίον.

Τών ούρανίων ταγμάτων.

'Αγιωτέρα ἀγίων * πασῶν Δυνάμεων, * τιμιωτέρα πάσης * χτίσεως, Θεοτόχε, * Δέσποινα τοῦ Κόσμου, * σῶσον ἡμᾶς, * τὸν Σωτῆρα χυήσασα, * ἀπὸ πταισμάτων μυρίων ὡς ἀγαθὴ, * χαὶ χινδύνων ταῖς πρεσβείαις σου.

EIZ THN AEITOYPFIAN.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς'.

Δ ιὰ βρώσεως ἐξήγαγε * τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν ᾿Αδάμ· * διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστὴν * ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, * Μνήσθητί μου χράζοντα, * ὅταν ἔλθης * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Κατανύξεως πηγήν μοι δώρησαι * τη εὐσπλαγχνία σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * παντός με ῥύπου τῶν xαxῶν * τῶν ἀμέτρων ἐxxαθαίρουσαν, * xαὶ τῆς Βασιλείας σου, * εὐεργέτα, * μέτοχόν με ποίησον.

Τῶν ᾿Αγγέλων σου τὰ τάγματα * εἰς ἰχεσίαν σοι χινοῦμεν, Χριστέ· * σῶσον, οἰχτείρησον ἡμᾶς * δἰ αὐτῶν ὡς ὑπεράγαθος, * πάντα παρορῶν ἡμῶν * τὰ ἐν γνώσει * χαὶ ἀγνοία πταίσματα. Μαρτυριχόν.

Τῶν αἰμάτων ὑμῶν, ᾿Αγιοι, * τοῖς ὀχετοῖς τὸν νοητὸν Φαραώ * ἐναπεπνίξατε σαφῶς· * νῦν δὲ βλύζετε θαυμάτων χρουνοὺς * πέλαγος ξηραίνοντας * νοσημάτων· * ὅθεν μαχαρίζεσθε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσχυνήσωμεν, * χαὶ τὸν Υἰὸν δοξολογήσωμεν, * χαὶ τὸ πανάγιον, Πιστοὶ * πάντες, Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, * χράζοντες χαὶ λέγοντες· * Παναγία Τριὰς, * σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Και νύν. Θεοτοχίον.

'Η τεχούσα φώς τὸ ἄχρονον, * ἐσχοτισμένην τὴν ψυχήν μου ἀεὶ * ταῖς τῶν Δαιμόνων προσβολαῖς * φωταγώγησον, Πανάμωμε, * χαὶ πυρὸς τοῦ μέλλοντος * μεσιτείαις * θείαις ἐλευθέρωσον.

++

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτιχὰ Κατανυχτιχά.

'Ηχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

* Αμαρτημάτων πελάγει * περιαντλούμενος, * χαὶ ἐν βυθῷ πταισμάτων * συνεχόμενος ὅλως, * βοῶ σοι τῷ Δεσπότη· * Τῶν χαλεπῶν * χαὶ ποιχίλων με λύτρωσαι * πειρατηρίων τοῦ βίου, χαὶ τοῦ πυρὸς * τοῦ ἀσβέστου, Υπεράγαθε.

Βεβυθισμένος ὑπάρχων * ἐξ ἀπογνώσεως, * xαὶ πονηρίας πλήρης * λογισμῶν ἐναντίων, * πρὸς σέ μου τὰς ἐλπίδας, * Λόγε Θεοῦ, * ἀνεθέμην ὁ ἄθλιος· * ἀπὸ ἐχθρῶν ἀοράτων xαὶ ὁρατῶν * ἐπιθέσεώς με λύτρωσαι.

Κατοιχτειρήσας ὁ Κτίστης * ἄπαν τὸ ποίημα * διὰ φιλανθρωπίας * χαὶ ἀφάτου πτωχείας, * ὁ αἴρων τὴν τοῦ Κόσμου, * Λόγε Θεοῦ, * ἀμαρτίαν ὡς εὕσπλαγχνος, * ἀρον χἀμοῦ τὸ φορτίον, χαὶ τὸν χλοιὸν * τὸν βαρύτατον ἐλάφρυνον.

Έτερα του Προδρόμου.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Προφήτα θαυμάσιε, * Χριστοῦ * Βαπτιστὰ χαὶ Πρόδρομε, * τὴν ξηρανθεῖσαν χαρδίαν μου * τοῖς ἀτοπήμασι * ποταμοὺς δαχρύων * ἀεννάως ποίησον * προχέειν, δυσωπῶ σε πρεσβείαις σου, * ὅπως σωζόμενος * διὰ σοῦ ὁ πολυώδυνος * μεγαλύνω * τόν σε μεγάλυναντα.

Προφήτα μαχάριε, * πρὸς σὲ * τὰς ἐλπιδας πάσας μου * xαὶ τὴν ζωὴν ἀνατίθημι * τῆς προσδοχίας μου· * ὁ Χριστὸν βαπτίσας * 'Ιησοῦν τὴν ἄβυσσον, * τὸν αἴροντα τοῦ Κόσμου τὰ πταίσματα, * τοῦτον ἰχέτευε, * 'Ιωάννη, τὴν χαρδιαν μου, * δυσωπῶ σε, * χαθᾶραι χαὶ σῶσαί με.

Ο χήρυξ τῆς γάριτος * Χριστοῦ, * ὁ πᾶσι μετάνοιαν * προχαταγγείλας τοῖς ἔθνεσι, * τὴν παναθλίαν μου * χαὶ πεπωρωμένην ψυχὴν, * θεῖε Πρόδρομε, * προσμένειν μετανοία εὐόδωσον, * χαὶ τὰ θελήματα * τοῦ Κυρίου πράττειν πάντοτε, * ἕνα πίστει * χαὶ πόθφ δοξάζω σε.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα, * ἀΥνὴ, * μόνη ἐχρημάτισας * τοῦ ἐχ Πατρὸς ἀναλάμψαντος· * ὅθεν χραυγάζω σοι· * Τὴν ἐσχοτισμένην * ψυχήν μου τοῖς πάθεσι * φωτὶ τῶν ἀρετῶν χαταφαίδρυνον, * χαὶ έν σχηνώμασι * φωτεινοϊς σου χατασχήνωσον * έν ήμερα * της χρίσεως, Αχραντε.

Προχείμενον, Ηχος δ΄.

Κύριος είσαχούσεται μου, ἐν τῷ χεχραγἐναι με πρὸς αὐτόν. Στίχ. Ἐν τῷ ἐπιχαλεῖσθαι με εἰσήχουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς διχαιοσύνης μου.

'Απόστιχα Κατανυχτιχά.

Ότι τὸ πέλαγος πολύ * τῶν παραπτωμάτων μου, Σωτήρ, * xαὶ δεινῶς βεβύθισμαι * ταῖς πλημμελείαις μου, * δός μοι χεῖρα, σῶσόν με, * ὡς τῷ Πέτρῳ, ὁ Θεὸς, * xαὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Πρός σὲ ήρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Οτι έννοίαις πονηραϊς * χαι έργοις χαταδεδίχασμαι, Σωτήρ, * λογισμόν μοι δώρησαι * έπιστροφής ο Θεος, * ίνα χράζω. Σῶσόν με, * Εὐεργέτα ἀγαθὲ, * χαὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυριχόν.

Στίχ. Ελέησον ήμας, Κύριε.

Η έν σταδίφ ὑμῶν ὁμολογία, "Αγιοι, * τῶν Δαιμόνων Χατέπτηξε τὴν δύναμιν, * Χαὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἡλευθέρωσε· * διὸ Χαὶ τὰς Χεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι ἐχράζετε· * Γενέσθω, Κύριε, * ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν * εὐπρόσδεχτος ἐνώπιόν σου, * ὅτι σὲ ποθήσαντες * Χατεφρονήσαμεν τῆς προσχαίρου ζωῆς, φιλάνθρωπε. Δόξα... Χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Αμαρτωλών τὰς δεήσεις προσδεχομένη, * xal θλιβομένων στεναγμόν μὴ παρορώσα, * πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, * σωθῆναι ἡμᾶς, * Παναγία Παρθένε.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΙ.

EIZ TON OPOPON.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυχτιχά. Ήχος α΄.

Έν ἀνομίαις συλληφθεὶς * ἐγώ ἐ ἄσωτος, * οὐ τολμῶ ἀτενίσαι * Εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, * ἀλλὰ θαἰρῶν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου, χράζω· * Ὁ Θεὸς, ἰλάσθητί μοι χαὶ σῶσόν με.

Εἰ ὁ δίχαιος μόλις σώζεται, * ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι ὁ ἀμαρτωλός; * τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα * τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα· * τοῖς περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν * συναρίθμησόν με, ὁ Θεὸς, καὶ σῶσόν με.

ТН ТРІТН ПРОІ.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Αἰρἡηχτον τείχος χεχτημένοι * πιστοὶ τὴν Θεοτόχον Μαρίαν, * δεῦτε προσπέσωμεν αὐτῆ· * παἰρἡησίαν γὰρ ἔχει * πρὸς τὸν τεχθέντα ἐξ αὐτῆς, * τοῦ πρεσβεύειν χαὶ σώζειν ἀπὸ ὀργῆς * χαὶ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

> Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, ἔτερα. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

'Αγχάλας πατριχὰς * διανοτζαί μοι σπεῦσον· * ἀσώτως τὸν ἐμὸν * κανηνάλωσα βίον, * εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον * ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτήρ· * νῦν πτωχεύουσαν * μὴ ὑπερίδης καρδίαν· * σοὶ γὰρ, Κύριε, * ἐν κατανύζει κραυγάζω· * Ἡμάρτηκα, σῶσόν με.

Τὸ βῆμά σου φρικτὸν * xai ἡ xρίσις δικαία, * τὰ ἔργα μου δεινὰ, * ἀλλ' αὐτὸς, Ἐλεῆμον, * προφθάσας με διάσωσον, * xai κολάσεως λύτρωσαι· * ῥῦσαι, Δέσποτα, * τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, * xai ἀξίωσον * ἐκ δεξιῶν σού με στῆναι, * Κριτὰ δικαιότατε. Δόξα... xai νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

'Απόθου, ώ ψυχή, * ραθυμίας τὸν ὕπνον, * καὶ ἀναψον φαιδρὰν * μετανοίας λαμπάδα, * καὶ ἔξελθε νῦν χαίρουσα * τῆς τοῦ βίου συγχύσεως * εἰς ἀπάντησιν * τοῦ ἀθανάτου Νυμφίου· * Δέξαι, λέγουσα, * καὶ μὴ ἀπώσῃ με, Λόγε, * λιταῖς τῆς τεκούσης σε. Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ο πάλαι ταῖς ῥοαῖς * Ἰορδάνου βαπτίσας * τὴν χάθαρσιν παντὸς, * Ἰωάννη, τοῦ Κοσμου, * πολλοῖς με βυθιζόμενον * πλημμελήμασιν ἕλχυσον, * χαὶ ἀπόπλυνον * ἀπὸ παντοίας χηλίδος, * τὸν Φιλάνθρωπον * διαπαντὸς ἰχετεύων, * ὡς πρέσβις εὐπρόσδεχτος.

Μαρτυριχόν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

'Ως χαλοί στρατιῶται * ὀμοφρόνως πιστεύσαντες,* τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων * μὴ πτοούμενοι, "Αγιοι, * προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, * ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρὸν, * χαὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, * ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίχην ἐδέξασθε· * δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς· * δόξα τῷ στεφανώσαντι· * δόξα τῷ δωρουμένῳ δι ὑμῶν * πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Νηδύ μητρική * Ιωάννης σκιρτήσας, * φερόμενον, Αγνή, * τὸν Θεὸν ἐν γαστρί σου * ἐπέγνω θεία χάριτι, * καὶ πιστῶς προσεκύνησεν· * ἀλλὰ, δέομαι, * σὺν τῷ Προδρόμῳ, Παρθένε, * καθικέτευσον * ὃν ἐσωμάτωσας Λόγον, * σωθήναι τὸν δοῦλόν σου. Κανών Κατανυχτιχός, οὐ ή Αχροστιχίς, (άνευ τῶν Θεοτοχίων)·

Δέχοις τεοὺς δὲ, τοὺς ἐμοὺς λόγους, Λόγε. Ἰωσήφ. ، Ωδὴ α΄. Ἡχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

» Λδήν ἐπινίχιον ἄσωμεν πάντες * Θεῷ τῷ ποιήσαντι * θαυμα-

Σάστὰ τέρατα * βραχίονι ὑψηλῷ, * καὶ σώσαντι τὸν Ἱσραήλ, *
 ὅτι δεδόξασται. Τροπάρια.

Δουλούμενος πάθεσι τῆς ἀμαρτίας, * προσπίπτω σοι, Κύριε, * ὅπως ἀποδείξῃς με * τούτων ἐλεύθερον, * δοξάζοντά σου ἐχτενῶς * τὴν ἀγαθότητα.

'Επλήγην ὁ ἄθλιος τῆς ἀμαρτίας * ῥομφαία xαὶ τέθνηκα, * xαὶ ὁρῶν με xείμενον * ἐχθρὸς ἀγάλλεται· * ὁ ἀναστήσας τοὺς νεχροὺς, * ζώωσον, σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Χοροί ἐδοξάσθησαν τῶν ἀΑθλοφόρων, * σεπτοῖς αὐτῶν μέλεσι * τὸν Χριστὸν δοξάσαντες * σάρχα φορέσαντα, * χαὶ δια πάθους τὴν φθορὰν * ἐξαφανίσαντα.

Οι πύργοι και πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας, * οι ἐνδοξοι Μάρτυρες * προσβολαζς ἀκλόνητοι * ἐχθροῦ διέμειναν. * Αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, * ζώωσον πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοχίον.

'Ως θρόνος πυρίμορφος φέρεις τὸν Κτίστην, * ὡς ἔμψυχος θάλαμος * καὶ τερπνὸν παλάτιον, * τὸν Βασιλέα χωρεῖς * γενόμενον ὅπερ ἐσμὲν * δίχα τροπῆς καὶ φυρμοῦ.

[•]Ετερος Κανών τοῦ Προδρόμου, * οὐ ή Αχροστιχίς·

Φωνής άχουσον τῶν βοώντων σοι, Μάχαρ. Ἰωσήφ. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Φωνή έχρημάτισας τοῦ Λόγου, Μάχαρ: * διὸ τὰς φωνὰς ἡμῶν, * ᾶς πρὸς σὲ ποιούμεθα, * προσδέχου, Πρόδρομε, * ἐλευθερῶν ἡμᾶς χαχῶν * τῇ μεσιτεία σου.

Ως ὄρθρος, ώς ήλιος έξανατείλας * φωτίζεις τὰ πέρατα, * xαὶ σχοτίζεις πνεύματα * τὰ πονηρότατα· * διὸ τὸν ζόφον τῆς ἐμῆς * ψυχῆς ἀπέλασον.

Νεχροϊς τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐλευσομένην * ἐχήρυξας, Πρόδρομε·* διὸ τὰ νεχροῦντά με * πάθη θανάτωσον, * χαὶ δείξον θείας χοινωνὸν, * Μάχαρ, λαμπρότητος.

Θεοτοχίον.

'Η μόνη τὸν ἄχρονον Υἰὸν ἐν χρόνῷ * τεχοῦσα σαρχούμενον, * Παναγία Δέσποινα, * πάντα τὰ χρόνια * τῆς παναθλίας μου ψυχῆς * πάθη θεράπευσον.

ТН ТРІТН ПРОІ.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

» 🛦 ίθον, * ὃν ἀπεδοχίμασαν.* οἱ οἰχοδομοῦντες, * οὐτος ἐγενήθη *

» 1 είς χεφαλήν γωνίας· * αὐτός ἐστιν ή πέτρα, * ἐν ή ἐστε-

» ρέωσε * την Έχχλησίαν ο Χριστος, * ην έξ έθνων * έξηγορά-Τροπάρια.

» σατο.

Ιδε * τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν, * ὁ φορέσας ταύτην· * ίδε τῆς ψυχῆς μου * τὴν δεινὴν ἀμορφίαν, * πρόσχες τῆ φωνῆ μου, * Χριστε πολυέλεε, * χαι μεταποίησον αυτής * το είδεγθες * είς εύμορφίαν, Σωτήρ.

Σώσου, * Ίησου, του άσωτου, * σωσόυ με του μόνου * σου τούς σωτηρίους * παραβάντα νόμους, * και πασαν άμαρτίαν * άλόγως τελέσαντα, * χαι ύπαχθέντα λογισμοῖς * σοῦ, 'Αγαθέ, * άλλοτριοῦσί με.

Μαρτυρικά.

Τάξις * Ασωμάτων, Αγιοι, * την ύμων ανδρίαν * όντως χατεπλάγη, * πώς έν τῷ σταδίψ * άθλοῦντες παραδόξως, * χαι πίπτοντες σώμασιν, * άσάρχους πάντας δυσμενεῖς * θεία ροπη * χατηδαφίσατε.

Έτι * τῶν πληγῶν τοῖς αίμασι * περιηνθισμένοι, * ἔτι τῶν αιμάτων * τῷ λύθρψ, 'Αθλοφόροι, * σταζόμενοι, Κυρίψ * παρέστητε χαίροντες * τῷ ἀθανάτῷ Βασιλεί, * νιχητιχώς * χαταστε-Θεοτοχίον. φόμενοι.

Τίχτεις, * ὃν Πατήρ ἐγέννησε * πάντων πρὸ αἰώνων * τρέφεις τὸν τροφέα, * πεῖραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα· * Παράδοξον τὸ θαῦμα! * χαινὸν τὸ μυστήριον, * Θεοχαρίτωτε! διὸ * πᾶσα πιστών * ψυχή δοξάζει σε.

Κανών τοῦ Προδρόμου.

Είρμὸς ὁ αὐτός.

🔨 τείρας * ἐξ ἀχάρπου, Πρόδρομε, * ἰερῶς βλαστήσας, * ὤρθης Αχαρποφόρος * γεωργίαις θείαις. * διό μου την χαρδίαν * παντοίων στειρεύουσαν * εύτεχνον ποίησον χαλών, * ὅπως πιστώς * άει δοξάζω σε.

Αρτω * οὐρανίω στήριξον * τὴν ἐμὴν καρδίαν, * Μάκαρ, παρειμένην * ταιζ πονηραίζ μελέταις, * χαι δίδου μοι προθύμως * ποιείν τα θελήματα * του πανοιχτίρμονος Θεου, * όπως πιστώς * άει δοξάζω σε.

Κόσμου * άμαρτίαν αίροντα * τὸν 'Αμνὸν χυρύξας,* τῶν άμαρτιῶν μου * τὸ βαρὺ φορτίον, * μαχάριε Προφήτα, * ἐλάφρυνον, δέομαι, * χατάνυξίν μοι χορηγών * ρύπου παθών * άποχαθαίρουσαν.

Θεοτοχίον.

Ολον * τὸν ᾿Αδὰμ ἐφόρεσεν * ἐχ σοῦ, Θεοτόχε, * ὅλος σαρχοφόρος * προελθών ὁ Λόγος. * Αὐτὸν οὖν, Θεοτόχε, * δυσώπει με ῥύσασθαι * ἐχ πειρασμῶν παντοδαπῶν * χαὶ τοῦ πυρὸς * τοῦ αἰωνίζοντος. °Ωδὴ δ΄. Ο Εἰρμός.

Έν Πνεύματι προβλέπων, * Προφήτα 'Αββαχούμ, * τήν τοῦ
 Ε Λόγου σάρχωσιν * ἐχήρυττες βοῶν· * Ἐν τῷ ἐγγίζειν * τὰ
 ἐτη ἐπιγνωσθήση, * ἐν τῷ παρεῖναι * τὸν χαιρὸν ἀναδειχθή ση. * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Ον ἔδωχάς μοι πλοῦτον, * ἐσχόρπισα χαχῶς, * ἐχτελῶν τὰ ἄτοπα, * χαὶ γέγονα γυμνὸς, * ἐνδεδυμένος * τὰ ἔργα τῆς ἀτιμίας· * διὸ βοῶ σοι· * Καταφαίδρυνον στολαῖς με, * θεία χατανύσσων με χάριτι.

Υπήχθην ἀπονοία * χαι πέπτώχα δεινώς, * χαι εἰς γῆν χατάχειμαι * ἀνίατα νοσῶν· * ἀνάστησόν με, * τῶν πεπτωχότων ή στάσις, * χαι ἐπὶ πέτραν * σωτηρίου μετανοίας * στήριξον, Χριστὲ, τὴν χαρδίαν μου.

Μαρτυρικά.

Σταυρφ τὸν ὑψωθέντα * μιμούμενοι Χριστὸν, * ὁμιλοῦντες μάστιξιν * ἡγάλλοντο ὁμοῦ * οἰ 'Αθλοφόροι· * καὶ τῶν αἰμάτων τοῖς ὅμβροις * πολυθείας * ἀναστείλαντες χειμάἰρους, * ῥεῖθρα ἰαμάτων πηγάζουσι.

Διέπλευσαν άβρόχως * βασάνων τὸ σφοδρὸν, * xαὶ πιχρὸν χλυδώνιον * οἱ θεῖοι 'Αθληταὶ, * τῆ χυβερνήσει * τῆς σωτηρίου ἐλπίδος, * xαὶ πρὸς τοὺς ἄνω * προσωρμίσθησαν λιμένας, * πάσης θυμηδίας πληρούμενοι.

Θεοτοχίον.

Ἐξέστησαν ὀρῶσαι * ἘΑγγέλων στρατιαὶ, * πῶς ὁ ἀθεώρητος * μορφῆ τῆ xαθ' ἡμᾶς * ἐx σοῦ ὡράθη, * Παρθένε Θεοχυῆτορ· * ὸν ἐxδυσώπει * σωτηρίας ἀξιῶσαι * πάντας τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας. Κανών τοῦ Προδρόμου.

Είρμος ο αυτός.

'Υφάνας σωτηρίου * ἰμάτιον σαυτῷ * τῆ γυμνώσει σώματος, * Κυρίου Βαπτιστὰ, * γεγυμνωμένον * πάσης ἀγαθοεργίας * ἐπένδυσόν με, * δυσωπῶ, διχαιοσύνης * χαὶ ἀγαλλιάσεως ἔνδυμα.

Σταγόνα σωτηρίας * ἐπόμβρισον κἀμοὶ * τηκομένφ, Πρόδρομε, * αὐχμῷ τῶν ἡδονῶν, * ὁ καταδύσας * ἐν ταῖς ῥοαῖς 'Ιορδάνου * τρυφῆς χειμάῥρουν, * ἰησοῦν τὸν ζωοδότην, * ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Paracleticus.

ТН ТРІТН ПРОІ.

Οὐχ Ἄγγελος, οὐ πρέσβις * διέσωσεν ήμας, * ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος * ἐλθών ἐπὶ τῆς γῆς, * οὐ τὰς εἰθείας * ὁδοὺς ἡτοίμασας, Μάχαρ· * ὅν νῦν δυσώπει * ὑποδεῖξαί μοι τὴν τρίβον * τὴν πρὸς Βασιλείαν εἰσάγουσαν. Θεοτοχίον.

Ναὸς ἡγιασμένος * ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ * τοῦ ἐν σοὶ οἰxήσαντος, * Παρθένε, ὑπὲρ νοῦν. * Αὐτὸν δυσώπει, * ἀμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπου * ἀποχαθᾶραι, ὅπως * οἶχος γνωρισθῶμεν * χαὶ χατοιχητήριον Πνεύματος. 'Ωδὴ ε΄. Ο Εἰρμός.

» ητήν σήν εἰρήνην δὸς ήμῖν, * Υἰἐ τοῦ Θεοῦ· * ἄλλον γὰρ ἐκτός

- » Ισου Θεόν ού γινώσχομεν· * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, * ὅτι
- » Θεός ζώντων * χαι των νεχρων υπάρχεις.

Τροπάρια.

Επλήσθην παραπτώσεων * πολλών και χαλεπών, * Δέσποτα οικτίρμον μακρόθυμε, * οικτείρησόν με τον κατάκριτον, * και μή με αποβρίψης * από τοῦ σοῦ προσώπου.

Τελώνην έδικαίωσας * στενάξαντα, Χριστέ· * τοῦτον οὖν κάγω ἐκμιμούμενος, * τύπτω τὸ στῆθος καὶ κραυγάζω σοι· * Ἱλάσθητί μοι, μόνε * εὕσπλαγχνε καὶ οἰκτίρμον.

Μαρτυριχά.

Οι "Αγιοί σου, Κύριε, * φωστήρες ἀπλανεῖς * ὥφθησαν τῆς πλάνης διώχοντες * νύχτα βαθεῖαν, χαὶ φωτίζοντες * τὴν Οἰχουμένην πᾶσαν * θαυμάτων δαδουχίαις.

Υπέρτιμοι ώς λίθοι σε * την πέτραν της ζωης, * Δέσποτα, ποθοῦντες οι Μάρτυρες, * διὰ βασάνων χυλιόμενοι * πασαν οἰχοδομίαν * χατέστρεψαν της πλάνης.

Θεοτοχίον.

'Εν δύω ταϊς θελήσεσι * τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς * τέτοχας Τριάδος, Πανάχραντε, * φέροντα μίαν τὴν ὑπόστασιν· * ὅν ἐχτενῶς δυσώπει, * πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

Κανών τοῦ Προδρόμου.

Ειρμός ό αὐτός.

Τήν έρημον χατώχησας, * ώς πάλαι Ηλιού, * Πρόδρομε Χριστοῦ· διὸ τὴν χαρδίαν μου * ἐρημωθεῖσαν πλημμελήμασιν * ἐπιμελεία θεία * βελτίωσον, Παμμάχαρ.

Ως στῦλος ἀπερίτρεπτος * xai βάσις τῶν πιστῶν, * μέγιστος Χριστοῦ γενόμενος, Πρόδρομε, * τὸν λογισμόν μου σαλευόμενον * ταῖς μηχαναῖς τοῦ πλάνου * ἀπερίτρεπτον δεῖζον.

Νεχροί εύηγγελίσθησαν * τὸ Φῶς τὸ ἐχ Φωτὸς * λάμψαν ἐπὶ γῆς φωτί σου, Μαχάριε, * χαὶ οἱ ἐν σχότει ἐφωτίσθημεν· * διὸ χαταύγασόν με * δεινῶς ἀμαυρωθέντα.

Θεοτοχίον.

Βασίλισσαν Παρθένον σε * χηρύττει ὁ Δαυίδ, * ἄχραντε 'Αγνή' διὸ ἰχετεύω σε, * τῆς οὐρανίου Βασιλείας με * ποίησον χληρονόμον, * ίνα σε μαχαρίζω.

Ωδής. Ο Ειρμός.

» ττόν Προφήτην 'Ιωνάν * έχμιμούμενος βοώ· * Τήν ζωήν μου,

Γ'Αγαθέ, * έλευθέρωσον φθοράς, * χαι σώσόν με, * Σωτήρ
 τοῦ χόσμου, χράζοντα· Δόξα σοι.

Τροπάρια.

Συνετρίβη τὰ ὀστᾶ * τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, * xαὶ τῷ βάρει τῶν πολλῶν * xατεxάμφθην ἡδονῶν· * βοήθει μοι, * Χριστὲ, ἡ μόνη πάντων βοήθεια.

Έν πελάγει τῶν δεινῶν * xaì τῆ ζάλῃ τῶν παθῶν * ἐμπεσών ἀναβοῶ· * Παντοδύναμε Χριστὲ, * ἀνάγαγε * τῆ χραταιῷ σου χειρὶ, xaì σῶσόν με.

Μαρτυριχά.

Μυριόλεχτος πληθὺς * τῶν ἀγίων ᾿Αθλητῶν * μυριάδας νοητῶν * χατεπάτησαν ἐχθρῶν, * χαὶ ካνωνται * ταῖς μυριάσι τῶν οὐρανίων Νοῶν.

Οι ξηράναντες βυθόν * ἀθείας, `Αθληταὶ, * τὸν χειμάἰρουν τῆς τρυφῆς * ἐχληρώσασθε· διὸ * ξηράνατε * τὰς διεχχύσεις τῆς ἀμαρτίας μου. Θεοτοχίον.

Αγιάσματος σχηνή * δεδειγμένη, Μαριάμ, * μιανθείσαν ήδοναῖς * τὴν ἀθλίαν μου ψυχήν * ἀγίασον, * χαὶ θείας δόξης μέτοχον ποίησον.

Κανών τοῦ Προδρόμου.

Είρμος ο αυτός.

Ο μετάνοιαν έν γη * χαταγγείλας, Βαπτιστά, * μετανοίας μοι οδούς * όδηγούσας με πρός φῶς * ὑπόδειξον, * χαὶ τῶν βαράθρων της πλάνης μῦσαί με.

Ως την άβυσσον ροαῖς * χαταδύσας ποταμοῦ, * τὰς ἀβύσσους τῶν ἐμῶν * ἀποξήρανον παθῶν, * παρέχων μοι * δαχρύων ὅμβρους, Πρόδρομε, χήρυξ Χριστοῦ.

Νοσημάτων ψυχιχών * χαι παθών τών σαρχιχών, * τών τοῦ βίου δυσχερών * χαι παντοίων πειρασμών * χαι θλίψεων * διάσωσόν με, Κυρίου Πρόδρομε.

Θεοτοχίον.

Την Μητέρα τοῦ Θεοῦ * xai xaλην ἐν γυναιξι, * δυσωπῶ σε ἐχτενῶς, * μη παρίδης με, 'Αγνή, * ἀλλ' οἰχτειρον, * xai πάσης βλάβης σῶον συντήρησον.

тң трітң проі.

'Ωδή ζ'. 'Ο Ειρμός.

προύς έν χαμίνω Πατδάς σου, Σωτήρ, * ούχ ήψατο * ούδε

» Ιπαρηνώχλησε τὸ πῦρ· * τότε οἱ Τρεῖς, * ὡς ἐξ ἐνὸς στόμα-

» τος, * υμνουν χαι εὐλόγουν λέγοντες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, *

» ό τῶν Πατέρων ήμῶν.

Τροπάρια.

Υπομονήν ἐξήσχησεν Ἰώβ, * χαὶ ἔμεινε * πάσαις προσβολαζς τοῦ πονηροῦ * ἀχλόνητος, * χαθάπερ πύργος ἐ γενναζος· * τοῦτον ζήλου πάντοτε, * χαὶ μηδαμῶς, ὡ ψυχή, * ὀχλάσης ἐν τοζς δεινοζς.

Σωματικαϊς ήττήθην ήδοναϊς, * και γέγονα * άλογος, ὑπάρχων λογικός· * Λόγε Θεοῦ, * ὁ διὰ λόγου Πόρνην σώσας, * σῶσόν με τὸν δείλαιον, * ἱνα ὑμνῶ εὐλογῶν * τήν σήν ἀγαθότητα. Μαρτυρικά.

Λελυτρωμένοι, Μάρτυρες σοφοί, * τῷ Αίματι * τοῦ σαρχὶ παθόντος δι' ἡμᾶς, * ὑπὲρ αὐτοῦ * προθύμως είλεσθε χενῶσαι * τὰ οἰχεῖα αίματα· * διὸ ἀπαύστως αὐτῷ * συμβασιλεύετε.

Οίχοδομία ἄθλων ίερῶν * παλάτιον * ὥφθητε, σοφοὶ, περιχαρὲς, * ἐν ῷ Χριστὸς * ἐπανεπαύσατο, ὁ μόνος * Βασιλεὺς χαὶ Κύριος, * ὁ πρὸς μονὰς οὐρανῶν * μεταβιβάσας ὑμᾶς.

Θεοτοχίον.

Έχ γενεῶν πασῶν σε ὁ Χριστὸς, * Πανύμνητε, * μόνην ἡρετίσατο αὐτῷ, * οἰα σεμνὴν * χαὶ χαθαρὰν εἰς χατοιχίαν, * χαὶ ἐχ σοῦ ὡς ἡλιος * ἐξανατείλας τὴν γῆν * πασαν ἐφώτισεν.

Κανών τοῦ Προδρόμου.

Είρμος ο αυτός.

Ος παλαιάς χαι νέας γεγονώς, * πανάριστε, * ενδοξος μεσίτης, Βαπτιστά, * μεσίτευσον, * παλαιωθέντα άμαρτίαις * όλον χαινουργήσαί με * τὸν χαινουργὸν τοῦ παντὸς * ἐχδυσωπῶν ἰησοῦν.

Νομοθετών μετάνοιαν έν γη, * ἐπέφανας, * Πρόδρομε Χριστοῦ xal Βαπτιστά· * ην ἐχτελεῖν * πάντας ἐνίσχυσον εὐχαῖς σου, * ὅπως λυτρωθείημεν * ἐχ τῶν ἀμέτρων χαχῶν, * ὧν πλημμελοῦμεν ἀεί.

Σὺ τὴν στενὴν διώδευσας ὁδὸν, * ἐγχράτειαν * πᾶσαν μετερχόμενος, σοφὲ, * xαὶ πλατυσμῷ * θεωριῶν τῶν φανοτάτων * ὅλως χατηγλάϊσαι· * ὦν ἐντρυφᾶν xαὶ ἡμᾶς * δίδου, Χριστὸν δυσωπῶν. Τριαδιχόν

Ομορφυή Τριάδα, οι Πιστοι, * δοξάζωμεν, * άναρχον Πατέρα και Γιόν, * Πνεῦμα εὐθὲς, * ἰσοβασίλειον οὐσίαν, * μίαν κυριότητα, * μίαν ἀρχήν, καὶ ζωήν * ζωοποιοῦσαν ἡμᾶς.

Θεοτοχίον.

Ιχετηρίαν, Αχραντε, Θεώ * προσάγαγε, * όπως παραβλέψηται ήμῶν * τὰ πταίσματα, * χαὶ τὰς ἀμέτρους ἀμαρτίας, * χαὶ διαιωνίζοντος * ἐλευθερώση ήμᾶς * πυρὸς χολάζοντος.

Ωδή η'. Ο Ειρμός.

Ον φρίττουσιν Αγγελοι * και πάσαι στρατιαι * ώς Κτίστην
 Οκαι Κύριον, * ύμνειτε, ιερείς, * δοξάσατε, Παίδες, * εύλο-

» γείτε, λαοί, * xai ύπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς aἰῶνaς.

Τροπάρια.

Γυμνόν με εἰργάσατο * παντοίων ἀρετῶν * ὁ ὄφις ὁ δόλιος * xaxίστῃ συμβουλῃ. * στολαῖς ἐναρέτοις * xaταφαίδρυνον νῦν, * ὁ γυμνώσας τούτου, * Σωτήρ μου, τὴν xaxίαν.

Ο χρίναι ἐρχόμενος * το γένος τῶν βροτῶν, * Κριτὰ διχαιότατε, * ἐν ῶρα φοβερα * χατάχριτον ὄντα * μὴ ἐχπέμψης με εἰς πῦρ * τὸ τῆς γεέννης, * ἀλλ' οἴχτειρον χαι σῶσον.

Μαρτυριχά.

Υμαζ, παναοίδιμοι * Κυρίου 'Αθληταί, * οὐ θλῖψις, οὐ χίνδυνος, * οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ * ἐχώρισεν ὅλως * τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, * τοῦ δἰ εὐσπλαγχνίαν * ήμᾶς ἠγαπηχότος.

Σαρχί συμπλεχόμενοι * ἀσάρχφ δυσμενεϊ * αὐτὸν χατεβάλετε, * γενναῖοι 'Αθληταί, * χαὶ σὺν 'Ασωμάτοις * συγχορεύετε νῦν, * ἰώμενοι πάθη * ψυχῶν τε χαὶ σωμάτων.

Θεοτοχίον.

Ως χρίνον χοιλάδεσι * τοῦ βίου εὐρηχώς, * ἐν σοὶ χατεσχήνωσεν * ὁ πάντων φυτουργὸς, * ὀσμαζς ἐναρέτοις * χαὶ σεμνότητος νῦν * χατευωδιάζον * ήμαζ, Θεογεννήτορ.

Κανών του Προδρόμου.

Αλλος. Τον τούς ύμνολόγους.

Μόνος ὑπὲρ πάντας πλημμελήσας * τοὺς ἐπὶ γῆς γεννηθέντας, * Μμόνος γεγένημαι * παραβάτης τῶν σῶν νόμων, * Κύριε· * διό με * διὰ τοῦ Προδρόμου * οἰχτείρησον χαὶ σῶσον.

Αγγελος τοις τρόποις ἀνεδειχθης, * Βαπτιστὰ ἰωάννη, * βουλῆς τὸν Αγγελον * τῆς μεγάλης χηρύττων τοις πέρασι· * διό σε * ἀνυμνολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κάραν ἐκτμηθεὶς ἀδίχως, Μάχαρ, * ὁ χαταδύσας τὴν χάραν * Χριστοῦ ἐν ὕδασιν, * ἐνδυνάμωσον πάντας πρεσβείαις σου, * τοῦ πλάνου * συμπατεῖν τὴν χάραν * τὴν ὄντως ὀλεθρίαν.

Απασι τὰς τρίβους τὰς φερούσας * πρὸς τὰς θείας εἰσόδους, * Μάχαρ, ὑπόδειξον, * ἐν αὐταῖς ὅπως περιπατήσαντες * νυμφῶνος * θείου χληρονόμοι * γενώμεθα εὐχαῖς σου.

ТН ТРІТН ПРОІ.

Θεοτοχίον.

'Ρῦσαί με ἀτόπου ἀμαρτίας * xαὶ φλογὸς τῆς γεέννης, * σχότους χολάζοντος, * xαὶ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων xαὶ σχώληχος, * Παρθένε, * μόνη προστασία * τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

'Ωδή θ'. 'Ο Ειρμός.

- > Ττὴν φωτοφόρον νεφέλην, * ἐν ἡ ὁ πάντων Δεσπότης, * ὡς
- Lύετος έξ ούρανού, * έπι πόχον χατηλθε, * χαι έσαρχώθη
- » δι ήμας, * γενόμενος ανθρωπος * ο αναρχος, * μεγαλύνωμεν
- » πάντες * ώς Μητέρα * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνήν.

Τροπάρια.

'Ιδού χαιρός μετανοίας * χαι χαθαρας έργασίας * ίδου ήμέρα του φωτός· * ἐπεργάζου τὰ ἕργα, * φεῦγε τὸ σχότος τῶν παθῶν, * τὸν ὑπνον ἐχδίωξον * χαχίστης σου * ῥαθυμίας, ψυχή μου, * ὅπως γένη * θείου φέγγους χοινωνός.

Ως ὁ Τελώνης στενάζω, * ὥσπερ ἡ Πόρνη δαχρύω,* ὡς ὁ Αηστὴς ἀναβοῶ· * Μνήσθητί μου, οἰχτίρμον, * καὶ ὡς ὁ ᾿Ασωτος υἰὸς * χραυγάζω τὸ ὅΗμαρτον· * προσπίπτω σοι * ὥσπερ ἡ Χαναναία· * Ἐλεῆμον, * μὴ παρίδης με, Χριστέ.

Μαρτυριχά.

Σωματιχών παθημάτων * χαὶ ψυχιχών συντριμμάτων * ώφθητε όντως ἰατροὶ, * παραδόντες τὸ σῶμα * πρὸς αἰχισμοὺς χαρτεριχῶς * χαὶ βίαιον θάνατον, * πανεύφημοι * 'Αθληταὶ τοῦ Κυρίου· * διὰ τοῦτο * μαχαρίζεσθε ἀεί.

Ηλιαχών λαμπηδόνων * έναπαστράψασα πλέον * ή χαρτερία τών σοφών * τοῦ Χριστοῦ 'Αθλοφόρων * σχότους τὸν ἄρχοντα σαφῶς * ἠφάνισε χάριτι, * χαὶ ἑλυσεν * ἀθείας τὴν νύχτα, * χαὶ χαρδίας * χατεφώτισε πιστῶν.

Θεοτοχίον.

Φωτιστιχαΐς λαμπηδόσι * τοῦ ἀνατείλαντος Λόγου * ἐχ τῆς ἀγίας σου γαστρὸς, * Θεοτόχε Παρθένε, * χαὶ χαταυγάσαντος τῆς γῆς * τὰ πέρατα, φώτισον * τὴν ψυχήν μου * ἡδονῶν ἀμαυρώσει * σχοτισθεΐσαν, * ἶνα πίστει σε ὑμνῶ.

Κανών τοῦ Προδρόμου.

Είρμός ο αυτός.

Τδού ό λύχνος, ό φαίνων * τοῖς ἐν τῷ σχότει τοῦ βίου, * ἡ χαλ-Τλιχέλαδος ἰδού * χελιδών, ἡ τὸ ἔαρ * πᾶσι μηνύουσα Χριστὸν, * ὁ μέγιστος Πρόδρομος * μεσίτης τε * παλαιᾶς χαὶ τῆς νέας· * οὐ πρεσβείαις * φυλαττόμεθα ἀεί.

Ως τοῦ νυμφίου σε φίλον * νυνὶ προβάλλομαι πρέσβιν, * ἔχων πληθὺν ἀμαρτιῶν, * χαὶ βοῶ σοι, Βαπτιστά· * 'Αποχοπήν μοι τῶν χρεῶν, * Παμμάχαρ, πρυτάνευσον, * χαὶ ἄναψον * τῆς ψυχῆς μου τὸν λύχνον * ἐσβεσμένον * ἀμελεία παντελῶς.

Σύν ἀσωμάτοις ἀγγέλοις, * σύν τοτς σεπτοτς ἀποστόλοις, * σύν ἀθλοφόροις ἰεροτς, * σύν Προφήταις, Προφήτα, * τὸν ὑπεράγαθον Θεὸν * ἰχέτευε πάντοτε, * τυχετν ήμας * ἀγαθῶν αἰωνίων, * τοὺς πλουτοῦντας * σὲ προστάτην ἀγαθόν.

Η χελιδών ή ώραία, * ή άηδών ή τιμία, * περιστερά ή παγχαλής, ή φιλέρημος τρυγών, * ό τοῦ Κυρίου Βαπτιστής, * ἐρήμου τὸ βλάστημα, * τὴν ἔρημον * ἀχαρπία ψυχήν μου * γεγονυΐαν * δείξον γόνιμον χαλῶν.

Θεοτοχίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, * Χερουβικὸς ὥσπερ θρόνος * τρέφεις τὸν τρέφοντα ἡμᾶς * ὄν ἀπαύστως δυσώπει, * Θεοχαρίτωτε ἀγνὴ, * σεισμοῦ καταπτώσεως, * ἀλώσεως * καὶ παντοίας ἀνάγκης * σοῦ τὴν ποίμνην * ἐκλυτρώσασθαι ἀεί.

Έξαποστ. Ο ούρανον τοις άστροις.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην * καὶ Βαπτιστήν τοῦ Σωτήρος, * τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, * καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, * τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον * ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω * πρὸς τὸν φιλάνθρωπου Θεὸν, * μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις * ἐνώπιον τῶν ᾿Αγγέλων··* παραχαλῶ σε, Παρθένε, * βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

'Απόστιχα Κατανυχτιχά τῶν Αίνων.

Ήχος α΄.

^{*}Αλλος σε χόσμος, ψυχή, ἀναμένει, * χαὶ Κριτής * τὰ σὰ μέλλων δημοσιεύειν * χρυπτὰ χαὶ δεινά· * μὴ οῦν ἐμμείνης τοῖς ϣδε, * ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῆ· * Ὁ Θεὸς, ἰλάσθητί μοι χαὶ σῶσόν με.

Μή ἀποδοχιμάσης με, Σωτήρ μου, * τῆ ἐφθυμία τῆς ἀμαρτίας συνεχόμενον· * διέγειρόν μου τὸν λογισμὸν πρὸς μετάνοιαν, * χαὶ τοῦ σοῦ ἀμπελῶνος * ἐργάτην δόχιμον ἀνάδειξόν με, * δωρούμενός μοι * τῆς ἐνδεχάτης ὥρας τὸν μισθὸν * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Ούτοι οἱ Στρατιώται * τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου * ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, * γενναίως χατεφρόνησαν τῶν βασάνων· * χαὶ τὴν πλάνην πασαν πατήσαντες, * ἀξίως * στεφανωθέντες, * αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος * εἰρήνην, χαὶ ταῖς ψυγαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένε πανύμνητε, Μωσῆς * το ἐν σοὶ μυστήριον * προρητιχοῖς εἰδεν ὅμμασι, * βάτον τὴν ἄφλεχτον, * εἰπερ χαιομένην· * πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος * τὴν μήτραν σου, 'Αγνὴ, οὐ χατέφλεξε. * Διὸ αἰτοῦμέν σε, * ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην * τῷ Κόσμφ δωρήσασθαι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε * τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν ᾿Αδὰμ· * διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Αηστὴν * ἀνσεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, * Μνήσθητί μου χράζοντα, * ὅταν ἕλθης * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Καθ' έχαστην άμαρτανοντα, * χαι παραβαινοντα τὰς σὰς ἐντολὰς * ἐπίστρεψόν με, ὁ Θεὸς, * χαι χολάσεως ἐξάρπασον, * ὅπως σου τὴν ἄφατον * εὐσπλαγχνίαν * δοξάζω, Φιλάνθρωπε.

Λύχνος ὦφθης, θεῖε Πρόδρομε, * προπορευόμενος ἀδύτου Φωτὸς, * τοῦ ἐχ νεφέλης φωτεινῆς * ἀνατείλαντος ἀῥῥήτως ἡμῖν. * Τοῦτον οὖν ἰχέτευε * χαταυγάσαι * ψυχὰς τῶν τιμώντων σε. Μαρτυριχόν.

Υπομείναντες πολύπλοχα * βάσανα, Μάρτυρες πανεύφημοι, * έπουρανίων άγαθῶν * ἐν ὑψίστοις ήξιώθητε· * ὅθεν μαχαρίζεσθε * ὑπὸ πάντων * ἀνθρώπων ἐχάστοτε.

Δόξα. Τριαδιχόν.

Τὸν Πατέρα προσχυνήσωμεν, * χαὶ τὸν Υἰὸν δοξολογήσωμεν, * χαὶ τὸ πανάγιον, πιστοὶ * πάντες, Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, * Μνήσθητί μου χράζοντες, * ὁμοούσιε Τριὰς * χαὶ Μονὰς ὁ Θεός.

Και νῦν. Θεοτοχίον.

Μετὰ τόχον ἀειπάρθενος * ὡς πρὸ τοῦ τόχου ἐφυλάχθης, 'Αγνή, * Θεὸν γεννήσασα σαρχί· * ὃν δυσώπει, σαρχιχῶν ήμᾶς, * 'Αχραντε, λυτρώσασθαι * ψυχιχῶν τε * παθῶν, ίχετεύομεν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἡχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Παλάμας ἀχράντους σου, Χριστὲ, * ἐπὶ ξύλου ἡπλωσας, * xαὶ τοὺς δαχτύλους ἡμάτωσας, * θέλων λυτρώσασθαι * τῶν θείων χειρῶν σου * τὸ ἔργον, Φιλάνθρωπε, * 'Αδὰμ τὸν παραβάσει χρα-

τούμενον * εἰς τὰ βασίλεια * τοῦ θανάτου, ὃν xαὶ ἦγειρας, * ἐξουσία * τῇ παντοδυνάμω σου.

Σταυρῷ προσηλούμενος, Χριστὲ * ὁ Θεὸς, ὡς ἄνθρωπος, * ἀνθρώπων φύσιν ἐθέωσας, * καὶ τὸν ἀρχέκακον * θανατώσας ὄφιν, * ἡμᾶς ἡλευθέρωσας * ἀρᾶς τῆς ἐκ τοῦ ξύλου ὡς εῦσπλαγχνος, * ἀρὰ γενόμενος * καὶ τῷ Κόσμῷ παρεχόμενος * εὐλογ(αν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ο πάσης ἐπέχεινα τιμῆς * χρηματίζων, Δέσποτα, * ἀτίμασθῆναι ηὐδόχησας, * τὸν ἐπονείδιστον * ὑποστὰς, Οἰχτίρμον, * ἐν τῷ ξύλφ θάνατον, * δι' οὐ ἀθανασίαν ἐτρύγησε * γένος ἀνθρώπινον, * χαὶ ζωὴν τὴν πρὶν ἀπείληφε, * σοῦ θανόντος * σαρχὶ, Παντοδύναμε.

"Ετερα της Θεοτόχου, όμοια.

'Οδύνης με λύτρωσαι πιχράς * τῶν ποδῶν μου, Πάναγνε, * xal τῶν γονάτων παρέσεως, * ἄρθρων τε θραύσεως, * xal ἀρμῶν χειρῶν τε * xal ποδῶν ἐχλύσεως, * xal βλάβης διαφόρων ρευμάτων δὲ, * ἐν πᾶσι τούτοις με * ἀχηλίδωτον φυλάττουσα * ἐν ἀγάπη * τοῦ Θεοῦ xal Πλάστου μου.

Υπέχυψα πάθεσι δεινοϊς * ό δεινὸς, χαὶ πέπραχα * αἰσχύνης ἔργα πανάσωτα, * ἐξ ών χαὶ ἔτι νῦν * φαντασία τούτων * χαὶ αἰσχρά με εἰδωλα * χλονοῦσιν, ἀλλοιοῦσι * χαὶ τρέπουσι * πρὸς ἡδυπάθειαν * τῶν αὐτῶν ἐν τῆ αἰσθήσει μου * τῆς χαρδίας. * ἀλλὰ σύ με σῶσον, ᾿Αγνή.

Ο βίος μου, Πάναγνε, πολλών * πειρασμών ἀνάπλεως * ἐχ τών πολλών χαχών γέγονεν, * ών ἐπλημμέλησα· * ἀλλὰ σὐ χάχείνων * χαὶ τούτων με λύτρωσαι, * χαὶ δός μοι νοῦν χαὶ βίον ἀπρόσχοπον, * χαὶ λόγον σώρρονα, * ἵνα πίστει μαχαρίζω σε, * χαὶ δοξάζω * τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδιχον, Χριστὲ, * ἡ Παρθένος βλέπουσα, * οδυρομένη ἐβόα σοι· * Τέχνον γλυχύτατον, * πῶς ἀδίχως πάσχεις; * πῶς τῷ ξύλῳ χρέμασαι, * ὁ πᾶσαν γῆν χρεμάσας τοῖς ὖδασι; * Μὴ λίπῃς μόνην με, * Εὐεργέτα πολυέλεε, * τὴν Μητέρα * χαὶ δούλην σου, δέομαι. Προχείμενον, ἰΗχος α΄.

Τὸ ἕλεός σου, Κύριε, χαταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, χαι οὐδέν με ὑστερήσει.

'Απόστιχα Σταυρώσιμα.

Σταυρός χατεπάγη ἐν Κρανίω, * χαι ήνθησεν ήμιν ἀθανασίαν * ἐχ πηγής ἀεννάου * τής πλευρας τοῦ Σωτήρος.

Paracleticus.

ТҢ ТЕТАРТН ПРОІ.

*Αἰρἡηκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστιν * ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τοῦ Σωτῆρος· * ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες * σωζόμεθα πάντες.

Μαρτυριχόν.

[•]Ω τῆς xαλῆς ὑμῶν * πραγματείας, [•]Αγιοι! * ὅτι αίματα ἐδώxατε, * xαl οὐρανοὺς ἐχληρονομήσατε· * xαl πρὸς χαιρὸν πειρασθέντες * αἰωνίως ἀγαλλεσθε. * Όντως χαλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! * φθαρτὰ γὰρ χαταλιπόντες * τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε, * xαl σὺν ᾿Αγγέλοις χορεύοντες * ὑμνεῖτε ἀπαύστως * Τριάδα ὁμοούσιον. Δόξα... xαl νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ρομφαία διηλθεν, ώ Υιέ, * (ή Παρθένος ελεγεν, * έπι τοῦ ξύλου ώς ἕβλεψε * Χριστον χρεμάμενον), * την ἐμην χαρδίαν, * χαι σπαράττει, Δέσποτα, * ώς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν· * ἀλλὰ ἀνάστηθι, * χαι συνδόξασον, 'Αθάνατε, * την Μητέρα * χαι δούλην σου, δέομαι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. ^{*}Ηχος α΄.

Σώσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, * χαὶ εὐλόγησον τὴν χληρονομίαν σου, * νίχας τοῖς Βασιλεῦσι * χατὰ βαρβάρων δωρούμενος,* χαὶ τὸ σὸν φυλάττων * διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυρωθέντος σου, Χριστὲ, * ἀνηρέθη ἡ τυραννὶς, * ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· * οῦτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἀνθρωπος, * ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Σταυροθεοτοχίον.

Οι την σην προστασίαν * χεχτημένοι, "Αχραντε, * χαι ταζς σαζς ιχεσίαις * τών δεινών έχλυτρούμενοι, * τῷ Σταυρῷ τοῦ Γιοῦ σου * ἐν παντι φρουρούμενοι, * χατὰ χρέως σε πάντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον * προσχυνοῦμεν, Φιλάνθρώπε, * ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης, * ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων· * Παράδεισον ἡνέφξας, Σωτὴρ, * τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῆ, * xαὶ τρυφῆς χατηξιώθη * ὁμολογῶν σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε. * Δέξαι

ώσπερ έχείνον χαι ήμας * χραυγάζοντας· 'Ημάρτομεν * πάντες, τῆ εὐσπλαγχνία σου * μὴ ὑπερίδῃς ἡμας.

Τον τάφον σου, Σωτήρ.

Τὸ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ * ἐν πολέμοις ἐδείχθη * ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ * Βασιλεῖ Κωνσταντίνῷ * ἀήττητον τρόπαιον * χατ ἐχθρῶν διὰ Πίστεως. * Τοῦτο τρέμουσιν * αἰ ἐναντίαι δυνάμεις· * τοῦτο γέγονε * χαὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, * χαὶ Παύλου τὸ χαύχημα. Δόξα... χαὶ νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

^{*}Ω θαύματος χαινοῦ! * ώ φριχτοῦ μυστηρίου! * (ἐβόα ἡ 'Αμνὰς * χαὶ πανάμωμος Κόρη, * ἐν ξύλφ ὡς ἑώραχεν * ἀπλωθέντα τὸν Κύριον)· * ὁ τὰ σύμπαντα * ἐν τῆ δραχὶ περιφέρων, * πῶς χατάχριτος * ὑπὸ χριτῶν παρανόμων * σταυρῷ χαταχρίνεται;

Μετά την γ΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τόν τάφον σου, Σωτήρ.

Απλώσας ἐν Σταυρῷ * τὰς παλάμας, Οἰχτίρμον, * τὰ ἔθνη τὰ μαχρὰν * ἀπὸ σοῦ γεγονότα * συνήγαγες, δοξάζειν σου * τὴν πολλὴν ἀγαθότητα· * ἀλλ ἐπίβλεψον * ἐπὶ τὴν σὴν χληρουχίαν, * χαὶ χατάβαλε * τοὺς χαθ' ἡμῶν πολεμίους * Σταυρῷ τῷ τιμίψ σου. Μαρτυριχόν.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων, * ὡς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, * δυσωπήθητι, Κύριε, * xαὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας * ἰασαι, Φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Τόν τάφον σου, Σωτήρ.

Η ἀσπιλος Ἀμνὰς * τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα * κρεμάμενον νεκρὸν * ἐπὶ ξύλου ὀρῶσα, * ἐν δάκρυσιν ἐκραύγαζε * μητρικῶς ἀλαλάζουσα· * Πῶς ὑμνήσω σου * τὴν ὑπὲρ λόγον, Τἰέ μου, * συγκατάβασιν * καὶ τὰ ἐκουσια πάθη, * Θεὲ ὑπεράγαθε; Κανών Σταυρώσιμος, οὐ ἡ ἀκροστιχίς·

Σταυρώ σέσωσμαι του παθόντος Δεσπότου. Ο 'Ιωσήφ.

'Ωδή α΄. Ήχος α΄. Ο Ειρμός.

Πρός τό Χριστός γεννάται.

Ττιχράς δουλείας ρυσθείς Ισραήλ * τήν άβατον διήλθεν ώς

» IL ήπειρον· * έχθρον δε ορών ποντούμενον * ύμνον τώ εύερ-

» γέτη * ἄδει Θεφ, * τφ τερατουργούντι * βραχίονι ύψηλφ, *

» ότι δεδόξασται. Τροπάρια.

Σταυρφ, Χριστέ, ἀναρτώμενος, * ἀνύψωσας πεσόντα τὸν ἄνθρωπον, * χαὶ πᾶσαν ἐχθροῦ χατέβρηξας, * Λόγε, τὴν δυναστείαν, * ὅθεν τὸ σὸν * πάθος ἀναμέλπω * τοῦ παθόντος χαὶ παθῶν * λυτρωσαμένου με.

Τῆς δόξης Κύριος πέφυχας, * ὁ δόξῃ στεφανώσας τὸν ἄνθρωπον· * αχάνθαις διὸ χατέστεψαι, * την αχανθοφορούσαν * φύσιν ήμῶν * ὅπως ἀπεργάση * χαρποφόρον, Φυτουργέ, * ἐνθέων πράξεων. Μαρτυριχά.

Αγίων δημος πανάγιος * νομίμως ἐναθλήσας, τὴν σύμπασαν * αιμάτων άγίοις ρεύμασι * χτίσιν χαθαγιάσας, * τὰς ἐναγεῖς * Δαίμοσι θυσίας * φερομένας έν Θεώ * Πατρί ήφάνισεν.

Υμών, πανάγιοι Μάρτυρες, * τὰ νέφη τῶν βασάνων οὐχ έχρυψαν * τὰ χαρτεριχὰ παλαίσματα· * όθεν ὑπὲρ 'Ηλίου * μαρμαρυγάς * ενδοξοι όρασθε, * άπαστράπτοντες σαφώς * αίζλην σωπήριον.

Σταυροθεοτοχίον.

'Ρομφαία, Πάναγνε, τέτρωσαι, * τὸ πάθος τοῦ Υιοῦ σου ὡς έβλεψας, * αὐτὸν τῆ λόγχη νυττόμενον, * xai τὴν ἐν Παραδείσφ * χωλυτιχήν * είργοντα ρομφαίαν, * μή διδούσαν τοις πιστοις * τήν θείαν είσοδον.

Κανών της Υπεραγίας Θεοτόχου, έχων Αχοοστιγίδα

χατ 'Αλφάβητον.

Ποίημα 'Ιωάννου τοῦ Δαμασχηνοῦ.

Ο Ειρμός. Σοῦ ή τροπαιοῦχος δεξιά.

γιόν σε τέμενος εύρων, * ο ύπεραγιος Λόγος έσχήνωσεν, * Α Αχραντε, έν μήτρα σου, άγιασμόν * χαι φωτισμόν χαι λύτρωσιν * τῶν άμαρτημάτων * τοῖς σε τιμῶσι δωρούμενος.

Βότρυν ή τεχοῦσα τῆς ζωῆς, * ἀναπηγάζοντα οίνον σωτήριον, * μέθη σχοτισθέντα με άμαρτιῶν, * ώς συμπαθής, σωφρόνισον * χαί πρός μετανοίας * όδούς εύθείας είσάγαγε.

Γνώμη όλισθαίνοντα άει, * χαι λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελχόμενον, * χαι δελεαζόμενον φρενοβλαβώς, * χαι τοις έχθροις εύχείρωτον * όλον γεγονότα * μή υπερίδης με, Δέσποινα.

Ωδή γ. Ο Ειρμός.

Πρός τό Τῷ πρό τῶν αἰώνων.

- Μή ἐν τῆ σοφία * xαὶ τῷ πλούτῷ xαυχάσθω θνητὸς τῷ
 Μαύτοῦ, * ἀλλὰ τῆ πίστει τοῦ Κυρίου, * ὀρθοδόξως xραυγά-
- » ζων * Χριστῷ τῷ Θεῷ, xai μέλπων ἀεί· * Ἐπὶ τὴν πέτραν
- » των σων έντολων * στήριξόν με, Δέσποτα.

Τροπάρια.

Ορυξάν σου χετρας, * Ίησοῦ μου, και πόδας οι άνομοι, * τοῦ τῆ παλάμη ἀποφρήτως * διαπλάσαντος πρώην, * Χριστὲ ὁ Θεός, τον άνθρωπον, * χαι διά πάθους παθών χαι φθορας * πάντας απαλλάξαντος.

Στήτω, ἀνεβόα * Ἱησοῦς, ἡ σελήνη καὶ ἥλιος· * τὴν ἐν Σταυρῷ προδιαγράφων * τοῦ παθόντος Δεσπότου * σαρκὶ τῶν φωστήρων ἕκλειψιν· * δἰ οὐ τοῦ σκότους ἀρχαὶ πονηραὶ * παρεδειγματίσθησαν.

Μαρτυρικά.

Έφερον προθύμως * άλγηδόνας οι άγιοι Μάρτυρες * τῷ τραυματοῦσθαι τὸν Βελίαρ, * τραυματίζοντες ὄφιν * στεφρῶς· ὅθεν τῶν ψυχῶν ἡμῶν * τὰς ἀλγηδόνας ἰῶνται ἀεὶ * θείαις ἐπινεύσεσι.

Στήλας τών Δαιμόνων * και ναοὺς ἐδαφίσαντες, Μάρτυρες, * ὑπομονή τε και ἀνδρία * ἐαυτοὺς παραδόξως * ναοὺς ἡγείρατε, ἅγιοι, * χωρητικοὺς τοῦ Πατρὸς και Γίοῦ * και ἀγίου Πνεύματος. Σταυροθεοτοκίον.

[•]Ωρα τη τοῦ Πάθους * τὸν ὡραῖον ἐν xάλλει εἰσβλέψασα, * είδος, Παρθένε, οὐδὲ xάλλος * xεxτημένον, ἐβόας * πιχρῶς, ᾿Αγνὴ, ἀλαλάζουσα· * Οἴ μοι ! πῶς πάσχεις, Υἰὲ, ἐx παθῶν * πάντας θέλων ῥύσασθαι !

Κανών της Θεοπόχου. Ο μόνος είδώς.

Δεσπότην τεχούσα του παντός * χαι πάντων ούσα Δέσποινα, * Τής δεσποτείας νύν με έξάρπασον * τών ἀχαθάρτων παθών, Πανάμωμε· * ἐμαυτόν ἀθλίως γὰρ * τούτοις χατεδούλωσα * ῥαθυμία χαι γνώμης στρεβλότητι.

Έχουσα ἀεὶ τὸ συμπαθὲς, * ὡς μόνη συμπαθέστατον * xαὶ ἀγαθὸν χυήσασα Κύριον, * ἀσυμπαθῆ με ὄντα xαὶ ἀσπλαγχνον * μοχθηρία φύσεως * μὴ παρίδῃς, "Αχραντε, * ἀλλ' ἐπίστρεψον σαῖς παραχλήσεσι.

Ζάλης με ἀτόπων λογισμῶν * χινδύνων τε χαὶ θλίψεων * χαὶ πειρασμῶν, Παρθένε, ἐξάρπασον, * χαὶ πρὸς λιμένας ἐνθέους ἴθυνον, * χαὶ γαλήνης πλήρωσον * τὴν ἐμὴν διάνοιαν, * ἰχετεύω σε, μόνη Πανύμνητε.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

Πρός τό 'Ράβδος έχ της ρίζης Ιεσσαί.

Α χήχοε πάλαι 'Αββαχούμ, * Χριστέ, σοῦ ὁ θαυμάσιος * τὴν

» Α άχοὴν χαὶ φόβψ ἔχραζεν· * Απὸ Θαιμάν, ὁ Θεὸς * χαὶ

- » ο Aγιος, ήξεις, * όρους έχ δασέος χατασχίου, * του σώσαι σου
- » τούς χριστούς· * δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Στίγματα χαὶ μώλωπας, Χριστὲ, * ὑπήνεγχας σταυρούμενος, * τοὺς τῆς χαρδίας μου ἰώμενος· * χολῆς ἐγεύσω πιχρᾶς, * ἐνηδόνου γεύσεως * τὴν φθοροποιὸν ἐξαίρων βλάβην· * ἐν ξύλω δὲ προσπαγεὶς * ξύλου τὴν χατάραν ἤφάνισας.

ТН ТЕТАРТН ПРОІ.

Μαχράν άπωσθέντα άπὸ σοῦ * τὰ ἔθνη ἀνυψούμενος * ἐπὶ Σταυροῦ πλησίον είλχυσας· * χατήλλαξας δὲ ἡμᾶς * τῷ Πατρὶ, Μαχρόθυμε, * μέσον ἐμβαλών οἰα μεσίτης * σαυτὸν, χαὶ μέσον τῆς γῆς * πάθος ἐνεγχών ἐπονείδιστον.

Μαρτυριχά.

Αιμάτων θαλάσση μυστική * ύμῶν, Θεομακάριστοι, * σύν τοῖς αὐτοῦ πᾶσι στρατεύμασιν * ὁ νοητὸς Φαραώ * ἐμπεσών ἀπώλετο· * ὅθεν ἐν χαρῷ ὑμεῖς σωθέντες * ἐπαγγελίας πρὸς γῆν * οὐρανοπολίται γεγόνατε.

'Ισχύι νευρούμενοι Χριστοϋ, * τὸ πάθος τὸ μαχάριον * ποιχίλοις πάθεσιν ἐδέξαντο * ἐν τῆ τιμία σαρχί· * διὰ τοῦτο παύουσι * πάθη τῶν ψυχῶν χαὶ τῶν σωμάτων * τῶν εὐφημούντων αὐτοὺς, * χαὶ μαχαριζόντων ἐχάστοτε.

Σταυροθεοτοχίον.

Τὴν ἄδιχον βλέπουσα σφαγὴν, * Χριστὲ, ἡ σὲ Κυήσασα * ὀδυρομένη ἀνεβόα σοι· * Διχαιοχρίτα Γιὲ, * πῶς ἀδίχως χέχρισαι, * θέλων διχαιοῦν τοὺς παραβάσει * χαταχριθέντας τὸ πρὶν, * χαὶ πρὸς τὴν φθορὰν ὀλισθήσαντας;

Κανών της Θεοτόχου. Όρος σε * τη χάριτι.

"Πλιον, * όλόφωτε νεφέλη, χυήσασα * διχαιοσύνης 'Ιησουν, * τόν φωτοδότην χαί Θεόν, * ψυχήν μου χαταύγασον * την έν νυχτί * της άμαρτίας ὑπάρχουσαν, * χαὶ ἡδονῶν ἀμαυρώσει τυφλώττουσαν.

Θήρας με * Δαιμόνων χαὶ φθορᾶς ἐξάρπασον, * ἐπιζητούντων με ἀεὶ * χαχοποιῆσαι δολερῶς, * ἐτοίμη βοήθεια * Χριστιανῶν, * τῶν θλιβομένων ἀνάψυξις, * Θεοχυῆτορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ισχύς μου * χαὶ ὕμνησις ὑπάρχει ὁ Κύριος, * ἐν ἐξ αἰμάτων σου ἀγνῶν * ἐχυοφόρησας, ᾿Αγνή· * αὐτὸν οὖν ἰχέτευε * διαπαντὸς, * ἀγνὸν ψυχῆ τε χαὶ σώματι * συντηρηθῆναι, Παρθένε, τὸν δοῦλόν σου. ΄Ωδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Πρός τό Θεός ών ειρήνης.

- » r tò φῶς σου τὸ ἄδυτον λάμψον, Χριστὲ, * ταῖς χαρδίαις τῶν
- Ι πίστει ύμνούντων σε, * εἰρήνην παρεχόμενος * ήμιν τὴν ὑπερ
- » νοῦν, * ὅπως ἐξ ἀγνωσίας * νυχτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν * ἐντολῶν
- » σου τρέχοντες, * δοξολογῶμέν σε, Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο ήλιος, Σώτερ, γυμνουται φωτός,* ἐπὶ ξύλου γυμνόν σε θεώμενος, * χρεμάμενον τὸν ὕδασι * χρεμάσαντα τὴν γῆν· * πέτραι ὃὲ ἐπὶ πέτραν * ὡς ἦσθοντο ἀρθέντα, * διεἰρἀγησαν φόβψ, * xal τὰ θεμέλια σεσάλευται.

Υψώθης έν ξύλω, και ήλοις παγείς * ήματώθης δακτύλους, Μαχρόθυμε, * χαι λόγχης διατρήσεσιν * ενύχθης την πλευράν, * ιώμενος το τραύμα * Αδάμ όπερ υπέστη, * της πλευράς υπαχούσας * χαί παραχούσας τοῦ ποιήσαντος.

Μαρτυριχόν.

Παράδεισος ώφθη Μαρτύρων πληθύς, * της ζωής μέσον έχων το ξύλον Χριστόν. * δι' ου του έπονειδιστον * γενναίω λογισμώ * θάνατον υποστάντες, * τον βρώσει τους Γεννάρχας * θανατώσαντα όφιν * θεία δυνάμει έθανάτωσαν.

Αιμάτων σταγόσι, Χριστοῦ Αθληταί, * άθείας βυθόν έξηράνατε, * χαί θείαις άναβλύσεσι * θαυμάτων ιερών, * παθών τὰς ' άναβλύσεις * ψυχῶν τε χαὶ σωμάτων * ἀποπαύετε· ὅθεν * ἀξιοχρέως μαχαρίζεσθε. Σταυροθεοτοχίον.

Θαμβεϊται έν ξύλω όρωσα Χριστόν * ύψωθέντα βουλήσει ή Αμεμπτος, * χαι χλαίουσα έχραύγαζεν· * Υιέ μου χαι Θεέ, ώδινας έν τῷ τίχτειν * λαθούσα, νῦν ὀδύνας * ὑπομένω ἀδίχως. * ύπὸ ἀνόμων σταυρουμένου σου.

Κανών της Θεοτόχου. Ο φωτίσας.

¥7 αρποφόρον * άρετῶν τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον, * τοὺς ἀχάρπους * Νλογισμούς μου, Παρθένε, διώχουσα, * χαι τάς συμπνιγούσας με * προβρίζους τέμνουσα άχάνθας * της άμαρτίας, Πανάχραντε.

Λόγον θεΐον * δι 'Αγγέλου έν μήτρα έχώρησας * ύπερ λόγον, * Θεοτόχε· αὐτὸν οῦν δυσώπησον, * ἐξ ἀλόγων πράξεων * χαι ήδονῶν θανατηφόρων * έλευθερῶσαι τοὺς δούλους σου.

Μαράνασα * τῷ βλαστῷ σου τὴν ζύλφ βλαστήσασαν * ἀμαρτίαν, * τής σαρχός.μου φρονήματα μάρανον * χαι παθών όρμήματα * χαί τριχυμίας έναντίας, * όπως ύμνῶ σε, Πανύμνητε. 'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

Πρός τό· Σπλάγχνων Ιωνάν.

λος έχ παθών * άμέτρων συνέχομαι, * χαι χήτει χαχών *

. Ο συγχαταπέπτωχα· * άλλ' άνάγαγε * έχ φθορας, ό Θεός,

» με ώς πριν Ιωναν, * xai εν πίστει την απάθειαν μοι δώρη-

σαι, * ὅπως * ἐν φωνη αἰνέσεως * ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

•Τροπάρια.

Οτε Μωῦσῆς * τὰς γεῖρας ἐπέτασεν * εἰς ὕψος, τὸ σὸν * πάθος εἰχόνιζε * τοῦ τανύσαντος * ἐπὶ ξύλου παλάμας, καὶ τοῦ πονηροῦ * διολέσαντος τὸ χράτος τὸ ὀλέθριον· * ὅθεν * λυτρωτήν είδότες σε * χαί σωτήρα ύμνοῦμεν, Φιλάνθρωπε.

Νέχρωσιν άρθεις * έν ξύλφ υπέμεινας, * χαι τον νεχρωτήν * ήμων ένέχρωσας, * χαι έζώωσας * των γειρών σου, Χριστέ, τό

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

πλαστούργημα· * την πλευράν δε όρυττόμενος ἐξέβλυσας * δύο * ποταμούς ἀφέσεως * τοῖς θελήσεσι δύο ὑμνοῦσί σε.

Μαρτυρικά.

Τίμιος ὑμῶν ὁ θάνατος, "Αγιοι, * ἐνώπιον νῦν Κυρίου γέγονε, * τοῦ τιμήσαντος * τοῖς τιμίοις αὐτοῦ πάντας πάθεσι, * xαὶ τὸν ἄτιμον Βελίαρ χαταισχύναντος, * πάσαις * προσβολαῖς χολάσεων * χατεάξαι ὑμᾶς μηχανώμενον.

"Ολη τη ψυχη * πρὸς ὅλα χωρήσαντες * τὰ είδη, σοφοὶ, * τὰ τῶν κολάσεων, * ὅλην εῦρατε * συμμαχοῦσαν ὑμῖν τὴν βοήθειαν * τοῦ δἰ ὅλου τὸ ἀνθρώπινον φορέσαντος· * ὅθεν * μεληδὸν τεμνόμενοι, * καὶ πυρὶ ὁμιλοῦντες ἡγάλλεσθε.

Σταυροθεοτοχίον.

Σταύρωσιν την σην * ή Πάναγνος βλέπουσα, * ἐβόα· Υιἐ, * τι τὸ ὀρώμενον * ξένον θέαμα; * ὁ τὰ πάθη νοσούντων ἰώμενος, * πῶς τὸ πάθος ὑπομένεις τὸ χαινότατον; * τι σοι * οἱ ἐχθροὶ ἀπέδωχαν, * Εὐεργέτα, ἀνθ' ὡν εὐηργέτηνται.

Κανών της Θεοτόχου. Εχύχλωσεν ήμας.

Νενέχρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρφ σου * χαρπῷ, Θεοχαρίτωτε, * Νχαὶ πεπάτηται ὁ ^{*}Αδης προφανῶς, * χαὶ οἱ ἐν δεσμοῖς ἡλευθερώθημεν· * διὸ βοῶ· * Τὰ πάθη λῦσον * τὰ τῆς χαρδίας μου.

Ξενούμενον Θεοῦ διὰ φαυλότητα * xαὶ πόἰρω xαθιστάμενον, * Παναμώμητε, οἰxείωσον αὐτῷ * ξένη μεσιτεία σου, Θεόνυμφε, * ὅπως ὑμνῶ * τὰ μεγαλεῖα τῆς δυναστείας σου.

Ο άχρονος Γιὸς ἐν χρόνῷ γέγονεν, * ἐχ σοῦ ἀποτιχτόμενος· * ὃν ἰχέτευε, τὰ χρόνια, Αγνὴ, * πάθη θεραπεῦσαι τῆς χαρδίας μου, * χαὶ πρὸς ζωὴν * τὴν αἰωνίαν χαθοδηγῆσαί με.

'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός. Πρός τό Οι Παϊδες.

» ' • τῆλθον ὡς νυμφῶνα * τῆς χαμίνου τὴν φλόγα τὴν ἄστεχτον *

» L oi δι εύσέβει άν ποτε * Πατδες άγιοι δειχθέντες Θεου, * xal

» συμφώνως ανυμνούντες * ύμνον εμελπον· * O των Πατέρων

» Θεός, * εύλογητός εί.

Τροπάρια.

Δεσπότης ών έχ δούλου * χατεδέξω, Ίησοῦ μου, ῥάπισμα, * έλευθερῶσαί με ζητῶν * δουλωθέντα τῷ ἀλάστορι· * τῷ σταυρῷ δὲ προσπαγεὶς * σώζεις με μέλποντα· * Ο τῶν Πατέρων Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ.

'Εσείσθη πάσα κτίσις, * σταυρουμένου σου, εὔσπλαγχνε Κύριε· * λόγχη τρωθέντος σου, ἐχθρὸς * ὁλοσώματον ἐδέξατο * τὴν πληγήν· ὁ δὲ πληγεὶς * 'Αδὰμ ὑγίωται * ἀναβοῶν· Ὁ Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τετειχισμένος, * 'Αθλοφόρων ὁ στρατὸς ὁ ἔνθεος * τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ * ἐξηφάνισεν ἐν χάριτι, * xαὶ τῆς νίχης ἐκβοῶν * στεφάνους είληφεν· * Ο τῶν Πατέρων Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ.

Πυρὸς δυνατωτέραν * χεχτημένοι, 'Αθληταὶ, προαίρεσιν, * οὐ χατεφλέχθητε πυρὶ * ὁμιλοῦντες, ἀλλ' ἐφλέξατε * δυσσεβείας πονηρὰν * ὕλην χραυγάζοντες· * Ο τῶν Πατέρων Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ. Σταυροθεοτοχίον.

Ο τόχος σου, * Παρθένε, * τοὺς αἰῶνας παραδόξως ἔτεχε, * xal ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ * τοὺς πεσόντας συνανύψωσε, * xal βοῶντας οὐρανοῦ * πολίτας ἔδειξεν· * Ο τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητός εἶ.

Κανών τῆς Θεοτόχου. Σὲ νοητήν.

Π ύλη φωτὸς, * πύλας μοι διάνοιξον * τῆς μετανοίας φωταυγεῖς, * τἀς εἰσόδους τῶν ἡδονῶν * εἰργουσα πρεσβείαις σου, * xαὶ ἀποδιώχουσα * τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις μου, * ὅπως ὑμνῶ * xαὶ δοξάζω τὴν σὴν ἄμαχον δύναμιν.

Ρύπον ψυχής, * έξ ἀπροσεξίας μου * τὸν προστριβέντα μοι δεινώς, * ταῖς ῥανίσι σῶν οἰχτιρμῶν, * Πάναγνε, ἀπόπλυνον, * xai τῆς διανοίας μου * τὸ ὀπτιχὸν ἀποχάθαρον, * ίνα φωναῖς * ἀσιγήτοις ὑμνῶ τὰ μεγαλεῖά σου.

Σὐ τὴν πηγὴν * τῆς ζωῆς χυήσασα, * θανατωθέντα με δεινῶς * ταῖς Δαιμόνων ἐπαγωγαῖς, * Αχραντε πανάμωμε, * ζώωσον πρεσβείαις σου * τῷ σῷ Γιῷ ἀναμέλποντα· * Ο αίνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

'Ωδή η'. Πρός τό Θαύματος υπερουούς.

γγιέρατος ύπερφυοῦς ἔδειξε τύπον * ή πυρένδροσος χάμινος πά-

» λαι· * τὸ γὰρ πῦρ οὐχ ἔφλεξε * νέους Παιδας, Χριστοῦ δη-

» λοῦν * τὴν ἀσπόρως ἐχ Παρθένου θείαν Γέννησιν· * διὸ ἀνυ-

• μνούντες ἀναμέλψωμεν· * Εύλογείτω * ή χτίσις πασα τὸν Κύ-

» ρ:ον, * xai ὑπερυψούτω * εiς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπαρια.

Τέταται ἐπὶ σταυροῦ ἐθελουσίως * ὁ τῷ νεύματι οὐρανὸν τείνας· * ἡλοις προσηλοῦται δὲ, * ἐξηλῶσαι ἐπιποθῶν * διαθέσεις ἐμπαθεῖς τοῦ πρωτοπλάστου 'Αδάμ· * διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οτε σε ζωής την πέτραν έπι πέτραν * λιθοχάρδιος ύψωσε δήμος, * ὄρη ἐχλονήθησαν, * γή ἐσείσθη, Λόγε Θεοῦ, * χαί ψυχαι Paracleticus.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

σεσαλευμέναι ἐστηρίχθησαν * πρὸς θείαν ζωὴν, μέλπουσαι πάντοτε· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Υφαναν χαταστολήν σωτηριώδη * έαυτοϊς σορώς οι Αθλοφόροι, * έν γυμνώσει σώματος * έναθλοῦντες χαρτεριχῶς, * χαι νιφάδας αἰχισμῶν ὑποδεχόμενοι· * διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπουσιν· * Εὐλογείτω * ή χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * χαι ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ονυξιν ἀνηλεῶς οἱ ᾿Αθλοφόροι * σπαραττόμενοι, χαὶ ἀνενδότως * μεληδὸν χοπτόμενοι, * χαὶ αἰχίαις παντοδαπαῖς * ὁμιλοῦντες, τοῖς ξοάνοις οὐχ ἐπέθυσαν, * ἀνδρείας πιστοῖς στῆλαι δὲ ὥφθησαν, * Εὐλογεῖτε * Χριστὸν, τὰ ἔργα, χραυγάζοντες, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοχίον.

"Ινα σε παραπιχραίνων ἄφρων δημος, * ώς ὑπέλαβεν, ἐχ γῆς ἐξάρη, * ἀτεχνος γεγένημαι * χαὶ δονοῦμαι, χαὶ μητριχῶς * τὴν χαρδίαν ὀδυνῶμαι, ἡ 'Απείρανδρος * ἐβόα ποτὲ, σταυρῷ ὀρῶσά σε * ὑψωθέντα· * μεθ' ἡς ἡ χτίσις δοξάζει σε, * πάντων λυτρωτὰ * ἰησοῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανών της Θεοτόχου.

Έν χαμίνω Παϊδες Ισραήλ.

Τυραννεϊ με πρόσληψις παθών * Δαιμόνων ἐπηρείαις· * ἀλλ' ἔχων χαταφυγήν σε * διασώζομαι, τῷ σῷ * Γιῷ μέλπων, Αχραντε· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπερτέρα οὖσα οὐρανῶν, * ὑπέρτερον τὸν νοῦν μου * τῆς ὕλης καὶ τῶν ἐν βίφ * παραπτώσεων, ᾿Αγνὴ, * ἀνάδειξον μέλποντα· * Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα * τὸν Κύριον, ὑμνείτω * καὶ ὑπερυψούτω, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοδότην τέξασα Θεὸν, * ὁλόφωτε Παρθένε, * τὰ ὄμματα τῆς χαρδίας μου * χαταύγασον φωτι * Θεοῦ ἐπιγνώσεως, * ὅπως ψάλλω· Πάντα τα ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * χαι ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

Πρός τό· Μυστήριον * ξένον.

- 🔸 👗 πόἰρητον * τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον. * οὐρανὸς γὰρ αὕ-
- » Ατη, * θρόνος Χερουβικός * και φωσφόρος παστάς άνεδείχθη *
- Χριστοῦ * τοῦ Θεοῦ παντοχράτορος· * αὐτὴν * εὐσεβῶς ὡς Θεο-
- » τόχον μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ως είδε σε * πάλαι ἐν ξύλφ χρεμάμενον, * τὸν τὴν γῆν χρεμάσαντα, * Σῶτερ, ἐπὶ ὐδάτων * ἀπείρων, Ληστὴς ὁ εὐγνώμων * πιστῶς * ἀνεβόα σοι τὸ Μνήσθητι· * μεθ' οὐ * εὐσεβῶς σου τὰ παθήματα δοξάζομεν.

Σταυρούμενος * ἕσεισας γῆς τὰ θεμέλια· * λόγχῃ ἐκκεντούμενος * βλύζεις ἀθανασίας * σταγόνας, αἰμά τε ὕδωρ, * δι' ῶν * τὸ ἀνθρώπινον ἐκάθηρας * παθῶν, * Ἰησοῦ, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν. Μαρτυρικά.

'Ηγάλλοντο * έν ταΐς βασάνοις οι "Αγιοι, * έαυτοὺς προτρέποντες * ώσπερ ἐπὶ τρυφὴν * οι γενναΐοι, Στῶμεν, * ἐκβοῶντες, * ἰδοὺ * ὡς ἀνέψγε τὸ στάδιον, * Χριστὸς * τοὺς στεφάνους νῦν προτείνει οἰς ἡγάπησε.

Φαιδρύνεται * πασα πιστών ή όμήγυρις, * τοὺς ἄθλους γεραίρουσα * πάντων τών άηττήτων * Μαρτύρων, τοὺς μυρίους πόνους, * δι' ών * τῆς ἀπόνου ἠξιώθησαν * τρυφῆς * xαὶ ζωῆς xαὶ ἀιδίου ἀπολαύσεως.

Σταυροθεοτοχίον.

Φιλάνθρωπον * Δόγον ἀρρήτως χυήσασα, * ὃν ὀρῶσα πάσχοντα, * Κόρη, ὑπὲρ ἄνθρωπον βουλήσει, * Τί τοῦτο; ἐβόας· * Θεὸς * ἀπαθής πάθος ὑφίσταται, * παθῶν * ὅπως ῥύσηται τοὺς πίστει προσχυνοῦντας αὐτόν.

Κανών τῆς Θεοτόχου. Τύπον * τῆς ἀγνῆς λοχείας σου. Χαίροις, * ἡ χαρὰν χυήσασα· * χαῖρε, τὴν λύπην μόνη ἐξαφανίσασα· * χαῖρε, ἡ τὰ νέφη * τῶν ψυχῶν ἐχδιώχουσα, * χαὶ φωτὶ νοητῷ χαταυγάζουσα * τοὺς πίστει σε χαὶ πόθῳ, * Θεοχυῆτορ, μεγαλύνοντας.

Ψύξον * τῶν παθῶν μου, Πάναγνε, * τὰς διεχχύσεις πάσας, xal ἀποξήρανον * τῶν ἀμαρτιῶν μου * τὸν βυθὸν τὸν ἀμέτρητον, * ἡ σωτήριον ὅμβρον γεννήσασα, * xaì ποταμὸν εἰρήνης * xaì εὐσπλαγχνίας μέγα πέλαγος.

[•]Ωφθης * ἰατρεῖον ἀμισθον * τραυματισθεῖσι πασι, xαὶ τὴν ἀπόγνωσιν, * [•]Αχραντε, νοσοῦσι, * xαὶ λιμὴν θαλαττεύουσιν * ἐν πελάγει τοῦ βίου σωτήριος, * ἐν ῷ πᾶς χαταφεύγων * πίστει σωζόμενος δοξάζει σε. [•]Εξαποστειλάριον.

Γυναϊχες, άχουτίσθητε.

Τὸ ὅπλον τὸ ἀήττητον, * τὸ στήριγμα τῆς Πίστεως. * Σταυρὸν τὸν θεῖον ὑμνοῦμεν * xαὶ προσχυνοῦμεν ἐν πίστει· * τὸ μέγα χαταφύγιον, * Χριστιανῶν τὸ χαύχημα, * τῶν 'Ορθοδόξων φύλαχα, * τῶν 'Αθλοφόρων τὸ χλέος * ἀξίως ἀνευφημοῦμεν.

ТН ТЕТАРТҢ ПРОІ.

Ο ούρανόν τοις άστροις.

Σταυρέ Χριστοῦ μου, τὸ ὅπλον * τὸ μέγα τῶν Όρθοδόξων, * τῶν Βασιλέων τὸ ἀἴκος * xαὶ τῶν Δαιμόνων ή πτῶσις, * τοὺς προσκυνοῦντάς σε πόθψ * φρούρει xαὶ δίδου σὴν χάριν.

Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τοὺς τὸν Σταυρὸν xaì τὰ πάθη * τοῦ σοῦ Υἰοῦ, Θεοτόχε, * ἐν ἀδιστάχτῷ χαρδία * πανευλαβῶς προσχυνοῦντας, * τοῦ Παραδείσου πολίτας * xaì δόξης μετόχους δετζον.

Απόστιχα τῶν Αίνων, Σταυρώσιμα.

'Ηχος α'.

· Σὲ τὸν ἐν ξύλῷ προσπαγέντα, * xai ζωὴν ἡμῖν παρεσχηχότα, * ὡς Σωτῆρα xai Δεσπότην * ὑμνοῦμεν ἀπαύστως.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστὲ, * μία ποίμνη γέγονεν * 'Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων * καὶ μία Ἐκκλησία· * οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ * ἀγάλλονται· Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικά.

Υμάς, πανεύφημοι Μάρτυρες, * οὐ θλῖψις, οὐ στενοχωρία, * οὐ λιμὸς, οὐ διωγμὸς, * οὐδὲ μάστιγες, * οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, * οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν * χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται· * πόθφ δὲ μαλλον τῷ πρὸς αὐτὸν, * ὡς ἐν ἀλλοτρίοις, * ἀγωνισάμενοι σώμασι, * τὴν φύσιν ἐλάθετε, * θανάτου καταφρονήσαντες· * ὅθεν καὶ ἐπαξίως * τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐχομίσασθε· * οὐρανῶν Βασιλείας * χληρονόμοι γεγόνατε· * ἀπαύστως πρεσβεύσατε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Τών ούρανίων ταγμάτων.

Τῷ σῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, * Λόγε Θεοϋ, ἡ 'Αμνὰς * xai ἄμωμός σου Μήτηρ * θρηνφδοῦσα ἐβόα· * Πῶς θνήσκεις, ὡ Υἰέ μου, * ἐπὶ σταυροῦ; * οἴμοι φῶς μου γλυκύτατον! * ποῦ σευ τὸ κάλλος νῦν ἕδυ τὸ τῆς μορφῆς * τὸ ὡραῖον παρὰ πάντας βροτούς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε * τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν ᾿Αδάμ· * διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστὴν * ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, * Μνήσθητί μου χράζοντα, * ὅταν ἐλθης * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

'Επονείδιστον υπέμεινας * πάθος, Χριστέ, και τὰ ὀνείδη ήμῶν * πάντα ἀφείλω, ἀγαθὲ, * και τῆς ἀνω Βασιλείας ήμᾶς * κοινωνούς ἀπέδειξας * προσκυνούντας * τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Τοῦ 'Αδάμ, Χριστὲ, τὴν γύμνωσιν * σὐ περιστέλλων, ἐγυμνώθης σαρχὶ, * καὶ ἀνυψώθης ἐν Σταυρῷ, * ἀνυψῶν ἡμᾶς ἐκ βάθους χαχών * όθεν σου δοξάζομεν * την άγίαν, * Λόγε, συγχατάβασιν. Μαρτυριχόν.

Τοτς άγίοις ύμῶν τραύμασι * πληθύν Δαιμόνων τραυματίσαντες, * πάντων άνθρώπων τὰς πληγὰς * xαὶ τὰ τραύματα, πανεύφημοι * Μάρτυρες, ἐν χάριτι * xαθ' ἐκάστην * ἀεὶ θεραπεύετε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσχυνήσωμεν, * χαὶ τὸν Υἰὸν δοξολογήσωμεν, * καὶ τὸ πανάγιον, πιστοὶ * πάντες, Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, * χράζοντες χαὶ λέγοντες· * Τριὰς ἀγία, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Παρεστώσα, Παναμώμητε, * έν τῷ Σταυρῷ, xal xaθορώσα Χριστὸν * προσηλωμένον σαρχιχῶς, * ἀλαλάζουσα ἐχραύγαζες· * Ποῦ σου ἔδυ, * εὕσπλαγχνε, * νῦν τὸ χάλλος * ὄντως τὸ ἀνέχφραστον.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν άγίων 'Αποστόλων.

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αμένης διδάσχαλοι, * εύρόντες Κύριον * τον Θεου μεσίτην και άνθρώπων πέλοντα, * εύτῷ θεοπρεπῶς ἐχολλήθητε,* χαι ὡς Θεον αὐτὸν * χαι ὡς ἄνθρωπον παντέλειον * ἐν τῷ Κόσμῷ * ὅαφῶς ἐχηρύξατε.

'Απόστολοι πάνσοφοι, ψυχῆς * τῆς ἐμῆς τὴν ἀνααν * ἀποτινάξαι πρεσβεύσατε, * ὡς χρηματίσαντες * τῆς σοφίας ὄντως * μύσται χαὶ ἐχφάντορες, * τὸ φῶς τοῦ Παραχλήτου ἀνάψαντες, * καὶ χαταπρήσαντες * τὸ σαθρὸν τῆς διανοίας μου, * μαχαρίζειν * ὑμᾶς ἀξιώσατε.

Θεόπται 'Απόστολοι, ψυχήν * την ἐμήν φωτίσατε * ἐσχοτισμένην τοῖς πάθεσιν, * οἱ τὸν περίγειον * διδαχαῖς ἐνθέοις * Κόσμον χαταυγάσαντες, * χαὶ σχότος τῶν εἰδώλων μειώσαντες· * κκὶ νῦν πρεσβεύσατε, * δωρηθηναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

"Ετερα του άγίου Νιχολάου. Προσόμοια δ΄.

Τών ούρανίων ταγμάτων.

Τής Εχχλησίας τὰ ἄνθη * περιτπτάμενος, * ώς νεοσσὸς τῆς ἄνω * χαλιᾶς τῶν ᾿Αγγέλων, * Νιχόλαε τρισμάχαρ, * χράζεις

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

άει * πρός τόν Θεόν ύπερ πάντων ήμῶν * τῶν ἐν ἀνάγχαις χινδύνων χαι πειρασμῶν, * χαι λυτροῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου.

Τών ἀθεάτων τὰ χάλλη * περιερχόμενος, * τὴν φοβερὰν ἀγίων * χατενόησας δόξαν, * "Αγιε, ἐχείνην· * ὅθεν ἡμῖν * τὰ οὐράνια λόγια τῶν ἀειζώων ἐχείνων θεωρῶν * ἐμφανίζεις, ἱερώτατε.

Τής ιερας διπλοίδος * τὴν ώραιότητα * ταϊς πραχτιχαζς εἰργάσω * ἀρεταζς λαμπροτέραν, * Πάτερ θεοφόρε· * ὅθεν ἡμῖν * ἰερουργεῖς τὰ τεράστια * τῶν ἀοιδίμων ἐχείνων θεωριῶν, * τῶν δεινῶν ἡμαζς λυτρούμενος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Θεοχυήτορ Παρθένε * χαὶ ἀπειρόγαμε, * ἡ τὸν Θεὸν τεχοῦσα * ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, * χαὶ πάλιν μετὰ τόχον * ὡς ἀληθῶς * ἀνεδείχθης Παρθένος ἀγνὴ, * θρόνος χαὶ πύλη χαὶ τράπεζα μυστιχὴ * χαὶ λυχνία φωτεινόμορφος.

Προκείμενον, Ήχος πλ. β'.

Ο Θεός, έν τῷ ὀνόματί.σου σῶσόν με, xαὶ ἐν τῆ δυνάμει σου χρινεῖς με.

Στίχ. Ο Θεός, είσάχουσον της προσευχής μου.

Απόστιχα Αποστολικά. Ήχος α'.

Ή τῶν ἀΑποστόλων παναρμόνιος λύρα, * ἐξ ἀγίου Πνεύματος χινουμένη, * τὰς τῶν στυγηρῶν Δαιμόνων * τελετὰς χατήργησε, * χαὶ τὸν ἕνα Κύριον χηρύξασα, * ἔθνη ἐλυτρώσατο τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, * χαὶ προσχυνεῖν ἐδίδαξε * Τριάδα ὁμοούσιον.

Τών ούρανίων ταγμάτων.

Πέτρον χαὶ Παῦλον συμφώνως * ἀνευφημήσωμεν, * Λοῦχαν, Ματθαΐον, Μάρχον, * Ἰωάννην, Ἀνδρέαν, * Θωμᾶν, Βαρθολομαΐον, * Σίμωνα τὸν * Κανανίτην, * Ἰάχωβον, Φίλιππον· * χαὶ τὴν ὁμήγυριν πᾶσαν τῶν Μαθητῶν * ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Μαρτυρικόν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, ὑμᾶς * οὐχ ἡ γῆ xατέχρυψεν, * ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο * ὑμῖν ἡνοίγησαν * Παραδείσου πύλαι, * xαὶ ἐντὸς γενόμενοι * τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε, * Χριστῷ πρεσβεύοντες, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * xαὶ τὸ μέγα ἑλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Παρθένε πανύμνητε, Μωσῆς * τὸ ἐν σοὶ μυστήριον * προφητιχοῖς εἰδεν ὅμμασι, * βάτον μὴ φλέγεσθαι, * εἰπερ χαιομένην· * πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος * τὴν μήτραν σου, ᾿Αγνὴ, οὐ χατέφλεξε· * διὸ αἰτοῦμέν σε, * ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην * τῷ Κόσμω σου δώρησαι.

62

ТН ПЕМПТН ПРΩІ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολ. Καθίσματα Κατανυχτιχά. ³Ηχος α΄.

Οί σοφοί τῆς οἰχουμένης ἀλιεῖς, * ἐχ Θεοῦ λαβόντες τὸ συμπα-Οθὲς, * πρεσβεύσατε χαὶ νῦν * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν βοώντων· * Κύριε, σῶσον τὸν λαὸν * χαὶ τὴν πόλιν σου, * χαὶ τῶν συνεχόντων δεινῶν ἑλευθέρωσον * διὰ τῶν 'Αποστόλων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πρός τό. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τη σαγήνη τοῦ λόγου * τὰς πλοχὰς τῶν ἡητόρων * οἱ ἀλιεῖς τῷ ϫαλάμῷ * τοῦ Σταυροῦ ἀνατρέψαντες, * ἐφώτισαν τὰ ἔθνη εὐσεβῶς, * δοξάζειν σε Θεὸν ἀληθινόν· * διό σοι καὶ τὸν ὕμνον * τῷ ἐνδυναμώσαντι αὐτοὺς βοῶμεν· * Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υιῷ, * δόξα τῷ ὁμοουσίῷ Πνεύματι, * δόξα τῷ δἰ αὐτῶν φωτίσαντι τὸν Κόσμον. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέχτως * τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, * χαὶ τεχοῦσα ἀσπόρως * πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, * χεχαριτωμένη Θεοτόχε, * περίσωζε τούς σε μεγαλύνοντας.

Μετά την β'. Στιχολ. έτερα Καθίσματα 'Αποστολικά.

Πρός τό Τόν τάφον σου, Σωτήρ.

Τἀς σάλπιγγας Χριστοῦ * τὰς εὐήχους ἐν ὕμνοις * τιμήσωμεν, πιστοὶ, τοὺς σοφοὺς ᾿Αποστόλους· * τοὺς ἱππους τοὺς ταράξαντας * ἀθείας τὴν θάλασσαν, * καὶ ἐλκύσαντας * ὡς ἐκ βυθοῦ τοὺς ἀνθρώπους * πρὸς τὸν ἔνθεον * τῆς σωτηρίας λιμένα, * τοῦ Πνεύματος γάριτι.

Τὸ Φῶς, τὸ ἐχ Φωτὸς * προεχλάμψαν ἀχρόνως * ἐν χρόνφ σαρχιχῶς, * τοῖς ἐν γῆ ἐπεφάνη, * χαὶ Κόσμον χατεφώτισε * δἶ ὑμῶν, παμμαχάριστοι· * ὅθεν ἅπαντες, * οἱ διδαχαῖς ὑμῶν θείαις * φωτιζόμενοι, * τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην * τιμῶμεν, ᾿Απόστολοι.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, έμοιον.

Προστάτιν πρός Θεόν * χεχτημένοι σε πάντες, * προστρέχομεν, Σεμνή, * τῷ ἀγίψ ναῷ σου, * αἰτούμενοι βοήθειαν * παρὰ σοῦ, 'Αειπάρθενε· * ῥῦσαι οὖν ἡμᾶς * τῆς τῶν Δαιμόνων χαχίας, * χαὶ ἐξάρπασον * ἐχ χαταδίχης φριχώδους * τοὺς σὲ μαχαρίζοντας.

Μετά την γ΄. Στιχολ. έτερα Καθίσματα τοῦ άγ. Νιχολάου.

Πρός τό Τον τάφον σου, Σωτήρ.

Τοϊς Μύροις παροιχῶν * αἰσθητῶς, Ἱεράρχα, * ὡς μύρω νοητῶς * τῷ τοῦ Πνεύματος ὡφθης * χρισθεὶς, πάτερ Νιχόλαε, * καὶ τοῖς μύροις θαυμάτων σου * χατεμύρισας, * μύρον ἀένναον χέων, * τοὺς μυρίσαι σου * μεμυρισμένοις ἐν ὕμνοις * τὴν μνήμην ἐθέλοντας. Μαρτυρικόν.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ * ἰχετεύσωμεν πάντες· * αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν * σωτηρίαν αἰτοῦνται· * χαὶ πόθφ προσέλθωμεν * πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως· * οὖτοι νέμουσι * τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν· * οὖτοι φάλαγγας * ἀποσοβοῦσι Δαιμόνων, * ὡς φύλαχες τῆς Πίστεως. Δόξα... καὶ νῦν.Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Οί θείοι Μαθηταί * χαι 'Απόστολοι, Κόρη, * ἐνθέοις διδαχαζς * ἀνεχήρυξαν πασι * τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν, * Θεοτόχε πανάχραντε, * σὲ διδάξαντες * τοῦ προσχυνεῖσθαι ἀξίως· * ἀλλ' αἰτοῦμέν σε, * σὺν τοὐτοις αἰτει σωθῆναι * τοὺς πίστει τιμῶντάς σε. Κανών τῶν ἀγίων 'Αποστόλων.

'Ωδή α΄. 'Ηχος α΄. Ο Ειρμός.

» 🔨 οῦ ή τροπαιοῦχος δεξιά * θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύι δεδόξασται· *

• Δ αύτη γάρ, 'Αθάνατε, ώς πανσθενής * ὑπεναντίους ἔθραυσε, *

» τοῖς Ἱσραηλίταις * όδὸν βυθοῦ χαινουργήσασα.

Τροπάρια.

Θείαις φωτιζόμενοι αύγαϊς * τῆς τρισηλίου ἐλλάμψεως, ἔνδοξοι, * θέσει χρηματίζετε ὄντως Θεοι, * θεοειδεῖς 'Απόστολοι' * ὅθεν χατὰ χρέος * ὑμᾶς ἐν πίστει γεγαίρομεν.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς * δἰ εὐσπλαγχνίαν παχύτητι σώματος, * ἄριστοι διάχονοι, χαὶ τῶν αὐτοῦ * ἐχπληρωταὶ προστάξεων * πίστει γεγονότες, * ἀεὶ τιμᾶσθε, 'Απόστολοι.

Ταϊς φωτιστιχαϊς μαρμαρυγαϊς * τοῦ παναγίου, ἀοίδιμοι, Πνεύματος, * ὅλον με φωτίσατε ἀμαρτιῶν * ἐν σκότει καλυπτόμενον, * καὶ πρὸς μετανοίας * ὁδὸν σοφῶς ὁδηγήσατε.

Ocoroxlov.

Η τών Αποστόλων χαρμονή, * Θεογεννητορ πανάμωμε Δέσποινα, * Μήτηρ ώς ύπάρχουσα τοῦ ἐν αὐτοῖς * θεοπρεπῶς λαλήσαντος, * σύν αὐτοῖς δυσώπει * πυρὸς γεέννης ρυσθηναί με.

Κανών τοῦ άγίου Νιχολάου, οῦ ή Αχροστιχίς.

Σοι, Ν(ιχόλ)αε, πρώτον είσφέρω μέλος έγώ 'Ιωσήφ.

Ο Είρμός. Ωδήν επινίχιον.

Σ τεφάνοις χοσμούμενος διχαιοσύνης, * χαὶ θρόνψ τῆς χάριτος * παρεστώς, Νιχόλαε, * τοὺς ὑμγφδίαις σε * νῦν χαταστέφοντας πιστῶς * σῶζε πρεσβείαις σου.

Ο χάριν δεξάμενος τῶν ἰαμάτων, * παμμάχαρ Νικόλαε, * τῆς ψυχῆς μου τραύματα * εὐχαῖς σου ἰασαι, * καὶ συμβαινόντων πειρασμῶν * ρῦσαι πρεσβείαις σου.

64

'Ισχύ', Νιχόλαε, της σης πρεσβείας * όλην παρειμένην μου * την ψυχην ανόρθωσον * τοις πλημμελήμασι, * χαι των του βίου δυσχερών * πάντας διάσωσον.

Θεοτοχίον.

Νοός μου, Πανάμωμε, τὰς ἀμαυρώσεις * φωτί σου ἀπέλασον, * xαὶ τοῦ σχότους ῥῦσαί με * τοῦ αἰωνίζοντος, * ὅπως ὑμνῶ διηνεxῶς * τὰ μεγαλεῖά σου.

Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

Ο μόνος είδώς τῆς τῶν βροτῶν * οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, * xal
 Ο συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, * περίζωσόν με ἐξ ὕψους
 δύναμιν, * τοῦ βοᾶν σοι· "Αγιος * ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος * τῆς ἀ-

» χράντου σου δόξης, Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο μόνος ἀόρατος Θεὸς * ὡράθη σωματούμενος, * xal μαθητὰς ὑμᾶς ἐξελέξατο * εἰς πάντα Κόσμον αὐτοῦ τὸ ὄνομα * xal τὴν ὑπερχόσμιον * δόξαν χαταγγέλλοντας, * παμμαχάριστοι θεῖοι ἘΑπόστολοι.

Σοὶ μόνφ ἡμάρτηχα, Χριστὲ, * σοὶ μόνφ ἐπλημμέλησα, * xαὶ τὴν ψυχὴν χαχῶς χατεμόλυνα· * τῷ σῷ ἐλέει χάθαρον, σῶσόν με, * ἔχων δυσωποῦντάς σε, * μόνε εὐδιάλλαχτε * Ἱησοῦ, τοὺς σοφοὺς ᾿Αποστόλους σου.

Πιχρίας παθών χαὶ λογισμών * χαὶ πάσης ἀμαρτίας με * ὡς συμπαθεῖς, ᾿Απόστολοι, ρύσασθε, * τῆ μετανοία χαταγλυχαίνουτες * τὴν ἐμὴν διάνοιαν, * ὡς τὸν θεῖον φέροντες * γλυχασμὸν ἐν χαρδία, πανεύρημοι. Θεοτοχίον.

Μετά τῶν ἀύλων Λειτουργῶν, * Παρθένε ἀπειρόγαμε, * μετὰ πασῶν τῶν ἀνω Δυνάμεων, * μετὰ Μαρτύρων χαὶ ἀΛποστόλων, Χριστὸν, * ὅνπερ ἐσωμάτωσας * ἐξ ἀγνῶν αἰμάτων σου, * ἐχδυσώπει, σωθηναι τοὺς δούλους σου.

Κανών τοῦ Αγίου Νιχολάου.

Στερεωθήτω ή χαρδία μου.

Αρχιερέων έγχαλλώπισμα, * εὐωδία θεία τοῦ Πνεύματος, * ταῖς Αμυριπνόοις σου εὐχαῖς * τὰ δυσώδη ἀπέλασον * τῆς χαρδίας μου, Νιχόλαε σοφὲ, * πάθη, δέομαι.

Έν ἀμελεία διεξάγων μου * τὴν ζωὴν ὁ τάλας, πτοοῦμαί σου * τὸ διχαστήριον, Χριστὲ, * ἐν ῷ μὴ χαταχρίνῃς με, * Νιχολάου μεσιτείαις ἱεραῖς * δυσωπούμενος.

Πεποιχιλμένος θεία χάριτι, * Γεράρχα πάτερ Νιχόλαε, * ἀπὸ ποιχίλων πειρασμῶν * χαι χινδύνων με διάσωσον * προσφυγόντα σου τή σχέπη τή σεπτή, * παμμαχάριστε.

Paracleticus.

ТН ПЕМПТН ПРОГ.

Θεοτοχίον.

'Ρῦσαί με πάσης περιστάσεως, * xal πολλῶν σχανδάλων τοῦ ὄφεως, * xal alωνίζοντος πυρὸς, * xal τοῦ σχότους, Πανάμωμε, * ή τὸ Φῶς ἀποχυήσασα βροτοῖς * τὸ ἀνέσπερον.

'Ωδή δ'. 'Ο Ειρμός.

»* Λρος σε * τη χάριτι τη θεία χατάσχιον * προβλεπτιχοϊς ό 'Αβ-

- » Uβαχούμ * χατανοήσας όφθαλμοῖς, * ἐχ σοῦ ἐξελεύσεσθαι *
- » τοῦ Ἰσραήλ * προανεφώνει τὸν Αγιον, * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν xai
- άνάπλασιν.

Τροπάρια.

Θαλάσσας * ἀθέου ἀπιστίας ταράξαντες * ταῖς ἐπιβάσεσιν ὑμῶν, * Ἱπποι θεόλεχτοι Χριστοῦ, * ἐχθρὸν ἐβυθίσατε * τὸν νοητὸν, * χαὶ βυθισθέντας εἰλχύσατε * πρὸς σωτηρίαν ἀνθρώπους, ἘΑπόστολοι.

Δοχεῖα * τοῦ Πνεύματος τῶν θείων ἐλλάμψεων, * τὴν σχοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, * χαὶ δεχτιχὴν παντοδαπῶν * παθῶν χρηματίζουσαν * τῷ φωτισμῷ * τῆς μετανοίας λαμπρύνατε, * θεομαχάριστοι θεΐοι 'Απόστολοι.

Νεφέλαι * τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἐπομβρίσαντες, * τὴν χερσωθεϊσάν μου ψυχὴν * τῆ αὐχμηρία τῶν παθῶν * ἐνθέως ἀρδεύσατε, * xai ἀρετῶν * βλαστάνειν στάχυν ποιήσατε * σωτηριώδη, 'Απόστολοι ἔνδοξοι. Θεοτοχίον.

Προφήται, * 'Απόστολοι, πανένδοξοι Μάρτυρες, * σύν τη Μητρί τοῦ Λυτρωτοῦ, * ἐχδυσωπεῖτε ἐχτενῶς, * ὅπως λυτρωθείημεν * ἀμαρτιῶν * χαὶ αἰωνίου χολάσεως, * χαὶ πειρασμῶν χαὶ χινδύνων χαὶ θλίψεων.

Κανών τοῦ άγίου Νιχολάου.

Έν Πνεύματι προβλέπων.

Ος πάντων προσταγμάτων * Θεοῦ ἐχπληρωτής, * συντηρείν εὐόδωσον * πρεσβείαις σου ήμᾶς * νομοθεσίας * πρὸς σωτηρίαν φερούσας, * χαὶ ῥῦσαι πάντων * πειρασμῶν ἐπερχομένων, * πάτερ Ἱεράρχα Νιχόλαε.

Τὸν δρόμον σου τελέσας * ὀσίως ἐν Χριστῷ, * τὰς ὀδοὺς xατεύθυνον * ἡμῶν τὰς πρὸς αὐτὸν, * ὅπως φυγόντες * τὰς ἀνοδίας τοῦ πλάνου, * πρὸς σωτηρίαν * χαταντήσωμεν τελείαν, * Πάτερ θεοφόρε Νικόλαε.

Ο πάσας μεθοδείας * χοιμήσας τοῦ ἐχθροῦ * θείαις ἐγρηγόρσεσι, * Νιχόλαε σοφὲ, * ἐπαγρυπνοῦντας * χαὶ τὸν Θεὸν ἀνυμνοῦντας, * χαὶ σὲ μεσίτην * πρὸς αὐτὸν προβαλλομένους * πάντας ἡμᾶς, Πάτερ, χαρίτωσον.

Θεοτοχίον.

Νοήσας ο Προφήτης * ἐν Πνεύματι Θεοῦ, * ὄρος σε προέγραψε * χατάσχιον, ᾿Αγνὴ, * τοὺς ἐχταχέντας * φλογμῷ πολλῶν ἐγχλημάτων * σαῖς εὐπροσδέχτοις * μεσιτείαις, Θεοτοχε, * νῦν ἐπισχιάζουσαν χάριτι. ΄ Ωδὴ ε΄. ΄Ο Εἰρμός.

» Λ φωτίσας * τη ελλάμψει της σης παρουσίας, Χριστε, * xai

» Upasδρύνας * τῷ Σταυρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, * τὰς

χαρδίας φώτισον * φωτί τῆς σῆς θεογνωσίας * τῶν ὀρθοδόξως
 ὑμνούντων σε. Τροπάρια.

Σταλάζοντα * γλυκασμόν και τερπνήν άγαλλιασιν * έδειχθητε * παναοίδιμοι όρη 'Απόστολοι, * τήν πικρίαν άπασαν * τοῦ Διαβόλου καθελόντες, * και τοὺς πιστοὺς ἐνηδύνοντες.

'Ερχόμενον * άλλοτρίως Χριστὸν εἰς τὰ ίδια * ἐπέγνωτε, * xαὶ γνησίως αὐτῷ ἐχολλήθητε· * ἐχ τοῦ ἀλλοτρίου με * διὸ λυτρώσατε τῆς βλάβης, * θετοι τοῦ Λόγου 'Απόστολοι.

Τὰ χρύρια * τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα * ixeσlαις * iepaïς τῶν ἐν Κόσμφ τὴν θείαν σου * χηρυξάντων ἔλευσιν, * xal τὰ παθήματα, Οἰχτίρμον, * xal τὴν ἐχ τάφου 'Ανάστασιν. Θεοτοχίον.

Μετα πάντων * Ασωμάτων, όνπερ ἐσωμάτωσας * Θεὸν Λόγον, * Θεοτόχε Παρθένε, ἰχέτευε, * ἐξ ἀλόγων πράξεων * χαὶ ἡδονῶν θανατηφόρων * ἐλευθερῶσαι τούς δούλους σου.

Κανών τοῦ, Αγίου Νιχολάου.

Τὸ φαεινὸν ήμιν έξανάτειλον.

Έν ταϊς αύλαϊς Κυρίου πεφύτευσαι, * πάτερ Νιχόλαε, * ώς χα-Ετάχαρπος έλαία, χάριτι * χαθιλαρύνων * πάντων νῦν τὰ πρόσωπα * έλαίω, τῶν πόνων σου.

Ιχετηρίαν νῦν, Πάτερ, ποίησον * ὑπὲρ τῶν δούλων σου, * ὅπως ἄφεσιν πταισμάτων λάβωμεν, * χαὶ συνεχούσης * θλίψεως ῥυσθείημεν * χαὶ πάσης στενώσεως.

Σε τον θερμόν προστάτην πρός Κύριον * χαθιχετεύομεν· * μή εάσης ήμας, παμμαχάριστε, * άπροστατεύτους, * άλλα τη συνήθει σου * πρεσβεία περίσωσον. Θεοτοχίον.

Φωτοειδές Χριστοῦ, Κόρη, τέμενος, * Θεοχαρίτωτε, * τοῦ Πατρὸς, Γίοῦ xai Πνεύματος, * ταῖς προσευχαῖς σου * οἶχους ἡμᾶς ποίησον * τὰ ὅσια πράττοντας.

'Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

• Γικύκλωσεν ήμας ἐσχάτη ἄβυσσος· * οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος· *

» L'έλογίσθημεν ώς πρόβατα σφαγής· * σώσον τον λαόν σου, ό

Θεός ήμῶν· * σύ γὰρ ἰσχύς * τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

тң пемптң проі.

Τροπάρια.

Δικτύοις λογικοϊς ἐσαγηνεύσατε * τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν * τοῦ γνωσθέντος εἰς ἀνάπλασιν βροτῶν, * ὡ θεομακάριστοι Ἀπόστολοι· * ὃν ἐκτενῶς * ὑπὲρ τοῦ Κόσμου καθικετεύσατε.

Ψυχή μου ταπεινή, ψυχή ταλαίπωρε, * ψυχή ἀμετανόητε, * μετανόησον χαὶ βόησον Χριστῷ· * "Ημαρτον, ἰλάσθητι, Φιλάνθρωπε, * ταῖς προσευχαῖς * τῶν 'Αποστόλων, ὡς ὑπεράγαθος.

Ο πάλαι Ίσραὴλ πηγάσας ὕδατα * ἐχ πέτρας, Παντοδύναμε, * διαλύσας μου τὴν πώρωσιν, Χριστὲ, * φέρειν ὀχετοὺς δαχρύων ποίησον, * ταΐς προσευχαῖς * τῶν 'Αποστόλων, ὡς πολυέλεος. Θεοτοχίον.

Παρθένε, τὸν ἐχ σοῦ δι' ἀγαθότητα * τεχθηναι εὐδοχήσαντα * ἐχδυσώπησον ὡς Πλάστην χαὶ Θεὸν, * σῶσαι πειρασμῶν χαὶ περιστάσεων * τοὺς ἐπὶ σοὶ * τῇ Παναγία ἀεὶ ἐλπίζοντας.

Κανών τοῦ Αγίου Νιχολάου.

Τόν Προφήτην 'Ιωνάν.

Έχων πληθος οἰχτιρμῶν, * την πληθύν μου τῶν χαχῶν * ἀπομείωσον, σοφέ, * χυβερνῶν μου τὴν ζωὴν, * τοῖς χύμασι * τῆς ἀμαρτίας χειμαζομένην ἀεί.

Ρωμαλέως τὸν ἐχθρὸν * χατεπάτησας, σοφέ· * ὅν συντρίβειν χαὶ ἡμᾶς * σαῖς ἐνίσχυσον εὐχαῖς, * Νιχόλαε, * τούς σε προστάτην θεῖον πλουτήσαντας.

Ως τῶν Μύρων γεγονώς * ἀληθὴς ᾿Αρχιερεὺς, * εὐωδίασον ἡμῶν * τὰς αἰσθήσεις τῆς ψυχῆς, * τὰ βλάπτοντα * δυσώδη πάθη, Πάτερ, διώχων ἀεί.

Θεοτοχίον.

Μεγαλετά σοι Χριστὸς * ἐποιήσατο, Αγνή· * ὅν ἰχέτευε ἀεἰ * μεγαλῦναι ἐν ἐμοὶ * τὰ πλούσια * αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε.

'Ωδή ζ΄. Ό Εἰρμός.

» ττέ νοητήν, * Θεοτόχε, χάμινον * χατανοούμεν οι πιστοί·*

- » Ζώς γαρ Πατδας έσωσε τρετς, * ο υπερυψούμενος * όλον με
- » τον άνθρωπου * έν τη γαστρί σου άνέπλασεν, * ο αίνετος * τών
- » Πατέρων Θεός χαὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Πηγή ζωής * Ίησοῦς ὁ Κύριος * ὑπάρχων, ὡσπερ ποταμοὺς * ἐπαφήχε τοὺς Μαθητὰς * νάμασιν ἀρδεύοντας * πᾶσαν τὴν ὑφήλιον * θεογνωσίας χαὶ μέλποντας * Ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Πῦρ νοητὸν * ἐν χαρδία φέροντες * τὴν θείαν χάριν τοῦ Χριστοῦ, * ἐνεπρήσατε, Μαθηται, * ὕλην ἀθεότητος· * ὅθεν τὰ ὑλώδη μου * βοώντος πάθη συμφλέξατε· * Ο αίνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς xai ὑπερένδοξος.

Τῆς τοῦ πυρὸς * τιμωρίας ῥῦσαί με * ταῖς ixeσίαις, * ὁ Θεὸς, * τῶν ἐνδόξων σου Μαθητῶν, * xαὶ μὴ ἀποῥρίψης με * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου * ἐν μετανοία xραυγάζοντα· * Ὁ ἀἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς xαὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοχίον.

Φθοροποιών * έξελοῦ με, Κύριε, * ἀμαρτημάτων χαὶ παθών, * ο ἀφθόρως ἀποτεχθεἰς * ἐχ τῆς Θεομήτορος, * πᾶσιν ἀφθαρσίαν τε * τοῖς μελφδοῦσι δωρούμενος· * Ο αίνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Κανών τοῦ άγίου Νιχολάου.

Τούς έν χαμίνω.

Έρειστική πρεσβεία σου, σοφέ, * χαρδίας μου * έρεισον τάς βά-Εσεις άσφαλώς * πέτρα Θεου * τῶν ἐντολῶν τῶν φανοτάτων, * σώζων ἀπερίτρεπτον * μεθοδειῶν βλαβερῶν * τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ.

Αύσιν ήμιν των άμαρτιων * πρυτάνευσον, * πάντων τε των τοῦ βίου δυσχερών, * χαι πειρασμών των έπερχομένων, * iepè Niχόλαε, * πάντων προστάτα πιστών * χαι 'Αρχιερέων έρεισμα.

Ο χαταχρύψας δούλος πονηρός * τὸ τάλαντον, * ὅ εἰς ἐργασίαν, ᾿Αγαθὲ, * ἀπείληφεν, * ἐγώ ὑπάρχω, χαὶ πτοοῦμαι * τὸ ἐχεϊ χριτήριον, * ἐν ϣ, Θεὲ τοῦ παντὸς, * μὴ χαταχρίνης με. ()εοτοχίον.

Σὲ, Παναγία ἄχραντε ἀγνὴ, * οἰ δοῦλοί σου * πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς * συντετριμμένῃ διανοία * δυσωποῦμεν· Λύτρωσιν * ἀμαρτημάτων τῶν πολλῶν * λιταῖς σου δίδου ἡμῖν, 'Αγαθή.

'Ωδή ή. Ο Είρμός.

καμίνω Πατδες Ισραήλ, * ώς έν χωνευτηρίω, * τῷ χάλ Ελει τῆς εὐσεβείας * χαθαρώτερον χρυσοῦ * ἀπέστιλβον λέ γοντες· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε *
 χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

'Ως ἀχτίνας "Ηλιος ὑμᾶς * ἐξήπλωσεν ὁ μέγας * εἰς πᾶσαν τὴν οἰχουμένην * χαταυγάζοντας πιστοὺς * βοῶντας, 'Απόστολοι· * Εὐλογείτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνείτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ος ποιμένες ὄντες λογικοὶ, * ὡς ἄρνες τοῦ Ποιμένος, * ὡς θρέμματα τοῦ ἀμνοῦ * xαὶ λυτρωτοῦ ἡμῶν Θεοῦ, * θεόπται ἀπόστολοι, * νοητοῦ με λύκου ῥυσθἤναι * πρεσβεύσατε ἀπαύστως, * xαὶ τῆς τῶν ἐρίφων * ὀδυνηρᾶς μερίδος.

ти пемити проі.

Παναθλία στέναξον ψυχή, * χαὶ βόησον Κυρίω· * Ημάρτηχα ὑπὲρ πάντας * χαὶ ἠνόμησα δεινῶς· * χαθάρισον, σῶσόν με, * ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Τελώνην, * ὡς τὸν Ληστὴν, Οἰχτίρμον, * ταῖς τῶν ᾿Αποστόλων * πρεσβείαις εὐπροσδέχτοις.

Θεοτοχίον.

Σύν 'Αγγέλοις, Μητερ τοῦ Θεοῦ, * xαὶ σὺν τοῖς 'Αποστόλοις * xαὶ Μάρτυσι xαὶ Προφήταις, * ἐχδυσώπησον Χριστὸν, * σῶσαι τοὺς xραυγάζοντας· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανών τοῦ Αγίου Νιχολάου.

Όν φρίττουσιν Αγγελοι.

Έν δρει ίσταμενος * τῶν θείων ἀρετῶν, * τοῖς πέρασι γνώριμος * Εθαυμάτων ὑψηλῶν, * Νιχόλαε, ὥφθης * ἐπιδείξεσιν· * δθεν πάσα γλῶσσα * τιμά σε εἰς αἰῶνας.

Γευσάμενος, "Οσιε, * τοῦ θείου γλυχασμοῦ, * πιχρίαν ἐμίσησας * παντοίων ἡδονῶν· * ἐξ ῶν ἡμᾶς ῥῦσαι, * ἰχετεύων Χριστὸν, * ἐπανισταμένους * χινδύνους χαταπαύειν.

Ως στύλος ἀχράδαντος * χαὶ ἔρεισμα Πιστῶν, * ἀεί με χλονούμενον * τοῦ βίου τοῖς χαχοῖς * χαὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων * ἐπιπνεύσεσι * στήριξον, παμμάχαρ * Νιχόλαε, εὐχαῖς σου.-

Θεοτοχίον.

'Ιάτρευσον, δέομαι, * τὰ πάθη τῆς ἐμῆς * Χαρδίας, Χυήσασα * τὸν πάντων 'Ιατρὸν, * Χαὶ τῆς τῶν διΧαίων * δεῖξον μέτοχον, * Παρθένε, μερίδος, * Χριστὸν ἐχδυσωποῦσα.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» κατύπον * της άγνης λοχείας σου * πυρπολουμένη βάτος έδειζεν

» Δάφλεκτος· * και νύν καθ' ήμων * των πειρασμών άγριαίνου-

». σαν * κατασβέσαι αίτουμεν την κάμινον· * ίνα σε, Θεοτόκε, *

» αχαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Θείαι * του άγίου Πνεύματος * χαὶ φωταυγείς λαμπάδες ἀποδειχνύμενοι, * ἐφωτίσατε * ταῖς φωταυγείαις, Μαχάριοι, * τοῦ σεπτοῦ χαὶ πανσόφου χηρύγματος * πασαν τὴν οἰχουμένην, * σχότος εἰδώλων ἐχμειώσαντες.

Θεϊα * τῆς ἀμπέλου κλήματα * τῆς νοητῆς ὑπάρχοντες, θείους βότρυας * ἐβλαστήσατε * ἀναπηγάζοντας, ἕνδοξοι, * τὸν σωτήριον οίνον, 'Απόστολοι· * διό με ἐκ τῆς μέθης * τῶν ἡδονῶν ἀπολυτρώσασθε.

Τρέμω * έννοῶν ὁ ἄθλιος * τὸ φοβερὸν ἐχεῖνο, Χριστέ μου, βημά σου· * πράξεις γὰρ αἰσχρὰς * χαὶ ρυπαρὰς νῦν περίχειμαι, * χαὶ

HXOE A'.

προ δίχης υπάρχω χατάδιχος. * διό με ταζς πρεσβείαις * τῶν 'Αποστόλων σου οίχτείρησον.

Θεοτοχίον.

Μόνη * τοὺς βροτοὺς ἐθέωσας, * σωματωθέντα Λόγον ἀποχυήσασα· * ὅν ἰχέτευε, * σὺν ᾿Αποστόλοις χαὶ Μάρτυσι, * παναγία Παρθένε θεόνυμφε, * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει * μαχαριζόντων χαὶ τιμώντων σε.

Κανών τοῦ Αγίου Νιχολάου.

Τήν φωτοφόρον νεφέλην.

Ος τοῦ Χριστοῦ Ἱεράρχην * xai φωτοβόλον ἀστέρα, * ώς τῶν Οθαυμάτων αὐτουργόν, * ώς πηγὴν ἰαμάτων, * ώς τὸν ἐν λύπαις βοηθόν, * ώς πρέσβιν θερμότατον * τῶν χαλούντων ἐν ἀνάγχαις σε, Πάτερ, * εὐφημοῦμεν * μελφδίαις ἱεραῖς.

Σὲ τὸν ποιμένα τὸν μέγαν, * xal μιμητὴν xaτà πάντα * τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ * ἐxτενῶς δυσωποῦμεν· * ἐξ ὑψωμάτων ἱερῶν, * Νιχόλαε, ποίμανον * τοὺς δούλους σου, ἐχλυτρούμενος πάντων * τῶν τοῦ βίου * δυσχερῶν διηνεχῶς.

"Ηδη το τέλος έγγίζει" * τι άμελεις, ώ ψυχή μου; * τι οὐ σπουδάζεις τῷ Θεῷ * εὐαρέστως δουλεῦσαι; * σπεῦσον, ἀνάνηψον λοιπον * χαι χράξον Φιλάνθρωπε, * οἰχτείρησον Νιχολάου πρεσβείαις, * χυβερνῶν μου * τὴν ζωὴν ἐν ἀγαθοίς.

Θεοτοχίον.

Φώς ή τεχούσα τὸ θείον, * ἐσχοτισμένον με πάσαις * ταίς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, * χαὶ ῥαθύμως βιοῦντα, * χαὶ παροργίζοντα Θεὸν, * Πανάμωμε, φώτισον, * ὁδηγοῦσα πρὸς χαλὰς ἐργασίας, * ὡς αἰτία * οὖσα πάντων τῶν χαλῶν.

'Εξαποστειλάριον τῶν 'Αποστόλων.

Ο ούρανόν τοις αστροις.

'Απέστολοι τοῦ Κυρίου, * οἱ τὴν ἀφήλιον πασαν * ἐχ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης * λόγψ ἐλχύσαντες πρὸς φῶς, * μὴ διαλίπητε τοῦτον * ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ πρεσβεύειν.

Έτερον, δμοιον.

'Η δωδεχάς ή άγία, * τῶν 'Αποστόλων το χλέος, * σὺν τῷ σεπτῷ Νιχολάφ * τῷ Ἱεράρχῃ Μυρέων, * ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα * ἐχδυσωπεῖτε ἀπαύστως.

Θεοταχίον, δμοιον.

Τὸν σὸν Υἰὸν μὴ ἐλλείπῃς, * ϫαταφυγὴ Χριστιανῶν, * σὺν τῷ κλεινῷ Ἱεράρχῃ * ἐκδυσωπεῖν ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν ἀναξίων σου δούλων, * τυχεῖν χαρᾶς αἰωνίου.

тң пемптң проі.

Είς τοὺς Λἴνους, ἀΑπόστιχα ἀΑποστολικά. Ἡγος α΄.

Η τῶν Αποστόλων παναρμόνιος λύρα, * ἐξ ἀγίου Πνεύματος χινουμένη, * τὰς τῶν στυγερῶν Δαιμόνων * τελετὰς χατήργησε, * χαὶ τὸν ἕνα Κύριον χηρυξασα, * ἔθνη ἐλυτρώσατο τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, * χαὶ προσχυνεῖν ἐδιδαξε * Τριάδα ὀμοούσιον. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πέτρον καὶ Παῦλον σύμφώνως * ἀνευφημήσωμεν, * Λουκαν, Ματθαΐον, Μάρκον, * Ἰωάννην, Ανδρέαν, * Θωμαν, Βαρθολομαΐον, * Σίμωνα τὸν * Κανανίτην, Ἰάκωβον, Φίλιππον, * καὶ τὴν ὁμήγυριν πασαν τῶν Μαθητῶν * ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Μαρτυρικά.

'Αγαλλιάσθε, Μάρτυρες, ἐν Κυρίφ, * ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν Χαλὸν ἡγωνίσασθε· * ἀντέστητε Βασιλεῦσι * Χαὶ τυράννους ἐνιχήσατε· * πῦρ Χαὶ ξίφος οὐχ ἐπτοτίθητε, * θηρῶν ἀγρίων Χατεσθιόντων * τὰ σώματα ὑμῶν, * Χριστῷ μετὰ 'Αγγέλων * τὴν ὑμνφδίαν ἀναπέμποντες, * τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐχομίσασθε· * αἰτήσασθε δωρηθήναι εἰρήνην τῷ Κόσμφ, * Χαὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα... Χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τών ούρανίων ταγμάτων.

Προφητιχώς τὴν Παρθένον * ἀνευφημήσωμεν, * στάμνον χρυσῆν τοῦ μάννα, * ἀκατάφλεχτον βάτον, * χαὶ τράπεζαν χαὶ θρόνον, * λυχνίαν χρυσῆν * τὸ λαμπάδιον ἔχουσαν, * χαὶ ἀλατόμητον ὅρος, καὶ κιβωτὸν * ἀγιάσματος καὶ πύλην Θεοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς'.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε * τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν ᾿Λδάμ· * Δδιὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστὴν * ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, * Μνήσθητί μου χράζοντα, * ὅταν ἔλθης * ἐν τῇ Βασιλεία σου.

Οι τα πέρατα φωτίσαντες * θείαις ακτίσι των δογμάτων ύμων, * τον σκοτασμον της πονηρας * ασεβείας διελύσατε, * και προς φώς το άδυτον * μεταβάντες * αει μακαρίζεσθε.

Τοῦ Πατρὸς τὴν ἐνῦπόστατον * σχόντες σοφίαν, Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, * πάντας σοφίζουσαν ὑμᾶς, * τῆ μωρία τοῦ Χηρύγματος * Κόσμον ἐφωτίσατε, * xαὶ πρὸς γνῶσιν * θείαν μετηγάγετε. Μαρτυριχόν.

Τὰς βασάνους ὑπομείναντες, * χαθάπερ ἄσαρχοι Χριστοῦ 'Αθληταὶ, * πάντας ἀσάρχους δυσμενεῖς * χατὰ χράτος ἐνιχήσατε· * ὅθεν μαχαρίζεσθε * ὑπὸ πάντων * ἀνθρώπων ἐχάστοτε. Δόξα.

Τὴν Τριάδα προσχυνήσωμεν, * σὺν τῷ Πατρὶ Υἰὸν καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, * ἀδιαίρετον, πιστοὶ, * xαὶ ἀχώριστον xαὶ σύνθρονον * Μονάδα χραυγάζοντες: * "Αγιος εἶ, * Θεὲ τρισάγιε.

Και νῦν. Θεοτοχίον.

Μαχαρίζομέν σε, Πάναγνε, * ώς προεφήτευσας, 'Αγνή· Θεόν γὰρ * ἐχυοφόρησας, χορὸς * 'Αποστόλων ὃν ἐχήρυξε· * μεθ' ὧν ήμῖν αἴτησαι * τῶν πταισμάτων * λύτρωσιν, Πανάμωμε.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρά Σταυρώσιμα Δεσποτιχά. Ἡχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

μύλφ τὸ πριν ὁ Προπάτωρ * θανάτου γεύεται· * ξύλφ δὲ νῦν τιμίφ * πᾶς πιστὸς ἐχλυτροῦται * θανάτου χαταδίχης· * πᾶσα πνοὴ, * ἀνυμνοῦντες δοξάσωμεν * τὸν σταυρωθέντα βουλήσει ὑπὲρ ἡμῶν, * χαὶ φωτίσαντα τὰ πέρατα.

Πεπωρωμένος χαρδίαν * χαὶ λογισμοῖς πονηροῖς * ἀπεγνωσμένος ὅλος, * χαὶ χαταχεχριμένος * ὑπάρχων ἐχβοῶ σοι· * Λόγε Θεοῦ, * τὰ χρυφῆ μου ἐγχλήματα * χαὶ τὰς ἀτάχτους χινήσεις τῶν λογισμῶν * χαταπράϋνον ὡς εὖσπλαγχνος.

Έν τῷ Σταυρῷ σου, Οἰχτίρμον * Χριστὲ, χαυχώμεθα, * χαὶ ἐν αὐτῷ τὴν πλάνην * τοῦ ἐχθροῦ ἐχπορθοῦντες, * ὑμνοῦμέν σε ἀπαύστως, * ὅτι ἡμῶν * τὸ σωτήριον, Εὕσπλαγχνε, * τῆς γῆς ἐν μέσφ εἰργάσω ὡς ἀγαθὸς, * ἐχουσίως ὑψωθεἰς ἐν αὐτῷ.

"Ετερα Στιχηρά της Θεοτόχου, όμοια.

Σὲ σωτηρίαν μου πάντοτε ἐπιγράφομαι· * ἐν σοὶ θαἰρῶ σωθῆναι, * παναγία Παρθένε· * ἐκ πάσης οὖν με βλάβης, * φθορᾶς καὶ παθῶν, * ἀνελπίστου κακίας τε * καὶ ἐξαιρέτως ἐκ γνώμης ἀνηλεοῦς * φιλαργύρου τε ἐξάρπασον.

'Επικαλούμαι σε πάλιν, * Παρθένε Δέσποινα, * κατὰ τοῦ πάθους τούτου * τῆς φιλοχρηματίας, * και γὰρ θηρὸς ἀγρίου * αὐτῆς τὰς ὀρμὰς * ἀληθῶς πλέον δέδοικα· * φιλαργυρία γὰρ πράγμασι και μικροῖς * φειδομένοις τούτων κρίνεται.

Ίλαρωτάτη προθέσει * χαὶ διαθέσει χρηστῆ * πρὸς τοὺς πτωχοὺς χαὶ ξένους * χαὶ πενήτων τὰ πλήθη * ὁρᾶν με χαθ' ἐχάστην * ἰσχὺν χραταιὰν, * Θεοτόχε, χορήγησον, * ἀχτημοσύνην ἀσπάσασθαι τῷ Θεῷ * οἰχειῶσαι δυναμένην με.

Paracleticus.

ТН ПАРАЕКЕТН ПРОІ.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον, Εμοιον.

'Αναρτηθέντα ώς είδεν * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν 'Αμνὸν, * ἡ ἄμωμος Παρθένος * θρηνφδοῦσα ἐβόα· * Γλυχύτατόν μου τέχνον, * τί τὸ χαινὸν * χαὶ παράδοξον θέαμα; * πῶς ὁ χατέχων τὰ πάντα ἐν τῆ δραχὶ, * ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρχί;

Προχείμενον, Ήγος πλ. β΄.

Η βοήθειά μου παρά Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν Υῆν.

Στίγ. Ήρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.

'Απόστιχα Σταυρώσιμα.

Σταυρός χατεπάγη ἐν Κρανίω, * χαι ἤνθησεν ἡμῖν ἀθανασίαν * ἐχ πηγῆς ἀεννάου * τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Αἰρἡηκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστιν * ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τοῦ Σωτῆρος· * ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες * σωζόμεθα πάντες.

Μαρτυρικόν.

Τη πρεσβεία, Κύριε, * παντών των Αγίων * χαι της Θεοτόχου, * την σην εἰρήνην δὸς ήμῖν, * χαι ἐλέησον ήμᾶς * ὡς μόνος Οἰχτίρμων. Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὴν γεῦσιν τὴν πάλαι τοῦ 'Αδὰμ * τὴν πιχρὰν ἐγλύχανας,* χολῆς χαὶ ὅξους γευσάμενος, * τέχνον γλυχύτατον, * ὑψωθεἰς ἐν ζύλῳ, * ὡς χριτὸς ὁ δίχαιος· * διό με φαρμαχθεῖσαν τῷ πάθει σου * γλύχανον, Δέσποτα, * ἀναστὰς ὡς παντοδύναμος· * ἡ Παρθένος * ἔλεγε δαχρύουσα.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα. Ήχος α΄.

Σώσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, * xαὶ εὐλόγησον τὴν χληρονομίαν σου, * νίχας τοῖς Βασιλεῦσι * χατὰ βαρβάρων δωρούμενος, * xαὶ τὸ σὸν φυλάττων * διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυρωθέντος σου, Χριστὲ, * ἀνηρέθη ἡ τυραννὶς, * ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· * οὐτε γὰρ ᾿Αγγελος, * οὐκ ἀνθρωπος, * ἀλλ αὐτὸς ὁ Κύριος, * ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Δόξα... χαι νύν. Σταυροθεοτοχίον.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Σταυρῷ σου τοὺς ἐχθροὺς * τροπωσάμενος, Σῶτερ, * διάλυσον αὐτῶν * τὰς αἰρέσεις ὡς χόνιν· * τὸ χέρας δὲ ἀνύψωσον *

74

της σεπτης Έχχλησίας σου * στησον, Κύριε, * την χαθ ήμῶν τούτων ζάλην, * χαι ειρήνευσον * τῶν Όρθοδόξων τὰ πλήθη, * εύχαζς της Τεχούσης σε.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον * προσχυνοῦμεν, Φιλάνθρωπε, * ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης, * ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. * Παράδεισον ἡνέφξας, Σωτὴρ, * τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῆ, * χαὶ τρυφῆς χατηξιώθη * ὁμολογῶν σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε· * δέξαι ὥσπερ ἐχεῖνον χαὶ ἡμᾶς * χραυγάζοντας· Ἡμάρτομεν * πάντες, τῆ εὐσπλαγχνία σου * μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Τον τάφον σου, Σωτήρ.

Τὸ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ * ἐν πολέμοις ἐδείχθη * ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ * Βασιλεῖ Κωνσταντίνῷ * ἀήττητον τρόπαιον * χατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως. * Τοῦτο τρέμουσιν * αἰ ἐναντίαι δυνάμεις· * τοῦτο γέγονε * χαὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, * χαὶ Παύλου τὸ χαύχημα. Δόξα... χαὶ νῦν. Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Ορώσα σε νεχρόν * χαι γυμνόν ἐπι ξύλου, * τιτρώσχομαι δεινώς * χαι δονοῦμαι τὰ σπλάγχνα, * Υιέ μου ὑπεράγαθε, * χαι Θεὲ παντοδύναμε· * ἡ Πανάμωμος * ἐν στεναγμοῖς ἀνεβόα· * ἢν ὑμνήσωμεν * ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, * χαι πίστει δοξάσωμεν. Μετὰ τὴν γ. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τόν τάφον σου, Σωτήρ.

Σταυρφ προσηλωθεις * έχουσίως, Οἰχτίρμον, * ἐθέωσας ἡμῶν * τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν, * χαὶ τὸν ἀνθρωπόλεθρον * ἐθανάτωσας δράχοντα· * ἀλλὰ στήριξον * ὀρθοδοξία τὸν Κόσμον, * χαὶ χατάβαλε * αἰρετιχῶν τὰς ἐπάρσεις, * Σταυρῷ τῷ τιμίφ σου. Μαρτυριχόν.

'Αθλήσεως χαύχημα * χαι στεφάνων ἀξίωμα,* οἱ ἕνδοξοι 'Αθλοφόροι * περιβέβληνταί σε, Κύριε· * χαρτερία γὰρ αἰχισμῶν * τοὺς ἀνόμους ἑτροπώσαντο, * χαι δυνάμει θειχῆ * ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίχην ἐδέξαντο· * αὐτῶν ταῖς ἰχεσίαις * δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, τὸ μέγα ἔλεος.

.Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Η ἄσπιλος 'Αμνὰς * τὸν 'Αμνὸν καὶ Ποιμένα * ὁρῶσα ἐν Σταυρῷ * ὡς ἀμνὸν ἐσφαγμένον, * πικρῶς ἀλαλάζουσα * καὶ ἐκθρηνοῦσα ἐφθέγγετο· * Ὁ τολμήματος * τῶν μιαιφόνων Ἐβραίων, * καὶ τῆς θείας σου * μακροθυμίας, Υἰέ μου ! * καὶ γὰρ θέλων πέπονθας.

ТН ПАРАХКЕТИ ПРОІ.

Κανών Σταυρώσιμος. Ποίημα Ιωσήφ.

'Ωδή α'. 'Ηχος α'. Ο Ειρμός.

» γτιφ βοηθήσαντι Θεφ * έν Αιγύπτω τῷ Μωση * xal δι αύτοῦ τὸν

Δαραώ * πανστρατιζ βυθίσαντι * ἐπινίχιον ψδήν * ζσωμεν· *
 δτι δεδόξασται. Τροπάρια.

Παθεϊν ήνέσχου δι ήμας, * ό τῆ φύσει ἀπαθής, * xαὶ σταυρωθεὶς μετὰ ληστῶν, * τὸν ἀρχέχαχον ἐχθρὸν * ἐθανάτωσας, Λόγε, * xαὶ ἔσωσας * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

'Ανατολή ἀνατολῶν * χρηματίζων, πρὸς δυσμὰς * τῆς ἀπωσμένης, Ίησοῦ, * ἡλθες φύσεως ἡμῶν· * ὃν ὁ "Ηλιος βλέπων * χρεμάμενον, * τὸ φῶς συνέστειλεν.

Μαρτυριχά.

Θάνατον πρόξενον ζωῆς * αἰωνίου, 'Αθληταὶ, * ἀνταλλαξάμενοι χαλῶς, * βασιλείας οὐρανῶν * ἡξιώθητε· čθεν * δοξάζεσθε * χαὶ μαχαρίζεσθε.

Οι τὰ παθήματα Χριστοῦ * μιμησάμενοι χαλῶς, * πάθη ἰάσθε τῶν βροτῶν * χειρουργία μυστιχῆ, * χαὶ διώχετε λόγω * τὰ πνεύματα, * ἅγιοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοχίον.

Οσπερ ἀμνὸν ἐπὶ Σταυροῦ * xαθορῶσα ἡ ᾿Αμνὰς * ἀναρτηθέντα τὸν Χριστὸν, * ἀλαλάζει xαὶ βοặ· * Ποῦ σου ἔδυ τὸ xάλλος, * μαχρόθυμε * Υιὲ προάναρχε;

Κανών της Υπεραγίας Θεοτόχου.

Ειρμός ό αὐτός.

Έν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν * xαι τῆ ζάλῃ τῶν παθῶν * xλυδωνιζόμενος ἐγώ * τὴν σὴν, ἄχραντε Σεμνὴ, * ἐπιχαλοῦμαι γαλήνην· * διάσωσόν· * λιμὴν γὰρ εἰ τῶν πιστῶν.

Προχαθαρθεΐσα τὴν ψυχὴν * θείου Πνεύματος φωτὶ, * ὅλον ἐδέξω ἐν γαστρὶ * τὸ ἀπαύγασμα Πατρός· * διὸ τὸν ζόρον μου λῦσον * τοῦ πταίσματος, * Παρθένε ἄχραντε.

Σὲ τὴν οὐράνιον σχηνὴν * xαὶ ἀγίαν χιβωτὸν, * ἐν ἡ τὸν οἶχον ἐαυτοῦ * ψχοδόμησε Χριστὸς, * xαὶ ἰλαστήριον δείξας * ἐδόξαζεν * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Σὺ εἰ τοῦ γένους τῶν βροτῶν * ἀσφαλὴς καταφυγὴ, * τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, * καὶ προστάτις κραταιὰ * ἐν μοχθηροῖς τοῖς τοῦ βίου, * πανύμνητε * Θεογεννήτρια.

Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

- Στερεωθήτω ή χαρδία μου * εἰς τὸ θέλημά σου, Χριστὲ ο
- » έδράσας έν τοις ύδασι την γην, * Παντοδύναμε.

76

Τροπάρια.

Ἐπὶ Σταυροῦ παλάμας ἦπλωσας, * xαὶ δαχτύλους θείους ἡμάτωσας, * ἔργον χειρῶν σου τὸν ἀδὰμ * φονιχῆς χειρὸς, Δέσποτα, * ἐχλυτρούμενος, ὡς μόνος ἀγαθὸς * xαὶ φιλάνθρωπος.

Πλευράν ἐνύγης λόγχη, Δέσποτα, * ἀνορθῶν πλευρᾶς τὸ ὀλίσθημα· * ξύλφ ὑψώθης τόν ποτε * ναυαγήσαντα ξύλου χαρπῷ * πρὸς Παράδεισον εἰσάγων σὺν Δηστη * τῷ εὐγνώμονι.

Μαρτυρικά

Τῆς ἘΧΧλησίας τὰ στηρίγματα, * τὰ τῆς εὐσεβείας προπύργια, * τοὺς χαθαιρέτας τοῦ ἐχθροῦ, * τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας * διανοία χαθαρὰ μελφδιχῶς * ἀνυμνήσωμεν.

Ο! άπερ θεϊα όντες χλήματα * νοητης άμπελου, οἱ Μάρτυρες * βότρυας ήνεγχαν σαφῶς * χαρτερίας προχέοντας * οἶνον, πάντων τὰς χαρδίας τῶν πιστῶν * χατευφραίνοντας.

Σταυροθεοτοχίον.

Εύλογημένος τῆς χοιλίας σου * ὁ χαρπὸς, Παρθένε πανύμνητε, * ὁ τοὺς φθαρέντας τῷ χαρπῷ, * διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, * ἀφθαρσίας χαταστήσας χοινωνοὺς * θεία χάριτι.

Κανών της Θεοτόχου. Στερέωσον, Κύριε.

Εν τῷ φωτὶ, Δέσποινα, τῷ τοῦ Υἰοῦ σου * τὸ ζορῶδες τῶν Εἰμῶν ἀγνοημάτων, * καὶ τὰ δεινὰ * τῶν ἐγκλημάτων * διασκέδασον τῆ σῆ πρεσβεία.

'Ως ἔχουσα, ἄχραντε, τὴν τῶν θαυμάτων * ἄβυσσον χαὶ τὴν πηγὴν τῶν ἰαμάτων, * ἀπόσμηξον * πάντα τὸν ῥύπον * τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐξ ἀμαρτίας.

Τὸν ἄἰρἡητον τόχον σου, Εὐλογημένη, * προσχυνοῦμεν, εἰς πρεσβείαν σε χαλοῦντες· * δυσώπει, Αγνὴ, * πάσης ἀνάγχης * λυτρωθῆναι τούς σε ἀνυμνοῦντας.

'Ελπίδων σε πλήρωμα χαὶ θείαν σχέπην, * προστασίαν, χαὶ λιμένα σωτηρίας * χεχτήμεθα, * Μήτερ τοῦ Λόγου· * λάμψον ήμιν φῶς τῆς μετανοίας.

Ωδή δ'. Ο Είρμός.

Γισακήκοα, Κύριε, * την ἀκοήν σου και ἐφοβήθην· * κατενόησα

Γιτά ἕργα σου * (ο Προφήτης ἕλεγε), * και ἐδόξασά σου τὴν
 δύναμιν. Τροπάρια.

Νομοθέτης ῶν δίχαιος * μετὰ ἀνόμων χατελογίσθης, * ἐπὶ ξύλου ἀναρτώμενος, * εὐεργέτα Κύριε, * πάντας διχαιῶσαι βουλόμενος.

Αἰ δυνάμεις ἐξέστησαν * αἰ τῶν 'Αγγέλων, ἐπὶ Σταυροῦ σε * θεασάμεναι ὑψούμενον, * χαὶ τοῦ σχότους, "Ηλιε, * τὰς ἀρχὰς δυνάμει τροπούμενον.

Μαρτυριχά.

Ιαμάτων χαρίσματα * έχ τῶν Πνεύματος χαρισμάτων * ἀ παντλήσαντες, οἱ Μάρτυρες * πάντων ἀποπαύουσι * πάθη ψυχο φθόρα ἐν χάριτι.

Νυσταγμὸν ἀπωσάμενοι * τῆς ἀμελείας οἱ 'Αθλοφόροι * ἐγρηγόρσει θείας πίστεως, * τῶν θηρῶν ἐχοίμησαν * τὰς ὀρμὰς χαὶ χαίροντες ἤθλησαν. Σταυροθεοτοχίον.

Οίμοι τέχνον! πῶς βλάψω σε * ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνηρτημένον, * χαὶ ἀδίχως θανατούμενον * τὸν ζωὴν παρέχοντα; * ἡ Παρθένος χλαίουσα ἔλεγεν.

Κανών της Θεοτόχου. Κατενόησα, Παντοδύναμε.

Ιλαστήριον άχαταίσχυντον * την πρεσβείαν σου πάντες, * άγνη Παρθένε, πιστοί χεχτήμεθα.

Θεὸν, ἀγνὴ, Λόγον ἐν μήτρα σου * ἀφράστως συλλαβοῦσα, * Θεὸν σωτῆρα τίχτεις τοῦ γένους ἡμῶν.

'Απροσμάχητον τείχος ἔχοντες * τὴν σὴν σχέπην, Παρθένε, * τῶν ἀοράτων ἔχθρῶν λυτρούμεθα.

Πεπτωχότας άμαρτήμασι * διανάστησον, Κόρη * εὐλογημένη· ἐλπὶς γὰρ εἶ τῶν πιστῶν.

» κατό φαεινόν ήμεν έξανάτειλον * φώς το άτδιον * τοις όρθρίζου-

» σιν έπι τα χρίματα * των έντολων σου, * Δέσποτα φιλάν-

» θρωπε, * Χριστε ο Θεος ήμῶν.

Τροπάρια.

'Επὶ Σταυροῦ σαρχὶ ἀνυψούμενος, * ἔθνη ἐχάλεσας * μὴ εἰδότα σε πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, * Κριτὰ τῶν ὅλων, * μόνε εὐσυμπάθητε * Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σοῦ πρὸς χριτήριον στάντος ἄδιχον, * δίχαιε Κύριε, * δεδιχαίωται ὁ πρὶν χατάχριτος * 'Αδὰμ, χαὶ χράζει· * Δόξα τῆ σταυρώσει σου, * μαχρόθυμε Κύριε. Μαρτυριχά.

"Ωσπερ Παράδεισος θεοφύτευτος * ώφθητε, Μάρτυρες, * πάθη τίμια ώς ανθη εὐοσμα * προσχεχτημένοι, * οἰς εὐωδιάζεται * πιστῶν ψυχὴ απασα.

Τὰ εὐθαλέστατα χαὶ χατάχαρπα * δένδρα τῆς πίστεως, * τὸν ἀθάνατον χαρπὸν ἀνθήσαντα, * τὰς τῆς χαχίας * ῥίζας ἀνασπάσαντα * ὑμνοῦμεν τοὺς Μάρτυρας.

Σταυροθεοτοχίον.

Ράβδος ή ἕντιμος ή βλαστήσασα * χλάδον ἀμάραντον, * ἀνυψούμενον αὐτὸν ὡς ἔβλεπεν * ἐπὶ τοῦ ξύλου, * Δέσποτα, ἐχραύγαζε· * μὴ ἄτεχνον δείξης με.

Κανών τῆς Θεοτόχου. Έχ νυχτός ὀρθρίζοντες.

Ος χραταιάν σε ἀντίληψιν, * 'Αειπάρθενε, χατέχοντες, * ἐν πει-Ωρασμοῖς χαὶ θλίψεσι * χαὶ δειναῖς ἀμαρτίαις * εῦροιμεν εὐχαιρον βοήθειαν.

Τὰ τῶν ἀΥγέλων σε τάγματα, * ὡς τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, ἀΥνὴ, * ὑπερφυῶς χυήσασαν * χαὶ μείνασαν Παρθένον, * Θεοτόχε, ἀνυμνοῦσιν ἀεί.

Έν τη πηγη των ίαμάτων σου * χαι τοις ρείθροις των θαυμάτων σου * τον μολυσμον άπόπλυνον * τον έχ της άμαρτίας * προστριβέντα μοι, Πανάμωμε.

Τὸν ἰλασμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν * ἐν νηδύ: συλλαβοῦσα, Αγνὴ, * εἰς σωτηρίαν τέτοχας * τοῖς ἐν πίστει ἀπλέτῷ * Θεοτόχον σε δοξάζουσιν.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

» σετόν Προφήτην διέσωσας * έχ τοῦ χήτους, Φιλάνθρωπε· * χάμὲ

Ι τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων * ἀνάγαγε, δέομαι.

Τροπάρια.

Ο τιμής πάσης υπερθεν, * άτιμίαν υπήνεγχας * Σταυρφ προσπαγείς, τοὺς ἀνθρώπους * τιμήσαι βουλόμενος.

'Υπογράφεις μοι ἄφεσιν * τῷ χαλάμῳ τυπτόμενος * χαταδουλωθέντι τῷ πλάνῳ, * Χριστὲ, * ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Διὰ πόνων ἀθλήσεως * πρὸς τὴν ἄπονον, [«]Αγιοι, * μετέβητε λῆξιν ἀἰῥήτου * χαρᾶς ἀξιούμενοι.

'Επυρώθητε ανθραζι * τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως· * ὅθεν τῷ πυρὶ ὑμιλοῦντες * ἐμείνατε ἀφλεχτοι.

Σταυροθεοτοχίον.

Μετά τόχον, Πανάμωμε, * ώς πρὸ τόχου διέμεινας· * Θεὸν γὰρ ἐχύησας ξύλφ * τὸν ἄνθρωπον σώσαντα.

Κανών της Θεοτόχου.

Σύν τῷ Ἰωνα βοῶμέν σοι, Κύριε.

Τών ἀλγεινών παθών μου τὰ συντρίμματα * ἐν τῷ συνδέσμῳ, Δέσποινα, τῆς πρεσβείας σου * θεράπευσον, * χαὶ τὴν ῥῶσίν μοι δώρησαι.

Ολος συλληφθείς πολλοϊς άτοπήμασι, * χαι σπιλωθείς τον νουν άμαρτίαις πολλαΐς, * τῆ σχέπη σου * χαταφεύγω, διάσωσόν με.

Πάντες άδιστάχτω πίστει σε, Πάναγνε, * εχδυσωπουμεν λύσιν των επταισμένων ήμιν * δωρήσασθαι, * ώς υπάρχουσα Μήτηρ Θεου.

'Ως τοῦ νοητοῦ 'Ηλίου, Πανάμωμε, * ἀναδειχθεῖσα ὅχημα, φωταγώγησον * τοὺς ἐν νυχτὶ * ἀγνωσίας χαθεύδοντας. 'Ωδή ζ. Ο Είρμός.

• ΤΤ χάμινος, * Σωτήρ, έδροσίζετο, * οι Πατδες δε * χορεύοντες

» Γεψαλλον· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπάρια.

Σταυρούμενος * τὴν κτίσιν ἐσάλευσας, * νεκρούμενος * τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ποτίζεται * χολη ο μαχρόθυμος, * πηγάζων μοι * γλυχασμον σωτήριον * τῷ βρώσει στερηθέντι * Παραδείσου της τρυφης.

Μαρτυριχά.

Οι Μαρτυρες * ξεόμενοι ὄνυξι * νεχρώσεως * τὸ πάχος ἀπέθεντο, * χαταστολὴν δὲ θείαν * ἐχ Θεοῦ ἐχομίσαντο.

Τοῖς πάθεσι * τὸ πάθος τὸ ἄχραντον * μιμούμενοι, * καλλίνικοι Μάρτυρες, * τοὺς αἰκισμοὺς ῥαδίως * τῶν ἐχθρῶν ὑπεμείνατε.

Σταυροθεοτοχίον.

Σταυρούμενον * όρῶσα τὸν Κύριον, * ἡ ἄμεμπτος.* Θεοτόχος ἔλεγεν· * Οἰμοι! Υίἐ, πῶς θνήσχεις, * ἡ ζωἡ χαὶ ἐλπὶς τῶν πιστῶν; Κανών τῆς Θεοτόχου. Ὁ ἐν τῆ βάτῳ.

Εν πειρασμοΐς βοηθόν, * έν χινδύνοις σωτηρίαν * σέ, Δέσποινα, Ει επιστάμενοι, * πιστῶς ἐχβοῶμεν· * Εὐλογημένος, * Πάναγνε, ὅ χαρπὸς τῆς χοιλίας σου.

Τὸν τῆς ζωῆς χορηγὸν * ὡς τεκοῦσα, Θεοτόκε, * ἀνάστησον νεκρωθέντα με * δειναῖς ἀμαρτίαις, * Εὐλογητὸς εἶ, * κράζοντα, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεὸς ἐχ σοῦ προελθών * ἐλυτρώσατο τὴν φύσιν * τῆς χατάρας, χαὶ ἰάσατο * τὰς πάντων ὀδύνας. * Εὐλογημένος, * Πάναγνε, ὁ χαρπὸς τῆς χοιλίας σου.

Χαΐρε, χαρὰ τῶν πιστῶν * χαὶ λυτήριον λύπης· * χαΐρε, πάντων ἰλαστήριον * τῶν πίστει βοώντων· * Εὐλογημένη, * ἄχραντε Θεοτόχε πανύμνητε.

Ωδή η΄. Ο Ειρμός.

» κατόν τούς ύμνολόγους έν χαμίνω * διασώσαντα Παϊδας, * χαί

» 📕 τὴν βροντόφλογον * μεταβαλόντα εἰς δρόσον Χριστὸν τὸν

» Θεόν * ύμνειτε * χαι ύπερυψουτε * είς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Οτε τῷ Σταυρῷ, Σῶτερ, ἐπάγης, * ἐχλονεῖτο ἡ Κτίσις, * ἥλιος ἔπαυσε * τὰς ἀχτῖνας χαὶ πέτραι ἐσχίζοντο, * χαὶ [#]Åδης, * Σῶτερ, ἐγυμνοῦτο, * μὴ φέρων σου τὸ χράτος.

Υπέρ χαταδίχων ἀπωσμένων * καταδίχης ἡνέσχου· * ὑπὲρ τοῦ γύμνωσιν * ὑποστάντος γυμνὸς ξύλφ χρέμασαι, * Οἰχτίρμον. * Μέγα σου τὸ χράτος * χαὶ ἡ φιλανθρωπία !

Μαρτυρικά.

Οἰ τῶν ἀσωμάτων συμπολῖται, * οἰ Χριστοῦ στρατιῶται * Σταυρὸν ὡς θώραχα * ἐνδυσάμενοι πρὸς τὸν ἀντίπαλον * χωροῦσι, * χαὶ τοῦτον ὡραίοις * ποσὶ χαταπατοῦσιν.

Ισταντο ἐν μέσφ τοῦ σταδίου * τοῖς μοχλοῖς οἱ γεννὰῖοι * μέλη συνθλώμενοι, * xαὶ τὴν δόμησιν ἀναμοχλεύοντες * τῆς πλάνης, * xαὶ τοὺς τῶν Δαιμόνων * βωμοὺς ἐδαφιοῦντες.

Σταυροθεοτοχίον.

Η τών οὐρανών ὑψηλοτέρα * ὑψωθέντα ἐν ξύλω * xal xaταράσσοντα * τὰς ὑψώσεις ἐχθροῦ θεωρήσασα, * τὸν μόνον * ὑψιστον ἀνύμνει * Χριστὸν μεγαλοφώνως.

Κανών της Θεοτόχου. Υμνον σοι προσφέρομεν.

Ιλέωσαι τὸν εὖσπλαγχνον * Θεὸν xaì Λόγον, Θεοχυῆτορ, * ὑπὲρ Ιτῶν πίστει * ἀσιγήτως βοώντων· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Καθάρσιον κατέχοντες * τὴν σὴν πρεσβείαν οἱ ἐμπαγέντες * βυθῷ πταισμάτων, * Θεοτόχε, βοῶμεν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Σὲ πάντες χαταφύγιον * ἐν περιστάσει, χαὶ συμμαχίαν * χαὶ προστασίαν * χεχτημένοι βοῶμεν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Αχλύς χυμάτων τῶν δεινῶν * μὲ συνταράττει· διὸ προστρέχω * ἐν τῷ λιμένι * τῆς σῆς πρεσβείας χραυγάζων· * Εὐλογεῖτε * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ΄. ΄Ο Ειρμός.

Σέ, ήνπερ είδε Μωϋσης * άκατάφλεκτον βάτον, * και κλίμακα
 Σέμψυχον, * ήν ό Ίακώβ τεθέαται, * και πύλην οὐράνιον, *
 δι' ής διήλθε * Χριστὸς ὁ Θεὸς ήμῶν, * ὕμνοις, Μῆτερ ἀγνή,
 μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Ω πῶς λαὸς ὁ ἀπειθὴς * παραδίδωσι σταυρῷ * τὸν μόνον μαχρόθυμον * ἐθελοντὶ πτωχεύσαντα, * χαὶ πάθος δεξάμενον, * χαὶ ἀπαθείας * πρόξενον γενόμενον * πᾶσι τοῖς ἐξ ἀδὰμ ὀλισθήσασιν!

Σταύρωσιν ἄτιμον, Χριστὲ, * χατεδέξω ἐν σαρχὶ, * τιμῆσαι βουλόμενος * ἀτιμασθέντα πάθεσιν * ἀλόγοις τὸν ἄνθρωπον, * χαὶ τὸ ἀρχαῖον * χάλλος ἀπολέσαντα· * δόξα τῆ ὑπὲρ νοῦν εὐσπλαγχνία σου. Μαρτυριχά.

Ηλιε άδυτε Χριστέ, * τοὺς ὀρθρίζοντας πρὸς σὲ, * xαὶ σxότος xολάσεως * παραδραμόντας νεύσει σου, * εἰς φέγγος ώδήγησας * τῆς σῆς ἀἰρήτου * δόξης xαὶ λαμπρότητος * φώτισον οὖν ἡμᾶς ταῖς αὐτῶν προσευχαῖς.

Paracleticus.

11

ТН ПАРАΣКЕҮН ПРОІ.

Φάλαγξ Μαρτύρων ἰερῶν * μυριάδας νοητῶν * ἐχθρῶν ἐτροπώσαντο, * καὶ μυριάσιν ἦνωνται * ἀγίων Δυνάμεων, * καὶ τὰ μυρία * πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν * νεύσει παντουργικῆ θεραπεύουσι. Θεοτοχίον.

Φέγγει, Παρθένε, τοῦ ἐχ σοῦ * ἀνατείλαντος σαρχὶ * τὸν νοῦν μου χαταύγασον, * χαὶ τὴν χαρδίαν φώτισον, * τὸ σχότος διώχουσα * τῆς ἀμαρτίας, * χαὶ τῆς ῥαθυμίας μου * ឪπασαν τὴν ἀγλὺν ἀπελαύνουσα.

Κανών της Θεοτόχου. Ειρμός ό αὐτός.

• χουσα στήθος συμπαθές * χαι πλουσίους οιχτιρμούς, * τὰ πάθη χαι τραύματα * τών ψυχών χαι μώλωπας, * χαι σώματος ἄλγημα * χαι τὰς όδύνας * θεράπευσον, Δεσποινα, * ὅπως σε χατὰ χρέος δοξάζωμεν.

Σὲ ὡς τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς * συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, * xaì τοῦτον χυήσασαν * ὑπὲρ φύσιν, Πάναγνε, * xaì Παρθένον μείνασαν * δοξολογοῦμεν * εὐχαρίστως χράζοντες· * Χαΐρε, ἀμαρτωλῶν ἡ βοήθεια.

Μόνη ὑπάρχεις ἀπλανὴς * ἰδηγία τῶν πιστῶν,* xal τρίβος σωτήριος * εἰς εὐθεΐαν ἄγουσα * ἰδὸν, xal εἰσάγουσα * πρὸς Βασιλείαν * τὴν ὄντως οὐράνιον, * Αχραντε, ἡ ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σὐ τὸν οὐράνιον ἡμῖν * στάχυν ἐγεώργησας, * καὶ πρέφεις, Πανάμωμε, * καὶ πρεσβεύεις πάντοτε, * καὶ σώζεις ἐκ θλίψεως * καὶ κινδύνων, * καὶ παρέχεις ἅπασιν * λύσιν ἀμαρτιῶν τοις ὑμνοῦσί σε.

Έξαποστειλάριον. Ο ούρανον τοις αστροις.

Σταυρέ Χριστου μου, τὸ σχῆπτρον * xal νίχος τῶν ἀΑναχτόρων, * τῶν ἘΟρθοδόξων ἡ δόξα, * φρούρει τούς σε προσχυνοῦντας, * ίνα ἡττῶνται τὰ πλήθη * τῶν χαχοδόξων ἀνθρώπων.

Έτερον.

Σταυρός ό φύλαξ * πάσης τῆς οἰχουμένης· * Σταυρός ἡ ώραιότης τῆς Ἐχχλησίας· * Σταυρός Βασιλέων τὸ χραταίωμα· * Σταυρός πιστῶν τὸ στήριγμα· * Σταυρὸς ᾿Αγγέλων ἡ δόξα * xal τῶν Δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοχίον.

'Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα * ή σὲ ἀσπόρως τεχοῦσα, * χαὶ θρηνφδοῦσα ἐβόα· * Οίμοι ! γλυχύτατον Τέχνον· * πῶς ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου; * πῶς ἐν νεχροῖς ἐλογίσθης;

'Απόστιχα τών Αίνων, Σταυρώσιμα.

'Ηχος α'.

Σε τον εν ξύλω προσπαγέντα, * χαι ζωήν ήμιν παρεσχηχότα, * ώς Σωτήρα χαι Δεσπότην * ύμνουμεν άπαύστως.

82

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστὲ, * μία ποίμνη γέγονεν * 'Αγγέλων xai ἀνθρώπων, * xai μία Ἐxxλησίa· * οὐρανὸς xai ἡ γῆ * ἀγάλλονται· Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς 'Αθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ * δεῦτε, λαοὶ ἄπαντες, τιμήσωμεν * ὑμνοις καὶ ψδαῖς πνευματικαῖς, * τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου * καὶ κήρυκας τῆς Πίστεως· * τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον,* ἐξ ἡς ἀναβλύζει * τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. * Αὐτῶν ταῖς iκεσίαις,* Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμφ σου, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Πανεύρημοι Μάρτυρες.

Υψώθης, Οἰχτίρμον, ἐν Σταυρῷ, * ὡς ἀρνίον ἄχαχον * ἐθελουσίως σφαττόμενος, * τέχνον γλυκύτατον, * (ἐν χλαυθμῷ ἐβόα * ἡ ᾿Αμνὰς ἡ ἄσπιλος, * ὀρῶσα ἐπὶ ξύλου τὸν Κύριον), * ἐγὼ δὲ πίμπραμαι * τὴν χαρδίαν χαὶ τιτρώσχομαι· * ἀλλ' ὑμνῶ σου * τὸ ἄμετρον ἕλεος.

EIZ THN AEITOYPFIAN.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε * τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν ᾿Αδὰμ· * διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Αηστὴν * ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ· * Μνήσθητί μου, χράζοντα, * ὅταν ἔλθης * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Σταυρωθείς ο ἀναμάρτητος, * τὰς ἀμαρτίας πάντων ἡρας, Χριστέ· * καὶ λογχευθείς σου τὴν πλευρὰν, * σωτηρίους κρουνοὺς ἔβλυσας * αίματος καὶ ὕδατος, * ἀναπλάττων * τοὺς συντετριμμένους φθορῷ.

'Επί ξύλου χαθηλούμενος * έθελουσίως, 'Ιησοῦ ὁ Θεὸς, * ἀπαν έξηλωσας 'Αδὰμ * ἐμπαθὲς, Οἰχτίρμον, νόημα· * τραύμασι τιμίοις δὲ * τῶν Δαιμόνων * πληθὺν ἐτραυμάτισας.

Μαρτυριχόν.

Οι τὰ πάθη μιμησάμενοι * τοῦ ἐχουσίως πεπονθότος σαρχὶ, * Μάρτυρες ἐνδοξοι, ἀεὶ * πάθη παύετε δυσίατα, * νόσους τε διώχετε * τῶν ἀνθρώπων * ἰσχύ: τοῦ Πνεύματος. Δόξα.

Ισοδύναμον ομότιμον * σε την Τριάδα ονομάζομεν, * Πατέρα άναρχον Θεόν, * χαι Υίδν χαι Πνεῦμα άγιον, * μίαν τρισυπόστατον * Θεαρχίαν * πιστῶς μεγαλύνοντες.

Και νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ σε χαθηλούμενον * ὡς ἐθεάσατο, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ἡ σὲ χυήσασα σαρχί, * θρηνφδοῦσα ἀπερθέγγετο· * Τί σοι ἀνταπέδωχεν, * ὡ Υίέ μου, * δῆμος ὁ ἀχ άριστος;

ΤΠ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Δεσποτικὰ Προσόμοια. Ἡγος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

μύλου βρώσει τέθνηκά ποτε * συμβουλία ὄφεως * συνεπαρθεὶς, Εκαὶ ἐξόριστος * τῆς θείας δόξης σου * γεγονώς ὁ τάλας· * διὸ τεθανάτωμαι * ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας ὁ δείλαιος· * λοιπὸν, Φιλάνθρωπε, * σὺ ὡς μόνος εὐδιάλλακτος * Παραδείσου * οἰκήτορα

ποίησον.

Πάντα χαταλείψασα, ψυχή, * έννοοῦ τὴν ώραν σου * τὴν τελευταίαν, χαὶ πρόσεχε * σαυτῆ, πρὸς ἔξοδον * ἐτοιμαζομένη, * ὅπως μὴ αἰφνίδιος * ἐλθών σε χαταλάβῃ ὁ θάνατος * εὐρὼν ἀνέτοιμον· * τῷ Κυρίφ οὖν ἀείποτε * γρηγοροῦσα * προσεύχου χαὶ δάχρυε.

Νέχρωσον τὸ φρόνημα παθῶν * τῶν παρενοχλούντων με, * καὶ τὰς ἀτάχτους κινήσεις μου, * Θεὲ προάναρχε, * θεία ἐξουσία * πράϋνον ὡς εὐσπλαγχνος, * παρέχων μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν * ὡς εὐδιάλλαχτος, * ὡς οἰχτίρμων χαὶ φιλάνθρωπος, * διὰ πλοῦτον * τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Έτερα της Θεοτόχου, όμοια.

'Αγία Θεόνυμφε, ἀγνὸν, * σεμνόν με χαὶ σώφρονα, * πρặον, ἡσύχιον, χόσμιον, * εἰθῆ χαὶ ὅσιον, * ἀληθῆ, ἀνδρεῖον, * φρόνιμον, μαχρόθυμον, * χρηστὸν ἐπιειχῆ τε χαὶ μέτριον, * ἄμεμπτον, ἄμωμον * ἀνεπίληπτόν τε ποίησον, * χαὶ πρὸς τούτοις * Παραδείσου μέτοχον.

Υπέχχαυμα γέγονα αἰσχρᾶς * ἀσωτίας, Αχραντε, * ἐφευρετὴς παραπτώσεων, * παθῶν διδάσχαλος, * ἐδηγὸς λαγνείας, * ἀσελγείας πρόξενος, * δεινῆς ἀχολασίας συνήγορος· * χαὶ ἔτι τούτων γὰρ * ταῖς ἐννοίαις ἐνηδύνομαι· * ἀλλὰ πάσης * ἀπωλείας ῥῦσαί με.

Δεινώς με χειμάζουσι δεινοὶ * ἀμαρτίας χείμαἰροι, * ώδἶνες "Αδου χυχλοῦσί με, * παγὶς θανάτου δὲ * ψυχιχοῦ προφθάνει· * ἐλεῆμον Δέσποινα, * βοῶ σοι μετ ὀδύνης χαρδίας μου· * Σπεῦσον, ἐξάρπασον * ἐχ θανάτου ἀπογνώσεως, * χαὶ ἐξ "Αδου * νῦν τῆς ἀπωλείας με.

Δόξα... χαι νύν. Θεοτοχίον.

Τὴν παγχόσμιον δόξαν * τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρείσαν * χαὶ τὸν Δεσπότην τεχοῦσαν, * τὴν ἐπουράνιον πύλην * ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν παρθένον, * τῶν ἀσσωμάτων τὸ ἆσμα, * χαὶ τῶν

πιστών τὸ ἐγχαλλώπισμα. * Αυτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανὸς * xai ναὸς τῆς Θεότητος. * Αυτη τὸ μεσότειχον * τῆς ἔχθρας χαθελοῦσα * εἰρήνην ἀντεισῆξε, * xai τὸ βασίλειον ἠνέφξε. * Ταύτην οῦν χατέχοντες * τῆς Πίστεως τὴν ἄγχυραν, * ὑπέρμαχον ἔχομεν τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. * Θαρσείτω τοίνυν, * θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· * xai γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθροὺς * ὡς παντοδύναμος.

Προχείμενον, ΤΙχος βαρύς.

Ο Θεός, άντιλήπτωρ μου εί, τὸ ἔλεός σου προφθάσαι με. Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐχ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς.

Απόστιχα Μαρτυρικά.

Ή ἕν σταδίφ ὑμῶν ὁμολογία, Αγιοι, * τῶν Δαιμόνων χατέπτηξε τὴν δύναμιν, * χαὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε· * διὸ χαὶ τὰς χεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι * ἐχράζετε· * Γενέσθω, Κύριε, * ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν * εὐπρόσδεχτος ἐνώπιόν σου· * ὅτι σε ποθήσαντες * χατεφρονήσαμεν τῆς προσχαίρου ζωῆς, Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Θαυμαστός ό Θεός.

[•]Ω της χαλης ύμῶν * πραγματείας, [•]Αγιοι! * ὅτι αίματα ἐδώχατε, * χαὶ οὐρανοὺς ἐχληρονομήσατε, * χαὶ πρὸς χαιρὸν πειρασθέντες * αἰωνίως ἀγάλλεσθε· * ὅντως χαλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! * φθαρτὰ γὰρ χαταλιπόντες * τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε, * χαὶ σὺν [•]Αγγέλοις χορεύοντες * ὑμνεῖτε ἀπαύστως * Τριάδα ὁμοούσιον. Αὐτόμελον.

Στίχ. Τοτς Αγίοις τοτς έν τη γη.

Πανεύρημοι Μάρτυρες, ὑμᾶς * οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, * ἀλλ οὐρανὸς ὑπεδέξατο· * ὑμῖν ἡνοίγησαν * Παραδείσου πὐλαι, * καὶ ἐντὸς γενόμενοι * τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε, * Χριστῷ πρεσβεύοντες, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Νεκρώσιμον.

Στίχ. Μαχάριοι ους έξελέξω.

Ποία τοῦ βίου τρυφή * διαμένει λύπης ἀμέτοχος; * ποία δόξα έστηχεν * ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; * πάντα σχιᾶς ἀσθενέστερα, * πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· * μία ῥοπὴ * χαὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. * 'Αλλ' ἐν τῷ φωτὶ, * Χριστὲ, τοῦ προσώπου σου, * χαὶ τῷ γλυχασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, * οὒς ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... χαι νύν. Θεοτοχίον.

Χαίροις παρ' ήμῶν, * ἀγία Θεοτόχε Παρθένε, * τὸ σεπτὸν χειμήλιον * ἀπάσης τῆς Οἰχουμένης, * ἡ λαμπὰς ἡ ἄσβεστος, * τὸ

ТО ХАВВАТО ПРОІ.

χωρίον τοῦ ἀχωρήτου, * ὁ ναὸς ὁ ἀχατάλυτος· * χαίροις, ἐξ ής Ἀμνὸς ἐτέχθη, * ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ χόσμου.

Μαρτυρικά, όταν ένι Αλληλούα, εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξαψάλλονται. Εἰς δὲ τὸν Στίχον λέγομεν τὸ α΄. Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ δύο Νεκρώσιμα.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

EIS TON OPOPON.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά. Ήχος α΄.

Ος χαλοί στρατιώται * όμοφρόνως πιστεύσαντες, * τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων * μὴ πτοούμενοι, "Αγιοι, * προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ * ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν· * χαὶ τελέσαντες τὸν δρόμον * ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίχην ἐλάβετε. * Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς· * δόξα τῷ στεφανώσαντι· * δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν * πᾶσιν ἰάματα.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων, * ὡς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, * δυσωπήθητι, Κύριε, * χαὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας * ἴασαι, Φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ * ἰχετεύσωμεν πάντες· * αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν * σωτηρίαν αἰτοῦνται· * xαὶ πόθω προσέλθωμεν * πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως· * οὐτοι βρύουσι * τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν· * οὐτοι φάλαγγας * ἀποσοβοῦσι Δαιμόνων * ὡς φύλαχες Πίστεως.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου * σοὶ, Παρθένε, τὸ Χαϊρε, * σὺν τặ φωνῆ ἐσαρχοῦτο * ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης * ἐν σοὶ τặ ἀγία Κιβωτῷ, * ὡς ἔφη ὁ δίχαιος Δαυίδ· * ἐδείχθης πλατυτέρα * τῶν οὐρανῶν, * βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. * Δόξα τῷ ἐνοιχήσαντι ἐν σοί· * δόξα τῷ προελθόντι ἐχ σοῦ· * δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς * διὰ τοῦ τόχου σου.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά.

'Αθλήσεως χαύχημα * χαὶ στεφάνων ἀξίωμα, * οἱ ἔνδοξοι 'Αθλοφόροι * περιβέβληνταί σε, Κύριε· * χαρτερία γὰρ αἰχισμῶν * τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, * χαὶ δυνάμει θεἰχῆ * ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίχην ἐδέξαντο· * αὐτῶν ταῖς ἰχεσίαις * δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα σου ἕλεος. Ετερα Νεχρώσιμα

Τὸ τοῦ θανάτου χράτος, * Χριστὲ, χατήργησας, * χαὶ ἀφθαρσίαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἐπήγασας· * χαὶ οἱ εἰς σὲ πιστεύοντες οὐ θνήσχουσιν, * ἀλλὰ ζῶσιν ἐν σοί. * 'Ανάπαυσον οὖν, Κύριε, * τὰς ψυχὰς τῶν δοῦλων σου * χαὶ χατάταξον αὐτοὺς * μετὰ τῶν 'Αγίων σου, * πρεσβείαις τῆς Θεοτόχου * χαριζόμενος αὐτοῖς τὰ ἐλέη σου. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Έν τόπφ φωτεινῷ, * ἐν χορῷ τῶν διχαίων * ἀνάπαυσον, Σωτήρ, * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας. * εἰς σὲ γὰρ, Φιλάνθρωπε, * τἀς ἐλπίδας ἀνέθεντο. * Δέξαι δέησιν * ὑπὲρ πατέρων χαὶ τέχνων, * χαὶ διχαίωσον, * ῶν ἐχτελοῦμεν τὴν μνήμην, * ὡς ὣν πολυέλεος. Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Θαῦμα θαυμάτων, * Κεχαριτωμένη, * ἐν σοι θεωροῦσα * ἡ Κτίσις ἀγάλλεται· * συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως * xαὶ ἔτεxες ἀφράστως, * ὅν ταξιαρχίαι ἀΥγέλων * ὀρᾶν οὐ δεδύνηνται· * αὐτὸν, Θεοτόχε, ἰχέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανών εἰς Προφήτας και Μάρτυρας,

ού ή Αχροστιχίς έν τη θ΄. ώδη 'Ιωσήφ.

Ωδή α΄. Ήχος α΄. Ο Ειρμός.

• τοῦ ή τροπαιούχος δεξιά * θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύι δεδόξασται· *

• Δαύτη γάρ, 'Αθάνατε, ώς πανσθενής * ύπεναντίους ἔθραυσε, *

» τοτς Ισραηλίταις * όδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Χερσιν ώμοιώθης Προφητών, * ό τη χειρί σου συνέχων τὰ πέρατα· * τούτων παραχλήσεσι τὸ τῶν ἐμῶν * ἀμαρτιῶν χειρόγραφον, * Λόγε, διαξρήξας, * ἐχθροῦ χειρῶν με ἐξάρπασον.

Θείων ἐπιλάμψεων τὸν νοῦν * προφητιχῶς δεχτιχὸν ἐργασάμενοι, * φῶς ἐχρηματίσατε, τὴν νοητὴν * ἀνατολὴν χηρύττοντες, * ἔνδοξοι Προφῆται, * φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Αίμασιν ύμῶν ἀθλητιχοῖς * πολυθείας ξηράναντες πέλαγος, * τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν τοὺς ποταμοὺς * ξηράνατε, Μαχάριοι, * θείαις ἐπομβρίαις * τῶν ἰερῶν προσευχῶν ὑμῶν.

Νέφος 'Αθλητών φωτοειδὲς, * τὸν ἐχ Παρθένου νεφέλης ἐχλάμψαντα * "Ηλιον δυσώπησον, τὰ σχοτεινὰ * νέφη τῶν χαρδιῶν ήμῶν * ἐναποδιῶξαι, * χαὶ τῆς γεέννης λυτρώσασθαι.

Θεοτοχίον.

Γνώμη όλισθαίνοντα ἀεἰ, * xαὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελχόμενον * xαὶ δελεαζόμενον, φρενοβλαβῶς * δὲ τοῖς ἐχθροῖς εὐχείρωτον * ὅλον γεγονότα * μὴ ὑπερίδης με, Δέσποινα. Κανών Νεχρώσιμος, ου ή Αχροστιχίς.

Πιστώς θανούσι πρώτον ύμνον προσφέρω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Είρμὸς ὁ αὐτός.

Π'Αθάνατε, * πύλας άναπέτασον τῆς ὑπὲρ νοῦν * ἀθανασίας, Δέσποτα, * ποῖς χεχοιμημένοις, * πρεσβείαις τῶν `Αθλοφόρων σου.

Ινα της ένθέου σου ζωης * ἀξιωθώμεν, χατηλθες πρός θάνατον· * τούτου προνομεύσας δὲ τοὺς θησαυροὺς * ἡμᾶς ἐχείθεν είλχυσας· * νῦν δὲ, Ζωοδότα, * τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Σύ μου τὸ φθαρτόν τε καὶ θνητὸν * ἀναλαβών ἀφθαρσίαν ἐνέδυσας, * καὶ πρὸς ἀτελεύτητον διαγωγὴν * καὶ μακαρίαν ὕψωσας· * ἔνθα ὡς οἰκτίρμων, * οῦς προσελάβου ἀνάπαυσον.

Θεοτοχίον.

Τὴν χυοφορήσασαν, πιστοὶ, * τὸν ἐχ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ὑμνήσωμεν· * αὖτη γὰρ ἡ Πάναγνος ὀδὸς ζωῆς * τοῖς τεθνεῶσι γέγονεν· * ἢν ὡς Θεοδόχον * χαὶ Θεοτόχον δοξάζομεν.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

μόνος είδώς τῆς τῶν βροτῶν * οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, * xaì
 Οσυμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, * περίζωσόν με ἐξ ὕψους
 δύναμιν, * τοῦ βοᾶν σοι· Αγιος, * ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος * τῆς ἀχράν του σου δόξης, Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Δοχεία τοῦ Πνεύματος, σοφοί * Προφήται, χρηματίσαντες, * τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Αόγου χατάβασιν * φαεινοτάτως διετρανώσατε· * διὸ δυσωπήσατε, * φωτισμὸν χαὶ ἔλεος * δωρηθήναι τοῖς πίστει τιμῶσιν ὑμᾶς.

Πλαξί χαρδιών ύμών, σοφοί, * τὸν νόμον τὸν σωτήριον * ἐγγεγραμμένον πίστει ἐσχήχατε· * διὸ τῷ νόμφ τῆς ἀμαρτίας με * χαλεπῶς ῥυπούμενον, * θείαις παραχλήσεσι, * θεηγόροι Προφῆται, λυτρώσασθε.

Μαρτυρικά.

Φρύαγμα τυράννων δυσσεβὲς * γενναίως συνετρίψατε, * πρὸς τὸν Θεὸν ὑψούμενοι, Μάρτυρες· * διὸ χραυγάζω· χατεπαιρόμενον * χαὶ σοβαρευόμενον * χατ' ἐμοῦ τὸν δράχοντα * ταῖς ὑμῶν ἰχεσίαις συντρίψατε.

Θείων παθημάτων χοινωνοί * μελλούσης βασιλείας τε * άδιαδόχου, Μάρτυρες ἕνδοξοι, * παθῶν σαρχός με ἀπολυτρώσασθε, * χαι γεέννης ρύσασθε * χαι μελλούσης χρίσεως * ταῖς ὑμῶν πρὸς τὸν Κτίστην δεήσεσι.

Θεοτοχίον.

Σχηνή πλατυτέρα οὐρανῶν, * λαόν σου συνερχόμενον * ἐν τῆ σχηνῆ σου ταύτῃ ὑμνῆσαί σε * σχηνῶν ἀὑλων μέτοχον ποίησον, * τῇ θερμῇ δεήσει σου * τῇ πρὸς Χριστὸν, ὃν ἔτεχες, * τὸν Δεσπότην ἀπάντων χαὶ Κύριον.

Κανών είς Κοιμηθέντας. Είρμος ο αυτός.

Ος μόνος υπάργων άγαθός * χαι μόνος πολυέλεος, * τους ευσεβως πρός σε έχδημήσαντας * έν ουρανίαις σχηναΐς άνάπαυσον, * ένθα ή άνέχφραστος * χαρά χαι άπόλαυσις, * ένθα νέφος Μαρτύρων εύφραίνεται.

Σὐ μόνος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, * Σωτήρ μου, ἀναμάρτητος, * ὁ ἀμαρτίας αἴρων ὡς εὐσπλαγχνος * τοῦ Κόσμου τούτου, τῶν μεταστάντων πιστῶς * τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον * ἐν αὐλαῖς ᾿Αγίων σου, * ἐν τρυφή Παραδείσου, Φιλάνθρωπε.

Θανάτου τὸ χράτος χαθελών * ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον * πᾶσι πιστοῖς ἐπήγασας, Δέσποτα· * ἐν ταύτῃ τούτους τοὺς ἐχδημήσαντας * εὐσεβῶς χατάταξον, * παρορῶν τὰ πταίσματα, * συγχωρῶν ἀμαρτίας, 'Αθάνατε.

Θεοτοχίον.

'Ασπόρως συνέλαβες, 'Αγνή, * τὸν Λόγον τὸν ἀίδιον * σωματιχῶς ἡμῖν ὁμιλήσαντα, * τὸν τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν λύσαντα, * καὶ ζωὴν πηγάσαντα * καὶ θνητοῖς ἀνάστασιν * τῆ αὐτοῦ εὐσπλαγχνία παρέχοντα.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

• Λρος σε * τῆ χάριτι τῆ θεία Χατάσχιον * προβλεπτιχοῖς ό

• Ο Αββαχούμ * χατανοήσας ὀφθαλμοῖς, * ἐχ σοῦ ἐξελεύσεσθαι *

τοῦ ἰσραήλ * προαγεφώνει τὸν Αγιον, * εἰς σωτηρίαν ήμῶν

και άνάπλασιν.

Τροπάρια.

Λαμπάδες * ἐν Πνεύματι ζωῆς λόγον ραίνουσαι, * xαὶ τὰ πληρώματα τῆς γῆς * φωταγωγοῦσαι μυστιχῶς, * Προφῆται, ώράθητε· * διὸ βοῶ· * Εὐχαῖς ὑμῶν συντηρήσατε * τὴν τῆς ψυχῆς μου λαμπάδα ἀχοίμητον.

Ως πλήρεις * ναμάτων ζωηρρύτων τοῦ Πνεύματος * ἀναφανέντες ποταμοί, * χαι χαταρδεύοντες τὴν Υῆν, * Προρῆται θεσπέσιοι, * τὴν τῷ αὐχμῷ * χαταταχεῖσαν χαρδίαν μου * χαταδροσίσατε ταύτην, πανεύφημοι.

Μαρτυριχά.

Αιμάτων, * πανεύρημοι, ρανίσι τοὺς ἄνθραχας * ἐναποσβέσαντες, σοφοί, * τῆς ἀθείας, 'Αθληταὶ, * τοῖς πεπυρωμένοις με * Paracleticus.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

τοῦ πονηροῦ * χαταφλεγόμενον βέλεσι * χαταδροσίσατε δρόσω τοῦ Πνεύματος.

Μαρτύρων, * Χριστέ μου, τὰς λιτὰς προσδεξάμενος * ἐναθλησάντων ὑπὲρ σοῦ * xαὶ νιχησάντων τὸν ἐχθρὸν, * ἐχθρῶν ὁρωμένων με, * ὡς ἀγαθὸς, * xαὶ ἀοράτων ἐξάρπασον * ἐπιζητούντων ἀεὶ θανατῶσαί με. Θεοτοχίον.

Ναόν σε * τῆς δόξης ἐπιστάμενοι, Αχραντε, * ἐν τῷ ναῷ σου τῷ σεπτῷ * συναθροιζόμενοι πιστῶς, * τὴν σὴν ἐξαιτούμεθα * θεοπρεπῶς, * ἀγνὴ Παρθένε, βοήθειαν, * xαὶ τῆ σεπτῆ σου πρεσβεία σωζόμεθα. Κανών εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ν εχρώσας * τὸν *Αδην ἀηττήτῷ δυνάμει σου, * ὁ λογισθεἰς ἐν τοῖς νεχροῖς * μόνος ἐλεύθερος, Χριστὲ, * ψυχὰς ἐλευθέρωσον * τῶν εὐσεβῶν * τῆς ἐν αὐτῷ χαταχρίσεως, * ταῖς τῶν ἀγίων Μαρτύρων δεήσεσιν.

Ο πάντων * ὑπάρχων ὡς Δεσπότης ἀντάξιος, * τοὺς ἐξ ἀδὰμ τῆς σῆς σφαγῆς * λύτρον ἐδέξω καὶ τιμήν * διό σου δεόμεθα * τῶν οἰκτιρμῶν, * τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, * τὴν τῶν πταισμάτων παρέχων συγχώρησιν.

Υπέστης, * Σωτήρ μου, τὴν ἐν τάφφ χατάθεσιν, * χαὶ τοὺς ἐν τάφοις χατοιχεῖν * χαταχριθέντας γηγενεῖς * νεχροὺς ἐξανέστησας· * νῦν δὲ ζωῆς * τῆς ἀἰδίου ἀξίωσον * τοὺς μεταστάντας, ὡς μόνος φιλάνθρωπος. Θεοτοχίον.

Σέσωσται * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῷ τόχῷ σου· * σὺ γὰρ ἐχύησας ἡμῖν * τὴν ἐνυπόστατον ζωὴν, * θανάτου χαθαίρεσιν * χαὶ πρὸς ζωὴν * ἐργαζομένην ἐπάνοδον, * Θεογεννῆτορ πανάμωμε Δέσποινα. 'Ωδὴ ε΄. Ο Εἰρμός.

φωτίσας * τη ἐλλάμψει της σής παρουσίας, * Χριστὲ, *
 Ο καὶ φαιδρύνας * τῷ Σταυρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, *
 τὰς καρδίας φώτισον * φωτὶ τῆς σῆς θεογνωσίας * τῶν ὀρθο δόξως ὑμνούντων σε. Τροπάρια.

Οι τοῦ Νόμου * τῆ σχιᾶ εὐσεβῶς διαπρέψαντες, * χαὶ τὸ φέγγος * τῆς ἐνθέου μηνύσαντες χάριτος, * τῆς σχιᾶς με ῥύσασθε * θανατηφόρου ἀμαρτίας, * Θεοῦ Προφῆται πανένδοξοι.

'Επορθρίσας * πρός Θεόν έχ νυχτός, θεαυγέστατε * Ησαία, * έφωτίσθης χαί φῶς ἐχρημάτισας· * διὸ ἰχετεύω σε, * τὴν σχοτισθεῖσάν μου χαρδίαν * σαῖς προσευχαῖς φωταγώγησον.

Μαρτυριχά.

Τεινόμενοι * χαὶ τὸ σῶμα ποιναῖς συντριβόμενοι, * πανεύφημοι * 'Αθλοφόροι, Θεὸν ἐδοξάσατε * τοῖς οἰχείοις μέλεσιν· * ὃν ἰχετεύσατε, τυχεῖν με * δόξης ἐνθέου, Μαχάριοι.

90

Συλλαβείν με * έν γαστρί διανοίας τον φόβον σου, * χαί χυήσαι * σωτηρίας σου πνεύμα άζίωσον, * διά τῶν Μαρτύρων σου * τών όλιχως σε ποθησάντων, * Δόγε Θεού ύπεράγαθε.

Θεοτοχίον.

Μητέρα σε * τοῦ τὰ πάντα βουλήσει ποιήσαντος * γινώσχοντες, * τῷ ναῷ σου τῷ θείφ προστρέχομεν, * έν αὐτῷ αἰτούμενοι, * τη μεσιτεία σου, Παρθένε, * λύσιν σφαλμάτων χομίσασθαι. Κανών είς Κοιμηθέντας. Είρμος ο αύτος.

Τώμενος * τὸν ἰὸν τοῦ θανάτου τὸν θάνατον * χατεδέξω, * χαὶ Ιθανάτου τὸ χέντρον ήμαύρωσας. * ἀλλ' αὐτὸς ἀνάπαυσον, * ούς προσελάβου, Ζωοδότα, * ταζς τῶν Μαρτύρων δεήσεσι.

Νεχρώσεως * χαι φθορας τους ανθρώπους απήλλαξας * τα πνεύματα * των πιστώς μεταστάντων χατάταξον * έν σχηναζ Αγίων σου, * όθεν απέδρα πασα λύπη * χαι εύφροσύνη πεφύτευται.

Παράδεισον * τῷ σύν σοι χρεμασθέντι ὡς ήνοιξας, * νῦν προσδέγου * τάς ψυγάς των πρός σε διά πίστεως * μεταστάντων, Δέσποτα, * διδούς αύτοις έν Έχχλησία * τῶν πρωτοτόχων αὐλίζεσθαι. Θεοτοχίον.

'Ρυομένη * τους έν σοι της έλπίδος την άγχυραν * χατέχοντας, * πρός λιμένα τοῦ θείου θελήματος * εύμενῶς ὀδήγησον * τή μητρική σου παφρησία, * εύλογημένη Πανάμωμε.

Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

» Τη χύχλωσεν ήμας έσχατη αβυσσος· * ούχ έστιν ό ρυόμενος· *

» L'έλογίσθημεν ώς πρόβατα σφαγής· * σώσον τον λαόν σου,

» ο Θεός ήμων· * σύ γάρ ίσχύς * των άσθενούντων xal έπανόρ-Τροπάρια.

» θωσις.

Πελάγει με τοῦ βίου χινδυνεύοντα * χαι χήτει προσριπτούμενον * άμαρτίας, άναμάρτητε Χριστέ, * ώς τον Ιωνάν φθοράς έξάρπασον, * χαι πρός ζωής * γαληνοτάτους λιμένας Ιθυνον.

Χορός προφητικός καθικετεύει σε, * οι Νόμφ διαλάμψαντες * τον προ Νόμου θεραπεύσαντες Χριστον * σε τον εν αύτοις άναπαυόμενον, * άμαρτιῶν * πᾶσι παράσχου λύσιν ὡς εὖσπλαγχνος. Μαρτυριχά.

Κυχλούμενοι ποιναζς χαι μαστιγώσεσι, * Χριστόν ούχ έξηρνήσασθε, * Παμμαχάριστοι· διό με τοῦ ἐχθροῦ * ταις ἐπαγωγαίς περιχυχλούμενον, * ταζ πρός Θεόν * ύμῶν πρεσβείαις ἀπολυτρώσασθε.

Τῶν ἄθλων χαλλοναῖς ώραιζόμενοι, * τῇ πάντων ώραιότητι * πλησιάζετε, Όπλιται του Χριστου. * όθεν δυσωπώ της διανοίας μου * τὸ ἀχαλλές * χαθωραίσαι θείαις δεήσεσι.

Θεοτοχίον.

Μαρία, χαθαρόν τοῦ Λόγου σχήνωμα, * παθῶν ἐναποχάθαρον * τὴν χαρδίαν μου, χαὶ σχεῦος χαθαρόν * Πνεύματος τοῦ Θείου ἀποτέλεσον, * ίνα ὑμνῶ * χαὶ μεγαλύνω σε τὴν πανύμνητον.

Κανών είς Κοιμηθέντας. Είρμος ο αυτός.

Ος εύσπλαγχνος τοις μεταστάσι δώρησαι * πταισμάτων την συγχώρησιν, * την αιώνιον ἀπόλαυσιν διδούς, * ἔνθα χαταλάμπει τοῦ προσώπου σου * ὁ φωτισμὸς, * χαὶ χαταυγάζει τοὺς ᾿Αθλοφόρους σου.

Τῷ αίματι τῷ ἐχ πλευρᾶς σου ῥεύσαντι * τὸν Κόσμον ἡλευ– θέρωσας· * τοὺς ἐν πίστει μεταστάντας οὖν πρὸς σὲ * ῥῦσαι τῆ δυνάμει τῶν παθημάτων σου· * σὺ γὰρ τιμὴν * τὴν ὑπὲρ πάντων σεαυτὸν δέδωχας.

Ο πλάσας με χερσιν ἀχράντοις πρότερον, * και πνεύμα χαρισάμενος, * και πρός γῆν καταπεσόντα χαλεπῶς * πάλιν ἀναπλάσας ὡραιότερον, * νῦν τὰς ψυχὰς * τῶν μεταστάντων αὐτὸς ἀνάπαυσον.

Νυμφώνά σου τὸν φωτοφόρον, Κύριε, * σχηνώσαι χαταξίωσον * τοὺς ἐν πίστει χοιμηθέντας τῆ εἰς σὲ, * τούτων παρορῶν τὰ ἀμαρτήματα, * ὡς ἀγαθὸς * χαὶ ἐλεήμων χαὶ πολυέλεος.

Θεοτοχίον.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογημένη ἀχραντε, * δι᾽ ἡς ἡμῖν ἀνέτειλε * ΄τοῖς ἐν σχότει τοῦ θανάτου χαὶ σχιῷ * τῆς διχαιοσύνης ἄδυτος . Ἡλιος· * σù γὰρ ἡμῖν * τῆς σωτηρίας πρόξενος γέγονας.

'Ωδή ζ΄. Ο Ειρμός.

Σε νοητήν, * Θεοτόχε, χάμινον * χατανοοῦμεν οἱ πιστοί· *
 Σιώς γὰρ Παϊδας ἔσωσε τρεῖς, * ὁ ὑπερυψούμενος * ἕλον με
 τὸν ἄνθρωπον * ἐν τῆ γαστρί σου ἀνέπλασεν, * ὁ αἰνετὸς *
 τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Τῶν Προφητῶν * δυσωπεϊ σε, Κύριε, * ο ἰερώτατος χορός·* εὐλογίαις πνευματιχαΐς * πάντας ἐπευλόγησον * τοὺς δοξολογοῦντάς σε, * χαὶ ἐν αἰνέσει χραυγάζοντας· * Ο αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Οί τοῦ πυρὸς * φύσιν ἐχνιχήσαντες * ἐπουρανίφ δροσισμφ * θεῖοι Παΐδες, ἐχ τοῦ πυρὸς * τοῦ διαιωνίζοντος * ῥύσασθέ με ψάλλοντα, * χαὶ ἐν αἰνέσει χραυγάζοντα. * Ο αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος. Μαρτυριχά.

Μαρτυριχαζ * νίχαις χλειζόμενοι, * δόξης ετύχετε Θεοῦ * αἰωνίου δόξης ἡμᾶς * ὅθεν ἀξιώσατε, * Μάρτυρες πανένδοξοι, * τοὺς

εύσεβως αναμέλποντας· * Ο αίνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Οι τας άρμας * τῶν λεόντων παύσαντες * τῆ πρὸς τὸν Κύριον ὀρμῆ, * τὸν ὀρμῶντα νῦν xατ' ἐμοῦ * δράχοντα πατάξατε, * Μάρτυρες, καὶ σώσατε * εὐσεβοφρόνως βοώντά με· * Ό αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοχέον.

Πρός τὸν ἐχ σοῦ * γεννηθέντα Κύριον * γενοῦ μεσττις, 'Αγαθὴ, * τῆς γεέννης χαὶ τοῦ πυρὸς * ὅπως με λυτρώσηται * χαὶ χαταξιώσῃ με * τῆς βασιλείας χραυγάζοντα· * Ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

> Κανών είς Κοιμηθέντας. Είρμος ο αύτος.

Μαρμαρυγαϊς * τῆς ἀχράντου δόξης σου * περιαυγάζεσθαι, Χρι-Μστὲ, * τοὺς ἐχ ζάλης τῆς χοσμιχῆς * πρὸς σὲ ἐχδημήσαντας * πάντας χαταξίωσον, * μετὰ Μαρτύρων χραυγάζειν σοι· * Ο αίνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Νέος 'Αδάμ * άληθως γενόμενος * ό τοῦ 'Αδάμ δημιουργός, * τὴν χατάραν τὴν τοῦ 'Αδάμ * μόνος ἐξηφάνισας· * ὅθεν σου δεόμεθα, * τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον * ἐν τῆ τρυφῆ * τοῦ Παραδείσου, Χριστὲ, ὡς μόνος εὖσπλαγχνος.

Ο την ήμῶν * φυσιχην ἀσθένειαν * μόνος γινώσχων ὡς Θεὸς * ἀγαθός τε χαὶ συμπαθής, * πάντας οῦς μετέστησας, * ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον * ἐπισχοπεῖ τοῦ προσώπου σου, * τάξον, Χριστὲ, * ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοχίον.

Νόμου σχιαί * χαι τὰ πριν αίν(γματα * τῷ σῷ παρῆλθον τοχετῷ, * Θεομῆτορ· σὺ γὰρ ἡμῖν * τὸ τῆς θείας χάριτος * φέγγος ἐζανέτειλας, * δι' οὐ τῆς πριν ἑχλυτρούμεθα * ἀρᾶς, 'Αγνὴ, * ἀνυμνοῦντες Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Οδή η΄. Ο Ειρμές.

Καμίνω Παϊδες Ισραήλ, * ώς έν χωνευτηρίω, * τώ κάλ Ελει τῆς εὐσεβείας καθαρώτερον χρυσοῦ * ἀπέστιλβον ψάλ λοντες * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε *
 καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Πειρασθέντες και δια Χριστον * άδικως διωχθέντες, * Προρήται, έκ πειρασμών τε και κολάσεων ήμας * λυτρώσασθε μέλποντας· * Εύλογείτε, πάντα τα έργα, * τον Κύριον, ύμνείτε * και υπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. 'Ως δοχεία θείων δωρεών, * Προφήται θεηγόροι, * πρεσβεύσατε έχτενώς, χαταγώγια ήμας * γενέσθαι τοῦ Πνεύματος * τοὺς βοώντας· Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Μαρτυριχά.

Δεσμευθέντες πάσαν τοῦ ἐχθροῦ * ἐλύσατε χαχίαν· * διό με πεπεδημένον ἀμαρτήμασι σοφοὶ * λυτρώσατε Μάρτυρες * μελφδοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Φωτοδότην τέξασα Θεόν, * όλόφωτε Παρθένε, * τὰ ὄμματα τῆς χαρδίας μου χαταύγασον φωτὶ * Θεοῦ ἐπιγνώσεως * εἰς τὸ μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανών εἰς Κοιμηθέντας.

Ειρμός ό αὐτός.

Παραστάτας, Σώτερ, δεξιούς, * τη πίστει διχαιώσας, * πρεσβείαις τῶν 'Αθλοφόρων, οὒς μετέστησας πιστοὺς,* ἀνάδειξον μέλποντας· * Εὐλογείτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνείτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ρύπον πάντα των σων οἰχετων * τῆς σῆς φιλανθρωπίας * τῆ δρόσω των χοιμηθέντων ἀποπλύνας, σὲ ὑμνεῖν * ἀξίωσον ψάλλοντας· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἕργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Ο θανάτου ἔχων χαὶ ζωῆς * πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν, * τοὺς πίστει χεχοιμημένους σῆς ἐλλάμψεως τυχεῖν * εὐδόχησον χράζοντας·* Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Σωτηρίας πρόξενος ήμιν, * xal της εις ἀπεράντους * αἰῶνας διαμονής τε xal λαμπρότητος, Αγνή, * ἐγένου, Πανάμωμε. * Σὲ ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα, * Παρθένε Θεοτόχε, * xal ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδή 0. Ο Ειρμός.

- » κητύπον * της άγνης λοχείας σου * πυρπολουμένη βάτος έδειξεν
- » Ι άφλεκτος· * και νύν καθ' ήμων * των πειρασμών άγριαίνου-
- σαν * χατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν χάμινον, * ίνα σε, Θεοτόχε, *
- » ἀχαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

[•]Ινα * iεροῖς σχηνώμασι * προδηλωθῆ, Χριστέ, σου ἡ συγχατάβασις, * σχεύη ἐχλεχτὰ * τοὺς σοὺς Προφήτας ἀνέδειξας, * δι' αὐ-

τών προδηλών τα έσόμενα· * δι' ών σε δυσωπουμεν, * τους οικτιρμούς σου ήμιν δώρησαι.

[•]Ωφθης * τοῖς Προφήταις, Δέσποτα, * χαθώς ἐχώρουν βλέπειν σου τὴν λαμπρότητα· * τούτων προσευχαῖς * χωρητιχοὺς ἡμᾶς ποίησον * τῶν ἐν σοὶ χαθαρῶν ἐπιλάμψεων, * παθῶν ἐξ ἀμαρτίας * ἀποχαθάρας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Σώμα * παραδόντες μάστιξι, * τὰ τῶν Δαιμόνων στίφη χατεμαστίξατε, * ἄπληγον τὸν νοῦν * διατηρήσαντες, Μάρτυρες· * πληγωθεῖσαν διὸ τὴν χαρδίαν μου * τῷ βέλει τῆς χαχίας * ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

"Ηλγει * διωχτών χαχόνοια * τὰς ἐχ πληγῶν ὀδύνας ὑμιν προσφέρουσα, * Μάρτυρες σεπτοι, * τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχοι· * τῆς ψυχῆς μου διὸ θεραπεύσατε * τὰς χαλεπὰς ὀδύνας, * χαὶ τῆς χαρδίας μου τὰ τραύματα. Θεοτοχίον.

Φρίττει * νοερά στρατεύματα * τὸ τοῦ Πατρὸς ὀρῶντα θεῖον ἀπαύγασμα * σοῦ ἐν ταῖς χερσὶν * ἀνερμηνεύτως χρατούμενον, * xαὶ τὸ σὸν χεχτημένον ὀμοίωμα, * ἶνα βροτοὺς θεώσῃ, * Παρθενομῆτορ παναμώμητε.

Κανών είς Κοιμηθέντας. Είρμος ο αυτός.

Είσαι, * ώς Θεὸς φιλάνθρωπος * χαὶ ἐλεήμων, τοῦ ἰδίου σου πλάσματος, * χαὶ ἀνάπαυσον * ἐν ταῖς σχηναῖς τῶν Αγίων σου, * ἐνθα Μάρτυρες πάντες ἀγάλλονται,* τοὺς πίστει μεταστάντας * ἐχ τῶν προσχαίρων, Πολυέλεε.

Έχων * τοῦ ἐλέους ἄβυσσον * ὑπερνιχῶσαν τὰ τῶν δούλων σου πταίσματα, * προσδεξάμενος, * οῦς ἐξελέξω ἀνάπαυσον * ᾿Αβραὰμ ἐν τοῖς χόλποις, Φιλάνθρωπε, * χαὶ μετὰ τοῦ Λαζάρου * ἐν τῷ φωτί σου χατασχήνωσον.

'Ρύστης * xal Σωτήρ γενόμενος * τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους διὰ σταυρώσεως, * οὒς νῦν ἐξ ἡμῶν * ὡς εὐεργέτης μετέστησας, * ἀπολαύσεως θείας ἀξίωσον, * xal ζωῆς ἀχηράτου * xal εὐφροσύνης xal λαμπρότητος. Θεοτοχίον.

[•]Ω τῶν * ὑπέρ νοῦν θαυμάτων σου ! * σὺ γὰρ, Παρθένε, μόνη ὑπὸ τὸν ἡλιον * πᾶσι δέδωχας * χατανοείν τὸ χαινότατον * θαῦμα, Πάναγνε, τῆς σῆς γεννήσεως, * τὸ τῆς ἀχαταλήπτου· * διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

'Εξαποστειλάρια. Ο ούρανον τοις άστροις.

'Ο έν 'Αγίοις μόνος * άναπαυόμενος Θεὸς, * τῶν Προφητῶν, 'Αποστόλων, * Ἱεραρχῶν χαὶ Μαρτύρων * χαὶ τῶν Όσίων πρεσβείαις * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ομοιον.

Ο και νεκρών και ζώντων * έξουσιάζων ώς Θεός, άνάπαυσον τούς σούς δούλους * έν ταζς σκηναζς των έκλεκτών * εί γάρ και ήμαρτον, Σώτερ, * άλλ' ούκ άπέστησαν έκ σου.

Θεοτοχίον.

Ημεϊς ἐν σοὶ χαυχώμεθα, Θεοτόχε, * χαὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· * ἔχτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀγίαν, * χαὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· * σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις * βοήθειαν ἐξ Ἡγίου. ᾿Απόστιχα τῶν Αἶνων, Μαρτυριχά.

'Ηχος α'.

Τοὺς ᾿Αθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ * δεῦτε, λαοὶ ἄπαντες, τιμήσωμεν * ὕμνοις χαὶ ψδάζς πνευματιχαζς, * τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου * χαὶ χήρυχας τῆς Πίστεως, * τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, * ἐξ ἡς ἀναβλύζει * τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. * Αὐτῶν ταῖς ἰχεσίαις, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμω σου * χαὶ ταῖς ψυχαζς ἡμῶν τὸ μέγα ἑλεος.

Ούτοι οἱ στρατιῶται * τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου * ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, * γενναίως χατεφρόνησαν τῶν βασάνων, * χαὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, * ἀξίως στεφανωθέντες, * αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος * εἰρήνην χαὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἑλεος.

Υμας, πανεύφημοι Μάρτυρες, * οὐ θλῖψις, οὐ στενοχωρία, * οὐ λιμὸς, οὐ διωγμὸς, * οὐδὲ μάστιγες, * οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν * χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται· * πόθω δὲ μαλλον τῷ πρὸς αὐτὸν, * ὡς ἐν ἀλλοτρίοις * ἀγωνισάμενοι σώμασι, * τὴν φύσιν ἐλάθετε, * θανάτου χαταφρονήσαντες, * ὅθεν χαὶ ἐπαξίως * τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐχομίσασθε· * οὐρανῶν βασιλείας * χληρονόμοι γεγόνατε· * ἀπαύστως πρεσβεύσατε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Αγαλλιάσθε, Μάρτυρες, ἐν Κυρίφ, * ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν xαλὸν ἡγωνίσασθε· * ἀντέστητε βασιλεῦσι * xαὶ τυράννους ἐνιχήσατε· * πῦρ xαὶ ξίφος οὐx ἐπτοήθητε· θηρῶν ἀγρίων xατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν, * Χριστῷ μετὰ 'Αγγέλων * τὴν ὑμνφδίαν ἀναπέμποντες * τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐχομίσασθε· * αἰτήσασθε, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῷ * χαὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἐλεος. Νεχρώσιμον.

Έργφ, Σωτήρ μου, δειχνύς, * ότι σὺ εἰ ἡ πάντων ἀνάστασις, * λόγφ, Λόγε, Λάζαρον * ἐχ νεχρῶν ἐξανέστησας. * Τότε μοχλοὶ συνετρίβησαν, * πύλαι δὲ ^{*}Αδου συνεταράχθησαν· * τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων * θάνατος ἀπεδείχνυτο. * Αλλ ὁ εἰς τὸ

97

σῶσαι τὸ πλάσμα σου * xai οὐx εἰς τὸ xρῖναι παραγενόμενος, * οῦς ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Χαΐρε, Μαρία Θεοτόχε, ότι έτεχες τον Βασιλέα, * τον Σωτήρα χαὶ φωστήρα * πάντων τῶν αἰώνων.

Ότε δέ ἐστιν Άλληλούα, ψάλλομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικὰ εἰς τοὺς Αἴνους, ᾿Απόστιχα δὲ τὰ ἐπόμενα Προσόμοια τοῦ κυρίου Θεοφάνους· ὡν καὶ τῶν ἐν τοῖς ἀλλοις Ἡχοις τοιούτων Προσομοίων ἡ ᾿Ακροστιχίς ἐστι·

> Σούς, Χριστέ, δούλους γράψον έν ζώντων βίβλφ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σοῦ, Σῶτερ, δεόμεθα, τἦς σῆς * γλυκερᾶς μεθέξεως * τοὺς μεταστάντας ἀξίωσον, * xαὶ xατασχήνωσον * ἐν σχηναῖς Διχαίων, * ἐν μοναῖς 'Αγίων σου * xαὶ ἐν ἐπουρανίοις σχηνώμασι, * τῆ εὐσπλαγχνία σου * παρορῶν τὰ πλημμελήματα, * xαὶ παρέχων * αὐτοῖς τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Μαχάριοι, οῦς ἐξελέξω.

Ούδεις ἀναμάρτητος οὐδεις * τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, * εἰ μὴ σὺ, μόνε 'Αθάνατε· * διὸ τοὺς δούλους σου, * ὡς Θεὸς οἰκτίρμων, * ἐν φωτι κατάταξον * σὺν ταῖς χοροστασίαις 'Αγγέλων σου, * τῆ εὐσπλαγχνία σου * παρορῶν τὰ ἀνομήματα, * καὶ παρέχων * αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν.

Στίχ. Αι ψυχαι αύτῶν έν άγαθοῖς.

Υπέρ τὰ ὀρώμενα τὰ σὰ, * Σῶτερ, ἐπαγγέλματα! * ἅ ὀφθαλμὸς οὐ τεθέαται * xal οὖς οὐχ ἦχουσε, * xal ἐπὶ χαρδίαν * οὐχ ἀνέβη πώποτε * ἀνθρώπου· τούτων τοίνυν, δεόμεθα, * τυχεῖν εὐδόχησον * τοὺς. πρὸς σὲ μεταχωρήσαντας, * xal παράσχου * ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Και το μνημόσυνον αύτῶν.

Σταυρφ σου γηθόμενος, Σωτήρ, * πεποιθώς ὁ δοῦλός σου * πρὸς σὲ μετέστη, φιλάνθρωπε, * ὃν νῦν ἀντιλυτρον * τῶν αὐτοῦ πταισμάτων * ὡς Δεσπότης δώρησαι, * ὑφ' οὐ σου τὸ ζωήῥρυτον ἔχεας * Αίμα καὶ τίμιον, * καὶ τῆς δόξης ἀνεσπέρου σου * ἀπολαύειν * τοῦτον καταξίωσον.

Δόξα... χαι νών. Θεοτοχίον.

Χριστόν ἐχδυσώπησον τὸν σὸν * τόχον, Μητροπάρθενε, * τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν * δοῦναι τοῖς δούλοις σου * τοῖς σε Θεοτόχον * εὐσεβῶς χηρύξασι * χαὶ λόγῷ ἀληθεῖ δογματίσασι, * χαὶ τῆς λαμπρότητος * τῶν Αγίων χαὶ φαιδρότητος * ἀξιῶσαι * ἐν τῆ Βασιλεία αὐτοῦ.

Paracleticus.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ. ΗΧΟΣ Α'.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε * τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν ᾿Αδάμ· *
 Διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστὴν * ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, *
 Μνήσθητί μου, χράζοντα, * ὅταν ἔλθης * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

'Λθλητών πληθύς ἀμέτρητος, * 'Αρχιερέων και σοφών γυναικών, * και Προφητών πανευκλεών * δυσωπει σε, 'Ιησοῦ ὁ Θεός· * δίδου πάσιν ἀφεσιν * τῶν πταισμάτων * ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Οι τὸν δρόμον διανύσαντες * τὸν ἰερώτατον, Χριστοῦ ᾿Ασχηταὶ, * σὺν Ἱεράρχαις ἱεροῖς * χαὶ Προφήταις ἠξιώθητε * πόλιν τὴν οὐράνιον * σὺν ᾿Αγγέλοις * οἰχεῖν εὐφραινόμενοι.

Έν φωτί, Χριστέ, χατάταξον * τῷ ἀνεσπέρῳ, οῦς μετέστησας, * τὰ παραπτώματα αὐτῶν * παραβλέψας ὡς οἰχτίρμων Θεός· * ὅπως σου δοξάζωμεν, * Εὐεργέτα, * τὸ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα.

Σύν Πατρί τῷ προανάρχω σου * xαὶ τῷ ἀγίω Πνεύματι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * πάντες δοξάζομεν τὴν σὴν * φιλανθρωπίαν ἀναχράζοντες· * Μνήσθητι τῶν δούλων σου * ἐν τῆ ὥρα * τῆς χρίσεως, Κύριε. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ως παλάτιον εὐρύχωρον, * xal θρόνον δόξης xal νεφέλην φωτὸς * ὑμνολογοῦμέν σε, Αγνη, * xal δεόμεθα· διάλυσον * νέφη τὰ δεινότατα * xal τὰ πάθη, * Κόρη, τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τέλος τοῦ Πρώτου "Ηχου.

Τέχνη μελουργός, σούς ἀγασθεῖσα χρότους, Πρώτην νέμει σοι τάζιν· ὢ τῆς ἀξίας!

Ήχος ό πρώτος μουσική κληθείς τέχνη,

Πρῶτος παρ' ήμῶν εύλογείσθω τοῖς λόγοις.

Τὰ πρῶτα, πρῶτὲ, τῶν καλῶν λαχών φέρεις· Πρωτεῖα νίκης πανταχοῦ πάντων ἔχεις.

ઌ**ૺ**૽૱ૢ૾ૢૺ૾ૺૢૺૢૼૡૼઌઌ

╔╌ᡋᢂᢗᢖᢛᡏᠫᠱᢓ᠆᠇ᡛᢂᢗᡜ᠆ᡏᢓᢂᢗᡜ᠆ᡕᢓᢂᢗᡜ᠆ᡛᢂᠺᡜ᠆ᡛᢂᠺᡜ᠆

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Β'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, ψάλλομεν τὰ γ΄. Στιχηρὰ ἀΑναστάσιμα τῆς Ἐκτωήχου, δευτεροῦντες τὸ α΄.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοχίον Δογματιχόν. Ήχος β΄.

Ο τοῦ μεγίστου μυστηρίου! * βλέπων τὰ θαύματα * ἀναχηρύττω τὴν Θεότητα, * οὐχ ἀρνοῦμαι ´τὴν ἀνθρωπότητα· * ὁ γὰρ Ἐμμανουὴλ * φύσεως μὲν πύλας ἥνοιξεν * ὡς φιλάνθρωπος, * παρθενίας δὲ χλεῖθρα οὐ διέρἑηξεν * ὡς Θεὸς, * ἀλλ' οῦτως ἐχ μήτρας προῆλθεν, * ὡς δι' ἀχοῆς εἰσῆλθεν· * οῦτως ἐσαρχώθη, * ὡς συνελήφθη· * ἀπαθῶς εἰσῆλθεν, * ἀφράστως ἐξῆλθε, * χατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα· * Αῦτη ἡ πύλη χεχλεισμένη ἔσται, * οὐδεἰς οὑ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, * εἰ μὴ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἱσραὴλ, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Προχείμενον 'Ο Κύριος έβασίλευσε, μετά τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς δὲ τὰ 'Απόστιχα ψάλλομεν τὸ α΄. 'Αναστάσιμον, εἶτα τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόχου.

Οτε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.

Στιχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Πάντων * θλιβομένων ή χαρὰ, * xal ἀδιχουμένων προστάτις, * xal πενομένων τροφή, * ξένων τε παράχλησις * xal βαχτηρία τυφλῶν, * ἀσθενούντων ἐπίσχεψις, * χαταπονουμένων * σχέπη χαł ἀντίληψις, * xal ὀρφανῶν βοηθὸς, * Μήτηρ * τοῦ Θεοῦ τοῦ Υψίστου * σù ὑπάρχεις, * Αχραντε· σπεῦσον, * δυσωποῦμεν σώζεσθαι τοὺς δούλους σου.

Στίχ. "Αχουσον, * θύγατερ, χαι ιδε.

Πάσαν * ἀνομίαν ἀφειδῶς, * πάσαν ἀχρατῶς ἀμαρτίαν * ὁ τάλας ἔπραξα· * πάσης χαταχρίσεως * ἄξιος πέφυχα· * ἀφορμὰς μετανοίας μοι * παράσχου, Παρθένε, * ὅπως ἀχατάχριτος * ἐχεῖ ὀφθήσωμαι· * σὲ γὰρ * ἐπιγράφομαι πρέσβιν, * σὲ ἐπιχαλοῦμαι προστάτιν· * μή με χαταισχύνης, Θεονύμφευτε. Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Αλλο * καταφύγιον, 'Αγνή, * πρὸς τὸν Ποιητὴν καὶ Δεσπότην * οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, * εἰ μὴ σὲ, Θεόνυμφε· * μὴ ἀποὀῥίψης ἡμᾶς * τῆς θερμῆς προστασίας σου, * μηδὲ καταισχύνης * πόθῳ τοὺς προστρέχοντας * ὑπὸ τὴν σκέπην σου. * Μῆτερ * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σπεῦσον, * δειξόν σου ἐλέους τὸν πλοῦτον, * καὶ τῆς νῦν ὀρΥῆς ἡμᾶς διάσωσον.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Τίς σε κατ' άξίαν ἐπαινέσει * καὶ μακαρίσει, Κόρη Θεόνυμφε, * ὑπὲρ τῆς διὰ σοῦ γεγονυίας * τῷ Κόσμῷ ἀπολυτρώσεως; * εὐχαριστοῦντες οὖν κραυγάζομέν σοι λέγοντες· * Χαῖρε, ἡ τὸν 'Αδὰμ θεώσασα * καὶ τὰ διεστῶτα συνάψασα· * χαῖρε, ἡ φωτίσασα τὸ γένος ἡμῶν * τῆ φωτοφόρῷ 'Αναστάσει * τοῦ Υἰοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν· * σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος * ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

εν το μεγαλό εσπερινό.

Μετά τὸν Προοιμιαχὸν Ψαλμὸν, χαὶ τὸ α΄. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ **Κύριε, ἐχέχραξα,** ἰστῶμεν Στίχους ι΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα τῆς Όχτωήχου γ΄. χαὶ 'Ανατολιχὰ δ΄. χαὶ τοῦ Μηναίου γ΄. ἑορταζομένου δὲ τοῦ 'Αγίου, δ΄. ἢ ς΄. Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα. Ἡχος β΄.

Τι ον προ αἰώνων * ἐχ Πατρος γεννηθέντα, * τον Θεον Λόγον σαρχωθέντα * ἐχ Παρθένου Μαρίας * δεῦτε προσχυνήσωμεν· * σταυρον γὰρ ύπομείνας * τῆ ταφῆ παρεδόθη, * ὡς αὐτος ἐθέλησε, * χαὶ ἀναστὰς ἐχ νεχρῶν * ἔσωσέ με τον πλανώμενον ἄνθρωπον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν * τὸ xαθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας * τῷ σταυρῷ ἐξήλειψε, * xαὶ τοῦ θανάτου τὸ xράτος xατήργησε· * πρὸσχυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Σύν 'Αρχαγγέλοις ύμνήσωμεν * Χριστοῦ τὴν 'Ανάστασιν· * αὐτὸς γὰρ λυτρωτής ἐστι * xal σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· * xal ἐν δέξῃ φοβερῷ * xal xραταιῷ δυνάμει * πάλιν ἔρχεται, * xρīvaι Κόσμον, ὃν ἔπλασεν.

Έτερα Στιγηρά 'Ανατολικά.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα xαὶ ταφέντα * Αγγελος ἐχήρυξε Δεσπότην, * xαὶ ἕλεγε ταῖς γυναιξί· * Δεῦτε ίδετε, * ὅπου ἔχειτο ὁ Κύριος· * ἀνέστη γὰρ, χαθώς εἶπεν, * ὡς παντοδύναμος· * διό σε προσχυνοῦμεν * τὸν μόνον ἀθάνατον· * ζωοδότα Χριστὲ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

'Εν τῷ σταυρῷ σου χατήργησας * τὴν τοῦ ξύλου χατάραν· * ἐν τῆ ταφῆ σου ἐνέχρωσας * τοῦ θανάτου τὸ χράτος· * ἐν δὲ τῆ ἐγέρσει σου * ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· * διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν· * Εὐεργέτα Χριστὲ, * ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ηνοίγησάν σοι, Κύριε, * φόβφ πύλαι θανάτου· * πυλωροι δε "Αδου ιδόντες σε ἕπτηξαν· * πύλας γαρ χαλχας συνέτριψας, * χαι μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασας, * χαι ἐξήγαγες ήμας ἐχ σχότους * χαι σχιας θανάτου, * χαι τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διήρρηξας.

Τὸν σωτήριον ὕμνον * ἄδοντες ἐχ στομάτων ἀναμέλψωμεν· * δεῦτε, πάντες, ἐν οἶχω Κυρίου * προσπέσωμεν λέγοντες· * Ὁ ἐπὶ ξύλου σταυρωθείς * χαὶ ἐχ νεχρῶν ἀναστὰς * χαὶ ῶν ἐν χόλποις τοῦ Πατρὸς, * ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Παρηλθεν ή σκιά * τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· * ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐχ ἐχαίετο χαταφλεγομένη, * οῦτω παρθένος ἔτεχες * χαὶ παρθένος ἔμεινας· * ἀντὶ στύλου πυρὸς * διχαιοσύνης ἀνέτειλεν "Ηλιος, * ἀντὶ Μωῦσέως * Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ᾿Απόστιγα ᾿Αναστάσιμα.

'Η 'Ανάστασίς σου, Χριστὲ Σωτήρ, * ἄπασαν ἐφώτισε τὴν Οἰχουμένην, * χαὶ ἀνεχαλέσω τὸ ίδιον πλάσμα· * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι. Τὰ χατὰ 'Αλφάβητον.

Διὰ ξύλου, Σῶτερ, χατήργησας * τὴν τοῦ ξύλου χατάραν· * χράτος θανάτου τῆ ταφῆ σου ἐνέχρωσας· * ἐφώτισας δὲ τὸ γένος ἡμῶν τῆ ἐγέρσει σου· * διὸ βοῶμέν σοι· * Ζωοδότα Χριστὲ, * ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Έν τῷ σταυρῶ, Χριστὲ, * φανεὶς χαθηλωμένος, * ἡλλοίωσας χάλλος χτισμάτων· * χαὶ τὸ μὲν ἀπάνθρωπον * στρατιῶται δειχνύμενοι * λόγχῃ πλευράν σου ἐχέντησαν· * Ἐβραῖοι δὲ σφραγίσαι τάφον ἡτήσαντο, * τὴν σὴν ἐξουσίαν * οὐχ ἐπιστάμενοι. * ᾿Αλλ' ὁ δι' οἶχτον σπλάγχνων σου * χαταδεξάμενος ταφὴν * χαὶ τριήμερος ἀναστὰς, * Κύριε, δόξα σοι.

Ζωοδότα Χριστέ, * έχουσίως πάθος ὑποστὰς διὰ θνητοὺς, * ἐν *Αδη δὲ * χατελθών, ὡς δυνατὸς * τοὺς ἐχεῖ τὴν ἔλευσιν μένοντας τὴν σὴν * ἀφαρπάσας ὡς ἐχ χειρὸς χραταιοῦ, * Παράδεισον ἀνθ' *Αδου οἰχεῖν δεδώρησαι· * διὸ χαὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι * τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν * δώρησαι ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν * χαὶ τὸ μέγα ἕλεος. Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ω θαύματος χαινοῦ * πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων ! * τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα * ἄνευ ἀνδρὸς τετοχυΐαν, * χαὶ ἐν ἀγχάλαις φέρουσαν * τὸν ἅπασαν τὴν Κτίσιν περιέχοντα; * Θεοῦ ἐστι βουλὴ

ти куріаки проі.

τὸ χυηθέν· * ὃν ὡς βρέφος, Πάναγνε, * σαῖς ὡλέναις βαστάσασα, * χαὶ μητριχὴν παἰρησίαν * πρὸς αὐτὸν χεχτημένη, * μὴ παύσῃ δυσωποῦσα * ὑπὲρ τῶν σε τιμώντων, * τοῦ οἰχτειρῆσαι * χαὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απολυτίχιον.

Οτε χατηλθες πρὸς τὸν θάνατον, * ἡ Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, * τότε τὸν "Αδην ἐνέχρωσας * τῆ ἀστραπῆ τῆς Θεότητος· * ὅτε δὲ χαὶ τοὺς τεθνεῶτας * ἐχ τῶν χαταχθονίων ἀνέστησας, * πᾶσαι αἰ Δυνάμεις * τῶν ἐπουρανίων ἐχραύγαζον· * Ζωοδότα Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Θεοτοχίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, * πάντα ὑπερένδοξα * τὰ σὰ, Θεοτόχε, μυστήρια[.] * τῆ ἀγνεία ἐσφραγισμένη, * χαὶ παρθενεία φυλαττομένη, * Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής * Θεὸν τεχοῦσα ἀληθινόν[.] * αὐτὸν ἰχέτευε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανών Τριαδιχός, οὐ ή ἀχροστιχίς.

Τὸ τρισσὸν ὑμνῶ τῆς Θεαρχίας σέλας.

Ποίημα Μητροφάνους. 'Ηχος α'. 'Ωδή β'. Ηγος β' ' ' ' ' 'Εν βυθώ χατέστρωσε.

Τ ήν τριττήν χαι μίαν άρχιχήν * φύσιν τῆς Θεότητος ἀσματιχῶς * ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· * Τοῦ ἐλέους πέλαγος * ἀνεξάντλητον οὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, * σὲ τοὺς προσχυνοῦντας * φρούρησον χαι σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Ο πηγή και ρίζα πεφυκώς, * ο Πατήρ ώς αίτιος της έν Υίφ * και άγιφ σου Πνεύματι * συμφυοῦς Θεότητος, * τὸ τρισήλιον τῃ καρδία μου πήγασον * σέλας, και μεθέξει * λάμπρυνον * τῆς θεουργοῦ με λάμψεως.

Τριφεγγής Μονὰς θεαρχική, * πασαν διασκέδασον άμαρτιῶν * καὶ παθῶν μου τὴν ζόφωσιν * φωτεινῶν ἀκτίνων σου * γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις, καὶ ποίησον * σοῦ τῆς ἀπροσίτου * δόξης με ναὸν καὶ σκηνὴν ἄχραντον.

Θεοτοχίον.

Ροῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν * πεπονθυίας ἄτοπον, xal πρὸς φθορὰν * ὀλισθησάσης, ᾿Αχραντε, * σαρχωθεἰς ἐν μήτρα σου * ὁ Θεὸς Λόγος φιλανθρώπως ἀνέστειλε, * xaì τὴν Θεαρχίαν * τρίφωτον ἡμᾶς ἐμυσταγώγησεν.

'Ωδή γ'. Έν πέτρα με της πίστεως.

Ένότητι τῆς φύσεως, Θεαρχία, * ὑμότιμον δοξάζω σε τοῖς προσώ-Εποις· * ζωή γὰρ χαι ζωῆς χορηγὸς οὖσα, * ἀἰρεύστως πέφυχας * εἰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * χαι οὐχ ἔστιν Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

Σὺ Τάξεις τὰς ἀὑλους xαὶ οὐρανίους * ὑπέστησας ὡς ἔσοπτρα τοῦ σοῦ xάλλους, * Τριὰς ἡ ἀδιαίρετος μοναρχία, * ὑμνεῖν ἀπαύστως σε· * ἀλλὰ xαὶ νῦν ἡμῶν * ἐx πηλίνου στόματος * δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στερέωσον τῆς Πίστεως ἐν τῆ πέτρα * xai πλάτυνον ἀγάπης σου τῷ πελάγει * xapδίaν xai διάνοιαν τῶν σῶν δούλων, * Μονὰς τρισήλιε· * σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, * ἐφ' ῷπερ ἐλπίζοντες * μὴ aiσχυνθείημεν. Θεοτοχίον.

Ο πάσαν πριν ὑπόστασιν οὑσιώσας * τῆς Κτίσεως ἐν μήτρα σου οὐσιώθη * ἀπείρῷ ἀγαθότητι, Θεοτόχε, * χαι φῶς πρισήλιον * πάσιν ἀνέτειλε * τῆς μιάς Θεότητος * χαι Κυριότητος.

Κάθισμα.

Ότε χατ' ἀρχὰς * τὸν ᾿Αδὰμ διέπλασας, Κύριε, * · τότε τῷ Λόγῷ σου * τῷ ἐνυποστάτῷ ἐβόησας, εὐσπλαγχνε· * Ποιήσωμεν χατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν· * τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον συμπαρῆν δημιουργόν· * διὸ βοῶμέν σοι· * Ποιητὰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίον. Ομοιον.

Ότε πρὸς ἡμᾶς * ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, * τότε σου, Πάναγνε, * τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατψκησε· * καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, * χαρισάμενος ἄπασι βασιλείαν οὐρανῶν· * διὸ βοῶμέν σοι· * Θεοτόκε ἀγνὴ, χαῖρε, Δέσποινα.

Ωδή δ΄. Υμνώ σε * άχοη.

Νοείν σε * ούδὲ τάξεις ἄϋλοι * έξισχύουσι τῶν Αγγέλων, * Τριὰς μονὰς ἄναρχε· * ἀλλ' οὖν ἡμεῖς πηλίνη γλώττη * τὴν σὴν * οὐσιώδη ἀγαθότητα * xaì ἀνυμνοῦμεν πίστει xaì δοξάζομεν.

Υπάρχων * πλαστουργὸς τῆς φύσεως, * Παντοχράτορ, τῆς τῶν ἀνθρώπων, * πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν * ὡς πανδερχὴς ἀδυναμίαν· * διὸ * χατοιχτείρησον τὸν δοῦλόν σου * χαὶ πρὸς ζωὴν βλετίστην ἐπανάγαγε.

Μονάδος * ἀρχικῆς ἀσύγχυτα * τρία Πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, * ὡς ἰδικῶς ἔχοντα * καὶ μεριστῶς τὰς ὑποστάσεις· * ἀλλ' οὖν * ἡνωμένα καὶ ἀμέριστα, * ἕν τε βουλῆ καὶ δόξῃ καὶ Θεότητι. Θεοτοκίον.

Ναόν σε * χαθαρόν χαὶ ἄχραντον, * ἀειπάρθενε Θεοτόχε, * ὁ Παντουργὸς εὖρηχε * μόνην σαφῶς ἐχ τοῦ αἰῶνος· * ἐν ῷ * χατοιχήσας ἀνεμόρφωσε * τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ὡς φιλάνθρωπος.

ТИ КҮРІЛКИ ПРОІ.

Ωδή ε΄. Ο φωτισμός.

Ος όλιχῶς * ἐπὶ πάντα τὰ ἐντα * τῆς σῆς προνοίας * τὰς εἰρηνοδώρους ἀπλῶν ἀχτῖνας * χαὶ σωτηρίους, * Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, * φρούρησόν με ἐν τῆ εἰρήνη σου· * σὺ γὰρ εἶ ζωὴ χαὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Τῷ Μωϋσῆ * ἐν τῆ βάτῷ ὡς ὥρθης * πυρὸς ἐν είδει, * ᾿Αγγελος ἐχλήθης, Πατρὸς ὁ Λόγος, * τὴν πρὸς ἡμᾶς σου * προδηλῶν παρουσίαν· * δί ἡς πᾶσι σαρῶς ἀνήγγειλας * χράτος Θεαρχίας μιᾶς τρισυπόστατον.

Η φυσικήν * συναίδιον δόξαν * προβαλλομένη, * μοναρχικωτάτη Τριὰς ἀγία, * τοὺς ἀνυμνοῦντας * ὀρθοδόξω σε πίστει * τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον * ἀναρχον καὶ μίαν αὐγήν τὴν τρισήλιον. Θεοτοκίον.

Συνεκτικός * κατ' οὐσίαν ὑπάρχων * ὁ Θεὸς Λόγος * πάντων τῶν αἰώνων, ἐν τῆ γαστρί σου, * Παρθενομῆτορ, * συνεσχέθη ἀφράστως, * τοὺς ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος * πρὸς τὸ ἐνικὸν τῆς μιᾶς Κυριότητος.

'Ωδή ς΄. Έν άβύσσω πταισμάτων.

Θελητά τοῦ ἐλέους, ἐλέησον * τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας, Θεὲ τρισήλιε· * xαὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι * xαὶ παθῶν xαὶ xινδύνων τοὺς δούλους σου.

'Εν ἀφάτψ πελάγει χρηστότητος * τὴν ἀπερινόητον τῆς σῆς ἐλλάμψεως * xαł τριλαμποῦς Θεότητος * φωτοδότιδα αἰγλην μοι βράβευσον. Θεοτοχίον.

Αποφρήτως, Παρθένε, ό "Υψιστος * άνθρωπος ἐγένετο ἐχ σοῦ, τὸν ἀνθρωπον * ὅλιχῶς ἐνδυσάμενος, * xal φωτὶ τριλαμπεῖ με xατηύγασε.

Κάθισμα. Εύσπλαγχνίας ύπάρχουσα πηγή.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν * ὑφαπλώσας, ὑπόδεξαι ἡμᾶς, 'Ελεῆμον. * Βλέψον εἰς λαὸν τόν σε δοξάζοντα, * δέξαι τὰς ῷδὰς τῶν αἰτουμένων σε, * Τριὰς μονὰς ἄναρχε· * εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν * τὸν τῶν ὅλων Θεὸν, * τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν. Δόξα... xαὶ νῦν. Θεοτοχίον. "Ομοιον.

Εὐσπλαγχνίας κυήσασα πηγὴν, * συμπαθὴς σừ ὑπάρχεις, ἀγαθὴ Θεοτόκε· * σừ γὰρ τῶν πιστῶν μόνη ἀντίληψις, * σừ τῶν λυπουμένων ἡ παράκλησις· * διό σοι νῦν ἀπαντες * ἐν πίστει προσπίπτομεν, * εὐρεῖν λύσιν δεινῶν, * οἰ πλουτοῦντες μόνην σε βοήθειαν. 'Ωδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

' Ρυθμίζεις ἀεὶ * τῶν 'Αγγέλων στρατιὰς * πρὸς ἀτρεψίαν, * μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, * ὁ τρισυπόστατος Κύριος· * δεῖξον ούν χάμου την χαρδίαν * άπερίτρεπτον πάντοτε * πρός το δοξάζειν σε θερμῶς * χαι άνυμνεῖν εύσεβῶς. Δic

Χοροί νοεροί * των άύλων ούσιων * ταζς σαζς άχτζσι, * Θεέ μονάρχα χαι τρισήλιε, * χαταυγαζόμενοι γίνονται * θέσει δευτερεύοντα φῶτα· * ὦν χάμὲ ταῖς ἐλλάμψεσι * χαὶ μετουσίαις δείζον φῶς, * ὡς φωτουργός τριλαμπής.

Θεοτοχίον.

'Ιθύνειν ήμας * και ύψουν πρός ούρανούς * μή διαλείπης * τούς σε φιλούντας, ό δι' άφατον * φιλανθρωπίαν γενόμενος * άνθρωπος έν μήτρα Παρθένου, * χαι θεώσας τον άνθρωπον, * χαι θρόνω δόξης τῷ Πατρί * συγχαθεζόμενος.

Ωδη η. Ινδάλματος χρυσου.

πρόσιτε Τριάς, * συναίδιε, συνάναρχε Θεαρχία, * ή άπαράλ-Α λαχτος έν πασι * πλήν των φωσφόρων * ίδιοτήτων, * πάσαν πονηράν χατάργησον * τῶν ἀντιχειμένων * βουλήν χαι ἐνόχλησιν τῶν Δαιμόνων, * ἀβλαβή τηρῶν με * ἀεὶ, Κύριε πάντων. Δίς.

Σοφώς και πανσθενώς, * άπερίγραπτε τρισήλιε Μοναρχία, * ή ύποστήσασα τὸν Κόσμον * χαὶ συντηροῦσα * ἐν ἀλωβήτῳ * τάξει παντελει, ένοιχησον * τη έμη χαρδία, * υμνειν χαι δοξάζειν σε άσιγήτως * σύν χοροίς Άγγέλων * είς πάντας τούς αίωνας.

Σοφία του Πατρός, * άχατάληπτε, άνέχφραστε Θεου Λόγε, * την άμετάβλητόν σου φύσιν * ούχ άλλοιώσας, * την τῶν άνθρώπων * φύσιν συμπαθώς άνελαβες. * χαι την ένιαίαν * Τριάδα έδίδαξας πάντας σέβειν, * ώς χυριαρχίαν * άπάντων των αιώνων. Ωδή θ΄. Η τὸν πρὸ Ηλίου * φωστῆρα.

Έ x φωτὸς ἀνάρχου * συνάναρχος Υἰὸς φῶς ἐξανέτειλε, * xαὶ συμφυὲς φῶς Πνεῦμα ἐχπεπόρευται * ἀποἰρἡτως, θεοπρεπῶς, * άφρεύστου της γεννήσεως * πιστευομένης άμα δε * χαι της άφράστου έχπορεύσεως.

Λάμψον τὰς χαρδίας, * τρισήλιε Θεότης, τῶν ὑμνούντων σε * τῷ τριλαμπεϊ φωτί σου, χαὶ δὸς σύνεσιν * τοῦ ἐν πᾶσι χατανοεῖν * χαι πράττειν τὸ σὸν θέλημα * τὸ ἀγαθὸν χαι τέλειον, * χαι μεγαλύνειν χαι δοξάζειν σε.

Απειρος τη φύσει * υπάρχων ώς Θεός, απειρον πέλαγος * τῶν οίχτιρμών ώς έχων, χατωχτείρησας, * Τριάς, πρώην, ούτω χαί νῦν * οἰχτείρησον τοὺς δούλους σου· * χαὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι * χαί πειρασμών χαί περιστάσεων.

Θεοτοχίον.

Σωσόν με, Θεέ μου, * παντοίας ἐπηρείας χαὶ χαχώσεως, * ό έν τρισί Προσώποις άνυμνούμενος * άνεκφράστως μοναδικός * 14 Paracleticus.

ТН КТРІАКН ПРОІ.

Θεός χαι παντοδύναμος, * χαι την σην ποιμνην φύλαττε * της Θεοτόχου ταις εντεύξεσιν.

ΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα 'Αναστάσιμα. 'Ηχος β΄. Αὐτόμελον.

Ο εὐσχήμων ἰωσὴφ * ἀπὸ τοῦ ξύλου χαθελών * τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, * σινδόνι χαθαρῷ * εἰλήσας χαὶ ἀρώμασιν, * ἐν μνήματι χαινῷ * χηδεύσας ἀπέθετο· * ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης, Κύριε, * παρέχων τῷ Κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ομοιον.

Ταΐς μυροφόροις Γυναιξί * παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστὰς * ὁ ᾿Αγγελος ἐβόα· * Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς * ὑπάρχει μὲν ἀρμόδια, * Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς * ἐδείχθη ἀλλότριος· * ἀλλὰ xραυγάσατε· ᾿Ανέστη Κύριος, * παρέχων τῷ Κόσμῳ * τὸ μέγα ἕλεος.

Και νυν. Σταυροθεοτοχίον.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, * Θεοτόχε, ὑμνοῦμέν σε· * διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἰοῦ σου * χατεβλήθη ὁ *Αδης, * χαὶ ὁ θάνατος τέθνηχε· * νεχρωθέντες ἀνέστημεν * χαὶ ζωῆς ἡξιώθη– μεν· * τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, * τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· * διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν * ὡς χραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν * χαὶ μόνον πολυέλεον.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος * σφραγισθηναι μὴ χωλύσας, * τὴν πέτραν τῆς πίστεως * ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι· * Κύριε, δόξα σοι. Δόξα. Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς * σὺν μυροφόροις Γυναιξιν * ἀγάλλεται συμφώνως· * χοινὴν γὰρ ἑορτὴν * σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, * εἰς δόξαν χαι τιμὴν * τῆς σῆς 'Αναστάσεως· * χαι δι' αὐτῶν, φιλάνθρωπε Κύριε, * τῷ λαῷ σου παράσχου * τὸ μέγα ἔλεος.

Και νύν. Θεοτοχίον Υπερδεδοξασμένη.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόχε Παρθένε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐχ σοῦ σαρχωθέντος * ὁ Αδης ἠχμαλώτισται, * ὁ 'Αδὰμ ἀναχέχληται, * ἡ χατάρα νενέχρωται, * ἡ Εῦα ἡλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * χαὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οῦτως εὐδοχήσας.

Μετά τὸν Αμωμον χαὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Υπαχοή.

Μετὰ τὸ πάθος * πορευθείσαι ἐν τῷ μνήματι * πρὸς τὸ μυρίσαι * τὸ σῶμά σου, αἱ Γυναίχες, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * είδον 'Αγ-

γέλους ἐν τῷ τάφῷ καὶ ἐξέστησαν· * φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν,* ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, * δωρούμενος τῷ Κόσμῷ * τὸ μέγα ἔλεος. Οἱ ἀΑναβαθμοί. ἀΑντίφωνον Α΄.

'Εν τῷ οὐρανῷ * τὰ ὄμματα ἐχπέμπω μου τῆς χαρδίας * πρὸς σὲ, Σωτήρ· * σῶσόν με σῇ ἐπιλάμψει.

'Ελέησον ήμας * τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ * xaθ' ἐxάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, * xal δὸς πρὸ τέλους τρόπους * τοῦ μετανοείν σοι. Δόξα... xal νῦν.

'Αγίφ Πνεύματι * τὸ βασιλεύειν πέλει, * τὸ ἀγιάζειν, * τὸ χινεῖν τὴν Κτίσιν· * Θεὸς γάρ ἐστιν * ὁμοούσιος Πατρὶ χαὶ Λόγφ. Αντίφωνον Β΄.

Εί μη ότι Κύριος ην έν ήμιν, * τις ιχανός σώος φυλαχθηναι * έχ τοῦ έχθροῦ ἅμα χαι ἀνθρωποχτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν * μὴ παραδῷς, Σῶτερ, τὸν σὸν δοῦλον· * λέοντος τρόπον * χατ' ἐμοῦ χινοῦνται * χαὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου. Δόξα... χαὶ νῦν.

'Αγίφ Πνεύματι * ζωαρχία και γέρας * πάντα γάρ τὰ κτιστὰ * ὡς Θεὸς ῶν δυναμοῖ, * συντηρεῖ ἐν Πατρι και Υίῷ τε. 'Αντίφωνον Γ'.

Οι πεποιθότες ἐπὶ Κύριον * ἐοίχασιν ὅρει τῷ ἀγίφ· * οι οὐδαμῶς σαλεύονται * προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Έν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν * μή ἐκτεινάτωσαν οἱ θείως ζῶντες· * οὐ γὰρ ἐῷ Χριστὸς * τῆ ῥάβδῷ τὸν κλῆρον αὐτοῦ.

Δόξα... χαι νῦν.

Αγίφ Πνεύματι * προσπηγάζει πασα σοφία· * ἕνθεν χάρις 'Αποστόλοις, * και τοῖς ἄθλοις καταστέφονται * Μάρτυρες, και Προφήται όρῶσι. Προχείμενον.

Έξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ϣ ἐνετείλω, xal συναγωγή λαῶν χυχλώσει σε.

Στίχ. Κύριε, ο Θεός μου, έπι σοι έλπισα.

Πάσα πνοή. Εὐαγγέλιον Έωθινόν. 'Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Τὸν πεντηχοστὸν Ψαλμὸν, χαὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα ὅπισθεν. Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Κανόνες.

Κανών 'Αναστάσιμος.

Ποίημα 'Ιωάννου μοναχοῦ.

<u>ار ا</u>

'Ωδή α΄. Ήχος <u>α΄</u>. Ο Εἰρμός. • Γν βυθφ κατέστρωσέ ποτε * τήν Φαραωνίτιδα πανστρατιάν *

» L ή υπέροπλος δύναμις· * σαρχωθείς ο Λόγος δε * την παμ-

» μόγθηρον αμαρτίαν έξήλειψεν * ο δεδοξασμένος * Κύριος· ένδό-

» ξως γάρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ο τοῦ Κόσμου ἄρχων, ᾿Αγαθέ, * ῷ ἀπεγραψάμεθα, τῃ ἐντολῃ * τῃ σῃ μὴ πειθαρχήσαντες, * τῷ Σταυρῷ σου κέκριται·* προσβαλών γάρ σοι ὡς θνητῷ περιπέπτωκε * τῷ τῆς ἐξουσίας * κράτει σου, καὶ ἀσθενὴς διήλεγκται.

Αυτρωτής τοῦ γένους τῶν βροτῶν, * xαὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγὸς * εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας· * τῆ γὰρ 'Αναστάσει σου * διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, * ἢν δοξολογοῦμεν * ἄπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοχίου.

Υπερτέρα πέφηνας, * Αγνή, * πάσης ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς, * Αειπάρθενε, κτίσεως· * τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, * ὡς ηὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρα σου· * ὡ σὺν παἰρησία * πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανών Σταυροαναστάσιμος, οὐ ή ἀχροστιχὶς, σὺν τοῖς Εἰρμοῖς.

« Αδω τον αίνον τῷ φερεσβίω Λόγω. »

Ποίημα Ιωάννου μοναχοῦ.

Ο Ειρμός. Ατριπτον, ασυνήθη.

Δύναμις άσθενουσιν * άνάστασις πεσουσι, και άφθαρσία * τοϊς Δτεθνεώσι γέγονας, Χριστέ, * της σαρχός τῷ πάθει σου· * ὅτι δεδόξασαι.

Ωχτειρε την πεσούσαν * είχόνα, χαι άνέστησε συντριβείσαν * ό πλαστουργός Θεός χαι χαινουργός * νεχρωθείς· ό γέγονεν, * ότι δεδόξασται.

Κανών της Υπεραγίας Θεοτόχου, ου ή Αχροστιχίς.

« Αδω τον αίνον τη φερεσβίω Κόρη. »

Ποίημα Ιωάννου μοναχοῦ.

Ειρμός ό αυτός.

Τόλος πάλαι χλίμαξ, * χαι ξένως χερσωθείσα όδος θαλάσσης * Ατήν σήν έδήλουν γέννησιν, Αγνή· * ην ύμνοῦμεν άπαντες, * δτι δεδόξασται.

Δύναμις τοῦ ἡΥψίστου, * ἡΥπόστασις τελεία Θεοῦ Σοφία * σωματωθείσα, Ἄχραντε, ἐχ σοῦ, * τοῖς βροτοῖς ὡμίλησεν· * ὅτι δεδόξασται.

Ωδευσε διὰ πύλης * ἀβάτου χεχλεισμένης τῆς σῆς νηδύος * διχαιοσύνης "Ηλιος, 'Αγνή, * χαὶ τῷ Κόσμῳ ἔλαμψεν· * ὅτι δεδόξασται. 'Ωδὴ γ'. Ο Εἰρμός.

» Έτήνθησεν ή ἔρημος ώσεὶ χρίνον, * Κύριε, * ή τῶν ἔθνῶν
 » Εστειρεύουσα * Έχχλησία τῆ παρουσία σου· * ἐν ἡ ἐστερεώ » θη ή χαρδία μου.

Τροπάρια.

Η Κτίσις έν τῷ πάθει σου ἡλλοιοῦτο, * βλέπουσα * ἐν εὐτελεῖ προσχήματι * ὑπ ἀνόμων μυχτηριζόμενον * τὸν ἐδράσαντα πάντα θείφ νεύματι.

'Εχ χοὸς κατ' εἰκόνα με τῆ χειρί σου * ἔπλασας, * καὶ συντριβέντα πάλιν εἰς χοῦν * θανάτου δι' ἀμαρτίαν, Χριστὲ, * συγκαταβὰς εἰς ^{*}Αδην συνανέστησας.

Θεοτοχίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν τῶν ἀΥγέλων,* Πάναγνε, * χαὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν * αἱ χαρδίαι ἐπὶ τῷ τόχῷ σου· * διό σε Θεοτόχον πίστει σέβομεν.

Κανών Σταυρραν. Τόξον συνετρίβη δυναστών.

΄ Ο πάντων ἐπέχεινα Χριστὸς * ἡλάττωται βραχὺ * τῷ πάθει Τῷ τῆς σαρχὸς * τῆς ἀΑγγέλων φύσεως.

Νεχρός μετ' ἀνόμων λογισθείς, * ἐχλάμπων Γυναιξί * στεφάνω δόξης, Χριστέ, * ὥφθης τῆς Ἐγέρσεως.

Κανών τῆς Θεοτόχου. Ο αὐτός.

Οθένε, έχων * βρέφος πεπλαστούργηται.

Νηδύν πλατυτέραν ούρανῶν * ὑμνήσωμεν, δι' ἦς * 'Αδὰμ ἐν τοῖς οὐρανοῖς * χαίρων πεπολίτευται.

'Ωδή δ΄. Ο Ειρμός.

» Τλήλυθας * έχ Παρθένου οὐ πρέσβις, οὐχ κγγελος, * ἀλλ' αὐ-

Σιτός ό Κύριος * σεσαρχωμένος, χαι έσωσας * όλον με τόν
 άνθρωπον· * διό χραυγάζω σοι· Δόξα * τη δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Παρίστασαι * ώς χριτὸς Καιάφα τῷ βήματι, * οὐ χραυγάζων, Δέσποτα, * χρίσιν ἐνάγων τοῖς ἔθνεσιν, * ἢν διὰ τοῦ πάθους σου * τῆ Οἰχουμένη εἰργάσω * σωτηρίαν, Χριστέ.

Τῷ πάθει σου * τοῦ ἐχθροῦ αἰ ῥομφαῖαι ἐξέλιπον· * τῶν ὑπεναντίων δὲ * ἐν τῆ εἰς "Αδου χαθόδῷ σου * πόλεις χαθηρέθησαν, * χαὶ τοῦ τυράννου τὸ θράσος * χαταβέβληται.

Θεοτοχίον.

Λιμένα σε * σωτηρίας χαι τείχος ἀχράδαντον, * Θεοτόχε Δέσποινα, * πάντες πιστοι ἐπιστάμεθα· * σù γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου * ἐχ τῶν χινδύνων λυτροῦσαι * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανών Σταυροαναστάσιμος.

'Αχήχοα, Κύριε, * την ενδοξόν σου.

ἘΚοῦσα ἐν ξύλφ σε, * Χριστὲ, παγέντα ἡ ὡς Παρθένος * ἀνωδί-Γνως σε χυήσασα * τὰς μητριχὰς ὀδύνας ὑπέμεινεν.

ТҢ КҮРІАКҢ ПРОІ.

Νενίκηται θάνατος, * νεκρὸς σκυλεύει "Αδου τὰς πύλας· * τοῦ παμφάγου γὰρ ῥαγέντος μοι, * τὰ ὑπὲρ φύσιν πάντα δεδώρηται. Κανών τῆς Θεοτόχου. Ο αὐτός.

Ιδού ύπερύψωται * το θεΐον όρος οίχου Κυρίου * ύπεράνω τῶν Δυνάμεων * ή Θεομήτωρ ἐμφανέστατα.

Νομίμων της φύσεως, * Παρθένε, άτερ μόνη τεχοῦσα * τὸν δεσπόζοντα της Κτίσεως, * χατηξιώθης θείας χλήσεως.

'Ωδή ε'. Ο Ειρμός.

- » 📊 εσίτης Θεοῦ * xai ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὲ ὁ Θεός· * διὰ
- » IVI σοῦ γὰρ, Δέσποτα, * τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα
- » σου * έχ νυχτός άγνωσίας * προσαγωγήν έσχήχαμεν.

Τροπάρια.

Ως χέδρος, Χριστὲ, * τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα συνέτριψας, * ἑχουσίως, Δέσποτα, * ἐν τῆ χυπαρίσσφ, ὡς ηὐδόχησας, * χαὶ τῆ πεύχη χαὶ χέδρφ * σαρχὶ συνανυψούμενος.

Έν λάχχω, Χριστέ, * χατωτάτω ἔθεντό σε ἄπνουν νεχρόν * άλλ' οἰχείω μώλωπι * ἐπιλελησμένους τραυματίας, Σωτήρ, * τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας * σεαυτῷ συνεξανέστησας.

Θεοτοχίον.

Δυσώπει τὸν σὸν * Υἰὸν xαὶ Κύριον, Παρθένε ἀγνὴ, * αἰχμαλώτοις λύτρωσιν * τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως * ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν * εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Κανών Σταυροαν. Ο άνθραξ * τῷ Ησαία.

Νηστεύειν * άπανηνάμενος 'Αδάμ γεύεται * θανατηφόρου τοῦ ξύλου ὁ πρότερος * ἀλλὰ τούτου τὴν ἀμαρτίαν * ἐξαφανίζει σταυρωθεὶς ὁ δεύτερος.

Τὴν φύσιν * παθητὸς xαὶ θνητὸς γέγονας, * ὁ ἀπαθὴς τῆ ἀὑλφ Θεότητι· * ἀφθαρτίσας νενεχρωμένους, * Χριστὲ, χευθμώνων "Ἀδου ἐξανέστησας.

Κανών τῆς Θεοτόχου. Ο αὐτός.

Νεφέλαι, * τῆς εὐφροσύνης γλυκασμὸν ῥάνατε * τοῖς ἐπὶ γῆς, ὅτι παιδίον δέδοται * ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, * ἐκ τῆς Παρθένου σαρχωθεὶς Θεὸς ἡμῶν.

Τῷ βίψ * xai τῷ σαρχίψ μου τὸ φῶς ἔλαμψε, * xai τὸ στυγνὸν τῆς ἀμαρτίας ἔλυσεν * ἐπ ἐσχάτων ἐχ τῆς Παρθένου * ἄνευ σπορᾶς σωματωθείς ὁ Γψιστος.

Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

- » Τν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον
- » L'τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐκ φθορᾶς,
- δ Θεός, με άνάγαγε.

Τροπάρια.

Ως χαχοῦργος ὁ Δίχαιος χέχριται, * χαὶ μετὰ ἀνόμων τῷ ξύλφ προσήλωται, * τοῖς ὑπευθύνοις ἀφεσιν * τῷ οἰχείφ δωρούμενος αίματι.

Δι' ένὸς μὲν ἀνθρώπου τοῦ πρώτου 'Αδὰμ * πάλαι εἰς τὸν Κόσμον εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, * καὶ δι' ἐνὸς 'Ανάστασις * τοῦ Υἰοῦ τοῦ Θεοῦ πεφανέρωται. Θεοτοχίον:

'Απειράνδρως, Παρθένε, ἐχύησας, * χαὶ διαιωνίζεις παρθένος, ἐμφαίνουσα * τῆς ἀληθοῦς Θεότητος * τοῦ Γίοῦ χαὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κανών Σταυροαν. Ηχου ρημάτων.

Φύλαχας έθου τῷ πταίσαντι * τὰ Χερουβίμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, * ἀλλ' ἰδόντα σε τὰς πύλας ἤνοιξαν· * ὥφθης γὰρ όδοποιῶν * τῷ Ληστη Παράδεισον.

Έρημος "Αδης και απορος * δια θανάτου γέγονεν ένός· * δυ πολύν γαρ πλοῦτον ἐθησαύρισεν, * εἰς ὑπὲρ πάντων ἡμῶν * ὁ Χριστὸς ἐκένωσεν.

Κανών της Θεοτόχου. Ο αὐτός.

Φύσις ανθρώπων δουλεύουσα * τη αμαρτία, Δέσποινα αγνή, * Φδια σοῦ ἐλευθερίας ἔτυχε· * σὸς γὰρ Υἰὸς ὡς ἀμνὸς * ὑπὲρ πάντων τέθυται.

Ἐπιβοώμεθα πάντες σὲ * τὴν ἀληθῆ Μητέρα τοῦ Θεοῦ· * Παροργίσαντας οἰκέτας λύτρωσαι· * μόνη γὰρ πρὸς τὸν Γίὸν * παἰρησίαν κέκτησαι.

Κοντάχιον. Τά άνω ζητών.

'Ανέστης, Σωτήρ, ἐχ τάφου, Παντοδύναμε, * χαὶ ઁΑδης ἰδὼν * τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, * χαὶ νεχροὶ ἀνίσταντο, * χαὶ ἡ Κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, * χαὶ ὁ 'Αδὰμ συναγάλλεται, * χαὶ Κόσμος, Σωτήρ μου, ἀνυμνεί σε ἀεί.

Ο Οίχος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσχοτισμένων, * σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις πάντων * χαὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, * χαὶ πιστοὺς συνανέστησας, * τοῦ θανάτου τὸ χράτος, Σωτὴρ, σχυλεύσας, * χαὶ τοῦ ^{*}Αδου τὰς πύλας συντρίψας, Λόγε, * χαὶ οἱ θνητοὶ χατιδόντες * τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, * χαὶ πᾶσα Κτίσις συγχαίρει * ἐν τῆ σῆ 'Αναστάσει, Φιλάνθρωπε. * Διὸ χαὶ πάντες δοξάζομεν * χαὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγχατάβασιν, * χαὶ Κόσμος, Σωτήρ μου, ἀνυμνεῖ σε ἀεί.

'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός.

» Α ντίθεον πρόσταγμα * παρανομοῦντος * τυράννου μετάρσιον * » Α την φλόγα άνεβρίπισε· * Χριστός δὲ ἐφήπλωσε * θεοσεβέσι

ТН КҮРІАКН ПРОІ.

» Παισί * δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ῶν * εὐλογημένος xaì » ὑπερένδοξος. Τροπάρια.

Ούχ ἕφερες, Δέσποτα, * δι' εὐσπλαγχνίαν * θανάτω 'τὸν ἄνθρωπον * χαθορᾶν τυραννούμενον, * ἀλλ' ἦλθες χαὶ ἔσωσας * ἰδίω Αξματι * ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ ῶν * εὐλογημένος χαὶ ὑπερένδοξος.

'Ιδόντες σε ἕπτηξαν * ήμφιεσμένον * στολήν ἐχδιχήσεως * οἰ πυλωροὶ τοῦ "Αδου, Χριστέ· * ἀγνώμονα τύραννον * οἰχέτην, Δέσποτα, * ἡλθες γὰρ χειρώσασθαι, ὁ ῶν * εὐλογημένος χαὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοχίον.

Αγίων 'Αγίαν σε * χατανοοῦμεν, * ὡς μόνην χυήσασαν * Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, * Παρθένε ἀμόλυντε, * Μῆτερ ἀνύμφευτε· * πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς * τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόχῷ σου. Κανών Σταυροαν. 'Ρήτορες ἀνεδείχθησαν.

Έ χρινε τὸν προπάτορα πάλαι * ἐν τῆ Ἐδὲμ παραχοή· * ἀλλ ἑκουσίως ἐχρίθη * τῷ παραβάντι λύων τὸ ἔγχλημα * ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων * Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Σέσωχας τὸν τρωθέντα τῆ γλώσση * τῆ ἰοβόλῳ ἐν Ἐδέμ· * τὸ ἐθελούσιον δῆγμα * τῷ ἐχουσίῳ πάθει ἰάσω γὰρ, * ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων * Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Βαίνοντα έν σχιζ με θανάτου * άνεχαλέσω πρὸς τὸ φῶς, * τὸν σχοτεινόμορφον "Αδην * τῆ ἀστραπῆ βαλών τῆς Θεότητος, * ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων * Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Κανών της Θεοτόχου. Ο αὐτός.

Έ ώρα ἐν νυχτὶ Ἰαχώβ μὲν, * ὡς ἐν αἰνίγματι, Θεὸν * σεσαρκωμένον, ἐχ σοῦ δὲ * ἐν φρυχτωρία ὥφθη τοῖς μέλπουσιν· * Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων * Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Σύμβολα τῆς ἐν σοὶ ἀποῥρήτου * προχαταγγέλλων συμπλοκῆς, * τῷ Ιαχώβ προσπαλαίει, * δι' ἡς ἐχών ἡνώθη ἀνθρώποις, 'Αγνὴ, * ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων * Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Βέβηλος ὁ μὴ ἕνα χηρύττων * τὸν τῆς Παρθένου σε Υἰὸν * τῆς πανυμνήτου Τριάδος, * χαὶ ἀδιστάχτῷ γνώμῃ χαὶ γλώσσῃ βοῶν· * Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων * Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

• 🚺 άμινός ποτε * πυρός ἐν Βαβυλῶνι * τὰς ἐνεργείας διεμέ-

. Λ ριζε * τῷ θείψ προστάγματι, * τοὺς Χαλδαίους χαταφλέ-

» γουσα, * τούς δὲ πιστούς δροσίζουσα * ψάλλοντας. Εὐλογεῖτε, *

» πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Αίματι, Χριστὲ, * τῷ σῷ πεφοινιγμένην * τὴν τῆς σαρχός σου χαθορῶντα στολὴν, * ἐν τρόμφ ἐξίσταντο * τὴν πολλὴν μα-

113

χροθυμίαν σου * τὰ τῶν ἀΥγέλων τάγματα * χράζοντα· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Σύ μου τὸ θνητὸν * ἐνέδυσας, Οἰχτίρμον, * ἀθανασίαν τῆ ἐγέρσει σου· * διὸ ἀγαλλόμενος * εὐχαρίστως ἀναμέλπει σοι * ὁ ἐχλεχτὸς λαὸς, Χριστὲ, * χράζων σοι· Κατεπόθη * ὄντως εἰς νίχος ὁ θάνατος.

Θεοτοχίον.

Σύ τὸν τοῦ Πατρὸς * ἀχώριστον ἐν μήτρα * θεανδριχῶς πολιτευσάμενον * ἀσπόρως συνέλαβες * χαὶ ἀφράστως ἀπεχύησας, * Θεογεννῆτορ πάναγνε· * ὅθεν σε σωτηρίαν * πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα. Κανών Σταυροαν. Ἱνδάλματος χρυσοῦ.

Οράθης ἐν Σταυρῷ * καθηλούμενος, ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει· * ἐκών Δἐτάφης δὲ, καὶ τριήμερος ἐξανέστης * καὶ ἐλυτρώσω * πάντας τοὺς βροτοὺς, φιλάνθρωπε, * πίστει μελφδοῦντας· * Ἐμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λυτροῦσαι τῆς φθορᾶς * ὑπελθών τὰ καταχθόνια, Θεοῦ Λόγε, * ὅνπερ διέπλασας δυνάμει σου, Χριστέ μου, θεία, * καὶ ἀφθαρτίσας * δόξης ἀιδίου μέτοχον * τῆς σῆς ἀπειργάσω, * ἡμνείτω, κραυγάζοντα, πᾶσα Κτίσις * καὶ ὑπερυψούτω * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανών της Θεοτόχου. Ο αὐτός.

'Ωράθη ἐπὶ γῆς * διὰ σοῦ xαὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη * ὁ Δἀγαθότητι ἀσύγχριτος xαὶ δυνάμει, * ῷ μελφδοῦντες * πάντες οἱ πιστοὶ χραυγάζομεν· * 'Η οὐσιωθεῖσα * ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις * xαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κυρίως σε 'Αγνήν * χαταγγέλλοντες δοξάζομεν, Θεοτόχε· * σύ γὰρ τὸν ἕνα ἀπεχύησας τῆς Τριάδος * σεσαρχωμένον, * ῷ σὺν τῷ Πατρὶ χαὶ Πνεύματι * πάντες μελφδοῦμεν· * 'Υμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Εφμά.

» * 🔥 νάρχου Γεννήτορος Υίὸς * Θεὸς xai Κύριος * σαρχωθείς έχ

» Α Παρθένου * ήμιν ἐπέφανε, * τὰ ἐσχοτισμένα φωτίσαι, * συν-

» αγαγείν * τὰ ἐσχορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτόχον

» μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

'Ως ἐν Παραδείσφ φυτευθέν * ἐν τῷ Κρανίφ, Σωτήρ, * τὸ τρισόλβιον ξύλον * τοῦ σοῦ ἀχράντου Σταυροῦ * αίματι xaì ὕδατι θείφ * ὡς ἐx πηγῆς * τῆς θείας πλευρᾶς σου, * Χριστὲ, ἀρδευόμενον, * τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐξήνθησε.

Καθείλες δυνάστας σταυρωθείς, * ο Παντοδύναμος, * χαι την χάτω χειμένην * έν τη τοῦ ^{*}Αδοῦ φρουρᾶ * φύσιν τῶν ἀνθρώπων

Paracleticus.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

ύψώσας, * τῷ πατριχῷ * ἐνίδρυσας θρόνω· * μεθ' ής σε ἐργόμενον * υφωσας, τη προσχυνοῦντες μεγαλύνομεν. Τριαδιχόν.

Μονάδα τρισάριθμον, * Τριάδα όμοούσιον * όρθοδόξως ύμνοῦντες * πιστοι δοξάσωμεν, * άτμητον υπέρθεον φύσιν, * τρισσοφεγγη, * ἀνέσπερον αἴγλην, * τὴν μόνην ἀχήρατον, * τὴν τὸ φῶς ήμιν έχλάμπουσαν.

Κανών Σταυροαν. Τόν έχ Θεοῦ Θεόν Λόγον.

Τν μέσω των χαταδίχων * ώς άμνος άνηρτήθης, * Χριστέ, έπι Γκρανίου τοῦ Σταυροῦ· * λόγχη πλευράν ἐχχεντούμενος, * τὴν ζωήν έδωρήσω * ήμεν τοις χοιχοίς ώς άγαθός, * τοις έν πίστει τιμώσι * την θείαν σου 'Ανάστασιν.

Τὸν τῷ ἰδίψ θανάτψ * τοῦ θανάτου τὸ χράτος * δυνάμει χαταργήσαντα Θεόν, * πάντες πιστοί, προσχυνήσωμεν· * ότι τούς άπ' αίωνος * πιστούς συνεξανέστησε, * χαί τοις πασι παρέγει * ζωήν και την Ανάστασιν.

Κανών της Θεοτόχου. Ολος υπάρχεις έφεσις.

Ταβδος ισχύος δέδοται * φύσει τη σαθρα * Λόγος Θεοῦ ἐν μήτρα Γ σου, Αγνή, * και ταύτην άνέστησε * προς Αδην όλισθήσασαν. * διό σε, Πάναγνε, * ώς Θεοτόχον μεγαλύνομεν.

"Ην ήρετίσω, Δέσποτα, * δέξαι συμπαθώς * πρέσβιν Μητέρα σήν ύπερ ήμων, * και σοῦ τῆς γρηστότητος * τὰ σύμπαντα πλησθήσωνται, * ίνα σε άπαντες * ώς εὐεργέτην μεγαλύνωμεν. Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχ. 'Αναστάσιμα. Ἡχος β'.

Πάσα πνοή χαι πάσα Κτίσις * σε δοξάζει, Κύριε, * ότι δια τοῦ Σταυροῦ * τὸν θάνατον χατήργησας, * ίνα δείξης τοῖς λαοῖς * την έχ νεχρών σου Ανάστασιν, * ώς μόνος φιλάνθρωπος.

Είπάτωσαν Ιουδαΐοι, * πώς οι στρατιώται * άπώλεσαν τηρούντες τον Βασιλέα; * διά τι γάρ ο λίθος * ούχ ἐφύλαξε την πέτραν της ζωής; * ή τον ταφέντα δότωσαν, * ή άναστάντα προσxuvelτωσαν, * λέγοντες σύν ήμιν· * Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰxτιρμών σου· * Σωτήρ ήμων, δόξα σοι.

Χαίρετε, λαοί, χαι άγαλλιάσθε· Αγγελος έχάθισεν είς τον λίθον τοῦ μνήματος. * αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσατο εἰπών. * Χριστὸς άνέστη έχ νεχρών, * ο Σωτήρ του Κόσμου, * χαι έπλήρωσε τά σύμπαντα εὐωδίας. * Χαίρετε, λαοί, καὶ ἀγαλλιάσθε.

Αγγελος μέν τὸ Χαῖρε * πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως, Κύριε, * τή Κεχαριτωμένη έχόμισεν * Αγγελος δε τον λίθον * τοῦ ένδόξου σου μνήματος * έν τη ση Αναστάσει εχύλισεν. * Ο μεν, * άντι της λύπης, * εύφροσύνης σύμβολα μηνύων, * ο δέ, * άντι θα-

νάτου, * Δεσπότην ζωοδότην χηρύττων ήμεν. * Διὸ βοῶμέν σοι· * Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, * Κύριε, δόξα σοι.

Ετερα Στιχηρά 'Ανατολικά.

"Εἰραναν μύρα μετὰ δακρύων * ἐπὶ τὸ μνῆμά σου αἰ Γυναϊκες, * καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς * τὸ στόμα αὐτῶν * ἐν τῷ λέγειν· * 'Ανέστη ὁ Κύριος.

Αἰνεσάτωσαν ἔθνη χαὶ λαοὶ * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * τὸν έχουσίως δι' ἡμᾶς σταυρὸν ὑμομείναντα, * χαὶ ἐν τῷ [°]Αδη τριημερεύσαντα· * χαὶ προσχυνησάτωσαν αὐτοῦ * τὴν ἐχ νεχρῶν 'Ανάστασιν, * δι' ἦς * πεφώτισται πάντα * τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα.

'Εσταυρώθης, ἐτάφης, * Χριστὲ, ὡς ἡβουλἡθης· * ἐσχύλευσας τὸν θάνατον, * ὡς Θεὸς χαὶ Δεσπότης, * δωρούμενος τῷ Κόσμῳ * ζωὴν αἰώνιον * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Όντως, παράνομοι, * σφραγίσαντες τὸν λίθον, * μείζονος ἡμᾶς θαύματος ἡξιώσατε· * ἔχουσι τὴν γνῶσιν οἱ φύλαχες· * σήμερον προῆλθε τοῦ μνήματος * λέγοντες· * πρὸς οῦς ὑμεῖς· Εἶπατε, * ὅτι, ἡμῶν χοιμωμένων, * ἦλθον οἱ Μαθηταὶ, * χαὶ ἔχλεψαν αὐτόν. * Καὶ τίς χλέπτει νεχρὸν, * μάλιστα δὲ χαὶ γυμνόν; * Αὐτὸς ἀνέστη αὐτεξουσίως ὡς Θεὸς, * χαταλιπών χαὶ ἐν τῷ τάφῳ * τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. * Δεῦτε ίδετε, 'Ιουδαΐοι, * πῶς οὐ διέἰρἰηξε τὰς σφραγίδας * ὁ τὸν θάνατον πατήσας * χαὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων * τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν δορούμενος * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἐωθινὸν τῆς Κυριακῆς.

Καὶ νῦν. Υπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ αὐτὴν τὸ Τροπάριον, Σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμφ γέγονεν, ὡς καὶ ἐν τῆ προλαβούσῃ Κυριακῆ τοῦ Α΄. Ἡχου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά και οι Μακαρισμοί. Προσόμοια η'.

Τ ήν φωνήν σοι προσάγομεν * τοῦ Ληστοῦ xai βοῶμέν σοι·* Μνήσθητι ήμῶν, ὅταν ἔλθης * ἐν τη Βασιλεία σου.

Τον Σταυρόν σοι προσάγομεν * εἰς πταισμάτων συγχώρησιν, * ον ὑπερ ἡμῶν κατεδέξω, * φιλάνθρωπε Κύριε.

Προσχυνουμέν σου, Δέσποτα, * την ταφην χαι την εγερσιν, * δι' ων εχ φθορας ελυτρώσω * τον Κόσμον, Φιλάνθρωπε.

Τῷ θανάτῷ σου, Κύριε,* χατεπόθη ὁ θάνατος, * χαὶ τῇ 'Αναστάσει σου, Σῶτερ, * τὸν Κόσμον διέσωσας.

Οἱ ἐν σχότει χαθεύδοντες * σὲ τὸ φῶς θεασάμενοι * ἐν τοῖς χατωτάτοις τοῦ [°]Αδου, * Χριστὲ, ἐξανέστησαν. Μυροφόροις ὑπήντησας * ἀναστὰς ἐχ τοῦ μνήματος, * χαὶ τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω * εἰπεῖν σου τὴν ἔγερσιν. Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, * τὸν Υἰὸν προσχυνήσωμεν * πάντες, χαὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα * πιστῶς ἀνυμνήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Χαΐρε, Θρόνε πυρίμορφε· * χαΐρε, Νύμφη ἀνύμφευτε· * χαΐρε, ή Θεόν τοῖς ἀνθρώποις, * Παρθένε, χυήσασα.

୳ୠଡ଼ୠଡ଼ୠଢ଼ୠଡ଼ୠଡ଼ଡ଼ଡ଼ଡ଼ଡ଼ଡ଼ଡ଼ଡ଼ଡ଼ଡ଼ଡ଼ଡ଼ଡ଼

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Δεσποτιχὰ.

Προσόμοια. Ήχος β'. Οτε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.

Δός μοι * μετανοίας λογισμόν, * δός χαὶ χατανύξεως πόθον * τῆ ταπεινῆ μου ψυχῆ, * ἔγειρον ἐξ ὕπνου με * δεινῆς πωρώσεως, * χαὶ τὸ σχότος ἀπέλασον * τὸ τῆς ῥαθυμίας, * χαὶ τῆς ἀπογνώσεως * λῦσον τὴν ζόφωσιν, * ὅπως * ἀνανεύσας ὁ τάλας * σοὶ προσχολληθήσωμαι, Λόγε, * χαὶ σοῦ τοῖς θελήμασι πορεύσωμαι.

Μόνε * εὐδιάλλαχτε Χριστὲ, * μόνε ὑπεράγαθε Λόγε * χαὶ ἀνεξ(χαχε, * σοὶ προσπίπτω, εὐσπλαγχνε, * σὲ ἰχετειώω θερμῶς, * σοὶ χραυγάζω δεόμενος· * Ἡμάρτηχα, σῶσον, * σῶσόν με τὸν ἀσωτον * τῆ εὐσπλαγχνία σου, * ὅπως εὐχαρίστως χραυγάζω· * Κύριε, συγχώρησιν δός μοι, * χαὶ σοῦ τῆ χρηστότητι πορεύσομαι.

Πάντα, * άπερ ήμαρτον είς σὲ * λόγοις τε καὶ ἔργοις, Θεέ μου, * καὶ ἐνθυμήσεσι, * πάντα ἐξαγγέλλω σοι,* πάντα νῦν λέγω σοι· * τὴν ἡμέραν παρῆλθον γὰρ * καὶ πάντα τὸν χρόνον, * νύκτα δὲ κατέλαβον * πλήρης ὑπάρχων κακῶν· * ὅθεν * σοὶ προσπίπτω κραυγάζων· * Δέσποτά μου, Δέσποτα Σῶτερ, * ἡμαρτον, συγχώρησον καὶ σῶσόν με.

Έτερα των Ασωμάτων, δμοια.

Δεύτε * έν φδαϊς πνευματιχαϊς * τοὺς προαρχηγοὺς τῶν Άγγέλων * ἀνευφημήσωμεν· * πάντων γὰρ ὡς πρόχριτοι * τῶν ἀσωμάτων Χορῶν * Στρατηγοὶ χαὶ 'Αρχάγγελοι * ἐχλήθησαν ἄμφω· * ἄρχων γὰρ τῆς χάριτος * ὁ Γαβριὴλ πεφυχώς, * νόμου * καὶ τῶν πρὸ Μωϋσέως * ἔξαρχος γνωρίζεται αὖθις * ὁ τῶν 'Αρχαγγέλων ἀρχηγὸς Μιχαήλ.

Ευγε * Ασωμάτων ό φωστήρ! * ευγε τῆς ἀύλου χορείας * ὦ 'Αρχιστράτηγε, * μύστα χαὶ πρωτάγγελε * τῶν ἀποἰρἡήτων Θεοῦ, * Μιχαὴλ παμμαχάριστε, * αὐτόπτα τῶν ἄνω. * Λύτρωσαι, δείμεθα, * τούς σοι προστρέχοντας * πάντων * δυσχερῶν χαὶ χινδύνων· * σε γάρ πρός τον Κύριον πάντες * εύμενη προστάτην προβαλλόμεθα.

Χαίροις, * τῶν 'Αγγέλων στρατηγὲ, * καὶ τῶν ἀποἰρἡήτων ὁ μύστης, * καὶ λειτουργὲ τοῦ Θεοῦ, * ἄρχων καὶ ἀκρότατε * τῶν ἀσωμάτων Χορῶν, * Γαβριὴλ ὑπερένδοξε· * φρικτῶν μυστηρίων * ὡφθης γὰρ διάκονος * κρυφιομύστου βουλῆς· * σὺ γὰρ * τὴν Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους * ἄκραν συγκατάβασιν ἦλθες * ἐπὶ σωτηρία προαγγέλλων ἡμῖν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Οραν * τῆς ἐτάσεως σχοπῶν, * φρίττω ἐννοῶν μου τὰ πλήθη * τῶν παραπτώσεων· * τί ἀπολογήσομαι; * πῶς διαφεύζομαι * τὴν αἰσχύνην τὴν μέλλουσαν, * ἀσώτως βιώσας; * ὅθεν, Κόρη, χράζω σοι * θερμοῖς τοῖς δάχρυσι· * Πλῦνον * τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον, * ἡ τὸν χαθαρὸν μαργαρίτην * τὸν Χριστὸν χυήσασα, χαὶ σῶσόν με. ᾿Απόστιχα Κατανυχτιχά. Προσόμοια β΄.

Ημαρτον είς σέ, Σωτήρ, * ώς ὁ Ασωτος υἰός· * δέξαι με, Πάτερ, μετανοοῦντα, * χαὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Κράζω σοι, Χριστέ Σωτήρ, * τοῦ Τελώνου την φωνήν * Ιλάσθητί μοι ώσπερ ἐχείνω, * χαὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Μαρτυριχόν.

Οι την επίγειον απόλαυσιν * μη ποθήσαντες 'Αθλοφόροι * οὐρανίων αγαθών ήξιώθησαν, * χαι Άγγείλων συμπολιται γεγόνασι. * Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν ἐλέησον * χαι σῶσον ήμᾶς.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

'Αδιόδευτε πύλη, * μυστιχῶς ἐσφραγισμένη, * εὐλογημένη Θεοτόχε Παρθένε, * δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, * χαὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υίῷ χαὶ Θεῷ, * ἱνα σώση διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ТН ДЕТТЕРА ПРОІ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυχτικά. 'Ηχος β'.

Ος χύματα θαλάσσης, * ἐπ' ἐμὲ ἐπανέστησαν αἰ ἀνομίαι μου· * των πολλών· * ἀλλ' εἰς εῦδιον λιμένα * ὁδήγησόν με, Κύριε, * διὰ τῆς μετανοίας, χαὶ σῶσόν με.

Έγω υπάρχω το δένδρον * το άχαρπον, Κύριε, * κατανύξεως χαρπον * μή φέρων το σύνολον. * χαί την έχχοπήν πτοουμαι, * χαί

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

τὸ πῦρ ἐχεῖνο * δειλιῶ τὸ ἀχοίμητον· * διό σε ἰχετεύω, * πρὸ ἐχείνης τῆς ἀνάγχης * ἐπίστρεψον χαὶ σῶσόν με.

Δόξα... χαι νῦν.Θεοτοχίον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, * συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόχε· * βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, * δειξον ὡς ἀεἰ τὴν δυναστείαν σου· * εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες * τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, * ὡς ποτε ὁ Γαβριὴλ, * ὁ τῶν ἱΑσωμάτων ἰΑρχιστράτηγος.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυχτιχά.

'Ελέησόν με, είπεν ὁ Δαυίδ, * κἀγώ σοι κράζω· * "Ημαρτον, Σωτήρ· * τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας * διὰ τῆς μετανοίας ἐξαλείψας, * ἐλέησόν με.

Έλέησόν με, ό Θεὸς, * ἐλέησόν με, ἐπὶ δυσὶν * ἀμαρτήμασιν ό Δαυίδ ἐθρήνει· * ἐπὶ μυρίοις ἐγὼ πλημμελήμασι βοῶ σοι· * Ἐκεῖνος τὴν στρωμνὴν * τοῖς δάκρυσιν ἔβρεχεν, * ἐγὼ δὲ ῥανίδα μίαν οὐ κέκτημαι· * ἀπέγνωσμαι, καὶ δέομαι· * ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα... χαι νῦν.Θεοτοχίον.

Σὲ μεγαλύνομεν, * Θεοτόχε, βοῶντες· * Χαῖρε, ἡ πύλη ἡ χεχλεισμένη, * δι' ἦς ἡνοίγη ἀνθρώποις * ὁ πάλαι Παράδεισος.

Μετά την γ΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Εύσπλαγχνίας υπάρχουσα.

'Ασωμάτων πανάγιοι χοροι, * δυσωπείτε Θεὸν τὸν ἀγαθὸν xαὶ Δεσπότην, * φείσασθαι ἡμῶν ἐν ὥρα τῆς χρίσεως, * ῥύσασθαι ἡμᾶς πιχρᾶς χολάσεως, * δαιμόνων χαχώσεως, * χαὶ παθῶν ἀμαυρώσεως, * χαὶ πάσης ἀπειλῆς * προστρέχοντας πόθψ τῆ σχέπῃ ὑμῶν. Μαρτυριχόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα * τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις * ἔχοντες οἰ *Αγιοι * περιβολὴν ἐν τῷ Κόσμῳ, * τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, * xαὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων xατήργησαν· * αὐτῶν ταῖς ἰxεσίαις * xαὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον * τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, Σωτὴρ, * xαὶ σῶσον ἡμᾶς. Δοξα... xαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ποία μήτηρ ήκούσθη παρθένος; * ποία δὲ παρθένος * μήτηρ ἐγνωρίσθη; * πάντα τὰ σὰ, * Θεοτόκε, παράδοξα· * διὰ τοῦτό σε πιστῶς μεγαλύνομεν.

Κανών Κατανυχτιχός, ου ή Αχροστιχίς

Ομβρους δίδου μοι δαχρύων, Θεοῦ Λόγε. Ιωσήφ.

'Ωδή α΄. Ήχος β΄. Ο Ειρμός.

- » 🛦 εῦτε, λαοί, * ἄσωμεν ἆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ διελόντι
- » Δθάλασσαν * και όδηγήσαντι * τὸν λαὸν, ὃν ἀνῆκε * δου-
- » λείας Αιγυπτίων· * ότι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ο σαρχωθείς * χαὶ μὴ διχαίους, ὡς ἔφησας, * ἀμαρτωλοὺς χαλέσαι δὲ * παραγενόμενος, * εἰς μετάνοιαν, Λόγε, * πολλὰ ἡμαρτηχότα * δέξαι, χαὶ σῶσόν με.

Μόνος έγω * τη αμαρτία δεδούλωμαι, * μόνος έγω τοις πάθεσι * θύραν ήνέφξα· * Εύδιάλλαχτε μόνε, * έπίστρεψόν με, σωσον * τη εύσπλαγχνία σου.

Μαρτυρικά.

Βήματι σφ * στεφηφοροῦντες παρίστανται * οἱ 'Αθλοφόροι, Κύριε, * τὰ τοῦ ἀλάστορος * ἐχνιχήσαντες θράση, * χαὶ τὴν ἀθανασίαν * χαταπλουτήσαντες.

'Ρετθρον ήμτν * τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες, * οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες * τὰ ἀναβλύζοντα * τῆς σαρχὸς ἡμῶν πάθη * ξηραίνουσι δυνάμει * τοῦ θείου Πνεύματος.

Θεοτοχίον.

Η την πηγην * της απαθείας χυήσασα, * τραυματισθέντα πάθεσι, * Κόρη, θεράπευσον, * χαι πυρός αιωνίου * εξάρπασόν με, μόνη * Θεοχαρίτωτε.

Κανών των 'Ασωμάτων, ου ή 'Αχροστιχίς.

*Αδω τὸν αἰνον τῷ χορῷ τῶν ᾿Αγγέλων. Θεοφάνους.
Ο Εἰρμός. ᾿Ατριπτον, ἀσυνήθη.

Ανθραχας θεοφόρους * τη αιγλη πυρσωθέντας της σης οὐσίας * τοὺς ἀσωμάτους ἔδειξας Χοροὺς * σὲ, Χριστὲ, δοξάζοντας * ὡς παντοδύναμον.

Δύναμιν ἀφθαρσίας * χαὶ δόξαν χεχτημένοι ἀθανασίας, * δεδωρημένοι Αγγελοι, * Χριστὲ, * τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτητι * χαταφωτίζονται.

^{*}Ωφθησαν λαμπροφόροι,* τὴν ἄῦλον δειχνύντες χαὶ χατὰ φύσιν,* διὰ συμβόλων ^{*}Αγγελοι, Χριστὲ, * αἰσθητῶς τυπούμενοι, * τὴν χαθαρότητα. Θεοτοχίον.

Τάγματα τῶν ἀΑγγέλων * τῷ Τόχφ σου, Παρθένε, τῷ ὑπὲρ φύσιν * ὑπηρετοῦσι χαίροντα, Σεμνή· * τὸν γὰρ τούτων τέτοχας * Θεὸν χαὶ Κύριον. ἀΩδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» 🔨 τερέωσον ήμαζ έν σοι, Κύριε, * όξύλφ * νεχρώσας την ά-

» — μαρτίαν, * χαι τον φόβον σου έμφύτευσον * είς τας χαρδίας

» ήμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Ο μήτραν υποδύς, Χριστέ, ἄφθορον, * φθαρεϊσαν * τοϊς πάθεσι τὴν ψυχήν μου * μετανοία χαινοποίησον, * χαὶ φωτὸς ἀιδίου δεῖξον ἔμπλεων.

ТН АБТТЕРА ПРОІ.

Υπήχουσα έχθροῦ παραπιχραίνοντος, * χαὶ πᾶσαν * ἐτέλεσα ἀμαρτίαν, * χαὶ ἀφθόνως παρεπίχρανα * σὲ τὸν μόνον μαχρόθυ– μον, Φιλάνθρωπε.

Μαρτυριχά.

Σταυρφ τετειχισμένοι οἱ ἀήττητοι * ὑπλῖται * xαὶ Μάρτυρες τοῦ Σωτῆρος * ὦσπερ τείχη χατηδάφισαν * τὰ τῆς πλάνης γενναίως ὀχυρώματα.

Δυνάμει θεϊχή τὸ ἀσθενὲς ὑμῶν * γενναῖοι * νευρώσαντες ἀΑθλοφόροι, * τὴν ἰσχύν τοῦ πολεμήτορος * παντελεῖ ἀπωλεία παρεδώχατε. Θεοτοχίον.

Μαρία, τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, * παθῶν μου * ἀπέλασον τὸ δυσῶδες, * καὶ στερέωσον κλονούμενον * προσβολαῖς τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Κανών τῶν Ασωμάτων. Τόξον συνετρίβη.

Ο φύσει άθάνατος Θεός, * σοφός δημιουργός, * έν χάριτι στρατιάς * άθανάτους δείχνυσιν.

Νῦν παρεστῶτες ὀρεχτῶν * ἀχρότητι, Χριστῷ * σωθηναι πάντας ἡμᾶς, * ᾿Αγγελοι, πρεσβεύσατε.

Ocotoxlov.

'Αρχήν ὑπὸ χρόνον εἰληφώς * πιστεύεται ἐχ σοῦ * ὁ χρόνων Δημιουργὸς, * Μῆτερ ἀειπάρθενε.

Οδήδ. Ο Είρμάς.

» ' γομνώ σε· * άχοὴν γάρ, Κύριε, * εἰσαχήχοα χαὶ ἐξέστην· *

- » L ἕως έμοῦ ἥχεις γὰρ * έμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα· * διὸ *
- την πολλήν σου συγχατάβασιν * την εἰς ἐμὲ δοξάζω, Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Ιλύϊ * ἀμαρτίας πέπτωχα, * καὶ τὴν ἀνωθεν εὐμορφίαν * ἀπώλεσα, Κύριε, * καὶ δέδοικα τὴν τιμωρίαν· * διὸ * μετανοίας ὡραιότητι * τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου καταφαίδρυνον.

Δολίαις * λαλιαϊς ὁ δόλιος * ἀπὸ σοῦ με ἀποσυλήσας, * κατάβρωμα ίδιον * εἰργάσατο, Θεὲ τῶν ὅλων· * αὐτοῦ * τῆς κακίας με ἐξάρπασον, * καὶ μετανοίας τρόποις ἀνακάλεσαι.

Ο χρόνος * τῆς ζωῆς μου γέγονεν * ἐργασία μοι ἀπωλείας· * μιᾶ ἰροπῆ σῶσόν με, * ὡς ἔσωσάς ποτε τὴν Πόρνην, * Χριστὲ, * μεταγνοῦσαν τῆ χελεύσει σου, * ἕνα ὑμνῶ σε, μόνε 'Αναμάρτητε. Μαρτυριχά.

Υπάρχων * χαινουργὸς ὁ ἄνομος * τῆς χαχίας ἐθελουσίως, * τοὺς τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρας * ἠνάγχαζεν ἀψύχοις σέβας * θεοῖς * ἀπονεῖμαι, ἀλλ ἡμαύρωται· * Θεὸν γὰρ μόνον ἔγνων τὸν ποιήσαντα.

Μονάδα * τη οὐσία σέβοντες, * xαὶ Τριάδα τοῖς χαραχτῆρσι, * Θεότητα ἀχτιστον, * τοῖς χτίσμασιν οὐδόλως σέβας * ὑμεῖς, * Χριστομάρτυρες, ἐνείματε· * ὅθεν χολάσεις πάσας ὑπεμείνατε.

Θεοτοχίον.

Σαρχοῦται * ἐξ ἀγνῶν αἰμάτων σου, * χαὶ ἀνθρώποις ἐνοῦται θέλων * ὁ Κύριος, ᾿Αχραντε, * χαὶ δέχεται μετανοοῦντας * τοὺς πρὶν * ὑπαχθέντας ἀμαρτήμασι, * ταῖς σαῖς λιταῖς ἀεἰ χαταχαμπτόμενος. Κανών τῶν ᾿Ασωμάτων.

'Αχήχοα, Κύριε, * την ενδοξόν σου.

Τχέτας προσάγω σοι * τοὺς ᾿Λσωμάτους· * οὕσπερ, Οἰχτίρμον, * Τπροσδεξάμενος ὡς εὕσπλαγχνος, * τῆς ἀμαρτίας με λύτρωσαι.

Νοι πλησιάζοντες * τῷ παναιτίφ, * Νόες οι θείοι * χαθαιρόμενοι φωτίζονται * ταῖς ὑπερτάταις νοήσεσιν.

Οι θεΐοι διάχοσμοι * της οὐρανίου * ταξιαρχίας, * θείφ Πνεύματι χοσμούμενοι * διαφυλάττονται άτρωτοι.

Θεοτοχίον.

Νοήσας σε πόἰρωθεν * Θεὸν, Παρθένε, * σεσαρχωμένον * ἐν ἀγχάλαις σου βαστάσουσαν * ὁ Ἡσαίας προχατήγγειλεν.

Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

» Τοῦ φωτὸς χορηγὸς, * xai τῶν aiώνων ποιητής, Kúpie, *

Dέν τῷ φωτὶ * τῶν σῶν προσταγμάτων * ὀδήγησον ἡμᾶς· *

» έκτός σου γάρ ἄλλον * Θεόν οὐ γινώσκομεν.

Τροπάρια.

Ο όμματώσας τυφλούς, * τὴν τυφλωθεϊσάν μου ψυχὴν φώτισον, * ἐπαγρυπνεῖν * ταύτην ἐνισχύων * εἰς πράξεις ἀγαθὰς, * ὕπνον ἀμελείας * τελείως μισήσασαν.

Ιασαι, μόνε Σωτήρ, * την πληγωθεϊσάν μου ψυχην δήγματι * της χαλεπης * όντως άμαρτίας, * ό πάλαι τὰς πληγὰς * τοῦ περιπεσόντος * λησταΐς ἰασάμενος.

Μαρτυριχά.

Δήμος σεπτών 'Αθλητών * δήμον ἀνόμων διωχτών ήσχυνε, * πολυειδείς * πόνους ὑπομείνας, * χαὶ νῦν τοῖς ἱεροίς * δήμοις τῶν 'Αγγέλων * ἀεἰ ἐπαγάλλεται.

Αστρα πολύφωτα * μαρμαρυγάς ὑπομονῆς πέμποντα, * xaì τῶν πιστῶν * ἐν Πνεύματι θείῳ * φωτίζοντα ψυχάς * οἱ πεφωτισμένοι * ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Θεοτοχίον.

Νέον ὡς βρέφος ἡμῖν * τὸν προαιώνιον Υἰὸν τέτοχας * θελητιχαῖς * δυσὶν ἐνεργείαις * ὑπάρχοντα διπλοῦν, * ὡς ἄνθρωπον ἅμα * Θεόν τε, Πανάμωμε.

Paracleticus.

16

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

Κανών τών 'Ατωμάτων.

Ο άνθραξ * τῷ Ησαία προοφθείς.

Γι η θεία * της Θεαρχίας προσεχώς λάμποντα * τὰ Σεραφίμ χαὶ Χερουβίμ λάμπρότητι, * σύν τοῖς Θρόνοις τοῖς ἐπηρμένοις * θεομιμήτως τοὺς ἐξῆς φωτίζουσιν.

'Ως πάσης * φωτοχυσίας χορηγός, ἔσοπτρα * φωτοειδη, Λόγε Θεοῦ, παρήγαγες, * τὴν σὴν αἴγλην μετ' εὐφροσύνης * xαὶ συντονίας ἀxλινοῦς δεχόμενα.

Θεοτοχίον.

Χαράν σοι, * τῶν Προπατόρων σχυθρωπὸν λύουσαν, * ὁ Γαβριήλ ὁ ἰερὸς ᾿Αρχάγγελος * οὐρανόθεν χαταφοιτήσας * εὐαγγελίζεται, σεμνή Θεόνυμφε.

Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

» ΄ Γν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον

» Επής εύσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι άβυσσον· * 'Εχ φθο-

» ραζ, ό Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Κατεβλήθην καχία τοῦ ὄφεως, * καὶ ἐν ἀπογνώσεως κλίνη κατάκειμαι· * ὁ παραλύτους ῥήματι * ἀνορθώσας, Χριστὲ, μὲ ἀνάστησον.

Ριπιζόμενον αὔραις τοῦ δράχοντος, * χαὶ χλυδωνιζόμενον χύμασι πάντοθεν * τῆς ἀμαρτίας σῶσόν με * ὡς τὸν Πέτρον, φιλάνθρωπε Κύριε.

Μαρτυρικά.

Υπερβάντες τοὺς ὅρους τῆς φύσεως, * τὰς ὑπὲρ τὴν φύσιν βασάνους ὑπέστητε· * διὸ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν * ἀγαθῶν ἠξιώθητε, Μάρτυρες.

Ος χαλοί, ώς ώρατοι, ώς έντιμοι * τῷ χαλλοποιῷ χαὶ ώρα(ψ συνήφθητε, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, * παναοίδιμοι πάντοτε Μάρτυρες. Θεοτοχίον

Έχ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο * σὲ τὴν χαλλονὴν Ἰαχώβ, ῆν ἡγάπησεν * ὁ Ποιητὴς, Πανάμωμε, * χαὶ ἐχ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν. Κανών τῶν ἀσωμάτων.

*Ηχου ρημάτων δεήσεως.

Οί θείοι τύποι της δόξης σου * της ἀρχιφώτου, Δέσποτα Χρι-Οστέ, * φωτοβόλοις λάμψεσιν * ἀκτινοφωτοειδείς οι Αγγελοι * αἰωνίως μένουσι.

Ρώμη τη θεία ρωννύμενα * τα Σεραφίμ χραυγάζουσι φωναϊς * άσιγήτοις ύμνον τον τρισάγιον· * σέβειν υπανοίγουσιν ήμιν * φύσιν τρισυπόστατον.

Θεοτοχίον.

[•]Ωμοσεν ώσπερ ο Κύριος * ἐν ἀληθεία πάλαι τῷ Δαυίδ, * ἐχ γαστρός σου προελθών πεπλήρωχε· * τέτοχας γὰρ τὸν παντὸς, * Κόρη, βασιλεύοντα.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

• Τι Ιχόνος χρυσής * έν πεδίφ Δεηρά * λατρευομένης, * οι τρείς

» LΙσου Παίδες χατεφρόνησαν * άθεωτάτου προστάγματος·*

» μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, * δροσιζόμενοι ἔψαλλον· * Εὐλο-

» γητός εί, ό Θεός, * ό τῶν Πατέρων ήμῶν.

Τροπάρια.

Νοὸς ἐχτροπαῖς * χαὶ Δαιμόνων προσβολαῖς * μαχρὰν γεγένημαι * τῶν ἀγχαλῶν σου ὡς ὁ ᾿Ασωτος, * πάσης αἰσχύνης πληρούμενος· * νῦν δὲ ἐπιστρέψας χραυγάζω * ὡς ἐχεῖνος τὸ Ἡμαρτον· * μή με βδελύξη, Ἐησοῦ, * ὁ σαρχωθεἰς δι' ἐμέ.

Θεὲ τοῦ παντὸς, * Νινευίτας ἀπειλῆς * γεννώσης θάνατον * μετανοήσαντας πάλαι ἔσωσας· * ὡσαύτως, μόνε φιλάνθρωπε, * τὴν ὑπερβολῆ ἀμαρτίας * μολυνθεῖσαν χαρδίαν μου * νῦν ἐπιστρέφουσαν φριχτῆς * ῥῦσαι χολάσεως.

Μαρτυρικά.

Έπλήγη δεινώς * ὁ πληγῶσαι βουληθεὶς * ὑμαζ χαχοῦργος, * θεομαχάριστοι θεῖοι Μάρτυρες, * χαὶ ἀνιάτρευτος ἔμεινε· * πασι δὲ πιστοῖς ἰατρεῖον * αἰ πληγαὶ ὑμῶν ὥφθησαν * τοῖς πληγωθεῖσι προσβολαῖς * τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ.

Οὐ θῆρας πιχροὺς, * οὐ τυράννων ἀπειλὰς, * οὐ ξίφη τέμνοντα, * οὐδ' αἰχίσεις χαὶ τὰ πριστήρια * χατεπτοήθητε ὄργανα, * ὡς ἐν ἀλλοτρίψ δὲ πάντα * ὑπεμείνατε σώματι, * Μεγαλομάρτυρες· διὸ * ἐστεφανώθητε.

Θεοτοχίου.

'Αύλου φωτός * οἰχητήριον ή σὴ μήτρα γεγένηται * τοῦ φρυχτωρίαις θείας γνώσεως * τὴν ἀθείαν μειώσαντος, * ἄχραντε Θεόνυμφε Κόρη· * ὅν ὑμνοῦντες χραυγάζομεν· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανών τῶν Άτωμ.άτων.

Ρήτορες άνεδείχθησαν.

Τ φ θρόνφ της ἀρρήτου σου δόξης * περιχορεύοντες ἀεἰ * οἰ ἐπουράνιοι Νόες * ἐν ἀσωμάτοις στόμασιν ἄδουσιν· * Ο ὑπέρθεος * τῶν Πατέρων χαὶ ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ως είδον τῶν 'Αγγέλῶν αι τάξεις * εἰς οὐρανοὺς μετὰ σαρxòς * ἀναφερόμενον, πύλας * τὰς οὐρανίους ἦράν σοι ψάλλοντες· * 'Ο ὑπέρθεος * τῶν Πατέρων xai ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εί.

τη δεγτερά πρωι.

Θεοτοχίον,

Νόμου σε τὸ χεφάλαιον, Κόρη, * χαὶ Προφητῶν ὁ Γαβριὴλ * ὑποδειχνύων ἐβόα· * ἰδοὺ σὺ τίχτεις, μόνη Πανύμνητε, * τὸν ὑπέρθεον * τῶν Πατέρων χαὶ ἡμῶν * Θεὸν, εὐλογημένη.

Ωδή η΄. Ο Ειρμός.

» τον έν χαμίνω του πυρός * των Εβραίων τοις Παισί συγχα-

ταβάντα, * χαὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεὸν *

» ύμνειτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας

» τους αίωνας. Τροπάρια.

Υποπεσών τῷ πονηρῷ * ταῖς ἐχείνου μηχαναῖς χατεδουλώθην, * χαὶ ὀρῶν με ċ πλάνος * ἐν ἀπωλεία πολλῆ * χαυχᾶται· * τούτου με ἐξάρπασον, * ἡ τῶν πλανωμένων * ἐπιστροφὴ, Οἰχτίρμον.

Αυσον ἀλύτοις με δεσμοῖς * τῶν τοῦ σώματος παθῶν χέχρατημένον, * ὁ τὰ ἀλυτα λύσας * τῶν ἀπ' ἀἰώνων δεσμὰ, * xαὶ τρέχειν * πρὸς τρίβους εὐόδωσον * τὰς σωτηριώδεις, * Χριστὲ, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου. Μαρτυριχά.

Οἰ τῶν παθῶν δημιουργοὶ * ἐπ' ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ πασαν ×α-×ίαν * ἐτεχτήναντο ὄντως· * τῶν παθημάτων Χριστοῦ * ὡς ὄντες * μιμηταὶ, μαχάριοι * Μάρτυρες, τῆς τούτων * λυτρώσασθέ με βλάβης.

Γόνυ μη χάμψαντες γλυπτοϊς * ἐν χαμίνω αἰχισμῶν ὥσπερ οι Παΐδες * ἐνεβλήθητε πάλαι, * χαὶ δροσισμῷ θειχῷ * ἀφθέντες * ἄφλεχτοι ἐμείνατε, * Μάρτυρες, ὑμνοῦντες * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Έξασθενήσασαν πολλαϊς * προσβολαϊς τοῦ πονηροῦ, Θεογεννῆτορ, * τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου * ταῖς ῥωστιχαῖς σου λιταῖς * Παρθένε, * ὑγιῆ ἀπέργασαι, * ἵνα σε δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Κανών τῶν ᾿Ασωμάτων.

'Ινδάλματος χρυσοῦ.

Αγάλματα τῆς σῆς * ἀγαθότητος ὑπέστησας τοὺς ἀγγέλους, * Ατὰς ἐντολάς σου ἐχτελοῦντας, Λόγε, ἐν ἰσχύϊ, * χαὶ συνεργοῦντας * πᾶσι τοῖς πιστῶς χραυγάζουσιν· * Ἡ οὐσιωθεῖσα * ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γονίμοις ἀρεταζς * τὴν οὐράνιον ἐχόσμησας πολιτείαν * ταζς τῶν ἀΑγγέλων χαταγλαίσας ἰεραρχίαις, * ταύτην δε δέχη, * Χριστέ μου, ἀεὶ χραυγάζουσαν· * Ἡ οὐσιωθεῖσα * ὑμνείτω τὸν Κύριον πάσα Κτίσις, * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γηθόμενας λαμπρώς * μελφδήσωμεν την ένθεον μελφδίαν * τών Ασωμάτων άνενδότως, και τῷ Δεσπότη * θεολογοῦντες *

άσμα σύν αύτοις χραυγάσωμεν * Η ούσιωθείσα * ύμνείτω τόν Κύριον πάσα Κτίσις, * χαι ύπερυψούτω * είς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Εὐθύτης, ἡ σοφῶς * τὸ πᾶν διευθύνουσα, ἡγάπησεν ἀξίως * σὲ τὴν πανάμωμον χαὶ παγάχραντον Θεοτόχον, * ἀνερμηνεύτως * Πάναγνε, ἐν σοὶ σχηνώσασα, * ἢν δοξολογοῦμεν· * Ἐμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ἘΩδὴ Ο΄, ἱΟ Εἰρμός·

» FET ον έχ Θεού Θεον Λόγον, * τον άρρήτω σοφία * ήχοντα χαι-

νουργήσαι τὸν Αδάμ * βρώσει φθορά πεπτωκότα δεινώς, *

» έξ άγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ήμας, * οι πι-

» στοί, όμοφρόνως * έν ύμνοις μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

'Ιδού χαιρός έργασίας. * τί χαθεύδεις ἀφρόνως, * ψυχή, ἐν ἀθυμία παντελεΐ; * ἔγειραι, δάχρυσι φαίδρυνον * τήν λαμπάδα σου σπεῦσον, * ἐγγίζει ὁ Νυμφίος τῶν ψυχῶν. * μή βραδύνης χαὶ μείνης * τῆς θείας θύρας ἔξωθεν.

^{*}Ω πῶς φριχτόν σου τὸ βῆμα * φανεροῦν πασαν πραξιν * γυμνὴν ἐπὶ ᾿Αγγέλων χαὶ βροτῶν ! * ^{*}Ω πῶς δεινὴ ἡ ἀπόφασις, * ἦν τοῖς πταίσασι μέλλεις * διδόναι ! ἐξ ἦς ῥῦσαί με, Χριστὲ, * πρὸ τοῦ τέλους παρέχων * ἐπιστροφῆς μοι δάχρυα.

Μαρτυρικά,

Σημειωθέντες τῷ πόθφ * τοῦ 'Αμνοῦ xαὶ Ποιμένος, * οἱ ἐνδοξοι xαὶ θεῖοι 'Αθληταὶ * αίματι θύονται χαίροντες, * ὥσπερ ἀχαχοι ἄρνες, * xαὶ πᾶσαν πρωτοτόχων ἀληθῶς * Ἐκκλησίαν ἀγίαν * ἐν οὐρανοῖς φαιδρύνουσιν.

Ήλιαχαζς λαμπηδόσιν * ώς φωστήρες δειχθέντες, * τῷ φέγγει τής ἀθλήσεως ὑμῶν * πᾶσαν ψυχὴν χαταυγάζετε, * πάντα ζόφον τής πλάνης * διώχετε, γενναζοι 'Αθληταί· * διὰ τοῦτο ἐν πίστει * ἀξίως μαχαρίζεσθε.

Θεοτοχίον.

Φεϊσαί μου, Κύριε, φεϊσαι, * όταν μέλλης με κρίναι, * και μη καταδικάσης με είς πῦρ, * μη τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, * δυσωπεί σε Παρθένος, * ή σε κυοφορήσασα, Χριστὲ, * τῶν 'Αγγέλων τὰ πλήθη * και τῶν Μαρτύρων σύλλογος.

Κανών τῶν Ασωμάτων.

Όλος υπάρχεις ἔφεσις.

Αυχειμονούντες ώφθησαν * Αγγελοι φαιδροι * συμβολιχώς τοϊς Δθείοις Μαθηταϊς * τήν σήν σαφηνίζοντες * δευτέραν παρουτίαν, Χριστέ· * μεθ' ών σε απαντες * θεολογούντες μεγαλύνομεν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

Ως εὐεργέτης ἄπασαν * φύσιν λογιχὴν * δημιουργεῖς τῆς πρώτης σου αὐγῆς * δευτέραν λαμπρότητα, * Χριστέ μου ὑπεράγαθε· * διό σε ἅπαντες * ὑμνολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοχίον.

Νενοηχώς σου, Πάναγνε, * τὸ φωτοειδὲς * τῆς παρθενίας χαὶ χαταπλαγεὶς, * χαράν σοι ἐβόησεν * ὁ θεῖος 'Αρχιστράτηγος· * διό σε ἄπαντες * ὡς Θεοτόχον μεγαλύνομεν.

'Απόστιγα τῶν Αἴνων Κατανυχτιχά.

Τών πεπραγμένων μοι δεινών * έννοών τὰ ἄτοπα, * ἐπὶ τοὺς σοὺς * καταφεύγω οἰκτιρμοὺς, * Τελώνην μιμούμενος * καὶ Πόρνην τὴν δακρύσασαν * καὶ τὸν ঁΑσωτον υἰόν * διὸ καὶ προσπίπτω σοι, Ἐλεῆμον * πρίν με καταδικάσης, * φεῖσαί μου, ὁ Θεὸς, * καὶ ἐλέησόν με.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε, Κύριε, * ὁ ἐχ Παρθένου τεχθεὶς, * χαὶ τὴν χαρδίαν μου χαθάρισον, * ναὸν αὐτὴν ποιῶν * τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος· * μή με ἐξουδενώσης * ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, * ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Μαρτυριχόν.

Υπέρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, * ὦ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, * ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανοὺς ἐν χειρὶ Θεοῦ, * xαὶ xατὰ Κόσμον ὅλον * δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα· * Ἱερεῖς xαὶ Βασιλεῖς προσχυνοῦσι, * xαὶ λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι * συνήθως βοῶμεν· * Υπνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου * ὁ θάνατος τῶν Όσίων αὐτοῦ. Δόξα... xαὶ νῦν. Θεοτοχίον,

Ωσεὶ ἐλαία χατάχαρπος, * ἡ Παρθένος ἐβλάστησε * σὲ τὸν χαρπὸν τῆς ζωῆς, * χαρποφορεῖν τῷ Κόσμῷ * τὸ πλούσιον ἔλεός σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς'.

Τη ήν φωνήν σοι προσάγομεν * τοῦ Ληστοῦ xai βοῶμέν σοι· * Μνήσθητι ήμῶν, Σωτήρ, * ἐν τῆ βασιλεία σου.

Τὰ πολλά μου ἐγχλήματα * παραβλέψας, Φιλάνθρωπε, * δετξον μέτοχόν με τῆς σῆς * λαμπρότητος, δέομαι.

Τῶν ἀΑγγέλων τὰ τάγματα * δυσωποῦσί σε, Κύριε,* ὑπὲρ πάντων τῶν πιστῶν * τῶν πόθφ ὑμνούντων σε.

Μαρτυριχόν.

Ταϊς λιταϊς τῶν Μαρτύρων σου, * Ιησοῦ ὑπεράγαθε, * ίλεως ἡμιν γενοῦ * ἐν ὡρα τῆς χρίσεως.

ł,

Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, * τὸν Υἰὸν προσχυνήσωμεν * χαὶ Πνεῦμα, πάντες πιστοὶ, * τὸ θεῖον ὑμνήσωμεν.

Και νύν. Θεοτοχίον.

Ο χαρπός της χοιλίας σου * τοὺς χαρπῷ όλισθήσαντας * τοῦ Παραδείσου, Αγνή, * πολίτας εἰργάσατο.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτιχά.

^{*}Ηχος β'. [•]Οτε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.

Μόνε * ἀναμάρτητε Χριστὲ, * μόνε ἀνεξίχαχε, μόνη * πηγή χρηστότητος, ίδε μου τὴν στένωσιν, * ίδε τὴν θλῖψίν μου, * καὶ οὐλὰς τῶν τραυμάτων μου * ἐξάλειψον πάσας, * καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου * σῶσον τὸν δοῦλόν σου· * ὅπως * ἀθυμίας τὰ νέφη * πόϸρω ἐχδιώξας δοξάζω * σὲ τὸν ὑπεράγαθον Σωτῆρά μου.

Βλέψον, * ὦ ψυχή μου ταπεινή, * ίδε σου τὰ ἔργα ἀποῖα * εἰσὶ παμβέβηλα, * ίδε σου τὴν γύμνωσιν, * φεῦ xαὶ τὴν μόνωσιν· * xαὶ γὰρ μέλλεις χωρίζεσθαι * Θεοῦ xαὶ 'Αγγέλων, * xαὶ πρὸς ἀτελεύτητον * ῥίπτεσθαι βάσανον. * Νῆψον, * διεγέρθητι, σπεῦσον, * βόησον· 'Ημάρτηχα, Σῶτερ, * δός μοι τὴν συγχώρησιν xαὶ σῶσόν με.

Σώμα * κατεμόλυσα δεινώς, * ἔφθειρα ψυχὴν καὶ καρδίαν, * καὶ λογισμοῖς ὑυπαροῖς * πάσας τὰς αἰσθήσεις μου * κατετραυμάτισα, * ὀφθαλμοὺς ἐβεβήλωσα, * ἐσπίλωσα ὧτα, * λόγοις γλώσσαν ἔχρανα, * καὶ πάντα ἔχω αἰσχρά· * ὅθεν * σοὶ προσπίπτων κραυγάζω· * Δέσποτα Χριστὲ, ἡμαρτόν σοι, * ἡμαρτον, συγχώρησον καὶ σῶσόν με.

Έτερα Στιχηρά τοῦ Προδρόμου, όμοια.

Σπεύσον, * έξελοῦ με πειρασμῶν, * ἕνδοξε Κυρίου Προφῆτα, * καθικετεύω σε· * μάτην γὰρ κεκίνηνται * οἰ πολεμοῦντές με * κατ' ἐμοῦ πικροὶ Δαίμονες, * ζητοῦντες ἀρπάσαι * τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, * ὥσπερ στρουθίον οἰκτρόν· * μή με * καταλίπης εἰς τέλος, * γνώτωσαν δὲ μᾶλλον, Παμμάκαρ, * ὅτι σύ μου πέλεις καταφύγιον.

Στείρας * ό πανάγιος βλαστός, * βλάστημα τερπνόν της ἐρήμου, * ή χελιδών ή τερπνή, * ἀηδών ή εὐλαλος, * περιστερὰ ή χρυση, * τὴν στειρεύουσαν πάντοτε * ἀθλίαν ψυχήν μου * εὐχαρπον ἀνάδειξον * ἀγαθῶν πράξεων, * ὅπως * ἐχβλαστάνουσα στάχυν * τὸν ἐχατοστεύοντα, Μάχαρ, * ἔνθεον προσάξη σοι τὴν αἰνεσιν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΙ.

'Ρῦσαι * αἰωνίου με πυρὸς, * σχότους ἀφεγγοῦς χαὶ ἀνάγχης, * χαὶ πάσης θλίψεως, * πάσης χαχουχίας τε,* πάσης στενώσεως, * ἰχετεύω σε, Πρόδρομε, * χαὶ δεῖξον μερίδος * τὸν αὐτοχατάχριτον * ὅντα τοῖς πταίσμασι, * Μάχαρ, * σωζομένων εὐχαῖς σου, * ἔνθα τῶν 'Αγίων χορεῖαι * χαὶ χαρὰ ὑπάρχει ἡ ἀνέχφραστος. Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Θλίψεις * χαὶ δεινῶν ἐπαγωγαὶ, * πάθη τε ποιχίλα χειμάζει * τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, * Κόρη ἀπειρόγαμε, * Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· * χυβερνῆτίς μοι φάνηθι * θαλάσση τοῦ βίου, * χαὶ τὸν ἐπιχείμενον * πράϋνον χλύδωνα, * ὅρμφ * γαληνῷ μετανοίας * χαὶ ἀναψυχῆς ὀδηγοῦσα * τὸν τῆ θεία σχέπη σου προστρέχοντα. ᾿Απόστιχα Κατανυχτιχά, προσόμοια β΄.

[•]Ημαρτον είς σὲ, Σωτὴρ, * ὡς ὁ ᾿Ασωτος υἰός· * δέξαι με, Πάτερ, μετανοοῦντα, * xαὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Κράζω σοι, Χριστέ Σωτήρ, * τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν · * ἰλάσθητί μοι ὥσπερ ἐχείνψ, * χαὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Μαρτυριχόν.

Τῶν ἀγίων Μαρτύρων * πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, * xαὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, * πᾶσα πλάνη πέπαυται, * xαὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος * πίστει διασώζεται.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοχίον.

Τὴν πασαν ἐλπίδα μου * εἰς σὲ ἀνατίθημι· * Μῆτερ τῆς ζωῆς,* φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σχέπην σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΟΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Καθίσματα Κατανυχτιχά. [°]Ηγος β'.

Έννοοῦσα, ψυχή μου, * τῆς φριχτῆς ἡμέρας τὴν ἔτασιν, * τρό-Εμαξον τὴν ἀνταπόδοσιν * τῆς αἰωνίου χολάσεως, * καὶ ἐν μετανοία βόησον δαχρύουσα· * Ο Θεὸς, ἤμαρτον, ἐλέησόν με.

Έρευνῶν μου τὸ συνειδὸς τὸ κατάκριτον, * δειλιῶ σου τὸ φοβερὸν δικαστήριον, Κύριε, * ὅτι οὐκ ἔστιν ἐξ ἔργων σωτηρία· * ἀλλ' ὡς ἔχων τὸν πλοῦτον τῆς ἐὐσπλαγχνίας, * οἰκτείρησόν με, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * καὶ σῶσόν με.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Σε μεγαλύνομεν, Θεοτόχε, βοῶντες * Χατρε, ή ράβδος, * έξ ής ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας * ἀνείλεν ἐν ξύλφ τὸν θάνατον. Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυχτιχά.

'Ελέησόν με, είπεν ὁ Δαυίδ, * κἀγώ σα κράζω- "Ημαρτον, Σωτήρ· * τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας * διὰ τῆς μετανοίας ἐξαλείψας, * ἐλέησόν με.

Ελέησόν με, ό Θεὸς, * ἐλέησόν με, * ἐπὶ δυσὶν ἀμαρτήμασιν ὁ Δαυίδ ἐθρήνει· * ἐπὶ μυρίοις ἐγώ πλημμελήμασι βοῶ σοι· * Ἐκεῖνος τὴν στρωμνὴν * τοῖς δάχρυσιν ἔβρεχεν· * ἐγὼ δὲ ῥανίδα μίαν οὐ κέχτημαι· * ἀπέγνωσμαι καὶ δέομαι· * Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, μή παρίδης με * δεόμενον αντιλήψεως * της παρα σου· * επί σοι γαρ πέπαθεν ή ψυχή μαυ, * ελέησόν με.

Μετά την γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Εύσπλαγχνίαν υπάρχουσα.

Εύσπλαγχνίας τὴν ἀφθονον πηγὴν * Ἰορδάνων κατέδυσας poaïς, Ἰωάννη· * ὅθεν ἐκτενῶς καθικετεύω σε· * πάθεσε πολλοῖς καταποντούμενον * πελάγει με τοῦ βίου καθ' ἐκάστην χαλεπῶς * εὐπροσδέκτοις σου εὐχαῖς * ζωῆς πρὸς λιμένα χειραγώγησον.

Μαρτυριχόν.

Ο φαιδρύνας τοὺς ᾿Αγίους σου * ὑπὲρ χρυσὸν, * καὶ δοξάσας τοὺς ἘΟσίους σου * ὡς ἀγαθὸς, * ὑπ᾽ ἀὐτῶν δυσωπούμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τὴν ζωὴν ἡμῶν κυβέρνησον ὡς φιλάνθρωπος, * καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, * ὁ μόνος ἐν ᾿Αγίοις ἀναπαυόμενος. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τίς είδε, * τίς ήχουσε Μητέρα τίχτουσαν * τὸν ἐαυτῆς Δημιουργόν; * ἀπειράνδρως θηλάζουσαν * τὸν διδόντα τροφήν πάση σαρχί; * ῶ τοῦ θαύματος! * θρόνος Χερουβικὸς ἐδείχθη ή γαστήρ σου, * Θεοτόχε χεχαριτωμένη. * πρέαβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανών Κατανυχτιχός, ού ή άχροστιχίς.

Έμοις όδυρμοις χώραν, ω Σώτερ, νέμοις. Ίωστρ.

'Ωδή α΄. 'Ηχος β΄. Ο Εἰρμός.

Την Μωσέως φδην * άναλαβοῦσα βόησον, ψυχή * Βοηθός χατ
 Τ σχεπαστής * ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν * οὐτός μου Θιός, χατ
 δοξάσω αὐτόν. Τροπάρια.

'Εαυτούς, άδελφοι, * προ της εξόδου χλαύσωμεν πιχρώς, * όπως δάχρυσι χαλοίς * φύγωμεν δάχρυα τιμωρίας * έχοντα οὐδεν τότε ὄφελος.

Μυριάχις, Χριστέ, * ἐπηγγειλάμην τοῦ μετανοεῖν, * wai ἀνασθητον ψυχὴν * ἔχων, τοῖς σφάλμασι περιπίπτω· * σἰχτειρον, Σωτὴρ, ἐμὴν ἀσθένααι-

Paracleticus.

17

Digitized by Google

ТН ТРІТН ПРОІ.

Μαρτυριχά.

Οι βασάνων πυράν * ύπενεγχόντες θείφ δροσισμώ, * Αθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, * πυρὸς γεέννης λυτρώσασθέ με * πάθη γαλεπά περιχείμενον.

Ισχυροί χατ' έχθρων * άναδειχθέντες σθένει θειχώ, * την άνίσγυρον αύτῶν * χατεπαλαίσατε δυναστείαν, * Μάρτυρες Χριστοῦ Θεοτοχίον. άξιάγαστοι.

Φλογοφόρε λαβίς, * ην Ησαίας ἔβλεψέ ποτε, * τὰ ὑλώδη της έμης * χαρδίας πάθη, Θεογεννητορ, * φλέξον χαι είς τέλος άφάνισον.

Κανών τοῦ Προδρόμου, οὐ ή Αχροστιχίς.

Βαπτιστά, τήνδε την δέησιν προσδέγου. Ιωσήφ.

Ο Ειρμός. Έν βυθώ χατέστρωσέ ποτε.

Παπτιστά χαὶ Πρόδρομε Χριστοῦ, * χαταβαπτιζόμενον διηνε-🖸 χῶς * ταῖς ἡδοναῖς τοῦ σώματος * τὸν νοῦν μου χυβέρνησον, * χαι τὰ χύματα τῶν παθῶν χαταπράϋνον, * ὅπως ἐν γαλήνη * θεία γεγονώς ύμνολογήσω σε.

Άποφρήτω λάμψας φωτισμῷ, * ἄστρον ὡς πολύφωτον τῆς νοητής * άνατολής προέδραμες· * ύφ' ής χαταυγάζεσθαι * την χαρδίαν μου, Βαπτιστά, χαθιχέτευε * την έσχοτισμένην * πάσαις τών Δαιμόνων έπιθέσεσι.

Ποταμφ την άβυσσόν ποτε, * Πάνσοφε, χατέδυσας χαταχλυσμόν * έργαζομένην χάριτι * πάσης παραβάσεως. * άλλά, δέομαι, τούς χειμάρρους, Μαχάριε, * τῶν ἐμῶν πταισμάτων * ξήρανον ένθέω μεσιτεία σου.

Θεοτοχίον.

Τής άγνής Παρθένου συγγενής, * Μάχαρ, έχρημάτισας, τής τόν Θεόν * σωματωσάσης, Πρόδρομε· * μεθ' ής σε γεραίρομεν, * χαι δεόμεθα, οι τω θείω τεμένει σου * νῦν περιπολοῦντες, * οίχους ήμας ποίησον τοῦ Πνεύματος. Ωδή γ΄. Ο Εἰρμός.

» **V** τειρωθέντα μου τὸν νοῦν * χαρποφόρον, ὁ Θεὸς, ἀνάδειξόν » εύσπλαγχνία σου.

Τροπάρια.

'Ραθυμίας νυσταγμῷ * ἐβαρύνθην τὴν ψυχήν· * διέγειρόν με * πρός έγρήγορσιν, Χριστέ, * μετανοίας, του ποιείν * τά σά προστάγματα.

Μή με δείξης, 'Ιησου, * έν ήμέρα φοβερα * χατεγνωσμένον, * άλλὰ πρὸ τῆς τελευτῆς * ἐπιστρέψας, χαλεπῆς * ῥῦσαι χολάσεως.

Μαρτυρικά.

Οι τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ * μιμησάμενοι χαλῶς * ἐνθέοις τρόποις, * ᾿Αθλοφόροι Χριστοῦ, * τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινὰ * πάθη ἰάσασθε.

[•]Ινα τῶν ἐν οὐρανοῖς * ἀἰδίων ἀγαθῶν * ἀξιωθῆτε, * πασαν πεῖραν δεινῶν, * 'Αθλοφόροι, ἐπὶ Υῆς * στεἰρῶς ἡνέγκατε.

Θεοτοχίον.

Γαλουχείς μητροπρεπώς * τὸν τροφέα τοῦ παντὸς, * xαὶ φέρεις τοῦτον * ἐν ἀγχάλαις, ᾿Αγνὴ, * τὸν τὰ σύμπαντα χειρὶ * φέροντα πάντοτε.

Κανών τοῦ Προδρόμου.

'Εν πέτρα με της πίστεως στερεώσας.

Τάτρευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, * τὸν νοῦν μου σχο-Ττιζόμενον ἀμελεία * χαταύγασον ἐνθέφ σου μεσιτεία, * Κυρίου Πρόδρομε, * χαι πάσης ῥῦσαί με * ἐναντίας, δέομαι, * περιστάσεως.

Στειρώσεως ἀπέλυσας τὴν τεχοῦσαν * τεχθεὶς Θεοῦ προνοία, σοφὲ Προφῆτα· * στειρεύουσαν οὖν ἔργασαι χαρποφόρον * νῦν τὴν χαρδίαν μου, * Κυρίου Πρόδρομε, * ἀρετῶν ἐχφέρουσαν * τὰ βλαστήματα.

Τὸν πόθφ σοι δειμάμενον θεΐον οἰχον * τῆς ἄνω χληρουχίας τυχεῖν δυσώπει· * τοὺς πίστει τῷ τεμένει σου λειτουργοῦντας * ναοὺς τοῦ Πνεύματος * τοῦ θείου ποίησον, * Βαπτιστὰ χαὶ Πρόδρομε, * μεσιτείαις σου.

Θεοτοχίον.

'Ηγάλλετο ὁ Πρόδρομος ἐν νηδύϊ * φερόμενος μητρώα, χαι προσεχύνει * τὸν Κύριον φερόμενον σῆ νηδύϊ, * Θεοχαρίτωτε· * ὃν χαθιχέτευε, * ἀπὸ πάσης θλίψεως * λυτρωθῆναί με.

Ωδήδ. Ο Ειρμός.

» r τήν έχ παρθένου σου γέννησιν * ο Προφήτης προβλέπων, *

» L άνεκήρυττε βοών· * Την άκοην σου άκηκοα * και έφοβήθην, *

» ότι από Θαιμαν * xal έξ όρους αγίου * xατασχίου * έπεδήμη-

» σας, Χριστέ. Τροπάρια.

Σεσυλημένον με πάντοθεν * χαι πτωχεύοντα, Λόγε, * χαθορῶν ό δυσμενής, * τῆ ἀπωλεία μου τέρπεται * ὁ δολιόφρων· * Κύριε τῆς δόξης, * πλουτιστὰ τῶν ἀπόρων, * τῆς αὐτοῦ με * χαχουργίας ἐξελοῦ.

Χεϊρας χαὶ ὄμματα, Κύριε, * χατεἰρὑπωσα πράττων, * ἀ οὐχ ἔξεστι ποιεῖν, * χαὶ εἰς ὀργὴν συνεχίνησα * τοὺς οἰχτιρμούς σου * χαταδαπανήσας· * τὴν σὴν μαχροθυμίαν * ἐπιβλέψας * οἰχτειρόν με, 'Αγαθέ.

тң трітң проі.

Μαρτυριχά.

'Ως θαυμαστός ό Θεὸς ἡμῶν * ἐν Αγίοις ὑπάρχει * πειθαρχήσασιν αὐτῷ, * καὶ καθελοῦσι τὰ ξόανα * τῆς ἀπωλείας * καὶ κληρωσαμένοις * Παραδείσου τὸ πλάτος, * οὐπερ πάλαι * ἐξεβλήθη ὁ 'Αδάμ.

'Ρείθροις αιμάτων, Μαχάριοι, * άνεστείλατε λύθρον * προσαγόμενόν ποτε * Δαίμοσι πασιν ολέθριον, * ἐπ' ἀπωλεία τῶν πεπλανημένως * προσαγόντων ἀνθρώπων· * διὰ τοῦτο * μαχαρίζεσθε ἀεί. Θεοτοχίον.

Μεμυημένος ἐν Πνεύματι * Προφητῶν, Θεοτόχε, * ὁ περίδοξος χορὸς * τὸ ὑπὲρ νοῦν σου μυστήριον * ποιχιλοτρόπως, * τοῦτο προχαράττει * ἰεροῖς ἐν συμβόλοις, * ών τὸ πέρας * χαθορῶμεν τηλαυγώς. Κανών τοῦ Προδρόμου.

'Ελήλυθας * έχ Παρθένου.

Τ οῦ κλίναντος * οὐρανοὺς καὶ βροτοῖς ὁμιλήσαντος * τὴν χάραν ὑπέκλινας * τῆ δεξιῷ σου, Πανόλβιε· * ἡ με περιφρούρησον, * ἐν ταπεινώσει φυλάττων * τὴν χαρδίαν μου.

Η ἔρημος * σὲ πολίτην ἡ ἄβατος ἔσχηχε, * μακάριε Πρόδρομε· * ὅθεν βοῶ σοι· Τὴν ἔρημον * πάσης θείας πράξεως * γεγενημένην ψυχήν μου * περιποίησον.

Νόμον Θεού * έχδιχών παρανόμως ανήρησαι * διο ιχετεύω σε, * παρανομούντα με παντοτε * χαι δελεαζόμενον * ταϊς τών Δαιμόνων απαταις * έπανόρθωσον.

Δειμάμενος * σεαυτόν τοῦ Δεσπότου ἀνάχτορον, * πρός θετα σχηνώματα * νῦν μεταβέβηχας, Πρόδρομε, * ὧν τυχετν ἰχέτευε * τόν σοι πανάγων οἶχον * ἀνεγείραντα.

Θεοτοχίον.

Ἐπίβλεψον * ἐπ' ἐμὲ τὸν νοσοῦντα, Πανάμωμε, * xal λῦσον τὰ πάθη μου * τὰ χαλεπὰ xal δυσίατα, * ὅπως μεγαλύνω σε * τὴν μεγαλύνασαν ἄπαν * τὸ ἀνθρώπινον.

Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

Τήν άχλύν τῆς ψυχῆς μου, * Σωτήρ μου, διασχεδάσας, *
 τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου * χαταύγασόν με, ὡς μόνος *
 τῆς εἰρήνης Βασιλεύς.

Τροπάρια.

'Αμαρτίας συνάπτω * ἀφρόνως ταῖς ἀμαρτίαις, * xαὶ ἀνάνευσις οὐχ ἔστιν * ἐν τῷ θανάτω μου· οἴμοι ! * πῶς ὀφθήσομαι Χριστῷ ;

Ναυαγήσας ώς πλοΐον, * ἀπώλεσά μου τὸν φόρον, * ὄν μοι δέδωχας, Οἰχτίρμον, * καὶ νῦν πενόμενος χράζω· * Μὴ παρίδης με, Χριστέ.

Μαρτυρικά.

'Ως την δόξαν παριδόντες * την χάτω και πατουμένην, * οὐρανίου, 'Αθλοφόροι, * χατηξιώθητε δόξης * συνυπάρχοντες Χριστῷ.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρχα * τὸν νοῦν χωρίσαντες πίστει, * τὰς βασάνους οἰχειοῦσθε * ἐρωτιχῶς, 'Αθλοφόροι, * οἰχειούμενοι Χριστῷ. Θεοτοχίον.

Δανιήλ σε όρος μέγα * έν πνεύματι έθεώρει, * Θεοτόκε, έξ οὐ λίθος * ἀποτμηθεὶς ἐκλεπτύνει * τῶν Δαιμόνων τὰ γλυπτά. Κανών τοῦ Προδρόμου. Ο φωτισμός * τῶν ἐν σκότει.

Τ αϊς προχοαϊς * Ιορδάνου τὰ ἐρείθρα * τῆς ἀφθαρσίας, * Πρό-Τ δρομε, βαπτίσας Χριστόν δυσώπει, * τὰς ἀναβλύσεις * τῶν παθῶν μου ζηρᾶναι, * καὶ χειμάἰρουν τρυφῆς κληρώσασθαι * καὶ τὴν τῶν Δικαίων τερπνὴν ἀγαλλίασιν.

"Ηδη θρηνώ * και συστέλλομαι φόβω * και ἀπορία * πάντοτε συνέχομαι, ἐννοῶν μου * τὰ πεπραγμένα, * και τὴν μέλλουσαν δίκην * τὴν φρικώδη· * εὕσπλαγχνε Κύριε, * φεἴσαί μου τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ παρακλήσεσιν.

Νομοθετών * τοῖς λαοῖς σωτηρίαν * ἐν μεταγνώσει, * Πρόδρομε, πταισμάτων γενησομένην, * μέσον τοῦ νόμου * xaì τῆς χάριτος ἔστης· * διὰ τοῦτο ἐχδυσωποῦμέν σε, * τρόποις μετανοίας ἡμᾶς χαταφαίδρυνον.

Δός μοι χαιρόν * μετανοίας ραθύμως * τὸν παρελθόντα * ὅλον δαπανήσαντι, Εὐεργέτα· * ἔχω εἰς τοῦτο * δυσωποῦντά σε, Λόγε,* Ἱωάννην τὸν μέγαν Πρόδρομον, * χαὶ τῆς μετανοίας παγχόσμιον κήρυχα. Θεοτοχίον.

Ἐπιβουλαζς * xαὶ ἐνέδραις τοῦ πλάνου * ἐθανατώθην, * Δέσποινα πανάμωμε· ζώωσόν με, * ή τετοχουζα * τὴν Ζωὴν τῶν ἀπάντων, * Θεοτόχε, τὴν ἐνυπόστατον, * ἕνα σε ὑμνῶ εὐσεβῶς τὴν Πανάμωμον.

'Ωδής΄. Ο Ειρμός.

Βυθφ άμαρτημάτων * συνέχομαι, Χριστέ, * χαι έν πελάγει

D τοῦ βίου χειμάζομαι· * ἀλλ ώσπερ τὸν ἰωνᾶν ἐχ τοῦ θη-

» ρὸς, * κάμὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε * καὶ διάσωσον, Σωτήρ. Τροπάρια.

Ως πάλαι Χαναναία, * χραυγάζω σοι, Σωτήρ· * Υιἐ Θεοῦ, ἐλεήσας με οἰχτειρον· * ψυχὴν γὰρ πάσχουσαν ἔχω ἐν δεινοῖς, * χαὶ μὴ ἑαυτῆς εἰς αἴσθησιν * βουλομένην νῦν ἐλθεῖν.

Ταράσσει με ἀμέτρων * χλυδώνιον παθῶν· * ὡς τῆ θαλάσση ποτὲ ἐπετίμησας, * χαὶ ἔσωσας τοὺς ἀγίους Μαθητὰς, * χἀμὲ, ἰησοῦ, ἀνάγαγε * χαὶ διάσωσον, Χριστέ.

Μαρτυριχά.

Έξέστησαν 'Αγγέλων * ἀσώματοι χοροὶ * τὴν χαρτερίαν ὑμῶν τὴν ἐν σώματι, * χαὶ ἤνεσαν τὸν παρέχοντα ὑμῖν, * σεπτοὶ 'Αθληταὶ, χαὶ δύναμιν * χαὶ χαμάτων ἀμοιβήν.

'Ραινόμενοι αιμάτων * οιχείων ταζς ροαζς, * χαι όφθαλμούς έχχεντούμενοι, Μάρτυρες, * πηγνύμενοι ὑπὸ χρύους χαλεποῦ * πρὸς θάλψιν ζωῆς μετέβητε, * ἀνυμνοῦντες τὸν Χριστόν.

Θεοτοχίον.

'Ως τράπεζα τὸν ἄρτον * χωρεῖς τὸν μυστικὸν, * ἐξ οὐ φαγόντες οὐκέτι λιμώττομεν, * Πανύμνητε, οἱ εἰδότες σε Χριστοῦ * τοῦ πάντων Θεοῦ γεννήτριαν * καὶ τροφὸν ὡς ἀληθῶς.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Έν ἀβύσσω πταισμάτων.

Ηξάμενος αίτησαι, * άμαρτιῶν συγχώρησιν * δωρηθηται τοις πίστει ὑμνοῦσί σε.

Συντριβήν τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, * τῶν ἀμαρτιῶν τὸ φορτίον διάλυσον, * xαὶ παρ' ἐλπίδα σῶσόν με * ταῖς εὐχαῖς σου, μαχάριε Πρόδρομε.

'Ιησοῦν, ὃν χειρί σου ἐβάπτισας, * Πρόδρομε, ἰχέτευε, χειρός με ρύσασθαι * τῆς ἀμαρτίας, αἰροντα * πρὸς αὐτὸν. ἀεὶ χεῖρας, πανένδοξε. Θεοτοχίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας συνέχομαι, * ὕπνος ἀμαρτίας βαρεῖ τὴν χαρδίαν μου· * τῆ σῆ ἀγρύπνῳ, Πάναγνε, * μεσιτεία ἐξέγειρον, σῶσόν με. 'Ωδὴ ζ'. Ο Εἰρμός.

- » νητά Χερουβίμ μιμούμενοι * Πατδες έν τη χαμίνω * έχόρευον
- » Ι βοῶντες· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὅτι ἐν ἀληθεία * xαὶ
- » χρίσει ἐπήγαγες * ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, *

» ὁ ὑπερύμνητος * xαὶ δεδοξασμένος * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Νόμους τοὺς σοὺς ἡθέτησα, * ὑπήχθην τε ταῖς ἀλόγοις * ἐπιθυμίαις, πράττων * τὰ μὴ ἀνήχοντα, Χριστὲ, * ὅτι ἐματαιώθην * ἐν τῆ ἀπονοία μου, * ὥσπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐπὶ γῆς * μὴ οὖν ἐάσης με, * Σῶτερ, ἀπολέσθαι * διὰ φιλανθρωπίαν.

Έν ἀνομίαις, Κύριε, * ἰδοὺ ἐγὼ συνελτφθην, * ὡς ὁ Δαυἰδ κραυγάζω, * καὶ ὡς ἡ Πόρνη δακρύω· * καὶ ὡς παραπικραίνων * δοῦλος παρεπίκρανα * σὲ τὸν μόνον ὑπάρχοντα Θεὸν ἀγαθόν· * μὴ οὖν ἐάσης με, * Σῶτερ, ἀπολέσθαι * διὰ φιλανθρωπίαν.

Μαρτυρικά.

Μαρτυριχῶς ἡγώνισται * δῆμος τῶν ἀΑθλοφόρων, * μαρτυριχῶς ἐστέφθη * τῆ ζωηφόρω δεζιῷ, * ὅτι ἐν ἀληθεία * τὸν Θεὸν ἡγά-

πησε, * τὸν τὰ πάντα πεποιηχότα λόγφ αὐτοῦ· * χαὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς * χαίρων ἀπολαύει * τῆς θείας χληρουχίας.

'Οφθαλμούς έχχεντούμενοι, * χαι ἀφαιρούμενοι χεϊρας * χαι πόδας, εὐθυδρόμως * πρὸς οὐράνιον οἰ εὐχλεεῖς * ἐστέλλοντο πορείαν, * χαθυποσχελίζοντες * τὰς πορείας τοῦ μόνου πολεμήτορος. * Αὐτῶν ταῖς προσευχαῖς * σῶσον πάντας, * Λόγε, * τούς σε δοξολογοῦντας.

Τὰ Χερουβίμ δοξάζουσι, * τὰ Σεραφίμ ἀνυμνοῦσι, * Θρόνοι xal 'Εξουσίαι * xal Κυριότητες ἀεἰ * τὸν ὑπὲρ νοῦν σου τόχον, * Μαρία πανύμνητε, * ὅτι μόνη Θεὸν χυοφορεῖς ἐν σαρχί· * ὅν αἰτησαι, Αγνὴ, * πάντας ἡμᾶς σῶσαι * τοὺς πόθφ σε τιμῶντας.

Κανών του Προδρόμου. Αντίθεον πρόσταγμα.

Π ροφρίζους άξίνη σου * τῆς μετανοίας * ἐχτίλας τοὺς μώλωπας * τῆς ἐμπαθοῦς ἀαρδίας μου, * ἐμφύτευσον, Πρόδρομε, * θείαν ἀπάθειαν, * φόβον τε ἀγνότατον Θεοῦ * πάσης χαχίας ἀλλοτριοῦντά με.

Ροατς ώς έβαπτισας * τοῦ Ιορδάνου * στεγάζοντα ὕδασι * τὰ ὑπερῷα Κύριον,* αὐτὸν χαθιχέτευε, * ὕδωρ δωρήσασθαι * θείας χατανύξεως ἀεὶ * τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, ἔνδοξε Πρόδρομε.

Ο Κόσμου τὸν αἰροντα * τὴν ἀμαρτίαν * Ἀμνὸν Θεοῦ, Πρόδρομε, * xηρύξας, τοῦτον αἰτησαι, * ἐρίφων τῆς μοίρας με * δεῖξαι ἀλλότριον, * xαὶ τοῖς δεξιοῖς αὐτοῦ xἀμὲ * συναριθμῆσαι πρόβάτοις, ἔνδοξε. Θεοτοχίον.

Στειρεύουσα φέρει σε * νηδὺς, Παρθένε, * ἐγγάστριον φέρουσαν * τὸν Λόγον σωματούμενον· * ὄν θείοις σχιρτήμασιν * ὁ μέγας Πρόδρομος, * στείρας ὁ πανάγιος χαρπὸς, * ἐπέγνω χαίρων χαὶ προσεχύνησε. 'Ωδὴ ή'. Ο Εἰρμός.

• Τ ον έν τη βάτφ Μωση * της Παρθένου το θαύμα * έν Σι-

• Ι ναίφ τῷ ὅρει * προτυπώσαντά ποτε * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε *

χαι υπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
 Τροπάρια.

Ινα θεώσης ήμας, * ἐσαρχώθης δι' οἶχτον· * οὐ συνῆχα δὲ ὅλως, * δουλωθείς ταῖς ἡδοναῖς· * τῆ σῆ ἀγαθωσύνῃ * ἐπίστρεψόν με, Χριστὲ, * ἡ πάντων σωτηρία.

Σύ, ό Ποιμήν ό χαλός, * πλανηθείσαν είς όρη * παραβάσεως, Λόγε, * τήν άθλίαν μου ψυχήν * ἐπίστρεψον χαὶ σῶσον, * μή με τελείως ἐχθρὸς * ὁ πλάνος χαταπίη.

Μαρτυριχά.

Στώμεν ἀνδρείως ὀμοῦ, * ἀνεβόων ἀλλήλοις * οἱ τερπνοὶ ᾿Αθλοφόροι * αἰχιζόμενοι δεινῶς· * Χριστὸς ἰδοὺ προτείνει * τῆς νίχης τοὺς στεφάνους * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

тң трітң проі.

'Ισχυροτάταις νευραζς * τών στερρών ύμών πόνων * ἀπεπνίξατε ὄφιν * τὸν βουλόμενον ὑμᾶς * δελεάσαι χαχούργως, * χαὶ Παραδείσου τρυφής * ὦφθητε χληρονόμοι.

Θεοτοχίον.

Ινα θεώση ήμας, * ο Θεός έσαρχώθη * έξ άγνῶν σου αιμάτων, * χαι έγένετο βροτός, * παρθένε Θεοτόχε· * δν έχδυσώπει άει * ὑπέρ τῶν σὲ τιμώντων.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Κάμινός ποτε.

Δίδου δεξιάν * ἐμοὶ χαμαὶ χειμένω, * ὁ δεξιάν ἐχτείνας, Πρό-Δόρομε, * χαὶ λούσας τοῖς ὕδασι * τὸν ᾿Αμόλυντον, χαὶ ῥῦσαί με * τοῦ μολυσμοῦ τοῦ σώματος, * ὅλον ἀποχαθαίρων * τῆ μετανοία, χαὶ σῶσόν με.

Έχουσα, ψυχή, * χαιρόν τοῦ μεταγνῶναι, * τῆς ἀμελείας τόν βαθύτατον * ὕπνον ἀποτίναξον, * χαι σπουδαίως ἐπαγρύπνησον, * βοῶσα τῷ Δεσπότη σου * Εῦσπλαγχνε, οἰχτειρόν με * τοῦ Βαπτιστοῦ παραχλήσεσι.

Χείμαρροι παθών * χαι ύδατα χαχίας * ἕως ψυχῆς μου ἐπεισήλθοσαν, * μαχάριε Πρόδρομε- * σπεῦσον τάχος ἐξελέσθαι με, * ὁ ποταμοῦ τοῖς ῥεύμασι * λούσας τῆς ἀπαθείας * τὸ γαληνότατον πέλαγος.

Οίμοι τῷ πολλὰ * χαχὰ πεποιηχότι! * οίμοι τῷ μόνφ παροργίσαντι * Θεὸν τὸν πανάγαθον! * Βαπτιστὰ Χριστοῦ, βοήθει μοι, * χαὶ βράβευσον πταισμάτων μου * λύσιν, χαὶ τῶν χρεῶν μου * ἀποχοπὴν μεσιτείαις σου.

Θεοτοχίον.

°Υψιστον Θεόν * σαρχὶ ἀποτεχοῦσα, * ἀπὸ χοπρίας με ἀνάστησον * παθῶν τῶν θλιβόντων με,* χαὶ δεινῶς ὅλον πτωχεύσαντα * τατς θείαις χαταπλούτισον, * Πάναγνε, ἀρεταῖς με, * ὅπως ὑμνῶ σε σωζόμενος. 'Ωδὴ θ'. Ο Εἰρμός.

Γητών γηγενών * τίς ήχουσε τοιούτον; * ή τίς έώραχέ ποτε, *

- Ταρθένος εύρέθη * έν γαστρί έχουσα, * και άνωδίνως τὰ
- βρέφος ἀποτεκοῦσα; * Τοιοῦτόν σου τὸ θαῦμα xai σὲ, ἀΥνή *
- » Θεοχυήτορ Μαρία, * μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

[•]Ω πῶς φρικτὸν ^{*} ὑπαρχει σου τὸ βῆμα, ^{*} ἐν ϣ κριθῆναι προσδοχῶ, ^{*} καὶ οὐκ αἰσθάνομαι ὅλως ^{*} τούτου τὸ ἔμφοβον, ^{*} ἐν ἄμελεία τὸν πάντα διάγων χρόνον ! ^{*}ἐπίστρεψόν με, μόνε Δημιουργὲ, ^{*} ὁ Μανασσῆν ἐπιστρέψας ^{*} πλημμελήσαντα.

Στήσον, Χριστέ, * τὰ ρεύματα, βοῶ σοι, * τῶν ἀμετρήτων μου χαχῶν, * ὄμβρους διδούς μοι δαχρύων * ἐναποπλύνοντας *

HXOE B'.

τὸν μολυσμὸν, ὃν ὑπέστην ἐξ ἀφροσύνης· * xαὶ σῶσόν με, ὁ σώσας τὴν ἐχ ψυχῆς * μετανοήσασαν Πόρνην * τῷ ἐλέει σου. Μαρτυριχά.

Η φωταυγής * τῶν θείων Αθλοφόρων * μνήμη ὡς ἥλιος ἡμῖν * ἐξανατείλασα πᾶσι, * τῆς γῆς τὰ πέρατα * φωταγωγεῖ, καὶ τὸ σκότος ἀποδιώκει * τῆς εἰδωλομανίας, καὶ τῶν παθῶν * τῶν ψυγοφθόρων τὸν ζόφον * θείφ Πνεύματι.

Φάλαγξ σεπτή, * στρατὸς τροπαιοφόρος * καὶ ἐκλεκτή παρεμβολή, * δήμος ἀγίων Μαρτύρων, * χορὸς μακάριος * χοροστασίαις συνήφθη τῶν ἀ Ασωμάτων. * Αὐτῶν, Χριστὲ, πρεσβείαις, πάντας ἡμᾶς * τῆς Βασιλείας μετόχους * τῆς σῆς ποίησον.

Θεοτοχίον.

Φωτιστιχαϊς * αύγαϊς τοῦ ἐχ γαστρός σου * ἐξανατείλαντος ἡμῖν, * χαὶ ἀθείας τὴν νύχτα * ἐξαφανίσαντος, * Παρθενομῆτορ Μαρία, φώτισον πάντας * τοὺς πίστει σε τιμῶντας, χαὶ ἀφεγγοῦς * λύτρωσον σχότους ἐν ὡρα * χαταχρίσεως.

Κανών του Προδρόμου. 'Ανάρχου Γεννήτορος.

' Ιλύος με λύτρωσαι * της άμαρτίας, Κύριε, * άναμάρτητε μόνε * Ιχαι πολυέλεε, * ταζς τοῦ Βαπτιστοῦ ixεσ(αις * τοῦ σε παντι * χηρύξαντος Κόσμφ * 'Αμνὸν Θεοῦ αἰροντα * τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήματα.

Ως ρόδον ήδύπνοον, * ώς εὔοσμον χυπάρισσον, * ώς ἀμάραντον χρίνον, * ώς μύρον τίμιον * ἔχων σε, Κυρίου Προρήτα, * τής τῶν ἐμῶν * ἔργων δυσωδίας * εὐχαῖς σου ρυσθήσομαι * ὁ προστρέχων ἐν τῆ σχέπη σου.

Στειρεύειν ἀχάρπων με, * Παμμάχαρ, ἔργων ποίησον, * ἀρετῶν εὐτεχνίαν * ἀεὶ προσφέροντα * τέχνον με Κυρίου ποιοῦσαν, * χαὶ χοινωνὸν * θείας Βασιλείας * χαὶ τῆς ὁμηγύρεως * τῶν ἐΑγίων ὁμοδίαιτον.

'Ημιν τοις ποθουσί σε * χαι πόθω σε γεραίρουσι * χαι τῷ θείω ναῷ σου * περιχορεύουσι * δίδου οὐρανόθεν τὴν λύσιν * τῶν δυσχερῶν, * Πρέδρομε Κυρίου, * χαι βίου διόρθωσιν * χαι πταισμάτων ἀπολύτρωσιν. Θεοτοχίον.

Φερόμενον απαντα * τὸν φέροντα τῷ νεύματι * ἐν γαστρὶ προσεχύνεις * τῆς Θεομήτορος· * μεθ' ἦς ἐχδυσώπει, Προφῆτα, * τὴν ταπεινὴν * σώζεσθαι ψυχήν μου * πολλοῖς περιπίπτουσαν * χαθ' ἡμέραν πλημμελήμασιν.

Απόστιχα Κατανυχτιχά τῶν Αἶνων.

Πάντας ὑπερβάλλω τη ἀμαρτία· * τίνι μαθητεύσω τη μετανοία; * ἐἀν στενάζω ὡς ὁ Τελώνης, * νομίζω βαρείν τοὺς οὐ-

Paracleticus.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΙ.

ρανούς· * ἐἀν δαχρύσω χαθὼς ἡ Πόρνη, * μιαίνω τοῖς δάχρυσι τὴν Υῆν· * ἀλλὰ δός μοι τὴν ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν, * ὁ Θεὸς, χαὶ ἐλέησόν με.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε, Κύριε, * ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεἰς, * xal τὴν xapδίαν μου xaθάρισον, * ναὸν αὐτὴν ποιῶν * τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος· * μή με ἐξουδενώσης * ἀπὸ τοῦ σου προσώπου, * ὁ ἀμέτρητον ἔχων * τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυριχόν.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες * οἰ ἄγιοι Μάρτυρες * ὅπλον ἀχαταγώνιστον, * πᾶσαν τοῦ Διαβόλου * τὴν ἰσχὺν χατήργησαν· * χαὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, * τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, * ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῷ πρεσβεύοντες.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοχίον.

Χαΐρε, Μαρία Θεοτόχε, * ὁ ναὸς ὁ ἀχατάλυτος, * μᾶλλον δὲ ὁ ὅΑγιος, * χαθώς βοῷ ὁ Προφήτης· * ὅΑγιος ὁ ναός σου, * θαυμαστὸς ἐν διχαιοσύνη.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς'.

Τη ήν φωνήν σοι προσάγομεν * του Αηστου, χαι βοωμέν σοι·* Μνήσθητι ήμων, Σωτήρ, * έν τη Βασιλεία σου.

Τὸν Ληστὴν ὑπερβέβηκα * καὶ τὴν Πόρνην τοῖς πάθεσιν·* οἰκτείρησόν με, Σωτὴρ, * τὸν αὐτοκατάκριτον.

Καταδύσας την άβυσσον * εὐσπλαγχνίας ἐν ὕδατι, * Πρόδρομε, ταῖς σαῖς εὐχαῖς * τὰ πάθη μου μείωσον.

Μαρτυριχόν.

Οί τῆς πλάνης τὰ ῥήματα * τῶν αἰμάτων τοῖς ῥεύμασι * ψύξαντες, Χριστοῦ 'Αθληταὶ, * ἀξίως δόξάζεσθε.

Δόξα.

Ρητορεύων, ώς γέγραπται, * νοῦς ἀνθρώπων οὐ δύναται * Θεότητος μίαν ἀρχὴν * ὑμνεῖν τρισυπόστατον.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Την άφλέχτως χυήσασαν * τον Θεον τον προάναρχον * έγχωμιων πάντες ώδαζς * άπαύστως ύμνήσωμεν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἡχος β΄. Οτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Σώτερ, * τφ Σταυρφ προσηλωθείς, * ήλιος ίδων ἐσχοτίσθη * άπὸ τοῦ φόβου αὐτοῦ, * χαὶ τὸ χαταπέτασμα * Ναοῦ ἐἰρἡήγυιτο, * ἡ δὲ γῆ χατεσείετο, * χαὶ πέτραι ώσαὐτως * τρόμφ διεσχίζοντο, * ὁρᾶν μὴ σθένουσαι * Κτίστην * τὸν αὐτῶν ἐπὶ ξύλου * πάσχοντα ἀδίχως βουλήσει * χαὶ ὑπὸ ἀνόμων ὑβριζόμενον.

Όλος * χαταβέβληται εἰς γῆν, * ὅλος ἀνετράπη καὶ κείται * πτῶμα ἐξαίσιον * ὅφις ὁ παμπόνηρος, * ἀνυψωθέντος σου * ἐπὶ ξύλου, Φιλάνθρωπε· * ᾿Αδὰμ δὲ κατάρας * λύεται, καὶ σώζεται * ὁ πρὶν κατάκριτος· * ὅθεν * καὶ ἡμεῖς δυσωποῦμεν· * σῶσον ἡμᾶς, οἴκτειρον πάντας * καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Κρίσιν * δέχη, μόνε Βασιλεῦ, * ὁ κρίναι τὰ σύμπαντα μέλλων * ἐν τῆ ἐλεύσει σου, * στέφος ἀνεδήσω δὲ, * Σῶτερ, * ἀκάνθινον, * ὑπεκτίλλων, Φιλάνθρωπε, * τὴν ἐκ τῆς ἀπάτης * ἀκανθαν προθέλυμνον, * τῆ δυναστεία σου, * πᾶσιν * ἐμφυτεύων τοῖς πίστει * σταύρωσιν τὴν σὴν προσκυνοῦσι * τὴν τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἐπίγνωσιν.

Έτερα τής Θεοτόχου, όμοια.

Πλοῦτος * πτωχευόντων καὶ τρυφή, * καὶ καταφυγή τῶν πενήτων, * καὶ ὀρφανῶν ή ἐλπὶς * σὐ ὑπάρχεις, Δέσποινα, * καὶ σὲ δοξάζομεν * οἱ ἐν θλίψει κραυγάζοντες· * ᾿Αγία ᾿Αγίων, * λύτρωσαι προφθάσασα * καὶ νῦν τοὺς δούλους σου * πάσης * ἐπηρείας Δαιμόνων, * καὶ τῆς χαλεπῆς τιμωρίας * καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Οντως * ὑπερῆραν ἀληθῶς * τῶν ἀνομιῶν μου τὰ πλήθη * τὴν χεφαλήν μου, Αγνή, * χαὶ αἱ ἀνομίαι μου * ὑπερεπλήθυναν, * χαὶ φορτία δυσβάσταχτα * χαὶ ἀμετρα, Κόρη, * χέχτημαι ὁ δείλαιος * χαὶ ἀδιόρθωτος. * Σὺ οὖν * τῇ θερμῇ σου πρεσβεία * πρίφθασον χαὶ σῶσόν με, μόνη * τῶν ἀμαρτανόντων ἡ διόρθωσις.

Ωσπερ * ἐν λιμένι προσδραμών * ὑπὸ τὴν ἀγίαν σου σχέπην, * Παρθενομῆτορ ἀγνὴ, * δέομαι, σπλαγχνίσθητι, * μὴ ἀποφρίψης με, * ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου * τῆς νῦν ἐπελθούσης * θλίψεως, ὡς ἔχουσα * τὸ συμπαθὲς φυσιχόν * Μῆτερ * τοῦ Θεοῦ τοῦ 'Υψίστου, * πάντοτε πρεσβεύουσα σῶζε * πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον, έμοιον.

Βότρυν * τὸν παμπέπειρον, * Αγνὴ, * ὅν ἀγεωργήτως ἐν μήτρα * ἐχυοφόρησας, * ξύλφ ὡς ἑώραχας * τοῦτον χρεμάμενον, * θρηνφδοῦσα ἡλάλαζες * χαὶ ἔχραζες· Τέχνον, * γλεῦχος ἐναπόσταξον, * δι' οὐ ἡ μέθη ἀρθῆ * πᾶσα * τῶν παθῶν, Εὐεργέτα, * δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοχυίας * θείαις παραχλήσεσιν, ὡς εῦσπλαγχνος.

'Απόστιχα Σταυρώσιμα.

Σῶσόν με, Χριστὲ Σωτήρ, * τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, * ὁ σώσας Πέτρον ἐν τῆ θαλάσση, * xαὶ ἐλέησόν με, ἱ Θεός.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ξύλον ζωῆς ἀνέδειξας ἡμῖν * τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ· * xαὶ δι' αὐτοῦ xαταργήσας * τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, * ἐζωοποίησας ἡμᾶς * νεχρωθέντας τῆ ἀμαρτία· * διὸ βοῶμέν σοι· * Ηὐεργέτα τῶν ἀπάντων, * Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυριχόν.

Χοροί Μαρτύρων ἀντέστησαν * τοῖς τυράννοις λέγοντες· * Ἡμεῖς στρατευόμεθα * τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων· * εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις * ἀναλώσετε ἡμᾶς, * οὐχ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

> Δόξα... και νῦν. Σταυροθεοτοχίον. Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.

Πάνους * ὑπομείνασα πολλοὺς * ἐν τῆ τοῦ Υἰοῦ xal Θεοῦ σου * σταυρώσει, "Αχραντε, * ἔστενες δαχρύουσα * xal ἀλαλάζουσα· * Οίμοι ! τέχνον γλυχύτατον, * ἀδίχως πῶς πάσχεις, * θέλων ἐχλυτρώσασθαι * τοὺς ἐξ 'Αδὰμ γηγενεῖς; * Όθεν, * παναγία Παρθένε, * σὲ παραχαλοῦμεν ἐν πίστει, * ίλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τήν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσφ τῆς γῆς, * Χριστὲ ὁ Θεός· * ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, * ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη * χράζοντα· Κύριε, δόξα σοι.

Τον ζωοποιον Σταυρόν * της σης άγαθότητος, * δν έδωρήσω ήμιν * τοις άναξίοις, * Κύριε, * σοι προσάγομεν εις πρεσβείαν *

ΗΧΟΣ Β'.

σώζε τοὺς βασιλεϊς, * xai τὴν πόλιν σου * εἰρήνευσον διὰ τῆς Θεοτόχου, * μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίου.

Η Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ, * ἐπὶ ξύλου ὀρῶσά σε νεκρὸν * ἡπλωμένον, κλαίουσα * πικρῶς, Γἰέ μου, ἔλεγε, * τί τὸ φοβερὸν τοῦτο μυστήριον; * ὁ πᾶσι ὃωρούμενος * ζωὴν τὴν αἰώνιον, * ἐχουσίως ἐν σταυρῷ * πῶς θνήσχεις θάνατον ἐπονείδιστον;

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, έτερα Σταυρώσιμα.

Τὴν ἄχραντον Ἐἰχόνα σου * προσχυνοῦμεν, ᾿Αγαθὲ, * αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, * Χριστὲ ὁ Θεός· * βουλήσει γὰρ ηὐδόχησας σαρχὶ * ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, * ἶνα ρύσῃ, οὒς ἔπλασας * ἐχ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· * ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· * Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Ο φωτίσας τὰ ἐπίγεια * διὰ Σταυροῦ, * καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν * ἀμαρτωλοὺς, * μὴ χωρίσης με τῆς ποίμνης σου, * ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, * ἀλλὰ ζήτησόν με, Δέσποτα, * τὸν πλανώμενον, * καὶ τῆ ἀγία σου ποίμνῃ * συναρίθμησον, * ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Παρεστώσα τῷ Σταυρῷ σου * ἡ ἀσπόρως τεχοῦσά σε, * καὶ μὴ φέρουσα ὁρᾶν * ἀδίχως πάσχοντα, * ὠλοφώρετο χλαυθμῷ, * καὶ ἀνεβόα σοι· * Πῶς πάσχεις, ὁ τῆ φύσει ἀπαθὴς, * γλυκύτατε Γιέ; * ὑμνῶ σου τὴν ἄχραν ἀγαθότητα.

Μετά τὴν γ΄. Στιγολογίαν, ἕτερα Σταυρώσιμα.

Ος ό Δηστής όμολογω * και βοώ σοι τῷ ἀγαθῷ * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῆ Βασιλεία σου, * και σύν αὐτῷ με συναρίθμησον, * ὁ ἐκουσίως τὰ πάθη * ὑπὲρ ήμῶν καταδεξάμενος.

Μαρτυρικόν.

Αθλοφόροι Κυρίου, * μαχαρία ή γη * ή πιανθεϊσα τοῖς αίμασιν ὑμῶν, * χαὶ ἅγιαι αἱ σχηναὶ * αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· * ἐν σταδίω γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, * χαὶ Χριστὸν μετὰ παἰρησίας ἐχηρύξατε· * αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰχετεύσατε * σωθη̈ναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

[•]Ω θαύμα καινόν ! * έβόα ή Πανάμωμος, * σταυρφ τόν Υιόν * ίδοῦσα καθηλούμενου· * ὁ δρακὶ τὰ σύμπαντα * περιφέρων πάθος ὑφίσταται, * καὶ ὡς κριτὸς κατακρίνεται * ὁ πᾶσι παρέχων τὴν συγχώρησιν.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

Κανών Σταυρώσιμος, οὐ ή ἀχροστιχίς·

Πτώσις πέφυχε Δαιμόνων Σταυρού στάσις. Ίωσήφ.

'Ωδή α΄. 'Ηχος β΄. Ο Ειρμός.

» Τν βυθώ χατέστρωσέ ποτε * την Φαραωνίτιδα * πανστρα-

- Επιάν * ή υπέροπλος δύναμις· * σαρχωθείς ο Λόγος δὲ * τὴν
- » παμμόχθηρον άμαρτίαν έξήλειψεν, * ο δεδοξασμένος * Κύριος
- » ενδόξως γαρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Παραβάς τὴν πρώτην ἐντολὴν * πάλαι ὁ Πρωτόπλαστος, * ἐχ τοῦ φυτοῦ * θάνατον ἀπετρύγησεν· * ὑψωθεὶς ἐν ξύλφ δὲ * ὁ `Αθάνατος, χαὶ θανάτου γευσάμενος, * τὴν ἀθανασίαν * πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο.

Τοῦ Σταυροῦ παγέντος ἐπὶ γῆς, * πέπτωχε τὸ φρύαγμα * τοῦ δυσμενοῦς, * χαὶ παντελῶς ἡφάνισται * ὁ πρὶν ἀπωσμένος δὲ * πρὸς Παράδεισον ἐπανέρχεται ἀνθρωπος * δόξα σοι τῷ οῦτω * μόνῷ εὐδοχήσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

'Ως χριοὶ, ὡς ἄρνες λογιχοὶ * ἐναποσφαττόμενοι * χαὶ μεληδὸν * ἀνηλεῶς χοπτόμενοι, * πανεύφημοι Μάρτυρες, * προσηνέχθητε τῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, * χαὶ τὴν Ἐχχλησίαν * νῦν τῶν πρωτοτόχων ἐφαιδρύνατε.

Σταθηράν την ἕνστασιν, σοφοί, * πάντοτε ποιούμενοι, * τοὺς πονηροὺς ἐχθροὺς * χατεπαλαίσατε, * ξίφεσι τεμνόμενοι * χαὶ ἐν ὕδατι χαὶ πυρὶ προσριπτόμενοι· * ὅθεν μαχαρίου * τέλους, 'Αθλοφόροι, ήξιώθητε. Σταυροθεοτοχίον.

Ιερός ἐχάλει σε χορός * πύλην ἀδιόδευτον, * γῆν ἐχλεχτὴν * χαὶ čρος ἀλατόμητον, * παναγία Δέσποινα· * τὸν Δεσπότην γὰρ τῶν ἀπάντων ἐχύησας, * τὸν ἐθελουσίως * σταύρωσιν σαρχὶ χαταδεξάμενον.

Κανών της Υπεραγίας Θεοτόχου. Ειρμός ο αὐτός.

Ος ώραίαν, ώς περιχαλλή, * όλην ώς ἀμώμητον * ἐν γυναιξι * Φεός σε ἐχλεξάμενος, * σοῦ τὴν μήτραν ῷχησε * τὴν ἀμώμητον· ὃν δυσώπει, Πανάμωμε, * μώμου ἐγχλημάτων * ἅπαντας ῥυσθήναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμιχώς, 'Αγνή, ἐχ δεξιών, * οΙάπερ Βασίλισσα, * τοῦ ἐχ τῆς σῆς * νηδύος ἀναλάμψαντος * Βασιλέως ἕστηχας· * ὅν ἰχέτευε, δεξιὸν παραστάτην με * δειξαι ἐν ἡμέρα * τῆς ἀνταποδόσεως, Πανάμωμε.

Χερσωθείσαν φύσιν των βροτων * πάσιν άτοπήμασι, * τον ύετον * τεχοῦσα τον οὐράνιον, * ὅλην ἀνεχαίνισας· * ἀλλὰ, δέομαι,

της ψυχης μου την αύλαχα * άποχερσωθείσαν * δείξον χαρποφό-'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός. ρον, Θεονύμφευτε.

 Έτηνθησεν ή ερημος ώσει χρίνον, * Κύριε, * ή των έθνων στει Ερεύουσα * Έκκλησία τη παρουσία σου, * έν ή έστερεώθη Τροπάρια. ή χαρδία μου.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας πάσαν Κτίσιν, * Κύριε, * χαὶ τοὺς πιστούς έστήριξας * έπιγνόντας την δυναστείαν σου * χαί την άφατον, Λόγε, συγχατάβασιν.

Παράδεισον ήνέωξας τῷ Σταυρῷ σου, * Δέσποτα, * χαὶ τὸν Αηστήν εἰσήγαγες * ἐπιγνόντα τήν Βασιλείαν σου * xαὶ τὸν πλοῦτον της θείας εύσπλαγχνίας σου.

Μαρτυρικά.

Έξήνθησαν οι Μάρτυρες ώσπερ ρόδα * εύοσμα * ταϊς νοηταϊς χοιλάδεσι, * χαί δυσώδη πλάνην έμείωσαν, * χαί πιστῶν τὰς χαρδίας εὐωδίασαν.

Φωστήρες οίχουμένης, πιστών σωτήρες, * Αγιοι, * φωτιστιχαζ τοῦ Πνεύματος * φρυχτωρίαις πάντας φωτίσατε * τοὺς ὑμᾶς χατα χρέως μαχαρίζοντας.

Σταυροθεοτοχίον.

Ύψούμενον έν ξύλφ σε τὸν Ζωοδότην * βλέπουσα * χαὶ ἐχουσίως θνήσχουτα * χαι τοις πασι ζωήν παρέχουτα, * έδονειτο τα σπλάγχνα ή Πανάμωμος.

Κανών της Θεοτόχου. Είρμος ο αὐτός.

δορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐχ γαστρός σου * πρόεισιν * ὁ Ποιη-Φτής, Πανάχραντε,* ἀφθαρσίας στολήν δωρούμενος * τοῖς πολλοῖς γυμνωθείσιν άτοπήμασιν.

Υπέρτιμον έχύησας Θεόν Λόγον, * Αχραντε, * ον έχτενώς ιχέτευε, * οιχτειρήσαι την ταπεινήν μου ψυχήν * ήδονών ατιμία σχυθρωπάζουσαν.

Τὰ τραύματα θεράπευσον της ψυχης μου, * Πάναγνε· * την ταπεινήν χαρδίαν μου * φαρμαχθείσαν ιφ του όφεως * δραστιχώ σου φαρμάχω περιποίησαι.

Ωδή δ΄. Ο Ειρμός.

» Ἐ¬λήλυθας * ἐχ Παρθένου, οὐ πρέσβις, οὐχ Ἄγγελος, * ἀλλ' αὐ-

» Ειτός ό Κύριος * σεσαρχωμένος, χαι ἔσωσας * όλον με τὸν ἄν-

 θρωπον· * διὸ χραυγάζω σοι· Δόξα * τῆ δυνάμει σου· Τροπάρια.

Κατήργησας * τὰς ἀρχὰς τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος * ἐν ξύλψ ύψούμενος, * χαι την άραν έξηφανισας * όθεν σε δοξαζομεν * οι διά σοῦ σεσωσμένοι, * μόνε Κύριε.

'Εφήπλωσο * έν σταυρφ, χαι συνέστειλεν ήλιος * τὸ φῶς θεωρήσας σε, * ὅρη χαι πέτραι ἐσχίσθησαν, * χαι τὸ χαταπέτασμα * τὸ τοῦ ναοῦ διεὀῥάγη, * Παντοδύναμε.

Μαρτυριχά.

Νεχρούμενοι * τὸν ἐχθρὸν παντελῶς ἐνεχρώσατε· * σιδήρφ ξεόμενοι * τῆς δερματίνης νεχρώσεως * πάθος ἐξεδύσασθε, * Μάρτυρες θείοι, xαὶ δόξαν * ἐνεδύσασθε.

Διέχοψαν * χεφαλάς ἐν ἐχστάσει οἱ Μάρτυρες * πονηρῶν δυνάμεων, * τὰς χεφαλὰς ἐχτεμνόμενοι, * χαὶ τὴν διαμένουσαν * ἐχληρονόμησαν δόξαν * ἀγαλλόμενοι.

Σταυροθεοτοχίον.

'Ανέτειλεν * ἐχ γαστρός σου Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα * Χριστὸς, χαὶ ἐφώτισε * τὴν Οἰχουμένην σταυρούμενος, * Κόρη ἀπειρόγαμε, * καὶ τῶν Δαιμόνων τὸ σχότος * ἐξηφάνισεν.

Κανών της Θεοτόχου.

Είρμός ό αύτός.

Σταγόνα μοι * κατανύξεως ζμβρισον, Δέσποινα, * έξαίρουσα απαντα * τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, * καὶ τῆς διανοίας μου * τὰς σφαλερὰς ἐνθυμήσεις * ἀναστέλλουσα.

'Ρομφαία με * ήδονῆς τὸν πληγέντα xαὶ xείμενον * τραυματίαν, 'Αχραντε, * μὴ ὑπερίδης, ἀλλ' ἰασαι * λόγχῃ xαὶ τῷ αἰματι * τοῦ σταυρωθέντος Υἰοῦ σου * xαὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα * δεσποτείαν ἀπάσης τῆς Κτίσεως, * δεινῶς με πτωχεύσαντα * χάριτος θείας οἰχτείρησον, * ὅπως μεγαλύνω σε * ὡς ἀγαθήν μου προστάτιν, * Παναμώμητε.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» Τρεσίτης Θεοῦ * xai ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὲ ὁ Θεός·*

» IN διά σοῦ γάρ, Δέσποτα, * τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα

» σου * έχ νυχτός άγνωσίας * προσαγωγήν έσχήχαμεν.

Τροπάρια.

Ιχρίφ παγείς * τὰ τῆς γῆς θεμέλια ἐσάλευσας· * καὶ λόγχη νυττόμενος * ἐχθρὸν τὸν ἀρχέχαχον χατέσφαξας, * καὶ χρουνοὺς σωτηρίας * πᾶσι, Χριστὲ, ἐπήγασας.

Μή φέρων οράν, * ὃν χερσὶ διέπλασας, πλανώμενον, * τὰς χεῖρας ἐξέτεινας, * Λόγε, ἐπὶ ξύλου θανατούμενος, * xαὶ ἐζώωσας τοῦτον * ξύλφ ποτὲ τεθνήξαντα.

Μαρτυρικά.

Οἱ φίλοι Θεοῦ, * οἱ θερμοὶ ἀνθρώπων ἀντιλήπτορες, * τὰ ἀνθη τὰ τίμια, * τὰ περιφανή σχεύη τοῦ Πνεύματος, * οἱ σοφοὶ 'Αθλοφόροι * ἀξίως μαχαρίζονται.

145

Νομίμως ἀθλῶν * ὁ χορὸς ὁ ἄγιος τῶν σῶν ἀθλητῶν * ἀνόμους χατήσχυνε, * μόνε Νομοδότα, τῆ δυνάμει σου, * χαὶ τελέσας τὸν ὅρόμον * μαρτυριχῶς χατέστεπται.

Σταυροθεοτοχίον.

Οράθης, Αγνή, * μετα τόχον ἄφθορος. Θεὸς γὰρ ἐχ σοῦ * ἐτέχθη ὡς ἄνθρωπος, * ὃν χατανοήσασα σταυρούμενον, * τὴν τῶν σπλάγχνων ὀδύνην * μὴ φέρουσα ἡλάλαζες.

Κανών τής Θεοτόχου.

Είρμὸς ὁ αὐτός.

Οδόν τῆς ζωῆς * ἡ τεχοῦσα, Αχραντε, ὀδήγησον * ὀδόν εἰς εὐθεῖάν με, * νῦν εἰς ἀνοδίας τε χαὶ βάραθρα * χαλεπῶν συμπτωμάτων * ἀλόγως χρημνιζόμενον.

Ξενώσας φρενί * έμαυτὸν ἀγνώμονι, Παρθένε ἀγνὴ, * ἀσώτως ἐβίωσα, * χώραν εἰς μαχρὰν περιπλανώμενος· * ἀλλ' ἐπίστρεψον, σώσον * ταῖς σαῖς με παραχλήσεσιν.

Ναμάτων τῶν σῶν * ζωηρρύτων πότισον τὸν δοῦλόν σου * φλογμῷ συγχαιόμενον * τῶν ἀμαρτιῶν, χαὶ χινδυνεύοντα * προσβολαῖς τῶν Δαιμόνων, * Παρθενομῆτορ ἄχραντε.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

Ττ ρὸς Κύριον * ἐχ χήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε· * Σύ με ἀνάγαγε *

L έχ πυθμένος "Αδου, δέομαι, * ίνα ώς Λυτρωτη * έν φωνη
 αἰνέσεως * ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Τροπάρια.

Νεαζούσαις * χάραις θεὶς παλάμας ποτὲ ἰαχώβ * Σταυρὸν προέγραψεν, * ἐν ϣ, Λόγε, ἐξεπέτασας * παλάμας χαὶ χειρὸς * πλάνου πολεμήτορος * ἐλυτρώσω, Χριστὲ, τὸ ἀνθρώπινον.

Σταυρωθέντος * σοῦ, Χριστὲ παμβασιλεῦ, βουλήματι, * ή βασιλεύουσα * ἀμαρτία ἐξωστράχισται· * Αδὰμ δὲ ὅ ποτε * Παραδείσου ἀποιχος * ἐν αὐτῷ σε ὑμνῶν εἰσοιχίζεται.

Μαρτυρικά.

Τοὺς ὡραίους * ἐν στίγμασιν ἰεροὺς ὑπάρχοντας, * τοὺς τὴν εὐπρέπειαν * στολισθέντας τὴν οὐράνιον, * τοὺς ὄντως ποθητοὺς * τοῦ Κυρίου Μάρτυρας * ἀδιστάχτῷ χαρδία ὑμνήσωμεν.

'Ανύσταχτον * λαμπάδα την έαυτῶν τηρήσαντες, * οἱ θεῖοι Μάρτυρες * ἡρδεύθησαν πλουσιώτατα * τοῖς αἰμασιν αὐτῶν, * χαὶ τῆς θείας ἔτυχον * τοῦ Νυμφῶνος εἰσόδου γηθόμενοι.

Σταυροθεοτοχίον.

Υμνοῦμέν σε, * Πανύμνητε, ώς Θεὸν χυήσασαν * τὸν ὑπερύμνητον, * τὸν ξύλφ τὸν ἀρχέχαχον * δυνάμει τῆ αὐτοῦ * ὀλέσαντα τύραννον * εἰς ἡμῶν σωτηρίαν χαὶ χαύχημα.

Paracleticus.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

Κανών τῆς Θεοτόχου. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Μή με δείξης Δαιμόνων ἐπίχαρμα * ἐν τῷ χριτηρίφ τῷ μέλλοντι, Δέσποινα, * ἀλλ' εύμενῶς προσβλέψαι μοι * τὸν Κριτὴν xal Tiòv σου δυσώπησον.

Λογισμοΐς παροργίζω σε, Κύριε, * xal ταΐς πονηραΐς xal ἀθέσμοις μου πράξεσιν· * εἰς ἰλασμὸν προσάγω σοι * τὴν Μητέρα σου· οἰχτειρον, σῶσόν με.

Καταχρίσεως ρύσαί με, Δέσποινα, * τὸν αὐτοχατάχριτον ὄντα τοῖς πταίσμασιν, * ὡς τὸν Κριτὴν χυήσασα * χαὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων χαὶ Κύριον. ἰΩδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

• Α ντίθεον πρόσταγμα * παρανομούντος * τυράννου μετάρσιον *

Ττήν φλόγα ανερρίπισε· * Χριστός δὲ ἐφήπλωσε * θεοσεβέσι

Παισὶ * δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ῶν * εὐλογημένος καὶ
 ὑπερένδοξος. Τροπάρια.

^{*}Ρομφαία τὸ πρότερον * ή στρεφοριένη * τὰ νῶτά μοι δίδωσιν,* ἀφ' οὐ τῆ λόγχῃ τέτρωσαι * σταυρῷ ἀνυψούμενος, * εὕσπλαγχνε Κύριε· * ὅθεν μεγαλύνω σε, τῷ σῷ * τιμίῳ πάθει εὐρῶν ἀπάθειαν.

Ο ὄφις ὑψούμενος * ὑπὸ Μωσέως * τὴν θείαν ἀνάρτησιν * ἐν ξύλφ προειχόνιζε * Χριστοῦ τοῦ τὸν δόλιον * ὄφιν νεχρώσαντος, * πάντας τε ζωώσαντος ἡμᾶς * τοὺς νεχρωθέντας ταζς παραβάσεσιν. Μαρτυριχά.

Υίοι χρηματίζετε * θεία μεθέξει * ἀνάρχου Γεννήτορος, * Υίοῦ ἀνάρχου, "Αγιοι, * τὸ πάθος τὸ ἄχραντον * ἐχμιμησάμενοι· * ὅθεν ἀδελφοὺς ὑμᾶς χαλεϊ * χαι χληρονόμους τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Σταυρῷ ἀναρτώμενοι * ὡς ὁ Δεσπότης, * xαὶ λόγχῃ νυττόμενοι * xαὶ ξίφει συγχοπτόμενοι, * πυρί τε xαὶ ὕδατι * προμεριζόμενοι, * xαὶ χατατεμνόμενοι τροχοῖς * οἱ θεοφόροι ἔχαιρον Μάρτυρες. Σταυροθεοτοχίον.

Τὸν βότρυν τὸν πέπειρον * ἀγεωργήτως, * ἀγνὴ, ὅν ἐβλάστησας, * ἐν ξύλω ὡς ἐώραχας * κρεμάμενον ἔχραζες· * Τέχνον μου γλυχύτατον, * γλεῦχος ἐναπόσταξον δι' οὐ * παθῶν ἡ μέθη ἀνασταλήσεται.

Κανών της Θεοτόχου. 'Ο αυτός.

Τσχύς μου χαι ύμνησις * χαι σωτηρία, * βεβαία άντιληψις * Χαι τείχος άπροσμάχητον * υπάρχουσα, Δέσποινα, * τους πολεμοῦντάς με * Δαίμονας πολέμησον ἀει * ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαί με.

Θεὸν σωματώσασα * παρθενιχῶν σου * αἰμάτων ἐθέωσας, * Παρθένε, * τὸ ἀνθρώπινον· * διό με τοῖς πάθεσι * χαταἰρυπούμενον, * χαὶ χαταφθειρόμενον ἐχθροῦ * ταῖς μεθοδείαις ῥῦσαι πρεσβείαις σου. Η χάμινος γέννησιν * προδιετύπου * την σην, Παναμώμητε· * τοὺς Πατδας γὰρ οὐχ ἔφλεξεν, * ὡς οὐδὲ την μήτραν σου * τὸ πῦρ τὸ ἄστεχτον· * ὅθεν δυσωποῦμέν σε, πυρὸς * τοῦ αἰωνίου ρῦσαι τοὺς δούλους σου.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

Τζάμινός ποτε * πυρός έν Βαβυλώνι * τὰς ἐνεργείας διεμέριζε *

. Ντώ θείψ προστάγματι, * τούς Χαλδαίους χαταφλέγουσα, *

τούς δὲ πιστούς δροσίζουσα * ψάλλοντας· Εὐλογείτε, * πάντα
 τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Αίματι τῷ σῷ * πλευρας ἐξ ἀχηράτου * ἀναποστάζοντι, Μαχρόθυμε, * ἡ Κτίσις ἡγίασται, * ποταμοὶ δὲ ἐξηράνθησαν * πολυθείας, čμβροι τε * ὡφθησαν εὐσεβείας * πλάνης αὐχμὸν ἀναστέλλοντες.

Σταύρωσιν τὴν σὴν * ὁ ἥλιος ἦδέσθη, '* xai τὰς ἀχτῖνας ἐναπέχρυψε· * πέτραι δὲ ἐσχίσθησαν, * xai ὁ "Αδης χάτω ἔφριξε· * Διχαίων δὲ ἐσχίρτησαν * πνεύματα προσδοχῶντα * τὴν παντελῆ, Λόγε, λύτρωσιν. Μαρτυριχά.

Ιαμα πιστοϊς * ή χόνις τῶν λειψάνων * τῶν ἀΑθλοφόρων βρύει πάντοτε· * ἰχῶρες δυσίατα * θεραπεύουσι παθήματα. * Ώς θαυμαστὸς εἰ, Κύριε, * χράζομεν εὐχαρίστως, * ἐν τοῖς ἀγίοις σου Μάρτυσι!

Στόματα θηρῶν * χαὶ βράσματα λεβήτων, * πῆξίν τε χρύους, βάρος χαύσωνος, * ἐνύχων σπαράγματα * ὑπεμείνατε στεἰβότατα, * χαὶ χάθειρξιν χαὶ βίαιον * θάνατον, 'Αθλοφόροι· * ὅθεν Χριστῷ συνευφραίνεσθε. Σταυροθεοτοχίον.

Σάρχα έχ τῆς σῆς * σαρχὸς λαμβάνει θέλων * χαὶ χαθορᾶται ὁ ᾿Αόρατος, * χαὶ σταύρωσιν δέχεται * χαὶ χατάρα ὀνομάζεται, * χατάρας ἐξαιρούμενος * ἅπαντας ὁ Υἰός σου, * θεοχαρίτωτε Δέσποινα. Κανών τῆς Θεοτόχου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ζήλου τὰ χαλὰ, * χαχῶν μαχρυνομένη * δι' ἐμμελείας θείων Ζπράξεων, * ψυχή μου, πρεσβεύουσαν * ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα * χαὶ πάντων ἀχαταίσχυντον * ἔχουσα προστασίαν, * ὡς συμπαθῆ χαὶ φιλάγαθον.

Έλυσας δεσμοῦ * τῆς πάλαι χαταδίχης, * Θεοχυῆτορ, τὸ ἀνθρώπινον· * διὸ ἰχετεύω σε, * διαλῦσαι πάντα σύνδεσμον * χαχίας τῆς χαρδίας μου, * Αχραντε, συνδεσμοῦσα * θεία στοργῆ με τοῦ Κτίσαντος.

Δόξης τοῦ Πατρὸς * ἀπαύγασμα τεχοῦσα, * τὴν ἀδοξία σχυθρωπάζουσαν * πταισμάτων χαρδίαν μου, * Θεοτόχε, χαταφαίδρυ-

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

νον, * χαι δόξης με ἀνάδειξον * μέτοχον ἀιδίου, * εὐλογημένη Πανάμωμε. 'Ωδη θ'. Ο Ειρμός.

» Α νάρχου Γεννήτορος * Υίὸς Θεὸς καὶ Κύριος * σαρχωθεἰς ἐκ » Α Παρθένου * ἡμῖν ἐπέφανε, * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, * » συναγαγεῖν * τὰ ἐσκορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεο-» τόκον μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Ιάσω τὸ σύντριμμα * xai τὴν ταλαιπωρίαν μου * τῷ σῷ μώλωπι, Λόγε * ἀνεξιχνίαστε, * xai τὴν συγχωσθεῖσαν εἰχόνα * τοῖς πονηροῖς * πάθεσιν χαθάρας * τῷ πάθει σου, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

΄ Ωράθης ὑψούμενος * ἐν χυπαρίσσφ, Δέσποτα, * χαὶ τῆ πεύχη χαὶ χέδρφ * δι' ἀγαθότητα, * ὁ εἰς τῆς ἀγίας Τριάδος, * μοναδιχὴν * ὑπόστασιν ἔχων * ἐν δυσὶ θελήσεσιν, * ἱνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον. Μαρτυριχά.

Σταυρόν ώσπερ θώραχα * ἐνδεδυμένοι, Μάρτυρες, * ἀπαράτρωτοι πασι * βέλεσιν ὤφθητε * τοῦ δημιουργοῦ τῆς χαχίας· * ὅθεν αὐτόν * νῦν χαταπατεῖτε, * τοῦτον χαταπαίζοντες * ὡς οἰχτρόν στρουθίον πάντοτε.

Ή γη μέν τὰ αίματα * ὑμῶν νῦν ὑποδέχεται, * οὐρανὸς δὲ τὰ θεῖα * χέχτηται πνεύματα * μετὰ τῶν πυρίνων Ταγμάτων * τῷ θεἰχῷ * θρόνῷ παρεστῶτα, * ἀθλοφόροι Μάρτυρες, * Ἐχχλησίας πύργοι ἄσειστοι.

Σταυροθεοτοχίον.

Φθαρεϊσαν ἐχαίνισας * τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος, * ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα * χαὶ παρθενεύουσα * φύσεως ἀπάσης τὸν Πλάστην· * ὃν ἐν σταυρῷ * χρεμάμενον πάλαι * ἠλάλαζες βλέπουσα, * παναγία Μητροπάρθενε.

Κανών της Θεοτόχου. Ειρμός ο αυτός.

Γευσάμενος βρώσεως * μή προσηχούσης θάνατον * ό 'Αδάμ εχ τοῦ ξύλου * πιχρῶς ἐτρύγησε· * ξύλφ δὲ παγεἰς ὁ Υἰός σου * τὸν γλυχασμὸν * τῆς ἀθανασίας * ἐπήγασεν, "Αχραντε· * διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Βασίλισσα πέφυχας, * τὸν Βασιλέα Κύριον * ὑπὲρ λόγον τεχοῦσα * τὸν διαλύσαντα * "Αδου τὰ βασίλεια, Κόρη· * ὅν ἐχτενῶς * δυσώπει, τῆς ἀνω * Βασιλείας ἅπαντας * ἀξιῶσαι τοὺς ὑμοῦντάς σε.

'Αγάθυνον, Δέσποινα, * τὴν ταπεινὴν χαρδίαν μου * ἡδονῶν χαχωθεῖσαν * ταῖς ἐπιχλύσεσιν, * ὡς τὸν 'Αγαθὸν τετοχυῖα * χαὶ ἀγαθὴ * ὑπάρχουσα ὅλη, * χαὶ πρὸς μετανοίας με * ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

'Απόστιγα τῶν Αἴνων, Σταυρώσιμα.

Σταυρωθήτω, ἕχραζον * οἰ τῶν σῶν χαρισμάτων * ἀεὶ ἐντρυφῶντες, * xαὶ xαxοῦργον ἀντ' εὐεργέτου * ἠτοῦντο λαβεῖν * οἱ τῶν διχαίων φονευταί· * ἐσιώπας δὲ, Χριστὲ, * φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, * παθεῖν θέλων * xαὶ σῶσαι * ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Έχουσίως πτωχεύσας * τὴν πτωχείαν τοῦ ἀδάμ, * Χριστὲ ό Θεὸς, * ἦλθες ἐπὶ Υῆς * ἐχ Παρθένου σαρχωθείς· * χαὶ Σταυρὸν χατεδέξω, * ἱνα ἡμαζ ἐλευθερώσης * τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· * Κύριε, δόξα σοι. Μαρτυριχόν.

Τῶν Αγίων σου τὰ πλήθη * δυσωποῦσί σε, Χριστέ· * ἐλέησον ήμας ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Οτε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.

Ότε * σὲ ὁ ἄνομος λαὸς, * Σῶτερ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων * ξύλϣ ἀνήρτησε, * τότε ἡ πανάμωμος * Αγνὴ xal Μήτηρ σου * παρεστῶσα ἐκραύγαζεν * ὁλοφυρομένη· * Τέκνον μου γλυκύτατον, * φῶς τῶν ἐμῶν ἐφθαλμῶν, * οἰμοι ! πῶς κακούργων ἐν μέσω * ξύλφ προσπαγῆναι ἡνέσχου, * ὁ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν τοῖς ὕδασιν;

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Τήν φωνήν σοι προσάγομεν * τοῦ Ληστοῦ xai βοῶμέν σοι·* Μνήσθητι ήμῶν, Σωτήρ, * ἐν τη Βασιλεία σου.

Έν σταυρῷ ἀνυψούμενος * συνανύψωσας ἇπασαν * φύσιν, Σωτὴρ, τῶν βροτῶν * ἀπαύστως ὑμνοῦσάν σε. *

Τοῦ 'Αδὰμ τὸ χειρόγραφον * σοῦ τῆ λόγχῃ διέἰρῃξας, * γράφων ἐν βίβλῳ αὐτὸν * τῶν ζώντων, Φιλάνθρωπε.

Μαρτυριχόν.

Μιμηταί χρηματίσαντες * του σταυρόν υπομείναντος * δόξης αὐτῷ χοινωνοί * γεγόνατε, Μάρτυρες. Δόξα.

Ο Πατήρ ό προάναρχος, * ό Υιός ό συνάναρχος * ύμνειται μια τιμη * χαι δόξη σύν Πνεύματι.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Έν σταυρφ ώς έώραχας, * δν ἀσπόρως ἐχύησας, * τούτου ἀνύμνεις, Παρθένε, * τὸ ἄφατον ἔλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν ἀΑποστόλων. Ἡχος β΄. Οτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Λόγου * τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς * σάλπιγγες χαθάπερ ὀφθέντες, * Λθεῖοι 'Απόστολοι, * τούτου τὸ σωτήριον * πᾶσιν ἐφάνατε, * καὶ λαοὺς συνηθροίσατε * πρὸς ἔνθεον Πίστιν, * πλάνης ὀχυρώματα * χαταστρεψάμενοι· * ὅθεν * χαὶ ἀξίως τὰ γέρα * χαὶ νιχητιχῶς τοὺς στεφάνους * ὅντως ἐχομίσασθε, Μαχάριοι.

Δήμοι * τῶν 'Αγγέλων ἀληθῶς * χαίροντες ἐκρότησαν ἄνω, * τοὺς ἰεροὺς Μαθητὰς * βλέποντες κηρύττοντας * ἐν παἰρησία πολλή * τοῦ Κυρίου τὴν σάρχωσιν, * χαὶ πᾶσι βοῶντας· * Οὖτος ὁ Θεὸς ἡμῶν * ὁ πρὸ αἰώνων ἐστὶ, * σάρχα * προσλαβών ἐχουσίως, * σύνθρονος Πατρὶ δὲ ὑπάρχων * χαὶ τῷ θείψ Πνεύματι ὁμότιμος.

Πάσης * Οἰχουμένης ἀλιεῖς, * τὴν ἡγχιστρωμένην ψυχήν μου * ταῖς μεθοδείαις ἐχθροῦ * τάχος ἐχλυτρώσασθε, * χαὶ ἀπογνώσει με νῦν * χινδυνεύοντα σώσατε, * χαρποὺς μετανοίας * φέρειν ἐνισχύοντες, * θεῖοι 'Απόστολοι, * ὅπως * τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης * πεῖραν μὴ λαβών, Βασιλείας * τῆς τῶν Οὐρανῶν ἀξιωθήσωμαι.

Ετερα τοῦ άγίου Νιχολάου, όμοια.

Πλήθει * πειρασμών περισχεθείς, * xai ταζς τριχυμίαις τοῦ βίου * περιχυχλούμενος, * σάλφ τε ποντούμενος * τών περιστάσεων * xai ταζ λύπαις βαλλόμενος, * έν σοι τὴν ἐλπίδα * πασαν ἀνατίθημι, * Πάτερ Νιχόλαε· * πάντων * τῶν δεινῶν μοι παράσχου * λύσιν ταζς πρεσβείαις σου, Μάχαρ, * xai πρὸς τὸν Δεσπότην σου ἐντεύξεσι.

Νέφει * άθυμίας σχοτεινῷ * χαὶ στενοχωρίας ὀμίχλη * νυνὶ χαλύπτομαι, * θλίψεις ἀλλεπάλληλοι * διαταράττουσιν, * ὁ δὲ φόβος χινδύνων με * δεινῶς περιέχει· * δέομαί σου, σῶσόν με, * Θεομαχάριστε· * σὲ γὰρ * ὀνομάζω προστάτην, * χαί σου τὴν βοήθειαν, Πάτερ, * ἐπιχαλουμένω μοι χατάπεμψον.

Χάριν * είληφώς παρά Θεοῦ, * πασι χορηγεῖς τὰς ἰάσεις * ὑπὸ τὴν σχέπην σου, * ἄγιε Νιχόλαε, * τοῖς σοὶ προστρέχουσι· * φυγαδεύεις Δαιμόνων γὰρ * ἀνίατα πάθη, * πάντας θεραπεύεις δὲ * τῆ προστασία σου· * ὅθεν * χαὶ ἡμεῖς δυσωποῦμεν, * πρέσβευε πρὸς Κύριον, πάσης * λυτρωθῆναι βλάβης τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Δόξα... χαι νύν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Πάσα * τῆς ζωῆς ἡμῶν ἰσχὺς * σὺ ὑπάρχεις, ἄχραντε Μῆτερ, * xal xαταφύγιον * πάντων τῶν ὑμνούντων σε * σὺ εἶ ἀντίληψις * μὴ οὖν μάτην λογίζοιντο * τὴν σὴν προστασίαν * οἱ xαταχαυχώμενοι * xατὰ τῶν δούλων σου * σὺ γὰρ * πρὸς Θεὸν προστασία * δέδοσαι· διὸ μὴ παρίδης * διασῶσαι, Δέσποινα, τοὺς δούλους σου. 'Απόστιχα 'Αποστολιχά.

'Εμεγάλυνας, Σωτήρ, * έν τη Οἰχουμένη τῶν χορυφαίων * 'Αποστόλων τὰ ὀνόματα· * ἔμαθον τῶν οὐρανῶν τὰ ἄἰρητα, * ἔδωχαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἰ άματα, * χαὶ αἰ σχιαὶ αὐτῶν μόναι * τὰ πάθη ἐθεράπευον· * ċ ἐξ ἀλιέων ἐθαυματούργει, * χαὶ ὁ ἐξ 'Ιουδαίων ἐθεολόγει * τῆς χάριτος τὰ δόγματα· * δι' ῶν, Εὐσπλαγχνε, * δὸς ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ ἐξ ἀδίχων πράξεων * πάντοθεν πολεμούμενοι, * χαὶ πρὸς σὲ χαταφεύγοντες * τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, * τὴν φωνὴν τῶν σῶν Μαθητῶν * προσφέρομέν σοι, λέγοντες· * Σῶσον ἡμᾶς, 'Επιστάτα, * ἀπολλύμεθα· * δείξον χαὶ νῶν * τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, δεόμεθα,* ὅτι σχέπεις λαὸν * χαὶ σώζεις ἐχ χινδύνων * τῆ πρεσβεία τῶν Αποστόλων, * παρορῶν ἀμαρτίας * διὰ πολλὴν ἀγαθότητα· * Κύριε, δόξα σοι. Μαρτυριχόν.

Μεγάλη ή δόξα, * ην ἐκτήσασθε, "Αγιοι, * διὰ τῆς Πίστεως!* οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν * τὸν ἐχθρὸν ἐνικήσατε, * ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον * πνεύματα ἀπελαύνετε· * ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, * ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί· * πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, * ἐλεηθηναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Ότε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.

Πάντων * προστατεύεις, 'Αγαθή, * τῶν χαταφευγόντων ἐν πίστει * τῆ χραταιὰ σου χειρί· * ἄλλην γὰρ οὐχ ἔχομεν * ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεὸν * ἐν χινδύνοις χαὶ θλίψεσιν * ἀεὶ μεσιτείαν, * οἰ χαταχαμπτόμενοι * ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, * Μῆτερ * τοῦ Θεοῦ τοῦ ἘΨίστου· * ὅθεν σοι προσπίπτομεν· ῥῦσαι * πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΙ. ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν Καθίσματα 'Αποστολικά. 'Ηχος α΄. Αὐτόμελον.

Ο σοφίσας υπέρ ρήτορας τους Αλιεϊς, * και ἐκπέμψας ώσπερ κήρυκας πάση τῆ γῆ * τῆ ἀφάτῷ φιλανθρωπία σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * δι' αὐτῶν κραταίωσον * τὴν Ἐκκλησίαν σου, * και τοῖς πιστοῖς κατάπεμψον * τὴν εὐλογίαν σου, * ὁ μỏνος ἐλεήμων και φιλάνθρωπος. [°]Ομοιον.

Σαγηνεύσαντες τὰ ἔθνη οἱ Αλιεῖς, * xαὶ διδάξαντες τὰ πέρατα σὲ προσχυνεῖν, * σὺν Πατρὶ xαὶ Πνεύματι, Χριστὲ ὁ Θεὸς,* δι' αὐτῶν στερέωσον * Πίστιν τὴν ἔνθεον, * xαὶ τοῖς λαοῖς κατάπεμψον * νῦν τὰ ἐλέη σου, * ὁ μόνος ἐν Αγίοις ἀναπαυόμενος. Δόξα... xαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Θείας γεγόναμεν χοινωνοι φύσεως * δια σοῦ, Θεοτόχε ἀειπάρθενε· * Θεόν γὰρ ήμῖν σεσαρχωμένον ἔτεχες· * διὸ χατὰ χρέος σε πάντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

> Μετά την β΄. Στιχολογίαν, ἕτερα 'Αποστολικά. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Εύσπλαγχνία πτωχεύσας ο Θεος * πλουτιστας ἐξαπέστειλεν υμας ἐν τῷ Κόσμφ * φαίνοντας πτωχεία τοῦ χηρύγματος * πλοῦτον τὸν οὐράνιον τοῖς πέρασι· * δι ῶν χαὶ πλουτήσαντες τὴν Πίστιν τὴν ἐνθεον, * ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς * τὴν θείαν ὑμῶν μνήμην, 'Απόστολοι. Ο Ομοιον.

Τής σοφίας ὑπάρχοντες Θεοῦ * Μαθηταὶ xαὶ αὐτόπται, τῶν σοφῶν xαὶ ῥητόρων * ἀσοφον σοφίαν ἐξεφαύλισαν * τῆ ἰδιωτεία τοῦ xηρύγματος, * τὰ ἔθνη σοφίσαντες οἱ θεῖοι ᾿Απόστολοι, * ὀρθοδόξως ἀνυμνεῖν * τὸν Δημιουργὸν xαὶ μόνον Κύριον.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Βοηθός τοϊς ἐν θλίψει, Θεοχυῆτορ, * χαὶ προστάτις ὑπάρχεις τοῖς ἐν ἀνάγχαις, * ἀπεγνωσμένοις ἐλπίδα παρέχουσα * χαὶ ἀνιάτων τὰς νόσους χαθαίρουσα, * Θεοτόχε πανύμνητε· * διὸ ὑπὲρ ήμῶν δισώπει τὸν Κύριον.

> Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα τοῦ ἀγίου Νιχολάου.

Ταῖς τῶν θαυμάτων ἀχτῖσι, Νιχόλαε, * χαταφαιδρύνεις ὑψήλιον ἁπασαν, * χαὶ λύεις τὸν ζόρον τῶν θλίψεων, * χαὶ τῶν χινδύνων ἐλαύνεις τὴν ἔφοδον, * προστάτης ὑπάρχων θερμότατος. Μαρτυριχόν.

'Απόστολοι Μάρτυρες καὶ Προφῆται, * Ἱεράρχαι, Όσιοι καὶ Δίκαιοι, * οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες * καὶ τὴν Πίστιν τηρήσαντες, * παἰρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, * ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Η μόνη Θεὸν ἀσπόρως χυήσασα * χαὶ μετὰ φριχτὴν λοχείαν ἀγνεύουσα, * σοὶ προσπίπτω, * Αχραντε, * μετὰ φόβου χράζων χαὶ πίστεως· * 'Εχ παθῶν χαὶ νόσων δεινῶν * χαὶ πάσης ἀνάγχης με διάσωσον. Κανών τῶν ἀγίων 'Απόστόλων.

'Ωδή α'. 'Ηχος β'. Ο Ειρμός.

» την βυθφ κατέστρωσέ ποτε * την Φαραωνίτιδα πανστρατιάν *

• Εή υπέροπλος δύναμις. * σαρχωθείς ο Λόγος δε * την παμ-

μόχθηρον άμαρτίαν ἐξήλειψεν * ὁ δεδοξασμένος * Κύριος· ἐν-

» δόξως γαρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Τοῦ φωτὸς τοῦ θείου ἀστραπαὶ * πίστει χρηματίσαντες, φωτοειδεῖς * τοῦ Σωτῆρος ᾿Απόστολοι, * ὅλον με φωτίσατε * σχοτιζόμενον ἡδονῶν ἀμαυρότησι, * χαὶ ἐν ἀμελεία * πάντα μου τὸν βίον διανύοντα.

Μαθηταί χαι φίλοι του Χριστου, * φίλον με γενόμενον του δυσμενους * διά χαχών οἰχείωσιν * τούτου ἐχλυτρώσασθε, * συγχινοῦντές μου τὴν ψυχὴν εἰς ἀγάπησιν * τοῦ πεφιληχότος * γένος τῶν βροτῶν δι' ἀγαθότητα.

Ταπεινή ψυχή μου, πριν θανώ, * σπεῦσον, μετανόησον, χαὶ σεαυτήν * νενεχρωμένην πένθησον, * ὅπως ὁ τὸν Λάζαρον * τετραήμερον ἀναστήσας ὡς εὐσπλαγχνος * χαὶ σὲ ἀναστήσῃ * ταῖς ᾿Αποστόλων παραχλήσεσι.

Θεοτοχίον.

'Αγαθόν χυήσασα Θεόν * πάντας ἀγαθύνοντα τοὺς τῆ φθορặ * χεχρατημένους, Πάναγνε, * τοῦτον χαθιχέτευε, * Παναμώμητε, σὺν Προφήταις χαὶ Μάρτυσι * χαὶ τοῖς 'Αποστόλοις,* πάντας λυτρωθῆναι παραβάσεως.

Κανών τοῦ Αγίου Νιχολάου, οὐ ή ἀχροστιχίς.

Σοι, Νιχόλαε, θετον έξάδω μέλος. Ποίημα Ιωσήφ.

'Ωδή α΄. Ειρμός ό αὐτός.

Στεφηφόρος βήματι Χριστοῦ, * πάνσοφε Νικόλαε, παρεστηκὼς * σὺν ἀΑγγέλων στρατεύμασι, * φωτισμόν μοι δώρησαι * καταυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν, * ὅπως εὐφημήσω * χαίρων σου, Παμμάκαρ, τὸ μνημόσυνον.

Paracleticus.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΙ.

Ο δοξάζων πάντας τοὺς αὐτὸν * Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς πιστοίς * χαταφύγιον δέδωχε * πειρασμῶν ρυόμενον * τοὺς προστρέχοντας τη ση σχέπη, Νιχόλαε, * χαι προσχαλουμένους * πίστει σε χαι πόθω, Παναοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Ισωθήναι πόθον μοι ένθεις * ὄφις ὁ παμπόνηρος τῷ Πλαστουργῷ, * ὡς αἰχμάλωτον εἰλέ με· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, * ἀναχέxλημαι θεωθείς άληθέστατα· * σύ γάρ, Θεομήτορ, * τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηχας.

» Τηξήνθησεν ή έρημος ώσει χρίνον, * Κύριε, * ή των έθνων στει-

· Πρεύουσα * 'Εκκλησία τη παρουσία σου, * έν ή έστερεώθη

Τροπάρια. » ή χαρδία μου.

Διδάσχαλον χτησάμενοι την σοφίαν, * ενδοξοι, * την τοῦ Πατρός έν Πνεύματι, * τῶν Ελλήνων ἀπεμωράνατε * τὴν σοφίαν, Θεόπται άξιάγαστοι.

Τήν στείρωσιν, Πανεύφημοι, της ψυχης μου * λύσατε, * χαί εύτεχνίαν πράξεων * έναρέτων φέρειν ποιήσατε, * ώς τοῦ Λόγου αὐτόπται πανσεβάσμιοι.

Δεινώς με φαρμαχθέντα νῦν τῷ ἰοβόλφ * δήγματι * τοῦ δυσμενούς θεράπευσον * ίχεσίαις των Αποστόλων σου, * Εύεργέτα των Θεοτοχίον. δλων πολυέλεε.

Χριστόν τόν υπεράγαθον έχδυσώπει, * Πάναγνε, * σύν Άποστόλοις απασι, * πασης βλαβης χαι περιστάσεως * χαι χινδύνων ρυσθήναι τούς ύμνουντάς σε.

Κανών τοῦ άγίου Νιχολάου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Τικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότου * γνήσιος * σὺ μαθητής γενό-δύνων χαί θανάτου πιχροῦ.

Ίλάσθητι, τοις δούλοις σου τῶν πταισμάτων * ἄφεσιν * ὡς άγαθὸς δωρούμενος * Νιχολάου τοῦ σου θεράποντος * ταζς πρὸς σέ μεσιτείαις, Πολυέλεε.

Θεοτοχίον.

Κατεύνασον τον τάραχον τῶν παθῶν μου, * Δέσποινα, * xal τήν ζωήν χυβέρνησον, * Παναγία, Θεόν ή τέξασα, * έν ψ έστερεώθη ή χαρδία μου. Ωδή δ΄. Ο Ειρμός.

Ελήλυθας * έχ Παρθένου, οὐ πρέσβις, οὐχ * Αγγελος, * ἀλλ' αὐ Ετὸς ὁ Κύριος * σεσαρχωμένος, χαὶ ἔσωσας * ὅλον με τὸν ἄν-

- θρωπον· * διὸ χραυγάζω σοι· Δόξα * τῆ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Πεινῶντά με * xal λιμῷ xal' ἐxάστην τηχόμενον * σωτηρίου βρώσεως * ἔμπλησον, μόνε 'Αθάνατε, * θείαις παραχλήσεσι * τῶν εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον * χηρυξάντων σε.

Εἰς θάλασσαν * χοσμιχὴν ἐπεβίβασας ἀπαντας * ὡς ἵππους, Φιλάνθρωπε, * τοὺς εὐχλεεῖς ᾿Αποστόλους σου * ταύτης συνταράσσοντας * τῆς ἀλμυρᾶς ἀπιστίας * πιχρὰ ὕδατα.

Τον "Ηλιον * τοις έν σχότει Χριστον άνατειλαντες, * έν σχότει με χείμενον * της άμαρτίας φωτίσατε, * είργοντες, Πανεύφημοι, * τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις * της χαρδίας μου.

Θεοτοχίον.

Πανύμνητε, * ή Θεὸν ὑπερύμνητον τέξασα, * ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε * σὺν ᾿Αποστόλοις ἰχέτευε, * ὅπως λυτρωθείημεν * ἀμαρτιῶν χαὶ χινδύνων * χαὶ χολάσεως.

Κανών τοῦ άγίου Νιχολάου.

Ειρμός ό αὐτός.

Ο μιλήσας * χαθαρώς ταζς άχτζσι τοῦ Πνεύματος * φωτοφόρος γέγονας * Κόσμου φωτίζων τὰ πέρατα, * πάντων προζοτάμενος, * χαὶ πάντας σώζων τοὺς πίστει * σὲ δοξάζοντας.

Αυτρούμενος * έχ θανάτου ώς ὤφθης τὸ πρότερον * νεανίας, "Οσιε, * ούτω χαὶ νῦν με διάσωσον * πάσης περιστάσεως * χαὶ πειρασμῶν χαὶ χινδύνων, * Παμμαχάριστε.

*Απήστραψας * ἀρετῶν λαμπηδόνας, Πανόλβιε, * μιμητὴς πανάριστος * τοῦ σου Δεσπότου γενόμενος, * σώζεις δὲ χαλούμενος * τοὺς εὐλαβεία χαὶ πόθω * σὲ δοξάζοντας.

Θεοτοχίον.

'Ελήλυθεν * ἐπὶ σοι ὁ Δεσπότης τῆς χτίσεως * σωματωθησόμενος, * χαι διασώζων ὡς εῦσπλαγχνος * ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· * διό σε πάντες Θεοτόχον * πιστοι σέβομεν.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» Τη πεσίτης Θεοῦ * xai ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὲ ὁ Θεὸς· *

ΙΥΙδιά σοῦ γἀρ, Δέσποτα, * τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα
 σου * ἐχ νυχτὸς ἀγνωσίας * προσαγωγὴν ἐσχήχαμεν.

Τροπάρια.

Ο μέγας Ποιμήν * μέσον λύχων ἔστειλεν ὡς πρόβατα, * αὐτοὺς μεταπλάττοντα * τῆ θεοσθενεία τοῦ Βαπτίσματος * χαὶ τῷ χάλλει τῶν λόγων, * τοὺς θείους Μαθητὰς αὐτοῦ.

Τῷ θείψ φωτὶ * τὰς ἐν ζόφψ πλάνης ἐφωτίσατε * χαρδίας, 'Απόστολοι· * ὅθεν ἰχετεύω, σχοτισθέντα με * ἡδονῶν ἀμαυρώσει * φωτίσατε, Μαχάριοι.

тң пемптң пРΩІ.

'Αθλία ψυχή, * πρὸ τοῦ τέλους σπεῦσον, μετανόησον, * Κυρίφ χραυγάζουσα· * "Ημαρτόν σοι, Δέσποτα, συγχώρησον * διὰ τῶν 'Αποστόλων, * χαὶ σῶσόν με ὡς εὖσπλαγχνος.

Θεοτοχίον.

Φωτί με τῷ σῷ * τὸν ἐν σχότει χείμενον χαταύγασον, * Φωτὸς οἰχητήριον, * χαὶ σὺν 'Αποστόλοις χαθιχέτευε, * ἀπὸ πάσης ἀνάγχης * ῥυσθηναί με πρεσβείαις σου.

Κανών του άγίου Νιχολάου. Ο φωτισμός.

Θεοπρεπεϊ * πολιτεία, τρισμάχαρ, * λελαμπρυσμένος, * τοὺς χαταχριθέντας ἀδίχψ ψήφψ * θανατωθῆναι * παραστὰς ἐλυτρώσω * τῷ Δεσπότη Χριστῷ χραυγάζοντας· * [®]Ετερον ἐχτός σου Θεὸν οὐ γινώσχομεν.

'Εν ούρανοϊς * τὴν ἀίδιον δόξαν * νῦν ἐποπτεύων, * xαὶ τῆς ἀποὀρήτου xαὶ θείας αἴγλης * ταῖς φανοτάταις * ἐντρυφῶν λαμπηδόσι, * σχέπασόν με τῆ προστασία σου, * Οσιε, θεράπον Χριστοῦ πανσεβάσμιε. Θεοτοχίον.

[•]Ινα τὴν σὴν * ἐκζητήσης εἰκόνα * συγκεχωσμένην * πάθεσιν, οὐσίας λαθών, Χριστέ μου, * τὰς οὐρανίους, * σαρκωθεἰς ἐκ Παρθένου * ἐπεφάνης τοῖς σοι κραυγάζουσιν· * [•]Ετερον ἐκτός σου Θεὸν οὐ γινώσκομεν. [•] Ωδὴ σ΄. [•]Ο Εἰρμός.

» Έν άβύσσω πταισμάτων χυχλούμενος * την άνεξιχνίαστον

- » Lιτής εύσπλαγχνίας σου * έπιχαλούμαι άβυσσον· * 'Ex φθο-
- » ραζ, ό Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Οι τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν εὐπορήσαντες, * τὴν χαταταχείσαν ψυχήν μου τῷ χαύσωνι * τῆς ἀμαρτίας, δέομαι, * Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, ποτίσατε.

Ούρανοι νοητοι χρηματίσαντες * δέξαν τοῦ Θεοῦ διηγείσθε τὴν ἄἰρἡητον, * θεοφεγγεῖς 'Απόστολοι, * ἡς τυχείν ἡμᾶς πάντας πρεσβεύσατε.

'Εν πελάγει δεινών χυματούμενος * σοι τφ του παντός Κυβερνήτη προσέρχομαι· * δια τών 'Αποστόλων σου * σωτηρίας προς δρμον με ίθυνον. Θεοτοχίον.

Μετὰ πασῶν τῶν ἀνω Δυνάμεων, * μετὰ Προφητῶν, ᾿Αποστόλων, Μαρτύρων σου, * εἰς ἰλασμὸν προσάγω σοι * τὴν Μητέρα σου· οἴχτειρον, σῶσόν με.

Κανών τοῦ ἀγίου Νιχολάου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ο της νίκης, Νικόλαε, στέφανος * τη ση κορυφη άξίως έπιστίθεται: * ώς νικητής ούν άριστος, * τούς σε προσκαλουμένους διάσωσον.

Νεχρωθέντα με, Μάχαρ, τοζς πταίσμασι, * χαὶ ταζς τῶν παθῶν τριχυμίαις ποντούμενον * ἐπιφανεἰς διάσωσον * πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Θεοτοχίον.

'Επὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηχα, * Μῆτερ ἀειπάρθενε, τῆς σωτηρίας μου, * χαὶ σὲ προστάτιν τίθημι * τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε χαὶ ἄσειστον. : Ωδὴ ζ΄. Ο Εἰρμός.

» * 🛦 ντίθεον πρόσταγμα * παρανομούντος * τυράννου μετάρσιον *

Ατήν φλόγα ανερρίπισε· * Χριστός δε εφήπλωσε * θεοσεβέσι

Παισί * δρόσον την τοῦ Πνεύματος, ὁ ῶν * εὐλογημένος καὶ
 ὑπερένδοξος.

Πυρὶ θείου Πνεύματος * προσαναφθέντες, * τῆς πλάνης τοὺς ἄνθραχας, * ᾿Απόστολοι, ἐσβέσατε, Θεοῦ δὲ τὸν ἔρωτα * ἐν ταῖς φρεσὶ τῶν πιστῶν * πάντων ἐπανήψατε· διὸ * μεγαλοφώνως ὑμᾶς γεραίρομεν.

Τὸν Κόσμον μισήσαντες * xai τὰ ἐν Κόσμφ, * Χριστὸν ἠγαπήσατε * ἐν Κόσμφ μετὰ σώματος * βροτοῖς ὀμιλήσαντα· * ὃν ixετεύσατε, * πάντων τῶν ἐν βίφ με δεινῶν * ἐλευθερῶσαι, θεῖοι `Απόστολοι.

Κριτὰ διχαιότατε, * χαρδιογνώστα, * ὁ μόνος τὰ χρύφια * εἰδώς μου πλημμελήματα, * ἐν ώρα τῆς χρίσεως * μὴ χαταχρίνῃς με, * μηδὲ ἀποπέμψῃς με εἰς πῦρ, * ταῖς ἰχεσίαις τῶν ἀΑποστόλων σου. Θεοτοχίον.

Τὸ πῦρ τῆς Θεότητος * οὐ χατεφλέχθης * ἀἰρἡτως χυήσασα, * Παρθένε ἀπειρόγαμε· * διὸ χαθιχέτευε * σὺν ᾿Αποστόλοις, ᾿Αγνὴ, * διαιωνιζούσης με φλογὸς * ἐλευθερῶσαι τόν σε δοξάζοντα.

Κανών τοῦ άγίου Νιχολάου. Εἰχόνος χρυσῆς.

Ηηρφ πειρασμφ * περιπέπτωχα δεινώς * χαταχεντούμενος, * χαι Ηπύλαις "Αδου προσεπέλασα * ταζς άθυμίαις βαλλόμενος· * σώσόν με πρεσβείαις σου, Μάχαρ, * χαι άνάστησον ψάλλειν σοι· * Σὲ μαχαρίζω, ἱερὲ * Χριστοῦ θεράπον, ἀεί.

'Αδύτου φωτὸς * ταῖς ἀύλοις ἀστραπαῖς * περιλαμπόμενος * τοὺς ἐν τῷ σχότει τῷ τῶν θλίψεων * χεχρατημένους ἐξάρπασον, * χαὶ πρὸς φωτισμὸν εὐσεβείας * χαθοδήγησον ψάλλοντας· * Σὲ μαχαρίζομεν ἀεὶ, * θεράπον ὅντως Χριστοῦ.

Θεοτοχίον

Δυσώπει Χριστόν * τόν Γίόν σου χαί Θεόν, * Θεογεννήτρια, * τοὺς πεπραμένους δεινοῖς πταίσμασι * χαὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὅφεως * αίματι αὐτοῦ τῷ τιμίψ * ἀναἰρὑσασθαι ψάλλοντας· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

тң пемптң прог.

'Ωδή η'. 'Ο Ειρμός.

» Τ/ άμινός ποτε * πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι * τὰς ἐνεργείας διεμέριζε *

» Κτώ θείω προστάγματι, * τούς Χαλδαίους χαταφλέγουσα, *

» τούς δὲ πιστούς δροσίζουσα * ψάλλοντας· Εύλογεῖτε, * πάντα

» τα ἕργα, τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Σωματοειδώς * ὑμτν ἐπιφοιτῆσαν * πυρὸς ἐν είδει τὸ Παράχλητον * Πνεῦμα ἀπειργάσατο * ὡς λαμπάδας φλογιζούσας μὲν * ἀθέους, φωτιζούσας δὲ * πάντας τοὺς εὐσεβοῦντας, * θετοι τοῦ Λόγου ᾿Απόστολοι.

Πάθη τὰ δεινῶς * χειμάζοντα, Οἰχτίρμον, * τὴν ἀδιόρθωτον χαρδίαν μου * θεράπευσον, δέομαι· * τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον, * τὸν νοῦν μου χαθοδήγησον * ῥέποντα εἰς χαχίαν, * τῶν Μαθητῶν σου δεήσεσι.

Στέναξον, ψυχή, * χαὶ δάχρυσον συντόνως, * χαὶ σεαυτὴν πρὸ τέλους πένθησον, * πρὶν ἢ χαταλάβῃ σε * ὁ χλαυθμὸς ὁ ἀπαράχλητος, * χαὶ βόησον τῷ Κτίστῃ σου· * Δέσποτα, οἴχτειρόν με * τῶν ᾿Αποστόλων δεήσεσι.

Θεοτοχίον.

Κάμινός ποτε * μή φλέξασα τοὺς Παϊδας * τήν σήν λοχείαν προειχόνιζε, * Παρθένε πανάχραντε· * διὰ τοῦτο ἰχετεύω σε, * σὺν 'Αποστόλοις πρέσβευε * ἄπασι χαὶ Προφήταις, * πυρὸς γεέννης ῥυσθηναί με.

Κανών τοῦ άγίου Νιχολάου. Τὸν ἐκ καμίνφ τοῦ πυρός.

Ος εύμενής χαὶ συμπαθής * τοὺς ἐν βάθει πειρασμῶν περισχεθέντας * ἐλευθέρωσον, Μάχαρ, * τῶν χατεχόντων δεινῶν, * τὴν λύσιν * βραβεύων πρεσβείαις σου * ταζς πρὸς τὸν Σωτῆρα * Χριστὸν, Ἱερομύστα.

Μυσταγωγός τῶν ὑπὲρ νοῦν, * τῶν ἀὑλων λειτουργός xαὶ οὐρανίων * χρηματίζων, Θεόφρον, * ᾿Λρχιερεύς τε πιστός, * πταισμάτων * τὴν ἄφεσιν αἰτησαι * παρὰ τοῦ Σωτῆρος * ἡμῶν, Ἱερομύστα. Θεοτοχίον.

Εξασθενεί μου νῦν ὁ νοῦς * εἰς τὰ βάθη ἐμπεσών τῆς ἀτιμίας, * ὡς ἐντεῦθεν ποιχίλοις * περιπαρῆναι χαχοῖς· * ἀλλὰ σὺ, * Παρθένε, θεράπευσον * τῷ τῆς ἀπαθείας * φωτὶ περιβαλοῦσα. ΄Ωὅὴ θ΄. ΄Ο Εἰρμός.

- » · A νάρχου Γεννήτορος * Tiòς Θεὸς και Κύριος * σαρχωθείς έκ
- . ΑΠαρθένου * ήμιν ἐπέφανε, * τὰ ἐσχοτισμένα φωτίσαι, * συν-
- » αγαγείν * τα έσχορπισμένα· * διο την πανύμνητον * Θεοτόχον
- » μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

' Κμέ τὸν χατάχριτον, * ἐμὲ τὸν ἀδιόρθωτον, * τὸν τῶν σῶν προσταγμάτων * χαταφρονήσαντα, * χαὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων ἀπάταις * φρενοβλαβῶς * ἐξαχολουθοῦντα * ἐπίστρεψον, Κύριε, * προσευχαῖς τῶν `Αποστόλων σου.

'Απόστολοι ενδοξοι,* 'Απόστολοι μαχάριοι, * Μαθηται του Σωτήρος, * Κήρυχες πάνσοφοι, * πάσης με λυτρώσασθε βλάβης, * πάσης ὀργής,* πάσης ἀμαρτίας,* πάσης περιστάσεως * χαι ποιχίλης παραβάσεως.

Ψυχήν όδιόρθωτον * προσφέρων και συνείδησιν * συγχωσθείσαν τη υλη * των παραπτώσεων, * και μεμολυσμένην καρδίαν * και λογισμόν * κατεσπιλωμένον, * βοώ σοι, Φιλάνθρωπε· * Οίκτειρόν με τῷ ἐλέει σου. Θεοτοκίον.

'Απόστολοι, Πάναγνε, * τὸν σὸν Υἰὸν ἐχήρυξαν * εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον * Θεὸν χαὶ "Ανθρωπον· * ὅθεν σὺν αὐτοῖς ἐχδυσώπει, * τῆ φοβερῷ * ἡμέρῷ τῆς δίχης * ῥυσθῆναι χολάσεως * τοὺς πιστῶς σε μεγαλύνοντας.

Κανών τοῦ Αγίου Νιχολάου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Α αμπάσι τῆς χάριτος, * θεόφρον, φωτιζόμενος, * χαὶ φωστὴρ εἰσεβείας * σαφῶς γενόμενος, * τοὺς ἐν πειρασμοῖς διασώζεις, * τοὺς ἐν βυθῷ * θαλάσσης λυτροῦσαι, * χαὶ τρέφεις λιμώττοντας * παραδόξως, Παμμαχάριστε.

Ο ἐν Παραδείσω νῦν * τῆς τρυφῆς αὐλιζόμενος, * καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν * τρανῶς θεώμενος, * ἐκ τῶν οὐρανίων ἀψίδων * τοὺς ὑμνητὰς * τοὺς σοὺς ἐποπτεύεις, * παθῶν ἐκλυτρούμενος, * Θεοφόρε πανσεβάσμιε.

Θεοτοχίον.

Σοφίαν χαὶ δύναμιν * χαὶ Λόγον ἐνυπόστατον * τοῦ Πατρὸς, Θεομῆτορ * ἀγνὴ, συνέλαβες * ἐχ τῶν σῶν ἀχράντων αἰμάτων * τὸν ἐαυτῆς * ναὸν προσλαβοῦσαν, * χαὶ τούτῷ χαθ' ἕνωσιν * ἐνωθεῖσαν ἀδιάἰρῃχτον.

'Απόστιχα τῶν Αἴνων, 'Αποστολιχά.

'Εμεγάλυνας, Χριστέ, * έν τη Οἰχουμένη τῶν χορυφαίων * 'Αποστόλων τὰ ὀνόματα· * ἔμαθον τῶν οὐρανῶν τὰ ἀρἀητα, * ἔδωχαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἰάματα, * xal αἰ σχιαὶ αὐτῶν μόναι * τὰ πάθη ἐθεράπευον· * ὁ ἐξ ἀλιέων ἐθαυματούργει, * xal ὁ ἐξ ἰουδαίων ἐθεολόγει * τῆς χάριτος τὰ δόγματα· * δι' ῶν, Εὕσπλαγχνε, * δὸς ἡμῖν τὸ μέγα σου ἕλεος.

Οἱ ἐξ ἀδίχων πράξεων * πάντοθεν πολεμούμενοι, * χαὶ πρὸς σὲ χαταφεύγοντες * τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, * τὴν φωνὴν τῶν σῶν

тн иемпти прог.

Μαθητών * προσφέρομέν σοι λέγοντες· * Σώσον ήμας, 'Επιστατα, * άπολλύμεθα· * δείξον χαὶ νῦν * τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, δεόμεθα, * ὅτι σχέπεις λαὸν, * χαὶ σώζεις ἐχ κινδύνων * τῆ πρεσβεία τῶν 'Αποστόλων, * παρορῶν ἀμαρτίας * διὰ πολλὴν ἀγαθότητα· * Κύριε, δόξα σοι.

Πάσα πόλις καὶ χώρα * τιμῷ ὑμῶν τὰ λείψανα, * ὡ ἀθλοφόραι Μάρτυρες· * ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες * στέφανον οὐράνιον ἐλάβετε, * καὶ διὰ τοῦτο * Ἱερέων ἐστὲ τὸ καύχημα, * Βασιλέων τὸ νῖκος, * Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον. Ότε * έχ τοῦ ξύλου.

Πάντων * θλιβομένων εί χαρά, * χαι άδιχουμένων προστάτις * χαι τών πεινώντων τροφή * ξένων τε παράχλησις, * χειμαζομένων λιμήν, * άσθενούντων ἐπίσχεψις, * χαταπονουμένων * σχέπη χαι ἀντίληψις, * χαι βαχτηρία τυφλών, * Μήτερ * τοῦ Θεοῦ τοῦ 'Γψίστου· * ὅθεν σοι προσπίπτομεν πάντες· * πάσης ήμᾶς ῥῦσαι περιστάσεως.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Τήν φωνήν σοι προσάγομεν * τοῦ Αηστοῦ, xai βοώμέν σοι· * Μνήσθητι ήμῶν, Σωτήρ, * ἐν τη Βασιλεία σου.

Τὰ τοῦ Κόσμου πληρώματα * διελθόντες, 'Απόστολοι, * σχότους τῆς πλάνης βροτοὺς * ἐἰρύσασθε, πάνσοφοι.

Τη σαγήνη της χάριτος * έχ βυθοῦ ματαιότητος * ἀνθρώπους, Μύσται σοφοί, * σαφῶς ἀνειλχύσατε.

Μαρτυρικόν.

Τούς τον δρόμον τελέσαντας * χαι την πίστιν τηρήσαντας, * τους 'Αθλοφόρους Χριστοῦ * συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Δόξα.

Ισουργόν τῷ Γεννήτορι * τόν Υιόν σύν τῷ Πνεύματι * άπαντες νῦν οἱ πιστοὶ * ἐν φόβω δοξάσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

'Αποστόλων τὸ χαύχημα, * 'Αθλητῶν ἐγχαλλώπισμα, * σὐ εἶ, Παρθένε ἀγνὴ, * χαὶ Κόσμου διάσωσμα.

Charles biologic

461

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἡχος β΄. Ότε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Σώτερ, * τοῦ Σταυροῦ προσηλωθείς, * ήλιος ἰδών ἐσχοτίσθη * Δάπὸ τοῦ φόβου σου, * καὶ τὸ καταπέτασμα * ναοῦ ἐβρήγυυτο, * ἡ δὲ γῆ κατεσείετο * καὶ πέτραι ώσαὐτως * τρόμο διεσχίζοντο, * ὑρᾶν μὴ σθένουσαι * Κτίστην * καὶ Θεὸν ἐπὶ ξύλου * πέσχοντα ἀδίχως βουλήσει * καὶ ὑπὸ ἀνόμων ὑβριζόμενον.

Όλος * χαταβέβληται εἰς γῆν, * ὅλος ἀνετράκη χαι κειτακ * πτῶμα ἐξαίσιον * ὅφις ὁ παμπόνηρος, * ἀνυψωθέντος σου * ἐπὶ ξώλου, Φιλάνθρωπε· * 'Αδὰμ δὲ χατάρας * λύεται, χαι σώζεται * ἱ πριν χατάπριτος· * ὅθεν * και ήμεῖς δυσωποῦμεν· * σῶσον ήμαζ, οἴχτειρον πάντας * και τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Οτε * ο παράνομος λαός, * Σώτερ, σε ζων'ν τῶν ἀπάντων * ξύλφ ἀνήρτησε, * τότε Κτίσις ἀπασα * φόβφ ἐτρόμαξε, * τὰ τοῦ "Αδου βασίλεια * xai xράτος θανάτου * πάντως ἐξηφάνισται * θεία δυνάμει σου· * τότε * xai 'Αδὰμ ὁ προπάτωρ * χαίρων ἀνεβόα σοι· Δόξα * τῆ συγχαταβάσει σου, Φιλάνθρωπε.

"Ετερα τής Θεοτόχου, όμοια.

Νεύσον * τατς δεήσεσιν, 'Αγνή, * τῶν σῶν σίκετῶν, και παράσχου * πηγὰς δακρύων ἡμῖν, * ίναι ἀποπλύνωμεν * τῶν ἐγκλημάτων ἡμῶν * τὰς κηλίδας, Πανάμωμε, * και σβέσωμεν φλόγα * τοῦ διαιωνίζοντος * και πικροτάτου πυρός * σὺ γὰρ * τῶν ἐξ ὅλης καρδίας * σὲ τὴν τοῦ Δεσπότου Μητέρα * ἐπικαλουμένων τὰς δεήσεις πληροΐς.

Ζάλη * ἐναντίων λογισμών * και ταϊς τριχυμίαις τοῦ βίου * κλυδωνιζόπενος, * πνεύμασιν ἀτάχτοις τε * περιφερόμενος * τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, * βοῶ σοι, Παρθένε· * Σπειδσον ἐξελέσθαι με * τῶν χατεχόντων δεινῶν, * ὅπως * εὐχαρίστιο χαρδία * σοῦ τα μεγαλεία χηρύττω * πᾶσι τοῖς πιστοῖς, Θεοχαρίτωτε.

"Ιδε * την ασθένειαν έμην * χαι την της άθλιας ψυχης μου * ταλαπωρίαν, 'Αγνη, * χαι την της χαρδίας μου * κάχωσεν, Δέσποινα, * χαι βουλάς διασχέδασον * έχθρῶν άσράτων * τῶν ἐπερβαινόντων μοι * χαι πολεμούντων δεινώς. * σù γάρ τὸν Θεὸν τετοχοία, * τοἰς ἐν τοἰς κινδύνοις τελοῦσι * δύνασαι παρέχει» ἀπολύτρωσιν. Δόξα... χαι νῶν. Σταυροθεοτοχίον.

^ΔΩ τῆς * ἀγαθότητος τῆς σῆς ! * ὦ τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐὐσπλαγχνίας ! * ὦ τῆς πολλῆς ἀνοχῆς * aal μaxpoθυμίας σου, * Adys προ-Paraolotions. 91

ти парахкехи прог.

άναρχει * ή Παρθένος ἐχραύγαζεν * ὀλοφυρομένη· * πῶς ὁ ῶν ἀθάνατος, * θανεῖν ἡγάπησας; * Μέγα * τὸ μυστήριον βλέπω, * ὅμως προσχυνῶ σου τὰ Πάθη, * ἄπερ ἑχουσίως χαθυπέμεινας.

'Απόστιχα Σταυρώσιμα.

Σῶσόν με, Χριστὲ Σωτὴρ, * τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, * ὁ σώσας Πέτρον ἐν τῆ θαλάσση, * καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ξύλον ζωῆς ἀνέδειξας ἡμῖν * τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ· * xαὶ δι' αὐτοῦ xαταργήσας * τὸν τὸ xράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, * ἐζωοποίησας ἡμᾶς * τοὺς νεxρωθέντας τῆ ἀμαρτία· * διὸ βοῶμέν σοι· * Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, * Κύριε, ὅόξα σοι.

Μαρτυριχόν.

Οι την ἐπίγειον ἀπόλαυσιν * μη ποθήσαντες 'Αθλοφόροι * οὐρανίων ἀγαθῶν ήξιώθησαν, * xαὶ 'Αγγέλων συμπολιται γεγόνασι· * Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον * xαὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον

Οτε * έχ τοῦ ξύλου.

Βότρυν * τὸν παμπέπειρον, ἀγνὴ, * ὅν ἀγεωργήτως ἐν μήτρα * ἐχυοφόρησας, * ξύλφ ὡς ἑώραχας * τοῦτον χρεμάμενον, * θρηνφδοῦσα ἡλάλαζες * καὶ ἔχραζες· Τέχνον, * γλεῦχος ἐναπόσταξον, * δι' οὐ ἡ μέθη ἀρθῇ * πᾶσα * τῶν παθῶν, Εὐεργέτα, * δι' ἐμοῦ τῆς σε τετοχυίας, * σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδειχνύμενος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ. εις των ορθρον.

Μετά τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἡχος β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσφ τῆς γῆς, * Χριστὲ ὁ Θεός· * ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, * ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη * χράζοντα· Κύριε, δόξα σοι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν * τῆς σῆς ἀγαθότητος, * ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν * τοῖς ἀναξίοις, Κύριε, * σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν· * σῶζε τοὺς Βασιλεῖς, xαὶ τὴν πόλιν σου * εἰρήνευσον διὰ τῆς Θεοτόxου, * μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον. Εὐσπλαγγνίας.

Καθορώσα νεχρούμενον Χριστὸν * θρηνφδοῦσα ἐβόα ἡ 'Αμνὰς χαὶ Παρθένος· * Ώ μιαιφονίας τόλμημα ! * Κρύψον σου τὸ φέγγος νῦν, ὁ ἥλιος· * ὁ χτίσας γὰρ ἅπαντα νεχροῦται βουλήματι, * χαὶ ὁρᾶται ὡς χριτὸς * ὁ τῶν 'Ασωμάτων μόνος Κύριος.

Μετά τήν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Τὴν ἄχραντον Εἰχόνα σου * προσχυνοῦμεν, ᾿Αγαθὲ, * αἰτούμενοι συγχώρησιν * τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· * βουλήσει γὰρ ηὐδόχησας * ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, * ἱνα ῥύση οῦς ἔπλασας * ἐχ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· * ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· * Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Ο φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, * xal xaλέσας εἰς μετάνοιαν ἀμαρτωλοὺς, * μὴ χωρίσῃς με τῆς ποίμνης σου, * ὁ ποιμὴν ὁ xaλὸς, * ἀλλὰ ζήτησόν με, Δέσποτα, τὸν πλανώμενον, * xal τῆ ἀγία σου ποίμνῃ συναρίθμησον, * ὁ μόνος ἐλεήμων xal φιλάνθρωπος.

Δόξα... και νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, * Θεοτόχε, ὑμνοῦμέν σε· * διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἰοῦ σου * κατεβλήθη ὁ ^{*} Αδης, * καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· * νεχρωθέντες ἀνέστημεν, * καὶ ζωῆς ἡξιώθημεν, * τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, * τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· * διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν * ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν * καὶ μόνον πολυέλεον.

Μετά την γ΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ος ό Αηστής όμολογῶ * xαὶ βοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ· * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῆ Βασιλεία σου, * xαὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, * ὁ ἐχουσίως τὰ πάθη * ὑπὲρ ἡμῶν χαταδεξάμενος.

Μαρτυριχόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα * τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις * ἔχοντες οἰ *Αγιοι περιβολὴν ἐν τῷ Κόσμφ, * τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, * xαὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων xατήργησαν. * Αὐτῶν ταῖς ixεσίαις xαὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον * τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, xαὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα... και νύν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστώσα τῷ Σταυρῷ σου * ἡ ἀσπόρως τεχοῦσά σε, Χριστὲ, * xαὶ μὴ φέρουσα ὀρᾶν ἀδίχως πάσχοντα, * ὠλοφύρετο χλαυθμῷ * xαὶ ἀνεβόα σοι· * Πῶς πάσχεις, ὁ τῆ φύσει ἀπαθὴς, * γλυχύτατε Υἰέ; * ὑμνῶ σου τὴν ἄχραν ἀγαθότητα.

Κανών Σταυρώσιμος, ου ή Ακροστιχίς

Σταυροῦ παγέντος, Δαιμόνων πίπτει πλάνη. Ἰωσήφ. 'Ωδή α΄. Ἡχος β΄. 'Ο Εἰρμός.

* Α τριπτον, άσυνήθη, * άβρόχως θαλαττίαν άνύσας τρίβον *

Α ό ἐχλεχτὸς ἐβόα Ἱσραήλ· * Τῷ Κυρίφ ἄσωμεν, * ὅτι δε δόξασται.

Τροπάρια.

Σταύρωσιν χατεδέξω, * χαὶ ἡλοις προσεπάγης ἀτίμως, Λόγε, * πάντας τιμῆσαι θέλων τοὺς βροτοὺς * τοὺς τὰ σὰ ἐχούσια * πάθη δοξάζοντας.

Τείνας Σταυρφ παλάμας, * ό τείνας πόλον, Σωτερ, καθάπερ δέξριν, * ένηγκαλίσω ξθνη και λαούς * τούς τα σα έκούσια * πάθη δοξάζοντας. Μαρτυρικά.

Αραντες ἐπὶ ὡμων * Σταυρόν, οἱ 'Αθλοφόροι τῷ αταυρωθέντι * ἀπολουθήσαι είλοντο Χριστῷ, * τούτου συμμορφούμενοι * τοῖς θείοις πάθεσι.

^{*}Υμνησαν τῶν Αγγέλων * δυνάμεις χατιδούσαι ὑμῶν τοὺς αθλους· * ἐθρήνησε Δαιμόνων δὲ πληθὺς, * νιχηφόροι Μάρτυρες * θεοειδέστατοι.

Σταυροθεοτοχίον.

'Ρήαις σεπτοй Προφήτου * πεπλήρωται ρομφαία γαρ την χαρδίαν * πην αην διηλθεν, ότε έν Σταυρώ * λογχευθέντα, Δέσποινα, * τόν σαν Υίον ξβλεψας.

Κανών τῆς Υπεραγίας Θεοτόχου, οὐ ή Αχροστιχίς.

Τούς προστρέχοντας είς σε σῶζε, Παρθένε.

Ο Είρμός. Δεύτε, λαοί, * άσωμεν.

Τι τι εψσεβώς * σε Θεοτόχον χωρίως, 'Αγνή, * όμολογούντα, 'Αχραντε, * ψυχή και στόματι, * χαλεπών έχ χινδύνων * και νόσων και πταιαμάτων * νύν με διάσωσον.

Ολην έν σοι * τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον * ἀποχειμένην ἕγνωμεν· * διὰ προσφεύγοντες, * Θεοτόχε, προθύμως * τῆ σκέπη σομ τῆ θεία * διασωζόμεθα.

Υπέρ ήμῶν * τῶν σε ὑμναύντων δυσώπησαν * τὰν σαρχωθέντα, Πάναγνε, * ἐχ τῶν ἀχράντων σου * χαὶ τιμίων αἰμάτων, * ρυσθηναι ἐχ πταισμάτων * χαὶ χαλεπῶν πειρασμῶν.

Σὲ οἱ πιστοὶ * καύχημα πάντες κεκτήμεθα, * καταφυγὴν καὶ στήριγμα, * καὶ ἀγαλλίαμα * καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, * ἐλπώα τε καὶ. τεῖχος, * Θεοχαρίτωτε.

Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

- » Γιν πέτρα με της Πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ ατόμα
- » Luou έπ' έχθραύς μου· * ευφράνθη γάρ το πνευμά μου έν τώ
- » ψάλλειν· * Ούχ έστιν άγιος * ώς à Θεός ήμων, * xat ούχ έστι δί-
- » χαιος * πλήν σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Ο: βότρως ἐπὶ ξύλου τῆς ἀφθαραίας * χρεμαμενος ἀπέσταξε θεῖον γλεῦχος * χαρδίας χατευφραΐνον τὰς τῶν ἀνθρώπωνς * καχίας παθου δέ * την μέθην πάντοτε, * Ιησούς ή λύτρωσις * τών ψυχών ήμών.

Υψώθης ἐπὶ ξύλου ἐθελουσίως, * xαὶ πᾶσαν Διαβόλου xaxoπραγίαν * xaτέρἑηξας· πεσόντας δὲ τοὺς ἀνθρώπους * εἰς τὴν ἀπώλειαν * γνώμης στρεβλότητι, * Ἰησοῦ, ἀνύψωσας, * πολυέλεε. Μαρτυριχά.

Πυρί τοῦ θείου πόθου προσαναφθέντες * τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίασαν οἰ γενναΐοι, * οὐκ ἔπτηξαν τὸν θάνατον, ἀθανάτους * ἀποσκοπούμενοι * δωρεὰς λήψεσθαι, * καὶ χαρὰν μὴ λήγουσαν * καὶ φῶς ἄδυτον.

Αίματων έξ σίχειων οι Αθλοφόροι * ὑπέρλαμπρον ἐπέχρωσαν πορφυρίδα, * και ταύτην στολισάμενοι, δεξιά τε * ώς σχήπτρον φέροντες * χειρί τὸν θείον Σταυρὸν * τῷ Κυρίω πάντοτε * συμβασιλεύουσι. Σταυροθεοτοχίον.

Γεραίρουσί σε τάξεις τῶν 'Λσωμάτων' * τὸν πάντων γὰρ Δεσπότην σωματοφόρον * ἐχύησας τὸν λύσαντα διὰ ξύλου * δεσμίους ἄπαντας, * Κόρη θεόνυμφε, * καὶ πιστοὺς συνδήσαντα * τῆ στοργῆ αὐτοῦ.

Κανών της Θεοτόχου. Στερέωσον ήμαζ.

Πρεσβείαις σου, Αγνή, Θεόν, όν ετεκες, * παράσχου * εύίλατον σοϊς ικέταις * τοις προστρέχουσι τη σκέπη σου, * και πιστώς προσκυνοῦσί σου την κύησιν.

'Ρημάτων της έμης ψυχης ἐπάχουσαν, * Παρθένε, * δεινῶς έχταραττομένης, * ην εἰρήνευσον, Πανύμνητε, * ἀεὶ ταύτην χινδύνων διασώζουσα.

Ολην μου την ζωήν διαχυβέρνησον, * Παρθένε, * ελπίς μου χαι προστασία, * πειρασμῶν χαι περιστάσεων * λυτρουμένη δεινῶν με, Θεονύμφευτε.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον * ἀγκάλαις * ὡς φέρουσα, Θεομῆτορ, * ἐξ ἀγνοίας καὶ πωρώσεως * λυτρωθῆναι ἡμᾶς νῦν καθικέτευε.

'Ωδή δ'. Ο Εἰρμός.

 Γλήλυθας * ἐχ Παρθένου, οὐ πρέσβις, οὐχ ᾿Αγγελος, *
 Γἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος * σεσαρχωμένος, χαὶ ἔσωσας * ὅλον
 με τὸν ἄνθρωπον· * ὅκὸ χραυγάζω σοι· Δόξα * τῆ δυνάμει σου. Τροπάρια.

'Εχρέμασο * ἐπὶ ξύλου, χρεμάσας ἐν ὕδασι * τὴν γῆν, Παντοδύναμε, λόγχη πλευραν ὀρυττόμενος, * αἰμά τε σύν ὕδατι * ἐναποστάξας εἰς πάντων * ἀπολύτρωσιν.

Νυγείσης σου * της πλευράς, ιατρεύθη το άλγος μου. * χειρί

ТҢ ПАРАΣКЕҮҢ ПРОІ.

ραπισθέντος σου * έλευθερίας ἐπέτυχον· * χολής γευσαμένου δὲ, * τῆς ἐνηδόνου ἐρρύσθην, * Χριστὲ, βρώσεως.

Μαρτυριχά.

Τοϊς τραύμασι * τραυματίσαντες ὄφιν τὸν δόλιον, * ἰασθε τὰ τραύματα * τῶν χαρδιῶν ἡμῶν πάντοτε, * χάριν ἀναβλύζοντες * ἐχ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτήρος, * θεῖοι Μάρτυρες.

Ολόσωμον * τῷ ἐχθρῷ τὴν πληγὴν προσηνέγχατε, * πληγαῖς αἰματούμενοι, * ἐπὶ τροχοῦ τε τεινόμενοι * χαὶ τυμπανιζόμενοι, * θεοειδεῖς 'Αθλοφόροι * πανσεβάσμιοι.

Σταυροθεοτοχίον.

Σεσάρχωται * έξ άγνῶν σου αιμάτων ὁ Υψιστος, * ὅν βλέπουσα, Πάναγνε, * ξύλφ ἀδίχως ὑψούμενον, * ἔστενες δαχρύουσα, * χαι τὴν αὐτοῦ εὐσπλαγχνίαν * ἐμεγάλυνες.

Κανών της Θεοτόχου. Είσαχήχοα την ενδοξον.

Πων τραυμάτων μου, Δέσποινα, * των της ψυχης * σαρχός τε νοσημάτων, * ή Θεόν τεχούσα, * λύσιν παράσχου μοι.

Ριπιζόμενον πάθεσι * χαι λογισμοῖς * χαι βίου τριχυμίαις * έλπίδι, Παρθένε, * χαι πίστει βεβαίωσον.

'Εχ περιστάσεως ρύσαι με, * Μήτερ Θεού, * χαι ζάλης χαι χινδύνων * ταζς σαζς ιχεσίαις, * μόνη Πανύμνητε.

Χειμαζόμενον κλύδωνι * βιωτικῷ * ἐξάρπασον, Παρθένε, * πρὸς τὸν σὸν λιμένα * καθοδηγοῦσά με.

'Ωδή ε'. 'Ο Ειρμός.

* Ο ανθραξ * τῷ Ησαία προοφθεις, Ηλιος * παρθενιχης ἀπὸ • Ογαστρὸς ἀνέτειλε * τοῖς ἐν σχότει πεπλανημένοις, * χαι • θεογνωσίας φωτισμὸν δωρούμενος.

Τροπάρια.

Δι' οίκτον * προσομιλήσας τῷ σταυρῷ, Δέσποτα, * ἐχ τοῦ βυθοῦ με τῶν χαχῶν ἀνέσπασας, * χαὶ ἐτίμησας συνεδρία * τῇ πατριχῇ ἀτιμασθεἰς θελήματι.

Άχάνθαις * στεφανωθείς, ό στεφανών άνθεσι * πάσαν τὴν γῆν, τὴν τῶν παθῶν μου ἀχανθαν * ἀποτέμνεις ῥιζόθεν, Λόγε, * χαὶ ἐμφυτεύεις μοι τὴν σὴν ἐπίγνωσιν.

Μαρτυριχά.

'Ισχύκ * τοῦ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, "Αγιοι,* ἐθελοντὶ περιθεμένου, Μάρτυρες, * δυναμούμενοι, τῶν Δαιμόνων * τὴν δυναστείαν παντελῶς ὡλέσατε.

Μεγάλως * ἀγωνισάμενοι ἐν Υῆ, ^{*}Αγίοι, * ἐν οὐρανοῖς μεγίστην δόξαν εὕρατε, * καὶ μεγίστων ἡμᾶς κινδύνων * ἀπολυτροῦσθε τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας.

Σταυροθεοτοχίον.

Ο νώτοις * Χερουβιχοῖς ἐν οὐρανοῖς, ἘΑχραντε, * θεοπρεπῶς ὡς άληθῶς ὀχούμενος * ταῖς ἀγχάλαις σου ἐποχεῖται, * χαὶ σταυρωθεις πάντας φθορας διέσωσε.

Κανών της Θεοτόχου.

Ο τοῦ φωτὸς χορηγός.

ηπλον άήττητον * χατά ποιχίλων πειρασμών έχοντες, * τών Οδυσμενών * πάσης ἐπηρείας * λυτρούμεθα σαφώς * οι σὲ Θεοτόχον * άει έπιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα, * ή ἀνωτέρα Χερουβίμ, τέτοχας, * τὸν τοῦ Θεοῦ * ἐχ σοῦ σαρχωθέντα * Υίὸν μονογενή, * ὅν ὑπέρ τῶν δούλων * των σων έχδυσώπησον.

Τὸν τοῦ παντὸς Ποιητήν * ἐν ταῖς ἀγχάλαις σου, Αγνή, φέρουσα, * τοῦτον ήμιν * ταῖς σαῖς ἰχεσίαις * εὐίλατον δίδου * τοῖς νῦν ἐχ χαρδίας * πρὸς σὲ χαταφεύγουσιν.

'Από στενώσεως * χαι χατωδύνου μου ψυχής δέησιν * τῶν οίκτιρμών * μόνη τη Τεχούση * τον αίτιον Λόγον * προσφέρω ό τάλας. * οίχτείρασα σῶσόν με.

'Ωδή ς'. 'Ο Είρμός.

 Ηχου ρημάτων δεήσεως * ἐκ κατωδύνου, Δέσποτα, ψυχῆς *
 Ηἐπακούσας, τῶν δεινῶν με λύτρωσαι· * μόνος γὰρ εἶ τῆς » ήμων * σωτηρίας αίτιος.

Τροπάρια.

Νῶτον παρέχων εἰς μάστιγας, * χαὶ σιαγόνας σου εἰς ῥαπισμόν * πρόσωπον δέ, Σῶτερ, εἰς ἐμπτύσματα, * ἔσωσάς με τὸν πολλά * άφρόνως σοι πταίσαντα.

Ωσπερ άρνίον τοῦ θύεσθαι * ήλθες, Χριστέ μου, λύχου νοητοῦ * ἰοβόλω δήγματι τοὺς θνήξαντας * ἐπανάγων πρὸς ζωήν. * Δόξα τη σταυρώσει σου.

Μαρτυριχά.

Νόμους τηρούντες οι Μάρτυρες * τούς τού Δεσπότου άνομον βουλήν * παρανόμων παντελώς έξεχλιναν, * χαι θανόντες τής ζωής * τής μελλούσης έτυγον.

Παραταξάμενοι, "Αγιοι, * πρὸς ἐναντίας χαίροντες ἀρχὰς, * θείοις δπλοις ταύτας έτροπώσασθε, * χαί στεφάνους έχ Θεοῦ * νίχης έχομίσασθε.

Σταυροθεοτοχίον.

[•]Ινα θεώση τὸν ἄνθρωπον, * ἐχ σοῦ, Παρθένε, τίχτεται Θεὸς, * χαι σταυρούται χαι θανάτου γεύεται, * άποχτείνων τον έμε * το πρίν άποχτείναντα.

ТН ПАРАЕКЕҮН ПРОІ.

Κανών τῆς Θεοτόχου. Έν ἀβύσσφ.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε * πλέων πολυφρόντιδος βίου την Deiλaσσαν * ἐπιχαλούμαι, Δέσποινα, * χυβερνητιν ψυχης μου γενέσθαι σε.

Ένεδύθην στολήν καχουχούμενος, * Μητερ ἀειπάρθενε, της ἀφροσύνης μου· * ἀλλ' ή Θεὸν χυήσασα, * της χαραζ τὸν χιτῶνα ἀντίδος μοι.

Ιερας πολιτείας ἐχπέπτωχα * ἀθυμῶν ὁ δείλαιος· ἀλλ' ἐπανάγαγε, * εὐλογημένη Δέσποινα, * προσταγαῖς τοῦ Υἰοῦ σου ῥυθμίζουσα.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, * ή τὸν συμπαθέστατον Λόγον χυήσασα * τὸν τῷ ἰδίῷ αίματι * ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυ– σάμενον.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» 🖌 ντίθεον πρόσταγμα * παρανομούντος * τυράννου μετάρσιον *

- Ατήν φλόγα ανερρίπισε· * Χριστός δε εφήπλωσε * θεοσεβέσι
- » Παισί * δρόσον την του Πνεύματος, ο ών * εύλογημένος και

υπερένδοξος. Τροπάρια.

Πτωθέντα με ήγειρας * τη παραβάσει * σταυρῷ ἀνυψούμενος, * ή πάντων ἐξανάστασις· * χαὶ πτώσας τὸν πτώσαντα, * Δόγε, πολέμιον * ὅλον ἀνενέργητον νεχρὸν * ὑποδειχνύεις. Δόξα τῷ χράτει σου.

Τοϊς ήλοις ἐξήλωσας * την ἀμαρτίαν, * Χριστὲ, τοῦ προπάτορος· * xαλάμφ δὲ τυπτόμενος * ὑπέγραψας ἀπασιν * ἐλευθερίαν βροτοϊς. * Δόξα τοῖς Παθήμασι τοῖς σοῖς, * δι ὧν μυρίων παθῶν ἐρρύσθημεν. Μαρτυρικά.

Έτέμνοντο σώματα * τών μιαιφόνων * χερσίν οἱ καλλίνικοι * Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, * και ἔμενον Πνεύματι * Θεοῦ ἀχώριστοι, * τέμνοντες τὸν δόλιον ἐχθρὸν * ἀνδρίας ξώρει και κατασφάττοντες.

Ισχών άπροσμάχητον * τον σταυρωθέντα * Χριστον έπαγόμενος, * Στρατός ο άχατάπληπτος * όλεθριον στράτευμα * χατεξωλόθρευσεν, * ἕπαθλον ληψόμενος ζωήν * τήν μαπαρίαν τε χαι άνωλεθρου. Θεοτοχίον.

Παλάτιον ἕμψυχον * τοῦ Βασιλέως * xal θρόνος πυρέμορφος, * Παρθένε, ἀναδέδειξαι· * ἐν ῷ xaθεζόμενος * πάντας ἐξήγειρε * τοῦ προτέρου πτώματος βροτούς, * xal συνεδρία Πατρὸς ἐτίμησε. Κανών τῆς Θεοτόχου. Εἰχόνος χρυσῆς.

Σιταυροῦ προσπαγείς * ο έκ σοῦ σωματωθείς, * Θεογεννήτρια, * Δοαμ διέβρηξε το χειρόγραφοι. * δι νῶν, Παρθένε, δυσώπησον, * πάσης πονηρίας ρυσθηναι * τοὺς ἐν πίστει χραυγάζοντας· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ελπις ἀγαθή, * προστασία φοβερὰ * ὑπάρχεις, Δέσποινα· * xal νῦν δεόμεθά σου δωρήσασθαι * τῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος * πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι * xal Υίῷ σου xραυγάζουσιν· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ κῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σχοτία δεινη * τη τοῦ βίου συσχεθείς * τὸν συλλυπούμενον * xal συναλγοῦντα οὐ xατέλαβον· * τη ση Παρθένε, λαμπρότητι * λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων, * xal xαταύγασον ψάλλοντα· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωραίαν στολήν * σωτηρίων έντολῶν * διὰ Βαπτίσματος * ἀμφιεσάμενος ἀπημαύρωσα * δι' ἀμελείας ὁ δείλαιος· * νῦν δέ σοι προστρέχω, Παρθένε, * τὸν χιτῶνα αἰτούμενος * τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ * πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ζωῆς ἐκπεσών * ἀκηράτου μὲν τὸ πρὶν * ὁ ᾿Αδὰμ σέσωσται * διὰ τοῦ Τόχου σου· νῦν δὲ, Πάναγνε, * τὸν ἀῥρωστία χρατούμενον * σῶσον ἐπιἐρώσασα, Κόρη, * χαὶ ἀξίωσον ψάλλειν σοι· * Εὐλογημένη ἡ Θεὸν * σαρκὶ χυήσασα.

'Ωδή η'. 'Ο Ειρμός.

» · τνδάλματος χρυσοῦ * χαταπτύσαντές τρισόλβιοι Νεανίαι, * την

» Ι άπαράλλακτον και ζώσαν Θεοῦ Εἰκόνα * τεθεαμένοι * μέσον

» τοῦ πυρὸς ἀνέμελπον· * Ἡ οὐσιωθεῖσα * ὑμνείτω τὸν Κύριον

» πάσα Κτίσις, * xal ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λαὸς ὁ ἀπειθὴς, * ἀδεῶς τε τὰ παράνομα πάντα πράττων, * μέσον ἀνόμων σε, Οἰχτίρμον, τὸν διχαιοῦντα * παρανομία * ξύλφ ἀνυψοῖ σταυρούμενον· * ὃν πασα ἡ Κτίσις * δοξάζει ὡς Κύριον χαὶ δεσπότην, * ἀνυμνολογοῦσα * τὴν σὴν μαχροθυμίαν.

Αίματώσας, Χριστέ, * τοὺς δακτύλους σου ἐν ξύλφ προσηλωμένος, * τὸ προσαγόμενον τοῖς Δαίμοσιν αἰμα πάλαι * ἐπ' ἀπωλεία * τῶν προσαγομένων ἔπαυσας· * ὅθεν σε δοξάζει * ἡ σύμπασα Κτίσις, Θεὲ τῶν ὅλων, * ἀνυμνολογοῦσα * τὴν σὴν μακροθυμίαν. Μαοτυρικά.

Ναμάτων ζωτιχών * ὄντες ἐμπλεοι, οἱ Μάρτυρες τοὺς χειμάρρους * τοὺς τῆς ἀπάτης ἀπεξήραναν θείοις ῥείθροις * τοῖς τῶν αἰμάτων, * πίστει ἀχλινεῖ χραυγάζοντες * Ἡ οὐσιωθεῖσα * ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Η απειρος πληθύς * των αιμάτων ύμων, Αγιοι, ασεβείας * το πυρ χατέσβεσε, χαι την πολύθεον Ελλήνων * έλυσε πλάνην, *

Paracleticus.

πάντας δὲ πιστοὺς ἐφώτισε * μελφδοῦντας· * Υμνείτω τὸν Κύριον πασα Κτίσις * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοχίον.

Η άμωμος Αμνάς, * Προφητών τε και Μαρτύρων ή ώραιότης * ώσπερ άμνόν σε άναρτώμενον ἐπι ξύλου * θεασαμένη * ἔκλαιε πικρῶς και ἕλεγεν· * Η οὐσιωθεῖσα * ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις * και ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανών της Θεοτόχου. Τον έν χαμίνω τοῦ πυρός.

Εξασθενες μου νύν ό νούς * εἰς τὰ βάθη ἐμπεσών τῆς ἀθυ Εμίας, * ὡς ἐντεῦθεν ποιχίλοις * περιπαρῆναι χαχοζς. * ἀλλά
 με, * Παρθένε, θεράπευσον * τῷ τῆς ἀπαθείας * φωτὶ περιβα λοῦσα.

Πύργον ίσχύος άσφαλη * και κρηπτδα και φρουράν και προστασίαν * κεκτημένοι σε πάντες, * διασωζόμεθα νῦν * ὑμνοῦντες * τὸν Τόχον σου, Πάναγνε, * και ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Αθανασίας διαυγή * ἐπιστάμεθα πηγήν σε, Θεοτόχε, * ώς τεχοῦσαν τὸν Λόγον * τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς * τὸν πάντας * θανάτου λυτρούμενον * τοὺς ὑπερυψοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ρετθρον ἰάσεων ἡμῖν * ἀενάως τοῖς πιστοῖς, 'Αγνὴ, πηγάζεις, * οὐ τὴν ἄφθονον χάριν * ἀπαρυόμενοι σοῦ * ὑμνοῦμεν * τὸν Τάκον, Πανάχραντε, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. 'Ωδὴ θ΄. Ο Εἰρμός.

Α πορεί πάσα * γλώσσα εύφημείν πρός άζίαν. * ίλιγγιά δὲ *
 νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνείν σε, * Θεοτόκε· * ὅμως ἀγαθή
 ὑπάρχουσα, * τὴν πίστιν δέχου· * καὶ γὰρ τὸν πόθον οἰδας *
 τὸν ἔνθεον ἡμῶν· * σὺ γὰρ * Χριστιανῶν εἰ προστάτις, * σὲ
 μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

[•]Ινα τυπώση * πάλαι [•]Ισαὰχ σοῦ τὸ πάθος, * δεσμείται, Λόγε· * λύεται δεθέντος δὲ προβάτου ἀντιτύπου * ἐν φυτῷ Σαβὲχ ἀφέσεως, * χαὶ ἀπελύθη * τῆς ἀχουσίως τότε * θυσίας ἀληθοῦς· * σοῦ δὲ * ἐθελουσίως τυθέντος, * χαχῶν ἐἰρὑσθημεν.

Ωραίος χάλλει * παρὰ τοὺς υἰοὺς τῶν ἀνθρώπων, * Χριστέ, ὑπάρχων, * χάλλος οὐχ ἐχέχτησο * οὐδὲ είδος ἐν τῷ πάσχειν * ξύλφ τοῦ Σταυροῦ χρεμ.άμενος, * ὁ χαλλωπίζων * τὴν ἀμορφίαν πάσαν * τοῦ γένους τῶν βροτῶν. * Δόξα * τῇ εὐσπλαγχ.wa σου, μόνε * εὖσπλαγχ.vε Κύριε.

Μαρτυρικά.

Σιών της άνω * ώφθητε απήταρες θετοι, * και των Αγγέλων, * Μάρτυρες, ισάγγελαι ώς όντες συμπολίται, * και την Έκκλησίαν,

170

:..:

Αγιοι, * τῶν πρωτοτόχων * περιφανῶς φαιδρύνετε, * λάμποντες φωτι * θείω * χαι μαρτυρίου στεφάνω * χαλλωπιζόμενα.

'Ηγαπημένοι * φίλα του ήμας παραδόξως * πεφιληχότος, * ρύσασθε φιλίας με δολίας τῆς πρὸς σάρχα, * άγιοι Κυρίου Μάρτυρες, * άγιασμόν τε * χαὶ φωτισμὸν χαὶ λύσιν * πταισμάτων χαλεπῶν * πασι * τοῖς ἐχτελοῦσι τὴν μνήμην * ὑμῶν αἰτήσασθε.

Σταυροθεοτοχίον.

Φωστήρων χάλλος * δρόμου τοῦ συνήθους ἀπέστη, * ὅτε σε είδεν, * Ήλιε τῆς διχαιοσύνης, ἐπηρμένον * ἐπὶ τοῦ σταυροῦ θελήματι· * ἡ δὲ Παρθένος * σὺν Μαθητῆ παρθένω * ἡλάλαζε πιχρῶς· * Οίμοι ! * ἀναβοῶσα, τί τοῦτο * τὸ ξένον θέαμα;

Κανών της Θεοτόχου. Τον έχ Θεοῦ Θεον Αόγον.

Θεομαχάριστε Κόρη, * την έλπίδα μου πασαν * προθύμως άνατίθημι έν σοί· * σώσόν με, Μητερ της όντως ζωης, * χαι τρυφης άιδίου * πλησθηναι χαθιχέτευσον, 'Αγνή, * τον έν πίστει χαι πόθω * σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Έπιφανείσα, Παρθένε, * τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον * φωτός σου ταῖς ἀὑλοις ἀστραπαῖς * αὐγασον, πύλη τοῦ θείου φωτὸς, * xaì τρυφῆς αἰωνίου * πλησθῆναι xαταξίωσον, 'Αγνὴ, * τὸν ἐν πίστει xaì πόθω * σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Νενοσηχότας όρωσα * χαι ψυχήν χαι τὸ σῶμα, * χαι βεβλαμμένους πάθεσι δεινοῖς, * τῆ εὐσπλαγχνία σου, Δέσποινα, * θεραπεύσασα λῦσον * τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, * ἕνα πάντες σε ὕμνοις * ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Έν τῆ γαστρί σου σχηνώσας * ἐχ γαστρὸς πρὸ αἰώνων * Πατὴρ ὅνπερ ἐγέννησεν, Γἰὸς * τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος, * χαἰ πηγὴν χαρισμάτων * σὲ, Θεομῆτορ, ἔδειξεν ἡμῖν * τοῖς προσχυνοῦσι * τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν.

'Απόστιχα τῶν Αίνων, Σταυρώσιμα.

Σταυρωθήτω! ἔχραζον * οἰ τῶν σῶν χαρισμάτων * ἀεὶ ἐντρυφῶντες, * xαὶ xaxoῦργον ἀντ εὐεργέτου * ἡτοῦντο λαβεῖν * αἰ τῶν διxaίων φονευταί· * ἐσιώπας δὲ, Χριστὲ, * φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, * παθεῖν θέλων * xαὶ σῶσαι * ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Έχουσίως πτωχεύσας * τὴν πτωχείαν τοῦ ἀδὰμ, * Χριστὲ ό Θεὸς, * ἦλθες ἐπὶ γῆς * ἐχ Παρθένου σαρχωθεὶς, * χαὶ σταυρὸν χατεδέξω, * ἱνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς * ἐχ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· * Κύριε, δέξα σοι. Μαρτυριχόν.

Υπέρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, * ὦ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, * ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανοὺς * ἐν χειρὶ Θεοῦ, * xαὶ xατὰ Κόσμον ὅλον * δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα· * Ἱερεῖς xαὶ Βασιλεις προσχυνούσι, * χαι λαοι πάντες επαγαλλόμενοι * συνήθως βοώμεν· * Υπνος τίμιος έναντίον Κυρίου * ο θάνατος των όσίων Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον. αύτοῦ.

Οτε * έχ τοῦ ξύλου.

Οτε * έν σταυρῷ σε ή 'Αμνάς * άρνα τὸν οἰχεῖον ἑώρα * χαταχεντούμενον * ήλοις, ώλοφύρετο * έχπληττομένη σφοδρώς, * χαι δαχρύουσα έλεγε. * Πῶς θνήσχεις, Υιέ μου, * θέλων το χειρόγραφον * του Πρωτοπλάστου 'Αδάμ * ρήξαι, * χαί θανάτου λυτρώσαι * άπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα * τῆ οἰχονομία σου, Φιλάνθρωπε!

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς'.

Τ ἡν φωνήν σοι προσάγομεν * τοῦ Ληστοῦ, καὶ βοῶμέν σοι·* Μνήσθητι ἡμῶν, Σωτὴρ, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Σταυρωθείς, 'Αναμάρτητε, * έν Κρανίω συνέθλασας * χάραν τοῦ δολίου ἐχθροῦ, * xai Κόσμον διέσωσας.

Έξερρίζωσας, Δέσποτα, * τῆς χαχίας τὴν ἄχανθαν, * στέφος έχων ἀχανθῶν * φορέσας, Μαχρόθυμε. Μαρτυριχόν.

Συντριβόμενοι, Μάρτυρες, * τοῦ ἐχθροῦ συνετρίψατε * πασαν τήν πλάνην σαφῶς, * χαι στέφος ἐδέξασθε. Δόξα.

'Ραντισμῷ θείου αίματος * οι πιστοι φωτιζόμενοι * μίαν έν Προσώποις τρισί * Θεότητα σέβομεν.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

΄ Ως ἀρνίον κρεμάμενον * ἐπὶ ξύλου, Πανάμωμε, * βλέπουσα Χριστόν, έν χλαυθμώ * αὐτὸν ἐμεγάλυνες.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΉ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, ^Στιχηρὰ Δεσποτιχὰ Προσόμοια. Ηχος β΄. Οτε * ἐχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.

Ο ταν * έν τη δόξη σου, Χριστέ, * έλθης μετ 'Αγγέλων άγίων * χρίναι τὰ σύμπαντα, * ότε παραστήσονται * γυμνοί σοι άπαντες, * ἀποδοῦναι ών ἔπραξαν * τὴν ἀπολογίαν, * τότε τοῖς προβάτοις με * σύνταξον, Λόγε, τοῖς σοῖς, * λύσιν * παρασχών μοι ένταῦθα * τῶν πλημμελημάτων μου πάντων, * ὦνπερ ἐν τῷ βίφ ἐπλημμέλησα.

'Ρήξον * τὰς σειράς μου τῶν παθῶν, * ξήρανον ψυχής σηπεδόνας, * μόνε Φιλάνθρωπε, * δώρησαί μοι δάχρυα * της χατανύ-

ξεως, * την χαρδίαν μου φώτισον * την έσχοτισμένην, * λύτρωσαί με, δέομαι, * έχ περιστάσεως, * ζάλης * συμφορῶν έναντίων * χαι έχ πειρασμῶν πολυτρόπων * τοῦ δεινοῦ έχθροῦ χαι χοσμοχράτορος.

Λάβε, * ώ ψυχή μου, χατὰ νοῦν * τὴν φοβερωτάτην ἐχείνην * ώραν τῆς χρίσεως, * ὅτε τρόμος λήψεται * τὴν Κτίσιν ἄπασαν, * και χαθίσει ὁ "Υψιστος * ἐν θρόνω ἀστέχτω, * λόγον εἰσπραζόμενος * τῶν πεπραγμένων ἡμῖν· * σπεῦσον, * διαλλάγηθι ἕνθεν * τῷ Κριτῇ τῶν ὅλων βοῶσα· * "Ημαρτόν σοι, Κύριε, χαὶ σῶσόν με. Ετερα Θεοτοχία, ὅμοια.

Ολος * ἐκ νεότητος ἐγώ * πάθεσιν αἰσχύνης δουλεύσας * καὶ ἀσωτία πολλη * τέλεον ἡμαύρωσα * τὸ κατ εἰκόνα Θεοῦ, * καὶ πτοοῦμαι, Πανύμνητε, * τὴν μέλλουσαν δίκην, * ὅτε παραστήσομαι * τῷ σῷ Γἰῷ καὶ Θεῷ· * νῦν οὖν * πρὸ τοῦ τέλους μοι δίδου * κάθαρσιν, 'Αγνὴ, τῶν παθῶν μου * καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Φρίττω * τὸ χριτήριον, Αγνή, * χαὶ τὴν τοῦ πυρὸς τιμωρίαν * τὴν αἰωνίζουσαν, * χαὶ τὴν ἀπαραίτητον * ὄντως ἀπόφασιν, * τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων τε * χαὶ τοῦ ἀχοιμήτου * σχώληχος, Πανάμωμε, * τὴν ἀγριότητα· * ὅθεν * ἐν ὀδύνῃ χαρδίας * σὲ χαθιχετεύω, Παρθένε, * τῆς φριχτῆς με ρῦσαι χαταχρίσεως.

Ότε * τῶν τοῦ σώματος μελῶν * μέλλη ή ψυχή μου βιαίως * διαχωρίζεσθαι, * τότε μοι παράστηθι, * και τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν * τὰς βουλὰς διασκέδασον, * και τούτων τὰς μύλας * σύντριψον ζητούντων με * καταπιείν ἀφειδῶς, * ὅπως * ἀκωλύτως διέλθω * τοὺς ἐν τῷ ἀέρι ἐστῶτας * ἄρχοντας τοῦ σκότους, Θεονύμφευτε. Δόξα... και νῦν. ^{(Θ}εοτοκίον.

Παρήλθεν ή σχιὰ τοῦ νόμου, * τῆς χάριτος ἐλθούσης· * ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐχ ἐχαίετο χαταφλεγομένη, * οὖτω Παρθένος ἔτεχες * χαὶ Παρθένος ἔμεινας· * ἀντὶ στύλου πυρὸς * διχαιοσύνης ἀνέτειλεν "Ηλιος· * ἀντὶ Μωῦσέως Χριστὸς, * ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Απόστιχα Μαρτυριχά.

Τῶν ἀγίων Μαρτύρων * πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν * xαὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, * πᾶσα πλάνη πέπαυται, * xαὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος * πίστει διασώζεται.

Χοροί Μαρτύρων άντέστησαν * τοζ τυράννοις λέγοντες * Ημεζς στρατευόμεθα * τῷ Βασιλεζ τῶν δυνάμεων * εἰ χαὶ πυρὶ χαὶ βασάνοις * ἀναλώσητε ἡμᾶς, * οὐχ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Μεγάλη ή δόξα, * ήν ἐχτήσασθε, Αγιοι, * διὰ τῆς Πίστεως! * οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν * τὸν ἐχθρὸν ἐνιχήσατε, * ἀλλὰ χαὶ μετὰ θάνατον * πνεύματα ἀπελαύνετε, * ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, * ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί· * πρεσβεύσατε πρός Κύριον, * ἐλεηθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεχρώσιμον.

'Ως ἄνθος μαραίνεται * καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, * καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος· * πάλιν δὲ ἠχούσης τῆς σάλπιγγος, * νεκροὶ ὡς ἐν συσσεισμῷ * πάντες ἀναστήσονται * πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς· * τότε, Δέσποτα, * οὕς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, * ἐν ταῖς τῶν ʿΑγίων σου * κατάταξον σκηναῖς * τὰ πνεύματα τῶν σῶν δούλων, Χριστέ.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου * εἰς σὲ ἀνατίθημι, * Μῆτερ τοῦ φωτός· * φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σχέπην σου.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυριχά. φαιδρύνας τοὺς Αγίους σου ὑπὲρ χρυσὸν, * καὶ δοξάσας τοὺς Οσίους σου ὡς ἀγαθὸς, * ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * την ζωήν ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς φιλάνθρωπος, * καὶ την εὐχὴν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, * ὁ μόνος ἐν Αγίοις ἀναπαυόμενος.

Αθλοφόροι Κυρίου, * μαχαρία ή γη * ή πιανθεϊσα τοις αίμασιν ύμῶν, * καὶ ἅγιαι αὶ σχηναὶ * αὶ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· * ἐν σταδίφ γὰρ * τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, * καὶ Χριστὸν μετὰ παϸρησίας ἐχηρύξατε. * Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰχετεύσατε, * σωθηναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Απόστολοι, Μάρτυρες χαὶ Προφήται, * 'Ιεράρχαι, * Όσιοι χαὶ Δίχαιοι, * οἱ χαλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες * χαὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, * παἰρησίαν ἔχοντες * πρὸς τὸν Σωτῆρα, * ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰχετεύσατε * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Πάντα ὑπὲρ ἕννοιαν, * πάντα ὑπερένδοξα * τὰ σὰ, Θεοτόχε, μυστήρια! * τῆ ἀγνεία ἐσφραγισμένη * χαὶ παρθενία φυλαττομένη, * Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδὴς * Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· * αὐτὸν ἰχέτευε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Έτερα Καθίσματα, μετά τὸν Αμωμον,

χαι τα Νεχρώσιμα Εύλογητάρια.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα * τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις * ἔχοντες οἰ *Αγιοι * περιβολὴν ἐν τῷ Κόσμφ, * τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων

ύπέμειναν, * και την πλάνην των ειδώλων κατήργησαν. * Αὐτων ταϊς ικεσίαις * και ήμας ελευθέρωσον * τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, Σωτήρ, * και σωσον ήμας.

Νεκρώσιμα. Κύσπλαγχνίας υπάρχουσα.

Ο νεχρών 'χαι' τών ζώντων ώς Θεὸς * ἐξουσίαν ἀπάντων ἐσχηχώς, Ζωοδότα, * πρόσχες ταῖς δεήσεσι τῶν δούλων σου, * δειξόν σου τὰ σπλάγχνα τὰ φιλάνθρωπα, * χαι δίδου τὴν ἄφεσιν ψυχαίς, * ἂς μετέστησας, * ἐπ' ἐλπίδι τῆ εἰς σὲ, * ὁ δι' εὐσπλαγχνίαν ὑπεράγαθος.

Μνήσθητι, Κύριε, * ώς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, * xαὶ εἰ τι ἐν βίφ ήμαρτον, * συγχώρησον· * οὐδεἰς γὰρ ἀναμάρτητος, * εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος * xαὶ τοῖς μεταστασι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Μητερ άγια ή τοῦ άφράστου φωτὸς, * ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κανών είς πάντας τούς Αγίους, φέρων άχροστιχίδα

(άνευ των Θεοτοχίων).

Δούλοις ἕπαινον γνησίοις Θεοῦ φέρω. Ο Ιωσήφ.

'Ωδή α΄. Ήχος β΄. Ο Εἰρμός.

Τ ήν Μωσέως φόην * άναλαβοῦσα βόησον, ψυχή· * Βοηθὸς
 Τ και σχεπαστής * έγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· * οὐτός μου
 Θεὸς, και δοξάσω αὐτόν.

Τροπάρια.

Διωγμούς χαλεπούς * xαι αιχισμούς σφοδρούς χαρτεριχώς * ένεγχόντες, 'Δθληται, * πάσαν την πλάνην έχ τών περάτων * σθένει θειχώ έδιώξατε.

Οι Θεοῦ λειτουργοι * xai Ἱεράρχαι φέγγει νσητῷ * ἀπαστράπτοντες σαφῶς * πρὸς φῶς ώδήγησον εὐσεβείας * πάντων εὐσεβῶν τὰ πληρώματα.

Υπερήφανον νοῦν * ταπεινωθέντες, Όσιοι, χαλῶς * χατεχλίνατε εἰς γῆν, * χαὶ ὑψωθέντες ἐνθέσις τρόποις * πᾶσι ταπεινοῖς βοηθεῖτε ἀεί.

Νεχρώσιμον.

Λαμπροτάτου φωτός * και αίωνιου δειξον κοινωνούς * εύφροσύνης ώς Θεός, * ούσπερ μετέστησας των προσκαίρων * δούλους σου πιστούς, ό Θεός ήμων.

Degigaxlov.

Αι άσχήσει στεβρώς * ήγωνισμέναι, χαι άθλητιχώς * χαθελούσαι τὸν ἐχθρὸν * σεμναὶ Γυναϊχες, Θεοχυήτορ, * περιεστώσαι εὐφραίνονται.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟΙ.

Κανών είς Κοιμηθέντας, ου ή Αχροστιχίς.

Τοίς τεθνεώσι δεύτερον πλέχω μέλος. Ποίημα Θεοφάνους.

Ο Είρμός. Τῷ τὴν ἄβατον.

Π φ θανάτφ σου * χαταπατήσας θάνατον, * θείας ζωῆς ἀνέβλυσας * ἀιδιότητα· * ην παράσχου, 'Αγαθὲ, * ταῖς τῶν χοιμηθέντων ψυχαῖς, * ταῖς τῶν Μαρτύρων σου * πρεσβείαις ἄφεσιν * πταισμάτων χαριζόμενος.

Ο τὸ πλούσιον * ἀεὶ πηγάζων ἕλεος, * τοῖς εὐσεβῶς, Φιλάνθρωπε, * προσδεχομένοις σε * ἐν τῷ οἴκῷ σου, Χριστὲ, * ἐν τῆ θαυμαστῆ σου σκηνῆ * τόπον ἀνέσεως * παράσχου, Δέσποτα, * τοῖς δούλοις σου ὡς εὐσπλαγχνος.

'Ισχυρότατος * χατὰ θανάτου γέγονας, * όθεν αὐτὸν ἐδέσμεὐσας * ἡμᾶς ῥυσάμενος· * χαὶ νῦν ῥῦσαι τῆς αὐτοῦ * τοὺς χεχοιμημένους φθορᾶς * ὡς ὑπεράγαθος, * τῆς σῆς ἐλλάμψεως * τὴν μέθεξιν δορούμενος. Θεοτοχίον.

Στερεώσασα * τὴν κλονουμένην φρένα μου, * Μῆτερ Θεοῦ, βεβαίωσον * θείοις προστάγμασι * τοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς σῆς * καθηγιασμένης γαστρὸς, * καὶ καταργήσαντος * τοῦ *Αδου, Δέσποινα, * τὸ ζοφερὸν βασίλειον.

'Ωδή γ'. 'Ο Ειρμές.

» 😱 τειρωθέντα μου τον νοῦν * χαρποφόρον, ο Θεος, * ἀνάδειξόν

- » 🕹 με, * γεωργέ τῶν χαλῶν, * φυτουργέ τῶν ἀγαθῶν, * τῆ
- εύσπλαγχνία σου. Γροπάρια.

Πυρωθέντες τῷ πυρι * της ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, * οἰ Αθλοφόροι * την βασάνων πυρὰν * δροσισμῷ τοῦ παντουργοῦ * ἔσβεσαν Πνεύματος.

Αγιώτατοι Χριστοῦ * Ιεράρχαι, xαὶ σεπτοὶ * Οσίων δημοι, * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν * τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν * ἐχδυσωπήσατε.

'Ιερώτατος χορὸς * τῶν ἐνθέων Προφητῶν * ἐμεγαλύνθη, * xαὶ Γυναίων πληθὺς * ἐναθλήσασα στεἰρῶς * δόξης ἐπέτυχεν.

Νεχρώσιμον.

Νεχρωθείς ἐπὶ σταυροῦ, * ἐδωρήσω τοῖς θνητοῖς * ἀθανασίαν· * ἡς τυχεῖν τοὺς πρὸς σὲ * χαταξίωσον, Χριστὲ, * μεταχωρήσαντας.

Θεοτοχίον.

Μετά πάντων Προφητών * χαὶ Γυναίων ἰερῶν * Θεὸν, Παρθένε, * τὸν τεχθέντα ἐχ σοῦ * ἐχδυσώπει ἐχτενῶς, * τοῦ οἰχτειρῆσαι ἡμᾶς. Κανών εἰς Κοιμηθέντας.

Έν πέτρα με της πίστεως στερεώσας.

Παΐς της σης ώραιότη τος λαμπηδόσιν * αύγάζεσθαι τοὺς πίστει Γ χεχοιμημένους * εὐδόχησον, ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει, * μετὰ Μαρ-

τύρων σου * σù γὰρ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Έν τόποις ἀναψύζεως, ὡς οἰκτίρμων, * ἐν χώρα ἡΑβραάμ τε τοῦ ἐκλεκτοῦ σου * ἀζίωσον αὐλίζεσθαι τοὺς σοὺς δούλους * τούς σοι κραυγάζοντας· * Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Θαλάμοις οὐρανίοις περιπολεύειν * φρονίμοις ταζς Παρθένοις συνεισελθόντας * ὑπόδεξαι τοὺς δούλους σου λαμπαδούχους,* οὕσπερ μετέστησας * τῷ σῷ βουλήματι * ἐχ προσχαίρων, Δέσποτα, * μόνε φιλάνθρωπε. Θεοτοχίον.

Νεχρὸν χαὶ πρὸς τὴν γῆν με ἀποστραφέντα * ἀνέστησας τεχοῦσα τὸν Ζωοδότην· * ἀνήγαγες ἐξ ^{*}Αδου με χατωτάτου * τὸν Θεοτόχον σε * πίστει δοξάζοντα * χαὶ τιμῶντα, Πάναγνε, * σὲ τὴν πανύμνητον. [°]Ωδὴ δ΄. Ο Εἰρμός.

» η ήν έχ Παρθένου σου γέννησιν * ό Προφήτης προβλέπων *

- » L άνεχήρυττε βοών· * Tην άκοήν σου άχηχοα * χαὶ ἐφοβήθην, *
- ὅτι ἀπὸ Θαιμὰν * καὶ ἐξ ὅρους ἀγίου * κατασκίου * ἐπεδήμη-
- » σας, Χριστέ. Τροπάρια.

Οι του Χριστου τὰ παθήματα * εὐχλεεῖς 'Αθλοφόροι * μιμησάμενοι χαλῶς * χατατεινόμενοι ἔχαιρον * πολλαῖς βασάνοις, * τὰς αἰωνιζούσας * ἀντιδόσεις σχοποῦντες, * ὧν τυχόντες * μαχαρίζονται ἀεί.

Νόμους τηροῦντες τοῦ Πνεύματος, * Ἱεράρχαι, προφρόνως * ἐπωχείλατε λαοὺς, * ὡς χυβερνῆται πανάριστοι, * πρὸς θεῖον ὅρμον, * χαὶ μετατεθέντες * ἐχ τῶν χάτω θορύβων * πρὸς γαλήνην * μετηνέχθητε ζωῆς.

Γής παρεπίδημοι ώφθητε * μεταθέντες, Πατέρες, * τὸ πολίτευμα ὑμῶν * ἐν οὐρανοῖς, χαθώς γέγραπται, * εὐσεβοφρόνως, * χαὶ σαρχὸς τὰ πάθη * χαλινώσαντες πόνοις * ἐγχρατείας * τῆ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ.

Νέχρωσιν θείαν ποθήσασαι * την ζωην την ἀγήρω * προξενοῦσαν ἀληθῶς, * διὰ βασάνων καὶ θλίψεων * καὶ ἐγκρατείας, * τίμιαι Γυναΐκες, * ήξιώθητε ταύτης, * δυσωποῦσαι * τὸν Χριστὸν ὑπὲρ ήμῶν. Νεκρώσιμον.

[•]Ην μετεβίβασας, Κύριε, * τῶν προσχαίρων τοῦ βίου * πολυάριθμον πληθύν * ἐν ὀρθοδόξω λατρεύσασαν, * Λόγε, τῆ Πίστει, πάση σωζομένων * τῆ πληθύ συνάψας, * αἰωνίου * χαταξίωσον ζωῆς. Θεοτοχίον.

Ορος χατάσχιον βλέπει σε * ἀρεταζς ὁ Προφήτης, * Θεοτόχε, Αββαχούμ, * ἐξ οὐ ἐπέφανε Κύριος * Θεὸς ἀφράστως * ἀρετῆ Paracleticus.

το Σαββατο ΠΡΩΙ.

χαλύψας * ούρανούς χαι τὸ γένος * τῶν ἀνθρώπων * διασώσας ἐχ φθορᾶς.

Κανών είς Κοιμηθέντας.

Υμνώ σε· * άχοή γάρ, Κύριε.

Εύπέρ νοῦν δόξης σου * ἀξίωσον τοὺς σοὺς οἰχέτας, * Χριστὲ, * τῆ πολλῆ φιλανθρωπία σου, * τῶν εὐχλεῶν Μαρτύρων ταϊς δεήσεσι.

'Ως ἔχων * τῆς τρυφῆς ἀέναον * τὸν χειμἀρρουν, ἀεὶ ποτίζεις * τοὺς ἐχλεχτοὺς, Κύριε· * μεθ' ঊν καὶ νῦν τοὺς μεταστάντας, * Χριστὲ, * τῇ ἀφάτῷ εὐσπλαγχνίῷ σου * παρὰ τὸ ὕδωρ θρέψον τῆς ἀφέσως.

Σὺ ζώντων * χυριεύεις, Δέσποτα, * χαὶ θανάτου ἐξουσιάζεις· * Σὺ τοὺς ἐχ γῆς χώματος * δυνάμει σου ἐξανέστησας· * διὸ * τοὺς πρὸς σὲ μεταφοιτήσαντας * ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Σῶτερ, χατασχήνωσον. ()εοτοχίον.

'Ιάσω * τὸ τῆς Εὐας σύντριμμα * xal τὴν πάλαι ταλαιπωρίαν· * τὸν Κτίστην γὰρ τέτοχας * τοὺς πτώματι χαταἰραγέντας * ἡμᾶς * ἀνορθῶσαι τὸν δυνάμενον, * Θεογεννῆτορ, μόνη Μητροπάρθενε. 'Ωδή ε΄. Ο Εἰρμός.

» κατήν ἀχλύν τῆς ψυχῆς μου, * Σωτήρ μου, διασχεδάσας, *

» Ι τῷ φωτι τῶν ἐντολῶν σου * χαταύγασόν με ὡς μόνος *

» της ειρήνης Βασιλεύς.

Τροπάρια.

Σὲ ποθοῦντες, Οἰχτίρμον, * ἐμίσησαν πάντα χόσμον * οἰ γενναῖοι 'Αθλοφόροι * προσομιλοῦντες βασάνοις * ἀπαρνήσει τῆς σαρχός.

'Ιεράρχαι, Προφήται * χαί Οσιοι θεοφόροι, * ταζς τοῦ Πνεύματος ἀχτζοι * φωταγωγοῦντες τὴν Κτίσιν, * σχότος λύετε παθῶν.

Οσιώτατοι Πατέρες, * Προφήται και Ιεράρχαι * και ἀοιδιμοι Γυναϊκες * σοι τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων * εὐηρέστησαν, Χριστέ.

Νεχρώσιμον.

Ίχετεύομεν, Σῶτερ, * οὒς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, * ἐν χορῷ τῶν ἐχλεχτῶν σου * χατασχηνώσας μετόχους * δείζον χρείττονος ζωῆς.

Θεοτοχίον.

Παναγία Παρθένε, * τὸ χαύχημα τῶν Μαρτύρων * χαὶ Όσίων χαὶ Διχαίων, * πάσης ἡμᾶς τυραννίδος * ἐξελοῦ τῶν πειρασμῶν. Κανών εἰς Κοιμηθέντας. Ο τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νανών εις Νοιμησενίας. Ο του φωτος χορητος. Νενεχρωμένους ήμας * χαι τεθειμένους έν φρουρα ήγειρας, * έχ ζοφερών * τοῦ *Αδου χευθμώνων * ἀρπάσας, 'Αγαθὲ, * χαι δείξας ἀγίων * Μαρτύρων στρατεύματα.

Digitized by Google

Διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς * ὡς παραγέγονας, Χριστὲ, δέξαι νῦν * τοὺς εὐσεβῶς * πρὸς σὲ μεταστάντας, * xαὶ xόλποις ἱΑβραὰμ * xαὶ μετὰ Δαζάρου * αὐτοὺς xατασxήνωσον.

Έλυσας, Δέσποτα, * τὸν χρόνιόν μου καὶ μακρὸν πόλεμον * τὸν πρὶν πρὸς σὲ, * μεσίτης καὶ πρέσβις * εἰρήνης γεγονώς· * καὶ νῦν τοὺς σοὺς δούλους * οἰκτείρας ἀνάπαυσον.

Θεοτοχίον.

'Υπό τὴν σχέπην σου * οἱ πεποιθότες ἐπὶ σοὶ ζήσονται, * Μῆτερ Θεοῦ· * τὸν γὰρ Ζωοδότην * ἐγέννησας ἡμῖν * τὸν ζωοποιοῦντα * τὰ πάντα βουλήματι.

Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

• Πυθῷ ἀμαρτημάτων * συνέχομαι ἀεὶ, * xαὶ τριχυμία τοῦ βίου

- » **Β**χειμάζομαι· * άλλ' ώσπερ τον 'Ιωναν έχ του θηρός, * χάμε
- » τῶν παθῶν ἀνάγαγε * xai διάσωσον, Σωτήρ.

Τροπάρια.

Στεφρότητι χαρδίας * έχθρον οι 'Αθληται * χαταπαλαίσαντες τοῦτον χατέβαλον, * χαι ἕλαβον νίχης στέφος ἐχ Θεοῦ· * διὸ ἐχτενῶς πρεσβεύουσι, * τοῦ σωθήναι νῦν ήμ.ας.

Χριστοῦ τοὺς Ἱεράρχας * τιμήσωμεν πιστῶς, * xαὶ τοὺς Όσίους αὐτοῦ μαχαρίσωμεν, * σωζόμενοι ταῖς δεήσεσιν αὐτῶν * ἐχ πάσης ὀργῆς xαὶ θλίψεως * xαὶ xαχίας τοῦ ἐχθροῦ.

'Ενήθλησε Γυναίων * ο ἕνθεος χορὸς, * καὶ ἐν ἀσκήσει Θεὸν ἐθεράπευσε * καὶ ἔτυχε Βασιλείας οὐρανῶν. * Αὐτῶν προσευχαζς τὸν Κόσμον σου * σῶσον, μόνε 'Ιησοῦ.

Νεχρώσιμον.

Ο πλάσας, Ζωοδότα, * τὸν ἄνθρωπον ἐχ Υῆς, * τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας ἀνάπαυσον, * τὴν ἄφεσιν παρεχόμενος αὐτοῖς, * Χριστἐ, τῶν χαχῶν ὡς εὖσπλαγχνος * χαὶ οἰχτίρμων, ἰησοῦ. Θεοτοχίον.

'Αγία Θεοτόχε, * άγίασον ήμῶν * τοὺς λογισμοὺς, xal τὸ φρόνημα στήριξον, * xal σῶσον ἐχ τῶν βελῶν τοῦ πονηροῦ * ἀτρώτους ήμας δοξάζοντας * σοῦ τὸ ἔλεος, 'Αγνή.

Κανών είς Κοιμηθέντας. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Τής ἀφράστου καὶ θείας λαμπρότητος, * ἔνθα τῶν Μαρτύρων χοροὶ, καταξίωσον, * οὒς ἀπὸ γῆς μετέστησας * παντουργῷ σου βουλήσει, Φιλάνθρωπε.

Έλλαμφθηναι τῷ κάλλει της δόξης σου * τοὺς καταλιπόντας τὸν βίον ἀξίωσον, * καὶ πρὸς τὸ φῶς σου, Δέσποτα, * μετακεχωρηκότας τὸ ἄφραστον. Θεοτοκίον.

'Ρυομένη προθύμως ἐπίφανον * τοὺς προσχαλουμένους σε, πάν-

το Σαββατο Πρωι.

αγνε Δέσποινα, * ή τὸν Χριστὸν γεννήσασα * τὸν ζωῆς xal θανάτου δεσπόζοντα.

'Ωδήζ΄. Ο Ειρμός.

» κατά Χερουβίμ μιμούμενοι * Πατδες έν τη χαμίνω * υπέψαλ-

- λον βοώντες· * Εύλογητός εἶ, ὁ Θεὸς, * ὅτι ἐν ἀληθεία * καὶ
- » χρίσει έπήγαγες * ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, *
- » ο υπερύμνητος * xai δεδοξασμένος * είς πάντας τους αίῶνας.

Τροπάρια.

Υπομονή χατέβαλον * "Αγιοι τὸν Βελίαρ * ὑπενεγχόντες πασαν * πεϊραν βασάνων χαλεπῶν, * ὅτι ἐν ἀληθεία * τὸν Θεὸν ἡγάπησαν * τὸν παθόντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. * Αὐτῶν ταῖς προσευχαῖς * σῶσον πάντας, Λόγε, * πειρασμῶν χαὶ χινδύνων.

Φωτοειδεϊς Ιεράρχαι, * Όσιοι καὶ Προφηται, * καὶ Ιερομαρτύρων * ἡ ἀξιάγαστος πληθὺς, * καὶ Γυναικῶν ἀγίων * ἅγιος κατάλογος * ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει ἐκλάμψας φαιδρῶς, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ * δέησιν ποιείσθε, * ὅπως ἐλεηθῶμεν.

Νεχρώσιμον.

Ένθα ὀδύνη πέφευγε, * στεναγμός τε καὶ λύπη, * ὅπου τὸ φῶς ἐκλάμπει * τοῦ σοῦ προσώπου, Χριστὲ, * ἔνθα ΄Αγίων δῆμοι * νῦν περιχορεύουσι, * τάξον πάντων τῶν μεταστάντων πίστει ψυχὰς, * τὰ πταίσματα αὐτῶν * πάντα παραβλέψας * ὡς μόνος ἐλεήμων.

🗸 Θεοτοχίον.

Μετά Μαρτύρων, Αχραντε, * χαι όσίων Πατέρων * χαι Προφητών, πασών τε * τών όσίων Γυναιχών, * τὸν ἐν Αγίοις μόνον * ἐπαναπαυόμενον * ἐνδυσώπει ἡμᾶς χαθαγιάσαι, Αγνὴ, * ἀγίαις ἐν φωναζς * τοὺς δοξολογοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανών είς Κοιμηθέντας. Αντίθεον πρόσταγμα.

Ο ών χαταβέβηχας * ἐπὶ τὸ σῶσαι * τὸ πάλαι πλανώμενον * Οἀνθρώπων γένος, Κύριε· * διό σε οἱ Μάρτυρες * ἀεὶ χαθιχετεύουσι, * τούτους, οῦς μετέστησας ἐχ γῆς, * ἐν γῆ πραέων, Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Νεχρώσει τὴν νέχρωσιν * ἀπετινάξω, * ἐν νεχροζς ἐλεύθερος * αὐτὸς μόνος γενόμενος· * καὶ νῦν τῆς νεχρώσεως * τῆς ἁμαρτίας, Δέσποτα, * λύτρωσαι τοὺς δούλους σου, δειχνὺς * καὶ κληρογόμους τῆς Βασιλείας σου.

Πολλή σου χαι ἄφατος * ή εὐσπλαγχνία, * ἀμέτρητος ἄβυσσος * ή τῆς φιλανθρωπίας σου * πταισμάτων οὖν ἄφεσιν * τοῖς μεταστασι, Χριστὲ, * δίδου, χαι τῆ χάριτι τῆ σῆ * χεχαθαρμένους αὐτοὺς ἀνάδειξον.

Θεοτοχίου.

Αυχνία γεγένησαι * τῆς θείας δόξης * ἀπαύγασμα φέρουσα, * Παρθένε, διὰ Πνεύματος ἡμῖν φανερούμενον * xαὶ τὴν τοῦ ^{*}Αδου ἀχλὺν * φέγγει τῆς Θεότητος αὐτοῦ * ἐξαφανίζον, Θεοχαρίτωτε. ΄Ωδὴ ή΄. Ο Εἰρμός.

» ττιόν έν τη βάτω Μωση * της Παρθένου το θαύμα * έν Σι-.

» I ναίφ τῷ ὅρει * προτυπώσαντά ποτε * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε * xal

» υπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

'Ρευσαν τὸ αίμα ὑμῶν * χαθηγίασε πάσαν, * 'Αθλοφόροι, τὴν Κτίσιν, * χαὶ ἐξήρανε σαφῶς * τὴν χύσιν τῆς ἀπάτης, * χαὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς * χατήρδευσε πλουσίως.

Ωφθη χορὸς ἀ Ασχητῶν * Ἱερέων τε δημος, * χαὶ Γυναίων ἀγίων * Προφητῶν τε εὐχλεῶν * ὑμότιμος ἀ Υγέλων * ἀγγελιχῶς ἐπὶ γῆς * ἐν Πνεύματι βιώσας.

Νεχρώσιμον.

Ους έξ ήμῶν, Ἰησου, * προσελάβου, ἐν χόλποις * ᾿Αβραὰμ χατατάξας * μετὰ πάντων ἐχλεχτῶν * ἀνάπαυσον, παρέχων * ἀμαρτημάτων αὐτοῖς * ὡς πανοιχτφμων λύσιν.

Θεοτοχίοι.

Θεοχυήτορ άγνή, * μετά πάντων Μαρτύρων, * Προφητών χαι 'Οσίων * χαι άγίων Γυναιχών * χαι Ιερομαρτύρων, * χατοιχτειρήσαι ήμας * τόν Σωτήρα δυσώπει.

Κανών είς Κοιμηθέντας. Κάμινός ποτε.

Εδειξας ήμεν * τοῦ δυσμενοῦς θανάτου * τὰς διεξόδους ὡς ἀθά-Ενατος * τῆ θεία δυνάμει σου, * τὰς εἰσόδους δὲ ἐγνώρισας * τὰς τῆς ζωῆς, 'Αθάνατε· * ἤσπερ οἱ Μάρτυρές σου * νῦν ἐπαξίως· ἐπέτυχον.

Κάλλους νοητοῦ * τοῦ σοῦ χατατρυφησαι * τοὺς μεταστάντας χαταξίωσον, * τὸ αἰσχος τὸ δύσμορφον * ἐχχαθαίρων ὡς φιλάνθρωπος * της ἀμαρτίας, Δέσποτα· * μόνος γὰρ ἀνεδείχθης * της ἀμαρτίας ἐλεύθερος.

[•] Ωρθωσας ήμας, * Χριστέ, τοὺς πεπτωχότας * εἰς χοῦν θανάτου, τῷ θανάτῷ σου * ζωὴν χαριζόμενος * χαὶ τρυφὴν τὴν ἀτελεύτητον * χαὶ χαρμονὴν ἀίδιον, * ἦς νῦν τοὺς μεταστάντας * ὡς ἐλεήμων ἀξίωσον. Θεοτοχίον.

Μέγα χαὶ φριχτὸν * ὑπάρχει, Θεομῆτορ, * τῆς σῆς λοχείας τὸ μυστήριον· * Θεὸν γὰρ ἐγώννησας, * ὄν ὁ θάνατος οὐχ ἔστεξε * χαὶ τάφος οὐ διέλυσεν· * ὅθεν σε, Παναγία, * πάντα τὰ ἔθνη δοξάζομεν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

'Ωδή 0'. 'Ο Είρμός.

» Την υπερφυώς σαρχί * συλλαβούσαν έν γαστρί * τον έχ Πα-» Τρος άχρόνως * προεχλάμψαντα Λόγον * έν ύμνοις άσιγήτοις *

» μεγαλύνωμεν Πιστοί.

Τροπάρια.

Ισχυροι χατά παθών, * δυνατοι χατά έχθρών * φανέντες, Αθλοφόροι, * απηνέγχατε νίχην * άθλήσαντες νομίμως * χαί στεφθέντες έχ Θεοῦ.

Ως Θεοῦ Ἱερουργοι * και Ποιμένος τοῦ καλοῦ * μιμηται γεγονότες, * έποιμάνατε αύτοῦ * τὰ θρέμματα ὀσίως, * Ιεράρχαι EUXDEETC.

Σύν όσίοις 'Ασχηταζς * χαί Προφήταις ίεροζς * μιμήσωμεν Γενναίων * άθλησάντων τα πλήθη, * και των έν τη άσκήσει * καθελόντων τον έχθρόν.

Νεχρώσιμον.

Η πανένδοξος, Χριστέ, * τῶν Οσίων σου πληθύς * ἀπαύστως δυσωπεί σε. * Ούς μετέστησας πίστει, * μετόχους αιωνίου * δείξον, Κύριε, ζωης.

Θεοτοχίον.

Φιλοιχτίρμονα Θεόν * ή χυήσασα σαρχί, * μετά πάντων Αγίων * χαθιχέτευε άει * χινδύνων ήμας σώσαι, * Μητροπάρθενε Κανών είς Κοιμηθέντας. άγνή.

Η τόν πρό Ηλίου * φωστήρα.

Τιχων έξουσίαν * και ζώντων και νεκρών, * Ζωαρχικώτατε, * Ετοις από γης πρός σε μεταφοιτήσασι * χληρουχίαν εν ούρανοίς * παράσγου και λαμπρότητα * την τῶν άγίων, Δέσποτα, * και των ένδόξων Αθλοφόρων σου.

Αόγος ών ο πάλαι * το είναι μοι διδούς, * Ζωαργιχώτατε, * χαι τὸ εὖ είναι πάλιν χαριζόμενος, * ἐν τοῖς χόλποις τοῖς ὀρεχτοῖς * Αβραάμ του προπάτορος * τούς μεταστάντας δούλους σου * ώς έλεήμων χατασχήνωσον.

Όλος χρηματίζεις, * Σωτήρ μου, γλυχασμός * φωτοειδέστατος, * όλος ὑπάρχεις ἔφεσις ἀχόρεστος. * τὸν χειμάρρουν τὸν τῆς τρυφής * χαι ύδωρ της άφέσεως * τούς χοιμηθέντας πότισον * άχαταπαύστως σε δοξάζοντας.

Θεοτοχίον.

Σε την Θεοτόχον * άξίως οι πιστοι * νῦν μαχαρίζομεν * τοῖς θεοπνεύστοις λόγοις σου έπόμενοι * σύ γαρ μόνη τοις έπι γης * Θεόν έχυοφόρησας * τόν τοῦ θανάτου λύσαντα * την δυναστείαν, Μητροπάρθενε.

'Απόστιγα τῶν Αϊνων, Μαρτυρικά.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες * οἱ ἄγιοι Μάρτυρες * ὅπλον ἀχαταγώνιστον, * πᾶσαν τοῦ Διαβόλου τὴν ἰσχὺν χατήργησαν· * χαὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον * τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, * ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Τῶν Αγίων σου τὰ πλήθη * δυσωποῦσί σε, Χριστέ· * ἐλέησον, Σωτήρ, τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Πάσα πόλις χαὶ χώρα * τιμῷ ὑμῶν τὰ λείψανα, * ὡ ἀθλοφόροι Μάρτυρες· * ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες * στέφανον οὐράνιον ἐλάβετε· * χαὶ διὰ τοῦτο Ἱερέων ἐστὲ τὸ χαύχημα, * Βασιλέων τὸ νῖχος, * Ἐκχλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Νεχρώτιμον.

Οίμοι! οἰον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ * χωριζομένη ἐχ τοῦ σώματος! * οἰμοι! πόσα δαχρύει τότε, * χαὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὑτήν! * πρὸς τοὺς ᾿Αγγέλους * τὰ ὅμματα ῥέπουσα * ἄπραχτα χαθιχετεύει· * πρὸς τοὺς ἀνθρώπους * τὰς χεῖρας ἐχτείνουσα, * οὐχ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. * Διὸ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ, * ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, * τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν * παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, * χαὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον. Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου.

Όλην * τὴν ζωήν μου ἐν Χακοῖς * Χαταδαπανήσας ὁ τάλας * νῦν Χατελείφθην, ᾿Αγνὴ, * πάσης ὅλος ἔρημος * ἀγαθῆς πράξεως· * προσεγγίζοντα βλέπων δὲ * τὸν θάνατον, οἰμοι! * τρέμω τὸ Χριτήριον * τοῦ σοῦ Υἰοῦ Χαὶ Θεοῦ· * οὐπερ * ἐξελοῦ με, Παρθένε, * καὶ πρὸ τῆς ἀνάγχης ἐχείνης, * Δέσποινα, ἐπίστρεψον Χαὶ σῶσόν με.

Εἰ δέ ἐστιν Αλληλούτα, λέγομεν τὰ Μαρτυρικὰ εἰς τοὺς Αἴνους. Απόστιχα δὲ ταῦτα.

Ότε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.

· Ρύμην * τοῦ θανάτου xαὶ φθορὰν * σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ * xαθείλες, Δέσποτα, * πᾶσι δὲ ἐπήγασας * ζωὴν αἰώνιον, * xαὶ νεxροῖς ἐξανάστασιν, * Σωτὴρ, ἐδωρήσω· * ὅθεν σου δεόμεθα, * xαὶ νῦν ἀνάπαυσον * πίστει * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας * xαὶ τῆς ἀθανάτου σου δόξης * τούτους xαταξίωσον, Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μαχάριοι, οῦς ἐξελέξω.

Ίνα * τοὺς ἀνθρώπους χοινωνοὺς * θείας Βασιλείας ἐργάσῃ, * σταυρὸν ὑπέμεινας, * θάνατον ἐχούσιον * χαταδεξάμενος· * διὰ τοῦτο δεόμεθα, * τῃ σῃ εὐσπλαγχνία * μετόχους ἀνάδειξον * τῆς Βασιλείας σου * πίστει * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, * χαὶ τοῦ γλυχυτάτου σου χάλλους * τούτους χαταξίωσον, Φιλάνθρωπε. Στίχ. Αι ψυχαι αύτῶν.

Τρόμφ * τῷ φριχτῷ xal φοβερῷ * θρόνφ σου, Χριστὲ, παρεστῶτες, * οἱ ἀπ' αἰῶνος νεχροὶ * ψῆφον ἀναμένουσι * τὴν σὴν διχαίαν, Σωτὴρ, * xal τὴν θείαν ἐχδέχονται * διχαιοχρισίαν· * τότε φείσαι, Δέσποτα * Σῶτερ, τῶν δούλων σου * πίστει * τῶν πρὸς σὲ μεταστάντων, * xal τῆς ἀἰδίου τρυφῆς σου * xal μαχαριότητος ἀζίωσον. Δόξα... xal νῦν. Θεοτοχίον.

Δεῦτε * τὴν Μητέρα τοῦ φωτὸς * ὕμνοις ἀσιγήτοις βοῶντες * πάντες δοξάσωμεν· * αὕτη γὰρ ἐχύησε * τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, * χαὶ τὸ Χαῖρε προσάξωμεν * ὡς μόνη τεχούση * πάντων ἀρχαιότατον * τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν. * Χαίροις, * τὸν τὴν Εὐαν τεχοῦσα * πάλιν ἀναπλάσαντα· * χαίροις, ἀχραντε Παρθένε ἀπειρόγαμε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς΄.

Τήν φωνήν σοι προσάγομεν * τοῦ Ληστοῦ xai βοῶμέν σοι· * Μνήσθητι ήμῶν, Σωτήρ, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα * μιμησάμενοι, Μάρτυρες, * πάθη ποιχίλα βροτῶν * ἀεὶ θεραπεύετε.

Σύν Προφήταις 'Απόστολοι, * σύν Οσίοις Διδάσχαλοι * τῷ πάντων Δημιουργῷ * χαλῶς εὐηρέστησαν.

Μετα πάντων άνάπαυσον * τῶν ΄Αγίων σου, Κύριε, * οῦς προσελάβου πιστοὺς, * δεόμεθα, δούλους σου. Δόξα.

^{*}Ω Τριάς όμοούσιε, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε οἴχτειρον, * ἐχ τῶν σχανδάλων ἐχθροῦ * πάντας λυτρουμένη ἀεί.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Τας δεήσεις των δούλων σου * μη παρίδης, Πανάμωμε, * σώζουσα ήμας έχ πολλών * πταισμάτων χαι θλίψεων.

Τέλος τοῦ Δευτέρου Ηχου.

Κάν δευτέραν είληφας έν τάξει θέσιν,

'Αλλ' ήδονή πρώτη σοι τῷ μελιβρύτφ. Τὸ σὸν μελιχρόν και γλυκύτατον μέλος

Οστά πιαίνει χαρδίας τ' ένηδύνει.

∞∕≽₩₩₩₩₩₩₽₽₽

Σειρήνες ήδον δευτέρου πάντως μέλη. Ούτω πράως σοι ρεί μελισταγές μέλος.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Γ΄. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Τὰ τρία Στιχ. 'Αναστάσιμα, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ Δογματικόν. Ἡχος γ'. Γίγιστον θαῦμα! * παρθένος τεκοῦσα, * καὶ τὸ τεχθὲν Θεός πρὸ αἰώνων· * προφανὴς ὁ τόκος, * καὶ τὸ τελούμενον ὑπὲρ φύσιν. * Ω Μυστηρίου φρικώδους! * ὃ καὶ νοούμενον * ἄφραστον

μένει, * χαὶ θεωρούμενον * οὐ χαταλαμβάνεται. * Μαχαρία σὺ εἶ, ἄχραντε Κόρη, * ᾿Αδὰμ τοῦ γηγενοῦς θυγάτηρ, * χαὶ Θεοῦ τοῦ ἘΨίστου φανείσα μήτηρ. * Αὐτὸν ἰχέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὰ ᾿Απόστιχα, πρῶτον τὸ ᾿Αναστάσιμον, εἶτα τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόχου. ἘΗχος γ΄.

Τὸν Σταυρόν σου προσχυνῶ, Χριστὲ, τὸν τίμιον.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Κιβωτόν σε νοητήν, Αγνή, γινώσχομεν, * ού φέρουσαν τὰς πλάχας τὰς θεογράφους, * τὸν δὲ νόμου ποιητήν * χαὶ χάριτος τὰ δόγματα, * τὸν οὐρανοῦ χαὶ γῆς Κτίστην· * ῷ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Στίχ. "Αχουσον, θύγατερ, χαί ίδε.

Ἐπὶ γῆς σε οὐρανὸν, ἘΑγνὴ, ἀνέδειξεν * ὁ ἐν μήτρα τῆ σῆ * κατασκηνώσας Θεὸς Αόγος, * σάρκα προσλαβών ὁ φύσει ἀθεώρητος· * καὶ ἐπομβρίζεις τοῖς πάσιν * ἀθάνατον δρόσον, ἘΑπειρόγαμε. Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Σωτηρίαν ταϊς πρεσβείαις σου χεχτήμεθα, * ότι δι' αὐτῶν, Παρθένε, * ἐχ τῶν χινδύνων ἀεὶ χαὶ τῶν πειρασμῶν * τὴν ζάλην ὑπεχφεύγομεν· * χαὶ διὰ τοῦτο αἰτοῦμεν, * μὴ παύση ὑπὲρ ἡμῶν δεομένη. Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον. ³Ηχος γ΄.

Ανάπλασιν χαι ζωήν * δια σοῦ δευτέραν γινώσχομεν, * ἄχραντε Μαρία, * τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, * ἐν τῆ γαστρί σου φυραθέντα * τὸν Κτίστην τῆς Κτίσεως, * και ἀναστήσαντα ἡμᾶς * ἐχ τοῦ

Paracletious.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

"Αδου και τοῦ θανάτου, * και ζωὴν αἰώνιον παρεσχηκότα ἡμῖν, * τοῦ βοᾶν σοι, 'Αειπάρθενε· * Χαῖρε, ή συνάψασα * τὰ κάτω τοῖς ἐπουρανίοις· * χαῖρε, ή ἐλπὶς πάντων * τῶν περάτων τῆς γῆς, * και προστασία και ἀντίληψις· * χαῖρε, ή τῆ ἀναστάσει τοῦ Γιοῦ σου * φαιδρύνουσα τὰ σύμπαντα * και παρέχουσα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἐλεος.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετά τὸν Προριμιαχὸν Ψαλμὸν, χαὶ τὰ λοιπά.

Είς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα. "Ηχος γ'.

Τι φ σφ Σταυρφ, Χριστέ Σωτήρ, * θανάτου χράτος λέλυται, * χαι Διαβόλου ή πλάνη χατήργηται· * γένος δὲ ἀνθρώπων * πίστει σωζόμενον * ὕμνον σοι * χαθ' ἐχάστην προσφέρει.

Πεφώτισται τα σύμπαντα * τη Αναστάσει σου, Κύριε, * και ό Παράδεισος πάλιν ήνέφχται * πάσα δὲ ή Κτίσις * ἀνευφημοῦσά σε * ὕμνον σοι * χαθ ἐχάστην προσφέρει.

Δοξάζω τοῦ Πατρὸς * xai τοῦ Υἰοῦ τὴν δύναμιν * xai Πνεύματος άγιου * ὑμνῶ τὴν ἐξουσιαν, * ἀδιαίρετον, ἄχτιστον Θεότητα, * Τριάδα ὁμοούσιον, * τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ετερα Στιγηρὰ 'Ανατολικά.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον * προσχυνοῦμεν, Χριστέ, * xai τὴν ^{*}Ανάστασίν σου * ὑμνοῦμεν xai δοξάζομεν[•] * τῷ γὰρ μώλωπί σου * ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

'Γμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα * τὸν ἐχ τῆς Παρθένου σαρχωθέντα· * δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, * χαὶ τρίτῃ ἡμέρα ἀνέστη * δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοϊς ἐν "Αδη καταβὰς * Χριστὸς εὐηγγελίσατο, * Θαρσείτε, λέγων, * νῦν νενίκηκα· * ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις· * ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω * λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες * ἐν τῷ ἀχράντφ σου οἰκφ * ἐσπερινὸν ὕμνον ἀναμέλπομεν, * ἐκ βαθέων κραυγάζοντες· * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον * τῆ τριημέρφ 'Αναστάσει σου, * ἐξελοῦ τὸν λαόν σου * ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου, Φιλάνθρωπε.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Πώς μή θαυμάσωμεν * τὸν θεανδρικόν σου τόχον, Πανσεβάσμιε; * πεϊραν γὰρ ἀνδρὸς μή δεξαμένη, Πανάμωμε, * ἔτεχες ἐπάτορα Γιὸν ἐν σαρχί, * τὸν πρὸ αἰώνων * ἐχ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, * μηδαμῶς * ὑπομείναντα τροπήν, * ή φυρμὸν, ή διαίρεσιν, * ἀλλ ἐχατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα * σώαν φυλάξαντα. *

Διό, * Μητροπάρθενε Δέσποινα, * αὐτὸν ἰχέτευε σωθῆναι * τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως * Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

'Απόστιχα 'Αναστάσιμα. ήΗχος γ'.

Ο qui πάθει σου, Χριστε, * ἀμαυρώσας τον ήλιον, * xal τφ φωτι * ηής σής 'Αναστάσεως * φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, * πρόσδεξαι ήμων * τον έσπερινον ύμνον, Φιλάνθρωπε.

Τὰ χατὰ 'Αλφάβητον.

Η ζωοδόχος σου Έγερσις, Κύρκ, * τὴν Οἰχουμένην πασαν ἐφώτισε, * χαὶ τὸ ίδιον πλάσμα * φθαρὲν ἀνεχαλέσατο. * Διὸ τῆς χατάρας τοῦ 'Αδὰμ * ἀπαλλαγέντες βοῶμεν· * Παντοδύναμε Κ ρικ. δόξα σοι.

Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος * σαρκὶ πάσχων ἡλλοίωσαι· * ὄν ἡ Κτίσις μὴ φέρουσα * χρεμάμενον ὀρα̈ν * τῷ φόβῷ ἐχλονεῖτο, * καὶ στένουσα ὕμνει * τὴν σὴν μαχροθυμίαν· * χατελθών ἐν Ăδῃ δὲ * τριήμερος ἀνέστης, * ζωὴν τῷ Κόσμῷ δωρούμενος * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ινα τὸ γένος ἡμῶν * ἐχ τοῦ θανάτου, Χριστὲ, λυτρώσης, * θάνατον ὑπήνεγχας: * χαὶ τριήμερος ἐχ νεχρῶν ἀναστὰς, * ἐαυτῷ συνανέστησας * τούς σε Θεὸν ἐπιγνόντας, * χαὶ Κόσμον ἐφώτισας: * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχιον.

'Ασπόρως ἐχ θείου Πνεύματος, * βουλήσει δὲ Πατρὸς * συνείληφας Γιὸν τὸν τοῦ Θεοῦ * ἐχ Πατρὸς ἀμήτορα * πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, * δι' ἡμᾶς δὲ ἐχ σοῦ * ἀπάτορα γεγονότα * σαρχὶ ἀπεχύησας, * χαὶ βρέφος ἐγαλούχησας. * Διὸ μὴ παύσῃ προσβεύειν * τοῦ λυτρωθηναι χινδύνων * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απολυτίχιου.

Εύφραινέσθω τα οὐράνια, * ἀγαλλιάσθω τα ἐπίγεια, * ὅτ ἐποίησε χράτος * ἐν βραχίονι αὐτοῦ * ὁ Κύριος· ἐπάτησε * τῷ θανάτω τὸν θάνατον· * πρωτότοχος τῶν νεχρῶν ἐγένετο· * ἐχ χοιλίας "Αδου ἐἰριύσατο ἡμᾶς, * χαὶ παρέσχε τῷ Κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν * τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν * ἀνυμνοῦμεν, Θεοτόχε Παρθένε· * ἐν τῆ σαρχὶ γὰρ * τῆ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ * ὁ Υἰός σου χαὶ Θεὸς ἡμῶν * τὸ διὰ σταυροῦ * χαταδεξάμενος πάθος, * ἐλυτρώσατο ἡμᾶς * ἐχ φθορῶς ὡς φυλάνθρωπος.

* + * + +

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανών Τριαδικός, οὐ ή Ακροστιχίς Αἰνῶ, Τριἀς, σὲ τὴν μίαν Θεαρχίαν.

Ποίημα Μητροφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος γ΄. Ο Εἰρμός.

Ο τα ύδατα.

Α χατάληπτε μόνη * Κυριαρχία, * χαι μία τριαδιχή Θεαρχία, * τριλαμποῦς αἴγλης με * τῆς σῆς ἀξίωσον νῦν, * ὅπως ἀνυμνήσω σε * τὴν ὑμνουμένην ἀπαύστως * τρισαγίοις ἄσμασιν * Αγγέλων στόμασιν.

Ιερών τών 'Αύλων * πασαι αι τάξεις * ύμνοῦσι ποιητιχήν ώς αἰτίαν * ἐνιχήν τρίφωτον * ἀρχιχωτάτην σαφῶς, * αἰς συμφώνως μέλψωμεν * χαὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, * χαὶ πιστῶς δοξάσωμεν * πηλίνοις στόμασι.

Νούν και Λόγον και Πνεύμα * οι θεολόγοι * προσφόρως συμβολικώς σε καλούσιν, * άπαθη γέννησιν * έξ άγεννήτου Πατρός * τοῦ Υἰοῦ σημαίνοντες, * Θεὲ μονάρχα τῶν ὅλων, * ắμα και τοῦ Πνεύματος * θείαν ἐκπόρευσιν.

Θεοτοχίον.

Ως φιλάνθρωπος φύσει, * τὴν τῶν ἀνθρώπων * οὐσίαν προσειληφώς, Θεοῦ Λόγε, * τὸ τρισσὸν ἐλαμψας * μοναρχιχώτατον φῶς * τῆς μιᾶς θεότητος, * δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι * δείξας τὴν τεχοῦσάν σε * Παρθένον ἄχραντον.

Ωδή γ΄· Ο έχ μή ὄντως * τὰ πάντα.

Πρισσεύσαι πάλαι * τὸ ὕδωρ προστεταχώς * Ηλίας ταις σχίδαξι * τυπιχώς παρενέφηνε * τὴν τριττὴν ὑπόστασιν * τῆς ένιαίας * Θεοῦ Κυριαρχίας.

'Ροώδης φύσις * ύμνει σε τῶν γηγενῶν * τὸν ἐνα xal τρίφωτον * Πλαστουργὸν ἀναλλοίωτον, * xal βοῷ σοι· Δέσποτα, * παντοδαπῆς με * τροπῆς ῥῦσαι xal σῶσόν με.

'Ισηγορούντες * τοτς λόγοις των Προφητών, * χλεινών 'Αποστόλων τε * χαί χηρύχων της πίστεως, * ίσουργον Τριάδα σε * δοξολογούμεν * πιστοί, Θεέ των όλων.

Θεοτοχίον.

'Απὸ τοῦ θρόνου * κατῆλθε τοῦ ὑψηλοῦ * ὁ Χριστὸς, τὸν ἄνθρωπον * ἀνυψῶν ὡς φιλάνθρωπος * διὰ σοῦ, Πανάχραντε, * καὶ τὸ τρισήλιον * φῶς ἔλαμψε πᾶσι. Καθίσματα. Την ώραιότητα.

Ο ύπερούσιος * και μόνος Κύριος * Χριστὸς, ἀπαύγασμα * τοῦ προανάρχου Πατρὸς, * και Πνεῦμα τὸ θειότατον, * ἐλέησον τοὺς δούλους σου· * πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, * ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· * ὅθεν δυσωποῦμέν σε, * Τρισυπόστατε Κύριε· * ὡς ἔχων ἐξουσίαν, * τὸ πλάσμα σου * σῶσον ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ο υπερούσιος * Θεὸς καὶ Κύριος * ἐκ σοῦ σεσάρχωται * δι' ἀγαθότητα, * τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιωθεὶς * καὶ μείνας ὅπερ πέφυκεν· * ὅθεν καὶ Θεάνθρωπον * τοῦτον σέβοντες, Πάναγνε, * σὲ τὴν ᾿Απειρόγαμον * Θεοτόχον χηρύττομεν, * δοξάζοντες τὸ θαῦμα * τὸ μέγιστον * τῆς σῆς ἀσπόρου χυήσεως.

'Ωδή δ΄. **Έθου πρός ήμαζ.** ΄

Στέλεχος διττὸν * ἐχ Πατρὸς ὡς ῥίζης ἐβλάστησεν * ὁ Υἰὸς καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, * οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ καὶ θεὄφυτοι * καὶ ἄνθη συνάναρχα, * ὡς τρία είναι * φῶτα τῆς Θεότητος. Δίς.

Στίφη νοερῶν * Οὐσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε * τὸν ἀπερινόητον Θεόν· * μεθ' ὦν ἡμεῖς δοξάζομεν λέγοντες· * Τριὰς ὑπερούσιε, * τοὺς σοὺς οἰχέτας * σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοχίον.

^{*}Εθελξας ήμας * εἰς ἀγάπην σὴν, πολυέλεε, * Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ δι' ήμας * σωματωθεὶς ἀτρέπτως, xαὶ τρίφωτον * τὴν μίαν Θεότητα * μυσταγωγήσας· * ὅθεν σε δοξάζομεν.

Ωδή ε'. 'Ως είδεν 'Ησαίας.

Τον ένα Κυριάρχην * είχονιχώς ώς είδεν Ησαίας Θεόν * έν τρισί προσώποις * δοξολογούμενον * άχράντοις φωναίς Σεραφίμ, * άπεστάλη τοῦ χηρῦξαι παρευθὺς * τρίφωτον Οὐσίαν * χαὶ Μονάδα τρισήλιον. Δίς.

Η πάντων ἀοράτων * καὶ ὀρατῶν τὴν φύσιν ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πρὶν * ὑποστησαμένη * Μονὰς τρισήλιε, * τοὺς ἕνα Θεόν σε πιστῶς * εὐφημοῦντας ἐκ παντοίων πειρασμῶν * ἐκλυτρωσαμένη, * τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Νυμφώνα φωτοφόρον * χαι χαθαρὸν, Παρθένε, γεγονυΐαν Θεοῦ * σὲ ὑμνοῦμεν πόθφ * χαι μαχαρίζομεν· * ἐχ σοῦ γὰρ ἐτέχθη Χριστὸς * ἐν οὐσίαις χαι θελήσεσι διτταῖς, * ὁ εἰς τῆς Τριάδος * χαι τῆς δόξης ῶν Κύριος.

'Ωδή ς'. "Αβυσσος * έσχάτη άμαρτιῶν.

Μέτοιχος * ὑπάρχων ὁ ᾿Αβραὰμ * κατηξιώθη * τυπιχῶς ὑποδέξασθαι * ἐνιχὸν μὲν Κύριον * ἐν τρισιν ὑποστάσεσιν, * ὑπερούσιον, * ἀνδριχαζς δὲ μορφώσεσιν. Δίς. ^{*}Ιθυνον * χαρδίας τῶν οἰχετῶν * πρὸς φῶς ἀπρόσιτον, * τρισήλιε Κύριε, * χαὶ σῆς δόξης ἔλλαμψιν * παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, * τοῦ φαντάζεσθαι * τὸ σὸν χάλλος τὸ ἀῥῥητον.

Θεοτοχίον.

"Ανοιξον * τὰς πύλας μοι τοῦ φωτὸς * τοῦ χυηθέντος * ἐχ νηδύος σου, "Αχραντε, * ἱνα βλέπω τρίφωτον * ἀχτῖνα τῆς Θεότητος, * χαὶ δοξάζω σε * τὴν ὀλόφωτον Δέσποιναν.

Καθίσματα. Θείας Πίστεως.

Θείας φύσεως * ὁμοουσίου * τὰ τρισήλιον * ὑμνῶμεν χράτος, * χαὶ τρισαγίαις φωναῖς ἐχβοήσωμεν· * "Αγιος εἰ, ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος· "Αγιος εἰ, ὁ Υἰὸς ὁ συνάναρχος, * Πνεῦμα "Αγιον, * ἱ εἰς ἀμερὴς Θεὸς ἡμῶν * χαὶ πάντων Ποιητὴς χαὶ φιλάνθρωπος. Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Θαῦμα μέγιστον ! * πῶς συνεσχέθη * ὁ ἀχώρητος * ἐν τῆ γαστρί σου, * xαὶ ἐσαρχώθη xαὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, * μὴ ὑπομείνας φυρμὸν ἢ διαίρεσιν * τῆς θεϊχῆς xαὶ ἀτρέπτου Θεότητος, * Κόρη πάναγνε, * διὸ Θεοτόχον σε πιστῶς * χηρύττομεν ἀεὶ xαὶ δοξάζομεν. ♀βὸἡ ζ΄. ὑΩς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ναόν με δείξον της σης * Θεότητος, Δέσποτα, * της τριλαμπους όλον φωτεινόν,* άμαρτητικης άμαυρώσεως δεινης * χαί παθών άνώτερον * ταίς φωτουργαίς σου λάμψεσιν, * ό Θεός ό τῶν Πατέρων ήμῶν.

Θεότητος τὴν μορφὴν * μίαν χαταγγέλλομεν * ἐν τρισιν ὑποστατιχαζς * χαὶ διαιρεταζς ἰδιότησι Πατρὸς * χαὶ Υἰοῦ χαὶ Πνεύματος· * Εὐλογητὸς εἶ, * χράζοντες, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρω» ἡμῶν.

Ἐφάνη τῷ ἘΑβραὰμ * Θεὸς τρισυπόστατος * ἐν τῆ δρυὶ πάλαι τῆ Μαμβρῆ, * τῆς φιλοξενίας μισθὸν τὸν Ἱσαὰχ * ἀντιδοὺς δι' ἔλεον· * ὄνπερ νῦν δοξάζομεν * ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

'Εφάνη ἐπὶ τῆς Υῆς * γενόμενος ἀνθρωπος * ὁ Παντουργὸς ἀγαθοπρεπῶς * ἐχ παρθενιχῆς χαὶ ἀχράντου σου γαστρὸς, * χαὶ ἡμᾶς ἐθέωσεν, * εὐλογημένη πάναγνε, * Θεοτόχε πανάχραντε.

Ωδή η. 'Αστέχτω πυρι * ένωθέντες.

Ανάρχου Πατρὸς * ὡς ἐχ ῥίζης * Λόγος χαὶ τὸ Πνεῦμα συνανάρχως πεφυχότες, * ὡς βλαστοὶ τῆς ὑπερουσίου * Θεαρχίας, ἔδειξαν * τῆς Τριάδος δόξαν * τὴν μίαν τε χαὶ δύναμιν· * ἢν ὑμνοῦμεν πάντες * πιστοὶ ἐἰς τοὺς αἰῶνας. Δίς.

'Ρυθμίζεις τατς σατς * φρυχτωρίαις * Τάξεις οὐρανίους ἀναμῶπειν ἀσιγήτως * τρισαγίοις ἀσμασι θείοις, * Πάτερ, Λόγε σύμιορ-

ΗΧΟΣ' Γ.

φε, * xαl τὸ Πνεῦμα, τρίφωτον * χράτος xal ἰσόρροπου· * όθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Χρησμοί Προφητών * τὸν σὸν Τόχον * πόβρωθεν ἰδόντες, Θεστάχε, ἀνευφήμουν * ὡς ἀσπόρως χαὶ ὑπὲρ φύσιν * γεννηθέντα, Δέσποινα· * χαὶ συμφώνως τοῦτον * ὑμνοῦμεν ὡς τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή 0'. Καινόν τὸ θαῦμα.

' Τδείν την δόξαν * την τρισσολαμπη * αί θεοειδείς των 'Ασωμά-Ττων ταίξεις σαφώς * άνιέναι πτέρυξιν * άφίενται άνω, * άλλ' εὐλαβοῦνται σφόδρα τὰ ἀπρόσιτον φῶς, * καὶ ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι· * ταύταις συμφώνως, * μοναδική Τριὰς, σὲ δοξάζομεν. Δίς.

'Απλέτφ πόθφ * xal οἱ ἐπὶ γῆς * νοερὰν ψυχὴν ἐχ σοῦ λαβόντες xal λογικήν, * σἐ ὑμνοῦμεν, Δέσποτα, * Θεὲ τῶν ἀπάντων, * τὴν ἐνιαίαν φύσιν ἀληθῶς xal τριττὴν * προσώποις, ἐξ ὅλης τῆς χαρδίας: * διὸ, Οἰχτίρμον, * ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἰχτειρον.

Οεοτοχίον.

Ναόν με δείξον * της μοναρχικής * και τριφεγγούς σου Θεαρχίας φωτοειδή, * καθαρώς λατρεύειν σοι * τῷ Κτίστη τῶν ὅλων, * και τής ἀφράστου δόξης νοερόν θεωρόν, * πρεσβείαις τής μόνης Θεοτόκου· * ην ἐπαξίως ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα 'Αναστάσιμα. [°]Πχος γ΄.

Χριστός ἐχ νэχρῶν ἐγήγερται, * ή ἀπαρχή τῶν χεχοιμημένων * Χο Πρωτότοχος τῆς Κτίσεως, * χαὶ Δημιουργὸς * πάντων τῶν γεγονότων, * τὴν χαταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν * ἐν ἐαυτῷ ἀνεχαίνισεν. * Οὐχέτι, θάνατε, χυριεύεις· * ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης * τὸ χράτος σου χατέλυσεν. Δόξα.

Σαρχί τοῦ θανάτου γευσάμενος, Κύριε, * τὸ πιχρὸν τοῦ θανάτου * ἐξέτεμες τῆ ἐγέρσει σου· * χαὶ τὸν ἀνθρωπον * νῦν χατ αὐτοῦ ἐνίσχυσας, * τῆς ἀρχαίας χατάρας * τὴν ἦτταν ἀναχαλούμενος. * Ο ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Καί νῦν. Θεοτοχίον. Αὐτόμελον.

Τὴν ὑραιότητα * τῆς παρθενίας σου, * χαὶ τὸ ὑπέρλαμπρον * τὸ τῆς ἀγνείας σου * ὁ Γαβριὴλ χαταπλαγεὶς * ἐβόα σα, Θεοτόχε· * Ποϊόν σοι ἐγχώμιον * προσαγάγω ἐπάξιον; * τί δέ ὀνομάσω σε; * ἀπορῶ χαὶ ἐξίσταμαι· * διὸ ὡς προσετάγην, βοῶ σοι· * Χαΐρε, ἡ χεχαριτωμένη.

Т**Н КҮРІАКН ПРОІ.**

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα ἕτερα. Τὴν ώραιότητα.

Τὸ ἀναλλοίωτον * τὸ τῆς Θεότητος, * καὶ τὸ ἐκούσιον * πάθος σου, Κύριε, * εἰς ἐαυτὸν καταπλαγείς * ὁ "Αδης ἐπωδύρετο· * Τρέμω τὴν τοῦ σώματος * μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν· * βλέπω τὸν ἀόρατον * μυστικῶς πολεμοῦντά με· * διὸ καὶ οῦς κατέχω κραυγάζουσι· * Δόξα, Χριστὲ, τῆ 'Αναστάσει σου. Δόξα.

Όμοιον.

Τὸ ἀχατάληπτον * τὸ τῆς σταυρώσεως, * χαὶ ἀνερμήνευτον * τὸ τῆς ἐγέρσεως * θεολογοῦμεν οἱ πιστοὶ * ἀπόἀῥητον Μυστήριον· * σήμερον γὰρ θάνατος * χαὶ ὁ "Αδης ἐσχύλευται, * γένος δὲ ἀνθρώπινον * ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται· * διὸ χαὶ εὐχαρίστως χραυγάζομεν· * Δόξα, Χριστὲ, τῆ 'Αναστάσει σου.

Καί νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀχατάληπτον * χαὶ ἀπερίγραπτον, * τὸν ὁμοούσιον * Πατρὶ χαὶ Πνεύματι * ἐν τῆ γαστρί σου μυστιχῶς * ἐχώρησας, Θεομῆτορ· * μίαν χαὶ ἀσύγχυτον * τῆς Τριάδος ἐνέργειαν * ἔγνωμεν τῷ Τόχῷ σου * ἐν τῷ Κόσμῷ δοξάζεσθαι· * διὸ χαὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· * Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετά τὸν Αμωμον καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή.

'Εχπλήττων τη όράσει, * δροσίζων τοις ρήμασιν * ό άστράπτων 'Αγγελος * ταις Μυροφόροις έλεγε· * Τὸν ζῶντα τι ζητειτε ἐν μνήματι; * ἡγέρθη χενώσας τὰ μνήματα· * της φθορᾶς ἀλλοιωτὴν * γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· * εἰπατε τῷ Θεῷ· * Ώς φοβερὰ τὰ ἔργα σου ! * ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οί 'Αναβαθμοί. 'Αντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών * σὺ ἐξείλου ἐχ Βαβυλῶνος· * χἀμὲ ἐχ τῶν παθῶν * πρὸς ζωὴν ἕλχυσον, Λόγε.

'Εν τῷ Νότφ οἱ σπείροντες * δάχρυσιν ἐνθέοις * θεριοῦσι στάχυας * ἐν χαρα ἀειζωίας.

Δόξα... χαι νῦν.

'Αγίφ Πνεύματι * πάσα ἀγαθοδωρία, * ὡς Πατρὶ xαὶ Υίῷ συναστράπτει, * ἐν ῷ τὰ πάντα ζῆ xαὶ xινεῖται.

'Αντίφωνον Β'.

'Εἀν μὴ Κύριος οἰχοδομήσῃ * οἶχον τῶν ἀρετῶν, * μάτην χοπιῶμεν· * τὴν δὲ ψυχὴν σχέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν * πορθεῖται τὴν πολιν.

Τοῦ χαρποῦ τῆς γαστρὸς * τῷ Πνεύματι υἰοποιητῶς σοὶ * τῷ Χριστῷ ὡς Πατρὶ * οἱ Αγιοι πάντοτέ εἰσι.

Δόξα... χαι νῦν.

Αγίφ Πνεύματι, ένθεωρείται * πασα άγιότης, σοφία· * ούσιος

πάσαν γάρ Κτίσιν * αὐτῷ λατρεύσωμεν, * Θεός γάρ, * ὡς Πατρί τε και Αόγφ.

'Αντίφωνον Γ'.

Οι φοβούμενοι τον Κύριον μαχάριοι * τρίβους βαδιούνται * τών έντολών, φάγονται * ζωηράν γάρ παγχαρπίαν.

Κύχλφ τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, * καθορῶν σου, Ποιμενάρχα, * τὰ ἔκγονα φέροντα * κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα... xai vūv.

Αγίω Πνεύματι * ο πας πλοῦτος τῆς δόξης, * ἐξ οὐ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τῆ Κτίσει· * σὺν Πατρὶ γὰρ ἀνυμνεται καὶ τῷ Λόγῳ. Προκείμενον.

Είπατε εν τοτς έθνεσιν, ότι Κύριος έβασίλευσε και γαρ κατώρθωσε την Οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

Στίχ. Ασατε τῷ Κυρίφ ἀσμα καινόν.

Πάσα πνοή. Εύαγγέλιον το Έωθινον. 'Ανάστασιν Χριστου, και τα λοιπα, ώς και έν τη Κυριακή εἰς τον Α΄. 'Ηγον.

Κανών 'Αναστάσιμος. Ποίημα 'Ιωάννου μοναχού.

'Ωδή α'. 'Ηχος γ'. Ο Είρμός.

Τα ύδατα πάλαι * νεύματι θείφ * είς μίαν συναγωγήν
 Οσυναθροίσας, * χαι τεμών θάλασσαν 'Ισραηλίτη λαφ, * ού τος ο Θεὰς ήμῶν * δεδοξασμένος ὑπάρχει· * αὐτῷ μόνῷ ἄσωμεν,*
 ὅτι δεδόξασται. Τροπάρια.

Ο τὴν Υῆν Χαταχρίνας * τῷ παραβάντι * ἰδρῶτος φέρειν Χαρπὸν τὰς ἀχάνθας, * ἀχανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρὸς * οὐτος ὁ Θεὸς ἡμῶν * σωματιχῶς δεδεγμένος, * τὴν κατάραν ἐλυσεν, * ὅτι δεδόξασται.

Νιχητής τροπαιούχος * χατά θανάτου * ο θάνατον δεδυχώς άνεδείχθη * παθητήν σάρχα γάρ έμψυχωμένην λαβών * ούτος ο Θεος ήμῶν, * χαὶ συμπλαχεἰς τῷ τυράννῷ * πάντας συνανέστησεν, * ὅτι δεδέξασται. Θεοτοχίον.

'Αληθή Θεοτόχον * πάντα τά έθνη * δοξάζει σε την άσπόρως τεχοῦσαν· * ὑποδὺς μήτραν γὰρ ήγιασμένην την σην, * οὐτος ὁ Θεὸς ἡμῶν * τὸ καθ' ἡμἄς οὐσιώθη, * καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος * ἐχ αοῦ γεγέννηται.

Κανών Σταυροαναστάσιμος, φέρων ἀχροστιχίδα (σύν τοῖς Εἰρμοῖς)· *Αγω τρίτον μέλισμα σοι, Θεοῦ Λόγε. Ποίημα 'Ιωάννου μοναχοῦ. *Ασμα χαινόν.

Γένος βροτών αίματι θείφ * δεδουλωμένον τυράννφ φιλαμαρτήμονι * Χριστός έξηγόρασε, * χαι θεοποιήσας άνεχαίνισεν, * ὅτι δεδόξασται.

Paracleticus.

ти куріаки проі.

Ως μέν θνητός θαγάτου, θέλων * φ της ζωής ταμιούχος Χριστός έγεύσατο * ώς ών δε άθάνατος * φύσει τούς νεκρούς έζωοποίησεν, * ότι δεδόξασται.

Κανών της Θεοτόχου, ού ή άχροστιχές (σύν τοις Ειρμοις).

Αγω τρίτον, μέλισμα σοί, Θεοτόκε. Ποίημα Ιωάννου μοναχού.

Ειρμός ό αυτός.

Γόνυ χάμπτει άπασα φύσις * έπουρανίων, Παρθένε, * τώ σαρχωθέντι έχ σοῦ, * σὐν τοῖς ἐπιγείοις τε * ἀξιοπρεπῶς τὰ χατοχθόνια, * ὅτι δεδόξασται.

^{*}Ο συναλλαγμάτων τών έν σος ! * τών άγαθών. γάρ άφθόνως * παρεχτιχός ών Θεός, * Οινεύμα θεΐον δούς ήμιν, * σάρχα έχ σοῦ, Κόρη, προσελάβετο, * Ιτι δεδόξασται.

'Ωδή γ΄. Ο Είρμός.

ο έχ μή όντων * τά πάντα παραγαγών * τῷ Αόγω χειζό ο μενα, πελειούμενα Πνεύματι, * παντοχράτορ, Δέσποπα, * έν
 τη άγάπη * τη ση στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Διὰ Σταυροῦ σου * ἀσχύνθη ὁ ἀσεβής· * εἰργάσατο βόθρον γἀρ, ὅν. ἀρύξας εἰστεπτωκε· * ταπεινῶν ὑψώθη δὲ, * Χριστὲ, τὸ κέρας * ἐν. τῆ σῇ Αναστάσει.

Τής εἰμεβείας * τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν * ὡς ἔδωρ ἐκαλνάε * τὰς θαλάσσας, Φιλάνθρωπε * ἀνικατάς ἐχ τάφοις γὰρ. * τὸ τῆς Τριάδας * ἀμικάλυψας φέγγος.

Δεδοξασμένα * λελάληνται περί σου, * ή πόλις ή ἔμψυχος * τοῦ ἀεἰ βασιλεύοντος * διὰ σοῦ γὰρ. Δέσποινα, * τοῖς ἐπιγείρις * Θεὸς συνανεστράφη.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Τόξον εθραμαας εχθρών.

Ρύψις, άχραντε Σταυρέ, * είδωλικών έδειχθης σα χαθαρμάτων: * ότι Ιητούς * ο υπέρθεος έν σοι * χειρας έξεπότασεν.

"Ινα πάντες οι πιστοι * τὸ ζωοδόχον Μνημα σὲ προσκυνώμεν, * τέθαπται ἐν. σρι * και ἐγήγερται Χρισσκς * ἄνσως ὁ Θκάς ήμῶν. Κανών τῆς Θεοτόχου. Ο φύτός.

Ράβδος βίζης 'Legoat * προρητικώς βλαστήσεσα, ή Παρθένος *: ανθος σε, Χριστέ, * έξανέτειλεν ήμιν. * "Αγιος εί, Κύριε.

" Ιμα θείας κοι ψωνούς * τούς γηγενείς έργαση, έχ της Παρθένου * σάρχα την ήμων * αυ έπτωρευσας λαβών. * "Αγιος εξ-Κύρκ. Ωδή δ'...Ο Είρμος.

» Γιθου πρός ήμας * χραταιάν άγάπησιν, Κύριε * τόν μονογε.

- · Livn γάρ σου Tigy * ψπέρ ήμων είς θάνατον δέδρικας. * διό σοι
- » χραυγάζομεν * εύχαριστοῦντες· * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Τροπάρια.

- ραπισμάτων παρτεριών, * xat μαπροθύμως φέρων έμπτύσματας * δι' ών χατειργάσω μοι * την σωτηρίαν. * Δόξα τη δυνάμτι σεά, Κύριε.

- - - δώματι θνητοι: * ή Ζωή, θανάποι άμιλησας, * της ταλαπο-הותה ידשי אשאי א אפן משאימי אומי אביים אבייל בשא לא אין איין אמי אבייל אמן אליρας τον φθείραντα, * δεδοξασμένε, * πάντας συνανέστησας.

Θεατολίαν

τής δεδοξασμένης σου Μητρός *. αας συμπαθείς έντεύξεις δεξάμεvoc, * xal בהוסצנשלאודיס * אבאמאשאביאי * השט אין לטימו דין לטימענו סטט. Κανών Σταυροαν. Το Είτον και απόροητον.

πλάσας xus sixora σου, * Φελάνθρωπε, του άνθρωπου, * Uxai νεκρωθέντα τη άμαρτία * δια της παραβάσεως * σταυρα-

leig in Koarly Sidowack

Nenpows jeev, ous zazeniev, * o Davatos anedwie * xateridy δέ χαι το του "Αδου * φθοροποιον βασιλειον, * άναστάντος έκ τάφου σου, Κύριε.

Κανών της Θεοτόκου, Ο αυτός.

bindes opni destates * Luyis the Delas Ynuisens, * Aeda-Uτόμησαι in The Haplibur * λίθος χειρών ανευθεν. * Th δυναμια σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

:- Νοσούσαν έθεράτενέας * ήμεσν την φύσεν, Δέσποτας * δραστιχώταταν έν πη Παρθένω * ταύτη ένωσας φάριακον * την σησ äxpavitery Aoges Beothra.

Meals Ray elses Kupues * sat adapos invitatos * o inisas pe in the Happivous, " there to unartices boy, * to bapil you Ωδή ε΄. Ο Ειρμός. ματίσας υπόστασις

א בו אייי אישאי אייא אייי געטאי געטאי איייא אייי איייא אייי איייא אייי איייא אייי איייא אייי איייא אייי איייא א » Tá TOU, tois tois che the the beloging of a trant of the function

Τροπάρια.

Ker n. toularministat xel anagas Sinalue A xplyin on yan tody Asher mis nobdi έρρύσω χαταχρίσεως. Thy any elphyne " sale Back rolar sou, Spiere, * si dyr-לא איז איזער דעע גערער אין איז איזער דער איזער דער איזער ράσχου, * χαι σώσον τας ψυχας ήμων.

Θεοτοχίον.

Σκηνή άγία * και πλατυτέρα οὐρανῶν, * ως τὸν ἐν πάση ἀχώρητον τῆ Κτίσει * Δόγον Θεοῦ * δεξαμένη, μόνη * ἐδείχθης, ᾿Αειπάρθενε.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Έπι της γης.

Λάγχη πλευραν, * ώ Χριστέ μου, νυγείς σου * την έκ πλευρας * ανθρωπίνης κτισθείσαν, * ολέθρου πασι βροτοίς * γεγονυίαν πρόξενον, * της κατάρας ήλευθέρωσας.

Ισος Πατρί * χατ' οὐσίαν ὑπάρχων, * τὸν ἰερὸν * ἐξανέστησας δόμον * τοῦ παναχράντου σου * χαὶ πανσέπτου σώματος * ἐχ νεχρῶν, Χριστὲ Σωτὴρ ἡμῶν.

Καγών της Θεοτόχου. Ο αύτός.

Λ όγος Θεοῦ * ὁ Υἰός σου, Παρθένε, * Δημιουργὸς * ᾿Αδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, * οὐ δημιούργημα, * εἰ xαὶ σάρχα ἔμψυχον * ἐαυτῷ ἐχ σοῦ διέπλασεν.

Ισος Πατρί * ό Υίὸς Παρθένου * Λόγος Θεοῦ, * ὑπόστασις τελεία * ἐν δύω φύσεσιν, * Ίησοῦς ὁ Κύριος * Θεὸς τέλειος xal ἄνθρωπος.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

Α βυσσος * ἐσχάτη ἀμαρτιῶν * ἐχύχλωσέ με, * χαὶ ἐχλείπει
 Α τὸ πνεῦμά μου· * ἀλλ ἐχτείνας, Δέσποτα, * σὸν ὑψηλὸν
 βραχίονα, * ὡς τὸν Πέτρον με, * Κυβερνῆτα, διάσωσον.

Τροπάρια.

^{*} Αβυσσος * ἐλέους χαι αλπιριών * ἐκύκλωσε με * τῆ εὐσπλάγχνώ χαθόδω σου· * σαρχωθείς γὰρ, Δέσποτα, * χαι γεγονώς ἐν δούλου μορφῆ, * ἐθεούργησας * χαι σαυτῷ συνεδόξασας.

Νέχρωσιν * μπέστη ο νεκρωτής * τον νεχρωθέντα * ζωωθέντα θεώμενος· * τῆς σῆς 'Αναστάσεως * ταῦτα, Χριστὲ, τὰ σύμβολα, * χαὶ τοῦ Πάθους σου * τοῦ ἀχράντου τὰ ἔπαθλα.

Θεοτοχίον.

Πάναγνέ, * ή μόνη τῷ Πλαστουργῷ * xai τοῖς ἀνθρώποις * ὑπέρ νοῦν μεσιτεύσασα, * τὸν Υϳόν σου ὅλεων * τοῖς ἐπταιχόσι δούλοις σου * xai ὑπέρμαχον * χρηματίσαι δυσώπησον.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Σχηνώσεως.

Μωλώπων συ πειραθείς, * "Αδου τραυματίας * πάθει Σταυροῦ συνανέστησας: * όθεν σαι χραυγάζω: 'Ανάγαγε * ἐχ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, Φιλάνθρωπε.

Ανσίγονται σόι, Χριστέ, * φόβφ πύλαι "Αδου, * σχεύη έχθροῦ δὲ ἀρπάζονται·** όθεν σοι Γυναίχες ὑπήντησαν, * ἀντὶ λύπης χαρὰν χομισάμεναι.

Κανών της Θεοτόχου. Ο αυτός.

Πορφούται το καθ' ήμας * έκ της άκηράτου * Κόρης ο σχήματος Μαμοιρος, * σχήματι ύπάρξας και πράγματι * μη τραπεις την Θεότητα άνθρωπος.

'Αβύσσου άμαρτιῶν * καὶ τῆς καταιγίδος, * Πάναγνε, τῶν παθῶν ῥῦσαί με· * πέφυκας λιμὴν γὰρ καὶ ἄβυσσος * τῶν θαυμάτων σοι πίστει προστρέχουσιν.

Κοντάχιον. Η Παρθένος σήμερον.

'Εξανέστης * σήμερον * ἀπὸ τοῦ τάφου, Οἰχτίρμον, * xal ἡμāς * ἐξήγαγες * ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· * σήμερον * 'Αδἀμ χορεύει xal χαίρει Εὕα, * ἁμα δὲ * xal οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις * ὑμνοῦσιν ἀχαταπαύστως * τὸ θεῖον χράτος * τῆς ἐξουσίας σου. Ο Οἶχος.

Ο ούρανὸς xai ή γη * σήμερον χορευέτωσαν, * xai Χριστὸν τὸν Θεὸν * ὁμοφρόνως ὑμνείτωσαν, * ὅτι τοὺς δεσμίους * ἐx τῶν τάφων ἀνέστησε. * Συγχαίρει πᾶσα Κτίσις, * προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα * τῷ πάντων Κτίστη xai Λυτρωτῆ ἡμῶν· * ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ "Αδου σήμερον * ὡς ζωοδότης συνανελχύσας * πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοϊ, * xai καταἰβάσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, * xai πύλας τοῦ "Αδου διαθλάττει * τῷ θείψ χράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

'Ωδή ζ΄. 'Ο Είρμός.

Ος πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς * τρεῖς Πατδας ἐδρόσισας * ἐν τῆ
 Φρλογὶ τῆ Χαλδαιϫῆ, * τῶ φωτιστιχῷ τῆς Θεότητος πυρὶ *
 xaὶ ἡμᾶς xaτaύγασον, * Εὐλογητὸς εἰ, xpάζοντας, * ὁ Θεὸς
 ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Εἰρφάγη τὸ τοῦ Ναοῦ * φαιδρὸν χαταπέτασμα * ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Δημιουργοῦ, * τὴν ἐγχεχρυμμένην τῷ γράμματι δηλοῦν * τοῖς πιστοῖς ἀλήθειαν, * Εὐλογητὸς εἶ, χράζουσιν, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυγείσης σου της πλευράς, * ρανίδες θεόρρυτοι * ζωοποιοῦ αίματος, Χριστε, * σίχονομιχως άποστάζουσαι εἰς γην, * τοὺς ἐχ γῆς ἀνέπλασαν, * Εὐλογητὸς εἶ, χράζοντας, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἀγαθὸν * Πατρὶ συνδοξάσωμεν, * xαὶ τῶ Υἰῷ τῷ μονογενεῖ, * μίαν ἐν τρισὶ πιστοὶ σέβοντες ἀρχὴν, * xαὶ μίαν Θεότητα, * Εὐλογητὸς εἰ, χράζοντες, * ὁ Θεὀς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ТН КҮРІАКН ШРОІ.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Σοβαρός ο τύραννος.

Ού ψιλου ό ήλιος * εν σπαυρφ κρεμαμενού ανθρωπου, * άλλα Ο Θεόν σκοτίζεται * σεσαρχωμένου όρων, φ ψάλλομεν· * Εύλογητός εί, Κύριε, * ό Θεός ό των Πατέρων ήμων.

Ισχυρέν Θεότητι * δεδεγμένος Αδης ο δείλαιος * τον άφθαρσίας πάροχον, * ψυχάς Διχαίων βοώσας ήμεσεν· * Εύλογητός εί, Κύριε, * ο Θεός ο τῶν Πατέρων ήμῶν.

Θεοτοκίον.

Θησαυρός πολύτιμος * εύλογίας, Πάναγνε, πέφυχας * τοτς χάθαρά χαρδία σε * όμολογούσι Θεογεννήτριαν· * καί γάρ έχ σοῦ σεσάρχωται * ό Θεός ό τῶν Πατέρων ήμῶν.

Κανών της Θεοτόκου. Ο αὐτός.

Ο τῆς δόξης Κύριος * χαὶ χρατῶν τῶν ἀνω Δυνάμεων, * ὁ σὐν Πατρὶ χαθήμενος * παρθενιχαῖς ταῖς χερσὶ φερόμενος,* Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ίταμὸς ὁ θάνατος, * ἀλλὰ τοῦτόν σοι ὑμιλήσαντα * ἐκ τῆς Παρθένου ὥλεσας, * Θεοϋπόστατος σάρξ γενόμενος. * Εὐλογητὸς εί, Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτόχον πάντες σε * τὸν Θεὸν χυήσασαν ἔγνωμεν· * τὸν τῆς Τριάδος ἕνα γὰρ * σεταρχωμένον, ᾿Αγνὴ, γεγέννηχας. * Κύλογη μένος, Πάναγνε, * ὁ χαρπὸς τῆς χοιλίας σου.

Οδή η΄. Ο Βιρμός.

* Α στέχτω πυρί έμβληθέντες * οί θεσαεβεία προεστώτες Νεανίαι, * • Ατή φλογί δε μή λωβηθέντες, * θετου ύμνον εμελπον• Εύλο-• γείτε, * πάντα τα έργα, τον Κύριον * χαι ύπερυψούτε * είς • πάντας τούς αίωνας.

Τροπάρια.

Ερράγη ναού ή φαιδρότης, * ότε ο σταυρός σου κατεπάγη έν Κρανίφ, * xal ή Κτίπις συνεκλανείτο * φόβψ. άναμελπούσα: Εὐλογείτε, * πάντα τὰ έργα, τον Κύριον * xal ὑπερυψοῦτε * siç πάν+ τας τοὺς αἰῶνας.

Ανέστης, Χριστέ, έχ τοῦ τάφου, * και τὸν πεπτωκότα τη ἀπάτη διὰ ζύλου * ἀνωρθώσω θεία δυνάμει * κράζοντα και λέγοντα Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἑργα, τὸν Κύριον * και ὑπερυψοῦτε * εἰτ πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ναὸς τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, * ἔμψυχον χώριον χιβωτός τε τὸν Ποιητὴν * τοῖς βροτοῖς γὰρ, Θεογεννῆτορ * ἄχραντε, κατῆλ λαξας: καὶ ἀξίως * πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε * καὶ ὑπερυψοῦ μεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

HXOS I'.

Κανών Σταυροαναστάσιμος.

Ένύλου φλόγα πυρός.

Ο Λόγος οὐ παθητὸς, * ἀπαθής γὰρ τῆ Θεότητι· * πάσχει σαρπί Οδὲ Θεὸς, ῷ xai ψάλλομεν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον * xai ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπνώσας μέν ώς θνητός * έξηγέρθης ώς άθάνατος, * Σώτερ, xal σώζεις θανάτου τούς μέλποντας * Εύλογεϊτε, * πάντα τα έργα Kuplou, τόν Κύριον * xat υπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Αατρεύομεν εὒαςβῶς * τρισυπόστατον Θεότητα * ἐνιζομείνην ἀπαύστως, καὶ ψάλλομεν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανών της Θεοτόχου. Ο αὐτός.

Η τάξεις τὰς νοτρὰς * οἰα Μήτηρ ὑπεράρασα, * xai πλησίου Θεοῦ χρηματίσασα, * εὐλογοῦμεν, * εὐλογημένη Παρθένε, τὸν Τόπον σου * xai ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ χάλλος τὸ φυσιχὸν * ἀραιότερον ἀνίδειξας * ἐξαστράψασα σάρχα Θεότητος. * Εὐλογοῦμεν, * εὐλογημένη Παρθένε, τὸν Τόχον σου * χαὶ ὑπερυψοῦμεκ * siς πάντας τοὺς ἀἰῶνας. ਪੁઝેન θ'. Ο. Εἰρμός.

Καινόν τὸ θαῦμα * xai θεοπρεπές ! * τῆς Παρθένου γὰρ την
 Καινόν τὸ θαῦμα * xai θεοπρεπές ! * τῆς Παρθένου γὰρ την
 κικιλεισμένην πύλην σαφῶς * διοδεύει Κύριας * γυμνός ἐν
 εἰσόδφ * xai σαρχοφόρος ὥφθη ἐν ἐξόδφ Θεὸς, * xai μένει ή
 πύλη κειλεισμένη * ταύτην ἀφράστως * ὡς Θεομήταρα μεγα λύνομεν.

Τροπάρια

Φρικτόν έδέσθαι * σε τόν Ποιητήν * έπὶ ξύλου ἐπαναρτηθέντα, Λόγε Θεοῦ, * σαρκικῶς δὲ πάσχοντα * Θεόν ὑπερ. δούλων, * και ἐν μνημείφ ἄπνουν καταχείμενον, * νεχρούς δὲ τοῦ "Αδου λελυχότα· * όθεν, Χριστέ, σὲ. * ὡς παντοδύναμον μεγαλύνομεν.

Φθοράς θανάτου * έσωσας, Χριστέ, * τοὺς Προπάτορας κα τατέθεις έν τάφφ: νεκρός, * και ζωήν εξήνθησας * νεκροὺς ἀναστήσας, * χειραγωγήσας φύσιν τὴν βροτείαν πρὸς φῶς, * και θείαν ενδύσας ἀφθαρσίαν· * έθεκ πηψήνσε * φωτός ἀαιζώου μεγαλύνομεν. Θεοτοχίον.

Ναὸς καὶ θρόνος * ὤφθης τοῦ Θεοῦ, * ἐν ῷ ῷκησεν ὁ ἐν ὑψ στοις πέλων, τεχθεὶς * ἀπειράνδρως, Πάναγνε, * σαρκὸς μὴ ἀνοίξας * ὅλως σου πύλας· ὅθεν ταῖς ἀλήκτοις, Σεμνὴ, * λιταῖς σου τὰ φῦλα τῶν βαρβάρων * θᾶττον εἰς τέλος * τῷ Βασιλεῖ: ἡμῶν, καθυπόταξον.

ТН КТРІАКН ПРОІ.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Οι τῷ γλυχει * τοῦ ἀγράντου σου.

Γέρας βροτοϊς * έξ ατίμου θανάτου * πασιν ἐπήγασας· * οὐ διὰ σταυρώσεως, * Σώτερ, γευσάμενος, * τῆ οὐσία τῆ θνητῆ * ἀφθαρσίαν μοι * ἐδωρήσω, Χριστὲ, ὡς φιλάνθρωπος.

Έσωσάς με * ἀναστὰς ἐχ τοῦ τάφου, * Χριστὲ, χαὶ ὕψωσας * χαὶ Πατρὶ προσήγαγες * τῷ σῷ Γεννήτορι, * δεξιῷ τε τῆ αὐτοῦ * συνεχάθισας, * διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, Κύριε.

Κανών της Θεοτόχου. Ο αυτός.

Κόρος τῶν σῶν * ἐφυμνίων, Παρθένε, * τοῖς εὐαγέσι πιστοῖς * Κόλως οὐ προσγίνεται· * πόθψ γὰρ πόθον ἀεὶ * θεῖον, χαὶ πνευματιχὸν * προσλαμβάνοντες, * ὡς μητέρα Θεοῦ μεγαλύνουσιν.

Έθου ήμιν * ἀχαταίσχυντον πρέσβιν * τήν σε Τεκοῦσαν, Χριστέ· * ταύτης ταις ἐντεύξεσιν * ίλεως νέμοις ήμιν * Πνεῦμα μεταδοτιχὸν * ἀγαθότητος * ἐχ Πατρὸς διὰ σοῦ προερχόμενον.

Είς τούς Αίνους, Στιχηρά 'Αναστάσιμα. 'Ηχος γ'.

Δεύτε, πάντα τὰ ἔθνη, * γνῶτε τοῦ φριχτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· * Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * ὁ ἐν ἀρχῆ Λόγος, * ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς * χαὶ ἐχών ἐτάφη * χαὶ ἀνέστη ἐχ νεχρῶν, * τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα· * αὐτὸν προσχυνήσωμεν.

Διηγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια * οἱ φύλαχές σου, Κύριε· * ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος * πληρῶσαν δώρων * τὴν δεξιὰν αὐτῶν * χρύπτειν ἐνόμιζον * τὴν 'Ανάστασίν σου, * ἦν ὁ Κόσμος δοξάζει. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαράς τὰ πάντα πεπλήρωται * τῆς 'Αγαστάσεως τὴν πεϊραν εἰληφότα· * Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ * ἐπὶ τὸ μνῆμα ἡλθεν, * εὖρεν ᾿Αγγελον ἐπὶ τὸν λίθον χαθήμενον * τοῖς ἰματίοις ἐξαστράπτοντα * χαὶ λέγοντα· * Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; * οὐχ ἐστιν ὦδε, ἀλλ' ἐγήγερται, * χαθώς εἶπε, προάγων ἐν τῆ Γαλιλαία.

Έν τῷ φωτί σου, Δέσποτα, * ὀψόμεθα φῶς, Φιλάνθρωπε· * ἀνέστης γὰρ ἐχ τῶν νεχρῶν * σωπηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, * ίνα σε πᾶσα Κτίσις * δοξολογη τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Έτερα Στιχηρά Ανατολικά.

"Γμνον έωθινὸν * al Μυροφόροι γυναϊχες * τὰ δάχρυα προσέφερον, Κύριε· * εὐωδίας γὰρ ἀρώματα χατέχουσαι * τὸ μνῆμά σου χατέλαβον, * τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα * μυρίσαι σπουδάζουσαι· * "Αγγελος χαθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον * αὐταῖς εὐηγγελίσατο· * Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεχρῶν; * τὸν θάνατον γὰρ πατήσας * ἀνέστη ὡς Θεὸς, * παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος. Ἐξαστράπτων ἘΑγγελος * ἐπὶ τὸ μνῆμά σου τὸ ζωοποιὸν * ταῖς Μυροφόροις ἐλεγεν * Ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ Αυτρωτὴς, * ἐσκύλευσε τὸν Ἅδην, * καὶ ἀνέστη τριήμερος, * ὡς μόνος Θεὸς καὶ παντοδύναμος.

Είς τὸ μνῆμά σε * ἐπεζήτησεν ἐλθοῦσα * τῆ μιặ Σαββάτων * Μαρία ἡ Μαγδαληνή· * μὴ εὐροῦσα δὲ ὠλοφύρετο * κλαυθμῷ βοῶσα· * Οίμοι ! * Σωτήρ μου, πῶς ἐκλάπης, * πάντων Βασιλεῦ; * Ζεῦγος δὲ ζωηφόρων 'Αγγέλων * ἔνδοθεν τοῦ μνημείου ἐβόα· * Τι κλαίεις, ὦ Γύναι; * Κλαίω, φησίν, * ὅτι ἦραν.τὸν Κύριόν μου ἐκ τοῦ τάφου, * καὶ οὐκ οίδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. * Αὐτὴ δὲ στραφείσα ὅπίσω, * ὡς κατείδέ σε, * εὐθέως ἐβόα· * Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Έβραϊοι συνέχλεισαν * έν τῷ τάφῳ τὴν Ζωήν· * Αῃστὴς δὲ ἀνέψξεν * ἐν τῆ γλώσσῃ τὴν τρυφὴν, * χραυγάζων χαὶ λέγων· * Ὁ μετ ἐμοῦ δι ἐμὲ σταυρωθεἰς * συνεχρέματό μοι ἐπὶ τοῦ ξύλου, * χαὶ ἐφαίνετό μοι ἐπὶ τοῦ θρόνου * τῷ Πατρὶ συγχαθήμενος· * αὐτὸς γάρ ἐστιν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα. Τὸ Ἐωθινὸν τῆς Κυριαχῆς. Καὶ νῦν.

Υπερευλογημένη. Είτα Δοξολογία μεγάλη, και μετ' αὐτὴν τὸ Τροπάριον

Σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμφ γέγονεν. Όρα σελ. 21.

EIE THN AEITOPPIAN.

Τὰ Τυπικά, και οι Μακαρισμοί. Προσόμοια η'.

' Α θετήσαντα, Χριστέ, * τὴν ἐντολήν σου * τὸν προπάτορα 'Αδὰμ * τοῦ Παραδείσου ἐζώρισας· * τὸν δὲ Ληστὴν, Οἰχτίρμον, * ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ * ἐν αὐτῷ εἰσψχισας χράζοντα· * Μνήσθητί μου, Σωτὴρ, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

'Αμαρτήσαντας ήμας * τη τοῦ θανάτου, * χατεδίχασας ἀρα, * ο Ζωοδότης χαι Κύριος· * ἐν δὲ τῷ σώματί σου * ἀναμαρτήτως, Δέσποτα, παθών * τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας χράζοντας· * Μνήσθητι χαι ήμῶν * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

'Αναστάς ἐχ τῶν νεχρῶν * συνεξανέστησας * ἡμᾶς ἐχ τῶν παθῶν * τῆ 'Αναστάσει σου, Κύριε, * τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν * τὴν δυναστείαν ὥλεσας, Σωτήρ· * διὰ τοῦτο πίστει σοι χράζομεν· * Μνήσθητι χαὶ ἡμῶν * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Τη τριημέρφ σου ταφη * τοὺς ἐν τῷ *Αδη * νεχρωθέντας ὡς Θεὸς * ζωοποιήσας συνήγειρας· * καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν * ὡς ἀγαθὸς ἐπήγασας ἡμῖν * τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πάντοτε· * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Paracleticus.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ταϊς Μυροφόροις γυναιξι * πρώταις ἐφάνης * ἀναστὰς ἐχ τῶν νεχρῶν, * Σωτὴρ, βοήσας τὸ Χαίρετε· * Χαὶ δι' αὐτῶν τοῖς φίλοις * τὴν σὴν μηνύεις ἐγερσιν, Χριστέ· * διὰ τοῦτο πίστει σοι χράζομεν· * Μνήσθητι Χαὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλεία σου.

Έν τῷ ὅρει Μωϋσῆς * χεῖρας ἀπλώσας * προετύπου τὸν Σταυρὸν, * τὸν ἀμαλὴχ τροπωσάμενος· * ἡμεῖς δὲ πίστει τοῦτον * χατὰ Δαιμόνων ὅπλον χραταιὸν * εἰληφότες πάντες χραυγάζομεν· * Μνήσθητι χαὶ ἡμῶν * ἐν τῆ Βασιλεία σου. Δόξα.

Τὸν Πατέρα xαὶ Υἰὸν * xαὶ Πνεῦμα άγιον * ὑμνήσωμεν, π:στοὶ, * ἕνα Θεὸν, ἕνα Κύριον * ὡς ἐξ ἑνὸς Ἡλίου· * τρισσολαμπὴς γάρ ἐστιν ἡ Τριὰς, * xαὶ φωτίζει πάντας τοὺς χράζοντας· * Μνήσθητι χαὶ ἡμῶν * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Χαϊρε, ή πύλη τοῦ Θεοῦ, * δι ἡς διῆλθε * σαρχωθεὶς ὁ Πλαστουργὸς * ἐσφραγισμένην φυλάξας σε· * χαῖρε, νεφέλη χούφη, * τὸν θεῖον ὅμβρον φέρουσα Χριστόν· * χαῖρε, χλῖμαξ χαὶ θρόνε οὐράνιε· * χαῖρε, ὅρος σεπτὸν, * πῖον, ἀλατόμητον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ήχος γ΄. Σῶσόν με, * Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ημαρτον, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ήμαρτόν σοι· ἰλάσθητί μοι, * Ημή ἀπώση, μή βδελύξη με, Λόγε· * ἀλλ' ὡς μόνος συμπαθής τε καὶ ἐλεήμῶν * πρόσδεξαί με μεταγνόντα, * καὶ τὰ σὰ ποιεῖν με, Σῶτερ, δικαιώματα * ὡς μόνος εὖσπλαγχνος * ἐνδυνάμωσον.

Πρόφθασον, * Κύριε, έξελοῦ με * ἐχ χειρὸς τοῦ ἀντιχειμένου· * χαὶ γὰρ θέλων ἐδουλώθην τῷ πλάνῳ, * χαὶ ἀπέστην ἐχ τῶν ἐντολῶν σου, Οἰχτίρμον· * δός μοι χρόνον μετανοίας, * καὶ πρὸς φῶς εἰσάγαγέ με χατανύξεως, * ὅπως πενθήσω μου * τὴν ἀπόπτωσιν.

Λύτρωσαι, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ἐχ πωρώσεως τὴν ψυχήν μου, * χαὶ παράαχου τῶν δαχρύων μοι ὄμβρους, * ἱνα πλύνω τῶν ἀνομιῶν μου τὰ αἴσχη· * αὕγασόν με τὸν ἐν τῷ σχότει· * φῶς τῆς σῆς δώρησαι, Σῶτερ, ἐπιγνώσεως, * ὅπως πορεύσωμαι * ἐν σεπταῖς ἐντολαῖς σου.

> *Ετερα Στιχηρά τῶν ἀΑσωμάτων. Μεγάλη * τοῦ σταυροῦ σου.

Χορείας * Ασωμάτων, Κύριε, ὑπέστησας, * τὸν πλοῦτόν σου δειχνύων * πᾶσι τῆς ἀγαθότητος, * χαὶ παρήγαγες ἐχ τοῦ μὴ

όντος είς τὸ είναι * μετόχους τῆς δόξης σου, * τοῦ νῦν δοξάζειν σε * ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις.

Μεγάλη * τῶν 'Αγγέλων σου, Χριστὲ, ἡ δύναμις * ἀσώματοι γὰρ ὄντες * τὸν Κόσμον διατρέχουσι, * περιέποντες τὰς Ἐχχλησίας ἐν ἰσχύι * τῆ παρὰ σοῦ, Δέσποτα, * χαὶ ἰχετεύουσιν * ὑπὲρ τῆς Οἰχουμένης.

Δυνάμεις, * 'Εξουσίαι, 'Αγγελοι, 'Αρχάγγελοι, * χαὶ Σεραφὶμ χαὶ Θρόνοι, * 'Αρχαὶ χαὶ Κυριότητες, * Χερουβὶμ δόξης τῆς ἀνεχφράστου χαὶ τελείας * τῆς ὄντως σοφίας τε, * νῦν ἰχετεύσατε * ὑπὲρ τῆς Οἰχουμένης.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίου.

Μεγάλης * διὰ σοῦ εὐεργεσίας, Αχραντε, * τυχόντες σὺν ἀγγέλοις * γεραίρομεν τὸν Τόχον σου, * τὸν χαταξιώσαντα ἐχ μήτρας σου τεχθῆναι * δι' ἄχραν χρηστότητα, * χαὶ ἀναπλάσαντα * τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

'Απόστιγα Κατανυχτιχά.

Έσπερινόν ύμνον * προσφέρομέν σοι, Χριστέ, * μετά θυμιάματος * χαί ψδών πνευματιχών· * έλέησον, Σωτήρ, τας ψυχάς ήμών.

Σῶσόν με, Κύριε ὁ Θεός μου· * σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία· * ὁ χλύδων με τῶν παθῶν ἐχταράττει, * χαὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει· * δός μοι χεῖρα βοηθείας, * χαὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με χατανύξεως, * ὡς μόνος εὕσπλαγχνος χαὶ φιλάνθρωπος. Μαρτυριχόν.

Μεγάλη * τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, ἡ δύναμις· * ἐπάγη γὰρ ἐν τόπφ * xai ἐνεργεῖ ἐν Κόσμφ, * xai ἀνέδειξεν ἐx ἀλιέων 'Αποστόλους, * xai ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, * ἵνα πρεσβεύωσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

'Αγιόπρωτε Σεμνή, * ἐγχώμιον οἶσα τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, * 'Αποστόλων ὑμνφδία, * Προφητῶν περιοχή, * Δέσποινα, πρόσδεξαι * χαὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

ᡐᡘᠻᡆᠠᢉᡆᡘᡐᡆᠻᡐᡆᡗᡐᡆᡗᡐᡆᡗᢣᡆᡗ᠅ᢣᡗᡐᡅᡗᡆᡗ᠅ᠴᡗ᠅ᡅᡗ᠅ᡅᡗᢣᡅᡗ᠅ᢣᡗᢤᡆᡗᡐᡆᡗᡐᡆᡗᡐᡎᡘᡐᡎᡗ᠈ᡅᡗ᠈ᡅᡗ᠈ᡅ

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. ⁵Ηχος γ΄.

Παροιχούσα ἐν τῆ γῆ, * ψυχή μου, μετανόησον· * χούς ἐν τάφφ οὐχ ὑμνεϊ, * πταισμάτων οὐ λυτροῦται· * βόησον Χριστῷ

TH SETTEPA DPOL.

τῶ Θεφ⁷ * Καρδιογνώστα, ήμαρτον^{*} * πρίν με καταδικάσης, * φεῖσαί μου, ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Έως πότε, ψυχή μου, * ἐπιμένεις τοῖς πταίσμασιν; * ἔως τίνος λαμβάνεις * μετανοίας ὑπέρθεσιν; * Λάβε χατὰ νοῦν τὴν χρίσιν τὴν μέλλουσαν· * βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· * Καρδιογνώστα, ἡμαρτον· * ἀναμάρτητε Κύριε, ἐλέησόν με.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Χατρε, Μαρία, * Μητερ χαι Παρθένε, * τὸ ὄρος τὸ ἄγιον, * ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος· * ἐξ ἡς ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Θεὸς * ἄνευ σπορᾶς ὁ μόνος, * δι' οὖ ἡ ζωὴ τῷ Κόσμφ ἐβλάστησεν.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα έτερα.

Έπι τῆς δίχης τῆς φοβερᾶς * ἄνευ χατηγόρων ἐλέγχομαι, * ἄνευ μαρτύρων χαταχρίνομαι * αι γὰρ βίβλοι τοῦ συνειδότος ἀναπτύσσονται, * χαὶ τὰ ἔργα τὰ χεχρυμμένα ἀναχαλύπτονται * πριν οὖν ἐν ἐχείνῷ τῷ πανδήμῷ θεάτρῷ * μέλλης ἐρευνῆσαι τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα, * ὁ Θεὸς, ἰλάσθητί μοι * χαὶ σῶσόν με.

Φοβερόν δικαστήριον * περιμένει με, Κύριε· * ἐμοῦ γὰρ σιωπῶντος, * βοῶσι τὰ ἔργα μου· * ἀλλὰ προφθάσας * πεπλανημένον ζήτησον, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * διὰ τῆς μετανοίας * καὶ σῶσόν με. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θείας πίστεως.

Θεία γέγονας * σχηνή τοῦ Λόγου, * μόνη πάναγνε * Παρθενομῆτο, * τῆ χαθαρότητι 'Αγγέλους ὑπεράσασα· * τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ cὖν γενόμενον * ῥερυπωμένον σαρχὸς πλημμελήμασιν * ἀποχάθαρον, * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι * παρέχουσα, Σεμνή, τὸ μέγα ἔλεος.

> Μετά τὴν γ΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα, ἕτερα. Τὴν ώραιότητα.

Τὰ ἐπουράνια * xαὶ τὰ ἐπίγεια * λόγφ παρήγαγες * ὡς παντοδύναμος· * οἱ τῶν ᾿Αγγέλων δὲ χοροὶ * σὺν τρόμφ παρεστηχότες * ἄπαυστον τὴν αίνεσιν * σοὶ προσφέρουσι, Δέσποτα, * πάντα χαταυγάζοντες * τῷ φωτί σου τὰ πέρατα· * δι' ὡν σοι χαὶ ἡμαζ ἐκβοῶμεν· * Σῶσον ἡμᾶς τῆ εὐσπλαγχνία σου.

Μαρτυριχόν.

Το ἕμψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν * ἐνίκησε τὰ μηχανήματα * τοῦ ἀρχεκάχου ἐχθροῦ, * ἀθλοφόροι πανεύφημοι· * διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου * χατηξιώθητε μαχαριότητος· * ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίψ * τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ * σῶσαι τὸ ποίμνιον, * Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον. Τὴν ώραιότητα,

Τα έπουράνια * φόβω ήγάλλοντο, * και τα έπίγεια * τρόμω

ηὐφραίνοντο, * ὅτε ἡ ἄχραντος φωνὴ * ὑπῆλθέ σοι, Θεοτόχε· * μία γὰρ πανήγυρις * ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν, * ὅτε τὸν Πρωτόπλαστον * ὁ Δεσπότης ἐἰρὑσατο· * διὸ σὺν τῷ ᾿Αγγέλῳ βοῶμέν σοι· * Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Κανών Κατανυκτικός φέρων ἀκροστιχιδα Ἐκλημάτων πολλῶν με κούφισον, Λόγε, τὸν Ἰωσήφ. ἘΩδὴ α΄. ἘΗχος Υ΄. Ὁ Εἰρμός.

Φαραώ τὰ ἄρματα * βυθῷ χαλύψας, Κύριε, * τὴν θάλασσαν
 Φδιέρρηξας, * χαὶ ἔσωσας ặσμασι * τὸν ὑμνοῦντά σε λαὸν
 Ισραηλίτην. Τροπάρια.

Έγκλημάτων ρύσαι με * μυρίων, Αναμάρτητε, * ἀφρόνως ώνπερ ἔπραξα, * παρέχων μοι δάκρυα * κατανύξεως, καθώς ποτε τη Πόρνη.

Γεγονότα σπήλαιον * ληστών άτόποις πράξεσι * δι' άρετῶν ἀνάδειξον, * Φιλάνθρωπε, οίχόν σου, * ὁ θελήματι τεχθείς ἐν τῷ σπηλαίφ. Μαρτυριχά.

Κυβερνήσει Πνεύματος * τοῦ θείου παρεδράμετε * βασάνων τὸ χλυδώνιον, * θεόπνευστοι Μάρτυρες, * χαὶ πρὸς ἔνθεον ἐφθάσατε λιμένα.

Λαμπρυνθέντες Μάρτυρες * τοῦ Πνεύματος τῆ χάριτι * τὸ σχότος τὸ βαθύτατον * ἐξέφυγον χαίροντες * οἱ πανεύφημοι τῆς εἰδωλομανίας. Θεοτοχίον.

Παναγία ἄχραντε, * άμαρτωλῶν βοήθεια, * πιπτόντων ἐπανόρθωσις, * μετάνοιαν δίδου μοι * ταῖς πρεσβείαις σου πολλὰ ήμαρτηχότι. Κανών τῶν 'Ασωμάτων, οὐ ή 'Αχροστιχίς'

'Αγω τρίτον μέλισμα τοϊς 'Ασωμάτοις. Ποίημα Θεοφάνους. Ο Είρμός. 'Ασμα χαινόν.

Αστε ό Θεός, * τὴν ἐμὴν διάνοιαν * τῆ ἐπιστασία φωταγώγησον * τῶν σῶν Δυνάμεων.

Γεγηθότες άγγελοπρεπώς * τη πανολβίω * μεθέξει οι τών Αγγέλων χοροι * της σης χρυφιότητος * τοις ώραιοτάτοις έναστράπτονται * θείοις χαρίσμασιν.

Ως άγαθον καί ζωοποιόν, * άγαθοδότως * τὸ Πνεῦμα πανσθενὲς τοῦ Πατρὸς * οὐρανῶν τὴν δύναμιν * ἐν ἀμεταπτώτοις ἐστερέωσε * θείαις λαμπρότησι.

Θεοτοχίον.

Ταξιαρχών θετε Γαβριήλ, * τατς Ασωμάτοις * χορείαις χαι νῦν, πανόλβιε, * φωνήν την χαρμόσυνον * τη Κεχαριτωμένη άναβόησον· * Χατρε, Πανάμωμε.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

τερέωσόν με, Κύριε * και μόνε Πολυέλεε, * και ἕκτεινόν μοι
 χειρα * βοηθείας ὡς φιλάνθρωπος.

Τροπάρια.

Ως Πέτρον βυθιζόμενον * διέσωσας, Φιλάνθρωπε, * ούτως έχ τοῦ βυθοῦ με * τῶν χαχῶν μου ἐπανάγαγε.

Νεχρώσας με ο δόλιος * τοῖς πάθεσιν ἀπέχτεινεν·* αὐτός με, Ζωοδότα, * μετανοίας τρόποις ζώωσον.

Μαρτυρικά.

Πυρι ἐνύλφ, Μάρτυρες, * ἀδίχως φλογιζόμενοι, * ἀύλως τοῦ ἀύλου * ἀνεφλέξασθε τῷ ἔρωτι.

Οι Μάρτυρες στρεβλούμενοι * τὰς στρέβλας xai τὰ ἔνεδρα * ἡφάνισαν τοῦ πλάνου, * xai στεφάνων ήξιώθησαν.

Θεοτοχίον.

Μαρία χυριώνυμε, * πολλοζς χυριευθέντα με * πάθεσι ψυχοφθόροις * ἐλευθέρωσον πρεσβείαις σου.

Κανών τών Ασωμάτων. Ο Ειρμός.

Τόξον έθραυσας έχθρών.

Έιθρα βλύζων, 'Αγαθέ, * χαὶ ποταμούς χρηστότητος, * τοὺς 'Αγγέλων * ἔδειξας χοροὺς * χρυφιότητος τῆς σῆς * αἰγλη διαλάμποντας.

[•]Ινα δείξης ἐμφανῶς * τοὺς θησαυροὺς τοῦ πλούτου σου * xαὶ ἰσχύος, * Δέσποτα Χριστὲ, * τῆς σῆς δόξης xοινωνοὺς * τοὺς Νόας παρήγαγες.

Τρόμφ σοι λειτουργιχώς * Αγγελιχαι λαμπρότητες * παρεστώσαι * μέλπουσιν άει * τὴν σὴν δύναμιν, Χριστὲ, * τὴν ἀπειροδύναμον. Θεοτοχίον.

Ολον είληφεν έχ σοῦ * ἀνελλιπῶς τὸν ἄνθρωπον * ὁ Δεσπότης * τοῦδε τοῦ παντὸς, * Θεομῆτορ, χαὶ πηγὴν * χάριτός σε ἔδειξεν. 'Ωὸŋ δ'. Ο Εἰρμός.

Νή έν ποταμοῖς * ὀργισθῆς, Κύριε, * μή ἐν ποταμοῖς ὁ θυ Νμός σου, * ή ἐν θαλάσση τὸ ὅρμημά σου.

Τροπάρια.

...... Λύσον τοὺς δεσμοὺς * τῶν παθῶν μου, Κύριε, * xal τῆ μετανοία συνδήσας * μέτοχον ποίησον τῶν ἀγαθῶν σου.

Λάμψον φωταυγείς * μετανοίας τρόπους μοι, * Ηλιε Χριστέ, τῶν χαχῶν μου * ἀποδιώχων νύχτα βαθείαν.

Μαρτυρικά.

°Ωφθητε, σοφοί * 'Αθληταί, ώς άνθραχες * ύλην άθείας τεφροῦντες * χαί τοὺς ἐν σχότει φωταγωγοῦντες.

1

Νέχρωσιν Χριστοῦ * ἐχμιμεῖσθε, Μάρτυρες, * πόνοις ὀμιλοῦντες ποιχιλοις· * ὅθεν τὴν θείαν ζωὴν χληροῦσθε.

Θεοτοχίον.

Δίδου μοι, 'Αγνή, * άληθη μετάνοιαν, * παῦσον τῶν παθῶν μου τὸν σάλον, * ἀμαρτανόντων ἡ προστασία.

Κανών των Ασωμάτων. Το ξένον και απόβρητον.

Νεφέλαι την τρισήλιον * φωταυγίαν δεχόμεναι * παρηνέχθητε θεία βουλήσει, * τριαδιχοί Διάχοσμοι, * χυβερνώμενοι σθένει τοῦ Πνεύματος.

Μυοῦνται χρυφιότητα * τὴν ἄϋλον οι Αγγελοι * τῆ ἐγγύτητι τῆς θεαρχίας * τῆς σῆς, Χριστὲ, λαμπόμενοι · * Τῆ δυνάμει σου δόξα, χραυγάζοντες.

Έν Κόσμφ πρὸς τοὺς μέλλοντας * πιστεύειν σοι ἐχπέμπονται * ὥσπερ φύλαχες τῆς σωτηρίας * τῶν εὐσεβῶν οι ᾿Αγγελοι, * περιέποντες, Σῶτερ, τοὺς δούλους σου.

Ααμπάδες συστρεφόμεναι, * την αδυτον λαμπρότητα * της Θεότητος της ύπερθέου * πρωτοφανώς πλουτίσασαι * τών 'Αγγέλων αι τάξεις χηρύττονται.

Θεοτοχίον.

'Ιχέτης νῦν προσέρχομαι * τῆ σχέπη σου, Πανάμωμε· * ἀλλὰ ρῦσαί με, Θεογεννῆτορ, * τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, * ἀπαθείας ὡς αίτιον τέξασα.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» τητό φώς σου τό ανέσπερον, Χριστέ, * χαταύγασον, ό Θεός, *

» Ι τη ταπεινή μου ψυχή, * xai όδήγησον είς τον φόβον σου· *

» διότι φώς τα προστάγματά σου.

Τροπάρια.

Μή στήσης με γυμνὸν ἔργων χαλῶν * ἐπὶ τοῦ βήματος * τοῦ σοῦ, Φιλάνθρωπε Χριστέ· * ἀλλ' ἀμφίασον θείων πράξεων * χαταστολαίς διὰ μετανοίας.

Έπλήγην τη ρομφαία τών παθών, * χαι άπογνώσεως * έν βόθρω πέπτωχα βαθετ· * μή παρίδης με, άλλα ίασαι * έπιστροφης, Δέσποτα, φαρμάχω.

Μαρτυρικά.

Καὶ ὄνυξι ξεόμενοι δεινῶς * xαὶ ξίφεσιν, 'Δθληταὶ, * τυμπανιζόμενοι, * xαὶ μάστιξι δαπανώμενοι, * οὐ τοῖς γλυπτοῖς ἐχάμψατε γόνυ.

Ο Κόσμος τοις παθήμασιν ὑμῶν * χαταχοσμείται ἀεἰ,* πανάγιοι Μάρτυρες· * χαὶ γὰρ ὑπερχόσμιον εὖρατε * διαγωγὴν μετὰ τῶν ᾿Αγγέλων.

TH SETTEPA TPOL.

Θεοτοχίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐπὶ γῆς * τὸν Λόγον τέξασα, * καὶ παρθενεύουσα, ᾿Αγνὴ, * τῶν ἀλόγων με ῥῦσαι πράξεων, * λόγοις σεπτοῖς ὅπως ἀνυμνῶ σε.

Κανών τών 'Ασωμάτων. 'Επί της γης * ο άόρατος.

Σύν τῷ Πατρί * τὸν Υἰὸν χαὶ τὸ Πνεῦμα * τρισσοφεγγεϊ * φωτὶ λελαμπρυσμένοι, * πιστοί, ὑμνήσωμεν * τὴν μίαν Θεότητα, * σύν 'Αγγέλων τοῖς στρατεύμασι.

Μίαν ἀρχὴν * ὑπεράρχιον σέβειν * οἰ Σεραφιμ * διδάσχουσι, βαῶντες * φωνὴν τὴν τρισάγιον, * ἐμφανῶς τῷ Πνεύματι * φωτιζόμενοι οἱ *Αγγελοι. Θεοτοχίον.

Ανευ σποράς * ο 'Αρχάγγελος, Κόρη, * σοι Γαβριήλ * τεχείν τον Ζωοδότην * εύηγγελίσατο, * Θεοτόχε πάνσεμνε, * ούρανόθεν άφιχόμενος. 'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

» ητούς είς τα τέλη των αιώνων * χαταντήσαντας, Φιλάνθρω-

» I πε, * xai τριχυμίαις πειρασμών * άπολέσθαι χινδυνεύοντας *

» βοώντας μή παρίδης· * Σώσον, Σωτήρ, * ώς ἔσωσας τοῦ θηρὸς

» τὸν Προφήτην. Τροπάρια.

Υπεραρθείς τη διανοία, * ώς ο πάλαι Φαρισαΐος πρίν, * πτώμα χατέπεσα δείνόν· * χαί όρῶν ο πλάνος τέρπεται· * Χριστὲ, ο ταπεινώσας * τοῦτον Σταυρῷ, * ταπεινωθέντα δεινῶς οἰχτειρόν με,

Φιλαμαρτήμων έγενόμην * ώς οὐδεἰς ἐν βίῳ πώποτε, * ×al ἐδαπάνησα τὴν σὴν * μαχροθυμίαν ὁ ταλαίπωρος, * ×al ἔτι δὲ ὑπάρχω * ἀναισθητῶν· * ἐπίστρεψόν με τῆ σῆ εὐσπλαγχνία.

Μαρτυριχά.

'Ιταμωτάτη προαιρέσει * οι παράνομοι τους εύφρονας * ×αταδιχάζοντες πυρι, * ×αι πριστήρσι ×αι στρεβλώσεσι, * χρυσίου λαμπροτέρους * ώς άληθως * ἀπέδειξαν ×αι Χριστοῦ ×ληρονόμους.

Στάδιον πληρες παλαισμάτων * xal ἀγώνων παμμεγίστων * xal ὑπερ φύσιν αἰχισμῶν * ὑπελθόντες ἐνιχήσατε * τὸν ἀρχοντα τοῦ σχότους, * xal ἐχ Θεοῦ * ἐδέξασθε, 'Αθληται, τοὺς στεφάνους.

Θεοτοχίον.

Τὴν χιβωτὸν τῆς Διαθήχης, * τὴν ἀγίαν ὄντως πρέπεζαν, * τὸ ἰλαστήριον ἡμῶν, * τὸν ναὸν Θεοῦ τὸν ἔμψυχον, * τὴν πάγχρυσον λυχνίαν, * τὴν ἀληθῆ * Μητέρα σε τοῦ Πλαστουργοῦ ἀνυμνοῦμεν.

Κανών τῶν 'Ασωμάτων. Σχηνώσεως 'Ιωνάς.

Τό πρώτον χαὶ παντουργόν * τῆς ἀγαθαρχίας * φέγγος, 'Αρχάγγελοι, 'Αγγελοι, * δυνατώς ὑμνείτε, χραυγάζοντες * σύν 'Αρχαῖς, Ἐξουσίαις, Δυνάμεσιν. Ο Κόσμον τὸν νοητὸν * ἐν παναρμονίφ * τάξει χοσμήσας, Αόρατε, * τούτου ἐχμιμεῖσθαι τὸ εὐταχτον * τὴν σεπτὴν Ἐχχλησίαν εὐδόχησον.

Θεοτοχίον.

Ιάσεών σε πηγήν * ό ἐν σοὶ σχηνώσας * Λόγος ἀέναου ἔδειξε· * τῆς ἐμῆς ψυχῆς οὖν τὰ τραύματα, * Θεοτόχε Παρθένε, θεράπευσον.

'Ωδή ζ΄. 'Ο Ειρμός.

» επιρείς Παίδες έν χαμίνω * την Τριάδα τυπώσαντες * του πυ-

• Γρός τὴν ἀπειλὴν χατεπάτησαν, * χαὶ ὑμνοῦντες ἐβόων· *

» Εύλογητός ό Θεός * ό τῶν Πατέρων ήμῶν.

Τροπάρια.

Ο χρόνος μου πληροῦται, * ἐπὶ θύραις ἡ ἔξοδος, * μετανοίας, ῶ ψυχὴ, χαρποὺς ἐπίδειξαι, * πρὶν ἂν χλεισθῶσιν αἰ θύραι, * ἀναβοῶσα τῷ Χριστῷ· * Κύριε, σῶσόν με.

Νεώσωμεν ἀρότρφ * ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως * τὰς χαρδίας, μετανοίας σῖτον φέροντες, * ὅπως θερίσωμεν στάχυν * διχαιοσύνης ἐν Χριστῷ * τῷ γεωργῷ τῶν ψυχῶν.

Μαρτυριχά.

Λαμπτήρες εύσεβείας, * άσεβείας ἀντίπαλοι, * τῶν ἀπόρων πλουτισταί, Κυρίου Μάρτυρες, * τὴν παναθλίαν ψυχήν μου * τὴν στερουμένην ἀρετῶν * χαπαπλουτίσατε.

Ο σώσας τὸν Τελώνην * ἀπὸ βάθους στενάξαντα, * τὸν μιχρόν μου στεναγμὸν δέξαι χαὶ σῶσόν με, * πρεσβείαις τῶν 'Αθλοφόρων * τῶν δοξασάντων σε, Χριστὲ, * οἰχείοις μέλεσιν.

Θεοτοχίον.

Η χρήνη ή τὸ ὕδωρ * τῆς ἀφέσεως βρύουσα, * τὰς ἐχβλύσεις τῶν ἐμῶν πταισμάτων ξήρανον, * παρασχομένη μοι ὄμβρους * δαχρύων, ὅπως σε ἀεὶ * ὡς Θεοτόχον ὑμνῶ.

Κανών τῶν Ασωμάτων. Σοβαρός ο τύραννος.

Σταθερφ φρονήματι * χαι εὐτόνφ βλέμματι βλέποντες * πὴν ἀρχιχὴν λαμπρότητα, * μεθέξει γίνεσθε φῶτα δεύτερα· * Εὐλογητὸς εἰ, χράζοντες, * ὁ Θεὸς, οἱ τῶν ᾿Αγγέλων χοροί.

'Αχλινεί τῷ ἔρωτι, * ἀνενδότῷ σχέσει τε νεύοντες * ταζ χαλλοναζς τοῦ Κτίσαντος, * τῆ θέσει γίνεσθε φῶτα δεύτερα * Εὐλογητὸς εἰ, χράζοντες, * ὁ Θεὸς, οἱ τῶν 'Αγγέλων χοροί.

Θεοτοχίον.

Σαρχωθέντα τέτοχας, * Θεοτόχε, Λόγον τὸν ἄναρχον, * τὸν ἐχ Πατρὸς ἀμήτορα, * τὴν προαιώνιον θείαν γέννησιν· * Εὐλογημένος, Δέσποινα, * ὁ Καρπὸς ὁ τῆς χοιλίας σου.

Paracleticus.

τη Δεγτερά Πρωι.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

» Μι όν έν φλογι * τοις Παισι των Εβραίων * συγκαταβάντα τε *

» L θειχή τη δυνάμει * χαι όφθέντα Κύριον, * ίερειζ, εύλογειτε *

» xαι υπερυψούτε * είς πάντας τους αίωνας.

Τροπάρια.

Γέλωτι Χάμ * πατριχή ἀποφάσει * δοῦλος γεγένηται· * τί ποιήσεις, ψυχή μου, * δουλωθεῖσα πάθεσι,* xal ἀτάχτως γελῶσα,* xal μὴ αἰδουμένη * τὸν οὐράνιον Πατέρα;

Έπιμανεὶς * Κάιν ἀδελφοχτόνος * ἀφρόνως γέγονε· * τούτου ὥφθης ὁμοία, * οὐχ ἄλλον φονεύσασα, * ἐαυτὴν δὲ, ψυχή μου, * ταῖς φιληδονίαις * χαὶ ἀπάταις τοῦ βίου.

Μαρτυρικά.

Τοὺς ἐχλεχτοὺς * μαργαρίτας Κυρίου, * σχεύη τὰ τίμια, * τὰς λαμπούσας λαμπάδας, * αἴγλην θείας χάριτος, * τοὺς Χριστοῦ 'Αθλοφόρους * πίστει συνελθόντες * τιμήσωμεν ἀξίως.

Ο τών σοφών * Αθλοφόρων το αίμα * υπέρ θυμίαμα * προσδεξάμενος, Λόγε, * ταϊς αυτών δεήσεσι * τούς σοι έν μετανοία * προσπίπτοντας σώσον, * ώς μόνος έλεήμων.

Θεοτοχίον.

'Υπερβολη * ἀσωτείας τῷ "Αδη * νυνὶ προσήγγισα· * ὑπερβάλλουσαν, Κόρη, * εὐσπλαγχνίαν ἔχουσα, * ὡς Θεὸν τὸν εὕσπλαγχνον * ἀῥρήτως τεχοῦσά, * οἰχτείρασά με σῶσον.

Κανών τῶν Ασωμάτων.

'Ενύλου φλόγα πυρός.

Ος πάντων Δημιουργός * τοὺς Αγγέλους ἐνόησας, * χαὶ παρεστήχασι φόβφ χραυγάζοντες * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεθέξει θείου πυρός * ώσπερ φλόγες χρηματίζοντες * ἐπουράνιοι Νόες χραυγάζουσιν· * Εύλογείτε, * πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Αύλους και νοερούς * τούς 'Αγγέλους προϋπέστησας * τών όρωμένων απάντων σοι κράζοντας * Εύλογειτε, * πάντα τα έργα τον Κύριον, * και ύπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Τὸν Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς * ὑπὲρ λόγον σωματούμενον, * Θεογεννῆτορ Παρθένε, γεγέννηχας· * ὅν ὑμνοῦμεν * πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

» Την Σιναίω το čρει χατείδε σε * έν τη βάτω Μωϋσης, * την

Σιάφλέχτως το πῦρ τῆς Θεότητος * συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί· *

» Δανιήλ δέ σε είδεν * ζρος άλατόμητον· * ράβδον βλαστήσασαν *

Ησαίας χέχραγε, την έχ ρίζης Δαυίδ.

Τροπάρια.

Ιαχώβ πρωτοτόχια είληφε * δι' έγχράτειάν ποτε, * χαι Ήσαῦ τὰ πρωτεῖα ἀπέδοτο * μὴ χρατήσας τῆς γαστρός. * Ώς χαχὸν ἀχρασία ! * Ώς μέγα ἐγχράτεια ! * Φεῦγε τὴν μίμησιν, * στέργε, ὦ ψυχὴ, τῶν χαλῶν τὴν ἐπίδοσιν.

'Ως πολλά υπομείνας ό άμεμπτος * έστεφάνωται 'Ιώβ' * πειρασμῶν γὰρ συἰρεύσαντες χειμαρροι * οὐχ ἐσάλευσαν αὐτοῦ * τῆς χαρδίας τὸν πύργον· * τοῦτον ζήλου πάντοτε, * ἄτρωτος μένουσα * τοῖς τοῦ πονηροῦ, ὦ ψυχή, μηχανήμασι.

Μαρτυρικά.

Στομωθέντες πυρί θείου Πνεύματος, * ξίφη ώφθητε σαφώς, * έναντίας συγκόπτοντες φάλαγγας, * Αθλοφόροι του Χριστου * και μεγάλως ταϊς νίκαις * κατακληϊζόμενοι, * έστεφανώθητε * τη παντοδυνάμω χειρί του Παντάνακτος.

Η πληθύς τῶν Μαρτύρων ή ἄμεμπτος, * τῶν ἀμέτρων μου χαχῶν * τὴν πληθύν ἐξαλείψαι ἰχέτευε * τὸν Δεσπότην χαὶ Θεὸν, * τὸν ὑμῶν τοὺς ἀπείρους * χαμάτους δεξάμενον, * χαὶ τοῖς στρατεύμασι * τοῖς τῶν ἀ Ασωμάτων ὑμᾶς ἀριθμήσαντα.

Θεοτοχίον.

Φωπεινόν τοῦ Δεσπότου παλάτιον, * οίχον δειξόν με φωτός. * *Αδιόδευτε πύλη, ὑπάνοιξον * μετανσίας μοι όδούς. * Γἦ ἀγία, πρός γἦν με * πραέων όδήγησον, * Δέσποινα· πάσης με * δειξον δεσποτείας παθῶν ἀπελεύθερον.

Κανών τῶν Άσωμάτων. Οι τῷ γλυκεί.

Οι τῷ φωτι * τῷ μεγάλψ και πρώτψ * νῦν παρεστῶτες Χοροι, * Πρέσβεις δυνατώτατοι * γίνεσθε πάσιν ήμιν * τοις ὑμάς ὡς έφικτὸν, * ὦ Θειότατοι, * ὡς ᾿Αγγέλους Θεοῦ μεγαλύνουσι.

Ισοσθενή την Τριάδα δοξάζειν * ἀξιωθέντες τρανῶς, * ταύτης ταῖς ἐλλάμψεσι * πρώτως πυρσούμενοι, * λάμπειν δευτεροφανῶς * ἀξιώσατε * τοὺς ὑμᾶς εὐσεβῶς μεγαλύνοντας.

Θεοτοχίον.

Σὲ «ῆς ἡμῶν * σωτηρίας χρηπίδα * πάντες γινώσχομεν· * σοῦ γὰρ ὁ πανάχραντος * Τάχος διέσωσεν * Αίματι θεουργιχῷ * σοὺς ὑμνοῦντάς σε, * Θεοτόχε, * πιστῶς χαὶ δοξάζοντας.

Απόστιχα τῶν Αϊνων, Κατανυχτιχά.

. Τον διεσπαρμένον μου νοῦν * συνάγαγε, Κύριε, * και τὴν χερσωθεῖσάν μου χαρδίαν χαθάρισον, * ὡς τῷ Πέτρῷ διδούς μει μετάνοιαν, * ὡς τῷ Τελώνῃ στεναγμὸν, * καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ δά212

χρυα, * ίνα μεγάλη τη φωνη χραυγάζω σοι·* Ο Θεός, σωσόν με, * ώς μόνος εύσπλαγχνος χαι φιλάνθρωπος.

Πολλάχις * τὴν ὑμνῷδίαν ἐχτελῶν * εὑρέθην * τὴν ἀμαρτίαν ἐχπληρῶν· * τῇ μὲν γλώττῃ ἄσματα φθεγγόμενος, * τῷ δὲ ψυχῷ ἄτοπα λογιζόμενος· * ἀλλ ἐχάτερα διόρθωσον, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * διὰ τῆς μετανοίας, * χαὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Τῶν ἀγίων ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, * δεῦτε, λαοὶ ἄπαντες, τιμήσωμεν· * ὅτι θέατρον γενόμενοι * ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, * τὸν τῆς νίκης στέφανον * παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, * καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοχίον. Μεγάλη * τοῦ σταυροῦ σου.

'Αγγέλων * οὐρανίων ὄντως ὑπερέχουσα, * τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων * προσάγαγε τὴν δέησιν, * Παναγία, * τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, * σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει * ὁμολογοῦντάς σε * ἀληθῆ Θεοτόχον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς'.

Αθετήσαντα, Χριστέ, * την έντολήν σου * τον προπάτορα 'Αδάμ * τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· * τον δὲ Ληστην, Οἰχτίρμον, * ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ * ἐν αὐτῷ εἰσψχισας χράζοντα· * Μνήσθητί μου, Σωτήρ, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Τῶν xaxῶν μου τὴν πληθὺν * xaτà τὸ πλῆθος * τοῦ ἐλέους σου, Χριστὲ, * παραβλεψάμενος σῶσόν με, * xai ἐν ἡμέρα δίκης * τῆς xaτaδίκης ῥῦσαί με, Σωτὴρ, * xai τῆς αἰωνίου xoλάσεως, * ὅπως ὑμνολογῶ * σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Χερουβίμ και Σεραφίμ, * Θρόνοι, 'Αρχάγγελοι, * Δυνάμεις και 'Αρχαι * και Κυριότητες, "Αγγελοι και 'Εξουσίαι πασαι, * έκδυσωπείτε τον Δημιουργόν, * παριδείν μου τότε τὰ σφάλματα, * ὅταν μέλλη τὴν γῆν * κρίναι ὡς φιλάνθρωπος.

Μαρτυριχόν.

'Εξ αιμάτων ίερῶν πορφύραν βάψαντες * Χριστοῦ οἰ 'Αθληταὶ * τῷ βασιλεῖ τῶν δυνάμεων * συμβασιλεύειν ὄντως * κατηξιώθησαν θεοπρεπῶς, * καὶ ἡμῖν αἰτοῦνται πταισμάτων ἄφεσιν * τοῖς ἀξίως αὐτοὺς * πάντοτε γεραίρουσι. Δόξα.

Τρισυπόστατον, πιστοὶ, * μίαν Θεότητα * ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, * Πατέρα, Λόγον, σὺν Πνεύματι * τῷ παραχλήτῳ, πάντες * ἀγγελιχαῖς βοήσωμεν φωναῖς * ἀσιγήτως· * Αγιος, ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νύν. Θεοτοχίον.

'Η τὸ Φῶς τὸ ἐχ Φωτὸς * χυοφορήσασα * Νεφέλη φωτεινή, * ἐσχοτισμένον με πάθεσι * χαὶ ἡδοναῖς τοῦ βίου * τῆ μετανοία φώτισον, 'Αγνή, * χαὶ τυχεῖν τῆς δόξης ἰχέτευε, * ἡς ἐπέτυχον νῦν * οἱ χαλῶς βιώσαντες.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρά Προσόμοια Δεσποτικά.

'Ηχος γ'. Μεγάλη * τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε.

Τα πάθη * της ψυχης, Σωτήρ μου, χαι του σώματος * δεινώς Εἰπαναστάντα * βυθίζουσι με ἄμφω· * χαι προς βάθος ἀπογνώσεώς με ἕλχουσιν· * ἀλλ' ὡς ποτε θάλασσαν, * ταῦτα χατεύνασον * χαι γαλήνην μοι δίδου.

Οὐχ ἔχω * παἰρησίαν ὅλως ὁ χατάχριτος * εἰς ὕψος ἀτενίσαι * τοῦ οὐρανοῦ χαὶ βλέψαι * ἀπὸ πλήθους χαθελχόμενος πταισμάτων μου· * λοιπὸν ὡς ὁ Τελώνης * βοῶ· Ἱλάσθητι * τῷ ἀθλίφ μοι, Σῶτερ.

Μεγάλη * και φρικτή σου, Δέσποτα, ή ἕλευσις, * ἐν ἤ καθίσεις κρίσιν * δικαίαν ἐκτελέσαι· * μὴ οὖν κρίνης με τὸν κατακεκριμένον· * ἀλλ' ὡς Θεὸς φεῖσαί μου, * και ἐλευθέρωσον τῆς μελλούσης ἀνάγκης.

Ετερα του Προδρόμου, όμοια.

Ως ὄρθρος * ἐξανέτειλας πασι τοῖς πέρασι * φωτίζων τὰς χαρδίας * τῶν σε ὑμγούντων, ἔνδοξε· * διὸ φώτισον ἡμῶν τὰς διανοίας * χαὶ τὰς ψυχὰς, Προφῆτα, * εἰς τὸ γεραίρειν σε, * Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Μη παύση * ixετεύων, Πρόδρομε μαχάριε, * ύπερ παντός τοῦ Κόσμου, * δεόμεθα σου παντες· * ὅπως λαβωμεν ἐξ ὕψους θείαν χάριν * χαταπατείν την χάραν * τοῦ χαχογνώμονος * οἱ πλουτοῦντές σε πρέσβιν.

'Ηνίχα * τοῦ φθαρτοῦ με μέλλη ὁ μου Κύριος * χωρίζειν τότε σχήνους, * προστάτην εῦροιμί σε * χαὶ ἀντίληψιν χαὶ σχέπην, 'Ιωάννη * Πρόδρομε χαὶ Προφήτα, * χαθοδηγοῦντά με * πρὸς ἀνέσπερον φέγγος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Μη παύση * ixετεύουσα ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου, * ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις * μελλούσης ἡμᾶς λύτρωσαι * ἀπειλῆς xαὶ ἐνεστώσης πάσης βλάβης, * xαὶ τῆς ὀργῆς Κυρίου * πάντας ἐξάρπασον, * Θεοτόχε, σοὺς δούλους.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΙ.

'Απόστιχα Κατανυχτιχά.

Έσπερινόν ύμνον * προσφέρομέν σοι, Χριστέ, * μετά θυμιάματος * χαὶ ψόῶν πνευματιχῶν. * Ἐλέησον, Σωτήρ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσόν με, Κύριε ὁ Θεός μου, * σừ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία· * ὁ χλύδων με τῶν παθῶν ἐχταράττει, * χαὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει· * δός μοι χεῖρα βοηθείας,* χαὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με χατανύξεως, * ὁ μόνος εὕσπλαγχνος χαὶ φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη * τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ, ἡ δύναμις· * ἐν μνήματι γὰρ χεῖνται, * χαὶ πνεύματα διώχουσι, * χαὶ χατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν * τῆ πίστει τῆς Τριάδος, * ἀγωνισάμενοι * ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Δάξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, * ή προστασία πάντων τῶν δεομένων, * εἰς σὲ θαἰροῦμεν, * εἰς σὲ χαυχώμεθα, * ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστι. * Πρέσβευε τῷ ἐχ σοῦ τεχθέντι * ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

ТҢ ТРІТН ПРОІ.

EIZ TON OPOPON.

Μετά τήν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυχτιχά,

Παροιχούσα ἐν τῆ Υῆ, * ψυχή μου, μετανόησον· * χοῦς ἐν τάφφ οὐχ ὑμνεϊ, * πταισμάτων οὐ λυτροῦται· * βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· * Καρδιογνῶστα, ήμαρτον· * πρίν με χαταδιχάσης, * φεῖσαί μου, ὁ Θεὸς, χαὶ ἐλέησόν με.

[•] Εως πότε, ψυχή μου, * ἐπιμένεις τοῖς πταίσμασιν; * ἔως τίνος λαμβάνεις * μετανοίας ὑπέρθετιν; * λάβε χατὰ νοῦν τὴν χρίσιν τὴν μέλλουσαν· * βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· * Καρδιογνῶστα, ἥμαρτον, * ἀναμάρτητε Κύριε, ἐλέησόν με.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Καταφυγή και δύναμις ήμῶν, Θεοτόκε, * ή κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, * ταῖς πρεσβείαις σου * σκέπε τοὺς δούλους σου * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα.

Τὸν βυθὸν τῶν πταισμάτων μου * σὺ γινώσχεις, Κύριε· * δός μοι χεῖρα ὡς τῷ Πέτρω, * xαὶ σῶσόν με.

Διχαίας χρίσεως ἐπερχομένης, * χαὶ τοῦ Κριτοῦ τῶν ὅλων διχάζοντος, * ποίαν ἀπολογίαν δώσεις, ψυχή μου, * εἰ μὴ πρὸ τοῦ τέλους βοήσης· * "Ημαρτον, ὁ Θεὰς, καὶ ἐλέησόν με. Δόξα... και νύν. Θεοτοχίον. Τήν ώραιότητα.

Θεομαχάριστε, * Μήτερ ἀνύμφευτε, * την ἀσθενοῦσἀν μου * ψυχην θεράπευσον, * ὅτι συνέχομαι δεινῶς * τοῖς πταίσμασιν ὁ ἀθλιος· * ὅθεν χαι χραυγάζω σοι * στεναγμῷ της χαρδίας μου· * Δέξαι με, Πανάμωμε, * τὸν πολλὰ πλημμελήσαντα, * ἕνα ἐν παβρησία βοῶ σοι· * Χαῖρε, * ή χεχαριτωμένη.

Μετά την γ'. Στιχολογίαν, έτερα. Θείας πίστεως.

Έν τη σχέπη σου * προσπεφευγότες * πίστει χράζομεν * ψυχής έχ βάθους· * Θεομαχάριστε Προφητα χαι Πρόδρομε, * τῶν πειρασμῶν χαι χινδύνων τὸν τάραχον * χαι νοσημάτων τὸν σάλον χατεύνασον, * χαι ματαίωσον * έχθρῶν δυσμενῶν βουλεύματα, * αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἕλεος.

Μαρτυρικόν. Τὸν ώραιότητα.

Τών 'Αθλοφόρων σου * την μνήμην, Κύριε, * ὑπερεφαίδρυνας * ὡς παντοδύναμος· * ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς * τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· * ἐνίχησαν ἀνδρία δὲ * τοῦ Βελίαρ την δύναμιν· * ἕθεν καὶ ἀπέλαβον * ἰαμάτων χαρίσματα. * Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Οἰκτίρμον, * εἰρήνην * παράσχου τῷ λαῷ σου.

Δόξα... χαί νῦν. Θεοτοχίον.

"Εχαστος όπου σώζεται, * έχει διχαίως χαι προστρέχει· * χαι ποία άλλη τοιαύτη χαταφυγή * ώς σύ, Θεοτόχε, * σχέπουσα τας ψυχας ήμῶν;

Κανών Κατανυχτιχός, φέρων άχροστιχίδα

'Εμοίς στεναγμοίς πρόσχες, ώ Θεού Λόγε. 'Ιωσήφ.

'Ωδή α΄. Ηχος γ΄. Ο Ειρμός.

• Δαυμαστός ἐνδόξως * ποιῶν τέρατα * σύ εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ ἄβυσ-

Οσον γεώσας, * και άρματα καλύψας, * και λαόν διασώσας *

φδοντά σοι * ώς λυτρωτή ήμων Θεφ.

Τροπάρια.

'Εαυτούς πρὸ τέλους, * πιστοί, χλαύσωμεν * ὅλη τῆ ψυχῆ· * ἐγγίζει ὁ Νυμφίος· * ἀνάψωμεν τὰς πράξεις * ὥσπερ φαιδρὰς λαμπάδας, * ὅπως θείου * νυμφῶνος τύχωμεν ἐχεῖ.

Μεταγνούς έξ όλης * ψυχης σέσωσται * πάλαι Μανασσης· * έβόησε γαρ μέσον * δεσμῶν χατειλημμένος * πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην· * τοῦτον ζήλου, * ψυχή, χαὶ σώζη εὐχερῶς.

Μαρτυρικά.

'Οφθαλμών πηρώσεις, * χειρών στέρησιν, * γλώσσης έχχοπήν, * ποδών τε άφαιρέσεις, * μηρών χαὶ βραχιόνων * ὑπήνεγχαν οἱ θεῖοι * 'Αθλοφόροι * εὐχαριστοῦντες τῷ Χριστῷ.

'Ιατρεΐον ώφθη * ήμιν, Μάρτυρες, * πάσι τοίς πιστοίς * ή θήκη

ТҢ ТРІТН ПРОІ.

τῶν λειψάνων, * ἐξ ής ἀντλοῦμεν ῥῶσιν * ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, * καταχρέως * ὑμᾶς γεραίροντες ἀεί.

Θεοτοχίον.

Αθανασίας μάννα * Χριστὸν φέρουσα * Στάμνε λογική, * πικρίας ψυχοφθόρων * παθῶν ἐκλύτρωσαί με, * Παρθένε Παναγία, * ὅπως πίστει * δοξολογῶ σε εὐσεβῶς.

Κανών τοῦ τιμίου Προδρόμου. Ποίημα Ιωσήφ.

Ο τὰ ὕδατα πάλαι.

Στειρευούσης νηδύος * βλάστημα θετον, * χαρπούς με τῶν ἀρετῶν Σἐχβλαστάνειν * τῷ Θεῷ πρέσβευε, * τῆς ἀχαρπίας μου * λύων τὴν χατήφειαν, * χαὶ ἀπελαύνων τὸν ζόφον * ἐχ τῆς διανοίας μου, * Κυρίου Πρόδρομε.

Τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης * μέγιστος ῶσπερ * προτρέχων ἀστὴρ ἐν γῆ σὺ ἐφάνης, * τοῦ τὴν γῆν ἀπασαν * Χαταφαιδρύνοντος * τοῦτον οὖν ἰχέτευε * τὴν σχοτισθεῖσαν ψυχήν μου * φαύλαις ἐνθυμήσεσι * φωτίσαι, Πρόδρομε.

Τὴν ζωὴν τοῖς ἐν "Αδη * Πνεύματι θείφ * ἐγγίζουσαν προμηνύσας, Προφῆτα, * τὴν ἐμὴν ζώωσον * νενεχρωμένην ψυχὴν * σοῦ ταῖς παραχλήσεσι, * χαὶ ὡς ἐχ τάφου πταισμάτων * ἀνάστησον, δέομαι, * ἔνδοξε Πρόδρομε.

Θεοτοχίον.

Μετὰ τῶν Ἀρχαγγέλων, * μετὰ Ἀγγέλων, * Παρθένε, μετὰ ᾿Αγίων ἀπάντων * τὸν ἐχ σοῦ Κύριον * ἐπιφανέντα ἡμῖν * αἴτησαι, δεόμεθα, * τοὺς ἀληθῆ Θεοτόχον * χαθομολογοῦντάς σε * χινδύνων ρύσασθαι.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

- τειρα ψυχή και άγονε, * κτήσαι καρπόν εύκλεή, * εύτεκνού-
- Διμένη βόησον· * Ἐστερεώθην διὰ σοῦ, ὁ Θεὸς. * Οὐχ ἔστιν
- άγιος, * ούχ ἔστι δίχαιος πλήν σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Νόμον Θεοῦ ἠθέτησα * ὁ ἀσυνείδητος, * καὶ μέλλω κατακρίνεσθαι, * καὶ τί ποιήσω οὐκ ἐπίσταμαι. * Κριτὰ δικαιότατε, * οἴκτειρον, σῶσόν με, τῆ εὐσπλαγχνία σου.

'Ανατολή, Φιλάνθρωπε, * ὑπάρχων ἀνατολῶν, * ἀνάτειλόν μοι, ὃέομαι, * ὃιχαιοσύνης φῶς, ἐξαίρων με * παθῶν ἀμαυρώσεως * χαὶ σχότους χολάσεως, Πολυέλεε.

Μαρτυριχά.

Γής νοητής οἰχήτορες, * ξύλα χατάχαρπα * τοῦ Παραδείσου, Μάρτυρες, * πηγαὶ τὸ θεῖον ὕδωρ ἔχουσαι, * χρατήρες προχέοντες * τὸ πόμα τὸ ἅγιον ἀνεδείχθητε.

Μίαν ἐν πλείστοις σώμασι * γνώμην περιφέροντες * οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες * τὰς μυριάδας ἐτροπώσαντο * ἐχθροῦ χοσμοχράτορος, * Τριάδα ἀμέριστον χαταγγέλλοντες.

Θεοτοχίον.

Παρθενομήτορ ἄχραντε, * μετανοούσιν ήμιν * χαι τῷ Χριστῷ προστρέχουσι * χαι τῶν πταισμάτων λύσιν θέλουσι * λαβείν τοῦτον ίλεων * τοῖς πᾶσιν ἀπέργασαι, πάντων Δέσποινα.

Κανών τοῦ Προδρόμου. ΄Ο ἐχ μὴ ὄντων. Φωνὴ τοῦ Λόγου * γενόμενος, Βαπτιστὰ, * φωνὰς τῶν τιμώντων σε * πρὸς αὐτὸν νῦν χατεύθυνον, * χαὶ πταισμάτων ἄφεσιν * τῆ μεσιτεία * ἡμῖν τῆ σῆ παράσχου.

Ημάρτηχά σοι, * ήνόμησα χαι δεινώς, * Σωτήρ, ἐπλημμέλησα, * χαι ψυχήν χατεφρύπωσα· * διὰ τοῦτο, δέομαι, * διὰ τοῦ σοῦ * Βαπτιστοῦ οἰχτείρησόν με.

Έν ἐρημία * πλανώμενος ἡδονῶν * ἐρήμου τὸ θρέμμα σε * ὁδηγόν τε τοῦ νέου λαοῦ * ἰχετεύω, Πρόδρομε, * πρὸς μετανοίας * ὁδὸν ὁδήγησόν με. Θεοτοχίον.

Σύν Άποστόλοις, * Προφήταις, Ιερουργοϊς, * σύν Μάρτυσιν, *Αχραντε, * σύν ταϊς άνω Δυνάμεσι * τῷ Υἰῷ σου πρέσβευε, * τοῦ οἰχτειρήσαι * ἡμᾶς τούς σε ὑμνοῦντας.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

Γητό χατάσχιον όρος * ό 'Αββαχούμ προεώρα * τὴν ἄχραντόν

- Ι σου μήτραν, Αγνή· * διὸ και ἀνεκραύγαζεν· * Απὸ Θαιμὰν
- ήξει ο Θεος * ο Αγιος και έξ ορους * κατασκίου δασέος.

Τροπάρια.

Ο πηγάσας ἐχ πέτρας * πάλαι λαῷ ἀπειθοῦντι, * Χριστὲ, χαὶ ἀντιλέγοντι * ὕδωρ τῆς δίψης ἴαμα, * ἐχ τῆς ψυχῆς μου, ὁ Θεὸς, * χατανύξεως σταγόνας * ἐχπλυνούσας με βλῦσον.

'Ιατρὲ τῶν νοσούντων, * τὰ τῆς xαρδίας μου πάθη * ἰάτρευσον εὐσπλάγχνφ ῥοπῆ, * τῆς μετανοίας φάρμαχα * προσεπιπλάττων ὡς ἀγαθὸς, * δωρούμενός μοι ῥῶσιν * τὴν ψυχικὴν ὡς οἰχτίρμων. Μαρτυριχά.

Συμπαθοῦς, 'Αθλοφόροι, * τῆς πρὸς τὸ σῶμα φιλίας * ἀποζευγνῦντες τὸν λογισμὸν, * τοῖς τιμωρεῖν ἐθέλουσι * παραδεδώχατε ἐαυτοὺς, * ὅπως γνήσιοι τοῦ Κτίστου * χρηματίζητε φίλοι.

Πολυώδυνα άλγη * πολυειδών ἐχ βασάνων * ὑπέστητε, Όπλιτται τοῦ Χριστοῦ, * χαὶ χάριν ἐχομίσασθε * ἐχ τῶν τοῦ Πνεύματος δωρεῶν * τῶν παθῶν ἡμῶν διώχειν * τὰς χρονίους ὀδύνας.

Θεοτοχίον.

Πολυώνυμε Κόρη, * χαΐρε, ἐξ ής Θεὸς Δόγος * ἐτέχθη, Paracleticus. 28

άλογίας ήμας * λύων άτόπων πράξεων. * χαιρε, νεφέλη φωτεινή, * ή σχεδάζουσα τὰ νέφη * τῆς ἡμῶν ἀθυμίας.

Κανών του Προδρόμου. Εθου πρός ήμας.

όγου σε φωνήν * τοῦ σαρχὶ φανέντος ὑπάρχοντα, * Πρόδρομε 🖊 Κυρίου, δυσωπώ, * άλογωτάτων ρύσαι με πράξεων * τον λόγοις τιμώντά σε, * χαι χαταγρέως * πίστει μαχαρίζοντα.

Στέναξον, ψυχή, * χαί Θεῷ τῷ Κτίστη σου βόησον· * "Ημαρτον, ιλάσθητι, Χριστέ, * και φοβεραζ με ρύσαι κολάσεως, * κινδύνων και θλίψεων, * ταζ τοῦ Προδρόμου * θείαις παρακλήσεσι.

Κύμασι πολλοϊς * γαλεπών παθών βυθιζόμενον, * χαι χλυδωνιζόμενον δεινώς * χαί συνεχώς ἀεί βυθιζόμενον, * Βαπτιστά, ἐξάρπασον * και σωτηρίας * δρμω καθοδήγησον.

Θεοτοχίον.

Μήτερ τοῦ Θεοῦ, * Σεραφὶμ ὑπέρτερον ὄχημα, * μετὰ τῶν άύλων Λειτουργών, * μετά Αγίων απάντων ίχετευε * Χριστόν, ον έχύησας, * άπεγνωσμένον * σῶσαί με, Πανάμωμε.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» Ο ρθρίζοντες * άνυμνοῦμέν σε, Λόγε, * Υιὲ Θεοῦ μονογενές· * • Ο τὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς * τοὺς ἀνυμνοῦν-

» τάς σε * χαι πιστώς προσχυνούντας.

218

Τροπάρια.

'Ραντίσας με * μετανοίας ύσσώπω, * χάθαρον ρύπου τῶν παθών, * εν' όφθώ σοι χαθαρός, * όταν μέλλης, Ίησοῦ, * χρεναι τά σύμπαντα * τη διχαία σου χρίσει.

Οι μώλωπες * συνεσάπησαν, Λόγε, * τῆς παναθλίας μου ψυγῆς· * Ίατρὲ τῶν ἀσθενῶν * xαὶ Δοτήρ τῶν ἀγαθῶν, * ἴασαι, σῶσόν με * διὰ πληθος ἐλέους. Μαρτυριχά.

Συντέτριπται * τὰ ὀστράχινα σχεύη * τῶν Ἀθλοφόρων ἐπὶ γής, * άλλ' ό τόνος τής ψυχής * έχρατύνετο πλέον, * χαι έλαμπρύνετο * τοῦ Χριστοῦ τῆ δυνάμει.

Χεόμενον * τῶν Αγίων τὸ αἰμα * πᾶσαν ἡγίασε τὴν γῆν, * xal χατήρδευσε ψυχάς, * χαι έξήρανε σαφώς * τῆς ματαιότητος * θο-Θεοτοχίον. λερούς τούς χειμάρρους.

Τῷ Τόχφ σου * ἀπεσταύρωσας, Κόρη, * τὴν τοῦ Προπάτορος άραν, * και ἐπήγασας ήμιν * εύλογίας ποταμούς * τοις εύλογουσί σε * χαι δοξάζουσι πίστει.

Κανών του Προδρόμου. Έπι της γης.

Γ πὶ τῆς Υῆς * ὦσπερ "Αγγελος, Μάχαρ, * μετὰ σαρχὸς * σαφῶς Γ ἐπολιτεύσω· * διό σου δέομαι, * σαρχιχοῦ φρονήματος * τήν ψυχήν μου έλευθέρωσον.

Τὸν εἰς βυθὸν * ἀμαρτίας πεσόντα * καὶ ἡδοναῖς * τὴν ψυχὴν μολυνθέντα * καὶ κινδυνεύοντα, * τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, * προσφυγόντα σοι διάσωσον.

Σύ Προφητῶν * περισσότερος ὥρθης· * xal γἀρ αὐτὸν * ἐθεάσω, Προφήτα, * τὸν χηρυττόμενον· * ὃν ἀπαύστως αἴτησαι, * τοῦ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοχίον.

Τῶν οὐρανῶν * πλατυτέρα σừ ὥρθης * ὡς ἀληθῶς, * Θεοτόχε, Παρθένε * θεοχαρίτωτε· * τῆς στενοχωρούσης με * ἀμαρτίας ἐλευθέρωσον. ΄Ωδὴ ૬΄. Ο Εἰρμός.

• Τρυθός μοι * τῶν παθῶν ἐπανέστη, * xαὶ ζάλη * ἐναντίων ἀνέ-

Dμων· * άλλά προφθάσας με σύ * σώσον, Σωτήρ, * xαὶ ρῦσαι

φθορᾶς, * ὡς ἔσωσας τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Τροπάρια.

'Ημβλύνθην * άμαρτίας όμίχλη, * χαὶ χεῖμαι * ἀνενέργητος ὅλος· * ὁ πληγωθεὶς δι' ἐμὲ * λόγχη ποτὲ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * οἰχτείρησόν με τῆ σῆ εὐσπλαγχνία.

Στενάζω * χαι χαχοϊς ἐπιμένω· * δαχρύω * χαι την χρίσιν οὐ φρίττω * ἀναισθησίαν νοσῶν· * Λόγε Θεοῦ, * οἰχτείρησόν με, * χαι σῶσον τοῖς ἀγαθοῖς χρίμασί σου.

Μαρτυρικά.

Ως ἄρνες * οὐχ ἐρίζοντες ὅλως, * οὐ λόγον, * οὐ φωνὴν ἀφιέντες, * πανευχλεεῖς Ἀθληται, * πρὸς τὴν σφαγὴν * και τοὺς αιχισμοὺς * προσήγεσθε τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦντες.

Θηρίοις * παρεδίδοσθε βρώμα, * θαλάσσης * τοτς βυθοτς ώμιλείτε * ἀγαλλομένη ψυχη· * ὅθεν ὑμᾶς * Χριστὸς, 'Αθληταὶ, * στεφάνοις νιχητιχοτς χατεχόσμει.

Θεοτοχίον.

Η θύρα * τῶν πιστῶς σωζομένων, * ἡ πύλη, * ἡν διώδευσε μόνος * ὁ σαρχωθεὶς δι' ἡμᾶς, * πύλας ἡμῖν * διχαιοσύνης * ὑπάνοιζον τοῖς πιστῶς σε ὑμνοῦσι.

Κανών τοῦ Προδρόμου. *Αβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν.

"Υδατι * χειμάφουν τον της τρυφης * υποχλιθέντα * τη χειρί σου έβάπτισας· * άλλ' αυτον ιχέτευε * χαταπέμψαι μοι ύδωρ, Σοφέ, * χατανύζεως * τῷ πολλὰ πλημμελήσαντι.

*Αβυσσον * ἐλέους ἐν ποταμῷ, * Προφῆτα, λούεις, * ὑπερῷα τοῖς ὕδασιν, * οὐρανοὺς στεγάζοντα, * ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον· * ὃν δυσώπησον * ἐπομβρῆσαί μοι ἄφεσιν.

"Ηγγιχεν * ή βασιλεία Χριστοῦ· * μετανοείτε, * ἀνεχραύγαζες, Πρόδρομε· * ής τυχείν ἀξίωσον * τοὺς πόθω σε γεραίροντας * χαὶ τῆ σχέπῃ σου * τῇ σεπτῇ χαταφεύγοντας.

ТН ТРІТН ПРОІ.

Θεοτοχίον.

"Αχραντε, * ή σάρχα τῷ Πλαστουργῷ * δανεισαμένη, * σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, * σὺν Προφήταις ἁπασιν, * Αποστόλοις χαὶ Μάρτυσι * τοῦτον πρέσβευε * οἰχτειρῆσαι χαὶ σῶσαί με.

'Ωδή ζ΄. Ο Ειρμός.

» ή την φλόγα δροσίσας της χαμίνου * χαι τους Πατδας άφλέχ-

- » Uτους διασώσας, * εὐλογητὸς εἰ * εἰς τοὺς αἰῶνας, * Κύριε,
- » ό Θεός ό τῶν Πατέρων ήμῶν.

Τροπάρια.

'Εγυμνώθην χιτῶνα ἀφθαρσίας, * ἐνεδύθην δὲ ἔργα ἀτιμίας· * διὸ βοῶ σοι, * οἰχτίρμον Θεέ· * 'Αρετῶν ταῖς στολαῖς με χαταφαίδρυνον.

Όφθαλμοῖς ἀχολάστοις ἐσπιλώθην, * ἐπαφη ἀχρασίας ἐἰρυπώθην, * χαὶ ἐβδελύχθην * ἐνώπιόν σου, * Ἱησοῦ· ὡς τὸν ᾿Ασωτον νῦν δέξαι με.

Μαρτυριχά.

Υπερτέραν ζωήν ήγαπηχότες * ὑπερτέρους ήνέγχατε τοὺς πόνους, * Χριστοῦ Ὁπλῖται, * φωστῆρες θεῖοι· * διὰ τοῦτο πιστῶς χαὶ μαχαρίζεσθε.

Λαμπρυνθέντες τη αίγλη τών βασάνων * ἀπηστράψατε πλέον τοῦ ἡλίου, * xαὶ πάντα ζόφον * τῆς ἀθείας * ἐδιώξατε, ἅγιοι Μάρτυρες.

Θεοτοχίον.

'Ως τὸν πάντων τεχοῦσα συνοχέα, * τοῦ συνέχοντος ζόφου τῆς ἀγνοίας * χαὶ ἀμαρτίας * ἀπάλλαξόν με, * Δέσποινα, Θεοτόχε 'Αειπάρθενε.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Τρείς Παίδες έν χαμίνω.

Ονην βαθυμία και τυφλώττουσαν, * μετανοίας πρός τρίβους * καθοδηγών με, Βαπτιστά * Κυρίου Πρόδρομε.

Της χρίσεως την ώραν * έννοῶν ὅλος δέδοιχα * περιχείμενος πληθύν ἀτόπων πράξεων· * Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, * πρόστηθι ρῦσαί με πυρὸς * ἀποχειμένου μοι.

Προστάτα τῆς ζωῆς μου, * ἀντιλῆπτόρ μου, Πρόδρομε, * ἐξ ἐχθρῶν μου ἀοράτων ὀρωμένων τε * περιφύλαττε, σχέπε, * χαὶ Βασιλείας οὐρανῶν * μέτοχον ποίησον.

Θεοτοχίον.

Παρθένε Θεοτόχε, * τὸν Υἰόν σου ἰχέτευε * σὺν Προφήταις, 'Αποστόλοις τε χαὶ Μάρτυσι, * τῆς μελλούσης ἀνάγχης * ἀπολυτρώσασθαι ἡμᾶς * τούς σε τιμῶντας ἀεί.

ΗΧΟΣ Γ΄.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

Τοι υπ' Αγγέλων άσιγήτως * έν υψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, *
 Τοι ουρανοι τῶν ουρανῶν, * γῆ χαι ὅρη χαι βουνοι χαι βυ θὸς * χαι πῶν γένος ἀνθρώπων, * ὕμνοις αὐτὸν * ὡς Κτίστην
 χαι Λυτρωτὴν εὐλογείτε.

Τροπάρια.

"Οτι τὸν φόβον σου οὐχ ἔχώ * ἐνοιχοῦντα τῆ χαρδία τῆ ἐμῆ, * πᾶσαν ἐτέλεσα σαρχὸς * ἀμαρτίαν ὁ ἀσυνείδητος, * χαὶ τρέμω σου τὴν δίχην, * Παμβασιλεῦ· * μή με βδελύξῃ νυνὶ μεταγνόντα.

Γής τῆς ἀγίας ἐπιβῆναι, * Πολυέλεε, ἀξίωσον κἀμὲ, * ῆν κατοικοῦσιν οἱ πραεῖς, * μετανοία ἀποπλύνας με * γηίνης ἀμαρτίας, * ὁ ἐπὶ γῆς * ἀναμαρτήτως γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Μαρτυριχά.

Έν τῷ οἰχείψ ὑμῶν αἴματι * χατεβάφησαν οἱ πόδες ὑμῶν * ὑποσχελίζοντες ἐχθροὺς, * χαὶ πορείαν τὴν οὑράνιον * ποιούμενοι ὑσίως, * πανευχλεεῖς * Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ 'Αθλοφόροι.

'Εναπεδύσασθε προθύμως * πρὸς τὰ μέγιστα παλαίσματα ὑμεῖς, * ἀπογυμνώσαντες ἐχθρὸν * xai αἰσχύνην ἐπενδύσαντες· * διὸ στεφανηφόροι * ἐν οὐρανοῖς * χορεύετε, εὐχλεεῖς Χριστοῦ 'Αθλοφόροι. Θεοτοχίον.

Τοῦ ἰαχώβ τὴν χαλλονήν σε * ὁ ὡραῖος χάλλει Κύριος, Άγνὴ, * ἡγαπηχώς, τὴν σὴν νηδὺν, * Παναμώμητε, χατώχησεν, * ἀνθρώπων τὴν οὐσίαν * ταῖς χαλλοναῖς * φαιδρύνων τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρημάτων.

Κανών τοῦ Προδρόμου. 'Αστέχτω πυρι * ένωθέντες.

' Αμνόν τοῦ Θεοῦ * ὁ ϫηρύξας, * τὸν τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων Αἀφαιροῦντα, * 'Ιωάννη θεῖε Προφήτα, * τοῦτον ἐκδυσώπησον * τὸ φορτίον * λῦσαι τῶν ἀμαρτημάτων μου, * καὶ τῶν σωζομένων * μερίδος ἀξιῶσαι.

Καμίνου φλογὸς * χαιομένης, * σχότους ἀφεγγοῦς τε ἐξωτέρου λύτρωσαί με, * τὸν ἐν σχότει πονηρῶν ἔργων * ὅλον συνεχόμενον, * δυσωπῶ σε, * Λόγε τοῦ Θεοῦ προάναρχε, * διὰ τοῦ ἐνδόξου * χαὶ θείου Βαπτιστοῦ σου.

'Ερήμοις ψυχαΐς * χερσωθείσαις * διὰ μετανοίας εὐχαρπίαν ὁ χηρύξας, * τοῦ Κυρίου θεῖε Προφῆτα, * ἀχανθηφορήσασαν * τὴν ψυχήν μου * πάσαις ἡδοναῖς χαθάρισον, * ὅπως ἐχβλαστήσω * ἀγαθῶν ἔργων στάχυν.

Θεοτοχίον.

Ως μήτηρ Θεοῦ * ἐχδυσώπει, * μετὰ τῶν ἀγίων ἀγγέλων, Προφητῶν τε, * Αποστόλων χαὶ τῶν Μαρτύρων, * χινδύνων χαὶ

TH TPITH DPQI.

θλίψεων * χαι μελλούσης * πάντας χολάσεως ρύσασθαι * τούς σε Θεοτόχον * άει όμολογούντας.

Ωδή , τ Ο Ειρμός.

- » Εύλογητὸς Κύριος * ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, * ὁ ἐγείρας κέρας » Εσωτηρίας ήμῖν * ἐν οἴχφ Δαυίδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, * διὰ
- » σπλάγχνα έλέους, * έν οις έπεσχέψατο ήμας * Ανατολή έξ
- υψους, * και κατεύθυνεν ήμας * είς όδον εἰρήνης.

Τροπάρια.

Ιδού χαιρός εύπρόσδεχτος * χαι ήμέρα ιλασμοῦ· * ἐπιστρέψαι θέλησον λοιπόν, ω ψυχή, * ποιούσα χαρπούς έπιγνώσεως, * μή άχαρπόν σε εύρη * θανάτου άξίνη φοβερά, * χαι ώς συχην την πάλαι * έχτεμούσα, τῷ πυρὶ * τῷ ἐχείθεν πέμψη.

΄ Ως ο ποτε Πλούσιος * έπαγάλλομαι τρυφαϊς, * άσπλαγχνίαν έχων πρός τόν πέλας πολλήν, * χαι πῦρ δειλιῶ τὸ ἀχοίμητον. * διό μου την λιθώδη * ἀπόπλυνον, Δέσποτα, ψυχην, * ὅπως χάν έπι τέλους * εύσπλαγχνία λαμπρυνθῶ * ὁ ἐσχοτισμένος.

Μαρτυριχά.

Σημειωθέντες αίματι, * θείοι Μάρτυρες Χριστού, * έν σημείοις πίστει έναθλοῦντες στεβρῶς * ἀπίστους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε, * χαι πλάνης άνιέρου * πολλούς άφηρπάσατε λαούς * μεταβολαζ ένθέοις * λαμπρυνθέντας τῷ φωτί * τῆς Θεογνωσίας.

Ήχονημένα ώφθητε * ξίφη τέμνοντα έχθροῦ * παρατάξεις, θεΐοι 'Αθλοφόροι Χριστοῦ, * xai σχεύη τὴν αἰγλην χωρήσαντα * της άγίας Τριάδος, * χαι λύχνοι πυρσεύοντες το φώς * της εύσεβείας πίστει, * χαι δόξης της νοητής * άληθεις όπλιται.

Θεοτοχίον.

Φωτοειδή νεφέλην σε * ο Προφήτης προορά, * έξ ής μέγας "Ηλιος ἐπέφανεν ήμιν * Χριστός ὁ Θεὸς, καὶ ἐφώτισε * τὰ πρίν έσχοτισμένα· * αύτὸν οὖν δυπώπει, Αγαθή, * τὰ τῶν παθῶν μου νέφη * έχδιωξαι, χαι φωτι * θείω φαιδρυνθήναι.

Κανών του Προδρόμου. 'Εν νόμου σχια * χαι γράμματι.

Έ χ νόμου σχιάς * προχύψας, την αύγην * της θείας χάριτος * πλουσίως έθεάσω * τα της γής πληρώματα, Σοφέ, * φωταγωγούσαν, χαι σχότος * άποδιώχουσαν * της άγνωσίας, Προφήτα. * διά τοῦτό σε γεραίρομεν.

'Ως Μάρτυς Χριστοῦ, * ὡς θεῖος Βαπτιστὴς, * ὡς μετανοίας λαμπτήρ, * ώς ὄρθρος εὐσεβείας * παλαιᾶς μεσίτης χαὶ χαινής,* παλαιωθεΐσαν χαχία * την ταπεινήν μου ψυχήν * δι' επιγνώσεως θείας * χαινουργήσας φωταγώγησον.

Έν ώρα φρικτή, * έν ώρα φοβερα, * έν ώρα δίκης, Σοφέ, *

222

x 1

χρινόμενόν με ρύσαι * άπειλης μενούσης με έχει, * χαθυπαχούοντα έχων * τών σών δεήσεων, * ολάπερ φίλον νυμφίον, * τον Σωτηρα τών ψυχών ήμών.

'Ως Μήτηρ Θεοῦ, * ὡς Μήτηρ τοῦ ἐχ σοῦ * τεχθέντος Λόγου Θεοῦ, * μετὰ τῶν ᾿Ασωμάτων, * ᾿Αποστόλων τε χαὶ Προφητῶν, * Ἱεραρχῶν χαὶ Μαρτύρων * τοῦτον δυσώπει ἀεὶ, * τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, * Παναγία Μητροπάρθενε.

'Απόστιχα τῶν Αίνων, Κατανυχτιχά.

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν * συνάγαγε, Κύριε, * καὶ τὴν χερσωθεῖσάν μου χαρδίαν χαθάρισον, * ὡς τῷ Πέτρῷ διδούς μοι μετάνοιαν, * ὡς τῷ Τελώνῃ στεναγμὸν, * καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ δάχρυα, * ἰνα μεγάλῃ τῇ φωνῇ χραυγάζω σοι· * ΄Ο Θεὸς, σῶσόν με, * ὡς μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Πολλάχις * τὴν ὑμνῷδίαν ἐχτέλῶν * εὑρέθην * τὴν ἀμαρτίαν ἐχπληρῶν, * τῆ μὲν γλώττῃ ἄσματα φθεγγόμενος, * τῆ δὲ ψυχῆ ἄτοπα λογιζόμενος· * ἀλλ' ἐχάτερα διόρθωσον, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * διὰ τῆς μετανοίας * χαὶ σῶσόν με.

Μαρτυριχόν.

Βασιλέων χαὶ τυράννων * τὸν φόβον ἀπώσαντο οἱ Χριστοῦ στρατιῶται, * χαὶ εὐθαρσῶς χαὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὡμολόγησαν * τῶν ἀπάντων Κύριον, Θεὸν χαὶ Βασιλέα, * χαὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

'Ασπόρως συνέλαβες ἐχ Πνεύματος ἀγίου, * χαὶ δοξολογοῦντες ἐχβοῶμέν σοι· * Χαῖρε, Παναγία Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς'.

Α θετήσαντα, Χριστέ, * τὴν ἐντολήν σου * τὸν προπάτορα Αδὰμ * τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· * τὸν δὲ Δηστὴν, Οἰχτίρμον, * ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ * ἐν αὐτῷ εἰσψχισας χράζοντα· * Μνήσθητί μου, Σωτὴρ, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Ταΐς τοῦ βίου ἡδοναΐς * ἐσπιλωμένην * χεχτημένος τὴν ψυχὴν * τοῖς οἰχτιρμοῖς σου προσέρχομαι· * χατεγνωσμένος ὅλος, * χαὶ ἡττημένος χράζω σοι, Σωτὴρ, * τῷ εἰδότι μόνῳ τὰ χρύφια· * Κάθαρόν με τῇ σῇ * εὐσπλαγχνία, Χριστέ.

'Ως μεσίτης παλαιάς * χαι της χαινής τε * πεφυχώς, θεϊε Βαπτιστά, * παλαιωθέντα με πταίσμασιν * άναχαινίσας, δίδου * σαϊς ixεσίαις βαίνειν άσφαλῶς * πρός μετανοίας τρίβους, Πανεύφημε, * είσαγούσας χαλῶς * πρός Βασιλείαν Χριστοῦ.

Μαρτυριχόν.

Τὸν ἀγῶνα τὸν χαλὸν * ἀγωνισάμενοι, * γενναῖοι 'Αθληταὶ, * μυρίους πόνους ἡνέγχατε, * χαὶ διὰ τοῦτο πάντα * πόνον χουφίζετε διηνεχῶς, * χαὶ πνευμάτων λώβην διώχετε· * ὅθεν πίστει ὑμᾶς, * *Αγιοι, δοξάζομεν. Δόξα.

Φῶς, ζωὴ xαὶ παντουργὸς * ἡ τρισυπόστατος * Μονὰς ὡς ἀληθῶς * ὑπάρχει, ἥνπερ δοξάζομεν· * Πατὴρ, Υἰὸς xαὶ Πνεῦμα, * ὁ ἑνιαἴος xαὶ συνεχτιχὸς * τῶν ἀπάντων Δεσπότης xαὶ Κύριος, * εἰς Θεὸς ἐν τρισὶ * Προσώποις γνωρίζεται.

Καὶ νῦν... Θεοτοχίον.

'Αμαρτάνοντα ἀεὶ * xαὶ παροργίζοντα * Θεὸν τὸν ἀγαθὸν, * Παρθενομῆτορ, οἰxτείρησον, * xαὶ μετανοίας τρόποις * ὡς ἀγαθὴ βελτίωσον, 'Αγνὴ, * ὅπως τὰς χολάσεις ἐχφεύξωμαι * ἀνυμνῶν ἐχτενῶς, * Κόρη, τὴν πρεσβείαν σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρά Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἡχος γ΄. Μεγάλη * τοῦ Σταυροῦ σου.

Η χτίσις * ἡλλοιώθη, Λόγε, τῆ σταυρώσει σου, * ὁ ἡλιος ἀχτῖνας * συνέστειλε τῷ φόβφ, * χαὶ ναοῦ τὸ χαταπέτασμα ἐσχίσθη, * χαὶ πᾶς πιστὸς σέσωσται· * ὅθεν δοξάζομεν * σοῦ τὸν ἄμετρον πλοῦτον.

Ο σάρχα * τὴν ἡμῶν δι' οἰχτον προσλαβόμενος * Θεός τε χαὶ Δεσπότης * τῷ ξύλῳ προσεπάγη, * χαὶ ἀνύψωσεν ἡμᾶς χατεἰῥαγμένους, * ἀνυψωθεὶς σώματι, ὥσπερ ηὐδόχησε, * διὰ σπλάγχνα ἐλέους.

'Ρανίδες * θεοβρύτου αίματος χαὶ ὕδατος * ἀνέπλασαν τὸν Κόσμον * χυθεῖσαι ἐχ πλευρᾶς σου· * τῷ μὲν ὕδατι ἐχπλύνεις ὡς οἰχτίρμων * τὰς ἁμαρτίας, Χριστὲ, * τῷ δέ σου αίματι * τὴν συγχώρησιν γράφεις.

Στιχηρά της Θεοτόχου, όμοια.

Έν χλίνη * χαταχείμενος τῆς ἀμελείας μου * τὸν τῆς ζωῆς μου χρόνον * ῥαθύμως ἐξετέλουν, * χαὶ πτοοῦμαι τῆς ἐξόδου μου τὴν ὡραν· * ἀλλὰ πρεσβεία τῆ σῆ * ἐγειρον, σῶσόν με * πρὸς μετάνοιαν, Κόρη.

Τὸ ἄλγος * τῆς χαρδίας μου, Αγνὴ, θεράπευσον, * χαὶ στῆσον τοῦ νοός μου * τὴν πλάνην, χαὶ ἀξίωσον * χαθαρῷ σε ἀνυμνεῖν με τῆ χαρδίῳ, * χαὶ ἐξαιτεῖσθαι χάριν * εὐρεῖν χαὶ ἔλεος * ἐν ἡμέρῷ τῆς δίχης. 'Απόθου, * ταπεινή ψυχή μου, τὰ δυσβάσταχτα * φορτία τῆς χαχίας, * χαὶ πρόσελθε δαχρύουσα * χαὶ βοῶσα· Τὸν ζυγὸν, ἀγνὴ Παρθένε, * μὲ νῦν ἀξίωσον * τὸν ἐλαφρὸν φορεῖν * τοῦ Γἰοῦ χαὶ Θεοῦ σου.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Ρομφαία * την χαρδίαν σου διηλθε, Πάναγνε, * ηνίχα τον Υϊόν σου * ἐπὶ σταυροῦ προσέβλεψας * χαὶ ἐβόησας· Μη ἄτεχνόν με δείξης, * Υιέ μου χαὶ Θεέ μου, * ὁ συντηρήσας με * μετὰ τόχον παρθένον.

'Απόστιχα Σταυρώσιμα.

Τὸν Σταυρόν σου προσχυνῶ, Χριστὲ, * τὸν τίμιον, * τὸν φύλαχα τοῦ Κόσμου, * τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, * τὸ μέγα ἰλαστήριον, * τοῦ Βασιλέως τὸ νἴχος, * τὸ χαύχημα πάσης τῆς Οἰχουμένης.

Ξύλον παραχοῆς τῷ Κόσμφ * θάνατον ἐβλάστησε, * τὸ δὲ ξύλον τοῦ Σταυροῦ * ζωὴν χαὶ ἀφθαρσίαν· * διό σε προσχυνοῦμεν * τὸν σταυρωθέντα Κύριον· * σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς * τὸ φῶς τοῦ προσώπου·σου.

Προφήται * xal *Απόστολοι Χριστοῦ * xal Μάρτυρες ἐδίδαξαν * ὑμνείσθαι Τριάδα ὁμοούσιον, * xal ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, * xal xοινωνοὺς ἐΑγγέλων * ἐποίησαν τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Μεγάλη * τοῦ Σταυροῦ σου.

Σταυρφ σε * ἀναρτώμενον, Χριστέ μου, ὡς ἑώραπεν * Αμνὰς ή σε τεχοῦσα * ἡ ἄμωμος καὶ Μήτηρ σου, * ὡλορύρετο κλαυθμῷ καὶ ἀνεβόα· * Μή με δείξῃς ἄτεχνον, * ἥν συ ἐφύλαξας * ἀγνὴν καὶ μετὰ τόχον.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. ^{*}Ηχος γ΄.

Σταυρός ἐπάγη ἐπὶ γῆς, * xαὶ ἡψατο τῶν οὐρανῶν, * οὐχ ὡς μτοῦ ξύλου φθάσαντος τὸ ὕψος, * ἀλλὰ σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ * πληροῦντος τὰ σύμπαντα. * Κύριε, δόξα σοι.

Έν χυπαρίσσω χαι πεύχη χαι χέδρω * ύψώθης, ο 'Αμνός τοῦ. Paracleticus. 29

тң тетлети прог.

Θεοῦ, * ίνα σώσης τοὺς ἐν πίστει προσχυνοῦντας * τὴν ἐχούσιόν σου Σταύρωσιν· * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * δόξα σοι.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

'Ράβδον δυνάμεως χεχτημένοι * τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἰοῦ σου, Θεοτόχε, * ἐν αὐτῷ χαταβαλοῦμεν * τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα* οἱ πόθφ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ο ραπισθεις υπέρ γένους άνθρώπων * χαι μή όργισθεις, * έλευθέρωσον έχ φθορας * την ζωήν ήμῶν, Κύριε, * χαι σῶσον ήμας. Την ώραιότητα.

Τὸ ἀναρίθμητον * τῆς ἐξουσίας σου, * xαὶ τὸ ἐχούσιον * τὸ τῆς σταυρώσεως * αἰ τῶν ᾿Αγγέλων στρατιαὶ * ἐξίσταντο χαθορῶσαι. * Πῶς ὁ ἀθεώρητος * ἐν σαρχὶ ἐμαστίζετο; * θέλων ἐχλυτρώσασθαι * τῆς φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον · * διὸ ὡς ζωοδότῃ βοῶμέν σοι * Δόξα, Χριστὲ, τῆ εὐσπλαγχνία σου.

Δόξα... χαί νῦν. Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Η ἀπειρόγαμος * ἀγνὴ καὶ Μήτηρ σου, * Χριστὲ, ὀρῶσά σε * νεκρὸν κρεμάμενον * ἐπὶ τοῦ ξύλου, μητρικῶς * θρηνολογοῦσα ἔλεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωκε * τῶν Ἐβραίων ὁ ἀνομος * ὅῆμος καὶ ἀχάριστος, * ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, * Υἰέ μου, δωρεῶν ἀπολαύσας; * Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

> Μετά τὴν γ΄. Στιχολογίαν, ἕτερα ὅμοια γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Σταυρὸν ὑπέμεινας * ἀτίμως, Δέσποτα, * ὁ ὑπερέχεινα * πάσης τῆς Κτίσεως, * ὅπως τιμήσης με τὸν πρὶν * δεινῶς ἀτιμασθέντα· * λόγχῃ τὴν πλευράν σου δὲ * ἐχεντήθης, Μαχρόθυμε, * θέλων ἐχλυτρώσασθαι * τῆς φθορᾶς με τὸ πλάσμα σου. * Ύμνῶ σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν * χαὶ τὴν ἀγαθότητα, Φιλάνθρωπε. Μαρτυριχὸν.

Θωραχισάμενοι * την πανοπλίαν Χριστου, * χαι ένδυσάμενοι * όπλα της Πίστεως, * τας παρατάξεις του έχθρου * άθλητιχώς χατεβάλετε· * προθύμως τη έλπίδι γαρ * της ζωης υπεμείνατε * πάσας τών τυράννων πριν * άπειλάς τε χαι μάστιγας· * διο χαι τους στεφάνους έδέξασθε, * Μάρτυρες Χριστου, οι χαρτερόψυχοι. Δόξα... χαι νύν. Σταυροθεοτοχίον.

'Αναρτηθέντα σε * ώς ἐθεάσατο * ἐν ξύλφ, Δέσποτα, * ἡ ἀπειρόγαμος * xαὶ παναμώμητος ἀγνὴ * Παρθένος τε xαὶ Μήτηρ σου, * Οίμοι ! ἀνεβόα σοι, * ὡ Υἰέ μου γλυχύτατε, * πῶς σε ἀνομώτατος * δῆμος ξύλφ χατέχρινε, * τὸν πάντων ποιητὴν xαὶ Δεσπότην; * Ύμνῶ σου τὴν ἄχραν ἀγαθότητα.

Κανών Σταυρώσιμος, οὐ ή Αχροστιχίς Πόνους ἕπαυσας τῶν βροτῶν πόνοις, Λόγε. ἰωσήρ.

'Ωδή α΄. Ήχος γ΄. Ο Είρμός.

Ο τὰ ὕδατα πάλαι * νεύματι θείφ * εἰς μίαν συναγωγὴν
 Ο συναθροίσας, * χαὶ τεμών θάλασσαν Ἱσραηλίτη λαῷ, * οὐ τος ὁ Θεὸς ἡμῶν * δεδοξασμένος ὑπάρχει· * αὐτῷ μόνφ ἄσω μεν, * ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Πολυώδυνα πάθη * ἔπαυσας, Λόγε, * τοῖς πάθεσι τῆς τιμίας σαρχός σου, * χαὶ βροτοὺς ἔσωσας, οὖς ἐτραυμάτισε * πάλαι ὁ ἀντίπαλος, * τοὺς εὐσεβῶς προσχυνοῦντας * τὴν ἀπερινόητον * οἰχονομίαν σου.

Ο δεσμεύσας απάτη * έν Παραδείσω * τὸν ἄνθρωπον ἐντολῆς παραβάσει * σοῖς δεσμοῖς δέδεται ἀλύτοις, Κύριε, * οΙσπερ σωματούμενος * ἐθελουσίως ἐδέθης * λύων τὸ παράπτωμα * ἡμῶν, Φιλάνθρωπε. Μαρτυρικά.

Ναυαγούσαν ὀρῶντες * οἰ 'Αθλορόροι * τὴν Κτίσιν ταῖς τῶν Δαιμόνων ἀπάταις * τῶν πιστῶν ὥφθησαν λιμένες εὐδιοι, * πᾶσαν τοῦ ἀλάστορος * χύσει οἰχείων αἰμάτων * δύναμιν βυθίζοντες * οἰ μεγαλώνυμοι.

Ο χορός τῶν Μαρτύρων * χοροστασίαις * ταζς ἄνω περιφανῶς συνημμένος * ἀστραπαζς πάντοτε περιαυγάζεται * ἀχτίστου Θεότητος, * χαὶ τοὺς ἐν γῆ χαταυγάζει * τούτου τὰ τεράστια * πίστει δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοχίον.

Υπερτέρα τών άνω * ώφθης Ταγμάτων * τεχοῦσα ἐπὶ τῆς γῆς Θεὸν Λόγον, * τὸν ἡμᾶς, ᾿Αχραντε, πρὸς τὰ οὐράνια * τοῖς αὐτοῦ παθήμασι * χαὶ τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ * ἐπαναβιβάσαντα * δι' ἀγαθότητα.

Κανών της Υπεραγίας Θεοτόχου, ού ή Αχροστιχίς.

Τρίτον μέλισμα τη Θεητόχω φέρω.

Ο Είρμός. Το χατάσχιον όρος.

Ραντισμώ θείου ρείδρου * τοῦ χενωθέντος * ἐχ θείας, Αγνή, πλευρᾶς τοῦ Υἰοῦ σου, * τοὺς ἐμοὺς ἔχπλυνον χαρδίας μώλωπας, * ὅπως μεγαλύνω σε, * χαι χαταχρέως δοξάζω * τὴν ἀξιμαχάριστον * χαι παναμώμητον.

'Ισουργόν τῷ Τεκόντι * ἔτεκες Λόγον * θεώσαντα τῶν βροτῶν τὴν οὐσίαν· * ἀλλ' αὐτὸν αἴτησαι ἡπορημένον με * καὶ ἐξασθενήσαντα * ταῖς τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείαις * θείας παρακλήσεως * καταξιῶσαι, ᾿Αγνή.

TH TETAPTH UPOL.

'Ωδή γ'. 'Ο Ειρμές.

• κ μή όντων * τὰ πάντα παραγαγών * τῷ Λόγῷ χτιζό-

• Ομενα, * τελειούμενα Πνεύματι, * παντοχράτορ Δέσποτα, *

• ἐν τῆ ἀγάπῃ * τῆ σῆ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Σὲ τὸν τῆ φύσει * Θεότητος ἀπαθῆ * παθητὸν γενόμενον * σαρχὶ δι' ἀγαθότητα * ξύλφ ἐθανάτωσεν * Ἐβραίων δῆμος * ἡμᾶς ἀθανατοῦντα.

Ἐπὶ ὑδάτων * Χρεμάσας, Λόγε, τὴν Υῆν, * ἐν ξύλφ θελήματι * ἐΧρεμάσθης, ἀνάγων με * εἰς τὰ ἐπουράνια * πρὸς τῆς ΧαΧίας * τὰ βάραθρα πεσόντα. Μαρτυριχά.

Πεποιχιλμένοι * τοΐς στίγμασι τοῦ Χριστοῦ, * πανεύφημοι Μάρτυρες, * τῷ Κυρίφ παρίστασθε * παρ' αὐτοῦ δεχόμενοι * πλουσιωτάτη * χειρί τὰς ἀντιδόσεις.

'Αγαλλομένη * ψυχη προς τούς αιχισμούς * ἐχώρουν οι "Αγια * την ἐσχάτην τῷ δράχοντι * λύπην ἐμποιούμενοι, * καὶ τοὺς 'Αγγέλων * χοροὺς χαρᾶς πληροῦντες.

Σταυροθεοτοχίον.

Αναρτηθέντα * όρωσα έν τῷ σταυρῷ * Χριστὸν, Απειρόγαμε, * όδυρομένη ἕλεγες· Ἐδυς, δόξης ὅΗλιε, * ἐξ ὀφθαλμῶν μου * φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.

Κανών της Θεοτόχου. Ο αὐτός.

Τ ον έν έλέει * άφάτω και οικτιρμοϊς * υπάρχοντα πλούσιον, * έλεήμων υπάρχουσα, * Παναγία, αίτησαι * τοῦ οικτειρησαι * ήμας κεκακωμένους.

Οίχος τοῦ πάντων * ὑπάρχουσα Ποιητοῦ, * οἰχῆσαι δυσώπησον * ἐν ἐμοὶ τὸν Παράχλητον * γεγονότι σπήλαιον * τῶν ψυχοφθόρων * ληστῶν, ἀγνὴ Παρθένε.

Νεύματι πάντα * τὸν φέροντα θειχῷ * ἀγχάλαις ὡς φέρουσα, * Θεοτόχε, ἐπίνευσον * ἐπ' ἐμὲ, χαὶ ῥῦσαί με * τῆς πρὸς τὰ πάθη * συννεύσεως ἀτόπου.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

 Ε θου πρὸς ήμας * χραταιὰν ἀγάπησιν, Κύριε· * τὸν μονογενῆ
 Ε γάρ σου Υἰὸν * ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωχας. * Διό σοι
 χραυγάζομεν * εὐχαριστοῦντες· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε. Τροπάρια.

^{*}Υβριν ἀληθῶς * ὁ τιμῆς ἀπάσης ἐπέχεινα, * Δέσποτα, ὑπέμεινας, Χριστὲ, * τὴν χεφαλὴν χαλάμω τυπτόμενος, * ὅπως παραβάσει με * ἀτιμασθέντα * τιμήσης, Φιλάνθρωπε.

Στέφος αχανθών * ανεδήσω θέλων, Μαχρόθυμε, * οία βασιλεύς

άληθινός, * xαl την άχανθηφόρον προθέλυμνον * άμαρτίαν ξπαυσας· * ύμνολογῶ σου, * Σῶτερ, τὰ παθήματα.

Μαρτυρικά.

^{*}Αθραυστοι ποιναζς * αἰχισμῶν ἐμείνατε, Μάρτυρες, * θραύοντες τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, * xai τοζς ποσιν ὑμῶν ὑποτάττοντες * ἄμετρα χαυχώμενον * xai ἀπονοία * ὅλον μαραινόμενον.

Σώμασι φθαρτοϊς * ἀφθαρσίαν θείαν ἐχτήσασθε, * πάθεσι τὸ πάθος τὸ σεπτὸν * τοῦ ἀπαθοῦς στεἰρῶς μιμησάμενοι, * πανεὐφημοι Μάρτυρες, * τῶν ἀΛσωμάτων * πάντων συνάριθμοι.

Σταυροθεοτοχίον.

Τόμον σέ ποτε * ο Προφήτης, Κόρη, τεθέαται, * εν φ τφ δαχτύλφ τοῦ Πατρὸς * εναπεγράφη Λόγος σαρχούμενος, * χαι τὸ τοῦ Προπάτορος * λόγχη ἑηγνύει, * Αχραντε, χειρόγραφον.

Κανών της Θεοτόχου. Ο αυτός.

Μώλωπας, Χριστέ, * και σφαγήν έκών ώς υπέμεινας, * τήν μωλωπισθεϊσάν μου ψυχήν * ταϊς ληστρικαϊς Δαιμόνων κακώσεσι * πρεσβείαις θεράπευσον * τής σε Τεκούσης, * μόνε Πολυέλεε.

Έργον σών χειρών, * Πλαστουργέ, ὑπάρχω καὶ ποίημα, * κακία δὲ ὄφεως, Χριστὲ, * ὑφ' ἡδονῶν τοῦ βίου συντέτριμμαι· * διό με ἀνάπλασον * τῆς σε Τεκούσης * θείαις παρακλήσεσι.

Λόγον τοῦ Πατρὸς * ὑπὲρ λόγον τέτοχας λύσαντα * πάσης ἀλογίας τοὺς βροτούς· * ὃν ἐχτενῶς δυσώπει ἀλόγοις με * πάθεσι δουλούμενον * ἐλευθερῶσαι, * μόνη 'Αειπάρθενε.

Ιαμα ήμιν * έχ παλάμης βρύεις έχάστοτε, * όλη άγιάσματος σχηνή, * όλη φωτός ὑπάρχουσα ἕμπλεως, * όλη ἀποστάζουσα * μύρον εὐωδίας, * πάναγνε Θεόνυμφε.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

Της γής, * ό άόρατος, ώφθης, * xal τοις βροτοις * έχών
 Εσυνανεστράφης, * ό άκατάληπτος * διό πρός σε όρθρίζον τες * άνυμνοῦμέν σε, Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Οσπερ ἀμνὸς * ἀνηρτήθης ἐν ξύλφ, * καὶ τῷ Πατρὶ * θυσία προσηνέχθης * ὑπὲρ ἡμῶν, ᾿Αγαθὲ, * καὶ θυσίας ἔπαυσας * τῶν εἰδώλων, Παντοδύναμε.

Νυγείς πλευράν, * Ζωσδότα, τη λόγχη * δύο κρουνούς * σωτηρίας προχέεις * τοτς της Τριάδος σε * ένα καταγγέλλουσιν * ένεργείας δύο φέροντα. Μαρτυρικά.

Βάσιν στεφράν. * και ἀσάλευτον πέτραν * σε , 'Ιησοῦ, * οι στεφροι 'Αθλοφόροι * πίστει ευράμενοι * ὥσπερ λίθοι τίμιοι * ἐαυτοὺς ἐπφποδόμησαν.

ТН ТЕТАРТН ПРОІ.

'Ρώμη Θεοῦ * δυναμούμενοι πίστει, * πᾶσαν δεινὴν * δυναστείαν τοῦ πλάνου * χατεπαλαίσατε, * ἀθλοφόροι Μάρτυρες, * χαὶ λαμπρῶς ἐστεφανώθητε.

Θεοτοχίον.

'Ρεύσασαν πριν * παραβάσει τὴν φύσιν * τὴν χαθ' ἡμᾶς, * ὡς ἀἰρεύστως τεχοῦσα * Χριστὸν, ἀνέπλασας, * Παναγία Δέσποινα, * προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανών της Θεοτόχου. 'Ως είδεν 'Ησαίας.

Σαρχός μου τὰς ὀδύνας * χαι τῆς ψυχῆς * τὸν πόνον μεταποίη-Σσον, * χαι τῆς ῥαθυμίας * τὰ νέφη δίωξον, * Παρθένε, φωτὸς νεφέλη, * χαι ὑγείαν χαι δεινῶν ἀπαλλαγὴν * δίδου μοι αιτοῦντι * χαι πόθω σε δοξάζοντι.

Μεσίτίν σε χαὶ πρέσβιν * πρὸς τὸν ἐχ σοῦ * τεχθέντα νῦν προβάλλομαι, * πάσης ἀμαρτίας * ὑπάρχων ἔμπλέως· * Παρθένε, ἐγγύησίς μοι * χαὶ τοῦ βίου ἐπανόρθωσις γενοῦ, * χαὶ χειραγωγία * πρὸς τρίβους θείας γνώσεως.

Αγίασον τὸν νοῦν μου * καὶ τὴν ψυχὴν, * Παρθένε, φωταγώγησον, * καὶ τῆς θείας δόξης * μέτοχον ποίησον· * ἰδοὺ γὰρ κακῶν ἐπλήσθην, * καὶ παντοίαις ἐδουλώθην ἡδοναῖς, * καὶ μεμολυσμένην * προσφέρω τὴν συνείδησιν.

'Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

- » 🛦 βυσσος * έσχάτη άμαρτιῶν * ἐχύχλωσέ με, * χαὶ ἐχλείπει
- Α τὸ πνεῦμά μου· * ἀλλ' ἐχτείνας, Δέσποτα, * σὸν ὑψηλὸν
- » βραχίονα, * ώς τὸν Πέτρον με, * Κυβερνητα, διάσωσον.

Τροπάρια.

Όφις με * ἐξήγαγε τῆς Ἐδἐμ * δολία βρώσει * δελεάσας ὁ δόλιος· * ὁ Χριστὸς ἐν ξύλφ δὲ * ἀναρτηθεὶς θελήματι * τὴν ἀργαίαν μοι * πάλιν δίδωσιν είσοδον.

Τέτρωται, * τρωθείσης σου της πλευρας, * ήμας ο τρώσας, * και άνίατος ἕμεινεν, * εὐεργέτα Κύριε· * οἱ δὲ πιστοὶ ἰάθημεν * σοῦ τοῖς μώλωψιν, * οἰς ἑκών τετραυμάτισαι.

Μαρτυριχά.

Ωφθητε * πυρὸς ἐν μέσφ, σοφοὶ * Χριστοῦ Όπλιται, * ὥσπερ ἄρνες ὀπτώμενοι, * καὶ Θεοῦ παντάνακτος * τραπέζη προσαγόμενοι, * καὶ τὴν ἄφραστον * εὐφροσύνην κληρούμενοι.

Νέμετε * ἰάσεων ποταμούς * ἐξ ἀχενώτων * θησαυρῶν ἀρυόμενοι, * χαὶ παθῶν ἐπίβροιαν, * Αθλοφόροι, ξηραίνετε, * χαὶ ἀρδεύετε * τῶν πιστῶν τὰ συστήματα.

Σταυροθεοτοχίον.

Νέχρωσιν * όρωσα τοῦ ἐχ τῶν σῶν * αἰμάτων. Λόγου * σαρ-

χωθέντος, Πανάμωμε, * μητριχῶς ἡλάλαζες, * χαὶ ζωῆς ὄντα αἴτιον * ἐμεγάλυνες, * Μητροπάρθενε Δέσποινα.

Κανών της Θεοτόχου. Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων. Τον Φαρισαΐον ἐπηρμένη μου * διανοία ὑπερβέβηχα * σοβαρευόμενος ἀεὶ, * χαὶ βαράθροις συνωθούμενος * ἀμέτρων συμπτωμάτων· * μόνη 'Αγνή, * ταπεινωθέντα δεινῶς οἰχτειρόν με.

Η ὑπερθαύμαστον τὴν σύλληψιν * ἐσχηχυῖα χαὶ τὴν γέννησιν, * τὰ σὰ ἐλέη ἐπ΄ ἐμοὶ * τῷ ἀθλίφ νῦν θαυμάστωσον * χαὶ γὰρ ἐν ἀνομίαις * χαὶ συλληφθεὶς * χαὶ γεννηθεὶς ἡδοναῖς ἐδουλώθην.

Θρηνώ και κλαίω και όδύρομαι, * όπηνίκα το κριτήριον * το φοβερον ένθυμηθώ· * πονηρά γάρ ἕργα κέκτημαι· * άπειρανδρε Παρθένε, * Μήτερ Θεοῦ, * ἐν ὥρα τῆ φοβερα πρόστηθί μου. Ωδὴ ζ΄. Ο Εἰρμός.

- Γιό πρίν εἰχόνι τῆ χρυσῆ * Περσιχῷ σεβάσματι * Πατδες οὐ
- » Ι προσεχύνησαν * τρείς ύμνουντες έν μέσω της χαμίνου· * O
- » τών Πατέρων Θεός, * εύλογητός εί.

Τροπάρια.

Πόνοις σου ἕπαυσας ήμῶν * τοὺς πόνους, Φιλάνθρωπε· * xal νῦν ζωὴν πρὸς ἄπονον * μετηγάγου τοὺς τὰ σεπτά σου Πάθη * προσχυνοῦντας εὐσεβῶς, * Θεὲ τῶν ὅλων.

Οτε σε ἕβλεψεν, Χριστὲ, * ἡ Κτίσις σταυρούμενον, * ἡλλοιοῦτο xal ἔτρεμε· * γῆ ἐσείσθη, ἐρράγησαν δὲ πέτραι, * xal παρέστειλε τὸ φῶς * ἡλίου δρόμος.

Μαρτυρικά.

Νόμοις πείθόμενοι Χριστοῦ * ἀνόμων ἐξέχλιναν * τὰς θωπείας οἱ Μάρτυρες· * χαὶ νομίμως ἐν μέσφ τοῦ σταδίου * ἐναθλοῦντες εὐχλεῶς * ἐστεφανοῦντο.

Ού κατεφλέχθητε φλογι, * πυρὸς τὴν προαίρεσιν * θερμοτέραν κτησάμενοι, * 'Αθλοφόροι Χριστοῦ στεφανηφόροι, * ἐκβοῶντες· 'Ο Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ. Σταυροθεοτοχίον.

[•]Ιστασο βλέπουσα Χριστὸν * σταυρῷ ἀνυψούμενον, * ὄν ἐχύησας, [•]Αχραντε, χαὶ ἐβόας· Μὴ ἄτεχνόν με δείξης, * ἣν ἐτήρησας ἀγνὴν * χαὶ μετὰ τόχον. Θεοτοχίον.

Ἐπὶ τοῦ βήματος Χριστοῦ * ὅταν μέλλω χρίνεσθαι * ὡς ὑπεύθυνος, ἘΑχραντε, * φάνηθί μοι ἐχ πάσης με βασάνου * ῥυομένη τῆ θερμῆ * σοῦ προστασία.

Κανών της Θεοτόχου. Τρείς Παίδες έν χαμίνω.

Έξ ἕργων σωτηρία * οὐχ ὑπάρχει μοι, Δέσποινα· * ἀμαρτίας Εγὰρ ἀμαρτίαις προστίθημι * και κακίαν κακία· * τη οὖν πρεσβεία σου, ΄Αγνή, * οἴκτειρον, σῶσόν με.

ТН ТЕТАРТИ ПРОІ.

Η χρίσις ἐπὶ θύραις, * τὸ χριτήριον ἕτοιμον, * ἐτοιμάζου νῦν, ῶ ψυχή μου, χαὶ βόησον * Ἐν τῷ χρίνειν σε, Λόγε, * μὴ χαταχρίνης με εὐχαῖς * τῆς χυησάσης σε.

Τρυγήσας άμαρτίας * τοὺς χαρποὺς τεθανάτωμαι, * χαὶ προσφέρων τὴν ψυχὴν ἄχαρπον χράζω σοι· * Καρποφόρον με δετξον, * ἡ τῷ χαρπῷ σου τὴν φθορὰν * ἐξαφανίσασα.

Ωδή η'. Ο Ειρμός.

- » Παβυλωνία χάμινος * τούς Πατδας ούχ ἔφλεξεν, * οὐδὲ τῆς
- » DΘεότητος τὸ πῦρ * τὴν Παρθένον διέφθειρε· * διὸ μετὰ τῶν
- » Παίδων, * πιστοι, βοήσωμεν· * Εύλογειτε, τα έργα * Kupiou,
- » τον Κύριον. Τροπάρια.

Σοῦ σταυρωθέντος, ἦνοιχται * πάλιν ὁ Παράδεισος, * χαὶ ἡ στρεφομένη χαθ' ἡμῶν * ῥομφαία νῶτα δίδωσι, * τὴν λόγχην αἰδεσθεῖσα * τὴν ἐχχεντήσασαν * τὴν ἀγίαν πλευράν σου, * Χριστὲ πολυέλεε.

Λόγχη σου ὁ πολέμιος * τέτρωται καὶ πέπτωκεν, * ὁ παραπεσών δὲ πρὸς ζωὴν * Αδὰμ ἀνακομίζεται, * βοῶν σοι τῷ τυθέντι * ἐθελουσίως, Χριστέ· * Εὐλογῶν σε δοξάζω, * Θεὲ πολυέλεε. Μαρτυρικά.

Ο Κόσμος τοῖς παλαίμασιν * ὑμῶν χαταλάμπεται * χαὶ ταῖς ἀριστείαις, 'Αθληταὶ, * χαὶ τοῖς ἀπείροις θαύμασι, * χαὶ σκότους νοσημάτων * λυτροῦται πίστει βοῶν· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Γέλως ὀράται χείμενος * ποσιν ὑμῶν, "Αγιοι, * ὁ πριν ἐγχαυχώμενος τὴν Υῆν * ἐξαλείφειν χαι θάλασσαν· * Χριστὸς δὲ ζωηφόρφ * χαταχοσμεῖ δεξιῷ * ἀμαράντοις στεφάνοις * ὑμᾶς, Παναοίδιμοι. Θεοτοχίον.

Έν χρόνω ἀπεχύησας * τὸν χρόνων ἐπέχεινα, * λύοντα τὰ χρόνια δεσμὰ * τοῖς δεσμοῖς αὐτοῦ, ᾿Αχραντε, * ᾿Αδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, * χαὶ συνδεσμοῦντα αὐτὸν * τοῖς δεσμοῖς τῆς γλυχαίας * αὐτοῦ ἀγαπήσεως.

Κανών της Θεοτόχου. 'Αστέχτω πυρί.

Ολη ώς χαλή χαι πλησίον * τοῦ Παμβασιλέως * γεγονυΐα, Θεο-Τόχε, * πλήρωσόν με ἀγαθῶν ἔργων * χαχία συζήσαντα χαι ραθύμως * πάντα τὸν βίον τελέσαντα, * ὅπως σε δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κητώας γαστρὸς ὡς ἐἰρύσω * πάλαι τὸν Προφήτην, * Θεοῦ Λόγε, παραδόξως, * οὕτω ῥῦσαι νῦν τὴν ψυχήν μου * βυθῷ ὀλισθήσασαν ἀπωλείας, * ἔχων, Σῶτερ, δυσωποῦσάν σε * τὴν ἀπειρογάμως * τεχοῦσάν σε Παρθένον.

'Ωραίαν στολήν ἐνδυθέντα * θεογενεσία * εύρηχότες, Θεοτόχε, * οἱ χαχίαν δημιουργοῦντες * ταύτης ἀπεγύμνωσαν· ἀλλ' αὐτή με * θείαις στολαΐς χαταφαίδρυνον * διὰ μετανοίας * πρεσβείαις σου, Παρθένε. 'Ωδή θ'. Ο Εἰρμός.

Τήν έν βάτφ χαὶ πυρὶ * προγραφείσαν ἐν Σινῷ * τῷ νομοθέτη
 Μωσῆ, * χαὶ τὸ θείον ἐν γαστρὶ * ἀφλέχτως συλλαβοῦσαν
 πῦρ, * τὴν ὀλόφωτον χαὶ ἄσβεστον λαμπάδα, * τὴν ὀντως
 Θεοτόχον * ἐν ὑμνοις τιμῶντες σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ινα εύρης την δραχμην, * ην ἀπώλεσας, Χριστὲ, * ἀνηψας ἐν τῷ σταυρῷ * σοῦ την σάρχα, 'Αγαθὲ, * καὶ κοινωνοὺς ποιείς τῆς χαρᾶς * τὰς Δυνάμεις σου τὰς ἄνω, Ζωοδότα, * μεθ' ών σε, Εὐεργέτα, * ὑμνοῦντες ἐν ἄσμασι μεγαλύνομεν.

'Ως ἀνύψωσας, Χριστέ, * σοῦ τὰς χεῖρας ἐν σταυρῷ, * τὰς παρειμένας μου πρὶν * χεῖρας πάθεσι πολλοῖς * ἐχίνησας δυνάμει τῆ σῆ, * χαὶ τὰ γόνατα πρὸς θεῖον δρόμον ὄντως * τὰ παραλελυμένα * ἐνίσχυσας· ὅθεν σε μεγαλύνομεν.

Μαρτυριχά.

Συγχαιόμενοι φλογμφ * τών άπείρων αἰχισμών, * δρόσον σε εὐρον, Χριστὲ, * ἀναψύξεως οἱ σοὶ * στεἰροὶ χαὶ θαυμαστοὶ 'Αθληται· * ὅθεν χαίροντες διήνυον τὸν δρόμον * ἐφέσει τῶν βραβείων, * ἐν ὕμνοις ἀπαύστως σε μεγαλύνοντες.

Η πληθύς τῶν Αθλητῶν, * τῶν Αγίων ὁ χορὸς * ἐκδυσωπεῖ σε, Χριστὲ, * ὑπὲρ δήμου καὶ λαοῦ * πολλὰ παραπικραίνουτος, * ἐν τῷ πλήθει σου, Οἰκτίρμον, τοῦ ἐλέους * ἐξαλεῖψαι τὰ πλήθη * τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Σταυροθεοτοχίον.

Φέρον βρότειον μορφήν * τὸ ᾿Απαύγασμα Πατρὸς, * Παρθένε, τέτοχας· * ὅν ὑψούμενον σταυρῷ * ὁ ἥλιος μὴ φέρων ὀρᾶν * ἐμελαίνετο, χαὶ ζόφος ἐμειοῦτο * τῆς εἰδωλομανίας· * διὸ σὺν ἐχείνῳ σε μεγαλύνομεν.

Κανών τῆς Θεοτόχου. Έν νόμου σχι菜 * χαὶ γράμματι. Φαρέντα τὸν νοῦν, * φθαρέντα τὴν ψυχὴν χαὶ τὴν συνείδησιν, * χαχία μολυνθέντα, * χαὶ γυμνὸν παντοίων ἀγαθῶν * ἀποδειχθέντα, Παρθένε * ἄφθορε, ἄμωμε, * μή με παρίδης, ἀλλ' ἔργοις * εὐσεβείας χαταχόσμησον.

Ἐπλήσθην κακῶν, * ἐπλήσθην λογισμῶν ἀλλοτριούντων με * ἐκ σοῦ τοῦ φιλανθρώπου· * διὰ τοῦτο καὶ στένω καὶ βοῶ· * Μετανοοῦντά με δέξαι, * καὶ μὴ ἀπώσῃ με * τῆς σε τεκούσης πρεσβείαις, * Εὐεργέτα πολυέλεε.

Paracleticus.

ТҢ ТЕТАРТҢ ПРОІ.

Ρυσθείην ταϊς σαϊς, * πανάμωμε Κόρη, πρεσβείαις πάσης όργής, * παθῶν θανατηφόρων, * χαλεπῆς γεέννης χαὶ πυρὸς, * ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίχων, * ἀπὸ ἐχθρῶν πονηρῶν, * ὁ προσφυγών σου τῆ σχέπῃ * χαὶ χαλῶν σε εἰς βοήθειαν.

Ως μήτηρ Θεοῦ * δυσώπει τὸν ἐχ σοῦ τεχθέντα Κύριον, * Θεὸν χαὶ Βασιλέα, * τοῦ ῥυσθῆναι πάσης ἀπειλῆς * χαὶ πονηρᾶς συνηθείας * τὸν σὸν ἰχέτην, ᾿Αγνὴ, * τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα * ἐχ γαστρὸς μητρός μου, Δέσποινα.

'Απόστιχα τῶν Αίνων, Σταυρώσιμα.

Φθόνω τρυφής ἐκβέβλημαι * πτώμα πεσών χαλεπόν· * ἀλλ' οὐ παρείδες, Δέσποτα· * ἀναλαβών δι' ἐμὲ τὸ κατ' ἐμὲ, * σταυροῦσαι καὶ σώζεις με, * εἰς δόξαν εἰσάγεις με. * Δυτρωτά μου, δόξα σοι.

Σταυροφανώς * Μωϋσής ἐν τῷ ὄρει * χεϊρας ἐχτείνας πρὸς ὕψος * τὸν ᾿Αμαλήχ ἐτροποῦτο· * σὐ δὲ, Σωτήρ, τὰς παλάμας * ἀπλώσας ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίφ * ἐνηγχαλίσω με, σώσας * τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, * χαὶ ἑδωχάς μοι σημείωσιν ζωῆς, * ἀπὸ τόξου φυγεῖν τῶν ἐναντίων μου. * Διὰ τοῦτο, Λόγε, προσχυνῶ * τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον.

Μαρτυριχόν.

Ος φωστήρες ἐν Κόσμφ λάμπετε * xai μετὰ θάνατον, ἄγιοι Μάρτυρες, * τὸν ἀγῶνα τὸν xaλὸν ἀγωνισάμενοι· * διὸ ἔχοντες παἰρησίαν * Χριστὸν ixετεύσατε * ἐλεηθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα... xai νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Ορώσα σε χρεμαμενον * έν ξύλφ ή Παναμωμος, * Χριστέ μου ύπεραγαθε, * όδυρομένη έβόα μητριχώς· * Γιέ μου παμφίλτατε, * πώς δήμος ό άνομος * ξύλφ σε χατέχρινε;

EIZ THN AEITOYPFIAN.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Α θετήσαντα, Χριστέ, * τὴν ἐντολήν σου * τὸν προπάτορα 'Αδὰμ * τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· * τὸν δὲ Ληστὴν, Οἰχτίρμον, * ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ * ἐν αὐτῷ εἰσῷχισας χράζοντα· * Μνήσθητί μου, Σωτὴρ, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

'Εσταυρώθης δι' έμὲ * χαὶ ἐλογχεύθης, * Ἰησοῦ μου, τὴν πλευρὰν, * δύο χρουνοὺς ἐναβλύσας μοι * σωτηριώδεις· δθεν * διασωθείς τῷ πάθει σου, Χριστὲ, * ἀνυμνῶ τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν σὴν, * Μνήσθητί μου, βοῶν, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Μετ' ἀνόμων λογισθεὶς * τὰς ἀνομίας * πάντων ἡρας, 'Ιησοῦ, * xαὶ ταῖς ἀχάνθαις στεφόμενος, * ὡς Βασιλεὺς τῶν ὅλων, * της άμαρτίας πρόβριζον, Χριστέ, * άποτέμνεις άχανθαν τοῦ Προπάτορος· * όθεν πίστει τὸ σὸν * Πάθος νῦν δοξάζομεν.

Νεχρώσιμον.

Οἱ τὰ παθήματα Χριστοῦ * ἐχμιμησάμενοι, * γενναζοι Ἀθληταὶ, * πανευκλεέστατοι Μάρτυρες, * καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὴν πλάνην * χαταβαλόντες στένει θειχῷ, * οὐρανίου δόξης ἐτύχετε, * ὑπὲρ πάντων ήμῶν, * Αγιοι, πρεσβεύοντες. Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονάς, * χαὶ ἀδιαίρετε * Τριὰς, ἡ παντουργὸς * Οὐσία, μία χαὶ δύναμις, * τοὺς ὑμνητάς σου σχέπε * ἀπὸ παντοίας βλάβης τοῦ ἐχθροῦ, * χαὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον, * ἡς χαὶ ἐπέτυχον * οἱ χαλῶς βιώσαντες.

Καί νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Καθορώσα έν σταυρῷ, * ὃν ἐξ αἰμάτων * ἐσωμάτωσας ἀγνῶν, * ἐδυρομένη ἐκραύγαζες, * Θεογεννῆτορ Κόρη· * Τί ταῦτα, Τέκνον, δῆμος πονηρὸς * ἀνταπέδωκέ σοι θανατώσας σε, * τὴν ζωὴν τῶν πιστῶν καὶ ἀνάστασιν;

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ προσόμοια ἀΑποστολικά. Ἡχος Υ΄.

Μεγάλη * τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε.

Πρεσβείαις * τών σεπτών χαὶ θείων 'Αποστόλων σου, * φιλάνθρωπε Οἰχτίρμον * χαὶ μόνε ἐλεῆμον, * τὴν εἰρήνην σου παράσχου τῷ λαῷ σου, * χαὶ τῶν δεινῶν λύτρωσαι * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε * χαὶ πιστῶς προσχυνοῦντας.

Βελών με, * ώς Θεοϋ αὐτόπται, τοῦ ἀλάστορος * λυτρώσασθε, σβεννῦντες * αὐτοῦ τὰς πανουργίας, * xαὶ δροσίσατέ με πνεύματος τῇ δρόσῷ * τὸν ἀμαρτιῶν xαύσωνι * ἐxτηχόμενον, * εὐεργέται μου θεῖοι.

Είς πάσαν * Οίχουμένην ὄντως ἐξελήλυθεν * ὁ θεΐος ὑμῶν φθόγγος, * Απόστολοι Κυρίου, * χαὶ ἐφώτισεν ἐν σχότει τοὺς χειμένους, * χαὶ τῷ Θεῷ προσήγαγεν * ὡς θυμίαμα * τοὺς αὐτὸν ἐγνωχότας.

Ετερα τοῦ άγίου Νιχολάου, ὅμοια.

Μεγίστη * σωτηρία πάσιν ἀνεδείχθης ἡμιν, * Νικόλαε τρισμάκαρ. * λυτροῦσαι γὰρ παντοίων * τοὺς οἰκέτας σου κινδύνων και ἀνάγκης * και πειρασμῶν και νόσων και περιστάσεων * και ἐχθρῶν ἀοράτων.

тң пемптң прог.

'Επλήγην * ἰοβόλφ δήγματι ο ἄσωτος, * χαὶ χεῖμαι ἑρριμμένος * χαὶ ἐξηπορημένος· * τῆ ἀγρύπνφ σου δεήσει, Ἱεράρχα, * ἐν τάχει ἀνάστησον, * ἕνα δοξάζω σου * τὴν ταχύθοον χάριν.

'Εν ώρα * τη φριχτη, ἐν ἡ μέλλω παρίστασθαι * τὸ βήμα τὸ φριχῶδες * καὶ πέμπεσθαι χολάσει, * βοηθόν σε εὕροιμι, 'Ιερομύστα, * ρυόμενόν με σχότους, * χαθιχετεύω σε * παἰρησίαν ὡς σχόντα. Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Μεγάλη * τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ, ἡ δύναμις.

'Απάντων * χυριεύουσα χτισμάτων, Δέσποινα, * δεινώς χυριευθείσαν * τοῖς πάθεσι, Θεόνυμφε, * τὴν ψυχήν μου ἐλευθέρωσον ἐν τάχει * φαρμάχω σῆς πρεσβείας, * χαὶ χαταδούλωσον * τῷ Υἰῷ χαὶ Θεῷ σου. 'Απόστιχα 'Αποστολιχά.

Εἰς πάσαν τὴν Υῆν * ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, * άγιοι 'Απόστολοι· * εἰδώλων πλάνην ἐλύσατε * θεογνωσίαν χηρύξαντες· * οὐτος ὁ ἀγῶν ὑμῶν χαλὸς * ὑπάρχει, Μαχάριοι· * διὸ ὑμνοῦμεν χαὶ δοξολογοῦμεν * ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας * ἀμέμπτως φυλάξαντες, * ἄγιοι ᾿Απόστολοι, * δωρεὰν ἐλάβετε, * δωρεὰν παρέχετε, * ἰατρεύοντες τὰ πάθη * τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· * διὸ ἔχοντες παἰρησίαν * αὐτὸν ἰκετεύσατε * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν Μαρτυρικόν.

Οι Μάρτυρές σου, Κύριε, * πίστει στηριχθέντες, * έλπίδι βεβαιωθέντες, * τη άγάπη τοῦ Σταυροῦ σου * ψυχιχῶς ἐνωθέντες, * τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ὥλεσαν· * χαὶ τυχόντες τῶν στεφάνων * μετὰ τῶν 'Ασωμάτων πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Μεγάλη * τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ, ή δύναμις.

'Αγγέλων * χαρμονή τῶν θείων, Κόρη, πέφυχας, * τῶν 'Αποστόλων δόξα * και Προφητῶν ἐχσφράγισμα, * τῶν ἀνθρώπων τε πιστῶν ή προστασία, * και όδηγὸς σωτήριος * διὰ τοῦτό σε * προσχυνοῦμεν, Παρθένε.

тң пемптң проι.

EIZ TON OPOPON.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα ἀΑποστολικά. Ἡχος γ΄. Τὴν ὦραιότητα.

Τών Αποστόλων σου * την μνήμην, Κύριε, * υπερεφαίδρυνας * Δός παντοδύναμος, * ότι ένίσχυσας αυτούς * τα πάθη σου μι-

μήσασθαι· * ἐνίχησαν ἀνδρείως γὰρ * τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν· * ὅθεν χαὶ ἀπέλαβον * ἰαμάτων χαρίσματα. * Αὐτῶν ταῖς ἰχεσίαις, Φιλάνθρωπε, * εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Θείας πίστεως.

Πάσαν ήρδευσαν * την γην τοζς ρείθροις * οἰ 'Απόστολοι * τοῦ Θεοῦ Λόγου, * xaì ἀνεβλάστησεν ὁ στάχυς της Πίστεως, * xaì ἐπληρώθη τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, * τὰ γὰρ ζιζάνια πάντα ἐξέχοψαν· * ὅθεν ἀπαντας * Χριστῷ τῷ Θεῷ προσήγαγον, * βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς Τριάδα ἄχτιστον.

Δόξα... και νύν. Θεοτοχίον. Τήν ώραιότητα.

Τῆς συμπαθείας σου * πλοῦτον τὸν ἀμετρον * καὶ δυναστείας σου * κράτος τὸ ἀμαχον * ἀναλαβόμενος εἰς νοῦν, * προσέδραμον τῆ σκέπῃ σου * θλίψει συνεχόμενος * καὶ δεινῶς ἀπορούμενος, * κράζων ἐκ βαθέων μου * τῆς καρδίας τοῖς δάκρυσι, * Παρθένε Θεοτόκε, βοῶ σοι * Σῶσόν με, σῶσον τὸν ἀνάζιον.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, ἕτερα. Θείας πίστεως.

Δεῦτε ἀπαντες, * τοὺς ᾿Αποστόλους * εὐφημήσωμεν * ἄσμασι θείοις· * τῶν εἰδῶλων γὰρ τὴν πλάνην βυθίσαντες, * πρὸς θείον φῶς τοὺς βροτοὺς ἐπανήγαγον, * xαὶ τῆ Τριάδι πιστεύειν ἐδίδαξαν· * ὅθεν σήμερον * αὐτοὺς εὐσεβῶς γεραίροντες * δοξάσωμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Έργοις λάμψαντες * όρθοδοξίας, * πλάνην ἔσβεσαν * χαχοδοξίας * οἰ εὐχλεεῖς χαὶ θεόπται 'Απόστολοι· * χαὶ εὐσεβεία τὸν Κόσμον πλουτίσαντες,* τὰς Ἐχχλησίας φαιδρῶς χατεχόσμησαν, * ἐξαιτούμενοι * Χριστῷ τῷ Θεῷ δωρήσασθαι * εἰρήνην τοῖς πιστοῖς χαὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Βυθιζόμενος * παθών θαλάσση * εἰς τὸ πέλαγος * τών οἰχτιρμῶν σου * χαταφεύγω· Θεοτόχε, βοήθει μοι· * ἔχτεινον, "Αχραντε, δεξιὰν τῷ δούλφ σου· * σῶσον, ὡς Πέτρον πρὶν * ὁ Υἰός σου διέσωσεν· * ἐλέησον τὸν ποντούμενον * τῷ σάλφ τῶν πολλῶν μου παραπτώσεων.

Μετά την γ΄. Στιχολογίαν, έτερα όμοια.

Σὲ τὸν xήρυxa * τῆς ἀληθείας * xaì ὑπέρλαμπρον * φωστῆρα Κόσμου * εὐφημοῦντες ἀνυμνοῦμεν, Νιχόλαε, * xaì ἐκβοῶμεν ἐν πίστει δεόμενοι· * ΄Ως τοὺς ἀθώους θανάτου ἐξήρπασας, * οὕτως, 'Αγιε, * χινδύνων ἡμᾶς χαὶ θλίψεων * χαὶ πάσης ἐξελοῦ δεινῆς χαχώσεως. Μαρτυριχὸν 'Ιδιόμελον.

Έχλάμπετε * διά της πίστεως, * ὑπέρλαμπροι φωστηρες ^{*}Αγιοι, * τῶν ἀστενούντων ἰατροί, * Αθλοφόροι πανεύρημοι· * τῶν

тң пемптң прог.

τυράννων γὰρ τὰς αἰχίσεις * μὴ δειλανδρήσαντες, * τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας * χατηδαφίσατε, * τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον * τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοχίον. Θείας πίστεως.

Θρόνος πάγχρυσος * τοῦ Βασιλέως * xαὶ Παράδεισος * διηνθισμένος * ἀνεδείχθης, Θεοτόχε πανάχραντε· * τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρί σου βαστάσασα, * εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν· * ὅθεν ἅπαντες * Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε * χηρύττομεν ἀεὶ χαὶ μεγαλύνομεν.

Κανών των άγίων Αποστόλων. Ποίημα Ιωσήφ.

'Ωδή α΄. Ήχος γ΄. Ο Ειρμός.

• ΤΑ ύδατα πάλαι * νεύματι θείφ * εἰς μίαν συναγωγήν

Οσυναθροίσας, * χαι τεμών θάλασσαν * Ισραηλίτη λαφ, *
 ούτος ο Θεός ήμων * δεδοξασμένος ύπάρχει· * αύτφ μόνφ άσω-

» μέν, * ότι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Έχχλησίας τοὺς πύργους * τῷ θεμελίῳ * τῆς Πίστεως εὐσεβῶς ἡδρασμένους, * χαὶ πιστοὺς ἀπαντας * ἐπιστηρίζοντας, * δεῦτε, μαχαρίσωμεν * τοὺς ἰεροὺς ᾿Αποστόλους, * ὅπως ταῖς δεήσεσι τούτων σωθείημεν.

'Απερίτρεπτοι στύλοι * τής εὐσεβείας, * τῆ πλάνη με τοῦ ἐχθροῦ σχελισθέντα, * χαὶ εἰς γῆν χείμενον * χαὶ χινδυνεύοντα * χαὶ ἐξαπορούμενον * ἐπανορθώσατε, ὅπως * εὕροιμι τὴν ἄφεσιν, * ὦν ἐπλημμέλησα.

'Εμαυτόν πρό της δίχης, * Διχαιοχρίτα, * ό άσωτος δεδοιχώς χαταχρίνω· * πονηρά έργα γάρ * άμετρα χέχτημαι· * όθεν ίχετεύω σε, * άπεγνωσμένον με σώσον * θείαις παραχλήσεσι * των 'Αποστόλων σου.

Θεοτοχίον.

Σύν άγίοις Προφήταις, * σύν 'Αποστόλοις, * σύν Μάρτυσι, τόν έχ σοῦ σαρχωθέντα * ἐχτενῶς Κύριον, * Άγνὴ, ἰχέτευε, * ὅπως τῆς σαρχὸς ἡμῶν * πάντα τὰ πάθη νεχρώση, * χαὶ ζωὴν αἰώνιον * ἡμῖν δωρήσηται.

Κανών τοῦ άγίου Νικολάου, οὐ ή άκροστιχίς.

Τρίτησιν προσφέρω Νιχολάφ έγώ ο Ιωσήφ.

Ο Είρμός. Ασωμεν τῷ Κυρίφ * ἀσμα.

Τόν φαεινόν λαμπτήρα * χαι ἀχοίμητον ἐπι γής ὑπάρχοντα * πυρσόν, χαι πρός λιμένας * θείους ἐμβιβάζοντα * τοῖς χύμασι τοῦ βίου * ἀει τοὺς θαλαττεύοντας, * Νιχόλαον τιμήσωμεν * χαι πόθφ μαχαρίσωμεν.

'Ρώμη Θεοῦ, Παμμάχαρ, * δυναμούμενος, ζήλον χατ' ἐπίγνωσιν * ἐχτήσω εὐσεβείας· * ὅθεν θνήσχειν μελλοντας * ἀδίχως ἐλυτρώσω· * διό σε ἰχετεύομεν, * ἀδίχου πάσης ῥῦσαι ἡμᾶς * χαχώσεως, Νιχόλαε.

Ιχετηρίαν, Πάτερ, * ἀδιαλειπτον τῷ Κυρίφ πρόσφερε, * ὅπως ἀμαρτημάτων * χαὶ φλογὸς χολάσεως * τῆς διαιωνιζούσης * χαὶ πειρασμῶν χαὶ θλίψεων * ἡμᾶς ἀπολυτρώσηται, * ὡς μόνος ὑπεράγαθος. Θεοτοχίον.

Τὴν χιβωτὸν τὴν θείαν, * τὴν χωρήσασαν τὸν τοῦ νόμου πάροχον, * ἡμῶν τὰς ἀνομίας * πάσας ἀφαιρούμενον * δι' εὐσπλαγχνίας θείας * ἀδιήγητον πέλαγος, * Μαρίαν τὴν πανάχραντον * συμφώνως μαχαρίσωμεν.

Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

Ο έχ μή ὄντων * τὰ πάντα παραγαγών * τῷ Λόγῷ χτιζό Ο μενα, * τελειούμενα Πνεύματι, * παντοχράτορ "Υψιστε, *
 ἐν τῃ ἀγάπῃ * τῃ σῃ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Οἱ τὰ τοῦ Κόσμου * πληρώματα διδαχῆς * ἐνθέου πληρώσαντες, * τὴν ψυχήν μου πληρώσατε * ἐναρέτων πράξεων * xαὶ λογισμῶν * ἀγαθῶν, Χριστοῦ αὐτόπται.

'Από σχανδάλων * μυρίων τοῦ πονηροῦ, * ἀπὸ πάσης θλίψεως, * ἀπὸ πάσης στενώσεως, * ἀπὸ περιστάσεως, * ὦ Μαθηταὶ * τοῦ Χριστοῦ, λυτρώσασθέ με.

Οίμοι, ψυχή μου * άθλία χαι ταπεινή, * συχνώς άμαρτάνουσα * χαι Θεόν παροργίζουσα ! * πώς αιτεϊς συχώρησιν, * την άποχην * τών χαχών μη ποιουμένη;

Θεοτοχίον.

'Η θεία χλημαξ, * ην είδεν ο 'Ιαχώβ, * δι' ής χαταβέβηχεν * ο Θεος ανυψών ήμας, * έχτενώς ιχέτευε * σύν 'Αποστόλοις * ήμαζ οίχτειρηθήναι.

Κανών τοῦ Αγίου Νικολάου. Στετρα ψυχή και άγονε.

Η χονημένη μάχαιρα * Πνεύματος ὥφθης, σοφὲ, * τὰ πονηρὰ ζιζάνια * αἰρετιζόντων διαχόπτουσα, * χαὶ τρίβον σωτήριον * πιστοῖς ὁμαλίζουσα, * Πάτερ Νιχόλαε.

Σὲ τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν * τῶν ἰαμάτων χρουνοὺς * ἐχδυσωποῦμεν, "Αγιε, * τὰ βορβορώδη πάθη πάντων ἡμῶν * εὐχαῖς σου ἀπέλασον, * χινδύνών χαὶ θλίψεων * ἀπολυτρούμενος.

Ισχυροτάτοις πόνοις σου * χαταβαλών τὸν ἐχθρὸν, * νῦν χατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσον * τοὺς ἀσθενοῦντας λογισμοὺς ἡμῶν * παθῶν ἐπιχλύσεσιν * ἀγίαις πρεσβείαις σου, * Πάτερ Νιχόλαε.

тң пемптң прог.

Θεοτοχίον.

Νοῦς ἐννοεῖν οὐ δύναται * τὸν ὑπὲρ νοῦν τοχετὸν * τῆς θαυμαστῆς λοχείας σου, * Θεογεννῆτορ μητροπάρθενε· * διὸ ἰχετεύω σε, * τὸν νοῦν μου χαρίτωσον * ἀεὶ δοξάζειν σε.

'Ωδή δ΄. Ο Ειρμός.

» Τη θου πρός ήμας * χραταιάν άγάπησιν, Κύριε· * τὸν μονογενή

- Σγάρ σου Υἰὸν * ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωχας· * διό σοι
 χραυγάζομεν * εὐγαριστοῦντες· * Δόξα τῆ δυνάμει σου.
- Τροπάρια.

Ωσπερ ἀστραπὰς, * ὡς ἀχτῖνας, ἄδυτε Ηλιε, * σοῦ τοὺς 'Αποστόλους ἐφαπλῶν * εἰς τὰ τοῦ Κόσμου, Λόγε, πληρώματα, * πάντας χατεφώτισας * χαὶ ἀγνωσίας * ζόφον ἀπεδίωξας.

Θάλασσα δεινής * άμαρτίας, Λόγε, χειμάζει με, * χύματα άτάχτων λογισμών * την ταπεινήν ψυχήν μου ταράττουσι· * Κυβερνήτα Κύριε, * τών Μαθητών σου * σώσόν με δεήσεσι.

Φρίττω έννοῶν * τὴν φριχτήν σου, Δέσποτα, ἕλευσιν· * ἔχω γὰρ πρὸ δίχης τὴν ἐμὴν * χατηγοροῦσαν ἔνδον συνείδησιν, * χαὶ προβασανίζουσαν * πρὸ τῆς βασάνου * τὴν ἀναισθησίαν μου.

Θεοτοχίον.

Λόγε τοῦ Θεοῦ, * ὁ τεχθεἰς ἐχ Κόρης θεόπαιδος, * ταύτης μεσιτείαις ἰεραῖς * χαὶ τῶν σορῶν, Σωτὴρ, ᾿Αποστόλων σου, * πάσης περιστάσεως, * πάσης ἀνάγχης * λύτρωσαι τοὺς δούλους σου. Κανῶν τοῦ ἹΑγίου Νιχολάου. Τὸ χατάσχιον ὄρος.

Προς Θεόν σε μεσίτην * άπας πιστος χαθ' έχάστην, * Νιχόλαε, προβάλλεται· * διό σε ίχετεύομεν, * έχ περιστάσεως χαλεπῆς * χαι συμπτώσεως πταισμάτων * ήμας λύτρωσαι, Πάτερ.

'Ρετθρον ζῶν ἐν χαρδία * Κυρίου ἔχων τὴν χάριν, * δροσίζεις ἀενάως, Σοφὲ, * τοὺς χαύσωνι τῶν θλίψεων * χαὶ τῷ αὐχμῷ τῶν ἀμαρτιῶν * χινδυνεύοντας ἀθλίως * ἀπολέσθαι, Παμμάχαρ.

Ο ρυσάμενος πάλαι * ἀπαγομένους θανάτου * ἀδίχου, Παμμαχάριστε, * χαὶ νῦν ἡμᾶς περίσωζε * ἀπὸ ἀνθρώπων φθοροποιῶν, * ἐνοχλήσεως χαὶ πάσης * τῶν Δαιμόνων ἀπάτης.

Θεοτοχίον.

Σαρχωθέντα τὸν Λόγον * ὑπερβολῆ εὐσπλαγχνίας * ἀἰρἡτως ἀπεχύησας. * Αὐτὸν δυσώπει, * Αχραντε, * τῶν σαρχιχῶν πάντας μολυσμῶν * ἐχλυτρώσασθαι, χαὶ πάντων * δυσχερῶν τῶν τοῦ βίου. 'Ωδὴ ε΄. Ο Εἰρμός.

- » $\mathbf{F}^{\pi i}$ της γης, * ο άόρατος, ώφθης * xai τοτς βροτοτς * έχών
- » Lισυνανεστράφης, * ο άχατάληπτος· * διο προς σε ορθρίζον-
- » τες * άνυμνοῦμέν σε, Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

*Επί τῆς Υῆς * σαρχωθεἰς ἀπεἰργάσω * τοὺς Μαθητὰς * οὐρανοὺς φθεγγομένους, * Χριστὲ, τὴν δόξαν σου· * δι' αὐτῶν οὖν, Κύριε, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐλέησον.

'Απὸ παθῶν, * ἀπὸ πάσης ἀνάγχης, * ἀπὸ δεινῆς * περιστάσεως, Λόγε, * ῥῦσαι τοὺς δούλους σου * ταῖς τῶν 'Αποστόλων σου * εὐπροσδέχτοις παραχλήσεσιν.

Οίμοι, ψυχή * παναθλία! πῶς μέλλεις * τῷ φοβερῷ * Διχαστῆ παραστῆναι * ἄχαρπος μένουσα; * σπεῦσον, μετανόησον * ἀρετῶν χαρποὺς βλαστάνουσα.

Θεοτοχίον.

'Επὶ τῆς Υῆς * τὸν ὀφθέντα ἀφράστως * μετὰ σαρχὸς * ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων, * Αγνη, ἰχέτευε * Υἰόν σου πάντοτε * ἰλασμὸν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Κανών τοῦ ἀγίου Νιχολάου. Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον.

Φυτί τῷ χαθαρῷ παρεστηχώς, * χαί ταῖς ἐπείθεν ἀεί * ἐχδιδομέναις αὐγαῖς * πυρσευόμενος, πᾶσιν αἰτησαι * τὸν φωτισμὸν, Πάτερ, χαὶ εἰρήνην.

'Εμὲ τὸν ὑπὲρ πάντας τοὺς βροτοὺς * σὲ παροργίσαντα * φρενὶ ἀγνώμονι, * 'Υπεράγαθε, χατοιχτείρησον * ταῖς Νιχολάου θερμαῖς πρεσβείαις.

Ραθύμως δαπανών μου την ζωην, * χαθιχετεύω σε, * Πάτερ Νιχόλαε· * διέγειρόν μου πρός μετάνοιαν * τόν λογισμόν χατεσπιλωμένον. Θεοτοχίον.

'Ως μόνη τῶν 'Αγγέλων χαρμονή, * χαραζ μου πλήρωσον, * Θεοχαρίτωτε, * τὴν διάνοιαν σχυθρωπάζουσαν * χαὶ ἀμελεία βεβυθισμένην. 'Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

βυσσος * ἐσχάτη ἀμαρτιῶν * ἐχύχλωσέ με, * χαὶ ἐχλείπει τὸ

Απνεῦμά μου· * ἀλλ' ἐχτείνας, Δέσποτα, * σὸν ὑψηλὸν βρα-

χίονα, * ώς τὸν Πέτρον με, * Κυβερνητα, διάσωσον.

Τροπάρια.

Αβυσσον * σοφίας πνευματιχης * ἀναπηγάσας, * Αποστόλων ὁ σύλλογος * χοσμιχης ἐξήρανε * σοφίας πάντα ῥεύματα, * χαὶ χατήρδευσεν * εὐσεβῶν τὰ συστήματα.

Στέναξον * και δάκρυσον, ταπεινή * ψυχή, βοῶσα * και πρὸς Κύριον λέγουσα· * "Ημαρτόν σοι, Δέσποτα, * ἰλάσθητί μοι, Εὐσπλαγχνε, * ταῖς δεήσεσι * τῶν σοφῶν 'Αποστόλων σου.

'Ρεύσαντες * οἱ χείμαἰροι τῶν παθῶν * χατέπτωσάν μου * τῆς χαρδίας τὸ οἰχημα· * ποταμοὶ τοῦ Πνεύματος * πεφυχότες 'Απόστολοι, * συντριβέντα με * πρὸς ζωὴν ἀναπλάσατε.

Paracleticus.

ти пемпти прог.

OEDTOXIOV.

Δήμός σε * τῶν 'Αποστόλων, Χριστέ, * χαθιχετεύει * μετὰ τής χυησάσης σε· * ίλασμον χατάπεμψον * χαι εἰρήνην τοῖς δούλοις σου, * ώς φιλάνθρωπος * χαι Θεός εύδιάλλαχτος.

Κανών τοῦ Αγίου Νιχολάου.

Βυθός μοι * τῶν παθῶν ἐπανέστη.

τεκρώσας * έγκρατεία τα μέλη, * έκτήσω * την ζωήν την άγή-Νρω· * ής και ήμας κοινωνούς * σοῦ ταῖς εὐχαῖς * ἐργάζου, Σοφέ, * έκφεύξει της πονηράς έργασίας.

Ιστίφ * ιερών πρεσβειών σου * πελάγους * πειρασμών πολυτρόπων * χαι άμαρτίας βυθοῦ * μῦσαι ήμας, * πρὸς ὅρμον ζωῆς * διαβιβάζων, σοφε Ιεράργα.

Κοσμήσας * την τών Μύρων χαθέδραν, * έδειχθης * χόσμος Αρχιερέων· * άλλα πρεσβείαις ταις σαις * τῶν κοσμικῶν * ήμας πειρασμών * διάσωζε άβλαβεις, Ιεράρχα.

Θεοτοχίον.

Οίχήσας * ό Λόγος έν γαστρί σου * την πάλαι * έν άνθρώποις οἰχοῦσαν * τῆ παραβάσει φθορὰν, * Μῆτερ ἀγνὴ, * ὡς μόνος Θεὸς * έξψχισε δια σπλάγχνα έλέους.

Ωδή ζ. Ο Ειρμός.

• Τή πριν είχόνι τη χρυσή * Περσιχώ σεβάσματι * Παίδες ου • Ππροσεχύνησαν * τρεῖς ἀνυμνοῦντες ἐν μέσω της χαμίνου· *

» Ο τῶν Πατέρων Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Τὸ φῶς τοῦ Κόσμου ὁ Χριστὸς * φῶς ὑμᾶς ἀνέδειξε, * φωτοφόροι Απόστολοι, * έχμειοῦντας τὸ σχότος τῆς ἀπάτης, * χαὶ φωτίζοντας πιστών * τάς διανοίας.

Τάς χαθ' ήμων του δυσμενούς * παγίδας συντρίψατε, * φωτοφόροι 'Απόστολοι, * χαι τάς τρίβους ήμιν της μετανοίας * όμαλίσατε ύμιν * προσπεφευγόσι.

Τήν μωρανθεισάν μου ψυχήν * σαρκιχοις παθήμασιν, * άλας θετον υπάρχοντες, * θεηγόροι Απόστολοι Κυρίου, * έχχαθάρατε, πιστούς * ζωογονούντες. Θεοτοχίον.

Η χαλλονή τοῦ Ἰαχώβ, * χαλῶν ταῖς ἰδέαις με, * δέομαι, χαταφαίδρυνον, * δυσωπούσα νύν σύν τοις 'Αωοστόλοις * τον τεγθέντα έχ τῶν σῶν * άγνῶν αἰμάτων.

Κανών τοῦ Αγίου Νιχολάου. Τρεῖς παιδες.

υμαινόμενον πάλαι * τὸν παράφρονα *Αρειον * τοῦ Κυρίου τὸν Πλαὸν * ἐναπηγχόνησας * ταῖς νευραῖς σου τῶν λόγων, * ὡς ποιμενάρχης άληθής, * Πάτερ Νικόλαε.

'Αγίως διανύσας * τὸν πανάγιον βίον σου, * σὺν 'Αποστόλοις χατοιχεῖς, * Πάτερ Νιχόλαε, * ἀγιασμὸν ἐπιπέμπων * χαὶ φωτισμὸν τοῖς εὐσεβὦς * σὲ μαχαρίζουσιν.

'Ως ἕτοιμόν σε ρύστην, * ώς θερμόν ἀντιλήπτορα * προσχαλούμεθα ἀεὶ, * Πάτερ Νιχόλαε· * τῶν παθῶν ρῦσαι * χαὶ ἀδοχήτων πειρασμῶν * ἐπερχομένων ἡμῖν.

Θεοτοχίον.

'Εμέ τὸν ἀμελεία * τὴν ψυχὴν σχοτιζόμενον * φωταγώγησον, 'Αγνὴ, * τὸν τῆς χαρδίας μου * προσεπανάπτουσα λύχνον, * ἐν προθυμία ἀγαθῇ * ὅπως δοξάζω σε.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

» ' 🛓 στέχτω πυρί ένωθέντες * οι θεοσεβεία * προεστώτες Νεανίαι, *

- Α τη φλογί δε μή λωβηθέντες, * θεῖον ὕμνον ἕμελπον· * Εὐ-
- » λογείτε, * πάντα τὰ έργα, τὸν Κύριον, * xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς

» πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Έπλήγην παθών τη ρομφαία, * και έτραυματίσθην * την καρδίαν άπονοία * του κακίαν δημιουργούντος. * Απόστολοι ένδοξοι, * ίάσασθε * όλον έξηπορημένον με, * ψυχών και σωμάτων * ίατροι πεφυκότες.

Είς πάσαν τὴν γῆν τῶν Κηρύχων * φθόγγος ἐξεχύθη * ὁ θεῖος, ἐχδιδάσχων * παραδόξως μίαν οὐσίαν, * μίαν φύσιν σέβεσθαι * τῆς Τριάδος, * μίαν ὄντως χυριότητα, * μίαν Βασιλείαν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Εμὲ τὸν πολλὰ ἐπταιχότα * χαὶ μαχροθυμίαν * σοῦ τὴν θείαν δαπανῶντα * τῆ ἐπιμόνῷ πλημμελεία * ἐπίστρεψον, Δέσποτα, * ὁ εἰδώς μου, * Δόγε, τὴν πολλὴν ἀσθένειαν, * χαὶ τὴν ῥαθυμίαν * χαὶ τὴν χαχοφροσύνην.

Θεοτοχίον.

Η θεία λαβὶς, ἡ τὸν θεῖον * ἀνθραχα ἀἰρἡτως * δεξαμένη, Θεοτόχε, * τῶν παθῶν μου πεπυρωμένους * ἀνθραχας χατάσβεσον, * Παναγία, * δρόσφ σου τῶν παραχλήσεων * χαὶ τῶν πανενδόξων * χαὶ θείων ᾿Αποστόλων.

Κανών τοῦ ἀγίου Νιχολάου. Τὸν ὑπ' ἀΥγέλων ἀσιγήτως. Τῶν τῶν πραέων ἐχληρώσω * πρᾶος, Οσιε, γενόμενος· * διό σου δέομαι πιστῶς· * χαταπράϋνον πρεσβείαις σου * τὰς ἐπεγειρομένας * διηνεχῶς * τοῦ πονηροῦ χατ' ἐμοῦ τριχυμίας.

Ως ἐλυτρώσω στρατηλάτας * τοὺς ἀδίχώς θνήσκειν μέλλοντας, * οὕτως ἀνθρώπων πονηρῶν * τῆς χακίας ἡμᾶς λύτρωσαι, * χαὶ πάσης τῶν Δαιμόνων * ἐπιβουλῆς, * Νικόλαε, δυσωπῶν τὸν Σωτῆρα. Οδόν ὑπέδειξας εὐθεῖαν * τοῖς ἀνθρώποις xαὶ σωτήριον, * ἐν ἡ ὀδήγησον ἡμᾶς * ἐν τῷ βίψ παροδεύοντας, * Νιχόλαε τρισμάxαρ, * ὅπως ὁμοῦ * εἰσέλθωμεν τῆς ζωῆς πρὸς τὴν πόλιν.

Θεοτοχίον.

Ισχύς καὶ ὕμνησις ὑπάρχει * ὁ ἐκ σοῦ τεχθεὶς, Πανάμωμε· * ὅν ἐκδυσώπει ἐκτενῶς * παρειμένον με τοῖς πάθεσι, Παρθένε, ἐνισχύσαι, * τοῦ ἐκτελεῖν * τὰς σωτηρίους αὐτοῦ διατάξεις.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» την νόμου σχια * χαι γράμματι τύπον χατίδωμεν οι πιστοί· *

» L παν άρσεν τὸ τὴν μήτραν * διανοίγον άγιον Θεώ· * διὸ πρω-

» τότοχον Λόγον, * Πατρός άνάρχου Γίον, * πρωτοτοχούμενον μη-

» τρὶ * ἀπειράνδρφ μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ο λόγφ τῶν σῶν * στηρίξας Μαθητῶν τῆς γῆς τὰ πέρατα, * Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, * ταῖς αὐτῶν δεήσεσι κἀμὲ * τὸν πρὸς τὰ πάθη ἀλόγως * κατολισθήσαντα * καὶ τῶν Δαιμόνων τῆ πλάνῃ * ὑπαχθέντα κατοικτείρησον.

Ψυχή μου, παθών * δουλεύουσα όρμαζ, τῷ παθητῷ διὰ σὲ * προσάγαγε δεήσεις, * ὅπως ῥύσηταί σε ἐχ παθῶν, * ἰχετευόντων προδήλως * τῶν ἰερῶν Μαθητῶν, * μιμησαμένων τὰ τούτου * τῆ σαρχὶ αὐτῶν παθήματα.

Χριστοῦ Μαθηταὶ, * ἡνίχα σὺν αὐτῷ χρῖναι χαθίσετε * τοὺς χρίσει ὑπευθύνους, * ἀχατάχριτόν μου τὴν ψυχὴν * τὴν μολυνθεῖσαν ἀτόποις * ἔργοις τηρήσατε, * ὡς ἀγαθοί μου προστάται, * ὡς τοῦ Κόσμου ἀντιλήπτορες.

Θεοτοχίον.

Παρθένε άγνη, * Θεόνυμφε, χαθαρὸν Χριστοῦ παλάτιον, * Παρθένε παναγία, * τῶν ἀγίων Ἅγιον Θεὸν * ὑπὲρ αἰτίαν χαὶ λόγον * χυοφορήσασα, * σὺν Ἐποστόλοις ἀγίοις * ὑπὲρ πάντων χαθιχέτευε.

Κανών τοῦ ἀγίου Νιχολάου.

Έν Σιναίω τῷ ὄρει χατειδέ σε.

Ως χαράχωμα θεΐον και στήριγμα, * και καλήν καταφυγήν * Τρούμενον πάσης * πειρασμών στενώσεως, * Πάτερ Νικόλαε· * όθεν έν αινέσει * πιστώς μακαρίζει σε.

Στενωθείς ταϊς πολλαϊς περιστάσεσι * πρὸς τὸ πλάτος τῆς θερμῆς * καταφεύγω, Παμμάχαρ, πρεσβείας σου * μεταποίησον, βοῶ, * τῆς ψυχῆς μου τὸν πόνον, * τὰ χύματα πράϋνον * τῆς ἀπογνώσεως, * καὶ εἰρήνευσόν μου * τὸν νοῦν ταραττόμενον.

245

Η τοῦ Κτίστου ἐφέστηχεν ἔλευσις * χρῖναι ἀπασαν τὴν Υῆν, * χαὶ ὑπάρχων ὁ τάλας ἀνέτοιμος, * ὅλως φρίττω ἐννοῶν * τὴν πληθὺν τῶν χαχῶν μου. * Κύριε μαχρόθυμε, * οἴχτειρον, σῶσόν με * θείαις Νιχολάου * εὐχαῖς τοῦ ὁσίου σου.

Θεοτοχίον.

Φωτισμός μου σωτήριος φάνηθι, * ή χυήσασα τὸ φῶς, * τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη διώχουσα * τὰ πολλὰ χαὶ χαλεπὰ, * ὅπως υἰὸς ἡμέρας * εὐχαῖς σου γενήσωμαι, * πράττων τὰ ὅσια, * χαὶ ὑμνολογίαις * ἀεὶ μαχαρίζω σε.

'Απόστιχα των Αίνων, 'Αποστολικά.

Εἰς πᾶσαν τὴν Ϋ́ην * ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, * ἄγιοι ᾿Απόστολοι· * εἰδώλων πλάνην ἐλύσατε * θεογνωσίαν χηρύξαντες· * οὐτος ὁ ἀγών ὑμῶν χαλὸς * ὑπάρχει, Μαχάριοι· * διὸ ὑμνοῦμεν χαὶ δοξολογοῦμεν * ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας * ἀμέμπτως φυλάξαντες, * ἀγιοι Απόστολοι, * δωρεὰν ἐλάβετε, * δωρεὰν παρέχετε, * ἰατρεύοντες τὰ πάθη * τῶν ψυχῶν χαὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· * διὸ ἔχοντες παἰρησίαν, * αὐτὸν ἰχετεύσατε * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυριχόν. Αι δυνάμεις τῶν ἀγίων ἀγγέλων ἐθαύμασαν * τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους· * ὅτι σῶμα θνητὸν περιχείμενοι * βασάνων χατεφρόνησαν, * μιμηταὶ γενόμενοι * τοῦ πάθους σοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, *

χαι πρεσβεύουσιν ύπερ τῶν ψυχῶν ήμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

'Αγιόπρωτε σεμνή, * έγχώμιον ούσα τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, * 'Αποστόλων ὑμνφδία, * Προφητῶν περιοχή, * Δέσποινα, πρόσδεξαι * xal ἡμῶν τὰς δεήσεις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

' Αθετήσαντα, Χριστέ, * τὴν ἐντολήν σου * τὸν προπάτορα Α'Αδὰμ * τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· * τὸν δὲ Αῃστὴν, Οἰχτίρμον, * ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ * ἐν αὐτῷ εἰσψχισας χράζοντα· * Μνήσθητί μου, Σωτὴρ, * ἐν τῇ Βασιλεία σου.

Οἱ χαλάμφ τοῦ Σταυροῦ * ἐχ τοῦ βυθοῦ * τῆς ἀγνωσίας τοὺς λαοὺς * ἀναγαγόντες, 'Απόστολοι, * τὴν τῶν Ἐλλήνων πλάνην * ἀπεμειώσατε ἀπὸ τῆς γῆς, * ἀπλανεῖς σωτῆρες γενόμενοι * τῶν πιστῶν ἀληθῶς· * ὅθεν μαχαρίζεσθε.

Ως ἀχτῖνες μυστιχαὶ * χαὶ λαμπηδόνες * τοῦ Ἡλίου εὐχλεεῖς * γεγενημένοι, Ἀπόστολοι, * τῆς δυσσεβείας σχότος * ἀπεμειώσατε,

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

χαι πρός τὸ φῶς * τῆς θεογνωσίας ώδηγήσατε * ἄπαντας τοὺς λαούς· * ὅθεν ὑμᾶς σέβομεν.

Μαρτυριχόν.

Τῶν βασάνων τὴν πυρὰν * χαθυπομείναντες, * ἐξ ὕψους, `Αθληταὶ, * χάριτος δρόσον ἐδέξασθε, * καὶ τῶν βροτῶν τὰ πάθη, * ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντες ἀεὶ, * εὐσθενῶς, σοφοὶ, θεραπεύετε· * ὅθεν πίστει ὑμᾶς, * "Αγιοι, γεραίρομεν. Δόξα.

Της Τριάδος ίεροι * χήρυχες, Πέτρε, * Παῦλε, Μάρχε χαι Λουχα, * Ματθαϊε, Σίμων, 'Ιάχωβε, * 'Ανδρέα, 'Ιωάννη, * Βαρθολομαΐε, Φίλιππε, Θωμα, * ἐχτενῶς αὐτὴν ἰχετεύσατε * λυτρωθηναι ἡμᾶς * πάσης περιστάσεως.

Και νῦν. Θεοτοχίον.

'Αποστόλων χαλλονή, * χαὶ τῶν ἀγίων * 'Αθλοφόρων χαρμονή, * θεοχαρίτωτε Δέσποινα, * ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει * τὸν τοῦ παντὸς Σωτῆρα χαὶ Θεὸν, * ἐγχλημάτων ὅπως λάβωμεν ἄφεσιν, * χαὶ τῆς θείας ζωῆς * πάντες ἐπιτύχωμεν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρά Προσόμοια, Σταυρώσιμα.

Ήχος γ΄. Μεγάλη του σταυρού σου, Κύριε.

'Η Κτίσις * χαθηγίασται, μόνε Μαχρόθυμε, * τιμίφ αίματί σου * χαι ύδατι άγίω· * ποταμοί δε έξηράνθησαν πολυθείας, * χαι ο 'Αδάμ σέσωσται * της χαταπτώσεως * τη σταυρώσει σου, Λόγε.

Ο πάσης * ών τιμῆς ἐπέχεινα, Φιλάνθρωπε, * ὑπὲρ ἡμῶν ὑβρίσθης, * χαὶ ὅξος ἐποτίσθης, * χαὶ ὑπέμεινας σταυρὸν ἐθελουσίως, * ὅπως φθορᾶς ἅπαντας * τῷ θανάτῷ σου, * Εὐεργέτα, λυτρώσης.

Έν ξύλφ * ἀνηρτήθης θέλων, Υπεράγαθε, * καὶ τῷ Πατρὶ θυσία * ὑπὲρ ἡμῶν ἀνήχθης, * καὶ κατέπαυσας θυσίας τῶν εἰδώλων, * καὶ τὸ κράτος ἔλυσας * τοῦ κακογνώμονος, * Βασιλεῦ τῶν αἰώνων.

Έτερα Προσόμοια της Θεοτόχου. Σταυροφανώς * Μωϋσης.

Η τοῦ φωτὸς * τοῦ ἀδύτου νεφέλη, * θεοχαρίτωτε Κόρη, * εὐλογημένη Μαρία, * λάμψον μοι φῶς μετανοίας * τῷ σχότει τῆς ἀμαρτίας ἀφρόνως * συνεχομένω, χαὶ ῥῦσαι * ταῖς δεήσεσι ταῖς σαῖς * πυρὸς γεέννης χαὶ σχότους ἀφεγγοῦς, * χαὶ ἡμέρας δεῖζον * τῆς ἀνεσπέρου χοινωνὸν προσφυγόντα * μὲ τῆ σχέπῃ σου, Κόρη πανάχραντε. Τὸν θελητὴν * τοῦ ἐλέους τεχοῦσα, * παντελεῆμον Παρθένε, * αὐτὸν ἀεὶ ἐχδυσώπει * τὴν ταπεινὴν ἐλεῆσαι * ψυχήν μου, τὴν εἰς βυθὸν ἀπωλείας * χατολισθήσασαν ὄντως * ἐπηρείαις τοῦ ἐχ– θροῦ· * μὴ οὖν βδελύξῃ τὴν δέησίν μου νῦν, * μηδὲ ἀποστρέψῃς * ἀπὸ τοῦ δούλου σου τοὺς ἀμέτρους, Κόρῃ, * οἰχτιρμούς σου δἱ οἰχτον ἀμέτρῃτον.

Ο ἐν Ἐδὲμ * τὸν ᾿Αδὰμ ἀπατήσας, * ἐνα Θεοῦ παραχούσῃ, * οὐτος χἀμὲ δελεάσας * ἐχ τῆς ὁδοῦ τῆς εὐθείας * ἐχχλίνας, εἰς ἀνοδίας ἔρἰψε * βόθρον πολλῶν ἀμαρτιῶν, * χαὶ χομπάζει ὁ δεινὸς * χαταπτωθέντα ἰδών με παντελῶς· * πρεσβειῶν σου ξίφει * τοῦτον οὖν πάταξον, Παρθένε, χαὶ ῥῦσαι * τῶν αὐτοῦ με παγίδων ὡς εὕσπλαγγνος.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτσχίον.

Μεγάλη * τοῦ σταυροῦ σου.

Ορώσα * τὸν ἐχ σοῦ τεχθέντα, Παναμώμητε, * χρεμάμενον ἐν ξύλφ, * ἡλάλαζες βοῶσα· * Ποθεινότατόν μου Τέχνον, ποῦ σου ἔδυ * τὸ χάλλος τὸ φωσφόρον * τοῦ χαλλωπίσαντος * τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος;

Απόστιγα Σταυρώσιμα.

Τὸν Σταυρόν σου προσχῦνῶ, * Χριστὲ, τὸν τίμιον, * τὸν φύλαχα τοῦ Κόσμου, * τὴν σωσηρίαν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, * τὸ μέγα ἰλαστήριον, * τοῦ Βασιλέως τὸ νίχος, * τὸ χαύχημα πάσης τῆς Οἰχουμένης.

Ξύλον παραχοής τῷ Κόσμῳ * θάνατον ἐβλάστησε, * τὸ δὲ ξύλον τοῦ Σταυροῦ * ζωὴν χαὶ ἀφθαρσίαν· * διό σε προσχυνοῦμεν * τὸν σταυρωθέντα Κύριον· * σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς * τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

Μαρτυριχόν. Αὐτόμελον.

Μεγάλη * τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, ἡ δύναμις· * ἐπάγη γὰρ ἐν τόπφ, * xαὶ ἐνεργεῖ ἐν Κόσμφ· * xαὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἀλιέων 'Αποστόλους, * xαὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, * ἐνα πρεσβεύωσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... και νῦν. Σταυροθεοτοχίον, Ομοιον.

Ο Κόσμος * ήλεήθη, Λόγε, τη σταυρώσει σου, * ή Κτίσις ἐφωτίσθη, * τὰ ἕθνη σωτηρίαν * εύρον, Δέσποτα· ή Πάναγνος ἀνεβόα· * ἐγώ δὲ νῦν τέτρωμαι * χαθορῶσά σου * τὸ ἐχούσιον πάθος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ.

EIZ TON OPOPON.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἡχος γ΄.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, * xαὶ ἡψατο τῶν οὐρανῶν, * οὐχ ὡς Στοῦ ξύλου φθάσαντος τὸ ὕψος, * ἀλλὰ σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ * πληροῦντος τὰ σύμπαντα. * Κύριε, δόξα σοι.

Έν χυπαρίσσω χαι πεύχη χαι χέδρω * ύψώθης, ο 'Αμνός τοῦ Θεοῦ, * ίνα σώσης τοὺς ἐν πίστει προσχυνοῦντας * τὴν ἑχούσιόν σου σταύρωσιν. * Χριστὲ ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Δόξα... και νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Τὴν ώραιότητα.

Χαρὰν ἡ σύμπασα * Κτίσις ὁρῶσά σε * χαίρει, Μαχρόθυμε, * σταυρῷ ὑψούμενον, * ἡ παναχήρατος Αγνὴ * ἐβόα χαὶ πανάμωμος· * λύτρωσιν γὰρ εὕρατο * διὰ σοῦ, Τέχνον φίλτατον· * ξύλφ γὰρ ἰάτρευσας * τὴν τοῦ ξύλου χατάχρισιν· * ἐγὼ δὲ νῦν τὰ σπλάγχνα δονοῦμαι, * μὴ φέρουσα ὀρᾶν σε θανατούμενον.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα όμοια.

Τήν ώραιότητα.

Τὸ ἀναρίθμητον * τῆς ἐξουσίας σου, * xαὶ τὸ ἐχούσιον * τὸ τῆς σταυρώσεως * αἰ τῶν ᾿Αγγέλων στρατιαὶ * ὀρῶσαι χατεπλήττοντο· * πῶς ὁ ἀθεώρητος * τῆ σαρχὶ ἐμαστίζετο, * θέλων ἐχλυτρώσασθαι * τῆς φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον; * διό σοι, Ζωοδότα, ἐβόων· * Δόξα, Χριστὲ, τῆ εὐσπλαγχνία σου.

Σταυρὸν xal θάνατον * παθεῖν ἐλόμενος, * μέσον τῆς Κτίσεως * ταῦτα ὑπέμεινας, * ὅτε ηὐδόχησας, Σωτὴρ, * τὸ σῶμά σου προσηλῶσαι· * τότε xal ὁ ἡλιος * τὰς ἀχτῖνας ἀπέχρυψε· * τότε xal Ληστὴς ἰδών * ἐν σταυρῷ σε ἀνύμνησε, * βοῶν σοι εὐλαβῶς· Μνήσθητί μου, * xal ἔλαβε πιστεύσας τὸν Παράδεισον.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

'Η ἀπειρόζυγος * χαὶ θεία Δάμαλις * χατανοήσασα * Μόσχον τὸν ἰδιον * ἐθελουσίως ἐν σταυρῷ * τὸ πάθος ὑπομένοντα, * Οίμοι Τέχνον ! ἕλεγε, * τί τὸ ξένον μυστήριον ; * πῶς ὁ ῶν ἀθάνατος, * χατεδέξω τὸν θάνατον ; * ὑμνῶ σου τὸ μαχρόθυμον, Λόγε, * δοξάζω τὸ ἀμέτρητον ἔλεος.

Μετά την γ΄. Στιχολογίαν, έτερα.

Ο ραπισθείς ύπερ γένους άνθρώπων * χαι μή οργισθείς, * έλευθέρωσον έχ φθορας * την ζωήν ήμων, * Κύριε, * χαι έλέησον ήμας * ώς φιλάνθρωπος. Μαρτυριχόν.

Τὸ εὐψυχον τῆς χαρτερίας ὑμῶν * ἐνίχησε τὰ μηχανήματα * τοῦ ἀρχεχάχου ἐχθροῦ, * ἀθλοφόροι πανεύφημοι· * διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου * χατηξιώθητε μαχαριότητος· * ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ * τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ * σῶσαι τὸ ποίμνιον, * Μάρτυρες ὑπάργοντες τῆς ἀληθείας

Δόξα... και νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Τὴν ώραιότητα.

Τὰ ἐπουράνια * ἰδόντα ἔφριξαν, * xαὶ τὰ ἐπίγεια * φόβῳ ἐτρόμαξαν, * ὅτε ὑψώθης ἐν σταυρῷ * ἐχών ὁ ἀναμάρτητος· * ἥλιος ἐσχότασε, * xαὶ σελήνη ἡμαύρωται· * τότε xαὶ ἡ Μήτηρ σου * θρηνφδοῦσα ἐφθέγγετο· * Γἰέ μου, τί τὸ ὅραμα τοῦτο; * πῶς ὑπὲρ πάντων μόνος πέπονθας;

Κανών Σταυρώσιμος, ου ή Ακροστιχίς

Καύχημα πιστών Σταυρός έστι χαι χλέος ». 'Ιωσήφ.
 'Ο Είομός

'Ωδή α΄. Ήχος γ΄. Ο Ειρμός.

ν έρσον άβυσσότοχον πέδον * ήλιος ἐπεπόλευσέ ποτε· * ώσει

Λ τείχος γάρ ἐπάγη * ἐχατέρωθεν ὕδωρ * λαῷ πεζοποντοπο-

ροῦντι * xai θεαρέστως μέλποντι· * Ασωμεν τῷ Κυρίφ, * ἐν-

» δόξως γαρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Κύματα θαλάσσης τῆ ῥάβδῷ * ἔπηξας, xαὶ διήγαγες λαὸν, * προμηνύων τὸν Σταυρόν σου, * δι οὐ ἔτεμες ὕδωρ * τῆς πλάνης, xαὶ πρὸς γῆν, Οἰχτίρμον, * θεωγνωσίας ἔσωσας * ἄπαντας τοὺς ἐν πίστει * ὑμνοῦντάς σου τὴν δύναμιν.

Αβυσσον ποιήσας προστάξει, * ύδατα ὑπερῷα, Δυνατὲ, * ὁ στεγάζων, ἐφ' ὑδάτων * ὁ τὴν γαΐαν χρεμάσας, * χρεμᾶσαι ἐπὶ ξύλου χαὶ σαλεύεις * πᾶσαν τὴν Κτίσιν νεύματι, * πάντων δὲ τὰς χαρδίας * στηρίζεις ἐν τῷ φόβῳ σου.

Μαρτυρικά.

Υίοι χατὰ μέθεξιν θείαν, * Μάρτυρες, χρηματίζετε Θεοῦ, * χαι οἰχήτορες τῆς ἄνω * Σιών χαι χληρονόμοι, * ἐν ἡ χαι στεφανηφοροῦντες * περιφανῶς χραυγάζετε· * ᾿Ασωμεν τῷ Κυρίφ, * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Χεϊρας ἐχτμηθέντες χαὶ πόδας, * Μάρτυρες, χαὶ ξεόμενοι δεινῶς, * χαὶ πυρὶ προσομιλοῦντες, * οὐχ ἡρνήσασθε ὅλως * Χριστὸν τὸν Θεὸν ὄντα τῶν ὅλων, * ἀλλὰ θερμῶς ἐχράζετε· ἘΑσωμεν τῷ Κυρίῳ, * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Σταυροθεοτοχίον.

Η περιχαλλής χαι παρθένος * Δέσποινα, δν εχύησας Υίον, * θεωρήσασα εν ξύλφ * ψψωθέντα βουλήσει, * ήλαλαζες βοώσα εν

Paracleticus.

όδύνη· * Θεὲ τῶν ὅλων, Εὐσπλαγχνε, * Κύριος ὣν τῆς δόξης, * πῶς ταῦτα πάσχεις, Δέσποτα;

Κανών της Υπέραγίας Θεοτόχου.

Ο Ειρμός. Ασωμεν τώ Κυρίω.

Ηνοερα νεφέλη * οὐρανίου τῆς αὐγλης τοὺς ἀχτῖνας * ἀνατεί– λασα ἀἰρήτως, * θείας ἐπιγνώσεως * φῶς καὶ μετανοίας * χατέλαμψε πᾶσιν ἡμῖν * ἡ μόνη Θεοτόχος ἀγνὴ * διὰ σωτηρίαν ἡμῶν.

Καταφυγήν ταχεΐαν * χαὶ ὀχύρωμα,- τεῖχος χαὶ προπύργιον, * χαὶ ἀσφαλῆ λιμένα * σὲ τὴν Θεομήτορα * πάντες χεχτημένοι * οἰ ἐν πελάγει δυσχερῶν * χαὶ θλίψεων σαλεύοντες * χινδύνων λυτρούμεθα.

Χαΐρε, ἀρρήτου δόξης * οἰχητήριον· χαΐρε, ἐνδιαίτημα * τοῦ νοητοῦ Ἡλίου· * χαΐρε, τὸ χειμήλιον * τὸ τής παρθενίας· * χαΐρε, τὸ θεῖον ὅχημα * τοῦ Λόγου τῆς Θεότητος· * χαΐρε, τροφὲ πάντων ζωῆς. 'Ωδὴ γ΄. 'Ο Εἰρμὸς.

» στορέωμα * των έπι σοι πεποιθότων, * στερέωσον, Κύριε, *

» I την Έχχλησίαν, * ην έχτήσω τῷ τιμίφ σου αίματι.

Τροπάρια.

Μίαν σύνθετον * φέρων ὑπόστασιν, Λόγε, * ὑπέμεινας σταύρωσιν * ἀτιμοτάτην, * τοῖς τιμῶσί σε τιμῆς οὖσαν πρόξενον.

Απελύθησαν * οι γηγενεῖς τῆς χατάρας, * χατάρα σοῦ, Δέσποτα, * γεγενημένου, * χαὶ σταυρῷ τὴν εὐλογίαν πηγάσαντος. Μαρτυριχά.

Παρεπίδημοι * πάσης της γης γεγονότες, * ουράνιοι ωφθητε * όντως πολίται * χαί Χριστοῦ συγχληρονόμοι, Πανεύφημοι.

'Ισχυρότατον * ὅπλον Σταυρὸν χεχτημένοι * οἰ [°]Αγιοι άπασαν * τὴν δυναστείαν * τοῦ ἀλάστορος ἐχθροῦ ἐτροπώσαντο.

Σταυροθεοτοχίον.

Συντετήρηται * χαὶ μετὰ τόχον παρθένος * ἡ Θεὸν ἱΑγνὴ τέξασα * σεσαρχωμένον * τὸν σταυρῷ προσηλωθέντα βουλήματι.

Κανών της Θεοτόχου. Έστερεώθη ή χαρδία μου.

Η άχηλίδωτος 'Αμνάς χαι Παρθένος * τὸν 'Αμνὸν τὸν αἴροντα πασαν νόσον, * Θεοτόχε, χυήσασα, * σῶζε τὴν ποίμνην σου. Σὺ τὸν οὐράνιον φορήσασα βότρυν, * χαι χρατῆρα πλήσασα

μετανοίας, * ἀμαρτωλοΐς συγχώρησιν * ἐγεώργησας. Οι ἐν πελάγει θαλαττεύοντες βίου, * χαὶ πταισμάτων ἅλμη

χαταποθέντες, * τῷ γλυχασμῷ πρεσβείας σῆς * συγχαταφεύγομεν. 'Ωδὴ δ'. 'Ο Εἰρμός.

» Έκάλυψεν * οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου, Χριστέ· * τῆς χιβωτοῦ γὰρ » Επροελθών * τοῦ ἀγιάσματός σου τῆς ἀφθόρου Μητρός, * ἐν

• τῶ Ναῷ τῆς δόξης σου ὦφθης * ὡς βρέφος ἀγχαλοφορούμενος, *

» και ἐπληρώθη τὰ πάντα * τῆς σῆς αἰνέσεως.

Τροπάρια.

Τὴν ἔχπτωσιν * τοῦ ᾿Αδὰμ, νέος ᾿Αδὰμ γεγονώς, * μόνος ἀνέστησας, Χριστὲ, * ἐπὶ σταυροῦ τὰς χεῖρας προσηλούμενος, * χαλάμφ τε τυπτόμενος θέλων, * χαὶ ὄξους χαὶ χολῆς γευόμενος· * ὑπερυψοῦμεν τὸ ὕψος * τῆς εὐσπλαγχνίας σου.

Ως πρόβατον * εἰς σφαγήν σε ὁ Προφήτης ὁρặ, * xαὶ ὡς ἀμνόν σε, Λόγε Θεοῦ, * ἐρίζοντα οὐδ' ὅλως οὐδὲ χράζοντα· * xαὶ γὰρ ἐθελουσίως ἡνέσχου * σταυροῦσθαι, τοὺς θελήσει πῶτίσαντας * ὅπως λυτρώσης xαὶ σώσης * ὡς πολυεύσπλαγχνος.

Μαρτυρικά.

Νεώσαντες * τὴν ψυχὴν ἀρότρφ, πίστεως * σπόρον οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ * ὑπομονῆ βασάνων χατεβάλοντο, * χαὶ στάχυν μαρτυρίου πολύχουν * ἐδρέψαντο πιστῶν συστήματα * τὸν διατρέφοντα· ὅθεν * ἀεὶ δοξάζονται.

Στενούμενοι * συνοχη τῶν ἀνυποίστων δεινῶν * τη προσδοχία τῶν τερπνῶν, * πρὸς πλατυσμὸν της ἀνω Βασιλείας Χριστοῦ * οἱ Μάρτυρες χατήντησαν· ὅθεν * πλατύνουσιν ἡμῶν τὰ στόματα, * τοῦ τὰ αὐτῶν ἀνενδότως * ὑμνεῖν παλαίσματα.

Σταυροθεοτοχίον.

Τὸν ἄνθραχα * ὡς λαβὶς τὸν θεῖον δέδεξαι * οὐ χαταφλέγοντα ὅλως, * δροσίζοντα δὲ μᾶλλον, Μητροπάρθενε, * τὴν ἄφθορον χαὶ θείαν νηδύν σου· * ὅν βλέπουσα σαρχὶ ὑψούμενον * ἐθελουσίως ἐν ξύλφ * ὕμνοις ἐδόξαζες.

Κανών της Θεοτόχου. Είσαχήχοα την άχοην.

Πολυέλεον * σήν εἰς ἐμὲ δετξον εὐσπλαγχνίαν· * τοῦ γὰρ πάντων Έλεήμονος * ἐχρημάτισας Μήτηρ.

Φωταγώγησον * τον έν νυχτί με της άμαρτίας, * 'Αειπάρθενε, πλανώμενον, * ώς Φωστήρα τεχοῦσα.

Υπέρ δούλων σου * τὸν τῶν ἀπάντων μόνον Δεσπότην * δυσωποῦσα ἐξιλέωσαι, * προστασία τοῦ Κόσμου.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» Ως είδεν Ήσατας * συμβολιχώς έν θρόνω ἐπηρμένω Θεόν *

» ἐγώ! * πρὸ γὰρ είδον σωματούμενον Θεὸν * φωτὸς ἀνεσπέρου *

» και ειρήνης δεσπόζοντα.

Μαρτυριχά.

'Ανέπαυσάς με, Λόγε, * τὸν χεχμηχότα χόπφ παραπτώσεων, * ἀναπεπαυμένος * ἐν ξύλφ, Δέσποτα, * χαὶ ἦρας τὸ ὄνειδός μου, *

ТИ ПАРАΣКЕХИ ПРОІ.

οίς ὑπέστης, Ίησοῦ, ὀνειδισμοῖς. * ἡμνῶ σου τὸ χράτος * χαὶ τὰ θεία παθήματα.

Υφήψας ώσπερ λύγνον * έν τῷ Σταυρῷ τὴν σάρχα, χαὶ ἐζήτησας * την απολλυμένην * δραγμήν, Φιλάνθρωπε, * χαι πάσας χαλείς τας φίλας * σου Δυνάμεις έν τη ταύτης ευρέσει, * ύμνησαι τὸ χράτος, * Χριστὲ, τῆς δυναστείας σου.

Μαρτυριχά.

'Ρηγνύμενος ο πλάνος * τῶν ἀπλανῶν πρὸς πόδας 'Αθλοφόρων Χριστοῦ * νεκρὸς καθοράται * καὶ ἀνενέργητος· * αὐτοὶ ὃὲ ταῖς άπλανέσι * συναρίθμιοι ύπάρχουσιν άει * Αγγέλοις άρρήτου * χαραζς αποπληρούμενοι.

Οι "Αγιοι τῷ χρύει * τῶν χαλεπῶν βασάνων χαὶ τῶν θλίψεων * χαι τῶν ἀλγηδόνων * σφοδρῶς πηγνύμενοι * πρὸς θάλψιν μετῆλθον θείαν * οὐρανίου Βασιλείας ἀληθῶς, * χαὶ θερμοὶ προστάται * τῶν πιστῶν ἀεὶ δείχνυνται. Σταυροθεοτοχίον.

Σταυρούμενον έν ξύλφ * χαι την πλευράν τη λόγχη όρυττόμενον * τον έχ πλευρας πάλαι * δημιουργήσαντα * την Εύαν, άγνή Παρθένε, * θεωρούσα άνεβόας μητριχώς· * Πώς θνήσχεις, Τιέ μου, * * ή ζωή ή άθάνατος;

Κανών της Θεοτόχου. Τήν σήν ειρήνην.

ΤΤ τοῦ Υψίστου δύναμις * ἐπισχιάσασα * τὴν σὴν γαστέρα, ΠΑγνή, χωρίον έδειξε * Θεού τοῦ ἀχωρήτου, * xai μητέρα σε ζωής * χαι σωτηρίαν πάντων ήμῶν.

Πηγήν σε θείαν χτώμενον * της σωτηρίας μου * μή χαταιγίς πονηρά χαταποντίση με, * μηδέ χαταπιέτω * άμαρτίας με βυθὸς, * ὑπεραγία Δέσποινα.

Τῆς παρθενίας ἄρουρα, * ή άγεώργητος * γη άνεδείχθης τῷ Κόσμω, 'Αειπάρθενε, * έξ ής άρρήτω λόγω * έγεννήθη γεωργός ' ό πλαστουργός πάντων ήμων.

'Ωδής΄. Ο Ειρμός.

» Έβόησε σοι * ίδών ό Πρέσβυς * τοῖς ἀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, * • Ειδ λαοῖς ἐπέστη * ἐχ Θεοῦ· Χριστὲ, σừ Θεός μου.

Τροπάρια.

Έχων έτύθης * ώσπερ άρνίον, * τὸν βρώσει ξύλου τεθνήξαντα * έχουσίως πάλαι * πρός ζωήν, Χριστέ, ἐπανάγων.

Σταυρφ ύψώθης, * χαι χατεπτώθη * Δαιμόνων πλάνη, ύψώθη δέ * τῶν πιστῶν τὰ πλήθη * ἀνυμνοῦντά σε, Ζωοδότα·

Μαρτυρικά.

Τη πορφυρίδι * τη έξ αιμάτων * πεποιχιλμένοι οι Μάρτυρες * Βασιλεί των όλων * νύν παρίστανται στεφηφόροι.

Ιάσεις πασι * τοζς ασθενούσιν * άναπηγάζει τα λείψανα * τών σεπτών Μαρτύρων, * χαι παθών έσμον χαταχλύζει.

Θεοτοχίον.

Νοείν οὐ σθένει * τὸ ὑπὲρ φύσιν * τοῦ τοχετοῦ σου μυστήριον * νοῦς ἀνθρώπων, Κόρη· * ὑπὲρ νοῦν δὲ σὺ ἀποτίχτεις.

Κανών της Θεοτόχου. 'Εβόησα * έν στεναγμοζ.

Τὰ ἔργα μου * καταδίκης μοι δίκη * γέγονε, Δέσποτα Χριστέ· * αλλα συ τῷ ξύλῳ * τῷ τοῦ σταυροῦ προσηλωθείς, * δικαιώσεως * προεξένησας πλοῦτον.

Καθαίρεται * τῆ πρεσβεία σου πάσα * τῆς ἀμαρτίας ἡ ἀχλύς· * τὸ γὰρ φῶς ἐχλάμψαν * ἐχ σοῦ τὸ ἄχρονον Χριστὸς * διεσχέδασε * τῶν πταισμάτων τὸν ζόφον.

Σοι την έμην * άνεθέμην έλπίδα, * xai άναμένω, 'Αγαθή, * την έχ σοῦ πρὸς τὸν ἐχ σοῦ * ἰλαστήριον χάριν, * δι' ής με οἰχτειρον, * Παναγία Παρθένε.

'Ωδή ζ΄. Ο Ειρμός.

» τέ τον έν πυρί δροσίσαντα * Πατδας θεολογήσαντας, * xai

» 🖾 Παρθένω άχηράτω * ένοιχήσαντα * Θεόν Λόγον ύμνουμεν, *

» εὐσεβῶς μελφδοῦντες· * Εὐλογητὰς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων
 » ἡμῶν. Τροπάρια.

Κέδρφ ἀνυψώθης πεύχη τε * χαὶ χυπαρίσσφ, Δέσποτα, * τῆς Τριάδος εἰς ὑπάρχων, * χαὶ ἀνύψωσας * τοὺς εἰς βάθη μυρίων * ἡδονῶν συμπτωθέντας. * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αίματι τιμίφ, Κύριε, * την Κτίσιν ἀνεκάθηρας * ἐξ αἰμάτων φερομένων * αἰσχροῖς Δαίμοσι, * καὶ ἐπαυσας θυσίας * ἐναγεῖς, Θεοῦ Λόγε, * τυθεὶς ὡς ἄκακος ἀμνός. * Δόξα τῷ κράτει σου.

Προχείμενον.

Ισταντο τυράννων ἕμπροσθεν * ώς στύλοι ἀπερίτρεπτοι * περιτρέποντες τὴν πλάνην, * χαὶ στηρίζοντες * τῶν πιστῶν τὰς χαρδίας * οἱ Αθληταὶ μελφδοῦντες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοχίον.

Κύησιν, 'Αγνή, ἀσύγχριτον * χαὶ τόχον ἀνερμήνευτον * μόνη ἔσχες, τὸν Δεσπότην * σωματώσασα * τὸν σαρχὶ σταυρωθέντα, * ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανών της Θεοτόχου. Τρείς Παίδες έν χαμίνω.

Έχα σοῦ, Παρθενομῆτορ, * ὁ ὑπέρφωτος "Ηλιος * ἀνατείλας, καὶ Γφωτίσας τὰς καρδίας ἡμῶν, * ἀναμέλπειν διδάσκει· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φαιδρύνεται ή Κτίσις * τη άσπόρω συλλήψει σου, * μεγα-

ТН ПАРАХКЕТН ПРОІ.

λύνει σου τόν τόχον χαι δοξάζει αὐτὸν * εὐσεβῶς μελφδοῦσα·* Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Κτίστης τῶν ἀπάντων * χαὶ ὑπέρθεος Κύριος * προσλαβών τὸ χαθ' ἡμᾶς ἐχ σοῦ, Πανύμνητε, * χαὶ θεώσας πρὸς ὕψος * συνεδριάζει τῷ Πατρὶ * χαὶ θείφ Πνεύματι.

'Ωδή η'. 'Ο Ειρμός.

» * 🔥 στέχτω πυρί ένωθέντες * οί θεοσεβείας προεστώτες Νεανίαι, *

- Ατή φλογί δέ μή λωβηθέντες, * θετον ύμνον εμελπον· Εύλογετ-
- » τε, * πάντα τα έργα, τὸν Κύριον, * xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάν-
- » τας τούς αίωνας· Τροπάρια.

Λαὸς ἀπειθὴς καὶ ἀγνώμών * γνώμῃ εὐπειθεῖ σε βουληθέντα σταυρωθῆναι * καταδικάζει τοῦ τεθνάναι· * ὅπως τοὺς θελήματι νεκρωθέντας, * Λόγε, ζωώσῃς ὑμνοῦντάς σε * καὶ δοξολογοῦντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έχτείνεις σταυρῷ τὰς παλάμας, * ξύλφ ἀχρατῶς τὰς ἐχταθείσας πρὸς τὸ ξύλον * τῆς βρώσεως τοῦ πρωτοπλάστου * ὑγειώσας, Δέσποτα, χαὶ ὁρῶν σε * φόβφ ἀχτῖνας συνέστειλεν * ἥλιος, χαὶ πᾶσα * ἡ Κτίσις ἐσαλεύθη.

Μαρτυρικά.

Ομβροις ίερῶν παλαισμάτων * ῥεῖθρα ἀσεβείας προχοάς τε ἀθείας * ἐξήραναν οἱ 'Αθλοφόρο:, * καὶ πηγὴν ἀνέβλυσαν ἰαμάτων * ῥύπον παθημάτων πλύνουσαν * καὶ πιστῶν καρδίας * ἀρδεύουσαν πλουσίως.

Σύμμορφοι σεπτών παθημάτων, * θείων πληρωταὶ παραγγελμάτων, 'Αθλοφόροι, * τών 'Ασωμάτων συμπολιται, * πολιτογραφείσθαι νῦν ἐν τῆ ἀνω * πόλει Θεὸν δυσωπήσατε * τοὺς ὑμας τιμῶντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Στάμνον σε χρυσην χαὶ λυχνίαν, * τράπεζαν χαὶ ῥάβδον, θεῖον ὄρος χαὶ νεφέλην, * παλάτιον τοῦ Βασιλέως * χαὶ θρόνον πυρίμορφον, Θεοτόχε, * πάντες πιστοὶ ὀνομάζομεν, * τὴν χαὶ μετὰ τόχον * παρθένον φυλαχθεῖσαν.

Κανών της Θεοτόχου. Τὸν ἐν φλογί * τοῖς παισί.

Έν τῷ σταυρῷ * τὴν ἡμῶν σωτηρίαν * χατεργασάμενος ὁ Υἰός σου, Παρθένε, * χραυγάζειν προτρέπεται· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταπιείν * ο έχθρός με πειράται * ταις άμαρτίαις· άλλα σύ, Θεοτόχε, * έξελοῦ χαὶ ρῦσαί με * τῆς αὐτοῦ τυραννίδος, * ὅπως σε δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεινή με νύξ * συγχαλύπτει πταισμάτων, * Παρθένε άχραντε.

255

ού γὰρ ἔχω λαμπάδα * τὴν ψυχήν μου φωτίζουσαν * εὐποιίας ἐλαίω· * διὸ xai τῆς ἄνω * ἀπεἰρίφην παστάδος.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

» Τιν νόμου σχια * χαι γράμματι τύπον χατίδωμεν, οι πιστοί·*

- » Γιπαν άρσεν το την μήτραν * διανοίγον άγιον Θεφ· * διο πρω-
- » τότοχον Λόγον, * Πατρὸς ἀνάρχου Υἰὸν, * πρωτοτοχούμενον
- » μητρί * ἀπειράνδρφ μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ίχριφ παγείς, * ὁ πήξας, Ἱησοῦ, ἐπ' οὐδενὸς πᾶσαν γῆν, * ἰλύ με παγέντα * ἀμαρτίας γνώμη πονηρῷ,* ὡς ἀγαθὸς καὶ οἰκτιρμων, * Χριστὲ, ἀνείλχυσας, * καὶ δι' ἀτίμου θανάτου, * Πολυέλεε, ἐτίμησας.

'Ωράθης Θεὸς * ἀόρατος φύσει σαρχὶ ὑψούμενος, * ἐχθρῶν τῶν ἀοράτων * ὅπως ῥύση Κόσμον ὅρατὸν, * χαὶ οὐρανίους τοὺς χάτω * ἀποτελέσης, Χριστέ. * Δοξολογοῦμεν τὸ χράτος * τῆς μεγίστης ἐξουσίας σου.

Μαρτυρικά.

Στρατὸς ἰερῶν * ἀγίων, ἀγία παρεμβολὴ, ἐκλεκτὸς * Παράδεισος ἐν μέσφ * ζωῆς ξύλον ἔχων τὸν Χριστὸν, * θεοτερπὴς Ἐκκλησία, * σύλλογος τίμιος, * πανευκλεεῖς ἀθλοφόροι * τοῦ Σωτῆρος ἀνεδείχθητε.

Ήμῶν τῶν ἐν γη * ὑμῶν μεμνημένων μέμνησθε, «Αγιοι, * τῷ θρόνῷ τοῦ Δεσπότου * παρεστῶτες νῦν περιφανῶς, * xαὶ ταῖς ἐxεῖθεν πλουσίαις * μαρμαρυγαῖς ἱερῶς * xαταλαμπόμενοι, ὅπως * ὀϙλημάτων λύσιν εὕρωμεν.

Σταυροθεοτοχίον.

Φωστῆρες τὴν σὴν * ὀρῶντες, Υἰέ μου, σταύρωσιν ἔδυσαν, * xαὶ πῶς Ἐβραίων δῆμος * οὐ xατέδυσεν ὁ ἀπειθὴς * παραδούς σε θανάτῷ * τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς; * ἡ Θεοτόχος ἐβόα· * ῆν ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Κανών τῆς Θεοτόχου. Σὲ τὴν ἀχατάφλεχτον.

Χετρας έχουσίως άπλώσας * έν τῷ θείφ Σταυρῷ σου, * τὴν έχταθετσαν ἐν Ἐδὲμ τῆ παραβάσει * ἐν ξύλφ χετρα * ἰάσω τοῦ Προπάτορος.

Ολην ταζς δειναζς άμαρτίαις * την ψυχήν μου τρωθέντι, * χαι άνίατον άλγος νενοσηχότι, * μοτώσει της σης μοι * πρεσβείας ρώσιν δώρησαι.

Χαΐρε, ό τῆς δόξης Κυρίου * θεΐος ἔμψυχος οἶχος· * χαΐρε, ὅπλον νοητόν τῆς μετανοίας· * χαΐρε, πύλη, δι' ἤς * ἀμαρτωλοί σωζόμεθα.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ.

Άπόστιχα τῶν Αίνων, Σταυρώσιμα.

Σταυροφανώς * Μωΰσης ἐν τῷ ὄρει * χετρας ἐκτείνας πρὸς ὕψος * τὸν 'Αμαλήχ ἐτροποῦτο· * σὐ δὲ, Σωτήρ, τὰς παλάμας * ἀπλώσας ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ * ἐνηγκαλίσω με σώσας * τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, * καὶ ἔδωκάς μοι σημείωσιν ζωῆς, * ἀπὸ τόξου φυγετν τῶν ἐναντίων μου· * διὰ τοῦτο, Λόγε, προσκυνῶ * τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον.

Φθόνφ τρυφής ἐκβέβλημαι * πτῶμα πεσών χαλεπόν, * ἀλλ' οὐ παρεῖδες, Δέσποτα· * ἀναλαβών δι' ἐμὲ τὸ κατ' ἐμὲ * σταυροῦσαι καὶ σώζεις με, * εἰς δόξαν εἰσάγεις με· * Δυτρωτά μου, δόξα σοι. Μαρτυρικά.

Τῶν ἀγίων ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, * δεῦτε, λαοὶ ἄπαντες, τιμήσωμεν· * ὅτι θέατρον γενόμενοι * ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις * τὸν τῆς νίκης στέφανον * παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, * καὶ πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Μεγάλη * του Σταυρού σου.

Δαχρύων * προχοὰς χενοῦσα ἡ Πανάμωμος * ἐστέναζεν, ἐθρήνει, * βοῶσα ἐχ βαθέων ψυχῆς· * Φῶς γλυχύτατον, πῶς ἔδυς, Ίησοῦ μου; * ὁ χτίσας λόγῷ πάντα, * πῶς νεχρὸς ἄφωνος * ἐν σταυρῷ νῦν ὁρᾶσαι;

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς΄.

Αθετήσαντα, Χριστέ, * την έντολην σου * τον προπάτορα 'Αδαμ * τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· * τον δὲ Δηστην, Οἰκτίρμον, * ὑμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ * ἐν αὐτῷ εἰσῷχισας χράζοντα· * Μνήσθητί μου, Σωτήρ, * ἐν τη Βασιλεία σου.

Καθορών σε έν σταυρφ * ήλιος, Κύριε, * ἐσκότασε τὸ φώς, * πέτραι ἐσχίσθησαν, Δέσποτα· * γῆ ἐσαλεύθη πασα· * τὸ καταπέτασμα δὲ τοῦ ναοῦ * διερράγη, ἀδίχως πάσχοντα * βλέψαντά σε, Σωτήρ, * τὸν ἀκατανόητον.

Υπέρ πάντων, Ίησοῦ, * ἤχθης εἰς θάνατον, * τῶν ζώντων ἡ ζωή, * ὅπως τοῖς θείοις σου πάθεσι * τοὺς τῆ τοῦ ξύλου βρώσει * θανατωθέντας σώσης ὡς Θεὸς, * Παραδείσου δείξας οἰκήτορας· * ὅθεν πίστει τὰ σὰ * πάθη μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικά.

Τοῦ παθόντος δỉ ἡμᾶς, * xαὶ τὰ ὀνείδη * ἀφελόντος τῶν βροτῶν * πάθη μιμούμενοι, Μάρτυρες, * διὰ πολλῶν βασάνων * xaτεπαλαίσατε τον δυσμενή, * χαι τής άνω δόξης ετύχετε * όθεν θεοπρεπώς, * Αγιοι, δοξάζεσθε. Δόξα.

Τον Πατέρα χαι Υιον * χαι Πνεῦμα άγιον * ὑμνήσωμεν, πιστοι, * ἐν ἀσυγχύτῷ Θεότητι, * μίαν ἀρχήν χαι δόξαν * θεοπρεπῶς προσχυνοῦντες χαι σεπτῶς * ὀρθοδόξῷ πίστει χαι χράζοντες· * Μνήσθητι χαι ἡμῶν * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Καί νύν. Θεοτοχίον.

Πάθη φέροντα σαρχί * έθελουσίως * χαθορώσα έν σταυρῷ * τὸν σὸν Υἰὸν, Παναμώμητε, * διεδονήθης ὅλη * χαὶ θρηνφδοῦσα ἔχραζες, ἀΥνή· * Οἴμοι τέχνον ἐμόν! πῶς τέθνηχας, * τοὺς θανόντας, Σωτὴρ, * ζωῶσαι βουλόμενος;

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά.

'Ηχος γ'. Μεγάλη * τοῦ Σταυροῦ σου.

Ναόν με * τοῦ σεπτοῦ σου Πνεύματος ἀπέργασαι * χαθάρας τὰς Νχηλίδας, * Χριστέ μου, τῶν πταισμάτων, * χαταγώγιον Δαιμόνων χρηματίζοντα νῦν· * οῦς ἐξ ἐμοῦ ἔχβαλε * ὡς τοὺς μολύνοντας * πάλαι τὸ ἰερόν σου.

Ο θέλων * πάντας σώσαι, Κύριε, ώς εὔσπλαγχνος, * άμαρτωλοὺς, διχαίους, * χαὶ μή τινα ὀλέσθαι, * αὐτὸς ποίησον ἕνα χἀμὲ τῶν σωζομένων * τὸν ἀμελῶς ζήσαντα, * χαὶ τὰ σὰ προστάγματα * παραβλέψαντα, Λόγε.

Υπνώσας * ἐν τῷ τάφῳ, Κύριε, ὡς ἄνθρωπος, * δυνάμει ἀηττήτῷ * ἀνέστης, συνεγείρας * τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις χατοιχοῦντας ἀπ' αἰῶνος· * διὸ τοὺς χοιμηθέντας * πίστει ἀνάπαυσον * ἐν σχηναῖς αἰωνίοις. [°]Ετερα τῆς Θεοτόπου, ὅμοια.

Ταϊς αυραις * τοῦ ἐχθροῦ ὡς χάλαμος ῥιπίζομαι * διηνεχῶς, Παρθένε· * ἀλλ' οἴχτειρον τὸν δοῦλόν σου, * χαὶ ταῖς τούτου χαταιγίσι μὴ εἰς τέλος * ἐάσῃς με χλονεῖσθαι, * ἀλλὰ στερέωσον * ἐν τῇ πίστει Κυρίου.

Ο χλύδων * τών παθών συνέχων χαὶ συμπνίγων με * διηνεχῶς ταράττει * τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου, * χαὶ ἀθεῖ εἰς ἀπογνώσεως βυθόν με * ἀλλὰ τὴν ζάλην ταύτην, * Αγνὴ, μετάβαλλε * εἰς βαθεῖαν γαλήνην.

Παρθένε, τὸν ἐχ σοῦ τεχθέντα χαθιχέτευε, * τὴν ποίμνην σου φυλάττειν * ἀλώβητον ἐχ πάσης * ἐπηρείας τοῦ ἀντιχειμένου Διαβόλου· * χαὶ ἐχπληροῦν ἅπαντας * ἀὐτοῦ τὸ θέλημα * ἐνδυνάμωσον, Κόρη.

Paracleticus.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίον.

Πώς μή θαυμάσωμεν * τὸν θεανδρικόν σου Τόκον, Πανσεβάσμιε; * πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς * μὴ δεξαμένη, Πανάμωμε, * ἔτεκες ἀπάτορα Υιὸν ἐν σαρκὶ * τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς * γεννηθέντα ἀμήτορα, * μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, * ἢ φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν, * ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας * τὴν ἰδιότητα σώαν φυλάξαντα. * Διὸ, μητροπάρθενε Δέσποινα, * αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι * τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως * Θεοτόχον ὁμολογούντων σε.

'Απόστιχα Μαρτυρικά.

Μεγάλη * τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ, ἡ δύναμις· * ἐν μνήμασι γὰρ χεῖνται, * χαὶ πνεύματα διώχουσι, * χαὶ χατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν * τῇ πίστει τῆς Τριάδος, * ἀγωνισάμενοι * ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Προφήται * και 'Απόστολοι Χριστοῦ και Μάρτυρες * ἐδιδαξαν ὑμνεῖσθαι * Τριάδα ὁμοούσιον, * και ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, * και κοινωνοὺς 'Αγγέλων * ἐποίησαν αὐτοὺς * τοὺς υἰοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Οι Μάρτυρές σου, Κύριε, πίστει στηριχθέντες, * ἐλπίδι βεβαιωθέντες, * τῆ ἀγάπη τοῦ Σταυροῦ σου * ψυχιχῶς ἐνωθέντες * τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ὥλεσαν· * xal τυχόντες τῶν στεφάνων * μετὰ τῶν 'Ασωμάτων πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νεχρώσιμον.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, * ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· * οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, * οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· * ἐπελθών γὰρ ὁ θάνατος * ταῦτα πάντα ἐξηφάνισε. * Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῷ Βασιλεῖ βοήσωμεν· * Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, * ἕνθα πάντων ἐστὶν * εὐφραινομένων ἡ χατοιχία ἐν σοί. Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Έν γυναιξίν άγία, Θεοτόχε, * Μήτερ άνύμφευτε, * πρέσβευε ον έτεχες * Βασιλέα χαί Θεόν, * ίνα σώση ήμαζ * ώς φιλάνθρωπος.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά.` ^{*}Ηχος γ΄· Τὴν ώραιότητα.

Τών Αθλοφόρων σου * την μνήμην, Κύριε, * υπερεφαίδρυνας * ώς παντοδύναμος, * ότι ένισχυσας αυτούς * τα πάθη σου μιμήσασθαι· * ανδρείως γαρ ένίχησαν * τοῦ Βελίαρ την δύναμιν· *

όθεν και απέλαβον * ιαμάτων χαρίσματα. * Αὐτῶν ταζς ixeσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * εἰρήνην παράσχου τῶ λαῷ σου.

Θωραχισάμενοι * την πανοπλίαν Χριστοῦ, * καὶ ἐνδυσάμενοι * ὅπλα τῆς Πίστεως, * τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ * ἀθλητιχῶς χατεβάλετε· * προθύμως τῆ ἐλπίδι γὰρ * τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε * πάσας τῶν τυράννων * ἀπειλάς τε χαὶ μάστιγας· * διὸ χαὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, * Μάρτυρες Χριστοῦ, οἱ χαρτερόψυχοι.

΄Ιδισμελον.

'Εχλάμπετε * διὰ τῆς Πίστεως, * ὑπέρλαμπροι φωστῆρες "Αγιοι, * τῶν ἀσθενούντων ἰατροὶ, * 'Αθλοφόροι πανεύφημοι· * τῶν τυράννων γὰρ τὰς αἰχίσεις * μὴ δειλανδρίσαντες * τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας * χατηδαφίσατε, * τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον * τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν * τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν * ἀνυμνοῦμεν, Θεοτόχε Παρθένε· * ἐν τῆ σαρχὶ γὰρ * τῆ ἐχ σοῦ προσληφθείσῃ * ὁ Υἰός σου χαὶ Θεὸς ἡμῶν * τὸ διὰ σταυροῦ χαταδεξάμενος πάθος * ἐλυτρώσατο ἡμᾶς * ἐχ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος. ἕτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Αμωμον.

Τὸ εὕψυχον τῆς χαρτερίας ὑμῶν * ἐνίχησε τὰ μηχανήματα * τοῦ ἀρχεχάχου ἐχθροῦ, * ᾿Αθλοφόροι πανεύφημοι· * διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου * χατηξιώθητε μαχαριότητος· * ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίφ * τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, * Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Νεχρώσιμον. Την ώραιότητα.

"Οτε τῷ λόγφ σου * παραστησόμεθα * τῷ ἀδεχάστφ σου * βήματι, Κύριε, * μὴ χαταισχύνης τοὺς εἰς σὲ, * Σωτὴρ ἡμῶν, πεπιστευχότας· * πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, * ἀλλὰ σοῦ οὐχ ἀπέστημεν· * ὅθεν δυσωποῦμέν σε, * ἐν σχηναζς τῶν Διχαίων σου, * Χριστὲ, οῦς προσελάβου, ἀνάπαυσον, * ὡς μόνος ὑπάρχων πολυέλεος. Δόξα. "Ομοιον.

Εύλφ πεπτώχαμεν * πιχρῶς εἰς θάνατον, * ξύλφ τιμίφ δὲ * πάλιν ἀνέστημεν· * διὰ σταυροῦ σου γὰρ, Σωτὴρ, * τὸν θάνατον ἐνέχρωσας, * χαὶ τὴν ἀτελεύτητον * ζωὴν πᾶσιν ἐπήγασας· * ἤσπερ χαταξίωσον * τοὺς πρὸς σὲ ἐχδημήσαντας * οἰχέτας σου πιστοὺς, Ἐλεῆμον, * δωρούμενος αὐτοῖς τὴν Βασιλείαν σου.

Και νῦν. Θεοτοχίον. Ομοιον.

Τὸν πολυτάραχον * τοῦ βίου κλύδωνα, * τοὺς ἐκπεράσαντας * τῷ θείφ νεύματι, * καὶ μεταστάντας εὐσεβῶς * οἰκέτας σου, Πανάμωμε, * δέξαι, καὶ προσάγαγε * τῷ Κριτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν, * τού-

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

τοις απολύτρωσιν * παρασχείν ίχετεύουσα· * χαὶ γὰρ ὡς τοῦ ποιήσαντος Μήτηρ, * ἔχεις τὸ θέλειν χαὶ τὸ δύνασθαι.

Κανών είς πάντας τοὺς Αγίους, φέρων άχροστιχίδα.

Μύσταις προσοίσω τοῦ Θεοῦ θεῖον μέλος. Ἰωσήφ.

'Ωδή α'. 'Ηχος γ'. Ο Ειρμός.

αυμαστός ἐνδόξως * ποιῶν τέρατα * σὐ εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ ἄβυσ-

» 🛡 σον γεώσας, * xαὶ ἄρματα xαλύψας, * xαὶ λαὸν διασώσας *

» ἄδοντά σοι * ώς λυτρωτη ήμῶν Θεφ.

Τροπάρια.

Μαρτυρίου χλέος * σοφοὶ ἑύρατε * πάντες 'Αθληταὶ, * βασάνους πολυτρόπους * ἐνέγχαντες γενναίως * ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· * ὅθεν πίστει * ὑμᾶς δοξάζομεν ἀεί.

Υπερτέραν σχόντες * ζωὴν ὥρθητε, * Προφῆται καὶ σοφοὶ * Κυρίου Ἱεράρχαι * τοῦ κενωθέντος Λόγου, * ποιμάναντες ὀσίως * τοῦ Σωτῆρος * τὴν ποίμνην σθένει θεικῷ.

Σταυρωθέντες Κόσμφ, * σαρχὸς, *Οσιοι, * πάσας ἡδονὰς * ἡρνήσασθε· χαὶ σχεύη * τοῦ Πνεύματος δειχθέντες * τὰ πνεύματα πλάνης * θείφ σθένει * ἐξηφανίσατε σαφῶς.

Νεχρώσιμον.

Τοὺς ἐχ Υῆς προστάξει * τῆ σῆ, Κύριε, πίστει εὐσεβεῖ, * Οἰκτίρμον, μεταστάντας, * ζωῆς ἀτελευτήτου * χαὶ φωτὸς ἀνεσπέρου * ἀξιώσας, * ἀνάπαυσον ὡς ἀγαθός. Θεοτοχίον.

Ος Θεόν τεχούσαν * σαρχ!, Πάναγνε, * γνώμη εύσεβεϊ * τιμῶμέν σε ἀπαύστως, * μετὰ σεμνῶν Γυναίων * ἀσχήσει λαμπρυνθέντων, * χαὶ ἀθλήσει * χαταβαλόντων τὸν ἐχθρόν.

Kannin eig Kommundennag, ou n' Axpartaxic.

«Τοῦτο τρίτον μέλισμα θνήσχουσιν νέμω». Ποίημα Θεοφάνους. Τεμνομένην θάλασσαν.

Τή ταφή σου θάνατον θανατώσας, * χαι χαθελών του "Αδου τήν τυραννίδα, * είς οὐρανοὺς πρόδρομος ήμῶν * ἀναπεφοίτηχας, * `Αθλοφόρων δήμον συνανυψώσας· * νῦν τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον * τῶν μεταστάντων, Χριστέ.

Ο τοὺς θείους Μάρτυρας ἐνισχύσας * xαὶ δι' αὐτῶν τὴν πλάνην ἐξαφανίσας, * ταῖς προσευχαῖς τούτων ὡς Θεὸς * τοὺς τελευτήσαντας * τῆς παρὰ σου, Σῶτερ, ἀθανασίας * xαὶ μαχαρίας λήξεως * τυχεῖν ἀξίωσον.

Υπέρ δούλων, Δέσποτα, τὸ σὸν αἰμα * σφαγιασθεἰς ἐξέχεας ὡς οἰχτίρμων, * τὴν ὀφειλὴν τὴν ὑπέρ αὐτῶν * καταβαλόμενος· * διὰ τοῦτο, Εὕσπλαγχνε, σὲ αἰτοῦμεν, * νῦν τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον * τῶν χοιμηθέντων, Χριστέ.

Θεοτοχίαν.

Τὴν ἀγνὴν ὑμνήσωμεν Θεοτόχον * τὴν τὸν Θεὸν τεχοῦσαν, τὸν τῷ θανάτῷ * τῷ ἐαυτοῦ θάνατον ἡμῖν * ἀναμοχλεύσαντα * χαὶ ζωὴν πηγάσαντα τὴν ἀγήρω, * καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν * μαχαριότητα. 'Ωδὴ γ΄. Ὁ Βίρμός.

» Στεϊρα ψυχή και άγονε, * κτήσαι καρπόν εύκλεη, * εύτεκνου-» Σμένη βόησον· * Ἐστερεώθην διὰ σοῦ, ὁ Θεός· * οὐκ ἔστιν

» άγιος, * ούχ έστι δίχαιος πλήν σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Ρώμη Θεοῦ σθενούμενοι, * Μάρτυρες ἔνδοξοι, * ὀλεθροτόχον δύναμιν * τοῦ ἐν χαχία δυνατοῦ δυσμενοῦς * τελείως ἀλέσατε, * χαὶ νίχης εἰλήρατε θεῖον στέφανον.

Ο τοὺς Οσίους, Κύριε, * δείξας ἐχθροῦ νικητὰς * καὶ ἰερἀρχας χρίσματι * τῷ παναγίψ ἀγιάσας, Χριστὲ, * αὐτῶν παρακλήσεσιν * ἀγίασον, φώτισον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Σύν τοϊς Προφήταις απασιν * ἀνευφημήσωμεν * τοὺς τῶν Γυναίων θείους χοροὺς, * τοὺς ἐν ἀθλήσει διαλάμψαντας * xαὶ πίστει ἀσχήσαντας * xαὶ τὸν πολυμήχανον ὄφιν πατήσαντας. Νεχρώσιμον.

Ούς ἐξ ἡμῶν μετέστησας * θεία βουλήσει, Χριστὲ, * μετὰ ᾿Αγίων σύνταξον, * τὰ ἐν τῷ βίφ παραβλέψας αὐτῶν, * Οἰχτίρμον, ἐγχλήματα, * πρεσβείαις * δεόμεθα τῶν ᾿Αγίων σου.

Θεοτοχίον.

Οι σεσωσμένοι, Πάναγνε, * σου τῷ σεπτῷ τοχετῷ, * τοῦ Γαβριὴλ βοῶμέν σοι * πιστῶς τὸ Χαιρε, και δεόμεθα· * ταις σαις παρακλήσεσι * πταισμάτων ἄφεσιν πᾶσιν αἰτησαι.

Κανών τῶν Κοιμηθέντων. Ο ἐχ μή ὄντων.

Οδιαπλάσας * έχ γης με χαι πρός την γην * στραφέντα τόν δείλαιον * άναπλάσας λαμπρότερον, * τας ψυχας άνάπαυσον * τῶν χοιμηθέντων * πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων.

Τῶν ἀΑθλοφόρων * Μαρτύρων τοὺς αἰχισμοὺς,* στρεβλώσεις χαι μώλωπας * χαι πληγάς δυσωπούμενος, * τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον * τῶν μεταστάντων * πρὸς σὲ τὸν πάντων Κτίστην.

'Ρῦσαι γεέννης * πυρός τε καὶ ζοφερῶν * τοῦ "Αδου, Φιλάνθρωπε, * σκηνωμάτων τοὺς δούλους σου * τοὺς ἐν πίστει, Δέσποτα, * κεκοιμημένους * τῆ σῆ ἐλπίδι πάντας.

Θεοτοχίον.

Ιερωτέρα, * ώς Μήτηρ τοῦ Πλαστουργοῦ, * τῆς Κτίσεως πέφηνας, * τοῦ τὸν θάνατον λύσαντος, * Θεοτόχε πάνσεμνε, * xal ἀφθαρσίαν * ἡμῖν δεδωρημένου. ĺ

το Σαββάτο πρωί.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

- » Μιό κατάσκιον όρος * Αββακούμ προεώρα, * την άχραντόν
- » Ι σου μήτραν, Αγνή· * διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν· * Απὸ Θαιμὰν
- » ήξει ο Θεος, * και ο Αγιος έξ όρους * κατασκίου δασέος. Τροπάρια.

Ιερεία χαθάπερ * προσανηνέχθητε πίστει * σφαγέντες ώσπερ άρνες, Σοφοί, * 'Αμνῷ τῷ ἐπὶ ξύλου σταυροῦ * ἐπευδοχήσαντι, 'Αθληταί, * ἐθελουσίως τυθήναι * ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Σύν Όσίοις τιμώμεν * τούς εύχλεεις Γεράρχας * φωστήρας γεγονότας πιστών, * παθών μέν σχότος λύοντας,* τής δὲ ἀχλύος ἐχαθάραντας, * χαὶ πρὸς ἄδυτον ἐν πίστει * προσχωρήσαντας φέγγος.

Οραιότητι λόγων * οι θεηγόροι Προφήται * φαιδρύνουσι πιστών τας ψυχάς· * άγώνων ταϊς λαμπρότησι * χαι τών θαυμάτων άνατολαΐς * χαταυγάζουσι χαρδίας * θεοφόροι Γυναΐχες.

Νεχρώσιμον.

Τούς τὸν βίον λιπόντας * ὑπερχοσμίου σου δόξης * μετόχους δείξον, Λόγε Θεοῦ, * πταισμάτων ἀπολύτρωσιν * τούτοις δωρούμενος, ᾿Αγαθὲ, * ὦνπερ ἔπραξαν ἐν γνώσει * ἐπὶ γῆς χαὶ ἀγνοία. Θεοτοχίον.

Τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν, * Ἱεραρχῶν xaì Όσίων * τὸ θεἴον ἐγχαλλώπισμα, * τῶν Προφητῶν τὸ χήρυγμα, * xaì τῶν Γυναίων σεμνολόγημα * ἀνυμνήσωμεν ἀξίως * τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα.

Κανών τῶν Κοιμηθέντων. "Εθου πρός ήμας.

Ττάφον δι' ήμας * συμπαθώς χατώχησας, Δέσποτα· * τάφους ο χενώσας ώς Θεος, * χαι νιχηφόρους δείξας τους Μάρτυρας, * εν τόποις ανέσεως * τους χοιμηθέντας * δούλους σου χατάταξον.

Ο τῶν Ἀθλητῶν * τοὺς στεἰροὺς ἀγῶνας καὶ μάστιγας * καὶ τὰς τῶν μελῶν ἀποκοπὰς, * ὡς ὑπὲρ σοῦ ὑπέμειναν, Δέσποτα, * ἀσμένως δεξάμενος, * οὕς προσελάβου * ἰῦσαι τῆς κολάσεως.

Νεύματι τῷ σῷ, * τῆς ζωῆς ὁ ἐχων τὰ τάλαντα, * τῆς ἀτελευτήτου σου ζωῆς * xαὶ ἀχηράτου δόξης ἀξίωσον, * οῦς πρὸς σὲ μετέστησας, * τῆς ἀμαρτίας * λύσας τὸ μεσότειχον.

Θεοτοχίον.

Μήτηρ άληθῶς * καὶ παρθένος ὥρθης, Πανάμωμε, * γέννησιν καὶ τόκον ἀληθῆ * τῇ παρθενία μόνη συνάψασα· * Θεὸν γὰρ ἐγέννησας * τὸν τοῦ θανάτου * λύσαντα τὴν δύναμιν.

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

- Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον, Χριστὲ, * Χαταύγασον ὡς Θεὸς *
 Τῆ ταπεινῆ μου ψυχῆ, * Χαὶ ὁδήγησον εἰς τὸν φόβον σου· *
- » διότι φῶς τὰ προστάγματά σου.

Τροπάρια.

Οι μώλωπες ὑμῶν καὶ αὶ πληγαὶ * ἐχθροῦ μὲν ὥφθησαν * πληγαὶ ἀνίατοι, * τὰς πληγὰς δὲ νῦν θεραπεύουσι * πάντων πι– στῶν, ᾿Αθληταὶ Κυρίου.

Υμνήσωμεν Όσίων τὴν πληθύν, * xαὶ μαχαρίσωμεν * τοὺς Ἱεράρχας Χριστοῦ, * xαὶ τιμήσωμεν τοὺς Προφήτας νῦν * ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν δυσωποῦντας.

Θεόν τόν σαρχωθέντα δι' ήμας * ποθοῦσαι πανευχλεεῖς * Γυναῖχες, γνώμη εὐθεία * ἐναθλήσασαι χαι ἀσχήσασαι, * τῆς Βασιλείας χαταξιοῦνται. Νεχρώσιμον.

Έν Παραδείσου, Κύριε, αχηναζ, * ἐν χώρα ζώντων, Χριστὲ, * ἔνθα σου λάμπει τὸ φῶς, * χατασχήνωσον, οὒς μετέστησας * ἀπὸ τῆς γῆς πιστούς σου οἰχέτας.

Θεοτοχίον.

'Εχ σοῦ Θεὸς σεσάρχωται, 'Αγνὴ, * χαὶ ἀνωτέραν σε νῦν * 'Αγγέλων ἀνέδειξε, * ποιημάτων τε ὑπερέχουσαν * πάντων· διό σε ὑμνολογοῦμεν.

Κανών τῶν Κοιμηθέντων. Πρός σε όρθρίζω.

Τιν έχχλησία * τών πρωτοτόχων, 'Αγαθέ, * τους έχδημήσαντας Lέξ ήμών, πρεσβείαις * τών 'Αθλητών * χαι σεπτών Μαρτύρων, * διχαίοις συναρίθμησον.

Λύτρον πταισμάτων * τὸ τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ, * παναγιώτατον αἰμα νῦν προσδέχου * τῶν εὐσεβῶς * χοιμηθέντων, Σῶτερ, * χαὶ τούτους διανάπαυσον.

Ιθυνον, Λόγε, * τῶν ἀπελθόντων τὰς ψυχὰς * εἰς τὸν αἰώνιον τόπον τῆς τρυφῆς σου, * xαὶ τῆς ὑπὲρ νοῦν * τῶν ἱΑγίων θείας * λαμπρότητος ἀξίωσον.

Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν Παρθένον, * τὴν ὑπὲρ λόγον ἐν γαστρὶ * τὸν ἀπερίληπτον Λόγον συλλαβοῦσαν, * τὸν τοῖς νεχροῖς * τὴν ζωὴν διδόντα, * ἀξίως μαχαρίζομεν.

Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

» Τρυθός μοι * τῶν παθῶν ἐπανέστη * xαὶ ζάλη * ἐναντίων ἀνέ-

» **Β**μων·* άλλα προφθάσας με σύ * σώσον, Σωτήρ, * χαι ρύσαι

» φθοράς, * ώς ἔσωσας τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Τροπάρια.

Οι λύχνοι * τῆς φρικτῆς φρυκτωρίας, * οἰ ἄρνες * τοῦ ἀμνοῦ καὶ Ποιμένος, * οἰ στρατιῶται Χριστοῦ, * οἰ πανευκλεεῖς * αὐτοῦ ἀθληταὶ * τιμάσθωσαν ἰεραῖς μελφδίας.

'Υψώθη * τῶν Οσίων ὁ δῆμος * ὑψώσας * Θεὸν ἐν ταπεινώσει, *

χαὶ ἐδοξάσθη πληθὺς * Ἱεραρχῶν, * ἐν ἔργοις ἀεὶ * δοξάσαντες τὴν ἀγίαν Τριάδα.

Θαυμάτων * ἐπιδείξεσι θείαις * χαι πόνων * χαρτερία τελεία * τοὺς ἀνομοῦντας ἐχθροὺς * ὁ ἰερὸς * Γυναίων χορὸς * χατέπληξεν ἰερῶς ἀριστεύσας. Νεχρώσιμον.

Έν πίστει * οῦς ἐχ γῆς προσελάβου, * Αγίων * συναρίθμησον δήμοις, * χαὶ τοῦ πιστοῦ Αβραὰμ * τάξον, Χριστὲ, * ἐν χόλποις, Σωτὴρ, * δοξάζειν σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοχίον.

Μαρτύρων * Προφητών τε άγίων, * τών πάντων * ἀπ' αἰώνος Διχαίων * χαύχημα σὺ εἰ, 'Αγνή· * ὅθεν φωναῖς * σαφῶς ἰεραῖς * τιμῶμέν σε σὺν αὐτοῖς εἰς αἰῶνας.

Κανών τῶν Κοιμηθέντων. 'Αγάγαγε ἐχ φθορᾶς με.

Μετάβαλλε * εἰς χαρὰν τῶν πίστει κεκοιμημένων * τὸν κοπετὸν, πρεσβείαις * τῶν ᾿Αθλοφόρων, * περιζωννὺς τούτους εὐσεβῶς * τὴν εὐφροσύνην, Χριστὲ, * καὶ πρὸς φῶς τὸ σὸν * εῦθυνον καὶ ἐφοδήγησον.

'Ανάπαυσον, * ό Θεὸς, τῷ πλήθει τῶν οἰχτιρμῶν σου * Πατριαρχῶν ἐν χόλποις * τοὺς μεταστάντας, * ἔνθα τὸ φῶς λάμπει τὸ φαιδρὸν * τοῦ σου προσώπου, Χριστὲ, * παρορῶν αὐτῶν * ἄπαντα τὰ παραπτώματα.

Θαυμάστωσον * ἐπὶ τοὺς ἐντεῦθεν ἀπηλλαγμένους * xαὶ τῶν δεινῶν τοῦ βίου * λελυτρωμένους * τὸ θαυμαστὸν ἔλεος, Χριστὲ, * τῆς φιλανθρωπίας σου, * xαὶ χαρᾶς τῆς σῆς * ἔμπλησον xαὶ ἰλαρότητος. Θεοτοχίον.

Νεχρώσεως * χαι φθορας ἐἰρὐσω με χαι θανάτου * τῷ παραδόξφ τόχφ * σοῦ, Θεομῆτορ. * σὺ γὰρ, 'Αγνὴ, τέτοχας ἡμῖν * ἀφθαρσίας πηγὴν, * χαι τῷ σῷ φωτι * Κόσμον ὅλον χατελάμπρυνας.

'Qôn &. 'O Eipuis.

» Μιρείς Παίδες έν χαμίνω * την Τριάδα τυπώσαντες * του πυ-

- » Ιρός την άπειλην χατεπάτησαν, * χαι ύμνοῦντες ἐβόων· *
- » Εύλογητός ό Θεός * ό τῶν Πατέρων ήμῶν.

Τροπάρια.

Ιστάμενοι ἐν μέσω * τοῦ πυρὸς ὑπεδέξασθε * θείαν δρόσον οὑρανόθεν, 'Αθληταὶ Χριστοῦ, * xαὶ ὁμιλοῦντες βασάνοις * τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν * νεχρὸν εἰργάσασθε.

Οι θείοι 'Ιεράρχαι * ώς όλχάδα ιθύναντες * τὴν Έχχλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἀχαταπόντιστον * ταύτην ἐτήρησαν πλάνης * διεχφυγοῦσαν ἀβλαβῶς * χάχιστα χύματα.

264

Νεχρώσαντες την σάρχα * iεροζς άγωνίσμασιν, * 'Ασκηται της άληθείας, έχληρώσασθε * την ζωήν την άγήρω * μετα άγίων Προφητών * χαι iερών Γυναιχών.

Νεχρώσιμον.

Μή δείξης ύπευθύνους * έν τη χρίσει τοὺς δούλους σου, * οὒς μετέστησας πιστοὺς, ἀλλὰ τάξον αὐτοὺς * ἐν ταῖς λαμπρότησι, Λόγε, * ταῖς τῶν ΄Αγίων, xαὶ ἡμᾶς * τη εὐσπλαγχνία σου.

Θεοτοχίον.

Μαρτύρων και Όσίων * Προφητών τε, Πανάμωμε, * Γυναικών και πάντων τών Ίεραρχών * τών ίερως βιωσάντων * σύ εί τὸ κλέος άληθῶς, * μεθ΄ ὦν τιμῶμέν σε.

Κανών τῶν Κοιμηθέντων. 'Ως πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Π πάντων ζωαρχική * αίτία και δύναμις * ποιητική, Λόγε τοῦ Θεοῦ, * τῆς ἐπηγγελμένης τοῖς Μάρτυσι τρυφῆς * τὰς ψυχὰς ἀξίωσον * τῶν μεταστάντων δούλων σου, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σωμάτων μέν ώς φθαρτών * εὐτόνως ἡλόγησαν * οἱ εἰαλεεξ Μάρτυρες Χριστοῦ· * νῦν δὲ παφρησία πρεσβεύουσι πρὸς σέ· * Τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον * τῶν χοιμηθέντων δούλων σου, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καλάμφ τφ τοῦ Σταυροῦ * ὑπέγραψας ἄφεσιν * ἀμαρτιῶν πᾶσι τοῖς πιστοῖς· * ἡς νῦν τὰς ψυχὰς, ών μετέστησας πρὸς σὲ, * μετασχεῖν ἀξίωσον * ἐν εὐφροσύνη ψαλλούσας· * Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Λόγος ο τοῦ Πατρὸς, * ὁ πάντα βουλήματι * ὅημιουργῶν, φύσιν τῶν βροτῶν * τὴν συγχεχωσμένην τοῖς πάθεσιν εὐρών, * ὡς Θεὸς ἀνέπλασεν· * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ὁ χαρπὸς τῆς χοιλίας σου. Ωδὴ ή. Ο Εἰρμός.

Του υπ' Αγγέλων ασιγήτως * έν υψίστοις δοξαζόμενον, * οί
 Τουρανοι τών ουρανών, * γη χαι όρη χαι βουνοι χαι βυθός *
 χαι παν γένος ανθρώπων, * υμνοις αυτόν * ώς Κτίστην χαι
 Λυτρωτήν εύλογείτε.

Τροπάρια.

'Επιφοραζς τῶν ἀλγηδόνων, * xal τῶν πόνων ἐπιδόσεσι * περιστατούμενοι σφοδρῶς, * οὐχ ἠρνήσασθε τὴν ὄντως ζωὴν, * Κυρίου 'Αθλοφόροι, * οὐδὲ γλυπτοζς * ἐνείματε πονηρότατον σέβας.

Δύχνοι χαθάπερ έν λυχνία * ἐπιχείμενοι σεπτῶν ἀρετῶν, * πᾶσαν αὐγάζετε τὴν γῆν, * ἅπαν σχότος ἐχδιώχοντες * τῆς πλάνης, 'Αθλοφόροι * ἱερουργοὶ, * τῶν οὐρανίων Νόων συμπολίται.

Οι άξιέπαινοι Προφήται, * των Όσιων ο χατάλογος, * των Paracleticus. 34 Γυναμών ό lepoς, * άθλησαντων θετος όμιλος * ύμνεισθωσαν άζίως, * ψπέρ ήμων * πρεσβεύοντες τῷ Χριστῷ και Σωτήρι.

Νεχρώσιμον.

Σὺ ἡ ζωὴ τῶν ζώντων, Δόγε, * ͽὒς ἐν γῆς πιστῶς μετέστησας, * μετὰ 'Αγίων ἐν φωπὶ * τοῦ προσώπου σου ἀνάπαυσον, * συγχώρησιν πταισμάτων * διὰ σολλὴν * παρέχων τούτοις, Κύριε, εὐσπλαγχνίαν. Θεοταχίον.

Η πολυύμνητος Παρθένος, * Προφητών τὸ περιήχημα, * Ίεραρχών και 'Αθλητών * και Όσίων έγχαλλώπισμα, * Γυναίων τε άγκων * ή χαρμονή * ύμνεισθω χρεωστιχώς είς αιώνας.

Κανών των Κοιμηθέντων. Λατρεύειν ζώντι.

Υπάρχων ο θησευράς * της άθενεσίας σύ, Ζωαρχιχώτατε, * τοις θνητοίς άφθαρσίαν χατήγγειλας, * ην τοις σοις Μάρτυσι, Χριστέ, * τοις εύσεβῶς πίστει σαι βοώσι δεδώρησει. * Εύλογειτε, * πάντα τα έργε * Κυρίου, ταν Κύριου.

Σοφία πνευματική * και ύπομονή των έργων οι στερρότατοι * * Αθληταί των βασάνων καταπτύσαντες, * ταζς ψυχαζς των μεταρτάντων * παρά Χριστού άνεσιν αιτούνται κραυγάζοντες. * Εύλογείζει, * πάντα τα έργα * Κυρίου, τον Κύριον.

'Ιλάσθητι, 'Αγαθέ, * λόγχη τῆς πλευρας σου ῥήξας τὸ χειρόγραφον * τῶν πρὸς σὲ μεταστάντων, * xαὶ μεσότοιχον * xαθελών ςὸ τῶν πταιημάτων, * ὑμνολογεῖν σε, οὕς προσελάβου, εὐδόχησον. * Βὐλογείτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοταχίον.

Νεφέλην σε νοητήν * τοτς προχεχοιμηχόσι δίψει της νεχρώσεως * ύδωρ ζώον της άφεσεως πηγάζουσαν, * χαι θνητοτς άθανασίαν * διηγεχή πάσι τους βοώσι παρέχουσαν * Εύλογούμεν, * εύλογημένη * Παρθένε, τον Τόχον σου.

Ωδή θ'. Ο Είρμός.

· Γιν Σιναίω το όρει κατειδέ σε * έν τη βάτο Μωϋσης * την

» Γιάφλέκαως πό πῶρ τῆς Θεότητος * συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί·*

> Δανιήλ δέ σε είδεν * όρος άλατόμητον. μάβφον βλαστήσασαν *

» Hoatas xéxpaye * the ex pline Lauto.

Τροπάρια.

Ιερεία χαθάπερ προσήχθητε * τῷ τυθέντι δι' ήμας, * καὶ τοὺς θείους ναοὺς ἐπληρώσατε * τῶν ἀγγέλων χαρμονῆς, * ἀθλοφόροι Κυρίου· * διὸ ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν * πάντας στηρίξατε, * καὶ τῆς τοῦ ἐχθροῦ βλαβερας * πλάνης ῥύσασθε.

Ως φωστήρες ζωής λόγον έχοντες * έφωτίσατε ψυχάς,* Ιεράρχαι Κριστοῦ ἰερώτατοι, * θείας δόξης χοινωνοί· * ώς τὸ πῦρ δε-

δεγμένοι * τοῦ Πινεύματος, "Οσιοι, * πάθη ἐφλέξατε, * παι τήν τῶν Δαιμόνων πυράν * ήφανίσατε.

Σύν Προφήταις άγίαις τιμήσωμεν * τῶν Όσίων την πληθύν, * τοὺς πρὸ νόμου ἐχλάμψαντας νόμφ τε * πολιτεία χεθωρά, * Γυναικῶν τε ἀγίων * τοὺς χαροὺς αἰνέστημεν * καὶ ἐχβοήστημεν * Κύριε, πρωσβείαις αὐτῶν * σῶσον πάντας ἡμάς.

Νεχρώσιμον.

Η ταφή σου, Χριστέ, και Άνάστασις * πάντων γέγους ζώή· * διὰ τοῦτο τολμῶντες βόῶμέν σοι· * Μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν, * οῦς πιστῶς προσελάβου * δούλους σου ἀνάπαυσον, * τούτων τὰ πταίσματα * πάντα συγχωρῶν, ὡς Θεὸς * και φιλάνθρουπος.

Θεοτοχίον.

Φοβερὸς οὐτος τόπος, ἐβόησεν, * ὑπηνίχε ἰαχώβ * τοῦ τὸν τύπον ἐν χλίμαχι ἔβλεψε, * Θεστόπε, ἀψευδῶς, τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα, * Όσίων τὸ χαύχημε, * Ἀγγέλων ἀγλέζεμα, * πέντων Προφητῶν χαὶ πιστῶν * τὸ διάσωμα.

Κανών τῶν Κοιμηθέντων. Τήν ἐν βάτορ και πυρί.

Ν^{ῦν} ὡς μόνος ἀγαθὸς * καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς * τοὺς μεταιετών-Υτας πρὸς σὲ * τῶν Μαρτύρων τεῖς λιτεῖς * ἐν χώρα τῶν πραέων γῆς * κατασκήνωσον, * τὴν λύσιν τῶν πταισμάτων * παρέχων, Ἐλεῆμον, * αὐτοῖς διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Έν Αγίων σου σπηναίς, * έν τοις πόλποις Αβραάμ, * σύι προσελάβου, Σωτήρ, * συναρίθμησον τοις στις * Διπαίσις, ένθα λάμπει το φώς * τοῦ προσώπου σου * το ἕχραντον καὶ θαθν, * καὶ μένει δι αἰῶνος * ή ὄντως ἀδίος ἐγαλλίασης.

Μαχαρίας σου ζωής, * αἰωνίων ἀγαθῶν * ἀκαταπαύστου τρυφής, * εὐφροσύνης ἀληθοῦς * ἀξίασον τοὺς δούλσυς σου, * σῦς μετόστησας βουλήσει, Ζωοδότα, * ἐν τόπω τῷ τής χλόης, * ἐπἰ τῶν ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως.

Θεοτσχίου.

Ως ἀγία Κιβωτὸς * μαρτυρίου το Σπηνή, * τὸν Ζωσδότην Θεὸν * ὑπεδέξω ἀν γαστρί, * Παναμώμητε, τὸν Κτίστην σόυ, * τὴν ἀπόφασιν χατάρας τῆς ἀρχαίας * χάὶ νόμον τοῦ θανάτου * ἰδίφ θανάτο ἀναμοχλεύσαντα.

'Απόστιχα τών Αξνων, Μαρτυρικά. Ήχος γ΄.

Βασιλέων και συράννων * τον φόβον ἀπώσαντο * οι Χριστοῦ Στρατιῶται, * και εἰθαροῶς και ἀνδρείως * αἰσὸν ὡμολόγησαν * τὸν ἀπάντων Κύριον, * Θεον και Βασιλέα ἡμῶν, * και προσβεύσο ν * ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. [°]Ομοιον.

Ai Δυνάμεις των άγιαν * "Δηγέλων δατύματαν * που Μαρ-

το σαββατο πρωι.

τύρων τοὺς ἄθλους, * ὅτι ἐν σώματι θνητῷ * βασάνων χατεφρόνησαν, * μιμηταὶ γενόμενοι * τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος ήμῶν, * χαὶ πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ως φωστήρες ἐν Κόσμφ λάμπετε * καὶ μετὰ θάνατον, ἄγιοι Μάρτυρες, * τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι· * διὸ ἔχοντες παἰρησίαν * Χριστὸν ἰκετεύσατε * ἐλεηθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Νεκρώσιμον.

Ανθρωποι, * τί μάτην ταραττόμεθα; * ὁ δρόμος βραχύς ἐστιν, * ὅν τρέχομεν· * χαπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος, * ἀτμὶς χαὶ τέφρα, χαὶ χόνις * πρὸς ὀλίγον φαινόμενος * χαὶ ταχέως ἀχρειούμενος· * διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῷ Βασιλεῖ βοήσωμεν· * Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, * ἔνθα πάντων ἐστὶν * εὐφραινομένων ἡ χατοιχία ἐν σοί. Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

'Αγιόπρωτε σεμνή, * έγχώμιον ούσα τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, * 'Αποστόλων ὑμνφδία, * Προφητῶν περιοχή, * Δέσποινα, πρόσδεξαι * χαὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Οταν δέ ἐστιν· Αλληλούζα, ψαλλομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυριχὰ εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀπόστιχα δὲ τὰ παρόντα Νεχρώσιμα.

Τῷ τύπφ τοῦ σταυροῦ.

Δοξάζω τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, * δỉ οὖ ζωὴ δεδώρηται, * xaì τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις * τοῖς ἐν πίστει xaì πόθφ * σὲ ὑμνοῦσι, μόνε Πολυέλεε· * διὸ βοῶμέν σοι, Χριστὲ ὁ Θεός· * Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, * ἔνθα πάντων ἐστὶν * εὐφραινομένων ἡ χατοιχία ἐν σοὶ, * δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίγ. Μαχάριοι, ους έξελέξω.

Ο μόνος έλεήμων χαὶ εὕσπλαγχνος, * ὁ ἔχων ἀχατάληπτον * ἀγαθότητος πέλαγος, * ὁ γινώσχων τὴν φύσιν * τῶν ἀνθρώπων, ἢν ἐδημιούργησας, * σὲ ἰχετεύομεν, Χριστὲ ὁ Θεός * Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, * ἕνθα πάντων ἐστὶν * εὐφραινομένων ἡ χατοιχία ἐν σοὶ, * δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Αἰ ψυχαὶ αὐτῶν.

Υπνώσας έν τῷ τάφφ ὡς ἄνθρωπος, * δυνάμει ἀηττήτῷ σου * ὡς Θεὸς ἐξανέστησας * τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, * ἀσιγήτως ὑμνον σοι προσφέροντας· * διὸ βοῶμέν σοι, Χριστὲ ὁ Θεός· * Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, * ἕνθα πάντων ἐστὶν * εὐφραινομένων ἡ χατοιχία ἐν σοὶ, * δοξάζειν σοῦ τὴν Θεότητα.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Δαμπάδα νοητήν σε βαστάζουσαν * τὸ φέγγος τῆς Θεότητος, * ὁμιλῆσαν παχύτητι * τῆς ἀνθρώπων οὐσίας, * Θεοτόχε, πάντες ἐπιστάμεθα· * Διὸ τὸν σὸν δυσώπησον Υἰὸν χαὶ Θεὸν, *

τούς μεταστάντας έξ ήμῶν αὐλίζεσθαι, * ἔθνα πάντων ἐστὶν * εὐφραινομένων ή χατοιχία, Αγνή, * δοξάζειν σε τὴν Πανάμωμον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Αξαντα, Χριστέ, * τὴν ἐντολήν σου * τὸν προπάτορα Α Αδὰμ * τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· * τὸν δὲ Αηστὴν, Οἰχτίρμον, * ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ * ἐν αὐτῷ εἰσψχισας χράζοντα· * Μνήσθητί μου, Σωτὴρ, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Τῷ πυρί τῶν αἰχισμῶν * προσομιλοῦντες, * Αθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, * δρόσον οὐράνιον εὕρατε * ἐπαναψυχοῦσάν τε * xal δυναμοῦσαν φέρειν τῆς σαρχὸς * τὰς ὀδύνας· ὅθεν χουφίζετε * πάντα πόνον ἀεί * ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ιεράρχαι iepol, * Προφήται ἕνδοξοι, * Όσίων ή πληθύς, * Γυναίων θείων ὁμήγυρις * ἐναθλησάντων πίστει * καὶ καθελόντων πλάνην τοῦ ἐχθροῦ * οὐρανίου δόξης ἐπέτυχον· * ών πρεσβείαις, Σωτήρ, * οἰκτειρον τοὺς δούλους σου.

Ένθα λάμπει σου τὸ φῶς, * ἐν ταῖς σχηναῖς * τῶν ἐχλεχτῶν σου, ὁ Θεὸς, * ὅπου τρυφὴ ἡ ἀέναος, * τοὺς ἐξ ἡμῶν ἐν πίστει * μετατεθέντας τάξον, Ἱησοῦ, * παρορῶν τὰ τούτων ἐγχλήματα,* ίνα σε ἐχτενῶς, * Δέσποτα, δοξάζωσιν. Δόξα.

Την προσώποις έν τρισι * προσχυνουμένην * μίαν άναρχον, πιστοι, * θείαν Μονάδα δοξάσωμεν, * ὅπως ἀξιωθῶμεν * ἀμαρτιῶν ἀφέσεως τυχείν, * χαι τῆς Βασιλείας τευξώμεθα, * ἀνυμνοῦντες αὐτῆς * τὸ ἀπειρον ἕλεος.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Φωτισμός χαὶ ἰλασμός * ἐχ σοῦ ἐπέφανεν * ὁ πάντων Λυτρωτὴς, * θεοχαρίτωτε Δέσποινα· * ὄν ἐχτενῶς δυσώπει, * ἐν τῆ μελλούσῃ δίχῃ φοβερặ * χαταδίχης πάσης λυτρώσασθαι, * * Αχραντε, τοὺς πιστῶς * πάντοτε ὑμνοῦντάς σε.

Τέλος τοῦ Τρίτου Ηχου.

Εί και τρίτος σύ, πλην πρός άνδρικους πόνους Σύνεγγυς εί πως τοῦ προάρχοντος, Τρίτε.

Αχομψος, άπλους, άνδριχος πάνυ, Τρίτε,

Πέφηνας ὄντως, χαὶ σὲ τιμῶμεν, Τρίτε.

Πλήθους κατάρχων ισαρίθμου σοι, Τρίτε,

Πλήθει προσήχεις προσφυώς ήρμοσμένω.

· · • · . .

•

Digitized by Google

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Δ'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, τὰ γ΄. Στιχηρὰ ἀΑναστάσιμα, δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα... καὶ νῦν.

Θεοτοχίον, τὸ Δογματιχόν. Ήχος δ΄.

Α σπόρως συνέλαβες * χαὶ ἐχύησας ἀφράστως * τὸν χαθελόντα δυνάστας ἀπὸ θρόνου, * χαὶ ὑψοῦντα ταπεινοὺς * χαὶ ἐγείροντα χέρας πιστῶν αὐτοῦ, * τοὺς δοξάζοντας Χριστοῦ * τὸν Σταυρὸν χαὶ τὴν Ταφὴν * χαὶ τὴν ἔνδοξον 'Ανάστασιν· * διό σε, Θεοτόχε, * τὴν πρόξενον τῶν τοσούτων ἀγαθῶν * ἀσιγήτοις ἐν φδαῖς μαχαρίζομεν, * ὡς πρεσβεύουσαν ἀεὶ * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ΄Απόστιχα Προσόμοια τῆς Θεοτόχου.

Ο έξ Ύψιστου χληθείς.

Ο ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς Υἰὸς ἀχρόνως * διὰ συγκατάβασιν * καὶ σωτηρίαν βροτῶν * Θεὸς ῶν ἄνθρωπος γέγονεν, * ἐνα παράσχῃ * τῷ Πρωτοπλάστῷ νῦν τὸν Παράδεισον, * ắμα καὶ τὴν ἄπασαν * φύσιν λυτρώσηται * ἐκ τῆς ἀπάτης τοῦ ὅφεως, * καὶ τὴν εἰκόνα * πεσοῦσαν σώσῃ ὡς εὐδιάλλακτος· * ὅθεν Μητέρα * ἀπειργάσατο * νυμφοτόκον * Αγνὴν τὴν ἀμόλυντον, * ἢν ὡς ἄγκυραν πάντες * τῶν ψυχῶν ἡμῶν κεκτήμεθα.

Στίχ. "Αχουσον, θύγατερ, χαι ίδε.

Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων * ἔσχες ἐν τῆ μήτρα σου, * Θεομαχάριστε, * ἀναμορφοῦντα τὸν ἀνθρωπον * τὸν πρὶν πεσόντα * τῆ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεως· * Θεὸν γὰρ γεγέννηκας * σαρχὶ ἀφράστως ἡμῶν, * χαὶ τῆς φθορᾶς ἡλευθέρωσας * τὴν φύσιν πᾶσαν * παλαιωθεισαν διὰ τοῦ τόχου σου· * διὸ ὑμνοῦμεν * χαὶ δοξάζομεν * σοῦ τὴν χάριν, * Παρθένε ἀνύμφευτε, * δυσωποῦντες ῥυσθῆναι * διὰ σοῦ πάσης χολάσεως.

Στιχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

[°]Ινα σου πασι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους * xai τῆς ἀγαθότητος * ἀνακαλύψης ἡμίν * τὸ ἀδιόριστον πέλαγος, * τὰς ἁμαρτίας *

ТΗ КҮРІАКН ПРΩІ.

τῶν οἰχετῶν σου πάσας ἐξάλειψον· * ἔχεις γὰρ, Πανάμωμε, * ὡς Μήτηρ οὖσα Θεοῦ, * τὴν ἐξουσίαν τῆς Κτίσεως, χαὶ διεξάγεις * πάντα ὡς θέλεις τῆ δυναστεία σου· * χαὶ γὰρ ἡ χάρις * ἡ τοῦ Πνεύματος * τοῦ ἀγίου * σαφῶς ἐνοιχοῦσά σοι * συνεργεῖ σοι ἐν πᾶσιν * ἀενάως, Παμμαχάριστε.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον. 'Ηχος δ'.

Ο σύν Πατρί χαι Πνεύματι * δοξολογούμενος Υίος * έν ύψίστοις ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, * τὸν Πρωτόπλαστον ἀναπλάσαι βουλόμενος, * ὅλον ἐαυτὸν ἐχένωσεν ἀφράστως * ἐν μήτρα σου, Θεοτόχε πανύμνητε· * χαι ἐχ σοῦ ἀνατείλας * ἐφώτισε πάντα τὸν Κόσμον Θεότητι * puσάμενος εἰδωλομανίας· * χαι ἐν ἑαυτῷ θεώσας * εἰς οὐρανοὺς ἀνήγαγε τὸ ἀνθρώπινον * Χριστὸς ὁ Θεὸς χαι Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τὸ ᾿Αναστάσιμον ᾿Απολυτίχιον, χαι ᾿Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

cilifico

Μετά τὸν Προοιμιαχὸν, εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ ἀΑναστάσιμα. Ἡχος δ΄.

Τ ον ζωοποιόν σου Σταυρόν * άπαύστως προσχυνοῦντες, Χριστὲ ο Θεος, * τὴν τριήμερόν σου 'Ανάστασιν δοξάζομεν· * δι αὐτῆς γὰρ ἀνεχα(νισας * τὴν χαταφθαρεῖσαν * τῶν ἀνθρώπων φύσιν, Παντοδύναμε, * χαὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον * χαθυπέδειξας ἡμῖν, * ὡς μόνος ἀγαθὸς χαὶ φιλάνθρωπος.

Τοῦ ξύλου τῆς παραχοῆς * τὸ ἐπιτίμιον ἕλυσας, Σωτὴρ, * τῷ ξύλφ τοῦ σταυροῦ * ἑχουσίως προσηλωθείς· * χαὶ εἰς [«]Αδου χατελθών, Δυνατὲ, * τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ * ὡς Θεὸς διέἰρῃξας· * διὸ προσχυνοῦμεν * τὴν ἐχ νεχρῶν σου 'Ανάστασιν, * ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Πύλας "Αδου συνέτριψας, Κύριε, * χαὶ τῷ σῷ θανάτψ * τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας· * γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον * ἐχ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, * ζωὴν χαὶ ἀφθαρσίαν * τῷ Κόσμφ δωρησάμενος * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ετερά Στιχηρά Ανατολικά.

Δεῦτε, ἀνυμνήσωμεν, λαοί, * τὴν τοῦ Σωτῆρος τριήμερον ἔγερσιν· * δι' ἦς ἐλυτρώθημεν * τῶν τοῦ ^{*}Αδου ἀλύτων δεσμῶν, * xaì ἀφθαρσίαν xaì ζωὴν * πάντες ἐλάβομεν * xράζοντες· * Ό σταυρωθεὶς xaì ταφεὶς xaì ἀναστὰς, * σῶσον ἡμᾶς τῆ 'Αναστάσει σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Αγγελοι xαl άνθρωποι, Σωτήρ, * την σην ύμνουσι * τριήμερον έγερσιν· * δι ής χατηυγάσθη * της Οίκουμένης τα πέρατα, *

χαὶ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ * πάντες ἐλυτρώθημεν * χράζοντες· * Ζωοποιὲ παντοδύναμε Σωτήρ, * σῶσον ήμᾶς τῆ ἀΑναστάσει σου, * μόνε Φιλάνθρωπε.

Πύλας χαλχάς συνέτριψας, * χαὶ μοχλοὺς συνέθλασας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * χαὶ γένος ἀνθρώπων * πεπτωχὸς ἀνέστησας· * διὰ τοῦτο συμφώνως βοῶμεν· * 'Ο ἀναστὰς ἐχ τῶν νεχρῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Κύριε, ή έχ Πατρός σου γέννησις * ἄχρονος ὑπάρχει χαὶ ἀἰδιος· * ή έχ Παρθένου σάρχωσις * ἄφραστος ἀνθρώποις * χαὶ ἀνερμήνευτος· * χαὶ ή εἰς [°]Αδου χάθοδος * φοβερὰ Διαβόλφ * χαὶ τοῖς ᾿Αγγέλοις αὐτοῦ· * θάνατον γὰρ πατήσας * τριήμερος ἀνέστης, * ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Ό διὰ σὲ Θεοπάτωρ * Προφήτης Δαυίδ * μελφδικώς * περί σοῦ προανεφώνησε * τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι· * Παρέστη ή βασίλισσα ἐχ δεξιῶν σου. * Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον * ζωῆς ἀνέδειξεν * ὁ ἀπάτωρ ἐχ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι * εὐδοχήσας Θεὸς, * ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰχόνα * φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, * χαὶ τὸ πλανηθὲν * ὀρειάλωτον εὐρῶν * πρόβατον τοῖς ὥμοις ἀναλαβῶν, * τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, * χαὶ τῷ ἰδίψ θελήματι * ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, * χαὶ σώσῃ, Θεοτόχε, τὸν Κόσμον * Χριστὸς ὁ ἔχων * τὸ μέγα χαὶ πλούσιον ἕλεος.

'Απόστιχα 'Αναστάσιμα. 'Ηχος δ'.

Κύριε, * ἀνελθών ἐν τῷ σταυρῷ * τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας· * και κατελθών ἐν τῷ "Αδη * τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἡλευθέρωσας, * ἀφθαρσίαν δωρούμενος * τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· * διὰ τοῦτο * ὑμνοῦντες δοξάζομεν * τὴν ζωοποιὸν και σωτήριόν σου ἕγερσιν.

Τὰ χατὰ 'Αλφάβητον.

Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου, μόνε Δυνατὲ, * πᾶσαν Κτίσιν ἐσάλευσας: * τεθεἰς ἐν τάφω δὲ * τοὺς χατοιχοῦντας ἐν τάφοις ἀνέστησας, * ἀφθαρσίαν χαὶ ζωὴν δωρούμενος * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· * διὸ ὑμνοῦντες δοξάζομεν * τὴν τριήμερόν σου ἔγερσιν.

Ααὸς παράνομος, Χριστέ, * σὲ προδοὺς τῷ Πιλάτῷ * σταυρωθῆναι χατεδίχασεν, * ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην φανείς· * ἀλλ' ἐχών ὑπέμεινας ταφὴν, * αὐτεξουσίως * ἀνέστης τριήμερος * ὡς Θεὸς δωρούμενος ἡμῖν * ἀτελεύτητον ζωὴν * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετά δαχρύων Γυναϊχες * χαταλαβοῦσαι τὸ μνῆμα * σὲ ἐπεζήτησαν· * μὴ εὐροῦσαι δὲ, ὀλοφυρόμεναι * μετὰ χλαυθμοῦ βοῶσαι ἕλεγον· * Οίμοι! Σωτὴρ ἡμῶν, * Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων, *

Paracleticus.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

πῶς ἐχλάπης; * ποῖος δὲ τόπος χατέχει * τὸ ζωηφόρον σῶμά σου; * *Αγγελος δὲ πρὸς αὐτὰς ἀπεχρίνατο· * Μὴ χλαίετε, φησιν, * ἀλλ' ἀπελθοῦσαι χηρύξατε, * ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, * παρέχων ἡμῖν ἀγαλλίασιν * ὡς μόνος εὕσπλαγχνος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Νευσον παραχλήσεσι * σῶν οἰχετῶν, Πανάμωμε, * παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, * πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· * σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ * χαὶ βεβαίαν ἄγχυραν ἔχομεν, * χαὶ τὴν σὴν προστασίαν χεχτήμεθα. * Μὴ αἰσχυνθῶμεν, Δέσποινα, * σὲ προσχαλούμενοι· * σπεῦσον εἰς ἰχεσίαν * τῶν σοι πιστῶς βοώντων· * Χαῖρε, Δέσποινα, * ἡ πάντων βοήθεια, * χαρὰ χαὶ σχέπη * χαὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Απολυτίχιον.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως χήρυγμα * ἐχ τοῦ ἀγγελου μαθοῦσαι * αἰ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, * χαὶ τὴν προγονιχὴν ἀπόφασιν ἀποἰρἰψασαι * τοῖς ἀποστόλοις χαυχώμεναι ἔλεγον· * Ἐσχύλευται ὁ θάνατος, * ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς, * δωρούμενος τῷ Κόσμῷ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοχίον.

Το ἀπ' αἰῶνος ἀπόχρυφον * καὶ ᾿Αγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον * διὰ σοῦ, Θεοτόχε, * τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, * Θεὸς ἐν ἀσυγχύτφ ἐνώσει σαρχούμενος, * χαὶ σταυρὸν ἑχουσίως * ὑπὲρ ἡμῶν χαταδεξάμενος· * δι' οὐ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον * ἔσωσεν ἐχ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανών Τριαδικός, οὐ ή Ακροστιχίς. Τέταρτος ὕμνος τῷ Θεῷ Μητροφάνους.

'Ωδή δ'. 'Ο Ειρμός. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Πριάδα Θεαρχικήν δοξάσωμεν * ταϊς υποστάσεσι, * μοναδικήν δε φύσιν των τριών, * συναίδιον, σύνθρονον, * ήν δυσωπουντες λέγομεν· * Σώσον τους πίστει σε δοξάζοντας.

Έχρίσθη ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι * ἀγαλλιάσεως * θεουργιχῷ ἐλαίψ ὁ Υἰὸς, * ἐν ῷ σάρχωσιν είληφε, * χαὶ τῆς μιᾶς Θεότητος * τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξε.

Τὸ χάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, * Μονὰς τρισήλιε, * τὰ Σεραφίμ οὐ φέροντα ἐραν, * συγχαλύπτονται πτέρυξι, * χαι τρισαγίοις ἄσμασιν * ἀχαταπαύστως σε δοξάζουσι.

Θεοτοχίον.

'Αφράστως τὸν Ποιητὴν γεγέννηχας * τῶν ὅλων, Πάναγνε, * τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἀρᾶς * τοὺς βροτοὺς χαὶ θανάτου φθορᾶς, * χαὶ διὰ σοῦ ἐπέγνωμεν * ἕνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον. ΄♀◊ጵ Υ΄. Οὐχ ἐν σοφία.

Ρώμην ἐξ ὕψους * τοῖς ἀγίοις τὸ πρὶν ᾿Αποστόλοις σου * ὡς ἀπέστειλας, Χριστὲ, * παρὰ Πατρὸς τὸν Παράχλητον, * τὴν μίαν ἐνέφηνας * φύσιν τρισήλιον.

Τῷ Πατριάρχη * Αβραὰμ ὅτε ὥρθης ἐν σχήματι * ἀνδρικῷ, τριττή Μονὰς, * τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας * τῆς σῆς ἀγαθότητος * καὶ κυριότητος.

Ο χαραχτήρσιν * έν τρισίν εἰς Θεὸς πιστευόμενος, * ἀπερίγραπτος σαφῶς, * ἀπερινόητος ἁπασι, * ρῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν * ἐχ πάσης θλίψεως. Θεοτοχίον.

Στοιχειωθέντες * τοῦ Υἰοῦ σου σοφαζς εἰσηγήσεσιν * ἐνικὴν καὶ τριλαμπῆ * τὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν, * καὶ σὲ μακαρίζομεν * τὴν 'Αειπάρθενον.

Κάθισμα. Ταχύ προχατάλαβε.

Τρισήλιε αχτιστε * χαὶ ὁμοούσιε, * Μονὰς τρισυπόστατε * καὶ ἀχατάληπτε, * τοὺς δούλους σου οἶχτειρον, * σῶσον ἐχ τῶν χινδύνων * ὡς Θεὸς ἐλεήμων· * σὲ γὰρ, Κύριε, μόνον * Δυτρωτην χαὶ Δεσπότην * χεχτήμεθα βοῶντες· * Γενοῦ ἡμῖν ὅλεως.

Δόξα... χαι νύν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Πολλαζς περιστάσεσι * και συμφοραζς τῶν δεινῶν, * Παρθένε, χυχλούμενοι, * και πρὸς ἀπόγνωσιν * ἀει περιπίπτοντες, * μόνη» σε σωτηρίαν * και ἐλπίδα και τείχος * ἔχομεν, Θεοτόκε, * και πρὸς σὲ καταχρέως * ἐν πίστει και νῶν προστρέχομεν· * Σῶσον τοὺς δούλους σου.

'Ωδή δ΄. Ο χαθήμενος έν δόξη.

Υπερούσιον Τριάδα * έν μονάδι Θεότητος, * χαί χυριαρχίαν * σύν τοϊς Σεραφίμ σε δοξάζομεν * ώς άδιαίρετον φύσιν, * ώς άσύγχυτον, * ώς ἰσόἰροπον δόξη, Θεὲ * ἀχατάληπτε.

Μίαν ένοῦσαν ἀφράστως * τοῖς προσώποις Θεότητα, * καὶ ταυτιζομένην * ឪμα τῆ μιῷ χυριότητι, * ἀπεριόριστον μόνην, * ἀπερίγραπτον * ἀνυμνοῦμέν σε τὸν Ποιητὴν * πάσης χτίσεως.

Νοῦς ἐ ἄναρχος τὸν Δόγον * ἀποἰρήτως γεγέννηχε, * καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα * τὸ ἰσοσθενὲς ἐχπεπόρευχε· * καὶ διὰ τοῦτο Τριάδα * ὁμοούσιον * τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων Θεὸν * χαταγγέλλομεν. Θεοτοχίον.

Οπτανόμενος τοις πάλαι * τυπιχώς προχατήγγειλε * την έχ

ти кургаби прог.

σοῦ, Παρθένε, * σάρχωσιν ὁ Λόγος ἀλλ ὑστερον * ἐπιφανεὶς τοῖς ἀνθρώποις * χατ ἀλήθειαν, * τρισυπόστατον, μίαν ἀρχὴν * ἐφανέρωσε. ΄Ωδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Συνέντες ἐχ πίστεως * τῆς παντουργοῦ Θεότητος * μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, * τρεῖς δ' ὑποστάσεις * ζωαρχικὰς, συμφυεῖς, * σέβομεν Πατέρα χαὶ Υἰὸν * χαὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * συναίδιον ὑπαρξιν.

Τὸ σέλας, Τρισήλιε, * τῆς οὐσιώδους αἴγλης σου * λάμψον ἑνιαία μοι Θεότης, * ἄχτιστε φύσις * χαὶ φωτουργαία πηγὴ * πάσης φωτοδότιδος αὐγῆς, * ἵνα χατοπτρίζωμαι * σοῦ τὸ χάλλος τὸ ἄἰρἡητον.

'Ως μόνον ὑπάρχοντα *Δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος, * καὶ συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην * πάνσοφον ὄντως, * καὶ τῆς ζωῆς χορηγὸν * γνόντες σε βοῶμέν ὅἐῦ πἶστῶς· * Δέσποτα τρισήλιε, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε φρούρησον.

Θεοτοχίον.

Θεώσαι βουλόμενος * τὸν πρὶν φθαρέντα ἄνθρωπον * ὁ δι' ἀγαθότητα, Παρθένε, * πλάσας xαὶ δείξαζ ^{ψτ}είχόνα θείας μορφῆς * ἄνθρωπος ἐγένετο ἐχ σοῦ, * χαὶ μίαν τρισάριθμον * Θεαρχίαν χατήγγειλεν. [']Ωδὴ Ϛ΄. Ἐβόησε * προτυπῶν.

Ένέφηνεν * ό Πατήρ ἐχλαλῶν τήν υἰότητα, * χαι τὸ Πνεῦμα * Τσῷ Χριστῷ βαπτισθέντι ὁρώμενον· * διὰ τοῦτο μίαν * χαι τριττήν Θεαρχίαθ^{ιο}δοξαζομέθ²⁰³⁰

'Ως είδε σε * τρισαγίαις φωναϊς ἀνυμνούμενον * 'Ησαίας * ὑψηλοῦ ἐπὶ θρόνου χαθήμενον, * τὴν τριττὴν ἐπέγνω * τῆς μιᾶς Θεαρχίας ὑπόστασιν.

Μετάρσιον, * ψηλέ Βασιλεῦ τρισυπόστατε,* τὴν χαρδίαν * χαι ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, * ἕνα τῆς σῆς δόξης * θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοχίον.

Ήξίωσε * μορφωθήναι σαφώς τὸ ήμέτερον * ἐχ Παρθένου * ὁ Υτές τοῦ Θεοῦ ὡς φιλάνθρωπος, * χαὶ τῆς θείας δόξης * χαινωνοὺς τοὺς ἀψθρώπουξ ἀπαίησε.

-3π * , νην ταχύ προχατάλαβε.

Πατέρα³Τάγεννήσον, ή που¹δε Υίον γεννητόν, * xal Πνεύμα 43 μου³ ?³Εκκυβιθτόν Εκιτάστρος * οβολούντες χηρύττομεν, * άναρχθη Βαστλεταν^{25/2}χέτ Οξόσητες γομοδύντες * όμοφτωρε⁽βεύρεν * Τρέες ψεδούντες * ομοδύντες * ομο-

Δόξα... χαι νύν. Θεότοχίον, όμοιον.

x3 TON ZALANNIEREXERVE FXXII HED' ARAVAN OLON MEANED QXUN-

σας * υπερφυώς έν σαρχί * Θεάνθρωπον, "Αχραντε· * όθεν σε Θεοτόχον * άληθώς χαι χυρίως * πάντες όμολογούντες * έχτενώς σοι βοώμεν· * Τής δόξης τής αίωνίου * πάντας άξίωσον.

'Ωôή ζ'. 'Εν τη χαμίνω.

Τλάς τεταγμένας * έπουρανίους φύσεις χαι νοεράς * τάξεις * όρθοδόξως πάντες οι γηγενεις * έχμιμούμενοι, δοξάζομεν * μίαν Θεότητα * έν τρισιν Ισουργοίς υποστάσεσι. Δίς.

Ρήσεις άγίων * Υποφητών σε πάλαι συμβολιχώς * ένα * τών αιώνων πάντων Δημιουργόν * προεδήλωσαν άνέχφραστον, * Θεόν χαι Κύριον * θεαρχιχαζς έν τρισιν ύποστάσεσι.

Θεοτοχίον.

Ο κατ' οὐσίαν * ἀθεώρητος Λόγος καὶ Παντουργὸς * ὥφθη * τοῖς ἀνθρώποις ἄνθρωπος ἐξ ἀγνῆς * Θεομήτορος, τὸν ἀνθρωπον * ἀνακαλούμενος * πρὸς μετουσίαν τῆς Θεότητος.

'Ωδή η' Χεϊρας έχπετάσας Δανιήλ.

ώς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπὲς, * οὐσία ἄναρχε, * κάλλος ἀμή-Φχανον, * ἐν τῆ καρδία μου οἴκησον· * καὶ ναὸν τῆς σῆς Θεότητος * φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν * δειξόν με κράζοντα· * Εὐλογείτε, * πάντα τὰ ἕργα * Κυρίου, τὸν Κύριον. Δίς.

'Απὸ τῶν ποιχίλων με παθῶν, * Τριὰς ἀμέριστε, * Μονὰς ἀσύγχυτε, * χαὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι * τῶν πταισμάτων, χαὶ χαταύγασον * μαρμαρυγαῖς σου θειχαῖς, * ίνα φαντάζωμαι * τὴν σὴν δόξαν, * χαὶ ἀνυμνῶ σε * τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατὴρ, * xαὶ Λόγος σύμμορφος, * xαὶ. Πνεῦμα σύνθρονον, * οὐσία δύναμις ὕπαρξις, * ὑπερούσιε, ἀνέχφραστε, * μεγαλουργὲ Τριὰς Μονὰς, * φρούρει τὴν ποίμνην σου * ταῖς πρεσβείαις * τῆς Θεοτόχου * ὡς φύσει φιλάνθρωπος.

Ωδή θ'. "Απας γηγενής.

" Ολην νῦν πρὸς σὲ * χινῶ τὴν χαρδίαν μου * χαὶ τὴν διάνοιαν, * Οχαὶ τὰς διαθέσεις δὲ * ψυχῆς ἀπάσας * χαὶ τὰς τοῦ σώματος, * τὸν πλαστουργὸν χαὶ ῥύστην μου, * Μονάρχα; τρίφωτε, * χαὶ βοῶ σοι· * Σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου * πειρασμῶν ἐχ παντοίων χαὶ θλίψεων. Δίς.

Υψωσον ήμῶν * xaì νοῦν xaì διάνοιαν * πρὸς σὲ τὸν Υψιστον, * φώτισον ταῖς λάμψεσιν * ἀχράντοις, Πάτερ, * Λόγε, Παράχλητε, * ὁ φῶς οἰχῶν ἀπρόσιτον * τῆς δόξης, "Ηλιε * φωτοχράτορ, * πάντοτε δοξάζειν σε * τδῦ⁴μονάρχηῦ Θεὸν τρισυπόστατον.

Θεοτοχίον.

Σώσον τούς είς σε * πιστεύοντας, Κύριε, * και καταγγέλ-

ТҢ КҮРІАКҢ ПРОІ.

λοντας * άναρχον, άίδιον, * ούσίαν μίαν, * τρία δὲ Πρόσωπα * θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα * τῆς κυριότητος, * καὶ τῆς θείας * δόξης σου ἀξίωσον * ταῖς λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα 'Αναστάσιμα. 'Ηγος δ'.

Αναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον * xαὶ τὴν φλόγα τοῦ ᾿Αγ-Υέλου μὴ φέρουσαι * αἰ Μυροφόροι σὺν τρόμψ ἐξίσταντο, * λέγουσαι· * ᾿Αρα ἐχλάπη * ὁ τῷ Ληστῆ ἀνοίξας Παράδεισον; * ἀρα ἡγέρθη * ὁ xαὶ πρὸ πάθους χηρύξας τὴν ἔγερσιν; * ᾿Αληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς, * τοῖς ἐν Ἅδη παρέχων ζωὴν χαὶ ἀνάστασιν. Δόξα. Κατεπλάγη Ἱωσήφ.

Έχουσία σου βουλη * σταυρὸν ὑπέμεινας, Σωτὴρ, * χαὶ ἐν μνήματι χαινῷ * ἀνθρωποι ἕθεντο θνητοὶ * τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον * ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος * θάνατος δεινῶς ἐσχυλεύετο, * χαὶ οἱ ἐν ^{*}Αδῃ ἅπαντες ἐχραύγαζον * τῇ ζωηφόρῷ ἐγέρσει σου * Χριστὸς ἀνέστη * ὁ ζωοδότης * μένων εἰς τοὺς ἀἰῶνας. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον, αὐτόμελον.

Κατεπλάγη 'Ιωσήφ * τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, * xαὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν * τὸν ἐπὶ πόχον ὑετὸν * ἐν τῆ ἀσπόρῷ συλλήψει σου, Θεοτόχε, * βάτον ἐν πυρὶ ἀχατάφλεχτον, * ῥάβδον 'Ααρῶν τὴν βλαστήσασαν· * χαὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ * τοῖς 'Ιερεῦσιν ἐχραύγαζε· * Παρθένος τίχτει, * χαὶ μετὰ τόχον * πάλιν μένει παρθένος.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, ἕτερα. Ταχύ προχατάλαβε.

'Ανέστης ώς ἀθάνατος * ἀπὸ τοῦ "Αδου, Σωτήρ· * συνήγειρας τὸν Κόσμον σου * τῆ 'Αναστάσει τῆ σῆ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἔθραυσας ἐν ἰσχύι * τοῦ θανάτου τὸ Χράτος· * ἔδειξας, 'Ελεῆμον, * τὴν 'Ανάστασιν πᾶσι· * διό σε χαὶ δοξάζομεν, * μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Έχ τῶν ἀνω χατελθών * τῶν ὑψωμάτων Γαβριὴλ * χαὶ τῆ πέτρα προσελθών, * ἐνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, * λευχειμονῶν ἀνεχραύγαζε ταῖς χλαιούσαις· * Παύσασθε ὑμεῖς τῆς θρηνώδους χραυγῆς, * ἐχουσαι ἀεὶ τὸ εὐσυμπάθητον· * ὃν γὰρ ζητεῖτε χλαίουσαι, θαρσεῖτε, * ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· * διὸ βοᾶτε * τοῖς *Αποστόλοις, * ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Κατεπλάγησαν, Αγνή, * πάντες Αγγέλων οι χοροι * τὸ μυστήριον τῆς σῆς * χυοφορίας τὸ φριχτόν * πῶς ὁ τὰ πάντα συνέ-

χων νεύματι μόνφ * άγχάλαις ώς βροτὸς ταῖς σαῖς συνέχεται, * χαὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, * χαὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων * πνοὴν ἀφάτφ χρηστότητι; * χαὶ σὲ ὡς ὄντως * Θεοῦ Μητέρα * εὐφημοῦντες δοξάζουσιν.

Μετά τὸν ἘΑμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ἐπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως * προδραμοῦσαι αἰ Μυροφόροι * τοῖς 'Αποστόλοις ἐχήρυττον, Χριστὲ, * ὅτι ἀνέστης ὡς Θεὸς, * παρέχων τῷ Κόσμφ τὸ μέγα ἔλεος.

Οί 'Αναβαθμοί. 'Αντίφωνον Α'.

Έχ νεότητός μου * πολλά πολεμεί με πάθη· * άλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ * χαὶ σῶσον, Σωτήρ μου.

Οι μισοῦντες Σιών, * αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· * ὡς χόρτος γὰρ πυρι * ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δόξα... και νῦν.

Αγίφ Πνεύματι * πάσα ψυχή ζωοῦται, * καὶ καθάρσει ὑψοῦται, * λαμπρύνεται * τῆ τριαδικῆ Μονάδι * ἰεροκρυφίως.

'Αντίφωνον Β'.

Έχεχραξά σοι, Κύριε, * θερμῶς ἐχ βάθους ψυχῆς μου· * Κἀμοὶ γενέσθω πρὸς ὑπαχοὴν * τὰ θεῖά σου ὦτα.

'Επὶ τὸν Κύριον * ἐλπίδα πᾶς τις χεχτημένος * ὑψηλότερός ἐστι * πάντων τῶν λυπούντων. Δόξα... χαὶ νῦν.

'Αγίφ Πνεύματι * ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥετθρα * ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν Κτίσιν * πρὸς ζωογονίαν.

'Αντίφωνον Γ'.

Η χαρδία μου * πρὸς σὲ, Λόγε, ὑψωθήτω, * χαὶ οὐδὲν θέλξει με * τῶν τοῦ Κόσμου τερπνῶν * πρὸς χαμαιζηλίαν.

Έπι την μητέρα αύτοῦ * ὡς ἔχει τις στοργην, * ἐπι τῷ Κυρίφ θερμότερον * φίλτρον χρεωστοῦμεν. Δόξα... xαι νῦν.

Αγίφ Πνεύματι * θεογνωσίας πλούτος, * θεωρίας και σοφίας· * πάντα γαρ έν τούτψ * τα πατρφα δόγματα * ο Λόγος έκκαλύπτει.

Προχείμενον.

'Ανάστα Κύριε, βοήθησον ήμεν, χαι λύτρωσαι ήμας, ένεχεν της δόξης του όνόματός σου.

Στίχ. Ο Θεός, έν τοζς ώσιν ήμων ήχούσαμεν.

Πάσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἐωθινόν. ᾿Ανάστασιν Χριστοῦ ΄ θεασάμενοι· τὸν Πεντηχοστὸν Ψαλμὸν, χαὶ τὰ λοιπά.

Κανών 'Αναστάσιμος. Ποίημα Ιωάννου τοῦ Δαμασχηνοῦ.

'Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Ο Εἰρμός.

• αλάσσης * τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις ἴχνεσιν * ὁ πα-

» 🕑 λαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ * σταυροτύποις Μωσέως χερσι *

» τοῦ 'Αμαλήχ την δύναμιν * έν τη έρημφ έτροπώσατο.

Τροπάρια.

Υψώθης * την ήμετέραν ἕχπτωσιν * ἐπανορθούμενος, * ἐν τῷ άγράντω ξύλω τοῦ Σταυροῦ * τὴν ἐν ξύλω ἰώμενος * πανολεθρίαν, Δέσποτα, * ώς άγαθὸς χαὶ παντοδύναμος.

Έν τάφω * σωματιχώς, έν "Αδη δὲ * μετὰ ψυγής ώς Θεός· * έν Παραδείσω δε μετά Αηστοῦ, * χαὶ ἐν θρόνω ὑπῆργες, Χριστε, * μετὰ Πατρός και Πνεύματος, * πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος. Θεοτοχίον.

'Ασπόρως * τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι * ἐχ θείου Πνεύματος * τον τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υίον, * χαι σαρχι ἀπεχύησας * τον έχ Πατρός 'Αμήτορα * χαί δι' ήμας έχ σοῦ 'Απάτορα.

Κανών Σταυροαναστάσιμος, φέρων άχροστιχίδα.

Αίνον 'Ιωάννης μελιηδέα τέτρατον άδει. Ποίημα 'Ιωάννου.

Ο Είρμός. Ανοίξω τὸ στόμα μου.

🔭 άσω τὸ σύντριμμα * τῆς ἀνθρωπότητος, Κύριε, * τῷ θείω σου αίματι * άνασχευάσας αύτην, * χαι συνέτριψας * δυνάστην έν ίσχύι * τὸν πάλαι συντρίψαντα * σοῦ τὸ πλαστούργημα.

Νεχρών έξανάστασις * διὰ νεχρώσεως γέγονας· * ίσχὺς γὰρ ἀφήρηται * της θανατώσεως, * όμιλήσασα * Ζωή τη αίωνίω, * τώ πάντων δεσπόζοντι * σεσαρχωμένω Θεώ.

Θεοτοχίον.

΄ Ωραΐος ὑπέρτερος * τῶν οὐρανίων Δυνάμεων * ο θεΐός σου γέγονεν * οίχος ο εμψυχος, * ή εν μήτρα σε * βαστάσασα Παρθένος, * τὸ ὄρος τὸ άγιον * σοῦ τοῦ Θεοῦ ήμῶν.

Κανών της Θεοτόχου, ου ή Αχροστιχίς, σύν τοις Είρμοις.

« Τέταρτος ύμνος τη πανευχλεεϊ Κόρη ».

Ο Είρμός. Τριστάτας χραταιούς.

τι σείσθησαν λαοί, * έταράχθησαν έθνη, * βασιλείαι χραταιαί Εδέ * ἔκλιναν, Αγνή, * ἐκ τοῦ φόβου τοῦ τόκου σου· * ήλθε γάρ ο Βασιλεύς μου, * και καθείλε τον τύραννον * και τον Κόσμον φθορας έλυτρώσατο.

Τὸ σχήνωμα αύτοῦ * ὁ οἰχῶν ἐν ὑψίστοις * τοῖς βροτοῖς συγχαταβάς * ήγίασε Χριστός, * χαὶ ἀσάλευτον ἔδειξε· * μόνη γάρ μετά τον τόχον * παρθενίας χειμήλιον * ή τον Κτίστην τεχοῦσα 'Ωδή 🖉. Ο Είρμός. διέμεινεν.

» Ε ύφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ή Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * » Ε Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

΄ Τροπάρια.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, * ἡ νοητὴ xai ἀληθὴς ἄμπελος * έπι σταυρού χρέμαται, * πάσιν άμβροσίαν πηγάζουσα.

'Ως μέγας, ώς φοβερὸς, * ώς τὸ τοῦ "Αδου χαθελών φρύαγμα, * χαὶ ὡς Θεὸς ἄφθαρτος * νῦν σωματιχῶς ἐξεγήγερται.

Θεοτοχίον.

Σύ μόνη τοις έπι γης * των ύπερ φύσιν άγαθων πρόξενος, * Μητερ Θεου, γέγονας· * όθεν σοι το Χαίρε προσάγομεν.

Κανών Σταυροαναστάσιμος.

Τούς σούς ύμνολόγους.

Τοῦ ἀναμέστους μοι ὁ ὄφις * ὀδόντας ἐνέπειρε, Σωτήρ, * οῦς, παντοχράτορ Δέσποτα, * ήλοις χειρῶν σου ἔθλασας· * ὅτι οὐχ ἔστιν ^{*}Αγιος * ^{*}Αγίων πλήν σου, Φιλάνθρωπε.

'Ωράθης, Φιλάνθρωπε, βουλήσει * ἐν τάφφ νεχρὸς ζωοποιὸς, * χαὶ πύλας ἀνεπέτασας * Αδου ταῖς ἀπ' αἰώνων ψυχαῖς * ὅτι οὐχ ἔστιν Αγιος * Αγίων πλήν σου, Φιλάνθρωπε.

Θεοτοχίον.

'Ανήροτος ἄρουρα ώράθης * τὸν στάχυν τεχοῦσα τῆς ζωῆς, * τὸν πᾶσι τοῖς μετέχουσιν * ἀθανασίας πρόξενον, * τὸν ἐν ἱΑγίοις ΊΛγιον * ἰΑγίως ἀναπαυόμενον.

Κανών της Θεοτόχου.

'Αφ' ύψους χατήλθες.

Ρύπτεται βροτών * ή ούσία διά σου * όμιλήσασα άστέχτω θείω πυρί, * ώς έγχρυφίας, πάναγνε * Παρθένε, έξοπτηθείσα * τώ χαι σε άλώβητον * διαφυλάξαντι.

Τίς αὐτη ή ὄντως * πλησίον τοῦ Θεοῦ, * ὡς ὑπερβασα ἀπαντα * τὰ τῶν 'Αγγέλων τάγματα; * Ἡ μόνη ἐν τῷ χάλλει τῆς παρθενίας * οἰα Μήτηρ λάμπουσα * τοῦ Παντοχράτορος.

'Ωδή δ'. 'Ο Ειρμός.

» ' παρθέντα σε ίδουσα ή 'Εχχλησία * έπι σταυρού τον "Ηλιον

Στής διχαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς * εἰχότως χραυ γάζουσα· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τροπάρια.

*Ανελήλυθας τα πάθη μου θεραπεύσων * ἐπὶ σταυροῦ τῷ πάθει τῆς ἀχράντου σαρχός σου, * ἦν ἐχῶν ἐφόρεσας· * διό σοι χραυγάζομεν· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Αναμαρτήτου ο θάνατος γεγευμένος * ζωοποιοῦ τε σώματος τοῦ σοῦ ἐπαξίως, * Δέσποτα, νενέχρωται· * ἡμεῖς δὲ βοῶμέν σοι· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

'Απειρογάμως ἐχύησας, ὦ Παρθένε, * χαὶ μετὰ τόχον ὦρθης παρθενεύουσα πάλιν· * ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς * τὸ Χαῖρέ σοι, Δέσποινα, * πίστει ἀδιστάχτω χραυγάζομεν.

Paracleticus.

86

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Κανών Σταυροαναστάσιμος.

Τήν ανεξιχνίαστον. Νοερώς την αφρητον.

Νενομοθετημένος ών Ίσραήλ * σὲ, Χριστὲ, τὸν νομοθετήσαντα * Θεὸν οὐχ ἔγνω, * ἀλλ' ὡς ἄνομον σταυρῷ * παρανομῶν προσέπηξεν * ὁ νομοθεσίας ἀνάξιος.

Η τεθεωμένη σου, Σώτερ, ψυχή * "Αδου θησαυρούς προνομεύσασα * τὰς ἀπ' αἰῶνος * συνανέστησε ψυχάς· * τὸ ζωηφόρον σῶμα δὲ * πᾶσιν ἀφθαρσίαν ἐπήγασε.

Θέοτοχίον.

Σὲ τὴν ἀειπάρθενον χαὶ ἀληθῆ * πάντες Θεοτόχον δοξάζομεν· * ῆν προετύπου * τῷ θεόπτῃ Μωϋσῇ * ἀχαταφλέχτως, Πάναγνε, * βάτος τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα.

Κανών της Θεοτόχου. Ο χαθήμενος έν δόξη.

Συνανεστράφη ἀνθρώποις * ὁραθεὶς ὁ ᾿Αόρατος, * ἐν μορφῆ ὑπάρχων * τῆς ἀχαταλήπτου Θεότητος· * καὶ μορφωθεὶς ἐκ σοῦ, Κόρη, * τὸ ἀλλότριον * τοὺς εἰδότας σε σώζει ἀγνὴν * Θεομήτορα.

Υπεδέξατο ἐν ὕλη * ή Παρθένος τὸν ἀϋλον, * ἐν μεθέξει ὕλης * βρέφος ἐξ αὐτῆς χρηματίσαντα· * ὅθεν ἐν δύο οὐσίαις * εἰς γνωρίζεται * σαρχοφόρος Θεὸς χαὶ βροτὸς * ὑπερούσιος.

Μετά τόχον σε παρθένον * ὁ παρθένον οἰχήσας σε * χαὶ τεχθεὶς ἀσπόρως * Λόγος χαὶ Θεὸς διεσώσατο, * χαὶ ἐν τῷ τίχτειν παρθένον * διεφύλαξεν, * ὡς Δεσπότης χαὶ Δημιουργὸς * πάσης Κτίσεως. ΄ ῷδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Σύ, Κύριέ μου, φῶς * εἰς τὸν xόσμον ἐλήλυθας, * φῶς ἄγιον
 Ξέπιστρέφον * ἐx ζοφώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦν τάς σε. Τροπάρια.

Σύ, Κύριε, πρὸς γῆν * συμπαθῶς χατελήλυθας· * σὒ ὕψωσας τὴν πεσοῦσαν * τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν * ἐν ξύλφ ἀναρτώμενος.

Σὺ ἦράς μου, Χριστὲ, * τῶν πταισμάτων τὸ ἔγκλημα· * σὺ ἔλυσας τὰς ὀδύνας * τοῦ θανάτου, Οἰκτίρμον, * τῆ θεία 'Αναστάσει σου. Θεοτοχίον.

Σὲ ὅπλον ἀφραγὲς * κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· * σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * Θεόνυμφε, κεκτήμεθα. Κανών Σταυροαναστάσιμος.

Έξέστη τὰ σύμπαντα. Μερίς μου εί, Κύριε,

Έδέξατο όλον σε * Αδης ό ἄφρων στόματι· * ξύλφ γάρ παγέντα σε άθρήσας, * λόγχη νυγέντα * ἄπνουν τον ζώντα Θεόν, * ψιλον έλογίσατο βροτόν· * έγνω πειραθείς δέ σοῦ * τὴν ίσχὺν τῆς Θεότητος.

Αυθέντα, Φιλάνθρωπε, * σοῦ τὸν ναὸν τοῦ σώματος * τάφος

μερισάμενος χαι "Αδης * ἄχοντες ἄμφω * δίχας εἰσπράττονται· * ὁ μὲν τῶν ἘΑγίων σου ψυχὰς, * σώματα δὲ ἔτερος * συνεχπέμπων, ἘΑθάνατε.

Θεοτοχίον.

'Ιδού νῦν πεπλήρωται * ἡ τοῦ Προφήτου πρόἐρησις· * σὐ γὰρ, 'Απειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν μήτρα * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, * καὶ τέτοχας ἄχρονον Υίὸν, * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * τὴν εἰρήνην βραβεύοντα.

Κανών της Θεοτόχου.

Νύν άναστήσομαι.

Οίχον της δόξης σε, * όρος Θεοῦ ἄγιον, 'Αγνή, * νύμφην πα-Οστάδα, * ναὸν ἀγιάσματος * ἐ Υιὸς ὁ τοῦ Θεοῦ * ἐν σοι οἰχήσας * χαι παράδεισον τρυφῆς * ἀιδίου ἡμιν εἰργάσατο.

Σάρχα έξ αίματος * παρθενιχοῦ είληφας, Χριστὲ, * ἄσπορον, ἄχραντον * χαὶ ἐνυπόστατον, * λογιχὴν χαὶ νοεράν * ἐμψυχωμένην, * ἐνεργῆ, θελητιχὴν, * αὐτοδέσποτον, αὐτεξούσιον.

Τύραννον φρόνημα * παρθενική ήσχυνε γαστήρ· * βρέφος ἀσπίδων γὰρ * τρώγλην ψυχόλεθρον * ἐξηρεύνησε χειρι, * και ἀποστάξην * ἀλαζόνα καθελόν * τῶν πιστῶν τοῖς ποσιν ὑπέταξεν.

Ωδή ς΄. Ο Ειρμές.

Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ ἘΧΧλησία βοặ
 σοι, * ἐχ Δαιμόνων λύθρου χεχαθαρμένη * τῷ δι' οἶχτον *

Τοι, ^{*} εχ Δαιμονων Λυθρου χεχαθαρμενη ^{*} τω οι οιχτον
 έχ της πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Τροπάρια.

'Ανηλθες * έν σταυρφ δυναστείαν ζωσάμενος, * και συμπλακεις τφ τυράννφ * ώς Θεός ἐξ ὕψους κατέρραξας· * τὸν 'Αδὰμ βὲ * ἀηττήτφ παλάμη ἀνέστησας.

Ανέστης * έξαστράπτων ώραζος ἐχ τάφου, Χριστὲ, * καὶ διεσκέδασας πάντας * τοὺς ἐχθροὺς τῆ θεία σου δυναστεία, * καὶ τὰ πάντα * ὡς Θεὸς εὐφροσύνης ἐπλήρωσας.

Θεοτοχίον.

Ω θαῦμα * τῶν ἀπάντων θαυμάτων χαινότερον! * ὅτι Παρθένος ἐν μήτρα * τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα * ἀπειράνδρως * συλλαβοῦσα οὐχ ἐστενοχώρησεν.

Κανών Σταυροαναστάσιμος.

*Ηλθον είς τὰ βάθη της θαλάσσης.

Διήνοιξε φάρυγγα ό "Αδης * χαι χαταπέπωχε με, * χαι ψυχήν Δεπλάτυνεν ό άφρων * άλλ ό Χριστός * χαταβάς άνήγαγε * την ζωήν μου ώς Φιλάνθρωπος.

Έάλω ο θάνατος θανάτω· * ο γάρ θανών άνέστη * άφθαρ-

ти ктріаки проі.

σίαν μοι δεδωρημένος. * ἐμφανισθεὶς * Γυναιξὶ προσφθέγγεται * τὴν χαρὰν δὲ ὁ ἀθάνατος.

Θεοτοχίον.

'Αστέχτου Θεότητος χωρίον * ή χαθαρὰ νηδύς σου * ἀναδέδειχται, ὦ Θεοτόχε· * ἤ ἀδεῶς * οὐρανῶν τὰ Τάγματα * ἀτενίσαι οὐ δεδύνηνται.

Κανών της Θεοτόχου. Ο αὐτός.

Πάλαι μέν ήπάτησεν ό ὄφις * χαι έθανάτωσε με * διὰ τῆς προμήτορός μου Εὕας· * νῦν δὲ, Αγνή, * διὰ σοῦ ὁ πλάσας με * ἐχ φθορᾶς ἀνεχαλέσατο.

Αβυσσός σε ἄβυσσον ἀἰρἡτως * τῆς εὐσπλαγχνίας, Κόρη, * ἐχλεχτὴν ἀνέδειξε θαυμάτων· * χαὶ γὰρ ἐχ σοῦ * ἀστραπῆ Θεότητος * μαργαρίτης Χριστός ἔλαμψεν.

Κουταχιου. Έπεφανης σήμερου.

Ο Σωτήρ χαι ρύστης μου * ἀπὸ τοῦ τάφου * ὡς Θεὸς ἀνέστησεν * ἐχ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, * χαι πύλας ^{*}Αδου συνέτριψε, * χαι ὡς Δεσπότης * ἀνέστη τριήμερος.

'O Oixos.

Τὸν ἀναστάντα ἐχ νεχρῶν * Χριστὸν τὸν ζωοδότην * τριήμερον ἐχ τάφου, * χαὶ πύλας τοῦ θανάτου * σήμερον συνθλάσαντα * τῆ δυνάμει τῆ αὐτοῦ, * τὸν "Ἀδην τε νεχρώσαντα, * χαὶ τὸ χέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, * χαὶ τὸν 'Ἀδὰμ σὺν τῆ Ἐὐα ἐλευθερώσαντα * ὑμνήσωμεν, πάντες οἱ γηγενεῖς, * εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐχτενῶς. * Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος χραταιὸς Θεὸς * χαὶ Δεσπότης * ἀνέστη τριήμερος.

Ωδή ζ΄. Ο Ειρμός.

» Τν τη χαμίνω * Αβραμιαΐοι Παίδες τη Περσιχή * πόθω *

Εισεβείας μάλλον ή τη φλογι * πυρπολούμενοι έχραύγαζον· *

» Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε. Τροπάρια.

Πρὸς ἀφθαρσίαν * ἡ ἀνθρωπότης ἀνακέκληται * θείφ * λουσαμένη αίματι τοῦ Χριστοῦ, * εὐχαρίστως ἀναμέλπουσα· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

'Ως ζωηφόρος, * ώς Παραδείσου ώραιότερος * ὄντως * xal παστάδος πάσης βασιλιχής * ἀναδέδειχται λαμπρότερος, * Χριστε, ὁ τάφος σου, * ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Θεοτοχίον.

Τὸ τοῦ ἡψίστου * ἡγιασμένον θεῖον σχήνωμα, * χαῖρε· * διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, * Θεοτόχε, τοῖς χραυγάζουσιν· * Εὐλογημένη σὺ * ἐν γυναιξιν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

Κανών Σταυροαναστάσιμος.

Ούκ έλάτρευσαν τη Κτίσει.

Έ ταπείνωσας έν ξύλφ άναρτώμενος * ὄμμα μετέωρον, * χαι έπηρ-Εμένην όφρῦν * εἰς γῆν χαταβέβληχας * σώσας τὸν ἀνθρωπον, * Υπερύμνητε· * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * χαι Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τή δυνάμει σου τὸ χέρας ἡμῶν ὕψωσον * τῶν λατρευόντων σοι, * ὁ ἀναστὰς ἐχ νεχρῶν, * χαὶ ^{*}Αδου χενώσας πρὶν * τὸν πολυάνθρωπον * πλοῦτον, Δέσποτα· * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * χαὶ χαὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Τριαδιχόν.

'Ρήσεσι θείαις ἐπόμενοι δοξάζομεν * μίαν Θεότητα, * ὡς ἐν λαμπάσι τρισὶν, * ἀσύγχυτον, ἄτμητον * αἴγλην ἀνέσπερον, * τὴν φωτίζουσαν * πᾶσαν τὴν Κτίσιν ψάλλουσαν· * Ο Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Κανών της Θεοτόχου. Νέοι τρείς έν Βαβυλώνι.

"Ελχει με πρός ύμνφδίαν * πόθου του παρθενιχου * τὸ πῦρ τὸ Εἰγχάρδιον, * βοαν τῆ Μητρί χαι Παρθένφ· * Εὐλογημένη, * Κύριος μετὰ σοῦ τῶν Δυνάμεων.

'Υπερτέρα τῶν κτισμάτων * ὥρθης, ὡς τὸν Ποιητὴν * τεχοῦσα καὶ Κύριον· * διό σοι βοῶ, Θεοτόκε· * Εὐλογημένη, * Κύριος μετὰ σου τῶν Δυνάμεων.

Τριαδιχόν.

Κυριότητά σε μίαν * σέβων ἐν ἀγιασμοῖς * τρισιν ἀδιαίρετον * ὑμνῶ, τρισυπόστατε Φύσις, * Εὐλογημένη, * χράζων σοι, ἡ τὸ πᾶν διἴθύνουσα.

'Ωδή η'. 'Ο Ειρμός.

γειρας έχπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * έν λάχχω

» Λεφραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετήν περιζωσάμε-

» νοι * oi εύσεβείας ερασταί * Παίδες, χραυγάζοντες· * Εύλογεί-

τε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Χεϊρας ἐχπετάσας ἐν σταυρῷ, * τὰ ἔθνη ἄπαντα * ἐπισυνήγαγες, * χαὶ μίαν ἔδειξας, Δέσποτα, * Ἐχχλησίαν ἀνυμνοῦσάν σε * τοῖς ἐπὶ γῆς χαὶ οὐρανοῦ * συμφώνως ψάλλουσιν· * Ἐὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Λευχείμων ώράθη γυναιξί * τῷ ἀπροσίτῷ φωτὶ * τῆς ἀναστάσεως * χαταστραπτόμενος Αγγελος· * Τί τὸν ζῶντα ἐν τῷ τάφῷ, βοῶν, * ἐπιζητεῖτε ὡς θνητόν; * ὄντως ἡγέρθη Χριστὸς, * ῷ βοῶμεν· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Σύ μόνη έν πάσαις γενεαζ, * Παρθένε άχραντε, * Μήτηρ

ТН КҮРІАКН ПРОІ.

286

έδείχθης Θεοῦ· * σὺ τῆς Θεότητος γέγονας * ἐνδιαίτημα, Πανάμωμε, * μὴ φλογισθεταα τῷ πυρὶ * τοῦ ἀπροσίτου φωτός· * ὅθεν .πάντες * σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία θεόνυμφε.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Πατδας εύαγετς.

Πήν άδιχον βλέπουσα σφαγήν σου * ή Κτίσις χατηφιώσα έπωδύρετο· * γῆς ταρασσομένης γὰρ, * ζόφον ὡς ἰμάτιον * μελαμβαφές ὁ ἥλιος * περιεβάλλετο· * ἡμεῖς δέ σε ἀπαύστως ὑμνοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο συγχαταβάς μοι μέχρις "Αδου, * χαὶ πᾶσιν ὀδοποιήσας τὴν ἀνάστασιν, * αὐθις ἀναβέβηχας * ἄρας με ἐπ' ὤμων σου, * χαὶ πῷ .Πατρὶ προσήγαγες· * ὅθεν χραυγάζω σοι· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖ-፻፷, * τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδιχόν.

Νοῦν πρῶτον χαὶ αἰτιον ἀπάντων * Πατέρα μόνον ἀναίτιον δοξάζομεν, * Δόγον τε τὸν ἀναρχον, * Πνεῦμα τὸ Παράχλητον, * ἔνα Θεὸν χαὶ Κύριον * χαὶ Ποιητὴν τοῦ παντὸς, * Τριάδα συμφυῆ προσχυνοῦντες * χαὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Κανών τῆς Θεοτόχου. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Τα πλευράς του Αδάμ πλαστουργήσας σε * έχ τῆς σῆς παρ-Εθενίας σεσάρχωται * ό τῶν ἀπάντων Κύριος, * ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Εν σχηνή 'Αβραάμ έθεάσατο * τὸ ἐν σοὶ, Θεοτόχε, μυστήριον· * τὸν γὰρ Υἰόν σου ἄσαρχον * ὑπεδέξατο μέλπων· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ισαρίθμους Τριάδος διέσωσε * τὸ τῆς σῆς παρθενίας προχάραγμα· * ἐν γὰρ παρθένοις σώμασι * κατεπάτουν τὴν φλόγα, * Κόρη, βοῶντες· * Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

Α ίθος ἀχειρότμητος ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, *

Λ άχρογωνιατος ἐτμήθη, * Χριστὸς συνάψας * τὰς διεστώσας

.» φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σέ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ολον με ανείληφας όλος * έν συναφεία ασυγχύτω, * όλω μοι διδούς, * ο Θεός μου, * την σωτηρίαν * δια τοῦ παθους σου, * δ έν σταυρῷ ὑπέμεινας * σωματιχῶς δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Οἱ σοὶ Μαθηταὶ χαθορῶντες * ἀνεφγμένον σοῦ τὸν τάφον, * χαὶ τὰς θεοφόρους σινδόνας * χεχενωμένας * τῆ ἀΑναστάσει σου, * σὺν τῷ ἀΑγγέλφ ἔλεγον· * Όντως ἐγήγερται ὁ Κύρως! Τριαδιχόν.

Μονάδα μέν θείας ούσίας, * άλλ ύποστάσεων Τριάδα, * πάν-

τες οι πιστοί προσχυνοῦμεν, * ἐν ἀσυγχύτοις * ταῖς ὑποστάσεσιν * Ισοσθενῆ, ὀμότιμον, * ἦν εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Απας γηγενής.

Δόλφ τῆς Ἐδἐμ * ἐρπύσας ὁ ὄφις με * εἰλεν αἰχμάλωτον· * Δπρὸς τὴν τοῦ Κρανίου δὲ * χρατίστην πέτραν * τοῦτον ἦδάφισεν * ὁ παντοχράτωρ Κύριος * χαθάπερ νήπιον· * τῆς τρυφῆς δὲ * αῦθίς μοι τὴν εἴσοδον * διὰ ξύλου Σταυροῦ ἀνεπέτασεν.

"Εθου χραταιά * έχθροῦ ὀχυρώματα * νῦν εἰς ἐρήμωσιν· * τη παναλχεστάτη δὲ * χειρὶ τὸν πλοῦτον * τούτου διήρπασας, * ἐκ χενεώνων "Αδου με * συναναστήσας, Χριστὲ, * χαὶ τὸν πάλαι * ἄμετρα χαυχώμενον * ὡς γελοῖον παιζόμενον ἔδειξας.

Ιθι τοῦ πτωχοῦ * λαοῦ σου τὴν χάχωσιν * ἐπισχεψόμενος· * τῆ συμπαθεστάτῃ δὲ * χαὶ χραταιῷ σου * χειρὶ δυνάμωσον * τὸν σταυροφόρον "Αναχτα * χατὰ βλασφήμων ἐχθρῶν * ἐξελέσθαι * σοῦ τὴν περιούσιον * χληρουχίαν, Χριστὲ, ὡς Φιλάνθρωπος.

Κανών της Θεοτόχου. Κρυπτόν θετον.

Ορώμεν ώς χρινόν σε * τη άλουργίδι * βεβαμμένην, "Αχραντε, * Οτοῦ θείου Πνεύματος * τῶν ἀχανθῶν * ἐν μέσφ ἐχλάμπουσαν, * χαι εὐωδίας * πληροῦσαν τούς σε γνησίως μεγαλύνοντας.

'Ρευστήν προσλαβόμενος * βροτείαν φύσιν * έκ τῆς σῆς, Πανάμωμε, * γαστρὸς ὁ "Αφθαρτος, * ἐν ἑαυτῷ * ἀνέδειξεν ἀῥῥευστον * - δι' εὐσπλαγγνίαν· * διό σε ὡς Θεοτόχον μεγαλύνομεν.

Η πάντων δεσπόζουσα * τῶν ποιημάτων, * τῷ λαῷ σου δώρησαι * τὰ νίχης τρόπαια, * τὰν δυσμενη * τεθεῖσα ὑπόσπονδον * τη Ἐκκλησία, * ἱνα σε ὡς Θεοτόχον μεγαλύνωμεν.

Είς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Αναστάσιμα. Ήχος δ'.

Ο σταυρόν ύπομείνας και θάνατον, * και άναστας έκ τών νεκρῶν, * παντοδύναμε Κύριε, * δοξάζομέν σου τὴν 'Ανάστασιν.

'Εν τῷ σταυρῷ σου, Χριστὲ, * τῆς ἀρχαίας ϫατάρας * ἡλευθέρωσας ἡμᾶς, * καὶ ἐν τῷ θανάτῷ σου * τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα * Διάβολον κατήργησας· * ἐν δὲ τῆ ἐγέρσει σου * χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας· * διὸ βοῶμέν σοι· * Ο ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * Κύριε, δέξα σοι.

Τῷ σῷ Σταυρῷ, Χριστὲ Σωτήρ, * ὀδήγησαν ἡμᾶς * ἐπὶ τὴν ἀλήθειἀν σου, * καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· * ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῆ ἀμαρτία, * ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, * φιλάνθρωπε Κύριε, * τῆ πρεσβεία τῶν Αγίων σου.

Τών Πατριχών σου χόλπων * μή χωρισθείς, * μονογενές Λόγε του Θεου, * ήλθες έπι γης δια φιλανθρωπίαν, * ανθρωπος γενό-

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

μενος άτρέπτως, * χαὶ σταυρὸν χαὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρχὶ, * ὁ ἀπαθὴς τῷ Θεότητι· * ἀναστὰς δὲ ἐχ νεχρῶν * ἀθανασίαν παρέσχες * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, * ὡς μόνος παντοδύναμος.

Έτερα Στιχηρά Ανατολικά.

Θάνατον χατεδέξω σαρχὶ * ἡμῖν ἀθανασίαν * πραγματευσάμενος, Σωτήρ· * χαὶ ἐν τάφῷ ῷχησας, * ἕνα ἡμᾶς τοῦ ^{*}Αδου ἐλευθερώσης * συναναστήσας ἑαυτῷ, * παθών μὲν ὡς ἄνθρωπος, * ἀλλ' ἀναστὰς ὡς Θεός· * διὰ τοῦτο βοῶμεν· * Δόξα σοι, ζωοδότα Κύριε, * μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτραι ἐσχίσθησαν, Σωτήρ, * ὅτε ἐν τῷ Κρανίῳ * ὁ σταυρός σου ἐπάγη * ἔφριξαν ^{*}Αδου πυλωροί, ὅτε ἐν τῷ μνημείῳ * ὡς θνητὸς χατετέθης * χαὶ γὰρ τοῦ θανάτου * χαταργήσας τὴν ἰσχὺν * τοῖς τεθνεῶσι πᾶσιν * ἀφθαρσίαν παρέσχες * τῆ 'Αναστάσει σου, Σωτήρ. * Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι.

'Επεθύμησαν Γυναϊχες * ίδείν σου τὴν 'Ανάστασιν, Χριστὲ ὁ Θεός· * ἦλθε προλαβοῦσα * Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, * εὐρε τὸν λίθον ἀποχυλισθέντα τοῦ μνήματος, * χαὶ τὸν ᾿Αγγελον χαθεζόμενον * χαὶ λέγοντα· * Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν χεχρῶν; * ἀνέστη ὡς Θεὸς, ἱνα σώση τὰ σύμπαντα. Ποῦ ἔστιν Ίησοῦς, * ὅν ἐλογίσασθε φυλάττειν; * εἴπατε, Ίου-

Ποῦ ἔστιν Ίησοῦς, * ὄν ἐλογίσασθε φυλάττειν; * εἰπατε, Ίουδαῖοι· * ποῦ ἔστιν, * ὄν ἐθήχατε ἐν τῷ μνήματι * τὸν λίθον σφραγίσαντες; * δότε τὸν νεχρὸν, * οἱ τὴν ζωὴν ἀρνησάμενοι· * δότε τὸν ταφέντα * ἡ πιστεύσατε τῷ ἀναστάντι· * xâν ὑμεἰς σιγήσητε, * τοῦ Κυρίου τὴν ἔγερσιν * οἱ λίθοι χεχράξονται, * μάλιστα ὁ ἀποχυλισθεἰς * ἐχ τοῦ μνήματος. * Μέγα σου τὸ ἔλεος! * μέγα τὸ μυστήριον * τῆς οἰχονομίας σου! * Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ καὶ •ἱ Μακαρισμοί. Προσόμοια η΄.

Διὰ ξύλου ὁ ᾿Αδὰμ * Παραδείσου γέγονεν ἄποιχος, * διὰ ξύλου Δδὲ σταυροῦ * ὁ Ληστής Παράδεισον ῷχησεν· * ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος * ἐντολήν ήθέτησε τοῦ ποιήσαντος, * ὁ δὲ συσταυρούμενος * Θεὸν ὡμολόγησε τὸν χρυπτόμενον, * Μνήσθητί μου, βοῶν, * ἐν τῇ Βασιλεία σου.

Ο ύψωθείς έν τῷ σταυρῷ * xai τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, * xai ἐξαλείψας ὡς Θεὸς * τὸ xaθ' ἡμῶν χειρόγραφον, Κύριε, * Αηστοῦ τὴν μετάνοιαν * xai ἡμῖν παράσχου, μόνε Φιλάνθρωπε, * τοῖς πίστει λατρεύουσι, * Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, xai βοῶσί σοι. * Μνήσθητι xai ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλεία σου.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν * ἐν τῷ σταυρῷ τῆ λόγχῃ διέϸἑηξας· * xal λογισθεὶς ἐν τοῖς νεχροῖς * τὸν ἐχεῖσε τύραννον ἔδησας, * ἑυσάμενος ἀπαντας * ἐχ δεσμῶν τοῦ ^{*}Αδου τῆ 'Αναστάσει σου· * δι' ἦς ἐφωτίσθημεν, * φιλάνθρωπε Κύριε, xal βοῶμέν σοι· Μνήσθητι xal ἡμῶν * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Ο σταυρωθείς χαι άναστας * ώς δυνατος έχ τάφου τριήμερος, * χαι τον πρωτόπλαστον 'Αδαμ * έξαναστήσας, μόνε 'Αθάνατε, * χάμε είς μετάνοιαν * έπιστρέψαι, * Κύριε, χαταξίωσον, * έξ όλης χαρδίας μου * χαι έν θερμη τη πίστει άει χραυγάζειν σοι· * Μνήσθητί μου, Σωτήρ, * έν τη Βασιλεία σου.

Δι' ήμας ὁ ἀπαθὴς * παθητὸς ἐγένετο ἀνθρωπος, * καὶ ἑκουσίως ἐν σταυρῷ * προσηλωθεὶς ἡμας συνανέστησε· * διὸ καὶ δοξάζομεν * σὐν τῷ σταυρῷ τὸ Πάθος καὶ τὴν 'Ανάστασιν, * δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, * δι' ὧν καὶ σωζόμεθα ἀνακράζοντες· * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Τὸν ἀναστάντα ἐχ νεχρῶν, * χαὶ τὸ τοῦ "Αδου χράτος σχυλεύσαντα * χαὶ ὁραθέντα γυναιξὶ * Μυροφόροις λέγοντα, Χαίρετε, * πιστοὶ δυσωπήσωμεν, * ἐχ φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * χραυγάζοντες πάντοτε * Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν· * Μνήσθητι χαὶ ἡμῶν * ἐν τῆ Βασιλεία σου. Δόξα.

Τὸν Πατέρα xαὶ Υἰὸν, * xαὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἄγιον * ὑμοφρόνως οἱ πιστοὶ * δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, * Μονάδα Θεότητος * ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ὑποστάσεσιν, * ἀσύγχυτον μένουσαν, * ἀπλῆν, ἀδιαίρετον xαὶ ἀπρόσιτον, * δἱ ἡς ἐχλυτρούμεθα * τοῦ πυρὸς τῆς χολάσεως.

Και νῦν. Θεοτοχίον.

Τὴν Μητέρα σου, Χριστὲ, * τὴν ἐν σαρχὶ ἀσπόρως τεχοῦσάν σε, * χαὶ παρθένον ἀληθῶς, * χαὶ μετὰ τόχον μείνασαν ἀφθορον, * αὐτήν σοι προσάγομεν * εἰς πρεσβείαν, Δέσποτα πολυέλεε· * πταισμάτων συγχώρησιν * δώρησαι πάντοτε τοῖς βοῶσί σοι· * Μνήσθητι χαὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλεία σου.

ТН КҮРІАКН ЕΣПЕРАΣ.

¥�������������������

Εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτιχά. Ἡχος δ΄. ὡΩς γενναΐον ἐν Μάρτυσι.

Δεῦρο, τάλαινα, πρόσπεσον * τῷ Θεῷ ἐν θερμότητι * τῶν δαχρύων χράζουσα * τὸ Ἡμάρτηχα· * ψυχὴ παμβέβηλε, ὅλεων * τὸν Κριτὴν ἀπέργασαι * πρὸ τοῦ τέλους, χαὶ αὐτῷ * ἐχ χαρδίας Paracloticus. 87

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

άν άκραξον· * Μή ἀπώση μου * στεναγμούς, ο Θεός μου,* μή παρόψη * συντριβήν μου της χαρδίας, * ὦ πολυεύσπλαγχνε Κύριε.

Έν νυχτί χαι ήμέρα τε * ό ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος * πολεμῶν οὐ παύεται * δελεάσαι με, * χαὶ πρὸς ἀπώλειαν ἕλχει με,* χαχίας πρὸς βάραθρα· * ἀλλ' ὡς μόνος ἀγαθὸς, * τῆς αὐτοῦ τυραννίδος με * ἀπολύτρωσαι * χαὶ παντοίας ἀνάγχης, * Ἱησοῦ μου * ὑπεράγαθε, καὶ σῶσον * ἐχ πολυτρόπων χολάσεων.

Οἰκητήριον γέγονα * λογισμῶν τῶν θλιβόντων με, * καὶ ἀλλοτριούντων με * ἐκ σοῦ, Δέσποτα· * τὰς ἐντολάς σου ἡθέτησα, * ποιεῖν σου τὸ θέλημα * οὐκ ἡθέλησά ποτε· * ἀλλ' εὐδόκησον, Κύριε, * ἐνοικῆσαί μοι * διὰ πλῆθος ἐλέους, * καὶ διδάξαι * τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τών 'Ασωμάτων, όμοια.

Σοῦ τῆς θείας ἐλλάμψεως * δεχτικά καταγώγια * καὶ δοχεία πάνσεπτα * κατεσκεύασας * τὰ τῶν ᾿Αγγέλων στρατεύματα * καὶ θεία συστήματα, * σοῦ τῆς δόξης θεωροὺς, * παραστάτας τοῦ θρόνου σου, * τοὺς τὸν λόγον σου * δυνατῶς ἐν ἰσχύί * ἐκτελοῦντας, * καὶ συντόνως ἐκπληροῦντας * τὰς ἐντολάς σου, Φιλάνθρωπε.

'Αγαθότητος πέλαγος * άναφαίνειν βουλόμενος * άγαθος ών, "Αναρχε, * πρωτον ἕχτισας * παντοδυνάμφ σου νεύματι * χαι θείφ προστάγματι * των 'Αγγέλων τοὺς χοροὺς * χαὶ Δυνάμεων τάγματα· * ὄντως ἕδει γὰρ * τὸ χαλὸν ἐχχυθῆναι * χαὶ ὁδεῦσαι, * χαὶ ὡς πλείονα γενέσθαι * τὰ σὰ δωρήματα, Δέσποτα.

Σεραφιμ έξαπτέρυγα, * Χερουβιμ πολυόμματα, * ἐπηρμένοι Θρόνοι τε * περιέπουσι, * τῆς φωτουργοῦ σου ἐλλάμψεως * ἀμέσως μετέχοντες, * Κυριότητες, 'Αρχαί, * Ἐξουσίαι, 'Αρχάγγελοι * καὶ οἱ 'Αγγελοι, * καὶ Δυνάμεις αἰ θεῖαι * τὴν σὴν δώξαν, * Παντοχράτορ, εὐφημοῦντες, * ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσί σε.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, όμοιον.

'Ως πρεσβείαν ἀχοίμητον * χαὶ παράχλησιν ἔμμονον * κεκτημένη, Πάναγνε, * πρὸς τὸν Κύριον, * τοὺς πειρασμοὺς χαταχοίμισον, * τὰ χύματα πράϋνον * τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, * χαὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν * τὴν χαρδίαν μου * παραχάλεσον, Κόρη, * δυσωπῶ σε, * χαὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, * ὅπως ἀξίως δοξάζω σε. 'Απόστιχα Κατανυχτικά.

"Ηθελον δάχρυσιν έξαλείψαι * τῶν ἐμῶν πτάισμάτων, Κύριε, τὸ χειρόγραφον, * χαὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου * διὰ μετανοίας εὐαρεστῆσαί σοι· * ἀλλ ὁ ἐχθρὸς ἀπατῷ με, * χαὶ πολεμεί τὴν ψυχήν μου· * Κύριε, * πριν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, * σῶσόν με.

Ομοιον.

Τίς χειμαζόμενος και προστρέχων * τῷ λιμένι τούτῷ οὐ διασώζεται; * ή τίς όδυνώμενος και προσπίπτων * τῷ ἰατρείῷ τούτῷ οὐ θεραπεύεται; * Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων * και 'Ιατρὲ τῶν νοσούντων, * Κύριε, * πριν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, * σῶσόν με.

Μαρτυριχόν.

Ο ένδοξαζόμενος * έν ταϊς μνείαις τῶν ἀΥίων σου, Χριστὲ ό Θεὸς, * ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, * Χατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα έλερς. Δόξα... καὶ νῶν. Θεοτοχίον.

Χαΐρε, φωτὸς Νεφέλη· * χαΐρε, Λυχνία φωτεινή· * χαΐρε, Στάμνε ή τοῦ Μάννα· * χαΐρε, ή 'Ράβδος 'Ααρών· * χαΐρε, Βάτε ἄφλεκτε· * χαΐρε, Λαμπάς· * χαΐρε, Θρόνε· * χαΐρε, ^{*}Ορος άγιον· * χαΐρε, Παράδεισε· * χαΐρε, θεία Τράπεζα· * χαΐρε, Πύλη μυστική· * χαΐρε, * ή πάντων έλπίς.

<mark>ᠳᢧᡘᡐᡆᡗᡣᠴᡗᡆᡗᡆᡗᡆᡗᡆᡗᡆᡗᡆᡗᡆᡗᢣᡆᡗᢣᡆᡘᡐᡵᡘᡐᡵᡘᡐᡵᡘᢣᢛᡗᢣᢛᡗᢣᡅᡗᢣᡅᡗᡧᡅᡐᡆᡘᡐᡆᡘᡐᡆᡘᢣᡅᡗᢣᡅᡗᡆᡘ</mark>

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ. ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυχτιχά. Ήχος δ΄.

Γιήν ταπεινήν μου ψυχήν * ἐπίσχεψαι, Κύριε, * την ἐν ἀμαρτίαις * τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν· * ὃν τρόπον την Πόρνην,* δέξαι χάμε χαι σώσον με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος * τῆς παρούσης ζωῆς * ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον * τῶν πολλῶν μου χαχῶν * καὶ μὴ ἔχων τὸν χυβερνήτῃν λογισμὸν, * τὴν τοῦ Πέτρου σοι προσφθέγγομαι φωνήν * Σῶσόν με, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * σῶσόν με ὡς Φιλάνθρωπος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Φοβερόν τὸ μυστήριον * xai τὸ θαῦμα παράδοξον, * πῶς ἡ Παρθένος σε * τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων ἐβάστασε, * xai μετὰ τόχον πάλιν σώα * xai παρθένος διέμεινεν! * Ο τεχθείς ἐξ αὐτῆς,* τὴν Πίστιν στήριξον, * τὰ ἔθνη πράϋνον, * xai τὸν Κόσμον εἰρήνευσον, ὁ Θεὸς, * ὡς Φιλάνθρωπος.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα.

Ταχώ προχατάλαβε.

Ταχύ συνεισείλθωμες * εἰς τὸν νυμορῶνα Χριστοῦ, * καὶ πάντες ἀκρύσωμεν * τῆς μαχαρίας φωνῆς * αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμιῶν· * Δεῦτε, οἱ ἀγαπῶντες * τὴν οὐράκιου δόξαν, * μέτοχοι γεγονότες * τῶν φρονίμων παρθένων, * φαιδρύνατε τὰς λαμπάδας ὑμῶν * διὰ τῆς τίστεως.

Κατεπλάγη Ιωσήφ.

'Αναλόγισαι, ψυχή, * πῶς παραστῶμεν τῷ Κριτῆ· * ἐν τῆ ὥρα τῆ φριχτῆ * τίθενται θρόνοι φοβεροι, * χαι τῶν ἀνθρώπων αι πράξεις διελέγχονται· * τότε ὁ Κριτής ἀδυσώπητος· * πρὸ βήματος γὰρ πῦρ προπορεύεται * ὥσπερ ἀγρία θάλασσα σὺν ῆχψ * χαταχαλύπτον τοὺς πταίσαντας. * 'Αναλογίζου * ταῦτα, ψυχή μου, * χαι τὰ ἔργα σου εῦθυνον.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Η χυρίως χαὶ ἀληθῶς Θεοτόχος * πρεσβεύουσα * ὡς Μήτηρ ἐν παἰρἡησία * τῷ Γίῷ σου χαὶ Θεῷ ἡμῶν, * διαφύλαξον ποίμνην ἐξαιρέτως * τῆ σχέπῃ σου προστρέχουσαν, * ἐν σοὶ τὸ χράτος ἔχουσαν, * πρὸς σὲ χαταφεύγουσαν, * τὸν λιμένα, τὸ τεῖχος, * τὴν μόνην προστασίαν * τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετά την γ'. Στιχολογίαν, έτερα.

Ταχύ προχατάλαβε.

'Αύλοις ἐν στόμασι, ^{*} Τριὰς ὑπέρθεε, * ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε * τῶν 'Ασωμάτων χοροὶ, * καὶ φόβφ παρίστανται, * ^{*}Αγιος, ἐκβοῶντες, * Τρισυπόστατε Φύσις. * Ἐλέησον γοῦν χειρῶν σου * τῶν οἰχείων τὸ πλάσμα * αὐτῶν ταῖς ἰχεσίαις, * μόνε Φιλάνθρωπε. Μαρτυριχόν.

Σήμερον * τὰ τῶν ἀΑγγέλων στρατεύματα * ἐν τῆ μνήμη τῶν ἀΑθλοφόρων * παραγέγονε, * τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, * xαὶ τὴν Οἰχουμένην τῆ χάριτι φαιδρύναι· * δι' αὐτῶν, ὁ Θεὸς, δυσωπούμενος, * δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Τη ἀνατραφείση ἐν τῷ ναῷ * εἰς τὰ ᾿Αγια τῶν ᾿Αγίων, * τῆ περιβεβλημένη τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, * καὶ τὴν ἄμετρον παρθενίαν * ὁ ᾿Αρχιστράτηγος Γαβριὴλ * προσέφερεν οὐρανόθεν * τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ Χαῖρε· * Χαῖρε, εὐλογημένη, * χαῖρε, δεδοξασμένη, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κανών Κατανυχτιχός, οὐ ή Αχροστιχὶς, (ἄνευ τῶν Θεοτοχίων).

Σῶσόν με Σῶτερ, ὡς τὸν ἘΑσωτον πάλαι. Ἰωσήρ. ᾿Ωδὴ ά. Ἡχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » πριστάτας χραταιούς, * ό τεχθείς έχ Παρθένου, * άπαθείας
- » Lέν βυθφ * ψυχής τὸ τριμερές * χαταπόντισον, δέομαι· * ٥-
- » πως σοι ώς ἐν τυμπάνφ * τῆ νεχρώσει τοῦ σώματος * ἐπινίχιον
 » ἄσω μελφδημα.

Σωτήρ μου, 'Ιησοῦ, * ὁ τὸν ᾿Ασωτον σώσας, * ὁ τῆς Πόρνης τὸν χλαυθμὸν * δεξάμενός ποτε, * ὁ Τελώνην στενάξαντα * νεύματί σου διχαιώσας, * άναρίθμητα πταίσαντα, * ἐπιστρέφοντα δέξαι χαι σώσόν με.

'Ως ύλην δαπανα * την ψυχήν μου χαχίας * ή πυρα, χαι της φλογός * ὑπέχχαυμα ποιεϊ * της μελλούσης, Φιλάνθρωπε· * σβέσον ταύτην δροσισμφ σου * τοῦ ἐλέους, Μαχρόθυμε, * μετανοίας παρέχων μοι δάχρυα.

Μαρτυριχά.

Συνέσεως πολλης * ο χορος πεπλησμένος * τῶν ἀγίων 'Αθλητῶν * ἀσύνετον βουλην * xal ἀλλόχοτον φρόνημα * πάντων τῶν παρανομούντων * νηφαλέως ἐξέχλινε, * xal τῶν θείων βραβείων ἐπέτυχε.

Οί Κόσμου τὰ τερπνὰ * παρωσάμενοι πάντα, * ὑπερχόσμιον ζωὴν * εἰλήφατε σαφῶς, * ᾿Αθλοφόροι πανεύφημοι· * πάσης οὖν με τῆς τοῦ Κόσμου * ἐχλυτρώσασθε σχέσεως * τὸν γνησίως ὑμᾶς μαχαρίζοντα.

Θεοτοχίον.

Υπέρφωτε λαμπὰς * τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, * τῆς ψυχῆς μου τὸν πυρσὸν * σβεννύμενον ἀεὶ * ῥαθυμία προσάναψον, * θείων ἔργων τῷ ἐλαίψ, * Παναγία, ἐπάρδουσα, * ίνα πίστει xαὶ πόθω δοξάζω σε.

Κανών των 'Ασωμάτων, ου ή 'Αχροστιχίς.

« 'Ωδή τετάρτη τῶν 'Ασωμάτων νόων ». Ποίημα Θεοφάνους. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ος νόες χαθαροι * τῷ μεγάλφ χαι πρώτφ * παριστάμενοι Not, * χαι θείας ἀστραπῆς * ἐμπιπλάμενοι, ᾿Αγγελοι, * αἰγλη με τῆ ὑμετέρα * χαταυγάσατε μέλποντα * τὸν παναίτιον Λόγον, πανένδοξοι.

Δι' όλου πρὸς Θεὸν * νενευχότες τῷ πόθφ, * xal ταῖς θείαις xaλλοναῖς * μορφούμενοι ἀεὶ, * ὡ ᾿Αρχάγγελοι ἔνδοξοι, * στάσεσι παναρμονίοις * περιέπετε χράζοντες * ἐπινίχιον ὕμνον τῷ Κτίσαντι. Θεοτοχίον.

Η μόνη ἐν γαστρὶ * δεξαμένη τὸν Λόγον, * ὄν ᾿Αγγέλων στρατιαὶ * δοξάζουσιν ἀεἰ, * τὴν ψυχήν μου χαταύγασον, * λύουσα τῆς ἀμαρτίας * τὴν ζοφώδη χαχόνοιαν, * χαὶ φωτίζουσα γνώσει τοῦ Πνεύματος.

Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

» Αφ΄ ύψους χατηλθες * βουλήσει ἐπὶ γῆς, * ὁ ὑπεράνω πάσης » Αἀρχῆς, * χαὶ ταπεινὴν ἀνύψωσας * ἐξ ^{*}Αδου χατωτάτου *

» φύσιν βροτείαν· * οὐ γὰρ ἔστιν άγιος * πλήν σου, Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Νυχτί με του βίου * τὸ σχότος τῶν παθῶν * χατέλαβε, Χρι-

τη δεγτερά πρωι.

ατέ ο Θεός. * φώς ούν τυγχάνων άδυτον, * άκτισι μετανοίας * με καταυγάσας * σώσόν με, Φιλάνθρωπε, * ίνα δοξάζω σε.

Μερίδος με δείζον, * Χριστέ, τῶν ἐκλεκτῶν, * τῆς ἐναντίας μαίρας, Σωτήρ, * ἀποχωρίσας δάκρυσι * και ἐλεημοσύνη * κεκαβαρμένον, * ὅπως καταχρέως σε * δοξάζω πάντοτε.

Μαρτυριχά.

^{*} Εβάφησαν ὄντως * τοζς αίμασιν ψμῶν * οἰ πόδες, καὶ ὀξύτερον * πρὸς οὐρανὸν ἐβάζισαν, * μετὰ τῆς ἀμαρτίας * τὴν γῆν λιπόντες, * Μάρτυρες ἐφάμιλλοι * θείων Δυνάμεων,

Στρεβλομείνον σώμα * ὑμῶν τοῖς εἰκισμοῖς * ἐλώτο, Χριστοῦ 'Αθληται, * ψυχῆς δὲ ἐκρατύνετο * ὁ τόνος τῆ ἀγάπη * προσδεδεμένος * ἀλύτως τοῦ μτίσαντος * πάντα βουλήμετι.

Θεοτοχίον.

Μαρία, Κυρία * ώς ούσα τοῦ παντός, * την Κύριον γεννήσασα, * χυριευθέντα πάθεσι * τον νοῦν μου, χαι χαχία * μελανωθέντα * ἐλεύθερον ποίησον * χαι καταλάμπρυνον.

Κανών τῶν Ασωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τις ύπερχοσμίαις * ύμνούμενας χοραζ * τας τάξεις τούτων, Χρι-Τις τές * χαι τα των πιστών συστήματα * μιμείζαθει θεοφρόνως * ποίησον, Λόγε· * ού γαρ έστιν άγιες * πλήν σου, Φιλάνθρωπε.

Κρωτος θερμοŭ * συντονία όρεχτών * άμιλομντες πρώτη πηγή, * λειτουργιχώς παρίατασθε, * ύμνοδντες ασιγήτως * μίαν οὐσίαν * Θεότητος μναρχον, * θείοι 'Αρχάγγελοι.

Θεοτοχίον.

Τῶς Εὐας την πάλαι * υπτάραι περιραινώς * διέλυσας τον Χριστον * χυοφορούσα, Μητερ άγνη, * τον πάντας στεφαινούντα * τοις εύλογίας * ού γαρ έστιν, "Αχραντε, * πλήν σου βοήθεια.

Ωδή δ΄. Ο Ειρμός.

 Ο κεθήμενος ἐν δόξη * ἐπὶ θρόνου Θεότητος * ἐν νεφέλη κού
 Ο φη * ήλθεν 'Ιησοῦς ὁ ὑπείρθος * τῆ ἀχηράτφ παλάμη, καὶ
 Δέσωσε * τοὺς κραυγάζοντας· Δόζα, Χριστέ, * τῆ δυνάμει σου. Τροπάρια.

'Ωε Κριτη διχαιοταίται * τῶν προσπίπτω σοι, Κύριε. * χαταχεχριμένον * χαι χατεγνωσμένον με οἴχτειρον, * και τῆς διχαίας σου ρῦσαι * ἀποφάσεως, * χαι τῆς αταίσεως * τῶν ἐχλεχτῶν * καταξίωσαν.

Τάν λησταίς περιπεσάντα * ανημέροις, Φιλάνθρωπε, * τάν τραμματισθύντα * ίασαι, Χριστέ, ἐπιχέων μα * τῆς μετανοίας τάν οίνον * xai τὸ ἔλαιον, * xai ἐνδύων με χαταστολήν * τήν σωτέσον.

Μαρτυρικά.

Ἐνεδύσασθε ἐξ ὕψους * σωτηρίου ἰμάτιον * ἐν τῆ ἀπεκδώσει * σώματος, πανεύφημοι Μάρτυρες, * και τον ἐκδύσαντα πρώην * τοὺς Προπάτορας * ἐγυμνώσατε ἀπνουν νεκρόν * ἐργασάμενοι.

'Ρητορεύοντες ανόμων * χατενώπιον, Μάρτυρες, * τοῦ Θεοῦ τὸν λόγον * γνώσει εὐσεβείας χοσμούμενοι, * σοφοὺς χαὶ ῥήτοραξ πάντας * χατησχύνατε * ἀσεβοῦντας, χαὶ τὸν δυσμενή * θανα τώσαντες. Θεοτοχίον.

' Βπί σε χαθάπερ ὄμβρος * της σοφίας ή άβυσσος * Ίησοῦς χατηλθε, * μόνην χαθαράν σε ευράμενος, * Θεογεννήτορ Παρθένε, * χαι χατέχαυσεν * άμαρτίας χειμάβρους δεινούς * θεία χάριτι

Κανών τῶν Άσωμάτων. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Α χαταλήπτω δυνάμει * έχ μη δντων παρήγαγες * ούρανίους ΑΝόας, * Λόγε τοῦ Θεοῦ ὑπερούσιε, * χαι τῆ ἀβρήτω σου δάξη * χατεχάλλυνας * τοὺς πραυγάζοντας· Δόξα, Χριστὲ, * τῆ δυνάμει σου.

'Ρυθμιζόμεναι τών άνω * αἰ Δυνάμεις τοῦ Πνεύματος * τατη ήνίαις, τούτου * xαὶ θείαις αὐγαζς πυρσευόμεναι, * ἀμεταπτώτους τὰς τάξεις * ἐχληρώσαντο, * μίαν σέβουσαι πάντων ἀρχήν * κάὶ Θεότητα.

Τοῦ προσώπου σου τὸ κάλλος * Τὸ ὡραῖον θεάσασθαι * καταξιωθεῖσαι * αἰ λειτουργικαί σου Λαμπρότητες, * καὶ τὰς ἐκεῖθεν ἐμφάσεις * εἰσδεχόμεναι * σοὶ κραυγάζουσι· Δόξα, Χριστέ, * τῆ δυνάμει σου. Θεοτοχίον.

Η Βασιλισσα Παρθένος * διαχρύσω στολίσματι * ώραιζομένη * Τιῷ Βασιλετ νῦν παρίσταται, * ή ἀσυγπρίτως ᾿Αγγέλους * ὑπερέ= χουσα * τοὺς πραυγάζοντας· Δόξα, Χριστέ, * τη δυνάμει σου. ᾿Ωδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Τυν άναστήσομαι, * προφηθικώς έφη ό Θεός, * νῦν δοξασθή-

- » IN σομαι, * νών ύψωθήσομαι, * τον πεσόντα προσλαβών * έχ
- » της Παρθένου, * και πρός φώς το νοητόν * άνυψών της έμης

» Θεότητος. . Τροπάρια.

[•]Ω πώς κατάπριτος * σοι τῷ Κριτή πάντων και Θεῷ * μέλλω παρίστασθαι * και διελέγχεσθαι * περί πάντων τῶν δεινών, * ώνπερ ἀφρόνως * ἐπλημμέλησα ἐκών, * και ἐμαυτόν δλως κατη= χρείωσα !

Σώσόν με, Κύριε, * δτι κακών πέπλησμαι πολλών * Ιασαι, Δέσποτα, * τάς άμαρτίας μου * καί τα ελκη τὰ δαινὰ; * καί μη ἐάσης * ἀπολέσθαι με τὸν μόνον, * Ίησοῦ μου, πολλά σσι πταίσαντα.

Μαρτυρικά.

Τέλος μαχάριον * οι 'Λθληται εύραντο σαφώς, * δόξης ἐπέτυχον, * Χριστὸν δοξάσαντες * τοῖς οἰχείοις μέλεσι * τὸν ἀθλοθέτην, * αἰχισμοῖς χαι σπαραγμοῖς * ὁμιλεῖν ἀνδριχῶς αἰρούμενοι.

Ολβον οὐράνιον * πανευχλεῶς, θεῖοι 'Αθληταὶ, * στέφος ἀμάραντον * καὶ φῶς ἀνέσπερον * καὶ οἰκίαν μηδαμῶς * παλαιουμένην, * ἀχειρότευχτον χληροῦσθε, * Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ πανεύφημοι. Θεοτοχίον.

Σοῦ τὰ θαυμάσια * προφητιχαὶ ἔφησαν φωναὶ, * ὄρος χαλοῦντές σε * χαὶ πύλην, ᾿Αχραντε, * χαὶ λυχνίαν φαεινὴν, * ἐξ ἦς τὸ φέγγος * ἀληθῶς τὸ θαυμαστὸν * φρυχτωρεῖ, ἱΑγνὴ, Κόσμον ἅπαντα.

Κανών τῶν Ασωμάτων. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Τρόμφ δοξάζουσι * τὰ Χερουβίμ χαὶ τὰ Σεραφίμ, * Θρόνοι, 'Αρχάγγελοι * χαὶ Κυριότητες, * χαὶ Δυνάμεις χαὶ 'Αρχαὶ * χαὶ Ἐξουσίαι * σὺν 'Αγγέλοις τὸ σεπτὸν * τῆς μιᾶς χαὶ τριττῆς Θεότητος.

[•] Ωφθησαν [•]Αγγελοι ^{*} φωτοειδώς λάμποντες, Χριστὲ, ^{*} σοῦ τὴν [•]Ανάστασιν ^{*} διαχηρύττοντες ^{*} ταῖς ὀσίαις Γυναιξὶ, ^{*} χαὶ τῶν [•]ἐχθρῶν σου ^{*} χατασείοντες τὸν νοῦν ^{*} ἀστραπαῖς τῆς σαυτοῦ Θεότητος. Θεοτοχίον.

Νῦν περιφρούρησον * παρεμβολαῖς 'Αρχαγγελικαῖς * τὴν 'Εκκλησίαν σου, * τήν σε δοξάζουσαν * ὀρθοδόξοις ἐν φωναῖς, * ὁ ἐκ Παρθένου * ἀποἰρἡτως γεννηθεἰς, * καὶ βροτοὺς ἐκ φθορᾶς ἰυσάμενος. 'Ωδὴ ς'. 'Ο Εἰρμός.

» Ττλθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * xal xaτεπόντισέ με *

» Πχαταιγίς πολλών άμαρτημάτων· * άλλ' ώς Θεός, * έχ φθο-

» ρας αναγαγε * την ζωήν μου, πολυέλεε.

Τροπάρια.

Νεχρός χρηματίζων οὐ γινώσχω * ἀναισθητῶν ὁ τάλας, * xal συνείδησιν μεμολυσμένην * φέρων ἀεί· * ὁ Θεὸς, ὁ πλάστης μου, * μὴ εἰς τέλος ἀπολέσῃς με.

Αἰ πράξεις μου μέλλουσιν, Οἰχτίρμον, * ἐπὶ τοῦ βήματός σου * ὅσπερ δήμιοι χατηγορεῖν μου, * ἐξ ῶν, Χριστὲ, * διὰ τάχους ῥῦσαί με * όδηγῶν με πρὸς μετάνοιαν.

Μαρτυριχά.

Συνέτριψε δημος παρανόμων * όστα των 'Αθλοφόρων, * άλλ' ούχ έθραυσε τούτων την πίστιν, * δι' ής Θεου * χληρονόμοι ώφθησαν * του Σωτήρος των ψυχών ήμων.

'Ως τίμιοι λίθοι έπι πέτραν * της άφραγους έλπίδος * ψχοδό-

μηνται οι 'Αθλοφόροι, * χαὶ ὡς ναοὶ * τοῦ ἀγίου Πνεύματος * πρὸς ναὸν Θεοῦ ἐσχήνωσαν. Θεοτοχίον.

Την ἀμαυρωθεῖσάν μου χαρδίαν * ταῖς σχοτειναῖς ἐφόδοις, * Θεονύμφευτε, τῆς ἀμαρτίας * τῷ φωτισμῷ * τῷ ἐν σοὶ χαταύγασον, * ἡ τὸν "Ηλιον χυήσασα.

Κανών τῶν Ασωμάτων. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Α ε χύχλφ παρεστώσαι τοῦ Δεσπότου, * χαὶ χαθαρώς τρυφώσαι * τῆς ἐλλάμψεως τῆς ἀρχιφώτου, * Αγγελιχαὶ * στρατιαὶ, λαμπρύνετε * τοὺς ἐν πίστει ὑμᾶς μέλποντας.

Σοφία τη ση δημιουργήσας * Αγγελικάς χορείας, * Κυριότητάς τε και Δυνάμεις * και Σεραφίμ, * ώς Δεσπότης ἕδειξας * αίωνίως σε γεραίροντας. Θεοτοκίον.

Ως Θρόνοις, Χριστε, τοῖς ἐπηρμένοις * ἐπαναπεπαυμένος, * xαὶ τὰ σύμπαντα θεία προνοία * περισχοπῶν, * ἐν ἀγχάλαις, Δέσποτα, * τῆς Παρθένου ἀναπέπαυσαι.

'Ωδή ζ΄. Ο Ειρμός.

» ττέοι τρεϊς έν Βαβυλώνι * πρόσταγμα τυραννικόν * είς φλήνα-

• ΙΝφου θέμενοι * ἐν μέσφ φλογὸς ἀνεβόων· * Εὐλογητὸς εἰ, *

» Κύριε, ό Θεός τῶν Πατέρων ήμῶν.

Τροπάρια.

Τίνι σε έξομοιώσω, * οίμοι ! τάλαινα ψυχή, * ποθούσαν τὰ άτοπα, * xai μή τὰ xaλὰ ἐχζητούσαν; * διὸ πρὸ τέλους * σπεῦσον τρόπους χρηστοὺς ἐπιδείξασθαι.

Ομβρους, Χριστέ, δαχρύων * δίδου, ὅπως τὰ ἐμὰ * χαχὰ ἀποχλαύσωμαι· * χαὶ μὴ συγχωρήσης με, Σῶτερ, * νῦν ἀπολέσθαι * πταίσαντά σοι πολλὰ ὑπὲρ ἀνθρωπον.

Μαρτυριχά.

Νέχρωσιν τοῦ νεχρωθέντος * Δόγου φέροντες σαρχί * πλάνην ένεχρώσατε· * ζῆτε δὲ θανόντες ἐν δόξῃ, * χαὶ νεχρωθέντας * πάθεσιν, 'Αθληταὶ, θεραπεύετε.

Ποΐος τόπος νῦν οὐχ ἔχει, * Μάρτυρες, φωταγωγοὺς * ὑμᾶς χαὶ προπύργια; ποία οὐ φαιδρύνεται χώρα * ὑμῶν τοῖς ἄθλοις, * ἔνδοξοι, χαὶ τῆ δόσει ἰάσεων; Θεοτοχίον.

Μόνη μένεις μετὰ τόχον, * Δέσποινα, παρθενιχῷ * χάλλει διαλάμπουσα· * μόνη τὰ μητέρων διέδρας· * Θεὸν γὰρ μόνη * ἔτεχες, λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανών τῶν Ασωμάτων. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Μάρτυρας τῶν πεπραγμένων * ἔχοντες τοὺς νοεροὺς * Αγγέλους, ἐλώμεθα * ἀγνῶς βιωτεύειν βοῶντες· * Εὐλογητὸς εἶ, * Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Paracleticus.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

*Ανθρακι κεκαθαρμένος * θρόνφ σου τά Σεραφίμ * όρα παριστάμενα * ό θεΐος βοών 'Ησαΐας· * Εύλογητός εί, * Κύριε, ό Θεός τών Πατέρων ήμών.

Θεοτοχίον.

Τάγματα τῶν ᾿Ασωμάτων * πάντων, ὡς τὸν Ποιητὴν * τεχοῦσα χαὶ Κύριον, * Παρθένε, σαφῶς ὑπερέβης· * εὐλογημένος, * Πάναγνε, ὁ χαρπὸς τῆς χοιλίας σου.

Ωδή η'. Ο Ειρμές.

- 🔹 🛦 υτρωτά τοῦ παντὸς παντοδύναμε, * τοὑς ἐν μέσφ φλογὸς
- » Λεύσεβήσαντας * συγχαταβάς έδρόσισας, * χαι έδιδαξας μέλ-
- πειν' * Πάντα τὰ ἐργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Απεφάνθην τοΐς κτήνεσιν όμσιος * ὑποκύψας ἀλόγων τοΐς πάθεσι, * Λόγε Θεοῦ προάναρχε· * ἐπιστρέψας με σῶσον * ἀναβοῶντα· * Εὐλογείτε, ὑμνείτε τὸν Κύριον.

Λυμαινόμενος ὑς ἐλυμήνατο * μονιός με, Σωτήρ, ὥσπερ ἄμπελον * γεωργηθείσαν πάθεσιν· * ἐξ οὕ ῥῦσαί με τάχος, * xal xæρποφόρον * άρεταῖς τὴν ψυχήν μου άνάδειξον.

Μαρτυρικά.

Αι βαφαί τῶν αίμάτων ἐπέχρωσαν * πορφυρίδα ὑμῖν θεοὑφαντον· * ἠν στολισθέντες, Μάρτυρες, * στεφηφόροι ταϊς νίχαις * τῷ ἐν ὑψίστοις * Βασιλετ αἰωνίψ παρίστασθε.

Ιερός τῶν Μαρτύρων χατάλογος * ἀνιέρων διέλυσε σύστημα * τὸ χελεῦον παράνομα· * χαι νομίμως ἀθλήσας * πρὸς τοῦ Δεσπότου * τῶν ἀπάντων νομίμως χατέστεπται.

Θεοτοχίον.

Εὐλογεῖ πᾶσα Κτίσις τὸν τόχον σου * εὐλογίαις ἡμᾶς στεφανώσαντα, * καὶ τὴν ἀρὰν ἐξάραντα, * Παντευλόγητε, μόνη * δεδοξασμένη, * ἡ τὸ γένος ἡμῶν χαριτώσασα.

Κανών των Ασωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

[•]Ως ὑπάρχων ζωή ή ἀθάνατος, * ἀθανάτου ζωῆς τοὺς μεθέξοντας * δημιουργῶν ὑπέστησας, * xαὶ ἐδίδαξας μέλπειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νοερώς σε χυχλούντες 'Αρχάγγελοι * ταϊς ἀπαύστοις φωναϊς ἀναχράζουσι, * θεοπρεπώς γεραίροντες * τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων * ἀναβοῶντες· * Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίαν.

Νομιχαί προετύπουν είχόνες σε * τεξομένην Θεόν, Παμμαχάριστε, * ύλη σαρχός ένούμενον * τόν πριν άϋλον όντα * φύσει τη θεία· * εύλογούμεν, Παρθένε, τόν τόχον σου.

'Ωδή θ'. 'Ο Ειρμός.

» βλαστήματι * τω Κόσμω την εύλογίαν εξήνθησας. * όθεν σε » πάντες μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

'Ιδού μετανοίας ο χαιράς. * τι μέλλομεν; τι τω ύπου * βυθιζόμεθα; * της ραθυμίας αποστώμεν * χοσμήσωμεν λαμπάδας, ώς γέγραπται, * έλαίω εύποιτας. μή μείχωμαν * έξω της θύρας όδυρόμενοι.

Ως έστι χαιρός μετανοείν, * έπίστρεψον τών χαχών σου, * ών έποίησας * γνώσει, ψυχή μου, και άγνοία, * και βόησον τώ πάντα γινώσχοντι· * Ημάρτηχα, συγχώρησον, Δέστοτα, * μή με βδελύξη τον αναξιον. Μαρτυριχά.

Συνήξεν έχ πάσης ό Χριστός * άθλήσαντας τοὺς Αγίους * έμφανέστατα * χώρας χαι πόλεως είς τόπους * ένδόξους είς τιμίαν χατάπαυσιν. * χαι νῶν τῶν πρωτοτόχων φαιδρύνουσι * τὴν Έχχλησίαν άγαλλόμενοι.

Η πανσεπτος θήχη των σεπτών * Μαρτύρων σου φρυχτωρίας * θείου Πνεύματος * αύγαζομένη παραδόξως * ίάσεων έχπέμπει φαιδρότητας, * ένθάπτει νοσημάτων έπήρειαν, * Κύριε μόνε πολυέλεε.

Θεοτοχίον.

Φωτός τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαζς, * Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν μου * φωταγώγησον. * χείμενον βόθρω άπωλείας * άνάστησον, έχθρούς χαταφράσσουσα * τούς θλίβοντας άει την χαρδίαν μου, * χαι πρός τά πάθη συνωθούντας με.

Κανών των Ασωμάτων. Κρυππόν θείον άχραντον.

λί νοῦν τὸν Γεννήτορα * xai προβολέα * τοῦ Γίοῦ xai Πψεύμα-Οτος * ύμνοῦντες, Αγγελοι, * νῦν πρὸς ἡμᾶς * τῆς θείας χρηστότητος * τας χορηγίας * συντόνως * διαπορθμεύειν προθυμήθητε.

'Ωραίως ποσμούμενοι * της άφθαρσίας * δωρεά και χάριτι * θείοι Αρχάγγελοι * σε την πηγήν, * Χριστε, την άέναον * της άφθαρσίας * ύμνοῦντες, * ὡς εμερχότην μεγαλύνουσι.

Θεοτοχίον.

Νυμφώνα σαρχώσεως * της απορρήτου * χαι παστάδα εμψυχου * πιστοί γινώσχομεν * χαι χιβωτόν * που νόμου της χάριτος * σέ, Θεοτόχε· * διό σε * άχαταπαύστως μεγαλύνομεν,

'Απόστιχα τῶν Αίνων, Κατανυχτιχά.

Πρόβατόν είμι της λογικής σου παίμνης, * και πρός σε καταφεύγω * τὸν Ποιμένα τὸν χαλόν. * ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα, * ο Θεος, χαι ελέησόν με.

ТН ДЕТТЕРА ПРОІ.

Πλῦνόν με τοῖς δάχρυσι, Σωτήρ, * ὅτι ἐερύπωμαι * ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις· * διὸ χαὶ προσπίπτω σοι· * "Ημαρτον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Μαρτυριχόν.

Τίς οὐχ ἐξίσταται ὁρῶν, * ἀγιοι Μάρτυρες, * τὸν ἀγῶνα τὸν χαλὸν, * ὅν ἡγωνίσασθε; * πῶς ἐν σώματι ὄντες, * τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε; * Χριστὸν ὁμολογήσαντες, * τῷ Σταυρῷ ὁπλισάμενοι; * ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε * Δαιμόνων φυγαδευταὶ * χαὶ βαρβάρων πολέμιοι, * ἀπαύστως πρεσβεύοντες * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... χαι νύν. Θεοτοχίον.

'Εχ παντοίων χινδύνων * τοὺς δούλους σου φύλαττε, * εὐλογημένη Θεοτόχε, * ίνα σε δοξάζωμεν * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

EIZ THN AEITOYPFIAN.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Διὰ ξύλου ὁ ᾿Αδὰμ * Παραδείσου γέγονεν ἄποιχος, * διὰ ξύλου Δδὲ σταυροῦ * ὁ Ληστής Παράδεισον ῷχησεν· * ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος * ἐντολὴν ἡθέτησε τοῦ ποιήσαντος, * ὁ δὲ συσταυρούμενος * Θεὸν ὡμολόγησε τὸν χρυπτόμενον, * Μνήσθητί μου, βοῶν, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Υπέρ πάντας τοὺς βροτοὺς * ἐπὶ γῆς ἐγώ ἐπλημμέλησα, * xai πτοοῦμαι τὸ ἐχεῖ * ἀπαραλόγιστον διχαστήριον· * ἐν ῷ ἀχατάχριτον * συντηρήσας τότε με, Υπεράγαθε, * χολάσεως λύτρωσαι, * διδούς μοι μετάνοιαν ἀποπλύνουσαν * παντοίων με μολυσμῶν * ὡς φιλάθρωπος.

Χερουβίμ χαι Σεραφίμ, * Έξουσίαι, Θρόνοι, Αρχάγγελοι, * Κυριότητες όμοῦ * χαι Δυνάμεις, άγιοι Αγγελοι, * Αρχαι ὑψηλόταται, * τῷ Δεσπότη ἄφεσιν παριστάμενοι * πταισμάτων αιτήσασθε, * χαι βίου διόρθωσιν τοῖς βοῶσι πιστῶς· * Μνήσθητι χαι ἡμῶν * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Μαρτυριχόν.

Ομιλούντες τῷ πυρὶ * την φρυγανώδη πλάνην ἐφλέξατε, * *Αθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, * καὶ τῆ ὑμῶν πλημμὐρα τοῦ αίματος * τὸν βύθιον δράχοντα * παντελῶς, πανεύφημοι, ἀπεπνίξατε, * καὶ νίχην ἀράμενοι * τοῖς ἀνω στρατεύμασι συναγάλλεσθε, * πρεσβεύοντες ἐχτενῶς * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα.

Η τρισήλιος αύγη, * ή τὸ τοῦ Κόσμου φάνασα πλήρωμα, * τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινὰ * ἀποσοβοῦσα πάθη, χατάπεμψον * φωτός σου ἀμάρυγμα * χαὶ ἰλασμὸν πταισμάτων, τοῦ χράζειν σοι * άνάρχφ Γεννήτορι, * Γίφ τφ συνθρόνφ τε χαι τφ Πνεύματι·* Τριάς, ή παντουργιχή * δύναμις, σωσόν με.

Και νῦν. Θεοτοχίον.

'Αμαρτάνοντα ἀεὶ * xαὶ ῥαθυμία ὅλως xρατούμενον * xατοιxτείρησον, 'Αγνὴ, * xαὶ μετανοίας τρόποις βελτίωσον, * διδοῦσα xατάνυξιν * τῆ πεπωρωμένῃ ψυχῆ μου, Πάναγνε, * ἐλπὶς ἀxαταίσχυντε * τῶν πόθω ὑμνούντων σε, xαὶ βοώντων Χριστῷ[.] * Μνήσθητι xαὶ ἡμῶν * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Κατανυχτιχά. Προσόμοια Δεσποτιχά. Ἡχος δ΄.

Ο έξ Υψίστου χληθείς.

Τὴν Χαναναίαν ζηλώσασα, ψυχή μου, * ὅπισθεν χολλήθητι * Χριστῷ χαὶ χράζε συχνῶς· * Ἐλέησόν με, ὦ Δέσποτα, * παϊδα οὐχ ἔχω * δαιμονιῶσαν, σάρχα δὲ ἄταχτον· * δίωξον τὴν πύρωσιν * ἐχ ταύτης, δέομαι, * χαὶ χαταπαύσας τὰ ἄταχτα * τῶν σχιρτημάτων, * νεχρὰν τῷ φόβῷ σου ἀποτέλεσον * ταῖς ἰχεσίαις * τῆς ἀχράντως σε * συλλαβούσης, * Χριστὲ, χαὶ τεχούσης σε, * χαὶ τῶν πάντων 'Αγίων, * Εὐεργέτα πολυέλεε.

Τοζ Νινευίταις ποτὲ ἡμαρτηχόσιν * ἰωνᾶν ἐξέπεμψας, * Χριστὲ, χηρύξαι αὐτοζς * οἰ μεταγνόντες μετέβαλον * θυμὸν εἰς οἰχτον, * ἀπολυτρούμενοι ἐξ ὀλεθρίου ὀργῆς * πέμψον οὖν, Φιλάνθρωπε, * τῷ ἀναξίφ χάμοι * τὴν χραταιάν σου βοήθειαν, * ἰν ἐπιστρέψω * ἐξ ἀμετρήτων μου παραπτώσεων, * χαὶ μετανοίας * εἰς τὰς τρίβους * ὀδηγηθῶ τε * χαὶ χλαύσω στενάζων πιχρῶς, * τῶν πολλῶν μου πταισμάτων * λυτρωθῆναι τῷ ἐλέει σου.

Ο είς τὸν Κόσμον ἐλθών διὰ τὸ σῶσαι * βροτοὺς ἀμαρτάνοντας, * καὶ πρὸς μετάνοιαν * καλέσαι τούτους ὡς εὕσπλαγχνος, * κἀμὲ, Οἰκτίρμον, * τὸν ὑπὲρ πάντας σε παροργίσαντα * οἰκτείρησον, σῶσόν με * δι' ἀγαθότητα, * καὶ πρὸς ὁδόν με * ὁδήγησον, * τῆς μετανοίας, * καὶ λογισμόν μοι * δὸς κατανύξεως, * κατασκευάσας * τὴν καρδίαν μου * ταπεινὴν καὶ * ἀπλῆν, ἀπερίεργον * καὶ πραεῖαν, Σωτήρ μου, * τῆ σῆ χάριτι ὡς εὕσπλαγχνος. "Ετερα Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Εδωχας σημείωσιν.

Τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου * ψυχὴν χαχία τοῦ ὄφεως, * ἰωάννη μαχάριε, * φώτισον πρεσβείαις σου, * χαὶ εὐθείαις τρίβοις * ὁδήγησον βαίνειν * ταῖς εἰσαγούσαις πρὸς ζωὴν * τὴν μαχαρίαν, χαθι-

.301

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

χετείω σε. * ίνα προθύμως πάντοτε * δοξολογῶ σε. πανθαύμαστε. * ό άχρεῖος οἰχέτης σου, * ὡς τυχών τῆς αἰτήσεως.

Τής στείρας ώς βλάστημα * υπάρχων, τίμιε Πρόδρομε, * την ψυχήν μου στειρεύουσαν * παντοίων έχ πράξεων * άγαθών, Παμμάχαρ, * ποίησον εύχαζ σου * χαρπούς προσφέρειν τῷ Θεῷ * έν μετανοία, * χαθιχετεύω σε. * όπως τας αριστείας σου, * χαι την θερμήν προστασίαν σου * μεγαλύνω σωζόμενος, * ό άγρειος οίχετης σου.

Κριτά διχαιότατε. * χαρδιογνώστα φιλάνθρωπε * χαι Θεέ άμνησίχαχε, * έν ώρα της χρίσεως * μή με χαταισχύνης * τον άσωτον, Λόγε, * άλλα του θείου Βαπτιστου * σεπταίς πρεσβείαις νῦν ἐπιχάμφθητι, * χαὶ σῶσόν με τὸν δείλαιον, * χαθιχετεύω χαὶ δέομαι, * Ιησου ύπεραγαθε, * ο Σωτήρ των ψυγών ήμων.

Δόξα... χαι νύν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Ήσαῦ νέος γέγονα * πᾶσιν ἐν τρόποις, Πανάγραντε, * ἐμπαθής ὑπέρ ἄνθρωπον * μόνος ὥφθην ἄθλιος, * ἀρετής ἐνθέου * γυμνὸς μόνος όλος. * τίς ούν μη χλαύσει ἐπ' ἐμέ; * τίς μη θρηνήσει μου την απώλειαν; * διο προ τέλους χράζω σοι * "Ημαρτον, Δέσποινα, σώσόν με, * ώσπερ έσωσε πρότερον * ο Γιός σου τον Ασωτον. Απόστιγα Κατανυχτιχά.

"Ηθελον δάχρυσιν έξαλείψαι * των έμων πταισμάτων, * Κύριε, τό χειρόγραφον, * και το υπόλοιπον της ζωής μου * δια μετανοίας εψαρεστήσαί σοι * άλλ' ό έχθρος άπατα με, * χαί πολεμεί την ψυγήν μου. * Κύριε, * πριν είς τέλος απόλωμαι, * σωσόν με.

Τίς χειμαζόμενος χαι προστρέχων * τῷ λιμένι τούτο οὐ διασωζεται: * ή τις όδυνώμενος χαι προσπίπτων * τῷ ἰατρείω τούτω ού θεραπεύεται; * Δημιουργέ των απάντων, * χαι 'Ιατρέ των νοσούντων, * Κύριε, * πριν είς τέλος απόλωμαι, * σωσόν με.

Μαρτυριχόν.

Ο των άγιων Μαρτύρων * δεξάμενος την υπομονήν, * χαι παρ' ήμων δέχου την ύμνωδίαν, Φιλάνθρωπε, * δωρούμενος ήμιν * ταις αύτων ιχεσίαις το μέγα έλεος.

Δόξα... χαι νύν. Θεοτοχίον. Εδωχας σημείωσιν.

Σε το χαθαρώτατον * τοῦ Βασιλέως παλάτιον * δυσωπῶ, πολυύμνητε. * τὸν νοῦν μου χαθάρισον * τὸν ἐσπιλωμένον * πάσαις πλημμελείαις, * και καταγώγιον τερπνόν * της υπερθέου Τριάδος ποίησον. * όπως την δυναστείαν σου * χαι την πολλήν εύσπλαγγνίαν σου * μεγαλύνω σωζόμενος * ο άγρετος οικέτης σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΙ.

EIZ TON OPOPON.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. Ηχος δ΄.

Ττήν ταπεινήν μου ψυχήν * ἐπίσχεψαι, Κύριε, * την ἐν ἀμαρτίαις * τον βίον ὅλον δαπανήσασαν· * ὄν τρόπον την Πόρνην, * δέξαι χάμὲ χαι σῶσόν με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος * τῆς παρούσης ζωῆς * ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον * τῶν πολλῶν μου xaxῶν, * xai μἡ ἔχων τὸν χυβερνήτην λογισμὸν * τὴν τοῦ Πέτρου σοι * προσφθέγγομαι φωνήν· * Σῶσόν με, Χριστὲ, * σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Τὸν Αόγον τοῦ Πατρὸς * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν * ἐχ σοῦ σαρχωθέντα ἔγνωμεν, * Θεοτόχε Παρθένε, * μόνη ἀγνὴ, * μόνη εὐλογημένη· * διὸ ἀπαύστως * σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα.

'Εννοών τὸ πέλαγος * τών πολλών μου πταισμάτων * οὐ τολμῶ εἰς σὲ ἀτενίσαι * xαὶ αἰτῆσαι τὴν συγχώρησιν· * ἀλλὰ δός μοι xατάνυζιν πρὸς μετάνοιαν, * Κύριε, xαὶ σῶσόν με.

Κατεπλάγη 'Ιωσήφ.

Τη ἀχλύ τῶν παθῶν * xai τῶν τοῦ βίου ἡδονῶν * σκοτιζόμενος ὁ νοῦς * τῆς ταλαιπώρου μου ψυχῆς * πρὸς λογισμὸν xaτανύξεως οὐχ ἔρχεται· * ἀλλ' οἰχτειρον, Σωτήρ, xάμὲ τὸν δείλαιον, * xai δός μοι λογισμὸν χατανύξεως, * ίνα xἀγὼ πρὸ τέλους ἐκβοήσω * τῆ εὐσπλαγχνία σου, Κύριε· * Χριστὲ Σωτήρ μου, * ἀπεγνωσμένον * σῶσόν με τὸν ἀνάξιον.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Σὲ μεγαλύνομεν, * Θεοτόχε, βοῶντες * Χατρε, ἀδύτου φωτὸς Νεφέλη, * αὐτὸν βαστάσασα ἐν χόλποις * τῆς δόξης τὸν Κύριον. Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολογίαν, ἕτερα. Ταχὺ προχατάλαβε.

Τρυγών ή φιλέρημος, * ο ίερος Βαπτιστής, * * πρύξας μετάνοιαν, * xai φανερώσας Χριστον * γενόμενον άνθρωπον, * πάντων άμαρτανόντων * έγεννήθη προστάτης, * πάσι χειμαζομένοις * βοηθών ἀενάως * Αύτοῦ ταῖς ixeolais, Χριστέ, * σώσον τον Κόσμον σου. Μαρτυριχον, όμοιον.

Σταυρόν ὑπλισάμενοι * οἰ 'Αθλοφόροι σου * ἐνίχησαν μηχανήματα * τοῦ ἀρχεχάχου ἐχθροῦ,* Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἐλαμψαν ὡς φωστῆρες * τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦντες· * νέμουσι τὰς ἰάσεις *

ТН ТРІТН ПРОІ.

τοίς έν πίστει αιτούσιν. * Αὐτῶν ταῖς ixesiaiς, Χριστέ, * σῶσον τάς ψυχάς ήμῶν.

Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Η μόνη χυήσασα * τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, * ή μόνη χοσμήσασα * τὴν ἀνθρωπότητα * τῷ τόχφ σου, Αγραντε, * ῥῦσαί με τῶν παγίδων * τοῦ δολίου Βελίαρ. * στῆσόν με ἐπὶ πέτραν * τῶν Χριστοῦ θελημάτων, * αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκτενῶς, * ὃν ἐσωμά-Κανών Κατανυχτιχός, φέρων άχροστιχίδα, τωσας.

(άνευ των Είρμων χαι των Θεοτοχίων).

Καθαρτικοίς με δάκρυσιν πλύνον, Λόγε. 'Ιωσήφ.

'Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Ο Ειρμός.

πατάξας Αίγυπτον, * χαί Φαραώ τὸν τύραννον * βυθίσας , Ο εν θαλάσση, * λαὸν διέσωσας δουλείας * Μωσαϊχῶς ἄδοντα *

» ψδην έπινίχιον, * ότι δεδόξασται.

304

Τροπάρια.

Κεχρυμμένως πράττοντα * έργα τοῦ σχότους, Κύριε, * μὴ φανερῶς ἐλέγξης, * μή στηλιτεύσης επί πάντων, * ἀλλὰ φωτί λάμπρυνον * γνησίας μετανοίας, * Σωτήρ, χαι σώσόν με.

Αμαρτίας πάντοτε * έφ' άμαρτίαις, Δέσποτα, * ο άσωτος συνάπτω, * xal ούχ αἰσθάνομαι τοῦ φόβου * τοῦ σοῦ ποτε, Κύριε· * διό με πρό τοῦ τέλους * σῶσον, οἰκτείρησον.

Μαρτυριχά.

Θυρεφ σχεπόμενοι * της εύσεβείας, "Αγιοι, * χατέχοντες ώς ξίφος * Σταυροῦ τὸ ὅπλον, πρὸς τὴν πλάνην * τοῦ δυσμενοῦς, ἔνδοξοι, * έξήλθετε, χαι τουτον * χατηδαφίσατε.

Αιμοβόρους λέοντας * χαι ξίφη χατατέμνοντα * χαι βράσματα λεβήτων, * ξεσμούς όνύχων, σπαθισμούς τε * xai άλγεινά βάσανα * οι Μάρτυρες οι θετοι * ούχ έπτοήθησαν.

Θεοτοχίον.

Τήν σχηνήν την άχραντον * χαι κιβωτόν χαι τράπεζαν, * πὸ ὄρος οῦ ἐτμήθη * ἄνευ χειρὸς ἀνθρώπου λίθος * ὁ τοῦ παντὸς Κύριος, * Μαρίαν την Παρθένον * ύμνοις τιμήσωμεν.

Κανών τοῦ Προδρόμου, οὐ ή Αχροστιχίς.

'Ωδήν πλέχω σοι εύχτιχήν, Μάχαρ, πόθω. 'Ιωσήφ.

Ο Εφμός. Τριστάτας χραταιούς.

🕥ς μέγιστος ἀστὴρ * τοῦ Ἡλίου προστρέχων, * Χατεφώτισας τήν γήν * ταις λάμψεσι ταις σαις, * Βαπτιστά· δθεν χράζω σοι * Φώτισόν μου την χαρδίαν * ταζς δειναζς άμαυρότησι * τῶν άπείρων πταισμάτων τυφλώττουσαν.

Διέλυσας ποτε * έν τῷ τίχτεσθαι, Μάχαρ, * τῆς στειρώσεως

Digitized by Google

δεσμά· * διό σε δυσωπώ, * την αχάρπως στειρεύουσαν * πάθεσι ψυχήν μου δείζον * ταίς εύχαις σου χατάχαρπον * άρετών εύτεχνίαν προσφέρουσαν.

Ηὐτρέπισας ὀδὸν * Ἡλιοὐ ἐν δυνάμει * προελθών τῶ Λυτοωτῆ· * πρὸς ὅρμον τῆς ψυχῆς * τὰς χινήσεις χατεύθυνον, * σχῶλον ἄπαντα χαὶ λίθον * ἐμπαθείας, ἀοίδιμε * Βαπτιστὰ, ὑπεξαίρων πρεσβείαις σου.

Νεφέλη φωτεινή, * τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη * τὰ τολλὰ xał χαλεπὰ * ταῖς σαῖς φωτιστιxαῖς * μεσιτείαις διάλυσον· * ὅπως ἰδω τὰς ἀxτῖνας * τοῦ ἐx σοῦ ἀνατείλαντος, * xał φωτὶ φῶς προσλάβωμαι ἄδυτον.

Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

Ο στερεών βροντήν χαι χτίζων πνεύμα, * στερέωσόν με, Κύ-

• Upie, * ίνα ύμνω σε είλιχρινως, * χαί ποιώ το θέλημά σου·*
 • ότι ούχ ἔστιν Αγιος * ώς σύ, ό Θεός ήμων.

Τροπάρια.

Ο τών τυφλών τὰ όμματα φωτίσας, * τοὺς ὀφθαλμούς μου φώτισον * ἐσχοτισμένους ταϊς ήδοναϊς * χαὶ τοῦ βίου ταῖς φροντίσι, * χαὶ μηδαμοῦ τοῖς χρίμασι * τοῖς σοῖς ἀτενίζοντ**ες.**

Ιδε χαιρός, ανανηψον, ψυχή μου, * έχ τών χαχών ών έπραξας, * χαι τφι Δεσπότη χαι Δυτρωτη * αναβόησον έν φόβω· Της μετανοίας πύλας μοι, * Χριστέ, αναπέτασον.

Μαρτυρικά.

Σεσοβημένος ώφθη ό Βελίαρ * τοζς θείοις άγωνίσμασι * τών Αθλοφόρων, xal ύπ' αύτών * συμπατούμενος όραται, * νεχρός xal άνενέργητος * ό πρώην xauxώμενος.

Μαρτυριχώς τον δρόμον διανύσας * ό τών 'Αγίων σύλλογος * τὰς μυριάδας τών νοητών * Αἰθιόπων θείφ σθένει * ὡς ἀληθῶς διέχοψε, * χαὶ δόξης ἐπέτυχε.

Θεοτοχίον.

Τών Προπατάρων έλυσας την λύπην, * χαραν ήμεν κυήσασα * τον Ζωοδότην και Λυτρωτήν, * Παναγία Θεοτόκε· * ον έκτενως initeue, * σωθήναι τας ψυχας ήμων.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Τόξον * δυνατῶν ήσθένησε.

Πάσαν * άρετὴν ἐξήσχησας, * πάσαν ἀμαρτίαν * ἀπὸ χαρδίας ἐμίσησας, * χαι τὴν τρίβον τῆς μετανοίας * τοῖς ἀνθρώποις, Μάχαρ, ἐδειξας.

Λόγου * σαρχωθέντος Πρόδρομος * μέγιστος έδειχθης. * χαι δια τοῦτο σοῦ δέομαι, * τῶν ἀλόγων παθῶν με þῦσαι, * ὀδηγῶν με πρὸς μετάνοιαν.

Paracleticus.

τη τριτή πρωι.

Έτι * ένδημῶν τῷ σώματι * βίον 'Ασωμάτων * ἐπεδείχνυσο, Πρόδρομε· * ὄν μιμείσθαι ήμας εὐχαῖς σου * ἐνδυνάμωσον, δεόμεθα. Θεοτοχίον.

Κόσμος * διὰ σοῦ ἠλέηται * ὁ τῆ παραβάσει * ἀχρειωθεὶς, Μητροπάρθενε· * διὰ τοῦτο ῷδαῖς ἀσμάτων * καταχρέως μακαρίζει σε. 'Ωδὴ δ'. 'Ο Εἰρμός.

» Τισακήκοα, ό Θεός, * την άκοην σου * και έφοβήθην * κατε-

» Ľινόησα τὰ ἔργα σου, * ὁ Προφήτης ἔλεγε, * xai ἐδόξασά

• σου την δύναμιν. Τροπάρια.

Έγυμνώθην τῶν ἀρετῶν, * καὶ τὴν κακίαν * ἐνεδυσάμην, * καὶ ἰδοὺ αἰσχύνης πέπλησμαι· * Ἱησοῦ φιλάνθρωπε, * καταστολαῖς ἐνθέοις με φαίδρυνον.

Διαπλέων τής χοσμιχής * θαλάσσης, Δόγε, * τὸν πλοῦν ῥαθύμως * ναυαγίω περιέπεσα * ήδονῶν τοῦ σώματος· * πρὸς μετανοίας ὅρμον με ἴθυνον.

Μαρτυρικά.

'Απεχάθηραν ἀληθῶς * τὴν σηπεδόνα * τῆς ἀμαρτίας * χαρτερίας θείφ ἀλατι * οἱ γενναΐοι Μάρτυρες, * χαὶ σωτηρίαν πάσιν ἐβράβευσαν.

Κυλιόμενοι ἐπὶ γῆς * καθάπερ λίθοι * οἰ 'Αθλοφόροι * τὰ τῆς πλάνης ὀχυρώματα * παντελῶς συνέτριψαν. * Δὐτῶν πρεσβείαις, Κύριε, σῶσον ήμᾶς. Θεοτοχίον.

Σωτηρίαν σε έν παντί * χαιρῷ χαὶ τόπῳ * ἐπιχαλοῦμαι, * μή παρίδης με, Πανάμωμε, * ή Θεὸν χυήσασα * τὸν Αυτρωτήν ὁμοῦ χαὶ Σωτῆρά μου.

Κανών του Προδρόμου. Δι' άγάπησιν, * Οικτίρμον.

Ως τρυγόνα σε * τὸ ἔαρ τῆς ἀληθείας * παναληθέσι λόγοις * Ωπρομηνύουσαν Κόσμφ * γνόντες μαχαρίζομεν, * ἀοίδιμε Πρόδρομε.

Συντριβέντα με * τοῦ πλάνου ταζς ἐπηρείαις, * τῆς Παλαιᾶς μεσίτης * xaì τῆς Νέας ὑπάρχων, * ὅλον ἀνακαίνισον * πρεσβείαις σου, Πρόδρομε.

Ο τὴν ἔρημον * οἰχήσας ἀμέμπτφ βίφ, * ἡρημωμένον πάση * παραβάσει τὸν νοῦν μου * θείαις ἀναχαίνισον * πρεσβείαις σου, Πρόδρομε. Θεοτοχίον.

Ίλασμὸς ἡμῖν * καὶ λύτρωσις ἐγνωρίσθη * ὁ σὸς Υἰὸς, Παρθένε· * ὃν ἰκέτευε σῶσαι * τοὺς ἐν κατανύξει σε * ψυχῆς μακαρίζοντας. 'Ωδὴ ε΄. 'Ο Εἰρμός.

» 🖌 νάτειλόν μοι, Κύριε, * τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου, *

» Λότι πρός σέ, Χριστέ, τὸ πνεῦμά μου * ὀρθρίζει και ὑμνετ

σε· * συ γάρ πέλεις μου Θεός, * χαὶ πρὸς σὲ χατέφυγον, *
 τῆς εἰρήνης Βασιλεῦ. Τροπάρια.

'Ραθύμως διανύσαντα * τὸν βίον τὸν φθειρόμενον, * χαὶ ταῖς ἀπάταις σχοτιζόμενον * τοῦ πλάνου χαθεχάστην, * 'Ιησοῦ, οἰχτείρησον, * χαὶ πρὸς φῶς ὀδήγησον * μετανοίας χαὶ ζωῆς.

'Υψώθη ή χαρδία μου * ὑποβολαϊς τοῦ ὄφεως, * χαι χατηνέχθην πτῶμα μέγιστον· * ή τῶν χατερραγμένων, * Ίησοῦ, ἀνόρθωσις, * ἐπίστρεψον, σῶσόν με * διὰ πλήθος οἰχτιρμῶν.

Μαρτυρικά.

Σταγόσι χατεσβέσατε * αιμάτων πην πολύθεον * της πλάνης χάμινον, Μαχάριοι, * χαι όμβροις ιαμάτων * φλογμόν χατεπαύετε * παθημάτων πάντοτε, * τοῦ Σωτηρος 'Αθληταί.

Ιστάμενοι πρό βήματος, * χαὶ μάστιξι ξεόμενοι, * χαὶ χεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, * χαὶ πλήθει ὁμιλοῦντες * χαλεπῶν χολάσεων * ἀχλινεῖς ἐμείνατε * ἐπινεύσει θειχῆ.

Θεοτοχίον.

'Ανάτειλόν μοι, Δέσποινα, * ἀχτῖνα τοῦ ἐλέους σου * τῷ ἐν τῷ σχότει τῶν πταισμάτων μου * ὑπάρχοντι, Παρθένε, * χαὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον * μετανοίας, ᾿Αχραντε, * ἱνα πίστει σε ὑμνῷ. Κανών τοῦ Προδρόμου. Τὸν φωτισμόν σου, Κύριε.

Ερημικοίς με άνθραξι * παθών ἐπαγωγαίς, * ἐρήμου θρέμμα, * Επυρούμενον δρόσφ * σοῦ τῶν πρεσβειῶν * τῆς τούτων βλάβης * διατήρησον ἄτρωτον.

Υπό τῆς σῆς βαπτίζεται * ἀγίας δεξιας * Πατρὸς ἡ θεία, * Παμμάχαρ, δεξιὰ, * σώζουσα ἡμᾶς * ταῖς σαζς πρεσβείας * ἀπὸ πάσης στενώσεως.

Καταφυγήν σε, Πρόδρομε, * χαι σχέπην χραταιάν * χαι μεγα τείχος * παζ Κόσμος σε έχει· * λύτρωσαι ήμαζ * ταίς σαίζ πρεσβείαις * τῶν δεινῶν περιστάσεως.

Θεοτοχίον.

Τὴν καλλονὴν ἡγάπησε * Θεός σε 'Ιακώβ, * παρθένε Κόρη, * ἐπικαλλωπίζων * πάντας διὰ σοῦ * ἀμαυρωθέντας * παραβάσει τὸ πρότερον. 'Ωδὴ ε΄. Ο Εἰρμός. • Γν πελάγει τοῦ βίου * ταῖς πράξεσι μου * κατῆλθον εἰς βυ-• Ειθόν * ἀλλ' ὡς ἐκ κήτους 'Ιωνᾶς βοῶ σοι· * ' Ἐκ βυθοῦ τῶν • κακῶν με * ἀνάγαγε, δέομαι, * Γιὲ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγε. Τροπάρια.

Νυσταγμῷ ἀμελείας * χατεβαρύνθην * ο τάλας τὴν ψυχὴν, * χαὶ ἀμαρτίας ὑπνῷ χατηνέχθην· * μετανοίας πρὸς φῶς με * ἐξέγειρον, Κύριε, * χαὶ τῆ σῆ εὐσπλαγχνία σῶσον.

Πως ἐπτώθην ὁ τάλας; * πῶς ἐμαχρύνθην * Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ; * πῶς οὐ λαμβάνω ἐν αἰσθήσει τὸ φριχτὸν * χριτήριον ἐχεζνο, * ἐν ῷ μέλλω χρίνεσθαι; * Ποιητά μου, οἰχτείρησόν με.

Μαρτυρικά.

Λύρα ώρθητε μέλος * άναφωνούσα * σωτήριον άει, * xal xaθηδύνουσα πιστών χαρδίας, * xal την μέθην της πλάνης * τελείως διώχουσα, * 'Αθληται χατηγλαϊσμένοι.

Υπερβάντες τοὺς ὅρους * τοὺς ἀνθρωπίνους * οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ * τῆ πρὸς τὸν Κτίστην ἀνανεύσει θειχῆ * τῶν βασάνων τοὺς ἄθλους * ὑπέφερον χαίροντες * ὡς ἐν σώματι ἀλλοτρίω.

Θεοτοχίον.

Παναγία Παρθένε, * ή προστασία * άπάντων τών πιστών, * πρόστηθι, ρύσαι με άπειλης χαι σχότους * του φριχτου χριτηρίου * έν ώρα της χρίσεως, * ίνα πίστει άει ύμνω σε.

Κανών τοῦ Προδρόμου.

*Ηλθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Τστασο βαπτίζων έν τοϊς ρείθροις * τὸν ἀμαρτίας πάντων * τῶν ἀνθρώπων αϊροντα Δεσπότην· * ὂν δυσωπεϊν * μὴ ἐλλείπης, Πρόδρομε, * οἰχτειρήσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κήρυξ άνεδείχθης μετανοίας, * έν η συντήρησόν μου * την χαρδίαν χατεσπιλωμένην * ταϊς βλαβεραΐς * άμαρτίαις, Πρόδρομε, * χαι άνάνευσιν μη έχουσαν.

"Ηχησας ἐρήμοις ἐν ἀβάτοις * ψυχαῖς τοῦ Λόγου, Μάχαρ, * τὴν ἐπίβασιν ἐλευσομένην· * ὅθεν φωναῖς * ἀσιγήτοις ἄπασα * Ἐχχλησία μαχαρίζει σε. Θεοτοχίον.

Νόμου διετράνωσαν είχόνες * την σην φριχτην λοχείαν, * Θεονύμφευτε· ών τὰς ἐχβάσεις * ήμεῖς νυνὶ * χαθορῶντες, Δέσποινα, * ἐπαξίως σε δοξάζομεν.

Ωδή ζ. Ο Ειρμός.

» τη η είχόνι τη χρυση * μή προσχυνήσαντες Παιδες * Αβρα-

- » I μιαΐοι έδοχιμάζοντο * ώσπερ χρυσός έν χωνευτηρίω· * έν
- » χαμίνω γάρ πυρός * ώς έν θαλάμω φωτεινώ * έχόρευον βοών-
- » τες· * Εύλογητός ό Θεός * ό των Πατέρων ήμων.

Τροπάρια.

Νέον βρέφος όραθεις * τῆς παλαιάς χαταδίχης * λυτροῦσαι Κόσμον, Χριστὲ, ὡς εὖσπλαγχνος· * διὸ βοῶ· Πεπαλαιωμένον * ἀμαρτίαις με πολλαζς * νῦν χαινοποίησον, Σωτήρ, * χαὶ σῶσόν με βοῶντα· * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ποτε τὸν Μανασσῆν * μετανοήσαντα σώσας, * ċ οἰxτειρήσας Πόρνην δαχρύσασαν, * ċ τὸν Δηστὴν λόγφ διχαιώσας * τὸν πολλά και χαλεπά * ήμαρτηκότα σοι, * Σωτήρ, * κάμε βοῶντα δέξαι· * Εύλογητός ό Θεός * ό των Πατέρων ήμων.

Μαρτυριχά.

Ναυαγίου χαλεποῦ * πολυθείας χρατοῦντος * τὴν Οἰχουμένην, νη χρησάμενοι * της εύσεβείας οι 'Αθλοφόροι * χυβερνήσει τοῦ Χριστού * πρός λιμένα της ζωής * άπέπλευσαν βοώντες· * Εύλογητός ό Θεός * ό τῶν Πατέρων ήμῶν.

Λαμπρυνόμενοι σαφῶς * ώσπερ γρυσός ἐν γωνεία * ἐν ταζ βασάνοις έδοχιμάζοντο * οι 'Αθληταί· αποδεδειγμένοι * έχσφραγίσματα σεπτά * παθημάτων τοῦ Χριστοῦ * ταμείοις οὐρανίοις * έν άφθαρσία πολλή * έθησαυρίσθησαν νῦν.

Θεοτοχίον.

Τόν Σωτήρα και Θεόν * και Λυτρωτήν και Δεσπότην * σαρκί τεχούσα, πάναγνε Δέσποινα, * τούτον άει, "Αχραντε, δυσώπει, * όπως λύσιν των δεινών * και πολλών άμαρτιών * την άφεσιν λαβόντες, * ύμνολογώμεν αύτοῦ * τοὺς ὑπὲρ νοῦν οἰχτιρμούς.

Κανών τοῦ Προδρόμου. 'Αβραμιαζοί ποτε.

Γείζων παντός γεννητοῦ * ἀποδειχθεἰς, Προφήτα * Θεοῦ, μεγά-Μλως άμαρτόντα με * μεγίστη πρεσβεία σου * φλογός μεγίστης ρύσαι, * όπως σε μαχαρίζω.

"Αχαρπος ώφθην συχή, * και την τομήν πτοούμαι· * βελτίωσόν με μεσιτεία σου, * χαι έγχαρπου ποίησου, * όπως σε μαχαρίζω, * Πρόδρομε του Σωτήρος.

Κοίμισον πάσαν έχθροῦ * έγειρομένην βλάβην * χατά τῶν πίστει προστρεχόντων σοι * άγρύπνοις πρεσβείαις σου, * τοῦ Αυτρωτού των όλων * Πρόδρομε 'Ιωάννη.

Θεοτοχίον.

'Απαγωγής πονήρας * χαι προνομής, Παρθένε, * χαι τής δουλείας του άλάστορος * τοὺς δούλους σου φύλαττε, * τούς σε ψυχή και γλώσση * άει δοξολογούντας.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

Το πυρί φλογός παρίστανται * σοι Χερουβίμ, Σεραφίμ, * Κύ Εριε, και πάσα Κτίσις * ύμνον άδει σοι τερπνόν· * Υμνείτε,

» εύλογείτε * xal ύπερυψούτε * Χριστόν τόν μόνον Δημιουργόν *

» είς πάντας τους αίωνας.

Τροπάρια.

Ούκ ένέμεινα τῷ φόβφ σου, * ού τῶν σῶν ἐντολῶν * ἤκουσα, τὸ θέλημά σου * οὐχ ἐποίησά ποτε· * τί γένωμαι ὁ τάλας; * φιλάνθρωπος υπάρχων, * οίχτείρησόν με δειλόν, Σωτήρ, * χαι μή με $\dot{\alpha}$ πορρίψης.

ТӉ ТРІТЦ ПРΩІ.

Γεωργὲ χαλῶν, τοῦ φόβου σου * τῆ δρεπάνῃ, βοῶ, * ἔχτιλον προφρίζους πάντας * ἀχανθώδεις λογισμοὺς * ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας· * χαὶ σπόρφ μετανοίας * βλαστάνειν σωτηρίας, Χριστὲ, * ἀξίωσόν με στάχυν. Μαρτυριχά.

'Επλατύνθησαν στενούμενοι * ἐν βασάνοις πολλαζς * χάριτι οἰ 'Αθλοφόροι * καὶ ἐστένωσαν ἐχθροῦ * ὀδοὺς βαράθρων πλήρεις· * καὶ νῦν καθοδηγοῦσιν * ἡμᾶς πρὸς τὰς ὀδοὺς τοῦ Θεοῦ * ἐν π(στει καὶ ἀγάπη.

Έναυάγησεν ὁ δόλιος * ἐμπεσών εἰς βυθὸν, * Μάρτυρες, τῆς χαρτερίας * χαὶ ἀθλήσεως ὑμῶν, * χαὶ χείται ὑπὸ πάντων * γελώμενος ὁ ἄφρων· * ὑμεῖς δὲ τῆς νίχης ἀεὶ * τοῖς στεφάνοις ἐγχοσμεῖσθε. Θεοτοχίον.

Η χοιλία σου, Πανάμωμε, * θημωνία σεπτης * άλωνος έδειχθη Κόσμφ * στον φέρουσα ζωης * τον τρέφοντα τὰ πάντα· * διό σε ώς αιτίαν * άπάντων τῶν χαλῶν οι πιστοι * συμφώνως ἀνυμνοῦμεν. Κανών τοῦ Προδρόμου. Αυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ραθυμίας με ύπνω χρατούμενον * χαι όμιχλη χαχίας σχοτούμενον * φωτιστιχαίς πρεσβείαις σου * ἐπανόρθου, χαι δίδου * ώς ἐν ἡμέρα * ἀρετῶν εὐσχημόνως πορεύεσθαι.

Πειρασμών με χειμάζει χλυδώνιον, * χαι παθών χαταιγις συνταράσσει με· * χειρά μοι δίδου, Πρόδρομε, * ἐμβιβάζων πρὸς ὅρμον * τῆς μετανοίας * τὴς ψυχῆς μου τὸ σχάφος πρεσβείαις σου.

Ο τὸν αἴροντα Κόσμου τὰ πταίσματα * ποταμίοις βαπτίσας ἐν ὕδασι, * τὴν τῶν χαχῶν μου ἔβυσσον * ἀποξήρανον ῥείθροις * τῶν πρεσβειῶν σου, * Ἱωάννη μαχάριε Πρόδρομε.

Θεωρήσας τὸ Πνεῦμα τὸ άγιον, * ἐνωτίσθης φωνῆς τοῦ Γεννήτορος * προσμαρτυρούσης, Πρόδρομε, * ὑπὸ σοῦ τῷ ἀἰρἡτως * βαπτιζομένω * Ἱησοῦ· ὃν δυσώπει σωθηναι ἡμᾶς.

Θεοτοχίον.

'Ως πηγή της ήμῶν ἀναπλάσεως, * συντριβέντα με ὅλον ἀνάπλασον * ταῖς προσβολαῖς τοῦ ὄφεως, * ὅπως πίστει καὶ πόθῳ * σὲ μακαρίζω, * Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

- » Τποίησε κράτος * έν βραχίονι αύτοῦ· * χαθείλε γὰρ δυνάστας
- » Liánd θρόνων, * και ύψωσε ταπεινούς * ο Θεός τοῦ 'Ισραήλ· *
- » έν οΙς ἐπεσχέψατο ήμας * 'Ανατολή ἐξ ὕψους, * και κατεύθυ-
- » νεν ήμας * εἰς ὀδὸν εἰρήνης.

Τροπάρια.

'Ιδού ήνεφχθη * ο νυμφών ο μυστιχός, * οι φρόνιμοι χοσμουσι τας λαμπάδας * έλαίφ των αρετών, * χαι εισέρχονται φαιδροί· * άπόθου τον υπνον, ώ ψυχή, * της ραθυμίας, όπως * συνεισέλθης τῷ Χριστῷ * λαμπαδηφορούσα.

'Ως Πόρνη χατέχω * σοῦ τοὺς πόδας νοητῶς, * χαὶ δάχρυσιν ἐχπλύνω τούτους, Λόγε· * ἀπόπλυνόν με, Σωτὴρ, * τοῦ βορβόρου τῶν παθῶν, * Ἡ πίστις σου σέσωχέ σε, νῦν * χἀμοὶ ὑποφωνήσας, * ὅπως σου τὴν ἄμετρον * ὑμνῶ εὐσπλαγχνίαν.

Μαρτυρικά.

Σχιρτώση χαρδία * γηθομένη τε ψυχη * οι Μάρτυρες τὰ ἄνω κατοιχοῦσι, * τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ * ὥσπερ χίσμον εὐπρεπη * ἀεὶ χεχτημένοι, χαὶ ἡμῖν * εἰρήνην ἐξαιτοῦσι, * καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν * καὶ πταισμάτων λύσιν.

'Ηγίασται άπας * τόπος, θεΐοι 'Αθληται, * τὰ λείψανα ὑμῶν χαθάπερ ἄλλην * ὁ Ἱσραὴλ χιβωτὸν * χεχτημένος ἐν δεινοῖς· * ἀγάλλεται δὲ ὁ οὐρανὸς * μετὰ τῶν 'Ασωμάτων, * τὰς ψυχὰς, Μαχάριοι, * ὑμῶν χεχτημένος.

Θεοτοχίον.

Φιλάγαθε Κόρη, * τὸν φιλάγαθον Θεὸν * χυήσασα, ἀγάθυνον, βοῶ σοι, * χεχαχωμένην δεινῶς * τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν * τοῖς πάθεσι χαὶ ταῖς πονηραῖς * ἐπιβουλαῖς τοῦ πλάνου, * ίνα πίστει σε ὑμνῶ * τὴν ἐλπίδα πάντων.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Εὐα μέν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τσχύς μου χαι ύμνησις Χριστός * ό Κύριος· δν δυσώπει, * μάχαρ Πρόδρομε, * χατά παθών με ένισχύσαι * χαι πάσης προσβολής τοῦ ἀλάστορος, * τὸ θεῖον ἐργαζόμενον θέλημα, * ὅπως ὑμνῶ σε εὐοδούμενος.

'Ωραία τρυγών χαὶ χελιδών * ἡδύλαλος ἀνεδείχθης, * θετε Πρόδρομε, * ἔαρ μηνύουσα τὸ θετον, * Χριστόν· ὃν ἐχδυσώπει χειμῶνός με * ρυσθῆναι ψυχοφθόρου χαὶ χλύδωνος * τῆς ἀμαρτίας, ἰχετεύω σε.

Σχιρτήσας νηδύ της μητρός * ἐμήνυσας ἐχ Παρθένου * τὸν ἐχλάμψαντα· * τοῦτον ἰχέτευε, σαρχός μου * σχιρτήματα νεχρῶσαι νεχροῦντά με, * πληρῶσαί τε χαρᾶς τὴν χαρδίαν μου, * ὅπως ὑμνῶ σε, θεῖε Πρόδρομε.

Η χρίσις ἀνίλεως, ψυχὴ, * τοῖς ἑλεος μὴ ποιοῦσιν· * ὅρα, πρόσεχε, * ἑλαιον λάβε τὴν λαμπάδα * δυνάμενον τηρεῖν σου ἀχοίμητον· * ἐγγίζει ὁ Νυμφίος, γρηγόρησον, * μὴ ἐσβεσμένην σχῆς προαίρεσιν. Θεοτοχίον.

Φιλάγαθον τέξασα Θεόν, * φιλάγαθε Θεοτόχε, * τοῦτον αἰτησαι * πάσας με μύσασθαι χαχίας, * χαὶ αὐτοῦ χαρδιῶσαι τῷ ἔρωτι, * σαρχὸς ἡδυπαθείας μισήσαντα, ὅπως ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον.

ТΗ ТРІТΗ ПРΩІ.

'Απόστιχα τών Αίνων, Κατανυχτιχά.

Πρόβατόν είμι * τῆς λογικῆς σου ποίμνης, * καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω * τὸν Ποιμένα τὸν καλόν * ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα, * ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ζάλη άμαρτημάτων * περιέχει με, Σωτήρ, * χαὶ μὴ φέρων τὸν χλύδωνα * σοὶ προσπίπτω τῷ μόνῷ Κυβερνήτῃ· * ὡς τῷ Πέτρῷ τὴν χεῖρά μοι ἔχτεινον * τῆς φιλανθρωπίας σου, χαὶ σῶσόν με. Μαρτυριχόν.

'Αγγέλων συμμέτοχοι * γεγόνατε, άγιοι Μάρτυρες, * έν σταδίφ τον Χριστον * ανδρείως χηρύξαντες· * πάντα γαρ τα έν Κόσμφ * χατελίπετε τερπνα ώς ανύπαρχτα, * την Πίστιν δὲ ὡς άγχυραν * ἀσφαλῆ ἐχρατήσατε· * ὅθεν χαὶ την πλάνην ἀπελάσαντες * πηγάζετε τοῖς πιστοῖς * ἰαμάτων χαρίσματα, * ἀπαύστως πρεσβεύοντες * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοχίον.

Θεοτόχε παντάνασσα, * τῶν Ορθοδόξων τὸ χαύχημα, * αἰρετιχῶν τὰ φρυάγματα * χαὶ τὰ πρόσωπα χαταίσχυνον * τῶν μὴ προσχυνούντων * μηδὲ τιμώντων, Πάναγνε, * τὴν σεβάσμιον Εἰχόνα σου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Διὰ ξύλου ὁ ᾿Αδὰμ * Παραδείσου γέγονεν ἄποιχος, * διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ * ὁ Δηστὴς Παράδεισον ῷχησεν· * ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος * ἐντολὴν ἡθέτησε τοῦ ποιήσαντος, * ὁ δὲ συσταυρούμενος * Θεὸν ὡμολόγησε τὸν χρυπτόμενον, * Μνήσθητί μου, βοῶν * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Ο τοῦ Πέτρου τὸν χλαυθμὸν * χαὶ τῆς Πόρνης, Λόγε, τὰ δάχρυα * προσδεξάμενος, Χριστὲ, * χαὶ τὸν Τελώνην μόνον στενάξαντα * οἰχτείρας ὡς εῦσπλαγχνος, * χαὶ ἐμὲ προσπίπτοντα χαὶ αἰτούμενον * πταισμάτων συγχώρησιν * δοθῆναί μοι, Κύριε ὑπεράγαθε, * λύτρωσαι τῆς ἐχεῖ * γεέννης ὡς εὖσπλαγχνος.

Τής στειρώσεως δεσμα * διαλύσας, μέγιστε Πρόδρομε, * την ακαρπίαν της έμης * ταπεινής καρδίας διάλυσον, * και φέρειν εὐόδωσον * ἐναρέτους πράξεις τη μεσιτεία σου· * δι' ῶν ἀπολήψομαι * ζωήν την ἀδάπανον ἀνακράζων Χριστῷ· * Μνήσθητί μου, Σωτήρ, * ἐν τη Βασιλεία σου.

Μαρτυριχόν.

Συντριβόμενοι ποιναζ * χαι θηρίοις βρώμα διδόμενοι, * χαι τεμνόμενοι δεινώς * χαι είς βυθόν θαλάσσης ριπτόμενοι, * πυρι δαπανώμενοι * χαι ώμοτάτη χρίσει χαταξεόμενοι * Θεόν ούχ ήρνήσασθε, * πανεύφημοι Μάρτυρες. Ον πάντοτε * ίχετεύσατε * σώσαι τάς ψυχάς ήμῶν. Δόξα.

'Αναχαθάραντες τὸν νοῦν * τῆ Τριάδι πάντες βοήσωμεν·* Πάτερ, Υιέ μονογενές, * Πνεύμα άγιον χαι ομότιμον, * τούς δούλους σου φύλαττε * τούς είλιχρινεί σοι πόθω λατρεύοντας, * μια τή Θεότητι, * Βασιλεία δόξη τε, χαι χραυγάζοντας * Μνήσθητι χαι ήμων * έν τη Βασιλεία σου.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Τὸν συνάναρχον Πατρί * χαὶ ἀγίω Πνεύματι σύνθρονον * ὑπεδέξω έν γαστρί, χαι ύπερ νοῦν χαι λόγον ἐχύησας * γενόμενον άνθρωπον * έπ' εύεργεσία της άνθρωπότητος, * Μαρία Θεόνυμφε, * χωρίον εὐρύχωρον τοῦ Θεοῦ ήμῶν· * ὃν αἴτησαι ἐχτενῶς * σώζεσθαι τούς δούλους σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ήχος δ'. Εδωχας σημείωσιν.

Έχ γής με τὸ πρότερον * δημιουργήσας, Φιλάνθρωπε, * σή εί-Εχόνι ἐτίμησας, * τρυφήν χαρισάμενος * την ἐν Παραδείσφ· * χαι γνώσεως ξύλφ * δελεασθέντα χαι φθορα * ύποπεσόντα πάλιν άνέστησας, * βροτὸς αὐτὸς γενόμενος * xai σταυρωθείς, ὁ 'Αθάνατος, * διά έλεος άμετρον * χαι πολλήν συγχατάβασιν.

Οίχτον δι' ἀμέτρητον * ὁ Ποιητής μου χαὶ Κύριος * μή λιπών τον Γεννήτορα * τη γη έπεδήμησεν, * έαυτον χενώσας, * μορφήν τε τῶν δούλων * ἀναλαβών ὡς ἀγαθὸς * ἐκ τῆς Παρθένου, χαθώς ηύδόχησε. * χαι σταύρωσιν υπέμεινε * σαρχι παθών ό 'Αθάνατος, * χαὶ τὸν θάνατον ἕλυσε, * χαὶ τὸν ἄνθρωπον ἔσωσε.

Σταυρούμενος, Δέσποτα, * την άμαρτίαν ώς εύσπλαγχνος * έαυτῷ συνεσταύρωσας, * ἀρὰν δὲ ἐξήλειψας * τρήσει τῆ τῶν ήλων, * χαι τοῦ πρωτοπλάστου * λόγχη νυγείς σου τὴν πλευράν, Χριστέ, διέρρηξας τὸ χειρόγραφου· * ύμνῶ σου τὰ παθήματα, * δοξολογώ σου την εγερσιν, * δι' ής πάντας εξώωσας * νεχρωθέντας τοῖς πάθεσιν.

"Ετερα τῆς Θεοτόχου, ὅμοια.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον * τῆς ταλαιπώρου χαρδίας μου, * Θεοτόχε πανύμνητε, * χαι πάντα τὰ τραύματα * χαι τὰ ἕλχη ταύτης * τὰ ἐξ ἀμαρτίας * ἐναποχάθαρον, Αγνή, * χαὶ τοῦ νοός μου 40

Paracleticus.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

στήσον τὸ ἄστατον· * ὅπως τὴν δυναστείαν σου * χαὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν * μεγαλύνω ὁ ἄθλιος * χαὶ ἀχρεῖος οἰχέτης σου.

Τὸ χαῦνον xai ἐχλυτον, * Παρθενομῆτορ πανάμωμε, * τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε * εἰς ῥῶσιν xai δύναμιν * τοῦ φόβῳ xai πόθῳ * ποιεῖν τε xai πράττειν * τὰ διχαιώματα Χριστοῦ, * ὅπως ἐχφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄστεχτον, * xai χλῆρον τὸν οὐράνιον * xai τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον * διὰ σοῦ ἀπολήψωμαι, * εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ζόφος φοβερώτατος * ὁ τοῦ θανάτου, Θεόνυμφε, * τὴν ψυχὴν κατατρέχει μου, * τὸ δὲ λογοθέσιον * ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν * ἀεὶ τῶν Δαιμόνων * παρασκευάζει, 'Αγαθή· * ἐξ ῶν με ῥῦσαι τῆ δυναστεία σου, * Παρθένε ἀπειρόγαμε, * καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον * καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον * τῶν 'Αγίων κατάταξον.

Δόξα... χαι νύν. Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Νεχρούμενον βλέπουσα * Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, * xal νεχροῦντα τὸν δόλιον, * ἡλάλαζε χράζουσα * πιχρῶς τῷ ἐχ σπλάγχνων * αὐτῆς προελθόντι, * xal τὸ μαχρόθυμον αὐτοῦ * ἀποθαυμάζουσα χατεπλήττετο· * Τέχνον μου ποθεινότατον, * μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, * μὴ βραδύνῃς, Φιλάνθρωπε, * τὸ ἐμὸν χαταθύμιον.

'Απόστιχα Σταυρώσιμα. Προσόμοια β'.

Οπλον ἀήττητον, Χριστὲ, * τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωχας, * χαὶ ἐν τούτῷ νιχῶμεν * τὰς προβολὰς τοῦ ἀλλοτρίου.

Πάντοτε έχοντες, Χριστὲ, * τὸν Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, * τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ * εὐχερῶς χαταπατοῦμεν.

Μαρτυριχόν.

Έχοντες παφόησίαν * πρός τόν Σωτήρα, "Αγιοι, * πρεσβεύσατε άπαύστως * ύπερ ήμῶν τῶν άμαρτωλῶν, * ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι * xαὶ ταῖς ψυχαῖς ήμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Ώς γενναΐον έν Μάρτυσι.

Τὸν ᾿Αμνὸν xαὶ Ποιμένα σε * ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν * ἡ ᾿Αμνὰς ἡ τέξασα, * ἐπωδύρετο * xαὶ μητριχῶς σοι ἐφθέγγετο· * Υἰὲ ποθεινότατε, * ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς * ὅῆμος ἀνταποδίδωσιν, * ὁ θαυμάτων σου * ἀπολαύσας μεγίστων; * ᾿Αλλὰ δόξα * τῇ ἀἰῥήτῷ σου xαὶ θεία * συγχαταβάσει, Φιλάνθρωπε.

ТН ТЕТАРТН ПРОІ.

EIZ TON OPOPON.

Μετά την α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. ^{*}Πχος δ'.

Έληγόρασας ήμας * έχ τῆς χατάρας τοῦ νόμου * τῷ τιμίψ σου αίματι· * τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς * χαὶ τῆ λόγχῃ χεντηθεὶς * τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, * Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Αὐτόμελον.

Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ * έχουσίως, * τῆ ἐπωνύμφ σου καινῆ * πολιτεία * τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός * εὕφρανον δυνάμει σου * τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, * νίχας χορηγῶν αὐτοῖς * κατὰ τῶν πολεμίων· * τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν * ὅπλον εἰρήνης, * ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα... και νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Παρεστώσα τῷ Σταυρῷ * ἡ Παναμώμητος 'Αμνὰς * τοῦ 'Αμνοῦ xαὶ Λυτρωτοῦ * θρήνοις ἐχόπτετο δεινοῖς, * χαὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐχπληττομένη· * Τί τοῦτο τὸ χαινὸν χαὶ ξένον θέαμα; * γλυχύτατε Υιὲ, πῶς φέρεις ταῦτα ἐχών; * πῶς ὑπομένεις σταύρωσιν ἐχούσιον, * χαὶ τὸν ἐπώδυνον θάνατον; * Δοξολογῶ σου * τὴν ὑπὲρ Λόγον, * Πλαστουργὲ, συγχατάβασιν.

Μετά την β'. Σπιχολογίαν, έτερα, Αὐτόμελον.

Ταχύ προχατάλαβε * πριν δουλωθήναι ήμας * έχθροϊς βλασφημουσί σε * χαι απειλούσιν ήμιν, * Χριστε ο Θεος ήμων· * ανελε τῷ σταυρῷ σου * τοὺς ήμας πολεμοῦντας· * γνώτωσαν πῶς ἰσχύει * ὀρθοδόξων ή Πίστις * πρεσβείαις τῆς Θεοτόχου, * μόνε Φιλάνθρωπε. ⁶Ομοιον.

Σταυρφ σε προσήλωσαν * οἰ Ιουδαΐοι, Σωτήρ, * δι' οὐ ἐξ ἐθνῶν ἡμᾶς * ἀνεχαλέσω ποτὲ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ὅπλωσας τὰς παλάμας * ἐν αὐτῷ τῆ βουλῆ σου, * λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου * χατεδέξω νυγῆναι * τῷ πλήθει τῶν οἰχτιρμῶν σου. * Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Η ἄνυμφος Μήτηρ σου * ώς ἐθεάσατο * σταυρῷ σε ὑψούμενον, * ὀδυρομένη πιχρῶς * τοιαῦτα ἐφθέγγετο· * Τί τὸ χαινὸν χαὶ ξένον * χαὶ παράδοξον θαῦμα; * πῶς σε ἄνομος δῆμος * τῷ σταυρῷ προσπηγνύει * τὸν μόνον σε Ζωοδότην, * φῶς μου γλυχύτατον; Μετά την γ'. Στιγολογίαν, έτερα.

Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

'Εν Παραδείσφ με δεινώς * πεπτωχότα * τοῦ βροτοχτόνου τη πιχρά * συμβουλία * έν τῷ Κρανίω πάλιν έξανέστησας, Χριστέ, * ξύλφ ἰασάμενος * τὴν τοῦ ξύλου χατάραν, * χτείνας τὸν ἀπάτη με * θανατώσαντα ὄφιν, * χαι έδωρήσω θείαν μοι ζωήν. * Δόξα τή θεία * σταυρώσει σου, Κύριε.

Μαρτυριχόν.

Τῶν ἐν ὅλφ τῷ Κόσμφ Μαρτύρων σου * ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τα αίματα * ή Εχχλησία σου στολισαμένη * δι αύτῶν βοά σοι, Χριστέ ο Θεός. * Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰχτιρμούς σου χατάπεμψον, * εἰρήνην τη πολιτεία σου δώρησαι * χαί ταζ ψυχαζ ήμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρφ.

Έπι σταυρού σε, Δυνατέ, * χρεμασθέντα * χατανοούσα ή 'Αμνάς * και Παρθένος * όδυρομένη έλεγε δακρύουσα * Τίς σου ή άπόἰρἡητος * συγχατάβασις, Λόγε; * πῶς σε νῦν χατέχρινεν * ὁ χατάχριτος δημος * τον πάντας χρίναι μέλλοντα Θεόν; * Υμνολογώ σου * τὸ ἄφατον ἕλεος.

Κανών Σταυρώσιμος, ού ή Αχροστιχίς.

Ο Σταυρός έστιν ὅπλον είς σωτηρίαν. Ιωσήφ. Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Ο Ειρμός.

• Θ αλάσσης * τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις ἴχνεσιν * ὁ πα-» Θ λαιὸς πεζεύσας ἰσραὴλ * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ *

» τοῦ ἀμαλήχ τὴν δύναμιν * ἐν τῆ ἐρήμφ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

΄Ο τείνας * τὸν οὐρανὸν, ἐξέτεινας * ἐπὶ σταυροῦ, Ἰησοῦ, * τὰς σὰς παλάμας, ἔθνη τὰ μαχρὰν * ἀπὸ σοῦ χρηματίσαντα * ώς ἀγαθὸς χαὶ εὕσπλαγχνος * περιφανῶς ἀγχαλιζόμενος.

Σταυρώ με * τῷ σῷ, Χριστέ μου, τείχισον, * ὅπως μὴ γένωμαι * θήραμα λύχου, Λόγε, την έμην * έχζητοῦντος ἀπώλειαν, * χαι χαθ' έχάστην λόχους μοι * χαι τάς ενέδρας ετοιμάζοντος. Μαρτυριχά.

Τοΐς πόνοις * πόνου παντός τον πρόξενον * χατηδαφίσατε, * χαι νῦν χληροῦσθε ἄπονον ζωήν * πάντα πόνον χουφίζοντες * ἐχ τῶν ψυχῶν, Μαχάριοι, * χαὶ τῶν σωμάτων ήμῶν πάντοτε.

'Αλύτοις * δεσμοΐς ύμεις έδήσατε * τὸν πολυμήχανον, * διὰ Χριστὸν δεσμούμενοι, Σοφοί, * τὸν δεθέντα θελήματι, * καὶ πᾶσαν πλάνην λύσαντα. * όθεν άξιως μαχαρίζεσθε.

ΗΧΟΣ Δ'.

Σταυροθεοτοχίον.

Παρθένος * μετὰ τὸν τόχον ἄφθορος * διαμεμένηχας, * τὸν ὑψωθέντα, Αχραντε, σταυρῷ * ὑπὲρ λόγον χυήσασα· * ὅθεν πιστοί σε ἅπαντες * μεγαλοφώνως μαχαρίζομεν.

Κανών της Υπεραγίας Θεοτόχου, ου ή Αχροστιχίς.

« 'Ωδή τετάρτη τη Θεοτόχω Κόρη ».

Είρμος ό αὐτός.

Ως ούσα * χαθαρωτέρα, Πάναγνε, * πάσης της Κτίσεως, * Ωτην άχαθάρτοις πάθεσι δεινῶς * μολυνθείσαν χαρδίαν μου * τη χαθαρά πρεσβεία σου, * Θεοχυήτορ, ἀποχάθαρον.

Δαχρύων * χαι στεναγμών με λύτρωσαι * ἀποχειμένων μοι * ἐν τῆ μελλούση δίχη τῆ φριχτῆ * εὐπροσδέχτοις πρεσβείαις σου, * Παρθενομῆτορ ἄχραντε, * ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην χαι Θεὸν ἡμῶν.

Η μόνη * τη υπέρ νοῦν χυήσει σου * ἐλευθερώσασα * ἐχ τῆς ἀρᾶς τὸ γένος τῶν βροτῶν, * σαρχιχοῖς με παθήμασι * δεδουλωμένον, Πάναγνε, * σαῖς ἰχεσίαις ἐλευθέρωσον.

'Ωδη δ. Ο Ειρμός.

» Τη ύφραίνεται έπι σοι * ή Έχχλησία σου, Χριστέ, χράζουσα·*

• L'Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα. Τροπάρια.

'Γψούμενος ἐν σταυρῷ * τοὺς χαταχθέντας εἰς φθορὰν ὕψωσας * χαὶ τὸν ἐχθρὸν ἔχπτωσας, * Δέσποτα Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

'Ρομφαΐαι τοῦ δυσμενοῦς, * σοῦ λογχευθέντος τὴν πλευρὰν, ἤμβλυνται, * xaì ἡ Ἐδὲμ ἤνοιχται, * Λόγε τοῦ Πατρὸς ἐνυπόστατε. Μαρτυριχά.

Οι πύρινοι ποταμοί * τούς τῆς ἀπάτης ποταμούς ἔπαυσαν, * χαι τὴν πυρὰν ἔσβεσαν * τῆς πολυθείας οι Μάρτυρες.

Σταυρούμενοι χαὶ εἰς Υῆν * τυμπανιζόμενοι, * Χριστοῦ Μάρτυρες, * τὸν δυσμενῆ δράχοντα * ξίφει χαρτερίας ἐσφάξατε.

Σταυροθεοτοχίον.

Ή αμωμός σε Ἀμνὰς * ἀναρτηθέντα ἐν σταυρῷ βλέπουσα * όδυνηρῶς, Δέσποτα, * ἔχλαιεν ὑμνοῦσα τὸ χράτος σου.

Κανών της Θεοτόχου. Ούχ έν σοφία.

Τὴν ἀνωτέραν * Χερουβὶμ ἰχετεύω σε, Δέσποινα· * συμπτωθέντα μου τὸν νοῦν * ταῖς ἐπηρείαις τοῦ ὄφεως * παθῶν τῶν τοῦ σώματος * δείζον ἀνώτερον.

Έν τη ἐτάσει * τη φρικτη ὅταν μέλλη με Κύριος * χαταχρίναι τὸν πολλὰ * ήμαρτηχότα, Πανάμωμε, * εὕροιμί σε σώζουσαν * της χαταδίχης με.

Τοϊς οἰχτιρμοῖς σου * τοὺς ἀσπλάγχνους μου τρόπους μετά-

ТҢ ТЕТАРТҢ ПРОІ.

βαλε· * συμπαθεία σου, Χριστέ, * ἀσυμπαθή με ὑπάρχοντα * σῶσον παραχλήσεσι * τῆς χυησάσης σε.

Ωδή δ'. Ο Ειρμάς.

»' Τ παρθέντα σε ίδοῦσα ή Έχχλησία * ἐπὶ σταυροῦ, τὸν Ηλιον *

- » L της διχαιοσύνης, * έστη έν τη τάξει αυτης * είχότως χραυ-
- » γάζουσα· * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

318

Τροπάρια.

'Επαρθέντα σε ἐν ξύλφ ἐθελουσίως * χατανοῶν ὁ ἡλιος, * "Ηλιε τῆς δόξης, * σχότος ἐνεδύσατο * χαὶ πέτραι ἐἰρἡγνυντο * χαὶ τὸ τοῦ ναοῦ χαταπέτασμα.

Σταυρουμένου σοῦ xαὶ λόγχῃ ἐxxεντουμένου, * ἡ στρεφομένη, Κύριε, * ῥομφαία ἐδίδου * νῶτα τῆ xελεύσει σου * Λῃστῆ τῷ εὐγνώμονι * ἀνυμνολογοῦντι τὸ xράτος σου.

Μαρτυρικά.

Τειχιζόμενοι τῷ ὅπλφ τῷ τοῦ σταυροῦ σου * οἰ 'Αθλοφόροι, Κύριε, * ἄτρωτοι τῷ βέλει * τῆς χαχίας ὥφθησαν, * χαὶ τείχη χατέστρεψαν * εἰδωλομανίας ἀνίδρυτα.

Ιερεία ώσπερ άμωμα χαὶ θυσίαι * χαὶ προσφοραὶ ὀλόχληροι,* τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, * Μάρτυρες, πτωχεύσαντι * Κυρίψ προσήχθητε, * πόνων ἀμοιβὰς χομιζόμενοι.

Σταυροθεοτοχίον.

Η τον ἄχρονον έν χρόνφ ἀποτεχοῦσα, * χαὶ παρθενίαν ἄμωμον * μόνη χεχτημένη, * ξύλφ ἀναρτώμενον * ὡς ἔγνως τον Κύριον, * πόνοις τὴν ψυχὴν χατεμέριζες.

Κανών της Θεοτόχου. Είρμός ο αυτός.

Αγιάσματος ὑπάρχουσα θεῖος οἰχος * τοῦ χενωθέντος, ἀχραντε, * ἐπ' εὐεργεσία * τοῦ ἰδίου πλάσματος, * ψυχήν μου ἀγίασον, * χαὶ τὸν λογισμὸν φωταγώγησον.

'Ριπιζόμενον τῷ λαίλαπι τῆς xaxlaς * λογισμόν μου, Δέσποινα, * xal τῆ ἀμελεία * ὅλον βυθιζόμενον * πρεσβείαις σου στήριξον, * xal τῶν συμπτωμάτων ἐξάρπασον.

Τὸ παλάτιον, Παρθένε, τοῦ Βασιλέως, * τὸν οὐρανὸν τὸν ἔμψυχον * νῦν ἐκδυσωπῶ σε, * οἰκον τῆς Τριάδος με * εὐχαῖς σου ἀνάδειξον * σπήλαιον ληστῶν χρηματίζοντα.

Οδή ε΄. Ο Ειρμός.

- » 🔨 ὑ, Κύριέ μου, φῶς * εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας· * φῶς άγιον
- Διέπιστρέφον * έχ ζοφώδους άγνοίας * τοὺς πίστει άνυμνοῦν τάς σε. Τροπάρια.

Νυγείσης σου πλευρας, * ἀφθαρσίας προχέεις μοι, * ὦ Δέσποτα, θεῖα ῥεῖθρα * τῷ πλευρας παραινέσει * εἰς φθορὰν ὀλισθήσαντι.

ΗΧΟΣ Δ'.

Ο τίμιος Σταυρός * χατ' έχθρών έστι τρόπαιον· * δν δέδωχας ήμιν, Λόγε, * είς ψυχών σωτηρίαν * τοις πίστει άνυμνουσί σε. Μαρτυριχά:

Πυρίνοις οι θνητοι * λειτουργοίς νῶν συνήφθησαν, * πῦρ ἔνυλον διελθόντες * τῶν μεγίστων βασάνων, * ὡς Μάρτυρες ὑπέρλαμπροι.

Αυόμενον πολλοΐς * τὸ σαρχίον παθήμασι * τὴν ἀλυτον πρὸς τὸν Κτίστην * τῆς ψυχῆς ἐβεβαίου * τῶν Μαρτύρων διάθεσιν.

Σταυροθεοτοχίον.

Ο μόνος 'Αγαθός * ὑποδὺς μήτραν ἄφθορον * σαρχούμενος χαθωράθη * χαι σταυρούμενος, ὅπως * φθορᾶς ήμᾶς λυτρώσηται. Κανών τῆς Θεοτόχου. 'Ασεβεῖς οὐχ čψονται.

Η Αμνάς ή τέξασα * 'Αμνόν τόν τοῦ Θεοῦ, * τὴν ἐμὴν ζώωσον ψυχὴν * φαρμαχθείσαν δήγματι * νῦν τῷ τοῦ ὄφεως, * καὶ εἰς ὄρη, Δέσποινα, * πλανωμένην παραβάσεως.

Τη θερμη πρεσβεία σου * τῷ χράτει τῶν δεινῶν * πηγνυμένην μου τὴν ψυχὴν * εἰς θερμὴν τοῦ Κτίσαντος * θείαν ἀγἀπησιν * εὐσεβῶς συγχίνησον, * Θεοτόχε παναμώμητε.

Η χαλή χαι άμωμος * Αγνή έν γυναιξι, * τήν ταλαίπωρόν μου ψυχήν * έμπαθοῦς μωμήσεως * νῦν ἐλευθέρωσον, * χαι άγνῶς βιῶσαί με * μεσιτείαις σου εὐόδωσον.

'Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

Θύσω σοι * μετὰ φωνης αινέσεως, Κύριε, * ή 'Εκκλησία βοά
 Θσοι * ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' σίκτον *
 ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αίματι.

Τροπάρια.

Ο πάσης * άνωτάτω τομης ών ἐπέχεινα, * ἀτιμασθηναι ηνέσχου, * ὅπως με κακίστως ἀτιμασθέντα * και τιμήσης * και Σταυρφ διασώσης, Φιλάνθρωπε.

Νεχρός μέν * έχρημάτισας ξύλφ ύψούμενος, * τόν νεχρωτήν δὲ εἰργάσω * xal νεχρόν xal πάσης πεπληρωμένον * νῦν alσχύνης· * Ποιητά μου, ὑμνῶ σου τὴν δύναμιν.

Μαρτυρικά.

'Ετρώθη * τοῦ τιτρώσχειν ὑμᾶς ὁ παμπόνηρος * ταῖς ἀνηχέστοις βασάνοις, * χαὶ ποσὶν ὑμῶν χαταβέβληται, * χαὶ ὀρᾶται * ὑπὸ πάντων γελώμενος, Μάρτυρες.

'Ιάσεις * ἀναβλύζει Μαρτύρων τὰ λείψανα· * κόνις κειμένη ἐν τάφω * ώσει κόνιν Δαίμονας διαλύει, * και ποικίλα * θεραπεύει σωμάτων νοσήματα.

Σταυροθεοτοχίον.

"Ηλοις σε * ο παράνομος δήμος προσήλωσε, * χαι λύπης νῦν

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

τη ρομφαία * την έμην χαρδίαν σπαράττομαι, * ώ Ποιητά μου·* ή Παρθένος έβόα δαχρύουσα.

Κανών τής Θεοτόχου.

Είρμος ο αὐτός.

Ο ανάτου * άναιρέτης ο τόχος σου γέγονεν, * ώς τῶν θανόντων, Παρθένε, * χαί ζωή χαι λύτρωσις· διὰ τοῦτο, * δυσωπῶ σε, * τήν ψυχήν μου θανοῦσαν ἀνάστησον.

Εχτεινον * βοηθείας μοι χειρα, Φιλάνθρωπε, * έν τῷ πελάγει τοῦ βίου * χλυδωνιζομένω, ταῖς ἰχεσίαις * τῆς Μητρός σου * χαὶ τών άνω άπείρων Δυνάμεων.

Η χώρα, * ή τὸν θεῖον βλαστήσασα ἄσταγυν, * τὴν γερσωθείσαν ψυγήν μου, * και λιμφ των θείων έκτηκομένην * μή παρίδης, * άλλα θρέψου τοῦ Γίοῦ σου ἐνθέοις γαρίσμασιν.

'Ωδή ζ΄. Ο Ειρμός.

» τη καμίνω * Αβραμιαΐοι Πατδες τη Περσική * πόθω *

Σιεύσεβείας μάλλον ή τη φλογί * πυρπολούμενοι ἐχραύγα-

» ζον· * Εύλογημένος εἰ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε. Τροπάρια.

Σταυρούσαι θέλων * ἐπὶ σταυρού γυμνὸς, ὦ ᾿Λθάνατε, * μόνε * ο ένδύων νέφεσιν οὐρανὸν, * χαὶ τὸν πάλαι τοὺς Προπάτορας * ἀπογυμνώσαντα * ἐπενδύεις αἰσχύνην αἰώνιον.

Σταυρφ ύψώθης, * χαι ό πεσών 'Αδάμ έγήγερται· * λόγγη * έχεντήθης, Δέσποτα, την πλευράν, * χαι πληγήν χαιρίαν έλαβεν * ό πολυμήχανος. * Εύλογητόν τὸ χράτος σου, Κύριε. Μαρτυρικά.

Οραιοτάτως * τῷ ώραίφ Λόγφ ένούμενοι, * Κόσμου * παντελώς, πανεύφημοι 'Αθληταί, * έχωρίσθητε δεσμούμενοι, * χαί συντριβόμενοι * χαι τον έχθρον άει συμποδίζοντες.

Τείχη τῆς πλάνης * ἀναμοχλεύσει θεία χατέαξαν * θείων * παθημάτων ὄντως οι 'Αθληταί, * χαι πιστοῖς τείχος ἐδείχθησαν, * χαι φυλαχτήριον * τοις εύσεβῶς αύτοὺς μαχαρίζουσι. Σταυροθεοτοχίον.

Τὸν ἐν χαμίνω * δρόσον ὀφθέντα Χριστὸν τὸν Θεὸν, * Κόρη, * μηδαμώς δε φλέξαντα την νηδύν * την σην βλέπουσα χρεμάμενον * ξύλω, έδόξαζες * την ύπερ νοῦν αὐτοῦ συγχατάβασιν. Κανών τῆς Θεοτόχου. Είρμὸς ὁ αὐτός.

ττο θεΐον όρος, * έξ οὐ ὁ λίθος τέτμηται άνευ χειρὸς, * Κόρη, * L ό συντρίψας στήλας δαιμονικάς, * της ψυχης μου τα ινδάλματα * χαι της χαρδίας μου * την λιθώδη ἀπέλασον πώρωσιν.

Ούχ έσαλεύθης, * ώς δεξαμένη έν τη μήτρα σου, * Κόρη, *

Digitized by Google

τόν προσβλέψαι γην χαι τα έν αυτη, * ότε βούλεται, σαλεύοντα· * διό με στήριξον * ταῖς προσβολαῖς ἐχθροῦ σαλευόμενον.

Καταβαλούσα * τὰ σαρχιχά μου, Κόρη, φρονήματα, * ὅλον, * θεοτόχε, δείξον πνευματιχόν, * ἀρεταῖς χαταχοσμοῦσά με, * ὅν ὁ παμπόνηρος * ἡδονῶν ἀχοσμία ἡμαύρωσεν.

'Ωδή η΄. Ο Ειρμός.

Χεϊρας ἐχπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * ἐν λάχχφ
 Χέφραξε. * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετήν περιζωσάμε νοι * οι εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παϊδες χραυγάζοντες. * Εὐλογεϊ-

• τε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ηπλωσας παλάμας ἐν σταυρῷ * χειρὸς ἀμάρτημα * ἀχρατοῦς, Δέσποτα, * θέλων ἰάσασθαι· ἦλοις * δὲ * προσηλώθης, ἄπαν νόημα * τοῦ πρωτοπλάστου ἐξηλῶν * ἐμπαθὲς, Κύριε, * μελωδοῦντος· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ρήγνυται χειρόγραφον, τῆς σῆς * νυγείσης θείας πλευρᾶς, * τοῦ πρωτοπλάστου 'Αδάμ· * ῥανίσιν αἰματος, Δέσποτα, * ἀγιάζεται ἡ σύμπασα * εὐχαριστίας ἐν φωναῖς * ἀεὶ χραυγάζουσα· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Μαρτυρικά.

"Ισταντο ἐν μέσφ τοῦ πυρὸς * ὡς δροσιζόμενοι, * οὐ φλογιζόμενοι, * οἱ παναοίδιμοι Μάρτυρες, * καὶ τῶν Παίδων ἀναμέλποντες * ἐν συμφωνία μυστικῆ * τὴν θείαν ὄντως φδήν· * Εὐλογείτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ανύσταχτον φέροντες πυρσὸν * τῆς προαιρέσεως, σχότει χολάσεων * οὐ παρετράπητε, Μάρτυρες, * ἀλλ' ἐνθέως δυναμούμενοι * ἐπανεδράμετε πρὸς φῶς * βοῶντες ἄδυτον · * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Σταυροθεοτοχίον.

Νεχρούμενον βλέπουσα Χριστόν, * χαὶ τὸν νεχρώσαντα * βροτοὺς νεχροῦντα ἐχθρὸν, * ἡ πολυὑμνητος Δέσποινα * ὡς Δεσπότην ὕμνει χλαίουσα, * χαὶ τὸ μαχρόθυμον αὐτοῦ * ἀποθαυμάζουσα, * ἀνεβόα· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανών της Θεοτόχου. Είρμος ο αὐτός.

Οριμον έχύησας χαρπόν, * έξ ου ό θάνατος * φαγών ἀπώλετο· * διό χραυγάζω σοι, Δέσποινα· * τῷ χαρπῷ τῆς ἀμαρτίας με * θανατωθέντα δολερῶς * ζώωσον μέλποντα· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Κοίμησον χινήσεις έμπαθεζς * τῆς διανοίας μου * τῆ ἀχοιμήτφ σου * πρεσβεία, πάναγνε Δέσποινα, * χαι ἀνάστησον ἐξ ὕπνου με * Paracleticus.

ТН ТЕТАРТН ПРОІ.

της ραθυμίας, μελωδείν * γρηγορούση ψυχη. * Εύλογείτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ούχ έξεις, ταλαίπωρε ψυχή, * έχει συνήγορον,* χατηγορούσης σου * τῆς φαύλης πράξεως ἄμετρα· * διὰ τοῦτο μετανόησον, * χαὶ συνεργὸν πρὸς τὸ χαλὸν * τὴν μόνην *Αχραντον * προσλαμβάνου· * μόνη γὰρ πέλει βροτῶν χαταφύγιον.

'Ωδή θ'. 'Ο Ειρμός.

- » 🛦 ίθος ἀχειρότμητος ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, *
- » Λ άχρογωνιαΐος έτμήθη * Χριστὸς συνάψας * τὰς διεστώσας
- » φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

'Ιδού ή Ζωή χρεμαμένη * ἐπὶ σταυροῦ πᾶσιν ὡράθη· * ἡλιος δὲ τοῦτο μὴ φέρων * ἀχτῖνας παύει, * χαὶ γῆ σαλεύεται, * χαὶ λογισμοὶ στηρίζονται * ἐπ᾽ εὐσεβεία χαὶ σεμνότητι.

^{*}Ω πῶς σε ὁ ἄνομος δῆμος * τὸν Νομοδότην χαταχρίνει * ξύλϣ, ἰησοῦ μου, τεθνάναι, * ζωὴν τῶν ὅλων * ὄντα χαὶ Κύριον, * χαὶ διὰ πάθους ἅπασι * βροτοῖς παρέχοντα ἀπάθειαν!

Μαρτυρικά.

Στόμασιν ὑμῶν θεολόγοις * ἀνεχηρύζατε πανσόφως * σάρχωσιν τοῦ Λόγου ἐν μέσῷ * παρανομούντων * ἐχθρῶν, Πανεύφημοι, * χαὶ ἰερῶς ἀθλήσαντες * νίχης στεφάνοις χατεστέφθητε.

Ήμεροφαείς ώς ἀστέρες, * πάσαν τὴν Κτίσιν φρυχτωρείτε * ἄθλων ἰερῶν ἀναλάμψει * χαὶ ἰαμάτων * θείαις λαμπρότησι, * χαὶ τῶν παθῶν σχεδάζετε * νύχτα βαθείαν, * θείοι Μάρτυρες. Σταυροθεοτοχίον.

Φώτισον, 'Αγνή, τήν ψυχήν μου * τη άμαρτία σχοτισθεϊσαν·* λύσον τῶν χαχῶν μου τὰ νέφη, * φωτὸς νεφέλη, * ή σχοτιζόμενον * ήλιον πάλαι βλέψασα * ἐν τῷ σταυροῦσθαι τὸν 'Αθάνατον. Κανών τῆς Θεοτόχου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ρήξον τὰ δεσμὰ τῶν χαχῶν μου * τῆ θεία λόγχη τοῦ Υἰοῦ σου· * λῦσον τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου * πεπεδημένην * χαι χινδυνεύουσαν, * χαι τῆ ἀγάπῃ πρόσδησον, * Παρθενομῆτορ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Η των ούρανων πλατυτέρα, * την στενωθεϊσάν μου καρδίαν * πάση προσβολή έναντία * προς άπαθείας * πλάτος έξάγαγε, * διὰ στενής όδεύειν με * ένδυναμουσα τρίβου πάντοτε.

"Ινα σε δοξάζω, Παρθένε, * την ἀληθῶς δεδοξασμένην,* πάσης ἀδοξίας με ρῦσαι * τῆς ἀμαρτίας, * xαὶ δόξης μέτοχον * ἐπουρανίου ποίησον * τὸν προσφυγόντα τῷ ἐλέει σου.

Απόστιχα τῶν Αίνων, Σταυρώσιμα.

Τείχος ήμιν γένοιτο ο Σταυρός σου, * Ιησού Σωτήρ ήμων. *

άλλην γαρ έλπίδα οι πιστοι ούχ έχομεν, * ει μή σε τον έν αὐτῷ σαρχι προσηλωθέντα, * χαι παρέχοντα ήμιν το μέγα έλεος.

Αὐτόμελον.

Έδωχας σημείωσιν * τοῖς φοβουμένοις σε, Κύριε, * τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, * ἐν ῷ ἐθριάμβευσας * τὰς ἀρχὰς τοῦ σχότους * χαὶ τὰς ἐξουσίας, * χαὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς * εἰς τὴν ἀρχαίαν μαχαριότητα· * διό σου τὴν φιλάνθρωπον * οἰχονομίαν δοξάζομεν, * ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Πως ύμων θαυμάσωμεν * τοὺς ἀγῶνας, * ἄγιοι Μάρτυρες, * ὅτι σῶμα θνητὸν περιχείμενοι * τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε; * οὐχ ἐφόβησαν ὑμᾶς * τῶν τυράννων αἰ ἀπειλαὶ, * οὐ χατέπτηξαν ὑμᾶς * τῶν βασάνων αἰ προσβολαί· * ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, * χαὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... και νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Ος γενναΐον έν Μάρτυσιν.

'Εν σταυρῷ σε τεινόμενον, * xal τοῖς ἦλοις πηγνύμενον, * xal πλευρὰν τῆ λόγχῃ σε τιτρωσχόμενον * xaτaνοοῦσα ἡ Μήτῃρ σου *θρηνοῦσα ἐχραύγαζεν· * Οἴμοι, Τέχνον ποθεινόν! * πῶς σε δῆμος ὁ ἄνομος * ἐθανάτωσε * τὴν ζωὴν τοῖς ἐν ὅΑδῃ χορηγοῦντα; * ἀλλ' ἀνάστηθι συντόμως, * χαροποιῶν οῦς ἠγάπησας.

EIZ THN AEITOYPFIAN.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια η'.

Δ ιὰ ξύλου ὁ ᾿Αδὰμ * Παραδείσου γέγονεν ἄποιχος, * διὰ ξύλου Δ δὲ Σταυροῦ * ὁ Δηστής Παράδεισον ῷχησεν· * ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος * ἐντολὴν ἡθέτησε τοῦ ποιήσαντος, * ὁ δὲ συσταυρούμενος * Θεὸν ὡμολόγησε τὸν χρυπτόμενον, * Μνήσθητί μου, βοῶν, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Προσηλώθης τῷ σταυρῷ * διὰ πολλήν, Χριστὲ, ἀγαθότητα· * ἐχεντήθης τὴν πλευρὰν * δύο χρουνοὺς πηγάσας ἀφέσεως· * ἡ γῆ δὲ μὴ φέρουσα * χαθορᾶν τὸ τόλμημα ἐχυμα(νετο, * αἰ πέτραι ἐἰρἡήγνυντο, * ἐσβέννυτο ἥλιος, ἐσαλεύοντο * ὅρη χαὶ οἱ βουνοὶ * τῷ φόβῷ τοῦ χράτους σου.

Τῆς ταθείσης ἀχρατῶς * χειρὸς ἐν ξύλψ πάλαι τῆς γνώσεως * τοῦ προπάτορος 'Αδὰμ * ἐπανορθῶν, Χριστὲ, τὸ ὀλίσθημα, * ἐτάθης θελήματι, * χαὶ τὰς σὰς ἡλώθης χεῖρας, Μαχρόθυμε, * ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον * χειρί σου δι' ἄμετρον ἀγαθότητα. * Δόξα τῆ ὑπὲρ νοῦν, * Λόγε, εὐσπλαγχνία σου.

Μαρτυριχόν.

Ουρανώσαντες τὴν Υῆν * ταῖς ὑπερτάταις, "Αγιοι, λάμψεσι * τῶν ἀγώνων τῶν καλῶν, * δι' ῶν τὸ σκότος ἄπαν ἐδύσατε * τὸ τῆς ματαιότητος, * καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀδυτον ἐσκηνώσατε * μεθέξει θεούμενοι, * καὶ πᾶσιν αὐγάζοντες φέγγος γνώσεως * τοῖς καταχρέως ὑμᾶς * ἀεὶ μακαρίζουσι. Δόξα.

Γέρας, δόξαν και τιμήν * τη πανταιτίω Τριάδι νέμωμεν, * τρισαγίαις ἐν φωναζς * τῶν ᾿Αγγέλων τὸν ὕμνον προσφέροντες· * Πατρι τῷ ἀνάρχω τε, * και Γιῷ και Πνεύματι ἀνακράζωμεν, * Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος * φωνήν ἀναμέλποντες και κραυγάζοντες· * Μνήσθητι και ἡμῶν * ἐν τῆ βασιλεία σου.

Και νύν. Σταυροθεοτοχίον.

'Αναρτώμενον σταυρφ * ἐθελουσίως βλέπουσα, Αχραντε, * τὸν Υἰόν σου καὶ Θεὸν, * ἐκπληττομένη κλαίουσα ἔλεγες· * Ποῦ ἔδυ τὸ κάλλος σου * τοῦ τὰ πάντα, Κύριε, καλλωπίσαντος; * τί ταῦτα ἀχάριστος * ἀπέδωκε δῆμός σοι ἀντὶ ἀγαθῶν; * Δόξα, Λόγε, τῆ σῆ * ἄκρα ἀγαθότητι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Αποστόλων. Ήχος δ. Ὁς γενναΐον ἐν Μάρτυσι.

Στεφροτάτω φρονήματι * στρατευσάμενοι, ένδοξοι, * χατά τοῦ αλάστορος * παρετάξασθε * τῆ πανοπλία τοῦ Πνεύματος * γενναίως φραξάμενοι, * χαὶ τὴν ἄπάσαν ἰσχὺν * τῶν Δαιμόνων ὀλέσαντες * ἀφηρπάσατε * τὰς ψυχὰς τῶν ἄνθρώπων * ὦσπερ σχῦλα· * διὰ τοῦτο ἐἰς αἰῶνας * ὑμᾶς τιμῶμεν, 'Απόστολοι.

Σταυροτύπως ἀπλώσασα * τὴν σαγήνην τῆς Πίστεως * δωδεχὰς ἡ θεία * τῶν ᾿Αποστόλων σου * πάντα τὰ ἔθνη ἐζώγρησε, * Χριστὲ, πρὸς ἐπίγνωσιν, * χαὶ θαλάσσας ἀλμυρὰς * τῶν παθῶν ἀπεξήρανε· * διὰ τοῦτό σε, * δυσωπῶ, τοῦ βυθοῦ με * τῶν πταισμάτων * ἀναχάλεσαι ταῖς τούτων * πανευπροσδέχτοις δεήσεσι. ἕΕτερα τοῦ ἀγίου Νιχολάου, ὅμοια.

Μύρφ θείφ σε έχρισε * θεία χάρις τοῦ Πνεύματος * Μύρων προεδρεύσαντα * xai μυρίσαντα * ταῖς ἀρεταῖς, ἱερώτατε, * τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα * ἡδυπνόοις σου εὐχαῖς * τὰ δυσώδη διώχοντα * πάθη πάντοτε· * διὰ τοῦτό σε πίστει * εὐφημοῦμεν, * xai τὴν μνήμην σου τελοῦμεν * τὴν παναγίαν, Νιχόλαε.

Ος λαμπτηρά σε άδυτον, * ώς φωστηρα παγχόσμιον * έν τῷ στερεώματι * ἀναλάμψαντα * της Εχχλησίας, Νιχόλαε, * χαι Κόσμον φωτίσαντα, * χαὶ χινδύνων χαλεπῶν * τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, * χαὶ ἐξαίροντα * ἀθυμίας χειμῶνα, * χαὶ γαλήνην * ἐργασάμενον βαθείαν * χρεωστιχῶς μαχαρίζομεν.

Καί παρών χαὶ φαινόμενος * ἐν ὀνειροις, Νιχόλαε, * τοὺς ἀδίχως μέλλοντας * θνήσχειν ἔσωσας, * ὡς συμπαθὴς, ὡς φιλάγαθος, * ὡς ῥύστης θερμότατος, * ὡς προστάτης ἀληθὴς * τῶν πιστῶς ἐξαιτούντων σου * τὴν ἀντίληψιν, * ἰερώτατε Πάτερ, * τῶν `Αγγέλων * συμπολίτα, τῶν Οσίων * χαὶ Προφητῶν ἰσοστάσιε.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Η Θεὸν τὸν ἀχώρητον * ἐν γαστρί σου χωρήσασα, * φιλανθρώπως ἄνθρωπον * χρηματίσαντα, * xαὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα * ἐx σοῦ προσλαβόμενον * xαὶ θεώσαντα σαφῶς, * μὴ παρίδης με, Πάναγνε, * νῦν θλιβόμενον, * ἀλλ' οἰχτείρησον τάχει * xαὶ παντοίας * δυσμενείας τε xαὶ βλάβης * τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Απόστιχα Αποστολικά.

Τῶν ᾿Αποστόλων τὸν χορὸν * Πνεύματι ἀγίψ ἐφώτισας, Χριστέ· * xαὶ ἡμῶν τὸν ῥύπον τῆς ἀμαρτίας * δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον, ὁ Θεὸς, xαὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τούς ἀγραμμάτους Μαθητὰς * τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον * παιδευτὰς ἀνέδειξε, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * xαὶ τῆ πολυφθόγγῳ ἀρμονία τῶν γλωσσῶν * τὴν πλάνην χατήργησεν, * ὡς παντοδύναμον.

Μαρτυριχόν.

Ιερεία ἕμψυχα, * όλοχαυτώματα λογικά, * Μάρτυρες Κυρίου, * θύματα τέλεια Θεοῦ, * Θεὸν γινώσχοντα * χαὶ Θεῷ γινωσχόμενα * πρόβατα, ῶν ἡ μάνδρα * λύχοις ἀνεπίβατος, * πρεσβεύσατε χαὶ ἡμᾶς * συμποιμανθῆναι ὑμῖν * ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

'Ρῦσαι ήμας ἐχ τῶν ἀναγχῶν ήμῶν, * Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * ή τεχοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν, * ἕνα πάντες χράζωμέν σοι· * Χαΐρε, ή μόνη προστασία * τῶν ψυχῶν ήμῶν.

ТН ПЕМПТН ПРΩІ.

EIS TON OPOPON.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Αποστολικά. Ἡχος δ΄.

Οί τῶν 'Αποστόλων πρωτόθρονοι * xαι τῆς Οιχουμένης διδάσχαλοι, * τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε * εἰρήνην τῆ Οιχουμένη δωρήσασθαι, * xαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ταχύ προχατάλαβε.

Φωστῆρας εἰς τὰ πέρατα * τοὺς Μαθητάς σου, Χριστὲ, * ἀνέδειξας ἐκλάμποντας, * ἐν τῷ κηρύγματι * ψυχὰς καταυγάζοντας, * πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων * δι' αὐτῶν ἀμαυρώσας, * δόγμασιν εὐσεβείας * καταλάμψας τὸν Κόσμον. * Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... χαι νύν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Ταχὺ δέξαι, Δέσποινα, * τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, * καὶ ταύτας προσάγαγε * τῷ σῷ Γἰῷ καὶ Θεῷ, * Κυρία πανάχραντε· * λῦσον τὰς περιστάσεις * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, * σκέδασον τὰς ἐνέδρας, * καὶ τὰ θράση, Παρθένε, * τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων * κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα.

Ταχύ προχατάλαβε.

Εἰς πασαν διέδραμεν * ὑμῶν ὁ φθόγγος τὴν γῆν, * xai πλάνης ἐμώρανε * σοφίαν ἀσοφον, * 'Απόστολοι ἕνδοξοι, * είλχυσε τοὺς ἀνθρώπους * ἐχ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, * ἔδειξε δὲ τοῖς πασι * σωτηρίας τὴν τρίβον· * διὸ νῦν ἐπαξίως * ὑμᾶς μαχαρίζομεν.

Τής Πίστεως χήρυχας * τοὺς Μαθητάς σου, Σωτήρ, * τῷ Κόσμῷ ἀνέδειξας, * χαθοδηγῶν δι' αὐτῶν * τὰ ἔθνη πρὸς γνῶσίν σου * λόγων γὰρ ταῖς ἀχτῖσι * χατεφώτισαν πάντας, * σπόρον τῆς εὐσεβείας * χατασπείραντες ὄντως. * Αὐτῶν ταῖς ἰχεσίαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

'Επάχουσον, Δέσποινα, * ἐχ χατωδύνου ψυχηζ * βοῶντος τοῦ δούλου σου, * χαὶ τῶν πολλῶν μου χαχῶν * παράσχου μοι ἄρεσιν· * σὲ γὰρ ἔχω προστάτιν * ἐν νυχτὶ χαὶ ἡμέρα· * λύτρωσαι, Θεοτόχε, * τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, * χαὶ στῆσον ἐχ δεξιῶν με * τοῦ σου Υίοῦ χαὶ Θεοῦ.

Μετά τήν γ΄. Στιχολογίαν, έτερα. Ταχύ προκατάλαβε.

Ταχύ προχατάλαβε, * Πάτερ Νιχόλαε, * χαι σώσον τοὺς δούλους σου * ἐπερχομένων ἡμῖν * χινδύνων χαι θλίψεων· * ἔχεις γὰρ πρὸς τὸν Κτίστην * χαι Θεὸν παἰρησίαν· * πάρεσο οὖν ἐν τάχει * τοῖς πιστῶς σε χαλοῦσι, * τὴν σὴν νῦν προστασίαν * χαι σχέπην δωρούμενος. Μαρτυριχόν.

Οι Μάρτυρές σου, Κύριε, * ἐν τῆ ἀθλήσει αὐτῶν * στεφάνους ἐχομίσαντο * τῆς ἀφθαρσίας ἐχ σοῦ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, * τοὺς τυράννους χαθεῖλον, * ἔθραυσαν χαὶ Δαιμένων * τὰ ἀνίσχυρα θράση· * αὐτῶν ταῖς ἰχεσίαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Οτι πάντων ὑπάρχεις * τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, * ἀνυμνεῖν σε ἀξίως * μὴ εὐποροῦντες, Θεοτόχε, * δωρεὰν αἰτοῦμέν σε, * ἐλέησον ἡμᾶς.

> Κανών τῶν ἀγίων ἀΑποστόλων. Ποίημα Ἰωσήφ. Ωδή α΄. Ἡχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

αλάσσης * τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις ἴχνεσιν * ὁ πα-

» Ελαιός πεζεύσας Ισραήλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσι *

» τοῦ ἀ Αμαλήκ τὴν δύναμιν * ἐν τῆ ἐρήμφ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Τὰ θεῖα * τοῦ Παραχλήτου ὄργανα * χαθυφηγούμενα * τούτου ταῖς θείαις πάντοτε πνοαῖς * ἐμελώδησαν μέλος ἡμῖν * ὡς ἀληθῶς σωτήριον * οἱ εὐχλεεῖς Χριστοῦ ἀΑπόστολοι.

Έν χλίνη * της ραθυμίας χείμενον, * χαὶ τη πρὸς θάνατον * της ἀμαρτίας νόσω την ψυχην * χαλεπῶς ἐχτηχόμενον * ἐπισχοπής με, ἕνδοξοι * Χριστοῦ Αὐτόπται, ἀξιώσατε.

Οἱ λόγφ * τὴν ἀλογίαν λύσαντες * ἐθνῶν, 'Απόστολοι, * τὴν ἐξ ἀλόγων πράξεων δεινῶς * σχοτισθεῖσαν χαρδίαν μου * τοῦ Παραχλήτου χάριτι * φωταγωγήσατε, 'Απόστολοι.

Θεοτοχίον.

Παρθένος * μετὰ τὸν τόχον ἄφθορος * διαμεμένηχας, * τὸν δι' ἡμᾶς ὀφθέντα ἐπὶ γῆς * ὑπὲρ λόγον χυήσασα· * ὄν ἐχτενῶς ἰχέτευε * φωταγωγήσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανών τοῦ Αγίου Νιχολάου, οῦ ή Αχροστιχίς.

Τέταρτος ούτος εἰς Νιχόλαον χρότος. Ἰωσήφ.

Ο Ειρμός. Τριστάτας χραταιούς.

Τήν άλυπον ζωήν * χληρωσάμενος, Μάχαρ, * χαι χαράς πνευματιχής * πληρούμενος άει, * πάσαν λύπην άπελασον, * δέομαι, έχ τής ψυχής μου, * ὅπως χαίρων δοξάζω σε, * ἰερώτατε Πάτερ Νιχόλαε.

Ἐτέθης ἀρετῶν * ὑψηλῶν ἐν λυχνία, * ὥσπερ λύχνος δαδουχῶν * χαρδίας τῶν πιστῶν, * Ἱεράρχα Νιχόλαε· * ὅθεν πίστει δυσωπῶ σε, * φωτοβόλοις πρεσβείαις σου * τῆς ψυχῆς μου τὸ σχότος ἀπέλασον.

Τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ * νῦν τὸ πέλαγος πλέων * πειρασμῶν παντοδαπῶν * πληρούμενον, Σοφὲ, * ἐπὶ σὲ χαταφεύγω βοῶν· * Εὖροιμί σε χυβερνήτην * εἰς γαλήνην μετάγοντα * τὸ χλυδώνιον θείαις πρεσβείαις σου. Θεοτοχίον.

'Αχοίμητον, 'Αγνή, * χεχτημένη πρεσβείαν, * χαταχοίμησον ήμῶν * τὰ πάθη τῆς ψυχῆς * ispaïς μεσιτείαις σου, * θείαν χαὶ

тң пемптң проі.

σωτηριώδη * δωρουμένη έγρήγορσιν * πρός θελημάτων έχπλήρωσιν. 'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

• Γυφραίνεται έπι σοι * ή Έκκλησία σου, Χριστέ, κράζουσα· *

LΣύ μου ίσχὺς, Κύριε, * xal xaτaφυγή xal στερέωμα.

328

Τροπάρια.

Τὴν πόλιν σου, ὁ Θεὸς, * τῶν λογιχῶν σου ποταμῶν ῥεύματα * τῶν Μαθητῶν, Δέσποτα, * ἀγιαστιχῶς χατευφραίνουσι.

Πολίται τών οὐρανών, συλλειτουργοι τῶν νοερών Τάξεων, * πανευχλεεϊς Απόστολοι, * πάσης ήμας θλίψεως ρύσασθε.

Ο στερεώσας, Χριστέ, * τοὺς λογιχούς σου οὐρανοὺς, στήριξον * τούτων εὐχαῖς ἐν πέτρα με * σοῦ τῶν θελημάτων ὡς εῦσπλαγχνος.

Θεοτοχίον.

'Ως Μήτηρ σε δυσωπεϊ * σύν τῷ χορῷ τῶν Μαθητῶν, Κύριε, * η σε άγνῶς τέξασα· * δώρησαι ήμιν τὰ ἐλέη σου.

Κανών τοῦ Αγίου Νιχολάου. Οὐχ ἐν σοφία.

Ρομφαία ώφθης * πολεμίους ἐχθρούς χατασφάττουσα * ών συντήρησον ήμας * τῆς ἐπηρείας ἀπήμονας, * πράττοντας, Νιχόλαε, * τὸ θεῖον βούλημα.

Τὴν συντριβήν μου * τῆς ψυχῆς, Ἱεράρχα, Θεράπευσον, * ὁ συντρίψας τοῦ ἐχθροῦ * τὰς πανουργίας xαὶ ἔνεδρα, * ὅπως ὡς προστάτην μου * πίστει γεραίρω σε.

Ο καταλύσας * τῆς ᾿Αρτέμιδος ἄψυχα ξόανα, * τοῦ νοός μου έμπαθῆ * ἰνδάλματα ἐξαφάνισον * θείαις μεσιτείαις σου, * Πάτερ Νιχόλαε. Θεοτοχίον.

Σὲ προστασίαν, * Παναγία Παρθένε, χεχτήμεθα· * μεταποίησον ήμῶν * εἰς χαρμονήν τὴν χατήφειαν, * χαὶ θλίψεως λύτρωσαι * γεννώσης θάνατον.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

» Τηπαρθέντα σε ίδοῦσα ή Ἐκκλησία * ἐπὶ σταυροῦ τὸν Ἡλιον *

» Ειτής δικαιοσύνης * έστη έν τη τάξει αυτής, * εικότως κραυ-

» γάζουσα· * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Έπεβίβασας εἰς θάλασσαν σοῦ τοὺς ἕππους * τοὺς ἐκλεκτοὺς, Φιλάνθρωπε, * τῆς κακοπιστίας * ὕδατα ταράσσοντας, * καὶ πᾶσι τὴν γνῶσίν σου * τὴν ἀληθινὴν καταγγέλλοντας.

Οἱ ἀστέρες οἱ φαιδρύναντες εὐσεβεία * τὸ νοητὸν στερέωμα * τὸ τῆς Ἐχχλησίας, * ἔνδοξοι ἘΑπόστολοι, * νυχτὸς ἐξ ἀγνοίας με * καὶ παραπτωμάτων λυτρώσατε.

'Αναδειχθέντες ώς βέλη ήχονημένα, * τοῦ δυσμενοῦς, 'Από-

στολοι, * τα πεπυρωμένα * βέλη της χαχίας αύτοῦ * νυνὶ χατασβέσατε, * χαὶ τὸν λογισμόν μου στηρίζατε.

Θεοτοχίον.

Την ψυχήν μου φαρμαχθείσαν τοις ἰοβόλοις * τῶν ἐναντίων δήγμασι * δραστιχῷ φαρμάχῳ * πρεσβειῶν θεράπευσον, * Χριστὲ, τῆς Τεχούσης σε * χαὶ τῶν ἰερῶν 'Αποστόλων σου.

Κανών τοῦ ἀγίου Νιχολάου. Ο χαθήμενος ἐν δόξη. Ο περίδοξός σου βίος * πανταχοῦ σε περίδοξον * θαυμασίοις θείοις * χαταχλειζόμενον ἔδειξεν, * Ἱεραρχῶν ὡραιότης, * πάντων χαύχημα * τῶν τιμώντων σε χαρμονιχοῖς * μελφδημασιν.

'Υψηλής ἐπὶ Χαθέδρας * τὸν Θεὸν, Μάχαρ, ἡνεσας * ταπεινοφροσύνης * θείαις ἐξαστράπτων φαιδρότησιν· * ἡς ἐν μεθέξει γενέσθαι * ἡμας ποίησον * εὐπροσδέχτοις σου, Πάτερ σοφὲ, * παραχλήσεσι.

Τοὺς ἀδίχως ἀγομένους * ἐλυτρώσω εἰς θάνατον * ζήλφ θείω, Πάτερ, * ἰεροπρεπῶς πυραχτούμενος· * διὸ βοῶμεν· * ὑΩσαύτως * ἐξελοῦ ἡμᾶς * πειρασμῶν θανατούντων δεινῶς * τὴν διάνοιαν.

Ούρανον περιπολεύων * χαρμοσύνως, Νιχόλαε, * ἀοράτως, Πάτερ, * πάσι τοῖς χαλοῦσι σε πάρεσο, * ἐπιχουφίζων τὰς νόσους * τῶν ψυχῶν ἡμῶν * χαι ἀνάψυξιν θεοπρεπῶς * παρεχόμενος.

Θεοτοχίον.

Στρατηγίαι τῶν 'Αγγέλων * χαταπλήττονται, Πάναγνε, * ἀνυμνολογοῦσαι * μέγεθος τῆς θείας λοχείας σου· * μεθ' ῶν δυσώπει, Παρθένε, * πάντας σώζεσθαι * τοὺς ἐν πίστει σε εἰλιχρινεῖ * μαχαρίζοντας. ΄ Ωδὴ ε΄. ΄ Ο Εἰρμός.

» χνύ, Κύριέ μου, φώς * εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας· * φῶς ἅγιον

Σεπιστρέφον * έχ ζοφώδους άγνοίας * τούς πίστει άνυμνοῦν τάς σε. Τροπάρια.

'Αμπέλου τῆς ζωῆς * οἱ χυπρίζοντες βότρυες * ἐπότισαν πάντας οἶνον * νοητῆς εὐφροσύνης * οἱ ἔνδοξοι 'Απόστολοι.

Προς φώς τών έντολών * του Θεου όδηγήσατε, * Απόστολοι, τους εν σκότει * ψυχικής ραθυμίας * ἀφρόνως ἐνυπάρχοντας.

Αυτρώσασθε ήμας * ψυχιχών παραπτώσεων, * χαι χρίσεως της μελλούσης * χαι φθορας χαι χινδύνων, * 'Απόστολοι μαχάριοι. Θεοτοχίον.

Σῶστόν με, ὁ Θεὸς, * ὡς φιλάνθρωπος, σῶστόν με * δεήσεσι τῆς ἀφράστως * σὲ τεχούσης χαὶ πάντων * τῶν θέίων ἘΑποστόλων σου.

Κανών τοῦ Αγίου Νιχολάου. Ασεβεῖς οὐχ ὄψονπαι. Εδυσας ὡς ἡλιος * θανών, Πάτερ σορὲ, * χαὶ ἀνέτειλας εἰς Χρι-Εστὸν, * σελασφόροις λάμψεσι * τῶν θαυμασίων σου * χαταυγάζων ἅπασαν * τὴν ὑφήλιον, Νιχόλαε.

Paracleticus.

Ιερὲ Νικόλαε, * ἐπάχουσον ἡμῶν * ἐν ἡμέρα ἐπαγωγῆς * πειρασμῶν χαὶ θλίψεων, * πᾶσαν δυσχέρειαν * χατευνάζων χάριτι * τοῦ ἐν σοὶ οἰχοῦντος Πνεύματος.

Συντριβείς τοῖς πάθεσι * τοῦ βίου τὴν ψυχὴν, * εἰς βοήθειάν σε χαλῶ, * ἰερὲ Νιχόλαε· * σπεῦσον χαὶ δίδου μοι * τὴν τελείαν ἰασιν * δυσωπῶν τὸν ΄Υπεράγαθον.

Θεοτοχίον.

Νοεροῖς τοῖς ὄμμασι, * Παρθένε, σὲ ὀρῶν * Ἡσαίας ἀναβοặ· * ἰδοὺ μέλλει τίχτεσθαι * Κόρης ἐχ θεόπαιδος * ἰησοῦς ὁ Κύριος * εἰς ἀνθρώπων ἀναγέννησιν.

Ωδή ς΄. Ο Είρμός.

🔹 👝 ύσω σοι * μετά φωνής αἰνέσεως , Κύριε, * ή Ἐκκλησία βοặ

, 🖯 σοι * έχ Δαιμόνων λύθρου χεχαθαρμένη * τῷ δι οίχτον * έχ

» της πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

330

Τροπάρια.

Ποιμένος * τοῦ χαλοῦ τὰ θεόλεχτα πρόβατα * διασπαρέντα ἐν Κόσμφ * τὴν τῶν λύχων πᾶσαν θηριωδίαν * εἰς προβάτων * ἡμερότητα πίστει μετέβαλον.

Τοῦ θείου * Παραδείσου τὰ δένδρα τὰ εὐχαρπα, * τῆς παναθλίας ψυχῆς μου * πᾶσαν ἀχαρπίαν εἰς εὐχαρπίαν * ἐναρέτου * μεταγάγετε γνώμης, 'Απόστολοι.

'Ετρώθην * ήδονῆς τῆ ῥομραία και τέθνηκα· * οι πρὸς Χριστοῦ δεδεγμένοι, * ἔνδοξοι, ἀνισταῖν νεκρούς τὴν χάριν, * νεκρωθεῖσαν * τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου ζωώσατε.

Θεοτοχίον.

Κόπασον * τῆς ψυχῆς μου τὸν. ἀγριον κλύδωνα, * Θεὲ τῶν ὅλων οἰκτίρμον, * ἰκεσίαις ταῖς τῆς κυησάσης σε, * Αποστόλων * τῶν σεπτῶν τε καὶ θείων Μαρτύρων σου.

Κανών τοῦ Αγίου Νιχολάου. Ηλθον εἰς τὰ βάθη.

Τσχυσας τῷ σθένει τοῦ Σωτῆρος * δυναμωθεὶς, Θεόφρον, * τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν ὀλέσαι· * οὐ τῆς δεινῆς * βλάβης ἡμᾶς λύτρωσαι * ἰχεσίαις σου, Νιχόλαε.

Κολάσεως τῆς ἐν τῆ γεέννῃ * xal πονηρῶν ἀνθρώπων * ἐνοχλήσεως βλαβερωτάτης * ῥῦσαι ἡμᾶς * ἰεραῖς πρεσβείαις σου, παναοίδιμε Νιχόλαε.

Οι πάλαι τεθνήξεσθαι άδιχως * μέλλοντες στρατηλάται * έλυτρώθησαν σαζ προστασίαις * ώσπερ αὐτοὺς * καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον * πάσης βλάβης, 'Αξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Λαός σου και πόλις δυσωπεί σε * την του Θεου Μητέρα. * έξε-

ΗΧΟΣ Δ'.

λοῦ ἡμᾶς πάσης ἀνάγχης, * χαὶ τῆς ἐχεῖ, * Παναγία Δέσποινα, * αἰωνίου χαταχρίσεως.

'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός.

• Τν τη χαμίνω * Αβραμιαΐοι Παίδες τη Περσιχή * πόθω *

Ειεύσεβείας μαλλον ή τη φλογι * πυρπολούμενοι έχραύγαζον *

» Εύλογημένος εί * έν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Τη συντονία * τοῦ ἀγίου καὶ θείου κηρύγματος * πλάνης, * ἀπλανεῖς 'Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, * τὸν χειμῶνα διελύσατε, * καὶ κατελάμψατε * θεογνωσία πιστῶν τὸ φρόνημα.

Μύρον εὐῶδες * ἀναπηγάζοντες πάντοτε, * θεῖοι * Μαθηταὶ τοῦ μύρου τοῦ νοητοῦ, * εὐωδίας τοὺς προστρέχοντας * ὑμῖν πληρώσατε, * xaì τὰ δυσώδη πάθη μειώσατε.

Διαφθαρέντα * τοῖς σαρχιχοῖς με ἀτοπήμασι, * Λόγου * τοῦ ἀφθάρτου ἐνδοξοι Μαθηται, * διασώσατέ με ψάλλοντα· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Χορὸς ᾿Αγγέλων, * χορὸς Μαρτύρων xai ᾿Αποστόλων σου, * Λόγε, * δυσωποῦσι πάντοτε τὴν πολλὴν * εὐσπλαγχνίαν σου, Φιλάνθρωπε· * πάντας οἰχτείρησον * διὰ τῆς Θεοτόχου ὡς εῦσπλαγχνος. Κανών τοῦ ἀγίου Νιχολάου.

Νέοι τρείς έν Βαβυλώνι.

Α γιε, τὸν ἐν ἀγίοις * μόνον πάντων Ποιητήν * ἐπαναπαυόμενον * αἰτησαι ήμᾶς ἀγιάσαι, * xαι xαταπέμψαι * πλούσια ἐφ' ήμᾶς τὰ ἐλέη αὐτοῦ.

Οσιος εύθύς και πράος, * μέτριος και ταπεινός * γενόμενος, ενδοξε, * ύψος πρός περίδοξον ήρθης * ιερωσύνης * θαύματα έκτελών και τεράστια.

Νόμους θείους συντηρήσας, * Όσιε, τοὺς τοῦ Θεοῦ, * ὥφθης ναὸς χαθαρὸς, * ὅθεν σοι βοῶμεν, Παμμάχαρ· * Παρανομίας λύτρωσαι ἀπὸ πάσης τοὺς δούλους σου.

Θεοτοχίον.

Κοίμησον ἐπαναστάσεις * παθῶν τῆς ἐμῆς ψυχῆς * τῆ ἀγρύπνφ δεήσει σου· * δίδου μοι ἐγρήγορσιν, Κόρη, * τῆς ῥαθυμίας * πόῥρω τὸν νυσταγμὸν ἀπελαύνουσα.

'Ωδή η'. 'Ο Ειρμός.

• Υ ετρας έχπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * έν λάχχω

Λέφραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετήν περιζωσά-

» μενοι * οι εύσεβείας ερασται * Πατδες χραυγάζοντες· * Εύλο-

» γείτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Στόματα πυρίπνοα Χριστοῦ, * οἱ τὰ ἀπύλωτα * στόματα φράξαντες, * χαι τὸ σωτήριον χήρυγμα * πανταχοῦ νῦν χατασπείραντες, * στόματος λύχου νοητοῦ * ἀπολυτρώσασθε * τοὺς βοώντας. * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σαλπίσατε χύχλω της έμης * νενεχρωμένης ψυχής, * εύηγοι σάλπιγγες, * Χριστοῦ 'Απόστολοι ἐνδοξοι, * xai ἐx τάφου ἀπογνώσεως * και ραθυμίας γαλεπής * ταύτην έγείρατε * είς το μέλπειν· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Έμὲ τὸν τοὺς νόμους σου, Χριστὲ, * χαταπατήσαντα * νοὸς στρεβλότητι, * έμε τον άσωτον, Δέσποτα, * τον είς βάθη όλισθήσαντα * χαὶ συνηθεία πονηρά * ἀεὶ δουλεύοντα * μή παρίδης, τών Μαθητών σου, Χριστέ, ταζ δεήσεσι.

Θεοτοχίον.

Μαρία, Κυρία του παντός, * χυριευθέντα με * ύπό του όφεως * χαι άμαρτάνοντα πάντοτε * έλευθέρωσον πρεσβείαις σου, * χαι χαταδούλωσον Χριστῷ * ἐν πολιτεία σεμνή * ἀναμέλπειν· * Πάντα τά έργα, ύμνεττε τάν Κύριον.

Κανών τοῦ άγίου Νιχολάου.

Αυτρωτά τοῦ παντὸς, Παντοδύναμε.

Ρητορεύων τὰ θεῖα, Νιχόλαε, * ἀνομούντων ἀπύλωτα στόμα-τα * περιφανῶς ἐνέφραξας, * χαὶ ᾿Αρείου τῆς λύμης * πολλούς έρρύσω * όρθοδόξως ύμνοῦντας τὸν Κύριον.

Ο της νίχης ἐπώνυμος, "Αγιε, * νιχητάς ήμας δείζον πρεσβείαις σου * παθών γεννώντων θάνατον, * παρανόμων άνθρώπων * γλώσσης δολίας * τούς πιστώς σε άει λιτανεύοντας.

Τὴν βοήθειάν σου τὴν σωτήριον * χαταπέμψαι ἡμῖν παραχλήθητι, * θαυματουργέ Νιχόλαε, * έν ήμέρα ανάγχης, * ήνίχα ταύτης * οι πιστώς σε αιτούντες δεόμεθα. Τριαδικόν.

Ορθοδόξως, πιστοί, προσχυνήσωμεν * την άγιαν Τριάδα, δοξάζοντες * Πατέρα τὸν πανάγιον, * τὸν Υίὸν χαὶ τὸ Πνεῦμα, * άναβοώντες. * Εύλογείτε, ύμνείτε τον Κύριον.

Θεοτοχίον.

Συμπαθείας της σης με άξιωσον, * συμπαθέστατον Λόγον χυήσασα, * εύλογημένη Πάναγνε· * χαι ἐν ὥρα τῆς δίχης * πρόστηθι ρύσαι * της έχει με, Αγνή, χαταχρίσεως. Ωδή θ΄. Ο Ειρμός.

(θος άχειρότμητος όρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, *

- Λάχρογωνιατος έτμήθη * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας
- » φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Λίθοι ἐχλεχτοι τοῦ τεθέντος * εἰς χεφαλὴν γωνίας λίθου, * ἐπωχοδομήσατε πάντων * πιστῶν χαρδίας * πέτρα τῆς Πίστεως, * τοῦ δυσμενοῦς, 'Απόστολοι, * οἰχοδομὰς χαταστρεψάμενοι.

Λύειν καὶ δεσμεύειν λαβόντες * παρὰ Χριστοῦ τὴν ἐξουσίαν, * λύσατε κακῶν μου τὴν δέσιν, * καὶ τῆ ἀγάπῃ * Χριστοῦ συνδήσατε, * καὶ Βασιλείας μέτοχον * Θεοῦ ἐργάσασθε, 'Απόστολοι.

Θεται τοῦ Δεσπότου νεφέλαι, * τὴν ξηρανθετσάν μου χαρδίαν * πάση πονηρα ἐργασία * ἐνθέοις ὄμβροις * νῦν χαταρδεύσατε, * χαὶ χαρποφόρον δείξατε, * Θεομαχάριστοι 'Απόστολοι.

Θεοτοχίον.

Μετὰ τῶν ἘΑγίων ἘΑγγέλων, * μετὰ τῶν θείων ἘΑποστόλων, * μετὰ τῶν ἐνδόξων Μαρτύρων, * τὸν σὸν δυσώπει * Υἰὸν xαὶ Κύριον, * Θεογεννῆτορ πάναγνε, * χινδύνων σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

🕆 Κανών τοῦ ἀγίου Νιχολάου.

Εύα μέν τῷ τῆς παραχοῆς * νοήματι.

Τάσεις ἀεὶ ἐπιτελῶν * ὁ τάφος σου εὐωδίας * μύρον, Όσιε, * Τἀναπηγάζει τοῖς ἐν πίστει * xαὶ πόθω προσιοῦσι, Νιχόλαε, * ἐνθάπτων νοσημάτων ἐπήρειαν· * ὅθεν σε πάντες μαχαρίζομεν.

'Ως ήλιος πάσαν φρυχτωρεϊς, * Νιχόλαε θεομάχαρ, την υφήλιον * θείων θαυμάτων φρυχτωρίαις, * το σχότος των δεινών περιστάσεων * διώχων ίεραῖς μεσιτείαις σου, * 'Αρχιερέων ἐγχαλλώπισμα.

Συνήθως οἰχτείρησον ἡμαζ, * Νιχόλαε, ταζζ τοῦ βίου * περιστάσεσι * χαὶ τῶν Δαιμόνων ταζζ ἀπάταις * ἀνθρώπων πονηρῶν ἐπηρείαις τε * δεινῶς χειμαζομένους ἐχάστοτε, * ὅπως σε πάντες μαχαρίζωμεν.

Ήμέρας καὶ ὥρας φοβερᾶς * μνημόνευε, ὡ ψυχή μου, * ὅτε μέλλει σε * ἄγειν εἰς κρίσιν ὁ Δεσπότης, * καὶ κρῖναί σου τὰ ἔργα τὰ κρύρια, * καὶ βόησον αὐτῷ· Σῶτερ, σῶσόν με * ταῖς Νικολάου παρακλήσεσι. Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τοῦ θείου Γαβριὴλ * προσάγομεν χαρμοσύνως, * xal xραυγάζομεν· * Χαϊρε, Παράδεισε, τὸ ξύλον * ἐν μέσφ τῆς ζωῆς ἔχων πάντοτε· * περίδοξον τοῦ Λόγου παλάτιον, * χαΐρε, Παρθένε παναμώμητε.

'Απόστιχα τῶν Αἴνων, 'Αποστολικά.

Τῶν ᾿Αποστόλων τὸν χορὸν * Πνεύματι ἀγίφ ἐφώτισας, Χριστέ· * xai ἡμῶν τὸν ῥύπον τῆς ἀμαρτίας * δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον, ὁ Θεὸς, * xai ἐλέησον ἡμᾶς.

Τούς άγραμμάτους Μαθητάς * τὸ Πνεῦμά σου τὸ άγιον *

тң пемптң проі.

παιδευτὰς ἀνέδειξε, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * xαὶ τῆ πολυφθόγγῳ ἀρμονία τῶν γλωσσῶν * τὴν πλάνην χατήργησεν, * ὡς παντοδύναμον. Μαρτυριχόν.

Τίμιος ὁ θάνατος * τῶν Αγίων σου, Κύριε· * ξίφεσι γὰρ καὶ πυρὶ * και ψύχει συντετριμμένοι * ἐξέχεαν τὸ αἰμα αὐτῶν, * ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σὲ * ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν· * ὑπέμειναν καὶ ἕλαβον * παρὰ σοῦ, Σωτὴρ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

'Η μόνη άγνη * xai ἄχραντος Παρθένος, * ή Θεὸν ἀφράστως xuήσασα, * πρέσβευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Διὰ ξύλου ὁ ᾿Αδὰμ * Παραδείσου γέγονεν ἄποιχος, * διὰ ξύλου Διὸ Σταυροῦ * ὁ Ληστὴς Παράδεισον ῷχησεν· * ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος * ἐντολὴν ἡθέτησε τοῦ ποιήσαντος, * ὁ δὲ συσταυρούμενος * Θεὸν ὡμολόγησε τὸν χρυπτόμενον, * Μνήσθητί μου, βοῶν, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Τοῦ Ποιμένος xai 'Αμνοῦ * λογιxà ὑπάρχοντες θρέμματα, * μέσον λύχων παρ' αὐτοῦ * ὡς ἀμνοὶ, Σοφοὶ, ἀπεστάλητε, * τῷ θείψ χηρύγματι * τὴν αὐτῶν μετάγοντες ἀγριότητα * πρὸς τὴν ἡμερότητα * τῆς Πίστεως, χράζοντες ἀχλινεῖ λογισμῷ· * Μνήσθητι xai ἡμῶν, Σωτὴρ, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Διελθόντες τὰ τῆς γῆς, * Μαθηταὶ Κυρίου, πληρώματα, * ὡς ἀστέρες φαεινοὶ * τὸν σχοτασμὸν τῆς πλάνης ἐλύσατε, * xal φέγγος σωτήριον * τοῖς πεπλανημένοις ἐναπηστράψατε· * διὸ μαχαρίζομεν * ὑμᾶς, Χριστοχήρυχες, * ἐξαιτούμενοι * πρεσβεύειν ὑπὲρ ήμῶν * πάντοτε πρὸς Κύριον.

Μαρτυριχόν.

Θανατούμενοι, Σοφοί, * xαὶ πυρὶ ἐνύλῷ φλεγόμενοι, * xατεφλέξατε πιχρᾶς * πολυθείας ὕλην, Μαχάριοι· * xαὶ νῦν ἀναβλύζετε * ἰαμάτων ῥείθρα τοῖς προσπελάζουσιν * ἡμῖν μετὰ πίστεως, * θερμῶς ἀναχράζουσι καὶ βοῶσι Χριστῷ· * Μνήσθητι χαὶ ἡμῶν * ἐν τῆ Βασιλεία σου. Δόξα.

'Αποσχοπούντες λογισμφ * διανοίας νήφοντι είπωμεν * τφ έν ύψίστοις σύν Πατρι * χαθεζομένω άμα χαι Πνεύματι * Τριας ή άχώριστος, * ή τὸ παν τῷ λόγω πριν ὑποστήσασα, * χαι πάντας φωτίζουσα * τοὺς πίστει χαι εὐλαβεία σοι χράζοντας * Μνήσθητι χαι ήμῶν * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

'Αποστόλων χαρμονή, * xai 'Αθλοφόρων στέφος ἀμάραντον * χρηματίζεις ἀληθῶς, * Θεογεννῆτορ Κόρη πανάμωμε· * μεθ' ῶν ἡμῖν αἰτησαι * τῶν πταισμάτων, Δέσποινα, ἀπολύτρωσιν, * xai βίου διόρθωσιν * τοῖς πίστει αἰτοῦσί σε xai βοῶσί σοι· * Χαίροις, παναληθῶς * ἀγαθῶν θησαύρισμα.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἡχος δ΄. Ἐδωχας σημείωσιν.

Οτε σε σταυρούμενον * ή Κτίσις πάσα έώραχεν, * ήλλοιοῦτο χαὶ ἔτρεμεν, * ή γῆ δὲ ἐσείετο * ὅλη χλονουμένη, * μαχρόθυμε Λόγε, * τὸ χαταπέτασμα Ναοῦ * φόβφ ἐσχίσθη, ὑβριζομένου σου, * χαὶ πέτραι διεἰράγησαν * ἀπὸ τοῦ φόβου, χαὶ ἥλιος * τὰς ἀχτῖνας συνέστειλε, * Ποιητήν σε γινώσχοντα.

'Ρήγνυται χειρόγραφον * τὸ ἀπ' αἰῶνος, νυγείσης σου * τῆς πλευρᾶς, Πολυέλεε, * 'Αδὰμ τοῦ προπάτορος * καὶ ἡ ἀπωσμένη * φύσις τῶν ἀνθρώπων * ῥανίσιν αίματος τοῦ σοῦ * καθαγιάζεται ἀνακράζουσα * Δόξα τῆ δυναστεία σου, * δόξα τῆ θεία σταυρώσει σου, * Ίησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πως ό ἀνομώτατος * δημος τολμα κατακριναί σε, * τὸν Κριτην τὸν ἀθάνατον, * τὸν νόμον χαράξαντα * ἐν ἐρήμφ παλαι * Μωση τῷ θεόπτη; * πῶς ἐπὶ ξύλου την Ζωην * την τῶν ἀπάντων ὁρῶντες θνήξασαν * οὐδ' ὅλως ἐπτοήθησαν, * οὐδ' ἐπὶ νοῦν ἐλογίσαντο, * ὅτι σὺ μόνος Κύριος * καὶ Δεσπότης τῆς κτίσεως;

"Ετερα τής Θεοτόχου, όμοια.

Δαιμόνων χλονούμενον * ταΐς προσβολαΐς, χαὶ εἰς βάραθρον * ἀπωλείας ὠθούμενον * οἰχτείρησον, Δέσποινα, * χαὶ στερέωσόν με * ἀρετῶν ἐν πέτρα, * χαὶ τὰς βουλὰς τῶν δυσμενῶν * διασχεδάσασα, χαταξίωσον * ποιεῖν με τὰ προστάγματα * τοῦ σοῦ Υἰοῦ χαὶ Θεοῦ ἡμῶν, * ὅπως τύχω ἀφέσεως * ἐν ἡμέρα τῆς χρίσεως.

Αησταζς περιέπεσα * τοζς μιαιφόνοις, Πανάμωμε, * χαι τὸ ἄφθαρτον ἔνδυμα * τῆς ἄνω λαμπρότητος * ταζς τούτων ἐφόδοις * ἐξεδύθην, Κόρη, * χαι ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς * ἐτραυματίσθην χαι χαταβέβλημαι * ἐν τόπω τῆς χαχώσεως * ἡμιθανής· ἀλλὰ πρόφθασον, * χαι τὴν χεῖρά σου ἔχτεινον, * χαι ἀνάστησον, δέομαι.

'Εν χλίνη χατάχειμαι * τῆς ἀμελείας, Πανάμωμε, * χαὶ ῥαθύμως διέρχομαι * τὸν βίον, χαὶ δέδοιχα * τὸν τῆς τελευτῆς μου * χαιρὸν, Θεοτόχε, * μὴ ὥσπερ λέων ἀφειδῶς * διασπαράξη τὴν ταπεινήν μου ψυχήν * ό čφις ό παμπόνηρος· * διό τη ση άγαθότητι * πρό τοῦ τέλους προφθάσασα * πρός μετάνοιαν ἔγειρον. Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

'Ιδών σε ό ήλιος * χαὶ ή σελήνη, Φιλάνθρωπε, * ἐπὶ ξύλου χρεμάμενον, * ἀχτῖνας ἀπέχρυψαν, * τῆς διχαιοσύνης * "Ηλιε, Χριστέ μου, * χαὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς * διεδονήθη φόβψ τοῦ χράτους σου· * ή Μήτηρ σου τὰ σπλάγχνα δὲ * τιτρωσχομένη ἐβόα σοι· * 'Ιησοῦ ὑπεράγαθε, * δόξα τῆ εὐσπλαγχνία σου.

'Απόστιχα Σταυρώσιμα.

Οπλον ἀήττητον, Χριστὲ, * τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωχας, * χαὶ ἐν τούτῷ νιχῶμεν * τὰς προσβολὰς τοῦ ἀλλοτρίου. "Ομοιον.

Πάντοτε ἔχοντες, Χριστὲ, * τὸν Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, * τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ * εὐχερῶς χαταπατοῦμεν. Μαρτυριχόν.

Ο ἐνδοξαζόμενος * ἐν ταῖς μνείαις τῶν Αγίων σου, Χριστὲ ό Θεὸς, * ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος * χατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα... χαὶ νῦν.

Σταυροθεοτοχίον. 'Ο έξ 'Υψίστου χληθείς.

Μή ἐποδύρου μου, Μητερ, χαθορώσα * ἐν ξύλφ χρεμάμενον * τὸν Υἰὸν χαὶ Θεὸν, * τὸν ἐφ' ὑδάτων χρεμάσαντα * τὴν γῆν ἀσχέτως * χαὶ πᾶσαν Κτίσιν δημιουργήσαντα· * χαὶ γὰρ ἀναστήσομαι, * χαὶ δοξασθήσομαι, * χαὶ τὰ τοῦ "Αδου βασίλεια * συντρίψω σθένει, * χαὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, * χαὶ τοὺς δεσμίους * ἐχλυτρώσομαι * τῆς αὐτοῦ χαχουργίας, ὡς εὖσπλαγχνος, * χαὶ Πατρὶ τῷ ἰδίφ * προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυχτικά. Ἡχος δ΄.

Έλγόρασας ήμας * έχ της χατάρας τοῦ νόμου * τῷ τιμίφ σου αϊματι· * τῷ σταυρῷ προσηλωθείς, * χαὶ τῆ λόγχῃ χεντηθεἰς,* τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις· * Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι. Αὐτόμελον.

Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ * ἐχουσίως, * τῇ ἐπωνύμῷ σου χαινῇ * πολιτείᾳ * τοὺς οἰχτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· * εὐφρανον δυνάμει σου * τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, * νίχας χο-

ΗΧΟΣ Δ'.

ρηγῶν αὐτοῖς * κατὰ τῶν πολεμίων· * τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, * ὅπλον εἰρήνης, * ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα... χαι νύν. Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τὴν ἐθελούσιον σφαγὴν * τοῦ Δεσπότου * ἀατανοοῦσα ἡ ἀΑγνὴ* καὶ παρθένος, * ὀδυρομένη ἕλεγε δαχρύουσα· * Τέχνον ποθεινότατον, * πῶς θανεῖν ἡρετίσω; * πῶς δὲ τεθανάτωσαι * τῶν χαχούργων ἐν μέσψ, * ὁ χατὰ φύσιν δίχαιος Θεός; * Δοξολογῶ σου, * Γιὲ, τὸ μαχρόθυμον.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, ἕτερα. Αὐτόμελον.

Ταχύ προχατάλαβε, * πριν δουλωθήναι ήμας * ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε * χαι ἀπειλοῦσιν ήμῖν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ήμῶν· * ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου * τοὺς ήμᾶς πολεμοῦντας· * γνώτωσαν πῶς ἰσχύει * 'Ορθοδόξων ή Πίστις * πρεσβείαις τῆς Θεοτόχου, * μόνε Φιλάνθρωπε. "Ομοιον.

Σταυρφ σε προσήλωσαν * οἱ 'Ιουδαῖοι, Σωτὴρ, * δι' οὐ ἐχ τῶν ἑθνῶν ἡμᾶς * ἀνεχαλέσω τὸ πρὶν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἔτεινας τὰς παλάμας * ἐν αὐτῷ τῆ βουλῆ σου, * λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου * χατεδέξω νυγῆναι * τῷ πλήθει τῶν οἰχτιρμῶν σου, * μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα... και νύν. Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, * Μητερ Χριστου του Θεου, * ρομφαία διηλθέ σου * την παναγίαν ψυχήν, * ήνίχα σταυρούμενον * ἕβλεψας έχουσίως * τον Γιόν χαι Θεόν σου· * όνπερ, εὐλογημένη, * δυσωποῦσα μή παύση * συγχώρησιν πταισμάτων * ήμιν δωρήσασθαι.

Μετά τὴν γ΄. Στιχολογίαν, ἕτερα. Ταχὺ προχατάλαβε.

Σταυρόν χαι τόν θάνατον * ὑπερ ἡμῶν, 'Αγαθε, * δι' ἄμετρον ἕλεος ἐχών ὑπεμεινας * χαι χρίσιν τὴν ἄδιχον, * ὅπως τῆς χαταδίχης * χαι ἀρχαίας χατάρας * πάντας ἐλευθερώσης * τοὺς ἀπάτη φθαρέντας· * διό σου χαι προσχυνοῦμεν, * Λόγε, τὴν σταύρωσιν. Μαρτυριχόν.

Σήμερου * τὰ τῶν ἀΑγγέλων στρατεύματα * ἐν τῆ μνήμη τῶν ἀΑθλοφόρων * παραγέγονε, * τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, * xαὶ τὴν Οἰχουμένην τῆ χάριτι φαιδρύναι· * δι' αὐτῶν, ὁ Θεὸς, δυσωπούμενος, * δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... και νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ταχύ προκατάλαβε.

Σταυρφ σε ύψούμενον '* ώς έθεάσατο * ή άχραντος Μήτηρ σου, * Λόγε Θεοῦ, μητριχῶς * θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· * Τί τὸ χαινὸν * χαὶ ξένον τοῦτο θαῦμα, Υἰέ μου; * πῶς, ἡ Ζωὴ τῶν ὅλων, '* ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; * ζωῶσαι τοὺς θανόντας θέλων ὡς εὖσπλαγχνος.

Paracleticus.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ.

Κανών Σταυρώσιμος, ου ή Αχροστιγίς.

Σταυρῷ παγεὶς ὁ Χριστὸς τὴν πλάνην λύει. Ἰωσήφ.

'Ωδή α΄. 'Ηχο; δ΄. Ο Ειρμός.

»' νοίξω τὸ στόμα μου, * χαὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, *
 » ' χαὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῆ βασιλίδι Μητρὶ, * χαὶ ὀφθήσομαι *
 » φαιδρῶς πανηγυρίζων, * χαὶ ặσω γηθόμενος * ταύτης τὰ θαύ » ματα.

Τροπάρια.

Σταυρφ διεπέτασας * θείας παλάμας, Μαχρόθυμε, * χαι τὸν ἀπολλύμενον * Κόσμον ἐχάλεσας * πρὸς ἐπίγνωσιν * τοῦ χράτους σου, Οἰχτίρμον· * ἕθεν μεγαλύνομεν * τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Τὸν ὄφιν ἀνύψωσεν * ὁ Μωϋσῆς εἰχονίζοντα * τὴν θείαν σου σταύρωσιν, * Λόγε προάναρχε· * δι' ἡς πέπτωχεν * ὁ ἰοβόλος ὄφις, * τοῦ πτώματος πρόξενος * ᾿Αδὰμ γενόμενος.

Μαρτυρικά.

Αγίων λαμπρότητας * νῦν κατοικεῖν ἠξιώθητε, * ἀσάλευτον, Μάρτυρες, * παραλαβόντες σαρῶς, * ὡς ἐδήλωσεν * ὁ Παῦλος, Βασιλείαν, * καὶ δόξης συμμέτοχοι * Χριστοῦ γεγόνατε.

Υψούμενα χύματα * τῶν ἀνυποίστων χολάσεων * ὑμῶν οὐχ ἐβύθισε * τὸ σχάφος, Μάρτυρες· * χυβερνήσει γὰρ * τοῦ πάντων Βασιλέως * λιμένας ἐφθάσατε * τῆς ἀναπαύσεως.

Σταυροθεοτοχίον.

Ρομφαία, ώς ἔφησεν * ο Συμεών, τὴν καρδίαν σου * διῆλθεν, ώς ἔβλεψας * Χριστὸν σταυρούμενον * μόνον, Δέσποινα, * νυττόμενον τῆ λόγχη. * ὅθεν ἀλαλάζουσα * πόνους ὑπέφερες.

Κανών της Υπεραγίας (εοτόχου. Ποίημα Θεοφάνους.

Είρμός ό αύτός.

Ο ών φύσει άχτιστος * χαι τῷ Πατρι συναίδιος * χαι χρόνων υπέρτερος * χαι προαιώνιος * έχ σοῦ, Δέσποινα, * χτιστός χαι ὑπό χρόνον * ὡς ἄνθρωπος γίνεται, * σώζων τὸν ᾶνθρωπον.

Σύ μόνη, Θεόνυμφε, * τὸν ἐν ὑψίστοις χαθήμενον * ἀγχάλαις ἐβάστασας * σάρχα γενόμενον· * σὺ γὰρ πέφηνας * ἐχ πάντων τῶν αἰώνων * δοχεῖον ἐπάξιον * τοῦ Παντοχράτορος.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον * δεῦτε ὑμνήσωμεν ἄπαντες, * ὡς μόνην χυήσασαν * Χριστὸν τὸν Κύριον, * τὸν χαινίσαντα * τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, * Παρθένον τε μείνασαν * ἀδιαλώβητον.

'Ωδή γ'. 'Ο Ειρμός.

- ΓΕ τούς σούς ύμνολόγους, Θεοτόχε, * ώς ζώσα και άφθονος πη-
- Ι γή, * Θίασον συγχροτήσαντας * πνευματιχόν στερέωσον, *
- » και έν τη θεία δόξη σου * στεφάνων δόξης άξίωσον.

Τροπάρια.

'Ως πρόβατον είλχε πρὸς σφαγήν σε * λαὸς ὁ παράνομος, Χριστὲ, * 'Αμνὸν Θεοῦ ὑπάρχοντα, * χαὶ θέλοντα λυτρώσασθαι * λύχου πιχροῦ τὰ πρόβατα, * ἂ φιλανθρώπως ἡγάπησας.

Παρέστης χριτὸς χριτῆ ἀδίχψ, * ὁ χρίνων διχαίως πάσαν γῆν, * χαὶ ἦνεγχας ῥαπίσματα * ἐλευθερῶσαι θέλων με * δεδουλωμένον, Κύριε, * τῷ πονηρῷ χοσμοχράτορι.

Μαρτυρικά.

'Αθλήσαντες, "Αγιοι, νομίμως, * ἀνόμους ἡσχύνατε ἐχθρούς·* χαὶ γνώμη θανατούμενοι * διὰ τὴν πάντων ἔγερσιν, * τὸν τοῦ θανάτου πρόζενον * χατεπαλαίσατε δράχοντα.

Γήθεν ἀνυψώθησαν εὐχλείας * ἤδη ἐπιβάντες ἀληθοῦς * μαρτυριχῶς οἱ Μάρτυρες, * καὶ ταῖς ἀὑλοις Τάξεσιν * οἱ ὑλιχοὶ ἡνώθησαν, * χαρᾶς ἀῥρήτου πληρούμενοι.

Σταυροθεοτοχίον.

Έχ σοῦ ἡ ἀνἀπλασις τῆς Εὐας * ώράθη, Παρθένε, ἀληθῶς,* Θεὸς σαρχὶ τιχτόμενος, χαὶ ἐν σταυρῷ ὑψούμενος, * χαὶ χαταρῥάσσων Δαίμονας, * θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Κανών της Θεοτόχου. Ούχ έν σοφία.

διαπλάσας * χατ' άρχὰς ἐχ χοός με τὸν ἄνθρωπον * πλαστουργεῖται δι' ἐμὲ * ἐν τῆ γαστρί σου, Πανάμωμε, * τὴν πάλαι χατάπτωσιν * ἐπανορθούμενος.

Κράτος θανάτου * χαι χατάρας ἀρχαίας ἀπόφασιν * συλλαβούσα τὴν Ζωὴν, * Θεογεννῆτορ, χατήργησας· * διό σου τὴν ἄχραντον * σέβομεν γέννησιν.

Σὲ προστασίαν * ἀσφαλῆ, Θεομῆτορ, χεχτήμεθα· * τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ * ἀνατιθέντες σωζόμεθα· * πρὸς σὲ χαταφεύγοντες * περιφρουρούμεθα.

Σὲ τὴν τεχοῦσαν * τὸν Θεὸν Θεοτόχον δοξάζομεν, * τῷ γεννήματι τῷ σῷ * προσηγορίαν ἀρμόζοντες * και κλῆσιν κατάλληλον, * πάναγνε Δέσποινα.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

Τήν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν * τήν τῆς ἐχ Παρθένου σαρ Τχώσεως * σοῦ τοῦ ἘΨίστου * ὁ Προφήτης ᾿Αββαχούμ * χα-

» τανοῶν ἐχραύγαζε· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Ινα ἀπολύσης με ἐχ τῶν δεσμῶν * τῶν τῆς ἀμαρτίας, Φιλάνθρωπε, * ἐθελουσίως * ἐδεσμεύθης, χαὶ σταυρῷ * ὥσπερ χαχοῦργος τέθνηχας· * Δόξα τῆ πολλῆ εὐσπλαγχνία σου.

Στίγματα υπήνεγχας, Λόγε Θεου, * χαι τον επονείδιστον θά-

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ.

νατον, * άθανατίζων * την ούσίαν των βροτών * θανατωθείσαν πάθεσι. * Δόξα τη πολλη εύσπλαγχνία σου.

Μαρτυρικά.

Οι τήν άγαλλίασιν τήν τοῦ Θεοῦ * μέλλοντες χληροῦσθαι ἐν Πνεύματι * τῷ παναγίω * ἀγαλλόμενοι ψυχη * τοὺς αἰχισμοὺς υπήνεγχαν * χαι τὸν βιαιότατον θάνατον.

Χεϊρας ἀφαιρούμενοι και κεφαλάς, * γλώσσαν τε κοπτόμενοι, Μάρτυρες, * την θεολόγον, * και στερούμενοι φωτός * και μεληδόν τεμνόμενοι, * άτμητοι Χριστώ διεμείνατε. Σταυροθεοτοχίον.

Ρήγνυται χειρόγραφου το τοῦ 'Αδάμ * λόγχη νυττομένου σου, Δέσποτα· * ή Θεοτόχος * άνεβόα τῷ Σταυρῷ * παρισταμένη. Κύριε, * και όδυνηρώς άλαλάζουσα.

. Κανών της Θεοτόχου. Ο χαθήμενος έν δόξη.

Οραιώθης ύπερ πάσαν * τῶν Αγγέλων εὐπρέπειαν, * ὡς τε-Ξάχοῦσα τούτων, * Κόρη, Ποιητήν τε χαὶ Κύριον * ἐχ σῶν ἀγράντων αιμάτων * σωματούμενον, * τον ρυόμενον πάντας αύτον * τούς δοξάζοντας.

'Ρύπον πάντα τῆς προτέρας * ἀποθέμενοι βρώσεως, * τῆς Ζωῆς τὸν ἄρτον * τὸν ἐξ οὐρανοῦ σιτιζόμεθα, * τὸν ἐχ τῆς Υῆς τῆς Παρθένου * άνατείλαντα· * ήν ώς πρόξενον τῶν άγαθῶν * άνυμνήσωμεν.

Η άγία Θεοτόχος, * ή σχηνή ή άμόλυντος, * του φωτός ή πύλη, * τράπεζα χαι στάμνος ή πάγχρυσος, * το άλατόμητον όρος * χαί χατάσχιον, * ή χωρήσασα τὸν Πλαστουργὸν * μαχαρίζεται.

Χαρισμάτων σου τὰ ῥεῖθρα, * χαὶ πηγαὶ τῶν ἰάσεων, * χαὶ τοῦ θείου πλούτου * αι διανομαι διαδίδονται * ζωαρχικής έκ παλάμης, * Θεονύμφευτε, * τοῦ τεχθέντος ἐχ τῆς σῆς γαστρὸς * Παντοχράτορος.

'Ωδή ε'. 'Ο Ειρμός.

» Ττέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῆ θεία δόξη σου· * σὐ γάρ,

Εάπειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν μήτρα * τὸν ἐπὶ πάντων

» Θεόν, * χαι τέτοχας άχρονον Γιόν * πασι τοις ύμνουσι σε *

» την ειρήνην βραβεύουσα.

Τροπάρια.

'Ιδών σε ό ήλιος * έπι σταυροῦ ύψούμενον, * Δέσποτα, συνέστειλεν άχτινας, * φαίνειν μή σθένων, σου, Σωτερ, δύναντος, * και φωταγωγούντος τούς νυκτι * της πλάνης καθεύδοντας * προσχυνούντας τό χράτος σου.

Σταυρούσαι και σώζεις με * δι' εύσπλαγγνίαν, Κύριε· * όξους

χαι χολης δέχη την γεύσιν, * της ένηδόνου απολυτρούμενος * γεύσεως ήμας ώς άγαθος, * δι' ής ήπατήθημεν * χαι φθορα ύπεπέσαμεν. Μαρτυριχά.

Της πλάνης ἐλύσατε * χειμῶνα, θεῖοι Μάρτυρες, * Πνεύματος ἀγίου ἐπιθάλψει, * χαὶ πρὸς τὸ ἔαρ τῆς ἀναπαύσεως * χαίροντες ἐφθάσατε ὁμοῦ, * πάντων προϊστάμενοι * ὑπαρχόντων ἐν θλίψεσιν.

Ομβροις θείου αίματος * την γην πασαν ήρδεύσατε, * έναποξηραναντες τους όμβρους * της άθείας, αγιοι Μαρτυρες· * όθεν πρός το ύδωρ της ζωής * νῦν χατεσχηνώσατε * ὑπὲρ παντων πρεσβεύοντες. Σταυροθεοτοχίον.

Σαρχί ὂν ἐχύησας * Χριστὸν, Θεοχαρίτωτε, * ξύλφ ἀναρτώμενον ὡς εἰδες, * θρήνων ἐπλήσθης, χαὶ τὸ μαχρόθυμον * τούτου χατεπλήττου ἀληθῶς· * ὅθεν ἐμεγάλυνες * τὴν αὐτοῦ συγχατάβασιν.

Κανών της Θεοτόχου. 'Ασεβείς ούχ όψονται.

νατείλας "Ηλιος * έχ σοῦ ὁ νοητὸς * τηλαυγεῖς τὰς μαρμαμυγὰς * τῆς αὐτοῦ Θεότητος * πᾶσιν ἐφήπλωσε, * Θεοτόχε Δέσποινα· * διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Αληθη Θεόν ήμιν * τεχούσαν σαρχιχώς * Πατρός τόν Μονογενη * Θεοτόχον πάναγνον * σε όνομάζομεν, * την φωνήν χατάλληλον * προσαρμόζοντες τῷ τόχφ σου.

Συμφυής και σύμμορρος * ὑπάρχων τῷ Πατρι * ὁ Υἰὸς ὁ μονογενής * τοῖς ἀνθρώποις γέγονε * θέλων ὁμόφυλος, * σαρχωθεις ὁ Ύψιστος * ἐκ γαστρός σου, Μητροπάρθενε.

'Ωδή ς'. 'Ο Ειρμός.

Τήν θείαν ταύτην χαι πάντιμον * τελοῦντες ἐορτὴν * οἱ θεό Τφρονες * τῆς Θεομήτορος, * δεῦτε τὰς χεῖρας χροτήσωμεν, *
 τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάρια.

Τοΐς πόνοις, οίσπερ ὑπέμεινας * σταυρούμενος, τοὺς πόνους κατέπαυσας * τῆς ἀνθρωπότητος, * καὶ πρὸς τὴν ἄπονον ἄπαντας * διαγωγὴν μετάγεις, * εὕσπλαγχνε Κύριε.

Ηλίου σέλας ἐχρύπτετο, * ναοῦ δὲ ἡ φαιδρότης ἐἰρήγνυτο, * γῆ χατεσείετο, * πέτραι σὺν φόβφ ἐσχίζοντο, * ἐπὶ σταυροῦ τὸν Κτίστην * ὀρα̈ν μὴ σθένουσαι.

Μαρτυρικά.

Νεχρός ό ὄφις ἐγένετο, * βασάνοις νεχρουμένους θεώμενος * τοὺς θείους Μάρτυρας, * χαὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον * χληρονομοῦντας ὄντως * τῆ θεία χάριτι.

Πολλάς βασάνους υπέστητε, * πολλών χα! των ἐπάθλων ἐτύ-

ТН ПАРАΣКЕТН ПРОІ.

χετε, * πολυαρίθμητα * πλήθη Μαρτύρων ἀείζωα· * διὸ τὰ τῶν χαχῶν μου * πλήθη μειώσατε.

Θεοτοχίου.

Λιμήν γενού μοι, Πανάμωμε, * πελάγει τῶν δεινῶν θαλαττεύοντι, * ή ναυαγήσασαν * πασαν τήν φύσιν τῷ τόχψ σου, * Θεογεννῆτορ Κόρη, * νῦν διασώσασα.

Κανών της Θεοτόχου. Έβόησε * προτυπών.

' Ανείας σε * χαθαρόν εύρηχώς ένδιαίτημα * έν γαστρί σου * Αχαθαρώς ό Δεσπότης έσχήνωσεν, * έχχαθάραι θέλων * τών άνθρώπων, Παρθένε, τό φύραμα.

Οὐράνωσας * γεωθεῖσαν τὴν φύσιν, Πανάμωμε, * τῶν ἀνθρώπων, * καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐκαινούργησας· * διὰ τοῦτο μόνην * ἀσιγήτοις φωναζς σε γεραίρομεν.

Συνέλαβες * έν γαστρί, Θεομῆτορ, τὸν ἀναρχον * Θεὸν Λόγον * δι' ήμᾶς τοὺς ἀνθρώπους γενόμενον * χαθ' ἡμᾶς, ἀτρέπτως * έν δυσι γνωριζόμενον φύσεσιν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Ειρμός.

- » Λύχ έλάτρευσαν τη Κτίσει οι θεόφρονες * παρά τον Κτίσαν-
- Uτα, * άλλα πυρός απειλήν * ανδρείως πατήσαντες * χαί-
- » ροντες έψαλλον· * Υπερύμνητε, * ο τῶν Πατέρων Κύριος * xai
- » Θεός, εύλογητός εί.

Τροπάρια.

'Ανετράπη ο πολέμιος χαι βέβληται * πτῶμα ἐξαίσιον, * ἀνυψωθέντος Χριστοῦ * ἐν ξύλφ· χαι σέσωσται * ὁ πρὶν χατάριτος * ἐχβοῶν αὐτῷ· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * χαὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Νεχρωθέντα διὰ ξύλου με ἐθέωσας * θνήξας ἐν ξύλφ, Χριστὲ, * xαὶ θείοις τραύμασι σοῖς * ἰάσω τὰ τραύματα * τὰ τῆς χαρδίας μου· * Υπερύμνητε, * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * xαὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

'Ηφανίζετο τὰ σώματα πληττόμενα * ἀπείροις μάστιξιν, * ἀλλ ὄντως τὸ εὐπρεπὲς * ψυχῆς ὡραιότερον * ὑμῶν ἐδείχνυτο, * Χριστομάρτυρες, * ἀεὶ βοώντων· Κύριε, * ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ναυαγήσας ὁ πολέμιος τοῖς αξμασιν * ὑμῶν ἀπώλετο * σὐν μυριάσιν αὐτοῦ· * ὑμεῖς δὲ, πανεύφημοι * Μάρτυρες, χαίροντες * ἀνεμέλπετε· * Ο τῶν Πατέρων Κύριος * xat Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοχίον.

Νύμφη άμωμος, παλάτιον τοῦ Κτίσαντος, * θρόνος πυρίμορφος, * ἀγεώργητος γῆ * ἐδείχθης, Πανάμωμε· * ἕθεν βοῶμέν σοι· * Χαΐρε, Δέσποινα, * ἡ τοὺς βροτοὺς θεώσασα * θεϊκῆ χυοφορία.

Κανών της Θεοτόχου.

Ο διασώσας έν πυρί.

ναχαλούμενος ήμας * αίχμαλωτισθέντας, Παρθένε, * ο Λόγος Α ό ών έν άρχη * έν γαστρί σου σκηνώσας σεσάρχωται, * ό φιλάνθρωπος Κύριος, * ό Θεός ό των Πατέρων εύλογημένος.

Πύλη ἐφάνης νοητή * τῆς 'Ανατολῆς τῆς ἐξ ὕψους * ἐπιφανείσης έπι γης * τοῖς ἀνθρώποις ἐχ σοῦ, Θεονύμφευτε, * ὑπέρ λόγον και έννοιαν, * τοῦ Θεοῦ τοῦ τῶν Πατέρων εὐλογημένου.

Πεποιχιλμένη άρεταζ, * τοῦ Παμβασιλέως παρέστης * έχ δεξιών, τοῦ ἐκ τῶν σῶν * σαρχωθέντος αιμάτων, 'Ανύμφευτε, * έχτενώς ίχετεύουσα, * λυτρωθήναι άπο πάσης ήμας άνάγχης.

'Ρήξον πταισμάτων τας σειράς * τη ση μητρική παρρησία * τών εύσεβώς τε χαί πιστώς * μελφδούντων, Παρθένε, τώ Τέχω σου· * Υπερύμνητε Κύριε, * ό Θεός ό τῶν Πατέρων, εύλογητός εί. Ωδή η΄. Ο Είρμός.

Παϊδας εὐαγεῖς ἐν τῆ χαμίνω * ὁ Τόχος τῆς Θεοτόχου διεσώ Τσατο, * τότε μὲν τυπούμενος, * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν

Οίχουμένην άπασαν * άγείρει ψάλλουσαν· * Τον Κύριον ύμνεζ-

» τε, τὰ ἕργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λύεις των δεσμών με των χρονίων, * έν χρόνω ό Αχρονος γενόμενος. * δεθείς δε θελήματι, * χαι τον υπερήρανον * δεσμοίς άλύτοις, Δέσποτα, * παραπεμψάμενος, * σώζεις με σταυρώ χαι τῷ πάθει * όθεν εύλογῶ σε, * Χριστέ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υψώθης έν ξύλω έχουσίως, * χαι πάσαν την Κτίσιν συνανύψωσας, * Λόγε ύπερύμνητε, * αναρχε, ἀόρατε, * ὁ τὰς ἀρχὰς του σχότους τε * χαι έξουσίας, Χριστε, * τώ πάθει σου παραδειγματίσας. * όθεν σε ύμνουμεν * είς πάντας τούς αίωνας.

Μαρτυριχά.

'Επέβητε αίμασιν οίχείοις * ώς ἄρματι, Μάρτυρες παγχόσμιοι, * χαί πρός ύπερχόσμια * ήρθητε σχηνώματα, * παρά Χριστου έπάξια * γέρα λαμβάνοντες, * χαὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, * χαὶ ύπερυψούτε * είς πάντας τούς αίωνας.

Ιχρίω ύψούμενοι χαι βόθρω * ριπτόμενοι, χαι θηρτι διδόμενοι * πυρί τε και ύδατι, * διαμεριζόμενοι * οι άθλοφόροι Μάρτυρες * χαίρουτες έψαλλου· * Του Κύριου ύμνειτε, τα έργα, * και ύπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοχίον.

Ιδούσα ύπνώσαντα έν ξύλφ * τον πάσιν έγρηγορσιν παρέχοντα * θείαν και σωτήριον, * Μήτηρ ή πανάμωμος * άλαλαγμφ ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ.

ώδύρετο * και άνεκραύγαζε· * Τί τοῦτο τὸ καινότατον θαῦμα; * ὁ ζωοποιήσας * τὰ πάντα θνήσκει θέλων.

Κανών τῆς Θεοτόχου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Απάσαις ἀπρόσιτος ὑπάρχων * ο Κτίστης ταῖς ἀνωτέραις, ΑΚόρη, Τάξεσιν * ῷχησε τὴν μήτραν σου, * ἄφλεχτον τηρήσας σε * χαὶ μετὰ τόχον ἄφθορον, * ῷ νῦν χραυγάζομεν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μώμων χαθαρά χαὶ μολυσμάτων, * χαὶ πάσης ἀγιωσύνης οὖσα τέμενος, * Λόγον τὸν πανάγιον * πάντας ἀγιάζοντα * χαὶ τῷ Πατρὶ συνάναρχον * ἐχυοφόρησας· * διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στόματι καὶ γνώμη Θεοτόχον * φρονοῦντες ὁμολογοῦμέν σε, Πανάμωμε· * τέτοχας γὰρ, Πάναγνε, * σάρχα περιθέμενον * τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον * καὶ Βασιλέα Χριστόν· * διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὲ τὴν χιβωτὸν τὴν παναγίαν, * τὴν ἐπισχιαζομένην θείφ Πνεύματι, * τὴν τὸν προαιώνιον * Λόγον χαὶ ἀίδιον * δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον * ἐνανθρωπήσαντα * τεχοῦσαν Θεοτόχον ὑμνοῦμεν * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

• κας γηγενής * σχιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμε-

- Ανος· * πανηγυριζέτω δὲ * ἀύλων Νόων * φύσις γεραίρουσα *
- » τὰ ἰερὰ θαυμάσια * τῆς Θεομήτορος, * xai βοάτω· * Χαίροις,
- » παμμαχάριστε, * Θεοτόχε άγνη, άειπάρθενε.

Τροπάρια.

Ιστασο χριτός, * ο χρίναι τὰ σύμπαντα * μέλλων, Φιλάνθρωπε· * στέφος ἀνεδήσω δὲ * ἐθελουσίως, * Σῶτερ, ἀχάνθινον, * παραχοῆς τὴν ἀχανθαν, * Χριστὲ, προθέλυμνον * ὑπεχτίλλων, * πασιν ἐμφυτεύων τε * τὴν τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας ἐπίγνωσιν.

[•]Ω πώς ό λαός * ό άδιχος δίχαιον * όντα χαι αμεμπτον * φθόνφ σχοτιζόμενος * σε, Φωτοδότα, * σταυρφ προδίδωσιν; * ούπερ τὸ πάθος ήλιος * όρῶν σχοτίζεται, * χαι φαιδρότης * Ναοῦ διαρρήγνυται, * χαι δονεῖται τῆς γῆς τὰ θεμέλια.

Μαρτυρικά.

Σύμμορφοι παθών * Χριστού χρηματίζετε, * άγιοι Μάρτυρες, * χαι συγχληρονόμοι δε * τῆς Βασιλείας * και τῆς λαμπρότητος· * διὸ φωταγωγήσατε * τοὺς ὑμνωδοὺς ὑμῶν, * ἀμαρτίας * ζόφου ἀπαλλάττοντες * και ποιχίλων, Σοφοι, περιστάσεων.

Ήδη πρὸς αὐτὰ, * Σοφοὶ, * τὰ οὐράνια * χατεσχηνώσατε, * δόξης τε λαβόμενοι * τῆς ἀιδίου * χαὶ ταῖς μεθέξεσι * ταῖς ἱεραῖς

θεούμενοι * μέμνησθε πάντων ήμων * των τιμώντων * πίστει την πανίερον * χαί σεπτην ύμων μνήμην, Πανεύφημοι.

Θεοτοχίον.

Φώτισον, 'Αγνή, * τοὺς πόθφ ὑμνοῦντάς σε * xai μεγαλύνοντας· * λῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν * τὸ σχότος, Κόρη· * παῦσον τὸν χλύδωνα· * τοῦ πονηροῦ τὰ σχάνδαλα * ἐχ μέσου ποίησον· * τοὺς τῆς 'Αγαρ * γόνους χαθυπόταξον * Βασιλεῖ εὐσεβεῖ ταῖς πρεσβείαις σου. Κανών τῆς Θεοτόχου.

Εύα μέν τῷ τῆς παραχοῆς * νοσήματι.

Ανθραχα τὸν νοητὸν, ἀγνὴ * Θεόνυμφε, 'Ησαΐας * ὅν τεθέαται, * φέρεις ἀγχάλαις, Θεοτόχε, * μορφη τη ἡμετέρα ἐνούμενον, * χαὶ Κόσμω σωτηρίαν πυρσεύοντα· * ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Σύμβολα, Πανάμωμε, της σης * γεννήσεως οι Προφηται * προεχήρυξαν, * πόφρωθεν ταῦτα μυηθέντες, * xαὶ θεία ἐπιπνοία τοῦ Πνεύματος * τῷ Κόσμῷ διαπρυσίως χηρύξαντες· * ών τὰς ἐχβάσεις νῦν θαυμάζομεν.

'Ωραΐος τῷ Χάλλει ὁ Χαρπὸς * Χαὶ ἔΧλαμπρος παρὰ πάντας * τῆς Χοιλίας σου· * σὺ γὰρ, Παρθένε Θεοτόχε, * Θεὸν σεσαρχωμένον ἐγέννησας * φανέντα διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον· * ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Απόστιχα τῶν Αίνων, Σταυρώσιμα.

Τείχος ήμιν γένοιτο ο Σταυρός σου, * Ίησοῦ Σωτὴρ ήμῶν· * ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐχ ἔχομεν, * εἰ μή σε τὸν ἐν αὐτῷ σαρχὶ προσηλωθέντα * χαὶ παρέχοντα ήμιν τὸ μέγα ἔλεος. Αὐτόμελον.

Εδωχας σημείωσιν * τοῖς φοβουμένοις σε, Κύριε, * τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, * δἰ οὐ ἐθριάμβευσας * τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους * xαὶ τὰς ἐξουσίας, * xαὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς * εἰς τὴν ἀρχαίαν μαxαριότητα· * διό σου τὴν φιλάνθρωπον * οἰχονομίαν δοξάζομεν, * ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυριχόν.

Τίς οὐχ ἐξίσταται ὀρῶν, * ἀγιοι Μάρτυρες, * τὸν ἀγῶνα τὸν χαλὸν * ὅν ἡγωνίσασθε; * πῶς ἐν σώματι ὄντες * τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐνιχήσατε; * Χριστὸν ὀμολογήσαντες, * τῷ Σταυρῷ ὁπλισάμενοι· * ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε * Δαιμόνων φυγαδευταὶ * χαὶ βαρβάρων πολέμιοι, * ἀπαύστως πρεσβεύοντες * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα... χαὶ νῦν.

Σταυροθεοτοχίον. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Ως ἑώρα σε, Κύριε, * ή Παρθένος χαὶ Μήτηρ σου * ἐν σταυρῷ χρεμάμενον, * ἐξεπλήττετο * χαὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν· * Υἰὲ πο-Paracleticus. 44

ТН ПАРАЕКЕҮН ПРОІ.

θεινότατε, * πῶς ἐν ξύλω τοῦ Σταυροῦ * ἀνηρτήθης, Μακρόθυμε; * πῶς τὰς χεῖράς σου * καὶ τοὺς πόδας σου, Λόγε, * προσηλώθης * ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἰμα * τὸ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα.

'Απόστιχα τών Αύνων, Κατανυκτικά. Προσόμοια 5'.

Διὰ ξύλου ὁ ᾿Αδὰμ * Παραδείσου γέγονεν ἄποιχος· * διὰ ξύλου Δδὲ Σταυροῦ * ὁ Ληστὴς Παράδεισον ῷχησεν· * ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος * ἐντολὴν ἡθέτησε τοῦ ποιήσαντος, * ὁ δὲ συσταυρούμενος * Θεὸν ὡμολόγησε τὸν χρυπτόμενον, * Μνήσθητί μου, βοῶν, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Καθορώσαί σε σταυρώ * τεταμένον, μόνε Μαχρόθυμε, * αἰ Δυνάμεις οὐρανῶν * ἀποροῦσαι τρόμφ ἐξίσταντο· * ἡ γῆ ἐχυμαίνετο, * χαὶ φωστήρων χάλλος ἐναπεσβέννυτο· * ᾿Αδὰμ ὁ χατάχριτος, * ἀδίχως, Φιλάνθρωπε, χρινομένου σου, * ἐδιχαιοῦτο ὑμνῶν * σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Έν τῷ Κρανίῷ ὑψωθεὶς * τοῦ ἐχθροῦ τὴν χάραν συνέτριψας·* ἐπὶ ξύλου δὲ θανών * τοὺς χαρπῷ τοῦ ξύλου τεθνήξαντας * ἐζώωσας, Δέσποτα, * χαὶ Παραδείσου πολίτας ἔδειξας * ἀπαύστως ὑμνοῦντάς σε, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαὶ βοῶντάς σοι·.* Μνήσθητι χαὶ ἡμῶν * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Μαρτυρικόν.

Οσπερ όπλου του Σταυρου * ἀναλαβόντες, ἄγιοι Μάρτυρες, * προς παράταξιν ἐχθρῶν * λογισμῷ γενναίω ἐξήλθετε· * χαὶ τούτους ἐλέσαντες * ἀφθαρσίας στέφανου ἀνεδήσασθε, * χαὶ δόξης ἐτύχετε * χαὶ θείας λαμπρότητος, 'Αξιάγαστοι· * ὅθεν πίστει ὑμᾶς * πάντες μαχαρίζομεν. Δόξα.

Ινα δείξης ἐμφανῶς * τὴν πρὸς ἡμᾶς, Σωτὴρ, εὐσπλαγχνίαν σου, * προσηλώθης τῷ σταυρῷ, * ὁ Πατρὶ συνῶν xαὶ τῷ Πνεύματι· * xαὶ σπόγγον xαὶ xάλαμον, * ἐμπαιγμοὺς xαὶ μάστιγας xαθυπέμεινας, * βουλόμενος ῥύσασθαι * πυρὸς αἰωνίζοντος τοὺς xραυγάζοντας· * Μνήσθητι xαὶ ἡμῶν * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Και νῦν. Θεοτοχίον.

Ο ἀχώρητος παντὶ * ἀστενοχωρήτως χατψχησε * τὴν ἀγίαν σου νηδὺν, * Θεογεννῆτορ ἄχραντε Δέσποινα· * χαὶ ξύλῳ νεχρούμενος * τὴν ζωὴν τῷ Κόσμῷ ἐπήγασεν. * Αὐτὸν οὖν ἰχέτευε * νεχρῶσαι τὸ φρόνημα τῆς σαρχὸς ἡμῶν, * χαὶ σῶσαι ἡμᾶς * πάντας ὡς Φιλάνθρωπος.

346

1.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΉ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε ἐχέχραξα, Στιγηρὰ Δεσποτικὰ Προσόμοια. Ἡχος δ΄. Ἡθελον δάχρυσιν ἐξαλεῖψαι.

Σύντριψον, Κύριε, ό Θεός μου, * τὰ θανατηφόρα πάθη τὰ τῆς χαρδίας μου· * ἐὰν γὰρ σừ χαταλύσης οἶχον * τῆς σαρχὸς, χαὶ χτίσης οἶχον τοῦ πνεύματος, * εἰς μάτην ἐστὶ φυλάσσων * ὁ πολεμῶν τὴν ψυχήν μου. * Κύριε, * πριν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, * σῶσόν με.

Δώρον καὶ μάστιγά μοι παιδείας * τὸν ἐχθρὸν, Οἰκτίρμον, πρὸς τὸ συμφέρον δέδωκας· * τὸ γὰρ κακὸν αὐτοῦ συνεργεῖ μοι * προαιρέσει οὐκ ἀγαθῆ εἰς καλόν· * ἐγὼ δέ σοι οὐ προσφεύγω * δι' εὐχῆς εὐχαρίστου· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, * σῶσόν με.

Πάθη χαὶ θάνατον χατεδέξω * δι' ἐμὲ, ἕνα παθῶν χαὶ θανάτου φθορᾶς * ἐλευθερώσης ὡς ζωοδότης, * χαὶ τὴν πρὶν ἀπάθειαν ἀποδώσης μοι· * διό με χείμενον, Σῶτερ, * τῆς ἀμαρτίας ἐν τάφω * ἔγειρον * πρὶν αἰώνιος θάνατος * λάβη με.

"Ετερα της Θεοτόχου, όμοια.

Δέσποινα, Δέσποινα, λύτρωσαί με * ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν xαὶ xαὶ ῥυπαρῶν ἐνθυμήσεων, * ὅτι μολύνουσι τῆς ψυχῆς μου * τὰς αἰσθήσεις πάσας xαὶ τὰς τοῦ σώματος· * διὸ, ΄Αγνὴ, δέομαί σου, * ἐν μετανοία χραυγάζων· * Δέσποινα, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, * σῶσόν με.

Οίμοι! τι γένωμαι, τι ποιήσω, * δουλωθείς τοις πάθεσιν ἀπὸ νεότητος; * ἀρα δυνήσομαι xἂν ἐν γήρει * χαρποὺς μετανοίας Χριστῷ ἐνδείξασθαι; * ἡ γὰρ συνήθεια μόνη * χαὶ πρὸ τοῦ πλάνου πλανῷ με· * Δέσποινα, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, * σῶσόν με.

Δάχρυα δίδου μοι, Θεοτόχε, * καὶ συντετριμμένην ποίησον τὴν καρδίαν μου, * ἐξομολόγησίν τε παράσχου * τῶν βεβιωμένων μοι παραπτώσεων, * ίνα τῃ σῃ βοηθεία * ἐν μετανοία διέλθω * τὸν λοιπὸν * τῆς ζωῆς μου χρόνον καὶ τύχω * ἀνέσεως.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ Προφήτης Δαυίδ * μελφδιχῶς * περί σοῦ προανεφώνησε * τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι· * Παρέστη ή βασίλισσα ἐχ δεξιῶν σου. * Σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον * ζωῆς ἀνέδειξεν * ὁ ἀπάτωρ ἐχ τοῦ ἐνανθρωπῆσαι * εὐδοχήσας Θεὸς, * ἱνα τὴν ἐαυταῦ ἀναπλάσῃ εἰχόνα * φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, * χαὶ τὸ πλανηθὲν * ὁρειάλωτον εὐρών * πρόβατον τοῖς ὥμοις ἀναλαβών,*

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, * xαὶ τῷ ἰδίφ θελήματι * ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, * xαὶ σώσῃ, Θεοτόχε, τὸν Κόσμον * Χριστὸς ὁ ἔχων * τὸ μέγα xαὶ πλούσιον ἔλεος.

'Απόστιχα Μαρτυρικά.

Ο τῶν ἀγίων Μαρτύρων * δεξάμενος τὴν ὑπομονὴν, * xai παρ ἡμῶν δέχου * τὴν ὑμνφδίαν, Φιλάνθρωπε, * δωρούμενος ἡμῖν * ταῖς αὐτῶν ἰχεσίαις τὸ μέγα ἔλεος.

Έχοντες παφρησίαν * προς τον Σωτήρα, Αγιοι, * πρεσβεύσατε άπαύστως * ύπερ ήμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, * ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι * xαὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ιερεία ἕμψυχα, * όλοχαυτώματα λογιχά, * Μάρτυρες Κυρίου, * θύματα τέλεια Θεοῦ, * Θεὸν γινώσχοντα * χαὶ Θεῷ γινωσχόμενα * πρόβατα, ὦν ἡ μάνδρα * λύχοις ἀνεπίβατος, * πρεσβεύσατε χαὶ ἡμᾶς * συμποιμανθῆναι ὑμῖν * ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Νεχρώσιμον.

Μετὰ πνευμάτων Διχαίων τετελειωμένων * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον, * εἰσάγων αὐτὰς εἰς τὴν μαχαρίαν ζωὴν * τὴν παρὰ σοὶ, Φιλάνθρωπε.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Έχοντές σε, Θεοτόχε, * ἐλπίδα χαὶ προστασίαν * ἐχθρῶν ἐπιβουλὰς οὐ πτοούμεθα, * ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τήν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά.

'Ηχος δ'. Ταχύ προχατάλαβε.

Σταυρφ όπλισάμενοι * οι 'Αθλοφόροι σου * ένιχησαν μηχανάς * τοῦ ἀρχεχάχου ἐχθροῦ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἐλαμψαν ὡς φωστῆρες * τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦντες· * νέμουσι τὰς ἰάσεις * τοῖς ἐν πιστει αἰτοῦσιν· * Αὐτῶν ταῖς ἰχεσιαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὅλφ τῷ Κόσμφ Μαρτύρων σου * ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αίματα * ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη * δι' αὐτῶν βοặ σοι, Χριστὲ ὁ Θεός· * Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, * εἰρήνην τῆ πολιτεία σου δώρησαι, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ταχύ προχατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * ἐν τῆ ἀθλήσει αὐτῶν * στεφάνους ἐχομίσαντο * τῆς ἀφθαρσίας * ἐχ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶνι * σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου * τοὺς τυράννους χαθετλον, * ἔθραυσαν χαὶ

Δαιμόνων * τὰ ἀν(σχυρα θράση. * Αὐτῶν ταῖς ἰχεσίαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... χαι νυν. Θεοτοχίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόχρυφον * χαὶ ᾿Αγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον * διὰ σοῦ, Θεοτόχε, * τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, * Θεὸς ἐν ἀσυγχύτφ ἐνώσει σαρχούμενος, * χαὶ σταυρὸν ἐχουσίως * ὑπὲρ ἡμῶν χαταδεξάμενος· * δι' οῦ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον * ἔσωσεν ἐχ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν ἘΑμωμον, καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Κάθισμα Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν ἀΥγέλων στρατεύματα * ἐν τῆ μνήμη τῶν ἀΑθλοφόρων * παραγέγονε * τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, * καὶ τὴν Οἰκουμένην τῆ χάριτι φαιδρῦναι. * Δι αὐτῶν, ὁ Θεὸς, δυσωπούμενος, * δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ετερα Νεχρώσιμα. Ταχύ προχατάλαβε.

Ψυχὰς, ἂς μετέστησας * ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σὲ, * ἀνάπαυσον, Κύριε, * ὡς παντοδύναμος * καὶ μόνος ἀθάνατος· * ἄνες, ἄφες, Οἰκτίρμον, * τὰ αὐτοῖς πεπραγμένα· * ἐλέησον, Ἐλεῆμον, * τῶν χειρῶν σου τὰ ἔργα * πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * μόνε Φιλάνθρωπε. "Ομοιον.

Τοῦ βίου τὸ πρόσχαιρον * διἀπεράσαντες * μετέστησαν, Κύριε, * πρὸς σὲ τὸν Εὐσπλαγχνον * πιστῶς οἱ βιώσαντες· * οὖσπερ ἐπὶ τὸν τόπον * τῆς ἀνέσεως τάξον, * στῆσον ἐχ δεξιῶν σου * ἐν ἡμέρα τῆς δίχης, * τὰ τούτοις ἡμαρτημένα * παραβλεψάμενος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Πιστών ίλαστήριον * σὐ ἀνεδείχθης, ᾿Αγνὴ, * χοινὸν χαταφύγιον * χαὶ μεσιτεία θερμὴ, * Παρθένε Θεόνυμφε· * ὅθεν χαὶ τῶν ἐν πίστει * πρὸς Θεὸν μεταστάντων * φάνηθι νῦν μεσῖτις * χαὶ σωτήριος πύλη, * πρὸς πλάτος τοῦ Παραδείσου * τούτους εἰσάγουσα.

Κανών είς πάντας τοὺς Αγίους, οὐ ή Ακροστιχίς.

Φαιδρώς έπαινώ τούς Θεού χρηστούς φίλους. 'Ιωσήφ.

'Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Ο Ειρμός.

Τροιστάτας χραταιούς, * ό τεχθείς ἐχ Παρθένου, * ἀπαθείας
 Τέν βυθῷ * ψυχῆς τὸ ἀσθενὲς * χαταπόντισον, δέομαι· * ὅπως
 σοι ὡς ἐν τυμπάνῷ * τῆ νεχρώσει τοῦ σώματος * ἐπινίχιον
 ἄσω μελψδημα. Τροπάρια.

Φαιδρύνεται ἀεὶ * ή σεπτὴ Ἐxxλησία * τοῖς ἀγῶσι τῶν φαιδρῶν * Κυρίου ᾿Αθλητῶν, * xαὶ Χριστὸν τὸν ἐxλάμψαντα * Ἡλιον ἐx τῆς Παρθένου * xαὶ τὸ σxότος μειώσαντα * τῆς ἀπάτης δοξάζει γεραίρουσα.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

Αἰνέσωμεν πιστῶς * τοὺς Χριστοῦ Ἱεράρχας * περιούσιον λαὸν * ποιμάναντας χαλῶς, * χαὶ λαμπρῶς ἐπαινέσωμεν * δημον ὅλον τῶν ὀσίως * βιωσάντων χαὶ σώματος * ἡδονὰς νεχρωσάντων ἐν πνεύματι.

'Ισχὺς παρὰ Θεοῦ * Γυναιξιν ἐδωρήθη * ἐν ἀσκήσει καὶ στεἰἰặ * ἀθλήσει τὸν ἐχθρὸν * συμπατούσαις ἐν χάριτι. * Τούτων, Κύριε, πρεσβείαις * Προφητῶν τε ἀγίων σου * τὰ ἐλέη σου πᾶσι κατάπεμψον.

Νεχρώσιμον.

Διχαίωσον, Χριστέ, * οὒς διχαία προνοία * ἐχ τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ * πρὸς ἄφθαρτον ζωὴν * μετεβίβασας δούλους σου, * πασί τε σου τοῖς Διχαίοις * συγχορεύειν ἀξίωσον, * τὰ αὐτῶν παριδών πλημμελήματα. Θεοτοχίον.

Ρυόμενος ήμας * χαταδίχης ἀρχαίας * ὁ Υἰὸς ὁ τοῦ Θεοῦ * εὐδόχησεν, ἀΑγνὴ, * χαὶ Υἰὸς χρηματίσαι σου· * ὅθεν υἰοθετηθέντες * δι' αὐτοῦ τὸν οὐράνιον * εὐλογοῦμεν Πατέρα ὑμνοῦντές σε.

Κανών εἰς Κοιμηθέντας· οὐ ἡ ἀΑχροστιχίς· Κανών τέταρτος τοῦ τέλους μεμνημένος. Ποίημα Θεοφάνους.

Ο Ειρμός. Θαλάσσης το έρυθρατον πέλαγος.

Κρατήσας τῆς δεξιᾶς τῶν δούλων σου * χειρὸς ὁδήγησον ἐπὶ Κζωὴν αἰώνιον, Χριστὲ, * ἐπὶ θέαν τοῦ xάλλους σου * τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας * τῆς ἀληθείας δυσωπούμενος.

*Αφράστου καὶ μαχαρίας δόξης σου * τοὺς μεταστάντας πρὸς σὲ * κληρονομεῖν ἀξίωσον, Χριστὲ, * ὑπερβαίνων τὰ πταίσματα * καὶ διχαιῶν τῆ χάριτι * χαὶ τῆ ἐχχύσει τοῦ σου αίματος.

Νεχρώσει τὸν νεχρωτὴν ἐνέχρωσας * τῆ ζωηφόρφ σου, ὁ τοῖς * νεχροῖς ἐμπνέων τὴν ζωὴν, * ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεός· * αὐτὸς xaì νῦν ἀνάπαυσον, * οῦς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοχίον.

Οραΐος τοῖς ὑπερτάτοις χάλλεσι * χαθὸ Θεὸς ὁ Υἰός· * ὡς δὲ ἐχ σοῦ, Παρθένε, σαρχωθεὶς, * χαὶ τῷ ξύλῳ χρεμάμενος, * χάλλος οὐχ εἶχε, θάνατον * τὸν ὑπὲρ πάντων προσιέμενος.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμές.

» μηόξον * δυνατών ήσθένησε, * xai οι άσθενουντες * περιεζώ-

σαντο δύναμιν· * διά τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ή χαρ-

» δία μου. Τροπάρια.

"Ωσπερ * άρνες οι χαλλίνιχοι * Μάρτυρες τυθέντες * χαι σφαγέντες προσήχθησαν * τῷ τυθέντι 'Αμνῷ χαι Λόγῳ * τοῦ Θεοῦ εἰς πάντων λύτρωσιν.

Στόμα * Θεού χρηματίσαντες * οι 'Ιερομύσται * έξ άναξίων

προσήγαγον * τοὺς ἀξίους διδασχαλίαις * ἰεραῖς ἀαταλαμπρύνοντες.

Εύρε * τῶν Οσίων σύλλογος * δι' ἐγχρατείας * τὴν τρυφὴν τὴν ἀδάπανον, * ἐντρυφήσαντες θεωρίαις * χαὶ ταῖς θείαις ἀναβάσεαι. Νεχρώσιμον.

Πάντας, * οὒς πιστῶς μετέστησας, * πάντων ixeσ(αις * τῶν σῶν ἀγίων ἀνάπαυσον, * παραβλέψας τὰ πεπραγμένα * ἐν τῷ βίφ τούτοις πταίσματα.

Θεοτοχίον.

Αίνον * τώ Θεώ προσάξωμεν, * τώ ἐχ τῆς Παρθένου * ἀποτεχθέντι βουλήματι, * Γυναιχών τε τοὺς χοροὺς ᾿Αγγέλων * τοῖς χοροῖς ἐπισυνάψαντι.

Κανών είς Κοιμηθέντας. Ούχ έν σοφία * χαί δυνάμει.

Νενιχηχότες * τών ειδώλων την πλάνην οι Μάρτυρες * τον Δεσπότην χαι Θεόν * νύν δυσωπούσι δωρήσασθαι * τοϊς προτελευτήσασι * θείαν άνάπαυσιν.

Τὴν στρεφομένην * διαβῆναι ῥομφαίαν εὐδόχησον, * xαὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς * ἐπιτηδείου μεθέξεως * τυχεῖν, οῦς μετέστησας * δούλους σου, Δέσποτα.

Έν Παραδείσφ * τῆς τρυφῆς αὐλισθῆναι τοὺς δούλους σου, * ἔνθα ἦχος χαθαρὸς * ἑορταζόντων, ἀξίωσον, * πταισμάτων τὴν ἄφεσιν * τούτοις δωρούμενος.

Θεοτοχίον.

Τῷ θείψ τόχψ * παρθενίαν συνήρμοσας, Πάναγνε· * τὸν γὰρ Κτίστην τοῦ παντὸς * ἀνερμηνεύτως γεγέννηχας, * οὖπερ τῷ βουλήματι * πάντα ὑπόχειται.

Ωδή δ΄. Ο Ειρμός.

Οφη ήλθεν ἐν δόξη * ἐπὶ θρόνου Θεότητος * ἐν νεφέλη χού Οφη ήλθεν ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος * τῆ ἀχηράτῷ παλάμη, * χαὶ
 διέσωσε * τοὺς χραυγάζοντας. Δόξα, Χριστὲ, * τῆ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

'Ιερώτατος Μαρτύρων * έδοξάσθη χατάλογος, * ιερῶς δοξάσας * μέλεσιν οἰχείοις τὸν Κύριον * τὸν ὑπὸ πάντων ᾿Αγγέλων * δοξαζόμενον, * χαὶ πρεσβεύει ῥυσθηναι ἡμᾶς * πάσης θλίψεως.

Νοῦν ἀὐλφ φωταυγεία * διαλάμποντα ἔχοντες, * θεῖοι Ἱεράρχαι, * νύχτα ἀθείας ἐλύσατε, * χαὶ ἀπλανεῖ ὀδηγία * ώδηγήσατε * τὴν θεόλεχτον ποίμνην Χριστοῦ * πρὸς ἐπίγνωσιν.

'Ωραιώθη τῶν 'Οσίων * πολυάριθμον σύστημα, * χαὶ ἐμεγαλύνθη * θείων Γυναιχῶν ἡ ὀμήγυρις, * τῶν Προφητῶν ἐτιμήθη * δῆμος ἅγιος * τῶν 'Αγγέλων δήμοις ἐνωθεὶς * ἀγαλλόμενος.

Νεχρώσιμον.

Τῶν 'Αγγέλων συμπολιται * χρηματίζοντες, Μάρτυρες, * τοίς χεχοιμημένοις * πάσιν έξαιτήσασθε άνεσιν, * χαί Παραδείσου του θείου * την χατοίχησιν * χαι πταισμάτων την όλοσχερή * άπολύτρωσιν.

Θεοτοχίον.

Ο παρθένον σε φυλάξας * μετὰ τόχον ἀμώμητον, * τὰς παρθένους πάσας * σε περιεστώσας εδόξασε· * μεθ' ών άπαύστως δυσώπει * διασώζεσθαι * πάσης θλίψεως χαι πειρασμών * τάς ψυχάς Κανών εἰς Κοιμηθέντας. ກຸ່ມພັ້ນ.

, Έπαρθέντα σε ίδοῦσα.

ναφανέντες οι Μάρτυρες ώς φωστήρες * τὸν οὐρανὸν φαιδρύ-Ανουσι τὸν τῆς Εχχλησίας. * οῦ χαὶ τὸν σωτῆρα Χριστὸν * αίτοῦνται δωρήσασθαι * τοῖς χεχοιμημένοις τὴν ἄφεσιν.

Ράβδον δυνάμεως έχοντες τον Σταυρόν σου * την χοσμικήν οι δουλοί σου θάλατταν διήλθον. * ούσπερ χαταφύτευσον * είς όρος σου, Κύριε, * είς ὃ χατειργάσω άγίασμα.

Τὰ σχηνώματα τὰ ὄντως ήγαπημένα, * οῦς ἐξελέξω, Δέσποτα, χαι ούς προσελάβου * δούλους σου εύδόχησον * σχηνώσαι ώς εύσπλαγχνος, * ένθα των Δικαίων τα πνεύματα.

Θεοτοχίον.

Ο των θανόντων χαι ζώντων έξουσιάζων * σωματωθεις ώς άνθρωπος έχ σοῦ, Θεοτόχε, * θάνατον ὑπέμεινε * σαρχί ὁ ᾿Αθάνατος, * λύσας τοῦ θανάτου τὴν δύναμιν.

Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» Νύ, Κύριέ μου, φῶς * εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας· * φῶς ἅγιον,

» — ἐπιστρέφον * ἐχ ζοφώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦν-Τροπάρια.

» τάς σε.

Υψούμενοι σταυρφ * χαι τροχοίς συντριβόμενοι, * χοπτόμενοι μεληδόν τε * οι στερροί 'Αθλοφόροι * Θεου ώφθησαν άτμητοι.

Σωτήρες των πιστών, * Ιεράρχαι, γενόμενοι, * προσήξατε τώ Ποιμένι * χαί 'Αμνώ, ούς ποιμαίνειν * όσίως ἐπιστεύθητε.

Θορύβων χοσμιχών * χωρισθέντες οι Οσιοι * ειρήνευσαν την χαρδίαν * έχ παθών, χαι του πάντων * Θεου υιοι γεγόνασι. Νεχρώσιμον.

Ένθέων Προφητῶν * Γυναιχῶν τε χατάλογος * τὸν Κύριον θεραπεύσας * τοιζ προχεχοιμημένοις * αίτειται την άνάπαυσιν.

Θεοτοχίον.

Ο Κύριος έν σοι * χατοιχήσας, Πανάχραντε, * εἰργάσατο τοὺς άνθρώπους * της αύτοῦ θείας δόξης, * Παρθένε, οἰχητήρια.

ΗΧΟΣ Δ'.

Κανών είς Κοιμηθέντας. Είρμος ο αυτός.

Σ ὑ, Κύριε, τη ση * δεσποτεία τοὺς Μάρτυρας * ἐδόξασας· δί αὐτῶν τε * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας * ἀνάπαυσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Τὴν αλυπον ζωήν, * τὸ τερπνὸν ἀγαλλίαμα, * τὴν ἀληκτον εὐφροσύνην * τοῖς προκεκοιμημένοις * παράσχου, Πολυέλεε.

Ο μόνος 'Αγαθός * χαὶ πηγὴ ἀγαθότητος, * ἀνάπαυσον τοὺς ἐν πίστει * χαὶ τῇ σῇ ἐπιγνώσει * τὸν βίον ἐχτελέσαντας.

Θεοτοχίον.

'Γμνοῦμέν σε, δι' ής * τοῖς ἐν σχότει ἀνέτειλε * τὸ ἄφραστον, Θεομῆτορ, * χαὶ ἀπρόσιτον χάλλος, * χαὶ πόθψ μαχαρίζομεν. 'Ωδὴ ૬΄. 'Ο Εἰρμός.

• Τ Τλθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * και κατεπόντισέ με *

Πχαταιγίς πολλών άμαρτημάτων * άλλ' ώς Θεός, * έχ φθο-

» ρας αναγαγε * την ζωήν μου, Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Υπέρτιμοι Μάρτυρες, ώς λίθοι * ἐπὶ τῆς Υῆς πανσόφως * xuλιόμενοι, τῆς δυσσεβείας * οἰχοδομὴν * πᾶσαν χατεστρέψατε, * χαὶ ναοὶ Θεοῦ γεγόνατε.

Χειρὸς διεσώσατε βιαίας * ὑποχειρίους πάντας, * Ἱεράρχαι καὶ [®]Οσιοι πάντες, * οἱ ἐν Χριστῷ * ποίμνης ἡγησάμενοι· * διὰ τοῦτο μαχαρίζεσθε.

'Ρήσεσι Προφητών άχολουθούντα * τών Γυναιχών τὰ πλήθη * ἐν ἀσχήσει τε χαι ἐν ἀθλήσει * τῷ Γυναιχὸς * ἐχ παρθένου λάμψαντι * Θεῷ Λόγφ χαθυπούργησαν.

Νεχρώσιμον.

'Η πάντων Ζωὴ τῶν τεθνεώτων, * τοὺς ἐξ ἡμῶν ἐν πίστει * ἐχδημήσαντας πρὸς σὲ τὸν Κτίστην * ἐν τῷ φωτὶ, * Χριστὲ, τοῦ προσώπου σου, * Πολυέλεε, χατάταξον.

Θεοτοχίον.

Στόματι και γλώσση και καρδία * όμολογῶ σε, Κόρη, * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνὴν Μητέρα· * ἀλλὰ τῆ σῆ * μεσιτεία ῥῦσαί με * αἰωνίου κατακρίσεως.

Κανών είς Κοιμηθέντας. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Πήν λόγχην * την θείαν πλευράν σου χεντήσασαν * ή στρεφομένη ρομφαία * χατιδούσα, Σώτερ, ύπεχωρείτο * τοίς σοίς δούλοις * ταίς ίχεσίαις των 'Αθλοφόρων σου.

'Εν ξύλφ * χρεμασθείς τὸν Παράδεισον ἡνοιξας· * τοὺς οὖν πιστῶς μεταστάντας * ἐν αὐτῷ, Σωτήρ μου, χαταφυτεύσας, * ὡς οἰχτίρμων, * τῆς σῆς δόξης μετόχους ἀνάδειξον.

Paracleticus.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

Λειμώνας * τοὺς τῆς τρυφῆς ἀξίωσον δρέπεσθαι * τοὺς περὶ σὲ τὸν Δεσπότην * εὐσεβῶς φοιτῶντας διὰ θανάτου, * xαὶ Διxαίοις * τοῖς ἀπ' αἰῶνός σου συναρίθμησον.

Θεοτοχίον.

Ο Λόγος, * χαθά Θεὸς ὑπάρχων ἀόρατος, * σωματωθεὶς χαθωράθη * ἐχ παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, * χαὶ θανάτῷ * τῷ οἰχείῷ τὸν θάνατον ἔλυσε.

'Wôr J. 'O Eipućs.

- » 🔥 βραμιαϊοί ποτε * έν Βαβυλώνι Παϊδες * χαμίνου φλόγα χα-
- Α τεπάτησαν * έν ύμνοις χραυγάζοντες· * Εύλογητός, ο Θε-

» ὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τὰ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ * ἡγιασμένα σχεύη, * τῆς Ἐκκλησίας τὰ προπύργια, * Κυρίου τοὺς Μάρτυρας * ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς * αἰνέσωμεν συμφώνως.

Οι 'Ιεράρχαι Χριστοῦ * χαὶ τῶν 'Αγίων πάντων * χορὸς ὁ θεῖος ἐναγάλλεται * ταῖς ἄνω Δυνάμεσιν. * Αὐτῶν πρεσβείαις, Σῶτερ, * σῶζε τὸ ποίμνιόν σου.

Υπομονήν άγαθήν * αι Γυναιχών όσιως * άθλητιχώς τε διαλάμψασαι * χαι πίστει άσχήσασαι * ύπαχοη την Εύαν * τον τρώσαντα χαθείλον. Νεχρώσιμον.

Σὺ ὁ τὸν ẵΑδην ἐλών * xal θάνατον πατήσας * τῷ σῷ θανάτῳ, οῦς μετέστησας * ἐν πίστει ἀνάπαυσον, * xal Παραδείσου δείξον * οἰχήτορας, Οἰχτίρμον.

Θεοτοχίον.

Φλόγα τὴν βάτον πάλαι * μὴ πυρπολοῦσαν βλέπων * ὁ Νομοθέτης ἐδιδάσκετο * τὸν τύπον τοῦ τόκου σου, * Θεοκυῆτορ μόνη, * ἀεὶ εὐλογημένη.

Κανών είς Κοιμηθέντας. Έν τη χαμίνω.

Υπομονήν τε * χαι χαρτερίαν χαι τὰ αίματα * πάντων * τῶν Μαρτύρων λύτρον τῶν εὐσεβῶς * μεταστάντων προσδεξάμενος, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον, * ὡς ἐλεήμων χαι εὐδιάλλαχτος.

Συναριθμήσας * τοϊς πρωτοτόχοις χαὶ δικαίοις τε, * Σώτερ, * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν πρὸς σὲ * μεταστάντων, χαταζίωσον * ἀχαταπαύστως σοι * ἐντρυφᾶν τῷ τῶν ὅλων δεσπόζοντι.

Μετ εύφροσύνης * χαι παφρησίας χαι φαιδρότητος, * Λόγε * τοῦ Θεοῦ, εὐδόχησον ὡς Θεὸς * ἐν νεφέλαις ὑπαντῆσαί σοι, * οῦς προσελάβου συ * ὡς ἐλεήμων χαι πολυέλεος.

Θεοτοχίον.

Εύλογημένη * Θεογεννήτορ Μητροπάρθενε, * χαιρε· * διά σου

ΗΧΟΣ Δ'.

355

γὰρ γέγονεν ἀληθῶς * τοῦ θανάτου ἡ χαθαίρεσις· * ζωἡ δὲ ἄλυπος * τοζς τεθνεῶσι πασι δεδώρηται.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

- Α υτρωτά τοῦ παντὸς παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογὸς
- Λεύσεβήσαντας * συγκαταβάς έδρόσισας, * και έδίδαξας μέλ-

» πειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τρόπάρια.

'Ιεράρχαι, Προφήται και Μάρτυρες * τὸν ἀγῶνα αὐτῶν ἐκτελέσαντες * ἱερωτάτης ἔτυχον * συναυλίας 'Αγγέλων, * μεθ' ῶν αἰτοῦσιν * ἱλασμὸν ἡμῖν πᾶσι καὶ ἔλεος.

Ααμπρυνθέντες οι Όσιοι Πνεύματι * τῶν Δαιμόνων τὸ σχότος ἡφάνισαν· * μεθ' ὡν Ἱερομάρτυρες, * Ἱεράρχαι, Προφῆται * σύν τοῖς Διχαίοις * τοῖς ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εὐφραίνονται.

Ο τὸ πρὶν ἀφροσύνῃ Χαυχώμενος * ἐξαλείψειν τὴν Υῆν Χαὶ τὴν θάλασσαν, * ὑπὸ Γυναίων πάντοτε * συμπατεῖται ἀσχήσει * τὲ xaì ἀθλήσει * ἐχλαμψάντων ἀχτῖσι τοῦ Πνεύματος.

Νεχρώσιμον.

Υπέρ πάντων, Χριστέ, δυσωπουμέν σε * τῶν πιστῶς χοιμηθέντων· ὡς εὐσπλαγχνος * τούτους χοροῖς ἀρίθμησον * σωζσμένων ἀπαύστως * ἀναβοῶντας· * Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Συμπαθείας της σης με άξίωσον, * συμπαθέστατον Λόγον χυήσασα, * Θεογεννητορ πάναγνε, * χαὶ βοῶντά με σῶσον· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανών εἰς Κοιμηθέντας. Χεῖρας ἐχπετάσας Δανιήλ.

Μαρτύρων δεξάμενος λιτὰς * χαὶ τὴν συμπάθειαν * πρὸς τὸ ὁμόφυλον, * ψυχὰς ἀνάπαυσον, Δέσποτα, * τῶν ἐν πίστει χοιμηθέντων τῆ σῆ, * τὰς ἀμαρτίας παρορῶν * τούτων βοώντων σοι· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Νεχρός μετ' ἀνόμων λογισθεὶς, * νεχροῖς ἐπήγασας * ζωὴν ἀθάνατον· * τοὺς μεταστάντας οὖν, Δέσποτα, * ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως * τῆς Βασιλείας σου τυχεῖν, * Σῶτερ, ἀξίωσον * σοὶ βοῶντας· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Η δντως ἀέναος πηγὴ * xαὶ ἀδαπάνητος, * ἐν οὐρανίαις σχηναῖς * τοὺς τελευτήσαντας δούλους σου * xαὶ τὸν βίον τὸν φθειρόμενον * ἀπολιπόντας εὐμενῶς, * Σῶτερ, ὑπόδειξαι * σοὶ βοῶντας· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Μόνη σὺ ἐφάνης ἐπὶ γῆς * Παρθένος ἄχραντος * xαὶ Μήτηρ ἄφθορος· * Θεὸν γὰρ τέτοχας, Δέσποινα, * ὑπὲρ λόγον xαὶ διά-

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΠΡΟΙ.

νοιαν, * χαι την αιώνιον ζωην * θνητοῖς ἐπήγασας· * όθεν πάντες * σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία Θεόνυμφε.

'Ωδή θ'. 'Ο Ειρμάς.

Τιύα μέν τῷ τῆς παραχοῆς * νοσήματι τὴν χατάραν * εἰσφ-

» Εκίσατο· * σù δè, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας βλασ-

» τήματι * τῷ Κόσμψ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * ὅθεν σε πάν-

» τες μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

'Ιδόντες τὰς θείας δωρεὰς * οἱ Μάρτυρες, καὶ τὰ γέρα * κομισάμενοι * τὰ τῶν μεγίστων αὐτῶν πόνων, * ἀγάλλονται Χριστὸν μεγαλύνοντες * τὸν τούτους ἀληθῶς μεγαλύνοντα * καὶ νιχηφόρους ἀναδείξαντα.

'Ως ἰεραρχήσαντες λαοῦ * προέστητε, Ἱεράρχαι, * θεῖοι xήρυχες· * ὡς λαμπρυνθέντες τῆ ἀσχήσει * Ἡλίου τηλαυγέστερον, 'Οσιοι, * ἐλάμψατε πιστοὺς χαταυγάζοντες * ἔργων μεγάλων ἐπιδείξεσι.

Σύν Ίερομάρτυσιν όμοῦ * xαὶ Μάρτυσι xαὶ Προφήταις * μαxαρίσωμεν * πάντας Όσίους xαὶ Δικαίους * xαὶ Γύναια λαμπρῶς ἀριστεύσαντα· * Αὐτῶν, * Χριστὲ, βοῶντες δεήσεσι * ῥῦσαι γεέννης τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Νεχρώσιμον.

"Ης κατηξιώθησαν χαράς * οἰ "Αγιοι, οἰ καλῶς σε * θεραπεύσαντες, * ταύτης, Χριστὲ, τοὺς μεταστάντας * ἐν πίστει τῆ εἰς σὲ καταξίωσον, * τὰ τούτων παρορῶν ἀμαρτήματα * διὰ τὸ πλούσιόν σου ἑλεος. Θεοτοχίον.

Φανεϊσα τῶν ἄνω Χερουβὶμ, * Πανάμωμε, ἀνωτέρα, * ὡς βαστάσασα * τὸν συνοχέα τῶν ἀπάντων, * ἀνώτερον τὸν νοῦν μου ἀπέργασαι * παθῶν τῶν τῆς σαρχὸς, δυναμοῦσά με * τὸ τοῦ Δεσπότου πράττειν θέλημα.

Κανών είς Κοιμηθέντας. Είρμός ο αυτός.

Έδωχας τοῖς ὄντως Ἀθληταῖς * χαὶ Μάρτυσι παἰρησίαν * ixε-Ετεύειν σε· * δὸς οὖν τοῖς πίστει χοιμηθεῖσι * τὴν θείαν δἰ αὐτῶν ἀπολύτρωσιν, * ἐν τόπφ σχηνῆς ἀγίας σου, Κύριε, * χατασχηνῶσαι χαριζόμενος.

Νεύματι τῷ δημιουργιχῷ * ὁ σύμπαντα συμφερόντως * ἐργαζόμενος, * ζώντων ὁ ἔχων ἐζουσίαν, * θανόντων χυριεύων ὡς εῦσπλαγχνος, * χατάταζον, οῦς μετέστησας δούλους σου * ἐπὶ ὑδάτων ἀναπαύσεως.

Ο φύσει ὑπάρχων ἀγαθὸς, * ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει * xαὶ χρηστότητι, * ρῦσαι ἐχ σχότους ἐξωτέρου * τοὺς ἐπιχεχλημένους σὸν ὄνομα, * ἐχ πίστεως διχαιώσας χαὶ χάριτι * τούτους λαμπρύνας ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοχίον.

Σύμβολα, Πανάμωμε, τῆς σῆς * γεννήσεως οἱ Προφῆται * προεχήρυξαν, * ἄλλοθεν ἄλλος παραδόξως * σοὶ τὰς προσηγορίας ἀρμόζοντες· * Ζωὴν γὰρ τοῖς ἐν τῷ *Αδῃ γεγέννηχας * χράτος θανάτου διαλύσασαν.

Απόστιχα τῶν Αίνων, Μαρτυριχά.

'Αγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε, * άγιοι Μάρτυρες, * έν σταδίφ τὸν Χριστὸν * ἀνδρείως χηρύξαντες· * πάντα γὰρ τὰ ἐν Κόσμφ * χατελίπετε τερπνὰ ὡς ἀνύπαρχτα, * τὴν πίστιν δὲ ὡς ἄγχυραν * ἀσφαλῆ ἐχρατήσατε· * ὅθεν χαὶ τὴν πλάνην ἀπελάσαντες * πηγάζετε τοῖς πιστοῖς ἰαμάτων χαρίσματα, * ἀπαύστως πρεσβεύοντες * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν * τοὺς ἀγῶνας, * ἀγιοι Μάρτυρες; * ὅτι σῶμα θνητὸν περιχείμενοι * τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε· * οὐχ ἐφόβησαν ὑμᾶς * τῶν τυράννων αἰ ἀπειλαὶ, * οὐ χατέπτηξαν ὑμᾶς * τῶν βασάνων αἰ προσβολαί. * Όντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, * χαὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἕλεος.

Τίμιος ὁ θάνατος * τῶν 'Αγίων σου, Κύριε· * ξίφεσι γἀρ χαὶ πυρὶ * καὶ ψύχει συντετριμμένοι * ἐξέχεαν τὸ αἰμα αὐτῶν, * ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σὲ * ἀπολαβεῖν τοῦ χαμάτου τὸν μισθόν· * ὑπέμειναν χαὶ ἕλαβον * παρὰ σοῦ, Σωτὴρ, * τὸ μέγα ἔλεος.

Νεχρώσιμον.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, * ὅπου πάντες οἱ ^{*}Αγιοί σου ἀναπαύονται, * ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * ὅτι μόνος ὑπάρχεις 'Αθάνατος.

Δόξα. Νεχρώσιμον.

Ποῦ ἔστιν ἡ τοῦ Κόσμου προσπάθεια; * ποῦ ἔστιν ἡ τῶν προσχαίρων φαντασία; * ποῦ ἔστιν ὁ χρυσὸς χαὶ ὁ ἄργυρος; * ποῦ ἔστι τῶν οἰχετῶν * ἡ πλημμύρα χαὶ ὁ θόρυβος; * πάντα χόνις, * πάντα τέφρα, * πάντα σχιά. * 'Αλλὰ δεῦτε βοήσωμεν * τῷ ἀθανάτῷ Βασιλεῖ· * Κύριε, τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν * ἀξίωσον τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, * χαὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς * ἐν τῇ ἀγήρῷ μαχαριότητι.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Η μόνη άγνη * χαι ἄχραντος Παρθένος, * ή Θεόν ἀσπόρως χυήσασα, * πρέσβευε * τοῦ σωθηναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Αλληλούκα δὲ ψαλλομένου, λέγομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικὰ εἰς τοὺς Αίνους. Ἀπόστιχα δὲ τὰ παρόντα Νεκρώσιμα τοῦ κυρίου Θεοφάνους.

*Εδωχας σημείωσιν.

Οντως φοβερώτατον * τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον! * Πῶς ψυχὴ ἐχ τοῦ σώματος * βιαίως χωρίζεται, * ἐχ τῆς ἀρμονίας * χαὶ τῆς συμφυίας * ὁ φυσιχώτατος δεσμὸς * θείψ βουλήματι ἀποτέμνεται; * Διό σε ἰχετεύομεν· * Τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον * ἐν σχηναῖς τῶν Διχαίων σου, * ζωοδότα Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μαχάριοι, οῦς ἐξελέξω.

Υμνος ἀναδέδειχται * τῶν πιστευόντων ὁ θάνατος, * σοῦ τεθέντος ἐν μνήματι * τοῦ πάντων δεσπόζοντος, * χαὶ τὸ τοῦ θανάτου * χράτος λελυχότος, * χαὶ χαταργήσαντος αὐτοῦ * τὴν δυναστείαν τὴν πολυχρόνιον. * Διό σε ἰχετεύομεν· * Τοὺς μεταστάντας χατάταξον * ἐν σχηναζς τῶν ΄Αγίων σου, * ἐν μοναζς ἀχηράτοις σου.

Στίγ. Αι ψυχαι αύτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Σὐ διxαιοσύνη τε * ἀγιασμὸς ἡμῖν γέγονας * xαὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις· * Πατρὶ γὰρ προσήγαγες * δεδιxαιωμένους * xαὶ λελυτρωμένους, * ἀναδεξάμενος ἡμῖν * τὸ ὀφειλόμενον ἐπιτίμιον· * xαὶ νῦν ἐxδυσωποῦμέν σε· * Τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον * ἐν χαρᾶ xαὶ φαιδρότητι, * εὐεργέτα Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

'Ρήσεσιν ἐπόμενοι * τῶν Θεηγόρων, Πανάμωμε, * Θεοτόχον φρονοῦμέν σε· * Θεὸν γὰρ ἐγέννησας * σεσωματωμένον * ἀπερινοήτως, * τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς * δεδουλωμένους τοῖς παραπτώμασι· * ὃν χαὶ νῦν ἐχδυσώπησον * τοὺς μεταστάντας οἰχέτας σου * ταῖς οἰχείαις ἐλλάμψεσι * χαταυγάσαι, Πανάχραντε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς΄.

Διὰ ξύλου ὁ ᾿Αδὰμ * Παραδείσου γέγονεν ἄποιχος· * διὰ ξύλου Δδὲ Σταυροῦ * ὁ Ληστὴς Παράδεισον ῷχησεν· * ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος * ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, * ὁ δὲ συσταυρούμενος * Θεὸν ὡμολόγησε τὸν χρυπτόμενον, * Μνήσθητί μου, βοῶν, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Πυρπολούμενοι Χριστοῦ * τῆ ἀγάπῃ, ἄγιοι Μάρτυρες, * δυσσεβείας τὴν πυρὰν * δροσισμῷ ἀγώνων ἐσβέσατε, * xαὶ λύχνοι πολύφωτοι * Ἐxxλησίας ὥφθητε, ἀπελαύνοντες * τὸ σκότος ἐν χάριτι * τῶν νόσων xαὶ θλίψεων τῶν ψυχῶν ἡμῶν· * ὅθεν χρεωστικῶς * πάντες ὑμᾶς σέβομεν.

Ιεράρχαι ίεροι, * Προφητών ένθέων χατάλογος, * χαι Όσιων οι χοροι, * χαι Γυναιχών άγίων ομήγυρις * Θεόν θεραπεύσαντες * έναρέτοις πράξεσιν έδοξάσθησαν. * Αύτοὺς μαχαρίσωμεν, * ταῖς τούτων δεήσεσι δυσωποῦντες τυχεῖν * τῆς αἰωνίου * δόξης τε χαὶ λαμπρότητος.

^{*} Ενθα λάμπει σου τὸ φῶς, * ἔνθα χοροὶ 'Αγίων αὐλίζονται, * οῦ ἀπέδρα στεναγμὸς * xαὶ ὀδύνη, τάξον τοὺς δούλους σου * τοὺς προτελευτήσαντας * xαὶ λιπόντας βίον τὸν πολυώδυνον * ὑμνεῖν σου τὴν ἄφατον, * Σωτὴρ, ἀγαθότητα, παριδών αὐτῶν * τὰ πλημμελήματα, * ἅπερ διεπράξαντο.

Δάξα.

Η ἀχώριστος Τριὰς, * ἡ ἐν Πατρὶ Υἰῷ xαὶ ἐν Πνεύματι * ἐνουμένη ὀλιχῶς, * καὶ μὴ συγχεομένη ταῖς ἰδιότησι, * Μονὰς τρισυπόστατε, * τοὺς θανόντας πίστει ἐν σοὶ ἀνάπαυσον, * λιταῖς τῶν ἀγίων σου * Μαρτύρων Όσίων τε xαὶ σεπτῶν Προρητῶν * νέμουσα ἰλασμὸν * τούτοις xαὶ συγχώρησιν.

Και νῦν. Θεοτοχίον.

Ον ἐγέννησε Πατήρ * πρὸ Ἐωσφόρου Λόγον συνέλαβες, * xał ἐχύησας σαρχὶ * γεγονότα ἄνθρωπον τέλειον, * δυσὶ γνωριζόμενον * ἐνεργείαις, ἘΑχραντε, xal θελήσεσιν· * αὐτὸν οὖν ἰχέτευε * ὡς Κτίστην xal Κύριον οἰχτειρῆσαι ἡμᾶς * τούς σε ὑμνοῦντας, Κόρη Θεονύμφευτε.

Τέλος τοῦ Τετάρτου Ηχου.

Πανηγυριστής χαι χορευτής ών, φέρεις Τέταρτον εύχος μουσιχωτάτη χρίσει. Ζύ τούς χορευτάς δεξιούμενος πλάττεις, Φωνάς βραβεύεις χαι χροτών ἐν χυμβάλοις. Σὲ τὸν Τέταρτον Ἡχον, ὡς εὐφωνίας Πλήρη, χορευτῶν εὐλογοῦσι τὰ στίφη.

Digitized by Google

.

.

.

•

•

,

╔┄╾╝ҟ҇Ҁ╌┍┚ҟҀ╌┍┚ҟҀ╌┍┚ҟҀ╌┍┚ҟҀ╌┏┚ҟҀ╌

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΛ. Α΄. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ **Κύριε, ἐχέχραξα,** τὰ τρία Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα, δευτερούντες τὸ α΄.

Δόξα... xαl νῦν. Θεοτοχίον Δογματιχόν. Ἡχος πλ. α΄. Τὴν θεοπρεπῆ xαl σεβάσμιον * Κόρην τιμήσωμεν * τὴν ὑπέρτιμον τῶν Χερουβίμ· * ὁ γὰρ Δημιουργὸς τῶν ὅλων * ἐνανθρωπῆσαι βουληθεὶς * ἐν αὐτῷ ῷχησεν ἀφράστως. * Ω ξένων πραγμάτων * xal παραδόξων μυστηρίων! * τίς οὐχ ἐχπλαγῆ * ἐν τούτῷ ἀχουτισθεὶς, * ὅτι Θεὸς ἄνθρωπος γέγονε, * xal τροπὴ ἐν αὐτῷ οὐχ ὑπῆρξε, * xal τῆς παρθενίας πύλας διῆλθε, * xal μείωσις ἐν αὐτῆ οὐχ ὑπελείφθη; * χαθώς ὁ Προφήτης λέγει· * Κυθρωπος ταύτην οὐ διοδεύσει ποτὲ, * εἰ μή μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἱσραὴλ, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

'Απόστιχα, τὸ πρῶτον 'Αναστάσιμον, χαὶ τὰ παρόντα προσόμοια τῆς Θεοτόχου.

Χαίροις, * ἀσχητιχῶν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Χεϊρας * ἐπανατείνω πρὸς σὲ, * xαὶ ὑυπαρὰ * χείλη ἀνοίγω πρὸς δέησιν, * xαὶ xάμπτω * xαρδίας γόνυ, * xαὶ νοητῶς τῶν ποδῶν * σοῦ τῶν παναχράντων * νῦν ἐφάπτομαι, * 'Αγνὴ, * xαὶ προσπίπτω σοι· * τὰς ἐδύνας μου ἰασαι, * τὰ χρόνιά μου * τὰ πολλὰ xαὶ ἀνίατα * ἀγαθότητι * σῆ θεράπευσον τραύματα· * ῥῦσαι ἐξ ὀρωμένων με * ἐχθρῶν ἀοράτων τε· * χούφισον, Κόρη, τὸ βάρος * τῆς ῥαθυμίας μου, ὅπως σε * ὑμνῶ * xαὶ δοξάζω, δι' ἡς εῦρατο ὁ Κόσμος * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αχουσον, θύγατερ.

Χαίροις, * ή τὸν Υἰὸν τοῦ Θεοῦ * ἀνερμηνεύτως * συλλαβοῦσα, Πανάμωμε, * χαὶ τοῦτον * σαρχὶ τεχοῦσα * τὸ χαθ' ἡμᾶς ἀληθῶς * ἐχ τῶν σῶν αἰμάτων * προσλαβόμενον, * ψυχὴν * νοεράν τε χαὶ * αὐτεξούσιον ἔχοντα· * ἀνελλιπῶς γὰρ * τὸν ᾿Αδὰμ ἐν-

Paracleticus.

ΤΩ ΣΛΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

δυσάμενος, * διεσώσατο * άναπλάσας τὸν ἄνθρωπον· * ὅθεν ἐν δύο φύσεσιν * ἡμῖν χαταγγέλλεται, * ὡς ἐχατέρων δειχνύων * ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐνέργειαν * Χριστός· * ὅν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Χαίροις, * ή χαλλονή Ιαχώβ, * ην ἐξελέξατο * Θεὸς, ην ἡγάπησεν· * ή θύρα * τῶν σωζομένων, * ή φλογοφόρος λαβἰς, * τῆς ἀρᾶς ἡ λύσις, * παντευλόγητε, * γαστήρ * θεοχώρητε, * πεπτωχότων ἀνόρθωσις, * ἀγιωτέρα * Χερουβἰμ, χαὶ τῆς Κτίσεως * ὑπερέχουσα, * δυσθεώρητον ὅραμα, * ἀχουσμα τὸ χαινότατον, * ἀνέχφραστον λάλημα, * ἅρμα τοῦ Λόγου, νεφέλη * ἐξ ἡς ἀνέτειλεν "Ηλιος * ἡμᾶς * χαταυγάζων * τοὺς ἐν σχότει, χαὶ παρέχων * τὸ μέγα ἕλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοπίον.

Αι περί σοῦ προφητεῖαι ἐπληρώθησαν, * Παρθένε ἀγνή· * ὁ μὲν γάρ σε τῶν Προφητῶν * Πύλην προηγόρευσεν ἐν Ἐδὲμ * βλέπουσαν χατὰ ἀνατολὰς, * ἐν ἡ οὐδεἰς διῆλθεν, * εἰ μὴ ὁ σὸς Πλαστουργὸς * καὶ τοῦ Κόσμου παντός· * ὁ δὲ Βάτον πυρὶ φλεγομένην, * ὅτι ἐν σοὶ ῷχησε τὸ πῦρ τῆς Θεότητος,* καὶ ἄφλεχτον μείνασαν· * ἄλλος Όρος ἅγιον, * ἐξ οὐ ἐτμήθη λίθος ὁ ἀχρογωνιαῖος * ἄνευ χειρὸς ἀνθρώπου, * καὶ ἐπάταξε τὴν εἰχόνα * τοῦ νοητοῦ Ναβουχοδονόσορ. * ᾿Αληθῶς μέγα καὶ παράδοξον * τὸ ἐν σοὶ μυστήριον * ὑπάρχει, Θεομῆτορ! * διό σε δοξάζομεν· * διὰ σοῦ γὰρ γέγονεν * ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Το 'Απολυτίχιον 'Αναστάσιμον, χαι 'Απόλυσης.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

chilo

Μετά τὸν Προοιμιαχὸν, χαὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ ᾿Αναστάσιμα. ἘΉχος πλ. α΄.

κὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, * Χριστὲ, Διάβολον ἤσχυνας, * Δ καὶ διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου * τὸ κέντρον τῆς ἀμαρτίας ἤμβλυνας, * καὶ ἔσωσας ἡμᾶς * ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. * Δοξάζομέν σε, Μονογενές.

Ο τὴν 'Ανάστασιν διδούς * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων * ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· * ἔφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ "Αδου, * καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηρα(· * εἰσελήλυθε γὰρ * ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, * λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· * 'Εξέλθετε, * καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει· * 'Ανακαλύπτεσθε.

²262

Μέγα θαῦμα! * ὁ τῶν ἀφάτων Κτίστης * διὰ φιλανθρωπίαν * σαρχὶ παθών ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. * Δεῦτε, πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, * τοῦτον προσχυνήσωμεν· * τῆ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνία * ἐχ πλάνης ῥυσθέντες, * ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν * ἕνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήχαμεν. "Ετερα Στιχηρὰ 'Ανατολιχά.

Εσπερινήν προσχύνησιν * προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῷ Φωτὶ, * τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων * ὡς ἐν ἐσόπτρῷ διὰ σαρχὸς * λάμψαντι τῷ Κόσμῷ, * χαὶ μέχρις "Αδου χατελθόντι, * χαὶ τὸ ἐχεῖσε σχότος λύσαντι, * χαὶ τὸ ῷῶς τῆς 'Αναστάσεως * τοῖς ἔθνεσι δείξαντι. * Φωτοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν * Χριστὸν δοξολογήσωμεν· * αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, * Κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται, * χαίρει χορὸς ᾿Αγγέλων, * φεύγει Δαιμόνων πλάνη, * ᾿Αδὰμ πεσῶν ἀνίσταται, * Διάβολος κατήργηται.

Οι τῆς χουστωδίας ἐνηχοῦντο * ὑπὸ τῶν παρανόμων· * Καλύψατε Χριστοῦ τὴν ἔγερσιν, * χαὶ λάβετε ἀργύρια, * χαὶ εἰπατε ὅτι, ἡμῶν χοιμωμένων, * ἐχ τοῦ μνημείου ἐσυλήθη ὁ νεχρός. * Τις εἰδε, τις ἤχουσε * νεχρὸν χλαπέντα ποτέ; * μάλιστα ἐσμυρνισμένον χαὶ γυμνὸν, * χαταλιπόντα χαὶ ἐν τῷ τάφῳ * τὰ ἐντάφια αὐτοῦ; * Μἠ πλανᾶσθε, 'Ιουδαΐοι· * μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν Προφητῶν, * χαὶ γνῶτε, * ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς * ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου * χαὶ Παντοδύναμος.

Κύριε, * ὁ τὸν "Ἀδην σχυλεύσας * χαὶ τὸν θάνατον πατήσας, * Σωτὴρ ἡμῶν, * ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον * τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίψ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Και νῦν. Θεοτοχίον.

Έν τη Ερυθρα θαλάσση * της απειρογάμου Νύμφης * είχών διεγράφη ποτέ. * Έχει Μωϋσης διαιρέτης τοῦ ὕδατος, * ἐνθάδε Γαβριήλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος. * τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν * ἀβρόχως Ίσραήλ, * νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν * ἀσπόρως ἡ Παρθένος. * ἡ θάλασσα * μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἱσραὴλ * ἔμεινεν ἅβατος. * ἡ ἀμεμπτος * μετὰ τὴν χύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ * ἔμεινεν ἄφθορος. * Ὁ ῶν χαὶ προών, * χαὶ φανεἰς ὡς ἄνθρωπος * Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

'Απόστιχα' Αναστάσιμα. 'Ηχος πλ. α'.

Σὲ τὸν σαρχωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, * xai τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα * ἐν φωναῖς ἀσμάτων μεγαλύνομεν, * ὅτι σταυρὸν xai θάνατον xaτεδέξω * διὰ τὸ γένος ἡμῶν * ὡς φιλάνθρωπος Κύριος· * σχυλεύσας "Αδου πύλας * τριήμερος ἀνέστης, * σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ТҢ КҮРІАКН ПРОІ.

Τὰ χατὰ Αλφάβητου.

Νυγείσης σου τῆς πλευρας, Ζωοδότα, * χρουνοὺς ἀφέσεως πασιν ἐξέβλυσας, * ζωῆς χαὶ σωτηρίας· * σαρχὶ δὲ θάνατον χατεδέξω, * ἀθανασίαν ἡμῖν δωρούμενος· * οἰχήσας τάφφ δὲ * ἡμᾶς ἡλευθέρωσας, * συναναστήσας ἑαυτῷ * ἐνδόξως ὡς Θεός· * διὰ τοῦτο βοῶμεν· * Φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Ξένη σου ή σταύρωσις * καὶ ή ἐν ^{*}Αδου κάθοδος, * Φιλάνθρωπε, ὑπάρχει· * σχυλεύσας γὰρ αὐτὸν, * καὶ τοὺς πάλαι δεσμίους * συναναστήσας ἐαυτῷ * ἐνδόξως ὡς Θεὸς, * τὸν Παράδεισον ἀνοίξας * ἀπολαβεῖν τούτους ἡξίωσας· * διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι * τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν * δώρησαι ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, * Παραδείσου οἰκήτορας καταξιῶν * ὡς μόνος εὖσπλαγχνος.

Ο δι' ήμας σαρχί πάθος δεξάμενος, * χαι τριήμερος έχ νεχρῶν ἀναστὰς, * τῆς σαρχὸς ἡμῶν τὰ πάθη θεράπευσον, * χαι ἀνάστησον ἐχ πταισμάτων χαλεπῶν, * Φιλάνθρωπε, * χαι σῶσον ἡμᾶς. Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Ναός καὶ πύλη ὑπάρχεις, * παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, * Παρθένε πάνσεμνε· * δι' ἡς ὁ λυτρωτής μου Χριστὸς ὁ Κύριος * τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, "Ηλιος * ὑπάρχων δικαιοσύνης, * φωτίσαι θέλων, οὒς ἔπλασε * κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῆ ἐαυτοῦ. * Διὸ, Πανύμνητε, * ὡς μητρικὴν παἰρησίαν * πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, * ἀδιαλείπτως πρέσβευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απολυτίχιον Αναστάσιμον. Αυτόμελον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον * Πατρὶ xai Πνεύματι, * τὸν ἐx Παρθένου τεχθέντα * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν * ἀνυμνήσωμεν, πιστοὶ, * xal προσχυνήσωμεν· * ὅτι ηὐδόχησε σαρχὶ * ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, * xal θάνατον ὑπομεῖναι, * xal ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας * ἐν τῆ ἐνδόξω 'Αναστάσει αὐτοῦ.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Χαΐρε, πύλη Κυρίου * ή ἀδιόδευτος· * χαΐρε, τεΐχος καὶ σκέπη * τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· * χαΐρε, ἀχείμαστε λιμήν * καὶ 'Απειρόγαμε· * ή τεκοῦσα ἐν σαρκὶ * τὸν Ποιητήν σου καὶ Θεὸν, * πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπης * ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων * καὶ προσκυνούντων τὸν Τόχον σου.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανών Τριαδιχός, ού ή Αχροστιχίς

Κανών ο πέμπτος Φωτί τῷ τρισηλίφ. Ποίημα Μητροφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. α΄. Ο Ειρμός.

Ιππον χαι άναβάτην.

Κράτος τῆς ἐνιαίας * καὶ τρισηλίου μορρῆς * ἀνυμνοῦντες βοῶ-Κμεν· * Τὸν νοῦν ἡμῶν καταύγασον, * Θεὲ παντοδύναμε, * καὶ πρὸς τὴν σὴν, * Δέσποτα, μετεώρισον * δόξαν ἄφραστον.

Ανω σε τών Αγγέλων * διάχοσμοι νοεροι * άσιγήτως ύμνοῦσιν * ἐν τρισαγίοις ἄσμασι, * Μονάδα τρισάριθμον, * χαι Τριάδα * σύμμορφον, ὑπερούσιον, * παντοδύναμον.

Νέχταρ της σης ἀγάπης * γλυχύτατον, φωτουργὸν * τη ψυχη μου παράσχου, * Τριὰς Μονὰς ἀρχίφωτε, * χαὶ θείαν χατάνυξιν, * χαθαρτιχὴν, * Δέσποτα πολυέλεε * πάσης Κτίσεως.

Θεοτοχίον.

"Ωσπερ ἐπὶ τὸν πόχον * χατῆλθεν ἀψοφητὶ * οὐρανόθεν, Παρθένε, * ὁ ὑετὸς ἐν μήτρα σου * ὁ θεῖος, χαὶ ἔσωσε * ξηρανθεῖσαν * ἅπασαν τῶν ἀνθρώπων * τὴν φύσιν, Ἄχραντε.

'Ωδή γ'. Ο πήξας * έπ' ουδενός.

Νοήσας * τὰς νοερὰς οὐσίας ὑπέστησας * ὑμνφδοὺς ἀπαύστους * τῆς σῆς Θεότητος, * τρίφωτε Θεὲ xαὶ παντουργέ· * ἀλλὰ xαὶ τῶν πηλίνων * xαὶ γηγενῶν δέξαι τὴν δέησιν * xαὶ τὴν ixεσίαν ὡς εὖσπλαγχνος.

Ο πάσης * χατά φύσιν τροπῆς ἀπαράδεχτος, * τοῖς ἀλλοιουμένοις * ἡμῖν χαὶ μέλπουσι * τὴν ἀνεξιχνίαστον πηγὴν * τῆς σῆς ἀγαθωσύνης * πλημμελημάτων δὸς συγχώρησιν, * χαὶ τὴν σωτηρίαν ὡς εὖσπλαγχνος.

Πατέρα * και τὸν Υιὸν και Πνεῦμα δοξάζομεν * ἐν ἀπαραλλάκτῷ * μορφῆ Θεότητος, * σὲ τὸν ἐνικὸν και τριλαμπῆ * Κύριον τῶν ἀπάντων, * ὡς οἱ Προφῆται και ᾿Απόστολοι * παρὰ σοῦ σαφῶς ἐδιδάχθησαν. Θεοτοκίον.

'Εφάνης * τῷ Μωϋσῆ ἐν βάτῷ ὡς ᾿Αγγελος * βουλῆς τῆς μεγάλης * τοῦ Παντοχράτορος, * σοῦ τὴν ἐχ Παρθένου προδηλῶν * σάρχωσιν, Θεοῦ Λόγε· * δι' ἡς ἡμᾶς μετεστοιχείωσας, * χαὶ πρὸς οὐρανοὺς ἀνεβίβασας.

Καθισμα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ελεήμων υπάρχεις, * Τριάς άμέριστε· * έλεετς γάρ τους πάν-

TH KYPIAKH OPOI.

τας * ώς παντοδύναμος * χαὶ πανοιχτίρμων, συμπαθὴς * χαὶ πολυέλεος· * διὸ προσφεύγομεν πρὸς σὲ * οἱ ἀμαρτήμασι πολλοῖς * βαρούμενοι χεχραγότες· * Ἱλάσθητι τοῖς σοῖς δούλοις, * χαὶ ϸῦσαι πάντας πάσης χολάσεως.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοκίον, έμωον.

Παναγία Παρθένε, * ήμαζ ἐλέησον * τοὺς προσφεύγοντας πίστει * εἰς σὲ τὴν εὐσπλαγχνον, * καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν * σοῦ νῦν ἀντίληψιν· * δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ * τοὺς πάντας σώζειν, ὡς οὖσα * Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, * ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις * καὶ χρωμένη, Θεοχαρίτωτε.

'Ωδή δ'. Την θείαν έννοήσας σου κένωσιν.

Μυείται τῆς μιᾶς Κυριότητος * τὸ τριφαὲς ὁ Δανιὴλ, * Χριστὸν χριτὴν θεασάμενος * πρὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, * χαὶ Πνεῦμα τὸ προφαίνον τὴν ὅρασιν. Δίς.

Πηλίνοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε στόμασι * τὸν ὑπερούσιον Θεὸν * τριαδιχὸν ὑποστάσεσι, * μοναδιχόν τε τῆ φύσει, * τῆς δόξης τῶν ᾿Αγγέλων ἀξίωσον. Θεοτοχίον.

Τὸ ὄρος τὸ δασύ καὶ κατάσκιον, * ὃ εἶδε πρὶν ὁ ᾿Αββακούμ, * ἐξ οὐ προῆλθεν ὁ Ἅγιος, * τὸν δυσθεώρητον τόκον * ἐδήλου σῆς, Παρθένε, συλλήψεως.

'Ωδή ε΄. 'Ο ἀναβαλλόμενος.

Ο δι' ἀγαθότητα * χτίσας τὸν ἄνθρωπον, * χαὶ χατ' εἰχόνα * τὴν σὴν ποιήσας, * ἐν ἐμοὶ χατοίχησον, * τρίφωτε Θεέ μου, * ώς ἀγαθὸς χαὶ εὕσπλαγχνος.

Σύ με χαθοδήγησον, * Μονάς τρισήλιε, * πρὸς τρίβους θείας * τῆς σωτηρίας, * χαὶ τῆς σῆς ἐλλάμψεως * πλήρωσον ὡς φύσει * Θεὸς ἀπειροδύναμος.

Φως τὸ ἀδιαίρετον * τῆς μιᾶς φύσεως, * μεμερισμένον * τοῖς χαραχτῆρσι, * τριλαμπὲς, ἀνέσπερον, * τὴν ἐμὴν χαρδίαν * χαταύγασον ταῖς αίγλαις σου.

Θεοτοχίον.

Ως χατείδε πάλαι σε, * Αγνή πανάχραντε, * ο Υποφήτης * βλέπουσαν πύλην * προς το φώς το άδυτον, * εύθύς σε ἐπέγνω * Θεοῦ χατοιχητήριον.

Ωδή ς΄. Μαινομένην χλύδωνι.

Τριφαής υπάρχουσα * Θεαρχία * υποστατιχώς, * ένιαία πέφυχας * ώς σύμμορφος * χαι ισουργός * χαι χατ' ουσίαν χαι βούλησιν. Δίς.

Ίχανῶς ἐδήλωσεν * ὁ Προφήτης * ἄδων τῷ Πατρί· * Σῷ φωτὶ ὀψόμεθα * τῷ Πνεύματι * φῶς τὸν Υἰὸν, * ἕνα Θεὸν τὸν τρισηλιον.

Θεοτοχίον.

Τών πταισμάτων λύτρωσιν * χαι χινδύνων, * Δέσποτα Θεὲ, * ἑνιχὲ χαι τρίφωτε, * χατάπεμψον * σοῖς ὑμνηταῖς * πρεσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Καθίσματα. Τον συνάναρχον Λόγον.

Τὸ τρισήλιον σέλας * δοξολογήσωμεν, * xai ἀπλῆν τὴν Τριάδα * νῦν προσχυνήσωμεν· * ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς * xai ἠλέησε, * xai ἐἰῥύσατο φθορᾶς * τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, * λυτρώσασα ἐχ τῆς πλάνης * εἰδώλων πάντα τὸν Κόσμον, * xai Βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο. Δόξα... xai νῦν.

Θεοτοχίον έμοιον.

'Απορήσας ἐχ πάντων * πρὸς σὲ χατέφυγον * τὴν ἐλπίδα άπάντων,* χαὶ τὸ προσφύγιον * ἀμαρτωλῶν χαὶ ταπεινῶν, * χράζων τὸ "Ημαρτον· * ἀλλ' ἐπιμένω τοῖς χείροσιν * ἀναισθητῶν ὁ ἄθλιος· * ἐλέησόν με πρὸ τέλους, * ἐπίστρεψόν με χαὶ ῥῦσαι * πάσης χολάσεως τὸν ἀνάξιον.

Ωδτ ζ΄. Ο υπερυψούμενος.

Ως ἐλέους ἄβυσσον * χεχτημένος, Κύριε, * χαὶ πέλαγος ἄπειρον, * Οἰχτίρμον, ἐλέησον * τοὺς ἕνα σε ὑμνοῦντας * τριλαμπῆ Θεὸν ὅλων. Δίς.

Τὸν ἀπερινόητον, * ἐνικὸν καὶ τρίφωτον * Θεόν σε καὶ Κύριον * ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι· * Παράσχου τοῖς σοῖς δούλοις * ἰλασμὸν ἀμαρτημάτων. Θεοτοχίον.

Ράδαμνον ἐβλάστησας * τῷ Πατρὶ συνάναρχον, * ἄνθος τῆς Θεότητος, * βλαστὸν συναίδιον, * Παρθένε, τὸν διδόντα * τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις.

'Ωδή η'. Σοι τῷ παντουργῷ.

Τ να τῆς μιᾶς * ἀναχαλύψης πάλαι * σαφῶς Κυριότητος * τριτ-Ττὴν ὑπόστασιν, * ὥφθης, Θεέ μου, * ἐν σχήματι ἀνθρώπων * ΄Αβραὰμ ὑμνοῦντι * σὸν χράτος ἑνιαῖον Δίς.

Σύ με πρός τὰς σὰς.* θεουργικὰς ἀχτῖνας * δέρχειν χαταξίωσον, * φῶς τὸ ἀπρόσιτον, * Πάτερ οἰχτίρμον, * χαὶ Λόγε χαὶ τὸ Πνεῦμα, * τοῦ εὐαρεστεῖν σοι * ἀεὶ, Κύριε πάντων.

Θεοτοχίον.

"Ηστραψας ήμεν * τῆς τρισηλίου δόξης * τὸν ἕνα, Πανύμνητε, * Χριστὸν τὸν Κύριον, * πάντας μυοῦντα * τὴν μίαν Θεαρχίαν * ἐν τρισὶ Προσώποις * ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ησαία, χόρευε.

Λ αλιαί σε βρότειαι * χατ' άζίαν, * άναρχε Μονάς, * οὐ σθένουσιν ὑμνεΐν· * πλήν ώς ἐφιχτόν * τολμῶντες ἐχ πίστεως, *

ТН КҮРІАКН ПРОІ.

368

θεαρχική * σύνθρονε Τριάς, * δόξαν προσφέρομεν * τῷ σῷ κράτει και τὴν αίνεσιν. Δίς.

Ισοφό τω δόξη σε * τὸν μονάρχην * τρίφωτον Θεὸν * δοξάζει τὰ Χερουβὶμ * xαὶ τὰ Σεραφὶμ * ἀχράντοις ἐν στόμασι· * μεθ ῶν ἡμᾶς * τοὺς ἁμαρτωλοὺς * πρόσδεξαι, Κύριε, * τὸ σὸν χράτος μεγαλύνοντας. Θεοτοχίον.

Ως άγνη χαι άμωμος * χαι παρθένος * τέτοχας Υιόν * λυτρούμενον ήμας * άπο πειρασμῶν * Θεον άναλλοίωτον· * άλλα χαι νῦν * ἄφεσιν ήμιν * τῶν παραπτώσεων * τοῦτον δοῦναι χαθιχέτευε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ:

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα 'Αναστάσιμα. Ἡχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τον Σταυρόν τοῦ Κυρίου * ἐγχωμιάσωμεν, * τὴν Ταφὴν τὴν ἀγίαν * ὕμνοις τιμήσωμεν, * καὶ τὴν 'Ανάστασιν αὐτοῦ * ὑπερδοξάσωμεν· * ὅτι συνήγειρε νεχροὺς * ἐχ τῶν μνημάτων ὡς Θεὸς, * σχυλεύσας χράτος θανάτου * χαὶ ἰσχὺν Διαβόλου, * χαὶ τοῖς ἐν "Αδη φῶς ἀνέτειλε. Δόξα.

Κύριε, νεχρὸς προσηγορεύθης, * ὁ νεχρώσας τὸν θάνατον· * ἐν μνήματι ἐτέθης, * ὁ χενώσας τὰ μνήματα· * ἀνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, * χάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεχροὺς ἐξανέστησας. * Παντοδύναμε χαὶ ἀχατάληπτε * Κύριε, δόξα σοι.

Καί νῦν. Θεοτοχίον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Χαΐρε, άγιον όρος * χαὶ θεοβάδιστον· * χαΐρε, ἔμψυχε βάτε * χαὶ ἀχατάφλεχτε· * χαΐρε, ἡ μόνη πρὸς Θεὸν * Κόσμου γέφυρα, * ἡ μετάγουσα θνητοὺς * πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν· * χαΐρε, ἀχήρατε Κόρη, * ἡ ἀπειράνδρως τεχοῦσα * τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Κύριε, * μετὰ τὴν τριήμερόν σου 'Ανάστασιν * xαὶ τὴν τῶν 'Αποστόλων προσχύνησιν * ὁ Πέτρος ἐβόα σοι· * Γυναϊχες ἀπετόλμησαν, * xἀγὼ ἐδειλίασα· * Αηστὴς ἐθεολόγησε, * xἀγὼ ἡρνησάμην σε· * ἀρα χαλέσεις με τοῦ λοιποῦ Μαθητήν; * ἡ πάλιν δείξεις με ἀλιέα βυθοῦ; * 'Αλλὰ μετανοοῦντά με δέξαι, * ὁ Θεὸς, χαὶ σῶσόν με. Δόξα.

Κύριε, * ἐν μέσφ σε προσήλωσαν * οἱ παράνομοι τῶν Χαταδίχων, * χαὶ λόγχῃ τὴν πλευράν σου ἐξεχέντησαν, * ώ Ἐλεῆμον· * ταφὴν δὲ χατεδέξω, * ὁ λύσας Ἅδου τὰς πύλας, * χαὶ ἀνέστης τριήμερος· * ἔδραμον Γυναΐχες ἰδεῖν σε, * χαὶ ἀπήγγειλαν ᾿Αποστόλοις τὴν ἔγερσιν. * Ὑπερυψούμενε Σωτὴρ, * ὃν ὑμνοῦσιν ἘΑγγελοι, * εὐλογημένε Κύριε, δόξα σοι.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Καί νῦν. Θεοτοχίον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

'Απειρόγαμε Νύμφη, * Θεογεννήτρια, * ή τῆς Εὐας τὴν λύπην * χαροποιήσασα, * ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ * καὶ προσκυνοῦμέν σε, * ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς * ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· * καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, * πανύμνητε Παναγία, * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μετά τον Αμωμον, και τα Εύλογητάρια, ή Υπακοή.

'Αγγελική οράσει * τον νοῦν ἐκθαμβούμεναι, * καὶ θεική ἐγέρσει * τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι * αἰ Μυροφόροι * τοῖς 'Αποστόλοις εὐηγγελίζοντο· * 'Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι * τὴν 'Ανάστασιν τοῦ Κυρίου * συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι * καὶ παρέχοντος ἡμίν τὸ μέγα ἕλεος. Οἱ 'Αναβαθμοί. 'Αντίφωνον Α'.

'Εν τῷ θλίβεσθαί με * δαυϊτιχῶς ἄδω σοι, Σωτήρ μου· * 'Ρῦσαί μου τὴν ψυχὴν * ἐχ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημιχοῖς * ζωὴ μαχαρία ἐστὶ * θειχῷ ἔρωτι πτερουμένοις. Δόξα... χαὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι * περιχρατείται πάντα τὰ όρατά τε * σùν τοῖς ἀοράτοις· * αὐτοχρατὲς γὰρ ὅν * τῆς Τριάδος ἕν ἐστιν ἀψεύστως. ΄Αντίφωνον Β΄.

Είς τα όρη, ψυχή, * άρθωμεν· * δεύρο έχετσε, * όθεν βοήθεια ήχει.

Δεξιά σου χεὶρ * xἀμὲ, Χριστὲ, ἰπταμένη * σχαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω. Δόξα... xαὶ νῦν.

Αγίφ Πνεύματι * θεολογοῦντες φῶμεν· * Σừ εἶ Θεὸς, ζωὴ, ἔρως, φῶς, * νοῦς· σừ χρηστότης, * σừ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας. ΄Αντίφωνον Γ΄.

'Επὶ τοῖς εἰρηχόσι μοι· * Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου· * χαρᾶς πολλῆς πλησθεὶς * εὐχὰς ἀναπέμπω.

'Επὶ οἰχον Δαυίδ * τὰ φοβερὰ τελεσιουργείται· * πῦρ γὰρ ἐχεί φλέγον * ắπαντα αἰσχρὸν νοῦν. Δόξα... χαὶ νῦν.

'Αγίφ Πνεύματι * ζωαρχική άξία, * έξ οὐ παν ζώον ἐμψυχοῦται, * ὡς ἐν Πατρὶ * άμα τε καὶ Λόγφ.

Προχείμενον.

'Ανάστηθι, Κύριε, ο Θεός μου, ότι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Έξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη χαρδία μου.

Πάσα πνοή. Εύαγγέλιον το Εωθινόν.

'Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Τὸν Πεντηχοστὸν χτλ.

Κανών 'Αναστάσιμος. Ποίημα 'Ιωάννου μοναχοῦ.

'Ωδή α'. 'Ηχος πλ. α'. Ο Ειρμός.

»⁴ ππον και άναβάτην * είς θάλασσαν Ἐρυθρὰν * ὁ συντρίβων

• Ι πολέμους * ἐν ὑψηλῷ βραχίονι * Χριστὸς ἐξετίναξεν, * ἰσραήλ

» δε * εσωσεν επινίχιον * ύμνον άδοντα.

Paracleticus.

TH KTPIAKH DPQI.

Τροπάρια.

Σὲ ή ἀχανθηφόρος * Ἐβραίων συναγωγή * οὐ στοργήν, Εὐεργέτα, * πρὸς σὲ φυλάξασα μητριχήν, * Χριστὲ, ἐστεφάνωσε, * τὸν Γενάργη * λύοντα τῆς ἀχάνθης * τὸ ἐπιτίμιον.

"Ηγειράς με πεσόντα * τῷ βόθρω ἐπιχλιθεὶς, * Ζωοδότα, ἀπτώτως. * χαι της έμης δυσώδους φθορας, * Χριστέ, άνασγόμενος * άπειράστως, * θείας ούσίας μύρω με * εύωδίασας.

Θεοτοχίον.

Λέλυται ή χατάρα, * ή λύπη πέπαυται· * ή γάρ Εύλογημένη * χαι Κεχαριτωμένη πιστοῖς * χαράν έξανέτειλεν, * εύλογίαν * πάσιν άνθηφορούσα * Χριστόν τοις πέρασι.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Ο Ειρμός.

Τῷ Σωτήρι Θεῷ.

γμηφ βουλήσει σταυρφ * προσηλωθέντι σαρχί, * χαι της άργαίας αποφάσεως * τὸν δια ξύλου πεσόντα ἐλευθερώσαντι, * αὐτῷ μόνψ ἄσωμεν. * ὅτι δεδόξασται.

Τῷ ἐχ τάφου νεχρῷ * ἐξαναστάντι Χριστῷ, * χαὶ τὸν πεσόντα συνεγείραντι * χαί συνεδρία Πατριχή χαταχοσμήσαντι, * αύτῷ μόνω ἄσωμεν. * ὅτι δεδόξασται.

(θεοτοχίον.

'Αγραντε Μήτερ Θεού, * τὸν σαρχωθέντα ἐχ σού, * χαὶ ἐχ τών χόλπων του Γεννήτορος * μή έχφοιτήσαντα Θεόν άπαύστως πρέσβευε * πάσης περιστάσεως * σώσαι οῦς ἔπλασε.

Κανών της Υπεραγίας Θεοτόχου, ού ή Αχροστιχίς.

Φως ή τεχούσα, φώτισόν με, Παρθένε.

Ο Είρμός. Ιππον χαι άναβάτην.

ως τὸ χατασχηνώσαν * ἐν σοὶ, Πανάχραντε, * χαὶ φωτίσαν **Ψ** τον Κόσμον * μαρμαρυγαΐς Θεότητος, * Χριστον ἐχδυσώπησον * φωτισθηναι * άπαντας τους ύμνουντάς σε, * Μητροπάρθενε.

΄ Ως ώραιζομένη * τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, * ή κεχαριτωμένη, * χαλλοποιόν εύπρέπειαν * τη αίγλη του Πνεύματος * ύπεδέξω, * Πάναγνε, τὸν τὰ σύμπαντα * χαλλωπίσαντα.

Σὲ πάλαι προτυποῦσα * ή βάτος ή ἐν Σινῷ * οὐχ ἐφλέχθη, Παρθένε, * τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα· * παρθένος γὰρ τέτοχας * χαὶ παρθένος * εμεινας ύπερ εννοιαν, * Μητροπάρθενε.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

πήξας * ἐπ' οὐδενὸς τὴν Υῆν τῆ προστάξει σου, * xaì με Οτεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, * ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, Χρι-

- » στέ, * πέτραν των έντολων σου * την Εχχλησίαν σου στε-
- » ρέωσον, * μόνε άγαθε χαι Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Χολήν μέν * οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες * τῷ ἐν τῆ ἐρήμῷ τερατουργήσαντι * σοὶ προσενηνόχασι, Χριστέ· * ὅξος ὅ' ἀντὶ τοῦ μάννα * εὐεργεσίαν σοι ἡμείψαντο * παῖδες Ισραήλ οἱ ἀγνώμονες.

Οι πάλαι * φωτοειδεί νεφέλη σχεπόμενοι * την Ζωήν έν τάφω Χριστον χατέθεντο· * άλλ' αυτεξουσίως άναστας * πασι πιστοϊς παρέσχε * την μυστιχώς έπισχιάζουσαν * άνωθεν τοῦ Πνεύματος έλλαμψιν.

Θεοτοχίον.

Σὐ Μήτηρ * Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι * τοῦ ἐξ ἀχηράτου Πατρὸς ἐχλάμψαντος * ἄνευθεν ὡδίνων μητριχῶν· * ὅθεν σε Θεοτόχον, * σεσαρχωμένον γὰρ ἐχύησας * Λόγον, ὀρθοδόξως χηρύττομεν. Κανών Σταυροαναστάσιμος.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστέ.

Ανέστης έχ τοῦ τάφου, Χριστὲ, * φθορᾶς θανάτου λυτρωσά-Αμενος * τοὺς ἀνυμνοῦντας, Ζωοδότα, * τὴν ἐχούσιόν σου σταύρωσιν.

Μυρίσαι σου τὸ σῶμα, Χριστὲ, * αἰ Μυροφόροι χατηπείγοντο, * χαὶ μὴ εὑροῦσαι ὑπέστρεφον * ἀνυμνοῦσαί σου τὴν ἔγερσιν.

Θεοτοχίον.

Ιχέτευε ἀπαύστως, Άγνὴ, * τὸν σαρχωθέντα ἐχ λαγόνων σου, * ῥυσθῆναι πλάνης Διαβόλου * τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Παρθένε ἀγνή. Κανών τῆς Θεοτόχου.

Ο πήξας * ἐπ' οὐδενός.

Η χλιμαξ * ή πρός ήμας χατέβη ό "Υψιστος * την φθαρεισαν Η φύσιν έπανορθώσασθαι, * συ ἀριδηλότατα, * Σεμνή, * πασι νῦν χαθωράθης· * διὰ σοῦ γὰρ ὁ Υπεράγαθος * Κόσμφ ὁμιλῆσαι ηὐδόχησε.

Τὸ πάλαι * προορισθὲν, Παρθένε, μυστήριον, * xαὶ πρὸ τῶν αἰώνων προγινωσχόμενον * τῷ πάντα γινώσχοντι Θεῷ, * χρόνων νῦν ἐπ' ἐσχάτων * ἐν τῆ νηδύι σου, Πανάμωμε, * πέρας εἰληφὸς ἀναδέδειχται.

'Ελύθη * ή τῆς ἀρᾶς τῆς πάλαι xατάxρισις * τῆ σῆ μεσιτεία, Παρθένε ἀχραντε· * ἐπὶ σοὶ γὰρ Κύριος ὀφθεὶς * πᾶσι τὴν εὐλογίαν * ὡς ὑπεράγαθος ἀνέβλυσε, * μόνη τῶν βροτῶν ἐγχαλλώπισμα. ΄Ωδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» στητήν θείαν έννοήσας σου χένωσιν * προβλεπτιχώς ο 'Αββα-

L χούμ, * Χριστέ, έν τρόμω έβόα σοι· * Είς σωτηρίαν λαοῦ
 σου * σώσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Τῆς Μεφράς τὰ πιχρότατα νάματα, * ὡς ἐν εἰχόνι προτυπῶν * τὸν ἀγραντόν σου Σταυρὸν, * ᾿Αγαθὲ, * τῆς ἀμαρτίας νεχρούντα * την γεύσιν, διά ξύλου έγλύχανας.

Σταυρόν χατά τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, * χατά γλυχείας έδωδής * γολήν, Σωτήρ μου, προσίεσαι· * χατά φθορας δὲ θανάτου * τὸ αίμά σου τὸ θεῖον ἐξέγεας. Θεοτοχίον.

Έχτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες * ἀδιαφθόρως ἐν γαστρὶ, * χαί πρίν ώδινησαι τέτοχας, * χαί μετά τόχον παρθένος * Θεόν σαρχί τεχούσα πεφύλαξαι.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Είσαχήχοα την άχοήν.

Ος ἐπάγη ἐπὶ γῆς * ἐν τῷ Κρανίφ ὁ Σταυρὸς, * συνετρίβησαν μοχλοὶ * xai πυλωροὶ aiώνιοι, * xai ἐβόησαν· Δόξα * τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Ώς χατήλθεν ο Σωτήρ * πρός τούς δεσμίους ώς θνητός, * συνανέστησαν αυτώ * οι απ' αιώνος θανόντες, * χαι έβόησαν. Δόξα * τη δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Η Παρθένος ἔτεχε, * χαὶ τὰ μητέρων οὐχ ἔγνω, * ἀλλὰ μήτηρ μέν έστι, * παρθένος δὲ διέμεινεν· * ην άνυμνοῦντες, Χαϊρε, * Θεοτόχε, χραυγάζομεν.

Κανών της Θεοτόχου. Την θείαν έννοήσας σου.

Καρδία, νώ, ψυχή τε χαι στόματι, * όμολογών πανευσεβώς * σε Θεοτόχον χυρίως, Αγνή, * την σωτηρίαν χαρπουμαι, * καί σώζομαι, Παρθένε, πρεσβείαις σου.

Ο κτίσας έκ μη όντων τα σύμπαντα * έκ σοῦ κτισθηναι τη σαρχί * ώς εύεργέτης ηύδόχησε, * πρός σωτηρίαν τῶν πίστει * χαι πόθω σε ύμνούντων, Πανάμωμε.

Υμνοῦσι τὸν σὸν τόχον, Πανάμωμε, * οι ὑπερχόσμιοι Χοροὶ, * τή σωτηρία γηθόμενοι * τών άληθή Θεοτόχον * φρονούντων σε, Παρθένε άμόλυντε.

Σε ράβδον Ησαίας ώνόμασεν, * έξ ής έβλάστησεν ήμιν * ώραΐον ανθος Χριστός ό Θεός, * πρός σωτηρίαν τῶν πίστει * χαί πόθω προστρεχόντων τη σχέπη σου. Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» 🎧 ἀναβαλλόμενος * φῶς ὡς ἰμάτιον, * πρὸς σὲ ὀρθρίζω * xαὶ

σοι χραυγάζω· * Τὴν ψυχήν μου φώτισον * τὴν ἐσχοτισμέ-

νην, * Χριστέ, ώς μόνος εὕσπλαγχνος.
 Τροπάρια.

Ο της δόξης Κύριος * έν άδοξίας μορφη * έπι του ξύλου *

ήτιμωμένος * έχουσίως χρέμαται, * την θείαν μοι δόξαν * άφράστως προμηθούμενος.

Σύ με μετημφίασας * πρὸς ἀφθαρσίαν, Χριστὲ, * φθορᾶς θανάτου * ἀδιαφθόρως * τῆ σαρχὶ γευσάμενος,* χαὶ ἐξανατείλας * τοῦ μνήματος τριήμερος. Θεοτοχίον.

Σύ διχαιοσύνην τε * χαὶ ἀπολύτρωσιν * ἡμῖν τεχοῦσα * Χριστὸν ἀσπόρως, * ἐλευθέραν ἔδρασας * ἀρᾶς, Θεοτόχε, * τὴν φύσιν τοῦ προπάτορος.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Ορθρίζοντες βοώμέν σοι.

Ε ξέτεινας τας χεϊρας, * Σωτήρ ήμῶν, ἐπὶ τοῦ ξύλου, * πάντας προσχαλούμενος * πρὸς ἐαυτὸν ὡς Φιλάνθρωπος.

'Εσχύλευσας τὸν "Ἀδην, * Σωτὴρ ἡμῶν, τῆ ταφῆ σου, * xαὶ τῆ 'Αναστάσει σου * χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας.

Θεοτοχίον.

Παρθένον μετὰ τόχον * ύμνοῦμέν σε, Θεοτόχε· * σù γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον * σαρχὶ τῷ Κόσμῷ ἐχύησας.

Κανών της Θεοτόχου. Ο άναβαλλόμενος.

Α παντες Προφήται σε * σαφῶς προήγγειλαν * γενησομένην * Θεοῦ Μητέρα, * Θεοτόχε πάνσεμνε· * μόνη γὰρ εὐρέθης, * Αγνὴ, τελείως ἄμωμος.

Φωτεινήν νεφέλην σε * τοῦ ζῶντος ὕδατος * ἡμῖν τὸν ὄμβρον * τῆς ἀφθαρσίας * τὸν Χριστὸν ὀμβρίσασαν * τοῖς ἀπεγνωσμένοις, * Σεμνή, ἐπιγινώσχομεν.

Ώς πλησίον ὅλην σε * χαλὴν χαὶ ἄμωμον, * ἐσφραγισμένην * τῆ παρθενία * χαθαρῶς ἡγάπησεν * ἐν σοὶ ὁ σχηνώσας * Θεὸς ὡς μόνος εὕσπλαγχνος.

'Ωδή ς΄. Ο Είρμός.

Μ αινομένην κλύδωνι * ψυχοφθόρφ, * Δέσποτα Χριστὲ, * τῶν
 παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, * καὶ ἐκ φθορᾶς * ἀνά γαγέ με ὡς εὖσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Εἰς φθορὰν χατώλισθεν * ὁ Γενάρχης, * Δέσποτα Χριστὲ, * παρηχόου βρώσεως γευσάμενος, * χαὶ πρὸς ζωὴν * ἀνῆχται διὰ τοῦ πάθους σου.

Ή Ζωή, χατήντησας * πρὸς τὸν ὅΑδην, * Δέσποτα Χριστὲ, * χαὶ φθορὰ τῷ φθείραντι γενόμενος, * διὰ φθορᾶς * ἐπήγασας τὴν ἘΑνάστασιν. Θεοτοχίον.

Η Παρθένος ἕτεχε, * χαὶ τεχοῦσα * ἔμεινεν ἀγνὴ, * ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα * ὡς ἀληθῶς * παρθένος Μήτηρ βαστάσασα.

ТН КҮРІАКЦ ПРОІ.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Εχύχλωσέ με άβυσσος.

Έξέτεινας παλάμας σου, * συνάγων * μαχράν διεστωσά σου * Εἰέθνῶν τὰ συστήματα, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τῷ ζωηφόρφ Σταυρῷ σου ὡς Φιλάνθρωπος.

Έσχύλευσας τὸν θάνατον, * χαὶ πύλας * τοῦ "Αδου συνέτριψας· * 'Αδὰμ δὲ ὁ δέσμιος * λυθεὶς ἀνεβόα σοι· * Διέσωσέ με ἡ δεξιά σου, Κύριε. Θεοτοχίον.

Βάτον σε ἀχατάρλεχτον * χαὶ ὄρος * χαὶ χλίμαχα ἔμψυχον, * χαὶ πύλην οὐράνιον * ἀξίως δοξάζομεν, * Μαρία ἔνδοξε, 'Ορθοδόξων χαύχημα.

Κανών της Θεοτόχου. Μαινομένην.

Τοῦ παντὸς ὁ αἰτιος, * καὶ τὸ εἶναι * πᾶσι παρασχών, * ὡς αἰτίαν ἔσχηκε σαρκούμενος * τὸ καθ' ἡμᾶς * σὲ, Θεομῆτορ πανάμωμε.

Ιαμάτων, Δέσποινα, * ψυχοτρόφων * βρύουσαν πηγην * τοϊς πιστῶς προστρέχουσι τη σχέπη σου * τη εὐχλεεῖ * γινώσχομέν σε, Πανάμωμε.

Σωτηρίας αίτιον * ζωοδότην * τέτοχας ήμιν, * αίωνίαν λύτρωσιν δωρούμενον * τοις άληθη * σε Θεοτόχον χηρύττουσι.

Κουτάχιου. Του συνάναρχου Λόγου.

Πρὸς τὸν ^{*}Αδην, Σωτήρ μου, * συγκαταβέβηκας, * καὶ τὰς πύλας συντρίψας * ὡς παντοδύναμος, * τοὺς θανόντας ὡς Κτίστης * συνεξανέστησας, * καὶ θανάτου τὸ κέντρον * συνέτριψας, καὶ 'Αδὰμ * τῆς κατάρας ἐἰρὑσω, * Φιλάνθρωπε· διὸ πάντες * σοὶ κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

O Oixos.

'Αχούσασαι αι Γυναϊχες * τοῦ 'Αγγέλου τὰ ἡήματα, * ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον * προσχαρεῖς γενόμεναι, * χαὶ σύντρομοι τὴν 'Ανάστασιν ἔβλεπον· * χαὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, * λέγων τὸ Χαίρετε· * θαρσεῖτε, * ἐγὼ τὸν Κόσμον νενίχηχα, * χαὶ τοὺς δεσμίους ἐἰρυσάμην· * σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητὰς * ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, * ὅτι προάγω ὑμᾶς * ἐν τῆ πόλει Γαλιλαία τοῦ χηρῦξαι· * διὸ πάντες * σοὶ χράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε. 'Ωδὴ ζ'. Ὁ Βἰρμός.

• ΄ ύπερυψούμενος * τῶν Πατέρων Κύριος * τὴν φλόγα χατέσβε-

» Uσε, * τους Πατδας έδρόσισε * συμφώνως μελφδούντας· * Ο

» Θεός, εύλογητός εί. Τροπάρια.

Σάρχα περιθέμενος * ώς ἀγχίστρφ δέλεαρ, * τη θεία δυνάμει σου * τὸν ὅφιν χαθείλχυσας * ἀνάγων τοὺς βοῶντας· * Ο Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Ο τῆς γῆς τὴν ἄπλετον * οὐσιώσας σύστασιν * ἐν τάφφ xαλύπτεται * σαρχί ὁ ἀχώρητος, * ῷ πάντες μελφδοῦμεν· * Ο Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοχίον.

Μίαν μέν ὑπόστασιν * ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, * Πανάμωμε, τέτοχας, * Θεὸν σωματούμενον, * ῷ πάντες μελφδοῦμεν· * Ο Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Κανών Σταυροαναστάσιμος.

Ο έν χαμίνω πυρός.

Ο διά ξύλου Σταυροῦ * τὴν τῶν εἰδώλων λύσας πλάνην, * εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο άναστας έχ νεχρών * χαι τους έν Αδη συνεγειρας, * εύλογητός ό Θεός, * ό τών Πατέρων ήμων.

Θεοτοχίον.

Ο ἐχ Παρθένου τεχθεὶς * xαὶ Θεοτόχον ταύτην δείξας, * εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὡ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανών της Θεοτόχου. Ο ύπερυψούμενος.

Ο άπεριόριστος * διαμείνας άτρεπτος * σαρχί χαθ' ὑπόστασιν * ήνώθη ώς εὔσπλαγχνος * έν σοὶ τῆ Παναγία, * ὁ μόνος εὐλογημένος.

Νύμφην σε πανάμωμον, * Θεοτόχε Δέσποινα, * συμφώνως δοξάζομεν, * χαι θρόνον τοῦ Κτίστου σου· * ψ πάντες μελφδοῦμεν· * Ο Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Μήτηρ τοῦ Παντάναχτος * άγνισθεῖσα Πνεύματι, * Παρθένε, γεγένησαι * τοῦ σὲ πλαστουργήσαντος· * ῷ πάντες μελφδοῦμεν· * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Εσωσέ με Κύριος, * Θεομητορ άχραντε, * σαρχός περιβόλαιον * έχ σοῦ περιθέμενος· * ῷ πάντες μελφδοῦμεν· * Ο Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

> τοἰ τῷ Παντουργῷ * ἐν τῆ χαμίνῷ Πατδες * παγχόσμιον

• Δπλέξαντες * χορείαν εμελπον· * Πάντα τὰ εργα, * τον Κύ-

» ριον ύμνειτε, * xal ύπερυψουτε * είς πάντας τούς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σύ τὸ θελητὸν * τοῦ σωτηρίου πάθους * ἀπηύξω ποτήριον * ὥσπερ ἀβούλητον· * δύο θελήσεις * δυσὶ γὰρ χαταλλήλαις * φέρεις ταζς οὐσίαις, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τοῦ Παντουργοῦ * τῆ καταβάσει ^{*}Αδης, * Χριστὲ, καταγέλαστος * γεγονώς ἦμεσε * πάντας τοὺς πάλαι * τῆ πλάνῃ νεχρωθέντας * σὲ ὑπερυψοῦντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν ὑπέρ νοῦν * θεανδριχώς τῷ λόγφ * τεχοῦσαν τὸν Κύ-

ТН КҮРІАКН ПРОІ.

ριον * χαὶ παρθενεύουσαν * πάντα τὰ ἔργα, * Παρθένε, εὐλογοῦμεν, * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Τὸν ἐχ Πατρὸς πρὸ αἰώνων. Τὸν ἐν σταυρῷ ἐχουσίως * τὰς παλάμας ἐχπετάσαντα * χαὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου * διαἰρήξαντα Χριστὸν τὸν Θεὸν, * ἰερεῖς, ὑμνεῖτε, λαοὶ, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὡς νυμφίον ἐχ τάφου * ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεὸν * χαὶ Μυροφόροις ὀφθέντα, * χαὶ χαρὰν αὐταῖς φθεγξάμενον, * Ἱερεῖς, ὑμνεῖτε, * λαοὶ, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα * ἀνεδείχθης, Θεοτόχε ἀγνὴ, * ἐν τῆ γαστρί σου τὸν τούτοις * ἐποχούμενον βαστάσασα· * ὃν σὺν ἀΑσωμάτοις * βροτοὶ δοξολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανών της Θεοτόχου. Σοι τῷ Παντουργῷ.

Πέπαυται τανῦν * ή Προπατόρων λύπη, * χαρὰν τεξαμένης σοῦ * τῆς Θεομήτορος· * ὅθεν ἀπαύστως * ὑμνοῦμέν σε, Παρθένε, * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αδει σύν ήμιν * τῶν Ασωμάτων δῆμος, * Παρθένε, τὸν τόχον σου, * τὸν ἀχατάληπτον, * μίαν χορείαν * στησάμενοι σύν πόθφ, * χαὶ ὑπερυψοῦντες * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρεϊθρον διαυγές * άθανασίας, Κόρη, * έχ σοῦ ἐξελήλυθεν * ό πάντων Κύριος, * ρύπον ἐχπλύνον * τῶν πίστει σε ὑμνούντων * χαι ὑπερυψούντων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεΐον ἀληθῶς * xαὶ φωτοφόρον θρόνον * xαὶ πλάχα τῆς χάριτος * ὁμολογοῦμέν σε * Λόγον, Παρθένε, * Πατρὸς ὡς δεξαμένην· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ΄. Ο Ειρμός.

Βσαία, χόρευε· * ή Παρθένος * ἔσχεν ἐν γαστρὶ, * καὶ ἔτε Η κεν υἰον * τον Ἐμμανουήλ,* Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· * ᾿Ανα τολή * ὄνομα αὐτῷ· * ὃν μεγαλύνοντες * τὴν Παρθένον μακα ρίζομεν.

Τὸν πεσόντα ἄνθρωπον * ἀνεδέξω, * Δέσποτα Χριστὲ, * ἐχ μήτρας παρθενικῆς * ὅλος συναφθείς· * μόνος ἀμαρτίας δὲ * μὴ μετασχών, * ὅλον ἐκ φθορᾶς * σὺ ἡλευθέρωσας * τοῖς ἀχράντοις σου παθήμασι.

Θεοφρύτω αίματι * χενωθέντι, * Δέσποτα Χριστὲ, * ἐχ σῆς ἀχράντου πλευρᾶς * χαὶ ζωοποιοῦ * θυσία μὲν πέπαυται * εἰδωλιχὴ, * πᾶσα δὲ ἡ γῆ * σοῦ τῆς αἰνέσεως * τὴν θυσίαν ἀναφέρομεν. Θεοτοχίον.

Ου Θεόν ασώματον * ουδέ πάλιν * ανθρωπον ψιλόν * προήγα-

γεν ή άγνη * Κόρη χαι σεμνή, * άλλ' άνθρωπου τέλειου * χαι άψευδη * τέλειου Θεόν· * ου μεγαλύνομεν * σύν Πατρί τε χαι τῷ Πνεύματι. Κανών Σταυροαναστάσιμος.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Σε τον εν Σταυρώ * τα πάθη δεξάμενον, * χαι θανάτω συντρίψαντα * τοῦ "Αδου την δύναμιν * οι πιστοι ορθοδόξως μεγαλύνομεν.

Σε τὸν ἀναστάντα * ἐχ τάφου τριήμερον,* χαὶ τὸν "Ἀδην σχυλεύσαντα * χαὶ Κόσμον φωτίσαντα * οἱ πιστοὶ ὅμοφρόνως μεγαλύνομεν. Θεοτοχίον.

Χαΐρε, Θεοτόχε, * Μήτερ Χριστού του Θεου· * δν ἐχύησας αίτησαι * πταισμάτων την άφεσιν * δωρηθηναι τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε. Κανών τῆς Θεοτόχου. Ἡσαία, χόρευε.

Έ άγνῶν αἰμάτων σου * ἐτυρώθη * σἀρξ ὑπερφυῶς * τῷ πάν-Έ των δημιουργῷ * καὶ μονογενεϊ * Γίῷ τοῦ Γεννήτορος, * οὐκ ἐξ ἀνδρὸς, * ἀνευ δὲ σπορᾶς, * ἔννους καὶ ἔμψυχος, * Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Νεμομένην ἔστησας * τοῦ θανάτου * ἄσχετον όρμὴν, * γεννήσασα σαρχιχῶς * ὄντως ὑπὲρ νοῦν * ζωὴν τὴν αἰώνιον· * ϳ προσβαλών * στόματι πιχρῷ * ^{*}Αδης χατήργηται, * Παναγία Μητροπάρθενε.

Έν θρόνφ χαθήμενος * ο Υίός σου * τῷ δεσποτιχῷ * χρυσοῖς σε ἐν χροσσωτοῖς * θείαις ἀρεταῖς * φαιδρῶς διαλάμπουσαν * ἐχ δεξιῶν * ἔστησεν αὐτοῦ, * νέμων τὰ αἴσια * ὡς Μητρί σοι, Παναμώμητε.

Είς τοὺς Αίνους, Στιχηρά 'Αναστάσιμα. ήχος πλ. α'.

Κύριε, * ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου * ὑπὸ τῶν παρανόμων, * προῆλθες ἐχ τοῦ μνήματος, * χαθὼς ἐτέχθης ἐχ τῆς Θεοτόκου· * οὐχ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρχώθης * οἱ ἀσώματοί σου *Αγγελοι· * οὐχ ἤσθοντο πότε ἀνέστης * οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· * ἀμφότερα γὰρ ἐσφράγισται * τοῖς ἐρευνῶσι, * πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα * τοῖς προσχυνοῦσιν * ἐν πίστει τὸ μυστήριον, * ὃ ἀνυμνοῦσιν· * ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, δεόμεθα, * χαὶ τὸ μέγα ἕλεος.

Κύριε, * τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, * xαὶ δεσμὰ διαἰρἰῆξας * τοῦ μνήματος ἀνέστης, * xαταλιπών σου τὰ ἐντάφια * εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς * τριημέρου ταφῆς σου * xαὶ προῆγες ἐν τῆ Γαλιλαία, * ὁ ἐν σπηλαίω τηρούμενος. * Μέγα σου τὸ ἕλεος, * ἀχατάληπτε Σωτήρ! * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, * αί Γυναϊχες έδραμον έπι το μνήμα, * τοῦ ίδειν σε τον Χριστον * τον δι ήμας παθόντα· * χαι προσελθούσαι * εύρον

Paracleticus.

48

ТН КҮРІАКН ПРОІ.

*Αγγελον ἐπὶ τὸν λίθον χαθήμενον * τῷ φόβῷ χυλισθέντα, * χαὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων· * ἀνέστη ὁ Κύριος· * εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς, * ὅτι ἀνέστη ἐχ νεχρῶν * ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Κύριε, * ώσπερ ἐξῆλθες, * ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, * οὕτως εἰσῆλθες, * xαὶ τῶν θυρῶν xεxλεισμένων, * πρὸς τοὺς Μαθητάς σου, * δειxνύων αὐτοῖς * τὰ τοῦ σώματος πάθη, * ἄπερ xατεδέξω, * Σωτὴρ, μαxροθυμήσας. * ΄Ως ἐx σπέρματος Δαυὶδ * μώλωπας ὑπήνεγxας, * ὡς Υἰὸς δὲ τοῦ Θεοῦ * Κόσμον ἠλευθέρωσας. * Μέγα σου τὸ ἔλεος, * ἀxατάληπτε Σωτήρ! * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Έτερα Στιγηρά Ανατολικά.

Κύριε, * ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων * xαὶ Ποιητὴς τῶν ἀπάντων, * ὁ δἰ ἡμᾶς σταύρωσιν * xαὶ ταφὴν σαρχὶ χαταδεξάμενος, * ἱνα ἡμᾶς τοῦ ^{*}Αδου ἐλευθερώσῃς πάντας, * σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἐχτός σου ᾶλλον οὐχ οἴδαμεν.

Κύριε, * τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα * τίς διηγήσεται; * η τίς ἀναγγελεϊ * τὰ φριχτά σου μυστήρια; * ἐνανθρωπήσας γὰρ δι' ἡμᾶς, * ὡς αὐτὸς ἡθέλησας, * τὸ χράτος ἐφανέρωσας * τῆς δυνάμεὡς σου· * ἐν γὰρ τῷ Σταυρῷ σου * τῷ Ληστῆ Παράδεισον ήνοιξας, * χαὶ ἐν τῆ Ταφῆ σοῦ * τοὺς μοχλοὺς τοῦ ^{*}Αδου συνέτριψας, * χαὶ ἐν τῆ 'Αναστάσει σου * τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας. * Εὕσπλαγχνε, δόξα σοι.

Μυροφόροι γυναϊχες * τὸν τάφον σου χαταλαβοῦσαι * λίαν πρωὶ, * ἐπεζήτουν σε μυρίσαι * τὸν ἀθάνατον Λόγον χαὶ Θεόν· * χαὶ τοῦ 'Αγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι * ὑπέστρεφον ἐν χαρῷ, * τοῖς 'Αποστόλοις μηνύσαι ἐμφανῶς, * ὅτι ἀνέστης, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, * χαὶ παρέχεις τῷ Κόσμῳ ἰλασμὸν * χαὶ τὸ μέγα ἑλεος.

Τοῦ θεοδέγμονος τάφου * πρὸς τοὺς 'Ιουδαίους οἱ φύλαχες ἔλεγον· * Ω τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος συμβουλῆς! * φυλάττειν τὸν 'Απερίγραπτον δοχιμάσαντες, * μάτην ἐχοπιάσατε· * χρύψαι τὴν 'Ανάστασιν * τοῦ σταυρωθέντος βουλόμενοι, * τρανῶς παρεφρονήσατε. * Ω τοῦ ὑμῶν ματαιόφρονος συνεδρίου! * Τί πάλιν χρύψαι συμβουλεύεσθε, * ὅ οὐ χρύπτεται; * μᾶλλον δὲ παρ' ἡμῶν ἀχούσατε, * καὶ πιστεῦσαι θελήσατε * τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν. * 'Αγγελος ἀστραπηφόρος * οὐρανόθεν χατελθών * τὸν λίθον ἀπεχυλισεν, * οὐ τῷ φόβῷ νεχρώσει συνεσχέθημεν· * χαὶ φωνήσας ταῖς χραταιόφροσι Μυροφόροις * ἔλεγε γυναιζιν· * Οὐχ ὀρᾶτε τῶν φυλάχων τὴν νέχρωσιν, * χαὶ τῶν σφραγίδων τὴν διάλυσιν, * τοῦ 'Αδου τε τὴν χένωσιν; * Τί τὸν τὸ νῖχος τοῦ 'Αδου χαταργήσαντα * χαὶ τοῦ θανάτου τὸ χέντρον συντρίψαντα * ὡς θνητὸν

έπιζητείτε; * Εὐαγγελίσασθε δὲ ταχὺ πορευθείσαι * τοῖς 'Αποστόλοις τὴν 'Ανάστασιν, * ἀφόβως χραυγάζουσαι· * Όντως ἀνέστη ὁ Κύριος, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Το Εωθινόν.

Και νῦν. Υπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Είτα Δοξολογία μεγάλη, χαι μετ' αὐτὴν, Τροπάριον 'Αναστάσιμον, ψαλλόμενον εἰς τὸν πλ. α΄., πλ. β΄., βαρύν πλ. δ΄. Ήχον. 'Ηγος πλ. δ'.

'Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος * καὶ τὰ δεσμὰ διαἰρἡξας τοῦ 'Αδου, * ἐλυσας τὸ κατάκριμα * τοῦ θανάτου, Κύριε, * πάντας ἐκ τῶν παγίδων * τοῦ ἐχθροῦ ἰυσάμε τος· * ἐμφανίσας σε αυτὸν τοῖς 'Αποστόλοις σου, * ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, * καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην * παρέσχες τῆ Οἰκουμένη, * μόνε Πολυέλεε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπιχά, χαὶ οἱ Μαχαρισμοί. Προσόμοια η΄.

Ο Ληστής έν τῷ σταυρῷ * Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας, Χριστὲ, * Οώμολόγησε * εἰλιχρινῶς ἐχ χαρδίας· * Μνήσθητί μου, Κύριε, βοῶν, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Τὸν ἐν ξύλφ τοῦ σταυροῦ * ζωὴν ἀνθήσαντα τῷ γένει ἡμῶν, * xal ξηράναντα * τὴν ἐχ τοῦ ξύλου χατάραν, * ὡς Σωτῆρα xal Δημιουργὸν * συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τώ θανάτω σου, Χριστέ, * θανάτου έλυσας την δύναμιν, * και συνήγειρας * τούς ἀπ' αίωνος θανόντας, * σε ύμνοῦντας τον ἀληθινον * Θεον και Σωτήρα ήμῶν.

'Επὶ μνῆμά σου, Χριστὲ, * παραγενόμεναι Γυναϊκες σεμναὶ, * ἐπεζήτουν σε * τὸν Ζωοδότην μυρίσαι, * καὶ ὥφθη ταύταις "Αγγελος βοῶν· * 'Ανέστη ὁ Κύριος.

Σταυρωθέντος σου, Χριστὲ, * ἐν μέσφ δύο καταδίκων ληστῶν, * ό μὲν εἰς βλασφημῶν * σὲ κατεκρίθη δικαίως, * ό δὲ ἀλλος σε όμολογῶν * Παράδεισον ῷκησε.

Αποστόλων τῷ χορῷ * παραγενόμεναι Γυναϊχες σεμναι * ἀνεβόησαν· * Ο Χριστὸς ὄντως ἀνέστη· * ὡς Δεσπότην και Δημιουργὸν * αὐτὸν προσχυνήσωμεν. Δόξα.

Τριὰς ἀμέριστε Μονὰς, * ή παντουργὸς χαὶ παντοδύναμος, * ὁ Πατήρ, ὁ Υἰὸς, * ἅμα χαὶ ἅγιον Πνεῦμα, * σὲ ὑμνοῦμεν τὸν ἀληθινὸν * Θεὸν χαὶ Σωτῆρα ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Χαΐρε, ἕμψυχε ναἐ * Θεοῦ xαὶ πύλη ἀδιόδευτε· * χαΐρε, ἄφλεxτε * xαὶ πυρίμορφε θρόνε· * χαΐρε, Μῆτερ τοῦ Ἐμμανουήλ,* Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτιχά. Ἡχος πλ. α΄. Χαίροις * ἀσχητιχῶν.

Ο ίμοι * τῷ παροργίσαντι σὲ, * τὸν ἐλεήμονα * Θεόν μου καὶ Κύριον! * ποσάκις * ἐπηγγειλάμην * μετανοῆσαι, Χριστὲ, * καὶ ψευδὴς εὑρέθην * ὁ ἀνόητος! * Τὸ πρὶν * τοῦ βαπτίσματος * κατεἰρὑπωσα ἔνδυμα, * τῶν συνθηκῶν τε * τῶν πρὸς σέ μου ἡλόγησα, * καὶ τὸ δεύτερον * πάλιν τοῦτο ἐπάγγελμα, * ὅ σοι καθωμολόγησα * 'Αγγέλων ἐνώπιο⁹, * καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ σχῆμα * τὸ πένθιμον ἐνδυόμενος, * εἰμὶ * ἀθετήσας· * λοιπὸν, Σῶτερ, μὴ εἰς τέλος * ἀφῆς ὀλέσθαι με.

Ποίαν * ἀπολογίαν ψυχὴ * ἔχεις ἀθλία, * ἐν ἡμέρα τῆς κρίσεως; * ἢ τίς σε * τῆς καταδίκης * τοῦ αἰωνίου πυρὸς * καὶ πασῶν βασάνων * ἐξαιρήσεται; * οὐδεἰς, * εἰ μὴ σὺ σαυτῆ * ἰλεώσῃ τὸν Εὐσπλαγχνον, * τὰς ἀθεμίτους * καταλείψασα πράξεις σου, * καὶ θεάρεστον * κτησαμένη βιότευσιν, * κλαίουσα καθ' ἐκάστην σου * τὰ ἄπειρα σφάλματα, * ἅπερ καθ' ὥραν προσπταίεις * ἔργφ καὶ λόγφ ἐννοία τε, * Χριστὸν * αἰτουμένη * παρασχεῖν σοι τὴν τελείαν * τούτων συγχώρησιν.

Μή μου * χαταχρατείτω, Σωτήρ, * τῆς ἀμαρτίας * ἡ συνήθεια ἕλχουσα, * μηδέ μου * χυριευέτω * Δαίμων ἀεἰ πολεμῶν, * χαὶ χαταφερέτω * πρὸς τὸ θέλημα * αὐτοῦ· * ἀλλ' ἐξάρπασον * τῆς αὐτοῦ δεσποτείας με * χαὶ τυραννίδος * χαὶ ζοφώδους χολάσεως· * χαὶ βασιλεύων * ἐν ἐμοὶ σὺ, Φιλάνθρωπε, * ὅλον τε σὸν γενέσθαι με * χαὶ ζῆν χαταξίωσον * χατὰ τὸ θέλημα, Λόγε, * τὸ σὸν, χαὶ ἔχειν ἀνάπαυσιν * ἐν σοὶ, * χαὶ εὑρεῖν με * ἰλασμὸν χαὶ σωτηρίαν * χαὶ μέγα ἔλεος.

[•]Ετερα τῶν Ασωμάτων, ὅμοια.

Λύμη * με τῶν παθῶν τυραννεῖ * καὶ τῆς καρδίας * μου τὰς κόρας ἐζόφωσε, * καὶ βλέπειν * οὐ σθένω ὅλως * τὰς σωτηρίους ὁδούς· * προϊών πλανῶμαι * καὶ κρημνίζομαι * δεινῶς * εἰς τὰ βάραθρα * τὰ τοῦ "슈δου, 'Αρχάγγελοι· * τῶν δὲ θαυμάτων * τῶν ὑμῶν μιμνησκόμενος, * θεραπεύωμαι * ἀπὸ πάσης τῆς νόσου μου.* Ἰδοιμι τὴν εὐμένειαν * ὑμῶν νῦν ταχύτατα· * σπεύσατε σβέσαι τὴν φλόγα * τὴν τῶν παθῶν μου, πανσέβαστοι, * πρὸς φῶς * ὀδηγοῦντες * σωτηρίας με καὶ λύσιν * χακῶν μοι νέμοντες.

Έσχε * τὸν τῆς εὐκλείας βαθμὸν * τῆς καθ' ὑμᾶς * ὁ πονηρὸς, ᾿Αρχιστράτηγοι, * ὁ πρώην * ὡς Ἐωσφόρος * συνανατέλλων ύμζν· * άλλ' ἐχ πονηρίας * ὁ ἀντίπαλος * εἰς γῆν * χατενήνεχται, * χαὶ τῷ σχότει ζεζόφωται, * χαὶ σὺν αὐτῷ με * χαταἰρἰάξαι ἐπείγεται * τιμηθέντα με * τῆ εἰχόνι τοῦ πλάσαντος· * ὅμως εἰ χαὶ προπέπτωχα, * Χριστός με ἀνέστησε· * φάνητε οὖν μοι, προστάται * χαὶ προμηθεῖς χαὶ ἐπίχουροι * σοφοὶ, * τῷ ἀθλίῳ, * σωτηρίαν μοι αἰτοῦντες * χαὶ μέγα ἔλεος.

Εδεί * μὲ κατ' εἰκόνα Θεοῦ * γεγενημένον * καὶ ὑμῖν συναρίθμιον * μηδ' ὅλως * καθυποκύψαι * τῷ πονηρῷ, φεῦ! ἐχθρῷ, * ἀλλὰ συμβουλία * τοῦ ἀλάστορος * ὑμᾶς * οὐκ ἐζήλωσα, * ἐντολὴν δὲ ἠθέτησα, * καὶ ἐκπέπτωκα * τῆς τιμῆς τοῦ Ποιήσαντος, * ᾿Αρχιστράτηγοι, * καὶ δουλεία καθέλκομαι· * ὅμως περιπαρέντα με * τοῖς πάθεσι βλέποντες, * δότε μοι χεῖρα πρὸς τρίβον * τὴν ἀνωτάτω με φέρουσαν, * τυχεῖν * σωτηρίας * ἐξαιτοῦντές μοι καὶ κάλλους * ἀρχαίαν εὕκλειαν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, έμοιον.

Αάμψον * τὸν φωτισμόν σου ἐμοὶ * τῷ ἐν τῷ σχότει * τῶν δεινῶν ἐνυπάρχοντι, * τὸ φέγγος * τῆς ἀληθείας * ἡ συλλαβοῦσα Θεὸν * χαὶ σαρχὶ τεχοῦσα, * Μητροπάρθενε· * βυθοῦ * ἀπογνώσεως * διὰ τάχους ἐξάγαγε, * χαὶ ἐπὶ πέτραν * ἀσφαλοῦς βιοτεύσεως * ἐπιστήριξον * τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα· * δίχασον τοὺς ἀπαύστως με * πολεμοῦντας Δαίμονας· * παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει * τῆς ταλαιπώρου χαρδίας μου, * ἐλπὶς * τῶν περάτων, * ἡ τῷ Κόσμῷ δωρουμένη * τὸ μέγα ἔλεος.

Απόστιχα Κατανυκτικά.

Κύριε, * άμαρτάνων οὐ παύομαι· * φιλανθρωπίας ἀξιούμενος * οὐ γινώσχω· * νίχησόν μου τὴν πώρωσιν, * μόνε 'Αγαθὲ, * χαὶ ἐλέησόν με.

Κύριε, * χαὶ τὸν θυμόν σου πτοοῦμαι, * χαὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι· * τίς ἐν διχαστηρίφ * τὸν διχαστήν οὐ πτοεῖται; * ἢ τίς ἰαθῆναι βουλόμενος * τὸν ἰατρὸν παροργίζει ὡς χάγώ; * Μαχρόθυμε Κύριε, * ἐπὶ τῆ ἀσθενεία μου σπλαγχνίσθητι, * χαὶ ἐλέησόν με. Μαρτυριχόν.

Των ἐπιγείων ἀπάντων * καταφρονήσαντες, * και των βασάνων ἀνδρείως * κατατολμήσαντες, * τῶν μακαρίων ἐλπίδων * οὐκ ήστοχήσατε, * ἀλλ' οὐρανῶν Βασιλείας * κληρονόμοι γεγόνατε, * πανεύφημοι Μάρτυρες: * ἔχοντες παἰρησίαν * πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, * τῷ Κόσμφ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... χαι νῦν.Θεοτοχίον.

Φοβερόν χαι παράδοξον * χαι μέγα το μυστήριον! * ο άχώ-

ТН ДЕТТЕРА ПРОІ.

ρητος ἐν γαστρὶ ἐχωρήθη, * καὶ ἡ μήτηρ μετὰ τὸν τόχον Παρθένος * πάλιν διέμεινε· * Θεὸν γὰρ ἐγέννησεν * ἐξ αὐτῆς σαρχωθέντα. * Αὐτῷ βοήσωμεν, * αὐτῷ τὸν ὕμνον εἴπωμεν, * σὺν 'Αγγέλοις ἀναμέλποντες· * "Αγιος εἶ, Χριστὸς ὁ Θεός· * ὁ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσας, δόξα σοι.

ᡐᢧᡗᠫᡆᡗᠲᡆᡗᠲᡆᡗᠲᡆᡗᠲᡆᡗᠲᡆᡗᢣᡆᡗᢣᡆᡗᢣᡆᡗᢣᡆᡗᢣᡆᡗᢣᡆᡗᢣᡆᡗᢣᡆᡗᢣ᠋ᠴᡗᢢ᠘᠋ᡬᢢ᠘ᡃᡭᡆᡗᠲᡆᡗᢣᡆᡗᡐᡆᡗᢣᡆᡗᢣᡆᡗ

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

EIZ TON OPOPON.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυχτιχά. ^{*}Ηχος πλ. α΄.

Κριτοῦ χαθεζομένου * χαὶ 'Αγγέλων ἐστώτων, * σάλπιγγος ἡχούσης * χαὶ φλογὸς χαιομένης, * τί ποιήσεις, ψυχή μου, * ἀπαγομένη εἰς χρίσιν; * τότε γὰρ τὰ δεινά σου παρίστανται, * τὰ χρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγχλήματα· * διὸ πρὸ τέλους βόησον· * Ο Θεὸς, ἰλάσθητί μοι * χαὶ σῶσόν με.

Ψυχή, τὰ ώδε πρόσχαιρα, * τὰ δὲ ἐχεῖ αἰώνια· * ὁρῶ τὸ διχαστήριον * χαὶ ἐπὶ θρόνου τὸν Κριτήν, * χαὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν· * λοιπὸν σπουδῆ ἐπίστρεψον· * ἡ χρίσις ἀσυγχώρητος.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

'Η θερμή προστασία * και άπροσμάχητος, * ή έλπις ή βεβαία * και άκαταίσχυντος, * τείχος σκέπη και λιμήν * τῶν προστρεχόντων σοι, * 'Αειπάρθενε ἀγνή, * τὸν Υἰόν σου και Θεὸν * ἰκέτευε σὺν 'Αγγέλοις * εἰρήνην δοῦναι τῷ Κόσμῳ, * και σω- • τηρίαν και μέγα ἕλεος.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα.

Πάντες άγρυπνήσωμεν, * χαὶ Χριστῷ ὑπαντήσωμεν * μετὰ πλήθους ἐλαίου * χαὶ λαμπάδων φαεινῶν, * ὅπως τοῦ νυμφῶνος ἔνδον ἀξιωθῶμεν· * ὁ γὰρ τῆς θύρας ἔξω φθανόμενος * ἄπραχτα τῷ Θεῷ χέχραγεν· Ἐλέησόν με.

Έν χλίνη χαταχείμενος * άμαρτημάτων πολλών, * συλουμαι την έλπίδα * της σωτηρίας μου· * ό γαρ υπνος της έμης ραθυμίας * προξενεί μου τη ψυχη τιμωρίαν· * άλλα σύ, ό Θεός, * ό τεχθείς έχ Παρθένου, * διέγειρόν με πρός την σην ύμνφδίαν, * ίνα δοξάζω σε.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

'Αγιωτέρα τῶν Χερουβὶμ, * ὑψηλοτέρα τῶν οὐρανῶν, * Πανύμνητε, Θεοτόχον * σὲ ἐν ἀληθεία ὑμολογοῦντες, * ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, * χαὶ εὑρίσχομεν ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν· *

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

διὸ μὴ παύση πρεσβεύουσα ὑπέρ ἡμῶν, * κραταίωμα και καταφυγή τῶν ψυχῶν ήμῶν.

> Μετά την γ'. Στιχολογίαν, έτερα. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ χριτήριον τρέμω * τὸ φοβερώτατον, * χαι Κριτοῦ τὴν διχαίαν * φρίττω ἀπόφασιν· * ή συνείδησις χαι γάρ * ἀει ἐλέγχει με· * τη άμελεία δε συζών * άπορω χαι δειλιώ· * πρεσβείαις ύμων άγίαις * έχλυτρώσασθε τοῦ πυρός με, * οἱ τοὺς πιστοὺς φρουροῦντες 'Αργάγγελοι.

Μαρτυριχόν.

Λάμπει σήμερον * ή μνήμη τῶν Αθλοφόρων· * ἔχει γὰρ χαὶ ούρανόθεν άπαύγασμα. * ό χορός των Αγγέλων πανηγυρίζει, * χαι των άνθρώπων το γένος συνεορτάζει· * διο πρεσβεύουσι τώ Κυρίφ * έλεηθηναι τάς ψυχάς ήμῶν.

Δόξα... χαι νύν. Θεοτοχίου. Τον συνάναρχου Λόγου.

Γαβριήλ σοι τὸ Χαΐρε * τὸ ἐπουράνιον * ἐπὶ γῆς παραδόξως * έναπεχόμισε * τὸν γὰρ ᾿Αγγέλων Ποιητὴν * ἐν σοι σαρχούμενον * όρῶν, τὸ μελώδημα χαράς * ἀναμέλπει σοι, * Σεμνή, * βροτούς δι' αύτοῦ διδάσχων, * ώς σύ μόνη χαρας αίτια * πασιν άνθρώποις πεφανέρωσαι.

Κανών Κατανυχτιχός, φέρων άχροστιγίδα.

Τον πολλά σοι πταίσαντα οίχτειρον, Λόγε.'Ιωσήφ. 81..... - 'Ωδή α'. 'Ηχος πλ. α'. Ο Ειρμός.

σωμεν τῷ Κυρίφ * τῷ ποιήσαντι * θαυμαστά τέρατα * έν . Α Ερυθρά θαλάσση * ώδην επινίχιον, * ότι δεδόξασται.

Τὸν ταῖς πολλαῖς ἀπάταις * ἐξελχόμενον * χαὶ δελεαζόμενον, * Χριστέ, τοῦ ἀλλοτρίου * ἐπίστρεψον, * οἴχτειρον, * ὡς παντοδύναμος.

Ο τοῦ χωφοῦ τὰ ὦτα * διανοίξας, Χριστὲ, * τῆς ψυχῆς μου, δέομαι, * χωφεύοντα τὰ ὦτα * διάνοιζον, ὅπως σου * τοὺς λόγους ένωτισθῶ.

Μαρτυριχά.

Νεοφανείς αστέρες * χρηματίζοντες * τοῦ Ἡλίου, Μαρτυρες, * του της διχαιοσύνης, * το σχότος σχεδάζετε * των χαρδιών ήμων.

Πεπυρωμένα βέλη * θείοις άνθραξι * τοῦ άγίου Πνεύματος * οι 'Αθληταί δειχθέντες * τὰ βέλη συντρίβουσι * πάντα τοῦ ὄφεως. Θεοτοχίον.

Πύλη της θείας δόξης, * μετανοίας μοι * πύλας άναπέτασον, * χαι έχ πυλών τοῦ "Αδου * ἐξάρπασον, δέομαι, * τὴν ταπεινήν μου ψυχήν.

As while .

ТН ДЕУТЕРА ПРОІ.

Κανών των Ασωμάτων, ου ή Ακροστιγίς.

Μέλος 'Αγγέλοις τὸ πέμπτον. Ποίημα Θεοφάνους.

Ο Ειρμός. "Ιππον και άναβάτην.

Μύσται τῆς Θεαρχίας * τῆς φωτοδότιδος, * ώς ταῖς ταύτης ἀχτῖσι * πρωτοφανῶς λαμπόμενοι, * φωτὶ χαταυγάζεσθαι * τὴν ψυχήν μου, * ἘΑγγελοι, τὸν Δεσπότην * χαθιχετεύσατε.

Έχοντες παρρησίαν * ώς θρόνω τω ύψηλω * παριστάμενοι, πάντας * τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντας ὑμᾶς * χινδύνων λυτρώσασθε, * Πρωτοστάται * τάξεως οὐρανίου, * ὦ 'Αρχιστράτηγοι.

Θεοτοχίον.

Λέλυται ή χατάρα, * ή λύπη πέπαυται· * ή γὰρ Εὐλογημένη * χαὶ Κεχαριτωμένη πιστοῖς * χαρὰν ἐξανέτειλεν, * εὐλογίαν * πᾶσιν ἀνθηφοροῦσα * Χριστὸν τοῖς πέρασι.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμές.

» πι τα έθνη * ο Θεός έβασίλευσεν· * ο Θεός χάθηται * έπι

- » L θρόνου άγίου αύτοῦ, * xai ψάλλομεν αὐτῷ * συνετῶς ὡς
- » Βασιλεί χαι Θεώ. Τροπάρια.

Σὺ ὁ μηδένα * ἀπολέσθαι βουλόμενος, * ἀγαθὲ Κύριε, * ἀπολλύμενον οἴκτειρον, * καὶ σῶσόν με ῥοπῆ, * Πανοικτίρμον, τοῦ ἐλέους σου.

Οτι ἐν γνώσει * καὶ ἀγνοία ἡμάρτηκα * σοὶ, Χριστὲ Κύριε, * τῷ πάντα γινώσκρντι, * προσπίπτω σοι βοῶν· * Δέξαι με ὦσπερ τὸν ᾿Ασωτον. Μαρτυρικά.

"Ινα τὴν ζώσαν * ἀμαρτίαν νεχρώσητε, * καὶ νεχρὸν, Μάρτυρες, * τὸν ἐχθρὸν ἀποδείξητε, * νεχρώσεως σωμάτων * ἐν τῆ γἦ οὐχ ἐφροντίσατε.

Πεποιχιλμένοι * τοῖς παθήμασι, Μάρτυρες, * χαὶ στολαῖς αἶμασι * βεβαμμέναις χοσμούμενοι, * τῷ πάντων Βασιλεῖ * στεφηφόροι νῦν παρίστασθε. Θεοτοχίον.

Παρθενομήτορ, * ή Θεὸν σωματώσασα, * τὰς φωνὰς πρόσδεξαι * τῶν βοώντων σοι πάντοτε, * χαὶ λύτρωσαι ήμᾶς * τῶν ποιχίλων περιστάσεων.

Κανών των Ασωμάτων. Ο πήξας * έπ' ούδενός.

Ο λόγφ * τούς χορευτάς τῶν ἄνω Δυνάμεων * σοφῶς ὑποστήσας, * τὴν σὴν χρηστότητα * τὴν ἀπειροδύναμον δειχνὺς, * τούτων ταῖς προστασίαις * τὴν Ἐχχλησίαν σου στερέωσον, * μόνε ἘΑγαθὲ χαὶ Φιλάνθρωπε.

Θεοτοχίον.

Σύ Μήτηρ * Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι * τοῦ τοὺς ἀσωμάτους * χοροὺς φωτίζοντος, * μίαν Θεαρχίαν ἐν τρισὶ * μέλπειν

ΗΧΟΣ ΠΔ. Α'.

άχαταπαύστως * άγιασμοῖς χαὶ χυριότησιν, * ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε. 'Ωδὴ δ'. Ο Είρμός.

» Μτά έργα * της οίχονομίας σου, Κύριε, * έξέστησαν * τὸν Προ-

» Ιφήτην 'Αββακούμ· * έξηλθες γαρ * είς σωτηρίαν λαού σου· *

τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.
 Τροπάρια.

Τὰ ἔργα, * ἄπερ ἐν τῷ βίφ ἐτέλεσα, * ὑπάρχουσι * χαλεπὰ καὶ πονηρά· * ἐξ ῶν, Χριστὲ * ὁ Θεὸς, λύτρωσαί με, * μετάνοιαν γνησίαν παρέχων μοι.

Απάσης * ἐντολῆς σεπτῆς χατεφρόνησα, * τὸν φόβον σου * παρωσάμενος, Χριστὲ, * καὶ δέδοικα * τὸ ἀλάθητόν σου βῆμα· * ἐν ῷ μὴ χαταχρίνης με, Εὕσπλαγχνε.

Μαρτυρικά.

Ιμάσι * πανταχόθεν ὄντως τεινόμενοι, * και μάστιξι * δαπανώμενοι σφοδρώς * και ὄνυξι * καταξεόμενοι, Λόγε, * οι 'Αθληταί σου πίστει ήγάλλοντο.

Σαλεύσαι, * 'Αθληται, ύμας θείας στάσεως * ούχ ζσχυσε * παντελώς ό πονηρός· * διό πολλών * σαλευομένων, γενναζοι, * στηρίγματα ένθέως έδείχθητε.

Θεοτοχίον.

Σαρχοῦται * ἐξ ἀγνῶν αἰμάτων σου Κύριος, * μετάνοιαν * τοῖς τιμῶσι σε διδούς, * Πανύμνητε, * τῆ σῆ χρηστῆ μεσιτεία, * ὡς εὐσπλαγχνος χαὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Κανών των Ασωμάτων. Την θείαν έννοήσας σου.

Αγγέλων ύποστήσας λαμπρότητας * θεουργιχαϊς μαρμαρυγαϊς * άγαθοδότως έλάμπρυνας, * ώς δυνατάς έν ίσχύι * τον λόγον σου πληρώσαι, Φιλάνθρωπε.

Γεώδη τῶν σωμάτων φρονήματα * ἀποβαλλώμεθα, πιστοὶ, * τῆ πολιτεία μιμούμενοι * τῶν ᾿Ασωμάτων τὰς τάξεις, * xαὶ νοῦν ἀναπτερώσωμεν πνεύματι.

Θεοτοχίον.

Γενοῦ μοι προστασία, Πανάμωμε, * χαταφυγή τε χαὶ λιμὴν, * παθῶν τὴν ζάλην διώχουσα, * ή τὰς ᾿Αγγέλων χορείας * τῷ χάλλει ἀσυγχρίτως νιχήσασα.

Οδή ε΄. Ο Ειρμός.

» Το φώς το άληθινον, Χριστε ο Θεος, * προς σε ορθρίζει το

» πνεῦμά μου ἐχ νυχτός· * ἐπίφανον ἐπ' ἐμὲ τὸ πρόσωπόν σου. Τροπάρια.

'Ανάνηψον, ψυχή, ἀνάνηψον ὑπνου * βαρέος τῆς ἐμῆς δεινῆς ἀμαρτίας, * xαὶ μετανοίας φωτὶ περιαυγάζου.

Paracleticus.

Νεώσωμεν την ψυχην δι' ἐμμελείας, * χαι χατανύξεως ὄμβροις ἀρδευθῶμεν, * ὅπως βλαστήσωμεν μετανοίας στάχυν. Μαρτυριχά.

Τοῖς ἀνθραξι στομωθέντες τῆς ἀγάπης * οὐρανοχάλχευτα ξίφη, ᾿Αθλοφόροι, * ἐδείχθητε δυσμενῶν χόπτοντες στίφη.

'Αδούλωτοι τῷ ἐχθρῷ γεγενημένοι, * χατεδουλώσατε τοῦτον, 'Αθλοφόροι, * χαὶ γνήσιοι τοῦ Χριστοῦ ὥρθητε φίλοι.

Θεοτόχίον.

Παρθένε, έν γυναιξιν εύλογημένη, * τὰ σὰ ἐλέη παράσχου τῷ λαῷ σου· * τοῦ Ἐλεήμονος γὰρ ἐδείχθης Μήτηρ.

Κανών τῶν Ασωμάτων. Ο ἀναβαλλόμενος.

Έπιπορευόμενοι * τῆς γῆς τὰ πέρατα, * τὰς τοῦ Δεσπότου * εὐ-Εργεσίας * τοῖς πιστοῖς χομίζετε, * χαὶ περιφρουρεῖτε, πανένδοξοι 'Αρχάγγελοι.

Λόγφ σου πειθόμενοι, * Λόγε Θεοῦ xαὶ Πατρὸς, * τῆς οὐρανίου * ταξιαρχίας * οἱ χλεινοὶ Διάχοσμοι * τῷ τῆς σῆς λαμπάδος * φωτὶ περιαυγάζονται. Θεοτοχίον.

Ολην μου την ἔφεσιν * πρὸς σὲ μετάστησον, * τῆς ὑπὲρ λόγον * ἐπιθυμίας * γλυχασμὸν ἡ φέρουσα * τοῖς σὲ Θεοτόχον * ἀγνὴν ἐπιγινώσχουσι.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Τοῦ χήτους * τὸν Προφήτην ἐλυτρώσω, * ἐμὲ δὲ * ἐχ βυθοῦ

» L άμαρτημάτων * άνάγαγε, Κύριε, * xai σῶσόν με.

Τροπάρια.

Ούχ ἕστιν * ἐν τῷ βίφ ἀμαρτία, * ην μόνος * οὐχ ἐτέλεσα ό τάλας· * μόνε 'Αναμάρτητε, * οἰχτείρησόν με.

Ιστίφ * πτερωθώμεν προθυμίας, * και όρμφ * σωτηρίου μετανοίας * προφθάσωμεν απαντες, * όπως σωθείημεν.

Μαρτυρικά.

Κηρύχων * 'Αποστόλων, καὶ Μαρτύρων * τοῖς ἄθλοις * καταυγάζεται ἡ Κτίσις· * δι' ὦν ἡμᾶς φώτισον, * Φιλάνθρωπε.

Τὰ σχεύη * τὰ χωρήσαντα τὴν αἰγλην * τῆς θείας * χαὶ σεπτῆς φωτοδοσίας, * τοὺς Μάρτυρας ἅπαντες * τιμήσωμεν.

Θεοτοχίον.

Παρθένε, * τῶν πιστῶν ἡ προστασία, * ῥυσθη̈ναι * ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας * δυσώπει τὸν Κύριον * τοὺς δούλους σου.

Κανών τῶν Άσωμάτων. Μαινομένην χλύδωνι.

Γερώς χοσμούμενοι, * τῶν ἀΑγγέλων * δήμοι ἐχλεχτοὶ, * φωτοδότοις λάμψεσι φαιδρύνεσθε, * τὰς θεουργοὺς * ἐχφαντορίας μιμούμενοι.

Θεοτοχίον.

Συνέλαβες, "Αχραντε, * τὸν τῶν ὅλων * Κτίστην xαὶ Θεὸν, * ὅν σὺν τρόμφ βλέπουσι γηθόμενοι * πανευλαβῶς * παρεστηχότες οἱ "Αγγελοι.

'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός.

» Τι ύλογητός εί, ό Θεός, * ċ βλέπων ἀβύσσους, * xai ἐπὶ θρό-

Σνου δόξης χαθήμενος, * ο υπερύμνητος χαι υπερένδοξος. Τροπάρια.

Εύλογητός εί, * ό Θεός, * ό δι' εύσπλαγχνίαν * μετανοοῦντας πάντας δεχόμενος, * ό ὑπερύμνητος χαὶ ὑπερένδοξος.

Ιασαι, εύσπλαγχνε Σωτήρ, * τὰ πολλά μου πάθη, * ὁ τὴν ἐμὴν γινώσχων ἀσθένειαν, * ὁ ὑπερύμνητος χαὶ ὑπερένδοξος. Μαρτυριχά.

'Ρώμη τη θεία χρατυνθείς, * χορὸς 'Αθλοφόρων * τοὺς δυσμενεζς βοῶν χατεπάλαισεν· * Ο ὑπερύμνητος χαὶ ὑπερένδοξος.

Ο ένισχύσας τοὺς σοφοὺς * Ἀθλοφόρους, Λόγε, * ὑπενεγχεῖν πολύπλοχα βάσανα, * δεήσεσιν αὐτῶν πάντας οἰχτειρον.

Θεοτοχίον.

Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ μήτραν Παρθένου * χαθυποδὺς χαὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον, * ὁ ὑπερύμνητος χαὶ ὑπερένδοξος.

Κανών των Ασωμάτων. Ο ύπερυψούμενος.

Τ ήν άπειροδύναμον * άναφαίνων δύναμιν, * ύμας, Αρχιστράτηγοι, * Χριστός ύπεστήσατο, * διδάξας άναμέλπειν Ο Θεός, εύλογητός εί.

Ο πληθὺν ἀμέτρητον * Ασωμάτων τάξεων * χοσμῶν ἀγαθότητι, * πιστῶν τὰ συστήματα * ἀξίωσον ὑμνεῖν σοι· * Ο Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ. Θεοτοχίον.

Πάθεσι χλονούμενον * σύ με νῦν στερέωσον, * ἡ πασι πηγάσασα * πιστοῖς τὴν ἀπάθειαν * τοῖς πίστει μελφδοῦσιν· * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. ΄Ωὃὴ ή΄. Ὁ Εἰρμός.

» Τ ον Ποιητήν της Κτίσεως, * ον φρίττουσιν Αγγελοι, * ύμνει-. Τ τε, λαοι, * χαι ύπερυψουτε * είς πάντας τούς αιώνας.

Τροπάρια.

Νεχρόν ταζς παραβάσεσι * γενόμενον, Κύριε, ζώωσον, * ίνα σε δοξάζω * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαμπρύνας μετανοία με * σχότους άμαρτίας ρύσαι, Κύριε, * ίνα σε δοξάζω * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυριχά.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες * τὴν φλόγα τῆς πλάνης χατεπάτησαν, * δρόσον οὐρανόθεν * λαβόντες παραδόξως.

ТН ДЕТТЕРА ПРОІ.

Γη ώσπερ πίων, "Αγιοι, * στάχυν άληθως έχατοστεύοντα * τῷ ἀγωνοθέτῃ * Χριστῷ χαρποφορεῖτε.

Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ Θεὸς ἀνέτειλε, * χαὶ θεογνωσία χατελάμπρυνε * τοὺς ἐσχοτισμένους, * πανύμνητε Παρθένε.

Κανών τῶν Ασωμάτων.

Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

"Ε λχει με τὰ νῦν * τοὺς τῶν ᾿Αγγέλων δήμους * ὑμνῆσαι τοῖς ἄσμασι * χαρδίας ἔφεσις, * οἰσπερ συμμέλπω· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μύσται της απλης * χαὶ τρισηλίου αἰγλης, * σωθηναι πρεσβεύσατε * τοὺς πίστει μέλποντας * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Πύλη τοῦ Φωτὸς, * Παρθενομῆτορ Κόρη, * φωτί σου καταύγασον * τούς σοι προστρέχοντας[•] * σὺ γὰρ ὑπάρχεις * ἐλπὶς καὶ προστασία, * μόνη Παναγία, * ἀεὶ εὐλογημένη.

'Ωδή θ'. Ο Εφμός.

» 📢 έ την μαχαρίαν έν γυναιξί * χαι εύλογημένην ύπο Θεου *

» 🚄 τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος * ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

^αΙλεως γενοῦ μοι, Κύριε, * ἄμετρα ἀφρόνως πταίσαντι, * xai τῆς σῆς Βασιλείας, * Λόγε, χαταξίωσον.

Ως τοὺς Νινευίτας ἔσωσας * πάλαι μεταγνόντας, μόνε Σωτὴρ, * xai ἡμᾶς σε ὑμνοῦντας * σῶσον τῷ ἐλέει σου.

Μαρτυριχά.

Σάρχα παραδόντες πάσαις πληγαζς * ἄπληγον ἐσώσατε ψυχὴν, * 'Αθλοφόροι Κυρίου, * θείας δόξης μέτοχοι.

'Ημεροφαείς ἀστέρες ἐν γῆ * πάντων χαταυγάζοντες τὰς ψυχὰς, * 'Αθλοφόροι, τοῦ πάντων * Κυρίου ἀνεδείχθητε.

Θεοτοχίον.

Φέρεις, ώσπερ θρόνος Πύρινος, * νεύματι τον πάντα φέροντα, * χαι θηλάζεις, Παρθένε, * τον πάντα διατρέφοντα.

Κανών τών Ασωμάτων. Ησαία, χόρευε.

Τών ταγμάτων έξαρχοι * πεφυχότες * τών 'Αγγελιχών, * φαιδρότατε Μιχαήλ, * θετε Γαβριήλ, * τῆς θείας σαρχώσεως * παναληθής * χῆρυξ γεγονώς, * πάντας φρουρήσατε * τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς, ἕνδοξοι.

Ο πλουσίαις δόσεσιν * υπερχέων * σοῦ τὸν θησαυρὸν, * ὁ τάξεις παραγαγών * τὰς Αγγελικάς, * μεθ ων ἐλευσόμενος * οἰα

Κριτής * πάντων και Θεός, * φείσαι μου, Δέσποτα, * προσφυγόντος τῷ ἐλέει σου. Θεοτοχίον.

Νοερώς 'Αρχάγγελοι, * Έξουσίαι, * Θρόνοι, Χερουβίμ, * Δυνάμεις καί Σεραφίμ, * Αγγελοι φαιδροί, * Αρχαί, Κυριότητες * τῷ σῷ Γίῷ, * ἄχραντε Σεμνή, * τρόμφ λατρεύουσι, * Θεοτόκε παμμακάριστε.

'Απόστιγα τῶν Αἴνων, Κατανυχτιχά.

Οίμοι! * τί ώμοιώθην έγώ τη ακάρπφ συκη, * και πτοούμαι την κατάραν * σύν τη έκκοπη; * αλλ', έπουρανιε γεωργε Χριστε ό Θεός, * την χερσωθείσαν μου ψυχην * καρποφόρον ανάδειξον, * και ώς τον * Ασωτον υίον δέξαι με * και έλέησόν με.

Τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου * πάριδε, Κύριε, * ὁ ἐx Παρθένου τεχθεἰς, * xαὶ πάσας ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου, * λογισμόν μοι παρέχων ἐπιστροφῆς * ὡς μόνος φιλάνθρωπος, δέομαι, * xαὶ ἐλέησόν με. Μαρτυριχόν.

Εύλογημένος ὁ στρατὸς * τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· * εἰ γὰρ
 καὶ γηγενεῖς * ὑπῆρχον οἰ 'Αθλοφόροι, * ἀλλὰ ἀγγελικὴν ἀξίαν *
 ἔσπευδον φθάσαι, * τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, * καὶ διὰ τῶν
 παθημάτων * τῆς τῶν 'Ασωμάτων ἀξίωθέντες τιμῆς. * Εὐχαῖς
 αὐτῶν, Κύριε, * κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα σου ἕλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Παῦσον τὸν πόνον * τῆς πολυστενάχτου ψυχῆς μου, * ἡ παύσασα πᾶν δάχρυον * ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· * σὺ γὰρ βροτῶν τὰς ὀδύνας διώχεις, * ἀμαρτωλῶν τὴν χατήφειαν λύεις· * σὲ πάντες χεχτήμεθα * ἐλπίδα χαὶ στήριγμα, * Παναγία Μητροπάρθενε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς΄.

Ο Ληστής έν τῷ σταυρῷ * Θεὸν είναί σε πιστεύσας, Χριστὲ, * ώμολόγησέ σε * εἰλιχρινῶς ἐχ χαρδίας, * Μνήσθητί μου, Κύριε, βοῶν, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Ψυχοφθόροι με λησται * όδῷ τοῦ βίου συναντήσαντες * χατεπλήγωσάν με· * άλλὰ τῆ σῆ εὐσπλαγχνία * νῦν προστρέχω· Ιασαι, Χριστὲ, * χαι σῶσόν με, δέομαι.

Επουράνιοι Χοροί * υμνολογοῦσί σε τὸν πάντων Θεόν * τούτων, Δέσποτα, ἰεραῖς μεσιτείαις * τὰ πολλά μου πάριδε χαχὰ, * χαὶ σῶσόν με, δέομαι· Μαρτυριχόν.

Τών 'Αγγέλων τοϊς χοροϊς * συναριθμούμενοι, Χριστοῦ 'Αθληταὶ, * xαὶ πληρούμενοι φωτισμοῦ ἀνεσπέρου, * τὰ δυσώδη πάθη τῆς ἐμῆς * xαρδίας μειώσατε.

Δόξα.

Μετά δόξης, ὦ Τριάς, * ταῖς τῶν ἀΥγέλων ὑμνουμένη φωναῖς, τὴν χεχαχωμένην * ἐχ τῶν Δαιμόνων ψυχήν μου * σῷ ἐλέει ὅλην ὑγιῆ * ἀνάδειξον, δέομαι.

Και νῦν. Θεοτοχίον.

Η δι' Αγγέλου τὴν χαρἀν * ἐν τῆ νηδύι δεξαμένη, Αγνὴ, * σχυθρωπάζουσαν πονηραῖς ἐργασίαις * τὴν ψυχήν μου πλήρωσον χαρᾶς, * πρὸς φῶς ὁδηγοῦσά με.

τη δεγτερά εύπερας.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἡχος πλ. α΄. Χαίροις * ἀσκητικῶν.

Α υσον * μου τῆς Χαρδίας, Σωτήρ, * τὴν ἐχ Δαιμόνων * γενομένην μοι πώρωσιν, * χαὶ δός μοι * δαχρύων ὄμβρους * τῆς μετανοίας, ὡς ἀν * τὰ πολλὰ θρηνήσω * μοῦ ἐγχλήματα, * χαὶ πῶν * τὸ ῥυπαῖνον * τὸν λογισμόν μου ῥυφθήσωμαι, * χαὶ τοῦ τῆς λήθης * σχοτασμοῦ λυτρωθήσωμαι, * χαὶ ἀρθήσωμαι * πρὸς χαλῶν Χατανόησιν· * πρόσχες μοι χαὶ εἰσάχουσον, * ἰλάσθητι, Κύριε, * χαὶ τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου * τῶν τυραννούντων ἀπάλλαζον * παθῶν, * ὅπως εῦρω * ἐν σοὶ ἄνεσιν, χαὶ πράττω * τὰ σὰ θελήματα.

Χείλη * μεμολυσμένα χινῶ * χαὶ ὑυπαρὰς * χεῖρας πρὸς σὲ, 'Ππεράγαθε, * χαρδίαν * συγχεχωσμένην * τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς, * ὀφθαλμοὺς τυφλώττων * ὁ πανάθλιος, * ψυχὴν * περιφέρω * ἐσχοτισμένην τοῖς πάθεσι, * χαὶ ταῖς ἀτόποις * ἡδοναῖς ὁ παμβέβηλος * συγχαλύπτομαι, * χαὶ οὐχ ἔχω ἀνάνευσιν· * ἔχτεινον τὰς ἀχράντους σου * παλάμας, Φιλάνθρωπε· * σῶσόν με, Σῶτερ, βοῶ σοι, * χαὶ μολυσμοῦ ἀποχάθαρον * πολλῶν * ἐγχλημάτων * χαὶ δεινῶν ἐπερχομένων, * ὡς πολυεύσπλαγχνος.

Ψύξον * τοὺς ἀχετοὺς, Ἱησοῦ, * τοὺς θολεροὺς, * xai τοὺς χειμάρμους ἀνάστειλον, * xai ὅμβρους * πολλῶν δαχρύων * ἐν xaτανύξει ψυχῆς, * 'Αγαθὲ, παράσχου * τῆ χαρδία μου· * ἰδοὺ * ἀπεμάχρυνα * ἀπὸ σοῦ ὡς ὁ ᾿Ασωτος, * xai ἐγυμνώθην * ἀπὸ πάσης θελήσεως * σῆς χρηστότητος, * πολυέλεε Κύριε· * ἡμαρτον, μὴ παρίδης με, * μὴ λάβῃ με τέλεον * ὥσπερ ὑπεύθυνον ὄντα * ὁ ἀλαζών xai παμπόνηρος * ἐχθρὸς, * ἀλλὰ τάχει * τῆς αὐτοῦ με τυραννίδος, * Δέσποτα, λύτρωσαι.

Στιχηρά τοῦ Προδρόμου, ὄμοια.

Ρεύμα * σφοδρόν και πάνυ δεινόν * της καταιγίδος * τών πα-

θών τη χαρδία μου * ἐχύθη, * χαὶ χαταχλύζει, * χαὶ εἰς βυθὸν ζοφερὸν * συνωθεῖ ἀτόπου * ἀπογνώσεως· * αὐτὸς * ἀοράτῳ * ἐπιστασία σου φάνηθι, * χαὶ τη ἰσχύῖ * της σεπτης συμπαθείας σου * τοῦτο ξήρανον, * χαὶ εἰς τέλος ἀφάνισον, * ῥεῖθρά μοι παρεχόμενος * πλημμύρη, ἀοίδιμε, * τὰ χαταρδεύοντα φρένας * χαὶ νοῦν χαὶ ἔννοιαν ἅπασαν· * δι' ὦν * ἐκβλαστάνειν * ἰλασμὸν χαὶ σωτηρίαν * δίδου μοι, Πρόδρομε.

Ολην * μου τὴν χαρδίαν, Σοφὲ; * χαὶ τὴν διάνοιαν * ἐν σοὶ ἀνατέθειχα· * γενοῦ μου * θερμὸς προστάτης, * χαὶ σωτηρίας ἐλπὶς, * βοηθὸς χαὶ φύλαξ * χαὶ χραταίωμα, * φρουρὸς * ἀσφαλέστατος, * χυβερνήτης πανάριστος, * λιμὴν χαὶ τεῖχος, * ἐχ χινδύνων ῥυόμενος, * ἐξ ἐχθρῶν δεινῶν * ἀφαρπάζων με, Πρόδρομε· * ἔχεις, παμμάχαρ, ἀμέτρους * τοὺς οἰχτιρμοὺς χαὶ συμπάθειαν· * δί ῶν * σχέπε, φρούρει, * διαφύλαττε, διδούς μοι * τὸ μέγα ἕλεος.

Δός μοι * χατατρυφήσαι τής σής * εὐπρεπεστάτης * χαὶ λαμπρᾶς ὡραιότητος, * χαθάρας * τὸν ῥύπον πάντα * τῆς ἐμπαθοῦς βιοτῆς * διὰ μετανοίας * χαὶ δαχρύων μου· * χαὶ γὰρ * σὐ ἐπίστασαι * τῆς ψυχῆς μου τὸν ἔρωτα, * τὸν θεῖον πόθον, * χαὶ τὸ φίλτρον τὸ ἄμετρον, * ὅπερ χέχτημαι * μεγαλύνων σε, Πρόδρομε· * πλήρωσόν μου τὴν ἔφεσιν, * χἂν μέγα τὸ αἰτημα, * χἂν ὑπερβαίνη τὰ μέτρα * τῆς ταλαιπώρου ἀξίας μου, * Χριστὸν * ixετεύων * τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ * μέγα ἔλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, ζμοιον.

Στήσον * τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν, * τῆς ἀμαρτίας * μοῦ τὸ πέλαγος ξήρανον * τῷ ῥείθρῷ * τῆς σῆς πρεσβείας, * xai πρὸς λιμένα Θεοῦ * θείων θελημάτων * ἐγχαθόρμισον · * ἐχθροὺς * xaθ č κάστην * τοὺς τὴν ψυχήν μου ἐχθλίβοντας, * xai ταῖς ἀτόποις * ἡδοναῖς ἐχταράττοντας * χαταπόντισον * ἀπωλείας εἰς βάραθρα · * πλήρωσον εἰφροσύνης * xai χαρᾶς τὴν χαρδίαν μου, * λῦσον τὸ νέφος, βοῶ σοι, * τῆς ἀθυμίας μου, Πάναγνε, * Χριστὸν * δυσωποῦσα * τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῷ * τὸ μέγα ἔλεος.

Απόστιχα Κατανυχτιχά.

Κύριε, * άμαρτάνων οὐ παύομαι, * φιλανθρωπίας ἀξιούμενος οὐ γινώσχω· * νίχησόν μου τὴν πώρωσιν, * μόνε 'Αγαθὲ, χαὶ ἐλέησόν με.

Κύριε, * χαὶ τὸν θυμόν σου πτοοῦμαι, * χαὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι· * τίς ἐν διχαστηρίφ * τὸν διχαστὴν οὐ πτοεῖται; * ἢ τίς ἰαθῆναι βουλόμενος * τὸν ἰατρὸν παροργίζει ὡς χἀγώ; * Μαχρόθυμε Κύριε, * ἐπὶ τῇ ἀσθενεία μου σπλαγχνίσθητι, * χαὶ ἐλέησόν με.

ТН ТРІТН ПРОІ.

Μαρτυρικόν.

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως * περιβαλλόμενοι, * xaì τῷ τύπφ τοῦ Σταυροῦ * ἐαυτοὺς διαναστήσαντες * πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως * ἀπηυτομόλησαν, * xaì Διαβόλου τὴν πλάνην * xaì τὸ θράσος xατήργησαν * οἱ [°]Αγιοί σου, Κύριε· * Αὐτῶν ταῖς ixeσίαις, * ὡς παντοδύναμος Θεὸς, * τῷ Κόσμῷ τὴν εἰρήνην xατάπεμψον, * xaì ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Μαχαρίζομέν σε, * Θεοτόχε Παρθένε, * χαὶ δοξάζομέν σε * οἰ πιστοὶ χατὰ χρέος, * τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, * τὸ τεῖχος τὸ ἄἰρἡηχτον, * τὴν ἀἰῤαγῆ προστασίαν, * χαὶ χαταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

1 . Date & B. B. A. B. A

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΙ. εις τον ορθρον.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά. Ἡχος πλ. α΄.

Κριτοῦ χαθεζομένου * χαὶ ᾿Αγγέλων ἐστώτων, * σάλπιγγος ἠ-Χρούσης * χαὶ φλογὸς χαιομένης, * τί ποιήσεις, ψυχή μου, * ἀπαγομένη εἰς χρίσιν; * τότε γὰρ τὰ δεινά σου παρίστανται, * τὰ χρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγχλήματα· * Διὸ πρὸ τέλους βόησον τῷ Κριτῆ· * Ὁ Θεὸς, ἰλάσθητί μοι, * χαὶ σῶσόν με.

Ψυχή, * τὰ ώδε πρόσχαιρα, * τὰ δὲ ἐχεῖ αἰώνια· * ὁρῶ τὸ διχαστήριον * χαὶ ἐπὶ θρόνου τὸν Κριτὴν, * χαὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν· * λοιπὸν σπουδῆ ἐπίστρεψον· * ἡ χρίσις ἀσυγχώρητος.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ή τὸ ἄνθος τὸ θεῖον * ῥίζα βλαστήσασα, * κιβωτὲ καὶ λυχνία * καὶ στάμνε πάγχρυσε, * ἀγία τράπεζα Χριστὸν * τὸν ἄρτον ζωῆς φέρουσα, * ὡς Υἰόν σου καὶ Θεὸν * ἐκδυσώπησον αὐτὸν * σὺν τῶ ἀγίφ Προδρόμφ, * τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι * τοὺς Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα.

Θρήνησον, ψυχή μου, * τὴν ἐαυτῆς ῥαθυμίαν· * θέλησον λοιπὸν * πρὸ τελευτῆς ἐπιστρέψαι, * θορύβων ἀπόστηθι βιωτιχῶν, * Θεῷ προσχολλήθητι τῷ ἀγαθῷ· * χαὶ σώσει σε * ὡς μόνος φιλάνθρωπος. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Την φωνην τοῦ Κυρίου * τοῦ ἀρχιποίμενος * ἀχουσώμεθα πάντες * οἱ ἀμαρτήσαντες· * δι' ήμᾶς γὰρ ἐπὶ γῆς * σαρχὶ ἐπέφανεν, * εἰς μετάνοιαν χαλῶν * τοὺς χατ' ἐμὲ ἀμαρτωλούς· * ΘαρΗΧΟΣ ΙΙΛ. Α'.

σείτε xal μή θροείσθε· * μιχρός γάρ έστιν ό χόπος, * άλλὰ γλυχεία ή άνταπόδοσις.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα * τὸ τῆς συλλήψεως, * xαὶ ὁ ἄφραστος τρόπος * ὁ τῆς xuήσεως * ἐν σοὶ ἐγνώσθη ἀληθῶς, * ὡ 'Αειπάρθενε· * xαταπλήττει μου τὸν νοῦν * xαὶ ἐξιστᾶ τὸν λογισμὸν * ἡ δόξα σου, Θεοτόχε, * τοῖς πᾶσιν ἐφηπλωμένη * πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετά τήν γ΄. Στιχολογίαν, έτερα.

Τόν συνάναρχον Λόγον.

Ελισάβετ στειρώσεως * ήλευθέρωται, * ή Παρθένος δὲ πάλιν * παρθένος ἐμεινεν, * ὅτε φωνῆ τοῦ Γαβριὴλ * γαστρὶ συνέλαβεν· * ἀλλ ἐν νηδύ προσχιρτῷ * τὸν ἐν γαστρὶ παρθενιχῆ * Θεὸν προγνοὺς χαὶ Δεσπότην * ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρχούμενον. Μαρτυριχόν, ὅμοιον.

Τῶν ἀγίων Μαρτύρων * τὰ χατορθώματα * οὐρανῶν αἰ Δυνάμεις * ὑπερεθαύμασαν, * ὅτι ἐν σώματι θνητῷ * τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν * τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ * ἀγωνισάμενοι χαλῶς * ἐνίχησαν ἀοράτως· * χαὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῷ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Μητερ Θεού Παναγία, * τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, * ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαόν σοῦ * συνήθως χραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς· * 'Αντιτάχθητι αἰσχροῖς * χαὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, * ἰνα βοῶμέν σοι· * Χαῖρε, 'Αειπάρθενε.

Κανών Κατανυχτιχός, ού ή άχροστιχίς, άνευ των Θεοτοχίων.

Ίλασμον[ήμιν,] Χριστέ, πταισμάτων δίδου. Ιωσήφ.

'Δόἡ α΄. Ήχος πλ. α΄. Ο Εἰρμός.

Γ ήν, έφ' ήν οὐχ ἕλαμψεν, * οὐχ εἰδεν ήλιός ποτε· * ἄβυσ Γ σον, ήν οὐχ ἑώραχε γυμνήν * τὸ χῦτος οὐρανοῦ * ἰσραήλ
 διώδευσεν * ἀβρόχως, Κύριε· * χαὶ εἰσήγαγες αὐτὸν * εἰς ὅρος
 ἀγιάσματος * ἄδοντα, ψάλλοντα * ἐπινίχιον ψδήν.

Τροπάρια.

Ίλασμόν μοι δώρησαι * τῶν πεπραγμένων μοι, Σωτήρ, * καὶ ἀνες μοι πρὸ τοῦ ἔνθεν ἀπελθεῖν· * καθάρισον πολλῆς * σηπεδόνος, Κύριε, * ὁ καθαρίσας λεπρούς· * καὶ ἀξίωσον κἀμὲ * ἀμέμπτως παραστῆναί σοι * μέλλοντι ἔρχεσθαι * κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Λήμην, ή περίχειται * τοῖς τῆς ψυχῆς μου ὀφθαλμοῖς, * χωλύουσαν μὴ ὀραν σου τὰς αὐγὰς, * ἂς ἐπιφανεἰς * ἐφ' ἡμας ἐξήπλωσας, * "Ηλιε ἄδυτε, * ταύτην χάθαρον, Σωτήρ, * χαὶ δίδου ἐνοπτρίζεσθαι, * Κύριε εὖσπλαγχνε, * τῶν χαρίτων σου τὰ φῶς.

Paracleticus.

Μαρτυρικά.

Αγρυπνοι γενόμενοι * τών προσταγμάτων τοῦ Χριστοῦ * φύλαχες, ἐχοιμίσατε ἐχθροῦ * χαχίαν ἄπασαν, * 'Αθληταὶ μαχάριοι· * διὸ βαρούμενον * ὕπνφ τῶν ἀμαρτιῶν * πρὸς μετανοίας, δέομαι, * θείαν ἐγρήγορσιν * διεγείρατε χὰμέ.

Σαρχί συμπλεχόμενοι * τῷ πολεμήτορι ἐχθρῷ, * Μάρτυρες, ἐτροπώσασθε αὐτὸν * τῷ ὅπλῷ τοῦ Σταυροῦ, * χαὶ αἰμάτων ῥεύμασι * χατεποντίσατε· * χαὶ στεφάνους ἐχ Θεοῦ * τῆς νίχης ἐχομίσασθε, * ἄδοντες, ψάλλοντες * ἐπινίχιον ῷδήν.

Θεοτοχίον.

Ρύσαι συνηθείας με, * άγνη Παρθένε, πονηρας. * στήριξον έπὶ πέτραν ἐντολῶν * περιτρεπόμενον * μεθοδείαις, Δέσποινα, * τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ. * xαὶ ἀξίωσον xἀμὲ * Χριστῷ εὐαρεστῆσαι xαλῶς * ặδοντα, ψάλλοντα * ἐπινίχιον ῷδήν.

Κανών τοῦ τιμίου Προδρόμου, οὐ ή ἀχροστιχίς.

Βαπτιστά, τήνδε την παράχλησιν δέχου. 'Ιωσήφ.

Ο Ειρμός. "Ιππον και άναβάτην.

Βίον χαθηγνισμένον * ζωήν τε ἄϋλον * ἐπεδείξω, Προφήτα, * ἐν Βύλιχῷ τῷ σώματι· * διὸ δυσωποῦμέν σε, * μιμητάς σου * ἔργασαι τοὺς ἐν πίστει σε * μαχαρίζοντας.

^{*} Αβυσσον χαταδύσας * της εύσπλαγχνίας Χριστον * ποταμίοις έν ρείθροις, * αὐτον δυσώπει, Πρόδρομε, * ξηραναι τὴν ἀβυσσον * τῶν χαχῶν μου, * δέομαι, χαὶ φωτίσαι μου * τὴν διάνοιαν.

Πρόδρομε τοῦ Σωττρος, * τῆς μετανοίας μοι * ἀφορμὰς προξενήσας, * χατάνυξιν δοθῆναί μοι * βορβόρου με πλύνουσαν * ἀμαρτίας * αἰτησαι τὸν Φιλάνθρωπον, * ἰχετεύω σε. Θεοτοχίον.

Τέτοχας ἀποἰρἡτως * ώδίνων ἀνευθεν, * ὃν Πατὴρ πρὸ αἰώνων * ἀἰρἐεύστως ἀπεγέννησε, * πανύμνητε Δέσποινα · * ὃν δυσώπει * σώζεσθαι πάσης βλάβης * τούς σοι προστρέχοντας.

Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

Σαλευομένην * την χαρδίαν μου, Κύριε, * τοις χύμασι του
 Σβίου στερέωσον, * εἰς λιμένα εὐδιον * χαθοδηγῶν ὡς Θεός.

Τροπάρια.

Μετανοείν σοι * τῷ Θεῷ ἐπαγγέλλομαι, * χαὶ πάλιν ἀμαρτάνω· τί γένωμαι; * πῶς σοι ἐποφθήσωμαι, * ἡνίχα χρίνῃς τὴν Υῆν;

Οτι ἐν γνώσει * χαὶ ἀγνοία ἀμάρτηχα, * τῷ πάντα γινώσχοντι προσέρχομαι * χαὶ βοῶ σοι· Δέξαι με,* ὥσπερ τὸν *Ασωτον. Μαρτυριχά.

Νενεχρωμένω * λογισμώ οι παράνομοι * τοὺς τὴν ζωὴν ποθοῦντας ἠχίζοντο * νιχηφόρους Μάρτυρας * ὀμολογοῦντας Χριστόν.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Χοροί Μαρτύρων * τοῖς χοροῖς ἠριθμήθησαν * τῶν νοερῶν 'Αγγέλων, ἰσάγγελοι * γεγονότες χάριτι * τοῦ θείου Πνεύματος.

Θεοτοχίον.

Τῆς μετανοίας * πύλας νῦν μοι ὑπάνοιξον,* πύλη φωτὸς, Παρθένε, καὶ εἴσοδον * τῶν παθῶν ἀπόχλεισον * τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς. Κανών τοῦ Προδρόμου. Ὁ πήξας * ἐπ' οὐδενός.

Τάσεις * τοϊς προσιούσι πίστει τῷ οἰχφ σου, * θαυμαστὲ Προ-Τφῆτα, πηγάζων πάντοτε, * ἰασαι τὰ πάθη τῆς ἐμῆς * χαρδίας, δυσωπῶ σε, * τὰ παναθλίως συμφυέντα μοι * ἐξ ἀπροσεξίας, · πανόλβιε.

Στενάζω * και όδυρμοζς συνέχομαι πάντοτε, * έννοῶν τὸ βῆμά σου τὸ ἀδέκαστον, * μόνε δικαιότατε Κριτά· * ἐν ῷ με iκεσίαις * τοῦ Βαπτιστοῦ σου ἀκατάκριτον, * Κύριε Θεέ μου, συντήρησον.

Της νέας * χαι παλαιάς μεσίτης γενόμενος,* μεσιτείαις θείαις, ενδοξε Πρόδρομε, * πεπαλαιωμένον με πολλαζς, * βοῶ σοι, ἀμαρτίαις * τη μετανοία χαινοποίησον, * ὅπως ἐν αἰνέσει γεραίρω σε. Θεοτοχίον.

'Αγία * Παρθενομήτορ, μόνη Πανύμνητε, * ἐγκλημάτων μώμου ήμας ἀπάλλαξον, * φώτισον ήμῶν τὸν λογισμὸν, * ἀγίασον καρδίαν,* καὶ αἰωνίου ήμᾶς λύτρωσαι * πάντας καταδίκης, δεόμεθα. 'Ωδή δ΄. ΄Ο Εἰρμός.

Α κήκοα, Κύριε, * τὴν ἀχοήν σου καὶ ἐφοβήθην, * κατενόησα
 Α τὴν οἰχονομίαν σου, * καὶ ἐδόξασά σε, Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

'Ρημάτων σου, Κύριε, * χαταφρονήσας φωταγωγούντων, * σχότους ἕργα ἔπραξα, χαὶ πτοοῦμαί σου * τὸ ἐχείθεν μέγα χριτήριον.

Ιστίφ πτερώσωμεν * ένθέου φόβου ψυχηζ τὸ σχάφος, * πρὸς λιμένα τε μετανοίας φθάσωμεν,* τῶν χαχῶν φυγόντες τὰ χύματα. Μαρτυριχά.

Σταλάζοντα, Μάρτυρες, * γλυχασμόν ώφθητε θεία ὄρη, * χαι παράδεισος θεοφύτευτος, * ζωῆς ξύλον ἔχοντες τὸν Κύριον.

Τοξεύμασιν, Αγιοι, * ὑπομονής τε και καρτερίας * κατεσφάξατε πολεμίους Δαίμονας, * και στεφάνους δόξης ἐλάβετε.

Θεοτοχίον.

Η πάναγνος Δέσποινα, * άμαρτανόντων ή προστασία, * τῶν πιπτόντων θεία ἐπανόρθωσις * ὡς Θεὸν τεχοῦσα δοξάζεται.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Την θείαν ἐννοήσας σου. Για άνω κατοικήσας βασίλεια, * ὡς στρατιώτης ἀληθής * τοῦ

L Βασιλέως Χριστοῦ, Βαπτιστα, * αὐτὸν δυσώπει ἀπαύστως * λαὸν χατοιχτειρήσαι τιμῶντά σε. Ηγίασεν ἐχ μήτρας σε Κύριος, * ὁ προειδὼς τὸ εὐγενὲς * τῆς σῆς χαρδίας, ᾿Αοίδιμε· * αὐτὸν ἰχέτευε πάντας * ἡμᾶς χαθαγιάσαι, δεόμεθα.

Νεχροΐς εύηγγελίσω την έλευσιν * τοῦ νεχρωθέντος δι ήμας· * αὐτὸν ἰχέτευε, Πρόδρομε, * νενεχρωμένον ζωῶσαι * χἀμὲ ταῖς ἀμαρτίαις χαὶ σῶσαί με.

Δεσμοῖς προσομιλήσας, Μαχάριε, * χαὶ φυλαχαῖς διὰ Χριστὸν, * δεσμὰ χαχῶν μου διάλυσον, * χαὶ τὰ σεπτά με φυλάττειν * προστάγματα δυνάμωσον, δέομαι. Θεοτοχίον.

'Ελέησόν με, μόνη Πανύμνητε, * τὸν ἐλεήμονα Θεὸν ὑπερβολῆ ἀγαθότητος * ἀνερμηνεύτως τεχοῦσα, * χαὶ ῥῦσαι αἰωνίου χολάσεως. 'Ωδὴ ε΄. 'Ο Εἰρμός.

» γητήν τάλαιναν ψυχήν μου * νυκτομαχούσαν * τώ σχότει τών

» 📕 παθών * προφθάσας οἴχτειρον, χαὶ λάμψον, * νοητὲ "Ηλιε, *

» ήμεροφαεῖς ἀχτῖνας ἐν ἐμοὶ, * τοῦ διατμῆξαι τὴν νύχτα τὸ φῶς. Τροπάρια.

Έξ ἕργων σωτηρία * ἐμοὶ οὐx ἔστι· * πολλὰ γὰρ ἐπὶ γῆς * ὁ τάλας ἡμαρτον, xαὶ τρέμω * τὸ φριχτὸν βῆμά σου, * ὅτε xαταχρῖναι μέλλεις, ὁ Θεὸς, * τοὺς παραβάτας τῶν σῶν ἐντολῶν.

Πῶς ἄφρων ἐγενόμην; * πῶς ἐσχοτίσθην * ποιῶν τὸ πονηρόν; * πῶς οὐ συνῆχά σου τὸν φόβον, * ἀλλ εἰς γῆν νένευχα * χαὶ ἐξωμοιώθην χτήνεσι πολλοῖς; * ἐπίστρεψόν με, Θεὲ τοῦ παντός.

Μαρτυριχά.

Τὸ νέφος τῶν Μαρτύρων * διασχεδάσαν * τὰ νέφη τῶν πιχρῶν * βασάνων ηὕγασεν ήμέραν * ἀληθοῦς γνώσεως, * χαὶ πολυθείας ἕλυσεν ἀχλύν, * χαὶ πρὸς τὸ ἄδυτον ἔφθασεν φῶς.

Αγίασον τὸν νοῦν μου * ταῖς τῶν ἀγίων * Μαρτύρων σου, Χριστὲ, * πρεσβείαις, δέομαι, χαὶ δεῖξον * φωτισμοῦ ἔμπλεων, * χαὶ τῆς αἰωνίου δόξης χοινωνὸν, * ἱνα δοξάζων ὑμνῶ σε, Σωτήρ. Θεοτοχίον.

Θεὸν ἀἰρήτῷ λόγῷ, * Παρθενομῆτορ, * ἐχύησας ἡμῖν * πᾶσι μετάνοιαν διδοῦντα * τοῖς πολλὰ πταίουσι * διὰ μεσιτείας σου τῆς ἀγαθῆς, * χαταφυγὴ τῶν πιστῶν χαὶ λιμήν.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Ο ἀναβαλλόμενος.

Τέτοχε στειρεύουσα * γαστήρ σε, Πρόδρομε, * τὰς στειρευούσας * χαλῶν χαρδίας * εὐτέχνους δειχνύοντα * ἐγχάρποις σου λόγοις· * διό σε μαχαρίζομεν.

"Ηνθησας ώς εὔοσμον * χρίνον, Αοίδιμε, * ἐν ταῖς ἐρήμοις· * διὸ βοῶ σοι· * Τῆς ψυχῆς μου, Πρόδρομε, * πᾶσαν δυσωδίαν * χαχίας ἀποδίωξον.

Νόμου μέσον ἕστηχας, * Σοφὲ, χαὶ χάριτος· * διὸ χραυγάζω· * Τροπούμενόν με * ἀμαρτίας, Πρόδρομε, * νόμφ οἰχτειρῆσαι * τὸν Κύριον ἰχέτευε. Θεοτοχίον.

Πύλη ἀδιόδευτε * τῆς δόξης, ^{*}Αχραντε, * διάνοιξόν μοι * τῆς μετανοίας * πύλας προξενούσας μοι * τὰς θείας εἰσόδους * xαὶ τὴν ἐχεῖ χατάπαυσιν. ^{*}Ωδὴ ς^{*}. Ο Εἰρμός.

• ΄ 📭 ς τὸν Προφήτην τοῦ θηρὸς * ἐἰρὑσω, Κύριε, * Χἀμὲ τοῦ βυ-

• Δθοῦ * τῶν ἀχαθέχτων παθῶν * ἀνάγαγε, δέομαι, * ίνα προσ-

» θήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με * πρὸς Ναὸν τὸν άγιόν σου.

Τροπάρια.

'Ιδού χαιρός ἐπιστροφής, * χάγὼ χατάχειμαι * ΰπτιος ἀεἰ, * ἀναισθησία πολλή * χρατούμενος πάντοτε, * Δόγε· τὴν πώρωσιν τής χαρδίας μου * διαλύσας οἴχτειρόν με.

Στενάζοντά με ώς ποτε * Τελώνην οϊχτειρον, * οἰχτίρμον Χριστὲ, * καὶ ὡς τὴν Πόρνην θερμῶς * δαχρύειν ἀξίωσον, * ἰνα ἐχπλύνω κάγὼ τὸν βόρβορον * τῶν πολλῶν μου ἐγχλημάτων.

Μαρτυρικά.

Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, * μεγάλως πταίσαντα * μεγάλης φλογὸς * τῆς ἐν γεέννῃ ἐκεῖ * μενούσης με ῥύσασθε, * ἕνα μεγάλως κἀγώ, πανένδοξοί, * τὴν ὑμῶν δοξάζω μνήμην.

'Αγωνισάμενοι χαλώς * λαμπρώς έστέφθησαν * οι σοι 'Αθληται * ζωαρχιχή δεξιά, * ώ Θεε χαι Κύριε· * διο τατς τούτων σεπτατς παραχλήσεσι * σώσον πάντα τον λαόν σου.

Θεοτοχίον.

Θεοχαρίτωτε σχηνή, * τοῦ ἀγιάσματος σεπτή χιβωτὲ, * λυχνία θείου φωτὸς, * ἄρτου ζωῆς τράπεζα, * Λόγου παλάτιον τὸ ἔμψυχον, * οἶχον Πνεύματός με δεῖξον.

Κανών του Προδρέμου. Μαινομένην χλύδωνι.

Αποβρήτοις λάμψεσι * διαλάμπων, * Πρόδρομε Χριστοῦ, * ἐνεργεῖ πρεσβεία σου χαταύγασον * τὰς χαρδίας * τῶν εὐσεβῶς ἀνυμνούντων σε.

'Ραθυμίας υπνφ με * συσχεθέντα, * Πρόδρομε Χριστου, * χαταυγάσας χάριτι διέγειρον, * του προθύμως * τὰ θεία πράττειν θελήματα.

'Από πάσης θλίψεως * ἐναντίας * λύτρωσαι ήμαζ * τοὺς προστάτην θεϊόν σε πλουτήσαντας * χαὶ πρεσβευτὴν * πρὸς τὸν Δεσπότην, Μαχάριε. Θεοτοχίον.

Καταιγίς χειμάζει με * άμαρτίας, * Αχραντε άγνή· * σπεῦσον ἐξελέσθαι με, εἰσάγουσα * μετανοίας * πρὸς τοὺς λιμένας, Πανάμωμε.

тң тріти проі.

'Ωδή ζ΄. Ο Ειρμός.

Πυρός σβεστήριον * τῶν Παίδων ή προσευχή, * δροσίζουσα

» Ι Ι χάμινος * χήρυξ τοῦ θαύματος, * μη φλογίζουσα, μηδὲ » συγχαίουσα * τοὺς ὑμνολόγους Θεοῦ * τῶν Πατέρων ήμῶν.

Τροπάρια.

Τὰς ἀνομίας μου, * τὰς ἀδιχίας, Σωτήρ, * τὰ ἄπειρα πταίσματα, * Χριστὲ, συγχώρησον, * χαὶ μελλούσης με ῥύσαι χολάσεως * διὰ τὸ πλῆθος τῶν σῶν * οἰχτιρμῶν, ὁ Θεός.

"Ωσπερ ό "Ασωτος * χατεδαπάνησα νῦν * τὸν πλοῦτον, ὃν εἰληφα, * χαὶ λιμῷ φθείρομαι * ὑστερούμενος ἐνθέου βρώσεως· * μετανοοῦντα, Σωτήρ, * δέξαι χαὶ σῶσόν με.

Μαρτυριχά.

Νεχρόν εἰργάσασθε * τὸν πολεμοῦντα ἐχθρὸν, * τὰ μέλη νεχρούμενοι * πολλαΐς χολάσεσιν, * ἀξιάγαστοι Κυρίου Μάρτυρες· * διὸ πιστοι εὐσεβῶς * εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Δαιμόνων φάλαγγας, * τυράννων πασαν πληθύν * τοξεύμασι, Μάρτυρες, * έτραυματίσατε * χαρτερίας τε χαι γενναιότητος, * χαι πρός ζωήν άληθη * μετετέθητε νύν.

Θεοτοχίον.

Λιμήν σωτήριος * έδείχθης πασιν, Αγνή, * παθών το χλυδώνιον * χαταπραύνουσα, * προς γαλήνην τε πάντας μετάγουσα * τῆς μετανοίας, Σεμνή, * τοὺς ἐν γῇ ταπεινούς.

· Κανών του Προδρόμου. Ο ύπερυψούμενος.

Λ όγοις δυσωπουμέν σε * τον του Λόγου Πρόδρομον· * πατρώαν ώς ἕλυσας * φωνήν ἐν τῷ τίχτεσθαι, * διάλυσον τοὺς βρόχους * τῶν ήμῶν ἀμαρτημάτων.

"Ηλιε πολύφωτε, * λάμψον μετανοίας μοι * σωτήριον ἕλλαμψιν, * χαι σχότους με λύτρωσαι * παθῶν παρενοχλούντων * τὴν ζοφώδη μου χαρδίαν.

Στεϊραν ψυχήν χέχτημαι * χαι χαρδίαν άτεχνον· * στείρας θεΐον βλάστημα, * χαρπούς μετανοίας με * βλαστάνειν ἐχδυσώπει, * Βαπτιστά Χριστοῦ, ἀπαύστως.

Τριαδικόν.

^{*}Ισον τῷ Γεννήτορι * τὸν Υἰὸν δοξάζομεν, * xαὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * Τριάδα ἀχώριστον, * ἐνθέως μελφδοῦντες· * Ο Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

Νέον ἀπεχύησας * παιδίον, Πανάμωμε, * Χριστὸν τὴν ἀνάπλασιν * ἡμῶν ἐργαζόμενον * τῶν πεπαλαιωμένων * τῆ ἀρχαία παραβάσει.

ΗΧΟΣ ΠΑ. Α'.

'ωδή η'. Ο Ειρμός.

γγέλων σύστημα, * άνθρώπων σύλλογε, * τὸν Βασιλέα *
 Λχαὶ Κτίστην τοῦ παντὸς, * Ἱερεῖς, ὑμνεῖτε, * εὐλογεῖτε,

Λευξται, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

'Ιδού προσώζεσαν * καὶ κατεσάπησαν * οἱ τῆς ψυχῆς μου * μώλωπες, Χριστὲ, * καὶ ταλαιπωρήσας * κατεκάμψθην διόλου· * φαρμάκοις μετανοίας, * Σωτήρ, ἰάτρευσόν με.

Δολίως ὄφις με * ό πονηρότατος * ἀποσυλήσας * ἐπλήρωσε xaxῶν, * xal στενάζων xράζω· * Μή ἀπώση με, Λόγε, * τὸν xaτaxexpiμένον * xal τεταπεινωμένον.

Μαρτυριχά.

Οὐ παρετράπητε * χρείττονος στάσεως, * τοὺς τοῦ Σταυροῦ δὲ, * Πανεύφημοι, ἐχθροὺς, * τοὺς ὑποσχελίζειν * ὑμᾶς ὑπολαβόντας * ἐπτώσατε τελείως, * Σοφοὶ, ἀνατραπέντας.

Υμας, πανεύφημοι * Κυρίου Μάρτυρες, * οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, * οὐ θῆρες, οὐ λιμὸς, * οὐ τροχὸς μερίζων, * οὐδὲ βάσανος ἀλλη * χατίσχυσε χωρίσαι * Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου.

Θεοτοχίον.

Αγγέλων χαύχημα, * βροτών διάσωσμα, * έγγυητής μου * γενοῦ, Μήτερ Θεοῦ, * ὅπως ἐπιστρέψω * χαὶ χομίσωμαι λύσιν * τῶν προημαρτημένων * ἐν γνώσει χαὶ ἀγνοία.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Σοι τῷ Παντουργῷ.

Δ ήμον προχοαϊς * ταϊς 'Ιορδάνου λούεις * χηρύττων μετάνοιαν, * μέγιστε Πρόδρομε· * έθεν βοῶ σοι· * Τὰ τῶν παθῶν μου ρεῖθρα * ξήρανον, πηγάς μοι * δαχρύων ἐπιπέμπων.

"Εντρομος γενοῦ, * ἐννοουμένη ὅλη, * ψυχὴ, τὸ χριτήριον * τοῦ Παντοχράτορος, * χράζουσα·Οἰχτίρμον, * διὰ τοῦ Βαπτιστοῦ σου * οἰχτειρόν με, σῶσον * χαὶ τῶν βασάνων ῥῦσαι.

Χείλη ρυπαρά * χαὶ μολυνθεῖσαν γλῶσσαν * χινῶ σοι πρὸς δέησιν, * ἅγιε Πρόδρομε· * σπεῦσον ἐν τάχει, * βοήθει μοι παντοίαις * προσβολαῖς τοῦ πλάνου * ἀπαύστως χλονουμένω.

Τριαδιχόν.

Ομβρισον ήμεν, * Πάτερ, Υιέ χαι Πνευμα, * Τριας όμοούσιε, * πταισμάτων άφεσιν. * όπως τυχόντες * παντελους σωτηρίας * σε ύπερυψωμεν. * είς πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοχίον.

"Υψωσας ήμαζ * τῷ ὑψηλῷ σου τόχφ * βαράθρων συμπτώσεως, * Θεοχαρίτωτε· * ὅθεν φωναῖς σε * χαριστηρίοις πίστει, * Κόρη, ἀνυμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΙ.

' $\Omega \delta r$, θ' . 'O Eipuós.

» " Ατι έποίησε σοι * μεγαλεία ο Δυνατός, * Παρθένον άναδείξας

» Οσε Αγνήν * μετά την χύησιν, * ώς τεχούσαν άσπόρως *

τον έαυτης Ποιητήν· * διό σε, Θεοτόχε, * μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ινα σου μεγαλύνω * τὸ μαχρόθυμον, Δυνατὲ, * μαχροθύμησον ἔτι ἐπ' ἐμοὶ, * χαὶ μὴ ἐχχόψῃς με * ὡς τὴν ἄχαρπον, Λόγε, * συχῆν, χραυγάζω σοι, * ὅπως τῆς μετανοίας * χαρποὺς προσφέρω σοι.

Ως φοβερὸς, σừ μόνε * Κραταιὲ xai Δυνατέ! * xai τίς σου ὑποστήσεται, * Χριστὲ, * τὴν φοβερὰν ἀπειλὴν, * ὅταν μέλλης εἰς xρίσιν * αὐτὸς xaθέζεσθαι; * ἐν ἦ συντήρησόν με * ἀxατάχριτον. Μαρτυρικά.

Σωμάτων ἀλγηδόνας * ἀλγηδόσι θείαις ὑμῶν * ἐξαίρετε, Κυρίου 'Αθληταί· * διὸ ἰάσασθε * τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη * τὰ χαλεπώτατα, * ἰατῆρες ὡς ὄντες * ἐμπειρότατοι.

Ηλιαχών ἀχτίνων * ἐξαστράπτει πλέον ὑμῶν * ἡ θήχη τῶν λειψάνων τὰς αὐγὰς * τῆς θείας χάριτος, * χαὶ λαμπρύνει χαρδίας * χαὶ χαταυγάζει ψυχὰς * τῶν πίστει, 'Αθλοφόροι, * εὐφημούντων ὑμᾶς. Θεοτοχίον.

Φωτοειδής νεφέλη * προηγουμένη νέου λαοῦ * πρὸς γῆν ἐπαγγελίας ἀληθῶς, * Θεοχαρίτωτε, * ἀνεδείχθης, xαὶ πύλη * εἰσάγουσα πρὸς ζωήν· * διό σε, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Ησαία χόρευε.

Τδού ή εὐπρέπεια * τοῦ σοῦ οἰχου * οἰα οὐρανὸς * γνωρίζεται ἐπὶ
 Τγῆς, * Πρόδρομε Χριστοῦ· * ἐν ῷ ἀφιχόμενος * ἀγλαίαις * θείαις
 φρυχτωρεῖς * τοὺς χαθ' ἐχάστην σε * νῦν ἐν τούτῷ μαχαρίζοντας.
 Ώς ὑπάρχων γνήσιος * τοῦ Δεσπότου * φίλος, Βαπτιστὰ, *
 φιλεῖν με τοῦτον εὐθεῖ * γνώμη ἀχλινῶς, * Παμμάχαρ, χαρδίω σον, * χαὶ τὰ πάθη * τὰ φθοροποιὰ * ἀποβδελύττεσθαι * συνω θοῦντα πρὸς ἀπωλειαν.

Σὺ οὐχ ἔφυς χάλαμος * ἐναντίοις * πνεύμασι, Σοφὲ, * χλονούμενος, ἀλλ' ἡμῶν * θεῖος στηριγμὸς, * χαὶ ἀσειστον ἔρεισμα * Ἐχχλησίας· * ἡν ταῖς σαῖς εὐχαῖς * τήρει ἀχλόνητον, * ἀποπαύων ἅπαν σχάνδαλον.

"Η τοῦ Κτίστου ἔλευσις * ἐπὶ θύραις. * τί οὖν οὐ πενθεῖς * σαυτὴν, ἀθλία ψυχὴ, * ζῶσα ἀμελῶς; * ἀνάνηψον, βόησον * τῷ Κυρίφ· * Φεῖσαί μου, Σωτὴρ, * ταῖς παραχλήσεσι * τοῦ Προδρόμου ὡς φιλάνθρωπος. Θεοτοχίον.

Φωτοφόρον ὄχημα * τοῦ Ἡλίου * ὥφθης ἀληθῶς * τοῦ λάμψαντος ἐχ τῶν σῶν, * Αχραντε ἀγνὴ, * λαγόνων, * χαὶ λύσαν-

τος * τῆς ἀπάτης * σχότος χαλεπόν· * ὅθεν ἐν πίστει σε * χατὰ χρέος μεγαλύνομεν.

'Απόστιχα τῶν Αίνων, Κατανυχτιχά.

Οίμοι! * τί ώμοιώθην έγώ τη ἀχάρπφ συχή, * χαὶ πτοοῦμαι τὴν χατάραν * σὺν τῆ ἐχχοπῆ; * ἀλλ' ἐπουράνιε γεωργὲ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν * χαρποφόρον ἀνάδειξον, * χαὶ ὡς τὸν ᾿Ασωτον υἱὸν δέξαι με * χαὶ ἐλέησόν με.

Τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου * πάριδε, Κύριε, * ὁ ἐχ Παρθένου τεχθεὶς, * χαὶ πάσας ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου, * λογισμόν μοι παρέχων ἐπιστροφῆς * ὡς μόνος φιλάνθρωπος, δέομαι, * χαὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυριχόν.

Οι άγιοι Μάρτυρες * ἐπὶ τῆς γῆς ἡγωνίσαντο, * τῷ ἀέρι ἐνεχαρτέρησαν, * τῷ πυρὶ παρεδόθησαν, * τὸ ὕδωρ αὐτοὺς ὑπεδέξατο· * ἐχείνων ἐστὶν ἡ φωνή ἡ λέγουσα· * Διήλθομεν διὰ πυρὸς χαὶ ὕδατος, * χαὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. * Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, ὁ Θεὸς, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Η έλπις τῶν ἀπηλπισμένων, * ή ζωὴ τῶν ἀπεγνωσμένων, * ή ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, * ἀγία Δέσποινα, Θεοτόχε Παρθένε, * τὴν βοήθειάν σου χατάπεμψον ἡμῖν.

EIT THN ABITOYPFIAN.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς'.

Ο Ληστής ἐν τῷ σταυρῷ * Θεὸν είναι σε πιστεύσας, Χριστε, * ὑμολόγησε σε * εἰλιχρινῶς ἐχ χαρδίας, * Μνήσθητι μου, Κύριε, βαῶν, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Ος έδικαίωσας, Χριστέ, * τὴν Πόρνην κλαύσασαν ἐξ ὅλης ψυχῆς, * οὕτω, Δέσποτα, * καὶ ἐμὲ ἀπογνόντα * ἀπὸ πάσης ῥῦσαι, 'Αγαθὲ, * κολάσεως, δέομαι.

Τὸν προδραμόντα τοῦ Χριστοῦ * xαὶ ἐτοιμάσαντα ὁδοὺς ἀγαθὰς * μαχαρίσωμεν * ἰωάννην συμφώνως, * ὅπως τούτου θείαις προσευχαῖς * πταισμάτων ῥυσθείημεν.

Μαρτυρικόν.

Οι τὸ ποτήριον Χριστοῦ * πιόντες, Μάρτυρες, προθύμφ ψυχῆ, * θολερών ήμαζ * ἀμαρτημάτων καὶ νόσων * ἐπομβρίαις θείων προσευχῶν * λυτρώσασθε, ἘΑγιοι. Δόξα.

'Αχατάληπτε Θεέ, * ή παντοδύναμος Τριὰς χαὶ Μονὰς, * τοῦ Προδρόμου σου * ταῖς προσευχαῖς με σῶσον, * λυτρουμένη σχότους χαὶ φλογὸς * τῆς ἀποχειμένης μοι.

Paracleticus.

Y

51

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Και νῦν. Θεοτοχίον.

Διὰ παντὸς ταῖς πονηραῖς, * Παρθένε, πράξεσι σπιλούμενος, * σὲ τὴν ἄσπιλον * τοῦ Δεσπότου Μητέρα * ἰχετεύω· Ῥύπου με παντὸς * χαθάρισον, Δέσποινα.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἡχος δ΄. Χαίροις, * ἀσκητικῶν.

Παῦσον * τὰς τῶν Δαιμόνων ὁρμὰς * τὰς κατ' ἐμοῦ * ἐπερχομένας, Φιλάνθρωπε, * ζητούντων * τοῦ θανατῶσαι * τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, * καὶ καταγαγεῖν με * εἰς ἀπώλειαν· * αὐτῶν * τὰς βουλάς τε * καὶ τὰς ἐνέδρας ματαίωσον * τὰς καθ' ἐκάστην * ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα τε, * καὶ ἐκλύτρωσαι * ἀπὸ τούτων με, Δέσποτα· * παῦσον τὸ πολυτάραχον * τοῦ βίου κλυδώνιον, * ρῦσαι γεέννης καὶ σκότους * τοῦ αἰωνίζοντος, δέομαι, * Χριστὲ, * ὅταν ἐλθης * κρῖναι Κόσμον μετὰ δόξης * ὡς ὑπεράγαθος.

Βίβλων * ἀνοιγομένων, Χριστὲ, * ἐν τῆ ἡμέρα * τῆς φριχτῆς παρουσίας σου, * καὶ πάντων * παρισταμένων * τῷ κριτηρίφ τῷ σῷ, * καὶ ἀποβλεπόντων * τὴν ἀπόφασιν, * πυρὸς * πρὸ τοῦ βήματος * ἐλχομένου, καὶ σάλπιγγος * σφοδρῶς ἡχούσης, * τί ποιήσω ὁ ἄθλιος * ἐλεγχόμενος * ὑπὸ τῆς συνειδήσεως, * καὶ καταδικαζόμενος * εἰς φλόγα τὴν ἄσβεστον; * Δέομαι οὖν πρὸ τοῦ τέλους * λύσιν εὐρεῖν τῶν πταισμάτων μου, * Χριστὲ * ἱ Θεός μου, * ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμφ * τὸ μέγα ἔλεος.

"Ηρας * ἐπὶ τῶν ὥμων, Χριστὲ, * τὸν σὸν σταυρὸν * ἐπὶ τὸ πάθος ἐρχόμενος, * καὶ τύπον * ἡμῖν παρέσχες * ἐν σοὶ τοῖς θέλουσι ζῆν * πῶς συνδοξασθῶμεν * σοὶ καὶ ζήσωμεν· * αὐτὸς * καταξίωσον * καὶ ἡμᾶς συμμετόχους σοι * τῶν παθημάτων * καὶ τῆς δόξης γενήσεσθαι, * τὴν σὴν νέκρωσιν * ἐαυτοῖς περιφέροντας· * νέκρωσόν μου, Φιλάνθρωπε, * σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, * καὶ ἐκ τοῦ θείου σου φόβου * μέλη τὰ ταύτης καθήλωσον, * νεκρὸν * πρὸς τὸν Κόσμον, * ζῶντα δὲ ταῖς ἐντολαῖς σου * μόνον ποιήσας με.

[•]Ετερα τῆς Θεοτόχου, ὅμοια.

Κλαίω * χαι σχυθρωπάζω πιχρῶς * χατανοῶν * τὸ φοβερὸν λογοθέσιον, * ἐξ ἔργων * μὴ χεχτημένος * ἀπολογίας μιχρᾶς * ἀφορμὴν ὁ τάλας· * διὸ δέομαι, * πριν ἢ * ἐπιφθάση με * τέλος βίου τὸ ἄδηλον, * πρὸ τῆς δρεπάνης, * πρὸ θανάτου, πρὸ χρίσεως, * πρὸ τοῦ μέλλειν με * τὰς εὐθύνας εἰσπράττεσθαι, * ἔνθα τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον * xai σχότος ἐξώτερον, * ὅπου ὁ σχώληξ ἐχεῖνος * ὁ χατεσθίων τοὺς πταίοντας, * ᾿Αγνὴ,* τῶν πταισμάτων * ἀπολύτρωσίν μοι δίδου * xai μέγα ἔλεος.

Θρόνος * Χερουβιχὸς ἀληθῶς, * ὡς ὑπερτέρα * τῶν χτισμάτων, γεγένησαι· * ἐν σοὶ γὰρ * ὁ Θεῖος Λόγος * τὴν ἡμετέραν μορφὴν * ἀναπλάσαι θέλων * χατεσχήνωσε, * χαὶ σοῦ * ἐξελήλυθε * σαρχοφόρος ὡς εὕσπλαγχνος, * σταυρὸν χαὶ πάθος * δι' ἡμᾶς χατεδέξατο, * χαὶ 'Ανάστασιν * ὡς Θεὸς ἐδωρήσατο· * ὅθεν, ὡς χαταλλάξασαν * ἡμῶν τὴν χατάχριτον * φύσιν τῷ Πλάστῃ, σὺν τούτῷ * εὐχαριστοῦντές σοι χράζομεν· * Παράσχου πταισμάτων * τὴν συγχώρησιν εὐχαζς σου * ἡμῖν χαὶ ἑλεος.

'Ρετθρα * δαχρυβροτας έμης * της έξ όμματων * μου, Γιὲ ποθεινότατε, * ό χρόνος * ξηραναι όλως * οὐ κατισχύσει ποτὲ, * ή 'Αγνή θρηνοῦσα * ἀπεφθέγγετο· * σὐ φῶς * γὰρ τὸ ἄδυτον * τὸ φωτίζον φωτίσματα, * δι' οῦ φωστήρες * οἱ μεγάλοι πεπήγασιν * οἱ οὐράνιοι, * καὶ τὸ πᾶν κατουσίωται· * τί μοι τὸ βλέπειν ήλιον, * φωτὸς ἐμοῦ δύναντος; * φῶς μου γλυκὺ, πῶς ἐσβέσθης, * ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου μου; * Λοιπὸν * ἀπαλείψω * τῶν δακρύων μου τοῖς ῥείθροις * χόρας ὀμμάτων μου.

Δόξα... χαι νύν. Σταυροθεοτοχίον, διιοιον.

Αρνα * τὸν ἐαυτῆς ἡ 'Αμνὰς * ποτὲ ὀρῶσα * πρὸς σφαγὴν ἐπισπεύδοντα, * προθύμως * χατηχολούθει * ταῦτα βοῶσα αὐτῷ· * Ποῦ πορεύῃ, Τέχνον * μου γλυχύτατον; * Χριστὲ, * τίνος χάριν * τὸν δρόμον τοῦτον, μαχρόθυμε, * τρέχεις ἀόχνως, * Ἱησοῦ ποθεινότατε, * ἀναμάρτητε, * πολυέλεε Κύριε; * Δός μοι λόγον τῆ δούλῃ σου, * Γιέ μου παμφίλτατε, * μή με παρέλθῃς, Οἰχτίρμον, * σιγῶν φριχτῶς τὴν τεχοῦσάν σε, * Θεὲ * Ζωοδότα, * ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Απόστιχα Σταυρώσιμα.

Ο Σταυρός σου, Χριστέ, * εἰ καὶ ξύλον ὁρᾶται τῆ οὐσία, * ἀλλὰ θείαν περιβέβληται δυναστείαν· * καὶ αἰσθητῶς τῷ Κόσμῷ φαινόμενος * νοητῶς τὴν ἡμῶν θαυματουργεῖ σωτηρίαν· * ὄν προσκυνοῦντες * δοξάζομέν σε, Σωτὴρ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Μόνον παγέντος * τοῦ ξύλου, Χριστὲ, τοῦ Σταυροῦ σου, * ἡ πλάνη πεφυγάδευται, * xal ἡ χάρις ἐξήνθησεν· * οὐ γὰρ ἔτι καταδίκης ἐστὶ τιμωρία, * ἀλλὰ τρόπαιον ἐδείχθη ἡμῖν σωτηρίας· * Σταυρὸς ἡμῶν στήριγμα· * Σταυρὸς ἡμῶν καύχημα· * Σταυρὸς ἡμῶν ἀγαλλίαμα. Μαρτυρικόν.

Πρεσβεύσατε ὑπερ ἡμῶν, * ἄγιοι Μάρτυρες, * ίνα ρυσθῶμεν * τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· * ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις * πρεσβεύειν ὑπερ ἡμῶν.

'

Δόξα... χαι νών. Σταυροθεοτοχίον. Χαίροις, * άσχητιχών.

Στάσα * ἐπὶ σταυροῦ, ᾿Ιησοῦ, * ἥ σε τεκοῦσα * θρηνφδοῦσα ὦδύρετο * βοῶσα· * Οὐ φέρω, Τέχνον, * προσηλωμένον ὀράν * ἐπὶ ξύλου, ὅνπερ * ἀπεχύησα· * ἐγώ * γὰρ διέφυγον * τὰς ὦδῖνας ὡς ἀνανδρος, * χαὶ πῶς ἀρτίως * τῆ ὀδύνῃ συνέχομαι, * χαὶ σπαράττομαι * τὴν χαρδίαν ἡ ᾿Δμεμπτος; * ἄρτι γὰρ ἐχπεπλήρωται * τὸ ῥῆμα, ὅ εἰρηχεν * ὁ Συμεών, τῆ χαρδία * ἐμῆ ῥομφαίαν ἐλεύσεσθαι· * ἀλλ' ὦ * νῦν Υἰέ μου, * ἐξανάστηθι χαὶ σῶσον * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ. εις τον ορθρον.

Μετά την &. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. 'Ηχος πλ. α'.

Τόπος Κρανίου Παράδεισος γέγονε· * μόνον γαρ ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, * εὐθὺς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς * σὲ, Σωτὴρ, εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην. * Δόξα σοι.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτὴρ ἡμῶν, * τοῦ Κόσμου ἀνεδείχθη σωτήριον· * ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει προσηλωθείς * τῆς χατάρας ἐἰρἰσω τοὺς γηγενεῖς, * ἡ πάντων Ζωή. * Κύριε, δόξα σοι. Δόξα... χαὶ νῦν. Σταυροθεοτοχίον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Έν σταυρφ σε όρωσα, * Χριστὲ, ἡ Μήτηρ σου * ἐχουσίως, ἐν μέσφ * ληστῶν χρεμάμενον, * χοπτομένη μητριχῶς * τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν· * 'Αναμάρτητε Υιὲ, * πῶς ἀδίχως ἐν σταυρφ * ὡς χαχοῦργος ἐπάγης; * τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων * ζωῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα. Τον συνάναρχον Λόγον.

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα * xal Λυτρωτὴν ἡμῶν * ἐχουσίως, ὡς σίδε * xal ὡς ηὐδόχησεν, * ἀνυμνήσωμεν, πιστοὶ, * xal προσχυνήσωμεν· ὅτι προσήλωσε Σταυρῷ * τὰς ἀμαρτίας τῶν βροτῶν, * ῥυσάμενος ἐχ τῆς πλάνης * τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, * xal Βασιλείας χατηξίωσεν. ⁶Ομοιον.

Ο Σταυρόν ύπομείνας * σοῦ ἐχουσία βουλῆ, * χαὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους * ἐλευθερώσας, Σωτὴρ, * ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ * χαὶ προσχυνοῦμέν σε· * ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς * τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, * χαὶ φόβφ δοξάζομέν σε, * Φιλάνθρωπε χαὶ Οἰχτίρμον, * ὡς ζωοδότην χαὶ Κύριον.

Δόξα.... χαι νῶν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Υίοῦ σου, * Θεοχαρίτωτε, * τῶν εἰδώλων ή

πλάνη * πασα χατήργηται, * χαι τών Δαιμόνων ή ισχύς * χαταπεπάτηται· * δια τουτο οι πιστοι * χαταχρέως σε άει * ύμνουμεν χαι εύλογούμεν, * χαι Θεοτόχον χυρίως * όμολογούντες μεγαλύνομεν. Μετα την γ΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τον συνάναρχον Λόγον.

Προφητών αι προφρήσεις * ίδου πεπλήρωνται· * ή άρχαια βουλή σου * τὸ πέρας είληφε· * σὺ γὰρ ἐκὼν, Παμβασιλεῦ, * σαρκὶ ἐπτώχευσας, * και κατεδέξω δι ήμᾶς * ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ * και θάνατον ὑπομεῖναι· * διὸ δοξάζομεν, Λόγε, * τὴν ὑπὲρ νοῦν σου συγκατάβασιν. Μαρτυρικόν.

Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου Μαρτύρων * τεῖχος ἀχαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ταῖς αὐτῶν ἰχεσίαις * βουλὰς ἐθνῶν διασχέδασον, * τῆς Βασιλείας τὰ σχῆπτρα χραταίωσον * ὡς μόνος ᾿Αγαθὸς χαὶ Φιλάνθρωπος.

Δόξα... και νύν. Θεοτοχίον. Τον συνάναρχον Λόγον.

Μεμυχότα σε χόρας, * Υιἐ παμφίλτατε, * ὀφθαλμοῖς χαθορῶσα, * τὸ φῶς μου σβέννυται · * οὐδὲ γὰρ ἥλιον ὀρᾶν * ὅλως ἀνέχομαι · * ἦθελον, Λόγε, τοὺς ἐμοὺς * ἐξορυχθῆναι ὀφθαλμούς · * σχοτίσθητι, φῶς ἡλίου · * ἐ γὰρ δούς σοι τὸ φῶς ἐν λόγψ * ἐν τῷ σταυρῷ τὰς χόρας ἔμυσε.

Κανών Σταυρώσιμος, ού ή Αχροστιχίς

Τον χόσμον ύψοι Χριστος ύψωθεις ξύλφ. 'Ιωσήφ. 'Ωδή α΄. 'Ηχος πλ. α΄. Ο Ειρμός.

Τππον χαὶ ἀναβάτην * εἰς θάλασσαν Ἐρυθρὰν * ὁ συντρίβων
 Ιπολέμους * ἐν ὑψηλῷ βραχίονι * Χριστὸς ἐξετίναξεν, * Ἱσραήλ
 δὲ * ἔσωσεν ἐπινίχιον * ὕμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Τὸν ἀχαταληψία * χατανοούμενον * σαρχωθέντα χαὶ Κόσμφ * ἐμφανισθέντα σώματι * ξύλφ ἀπηώρησε * βουληθέντα * πάλαι Ἐβραίων δῆμος * παρανομώτατος.

Οτε την χαρποφόρον, * Χριστε, σε αμπελον * επι ξύλου Εβραΐοι * σταυροῦ μανέντες ὕψωσαν, * τότε οίνον ἔσταξας * εὐφροσύνης * άπασαν μέθην, Δόγε, * χαχῶν ἐξαίροντα.

Μαρτυριχά.

Νόμοις ούχ ύποπίπτει * ἐπαίνων, Μάρτυρες, * ή ὑμῶν χαρτερία· * ὑπὲρ γὰρ φύσιν πάσαν βροτῶν * πόνους ὑπηνέγχατε, * χαὶ πρὸς λῆξιν * ἄπονον ἐσχηνώσατε * εὐφραινόμενοι.

Κύματα τῶν βασάνων * ὑπερνηξάμενοι * χυβερνήσει τοῦ Λόγου, * πανεύφημοι Χριστοῦ 'Αθληται, * λιμένας ἐφθάσατε * οὐρανίους, * θείας γαλήνης ὄντως * ἐπαπολαύοντες. ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

Σταυροθεοτοχίον.

Οτε τὸν ἐχ γαστρός σου * τεχθέντα Κύριον * χατενόησας ξύλφ * ἀδίχως ἀνυψούμενον, * Παρθένε, ἐδάχρυσας, * χαι τὴν τούτου * ὕμνησας ὄντως ἄπειρον * συγχατάβασιν.

Κανών τῆς Υπεραγίας Θεοτόχου, οὐ ή Αχροστιχίς.

Πέμπτον πέφυχεν άσμα νῦν τη Παρθένω.

Είρμος ό αὐτός.

Πύλη τῆς θείας δόξης, * ἡ διανοίξασα * Παραδείσου τὴν πύλην, * τῆς μετανοίας πύλας μοι * διάνοιξον, δέομαι, * xal τὸν νοῦν μου * φώτισον, τοῦ ὑμνεῖν σε, * Θεοχαρίτωτε.

*Εστησας τοῦ θανάτου * τὴν ῥύμην τέξασα * τὸν ζωῆς xal θανάτου * δεσπόζοντα, Πανάμωμε· * αὐτὸν οὖν ixέτευε * τὰ νεxροῦντα * πταίσματα τὴν ψυχήν μου * στῆσαι xal σῶσαί με.

Μόνην ἐχ γενεῶν σε * τὴν χαλλονὴν Ίαχώβ * ἐξελέξατο Λόγος * ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, * χαὶ σοῦ σεσωμάτωται * ἐξ αἰμάτων, * Δέσποινα, διασώζων με * μεσιτείαις σου.

Πόχος χαθάπερ ὄμβρον * τὸν ἐπουράνιον * ἐπὶ σὲ χατελθόντα * χατεδέξω, Πάναγνε· * διὸ τὰ ὀμβρήματα * τῶν παθῶν μου * ξήρανον, ἰχετεύω σε, * Μητροπάρθενε.

'Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

» Πήξας * ἐπ' οὐδενὸς τὴν Υῆν τῆ προστάξει σου, * καὶ με » Οτεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, * ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, Χριστὲ, *
 » πέτραν τῶν ἐντολῶν σου * τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, *
 » μόνε ᾿Αγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Σταυροῦσαι * xαὶ Παράδεισος πάλιν ἀνοίγεται, * xαὶ Αῃστὴς πρὸ πάντων χαίρων εἰσέρχεται * θνήσχεις, Ἰησοῦ μου, xαὶ ἐχθρὸς * ὁ πλάνος θανατοῦται, * ὁ νεχρωθεὶς ᾿Αδὰμ ζωοῦται δέ. * Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνία σου.

Μαραίνεις * τῆς ἀμαρτίας φλόγα σταυρούμενος, * 'Ιησοῦ, ἐν ξύλφ δι ἀγαθότητα· * λύεις τὴν ἀπάτην δεσμευθείς· * γυμνούμενος ἐνδύεις * χαταστολὴν δόξης τὸν ἄνθρωπον. * Δόξα τῆ πολλῆ εὐσπλαγχνία σου. Μαρτυριχά.

Ο δείξας * ἀειφανεῖς ἀστέρας τοὺς Μάρτυρας * ἀσεβείας σχότος διασχεδάζοντας, * τούτων παραχλήσεσι, Χριστὲ, * τὴν νύχτα τῶν παθῶν μου * ἀποδίωξον, χαὶ φώτισον * τὴν ἐσχοτισμένην χαρδίαν μου.

Νομίμως * οἱ εὐχλεεῖς ἡρίστευσαν Μάρτυρες, * νομίμφ πίστει ἐστεφανώθησαν, * χαὶ παρανομούντων τὰς βουλὰς * ἐξέχλιναν ἐμφρόνως, * χαὶ τὴν τρυρὴν τὴν θείαν ἐλαβον * χαὶ τοῦ Παραδείσου τὴν οἴχησιν.

Σταυροθεοτοχίον.

Υμνοῦσιν * Αγγελιχοὶ χοροί σε, Πανύμνητε, * ἀσυγχρίτως τούτους τὴν ὑπερέχουσαν· * τέτοχας Θεὸν γὰρ ἐν σαρχὶ, * τὸν ξύλφ τὴν χατάραν * τὴν ἐχ τοῦ ξύλου ἀφανίσαντα * χαὶ τὴν εὐλογίαν πηγάσαντα.

Κανών της Θεοτόχου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός. Γηνῷ βέλει * τῆς ἀμαρτίας τραυματισθέντα με * τῷ ἐν σοὶ φαρμάχῷ ὅλον ὑγείωσον, * χαὶ τῆς συνεχούσης με, ΄Αγνὴ, * ἀπάλλαξον ὀδύνης, * τῶν ὀδυνῶν ἡ ἀπαλλάξασα * γένος τῶν ἀνθρώπων τῷ τόχῷ σου.

Οι μάτην * την ταπεινήν χαρδίαν μου θλίβοντες * χαι έπιζητούντες τοῦ θανατῶσαί με, * Δέσποινα, ἀόρατοι ἐχθροι, * τῆ σῆ χαταβληθέντες * ἐπιστασία, διαμένουσιν * ἀπραχτοι αἰσχύνης πληρούμενοι.

Ναμάτων * ζωοπο:ῶν με πλήρωσον, Δέσποινα, * ή τὸ θεΐον ὕδωρ Κόσμφ πηγάσασα, * τῶν ἀνομιῶν μου τοὺς δεινοὺς * ξηράνασα χειμάἰβους, * xαὶ τῆς xαρδίας μου τὰ χύματα * θεία σου γαλήνη πραύνουσα.

Παρηλθον * τὰ σχιωδώς τῷ νόμφ τελούμενα· * τὸν γὰρ νομοδότην Χριστὸν ἐχύησας, * χάριν, ἰλασμὸν χαὶ φωτισμὸν * ἡμῖν νομοθετοῦντα * χαὶ τῆς χατάρας ἐξαιρούμενον, * ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε. 'Ωδὴ δ'. Ο Εἰρμός.

» κητήν θείαν έννοήσας σου χένωσιν * προβλεπτιχώς ο 'Αββα-» Αχούμ, * Χριστέ, έν τρόμφ έβόα σοι· * Είς σωτηρίαν λαοῦ

» σου * τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Ψυχῶν τὴν παντελῆ ἀπολύτρωσιν * περιποιούμενος, Χριστὲ, * Πατρὸς εἰς χεῦρας παρέδωχας * τὴν παναγίαν ψυχήν σου, * ἐν ξύλφ ἐχουσίως χρεμάμενος.

Ο άδιχος χριτής χαταχρίνει σε, * διχαιοχρίτα 'Ιησου, * τεθνάναι ξύλφ χρεμάμενον, * ὅπως ήμας διχαιώσης * ἀδίχφ δυσμενετ ὑποχύψαντας. Μαρτυριχά.

Ιδείν χατηξιώθητε, Μάρτυρες, * τὰ δι αἰῶνος ἀγαθὰ, * χινδύνοις πλείστοις χαὶ θλίψεσι * χαὶ ἀνηχέστοις βασάνοις * ἐν γῆ περιφανῶς ὁμιλήσαντες.

Χειμῶνα πειρασμῶν ὑπεξῆλθετε, * xal πρὸς τὸ ἔαρ ἀμοιβῶν * ἐπουρανίων ἐφθάσατε, * xal τοῖς χοροῖς τῶν ᾿Αγγέλων * σεπτοl xaτηριθμήθητε Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοχίον.

Ρομφαία, Θεομήτορ, διήλθέ σου, * εὐλογημένη, τὴν ψυχὴν,*

ТҢ ТЕТАРТҢ ПРОІ.

ήνίχα είδες σταυρούμενον * τὸν σὸν Υιὸν καὶ εἰς χεῖρας * ψυχὴν τὰς πατρικὰς παραθέμενον.

Κανών της Θεοτόχου. Είρμος ό αὐτός.

Εξ ἕργων σωτηρία οὐχ ἔστι μοι· * ὑπὸ τὴν σχέπην σου διὸ * ἐν πεποιθήσει προσέδραμον· * ἀπεγνωσμένον με σῶσον * πρεσβείαις σου, πανύμνητε Δέσποινα.

Φωτός τὸ χαθαρὸν ἐνδιαίτημα, * Ηλίου ὄχημα σεπτὸν, * τὴν σχοτισθεῖσαν χαρδίαν μου * τῆ τῶν δεινῶν ἀμαυρώσει * χαταύγασον χαὶ σῶσόν με, Δέσποινα.

Υράνασα Ιστὸν ἐξ αιμάτων σου * παρθενιχῶν τὸν οὐρανὸν * νεφέλαις, Κόρη, ἐνδύοντα, * χαταστολὴν ἀφθαρσίας * ἀπάτῃ γυμνωθέντα με ἔνδυσον.

Κοιλάδων τών τοῦ βίου ὡς χρῖνόν σε * ἀναλαβών ὁ Πλαστουργὸς, * ἐχ σοῦ τῷ Κόσμῷ διέπνευσε * πνευματιχὴν εὐωδίαν, * Παρθένε Παναγία Θεόνυμφε.

Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» ΄ 📭 ἀναβαλλόμενος * φῶς ὡς ἰμάτιον, * πρὸς σὲ ὀρθρίζω * χαὶ

» Uσοι χραυγάζω· * Τὴν ψυχήν μου φώτισον * τὴν ἐσχοτισμέ-

» νην, * Χριστέ, ώς μόνος εύσπλαγχνος.

Τροπάρια.

"Ιστασο χρινόμενος, * διχαιοχρίτα Χριστὲ, * χαὶ χαταχρίνων * σαρχὶ τὴν ἔχθραν * χαλάμφ τυπτόμενος, * χαὶ ἐλευθερίαν * τελείαν ὑπογράφων μοι.

Σε ώς εθεάσατο * σαρκι κρεμάμενον, * Χριστε, εν ξύλφ, * τὸ φῶς εἰς σκότος * μετέβαλεν ήλιος, * και γη ἐσαλεύθη * και πέτραι διερράγησαν. Μαρτυρικά.

Τὰ τῆς γῆς πληρώματα * χαθηγιάσατε· * ὡς πληρωταὶ γὰρ * τῶν θείων νόμων, * πανεύφημοι Μάρτυρες, * τὴν ἀγιωσύνην * ἀθλοῦντες ἐχληρώσασθε.

Οι περιχαλλέστατοι * χαὶ θεαυγέστατοι, * οἱ θείαν δόξαν * ἐνδεδυμένοι * χαὶ ἀπογυμνώσαντες * ἐχθροῦ τὴν χαχίαν, * οἱ Μάρτυρες τιμάσθωσαν. Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν παναμώμητον * Θεοῦ λοχεύτριαν, * δι' ἡς κατάρα * ἀπεστειρώθη, * και ἡ ἀπολύτρωσις * και ἡ εὐλογία * ἐδόθη, μακαρίζομεν.

Κανών τῆς Θεοτόχου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Εύρω σε βοήθειαν * ἐξαιρουμένην με * ἐν ώρα δίχης * τῆς χαταδίχης, * ὅτε ἐπὶ βήματος * τοῦ ἐχ σοῦ τεχθέντος, * Παρθένε, παραστήσομαι.

Νόμω με τροπούμενον * της άμαρτίας, Αγνή, * και ταζ

άπαταις * τοῦ ἀλλοτρίου * συνεχῶς πλανώμενον * xαὶ xρημνοῖς πταισμάτων * ὠθούμενον ἐπίστρεψον.

Ανθραχα χυήσασα, * δν έθεάσατο * ό Ησαίας, * χατάφλεξόν μου * την ύλην, Πανάμωμε, * τῶν ἀμαρτημάτων, * χαὶ φώτισόν με, δέομαι.

Σάρχα ἐξ αἰμάτων σου * Χριστῷ δανείσασα, * τὰ σαρχιχά μου, * Παρθένε, πάθη * δι' ὅλου χαθάρισον, * χαὶ τῆς ἀπαθείας * τὴν τρίβον μοι ὑπόδειξον.

Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

» η Γαινομένην κλύδωνι * ψυχοφθόρω, * Δέσποτα Χριστέ, * τῶν

» ΝΙπαθών την θάλασσαν χατεύνασον, * χαι έχ φθοράς * άνά-

» γαγέ με ώς εὕσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Υψωθείς, Μαχρόθυμε, * ἐπὶ ξύλου, * πάσας τοῦ ἐχθροῦ * τὰς ἐπάρσεις Ἐπτωσας, χαὶ ἔσωσας * τοὺς πεσόντας * διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Ψυχαι τῶν Δικαίων σε * ἐπὶ ξύλου * πάλαι τὴν ψυχὴν * παραδόντα, Δέσποτα, ὡς ἤσθοντο, * αἰωνίων, * Λόγε, δεσμῶν ἀπελύοντο. Μαρτυρικόν.

Ως στερροί ἀδάμαντες, * τῶν βασάνων * πασαν τὴν πυρὰν * χαρτερία γνώμης ὑπηνέγχατε, * χαι τὸν ἐχθρὸν * ταπεινωθέντες ἐπτώσατε. Θεοτοχίον.

Θαυμαστός ό Τόχος σου, * ό μεγάλα * θαύματα ποιῶν, * χαὶ ἐν τοῖς ἘΑγίοις δοξαζόμενος, * Θεοτόχε, * μόνη πανθαύμαστε Δέσποινα.

Κανών τῆς Θεοτόχου. Είρμὸς ὁ αὐτός.

Μή χαταπιέτω με * ραθυμίας, * Δέσποινα, βυθός, * άμαρτίας χῦμα μή χαλύψαι με, * άλλα μόνη * ή σή πρεσβεία σωσάτω με.

'Αγαθόν χυήσασα * εὐεργέτην * χαὶ δημιουργόν, * παναγία Δέσποινα φιλάγαθε, * τὴν ψυχήν μου * χεχαχωμένην ἀγάθυνον.

Νόμφ προετύπου σε * ή λυχνία * τέξασαν τὸ φῶς * τὸ φωτίσαν, Πάναγνε, τὰ σύμπαντα· * διὸ βοῶ· * Ἐσχοτισμένον με φώτισον. ΄Ωδή ζ΄. Ο Εἰρμός.

• Λ ὑπερυψούμενος * τῶν Πατέρων Κύριος * τὴν φλόγα χατέ-

, Οσβεσε, * τοὺς Παιδας ἐδρόσισε * συμφώνως μελωδοῦντας· *

» Ο Θεός, εύλογητός εί.

Τροπάρια.

Έστεψεν ἀχάνθαις σε, * Βασιλεῦ ἀθάνατε, * δῆμος ὁ παράνομος * προβρίζους ἐχτέμνοντα * τῆς πλάνης τὰς ἀχάνθας· * Ο Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Paracleticus.

ТН ТЕТАРТН ПРОІ.

Ινα ἐπενδύσης με * στολήν, Λόγε, ἄφθαρτον, * γυμνοῦσαι θελήματι * χαὶ φέρεις ἐμπτύσματα, * χαὶ σταύρωσιν χαὶ πάθος, * ἀπαθής ὦν χατ οὐσίαν.

Μαρτυριχά.

Σύμμορφοι γενόμενοι * παθημάτων, "Αγιοι, * τοῦ πάντων δεσπόζοντος, * εἰχότως ὑπάρχετε * υἰοὶ καὶ κληρονόμοι * Βασιλείας ἀσαλεύτου.

Εύλοις οὐχ ἐνείματε * σέβας ἀλογώτατον, * τὸν ξύλφ τανύσαντα * χεῖρας, Χριστομάρτυρες, * σεβόμενοι ὡς πάντων * βασιλέα χαὶ Δεσπότην. Σταυροθεοτοχίον.

Ξένη σου ή γέννησις * ὑπάρχει, Πανάμωμε· * Θεὸν γὰρ ἐγέννησας * τὸν ξύλφ μαράναντα * τὴν φλόγα τῆς xaxίας * xai φωτίσαντα τὸν Κόσμον.

Κανών της Θεοτόχου. Ειρμός ο αὐτός.

Υμνώ σε, Πανάμωμε· * Θεόν ύπερύμνητον * ἀσπόρως γἀρ ἔτεχες * θεοῦντα τοὺς μέλποντας, * Παρθένε Παναγία· * Ο Θεός, εὐλογητός εἶ.

Νέκρωσον τὰ πάθη μου, * ζωὴν ή χυήσασα· * ἔγειρόν με χείμενον * ἐχ τάφου, Θεόνυμφε, * τοῦ τῆς ἀναισθησίας, * ίνα πόθφ σε δοξάζω.

Τον απειροδύναμον * την ήμων ασθένειαν * φορέσαντα τέτοχας, * 'Αγνή' δν ιχέτευε * δεινώς έξασθενουσαν * θεραπευσαι την ψυχήν μου. 'Ωδη η'. 'Ο Ειρμός.

- » **γ**οί τῷ Παντουργῷ * ἐν τῃ χαμίνῳ Παϊδες * παγχόσμιον
- Δπλέξαντες * χορείαν ἕμελπον· * Πάντα τὰ ἕργα, * τὸν Κύ-
- » ριον ύμνειτε * xai ύπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

"Υψιστε Θεὲ, * ἐπὶ σταυροῦ ὑψώθης * χολὴν ποτιζόμενος, * ὁ γλυχασμὸς τῆς ζωῆς· * λόγχῃ χεντᾶσαι, * ἐναποσφάττων ὅφιν * τὸν ἐν Παραδείσω * 'Αδὰμ χαταβαλόντα.

Δύεις με δεσμών * της άμαρτίας, Λόγε, * θελήσει δεσμούμενος, * χαι αίωνίοις δεσμοίς, * Σώτερ, δεσμεύων * τον δυσμενη Βελίαρ· * όθεν σου δοξάζω * το πάθος είς αἰώνας.

Μαρτυρικά.

[•]Ωφθητε φωτὸς * ἐν μετοχῆ ἀύλφ * φῶτα ὄντες δεύτερα, * ἄγιοι Μάρτυρες, * σχότος τῆς πλάνης * ἐξαίροντα, χαὶ πάντων * πιστῶν τὰς χαρδίας * φωτίζοντα ἐνθέως.

Ιερουσαλήμ * τῆς ἄνω ἐλευθέρας * υἰοὶ χρηματίζετε, * καταφαιδρύνοντες * τῶν πρωτοτόκων, * Μάρτυρες, Ἐκκλησίαν, * καὶ ὑπερυψοῦντες * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Σταυροθεοτοχίον.

Ιστασο σταυρφ * χατανοοῦσα, Κόρη, * πηγνύμενον, Δέσποινα, * Χριστὸν ῶν ἔτεχες· * ὅθεν ἐβόας· * Μὴ ἄτεχνόν με δείξης, * ἄναρχε ἀνάρχου * Πατρὸς Υἰὲ χαὶ Λόγε.

Κανών της Θεοτόχου. Είρμος ό αὐτός.

Η περιχαλλής * χαι θεαυγής Παρθένος, * χαλών τατς ιδέαις με * χάλλυνον, φαίδρυνον, * όπως χραυγάζω· * Τον Κύριον ύμνεῖτε * χαι ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πύλη του φωτός, * τῆς μετανοίας πύλην * φωταυγή μοι άνοιξον, * ἀποδειχνύουσα * πασαν εύθεῖαν * ὀδὸν διχαιοσύνης * φέρουσαν εἰς θείου * θελήματος εἰσόδους.

"Αγιον, 'Αγνή * ὑπεραγία, Λόγον * πιστοὺς ἀγιάζοντα * ἀβρήτως τέτοχας· * τοῦτον δυσώπει * τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου * νῦν χαθαγιάσαι * χαχία μιανθεῖσαν.

'Ρετθρον διαυγές, * πηγή άθανασίας * έχ σοῦ προελήλυθεν, * άγία Δέσποινα· * όθεν βοῶ σοι· * Τὰ ῥετθρα τῶν χαχῶν μου * ξήρανον τοῖς ὄμβροις * τῆς σῆς, 'Αγνή, πρεσβείας.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

· ΤΤσαία, χόρευε· * ή Παρθένος * ἔσχεν ἐν γαστρί, * και ἔσεκεν

Τίον * τον 'Εμμανουήλ * Θεόν τε και άνθρωπον· * 'Ανατο-

λή * δνομα αὐτῷ· * ον μεγαλύνοντες * τὴν Παρθένον μαχαρί ζομεν. Τροπάρια.

'Ως ἀμνὸς ἀνήρτησαι * ἐπὶ ξύλου, * Δέσποτα Χριστὲ, * τὰς σιαγόνας συνθλῶν * λύχου νοητοῦ, * καὶ τούτου ἐκ στόματος * ἀφαρπάζων * σοῦ τὰ λογικὰ, * Δέσποτα, πρόβατα, * καὶ προσάγων τῷ Γεννήτορι.

Στέφανον ἀχάνθινον * ἀνεδήσω * οἰα Βασιλεὺς * βασιλευόντων, Χριστὲ, * τὰ τοῦ πονηροῦ * χαθαίρων βασίλεια, * χαὶ ἐχ ῥιζῶν * τέμνων, ᾿Αγαθὲ, * πλάνης τὴν ἄχανθαν· * ὅθεν πίστει σε δοξάζομεν. Μαρτυριχά.

Ηστραψεν ώς ήλιος * ή βεβαία * ἕνστασις ὑμῶν, * χαὶ πᾶσαν τῶν δυσμενῶν * ἕλυσεν ἀχλὺν, * Μάρτυρες ἀήττητοι, * φωταγωγο! * πάντων τῶν πιστῶν, * πύργοι ἀχλόνητοι * εὐσεβείας ἀξιάγαστοι.

Φάλαγξ θεοσύλλεχτος, * στρατὸς θεῖος, * δῆμος ἐχλεχτὸς, * ἀγία παρεμβολὴ * ὥρθητε ὑμεῖς, * Μάρτυρες πανεύφημοι, * τοῦ πονηροῦ * τὰς παρεμβολὰς * ἐξαφανίζοντες * τοῦ Σωτῆρος θεία χάριτι. Θεοτοχίον.

Φυτουργόν έχύησας * εύσεβείας * τόν Δημιουργόν, * φυτεύοντα έπι γης * γνώσιν άληθη, * χαι την έχβλαστήσασαν * άπό φυτοῦ * λύοντα άράν· * όν μεγαλύνοντες * σὲ, Παρθένε, μαχαρίζομεν.

ТН ТЕТАРТН ПРОІ.

Κανών τῆς Θεοτόχου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Θεμέλιον ἄσειστον * σωτηρίας * τέτοχας, Αγνή, * ἐπὶ ὐδάτων η τὴν Υῆν * θείαις προσταγαζς * τὸν θεμελιώσαντα· * ἐν ῷ ἡμᾶς * τοὺς εἰλιχρινῶς * σὲ μαχαρίζοντας * στηριχθῆναι χαθιχέτευε.

Έν όδῷ εἰρήνης με * προσταγμάτων * θείων ἀπλανῶν * πορεύεσθαι ἀχλινῶς * ποίησον, ἀΥνὴ, * Δαιμόνων τὸν τάραχον * χαὶ τῶν παθῶν * τὰς ἐπαγωγὰς * ἀποδιώχουσα, * χαὶ τὸν νοῦν μου χαταυγάζουσα.

Νυσταγμφ χρατούμενον * ἀμελείας * βλέπων ὁ ἐχθρὸς, * ἐπέρχεται ἀναιδῶς * ὑπνφ ἡδονῆς * ἐλπίζων συλῆσαί με· * ἀλλ' αὐτή με * φύλαξον, ʿΑγνὴ, * τῇ ἀχοιμήτῷ σου * μεσιτεία, Μητροπάρθενε.

'Ως αὐτοχατάχριτος * ἐννοῶ μου * τῶν ἀμαρτιῶν * τὸ πλῆθος xαὶ τὸ φριχτὸν * βῆμα τοῦ Κριτοῦ, * ἐν ϣ μέλλω χρίνεσθαι· * ἀλλ' ἡ Κριτὴν * τέξασα Θεὸν, * τότε με τήρησον, * Θεοτόχε, ἀχατάχριτον.

Απόστιχα τών Αίνων, Σταυρώσιμα.

Κύριε, * ἐπὶ Μωῦσέως ποτὲ τοῦ Προφήτου * μόνον ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δειχνύμενος * ἐνίχα τοὺς ἐχθρούς σου· * νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυρόν σου χατέχοντες * βοήθειαν αἰτοῦμεν· * Κράτυνον τὴν Ἐχχλησίαν σου, * χαὶ δώρησαι τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν * ὡς Κωνσταντίνῷ τὸ τρόπαιον * διὰ πλῆθος ἐλέους, Φιλάνθρωπε.

Ο Σταυρός σου, Χριστὲ, * καί τοῦ "Αδου κατήργησε το κράτος, * καὶ τὸ γένος διέσωσε τῶν ἀνθρώπων· * ἐκ φθορᾶς τὸν Κόσμον ῥυσάμενος, * τῷ Ληστῆ τὸν Παράδεισον. ἤνοιξεν· * ὄν προσκυνοῦντες * δοξάζομέν σε, Σωτήρ· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυριχόν.

Οι 'Αθλοφόροι σου, Κύριε, * τὰς τάξεις τῶν 'Αγγέλων μιμησάμενοι, * ὡς ἀσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεχαρτέρησαν, * μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες * τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. * Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμφ σου, * χαὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... και νῦν. Σταυροθεοτοχίον. Μαχαρίζομέν σε.

'Ως ἀμνόν σε, Λόγε, * ἡ 'Αμνὰς καὶ Παρθένος * πρὸς σφαγὴν χωροῦντα * καθορῶσα ἐβόα· * 'Ω ξένου τολμήματος ! * πῶς ἄνομοι σφάττουσι * τὸν τοὺς ἀνθρώπους ζωοῦντα; * μέγα σου, Υἰέ μου, τὸ ἑλεος !

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς'.

. Αηστής έν τῷ σταυρῷ * Θεὸν είναι σε πιστεύσας, Χριστὲ, * Οώμολόγησέ σε * εἰλιχρινῶς ἐχ χαρδίας, * Μνήσθητί μου, Κύριε, βοῶν, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

'Αναβὰς ἐν τῷ σταυρῷ * πᾶσαν ἐχλόνησας Δαιμόνων πληθὺν, * χαι χατέβραξας * τὸ ὀλέθριον χράτος * τοῦ τυράννου, Δέσποτα Χριστὲ, * σώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Έχεντήθης τὴν πλευρὰν * χρουνοὺς ἀφέσεως πηγάσας μοι· * προσηλώθης δὲ * ἐπὶ ξύλου τὰς χεῖρας, * ἐξηλώσας ἅπαν ἐμπαθὲς * τῶν ἀνθρώπων νόημα.

Μαρτυριχόν.

Μιμηται τών του Χριστού * παθών γενόμενοι, Μαχάριοι, * πασαν βάσανον, * Αθλοφόροι Κυρίου, * διελθόντες τών έν ούρανοζς * τερπνών ήξιώθητε. Δόξα.

Προσχυνοῦμέν σε πιστῶς * Θεὸν τὸν ἕνα ἐν Προσώποις τρισὶ, * τὴν ἀδιαίρετον * καὶ ὁμότιμον φύσιν, * κράζοντές σοι· Δόξα σοι, Μονὰς, * Τριὰς ὁμοούσιε.

Και νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, * Θεοχαρίτωτε, χαὶ τὰς τοῦ Υἰοῦ * τρώσεις βλέπουσα, * τὴν ψυχὴν χατετρώθης, * ἀνυμνοῦσα τούτου τὴν πολλὴν * ὄντως συγχατάβασιν.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν ἀΑποστόλων. Ἡχος πλ. α΄. Χαίροις, * ἀσχητιχῶν ἀληθῶς.

Βέλη * ήκονημένα ὑμετς * τοῦ Δυνατοῦ, * ἀποσταλέντες ᾿Απόστολοι * εἰς πασαν * τὴν Οἰχουμένην, * ἀπτέρῷ τάχει σαφῶς * πάντα τῶν Δαιμόνων * ἀπημβλύνατε * δεινὰ * χαὶ πυρίφλογα * βέλη, ὄντως Μαχάριοι, * πολυθείαν * ἐχποδών ποιησάμενοι, * χαὶ διδάξαντες * τὴν εὐσέβειαν ἅπαντας, * πρόβατα χρηματίσαντες * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * τοῦ ᾿Αρχιποίμενος ὄντως, * ὅς λύκων μέσον ἀπέστειλεν * ὑμᾶς * τοῦ πραύναι * τὴν αὐτῶν θηριωδίαν * διὰ τῆς Πίστεως.

Λόγφ * μαθητευθέντες Θεοῦ * ἐνυποστάτφ * τῷ βροτοῖς ὁμιλήσαντι δι' ἄχραν * φιλανθρωπίαν, * χαὶ προσλαβόντι αὐτῶν * ἀληθῶς τὴν φύσιν * χαὶ θεώσαντι, * αὐτοῦ * οὖν ἐπόμενοι * θείοις ἔχνεσι, Πάνσοφοι, * χαὶ τὴν πτωχείαν * τὴν αὐτοῦ ἐμιμήσασθε, *

ТҢ ТЕТАРТҢ ЕХПЕРАХ.

414

πάντα σχύβαλα * ήγησάμενοι, ἕνδοξοι· * ὅθεν χαὶ ἀπεἰρἰψατε * χιτῶνα τὸν δεύτερον, * μὴ βαχτηρίαν, μὴ πήραν * ἐν τῆ ὁδῷ ἐπαγόμενοι· * χαὶ νῦν * οὐρανίους * θησαυροὺς χληρονομήσαι * χατηξιώθητε.

Σάλου * τῶν παιρασμῶν καὶ δεινῆς * ἐρεσχελίας * τῶν ἀσέμνων αἰρέσεων, * Δαιμόνων * κακοβουλίας, καὶ τῶν ἀνθρώπων πικρᾶς * συστροφῆς καὶ ζάλης, Παμμακάριστοι, * πυρὸς * ἀφεγγοῦς τε * καὶ αἰωνίζοντος σκώληκος, * βρυγμοῦ ὀδόντων * καὶ πάσης ἄλλης κολάσεως * ταῖς πρὸς Κύριον * ἰκεσίαις λυτρώσασθε * πάντας ἡμᾶς, καὶ τεύξασθαι * αὐτὸν δυσωπήσατε, * δι' ἐγκρατείας καὶ πόνων, * τῶν ἀρετῆς ἀντιδόσεων * τυχεῖν, * κληρουχίας * οὐρανῶν τε Βασιλείας * καὶ μέγα ἔλεος.

Ετερα τοῦ άγίου Νιχολάου, όμοια.

Χαίροις, * ή ἰἐρὰ κεφαλή, * τὸ καθαρὸν * τῶν ἀρετῶν καταγώγιον, * ὁ θεῖος * τῆς θειοτάτης * ἰερωσύνης κανὼν, * ὁ ποιμὴν ὁ μέγας, * ὁ φανότατος * πυρσὸς, * ὁ τῆς νίκης * ἐπιφερόμενος ὄνομα, * ὁ δεομένοις * συμπαθῶς ἐπικλώμενος, * ὁ καμπτόμενος * ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι, * ῥύστης ὁ ἐτοιμότατος, * φρουρὸς ὁ σωτήριος * πᾶσι τοῖς πίστει τιμῶσι * τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου, * Χριστὸν * ἐκδυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις, * ὁ ἰερώτατος νοῦς, * τὸ τῆς Τριάδος * καθαρὸν ἐνδιαίτημα, * ὁ στύλος * τῆς Ἐκκλησίας, * ὁ τῶν πιστῶν στηριγμὸς, * καταπονουμένων * ἡ βοήθεια· * ἀστὴρ * ὁ ταῖς λάμψεσιν * εὐπροσδέκτων δεήσεων * διασκεδάζων * πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων * σκότος πάντοτε, * Ἱεράρχα Νικόλαε· * ὅρμος ὁ γαληνότατος, * ἐν ῷ καταφεύγοντες * οἱ τρικυμίαις τοῦ βίου * περιστατούμενοι σώζονται, * Χριστὸν * ἐκδυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις, * ο Θείου ζήλου πλησθείς, * ἀπαγωγῆς τε * πονηρας λυτρωσάμενος * ἀδίχως * μέλλοντας θνήσχειν * ἐπιστασία φριχτῆ * χαι ταῖς δι ὀνείρων * προσφοιτήσεσι· * πηγὴ * ἡ πηγάζουσα * ἐν τοῖς Μύροις, Νιχόλαε, * μῦρα πλουσίως * χαι ψυχὰς χαταρδεύουσα, * τὰ δυσώδη τε * τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα· * μάχαιρα τὰ ζιζάνια * τῆς πλάνης ἐχτέμνουσα· * πτύον λιχμίζον 'Αρείου * τὰ ἀχυρώδη διδάγματα, * Χριστὸν * ἐχδυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... και νύν. Θεοτοχίου, έμοιου.

Έχων * άμαρτημάτων πληθύν,* πεπωρωμένος * και τον νούν σκοτιζόμενος, * βοώ σοι * έν κατανάξει * και συντριβη λογισμών *

Digitized by Google

Κόρας τῆς ψυχῆς μου * φωταγώγησον· * xai γὰρ * τὸ ἀνέσπερον * φῶς ἐχύησας, Αχραντε, * τὸ χαταυγάζον * Οἰχουμένης τὰ πέρατα * τοῖς πυρσεύμασι * τῆς αὐτοῦ ἐπιγνώσεως· * φώτισόν μου, Πανάμωμε, * τὸν νοῦν ταῖς λαμπρότησι * τῆς σῆς πρεσβείας, γενέσθαι * υἰὸν φωτὸς ἀξιοῦσά με, * Χριστὸν * δυσωποῦσα * τὸν παρέχοντα τῷ Κοσμφ * τὸ μέγα ἔλεος.

Απόστιχα Αποστολικά.

Μαθηται τοῦ Σωτῆρος, * μυστηρίων αὐτόπται γενόμενοι, * τὸν μὴ θεωρούμενον * και ἀρχὴν μὴ ἔχοντα * ἐκηρύξατε λέγοντες· * Ἐν ἀρχῆ ἡν ὁ Λόγος· * οὐκ ἐκτίσθη τε πρὸ τῶν ᾿Αγγέλων, * οὐκ ἕμαθέ τε παρὰ ἀνθρώπων, * ἀλλ' ἐκ τῆς ἄνωθεν σοφίας· * διὸ παἰρἡησίαν ἔχοντες, * πρεσβεύσατε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς ᾿Αποστόλους Κυρίου * μελφδιχῶς ἐν ἀδαζς ἀνευφημήσωμεν· * ἐνδυσάμενοι γὰρ τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν * τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην χατήργησαν, * χαὶ νιχηφόροι ἀνεδείχθησαν στεφανῖται· * ὦν ταῖς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, * ἐλέησον ἡμᾶς. Μαρτυριχόν.

'Αχορέστω διαθέσει ψυχης * Χριστὸν οὐχ ἀρνησάμενοι, * ἄγιοι Μάρτυρες, * τοὺς δεινοὺς χαὶ διαφόρους αἰχισμοὺς * παθημάτων ὑπεμείνατε· * τῶν τυράννων τὰ θράση χατηδαφίσατε· * ἀχλινῆ χαὶ ἄτρωτον * τὴν πίστιν φυλάξαντες,* εἰς οὐρανοὺς μετέστητε· * ὅθεν χαὶ παβρησίας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, * αἰτήσασθε δωρηθῆναι * ἡμῖν τὸ μέγα ἕλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Χαΐρε, χεχαριτωμένη, * Μητερ Χριστου του Θεου, * ότι ἐπέφανέ σοι ο Βασιλεύς της δόξης, * χαι ἐπεσχίασε σοι τὸ πανάγιον Πνευμα· * ώς παἰρησίαν ἔχουσα, * πρέσβευε τοῦ σωθηναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΙ. εις τον ορθρον.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα 'Αποστολικά.

Ήχος πλ. α΄. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Ος αύτόπτας τοῦ Λόγου * xai ὑπηρέτας Χριστοῦ, * τοὺς σοφοὺς Αποστόλους * ἀνευφημήσωμεν * ἐν ῷδαῖς πνευματιχαῖς * xai ὕμνοις, ἅπαντες πιστοί· * τὸν Χριστὸν γὰρ ἐχτενῶς * χαθιχετεύουσιν αὐτοὶ * ὑπὲρ ήμῶν τῶν ὑμνούντων * τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην * xai προσχυνούντων τὰ λείψανα.

Τοὺς ἀποστόλους συμφώνως * ἀνευφημήσωμεν, * ὡς χηρύξαντας πᾶσι * πιστοῖς τὴν ἀψευστον * χαὶ ὀρθόδοξον ἡμῶν * Κυρίου

тң пемптң проі.

διδαχήν, * xαł ἐχδιώξαντας πασῶν * τῶν αἰρέσεων ἀχλύν, * xαł φωτισμὸν πνευματιχὸν * ἐχλάμψαντας ἐν τῷ Κόσμφ, * τὴν χάριν τὴν τῶν δογμάτων, * xαὶ δυσωποῦντας τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς. Δόξα... xαὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

'Απειρόγαμε Νύμφη * χαὶ ἀειπάρθενε, * σὺν τοῖς θείοις Αὐτόπταις * ἀνευφημοῦμέν σε· * ὅτι ἐν σοὶ ὁ Δυνατὸς * μεγαλεῖα ἐποίησε· * δι' ἡμᾶς γὰρ χαθ' ἡμᾶς * ὁ πρὸ αἰώνων ἐχ Πατρὸς * τῆ μήτρα σου ἐνοιχήσας * εὐδόχησε γεννηθῆναι, * ἱνα ἐχ πλάνης σώση τὸ γένος ἡμῶν.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα.

Τόν συνάναρχον Λόγον.

Τοὺς ᾿Αποστόλους ἐν ὕμνοις * ἀνευφημήσωμεν, * ὡς αὐτόπτας τοῦ Λόγου * καὶ θείους κήρυκας, * καὶ ἐθνῶν πνευματικοὺς * σαγηνευτὰς σαφῶς· * ὅτι προσήγαγον ἡμᾶς * εἰς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, * ῥυσάμενοι ἐκ τῆς πλάνης * τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, * καὶ Βασιλείας κατηξίωσαν.

Μαθηται τοῦ Σωτήρος, * θεῖοι 'Απόστολοι, * οἱ σωτήριον λόγον * ἐγκατασπείραντες * εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς, * και καταυγάσαντες * τοὺς ἐν τῷ σκότει και σκιῷ * καθημένους, τὴν ἐμὴν * φωτίσατε σκοτισθεῖσαν * ψυχὴν παθῶν ἀμαυρώσει, * ταῖς ἰκεσίαις ὑμῶν, πάνσοφοι.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τών έν σοι τὰς ἐλπίδας, * Παρθένε ἄχραντε, * ἐκ ψυχῆς τεθειμένων * σκέπη ὑπάρχουσα, * και ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν * και περιστάσεων * και τῶν κινδύνων χαλεπῶν * ἐλευθέρωσον, ᾿Αγνὴ, * πρεσβεύουσα τῷ Γίῷ σου * σὺν τοῖς αὐτοῦ ᾿Αποστόλοις * σωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Μετά την γ'. Στιχολογίαν, έτερα.

Κύριε, * τὸ ἀπόἰρἡητον μυστήριον * τῆς σῆς σαρχώσεως χηρύξαντες * οἱ ἄσοφοι φιλοσόφους χατήσχυναν· * τοὺς ῥήτορας ἀλιεῖς ἐπεστόμισαν, * χαὶ γεγόνασι τῶν ἐθνῶν * σοφοὶ Διδάσχαλοι, * φωτίσαντες τὰ πέρατα * φωτὶ τῆς θείας γνώσεως· * δι' αὐτῶν δίδου ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Μαρτυριχόν.

Κύριε, * τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου * οἰ ᾿Αθλοφόροι σου ζηλώσαντες, * χατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, * χαὶ γεγόνασι τῶν ᾿Αγγέλων συμμέτοχοι. * Αὐτῶν ταῖς παραχλήσεσι * παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τὸν συνάναργον Λόγον.

Τὴν ταχεϊάν σου σχέπην * χαὶ τὴν βοήθειαν, * χαὶ τὸ ἔλεος δειξον * ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· * χαὶ τὰ χύματα, ᾿Αγνὴ, * σừ χατα-

πράϋνον * τῶν ματαίων λογισμῶν, * xαὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν * ἀνάστησον, Θεοτόχε· * οἶδα γὰρ, οἶδα, Παρθένε, * ὅτι ἰσχύεις ὅσα βούλεσαι.

Κανών τῶν άγίων Αποστόλων.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. α΄. Ο Ειρμός.

» Τππον και άναβάτην * είς θάλασσαν Ερυθράν * ο συντρίβων

» Ι πολέμους * ἐν ὑψηλῷ βραχίονι * Χριστὸς ἐξετίναξεν, * ἰσραήλ

» δε * εσωσεν επινίχιον * ύμνον άδοντα.

Τροπάρια.

*Ελλαμψιν πρωτοδότως * την φωτοδότιδα * τοῦ σαρκὶ ὁμιλῆσαι * βροτοῖς χαταξιώσαντος * πλουτήσαντες, ἔνδοξοι, * τῆς ψυχῆς μου * λύσατε πάντα ζόφον, * θεῖοι 'Απόστολοι.

Τείνας χαθάπερ βέλη * τὸ θεῖον τόξον ὑμᾶς * εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον * ἀπέστειλεν, ᾿Απόστολοι, * τὰ βέλη συντρίβοντας * τοῦ Βελίαρ * ἅπαντα, χαὶ ἰωμένους * πιστῶν τὰ τραύματα.

Έχοντες τὴν σοφίαν * αὐτὴν διδάσχαλον, * ἐσοφίσατε πάντα, * 'Απόστολοι, τὰ πέρατα * διό με φωτίσατε, * τοῦ δυσμενοῦς * ἅπασαν χαχουργίαν * ἀποχρουόμενοι.

Θεοτοχίον.

Μόνη εὐλογημένη, * Θεοχαρίτωτε, * εὐλογίαις ἀνθρώπων * τὸ γένος χαριτώσασα, * Χριστὸν χαθιχέτευε * σὺν τοῖς θείοις,* *Αχραντε, 'Αποστόλοις * ἐλεηθῆναι ἡμῶν.

Κανών τοῦ Αγίου Νιχολάου, οὐ ἡ Αχροστιχίς.

Πέμπτον προσάξω σοι, Νιχόλαε, μέλος. 'Ιωσήφ. Είρμος ο αυτός.

Πίστει χαι πόθω, Πάτερ, * οιχειωθεις τῷ Θεῷ, * τὰ πανάγια τούτου * ἐπλήρωσας θελήματα, * δι' ῶν ἐχρημάτισας * χατὰ πάντα * ἅγιος, θεοφόρε * Πάτερ Νιχόλαε.

^{*} Εχοντές σε προστάτην * πρὸς τὸν Οἰχτίρμονα, * περ:στάσεσι, Μάχαρ, * χαὶ θλίψεσι χλονούμενοι * πρὸς σὲ χαταφεύγομεν· * δίδου χεῖρα * σώζουσαν ἀπὸ πάσης * ἡμᾶς στενώσεως.

Μύρων 'Αρχιερέα * Χριστός σε ἔχρισεν * εὐωδίαις θαυμάτων * ἡμας εὐωδιάζοντα· * ὅθεν δισωποῦμέν σε, * δυσωδίας * λύτρωσαι ἀμαρτίας * ἡμᾶς, Νικόλαε. Θεοτοχίον.

Πάλαι τών Προφητών σε * χορὸς ἐχάλεσεν * ὅρος θεῖον, Παρθένε, * χαὶ πύλην ἀδιόδευτον· * ὅθεν δυσωποῦμέν σε, * μετανοίας * πύλας, Παρθενομῆτορ, * ἡμῖν ὑπάνοιξον.

Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

Οτεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, * ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, Χριστὲ, *
 Paraeleticus.

^{• ΄} πήξας * ἐπ' οὐδενὸς τὴν Υῆν τῆ προστάξει σου, * xai με-

ти пемпти проі.

» πέτραν τών έντολών σου * την Έκκλησίαν σου στερέωσον, *

» μόνε άγαθε και φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο σάρχα * υπερβολη πτωχεύσας χρηστότητος * δι' αυτόν πτωχεύσαντας χατεπλούτησεν, * ἕνδοξοι 'Απόστολοι, υμαζ * χαρίσμασι παντοίοις, * χαταφωτίζοντας τὰ πέρατα * θείαις χαι σεπταζς ἐπιγνώσεσι.

'Επλήγην * τῷ ἰοβόλῷ ὄφεως δήγματι, * χαὶ τραυματισθεῖσαν χαρδίαν χέχτημαι· * ὅθεν σοι βοῶ τῷ δι' ἐμὲ, * Χριστὲ, τραυματισθέντι· * Τῶν 'Αποστόλων σου δεήσεσιν * Ιασαι χαὶ σῶσόν με, δέομαι.

Σαγήνη * τῶν πρεσβειῶν ὑμῶν, Παμμαχάριστοι, * ἐχ βυθοῦ χαχίας τοῦ πολεμήτορος * χαὶ ἐχ τριχυμίας λογισμῶν * παθῶν τε ψυχοφθόρων * ἀναγαγόντες με, προσάξατε * τῷ Θεῷ τῶν ὅλων σωζόμενον. Θεοτοχίον.

Τὸν Ὁμβρον * ἡ δεξαμένη τὸν ἐπουράνιον, * σὺν τοῖς ἀποστόλοις τοῦτον ἰχέτευε, * στῆσαί μου τοὺς ὄμβρους τῶν παθῶν, * τὸ πέλαγος ξηραναι * τῆς ἀμαρτίας μου, χαὶ σῶσαί με * τὸν εἰλιχρινῶς σε δοξάζοντα.

Κανών τοῦ Αγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Τά βέλη * τοῦ πονηροῦ ἀπήμβλυνας, Οσιε, * ταῖς ἀντιτυπίαις τῶν θείων πόνων σου· * ἀλλὰ ταῖς πρεσβείαις σου, Σοφὲ, * τῆς τούτου κακουργίας * καὶ ἐπηρείας διατήρησον * καὶ ἡμᾶς ἀτρώτους, Νικόλαε.

Ο βίον * άγγελιχὸν ἐν γῆ ἐνδειξάμενος, * νῦν σὺν τοῖς ᾿Αγγέλοις ἀεὶ παρίστασαι * θρόνω τῆς Τριάδος ἰερῶ, * ἡμῖν ἀμαρτημάτων * χαὶ πειρασμῶν λύσιν αἰτούμενος, * Πάτερ, Ἱεράρχα Νιχόλαε.

Νοός μου * τὰς ἀμαυρώσεις πάσας ἀπέλασον * σοῦ ταῖς σελασφόροις εὐχαῖς, Νιχόλαε· * χόπασον τὸν σάλον τῶν παθῶν· * χυβέρνησόν με, Πάτερ, * πρὸς ἀπαθείας ὅρμον, δέομαι, * ὅπως ἐν αἰνέσει δοξάζω σε.

Θεοτοχίον.

Παρέστης * έχ δεξιών Χριστοῦ ὡς Βασίλισσα * χροσσωτοῖς χρυσέοις, * Θεοχαρίτωτε, * περιβεβλημένη ἀληθῶς, * ἡμῖν τὴν Βασιλείαν * τῶν οὐρανῶν τῆ μεσιτεία σου, * Κόρη, προξενοῦσα πρεσβείαις σου. 'Ωδὴ δ΄. 'Ο Εἰρμός.

ΓΕ την θείαν έννοήσας σου χένωσιν * προβλεπτιχώς ο 'Αββαχούμ,*

- » 📕 Χριστέ, έν τρόμφ έβόα σοι· * Είς σωτηρίαν λαοῦ σου * τοῦ
- » σώσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Η θύρα Ίησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν * καθυπανοίξας τὴν αὐτοῦ * τοῖς ᾿Αποστόλοις ἐπίγνωσιν, * πᾶσι τοῖς ἔθνεσι θύραν * διήνοιξε τοῖς τούτων διδάγμασι.

Υἰὲ Θεοῦ, υἰοὺς xατὰ μέθεξιν * τοῦ οὐρανίου σου Πατρὸς * τοὺς ᾿Αποστόλους ἀνέδειξας· * ταῖς παρακλήσεσι τούτων * υἰοὺς φωτὸς ἡμᾶς πάντας ποίησον.

Οί θρόνων ἐπὶ δώδεχα μέλλοντες * σùν τῷ Κριτῆ χαὶ Βασιλεϊ * δεδοξασμένως χαθέζεσθαι, * τῆς φοβερας χαὶ φριχτῆς με, * 'Απόστολοι', λυτρώσασθε χρίσεως.

Θεοτοχίον.

Τοῦ θείου χιβωτὲ ἀγιάσματος, * ἀγίασόν μου τὴν ψυχὴν, * τὸν λογισμὸν φωταγώγησον, * διαπαντὸς δυσωποῦσα * Χριστὸν σὺν ἘΑποστόλοις σωθῆναί με.

Κανών τοῦ Αγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ρεόντων άντηλλάξω τα μέλλοντα·* ών χληρονόμους χαι ήμας* εύχαις άγίαις σου ποίησον, πειρατηρίων παντοίων * λυτρούμενος τοῦ βίου, Νιχόλαε.

Ο Μύρων προεδρεύσας, Νιχόλαε, * πάσας αἰσθήσεις τῆς ἐμῆς * χαρδίας μύρισον, "Αγιε, * πάθη δυσώδη ἐχ ταύτης * εὐχαῖς σου ἐχδιώχων ἐχάστοτε.

Συντρίψας τοῦ ἐχθροῦ μηχανήματα, * τοὺς ὀρατοὺς ἡμῶν ἐχθροὺς * xai ἀοράτους, Νιχόλαε, * διηνεχῶς πολεμοῦντας * τελεία ἀφανία παράπεμψον. Θεοτοχίον.

'Αγία Θεοτόχε, βοήθει μοι * τατς ήδονατς διηνεχώς * βυθιζομένφ τοῦ σώματος, * χαὶ ῥαθυμίας ἐν χλίνῃ * ἀεἰ χαταχειμένῷ χαὶ στένοντι. 'Ωδὴ ε΄. Ο Εἰρμός.

αναβαλλόμενος * φῶς ὡς ἰμάτιον, * πρὸς σὲ ὀρθρίζω * xαὶ
 Ο σοὶ xραυγάζω· * Τὴν ψυχήν μου φώτισον * τὴν ἐσχοτισμέ νην, * Χριστὲ, ὡς μόνος εὕσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Οί πνευματοφρήτορες * σοφοί 'Απόστολοι * έν ὑπερώφ * πυρὸς ἐν είδει * τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον * αὐτοῖς προσφοιτῆσαν * φριχτῶς χαθυπεδείξαντο.

Βέλη έχλεχτὰ ὑμᾶς * Χριστὸς ἀπέστειλε * συνθλῶντας βέλη * τῆς πονηρίας· * διό με ἰάσασθε * τετραυματισμένον * τοῦ δυσμενοῦς τοῖς βέλεσιν.

Οί χαταστρεψάμενοι * τῆς ἀσεβείας τὴν γῆν, * χαταστραφεϊσαν * ταῖς πλημμελείαις * τὴν ἐμὴν διάνοιαν * δρόσω ἰαμάτων, * 'Απόστολοι, ἰάσασθε.

Θεοτοχίον.

Μή χαταδιχάσης με, * μή ἀποἰρίψης με * τοῦ σου προσώπου· * ἐχδυσωπεῖ σε * ή ἀγνῶς τεχοῦσά σε, * χαὶ τῶν ᾿Αποστόλων * ὁ δῆμος, Πολυέλεε.

Κανών τοῦ Αγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Η όανα χατέαξας * είδώλων, "Αγιε, * βουλας απράχτους * αίρε-Η τιζόντων * έδειξας, Νιχόλαε, * χαι απαγομένους * προς θάνατον έξήρπασας.

[•]Ωρθρισας πρὸς Κύριον * ἐχ βρέφους, [•]Οσιε, * χαὶ ταῖς ἐχεῖθεν * φωτοχυσίαις * ὅλως χατηγλάζσαι· * διὸ τῆς ψυχῆς μου * τὰ νέφη ἀποδίωξον.

Σὲ χαθιχετεύομεν, * Πάτερ Νιχόλαε, * τῆ ώρα δίχης * ἐν μέσφ πάντων * γενοῦ τῶν χαλούντων σε, * τὰ πρὸς σωτηρίαν * διδοὺς ἡμῖν αἰτήματα. Θεοτοχίον.

Ο 'Απερινόητος, * Θεοχαρίτωτε, * περιοχήν σε * σωματοφόρος * γενόμενος ἔσχηχε, * βροτοὺς ἀπαλλάττων * περιεχούσης θλίψεως. 'Ωδή ς'. Ο Εἰρμός.

» παινομένην χλύδωνι * ψυχοφθόρω, * Δέσποτα Χριστέ, * τών

» Ιν παθών την θάλασσαν χατεύνασον, * χαι έχ φθορας * άνάγα-

» γέ με ώς εὔσπλαγχνος. Τροπάρια.

Νεμομένην ἕστησας * τῆς χαχίας * σῆψιν τῶν ἐθνῶν * τὰς ψυχὰς, Φιλάνθρωπε, τῷ ἅλατι * τῶν διδαχῶν * τῶν ἰερῶν 'Αποστόλων σου.

Τὸν βυθὸν ἐπίστασαι * τῶν χαχῶν μου, * Δέσποτα Χριστέ·* δός μοι χεῖρα, σῶσόν με, Φιλάνθρωπε, * ταῖς προσευχαῖς * τῶν ἰερῶν 'Αποστόλων σου.

Κριτὰ διχαιότατε, * ἐν ἡμέρα * δίχης φοβερας * τῆς φριχτῆς με ῥῦσαι χαταχρίσεως * τῶν εὐχλεῶν * σοῦ 'Αποστόλων δεήσεσι. Θεοτοχίον.

Τὸν ἀπεγνωσμένον με * ὑπὸ πλήθους * τῶν ἀνομιῶν * σωτηρ(ας, Κύριε, ἀξίωσον, * τῶν Μαθητῶν * xαὶ τῆς Μητρός σου δεήσεσι. Κανών τοῦ 'Αγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Έλεων ἀπέργασαι * τὸν Δεσπότην * σοῦ ταῖς προσευχαῖς * πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε, Νιχόλαε, * ὅπως ἡμῖν * λύσιν πταισμάτων δωρήσηται.

Νοσημάτων λύτρωσαι * χαὶ σχανδάλων * τῶν βιωτιχῶν, * πειρασμῶν χαὶ θλίψεων, Νιχόλαε, * τοὺς πρεσβευτὴν * σὲ χεχτημένους πρὸς Κύριον.

'Ιατρόν σε άριστον * ό Δεσπότης * έδειξε Χριστός· * διό τα νοσήματα θεο άπευσον * τῶν εὐσεβῶς * σοὶ προσιόντων, Νιχόλαε. ,

Θεοτοχίον.

Κυοφόρος άνανδρος, * Θεομήτορ, * πέφηνας, 'Αγνή· * διὰ τοῦτο πίστει ixετεύω σε, * τῆς ψυχῆς μου * τὴν ῥαθυμίαν ἀπέλασον. 'Ωδὴ ζ΄. Ο Εἰρμός.

ύπερυψούμενος * τῶν Πατέρων Κύριος * τὴν φλόγα κατέσ Ο βεσε, * τοὺς Πατδας ἐδρόσισε * συμφώνως μελφδοῦντας *
 Ο Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Τροπάρια.

Ο ύπερυψούμενος * τῶν Πατέρων Κύριος * ἡμαζ ὑπερύψωσε, * χαὶ πασαν χατέρραξεν * ἐχθροῦ τὴν δυναστείαν, * Μαθηταὶ Χριστοῦ θεόπται.

'Ρύπον τῆς κακίας μου * ῥείθροις κατανύξεως * ὑμῶν παρακλήσεσιν, * 'Απόστολοι, πλύνατε, * διδάσκοντες κραυγάζειν· * Ό Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Πυρί θείου Πνεύματος * ύλην κατεφλέξατε * πάσης μεταιότητος· * διὸ φλογιζούσης με * λυτρώσασθε γεέννης, * Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου. Θεοτοχίον.

'Η τῆς χαταπτώσεως * τοῦ 'Αδὰμ ἀνόρθωσις, * ἔγειρον πεσόντα με * χαχίας πρὸς βάραθρα * πρεσβείαις σου, Παρθένε, * χαὶ τῶν θείων 'Αποστόλων.

Κανών τοῦ Αγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ο λος ἀναχείμενος * τῷ Θεῷ, Νιχόλαε, * ὅλον με διάσωσον * τοῦ βίου τοῖς πάθεσιν * ἀθλίως χαθ΄ ἐχάστην * περιπίπτοντα, Θεόφρον.

Λαμπτήρ θεαυγέστατε, * τὸν νοῦν μου χαταύγασον * παθῶν ἀμαυρότησιν * ἀεὶ σχοτιζόμενον, * χαὶ δίδου εὐσχημόνως * παροδεύειν ἐν τῷ βίφ.

Απαν ἀνοιγόμενον * χατ' ἐμοῦ, Νιχόλαε, * εὐχαῖς σου ἀπόφραξον * στόμα πονηρότατον, * χαὶ ῥῦσαι ὁρατῶν με * δυσμενῶν χαὶ ἀοράτων. Θεοτοχίον.

'Εχ σοῦ ἡμῖν ἐλαμψεν * ἀνέσπερος Ηλιος, * νεφέλη ὀλόφωτε, * Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * φωτίζων τοὺς ἐν σχότει * ἀγνωσίας, Θεοτόχε. 'Ωδὴ ή'. Ο Εἰρμός.

» 🔨 οὶ τῷ Παντουργῷ * ἐν τῃ χαμίνῳ Πατδες * παγχόσμιον πλέ-

» - ξαντες * χορείαν ἕμελπον· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον

» ύμνείτε * χαι ύπερυψούτε * είς πάντας τούς αιώνας.

Τροπάρια.

Σὺ τὰς νοητὰς * τῶν ᾿Αποστόλων, Λόγε, * νεφέλας ἐξήπλωσας * ἐπιἐρὰινούσας ἡμῖν * ὄμβρους πανσόφων * xαὶ θείων διδαγμάτων, * xαὶ xαταρδευούσας * ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οι περιχαλλείς * τῆς Ἐχχλησίας_στύλοι, * οι ταύτην βαστά-

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΙ.

ζοντες * πίστεως δόγμασι, * σεσαθρωμένην * ψυχης μου την οίχίαν * θεία τεχνουργία * στηρίξατε, Θεόπται.

Στέναξον, ψυχή, * χαι όχετοὺς δαχρύων * ἐξ ὅλης προσάγαγε * χαρδίας χράζουσα· * Μόνε Οιχτίρμον, * σῶσον, ἰλάσθητί μοι * ταῖς τῶν Μαθητῶν σου * πρεσβείαις εὐπροσδέχτοις.

Θεοτοχίον.

Σιών, έχλεχτή * τοῦ Βασιλέως πόλις, * τῆς ἄνω πολίτην με * ποίησον πόλεως, * μετὰ τῶν θείων * Μαθητῶν δυσωποῦσα, * ἄχραντε Παρθένε, * τὸν ἄχρονον Υἰόν σου.

Κανών τοῦ Αγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Μύρων γεγονώς * Αρχιεράρχης μέγας, * ψυχης μου, Νικόλαε, * Μαίσθήσεις μύρισον, * ὅπως ἐκφύγω * παθῶν τὴν δυσωδίαν, * καὶ τοῦ Παρακλήτου * εἰσδέξωμαι τὴν χάριν.

"Εστησας, Σοφέ, * τῆς σῆς ἀγίας γλώσσης * τοῖς ῥεύμασι ῥεύματα * Αρείου δύσφημα· * ὅθεν βοῶ σοι· * Τὴν ῥύσιν τῶν παθῶν μου * ξήρανον εὐχαῖς σου, * Νιχόλαε παμμάχαρ.

Λύτρωσαι ήμας * άμαρτιῶν εὐχαζς σου, * Δαιμόνων χαχώσεως, * ἐθνῶν ἀλώσεως, * πάντων ἀνθρώπων * πονηροτάτης βλάβης, * ἕνα σε ὡς ῥύστην * ἡμῶν ἀνευφημῶμεν.

Τριαδιχόν.

Οι τριαδιχώς * την μοναρχίαν πίστει * ἀπαύστως δοξάζοντες, * ἀναβοήσωμεν· * Πάτερ χαι Λόγε, * χαι πανάγιον Πνεῦμα, * σὲ ὑμνολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Σάρχα δι' ήμας * έχ σοῦ Θεὸς φορέσας * ἀγνήν σε πανάμωμον * παντὸς τοῦ γένους ήμῶν * θείαν, Παρθένε, * δειχνύει προστασίαν· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * πιστοὶ μεγαλοφώνως.

Ωδή θ. Ο Ειρμός.

Η σαία, χόρευε· * ή Παρθένος * ἔσχεν ἐν γαστρὶ, * καὶ ἔτε Η κεν Γιὸν * τὸν Ἐμμανουὴλ, * Θεόν τε καὶ ἀνθρωπον· * ᾿Ανα τολὴ * ὄνομα αὐτῷ· * ὅν μεγαλύνοντες * τὴν Παρθένον μακα ρίζομεν. Τροπάρια.

Ούρανοι χατάστεροι * ἀγλαίαις * θείων ἀρετῶν * ἐδείχθητε νοητῶς, * μέσον τὸν Χριστὸν * ὡς "Ηλιον ἔχοντες, * καὶ τὸ τῆς γῆς * πλήρωμα, Σοφοὶ, * κατενεώσατε· * διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε.

Τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα * ἐν τῷ θείῳ * σώματι ὑμῶν * ὡς χόσμον πανευπρεπῆ * φέροντες, Σοφοί, * τὴν χαταταχεῖσάν μου * δαιμονιχοῖς * βέλεσι ψυχὴν * ταῖς πρὸς τὸν Κύριον * μεσιτείαις θεραπεύσατε.

Λάχχω χατωτάτω με * άμαρτίας * χείμενον, Χριστέ, * χαί

ραθυμίας δεινής * υπνφ την ψυχην * ἐπιβαρυνόμενον * διὰ τῶν σῶν, * Λόγε, Μαθητῶν * ὥσπερ τὸν Λάζαρον * ἐξεγείρας σῶσον, Κύριε.

Τής ψυχής μου εύθυνον * τὰς πορείας, * Λόγε τοῦ Θεοῦ, * πρὸς τρίβους τῶν ἐντολῶν * σοῦ τῶν ἀπλανῶν, * ἔχων τὴν τεχοῦσάν σε * δυσωποῦσαν * ἄχραντον 'Αγνὴν, * χαὶ τοὺς πανσόφους σου * 'Αποστόλους, Πολυέλεε.

Κανών τοῦ άγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Γεράρχης ἕνθεος * χρηματίσας, * πάσας τοῦ Χριστοῦ * ἐφύλαξας ἐντολάς· * ὅθεν τῶν πιστῶν * φύλαξ θεῖος γέγονας, * ἀπὸ πάσης * τούτους συντηρῶν, * Πάτερ Νιχόλαε, * ἐπηρείας χαὶ χαχώσεως.

Ως ποτε διέθρεψας * ἀποροῦσαν * ἄρτου ἐν λιμῷ * τὴν πόλιν σου ὡς xaλὸς, * Όσιε, ποιμήν * ὡσαύτως διάθρεψον * τὴν ψυχήν μου * ἄρτφ νοητῷ, * Πάτερ Νικόλαε, * σὲ προστάτην εὐμοιρήσασαν.

Σὲ τὸν μέγαν ἥλιον * τὸν ἐν ὕψει * χείμενον ἀεἰ * τῆς Ἐχχλησίας Χριστοῦ, * Όσιε ποιμὴν, * πιστῶς ἰχετεύομεν, * σελασφόροις * λάμψεσι φωτὸς * σχότος ἀπέλασον * ἀμαρτίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

• Ηγγιχεν, ώς γέγραπται, * ή ήμέρα * ή περιφανής * τῆς παρουσίας Χριστοῦ· * ἄγονε ψυχή, * ἀπόθου τὸ ῥάθυμον, * χαὶ προθύμως * βόησον Χριστῷ· * Κύριε, σῶσόν με, * Νιχολάου παραχλήσεσι.

Φαεινήν λυχνίαν σε * ο Προφήτης * ἕβλεψεν, 'Αγνή, * λαμπάδιον νοητόν * φέρουσαν Χριστόν * δι' οὐ ἐφωτίσθημεν * οἱ ἐν σχότει * χείμενοι χαχῶν, * σὲ μαχαρίζοντες, * Θεοτόχε ἀειπάρθενε.

'Απόστιχα τῶν Αἴνων, 'Αποστολικά.

Μαθηται τοῦ Σωτήρος, * μυστηρίων αὐτόπται γενόμενοι,* τὸν μὴ θεωρούμενον * xαι ἀρχὴν μὴ ἔχοντα * ἐχηρύξατε λέγοντες· * Ἐν ἀρχῆ ἦν ὁ Λόγος· * οὐκ ἐχτίσθη τε πρὸ τῶν ΄Λγγέλων, * οὐκ ἔμαθέ τε παρὰ ἀνθρώπων, * ἀλλ ἐχ τῆς ἄνωθεν Σοφίας· * διὸ παρῥησίαν ἔχοντες, * πρεσβεύσατε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς ἀποστόλους Κυρίου * μελφδιχῶς ἐν ϣδαῖς ἀνευφημήσωμεν· * ἐνδυσάμενοι γὰρ * τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, * τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην χατήργησαν, * χαὶ νιχηφόροι ἀνεδείχθησαν στεφανῖται· * ὡν ταῖς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυριχόν.

'Εν ταϊς βασάνοις ζντες οι Αγιοι * ἀγαλλόμενοι ἐβόων·* Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστι * ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην·* ἀντὶ γὰρ τῶν ἐπανισταμένων * μωλώπων τῷ σώματι, * φωτεινὸν ἔνδυμα ἐν τῆ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν· * ἀντὶ τῆς ἀτιμίας οἱ στέφανοι, * ἀντὶ δεσμωτηρίων ὁ Παράδεισος· * xαὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν xαxούργων xαταδίχης, * ἡ μετὰ ᾿Αγγέλων διαγωγή· * διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

'Η προεχλελεγμένη, * εἰσάχουσον τῆς φωνῆς ἡμῶν, * καὶ δώρησαι * τὰ αἰτήματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· * λύτρωσαι ἡμᾶς παθῶν καὶ τῶν ὀδυνῶν * διὰ τῶν ᾿Αποστόλων, * πάντα δυναμένη ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς΄.

Ο Ληστής έν τῷ σταυρῷ * Θεὸν είναι σε πιστεύσας, Χριστὲ, * Οώμολόγησέ σε * εἰλιχρινῶς ἐχ χαρδίας· * Μνήσθητι μου, Κύριε, βοῶν, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

'Ως νεφέλαι φωτειναί * την γην διήλθετε, ύδωρ το ζών * ἐπιβpa(νοντες, * χαι τας χαρδίας ταχείσας * άμαρτίαις, Θετοι Μαθηται, * πλουσίως ήρδεύσατε.

'Ως ἀχτῖνες μυστιχαι * 'Ηλίου λάμψαντος ἐχ Κόρης ἀγνῆς, * ἐφωτίσατε * τοὺς ἐν τῷ σχότει ἀγνοίας * χαθημένους, θεῖοι Μαθηται * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Πυραχτώσεις τῶν δεινῶν * χαθυπομείναντες προθύμφ ψυχῆ, * χατεφλέξατε * τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, * χαὶ πρὸς θείαν ἐπαναψυχὴν * μετήλθετε, Μάρτυρες. Δόξα.

'Ως δραχμήν την έν βυθῷ * τῷ τῶν πταισμάτων συγχωσθεϊσαν, Χριστὲ * ὁ Θεὸς, ἐξάρης, * xaὶ Πατρὶ προσαγάγῃς, * 'Αποστόλους χήρυχας τελεῖς * διὰ θείου Πνεύματος.

Και νῦν. Θεοτοχίον.

'Αποστόλων χαλλονή, * Θεοχαρίτωτε, ἀμαυρούμενον * ήδοναζ με τοῦ βίου * μετανοίας λάμπρυνον αὐγαζς, * ὅπως μαχαρίζω σε.

χαριατικά τη μεταια τη μεταια

Εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. ⁷Ηχος πλ. α΄. Χαίροις, * ἀσχητιχῶν.

Παῦσαι * τοὺς πόνους θέλων βροτῶν * xαὶ τὰ ὀνείδη, * ὑπεράγαθε Κύριε, * Σωτήρ μου, * σταύρωσιν φέρεις * τὴν ἐπονείδιστον· * χολῆς δὲ ἐγεύσω, * ἀνεξίχαχε, * ἡμῶν * τὴν πιχρίαν * πάσαν ἐξαίρων τὴν χάχιστον * ἐπλήγης λόγχῃ * τὴν πλευρὰν τὴν ἀχήρατον, * τὰς πληγὰς ἡμῶν * ὡς Δεσπότης ἰώμενος * ὅθεν νῦν ἀνυμνοῦμέν σου * τὴν ἔνδοξον σταύρωσιν, * χαὶ προσχυνοῦντες τιμῶμεν * λόγχην, τὸν σπόγγον, τὸν χάλαμον * δι' ὡν * ἐδωρήσω * σοῦ τῷ Κόσμῷ τὴν εἰρήνην * χαὶ μέγα ἔλεος.

Πάθος * τὸ σὸν, Χριστὲ, προτυπῶν * Μωσῆς ὁ μέγας * σοῦ θεράπων ἀνύψωσεν, * Οἰχτίρμον, * χαλχοῦν τὸν ὄφιν, * ὄφεων βλάβης βροτοὺς * ἰοβόλου δήγματος * ἐξαιρούμενος· * χαὶ νῦν * σταυρωθέντος σου * ἐπὶ ξύλου, Μαχρόθυμε, * Κόσμος ἐχ βλάβης * ἐλυτρώθη τοῦ ὄφεως, * χαὶ ἀνυψώθη * ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· * ὅθεν χαὶ ἀγαλλόμενοι * ὑμνοῦμεν τὸ χράτος σου, * χαὶ τὸν Σταυρόν σου τιμῶμεν * χαὶ προσχυνοῦμεν, Φιλάνθρωπε· * δι' οῦ * πᾶσα Κτίσις * εὖρεν ἄπονον ἀξίαν * χαὶ μέγα ἔλεος.

Θέλων * τὰς διαθέσεις 'Αδὰμ * τοῦ πρωτοπλάστου * ἐξηλῶσαι, Φιλάνθρωπε, * εἰς τέλος * πᾶσαν ὀδύνην, * ὁ Πλαστουργὸς τοῦ 'Αδὰμ, * ἡλοις προσηλώθης, * ἀναμάρτητε * Χριστὲ, * xαὶ τῆ λόγχῃ * θείαν πλευρὰν τρωθεἰς δι' ἡμᾶς * xωλύεις, Λόγε, * τὴν ῥομφαίαν τὴν φλέγουσαν * μὴ xωλύειν ἡμῖν * τοῖς σοῖς δούλοις τὴν είσοδον. * ὅθεν δοξολογοῦντές σε * ὑμνοῦμεν τὸ xράτος σου, * xαὶ τὸν Σταυρόν σου τιμῶμεν * xαὶ προσχυνοῦμεν, Φιλάνθρωπε. * δι' οῦ * πᾶσα Κτίσις * εὐρεν ἄπονον ἀξίαν * xαὶ μέγα ἕλεος. Ετερα τῆς Θεοτόχου, ὅμοια.

Έχων * πεφορτισμένον ἀεἰ * τὸ τῆς ψυχῆς μου * ἐπαυχένιον, Δέσποινα, * ἐx πλήθους * ἀμαρτημάτων * xαὶ συμφορῶν χαλεπῶν, * οὐ τολμῶ πρὸς ὕψος * ἀραι ὅμματα· * διὸ * νενευχώς εἰς γῆν, * ἐx χαρδίας χραυγάζω σοι· * Ἐλέησόν με, * ἡ Θεὸν πολυεύσπλαγχνον * ἀνατείλασα * ἐξ ἀχράντου νηδύος σου· * δείξον τῶν θαυμασίων σου * τὸ πλῆθος τὸ ἀπειρον, * xαὶ τὰς ἀχράντους χαὶ θείας * πρὸς τὸν Υἰόν σου ἐχτείνασα, * ᾿Αγνὴ, * νῦν παλάμας, * σωτηρίαν μοι παράσχου * ταῖς ἰχεσίαις σου.

Λατλαψ * άμαρτιῶν χαλεπή * ἐν τῷ πελάγει * μὲ τοῦ βίου κατέλαβε, * καὶ ζάλη * καὶ τρικυμία, * καὶ πρὸς βυθὸν συνωθεῖ * τὴν ἐμὴν καρδίαν * ἀπογνώσεως· * ᾿Αγνὴ, * τατς πρεσβείαις σου * τὴν ζωήν μου κυβέρνησον * πρὸς τὸν λιμένα * τῆς ζωῆς τὸν ἀκύμαντον, * πρὸς μετάνοιαν * καὶ τελείαν διόρθωσιν· * ἰδε μου τὴν ἀσθένειαν, * καὶ πρόσχες τῆ κρίσει μου, * δίδου μοι χεῖρα κειμένφ * τῆς βοηθείας, Πανύμνητε, * Χριστὸν * ἡ τεκοῦσα * τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμφ * τὸ μέγα ἔλεος.

• Υλην * άμαρτιῶν χαλεπῶν * ἐπισυνάξας * ἐμαυτῷ ἐθησαύρι-Paracleticus. 54

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

σα, * χαι τρέμω * ἀπὸ προσώπου * τοῦ σοῦ Γιοῦ, 'Αγαθὴ, * πῶς ὑποίσω τότε * τὸ χριτήριον· * χαι γὰρ * ποταμὸς πυρὸς * ἕλχει βήματος ἔμπροσθεν, * χαι μυριάδες * τῶν 'Αγγέλων παρίστανται, * τοὺς ἀνομοῦντας * ἐν αὐτῷ ἀποὀῥίπτοντες· * ὅθεν πρὸ τῆς ἐξόδου μου * τοῦ βίου, Πανάχραντε, * χαθιχετεύω πρεσβεῦσαι * ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν φιλάνθρωπον * Κριτὴν, * ἐλεῆσαι * χαι συγχώρησίν μοι δοῦναι * χαι μέγα ἔλεος.

Δόξα... και νύν. Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Όλην * ἀναλαβών τὴν ἐμὴν * μορφὴν ὁ Πλάστης * xαὶ Θεὸς ἐνεδύσατο, * μορφῶσαι * τὴν πρὶν πεσοῦσαν * μορφὴν 'Αδὰμ βουληθείς· * ἐν σταυρῷ ὑψώθη * ὡς ὑπεύθυνος * ἐκών, * xαὶ τὰς χεῖρας * προσηλωθεὶς νῦν ἰάσατο * τὰς πρὶν τῷ ξύλῳ * παρειμένας τῆς βρώσεως· * ὅν ἡ Πάναγνος * θεωροῦσα ἡλάλαζε· * Τίς ἐστιν ἡ τοσαύτη σου, * Υἰέ μου, ἀνείκαστος * μακροθυμία; οὐ φέρω * ἐπὶ σταυροῦ ἀναρτώμενον * ὁρᾶν * σὲ τὸν πάντα * τῆ δρακὶ διακρατοῦντα, * Χριστὲ, τὰ σύμπαντα.

'Απόστιγα Σταυρώτιμα.

Κύριε, * ἐπὶ Μωσέως ποτὲ τοῦ Προφήτου * μόνος ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δειχνύμενος * ἐνίχα τοὺς ἐχθρούς σου· * νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυρόν σου χατέχοντες * βοήθειαν αἰτοῦμεν· * χράτυνον τὴν Ἐχχλησίαν σου, * χαὶ δώρησαι τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν * ὡς Κωνσταντίνω τὸ τρόπαιον * διὰ πλῆθος ἐλέους, Φιλάνθρωπε.

Ο Σταυρός σου, Χριστέ, * εἰ xαὶ ξύλον ἐρᾶται τῆ οὐσία, * ἀλλὰ θείαν περιβέβληται δυναστείαν· * xαὶ αἰσθητῶς τῷ Κόσμῳ φαινόμενος * νοητῶς τὴν ἡμῶν θαυματουργεῖ σωτηρίαν· * ὃν προσχυνοῦντες * δοξάζομέν σε, Σωτήρ· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων * Χαταφρονήσαντες, * και τῶν βασάνων ἀνδρείως * Χατατολμήσαντες, * τῶν μαχαρίων ἐλπίδων * οὐχ ήστοχήσατε, * ἀλλ οὐρανῶν Βασιλείας * χληρονόμοι γεγόνατε, * πανεύφημοι Μάρτυρες· * ἔχοντες παἰρησίαν * πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, * τῷ Κόσμῷ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε * χαὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... και νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Χαίροις, * ἀσκητικῶν.

Λόγχη * σοῦ τὴν πλευρὰν, ὡ Υἰἐ, * ὀρυττομένην * xαθορῶσα, τιτρώσχομαι * τῆς λύπης * δεινῆ ῥομφαία, * xαl στεναγμὸν ἐχ ψυχῆς * προϊέναι ὅλως * οὐ δεὃύνημαι, * ἡ Πάναγνος ἕλεγε * παρεστῶσα τῷ πάθει σου, * xαὶ τὴν σφαγήν σου * xαθορῶσα τὴν ἀδιχον, * ἀνεξίχαχε, * ὑπεράγαθε Κύριε· * ποῦ μοι τὰ εὐαγγέλια; * βοῶσα σὺν δάχρυσι· * ποῦ ὁ τὸ Χαῖρέ μοι λέξας; * ποῦ ἡ λοχεία

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

ή ἄφραστος; * ποῦ Πέτρος ὁ φίλος; * ἀλλὰ δόξα τη ἀφάτψ * μακροθυμία σου.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τήν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ήχος πλ. α΄. Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτὴρ ἡμῶν, * τῷ Κόσμῷ ἀνε-. δείχθη σωτήριον· * ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει προσηλωθεὶς, * τῆς κατάρας ἐἰρἱύσω τοὺς γηγενεῖς, * ἡ πάντων ζωή. Κύριε, δόξα σοι. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Έχουσίως, Οἰχτίρμον, * Σταυρὸν ὑπέμεινας, * χαὶ τὴν πάλαι χατάραν * τὴν διὰ βρώσεως * ὡς παντοδύναμος Θεὸς * σὑ ἐξηφάνισας· * διὸ τὰ θεῖα χαὶ σεπτὰ * πάθη σου, Δέσποτα Χριστὲ, * ὑμνοῦμεν χαὶ προσχυνοῦμεν, * δοξολογοῦντες ἀπαύστως * τὴν ὑπὲρ νοῦν οἰχονομίαν σου.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου παρισταμένη * θρηνφδοῦσα ἐβόα ἡ Θεοτόχος· * Οίμοι, Τέχνον μου θεΐον, * φῶς μου γλυχύτατον ! * πῶς ἐτανύθης ἐν σταυρῷ, * ὁ τείνας θειχῶς * τὸν οὐρανὸν ώσεὶ δέρῥιν, * xαὶ ἐχ θαλάσσης * ἀνάγων πηγὰς ὑδάτων * τῷ σῷ προστάγματι; Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τόν συνάναρχον Λόγον.

Ο Σταυρόν ύπομείνας * έχουσία βουλη, * χαι φθοράς τοὺς άνθρώπους * έλευθερώσας, Σωτήρ, * ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοι * χαι προσχυνοῦμέν σε, * ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς * τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, * χαι φόβφ δοξάζομέν σε, * Φιλάνθρωπε χαι Οἰχτίρμον, * ὡς ζωοδότην τε χαι Κύριον.

Τόπος Κρανίου * Παράδεισος γέγονε· * μόνον γὰρ ὡς ἐπάγη * τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, * εὐθὺς ἐβλάστησε * τὸν βότρυν τῆς ζωῆς * σὲ, Σωτὴρ, * εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην· δόξα σοι.

Δόξα... χαι νύν. Σταυροθεοτοχίον.

Έν τῷ Σταυρῷ σε ὁρῶσα, * Χριστὲ, ἡ Μήτηρ σου, * ἐχουσίως παγέντα ἀμνὸν ὡς ἄχαχον, * θρῆνον ἐχίνει γοερὸν * καὶ χατετρύχετο, * Οίμοι ! βοῶσα, τὸ ἐμὸν * πῶς ἀπεσβέσθης φῶς πικρῶς; * χαὶ πῶς ὡς ἄδιχος θνήσχεις * μέσον χαχούργων, Υἰέ μου, * ὁ Βασιλεὺς Κτίσεως;

Μετά την γ΄. Στιχολογίαν, έτερα. Τον συνάναρχου Λόγου.

'Εχ τοῦ ξύλου πιχρίαν * 'Αδάμ ἐτρύγησε * πρὸς φθοράν ὀλισθή-

ТН ПАРАΣКЕҮН ПРОІ.

σας * φθόνφ τοῦ ὄφεως· * σοῦ δὲ παγέντος, ᾿Ιησοῦ, * ζωὴν ἐτρύγησε, * xai διὰ ξύλου τοῦ Σταυροῦ * πάλιν οἰχεῖ τοὺς οὐρανούς· * xai xατηργήθη ὁ ὄφις, * xai ἡ φθορὰ xατεπόθη, * xai πάντες δόξαν σοι προσάγομεν.

Μαρτυριχόν.

Λάμπει σήμερον * ή μνήμη τῶν ᾿Αθλοφόρων· * ἔχει γὰρ xαὶ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα· * ὁ χορὸς τῶν ᾿Αγγέλων πανηγυρίζει, * xαὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει· * διὸ xαὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίφ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γαβριήλ μοι τὸ Χαϊρε * πριν προσεχόμισε, * μετ' ἐμοῦ σε φωνήσας * ἔσεσθαι, Κύριε, * ή Θεοτόχος ἐν χλαυθμῷ * πιχρῶς ἐφθέγγετο· * πῶς οὖν εἰς λύπην ή χαρὰ * νῦν μοι ἐγένετο, Γἰέ; * καὶ πῶς ὡς ἄπαις φανοῦμαι, * ἡ ἀπειράνδρως τεχοῦσα * σὲ τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν;

Κανών Σταυρώσιμος, ου ή Αχροστιχίς

Παθών με σώζοις τῷ πάθει σου, Χριστέ μου, τὸν Ἰωσήφ. 'Ωδη α'. Ἡχος πλ. α'. Ὁ Εἰρμός.

» Γιφ Σωτήρι Θεφ, * τφ έν θαλάσση λαόν * ποσίν άβρόχοις ό-

» Lόηγήσαντι, * xal Φαραώ πανστρατιά χαταποντίσαντι, *

» αύτῷ μόνφ ἄσωμεν, * ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Παθοχτόνον, Χριστέ, * έθελουσίως αὐτὸς * ὑπέστης πάθος, χαὶ ἀπέχτεινας * τὸν ἀποχτείναντα πάλαι ἐν Παραδείσω ἡμᾶς· * διό σου δοξάζομεν * τὴν ἀγαθότητα.

'Ανυψώθης σταυρῷ * χαὶ χατεπόθη ἐχθρὸς, * χαὶ οἱ πεσόντες ἀνυψώθημεν * χαὶ Παραδείσου πολιται, Χριστὲ, γεγόναμεν, * τὸ χράτος δοξάζοντες * τῆς εὐσπλαγχνίας σου.

Μαρτυριχά.

Ουρεφ τοῦ Σταυροῦ * χαθοπλισθέντες χαλώς, * πρὸς πάλην πᾶσαν τοῦ ἀλάστορος * προσεχωρήσατε, σοφοί Μεγαλομάρτυρες, * χαὶ τοῦτον νιχήσαντες * δόξης ἐτύχετε.

'Ως ἀρνία σεμνὰ * τῷ δι' ἡμᾶς, 'Αθληταὶ, * 'Αμνῷ τυθέντι προσηνέχθητε, * τὰς ἐναγεῖς περιφανῶς θυσίας παύοντες· * διὸ μαχαρίζομεν * ὑμᾶς, πανεύφημοι.

Σταυροθεοτοχίον.

Νέον βρέφος ήμιν * τὸν Παλαιὸν ἡμερῶν, * ἀγνὴ Παρθένε, ἀπεκύησας, * παλαιωθείσαν τὴν φύσιν ἀνακαινίσαντα * ἀνθρώπων, Πανάμωμε, * τῷ θείφ πάθει αὐτοῦ.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Κανών της Υπεραγίας Θεοτόχου, ου ή Αχροστιχίς.

Πέμπτη δέησις τη Θεοτόχω πέλει.

Ο Ειρμός. Ιππον και άναβάτην.

Πύλη τοῦ ἀπροσίτου * φωτὸς, Πανάμωμε, * μετανοίας τὰς πύλας * τῆ ψυχῆ μου διάνοιξον, * xai δίδου τὴν εἴσοδον * τῆς ἐχεῖσε, * Κόρη, ἀγαλλιάσεως * xai τερπνότητος.

Έχων σε, Θεοτόχε, * προστάτιν ἄμαχον * χαι ἀπόρθητον τεξχος * χαι σχέπην ἀνυπέρβλητον, * ῥυσθείην τοῦ δράχοντος * τοῦ δολίου, * Πάναγνε, τοῦ ἐχζητοῦντος * μὲ χαταπιεΐν.

Μή με ἀπογυμνώσης * τῆς θείας σχέπης σου, * μὴ χενὸν ἀποδείξης * τῆς χάριτός σου, * Αχραντε, * μηδὲ ἀποπέμψης * χατησχυμμένον, * Δέσποινα, ἀλλὰ παράσχου μοι * τὸ σὸν ἔλεος.

Παῦσον τῆς ταλαιπώρου * xai παναθλίας μου, * Θεοτόχε, xapδίας * πόνον τὸν ἀφόρητον, * xai τοῦ σωτηρίου σου * παράσχου μοι, * Θεομῆτορ, θείαν αἰγλην * xai σωτήριον.

Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

» 🛦 υνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστὲ, * στερέωσόν μου την διά-

• Δνοιαν * είς τὸ ὑμνεῖν χαὶ δοξάζειν σου * τὴν σωτήριον νῦν

» Σταύρωσιν. Τροπάρια.

Μαραίνεις τὸν χαρπὸν τῆς φθορᾶς * ἐν ξύλφ, Σωτὴρ, ἀνυψούμενος, * καὶ ἀφθαρσίας πηγὰς ἡμῖν * ἐχ πλευρᾶς ἐκβλύζεις, Δέσποτα.

Ετύθης έν Σταυρφ ώς άμνὸς, * φλοιὰς σφραγίζων τῶν ψυχῶν ήμῶν * θείφ σου αίματι, Δέσποτα· * όθεν φόβφ σε δοξάζομεν.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι, Χριστου Αθληται, * χαι πολυτρόπως αιχιζόμενοι, * χαι τοΐς θηρίοις ριπτόμενοι, * απερίτρεπτοι εμείνατε.

Ως βότρυες ἀμπέλου ζωῆς * τοῦ μαρτυρίου οἶνον ἔβλυσαν, * πιστῶν χαρδίας εὐφραίνοντες * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν οἱ Μάρτυρες. Σταυροθεοτοχίον.

Ζωῆς ἡμῖν πρόξενος, ἀΥνή, * θανών ἐν ξύλφ ἀναδέδειχται * ό σὸς Υίός τε χαὶ Κύριος, * ὁ δοξάζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κανών της Θεοτόχου. Ο πήξας * έπ' ούδενός.

Τοῦ Κόσμου * τὸ προσφύγιον σὺ εἰ, Πανάχραντε, * xaὶ ἐν σοὶ προστρέχων * ἐχ διανοίας θερμῆς * πᾶς τις ἐχλυτροῦται τῶν δεινῶν· * διό με προσδραμόντα * ἐν τῆ σῆ σχέπῃ ἀπολύτρωσαι * πάσης πονηρᾶς ἐνοχλήσεως.

'Η μόνη * τῶν γηγενῶν ἀπάντων ἀντίληψις, * σὐ ἀντίλαβοῦ μου * ἰλέφ ὅμματι, * Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθή, * xal φρούρησον τῆ θεία * ἐπισχοπῆ τῆς δυναστείας σου· * ἔχεις γὰρ ἰσχύν ἀνυπέρβλητον.

ТН ПАРАЕКЕТН ПРОІ.

Δυνάμει * τη ση χειρός με του πολεμήτορος * και της τυραννίδος * τούτου άφάρπασον, * Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, * μή με Ισχύσας λάβη * και καταπίη, και πρὸς ὅλεθρον * ἄξη αίωνίου κολάσεως.

Έν φόβφ * χαὶ ἐν τρόμφ προσπίπτων χραυγάζω σοι, * Θεοτόχε· Σύ μοι * γενοῦ βοήθεια, * Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, * ἐν ὥρα τοῦ θανάτου, * ἡνίχα τῶν βεβιωμένων μοι * μέλλω τὰς εὐθύνας εἰσπράττεσθαι.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

- » Τι ίσαχήχοα την άχοην * της δυναστείας του Σταυρού σου, *
- » Luώς Παράδεισος ήνοίγη δι' αὐτοῦ, * xai ἐβόησα· Δόξα * τῆ
- δυνάμει σου, Κύριε. Τροπάρια.

Οτε έδυς έν τῷ σταυρῷ, * διχαιοσύνης "Ηλιε, Χριστὲ, * φῶς ἀνέσπερον ἀνέτειλας ἡμῖν * τοῖς ὑμνοῦσί σου, Λόγε, * τὴν φριχτὴν συγχατάβασιν.

Ισταμένου σοῦ διχαστιχοῦ, * Χριστὲ, πρὸ βήματός ποτε, * χατεδίχασας τὸν ἄδιχον ἐχθρὸν, * χαὶ ἐσταυρώθης μέσον * χαταδίχων ἡμᾶς διχαιῶν. Μαρτυριχά.

Στεφανούμενοι νιχητιχώς * οι τοῦ Χριστοῦ 'Αθληται * τὸν ἀόρατον χατήσχυναν ἐχθρὸν, * χαι ἐχραύγαζον· Δόξα * τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τα αμαραντα ανθη, πιστοι, * τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, * τὰ πολύτιμα σχεύη τοῦ Χριστοῦ, * δεῦτε, τοὺς 'Αθλοφόρους * ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν. Σταυροθεοτοχίον.

'Ως ἑώραχας ἐν τῷ σταυρῷ * Χριστὸν, ὃν ἔτεχες, 'Αγνὴ, * ἀπεθαύμαζες τὴν ἀφατον αὐτοῦ * μαχροθυμίαν· ὅθεν * σὺν αὐτῷ σε δοξάζομεν. Κανών τῆς Θεοτόχου.

Τήν θείαν έννοήσας σου.

Η πάντων γεννητών υπερέχουσα, * ώς τον Δεσπότην χαι Θεον * Είν τη γαστρί σου βαστάσασα, * τον υπερ πάντας άνθρώπους * έξαμαρτάνοντά με χατοιχτείρησον.

Σαρχός μου τὰς ἀτάχτους χατάσβεσον * ὀρέξεις ὄμβροις σῶν εὐχῶν, * χαὶ τῆς ψυχῆς μου διάναψον * τὸν λύχνον τὸν ἐσβεσμένον * πυρὶ τοῦ θείου ἔρωτος, Πάναγνε.

Ισχύς τῶν ἀσθενούντων, Πανάμωμε, * ἀπεγνωσμένων ἡ ἐλπἰς, * xal τῶν πενθούντων παράχλησις, * χαροποιόν μοι παράσχου * πένθος, δι' οὐ εὐρήσω τὴν ἄφεσιν.

Σὲ τεῖχος xal ἀσφάλειαν, Δέσποινα, * σὲ προστασίαν ἀψευδη, * σὲ πύργον ἀχαταμάχητον * πιστῶς ἀεἰ χεχτημένος, * ἐλπίζω διὰ σοῦ σωτηρίας τυχεῖν. 'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

* Ορθρίζοντες βοώμέν σοι, Κύριε· * Σώσον ήμας· * σύ γάρ εί • ΟΘεός ήμων, * έκτός σου αλλον ούκ οίδαμεν.

Τροπάρια.

Πέτραι σε ἐπὶ ξύλου αἰσθόμεναι * ὑψωθέντα, * Χριστὲ, διεσχίσθησαν, * χαὶ γῆς ἐσείσθη θεμέλια.

'Απέθετο λαμπάδα ο ήλιος, * ύψωθέντος * σοῦ ἐν ξύλφ, "Ηλιε * διχαιοσύνης, μαχρόθυμε.

Μαρτυριχά.

Θαυμάτων ἀπαστράπτετε, * Αγιοι, * λαμπηδόνας, * τὸ σχότος διώχοντες * τῶν νοσημάτων ἐν χάριτι.

'Ετέμνεσθε τὸ σῶμα, ὦ Μάρτυρες, * τὸ δὲ πνεῦμα * θείας ἀγαπήσεως * ἄτμητον είχετε, ἅγιοι.

Σταυροθεοτοχίον.

'Ιδούσα έπι ξύλου υπνώσαντα * τον Δεσπότην, * θρηνούσα ήλαλαζες, * παρθενομήτορ πανάμωμε.

Κανών της Θεοτόχου. Ο άναβαλλόμενος.

Πίς μου τὸ χειρόγραφον * τῶν παραπτώσεων * καὶ τῶν ἀμέτρων * πλημμελημάτων, * ᾿Αγνὴ, διαἰρήξειεν, * εἰ μὴ σὐ προφθάσης * καὶ δώης μοι τὴν λύτρωσιν;

*Ηλθον εἰς ἀπόγνωσιν * ἐξ ἀπορίας πολλης, * την τῶν κακῶν μου * πληθύν, Παρθένε, * ἀναλογιζόμενος· * διό σοι κραυγάζω· * Ἐλέησον και σῶσόν με.

Θεοῦ Μῆτερ ἄφθορε, * Θεοῦ λοχεύτρια, * Θεοῦ τοῦ πάντα * νεύματι μόνφ * ἐχτελοῦντος, ῥῦσαί με * τῆς αἰωνιζούσης * χαταδίχης τὸν δοῦλόν σου.

Έχουσα τὸ χαύχημα * παρθενίας φαιδρὸν, * ὡς Μήτηρ αὐθις * Θεοῦ γεραίρῃ * ὑπερτέρως, ᾿Αχραντε· * διό σοι τὸ Χαῖρε * τοῦ Γαβριὴλ προσφέρομεν.

Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

» Τι χύχλωσέ με άβυσσος, * ταφή μοι * τὸ χῆτος ἐγένετο· *

Σιέγω δὲ ἐβόησα * πρὸς σὲ τὸν Φιλάνθρωπον, * xαὶ ἔσωσέ με *
 ή δεξιά σου, Κύριε. Τροπάρια.

Σταυρός έν γη ἐπήγνυτο, * χαὶ πτῶσις * Δαιμόνων ἐγίνετο, * χαὶ πίστεως ἕδρασμα * ἀρχὴν ὑπεδέχετο, * χαὶ ἡ χαχία * ἐχ μέ-

σου ἀπελήλατο. Ο ήλιος ἐσβέννυτο, * τὴν σάρχα * ὡς λύχνον ἀνάψαντος *

έν ξύλφ σοῦ, Κύριε· * δραχμὴ δὲ εὐρίσχετο * ἡ χεχωσμένη * ἐσχοτισμένοις πάθεσι. Μαρσυριχά.

Ύψούμενος, Φιλάνθρωπε, * έν ξύλφ, * χορούς έπομένους σου *

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ.

τοῖς ἔχνεσιν ἔσχηχας * Μαρτύρων, τὸ πάθος σου * ἐχμιμουμένους * τὸ ἀπαθείας πρόξενον.

Χειμάρρους έξηράνατε * τῆς πλάνης * αἰμάτων τοῖς ρεύμασι, * xal πῦρ ἀπεσβέσατε * Δαιμόνων ἀλλότριον * τῆ θεία δρόσφ, * στερανηφόροι Μάρτυρες. Σταυροθεοτοχίον.

Ρομφαία την χαρδίαν σου * διηλθεν, * ήνίχα σταυρούμενον * τον Κτίστην τεθέασαι, * Παρθένε πανάμωμε, * χαι λόγχη θείαν * πλευράν έξορυττόμενον.

Κανών της Θεοτόχου. Μαινομένην χλύδωνι.

ΙΙ ζωήν χυήσασα * οὐσιώδη, * Δέσποινα ἀγνή, * νοητοῦ θα-Ινάτου με ἐξάρπασον, * χαὶ τῆς ζωῆς * τῆς αἰωνίου ἀξίωσον.

Τὴν ὄντως ἀσύγχριτον * ἐν τῷ χάλλει * πάντων γεννητῶν, * σὲ αἰτοῦμαι, Δέσποινα θεόνυμφε, * τῆς εἰδεχθοῦς * χαχίας με ἐλευθέρωσον.

Οὐχ ἔχω ἀντίληψιν * ἐν τῷ Κόσμφ * πλήν σου, 'Αγάθή· * διό σοι προσπίπτω χαὶ χραυγάζω σοι· * Μὴ ἀποστῆς * ἀπὸ τοῦ δούλου σου, Πάναγνε.

Καχουργῶν ὁ δόλιος * ταῖς ἡδοναῖς * τὸν νοῦν μου ἀεὶ * ἐχταράσσει· Δέσποινα, βοήθει μοι, * χαὶ τῆς αὐτοῦ * ἐξάρπασον πονηρίας με. 'Ωδὴ ζ΄. 'Ο Εἰρμός.

• καμίνω πυρος * τους ύμνολόγους σώσας Παΐδας * εὐ • Ολογητός ό Θεός, * ό τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ινα ρυσθώμεν ήμεις * της ένηδόνου άμαρτίας, * χολης έγεύσω, Χριστέ, * ό γλυχασμός της ζωης.

Σοῦ ἐν σταυρῷ, Ἱησοῦ, * τραυματισθέντος, ἰατρεύθη * τὰ τραύματα τοῦ Ἀδὰμ * τὰ πολυχρόνια.

Μαρτυριχά.

Τετιμηχότες Χριστον * δι' ἐπιπόνου ἀτιμίας, * τῆς ἀνωτάτω τιμῆς * ἐτύχετε, 'Αθληταί.

'Εθελουσίοις όρμαζς * χεχωρηχότες πρός τὸ πάθος * οἱ 'Αθληταὶ νιχηταὶ * ἐναπεφάνθησαν.

Θεοτοχίον.

Μετά τὸν τόχον, Αγνή, * ὡς πρὸ τοῦ τόχου διαμένεις * Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεἰς, * ἕνα θεώση βροτούς.

Κανών της Θεοτόχου. Ο ύπερυψούμενος.

Ο θεομαχάριστε * Θεοτόχε πάναγνε, * ψυχής μου την χάχωσιν * ίασαι, χαι δώρησαι * γαλήνην σωτηρίας * χαι ζωής την εύφροσύνην.

Πύλη άδιόδευτε, * λόγοις ματαιότητος * τὰς πύλας ἀπόχλει-

432

ŧ

ΗΧΟΣ ΠΑ. Α.

σον, * δι ών μοι ό θάνατος * χαι ό της άμαρτίας * όλεθρος ύπεισέδυ.

Έβλυσεν ο τόχος σου * ἀφθαρσίας νάματα· * ἀλλὰ ταῖς πρεσβείαις σου * βλύσαι παρασχεύασον * χάμοι τῆς συμπαθείας * τὸν αὐτοῦ ἄμετρον πλοῦτον.

Αύτρωσαί με, Πάναγνε, * ἐκ πάσης κακώσεως, * βίου περιστάσεων, * συμφορῶν καὶ θλίψεων, * καὶ νόσων καὶ κινδύνων * καὶ δεινῆς συκοφαντίας. 'Ωδή η'. 'Ο Εἰρμός.

Γινόν έχ Πατρός πρό αἰώνων * γεννηθέντα Υίόν χαι Θεόν, *

• Ι και ἐπ΄ ἐσχάτων τῶν χρόνων * σαρχωθέντα ἐκ παρθένου Μη-

τρός, * Ἱερεῖς, ὑμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας. Τροπάρια.

Ο τὴν χατάραν τοῦ ξύλου * διὰ ξύλου ἰασάμενος, * χαὶ εὐλογίαν πηγάσας * τοῖς ἀνθρώποις, Ἐπεράγαθε, * σὲ, Σωτὴρ, ὑμνοῦμεν, * χαὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπεραιρόμενον ὄφιν * τῷ σταυρῷ σου ἐταπείνωσας, * xal τὸν δεινῶς συμπτωθέντα * ταπεινούμενον ἀνύψωσας· * σὲ, Σωτὴρ, ὑμνοῦμεν, * xal σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Τούς χαθαιρέτας τῆς πλάνης * χαὶ προμάχους θείας Πίστεως, * τῆς Ἐχχλησίας τοὺς στύλους * χαὶ στεἰροῦς ὄντως ἀδάμαντας, * τοὺς Χριστοῦ ὁπλίτας, * πιστοὶ, τοὺς ᾿Αθλοφόρους * τιμήσωμεν ἐν ὑμνοις.

Οι εύχλεεις Αθλοφόροι * ώσπερ ηλιος εχλάμψαντες * των άλγηδόνων τα νέφη * διεσχέδασαν εν χάριτι, * χαι της άσεβείας * διέλυσαν τον ζόφον * τη πίστει της Τριάδος.

Θεοτοχίον.

Νυμφαγωγός σοι, Παρθένε, * Γαβριήλ ἀποστελλόμενος, * Χατρε, ἐβόησε λέγων, * φωτεινότατον παλάτιον * τοῦ παμβασιλέως * Χριστοῦ, ἐν ῷ οἰχήσας * βροτοὺς θεώσει πάντας.

Κανών της Θεοτόχου. Σοι τώ Παντουργώ.

Έ ν τοζς πειρασμοζς * ευροιμί σε προστάτιν, * έν θλίψεσι πρόμαχον, * έν συμφοραζς βοηθόν, * έν τοζς χινδύνοις * σωτήριον λιμένα, * χαι έν πάση λύπη, * Σεμνή, παραμυθίαν.

"Ιδε την έμην, * σεμνή Παρθένε, πίστιν· * ίδε χαι τὸν πόθον μου, * ὅν εἰς σὲ κέκτημαι· * ίδε ψυχῆς μου * τὸν ἔρωτα τὸν θείον, * χαι την σήν μοι δίδου * πολυπλασίως χάριν.

Φῶς τὸ νοητὸν * σὺ ἐν γαστρὶ λαβοῦσα, * φώτισον τὰ ὅμματα * τὰ τῆς χαρδίας μου· * λῦσον τὸν ζόφον * τῶν ἐμῶν ὀφλημάτων, * χαὶ τῶν παθημάτων * σχέδασον τὴν ὀμίχλην.

Paracleticus.

55

ТН ПАРАΣКЕҮН ПРОІ.

Η την ύπερ νουν * τεχούσα σωτηρίαν, * τον πασι βραβεύοντα * τήν σωτηρίαν βροτοΐς, * Κόρη, την θείαν * δίδου μοι σωτηρίαν, * τῶν άμαρτημάτων * άναστέλλουσα λύμην.

'Ωδή θ'. 'Ο Ειρμός.

- Σέ την ύπερ νοῦν * xαὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, * την ἐν χρόνῷ
 Στὸν Αχρονον * ἀφράστως χυήσασαν * οἱ πιστοὶ ὁμορφόνως

 μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Ισχύς τοῦ ἐχθροῦ * xai xpάτος ἀφήρηται, * xpaτaιὲ μόνε Κύριε, * σταυρφ ύψωθέντος σου, * χαι δαχτύλους έν τούτφ αίματώσαντος.

Ορυξαν, Χριστέ, * χεϊρας χαι πόδας σου, * χαι όστα σου ήρίθμησαν * σταυρούντες οι άνομοι, * χαι χολήν μετά όξους σε έπότισαν. Μαρτυριχά.

Στόματι λαμπρώ * Θεόν έκηρύζατε * χρηματίσαντα άνθρωπον * τυράννων ένώπιον, * 'Αθλοφόροι, * χαι δόξαν έχληρώσασθε.

"Ηλγησαν έχθροι * άλγύνοντες μάστιξι * χαι ποιχίλαις χολάσεσιν * ύμας, Πανσεβάσμιοι, * ίατροι άλγηδόνων, θείοι Μάρτυρες. Σταυροθεοτοχίον.

Φῶς ἡμῖν ἐχ σοῦ, * ΄Αγνὴ, ἀνατέταλχεν * ΄Ιησοῦς, χαὶ ἐφαίδρυνε * την Κτίσιν σταυρούμενος, * χαι Δαιμόνων το σχότος απεδίωξε. Κανών της Θεοτόχου. Ησαία, χόρευε.

λγεινοϊς χυχλούμενος * πολλοΐς γόνυ * χλίνω σοι, Σεμνή· * το Απρόσωπον είς γην * ρίπτω δυστυχῶς· * δαχρύων χραυγάζω σοι· * Τῶν ζητούντων * ῥῦσαι, 'Αγαθή, * xai θυμηδίας μοι * ἀνατολή ἐπιφάνηθι.

Τὸ τῆς ἀπογνώσεως * ἐνισχύει * χράτος ἐν ἐμοί· * χειλέων έχ ρυπαρών * ποία σοι φδή; * χαρδίας αιτήματος * χεχρασμένης * τις αποδοχή; * αλλα θαυμαστωσον * τοις αθλίως τα έλέη σου.

Ηλλοιώθην θλίψεσιν, * ήμαυρώθη * νοῦς καὶ ὀφθαλμὸς, * χυχλούσί μου την ζωήν * άλγη χαλεπά. * πρός τούτοις έχτηχει με * τά έχετθεν * δείματα, Σεμνή· * ών με διάσωσον, * τὰς όδύνας μεταβάλλουσα.

Ο βραχύς ἀνήλωται * τῆς ζωῆς μου * βίος ἐν χαχοῖς, * χαὶ πλήθει των λυπηρών * και των άλγεινων. * διό ή κυήσασα, * Θεοτόχε, * πάντων την χαράν, * ταῦτα πρεσβείαις σου * εὐπροσδέχτοις επιχούφισον.

Απόστιχα τῶν Αίνων, Σταυρώσιμα.

Μόνον παγέντος * τοῦ ξύλου, Χριστέ, τοῦ Σταυροῦ σου, * ή πλάνη πεφυγάδευται, * χαι ή χάρις έξήνθησεν * ού γαρ έτι χαταδίχης έστι τιμωρία, * άλλα τρόπαιον έδειχθη ήμιν σωτηρίας· * Σταυρός ήμῶν στήριγμα, * Σταυρός ήμῶν χαύχημα, * Σταυρός ήμῶν ἀγαλλίαμα.

Ο Σταυρός σου, Χριστέ, * και τοῦ *Αδου κατήργησε τὸ κράτος, * και τὸ γένος διέσωσε τῶν ἄνθρώπων· * και ἐκ φθορᾶς τὸν Κόσμον ῥυσάμενος, * τῷ Αηστη Παράδεισον ἤνοιξεν· * ὃν προσκυνοῦντες * δοξάζομέν σε, Σωτήρ· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυριχόν.

Εύλογημένος ὁ στρατὸς * τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· * εἰ γὰρ xaì γηγενεῖς * ὑπῆρχον οἱ 'Αθλοφόροι, * ἀλλὰ 'Αγγελικὴν * ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, * τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, * καὶ διὰ τῶν παθημάτων * τῆς τῶν 'Ασωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς. * Εὐχαῖς αὐτῶν, Κύριε, * κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Παύσον τὸ ἄλγος * τῆς πολυωδύνου ψυχῆς μου, * ἐβόα ἡ *Αμεμπτος * ὀδυρομένη Χριστῷ· * εἰ γὰρ βροτοὺς ἐν τῷ πάθει σώζεις, * ἀλλὰ τιτρώσχεις ψυχὴν ἐμὴν, Λόγε. * Σὺ φῶς μου γλυχύτατον,. * σὺ Τέχνον χαὶ Πλάστης μου· * ἀνυμνῶ σου τὸ μαχρόθυμον.

EIZ THN ABITOYPFIAN.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Ο Ληστής έν τῷ σταυρῷ * Θεὸν είναι σε πιστεύσας, Χριστὲ, * ώμολόγησέ σε * είλιχρινῶς ἐχ χαρδίας, * Μνήσθητι μου, Κύριε, βοῶν, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Θανατωθείς έπι σταυροῦ * τοὺς διὰ βρώσεως πεσόντας ἡμᾶς * ἀνεζώωσας, * Ζωοδότα οἰχτίρμον, * χαι πολίτας πάλιν, ᾿Αγαθὲ, * Παραδείσου ἕδειξας.

Προσηλώθης τῷ σταυρῷ, * Χριστὲ, ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, * xal ἀπέσταξας * πόμα σωτηριῶδες * ἐπευφραΐνον πάντων τῶν πιστῶν * χαρδίας ὑμνούντων σε. Μαρτυριχόν.

Τυμπανιζόμενοι, Σοφοί, * και μεληδόν κατατεμνόμενοι, * είκονίσατε * τὴν σφαγὴν τοῦ Δεσπότου· * διὰ τοῦτο, Μάρτυρες Χριστοῦ, * ἀεὶ μακαρίζεσθε. Δόξα.

Ἐπὶ σταυροῦ ὁ τοῦ Πατρὸς * xαὶ θείου Πνεύματος ἘΑχώριστος * ἐθελούσιον * χαθυπέμεινε πάθος, * πάθη πάντα τὰ φθοροποιὰ * ἡμῶν ἐξαιρούμενος. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Θρήνοις συνέχοπτες σαυτήν * όρῶσα, Δέσποινα, ἐν ξύλφ Σταυροῦ * τὴν ζωὴν ἡμῶν * ἐχουσίως θανοῦσαν· * ὅθεν πάντες θείαις σε φωναῖς * ἀεἰ μαχαρίζομεν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΉ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Δεσποτιχά.

Ήχος πλ. α΄. Χαίροις, * ἀσχητιχών ἀληθώς.

Φείσαι * τοῦ σοῦ οἰκέτου, Χριστὲ, * ἡνίκα μέλλει * ἡ ψυχή μου τοῦ σώματος * προστάξει * σοῦ χωρισθῆναι, * τοῦ ἀγαγόντος εἰς Ἐν * τὸν χοῦν καὶ τὸ πνεῦμα * θείω νεύματι· * ἐχθρῶν * ἀοράτων * ἐπιδρομῆς καὶ κακώσεως * ἐνεδρευόντων * ἀφειδῶς διασπᾶσαί με, * καὶ κατάβρωμα * ἐαυτῶν ἀπεργάσασθαι * ῥῦσαί με, καὶ ἀξίωσον * τυχεῖν ἀναψύξεως, * ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη * καὶ στεναγμός· ἕνθα πέφυκε * τρυφῆς * ὁ χειμάἰρους, * καὶ φωνὴ ἑορταζόντων * καὶ ἀγαλλίασις.

^ΩΟραν * τῆς τελευτῆς δεδοιχώς, * χαὶ τῶν Δαιμόνων * τὴν φριχτὴν ἐπανάστασιν, * βοῶ σοι * ἐχ χατωδύνου * ψυχῆς ὁ τάλας ἐγώ· * Τὰς αὐτῶν παγίδας * χαὶ τὰ σχάνδαλα * τῆ σῆ * δυναστεία, * Δέσποτα Κύριε, σύντριψον, * χαὶ μὴ ἐάσῃς * τῆς αὐτῶν με σχαιότητος * παρανάλωμα * χρηματίσαι τὸν δοῦλόν σου· * ἰδε μου τὴν χατήφειαν, * χαὶ πρόσχες τῆ θλίψει μου, * χαὶ τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου * τῶν ὀδυνῶν ἐλευθέρωσον, * Θεὲ * πανοιχτίρμον, * ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμφ * τὸ μέγα ἕλεος.

Οσπερ * ή Χαναναία, Σωτήρ, * χάγὼ βοῶ σοι· * Τὴν ψυχήν μου θεράπευσον, * χαὶ ῥῦσαι * Δαιμόνων βλάβης, * χαὶ ἐπηρείας ἐχθρῶν * τῶν παρὰ τὴν φύσιν * ἐνοχλούντων με * ἀεἰ, * χαὶ φθειρόντων * τὸ χατ εἰχόνα σου, Κύριε, * χαὶ ἐξελχόντων * λογισμοῦ τὸ χριτήριον * εἰς ἀνόνητα * χαὶ ψεχτὰ ἐνθυμήματα· * ἀπερ ἐχ τῆς χαρδίας μου * ἐξάλειψον, δέομαι, * χαὶ ἐν αὐτῆ μοι τὸν φόβον * σοῦ τὸν ἀγνότατον φύτευσον· * χαὶ δὸς * ἐν εἰρήνῃ * ἐχτελέσαι μου τὸν βίον * ἐν ταπεινώσει ψυχῆς.

Έτερα Μαρτυριχά, Αὐτόμελα.

Τὸν θυρεὸν τῆς Πίστεως περιβαλλόμενοι, * xai τῷ τύπφ τοῦ Σταυροῦ * ἐαυτοὺς διαναστήσαντες, * πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀπηυτομόλησαν, * xai Διαβόλου τὴν πλάνην * xai τὸ θράσος xατήργησαν * οἱ *Αγιοί σου, Κύριε. * Αὐτῶν ταῖς ixεσίαις * ὡς παντοδύναμος Θεὸς * τῷ Κόσμφ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, * xai ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, * άγιοι Μάρτυρες, * ἕνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. * ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις * πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

'Αχορέστω διαθέσει ψυχής * Χριστον ούχι ήρνήσασθε, * άγιοι Μάρτυρες· * οίτινες διαφόρους αιχισμούς * παθημάτων υπομείναντες, * τῶν τυράννων τὰ θράση χατηδαφίσατε· * ἀχλινῆ χαὶ ἀτρωτον * τὴν Πίστιν φυλάξαντες * εἰς οὐρανοὺς μετέστητε· * ὅθεν χαὶ παἰρησίας * τυχόντες πρὸς αὐτὸν, * αἰτήσασθε δωρηθῆναι * ἡμῖν τὸ μέγα ἐλεος. Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

'Εν τη 'Ερυθρα θαλάσση * της ἀπειρογάμου Νύμφης * εἰκών διεγράφη ποτέ· * ἐκεῖ Μωϋσης * διαιρέτης τοῦ ὕδατος, * ἐνθάδε Γαβριὴλ * ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· * τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν * ἀβρόχως 'Ισραὴλ, * νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν * ἀσπόρως ἡ Παρθένος· * ἡ θάλασσα * μετὰ τὴν πάροδον τοῦ 'Ισραὴλ * ἔμεινεν ἄβατος· * ἡ °Αμεμπτος * μετὰ τὴν χύησιν τοῦ 'Εμμανουὴλ * ἔμεινεν ἄφθορος. * Ο ῶν καὶ προών * καὶ φανεἰς ὡς ἄνθρωπος, * Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. 'Απόστιχα Μαρτυρικά.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων * χαταφρονήσαντες, * καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως * κατατολμήσαντες, * τῶν μακαρίων ἐλπίδων * οὐκ ήστοχήσατε, * ἀλλ' οὐρανῶν Βασιλείας * κληρονόμοι γεγόνατε, * πανεύφημοι Μάρτυρες. * Ἐχοντες παβρησίαν * πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, * τῷ Κόσμῷ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἐλεος.

Στίχ. Μαχάριοι, ούς έξελέξω.

'Εμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος * 'Εγώ εἰμι γη χαὶ σποδός * χαὶ πάλιν χατενόησα * ἐν τοῖς μνήμασι, χαὶ εἶδον * τὰ ὀστā τὰ γεγυμνωμένα, * χαὶ εἶπα· * 'Αρα τίς ἐστι; * Βασιλεὺς ἡ στρατιώτης, * ἢ πλούσιος ἡ πένης, * ἡ δίχαιος ἡ ἀμαρτωλός; * ἀλλὰ ἀνάπαυσον, Κύριε, * μετὰ διχαίων τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Αι ψυχαι αύτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Σὐ ἔπλασάς με, Κύριε, * xαὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου, * xαὶ ἐνετείλω μοι * xαὶ εἶπας· * Ἐἰς Υῆν πάλιν πορεύσῃ. * Ὁδήγησόν με * εἰς εἰθεῖαν ὁδόν σου, * συγχώρησόν μοι * τὰ πλημμελήματά μου, * xαὶ ἄνες μοι, δέομαι, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοχίον.

Σὲ δυσωποῦμεν * ὡς Θεοῦ Μητέρα· * Εὐλογημένη, πρεσβευε * σωθῆναι ἡμᾶς.

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΠΡΟΙ. ΕΙΣ ΤΟΝ ΌΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά. ⁷Ηχος πλ. α΄.

Κύριε, * τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου * οἱ 'Αθλοφόροι σου ζηλώ-Κυαντες, * κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, * καὶ γεγόνασι

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

τῶν ᾿Αγγέλων συμμέτοχοι. * Αὐτῶν ταῖς παραχλήσεσι * παράσγου ταξς ψυγαζ ήμῶν * ίλασμον άμαρτιῶν * χαι το μέγα έλεος. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν άγίων Μαρτύρων * τὰ χατορθώματα * ούρανῶν αι Δυνάμεις * υπερεθαύμασαν, * ότι έν σώματι θνητώ * τον άσώματον έχθρον, * τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ * ἀγωνισάμενοι χαλῶς, * ἐνίχησαν ἀοράτως, * και πρεσβεύουσι τῷ Κυρίψ * ἐλεηθήναι τὰς ψυ-Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον. γ ຂ່ ເ ກຸ່ມພັນ.

Χάτρε, πύλη Κυρίου, * ή άδιόδευτος. * χατρε, τετχος χαι σχέπη * τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· * χαῖρε, ἀχείμαστε λιμήν. * Μητερ, απειρόγαμε, * ή τεχοῦσα έν σαρχί * τον Ποιητήν σου χαί Θεόν, * πρεσβεύουσα μή έλλειπης * ύπερ τῶν άνυμνούντων * xal προσχυνούντων τόν τόχον σου.

Ετερα Καθίσματα, μετά τὸν Αμωμον,

χαι τὰ Νεχρώσιμα Εύλογητάρια. Μαρτυριχόν.

Τὰ θαύματα τῶν άγίων σου Μαρτύρων * τείχος ἀχαταμάχητον * ήμιν δωρησάμενος, Χριστε ό Θεός, * ταις αύτων ixeσίαις * βουλάς έθνων διασχέδασον, * της Βασιλείας τα σχηπτρα χραταίωσον, * ώς μόνος άγαθός χαι φιλάνθρωπος.

Νεχρώσιμον.

'Ανάπαυσον, Σωτήρ ήμῶν, * μετὰ Διχαίων τοὺς δούλους σου, * χαι τούτους χατασχήνωσον * έν ταϊς αύλαϊς σου, * χαθώς γέγραπται· * παρορῶν ὡς ἀγαθὸς * τὰ πλημμελήματα αὐτῶν * τὰ έχούσια χαι τα άχούσια, * χαι πάντα τα έν άγνοια * χαι γνώσει, Φιλάνθρωπε.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεοτόχε Παρθένε * Μήτερ ανύμφευτε, * ή τον Σωτήρα του Κόσμου * χυοφορήσασα, * χαι τεχούσα έν δυσι * τελείαις φύσεσιν, * έχδυσώπησον αυτόν * σύν Προφήταις ιεροίς, * χαι Μάρτυσι χαι Όσιοις, * ὑπέρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου * xal σωτηρίας τῶν ψυχῶν ກໍ່ແພັນ.

Κανών είς πάντας, τοὺς Αγίους, οὐ ή Αχροστιχίς.

Σοΐς, Χριστέ, δούλοις τούσδε τοὺς ὕμνους φέρω. Ιωσήφ. 'Ωδή α΄. Ήχος πλ. α΄. Ο Είρμός.

· Ττην, έφ' ην ούχ ελαμψεν, * ούχ είδεν ηλιός ποτε, * άβυσσον, • Ι ήν ούχ ἐώραχε γυμνήν * τὸ χύτος οὐρανοῦ, * Ἱσραήλ διώ-

» δευσεν * άβρόχως, Κύριε· * xal εἰσήγαγες αὐτὸν * εἰς ὄρος ἀγι-

» άσματός σου * ἄδοντα ψαλλοντα * ἐπινίχιον ώδήν.

Τροπάρια.

Σώματα προϊέμενοι * τοις ἀνημέροις δικασταίς, * ήνέγκατε ἀνυ-

ποίστους αίχισμοὺς, * γενναΐοι 'Αθληται, * προσδοχῶντες λήψεσθαι * βραβεία άνωθεν· * χαι εἰσήγαγεν ὑμᾶς * Χριστὸς εἰς αἰωνίους σχηνὰς * χαίροντας, ἄδοντας * ἐπινίχιον φδήν.

Οσιοι xαl Δ(xαιοι * xαl Ιεράρχαι εύχλεεις * τελέσαντες τὰ προστάγματα Θεοῦ, * ἐποίμαναν λαοὺς * xαl xαλῶς ώδήγησαν * ἐφ' ὕδωρ γνώσεως, * xαl χειμάρρους τῆς τρυφῆς * ἀξίως ἀπειλήφασι, * βρύοντες πάντοτε * ἰαμάτων ποταμούς.

^{*} Ιθυνόν με, Κύριε, * πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς * δεήσεσι Προφητῶν πανευχλεῶν, * σοφῶν ἱεραρχῶν, * ἰερῶν Γυναίων τε * τῶν ἀθλησάντων στεἰρῶς, * xal τὸν ἄρχοντα ἀεl * ἀνδρεία πατησάντων φρενί, * ἄδοντα ψάλλοντα * ἐπινίχιον ῷδήν.

Νεχρώσιμον.

Σὲ χαθιχετεύομεν * τὸν εὐδιάλλαχτον Θεόν· * ἀνάπαυσον ἐν τοῖς χόλποις Αβραὰμ * τοὺς δούλους σου, Χριστὲ, * οὕς πιστῶς μετέστησας * ἐχ τῆς τοῦ βίου ταραχῆς, * χαὶ ἀξίωσον αὐτοὺς * φωτὸς διαιωνίζοντος, * τούτων τὰ πταίσματα * παρορῶν ὡς ἀγαθός. Θεοτοχίον.

Χαΐρε, σοὶ χραυγάζομεν * τῆ χυησάσῃ τὴν χαρὰν, * Πανύμνητε· φωταγώγησον ἡμῶν * τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν, * καὶ πρὸς τρίβους γνώσεως * πάντας ὁδήγησον, * καὶ πταισμάτων ἰλασμὸν * δοθῆναι πᾶσιν αἰτησαι, * Δέσποινα ἄχραντε, * τὸν Υἰόν σου καὶ Θεόν. Κανών τῶν Κοιμηθέντων, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς.

Θεοφάνους ο πέμπτος εις νεχρούς χανών. Ποίημα Θεοφάνους.

Ο Ειρμός. Τῷ σωτήρι Θεῷ.

Θειοτάτη στοργή * οἱ 'Αθλοφόροι Χριστοῦ * τυράννων θράσος ακτηδάφισαν· * τοῖς μεταστᾶσι δὲ πιστοῖς * οἱ συμπαθέστατοι * αἰτοῦνται τὴν ἄφεσιν * xαὶ τὴν ἀνάστασιν.

'Εν Άγίων σχηναζς, * έν ταζς αὐλαζς σου, Χριστὲ, * τοὺς μεταστάντας χατασχήνωσον, * τὴν ὀφειλὴν ὑπὲρ αὐτῶν * χαταβαλλόμενος * τὸ αἰμά σου, Δέσποτα, * τὸ τιμιώτατον.

Ο σοφίας Θεοῦ * χαρακτήρ ὁ ἀκριβής, * ὁ πάντα φέρων τοῦ Γεννήτορος, * οὖς προσελάβου, Οἰκτίρμον, * αὐτὸς ἀνάπαυσον,* διδοὺς τὴν ἀίδιον * μακαριότητα.

Θεοτοχίον.

Φωτοφόρος σχηνή, * χρυσοειδής χιβωτός * τὸν Θεὸν Λόγον περιέχουσα * σεσαρχωμένον δι' ήμᾶς, * τὸν χαταλύσαντα * θανάτου τὴν δύναμιν, * ὥφθης, Πανάμωμε.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

- Υαλευομένην * την χαρδίαν μου, Κύριε, * τοις χύμασι του
- » Δβίου στερέωσον, * εἰς λιμένα εὐδιον * χαθοδηγῶν ὡς Θεός.

Digitized by Google

Τροπάρια.

Ραβδιζομένου * οὐχ ἐφείσασθε σώματος, * πανεύφημοι ὅπλῖται, νευρούμενοι * ταῖς ἐλπίσι, Μάρτυρες, * τῶν αἰωνίων τερπνῶν. Ἱεραρχίας * στολὴν ἐφαιδρύνατε * ἰδέαις ἐναρέτοις, ποιμάναν-

τες * του Χριστού τὸ ποίμνιον * ἐπὶ νομὰς ζωηράς.

Σάρχα νεχρούντες * έγχρατεία οι "Οσιοι * ζωής θείας μετέσχον" αὐτῶν, Χριστὲ, * ἰεραζς δεήσεσι * κινδύνων ρῦσαι ἡμᾶς.

Νεχρώσιμον.

Τοτς χοιμηθείσι * τὴν ἐχετθεν ἀνάπαυσιν, * Φιλάνθρωπε, παράσχου, ἂ ἔπραξαν * ἐπὶ γῆς ὀφλήματα * παρορῶν ὡς Θεός.

Θεοτοχίον.

Εύλογημένη * γυναιχῶν, σὲ ὡς ἔβλεψε * χατάλογος γυναίων, ἐνήθλησε, * χαὶ τῷ σῷ προσήνεχται, * Παρθενομῆτορ, Υἰῷ.

Κανών των Κοιμηθέντων. Στερέωσον ήμας, ο Θεός.

Ανδρείως ταζς τυράννων όρμαζς * άνθεστηχότες ήγωνίσαντο * οι Αθληταί, χαι πρεσβεύουσιν * ύπερ των χεχοιμημένων, Χριστέ.

Νομίμοις ἐντραφέντας τοῖς σοῖς * τοὺς μεταστάντας, Ἱπεράγαθε, * ἐν φωτεινοῖς σου σκηνώμασι * προσδεξάμενος ἀνάπαυσον.

Ο μόνος έλεήμων Θεός, * οῦς ἐξελέξω, χαταξίωσον * τῆς τῶν Αγίων Λαμπρότητος, * παρορῶν αὐτῶν τὰ πταίσματα.

Θεοτοχίον.

'Υμνούμεν τὸν σὸν Τόχον, 'Αγνή, * δι' οὐ τῆς πρώην χαταχρίσεως * χαὶ τῆς χατάρας ἐἰρἰσθημεν, * χαὶ θανάτου ἐλυτρώθημεν. 'Ωδὴ δ'. 'Ο Εἰρμός.

• Α χήχοα, Κύριε, την άχοην σου * χαι έφοβήθην, * χατενόησα

Α τήν οίκονομίαν σου, * και εδόξασά σε, μόνε Φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Δυνάμει σου, Κύριε, * οι 'Αθλοφόροι * έχθροῦ δυνάμεις * χατεπάτησαν, χαὶ ἰσχὺς γεγόνασι * τῶν πιστῶν χαὶ μέγα χραταίωμα.

Οι Οσιοι άπαντες * άγαλλιάσει * άγαλλιώνται, * χαι ένδέδυνται οι Ιερείς οι Ένθεοι * διχαιοσύνην ωσπερ ιμάτιον.

Υμνήσωμεν ἄπαντες * τοὺς θεηγόρους * Θεοῦ Προφήτας, * xαὶ τιμήσωμεν Γυναιχῶν χατάλογον * τὸν χαλῶς τὸν δρόμον τελέσαντα. Νεχρώσιμον.

Λιμένι σου, Δέσποτα, * τής Βασιλείας * ἐγχαθορμίσας, * οῦς μετέστησας ταραχής χαὶ χλύδωνος * τοῦ παρόντος βίου, ἀνάπαυσον. Θεοτοχίον.

Ο *Αχρονος γέγονε * νῦν ὑπὸ χρόνον * ἐχ σοῦ, Παρθένε· * τοῦτον αίτησαι διαλῦσαι ἀπαντα * τῆς ψυχῆς μου τὰ χρόνια πταίσματα.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Κανών τῶν Κοιμηθέντων. Είσαχήχοα την άχοήν.

Συναίδιόν σε τῷ Πατρί * ὁμολογοῦντες εὐσεβῶς * ἀνηρέθησαν Σοι Μάρτυρες, Χριστὲ, * χαὶ βοῶσι σοι· Σῶσον, * οῦς προσελάβου δούλους σου.

Ο γενόμενος έν τοϊς νεχροϊς * νεχρὸς ἐλεύθερος, Χριστὲ, * xαὶ νεχροῖς ζωὴν αἰώνιον διδοὺς, * τὴν ἀνάπαυσιν δὸς νῦν * τοῖς μεταστᾶσι δούλοις σου.

Παραγενόμενος είς τὸ σῶσαι * τὸ πλανώμενον, Χριστὲ, * τὸν Παράδεισον ἀξίωσον οἰχεῖν, * οῦς μετέστησας, πίστει * διχαιώσας χαὶ χάριτι. Θεοτοχίον.

Έπεσχίασεν ή τοῦ ἡψίστου, * Κόρη, δύναμις ἐν σοὶ, * xaì Παράδεισον εἰργάσατο ζωῆς * ξύλον ἔχοντα μέσον * τὸν μεσίτην xaì Κύριον.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» ΓΕΥ ήν τάλαιναν ψυχήν μου * νυχτομαχούσαν τῷ σχότει τῶν

- παθών * προφθάσας, οίχτειρον· χαι λάμψον, * νοητέ "Ηλιε, *
- ήμεροφαείς ἀχτίνας ἐν ἐμοὶ, * τοῦ διατμῆξαι τὴν νύχτα τὸ φῶς. Τροπάρια.

· Ιάσεις τοις νοσουσι * ἀναπηγάζει Μαρτύρων τὰ ὀστᾶ· * μὴ σωντριβέντα γὰρ χαχία, * ώσει χνοῦν ἐλέπτυνε * τὰ τῆς δυσσεβείας ἅπαντα ὀστᾶ, * χαι τὴν ἡμῶν ἀνορθοί συντριβήν.

Σοὺς νόμους συντηροῦσαι * Ἱεραρχίαι ἐποίμαναν λαοὺς, * xαὶ xαθωδήγησαν, Οἰχτίρμον, * πρὸς ζωὴν τὴν μένουσαν· * οἱ δὲ [•]Οσιοι ἐνέχρωσαν παθῶν * τυραννίδα τελείω νοἱ.

Τιμάσθωσαν Προρῆται, * xai σὺν αὐτοῖς πάντες Δίχαιοι πιστῶς· * xai εὐφημείσθωσαν ὀσίως * αἰ πολιτευσάμεναι * xai διὰ βασάνων λάμψασαι ἐν γῆ * θεῖαι Γυναῖχες ὡς δοῦλαι Χριστοῦ. Νεχρώσιμον.

Ους έχ γης προσελάβου, * έν οὐρανίοις κατάταξον σχηναϊς * πιστοὺς οἰχέτας σου, τούτων * παρορῶν τὰ πταίσματα * δι' ὑπερβολὴν χρηστότητος τῆς σῆς, * ὁ σαρχωθεὶς δι' ἡμᾶς τοὺς βροτούς. Θεοτοχίον.

Υμνοῦμέν σε, Παρθένε, * δι' ής ἐφάνη ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς * βροτὸς γενόμενος, βοῶντες· * Χαῖρε, * γῆ εὐχαρπε, * ἡ χαρποφορήσασα στάχυν μυστιχὸν * τὸν διατρέφοντα πασαν πνοήν.

Κανών τῶν Κοιμηθέντων. Όρθρίζοντες βοῶμέν σοι, Κύριε. αρτύρων προσδεξάμενος, Κύριε, * τὰς αἰτήσεις, * ψυχὰς, ἃς Μμετέστησας, * τοῖς ἐχλεχτοῖς σου συναρίθμησον.

Προέφησας· Οὐχ ὄψεται θάνατον * ὁ πιστεύσας * εἰς μέ· διὸ, Δέσποτα, * τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Paracleticus.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

Τερπνότητος τοῦ οίχου σου, Κύριε, * τοὺς σοὺς δούλους * τυχεῖν χαταξίωσον * χαὶ τῆς γλυχείας μεθέξεως.

Θεοτοχίον.

Ο Λόγος ο Πατρί συναίδιος * έχ Παρθένου * σαρχωθείς ένέχρωσε * διά θανάτου τον θάνατον.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

- Ος τὸν Προφήτην τοῦ θηρὸς * ἐἰρνίσω, Κύριε, * κάμὲ τοῦ
- » 🗳 βυθοῦ * τῶν ἀχαθέχτων παθῶν * ἀνάγαγε, δέομαι, * ίνα

προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με * πρὸς Ναὸν τὸν ἄγιον σου.

Τροπάρια.

Σώματα προδόντες αίχισμοϊς * οι θείοι Μάρτυρες * τυράννων χερσιν * ήγάλλοντο τη ψυχη· * την θείαν γαρ εβλεπον * δντως αιώνιον απόλαυσιν * χαι τας θείας αντιδόσεις.

Δόξα σοφῶν Ιεραρχῶν * καὶ τῶν Όσίων σου * ὑπάρχεις, Χριστέ· * ταῖς ἰκεσίαις αὐτῶν * τὸν σὸν λαὸν οἴκτειρον, * ὅνπερ ἰδίφ σου, Λόγε, αἴματι * ὡς φιλάνθρωπος ἐκτήσω.

Έχ σοῦ λαμπόμενοι τὸν νοῦν * Προφῆται, Κύριε, * δηλοῦσι τρανῶς * τὰ ἐσόμενα μαχράν· * Γυναϊχες δὲ σθένει σου * χράτος ἐχθροῦ χαταλύουσιν * ἐν ἀσχήσει χαι ἀθλήσει.

Νεχρώσιμον.

Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν * πιστοὺς οἰχέτας σου * χοροῖς ἑχλεχτῶν * συναριθμῶν, 'Αγαθὲ, * ἀνάπαυσον, Κύριε, * πάντα τὰ τούτων ἐγχλήματα * παρορῶν δι εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοχίον.

Ο διαπλάσας χατ' ἀρχὰς * τὴν Εὐαν, Κύριε, * Παρθένου νηδὺν * χαθυποδὺς, τὴν ἐμὴν * ἐργάζῃ ἀνάπλασιν, * δούλου σχῆμα ἐνδυσάμενος, * ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων.

Κανών τῶν Κοιμηθέντων. Εχύχλωσε με ἄβυσσος.

Στρατεύματα Μαρτύρων σου * τὰς ἀνω * Δυνάμεις μιμούμενα, * Χριστὲ, δυσωποῦσί σε· * παράσχου, Φιλάνθρωπε, * τοῖς μεταστάσι * τὴν παρὰ σοῦ ἀπόλαυσιν.

Έν τόποις ἀναψύξεως, * ἐν τόποις * Αγίων λαμπρότητος, * ἑν τόποις ἀνέσεως, * ὡς μόνος φιλάνθρωπος, * οῦς προσελάβου * ἐγχατάταξον οἰχέτας σου.

'Ιλάσθητι τοῖς δούλοις σου, * χαὶ τούτοις * πταισμάτων συγχώρησιν * παράσχου, δεόμεθα, * ζωῆς τε ἀξίωσον * τῆς ἀνωλέθρου * χαὶ μαχαρίας λήξεως. Θεοτοχίον.

Συλλήψεως ἀσπόρου σου * τίς λόγος * ὁ φράσαι δυνάμενος * τὸ θαῦμα, Πανάμωμε; * Θεὸν γὰρ ἐγέννησας * δι' εὐσπλαγχνίαν * ἡμῖν ἐπιδημήσαντα.

ΗΧΟΣ ΠΑ. Α'.

'Ωδή ζ'. 'Ο Ειρμός.

τυρὸς σβεστήριον * τῶν Παίδων ή προσευχή· * δροσίζουσα

* Πικάμινον, * χήρυξ τοῦ θαύματος, * φλογίζουσα, μη δὲ συγ-χαίουσα * τοὺς ὑμνολόγους Θεοῦ * τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Υμείς πυρούμενα * σφοδρών βασάνων φλογί, * τὸ φίλτρον θερμότερον, * Μάρτυρες ενδοξοι, * έδειχνυτε το προς τον Κύριον * χαταδροσίζον ύμας * λογισμώ εύσεβεί.

Σοφία Πνεύματος * χαλλωπισθέντες, Σοφοί, * λαού προηγήσασθε, * ιερουργήσαντες * τῆς χάριτος τὸ Εὐαγγέλιον· * χαὶ ὡς Χριστου λειτουργούς * εύφημουμεν ύμαζ.

Υμείς νεχρώσαντες * την σάρχα πόνοις πολλοίς, * ζωής ήξιώθητε * μελλούσης, Οσιοι, * πρεσβεύοντες αυτής τυχείν ήμας, * τούς νεχρουμένους πολλαζς * των παθών προσβολαζς.

Μαχαριώτατος * χορός Θεού Προφητών, * Γυναίων χατάλογος, * άγωνισάμενος * δι' άσχήσεώς τε και άθλήσεως * και καθελών τον έχθρον, * εύφημείσθω πιστώς.

Νεχρώσιμον.

Νεχροτς όμιλήσας, * ή πάντων, Δόγε, ζωή, * τοὺς νῦν καταλείψαντας * βίου τον τάραχον * λιμένι σου θείφ χαθόρμισον, * τας αμαρτίας αύτῶν * παρορῶν, Αγαθέ.

Θεοτοχίον.

Οι Θεοτόχον σε * φρονοῦντες γνώμη εύθει * πυρός αίωνίζοντος * χαι σχότους, Δέσποινα, * ρυσθείημεν τη μεσιτεία σου * χαι άσράτων έχθρων * πολεμούντων ήμας.

Κανών τῶν Κοιμηθέντων. Ο ἐν χαμίνω πυρός.

Τῦν ἀπροσίτου φωτὸς * ἐμφορηθηναι δίδου, Σῶτερ, * τοῖς μετα-Νστάσι * λιταίς τών Αθλοφόρων σου.

Έν Ἐκκλησία, Χριστέ, * τῶν Πρωτοτόχων τοὺς ἐν πίστει * τελειωθέντας, * Οίχτίρμον, συναρίθμησον.

Κεχοσμημένους στολαζς * της άφθαρσίας τοὺς σοὺς δούλους, * τούς μεταστάντας * πρός σέ, Σωτερ, άνάπαυσον.

Θεοτοχίον.

Ρύμην θανάτου, Αγνή, * ζωήν άσπόρως συλλαβούσα * τήν ούσιώδη, * Πανάμωμε, διέχοψας.

Ωδή η΄. Ο Ειρμός.

» · A γγέλων σύστημα, * άνθρώπων σύλλογε, * τον Βασιλέα και » Ακτίστην τοῦ παντὸς, * Ιερείς, ὑμνείτε, * εὐλογείτε, Λευί-

» ται, * λαè, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Υπερνηξάμενοι * βασάνων πέλαγος * τη χυβερνήσει τοῦ Λόγου, 'Αθληται, * ρείθροις τῶν αἰμάτων * ἐβυθίσατε πάσας * τὰς φάλαγγας τοῦ πλάνου, * xai ζητε εἰς αἰωνας.

Σοφοί γενόμενοι, * Ίερουργοί, πιστῶς * ὀρθοδοξίας ἐφ' ὕδωρ τὴν ὑμῖν * πιστευθείσαν ποίμνην * ἐξεθρέψατε· ὅθεν * τρυφῆς τερπνὸν χειμάἰρουν * τρυφάτε εἰς αἰῶνας.

Φωστήρες, "Οσιοι, * πιστών έδειχθητε, * ώς έχτελέσαντες έργα τοῦ φωτὸς, * χαὶ πρὸς θεῖον φέγγος * μετετέθητε· σχότους * ήμᾶς ἐλευθερῶσαι * Χριστὸν ἐχδυσωπεῖτε.

Εὐφραίνου, σύλλογε * Γυναιχῶν, στάδιον * πλῆρες παντοίων ἀνύσας αἰχισμῶν· * χαὶ, χορὲ ἀγάλλου * Προφητῶν χαὶ Διχαίων,* τῶν εὐαρεστησάντων * Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεχρώσιμον.

'Ρομφαίαν, Δέσποτα, * τὴν στρεφομένην νυνὶ, * δίδου τοὺς σοὺς ἀχωλύτως διελθεῖν * μεταστάντας δούλους, * ἔνδον τοῦ Παραδείσου * αὐτοὺς χατασχηνώσας * ὡς μόνος ἐλεήμων.

Θεοτοχίον.

Ως πύλην φέρουσαν * πρὸς θείαν εἴσοδον, * ὡς εὐδιάβατον χλίμαχα Θεοῦ, * τῶν σωζομένων * ἀπλανῆ ὀδηγίαν, * τὴν Κεχαριτωμένην * ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Κανών τῶν Κοιμηθέντων. Τὸν ἐχ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Ο τῶν ἀγίων Μαρτύρων * τοὺς ἀγῶνας προσδεξάμενος, * xal δἰ αὐτῶν ἀναπαύων * τοὺς ἐν πίστει χοιμηθέντας τῆ σῆ, * σὲ, Σωτὴρ, ὑμνοῦμεν, * xal σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπερχοσμίου σου δόξης * λαμπηδόσι καταστράπτεσθαι * τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας * χαταξίωσον ὡς εὖσπλαγχνος, * σὲ, Σωτὴρ, ὑμνοῦντας * χαὶ ὑπερυψοῦντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σύν ταζς Αγίων χορείαις, * οὒς μετέστησας χατάταξον, * χαὶ Αβραὰμ ἐν τοῖς χόλποις * τῷ Λαζάρῷ συναρίθμησον, * σὲ, Σωτὴρ, ὑμνοῦντας * καὶ ὑπερυψοῦντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Κεχοσμημένη τῷ χάλλει * τῆς ἀγνείας, Μητροπάρθενε, * χαλλοποιὸν εὐπρεπείας * ἐνδιαίτημα γεγένησαι· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ౖΩδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

, Οτι έποίησε σοι * μεγαλεΐα ό Δυνατός, * Παρθένον άναδείξας σε άγνην * μετά την χύησιν, * ώς τεχούσαν άσπόρως * τόν

» έαυτης Ποιητήν· * διό σε, Θεοτόχε, * μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

'Ιερουργοί Ποιμένες, * Προφητών άγίων χορὸς, * Διχαίων άναρίθμητος πληθὺς, * Μαρτύρων σύλλογος * ἰεραῖς μελφδίαις * μαχαριζέσθωσαν, * πρεσβεύοντες σωθῆναι * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ως θαυμαστώς ἀσχήσας, * τών 'Αγίων δημος σαφώς * θαυμάτων ἐπιδείξεσι πολλών * νῦν τεθαυμάστωται· * ταῖς αὐτῶν ἰχεσίαις, * θαυμαστὲ Κύριε, * θαυμάστωσον εἰς πάντας * τὰ ἐλέη σου.

Σύν Ίερομάρτυσι, * τελεσάντων δρόμον χαλώς * Γυναίων άναρίθμητος πληθύς, * ήτε άθλήσασα * χαὶ ἀσχήσασα πόθφ, * μαχαριζέσθω πιστώς, * ᾿Αγγέλων ταῖς χορείαις * συνυπάρχουσα. Νεχρώσιμον.

Η τῶν 'Αγίων πάντων * δυσωπεί σε, Λόγε, πληθύς· * 'Ανάπαυσον τὰ πλήθη τῶν πιστῶς * μετατεθέντων ἐχ γῆς, * διὰ πλῆθος ἐλέους * τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς * ἐν βίφ παραβλέπων * ἀμαρτήματα. Θεοτοχίον.

Φρενοβλαβώς, Παρθένε, * ἀμαρτίας πράξας πολλὰς, * τὴν χόλασιν ἐχδέχομαι λοιπόν· * ἀφ' ἦς με λύτρωσαι * ἀδιστάχτω χαρδία * τῆ θεία σχέπη σου * προστρέχοντα τῆς μόνης * προστασίας ἡμῶν.

Κανών τῶν Κοιμηθέντων. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Αθλων ιερών * οι Μάρτυρες ἔπαθλα * ειληφότες, δωρήσασθαι * Δσὲ νῦν Ιχετεύουσι * τοῖς πιστῶς μεταστασι, Σῶτερ, ἄνεσιν.

Νέχρωσιν ὑπέστης, * μόνο ἀθάνατε, * ὁ νεχροῖς τὴν ἀΑνάστασιν * παρέχων ὡς εὐσπλαγχνος, * καὶ τῆς ἀθανασίας τὴν λαμπρότητα.

^{*}Ωρθωσας ήμας * πεσόντας εἰς θάνατον, * καὶ ζωήν τὴν αἰώνιον * ἐλπίζειν ἐδίδαξας· * ἦς τυχείν τοὺς σοὺς δούλους, Σῶτερ, δώρησαι. Θεοτοχίον.

Νόμου αι σχιαι * παρήλθον τῷ τόχφ σου· * ή ἀλήθεια ἕλαμψεν· * ή χάρις δεδώρηται, * Θεοτόχε· διό σε μεγαλύνομεν.

Απόστιχα τών Αίνων, Μαρτυρικά.

Οι άγιοι Μάρτυρες * ἐπὶ τῆς Υῆς ἡγωνίσαντο, * τῷ ἀέρι ἐνεχαρτέρησαν, * τῷ πυρὶ παρεδόθησαν, * τὸ ὕδωρ αὐτοὺς ὑπεδέξατο· * ἐχείνων ἐστὶν ἡ φωνή ἡ λέγουσα· * Διήλθομεν διὰ πυpòς χαὶ ὕδατος, * χαὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. * Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, ὁ Θεὸς, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Οί *Αθλοφόροι σοι, Κύριε, * τὰς τάξεις τῶν ᾿Αγγέλων μιμησάμενοι, * ὡς ἀσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεχαρτέρησαν, * μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, * τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπό-

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

λαυσιν. * Ταΐς πρεσβείαις αὐτῶν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμφ σου, * xαὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἕλεος.

Έν ταζς βασάνοις ὄντες οι Αγιοι * ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων· * Συναλλάγματα ἡμζν ἐστι ταῦτα * πρὸς τὸν Δεσπότην· * ἀντὶ τῶν ἐπανισταμένων * μωλώπων τῷ σώματι, * φωτεινὸν ἔνδυμα * ἐν τῆ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμζν· * ἀντὶ τῆς ἀτιμίας, οἱ στέφανοι· * ἀντὶ δεσμωτηρίων, ὁ Παράδεισος, * xaì ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν xaxoύργων xaτaδίxης, * ἡ μετὰ ᾿Αγγελων διαγωγή. * Εὐχαζς αὐτῶν, Κύριε, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεχρώσιμον.

Οὐχ ἔστι τῶν ἐν βίφ τερπνῶν οὐδὲν, * ὅ οὐ παρελεύσεται· * οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννὶς, * οὐ νεότητος ἄνθος· * ὁ γὰρ θάνατος πάντα ἐπίσης λυμαίνεται· * διαδέχεται δὲ τὰ μὴ σαλευόμενα· * σπείρεται γὰρ ἐν φθορῷ, * ἐν ἀφθαρσία ἐγείρεται· * σπείρεται ἐν ἀτιμία, * ἐν δόξῃ ἀνίσταται. * Διὸ, Χριστὲ, οῦς προσελάβου δούλους σου, * μετὰ Διχαίων ἀνάπαυσον * ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

'Γπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν * χαταφεύγομεν, Θεοτόχε. * τὰς ἡμῶν ἰχεσίας * μὴ παρίδης ἐν περιστάσει. * ἀλλ' ἐχ χινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, * μόνη ἀγνὴ, * μόνη Εὐλογημένη.

Όταν δέ έστιν· 'Αλληλούζα, ψάλλομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυριχὰ, εἰς τοὺς Αἴνους μετὰ τὸ, Πᾶσα πνοή· 'Απόστιχα δὲ τὰ παρόντα προσόμοια. Ποίημα Θεοφάνους.

Χαίροις, * άσχητιχῶν άληθῶς.

Αίγλη * τοῦ σοῦ προσώπου, Χριστὲ, * τοὺς μεταστάντας * ὡς οἰχτίρμων χατάταξον, * σχηνώσας * εἰς τόπον χλόης, * ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς * ἀχραιφνοῦς χαὶ θείας * ἀπολαύσεως· * ἐν τοῖς * ὀρεχτοῖς χόλποις * Αβραἀμ τοῦ προπάτορος, * ἔνθα τὸ φῶς σου * καθαρῶς ἀναφαίνεται, * χαὶ προχέονται * αἰ πηγαὶ τῆς χρηστότητος· * ἕνθα περιχορεύουσι * τρανῶς ἀγαλλόμενοι * πάντων Διχαίων οἱ δῆμοι * περὶ τὴν σὴν ἀγαθότητα· * μεθ' ὡν * ἀριθμήσας * τοὺς οἰχέτας σου, παράσχου * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίγ. Μαχάριοι, σύς έξελέξω.

Ψάλλειν * παναρμονίω φωνη, * δοξολογειν τε * το σον χράτος εύδόχησον, * Οίχτίρμον, * τοὺς μεταστάντας * ἐχ τῶν προσχαίρων προς σὲ, * τὸν Δεσπότην πάντων * χαὶ Φιλάνθρωπον, * διδοὺς * ώραιότητι * τοῦ σοῦ χάλλους ἐλλάμπεσθαι, * χαὶ τῆς γλυχείας * καὶ τερπνῆς μετουσίας σου * ἀπολαύειν τε * χαὶ τρυφῶν χαθαρώτερον· * ἔνθα περὶ τὸν θρόνον σου * χορεύουσιν * Αγ-

γελοι, * xai τῶν ἀγίων οἰ δῆμοι * χαρμονικῶς περιέπουσι· * μεθ' ών * τοῖς σοῖς δούλοις * τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου * xai μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αι ψυχαι αύτῶν ἐν ἀγαθοζ.

Όπου * τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, * τῶν 'Αποστόλων * xai Μαρτύρων τὰ τάγματα, * xai πάντες * οἱ ἀπ' αἰῶνος * διχαιωθέντες τῷ σῷ * σωτηρίψ πάθει * xai τῷ αίματι, * δἰ οὐ * ἐξηγόρασας * τὸν αἰχμάλωτον ἄνθρωπον. * ἐχεῖ τοὺς πίστει * χοιμηθέντας ἀνάπαυσον * ὡς φιλάνθρωπος, * συγχωρῶν ὅσα ἡμαρτον. * μόνος γὰρ ἀναμάρτητος * ἐν γῆ πεπολίτευσαι, * ἅγιος μόνος, χαὶ μόνος * ἐν τεθνεῶσιν ἐλεύθερος. * διὸ * τοῖς σοῖς δούλοις * τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου * χαὶ μέγα ἕλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Νόμψ * τῆς ἀμαρτίας ἡμᾶς * δεδουλωμένους * ἡλευθέρωσας, Δέσποινα, * ἐν μήτρα * τὸν νομοδότην * καὶ Βασιλέα Χριστὸν * συλλαβοῦσα, μόνη * Μητροπάρθενε· * δἰ οὐ * δικαιούμεθα, * δωρεῷ τε καὶ χάριτι· * ὅν νῦν δυσώπει * τὰς ψυχὰς τῶν εἰδότων σε * Θεομήτορα * βίβλφ ζώντων ἐγγράψασθαι· * ὅπως τῆ μεσιτεία σου * σωθέντες, Πανάμωμε, * τῆς τοῦ Υἰοῦ σου εὐκταίας * ἀπολυτρώσεως τύχωμεν, * αὐτὸν * ἀνυμνοῦντες * τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμφ * τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Ο Ληστής έν τῷ σταυρῷ * Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας, Χριστὲ, * ὡμολόγησέ * εἰλιχρινῶς ἐχ χαρδίας, * Μνήσθητί μου, Κύριε, βοῶν, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν * θανόντες, Μάρτυρες, ὠλέσατε, * καὶ διήλθετε * πρὸς τὰ ἀνω, στεφθέντες * θείαις νίκαις, τῷ παμβασιλετ * Θεῷ παριστάμενοι.

'Ιερωσύνης τῷ φωτὶ * οἱ 'Ιεράρχαι λαμπρυνόμενοι * ἐδοξάστησαν, * xαὶ 'Οσίων τὰ πλήθη * ἀιδίου ἔτυχον ζωῆς· * ὅθεν μαχαρίζονται.

Νεχρώσιμον.

Σύν τοῖς χοροῖς τῶν ἐχλεχτῶν, * ἐν τόπφ, Δέσποτα, ἀνέσεως, * οῦς μετέστησας, * χατασχήνωσον, Λόγε, * παραβλέψας τούτων τὰ ἐν Υῇ, * Σῶτερ, πλημμελήματα. Δόξα.

[•]Ω Τριάς, 'Ιεραρχῶν * xai τῶν Μαρτύρων τοῖς ἀγῶσι σεπτῶν * δυσωπήθητι, * xai τοῖς πίστει θανοῦσι * σωτηρίαν δώρησαι ψυχῆς * xai τὸ μέγα ἔλεος.

το Σαββατο πρωι. πχος πλ. α'.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

'Η τον 'Αχώρητον παντί, * Θεοχαρίτωτε, χωρήσασα, * χαί χυήσασα * ὑπερ φύσιν χαι λόγον, * τοῦτον πᾶσιν ίλεων ἡμίν * γενέσθαι ixέτευε.

Τέλος τοῦ Πλαγίου Πρώτου "Ηχου.

Θρηνωδός εἶ σὐ, καὶ φιλοικτίρμων ἄγαν· 'Αλλ' εἰς τὰ πολλὰ καὶ χορεύεις εὐρύθμως. 'Ο μουσικός νοῦς, ὅν ἐγνώρισε τέχνη, Τίς ἡ παρεκκλίνουσα κλῆσις πλαγίων; Πέμπτον σε τάξις, ἀλλὰ πρῶτον τοῦ μόνου Ἐχει σε, καὶ λέγει σε, Πρῶτε πλαγίων.

. .:

╔╶╾ᡗᡭᢗᢇ᠆ᡛᡗᡭᢉ᠆᠆ᡛᡗᡭᠿ᠆ᡛᠫᡭᢗᢖ᠆ᡛᠫᡭᢗᢖ᠆ᡛᠫᡭᢗᠯ᠆ᡛᢓᡭᠿ᠆ᡎ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΛ. Β'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, τὰ γ΄. Στιχηρὰ ἀΑναστάσιμα, δευτεροῦντες τὸ α΄.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοχίον τὸ Δογματιχόν. Ἡχος πλ. β΄. ^{*}Αξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μαχαρίζειν σε τὴν Θεοτόχον· * τὴν σὴν γὰρ ἄχραντον ὑποδὺς γαστέρα * ὁ πάντων Δημιουργὸς * ἐγένετο σὰρξ, * οὐ τραπεὶς τὴν φύσιν, * οὐδὲ φαντάσας τὴν οἰχονομίαν, * ἀλλὰ τῆ ἐχ σοῦ ληφθείσῃ * λογιχῶς ἐμψυχωμένῃ σαρχὶ, * χαὶ ἐν αὐτῷ τὸ εἶναι λαβούσῃ * ἐνωθεἰς χαθ' ὑπόστασιν· * ὅθεν εὐσεβῶς * ἐν δύο φύσεσιν ἐπιδηλουμέναις * τὴν διαφορὰν ποιούμεθα. * Αὐτὸν ἰχέτευε, * σεμνὴ Παναγία, * χαταπέμψαι ἡμῖν εἰρήνην * χαὶ μέγα ἕλεος.

'Απόστιχα Προσόμοια της Θεοτόχου. Όλην αποθέμενοι.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Ορχφ ώς ὑπέσχετο * τῷ σῷ Προπάτορι πάλαι, * Θεὸς ὑπερχρόνιος * ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων * τετελείωχε * προελθών, *Αχραντε, * ἐχ γαστρός σου θείας· * χαι γὰρ ὄντως ἐξανέτειλεν ἐχ σοῦ ὁ Κύριος, * ὁ δραχὶ συνέχων τὰ πέρατα· * ὅνπερ χὰμοὶ εὐίλατον * ποίησον ἐν ὥρα τῆς χρίσεως, * Παρθένε Μαρία, * αὐτοῦ τῆς Βασιλείας με τυχεῖν * δἰ ἀρετῶν ἀνυψώσεως * χαὶ παθῶν νεχρώσεως.

Στίχ. 'Αχουσον, θύγατερ.

Νοὸς χαθαρότητι * ὁ Ἡσαΐας, Παρθένε, * πόἰρὑωθεν προέφησε * Ποιητὴν τῆς Κτίσεως * τεξομένην σε, * ὡ σεμνὴ Πάναγνε· * σὺ γὰρ ὥφθης μόνη * ἐξ αἰῶνος παναμώμητος· * διό σου δέομαι * τὴν μεμολυσμένην χαρδίαν μου * χαθάρισον, χαὶ λάμψεως * θείας χοινωνόν με ἀνάδειξον, * Κόρη, τοῦ Γίοῦ σου, * χαὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, * ὅταν χαθίσῃ, ὡς γέγραπται, * χρίναι Κόσμον ἅπαντα.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν. Paracleticus.

ΤΟ ΣΛΒΒΑΤΟ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Θανάτου χατάλυσις * διὰ τοῦ τόχου σου ὡφθη· * σὐ γὰρ, Κόρη, πέφυχας * τῆς ἀφθάρτου ζωῆς * ἐνδιαίτημα· * διό σου δέομαι, * ἐν σοροῖς τοῦ "Αδου * τῶν παθῶν μου χαταχείμενον * σὺ ἐξανάστησον, * χαὶ πρὸς εὐφροσύνην χαὶ ζώωσιν, * Παρθένε, χειραγώγησον, * πρὸς τὴν μαχαρίαν ἀντίδοσιν, * χαὶ τῆς ἀνολέθρου * χαὶ θείας χαταξίωσον χαρᾶς, * ἔνθα τρυφὴ ἡ ἀίδιος, * ἔνθα φῶς ἀνέσπερον.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον Δογματιχόν. Ήχος πλ. β'.

Δεῦτε, πάντα τὰ ἔθνη, * ἐν φωνῆ ἀγαλλιάσεως * τὴν Παναγίαν Παρθένον * χαὶ Θεοτόχον ἀνευφημήσωμεν, * τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας τὸ χωνευτήριον, * τῶν ἀποφρήτων θαυμάτων * τὸ ἐργαστήριον· * ἐν αὐτῆ γὰρ γέγονε χαινά· * ὁ *Αναρχος ἄρχεται, * ὁ Λόγος παχύνεται, * ὁ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται, * ἱνα Θεὸν τὸν ἀνθρωπον ἀπεργάσηται, * οὐ τροπῆ τῶν φύσεων, * ἀλλ ἐνώσει τῆ χαθ' ὑπόστασιν· * προέρχεται γὰρ εἰς * ἐχ δύο τῶν ἐναντίων, * ἐν δυσὶ τελείαις ταῖς φύσεσιν * ἀδιαιρέτως γνωρίζόμενος, * θεληματιχῶς τε χαὶ ἐνεργητιχῶς * χαθ' ἐχατέραν οὐσίαν * ὁ αὐτὸς τὸ ἀληθὲς πιστούμενος, * τῆς σωτηρίου οἰχονομίας * Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ παρέχων τῷ Κόσμῷ ἰλασμὸν, * εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΑΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετά τὸν Προοιμιαχὸν χτλ. εἰς τὸ **Κύριε, ἐχέχραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ Αναστάσιμα τὰ παρόντα.

'Ηγος πλ. β'.

Νίχην έχων, Χριστέ, * την χατά τοῦ "Αδου, * έν τῷ σταυρῷ ἀνηλθες, * ίνα τοὺς ἐν σχότει θανάτου χαθημένους * συναναστήσης σεαυτῷ, * ὁ ἐν νεχροῖς ἐλεύθερος, * ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰχείου φωτός. * Παντοδύναμε Σωτήρ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμεροι ό Χριστός * θάνατον πατήσας, * χαθώς εἶπεν, ἀνέστη, * χαὶ τὴν ἀγαλλίασιν * τῷ Κόσμῷ ἐδωρήσατο, * ίνα πάντες χραυγάζοντες * τὸν ὑμνον οὑτως εἶπωμεν· * Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, * τὸ ἀπρόσιτον φῶς, * παντοδύναμε Σωτὴρ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὲ, Κὐριε, τὸν ὄντα * ἐν πάση τῆ Κτίσει * ἀμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; * ἐν τῷ οὐρανῷ; * αὐτὸς κατοικεῖς· * ἐν τῷ "Αδη; * ἐπάτησας θάνατον· * εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; * ἐκεῖ ἡ χείρ σου, Δέσποτα. * Πρὸς σὲ καταφεύγομεν· * σοὶ προσπίπτοντες * σὲ ἰκετεύομεν· * Ο ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐτερα ᾿Αναστάσιμα ᾿Ανατολικά.

Έν τῷ σταυρῷ σου, Χριστέ, χαυχώμεθα, * χαι την Ανάστα-

σίν σου * ύμνοῦμεν xai δοξάζομεν· * σù γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, * ἐχτός σου ἄλλον οὐχ οἴδαμεν.

Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν 'Ανάστασιν αὐτοῦ· * σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας * θανάτψ θάνατον ὥλεσε.

Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε· * ότι χατήργησας * τὸν τὸ χράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, * ἀνεχαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, * δωρούμενος ἡμῖν * ζωὴν χαὶ ἀφθαρσίαν.

'Η ταφή σου, Κύριε, * τὰ δεσμά τοῦ 'Αδου * συντρίψασα διέρρηξεν· * ή ἐχ νεχρῶν 'Ανάστασις * τὸν Κόσμον ἐφώτισε. * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Τίς μη μαχαρίσει σε, * Παναγία Παρθένε; * τίς μη άνυμνήσει σου * τον άλόχευτον τόχον; * ο γαρ άχρόνως * έχ Πατρος έχλάμψας Γιος μονογενής, * ο αυτος έχ σοῦ τῆς ᾿Αγνῆς * προῆλθεν ἀφράστως σαρχωθείς, * φύσει Θεος ὑπάρχων, * χαὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ήμᾶς· * οὐχ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * άλλ' ἐν δυάδι φύσεων * ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· * Αὐτον ἰχέτευε, * σεμνή Παμμαχάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Απόστιχα 'Αναστάσιμα. 'Ηχος πλ. β'.

Την 'Ανάστασίν σου, Χριστέ Σωτηρ, * Αγγελοι υμνουσιν έν ουρανοίς. * και ήμας τους έπι γης καταξίωσον * έν καθαρά καρδία σε δοξάζειν. Τὰ κατὰ 'Αλφάβητον.

Πύλας συντρίψας χαλχάς, * και μοχλούς τοῦ "Αδου συνθλάσας, * ὡς Θεὸς παντοδύναμος, * γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας· * διὰ τοῦτο και ἡμεῖς * ὑμνοῦντες βοῶμεν· * Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * Κύριε, δόξα σαι.

'Ρεύσεως ήμας της πάλαι * Χριστός ἐπανορθῶσαι θέλων, * σταυρῷ προσπήγνυται, * καὶ τάφῷ τέθειται· * öν Μυροφόροι γυναϊκες * μετὰ δακρύων ζητοῦσαι, * θρηνοῦσαι ἕλεγον· * Οίμα, Σωτὴρ τῶν ἀπάντων! * πῶς κατεδέξω τάφῷ οἰκῆσαι; * οἰκήσας δὲ θέλων, * πῶς ἐκλάπης, * πῶς μετετέθης; * ποῖος δὲ τόπος τὸ σὸν ζωηφόρον * κατέκρυψε σῶμα; * 'Αλλὰ, Δέσποτα, ὡς ὑπέσχου, * ἡμῖν ἐμφάνηθι, * καὶ παῦσον ἀφ ἡμῶν * τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων. * Θρηνούσαις δὲ αὐταῖς * Άγγελος πρὸς αὐτὰς ἀπεβόησε· * Τὸν θρῆνον παυσάμεναι, * τοῖς 'Αποστόλοις είπατε, * ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, * τῷ Κόσμῷ δωρούμενος * ἰλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἕλεος.

Σταυρωθείς ώς ήβουλήθης, Χριστέ, * καὶ τὸν θάνατον τῆ ταφῆ σου σχυλεύσας, * τριήμερος ἀνέστης ὡς Θεὸς μετὰ δόξης· * τῷ Κόσμφ δωρούμενος * ἀτελεύτητον ζωὴν καὶ τὸ μέγα ἐλεος.

ТҢ КҮРІАКҢ ПРОІ.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Ο ποιητής χαὶ λυτρωτής μου, Πάναγνε, * Χριστὸς ὁ Κύριος * ἐχ τῆς σῆς νηδύος προελθών, * ἐμὲ ἐνδυσάμενος * τῆς πρώην χατάρας * τὸν 'Αδὰμ ἠλευθέρωσε· * διό σοι, Πάναγνε, * ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε * χαὶ Παρθένψ ἀληθῶς * βοῶμεν ἀσιγήτως * τὸ Χαῖρε τοῦ 'Αγγέλου· * Χαῖρε, Δέσποινα, * προστασία χαὶ σχέπη * χαὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Απολυτίχιον Αναστάσιμον.

'Αγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, * καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· * καὶ ἱστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῷ, * ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. * Ἐσκύλευσας τὸν "Αδην, * μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· * ὑπήντησας τῆ Παρθένῷ, * δωρούμενος τὴν ζωήν. * Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοχίον.

Ο τὴν εὐλογημένην * καλέσας σου Μητέρα, * ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσ(ἀ βουλῆ, * λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, * ἀναζητῆσαι θέλων τὸν ᾿Αδὰμ, * λέγων τοῖς ᾿Αγγέλοις· * Συγχάρητέ μοι, * ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή. * Ο πάντα σοφῶς οἰκονομήσας * Θεὸς, δόξα σοι.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

EIZ TO MEZONYKTIKON.

Κανών Τριαδικός, ού ή Αχροστιχίς.

Τόν έχτον ύμνον προσφέρω σοι, Θειότης.

'Ωδή α΄. Ηχος πλ. β΄. Ο Εἰρμός.

'Ως ἐν ἡπείρψ πεζεύσας * ὀ Ισραήλ.

Τρείς υποστάσεις υμνούμεν * Θεαρχικάς * ένιαίας φύσεως,* άπα-Γράλλακτον μορφήν, * άγαθον φιλάνθρωπον Θεον, * τῶν πταισμάτων ίλασμον * ήμιν δωρούμενον.

Ο ύπερούσιος μόνος * χαὶ τριλαμπὴς * χαραχτῆρσι Κύριος * ἐν Θεότητι μιῷ * πεφυχώς, συνέτισον ἡμᾶς * χαὶ ἀξίωσον τῆς σῆς * θείας ἐλλάμψεως.

Νυμφοστολήσας ο Παῦλος * τὴν ἐξ ἐθνῶν * Ἐxxλησίαν, ἕνα σε * τρισυπόστατον Θεὸν * προσχυνεῖν ἐδίδαξεν, ἐξ οὐ * xαὶ δι' οὐπερ xαὶ ἐν ϣ * τὰ πάντα γέγονεν.

Θεοτοχίον.

Έχ τῆς γαστρός σου προῆλθεν * ὁ νοητὸς, * Θεοτόχε, "Ηλιος, * καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς * τριφαοῦς Θεότητος αὐγαῖς. * ὄν ὑμνοῦντες εὐσεβῶς * σὲ μαχαρίζομεν.

'Ωδή γ'. Ούχ ἔστιν άγιος.

Κοσμήσας, τρίφωτε Θεέ, * Τάξεις τὰς οὐρανίους, * χατεσχεύασας μέλπειν * τρισαγίαις σε φωναΐς· * δέξαι μεθ' ών χαι ήμας * ἀνυμνοῦντας * σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Τὴν μόνην ἄτρεπτον τριττὴν * σύμμορφον ἐνιαίαν * Θεαρχίαν ὑμνοῦντες, * λιτάζομέν σε θερμῶς * ἀμαρτημάτων πολλῶν * καταπέμψαι * νῦν ἡμῖν συγχώρησιν.

Ο Νοῦς ὁ ἄναρχος Πατήρ, * σύμμορφε Θεοῦ Λόγε, * xαὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, * τὸ ἀγαθὸν xαὶ εὐθὲς, * τοὺς ἀνυμνοῦντας πιστῶς * τὸ σὸν χράτος * φρούρησον ὡς εὖσπλαγχνος.

Θεοτοχίον.

Νομήν ἀνέστειλε φθοραζ * ἀνθρωπος κατ οὐσίαν * γεγονώς ὁ Θεός μου * ἐν τῆ μήτρα σου, 'Αγνή, * και τοὺς Γενάρχας τῆς πριν * καταδίκης * μόνος ήλευθέρωσε.

Κάθισμα. Την υπέρ ήμων.

Δέσποτα Θεὲ, * ἐπίβλεψον οὐρανόθεν· * ἴδε τὴν ἡμῶν * ταπείνωσιν ὡς οἰχτίρμων, * καὶ σπλαγχνίσθητι, * Φιλάνθρωπε πανάγαθε· * οὐδαμόθεν γὰρ ἐλπίζομεν * συγχωρήσεως τεύξασθαι * τῶν κακῶν, ὡν ἡμάρτομεν· * διὸ γενοῦ μεθ' ἡμῶν, * καὶ οὐδεἰς καθ' ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Δέσποινα άγνη, * ἐπίβλεψον οὐρανόθεν· * ίδε τῶν ἡμῶν * τραυμάτων τὰς ἀγληδόνας * καὶ σπλαγχνίσθητι, * Πανάχραντε, καὶ ἰασαι * τοῦ συνειδότος τὸν καύσωνα, * τῷ σῷ ἐλέει δροσίζουσα * καὶ βοῶσα τοῖς δούλοις σου· * Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, * καὶ οὐδεἰς καθ' ὑμῶν.

'Ωδή δ'. Χριστός μου δύναμις.

Υψοῦ διάνοιαν, * Μονὰς ή τρίφωτος, * xai ψυχήν xai xapδίαν * σῶν ὑμνητῶν * θάττον ἀναβίβασον, * xai τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς * xai λαμπρότητος ἀξίωσον.

Μετασχημάτισον * χαὶ μεταμόρφωσον * ἐχ χαχίας με πάσης * πρὸς ἀρετὴν, * μόνη ἀσχημάτιστε * χαὶ ἀναλλοίωτε Τριὰς, * ταῖς σαῖς αἰγλαις χαταλάμπρυνον.

Νοήσας πρότερον, * σοφῶς ὑπέστησας * τῶν 'Αγγέλων τὰς τάξεις * λειτουργιχὰς * σοῦ τῆς ἀγαθότητος, * ἡ τρισυπόστατος Μονάς· * μεθ' ῶν δέξαι μου τὴν αίνεσιν.

Θεοτοχίον.

Ο φύσει άχτιστος * Θεὸς ἀίδιος * τὴν χτιστὴν τῶν ἀνθρώπων * προσειληφώς * φύσιν, ἀνεμόρφωσεν * ἐν τῇ ἀγία σου γαστρί, * Θεοτόχε ἀειπάρθενε.

453

---- °,

тң күрілкң проі.

'Ωδή ε'. Τώ θείο φέγγει σου, Άγαθέ.

Νοούντες φύσιν θεαρχιχήν, * προνοητιχήν χαί σωστιχήν * πάντων υπάρχουσαν, Δέσποτα, * τρίφωτόν τε μίαν, * προς σε όρθρίζομεν, * συγχώρησιν αιτούντες * τῶν παραπτώσεων.

Πατήρ ὁ ἄναρχος καὶ Θεὸς, * καὶ ὁ συναίδιος Υἰὸς, * Πνεῦμα τὸ ἄγιον, στήριξον, * μοναρχικωτάτη * Τριὰς, τοὺς σοὺς ὑμνητὰς, * καὶ πάσης ἐπηρείας * ῥῦσαι καὶ θλίψεως.

'Ρυθμίζων λάμψεσι θεουργοϊς, * και πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς * τρισυποστάτου Θεότητος, * "Ηλιε τῆς δόξης, * καθοδηγῶν με ἀει, * τῆς θείας Βασιλείας * μέτοχον ποίησον. Θεοτοχίον.

Ο πάντα φέρων χαι συντηρών * τη παντοδυνάμω σου χειρι, * Λόγε Θεοῦ ἀναλλοίωτε, * φρούρει χαι συντήρει * τούς σε δοξάζον-· τας * πρεσβείαις της τεχούσης * σὲ Θεομήτορος.

'Ωδή ς. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Σοφίαν χαι σύνεσιν, * Θεαρχία τριφαής, * τοζς ύμνηταζς σου Σδώρησαι, * χαι τοῦ χάλλους ἀχτζσι τοῦ φωτουργοῦ * τῆς σῆς ἀγαθότητος * χαταλάμπεσθαι πάντας χαταξίωσον. Δίς.

Φώς τὸ ἀδιαίρετον * χατ' οὐσίαν, τριλαμπὲς, * παντοχρατὲς, ἀπρόσιτον, * τὰς χαρδίας χαταύγασον τῶν πιστῶς * αἰνούντων τὸ χράτος σου, * χαὶ πρὸς θείαν ἀγάπην * ἀναπτ**ίρ**ωσον.

Έν σοι χατεσχήνωσεν, * Αειπάρθενε, σαφώς * ό συνοχεύς χαι Κύριος * τών άπάντων, χαι μίαν τρισσολαμπη * μορφήν της Θεότητος * προσχυνείν τοὺς ἀνθρώπους * είσηγήσατο.

Κάθισμα. Τήν ύπερ ήμων.

Πάτερ και Υιέ, * σύν Πνεύματι τῷ ἀγιφ, * βλέψον εἰς ἡμᾶς * τοὺς πίστει σε προσχυνοῦντας, * και δοξάζοντας * τὸ κράτος σου, Εὐσπλαγχνε, * σὺν τσζς πυρίνοις τοὺς πηλίνους· * ἄλλον γὰρ πλήν σου οὐκ οίδαμεν· * και βόησον τοῖς ὑμνοῦσί σε· * Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, * και οὐδεἰς καθ' ὑμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, έμοιον.

Βλέψον είς ήμας, * πανύμνητε Θεοτόχε, * λάμψον φωτισμόν * χαρδίαις ἐσχοτισμέναις, * χαὶ χαταύγασον * τὴν ποίμνην σου, Πανάχραντε· * ὅσα γὰρ θέλεις χαὶ δύνασαι, * ὡς Μήτηρ οὖσα τοῦ Κτίστου σου· * χαὶ βόησον τοῖς αἰτοῦσί σε· * Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, * χαὶ οὐδεἰς χαθ' ὑμῶν.

'Ωδή ζ'. Δροσοβάλου μέν την χάμινου.

Ρωμαλέαν μοι διάνοιαν πρυτάνευτον, * τρίφωτε χαρακτήρσι Μονάς, * τοῦ φυλάττειν σου * καὶ τηρεῖν τὰς θείας ἐντολὰς, * καὶ πάντοτε ψάλλειν σοι πιστῶς· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. 'Ως ταυτότητι της φύσεως ύμνούμενος * ἀφράστως ἐνιαΐος Θεὸς, * τοῖς προσώποις δὲ * της Τριάδος φέρων ἀριθμὸν, * συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς * ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν * καὶ περιστάσεων.

Συμφυή και συναίδιον δοξάζομεν * ένα σε κατ' οὐσίαν Θεὸν, * ἰδιότησιν * ἀσυγχύτως ὑποστατικαῖς, * Τριὰς, τὸ διάφορον ἀπλῶς * προβαλλομένη ἐν μορφή * ἀπαραλλάκτῷ σαφῶς.

Θεοτοχίον.

Ο Θεός ὁ ὑπερούσιος προσείληφεν, * Αχραντε, ἐκ γαστρός σου ἀγνῆς * τὸ ἡμέτερον * φιλανθρώπως φύραμα σαφῶς, * καὶ πάντας ἐδίδαξε βοαν· * Εὐλογημένη, ἡ Θεὸν * σαρκὶ κυήσασα.

Ωδή η. Έχ φλογός τοις όσιοις.

Τλασμόν τῶν πταισμάτων * θαττον παράσχου μοι, * χαὶ πα-Οθῶν πολυτρόπων * τὴν ἀπολύτρωσιν, * σύμμορφε Τριὰς, * χαὶ Μονὰς τρισυπόστατε, * ίνα σε δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θελητής τοῦ ἐλέους * χαταγγελλόμενος, * ὡς Θεὸς ἐλεήμων * πάντας ἐλέησον, * τρίφωτε Μονὰς, * χαὶ Τριὰς ὁμοούσιε, * τοὺς δοξολογοῦντας * τὴν σὴν μεγαλωσύνην.

Έχ φωτὸς ἀιδίου * φῶς συναίδιον, * τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα * Λόγον σὺν Πνεύματι * τῷ ἐχπορευτῷ * φωτὶ πίστει δοξάζομεν, * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Ιατρόν τοῖς ἀνθρώποις, * Αχραντε, τέτοχας, * παντοδύναμον Δόγον * Χριστὸν τὸν Κύριον, * τῆς προγονιχῆς * πληγῆς πάντας ἰώμενον * τοὺς ὑπερυψοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Θεόν * άνθρώποις ίδετν άδύνατον.

Οράν * αι τάξεις Χερουβίμ, Δέσποτα, * χάλλους τοῦ σοῦ * τὴν δόξαν οὐ δυνάμεναι, πτέρυξι * χαταχαλυπτόμεναι ἀπαύστως τριττὸν * ὕμνον ἀναβοῶσι,* τὸ τρισυπόστατον * τῆς σῆς θεαρχίας ἑνιχῆς * χράτος δοξάζουσαι.

Τἀς σὰς * ἐλλάμψεις, ἄδυτε Ηλιε, * σῶν οἰχετῶν * παράσχου ταῖς χαρδίαις, χαὶ φώτισον * τὰς ψυχὰς, χαὶ λύτρωσαι πταισμάτων πολλῶν, * μόνε Παντελεῆμον * χαὶ Τρισυπόστατε, * χαὶ τῆς ἀχηράτου σου ζωῆς * ἡμᾶς ἀξίωσον.

Η φώς * όμότιμον χαι τρισήλιον * χαι φωτουργόν * Θεότης πεφυχυΐα, χαταύγασον * τοὺς πιστῶς σε μέλποντας, χαι τῆς ζοφερᾶς * ῥῦσαι χαχοπραγίας, * χαι χαταξίωσον * τῶν φωτεινοτάτων σου σχηνῶν * ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοχίον.

Σοφώς * τον ανθρωπου πριν διέπλασεν * ο σος Υίος, * Παρθένε,

тң күрілкң проі.

xal φθαρέντα ἀνέπλασε * διὰ σοῦ, Πανύμνητε, xal θείου φωτὸς * αίγλης τῆς ἀνεσπέρου * πάντας ἐπλήρωσε * τούς σε Θεοτόχον ἀληθῆ * πίστει δοξάζοντας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Αναστάσιμα. Ήχος πλ. β΄.

Τοῦ τάφου ἀνεψγμένου, * τοῦ "Αδου ὀδυρομένου, * ἡ Μαρία ἐβόα * πρὸς τοὺς χεχρυμμένους ἘΑποστόλους· * Ἐξέλθετε, οἰ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, * χηρύζατε τὸν τῆς ἘΑναστάσεως λόγον· * ἘΑνέστη ὁ Κύριος, * παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφφ σου * Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, * xal ἐχλαιε βοῶσα, * xal χηπουρόν σε νομίζουσα ἐλεγε· * Ποῦ ἔθηχας τὴν αἰώνιον ζωήν; * ποῦ ἔχρυψας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ; * οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες * ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεχρώθησαν· * ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, * ἢ σὺν ἐμοὶ χραυγάσατε· * Ὁ ἐν νεχροῖς * xal τοὺς νεχροὺς ἀναστήσας, * δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Προϊστορεϊ ο Γεδεών την σύλληψιν, * και έρμηνεύει ο Δαυίδ τον τόχον σου, * πανάμωμε Θεοτόχε άγνη· * κατέβη γαρ ώς ὑετος ἐπι τόχον * ο Λόγος ἐν τῆ γαστρί σου· * και ἐβλάστησας ἄνευ σπορας, * Γῆ ἀγία, τοῦ Κόσμου την σωτηρίαν, * Χριστον τον Θεὸν ἡμῶν, * ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα.

Ή Ζωή ἐν τῷ τάφῷ ἀνέχειτο, * χαὶ σφραγὶς ἐν τῷ λίθῷ ἐπέχειτο· * ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα * στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν· * χαὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ * ἀορασία πατάξας, * ἀνέστη ὁ Κύριος. Δόξα.

Προϊστορεϊ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σου, * καὶ ἑρμηνεύει Συμεών τὴν ἔγερσιν * τὴν ἔνθεον, ἀθάνατε Κύριε· * κατέβης γὰρ ώσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, * ὁ λύσας Ἅδου τὰς πύλας· * ἀνέστης δὲ ἄνευ φθορᾶς * ὡς Δεσπότης, τοῦ Κόσμου εἰς σωτηρίαν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * φωτίσας τοὺς ἐν σκότει.

Και νύν. Θεοτοχίον.

Θεοτόχε Παρθένε, * ixέτευε τὸν Υἰόν σου, * τὸν ἐχουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ * χαὶ ἀναστάντα ἐχ νεχρῶν * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετά τὸν Αμωμον, καὶ τὰ Εύλογητάρια, ἡ Ἱπακοή.

Τῷ ἐχουσίφ * χαὶ ζωοποιῷ σου θανάτφ, Χριστὲ, * πύλας τοῦ

Αδου συντρίψας ώς Θεός, * ήνοιξας ήμιν το πάλαι Παράδεισον * χαι άναστας έχ των νεχρών, * έρρύσω έχ φθορας την ζωήν ήμων. Οι 'Αναβαθμοί. 'Αντίφωνον Α'.

Έν τῷ οὐρανῷ * τοὺς ὀφθαλμούς μου αἴρω * πρὸς σὲ, Λόγε·* οίχτειρόν με, * ίνα ζώ σοι.

Έλέησον ήμας * τους έξουθενημένους, * καταρτίζων εύχρηστα * σχεύη σου, Λόγε. Δόξα... χαι νῦν.

Αγίω Πνεύματι * πανσωστιχή αἰτία· * εἰ τινι τοῦτο χατ' ἀξίαν πνεύσει, * τάχει έξαίρει τῶν τῆς Υῆς, πτεροΐ, αὐξει, τάττει ἄνω. 'Αντίφωνον Β'.

Εί μή ότι Κύριος ήν έν ήμεν, * ούδεις ήμων αντισχειν ήδύνατο * έχθροῦ παλαίσματα· * οι νιχῶντες γὰρ ἕνθεν ὑψοῦνται.

Τοις όδουσιν αύτων * μή μου ληφθήτω ή ψυχή * ώς στρουθίον, Λόγε· οίμοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθηναι * φιλαμαρτήμων ύπάρχων; $\Delta \delta \xi \alpha \dots x \alpha \lambda v v v$.

Αγίω Πνεύματι * ένθέωσις τοις πάσιν, * εύδοχία, σύνεσις, * εἰρήνη καὶ εὐλογία· * ἰσουργὸν γὰρ τῷ Πατρί ἐστι καὶ Δόγφ.

'Αντίφωνον Γ'.

Οι πεποιθότες έπι Κύριον * έχθροις φοβεροι * χαι πασι θαυμαστιχοί. * άνω γάρ όρωσιν.

'Εν άνομίαις χετρας αύτῶν * ὁ τῶν διχαίων χλήρος, * ἐπίχουρόν σε έχων, * Σώτερ, ούχ έχτείνει. **Δόξα... χαι** νῦν.

Αγίω Πνεύματι * τὸ χράτος ἐπὶ πάντων· * ὅπερ αὶ ἄνω Στρατηγίαι προσχυνούσι * σύν πάση πνοή των χάτω.

Προχείμενον.

Κύριε, έξέγειρον την δυναστείαν σου, χαι έλθε είς το σώσαι ກຸ່ມລົς.

Στίγ. Ο ποιμαίνων τον Ισραήλ, πρόσχες.

Πάσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἐωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ χτλ. Κανών 'Αναστάσιμος. Ποίημα 'Ιωάννου μοναχοῦ.

'Ωδή α΄. 'Ηχος πλ. β΄. Ο Είρμός.

» ΄ Oς εν ήπειρφ πεζεύσας * ό 'Ισραήλ * εν άβύσσφ ίχνεσι, * τον » Σδιώχτην Φαραώ * χαθορών ποντούμενον Θεφ * επινίχιον ψ-» δήν * έβόα ἄσωμεν. Τροπάρια.

Έχτεταμέναις παλάμαις * έπι σταυροῦ * Πατριχῆς ἐπλήρωσας * εύδοχίας, άγαθε * Ίησοῦ, τὰ σύμπαντα· διὸ * ἐπινίχιον ώδην * σοι πάντες αδομεν.

Φόβφ σοι ώς θεραπαινίς * ή τελευτή * προσταχθείσα πρόσεισι, * τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, * δί αὐτῆς βραβεύοντι ήμιν * ἀτελεύτητον ζωήν * χαι τήν Ανάστασιν.

Paracleticus.

Θεοτοχίον.

Τον έαυτής δεξαμένη * Δημιουργον, * ώς αὐτὸς ἡθέλησεν, * ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς * ὑπὲρ νοῦν σαρχούμενον, ἱΑγνὴ, * τῶν χτισμάτων ἀληθῶς * ἑδείχθης Δέσποινα.

Κανών Σταυροαναστάσιμος.

Ο Είρμός. Κύματι θαλάσσης.

Βήματι Πιλάτου * παρίσταται θέλων * ἀνόμφ χρίματι * ώσπερ Χριτός ὁ Κριτής, * χαὶ ἐχ χειρὸς ἀδιχίας * εἰς τὸ πρόσωπον ῥαπίζεται * ὁ Θεὸς, ὅν φρίττουσιν * ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια.

"Ηπλωσας τὰς θείας * παλάμας σου, Σῶτερ, * ἐν τῷ ἀχράντῷ σου * χαὶ ζωηφόρφ Εταυρῷ, * χαὶ συνηγάγω τὰ ἔθνη * εἰς ἐπίγνωσίν σου, Δέσποτα, * προσχυνοῦντα, Κύριε, * τὴν ἔνδοξόν σου Σταυροθεοτοχίον.

[•]Ιστατο δαχρύων * πηγὰς ἀφιείσα * ἡ Ἐπεράμωμος * ἐν τῷ Σταυρῷ σου, Σωτὴρ, * τὰς ἐχ πλευρᾶς σου ῥανίδας * τῶν αἰμάτων χαθορῶσα, Χριστὲ, * χαὶ τὴν σὴν ἀνείχαστον * συμπάθειαν δοξάζουύα.

Κανών της Υπεραγίας Θεοτόχου, ου ή Αχροστιχίς.

Μήτερ Θεού, την άφθονόν μοι δός χάριν.

Ο Ειρμός. Ως έν ήπειρφ πεζεύσας.

Μεταλαβούσα ή Εύα * τής τοῦ φυτοῦ * παρηχόου βρώσεως * ἐπεισάγει την ἀράν· * ἀλλ' αὐτην διέλυσας, 'Αγνη, * εὐλογίας ἀπαρχήν * Χριστόν χυήσασα.

Η μαργαρίτην της θείας * έξ άστραπης, * τον Χριστον, χυήσασα, * των παθών μου την άχλυν * χαι πταισμάτων τάραχον, 'Αγνή, * διασχέδασον φωτι * της σης λαμπρότητος.

Την των έθνων προσδοχίαν * ο Ίαχώβ, * τον έχ σου σαρκούμενον * προεώρα μυστιχώς * νοεροίς τοις όμμασι Θεόν, * τον ρυσάμενον ήμας * τή μεσιτεία σου.

'Εχλελοιπότων άρχόντων * έχ τῆς φυλῆς * τοῦ 'Ιούδα, Πάναγνε, * ὁ Υἰός σου καὶ Θεὸς * προελθών ἡγούμενος τῆς γῆς * τῶν περάτων ἀληθῶς * νῦν ἐβασίλευσεν.

'Ωδή γ'. 'Ο Ειρμός.

- » Λύχ ἔστιν άγιος ὡς σὺ, * Κύριε, ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ
- » U κέρας * των πιστών σου, 'Αγαθέ, * και στερεώσας ήμας *

έν τη πέτρα * της όμολογίας σου.

Τροπάρια.

Θεόν σταυρούμενον σαρχί * χαθορώσα ή Κτίσις, * διελύετο φόβψ· * άλλὰ τῆ συνεκτικῆ * παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς * σταυρωθέντος * χραταιῶς συνείχετο. Θανάτω θάνατος λυθείς * χείται δείλαιος ἄπνους· * τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων * τὴν ἕνθεον προσβολὴν * νεχροῦται ὁ ἰσχυρὸς, * χαὶ δωρεῖται * πᾶσιν ἡ 'Ανάστασις.

Θεοτοχίον.

Τοῦ θείου τόχου σου, 'Αγνη, * πασαν φύσεως τάξιν * ὑπερβαίνει το θαῦμα· * Θεον γὰρ ὑπερφυῶς * συνέλαβες ἐν γαστρι, * χαι τεχοῦσα * μένεις ἀειπάρθενος.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Σε τον επι ύδάτων.

Τάφφ τριημερεύσας * άνέστησας * ζωοποιφ έγέρσει * τοὺς πριν θανατωθέντας· * σε καταδίκης λυόμενοι * χαρμονικῶς ἠγάλλοντο, * 'Ιδοὺ ἡ λύτρωσις * ἦλθες, Κύριε, κραυγάζοντες.

Δόξα τη ση εγέρσει, * Σωτήρ ήμῶν· * ὅτι ἡμᾶς ἐξ Αδου * φθορᾶς xαὶ τοῦ θανάτου * ἐρἰρύσω ὡς παντοδύναμος· * xαὶ μελφὅοῦντες λέγομεν· * Οὐx ἔστιν ἅγιος * πλήν σου, Κύριε φιλάνθρωπε.

Θεοτοχίον.

Σύ τὸν ἐχ σοῦ τεχθέντα * ὡς ἔβλεψας * τιτρωσχόμενον λόγχη, * ἐτρώθης τὴν χαρδίαν, * Ἐπεραγία πανάμωμε, * χαὶ θαμβουμένη ἕλεγες· * Τί σοι ἀπέδωχε, * Τέχνον, δῆμος ὁ πανάνομος; Κανών τῆς Θεοτόχου. Οὐχ ἔστιν ἅχιος ὡς σύ.

Ρευστήν μου σάρχα χαὶ θνητήν, * πάναγνε Θεομῆτορ, * ἐχ Υαστρός σου ἀφράστως * προσλαβών ὁ 'Αγαθὸς, * χαὶ ἀφθαφτίσας αὐτήν * αἰωνίως * ἐαυτῷ συνέδησε.

Θεὸν σαρχούμενον ἐχ σοῦ * χαθορῶντες, Παρθένε, * ἐξεπλήττοντο φόβω * τῶν ἀΑγγέλων οἱ χοροὶ, * χαὶ ὡς Μητέρα Θεοῦ * ἀσιγήτοις * ὕμνοις σε γεραίρουσιν.

Έξέστη ὄρος νοητόν * βλέπων σε ὁ Προφήτης * Δανιήλ, ἐξ οὐ λίθος * ἐτμήθη ἀνευ χειρῶν * xai τῶν Δαιμόνων βωμοὺς, * Θεομήτορ, * χραταιῶς συνέτριψεν.

Ού σθένει λόγος σε βροτών * ούτε γλώσσα, Παρθένε, * εύφημησαι άξίως· * έχ σοῦ γὰρ ἄνευ σπορᾶς * ὁ ζωοδότης Χριστὸς * σαρχωθήναι, * Πάναγνε, ηὐδόχησε.

'Ωδή δ'. 'Ο Ειρμός.

» τριστός μου δύναμις, * Θεός xal Κύριος, * ή σεπτή Έχ-

Α χλησία * θεοπρεπώς * μέλπει άναχράζουσα * έχ διανοίας χα-

» θαράς, * έν Κυρίφ έορτάζουσα.

Τροπάρια.

Τὸ ξύλον ἡνθησε, * Χριστὲ, τῆς ὄντως ζωῆς· * ὁ Σταυρὰς γὰρ ἐπάγη, * xaì ἀρδευθεὶς * αίματι xaì ὕδατι * ἐξ ἀχηράτου σου πλευρᾶς * τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Ούχετι όφις μοι * ψευδώς την θέωσιν * υποβάλλει. Χριστός

тң күрілкң проі.

γὰρ * ὁ θεουργὸς * τῆς ἀνθρώπων φύσεως * νῦν ἀχωλύτως τὴν τρίβον * τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν.

Θεοτοχίον.

'Ως ὄντως ἄφθεγχτα * χαὶ ἀχατάληπτα * τὰ τῆς σῆς, Θεοτόχε, * θεοπρεποῦς * πέφυχε χυήσεως * τοῖς ἐπὶ γῆς χαὶ οὐρανοῦ, * 'Αειπάρθενε, μυστήρια.

Κανών Σταυροαναστάσιμος.

Τήν έν σταυρώ σου * θείαν χένωσιν.

Τὸν τίμιόν σου * Σταυρὸν σέβομεν, * xai τοὺς ἥλους, Χριστὲ, * xai τὴν ἀγίαν λόγχην, * σὺν τῷ xaλάμῳ στέφανον * τὸν ἐξ ἀxaνθῶν· * δι' ὦν ἐx τῆς τοῦ "Αδου * φθορᾶς ἐἰρὐσθημεν.

Τάφος, Σωτήρ', σε τυπεδέξατο * έχουσίως νεχρον * ύπερ ήμων όφθέντα, * ἀλλ' οὐδαμῶς δεδύνηται, * Λόγε, χατασχείν· * ὡς Θεὸς γὰρ ἀνέστης, * σώζων τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Θεοχυήτορ * ἀειπάρθενε, * ἡ Σωτήρα Χριστὸν * βροτοζ ἀποτεχοῦσα, * χινδύνων χαι χολάσεων * λύτρωσαι ἡμᾶζ, * τοὺς προσφεύγοντας πίστει * τῆ θεία σχέπη σου.

Κανών της Θεοτόχου. Χριστός μου δύναμις.

Υμνούμεν, Αχραντε, * σὲ τὴν πανάμωμον· * διὰ σοῦ οἰ σωθέντες * xai εὐσεβῶς * μέλποντες χραυγάζομεν· * Εὐλογημένη, ἡ Θεὸν, * 'Αειπάρθενε, χυήσασα.

Τὸ φῶς τὸ ἀδυτον, * Παρθένε, τέτοχας * τοζς ἐν σχότει τοῦ βίου * διὰ σαρχὸς * φαζνον, Παμμαχάριστε, * χαι τοζς ὑμνοῦσί σε χαρὰν, * 'Αειπάρθενε, ἐπήγασας.

Η χάρις ήνθησεν, * ο νόμος πέπαυται * διὰ σοῦ, Παναγία· * σὐ γὰρ, Αγνή, * τέτοχας τὸν Κύριον, * τὸν παρεχόμενον ἡμῖν, * `Αειπάρθενε, τὴν ἄφεσιν.

Νεχρόν με έδειξε * φυτοῦ ἀπόγευσις * τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον * ἐχ σοῦ φανὲν, * Πάναγνε, ἀνέστησε, * χαὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς * χληρονόμον με χατέστησε.

'Ωδή ε'. 'Ο Ειρμός.

» ττώ θείφ φέγγει σου, 'Aγαθè, * τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυ-

Ι χάς * πόθφ χαταύγασον, δέομαι, * σε ειδέναι, Λόγε Θεοῦ,

» τὸν ὄντως Θεὸν, * ἐχ ζόφου τῶν πταισμάτων * ἀναχαλούμενον. Τροπάρια.

Υποχωρει μοι τὰ Χερουβίμ, * νῦν xai ἡ φλογίνη ῥομφαία, * Δέσποτα, νῶτά μοι δίδωσι, * σὲ ἰδόντα, Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν, * Ληστῆ ὁδοποιήσαντα * τὸν Παράδεισον.

Οὐχέτι δέδωκα τὴν εἰς γῆν, * Δέσποτα Χριστὲ, ἐπιστροφήν *

ΗΧΟΣ ΠΥ. Β.

σὺ γὰρ ἐχ γῆς με ἀνήγαγες * ἐπιλελησμένον δι εὐσπλαγχνίαν πολλὴν * πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας * τῇ ἀναστάσει σου.

Θεοτοχίον.

Τοὺς Θεοτόχον σε ἐχ ψυχῆς, * Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, * ὁμολογοῦντας διάσωσον· * σὲ γὰρ προστασίαν ἀχαταμάχητον * χεχτήμεθα, τὴν ὄντως * Θεογεννήτριαν.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Θεοφανείας σου, Χριστέ. ρώσει τοῦ ξύλου ἐν Ἐδὲμ * ἀπατηθεὶς, * εἰς φθορὰν χατώλισθεν * δ Γενάρχης παραχούσας, Κύριε, * ἐντολῆς τῆς σῆς, ὑπεράγαθε· * ἀλλὰ τοῦτον διὰ Σταυροῦ * πάλαι ἀνήγαγες * εἰς τὸ πρῶτον χάλλος, * ὑπήχοος τῷ Πατρὶ, * Σῶτερ, γενόμενος.

Τῷ σῷ θανάτῳ, 'Αγαθὲ, * τὸ τοῦ θανάτου * χράτος ἀφάνισται, * χαὶ πηγὴ ζωῆς ἡμῖν ἀνέβλυσε, * χαὶ ἀθανασία δεδώρηται· * διὰ τοῦτό σου τὴν Ταφὴν * χαὶ· τὴν 'Ανάστασιν * πίστει προσχυνοῦμεν, * δỉ ἦς ὡς Κόσμον * πάντα ἐφώτισας.

Θεοτοχίον.

Ο χατοιχών έν οὐρανοῖς * χαὶ ποιητὴς * τῶν ἀπάντων Κύριος * ἐν τῆ σῆ, Πανάμωμε, χατώχησεν * ἀποφρήτως μήτρα, δοξάσας σε * ὑπερτέραν τῶν οὐρανῶν * ἀγιωτέραν τε * Ταγμάτων ἀὐλων· * διὸ νῦν οἱ ἐπὶ γῆς * σὲ μαχαρίζομεν.

Κανών της Θεοτόχου.

Τῷ θείψ φέγγει σου, 'Αγαθέ.

Α γνεία λάμψασα τηλαυγώς,* θεΐον ἐνδιαίτημα * τοῦ Δεσπότου, Πανύμνητε, γέγονας· * σὺ γὰρ μόνη Μήτηρ ἐδείχθης ὄντως Θεοῦ, * ἀγχάλαις ὥσπερ βρέφος * τοῦτον βαστάσασα.

Φοροῦσα χάλλος τὸ νοητὸν * τῆς ώραιοτάτης σου ψυχῆς, * Νύμφη Θεοῦ ἐχρημάτισας, * χατεσφραγισμένη τῆ παρθενία, Σεμνὴ, * χαὶ φέγγει τῆς ἁγνείας * Κόσμον φαιδρύνουσα.

Θρηνείτω σύστημα δυσσεβῶν * τῶν μη χηρυττόντων σε * διαἰῥήδην ἀγνὴν Θεομήτορα· * σù γὰρ πύλη θείου φωτὸς ἐδείχθης ἡμῖν, * τὸν ζόφον τῶν πταισμάτων * διασχεδάζουσα.

'Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

» Γροῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην χαθορῶν * τῶν πειρασ-

μών τῷ χλύδωνι, * τῷ εὐδίῷ λιμένι σου προσδραμών * βοῶ

» σοι· 'Ανάγαγε * έχ φθορᾶς τήν ζωήν μου, * Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Σταυρούμενος, Δέσποτα, * τοῖς μὲν ἦλοις τὴν ἀρὰν * τὴν xaθ' ἡμῶν ἐξήλωσας· * τῆ δὲ λόγχῃ νυττόμενος τὴν πλευρὰν, * 'Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον * διαβρήξας, τὸν Κόσμον * ἡλευθέρωσας.

Αδάμ χατενήνεχται * δι' άπάτης πτερνισθείς * πρός το του

тң күрілкң проі.

"Αδου βάραθρον· * άλλ', ὁ φύσει Θεός τε καὶ συμπαθὴς, * κατῆλθες πρὸς ἔρευναν, * καὶ ἐπ᾽ ὥμων βαστάσας * συνανέστησας. Θεοτοχίον.

Η πάναγνος Δέσποινα, * ή τεχοῦσα τοῖς βροτοῖς * τὸν χυβερνήτην Κύριον, * τῶν παθῶν μου τὸν ἀστατον χαὶ δεινὸν * χατεύνασον τάραχον, * χαὶ γαλήνην παράσχου * τῆ χαρδία μου.

Κανών Σταυροαναστάσιμος.

Συνεσχέθη, * άλλ' οὐ κατεσχέθη. Χριστοκτόνος * και προφητοκτάνος * ἔφυ Ἐβραίων ἡ πληθύς· * ὡς γὰρ Προφήτας πάλαι, * ἀληθείας μυστικὰς ἀκτίνας, * κτεῖναι οὐκ ἐδεδοίκει, * και νῦν τὸν Κύριον, * ὄν ἐκήρυττον ἐκεῖναι τότε, * φθόνω βαλλόμενοι * ἔκτειναν· ἀλλ' ἡμῖν * γέγονε ζωὴ αὐτοῦ ἡ νέκρωσις.

Συνεσχέθης, * ἀλλ' οὐ κατεσχέθης, * Σῶτερ, ἐν τῷ μνήματι· * εἰ γὰρ καὶ ἐκουσίως * ἀπεγεύσω τοῦ θανάτου, Δόγε, * ἀλλὰ ἀνέστης * ὡς Θεὸς ἀθάνατος, * συνεγείρας τοὺς δεσμίους ἐν *Åδη, * καὶ χαρὰν Γυναιξὶν * ἀντὶ λύπης τῆς πρὶν * αὐταῖς συμπαθῶς ἀνταλλαξάμενος. Θεοτοχίον.

^{*}Ατιμόν σου ^{*} χαὶ ἐχλεῖπον ὥφθη εἰδος ^{*} σαρχὸς παρὰ τοὺς βροτοὺς ^{*} ἐν τῷ χαιρῷ τοῦ πάθους· ^{*} τῆς Θεότητος χαὶ γὰρ οὐσία ^{*} ὡραῖος χάλλει ^{*} τῷ Δαυίδ ἐδείχνυσο· ^{*} ἀλλὰ ῥάβδῷ σου τῆς Βασιλείας ^{*} ἐχθρῶν συντρίψας ἰσχὺν, ^{*} ἔλεγεν ἡ ^{*}Αγνὴ, ὡ Υἰέ μου χαὶ Θεὲ, ^{*} τάφου ἀνάστηθι.

Κανών της Θεοτόχου. Του βίου την θάλασσαν.

Ο μέγας προέγραψεν * έν Προφήταις Μωϋσῆς * σὲ χιβωτὸν χαὶ τράπεζαν * χαὶ λυχνίαν χαὶ στάμνον συμβολιχῶς, * σημαίνων τὴν σάρχωσιν * τὴν ἐχ σοῦ τοῦ Υψίστου, * Μητροπάρθενε.

Νεχροῦται ὁ θάνατος, * χαταργείται χαὶ φθορὰ, * τὸ τοῦ 'Αδὰμ χατάχριμα * τῷ χαρπῷ σου, ὡ Δέσποινα, προσβαλών· * ζωὴν γὰρ ἐγέννησας * ἐχ φθορᾶς λυτρουμένην * τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ο νόμος ήσθένησε, * και παρήλθεν ή σκιά, * της ύπερ νοῦν και ἕννοιαν * ἐκφανθείσης μοι χάριτος της ἐκ σοῦ, * Παρθένε, κυήσεως * τοῦ Θεοῦ και Σωτήρος, * Πολυύμνητε.

Κοντάχιον. Τήν ύπερ ήμων.

Τη ζωαρχικη * παλάμη τοὺς τεθνεῶτας * ἐκ τῶν ζοφερῶν * κευθμώνων ὁ Ζωοδότης * ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεὸς, * τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε * τῷ βροτείῳ φυράματι * ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτήρ, * ἀνάστασις καὶ ζωὴ * καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

[•]Ο Οίχος.

Τέν Σταυρόν και την Ταρήν σου, Ζωοδότα, * άνυμνούμεν οι

πιστοί χαὶ προσχυνοῦμεν· * ὅτι τὸν "Αδην ἔδησας, 'Αθάνατε, * ὡς Θεὸς παντοδύναμος, * χαὶ νεχροὺς συνανέστησας, * χαὶ πύλας τοῦ "Αδου συνέτριψας, * χαὶ χράτος τοῦ θανάτου χαθεῖλες ὡς Θεός. * Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε * πόθφ, τὸν ἀναστάντα * χαὶ χαθελόντα ἐχθροῦ * τὸ χράτος τοῦ πανώλους, * χαὶ πάντας ἀναστήσαντα * τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, * χαὶ Κόσμον λυτρωσάμενον * ἐχ τῶν βελῶν τοῦ ὅφεως, * χαὶ ὡς μόνον δυνατὸν * ἐχ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ * λυτρωσάμενον ἡμᾶς. * ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς * τὴν ᾿Ανάστασίν σου, * δι ἡς ἔσωσας ἡμᾶς, * ὡς Θεὸς τοῦ παντός. ΄Ωδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

• Α ροσοβόλον μέν την χάμινον εἰργάσατο * Αγγελος τοῖς ὁσίοις

• ΔΠαισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * χαταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, *

» τον τύραννον ἕπεισε βοάν· * Εύλογητός εί, ό Θεός, * ό τῶν

Πατέρων ήμων. Τροπάρια.

Οδυρόμενος τῷ πάθει σου, ὁ ἡλιος * ζόφον περιεβάλετο * ἐν ἡμέρα, * ἐπὶ πᾶσαν, Δέσποτα, τὴν Υῆν * τὸ φῶς συνεσκότασε βοῶν· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

[•]Ημφιάσαντο, Χριστέ, τῆ χαταβάσει σου * φέγγος τὰ χαταχθόνια· * ὁ Προπάτωρ δὲ * θυμηδίας ἔμπλεως ὀφθεἰς * χορεύων ἐσχίρτησε βοῶν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Διὰ σοῦ, Μῆτερ Παρθένε, φῶς ἀνέτειλε * πάση τῆ Οἰχουμένη φαιδρόν· * τὸν γὰρ Κτίστην σὺ * τῶν ἀπάντων τέτοχας Θεόν· * ὅν αἰτησαι, Πάναγνε, ἡμῖν * χαταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς * τὸ μέγα ἔλεος.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Αφραστον θαύμα.

[•] Ο ξένου τρόπου! * τὸν Ἰσραὴλ ὁ ῥυσάμενος * ἐχ δουλείας * τῆς τοῦ Φαραώ, * σταυροῦται ἐχών * ὑπ αὐτοῦ, χαὶ λύει σειρὰς * ἀμπλαχημάτων· * ῷ πίστει μελφδοῦμεν· * Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Σὲ τὸν Σωτῆρα * ἐν τῷ Κρανίφ ἐσταύρωσαν * παρανόμων * πατδες ἀσεβεῖς, * τὸν πύλας χαλχᾶς * χαὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα * ἐἰς σωτηρίαν * ἡμῶν τῶν μελφδούντων· * Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοχίον.

Εύας της πάλαι * έλευθερίαν χυήσασα, * της χατάρας * λύεις τὸν ᾿Αδὰμ, * Παρθένε ἀγνή· * διὸ μετ ᾿Αγγέλων σε * σὺν τῷ Υίῷ σου * ὑμνοῦμεν χαὶ βοῶμεν· * Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Κανών της Θεοτόχου. Δροσοβόλον μέν την χάμινον. Ντεανίας τρείς ή χάμινος οὐχ ἔφλεξε, * γέννησιν προτυποῦσα την πάντας έδίδαξε βοαν· * Εύλογητός εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ήμῶν.

Μαχαρίζουσι τὰ πέρατα σὲ, πάναγνε * Μῆτερ, ὡς προεφήτευσας, * φωτιζόμενα * φωτοβόλοις λάμψεσι ταῖς σαῖς, * χαὶ χάριτι μέλποντα βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ολεθρίους μέν όδόντας μοι ένέπειρεν * ὄφις ὁ πονηρότατος· * ἀλλ' αὐτοὺς ὁ σὸς, * Θεομῆτορ, ἔθλασεν Υἰὸς, * ἰσχὺν δέ μοι δέδωχε βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ίλαστήριον τῆς φύσεως σὺ πέφυχας, * μόνη Θεομαχάριστε· * τὸν ἐπ΄ ὥμων γὰρ * Χερουβὶμ χαθήμενον Θεὸν * ἀγχάλαις βαστάζουσα βοᾶς· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. 'Ωδὴ η'. Ο Εἰρμός.

» LIX φλογός τοῖς Όσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * xaì Διxaίου θυ-

. Εσίαν * ύδατι ἔφλεξας· * άπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστὲ, μόνφ

» τῷ βούλεσθαι· * σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ιουδαίων τὸν πάλαι * προφητοχτόνον λαὸν * θεοχτόνον ὁ φθόνος * νῦν ἀπειργάσατο, * σὲ ἐπὶ σταυροῦ * ἀναρτήσαντα, Λόγε Θεοῦ· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ούρανίους ἀψτδας * οὐ χαταλέλοιπας, * χαὶ εἰς *Αδην φοιτήσας, * ὅλον συνήγειρας * χείμενον, Χριστὲ, * ἐν σαπρία τὸν ἄνθρωπον * σὲ ὑπερυψοῦντα * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Έχ φωτὸς φωτοδότην * Λόγον συνέλαβες, * χαὶ τεχοῦσα ἀφράστως * τοῦτον δεδόξασαι· * Πνεῦμα γὰρ ἐν σοὶ, * Κόρη, θεῖον ἐσχήνωσεν· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Έχστηθι φρίττων, ούρανέ.

Εφριξε πάσα άχοὴ, * ὅπως ὁ °Υψιστος * ἐχών ἡλθεν ἐπὶ γῆς * τοῦ «Αδου * τὴν ἰσχύν χειρώσασθαι * διὰ σταυροῦ χαὶ ταφῆς, * χαὶ πάντας διεγεῖραι χραυγάζειν· * Οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πέπαυται ^{*}Αδου τυραννίς, * χαὶ τὸ Βασίλειον * ἐξουδένωται λοιπόν· * σταυρῷ γὰρ * ἐπὶ γῆς πηγνύμενος * ὁ ἐπὶ πάντων Θεὸς, * τὴν τούτου δυναστείαν χαθεῖλεν· * ὃν, Παΐδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

[•]Ω της ἀρράστου σου, Χριστέ, * φιλανθρωπότητος * xai ἀρρήτων ἀγαθῶν! * ἐμὲ γὰρ * xαθορῶν ὀλλύμενον * ἐν τη τοῦ [•]Αδου φρουρᾶ, * τὰ πάθη ὑπομείνας ἐρρύσω· * διό σε εὐλογοῦμεν, * τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, * xai ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς aἰῶνας. Κανών της Θεοτόχου. Έχ φλογός τοῖς όσίοις.

ιαχρύσω έσθητι * ώσπερ Βασίλισσαν * ο Υίος σου λαμπρύνας * Δαίγλη τοῦ Πνεύματος, * σὲ ἐχ δεξιῶν * αὐτοῦ ἔστησε, Πάναγνε· * όν ύπερυψούμεν * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο θελήματι μόνω * Κόσμον πηξάμενος * έξ άχράντου σου μήτρας * σάρχα δανείζεται, * άνωθεν αὐτὴν * ἀναπλάσαι βουλόμενος. * ον ύπερυψούμεν * είς πάντας τούς αίωνας.

Συναφείας τοῦ Λόγου * πρός με τὸν ἄνθρωπον * ἐνδιαίτημα θεΐον, * Πάναγνε, πέφυχας, * λάμψασα σαφώς * παρθενίας λαμπρότησιν. * όθεν σε ύμνουμεν * είς πάντας τους αίωνας.

Χρυσαυγή σε λυχνίαν * προδιετύπωσε * δεξομένην άφράστως * Φώς τὸ ἀπρόσιτον, * γνώσει τῆ αὐτοῦ * Χαταυγάζον τὰ σύμπαντα. * όθεν σε ύμνοῦμεν, * Αγνή, είς τοὺς αἰῶνας.

Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

Θεόν * άνθρώποις ίδετν άδύνατον, * όν οὐ τολμậ * 'Αγγέλων
 Θάτενίσαι τὰ τάγματα * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βρο-

» τοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος· * ο̈ν μεγαλύνοντες * σὐν ταῖς οὐ-

» ρανίαις Στρατιαζς * σε μαχαρίζομεν.

Τροπάρια.

Παθών * άμέτοχος σύ διέμεινας, * Λόγε Θεού, * σαρχί προσομιλήσας τοις πάθεσιν. * άλλα λύεις των παθών τον άνθρωπον, * πάθεσι γρηματίσας * πάθος, Σωτήρ ήμῶν· * μόνος γὰρ ὑπάρχεις άπαθής * χαι παντοδύναμος.

Φθοράν * θανάτου χαταδεξάμενος, * διαφθοραζ * έτήρησας τὸ σώμά σου άγευστον. * ή δε σή ζωοποιός χαι θεία ψυχή, * Δέσποτα, έν τῷ 🗛δη * οὐ χαταλέλειπται· * ἀλλ' ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἀναστὰς * Τριαδιχόν. ήμας συνήγειρας.

Θεόν * Πατέρα, Υίόν συνάναρχον * πάντες βροτοί * έν χείλεσιν άγνοζς μέν δοξάζομεν, * την δε άρρητον χαι υπερένδοξον * Πνεύματος παναγίου * δύναμιν σέβομεν. * μόνη γαρ υπάργεις πανσθενής * Τριάς άχώριστος.

Κανών Σταυροαν. Μή εποδύρου μοι, Μήτερ.

📑 και έν τάφω χατήλθες * ώς θνητός, Ζωοδότα, * άλλά τοῦ ΓΑδου την ίσχύν * διέλυσας, Χριστέ, * συνεγείρας νεχρούς, * ούς και συγκατέπιε. * και ανάστασιν πασι * παρέσχες ώς Θεός * τοϊς έν πίστει χαι πόθω * σε μεγαλύνουσι.

'Αγαλλιάσθω ή Κτίσις, * χαὶ ἀνθείτω ὡς χρίνον· * ὁ γὰρ Χριστός έχ των νεχρών * ήγέρθη ώς Θεός· * Που σου, θάνατε, * νυν τὸ χέντρον; χράζομεν· * Ποῦ σου, "Αδη, τὸ νῖχος; * χαθεῖλέ σε είς γην * ο ύψώσας το χέρας * ήμων ώς εύσπλαγχνος.

Paracleticus.

ТІІ КҮРІАКІІ ПРОІ.

Σταυροθεοτοχίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, * καὶ κατέχεις ὡς βρέφος * ἐν ταῖς χερσὶ τὸν ἐκ χειρὸς * ῥυόμενον ἡμᾶς * πολεμίου ἐχθροῦ, * ἄχραντε Δέσποινα· * καὶ ὀρặς ἐπὶ ξύλου * ὑψούμενον σταυροῦ * τὸν ἐκ βόθρου κακίας * ἡμᾶς ὑψώσαντα.

Κανών της Θεοτόχου.

Θεόν * άνθρώποις ίδετν άδύνατον.

Τήρ * ἐχλάμπων αὐγαῖς Θεότητος * ἐξ ἰαχώβ * τοῖς ζόφω χρατουμένοις ἀνέτειλε * διὰ σοῦ νῦν, Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Θεὸς * Λόγος σεσαρχωμένος· * ῷ φωτιζόμενοι * σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς * σὲ μαχαρίζομεν.

'Ρωσθείς * δυνάμει τῆ σῆ xal χάριτι, * σοὶ τὴν ψδὴν * προθύμως ἐx xapδίaς ἀνέθηxa· * ἀλλὰ ταύτην πρόσδεξαι, Παρθένε ἀγνὴ, * χάριν ἀντιδιδοῦσα * σοῦ τὴν πολύφωτον * ἐx τῶν ἀxηράτων θεσαυρῶν, * Θεομαχάριστε.

Ιστὸς * ἐδείχθης σαφῶς Θεότητος, * ἐν ῷ στολὴν * τοῦ σώματος ὁ Λόγος ἐξύφανε, * θεουργήσας τὴν ἐμὴν, Παρθένε, μορφήν * ἡνπερ ἐνδεδυμένος * πάντας διέσωσε * τοὺς ἐχ διανοίας χαθαρᾶς * σὲ μεγαλύνοντας.

Νεχροϊς * ἀνάστασις νῦν δεδώρηται * διὰ τῆς σῆς * ἀφράστου χαὶ ἀῥρήτου χυήσεως, * Θεοτόχε πάναγνε· * ζωὴ γὰρ ἐχ σοῦ * σάρχα περιχειμένη * πάσιν ἐξέλαμψε, * χαὶ τὸ τοῦ θανάτου ἀμειδὲς * σαφῶς διέλυσεν.

Είς τοὺς Αίνους, Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα. 'Ηχος πλ. β'.

Ο σταυρός σου, Κύριε, * ζωή χαι ἀνάστασις * ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· * ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες * σὲ τὸν ἀναστάντα * Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Η ταφή σου, Δέσποτα, * Παράδεισον ηνοιξε * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· * xal ἐx φθορᾶς λυτρωθέντες, * σὲ τὸν ἀναστάντα * Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύν Πατρί χαι Πνεύματι * Χριστόν ἀνυμνήσωμεν * τόν ἀναστάντα ἐχ νεχρῶν, * χαι πρός αὐτόν ἐχβοῶμεν· * Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις * ἡμῶν χαι ἀνάστασις· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Τριήμερος ἀνέστης, Χριστὲ, * ἐκ τάφου καθώς γέγραπται, * συνεγείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν· * διό σε καὶ δοξάζει * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, * καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν 'Ανάστασιν.

Έτερα 'Αναστάσιμα 'Ανατολικά.

Κύριε, * μέγα χαι φοβερὸν ὑπάρχει * τῆς σῆς ἀναστάσεως τὸ μυστήριον * οὕτω γὰρ προῆλθες ἐχ τοῦ τάφου, * ὡς νυμφίος ἐχ παστάδος, * θανάτω θάνατον λύσας, * ἱνα τὸν ἀδὰμ ἐλευθερώσης. * όθεν έν ούρανοϊς * Αγγελοι χορεύουσι, * χαὶ ἐπὶ γῆς * ἄνθρωποι δοξάζουσι * τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην * εὐσπλαγχνίαν σου, Φιλάνθρωπε.

²Ω παράνομοι ²Ιουδαΐοι, * ποῦ εἰσιν αἰ σφραγίδες * xαὶ τὰ ἀργύρια, * ὰ ἐδώχατε τοῖς στρατιώταις; * οὐχ ἐχλάπη ὁ θησαυρὸς, * ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός[.] * αὐτοὶ δὲ χατησχύνθητε, * ἀρνησάμενοι Χριστὸν * τὸν Κύριον τῆς δόξης, * τὸν παθόντα χαὶ ταφέντα * χαὶ ἀναστάντα ἐχ νεχρῶν[.] * αὐτὸν προσχυνήσωμεν.

Σφραγισθέντος τοῦ μνήματος, * πῶς ἐσυλήθητε, ἰουδαΐοι, * φύλαχας χαταστήσαντες * χαὶ σημεῖα θέντες; * τῶν θυρῶν χεχλεισμένων, * προῆλθεν ὁ Βασιλεύς· * ἡ ὡς νεχρὸν παραστήσατε, * ἡ ὡς Θεὸν προσχυνήσατε, * σὺν ἡμῖν μελφδοῦντες· * Δόξα, Κύριε, * τῷ Σταυρῷ σου χαὶ τῇ ᾿Αναστάσει σου.

Τὸ ζωοδόχον σου μνημά * ai Μυροφόροι γυναϊχες * οδυρόμεναι χατέλαβον, Κύριε· * χαι μύρα βαστάζουσαι, * τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον * μυρίσαι ἐπεζήτουν· * εὐρον δὲ φωτοφόρον ᾿Αγγελον * ἐν τῷ λίθῷ χαθήμενον, * χαι πρὸς αὐτὰς φθεγγόμενον χαι λέγοντα· * Τί δαχρύετε * τὸν ἐχ πλευρᾶς * πηγάσαντα τῷ Κόσμῷ τὴν ζωήν; * τί ἐπιζητείτε * ὥσπερ θνητὸν * ἐν μνήματι τὸν ᾿Αθάνατον; * δραμοῦσαι δὲ μᾶλλον, * ἀπαγγείλατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς * τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου 'Αναστάσεως * τὴν παγχόσμιον χαρμονήν· * ἐν ἡ χαι ἡμᾶς, Σωτὴρ, φωτίσας, * δώρησαι ἰλασμὸν χαι τὸ μέγα ἑλεος.

Δάξα. Τὸ Ἐωθινὸν τῆς Κυριαχῆς. Καὶ νῦν. Ἐπερευλογημένη. Καὶ μετὰ τὴν Δοξολογίαν, τὸ ἘΑναστάσιμον Τροπάριον, ἘΑναστάς ἐχ τοῦ μνήματος χτλ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τά Τυπικά, και οι Μακαρισμοί. Προσόμοια η'.

Μυήσθητι μου, * ο Θεος, ο Σωτήρ μου, * όταν έλθης έν τη Βασιλεία σου, * χαι δώρησαί μοι * πταισμάτων συγχώρησιν. Διὰ ξύλου * τον 'Αδὰμ ἀπατηθέντα,* διὰ ξύλου σταυροῦ πά-

λιν έσωσας * Αηστήν βοώντα· * Μνήσθητί μου, Κύρε.

Αδου πύλας * χαι μοχλούς συντρίψας, * Ζωοδότα, άνέστησας άπαντας, * Σωτήρ, βοώντας· * Δόξα τῆ ἐγέρσει σου.

Μνήσθητί μου, * ο τον θάνατον σχυλεύσας * τη ταφη σου χαι τη 'Αναστάσει σου, * χαραζ τὰ πάντα * πληρώσας ὡς εὕσπλαγχνος.

Μυροφόροι * έν τῷ μνήματι ἐλθοῦσαι * τοῦ 'Αγγέλου κραυγάζοντος ήχουον· * Χριστὸς ἀνέστη, * φωτίσας τὰ σύμπαντα.

ТӉ КҮРІАКӉ ЕΣПЕРАΣ.

Τὸν ἐν ξύλφ * τοῦ σταυροῦ προσηλωθέντα, * xαὶ τὸν Κόσμον ἐx πλάνης ῥυσάμενον * συμφώνως πάντες * Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν. Δόξα.

Τὸν Πατέρα * xαὶ Υἰὸν δοξολογοῦμεν * xαὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, λέγοντες· * Τριὰς ἀγία, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Η ἀἰρἡτως * ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα * xαὶ τεχοῦσα τὸν Κτίστην τὸν Ιδιον, * Παρθένε, σῶζε * τούς σε μεγαλύνοντας.

<u>\$෬ඏ෬ඁ෪෬෪෬ඁ෪෬ඁ෪෬෨෬෨෬ඁ෪෬ඁ෪෬ඁ෪෬ඁ</u>෪ඁ෭ඁ

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἡχος πλ. β΄. Όλην ἀποθέμενοι.

Ομετάνοιαν βουλόμενος * ουχι τον θάνατον, Λόγε, * άλλα την Ομετάνοιαν * τῶν ήμαρτηχότων σοι, * πολυεύσπλαγχνε * Χριστὲ καὶ Κύριε, * καὶ ποιῶν ἔλεος * μετ ἐμοῦ ἀεὶ τοῦ δούλου σου, * μετανοοῦντί μοι * καὶ την τῶν κακῶν μου συγχώρησιν, * δι ῶν σε παρεπίκρανα, * ἐξαιτείν τολμῶντι συμπάθησον. * ἐν ἐμοὶ γὰρ δείξεις * την ἅβυσσον τῶν θείων οἰκτιρμῶν, * ἐὰν ἀνάξιον ὄντα με * σώσης ὡς φιλάνθρωπος.

Ο μόνος φιλάνθρωπος, * ο πάντας θέλων σωθηναι, * χαι χαλῶν ὡς εὐσπλαγχνος * τοὺς λελυπηχότας σε * πρὸς μετάνοιαν, * μὴ μνησθης, Δέσποτα, * μηδαμῶς, δέομαι, * της αἰσχύνης τῶν ἀτόπων μου * ἔργων, ὡν ἔπραξα, * φεῦ! τῶν ὀφθαλμῶν σου ἀπέναντι, * μὴ φρίξας ὁ πανάθλιος * τὸ τῶν σῶν χειρῶν ἀναπόδραστον * ὅθεν σοι προσπίπτω * στενάζων χαι πενθῶν, χαι νοητῶς * τῶν σῶν ποδῶν ἐφαπτόμενος, * τοῦ λαβεῖν συγχώρησιν.

Δέξαι μου τήν δέησιν, * ο πάντας θέλων σωθηναι, * χαὶ μὴ ἀποἰρἰψης με * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, * τὸν ἀνάξιον, * τὸν πολλὰ πταίσαντα * ὑπὲρ πᾶσαν φύσιν * τῶν ἀνθρώπων ἐχ νεότητος· * διὸ προσπίπτω σοι, * χλίνων μου τὸ γόνυ σὺν δάχρυσι· * σπλαγχνίσθητι, ἐλέησον, * δείξον ἐν ἐμοὶ τὰ ἐλέη σου, * Κύριε τῆς δόξης· * ἐλέους ὁ Πατὴρ χαὶ οἰχτιρμῶν, * μή με ἀπώσῃ τὸν ἄθλιον, * τὸν παραχαλοῦντά σε.

Ετερα τῶν Ασωμάτων, όμοια.

Ήχον ἑορτάσιμον * Αγγελιχαί σοι χορεται * ἀσιγήτοις στόμασιν * αἰωνίως μέλπουσιν, * Υπεράγαθε, * σοῦ τρανῶς βλέπουσαι * τὸ ὡρατον χάλλος, * χαὶ τῆς αἰγλης ἐμφορούμεναι, * ἀεὶ δὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν * μαλλον ἀχλινῶς ἀνανεύουσαι, * χαὶ τὰς πανολ-

βίους * δεχόμεναι προθύμως αστραπας, * έν παβρησία πρεσβεύουσιν * ὑπερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τείχισον τὴν ποίμνην σου * Αγγελικαϊς προστασίαις, * ὁ τὰ τούτων τάγματα * λόγφ συστησάμενος * καὶ βουλήματι, * πειρασμὸν ἅπαντα * καὶ βαρβάρων θράσος * ἐκδιώκων καὶ αἰρέσεων: * τῷ σῷ γὰρ αξματι * ταύτην ἀληθῶς ἐξηγόρασας, * καὶ νόμου τὸ κατάκριμα * καὶ τῆς ἀμαρτίας ἐξήλειψας· * ὅπως λυτρωθεϊσα * τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, * ἐν ὀρθοδόξφ φρονήματι, * Σῶτερ, μεγαλύνη σε.

'Αρχαί, Κυριότητες, * χαί Σεραφίμ σύν τοϊς Θρόνοις, * Χερουβίμ τὰ ἄχραντα, * Αγγελοι, 'Αρχάγγελοι * τὸν σεβάσμιον * χαὶ σεπτὸν θρόνον σου * χαὶ τὴν θείαν δόξαν * μετὰ δέους περιέπουσι· * Δυνάμεις πᾶσαι δὲ * σύν ταῖς 'Εξουσίαις γεραίρουσι * τὴν σὴν μεγαλοπρέπειαν, * χαὶ τῆς σῆς προνοίας τὸ ἄφραστον, * χαὶ τὴν ἐν τοῖς οὖσι * σοφίαν σου θαυμάζουσι, Χριστὲ, * χαὶ παộρησία πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Γνώμη όλισθήσας τε * χαὶ ὑποχύψας τῷ πλάνῳ * ἀπάτη, Θεόνυμφε, * πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον * εὐσπλαγχνίαν σου * χαὶ θερμὴν δέησιν, * παναγία Κόρη, * χαταφεύγω ὁ πανάθλιος· * δεσμοῦ με λύτρωσαι * τῶν πειρατηρίων χαὶ θλίψεων, * χαὶ σῶσόν με, Πανάμωμε, * τῶν δαιμονιχῶν ἐπιθέσεων· * ἕνα σε δοξάζω * χαὶ πόθῳ ἀνυμνῶ χαὶ προσχυνῶ * χαὶ μεγαλύνω σε, Δέσποινα, * τὴν ἀειμαχάριστον. ᾿Απόστιχα Κατανυχτιχά.

Μετάνοιαν οὐ χέχτημαι, * ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δάχρυα· * διὰ τοῦτο * ἰχετεύω σε, Σωτὴρ, * πρὸ τέλους ἐπιστρέψαι, * χαὶ δοῦναί μοι μετάνοιαν, * ὅπως ῥυσθήσωμαι τῆς χολάσεως.

'Εν τη φριχτη παρουσία σου, Χριστέ, * μή ἀχούσωμεν·Οὐχ οίδα ὑμας· * τὴν γὰρ ἐλπίδα * ἐπὶ σοὶ τῷ Σωτῆρι ἐθέμεθα, * εἰ χαὶ τὰ σὰ προστάγματα μή πράττομεν * διὰ τὴν ἀμέλειαν ἡμῶν· * ἀλλὰ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δεόμεθα.

Μαρτυριχόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * οὐx ἠρνήσαντό σε, * οὐx ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· * ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις * ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα... xαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

'Αρχαγγελιχώς ἀνυμνήσωμεν, πιστοι, * τὴν οὐράνιον παστάδα * χαι πύλην σφραγισθεΐσαν ἀληθῶς· * Χαῖρε, δι ἦς * ἀνεβλάστησεν ἡμῖν * ὁ Σωτὴρ ὁ τῶν ἀπάντων, * Χριστὸς ὁ ζωοδότης χαι Θεός· * χατάβαλε, Δέσποινα, τοὺς τυράννους * ἀθέους ἐχθροὺς ἡμῶν * τῆ χειρί σου, ᾿Αχραντε, * ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν.

ТН ДЕТТЕРА ПРОІ.

EIZ TON OPOPON.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυχτικά.

'Ηχος πλ. β'.

Έννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν, * xαὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις Τὰς ἱυπαράς· * πῶς ἀπολογήσομαι τῷ ἀθανάτῷ Βασιλεῖ; * ποία δὲ παἰῥησία ἀτενίσω τῷ Κριτῆ * ὁ ἀσωτος ἐγώ; * Εὕσπλαγχνε Πάτερ, Υἰὲ μονογενὲς, * τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐλέησόν με.

Είς την χοιλάδα τοῦ χλαυθμῶνος, * εἰς τὸν τόπον, ὃν διέθου, * ὅταν χαθίσης, Ἐλεῆμον, * χρίσιν διχαίαν ποιῆσαι, * μὴ δημοσιεύσης μου τὰ χεχρυμμένα, * μηδὲ χαταισχύνης με ἐνώπιον ᾿Αγγέλων· * ἀλλὰ φεῖσαί μου, ὁ Θεὸς, χαὶ ἐλέησόν με.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

'Ελπίς χαὶ σχέπη χαὶ λιμὴν * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, * Θεοχυῆτορ ἀγαθὴ, * προστασία τοῦ Κόσμου, * ἰχέτευε σὺν 'Ασωμάτοις ἐχτενῶς, * ὃν ἔτεχες, φιλανθρωπότατον Θεὸν, * ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν * ἐχ πάσης ἀπειλῆς, * μόνη εὐλογημένη.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα.

'Ελέησον ήμας, Κύριε, * ἐλέησον ήμας· * πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, * ταύτην σοι τὴν ixeσίαν ὡς Δεσπότῃ * οἰ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν· * 'Ελέησον ήμας.

Κύριε, ἐλέησον ήμας. * ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. * μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, * μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. * ἀλλ ἐπίβλεψον xαὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, * xαὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐx τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * xαὶ ἡμεῖς λαός σου. * πάντες ἔργα χειρῶν σου, * xαὶ τὸ ὄνομά σου ἐπιχεχλήμεθα.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

'Αρχή σωτηρίας * ή τοῦ Γαβριήλ προσηγορία * πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· * ἤχουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, * χαὶ οὐχ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν· * οὐχ ἐδίστασεν * ὡς ἡ Σάἰρα ἐν τặ σχηνῆ, * ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· * Ἱδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, * γένοιτό μοι χατὰ τὸ ῥῆμά σου. Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ψυχή, ραθύμως την ζωήν * διανύουσα πασαν, * ήμεραν χρισεως φριχτην * χατα νοῦν οὐ λαμβάνεις· * ἀνάνηψον, χαὶ την μετάνοιαν ἐλοῦ· * ἐπίστρεψον, χαὶ βόησον Χριστῷ· * Οἰχτίρμον, μη μνησθης ήμῶν * πολλῶν ἀμαρτιῶν * ἐν ὥρα χαταδίχης.

Μαρτυριχόν.

Φῶς διχαίοις διὰ παντός. * οι γὰρ Αγιοι έν σοι φωτισθέντες * χαταλάμπουσιν άει ώς φωστήρες, * λύχνον άσεβῶν σβέσαντες·* ών ταις εύγαις, Σωτήρ ήμῶν, * σύ φωτιεις λύχνον μου, Κύριε, χαί σῶσόν με.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Τήν ύπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα * xai τῶν ἀγίων 'Αγγέλων άγιωτέραν * άσιγήτως ύμνήσωμεν * χαρδία χαι στόματι, * Θεοτόχον αύτην όμολογούντες, * ώς χυρίως γεννήσασαν Θεόν σεσαρχωμένον, * χαι πρεσβεύουσαν άπαύστως * ύπερ τῶν ψυχῶν ήμῶν. Κανών Κατανυχτιχός, ου ή Αχροστιχίς

Τῶν ὀμμάτων μου, Χριστὲ, τὸν χλαυθμὸν δέχου. Ἰωσήφ. 'Ωδή α΄. Ήχος πλ. β΄. Ο Ειρμός.

Ο αίσθητὸς Φαραώ * χατεποντίσθη πανστρατί· * 'Ισραήλ δὲ » ήμων άσωμεν, * ότι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Τὸν ἐμπεσόντα, Χριστὲ, * ληστῶν εἰς χεῖρας πονηρῶν, * καὶ πληγαϊς ψυχοφθόροις * ήμιθανή γενόμενον * συμπαθείας έλαίφ * θεραπεύσας οιχτείρησον, * ίνα δοξάζω σε.

΄Ως άμαρτήσας πολλά * σπήλαιον γέγονα ληστών· * ό τεγθείς έν σπηλαίφ, * δακρύων ὄμβρους δίδου μοι, * και καθάρισον, ὅπως * τοῦ άγίου σου Πνεύματος * ναὸς γενήσωμαι.

Μαρτυρικά.

Νεανιχώς τον έχθρον * χαταβαλόντες, Αθληταί, * Θεοπλόχοις άληθῶς * στεφάνοις ἐχοσμήθητε, * χαὶ Θεῷ ἐν ὑψίστοις * μετ 'Αγγέλων παρίστασθε * δόξης πληρούμενοι.

Οι τῶν αιμάτων βυθφ * τὸν Φαραώ τὸν νοητὸν * ἀποπνίξαντές ποτε, * σεπτοί Μεγαλομάρτυρες, * πρός γην έπαγγελίας * ούρανίου μετέβητε * Χριστόν δοξάζοντες.

Θεοτοχίον.

Μετά Μαρτύρων, 'Αγνή, * μετά των θείων Προφητών, * μετὰ πάντων Αγγέλων * τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων * ἐχδυσώπει σωθήναι * τούς σε δοξάζοντας, * Θεογαρίτωτε.

Κανών τῶν Ασωμάτων, οῦ ή Αχροστιχίς.

Εχτη πέφυχε τών Νόων μελφδία. Ποίημα Θεοφάνους.

Ο Ειρμός. Ως εν ήπειρφ πεζεύσας.

Έ πουρανίου χορείας * άνευφημών * την τερπνην εύπρέπειαν, * τατς αύτης φωτιστιχατς * άστραπατς φαιδρύνεσθαι βοώ, * ixeτεύων σε, Χριστέ, * τὸν μόνον εὕσπλαγχνον.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

Καταχοσμήσας τῷ Λόγφ * χαὶ τῷ ἐχ σοῦ * παναγίφ Πνεύματι * τῶν ἀΑγγέλων τοὺς χοροὺς, * σὲ τὸν πάντων αἰτιον ὑμνεῖν * παρεσχεύασας αὐτοὺς * ὡς παντοδύναμος.

Θεοτοχίον.

Τὸν ἐαυτῆς δεξαμένη * Δημιουργὸν, * ὡς αὐτὸς ἡθέλησεν, * ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς * ὑπὲρ νοῦν σαρχούμενον, ἱΑγνὴ, * τῶν χτισμάτων ἀληθῶς * ἐδείχθης Δέσποινα.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

- » τη στεφρά * της πίστεώς σου πέτρα * τὸν λογισμὸν * έδρά-
- » Lισας τῆς ψυχῆς μου, * στερέωσον, Κύριε· * σὲ γὰρ ἔχω, 'Αγα-

θέ, * χαταφυγήν χαι στερέωμα.

Τροπάρια.

Μετανοείν * Χριστῷ συνεταξάμην, * και τῶν κακῶν * οὐδόλως ἐπαυσάμην· * τι γένωμαι, τύφλωσιν * περιχείμενος πολλήν; * Γιὲ Θεοῦ, σύ με οἴκτειρον.

'Αποσχοπῶν * Θεοῦ μαχροθυμίαν * ἐχδαπανῶ * ζωὴν τῆ ῥαθυμία, * χαὶ δέδοιχα πάντοτε, * μὴ ἐξαίφνης ἡ τομὴ * ἡ τοῦ θανάτου προφθάση με.

Μαρτυρικά.

Τοὺς διωγμοὺς, * τοὺς πόνους, τοὺς χινδύνους * ώσπερ τρυφὴν * οἱ Μάρτυρες ποθοῦντες, * ἡγάλλοντο βλέποντες * διανοίας ὀφθαλμοῖς * τὴν δι' αἰῶνος ἀπόλαυσιν.

Ως τη στεφρά * της εύσεβείας πέτρα * τὸν λογισμὸν * ἐδράσαντες πανσόφως, * μοχλεύσεσιν, "Αγιοι, * πολυτρόπων αἰχισμῶν * οὐ παρετράπητε, Μάρτυρες.

Θεοτοχίον.

Νέος ήμιν * Παράδεισος έδειχθης * ζωῆς, 'Αγνὴ, * τὸ ξύλον μέσον ἔχων· * ἐξ οὐ φαγών, 'Αχραντε, * τῆς νεκρώσεως 'Αδὰμ * τῆς πονηρᾶς ἀπολύεται.

Κανών των Ασωμάτων. Ούχ έστιν άγιος.

Η πάσαν φύσιν λογιχήν * έχ μή ὄντων βουλήσει * πλαστουργήσασα Φύσις * τρισαγίοις έν φωναΐς * ὑμνολογεΐται τριττοΐς * ἐν προσώποις, * χαι δοξολογεΐται πιστῶς.

Πηγάζων σὺ τὸ ἀγαθὸν, * Δέσποτα τῶν ἀπάντων, * xal πλουσίως ἐχχέων, * τῆ μεθέξει ἀγαθοὺς * τοὺς ἀσωμάτων χοροὺς * τῶν ᾿Αγγέλων * ἔδειξας, Φιλάνθρωπε.

Θεοτοχίον.

'Εδόθη ἄφεσις ήμιν * διὰ σοῦ, Θεοτόχε· * ὁ γὰρ νόμου Δεσπότης, * ὁ ἐχ σοῦ σωματωθεὶς, * τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν * ὑπομείνας * πάντας ἐλυτρώσατο.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

τχαλυψεν ούρανούς * ή άρετή σου, Χριστέ, * χαι της σης Εαινέσεως, Κύριε, * τα πάντα πεπλήρωται.

Τροπάρια.

Μή χαταχρίνης ήμας * τοὺς πταίοντάς σοι πολλά· * άλλὰ τῷ συνήθει σου, Δέσποτα, * έλέει οιχτείρησον.

Οδός ύπάρχων ζωής, * θανατηφόρους όδούς, * Σώτερ, άμαρτίας έχχλίνειν με * άει χαταξίωσον.

Μαρτυριχά.

Υφάπτουσαν αίκισμῶν * χαθυπελθόντες πυράν, * δρόσω θείου Πνεύματος, Μάρτυρες, * έμείνατε ἄφλεκτοι.

Χειμάρρουν θείας τρυφής * τρυφάτε περιφανώς, * Μάρτυρες, αιμάτων τοζς ρεύμασιν * αυτήν χληρωσάμενοι.

Θεοτοχίον.

Ραθύμως μου την ζωήν * έχδαπανήσας, Αγνή, * πρός την σήν προστρέχω άντιληψιν. * οίχτείρησον, σωσόν με.

Κανών τῶν Ασωμάτων. Χριστός μου δύναμις.

θορας απρόσδεχτον * την φύσιν έχοντες, * οι θειότατοι Νόες * Φσοῦ τὸν σεπτὸν * θρόνον περιέπουσιν, * ἀθανασίας σε πηγήν * χληρωσάμενοι, Φιλάνθρωπε.

Υπό τοῦ Πνεύματος * άγιαζόμενοι, * τῶν Αγγέλων οι δημοι * πρός τὸ χαχὸν * μένουσιν ἀχίνητοι, * ταῖς πρὸς τὸ πρῶτον Άγαθόν * άναβάσεσι θεούμενοι.

Θεοτοχίον.

Κατάρα λέλυται * ή της Προμήτορος * διά σου, Θεομητορ· * σύ γάρ ήμιν, * Αγραντε πανάμωμε, * της εύλογίας την πηγήν * τήν ἀέναον ἐχύησας.

'Ωδή ε', 'Ο Είρμός. τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ Κόσμω, Χριστὲ, * φώτισον τὴν » Σαρδίαν μου * έχ νυχτός σοι χραυγάζοντος, χαι σῶσόν με.

Τροπάρια. 'Ιεσσαι έχ της ρίζης βλαστήσας, Χριστέ, * ξήρανον τὰ βλαστήματα * τῶν παθῶν μου, φυτεύων μοι τὸν φόβον σου.

Στεναγμόν ώς ό Τελώνης χτησώμεθα, * χαί χαχῶν ἀποσχώμεθα, * στεναγμόν όπως φύγωμεν αιώνιον.

Μαρτυρικά. Τετρωμένοι τῷ θείφ σου ἔρώτι, * τιτρωσκόμενοι ἔχαιρον * ταῖς βασάνοις οι Μάρτυρες σου, Κύριε.

Έχ περάτων τοῦ σώματος, οἱ Μάρτυρες, * ἐναθλοῦντες χεχράγατε, * χαί Χριστός της φωνής ύμων είσήχουσε.

Paracleticus.

ТЦ ДЕТТЕРА ПРОІ.

Θεοτοχίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην ὑμνήσωμεν, * δι ἡς πάντες εἰσέρχονται * άμαρτωλοὶ πρὸς εἰσόδους συγχωρήσεως.

Κανών των Ασωμάτων.

Τῷ θείφ φέγγει σου, Άγαθέ.

Γπι τοῦ θρόνου τῶν Χερουβίμ * βλέπων ὁ Προφήτης σε, * Παν-Γιτεπόπτα, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον * ἐπιβεβηκότα, διὰ συμβόλων τὴν σὴν * μυεῖται δεσποτείαν * καὶ κυριότητα.

Ταΐς μυριάσιν ὁ Δανιὴλ * xal ταΐς χιλιάσι σε * τῶν 'Αγγέλων χυχλούμενον, Δέσποτα, * βλέπων, ἡνωμένην τε τῶν ἀνθρώπων μορφὴν, * τὸ χράτος σου τῆς δόξης * μεμυσταγώγηται. Θεοτοχίον.

'Ωραΐος χάλλει ό σὸς Υἰὸς * παρὰ τοὺς υἰοὺς βροτῶν * πᾶσιν ῶφθη, πανύμνητε Δέσποινα· * Λόγος γὰρ ὑπάρχει τοῦ ἐπὶ πάντων Θεοῦ, * εἰ χαὶ φύσιν ἀνθρώπου * ἐχ σοῦ ἀνέλαβεν. 'Ωδὴ ૬΄. Ο Εἰρμός.

» rτφ χήτει χαταποθείς * τῷ σῆς άμαρτίας, χραυγάζω σοι, *

» Χριστέ· Ώς τὸν Προφήτην, * ἐχ φθορᾶς με ἐλευθέρωσον. Τροπάρια.

Ο ὀμματώσας τυφλούς, * τῆς ψυχῆς μου ἄνοιξον ζμματα, * ὅπως τὸ φῶς σου βλέψω, * χαὶ παθῶν σχότους ῥυσθήσωμαι.

Ναμάτων ζωοποιών * μετανοίας ἕμπλεων ποίησον, * Οιχτίρμον, τὴν ψυχήν μου, * ποταμούς διδούς δαχρύων μοι.

Μαρτυρικά.

Κοιλάδες μαρτυριχαι * χρίνα ιαμάτων έχφύουσι, * χαι πάντων τας χαρδίας * εύσεβῶν εὐωδιάζουσι.

Αυόμενοι αίκισμοϊς * σώμα τὸ φθειρόμενον, "Αγιοι, * τῷ πόθφ τοῦ Κυρίου * τὴν χαρδίαν συνεδήσατε.

Θεοτοχίον.

Αγία Μητερ Θεού, * την βεβηλωθείσαν χαρδίαν μου * πράξεσιν εναγέσι * συμπαθεία σου άγίασον.

Κανών των Ασωμάτων. Τοῦ βίου την θάλασσαν.

Νοὸς χαθαρότητι * χαταβαίνοντας ὀρῶν * ὁ Ιαχώβ ἐν χλίμαχι * Τοὺς ᾿Αγγέλους σου, Δέσποτα, τηλαυγῶς, * τὴν σὴν ἐδιδάσχετο * ἐν σαρχί παρουσίαν * προδηλότατα.

Νοήσας τὴν ἔνθεον * τῶν ἀΥγέλων xai φαιδράν * παρεμβολὴν, ἡγάλλετο * ὁ θεράπων σου, Δέσποτα, Ἱσραὴλ, * εὐρύθμως χορεύουσαν, * xai τὴν ἄἰῥητον δόξαν * περιέπουσαν.

QEQTOXION.

Ορέων υπέρτερον * αίωνίων άληθως * άγγελιχων Δυνάμεων *

άνεδείχθη τὸ ὄρος τὸ ἐμφανὲς * σὴ γαστὴρ, χωρήσασα * τῆς Θεότητος αἰγλην, * Κόρη Δέσποινα.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

*Ο τῶν ὀσίων σου Παίδων * τὸν ὑμνον ἐπαχούσας, * χαὶ τὴν *Ο χάμινον * χαιομένην δροσίσας, * εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. Τροπάρια.

Υπό της άγαν χαχίας * τόν νοῦν ἀπετυφλώθην, * χαὶ οὐχ ἔβλεψα * μετανοίας τὸ φέγγος. * Χριστὲ, Σωτήρ μου, σῶσόν με. Θαὀῥῶν τη ση εὐσπλαγχνία * προσπίπτω σοι, Οἰχτίρμον, *

έξαιτούμενος * τῶν ΧαΧῶν μοι τὴν λύσιν· * μή με παρίδης, Δέσποτα.

Μόνος έγω έγυμνώθην * έξ ἕργων διχαιούντων· * μόνος ἕπραξα * πάσαν άτοπον πράξιν· * μόνος, Χριστέ, μὲ οἴχτειρον.

Μαρτυριχά.

Ο ύπερχόσμιον δόξαν * ἐνδύσας τοὺς Αγίους * ἀθλήσαντας * ἐν τῷ Κόσμφ, πρεσβείαις * αὐτῶν, Χριστέ μου, σῶσόν με.

Νομοθεσίας ἀδίχου, * διχαίου νόμου ὄντες * θεΐοι φύλαχες, * χατεπτύσατε πίστει * νομίμως ἐναθλήσαντες.

Θεοτοχίον.

Δούλου μορφήν υποδύντα * Δεσπότην, Κόρη, τίχτεις· * ὅν ixέτευε * τῶν παθῶν τῆς δουλείας, * Αγνή, ἐλευθερῶσαί με.

Κανών τῶν ἀΛσωμάτων: Δροσοβόλον μὲν τὴν χάμινον. Ο ραιότητι φαιδρύνεσθε, πανάγιοι * ᾿Αγγελοι, τοῦ Παντοχράτο-Ο ρος, * πλησιάζοντες * τῆ ἀφράστῷ δόξῃ τοῦ Χριστοῦ, * χαὶ πόθῷ χραυγάζοντες ἀεί· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοερώς περί σὲ, Δέσποτα, στρεφόμενοι, * Αγγελοι τὴν ἀχατάληπτον * φωτοφάνειαν * ἀιδίως δέχονται τὴν σὴν, * ὑμνοῦντες χαὶ λέγοντες ἀεί· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

Μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, ὁ ᾿Ασώματος * Κύριος, ἔφη ὁ Γαβριήλ· * τὴν φθαρείσαν γὰρ * ἀναπλάσαι φύσιν βουληθεὶς, * τὴν μήτραν σου ῷχησεν, ᾿Αγνή· * Εὐλογημένη, ἡ Θεὸν * σαρχὶ χυήσασα. ⑵Ωδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

Ο ι όσιοί σου Πατδές έν τη χαμίνω * τα Χερουβιμ εμιμή Ο σαντο, * τον τρισάγιον άναβοῶντες· * Εύλογειτε, ύμνειτε *
 χαι ύπερυψοῦτε τον Κύριον.

Τροπάρια.

'Εζήλωσα ἀσπλάγχνου πλουσίου τρόπους, * χαὶ παρορῶ μου πτωχεύσαντα * τὸν νοῦν πρὸ θυρῶν τῆς μετανοίας, * χαχία ήλχωμένον· * Χριστὲ, μὴ εἰς πῦρ πέμψης ἄσβετον.

Χειμώνι και σαββάτω καλών άργίας * μή με του βίου άνέ-

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

τοιμον * λάβης, χειμῶνα τῆς ἀμαρτίας * ὁ καταπαύσας, Οἰκτίρμον, * ἀλλ' ἐπιστροφήν θείαν δίδου μοι.

Μαρτυριχά.

Οί Μάρτυρες τὴν πλάνην χαταπατοῦντες, * τῆ ἀπλανεῖ πίστει ἁπασαν * βασάνων ἦνεγχαν τριχυμίαν, * εὐλογοῦντες, ὑμνοῦντες * χαὶ ὑπερυψοῦντες τὸν Κύριον.

Υφάπτουσαν βασάνων σβέσαντες φλόγα * ὑπομονῆς δρόσφ, "Αγιοι, * ὕλην ἔφλέξατε ἀσεβείας, * θείας ζήλψ ἀγάπης * πυρούμενοι, χαλλίνιχοι Μάρτυρες.

Θεοτοχίον.

Υπάρχουσα Αγγέλων τιμιωτέρα, * Θεον τον άγιον τέτοχας, * υπερβαλλόντως άγιασθείσα, * Θεοτόχε Παρθένε· * διό μου την ψυχην χαθαγίασον.

Κανών τῶν Ασωμάτων. Έχ φλογός τοις Όσιοις.

Έ λισσαΐον ώς πάλαι * σοῦ τὸν θεράποντα * στρατιαῖς ἀσωμά-Τοις * περιετείχισας, * οῦτω δὴ xal νῦν, * Χριστὲ, τὴν Ἐxxλησίαν σου * σὲ ὑπερυψοῦσαν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λυτρωθήναι πταισμάτων * χαθιχετεύσατε, * Αρχιστράτηγοι θεΐοι, * ώς παριστάμενοι * θρόνφ τῷ φριχτῷ, * τοὺς ἐν πόθφ δοξάζοντας * χαὶ ὑπερυψοῦντας * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Ως Μητρί χαι Παρθένω * Χαϊρέ σοι χράζομεν * Γαβριήλ σύν τῷ θείω, * Θεομαχάριστε· * Λόγον γὰρ ἡμῖν * Θεοῦ σαρχί γεγέννηχας· * ὅν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

* Η τὸ Χαῖρε * δἰ ᾿Αγγέλου δεξαμένη, * xal τεχοῦσα * τὸν Κτί-* Ηστην τὸν ίδιον, * Παρθένε, σῶζε * τούς σε μεγαλύνοντας. Τροπάρια.

Ιωσήφ μέν * σωφρονήσας σιτοδότης * έγνωρίσθη· * έγώ ἀσωτεύων δὲ * λιμῷ χρατοῦμαι * ἐναρέτων πράξεων.

Ως ὁ Πέτρος * μεταγνοὺς, Χριστὲ, δαχρύω, * ὡς Τελώνης * στενάζω, ὡς ἘΑσωτος * ἐχ βάθους χράζω· * ἕΗμαρτον, συγχώρησον. Μαρτυριχά.

Συμμαχία * τοῦ Θεοῦ χαταβαλόντες * τὴν χαχίαν, * Σοφοί, τοῦ ἀλάστορος, * στεφάνους νίχης * ἐξ ὕψους ἐδέξασθε.

Η άγια * τῶν σεπτῶν Μαρτύρων μνήμη * ἀγιάζει * ἐν ἀγιφ Πνεύματι * τοὺς ὀρθοδόξως * αὐτὴν ἀγιάζοντας. Θεοτοχίον.

Φώτισόν με * άμαρτία σχοτισθέντα, * άπαθείας * τὸ φῶς ἡ χυήσασα, * ΐνα ὑμνῶ σε, * άγνὴ 'Αειπάρθενε. Κανών τῶν Ασωμάτων.

Θεόν * άνθρώποις ίδετν άδύνατον.

Δ αυίδ * Προφήτη τῷ σῷ ὡς ἔπαυσας * τὸν σὸν λαὸν * πατάσσοντα ἰομφαία σου ᾿Αγγελον, * οῦτως, Οἰχτίρμον, βράβευσον εἰρήνην, Χριστὲ, * πάσαις ταῖς Ἐχχλησίαις, * τὸν ἐπιχείμενον * νῦν ἐπιχουφίζων πειρασμὸν * ὡς πολυέλεος.

'Ιδών * λαού σου, Χριστέ, τὴν χάχωσιν, * ὡς ἰατρὸς * ψυχῶν τε χαὶ σωμάτων, θεράπευσον * ἰχεσίαις, Δέσποτα, τῶν σῶν Δειτουργῶν, * τῶν νῦν περιχυχλούντων * σὲ τὸν Παντάναχτα, * φωναῖς τε ἀπαύστοις ὡς Θεὸν * δοξολογούντων σε.

Θεοτοχίον.

'Αρχαί, * 'Αρχάγγελοι, Κυριότητες * χαι Σεραφίμ, * Δυνάμεις, Έξουσίαι χαι "Αγγελοι, * Θρόνοι, πολυομμάτοις σύν τοῖς Χερουβίμ, * νῦν τὸν δεδοξασμένον * Τόχον σου σέβοντες, * σὲ, Παρθενομῆτορ, εὐλαβῶς * ἀεὶ δοξάζουσι.

'Απόστιχα τῶν Αίνων, Κατανυχτιχά.

Τὰ τῆς χαρδίας μου τραύματα * ἐχ πολλῶν ἀμαρτημάτων * φυέντα μοι ἰάτρευσον, Σωτὴρ, * ὁ τῶν ψυχῶν χαὶ σωμάτων ἰατρὸς, * παρέχων τοῖς αἰτοῦσι * πταισμάτων τὴν συγχώρησιν ἀεί· * παράσχου μοι δάχρυα μετανοίας, * διδούς μοι τὴν λύσιν τῶν ὁφλημάτων, * Κύριε, χαὶ ἐλέησόν με.

Γυμνόν με εύρών * τῶν ἀρετῶν, ὁ ἐχθρὸς * τῷ βέλει τῆς ἀμαρτίας ἔτρωσεν· * ἀλλὰ σὺ, ὡς ἰατρὸς * ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, * τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, * ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, * ἐν τῆ μνήμη τῶν ἀΥίων σου * πασα ἡ Κτίσις ἑορταζει· * οἱ Οὐρανοὶ ἀγἀλλονται σὺν τοῖς ἀΥγέλοις, * xaὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. * Αὐτῶν ταῖς παραχλήσεσιν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

'Αρχαγγελικόν λόγον ύπεδέζω, * και Χερουβικός θρόνος άνεδείχθης, * και έν άγκάλαις σου έβάστασας, Θεοτόκε, * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς'.

Μυήσθητί μου, * ο Θεος χαι ο Σωτήρ μου, * όταν ελθης * εν τη Βασιλεία σου, * χαι δώρησαί μοι * πταισμάτων συγχώρησιν. Πάριδε μου * τὰ εν γνώσει χαι άγνοία * πεπραγμένα, * 'Ιησοῦ φιλάνθρωπε, * χαι σωζομένων * μερίδι με σύνταξον.

ТН ЛЕТТЕРА ЕГПЕРАГ.

478

Ο λαμπρύνας * τῶν ἀΥγέλων τὰς χορείας, * ταῖς ἐχείνων,* Χριστὲ, παραχλήσεσι, * τὸ ὀπτιχόν μου * τῆς χαρδίας φώτισον. Μαρτυριχόν.

Πάσαν πεϊραν * άλγεινῶν ὑπενεγκόντες, * 'Αθλοφόροι, * τὰ άλγη καὶ τραύματα * τὰ τῶν ἀνθρώπων * ἀεὶ θεραπεύετε. Δόξα.

Τὴν Τριάδα * τὴν ἀγίαν προσχυνοῦμεν, * ὑμνουμένην * ἀΑγγέλων στρατεύμασιν, * αὐτῆ βοῶντες· * Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Λύτρωσαί με * τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, * xαὶ βασάνων * τῶν ἀποχειμένων μοι, * Θεογεννῆτορ, * ὅπως μαχαρίζω σε.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἡγος πλ. β΄. Ολην ἀποθέμενοι.

Ολος έχ νεότητος * ταζ ήδοναζς έδουλώθην, * της σαρχός χαὶ Υέγονα * παθῶν χαταγώγιον * τυραννούντων με· * της ψυχης ὅλως δὲ * ἀλογήσας, Σῶτερ, * ἐντολῶν σου χατεφρόνησα· * ἀλλὰ ὁ πλάσας με * χαὶ εἰδὼς ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν, * ὁ μόνος ἀναμάρτητος, * δός μοι τὴν συγχώρησιν, Εὕσπλαγχνε, * ὧνπερ ἐν ἀγνοία * χαὶ γνώσει, αἰσθητῶς χαὶ νοητῶς, * ἀπὸ νεότητος ἡμαρτον, * μόνε εὐσυμπάθητε.

Τίς ἐχ τοῦ θανάτου με * τῆς ταλαιπώρου σαρχός μου * ῥύσεται, * χαὶ σώσει μου * τὴν ψυχὴν ἀπήμονα * χαὶ ἀπείραστον; * τυραννεῖ βία γὰρ * εὐπαθοῦσα αὐτη, * χαὶ ψυχῆς χατεξανίσταται, * χαὶ θλίβει πάλιν δὲ, * ἀσθενοῦσα οἰμοι! τῷ τάλανι! * Αντέχειν οὖν οὐ δύναμαι * πρὸς τὴν ταύτης, Σῶτερ, ἀσθένειαν· * ἀλλ', ὦ Ποιητά μου, * μὴ δώσης νιχηθῆναι τῷ χοὶ * τὸ πνεῦμα, ὅ μοι ἐνέπνευσας, * ὡς αὐτὸς εὐδόχησας.

Οταν τη προστάξει σου * ἐχ τῶν δεσμῶν τοῦ σαρχίου * βουληθής χωρίσαι μου * τὴν ψυχὴν, 'Αθάνατε, * τότε φεῖσαί μου, * προσηνη Ăγγελον * χαροποιῶς βλέποντα * ἀποστείλας, παραλήψεσθαι * χαι διασώσασθαι * ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τοῦ σχότους με· * εὐχόλως δυναμοῦντά με, * τοῦ εὐθυπορήσαι τὴν ἄνοδον * τὴν ἐν τῷ ἀέρι, * χαι φθάσαι εἰς προσχύνησιν τοῦ σοῦ * θρόνου φριχτοῦ ἀχατάχριτον, * Θεὲ ὑπεράγαθε.

Έτερα του Προδρόμου. Η άπεγνωσμένη.

Ο χατεγνωσμένος * έν ἀσωτεία, * σοι τῷ ὑπερ λόγον * δεδοξασμένω * προσπίπτω, χαι δέομαι * ἐχ βάθους τῆς χαρδίας· * ^{*}Ιδε * τὴν θλῖψιν τῆς ψυχῆς μου, * τῆς χαρας ὁ προλάμψας· * ίδε * τὰ ἕλ×η τῆς ×αρδίας, * μετανοίας ὁ ×ήρυξ· * ×αὶ παράσχου μοι τὴν σωτηρίαν * διὰ τῆς θείας πρεσβείας σου, Πρόδρομε, * ×αθι-×ετεύων τὸν Κύριον.

Ολος ἐν χαχία * χατεγνωσμένος, * ὅλος ἀπογνώσει * βεβυθισμένος, * αὐτὸς πονηρότατος * χαὶ ζοφερὸς ὑπάρχω· * ὅλως * χατεστιγμένος ὅλος * ἐξ ἡδονῶν ἀτόπων, * ὅλως δεινῶς χατεφθαρμένος * χαὶ χατηχρειωμένος· * σοῦ τοῖς ἰχνεσι προσπίπτω, Μάχαρ· * Μὴ ἀποὴρίψης, ἀλλὰ σῶσον, 'Ιωάννη, με, * φίλε Κυρίου χαὶ Πρόδρομε.

Ρυσαι την ψυχήν μου * πιχρου θανάτου * του της άμαρτίας * xal των πταισμάτων, * πανεύφημε Πρόδρομε, * xal ζώωσον έν έργοις * θείοις * Χριστου των προσταγμάτων, * πρεσβειών σου δυνάμει· * παυσον * πολέμους ἀοράτως * τοὺς ἐμὲ πολεμοῦντας, * xal όδήγησον όδοις εὐθείαις * της αἰωνίου xal σωτηρίου xaταπαύσεως * ταῖς πρὸς Θεὸν ixεσίαις σου.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίον. Όλην αποθέμενοι.

Σύμβολον ἐργῆς ἐστι * μνησιχαχία, θυμός τε * τῆς ὀργῆς ἐμφάνεια, * δι ών χαι τῶν ὕβρεων * τὰ ἀλλόχοτα * ἀναιδῶς ἄλλονται * τοῦ οἰχτροῦ στέματος, * τὸν ἐν τούτοις ἐνεργούμενον * ποιοῦντα ἕνοχον * πυρὸς τῆς γεέννης, ὡς γέγραπται * διὸ, ψυχὴ, γρηγόρησον, * φεῦγε τὸν θυμὸν τὸν πιχρὸν, τὴν ὀργὴν, * μῆνιν χαὶ τὴν ὕβριν, * χαὶ πᾶσαν τὴν δυσώδη ἐχδρομὴν, * τῆ Θεοτόχῷ χραυγάζουσα * Δέσποινά μου, σῶσόν με.

'Απόστιχα Κατανυχτιχά.

Μετάνοιαν οὐ χέχτημαι, * ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δάχρυα·* διὰ τοῦτο * ἰχετεύω σε, Σωτήρ, * πρὸ τέλους ἐπιστρέψαι * χαὶ δοῦναί μοι χατάνυξιν, * ὅπως ῥυσθήσωμαι τῆς χολάσεως.

Έν τη φριχτη παρουσία σου, Χριστέ, * μή άχούσωμεν· Ούχ οίδα ύμας· * τήν γάρ έλπίδα * έπι σοι τῷ Σωτηρι έθέμεθα, * εἰ χαι τὰ σὰ προστάγματα μή πράττομεν * διὰ τήν ἀμέλειαν ἡμῶν· * ἀλλὰ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δεόμεθα. - Μαρτυριχόν.

Οί μαρτυρήσαντες * διά σε, Χριστε, * πολλάς βασάνους ύπέμειναν, * χαι τέλειον απέλαβον * τον στέφανον εν ούρανοις, * ίνα πρεσβεύωσιν * ύπερ των ψυχών ήμων.

Δόξα... χαι νύν. Θεοτοχίον.

Μεταβολή τῶν θλιβομένων, * ἀπαλλαγή τῶν ἀσθενούντων * ὑπάρχουσα, Θεοτόχε Παρθένε, * σῶζε πόλιν χαὶ λαὸν, * τῶν πολεμουμένων ή εἰρήνη, * τῶν χειμαζομένων ή γαλήνη,* ή μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΙ. ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυχτιχά. ^{*}Ηχος πλ. β΄.

Έννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν, * καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις Ετὰς πονηράς· * πῶς ἀπολογήσομαι τῷ ἀθανάτῷ βασιλεῖ; * ποία δὲ παἰρἡησία ἀτενίσω τῷ Κριτῆ, * ὁ ἄσωτος ἐγώ; * Εὐσπλαγχνε Πάτερ, * Υἰὲ μονογενὲς, * τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * ἐλέησόν με.

Είς τὴν χοιλάδα τοῦ χλαυθμῶνος, * εἰς τὸν τόπον, ὅν διέθου, * ὅταν χαθίσης, Ἐλεῆμον, * χρίσιν διχαίαν ποιῆσαι, * μὴ διμιοσιεύσης μου τὰ χεχρυμμένα, * μηδὲ χαταισχύνης με ἐνώπιον ἘΑγγέλων, * ἀλλὰ φεῖσαί μου, ὁ Θεὸς, * χαὶ ἐλέησόν με.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίον. Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐχ Πατρὸς * ἄνευ μητρὸς γεννηθέντα * Υἰὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ * ἐπ΄ ἐσχάτων τῶν χρόνων * ἐχύησας σεσαρχωμένον ἐξ ἀγνῶν * αἰμάτων σου, Θεοχυήτορ, ἀνευ ἀνδρός· * ὃν αἰτησαι δωρήσασθαι * ἡμῖν ἀμαρτιῶν * ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, ἕτερα. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, * ἐλέησον ἡμᾶς· * πάσης γὰρ ἀπολο-

γίας ἀποροῦντες, * ταύτην σοι τὴν ἰχεσίαν * ὡς Δεσπότῃ * οἰ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν· * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον ἡμαζ, * ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· * μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, * μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, * ἀλλ' ἐπίβλεψον xαὶ νῦν ὡς εὖσπλαγχνος, * xαὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐx τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν * xαὶ ἡμεῖς λαός σου, * πάντες ἔργα χειρῶν σου, * xαὶ τὸ ὄνομά σου ἐπιχεχλήμεθα.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον. Αὐτόμελον.

'Ελπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή, * Θεοτόχε Παρθένε, * τὴν σὴν χαὶ μόνην φοβερὰν * προστασίαν αἰτοῦμεν· * σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον λαόν· * δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεὸν * ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν * ἐχ πάσης ἀπειλῆς, * μόνη εὐλογημένη.

Μετά τὴν γ΄. Στιχολογίαν, ἔτερα. Ελπις τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Ζωῆς ὡς ἑδειξας ὁδοὺς * τοῖς λαοῖς, Ἰωάννη, * βοῶν· Εὐθύνατε ὑμῶν * τὰς χαρδίας Κυρίφ· * διάσωσον πολυαμάρτητον ψυχήν, * χατάνυξον πεπωρωμένον λογισμὸν, * χαὶ ῥῦσαι τῆς χολάσεως * μελλούσης σαῖς εὐχαῖς, * Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος. Μαρτυρικόν. 'Αγγελικαί δυνάμεις.

'Αθλητικαί ένστάσεις * έπι τῷ σχάμματι, * τυραννικαί αίχίσεις * ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας, * χαὶ ἱσταντο γοροὶ τῶν 'Ασωμάτων, * βραβεία χατέχοντες τῆς νίχης. * ἐξέστησαν τυράννους χαὶ Βασιλείς οι Σοφοί· * χαθείλον τον Βελίαρ * ομολογία Χριστού. * Ο ένισχύσας αὐτοὺς, * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Πολλά τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, * Θεοτόχε, πταισμάτων· * πρὸς σε χατέφυγον, 'Αγνή, * σωτηρίας δεόμενος. * Έπίσχεψαι τήν άσθενοῦσάν μου ψυχήν, * χαὶ αἰτησαι τῷ Γίῷ σου χαὶ Θεῷ ἡμῶν * δοθήναι μοι την άφεσιν, * ών επραξα δεινών, * μόνη εύλογημένη. Κανών Κατανυχτιχός, ου ή άχροστιχίς.

Λυτρωτά Χριστέ, χούφισόν με πταισμάτων. Ίωσήρ. 'Ωδή α΄. 'Ηχος πλ. β΄ Ο Ειρμός.

* **Β**οηθός χαί σχεπαστής * έγένετό μοι είς σωτηρίαν· * οὐτός μου Θεός, * χαὶ δοξάσω αὐτόν· * Θεός τοῦ πατρός μου, *

» χαι ύψωσω αυτόν· * ένδόξως γαρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Λυτρωτά μου, 'Ιησοῦ, * ὡς ἐλυτρώσω πολλῶν πταισμάτων * Πόρνην τήν ποτε * μεταγνούσαν χαλώς, * χάμε, δυσωπώ σε, * τῶν ἀμέτρων μου χαχῶν * ὡς ἐλεήμων λύτρωσαι.

Υποπλέων, 'Ιησοῦ, * ἐν ματαιότητι διανοίας * βίου τὸ δεινὸν * τούτο το πέλαγος, * φεύ! πολλοίς ναυαγίοις * περιέπεσα· έξ ών * άπολυτρώσας σωσόν με.

Μαρτυριχά.

Τούς γενναίους Αθλητάς, * τοῦ ἀλλοτρίου τοὺς χαθαιρέτας, * τούς χαρτεριχώς * έναθλήσαντας, * χαι στέφος λαβόντας * έχ Θεού νιχητιχόν * περιγαρώς δοξάσωμεν.

Ρητορεύοντες σοφώς * έν παρρησία Θεοῦ τὸν λόγον, * ρήτορας δεινούς * ένιχήσατε, * χαι πάσαν ιδέαν * ένεγχόντες άλγεινών * μεγάλως έδοξάσθητε. Θεοτοχίον.

^{*}Ωφθης πύλη της ζωής, * θανάτου πύλας τῷ τοχετῷ σου * λύσασα, 'Αγνή· * ώφθης γη έκλεκτή, * δι ής άνυψώθη * άπο γης είς οὐρανοὺς * τὸ τῶν ἀνθρώπων φύραμα.

Κανών τοῦ τιμίου Προδρόμου, οὐ ή ἀχροστιχίς χατά 'Αλβάβητον. Η δε Η'. χαι Θ'. « Επος Ιωσήφ. » Ο Είρμός. Ο αίσθητὸς Φαραώ.

γγελος θείος την σην * γέννησιν, Αγγελε Θεου, * προμηνύει Ατώ πατρί· * μεθ' ού ήμῶν μνημόνευε * έν ήμέρα της δίχης, * τοῦ εὐρεῖν ήμας ἐλεος, * άγιε Πρόδρομε.

Paracleticus.

ТН ТРІТН ПРОІ.

Βλαστὸς ὑπάρχων τερπνὸς * ἐρήμου, Πρόδρομε Χριστοῦ, * ἐν ἐμοὶ τὴν ἀπαύστως * βλαστάνουσαν ἀμελειαν * ἐx ῥιζῶν ἀνασπάσας, * μετανοίας προφέρειν με * χαρποὺς εὐόδωσον.

Γαστήρ στειρεύουσα σὲ * χαρπογονεῖ πανευχλεῶς, * γονίμους χαρδίας * τὰς πρὶν ἀχάρπους δείξαντα· * ἀλλὰ πίστει βοῶ σοι· * Βαπτιστὰ, τοὺς ἀχάρπους μου * λογισμοὺς ἔχτιλον.

Θεοτοχίον.

Δόλφ ἀπαύστως ὁ ἐχθρὸς * θηρεύει με ὁ πονηρός· * τῆς αὐτοῦ με ἐνέδρας, * Πανάμωμε, ἐξάρπασον, * xαὶ ποιεῖν τοῦ Δεσπότου, * Θεοτόχε, εὐόδωσον * μόνον τὸ θέλημα.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

» 🔨 τερέωσον, Κύριε, * ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου * σα-

Σλευθείσαν τὴν καρδίαν μου, * ὅτι μόνος * άγιος ὑπάρχεις
 καὶ Κύριος.

Ίλέφ σου ὄμματι, * ἡνίχα μέλλω ἐνώπιόν σου * παραστῆναί τε χαὶ χρίνεσθαι, * πρόσβλεψόν μοι, * μόνε εὐδιάλλαχτε Κύριε.

Στενάζοντα δέξαι με * ώς τόν Τελώνην ψυχης ἐχ βάθους, * χαι μετάνοιάν μοι δώρησαι * άμαρτίας * πάσης με, Σωτήρ, ἀπαλλάττουσαν. Μαρτυριχά.

Τοϊς ρεύμασιν, "Αγιοι, * των παναγίων ύμων αιμάτων * έναγως λύθρον φερόμενον * άπεπαύσθη * Δαιμονί ποτε έπιβώμιον.

'Εν Πνεύματι, 'Αγιοι, * ἐρρίζωμένοι τῷ παναγίφ, * χατεστρέψατε σεβάσματα * ἀπωλείας, * πάντας πρὸς τὴν πίστιν στηρίζοντες. Θεοτοχίον.

Συνέλαβες, *Αχραντε, * τὸν συνοχέα παντὸς τοῦ Κόσμου·* διὰ τοῦτο ἰχετείω σε·* Λύτρωσαί με * πάσης συνεχούσης χολάσεως.

Κανών τοῦ Προδρόμου.

Έν τη στερρά * της πίστεώς σου.

Επιστροφήν * όδοῦ πεπλανημένης * δίδου μοι νῦν, * xal ἔxτεινόν Εμοι χεῖρα, * μαχάριε Πρόδρομε, * ἐν πελάγει τῶν δεινῶν * διηνεχῶς θαλαττεύοντι.

Ζῶ ἀμελῶς * xαὶ ἡ τομὴ ἐγγίζει· * ταῖς σαῖς λιταῖς * ἀνάνευσίν μοι δίδου, * ἀοίδιμε Πρόδρομε, * μὴ ὡς ἄχαρπος εἰς πῦρ * ἀποπεμφθήσωμαι ἄσβεστον.

Η φοβερά * ήμερα επι θύραις, * και χαλεπά * περικειμαι φορτία· * έξ ών με ελάφρισον, * τοῦ Κυρίου Βαπτιστά, * ταῦς καθαραῖς σου δεήσεσι. Θεοτοκίον.

Θρόνος Θεοῦ * ἐδείχθης, Θεοτόχε, * ἐν ϣ σαρχὶ * χαθίσας, τοῦ ἀρχαίου * ἐξήγειρε πτώματος * τοῦς ἀνθρώπους ἐν φωναῖς * χαριστηρίοις ὑμνοῦντάς σε.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

» 🖌 χήχοεν ċ Προφήτης * τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, * χαὶ ἐφοβή-

. Αθη, * ότι μέλλεις έχ Παρθένου τίχτεσθαι * χαι άνθρώποις

» δείχνυσθαι, χαὶ ἕλεγεν· * 'Αχήχοα * τὴν ἀχοήν σου, * χαὶ ἐφο-

» βήθην· * δόξα τη δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Κρουνούς μοι δαχρύων δίδου * ξηραίνοντας τῶν παθῶν μου * τὰς ἀναβλύσεις, * χαὶ τῆς ἀμαρτίας πάντα βόρβορον * ἀποπλύνοντας, Οἰχτίρμον Κύριε, * χαὶ παύοντας * πυρὸς γεέννης, * αἰωνιζούσης * φλόγα μοι τὴν ἄσβεστον.

Ού παύομαι ἐπιξέων * τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου * φιληδονίαις· * μόνος δὲ ἀναίσθητος εἰς αἴσθησιν * ἐμαυτοῦ ἐλθεῖν μὴ προαιρούμενος, * τίς γένωμαι * xαὶ τί ποιήσω; * Χριστὲ οἰχτίρμον, * ἴασαι xαὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Υδάτων της ἀπωλείας * xal xλύδωνος της xaxiaς * τη χυβερνήσει * τη ἐνθέφ, Μάρτυρες ἀοίδιμοι, * πίστει ὑποπλέοντες τὸ πέλαγος, * τὸν ἄστατον * της Βασιλείας * της οὐρανίου ὅρμον xaτελάβετε.

Φωστήρες της εύσεβείας, * λαμπτήρες της άληθείας * γεγενημένοι, * φέγγει τῶν ἀγώνων ἐμειώσατε * σχότος ἀθείας πολυώδυνον· * θαυμάτων δὲ * ταῖς φρυχτωρίαις * παθῶν ὑμίχλην, * Μάρτυρες, σχεδάζετε. Θεοτοχίον.

Έπτάφωτόν σε λυχνίαν, * τὸ πῦρ τῆς θεογνωσίας * φέρουσαν, Κόρη, * ὁ Προφήτης πάλαι προεώραχε, * φαΐνον τοῖς ἐν σχότει χινδυνεύουσι, * Πανάμωμε, * τῆς ἀγνωσίας· * διὸ βοῶ σοι· * Φώτισόν με, δέομαι.

Κανών του Προδρόμου. 'Αχήχοα, Κύριε, * την αχοήν σου.

Γάτρευσον, Πρόδρομε, * την πληγωθείσαν ληστών έφόδοις, * ixετεύω σε, χαρδίαν μου * δραστηρίφ * θείας σου φαρμάχφ δεήσεως.

Κατάβαλε, Πρόδρομε, * την έτι ζώσαν έν τη ψυχη μου * άμαρτίαν, χαι άνάνευσιν * νῦν μοι δίδου * πρὸς τὰς ἡδονὰς ὀλισθαίνοντι.

Λιμήν ήμεν φανηθι * χειμαζομένοις ἐν τῷ πελαγει * τῷ τοῦ βίου, τὸ κλυδώνιον * μεταβάλλων * ὅλον εἰς γαλήνην, Πανόλβιε. Θεοτοχίον.

Μή χρίνης με, Κύριε, * χατά τα ἔργα μου, δυσωπῶ σε, * άλλα ίλεως μοι φάνηθι· * δυσωπεῖ σε * σὺν τῷ Βαπτιστῆ ή Τεχοῦσά σε.

TH TPITH DPOL.

'Ωδή ε'. 'Ο Είρμός.

Εἰς ἡΥησον κάμὲ * ἐν τοῖς προστάγμασι σου, * καὶ διδαξόν

με, Σωτήρ, * ποιείν τὸ θέλημά σου.

Τροπάρια.

Ιδού ό τὸ τάλαντόν σου χρύψας, Χριστὲ, * ὀχνηρὸς δοῦλός σου, * χαί σχολάσας πονηραζς * τῶν παθῶν ἐργασίαις * ἐγώ ὑπάρχω. διο * μή με είς πῦρ ἐχπέμψης.

Σὸς υἰὸς γενόμενος ἐν γάριτι, * εὕσπλαγγνε Κύριε, * ἐδουλώθην τῷ ἐχθρῷ, * χαὶ σοῦ ἀπεμαχρύνθην * ζήσας ἀσώτως· διὸ * έπιστρέψας με σώσον.

Μαρτυριχά.

Οι Μάρτυρες ίσταντο προ βήματος, * θώραχα πίστεως * περιφέροντες. διὸ * τοῖς βέλεσι τῆς πλάνης * τρῶσαι αὐτοὺς ὁ δεινός * ούχ ζσχυσε Βελίαρ.

Νεχρούμενοι σώμασιν οι Μάρτυρες * πάσας ένέχρωσαν * μεθοδείας τοῦ ἐχθροῦ, * xαὶ πρὸς ζωὴν ἀγήρω * μετέβησαν ἐν χαρᾶ, * στέφος λαβόντες δόξης.

OEOTOXION.

Πύλη άδιόδευτε, διάνοιζον * πύλας μοι, δέομαι, * μετανοίας άληθοῦς, * χαὶ δετξόν μοι τὴν τρίβον * τῆς σωτηρίας, Αγνή, * ή πάντων όδηγία.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ναὸς ἐγένου, * Μάχαρ, τῆς Τριάδος, * χαὶ ναῷ σου ἀγίφ * Νίδοὺ συνηθροισμένοι, * ἐν πίστει θερμῆ * δυσωποῦμέν σε, Πρόδρομε· ρύσαι ήμας * πειρασμών τε * χαι θλίψεων, Μαχάριε.

Ξενώσας πάσης * άρετῆς τὸν νοῦν μου, * σὲ τὸν ζένην τεμόντα * όδον έν βίω, Μάχαρ, * νῦν ἐχδυσωπώ· * τῷ τῶν ὅλων Θεώ με οίχείωσον, * βελτιών με * άρίσταις επιδόσεσιν.

Ο χαταδύσας * ταζ τοῦ Ιορδάνου * προχοαζς τοῦ ἐλέους * τὴν ἄβυσσον, Προφῆτα, * τὰς βρύσεις πολλὰς * τῶν Χαχῶν μου πρεσβείαις σου ξήρανον, * όχετούς μοι * δαχρύων παρεχόμενος.

Θεοτοχίον.

Πεποιχιλμένη * θείαις άγλαταις, * τον ώρατον έν χάλλει * έχύησας, Παρθένε. * αύτον ούν άει * έχδυσώπει σωθηναι ήμας έχ φθοράς, * τούς έν πίστει * χαι πόθω σε δοξάζοντας.

Qôr ç'. 'O Elopiós.

» Τη βόησα * έν όλη χαρδία μου * πρὸς τὸν οἰχτίρμονα Θεὸν, *

- » L xal ἐπήχουσέ μου * έξ "Αδου χατωτάτου, * xal ἀνήγαγεν
- » έχ φθορας * την ζωήν μου.

Τροπάρια.

Μή δείξης με * Δαιμόνων ἐπίχαρμα * ἐν τη ἡμέρα τη φριχτη * μη ἀχούσω τότε * φωνης παραπεμπούσης * εἰς τὸ πῦρ, Χριστὲ Ἱησοῦ, * τὸ της γεέννης.

'Εβύθισε * βυθφ παραπτώσεων * ο των διχαίων με έχθρος, * χαι των οικτιρμών σου * προστρέχω τφ πελάγει * 'Ιησοῦ, προς δρμον ζωῆς * νῦν ἰθυνόν με.

Μαρτυριχά.

Πόνων πολλών * ἀρότριμ νεώσαντες * ψυχης την αὐλαχα, Σοφοί, * τι ἐνθέιμ σπόριμ * της πίστεως πολύχουν * μαρτυρίου στάχυν σαφώς * νῦν γεωργείτε.

Τοῖς τραύμασι * χατετραυματίσατε * τὸν τραυματίσαντα ὑμαζ, * εὐσεβεῖς 'Οπλῖται' * διὸ μετατεθέντες * πρὸς ζωὴν, τὰ πάθη βροτῶν * χαὶ νῦν ἰᾶσθε.

Θεοτοχίον.

Ναὸς Θεοῦ * ἐδείχθης, Πανάμωμε, * ἐν ῷ οἰxήσας ᾿Ιησοῦς * τὴν βροτῶν οὐσίαν * ἐθέωσε, ποιήσας * τοὺς πιστοὺς ναοὺς ἑαυτῷ^{*} παραδόξως.

Κανών τοῦ Προδρόμου.

Αβυσσος * έσχάτη άμαρτημάτων.

Ράδαμνος, * Προφήτα, ρίζης αχάρπου έβλάστησας, * χαι χαρδίας στειρευούσας πάσης * θεογνωσίας έγχάρπους * είς αίνεσιν απέδειξας.

Σύντριψον * έν τάχει τὸν πονηρὸν ἐν ποσιν ἡμῶν, * και κατεύθυνον ἡμῶν τοὺς πόδας * τοὺς νοητοὺς εἰς εἰρήνης * ὀδὸν ταῖς προστασίαις σου, Πρόδρομε.

Τείχισον, * Προφήτα δικαιοσύνης, την ποίμνην σου, * ἐκλυτρούμενος ήμας παντοίας * ἐπιβουλής τῶν Δαιμόνων * καὶ τῆς αἰωνιζούσης κολάσεως. Θεοτοκίον.

"Υμνον σοι, * Παρθένε, εὐχαριστίας προσάγομεν, * διὰ σοῦ, 'Αγνὴ, οἱ σεσωσμένοι * ἐχ τῆς ἀρχαίας χατάρας, * χαὶ πᾶσαν εὐλογίαν χαρπούμενοι.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Ττμάρτομεν, * ήνομήσαμεν, * ήδιχήσαμεν ένώπιόν σου, * οὐ-

» Πδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ * ἐποιήσαμεν χαθώς ἐνετείλω ἡμῖν· *

» άλλὰ μὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός. Τροπάρια.

'Αποσχοπώ * είς τὸ ἔλεος * σοῦ τὸ ἄμετρον, ἄμετρα πταίσας· * οἶδά σου τὴν συμπάθειαν, οἶδα * τὸ μαχρόθυμον χαὶ τὸ ἀνεξίχαχον· * μετανοίας μοι δώρησαι, Οἰχτίρμον, * χαρποὺς, χαὶ σῶσόν με.

тң трітң проі.

Ιάτρευσον * τῆς χαρδίας μου * τὰ ἀνίατα πάθη, Οἰχτίρμον· * δίδου ἀποχοπὴν τῶν χρεῶν μου, * τὸ βαρύτατον φορτίον ἐλάφρυνον, * ίνα ἐν χατανύξει σε δοξάζω, * τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Μαρτυριχά.

Στρεβλούμενοι, * συγχοπτόμενοι, * δαπανώμενοι πυρι ἐνύλω, * λέουσιν ἐχδιδόμενοι βρώμα, * χαι τεινόμενοι τροχοΐς οὐχ ἡρνήσαντο * σἑ, τὸν ζῶντα Θεὸν ἡμῶν, οἱ θεῖοι * χαι ἰεροι ᾿Αθληταί.

Μερίζεσθε * ἐχ τοῦ σώματος, * ἀλλ' ἀμέριστοι Θεοῦ ὀρασθε, * Μάρτυρες, δι' ἐνώσεως θείας * τοῦ ἐνώσαντος ἐαυτὸν ἀὀρεύστως ἡμῖν· * ὃν ἀεὶ δυσωπήσατε σωθῆνα: * πάσης ἀνάγχης ἡμᾶς.

Θεοτοχίον.

'Εβλάστησας * άνευ σπέρματος, * ὃν ἐγέννησε Πατὴρ ἀρρεύστως· * ἔμεινας μετὰ τόχον παρθένος * ὡς πρὸ τοῦ τόχου· διὸ μεμαχάρισαι * καὶ δεδόξασαι, ᾿Αχραντε, ἀπαύστως * ὡς Μήτηρ οὖσα Θεοῦ.

Κανών του Προδρόμου. Οι Πατδες έν Βαβυλώνι.

Φυνή τοῦ Λόγου ὑπάρχων, * νῦν τὰς φωνὰς ἡμῶν πρόσδεξαι, * ΦΒαπτιστὰ, χαὶ παθῶν * χαὶ χινδύνων, χαὶ πολλῶν περιστάσεων, * χαὶ αἰωνίου λύτρωσαι * τὸν λαόν σου χολάσεως.

Χειρί δειχνύεις, Προφήτα, * 'Αμνόν Θεοῦ Κόσμου αίροντα * άμαρτίας ἀεί· * ὅν δυσώπει ἀφαιρεῖν μου τὰ πταίσματα, * τὰ χαλεπὰ χαὶ χρόνια, * χαὶ ζωῆς ἀξιῶσαί με.

Ψυχή μου, σπεῦσον χαὶ χράξον, * τὸν σχοτασμὸν χαταλείψασα * τῶν ἀλόγων παθῶν· * Οἴχτειρόν με, ᾿Ιησοῦ, παραχλήσεσι * τοῦ Βαπτιστοῦ, χαὶ ῥῦσαί με * τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Θεοτοχίον.

'Ω παρειστήχεισαν τρόμφ * τὰ ἐπουράνια Τάγματα, * τοῦτον τίχτεις, 'Αγνή, * ἐνωθέντα τοῖς βροτοῖς ἀγαθότητι· * ὅν ἐχτενῶς ἰχέτευε * οἰχτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

» Στρατιαί * ούρανών δοξάζουσι, * χαι φρίττει τὰ Χερου-

• Uβiμ * xai τὰ Σεραφiμ, * πᾶσα πνοή xai Κτίσις, * ὑμνείτε,
 • εὐλογεῖτε * xai ὑπερυψοῦτε * εἰς πἀντας τοὺς aἰῶνaς.

Τροπάρια.

'Αποσχοπώ * είς τὸ μέγα ἔλεος * τῶν οἰχτιρμῶν σου, Χριστὲ, * ὥσπερ ὁ Δαυίδ, * πταίσας ὑπὲρ ἐχεῖνον, * χαὶ χράζω σὺν ἐχείνω· * Μόνε 'Ελεήμον, * ἐλέησόν με διὰ τάχους.

Τέλος χρηστὸν * γενέσθαι μοι εὔχομαι, * καὶ θέσθαι ταῖς πονηραῖς * πράξεσι ποτε * τέλος οὐ προθυμοῦμαι, * πεπωρωμένην ἔχων * τὴν ἐμὴν καρδίαν· * οἰκτείρησόν με, Θεοῦ Λόγε. Μαρτυρικά.

'Ως ἐχλεχτὰ * χαὶ ἄμωμα θύματα, * τυθέντι ὑπὲρ ὑμῶν * τῷ μονογενεῖ * Λόγῷ ἐθελουσίως * προσήχθητε, θυσίας * πάσας χαταργοῦντες * τὰς τῶν Δαιμόνων, 'Αθλοφόροι.

Νευρών τομας, * οδόντων εχρίζωσιν, * αφαίρεσίν τε χειρών, * ξέσεις τε μελών, * πασαν ποινήν τε αλλην * ήνέγχατε γενναίως, * Μάρτυρες, ύμνοῦντες * Χριστον τον μόνον αθλοθέτην.

Θεοτοχίον.

Νέον ήμτν * βρέφος ἀπεχύησας, * τὸν Παλαιὸν ήμερῶν, * νέας ἐπὶ γῆς * τρίβους ὑποδειχνύντα, * χαὶ τὴν παλαιωθετσαν * φύσιν χαινουργοῦντα, * 'Ανύμφευτε εὐλογημένη.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Νόμων πατρώων.

ΈΓαι τον Λόγον * βαπτιζόμενον * περιστεραζ έν είδει * Πνεύμα το άγιον * έθεασω χατερχόμενον, * χαι φωνής έπαχουσαι * χατηξιώθης, * Μάχαρ, του Πατρός· Οὐτός ἐστιν * ὁ Υἰός μου ὁ σύνθρονος, * ῷ μέλπει πασα Κτίσις· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * χαι ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πυρί, Προφήτα, * σῶν δεήσεων * τὰ φρυγανώδη πάθη * τῆς διανοίας μου * χαταφλέξας, ἐσβεσμένον μου * τὸν λύχνον τῆς χαρδίας * ἀναψον πάλιν, * ὅπως τηλαυγῶς χατανοῶν, * ἀναμέλπω τοῦ Κτίσαντος * τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων. * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο χαταχρύψας * δοῦλος τάλαντον, * ὅπερ εἰς ἐργασίαν * ἐχ Θεοῦ εἰληφα, * ἐγὼ πέφυχα ὁ ἄθλιος· * χαὶ τί ποιήσω, ὅταν * εἰς χρίσιν ἕλθη, * ἐχάστου τὸ ἔργον ἐχζητῶν; * Πρόφθασον τοίνυν, Προφῆτα, * χραυγάζοντά με πίστει· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Συντήρησόν μου * την διάνοιαν * ἐν ταπεινώσει, Κόρη * Θεοχαρίτωτε, * ή τῷ τόχφ σου συντρίψασα * ἐπάρσεις τῶν Δαιμόνων· * χαὶ ὑψωσόν με * ἀπὸ τῆς χοπρίας τῶν παθῶν, * χαὶ πεινῶντα τὴν χάριν σου * χόρεσον μελφδοῦντα· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδή θ΄. Ο Ειρμός.

🔹 🛦 σπόρου συλλήψεως * ο τόχος ἀνερμήνευτος, * Μητρος ἀνάν-

• Α δρου * ἄφθορος ή χύησις· * Θεοῦ γὰρ ή γέννησις * χαινοποιετ

» τὰς φύσεις· * διό σε πᾶσαι αι γενεαι * ὡς θεόνυμφον Μητέρα *

» ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

'Ιησοῦ φιλάνθρωπε, * ὁ μόνος τὴν ἀσθένειαν * ἡμῶν γινώσχων· *

ТН ТРІТН ПРОІ.

ταύτην γὰρ ἐφόρεσας, * δι' οἶχτον βουλόμενος * αὐτὴν ἀποχαθάραι· * διὸ τοὺς σπίλους τοὺς πονηροὺς * χαὶ τὰ ἕλχη τῶν παθῶν μου * ἀποχάθαρον, χαὶ σῶσόν με.

'Ως Πόρνη τὰ δάχρυα * προσφέρω σοι, Φιλάνθρωπε· * ὡς ὁ Τελώνης * στενάζων χραυγάζω σοι· * Ἱλάσθητι, σῶσόν με· * ὡσπερ ἡ Χαναναία, * Ἐλέησόν με, ἐχβοῶ· * ὡς τὸν Πέτρον μεταγνόντα * συγχωρήσεως ἀξίωσον.

Μαρτυρικά.

Σαρχί συμπλεχόμενοι * ἀσάρχφ χοσμοχράτορι, * πυγμαζς τῶν ἄθλων * τοῦτον χατεβάλετε, * χαι νίχης τὸν στέφανον * ἐδέξασθε ἀξίως· * διὸ πρεσβεύσατε ἐχτενῶς * ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν πίστει * εὐφημούντων ὑμᾶς, ^{*}Αγιοι.

΄ Ηγίασας, Κύριε, * την γην άγίοις αίμασι * τῶν σῶν ΄Αγίων, * xal τούτων, Πανάγιε, * τὰ πνεύματα πνεύμασι * Δυνάμεων άγίων * συνάπτεις, πάντοτε δι αὐτῶν * ἀγιάζων τοὺς ἐν πίστει * ἀληθεῖ σε ἀγιάζοντας.

Θεοτοχίον.

Φωνήν σοι προσάγομεν * τὴν τοῦ ἀγγέλου, Πάναγνε * εὐλογημένη· * Χαῖρε, ἡ χωρήσασα * Θεὸν τὸν ἀχώρητον· * χαῖρε, χατάρας λύσις, * χαὶ εὐλογίας εἰσαγωγή· * χαῖρε, μόνη Παραδείσου * ἡ τὴν θύραν ἀνεώξασα.

Κανών του Προδρόμου. Ξενίας δεσποτικής.

' Κατρευσον μου τον νοῦν * φιληδονίαις τοῦ βίου * δεινῶς τραυμα-Τισθέντα, * καὶ παῦσον τὸ σφοδρῶς * συνταράσσον με κλυδώνιον· * καὶ δεῖξίν μοι τῆς μετανοίας * τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας,* ' Κυρίου Πρόδρομε.

Οράθης μίσον έστὼς * τῆς Παλαιάς τε και Νέας· * τὴν μὲν, Προφῆτα, παίων, * τῆς δὲ τὸ φῶς δηλῶν· * ὃ πορεύεσθαι εὐόδωσον * ἡμᾶς ἐν συνειδότι θείφ, * ὅπως σκότους ῥυσθῶμεν * διαιωνίζοντος.

Συνήφθης ταϊς Στρατιαϊς * ταϊς οὐρανίαις, Θεόφρον· * μεθ ών Χριστὸν δυσώπει, * τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμᾶς * διασώζεσθαι τιμῶντάς σε * ἐν σεπτῷ σου τούτῷ οἴχῷ, * Βαπτιστὰ Ἰωάννη, * Κυρίου Πρόδρομε.

Ημέρα πλήρης θυμου, * ήμέρα σχότους υπάρχει, * τοτς ἕργα σχουσι σχότους * ή δίχη ή φριχτή. * Βαπτιστα Χριστου χαι Πρόδρομε, * ίχεσίαις σου τότε ρύσαι * χαταχρίσεως πάσης * τούς σε γεραίροντας. Θεοτοχίον.

Φανεϊσα τῶν Χερουβὶμ * ἀγιωτέρα, Παρθένε, * ὡς τὸν Θεὸν τεχοῦσα * τὸν ὑπεράγιον, * πάντας ἡμᾶς χαθαγίασον * τοὺς ἐν φωναῖς ἀγίαις πίστει * ἐν νυχτὶ χαὶ ἡμέρα * σὲ ἀγιάζοντας.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

'Απόστιχα τῶν Αίνων, Κατανυχτιχά.

Τὰ τῆς χαρδίας μου τραύματα * ἐχ πολλῶν ἀμαρτημάτων * φυέντα μοι ἰάτρευσον, Σωτήρ, * ὁ τῶν ψυχῶν χαὶ σωμάτων ἰατρὸς, * χαὶ παρέχων τοῖς αἰτοῦσι * πταισμάτων τὴν συγχώρησιν ἀεί· * παράσχου μοι δάχρυα μετανοίας, * διδούς μοι τὴν λύσιν τῶν ἐγχλημάτων, * Κύριε, χαὶ ἐλέησόν με.

Γυμνόν με εύρών * τῶν ἀρετῶν ὁ ἐχθρὸς, * τῷ βέλει τῆς ἀμαρτίας ἔτρωσεν· * ἀλλὰ σὺ, ὡς ἰατρὸς * ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, * τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, * Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. Μαρτυρικόν.

Κύριε, εἰ μὴ τοὺς ἀγίους σου * εἰχομεν πρεσβευτὰς, * xal τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, * πῶς ἂν ἐτολμῶμεν, Σωτὴρ, ὑμνῆσαί σε, * ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως ἘΑγγελοι; * Καρδιογνῶστα, * φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Ούδεις προστρέχων έπι σε * χατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐχπορεύεται, * ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόχε· * ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, * χαὶ λαμβάνει τὸ δώρημα * πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

· ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Μ βασιλεία σου, * ό Θεός ό Σωτήρ μου, * όταν ελθης * έν τη Βασιλεία σου, * χαι δώρησαί μοι * πταισμάτων συγχώρησιν.

Ο τοῦ Πέτρου * προσδεξάμενος θρηνον, * πρόσδεξαί μου, * Χριστὲ, τὴν μετάνοιαν, * χαὶ σωζομένων * τῃ τάξει με σύνταξον.

Ο χηρύξας * την μετάνοιαν ἀνθρώποις, * τοῦ Κυρίου * Βαπτιστὰ χαὶ Πρόδρομε, * μετανοείν με * ἐχ ψυχῆς ἰχέτευε.

Μαρτυριχόν.

Τριχυμίας * ένεγχόντες παθημάτων, * Αθλοφόροι, * βρατών τα παθήματα * νῦν ἐξιασθε· * ὅθεν μαχαρίζεσθε.

Δόξα.

Ο Προφήταις * δοξαζόμενος Θεός μου, * ο έν Τριάδι * άπλη άσυγχύτω τε, * ταΐς τοῦ Προδρόμου * σῶσον ἱκεσίαις. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Προστασία * τῶν ἐν θλίψεσι βεβαία, * πρόστηθί μοι * τοῦ βίου τοῖς πάθεσι * προσομιλοῦντι, * xaì σῶσόν με, δέομαι.

Paracleticus.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτιχά. Ἡχος πλ. β΄. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ο Θεός, ό θέλων * σωθηναι πάντας, * ἐπίβλεψον, ίδε * την προσευχήν μου, * χαι μή μου τα δάχρυα * ώς ματαια ἀπώση· * τίς γαρ * προσηλθέ σοι προσπίπτων, * χαι εύθὺς οὐχ ἐσώθη; * τίς δὲ * ἐβόησε θερμῶς σοι, * χαι εὐθὺς οὐχ ἡχούσθη; * χαι γαρ, Δέσποτα, ταχὺς εὐρίσχη * εἰς σωτηρίαν πᾶσι τοῖς αἰτοῦσί σε, Κύριε, * διὰ τὸ μέγα σου ἕλεος.

Τον ταϊς ἀμαρτίαις * καταπτωθέντα, * καὶ φιληδονίαις * καταρραγέντα * ἀνάστησον, Εὐσπλαγχνε, * τῆ σῆ φιλανθρωπία· * μή με * ἐπίχαρμα Δαιμόνων * συγχωρήσης γενέσθαι· * μηδὲ * ἀνάξιον ἐάσης * τῶν φρικτῶν μυστηρίων· * ἀλλὰ πρόσδεξαι ὡς ἐλεήμων * πρὸ τῆς ἐξόδου στεναγμούς μου καὶ δάκρυα, * καὶ τῶν παθῶν με ἀπάλλαξον.

Θρήνησον, ψυχή μου * πρὸ τῆς ἐξόδου, * πρόσπεσον τῷ Κτίστη * ἐν μετανοία, * δάχρυα προσάγαγε * ἐξ ὅλης τῆς χαρδίας, * χράξον * Χριστῷ ἐν χατανύξει· * 'Ημάρτηχά σοι, Λόγε, * δέξαι * πολλὰ ἡμαρτηχότα, * μή με ἀποβδελύξη, * μὴ παρόψη με, Διχαιοχρῖτα, * μηδὲ εἰς πῦρ με ἀποπέμψης, Μαχρόθυμε, * διὰ τὸ μέγα σου ἕλεος.

Ετερα της Θεοτόχου. Ολην αποθέμενοι.

Ο γάμος ηὐτρέπισται * τοῦ οὐρανίου Νυμφίου, * οἱ χήρυχες χράζουσι, * τί βραδύνεις, μέλαινα * ἐχουσίως ψυχή; * ῥυπαρὰ πάντα σου * ἀληθῶς ὑπάρχει * ἀσελγείαις τὰ ἰμάτια, * χαὶ πῶς, ταλαίπωρε, * μέλλεις εἰσελθείν; δεῦρο πρόσπεσον * πρὸ τέλους, ἐχ χαρδίας σου * τῆ 'Αειπαρθένω χραυγάζουσα· * 'Γσσώπω πρεσβείας * ῥαντίσασα χαθάρισον, 'Αγνή, χαὶ τοῦ νυμφῶνος ἀξίωσον, * ὅπως μεγαλύνω σε.

Νοὸς καθαρότητι * ὁ Ἡσαίας, Παρθένε, * πόἰρωθεν προέφησε * Ποιητὴν τῆς κτίσεως * τεξομένην σε, * ὡ σεμνὴ Πάναγνε· * σὐ γὰρ ὡφθης μόνη * ἐξ αἰῶνος παναμώμητος· * διό σου δέομαι, * τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου * καθάρισον, και λάμψεως * θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, * Κόρη, τοῦ Γίοῦ σου, * και στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, * ὅταν καθίση, ὡς γέγραπται, * κρίναι Κόσμον ἅπαντα.

Η Πόρνη χενώσασα * μύρου ἀλάβαστρον πάλαι * τοῖς ποσί σου, Δέσποτα, * πάντων ἠλευθέρωται, * ὦνπερ ἔπραξεν· * ό Δηστής μόνον σού * μνημονεύσας ώφθη, * χαὶ εὐθέως εἰς Παράδεισον * αὐτὸν εἰσήγαγες·.* ἐγὼ δὲ τί πράξω ὁ ἄθλιος; * οὐ μύρον, οὐ χατάνυξιν * ἔχω· δωρεάν με ἐλέησον, * οἴχτειρόν με, Λόγε· * ἡ ἄχραντός σου Μήτηρ δυσωπεϊ, * ἢν ἐδωρήσω τῷ Κόσμῳ σου * μέγα χαταφύγιον.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Κρίσιν 'Ισραήλ χριταὶ * θανατηφόρον χριθηναι * σὲ, Υἰὲ, χατέχριναν, * ὡς χριτόν σε στήσαντες * ἐπὶ βήματος, * τὸν νεχροὺς χρίνοντα * χαὶ τοὺς ζῶντας, Σῶτερ, * χαὶ Πιλάτῷ παριστῶσί σε, * χαὶ χαταχρίνουσι * πρὸ τῆς δίχης φεῦ! οἱ παράνομοι· * χαὶ βλέπουσα τιτρώσχομαι, * χαὶ συγχαταχρίνομαι, Κύριε· * ὅθεν χαὶ προχρίνω * θανεῖν ἤπερ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς, * ἡ Θεοτόχος ἐχραύγαζε, * μόνε Πολυέλεε.

'Απόστιχα Σταυρώσιμα. Προσόμοια β'.

Ο Σταυρός σου, Κύριε, * ζωή χαι ἀντίληψις * ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· * χαι ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, * σὲ τὸν σταυρωθέντα * σαρχι Θεὸν ήμῶν ὑμνοῦμεν· * ἐλέησον ήμᾶς.

Ο Σταυρός σου, Κύριε, * Παράδεισον ήνοιξε * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· * xai ἐx φθορᾶς λυτρωθέντες, * σὲ τὸν σταυρωθέντα * σαρχί Θεὸν ὑμνοῦμεν· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυριχόν.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες * xαὶ οὐρανοπολίται * ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες * πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν· * πρεσβείαις, Κύριε, * xαὶ εὐχαῖς αὐτῶν, * πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Δόξα... και νών. Σταυροθεοτοχίον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, * Χριστέ, ή σε χυήσασα * ἀνεβόα· * Τι τὸ ξένον, ὅ ὁρῶ, * μυστήριον, Υιέ μου; * πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσχεις * σαρχί * χρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

EIT TON OPOPON.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. [°]Ηχος πλ. β΄.

Μόνον ἐπάγη * τὸ ξύλον, Χριστὲ, τοῦ Σταυροῦ σου, * τὰ θεμέ-Μλια ἐσαλεύθησαν * τοῦ θανάτου, Κύριε· * ὄν γὰρ κατέπιε πόθφ ὁ ^{*}Αδης, * ἀπέλυσε τρόμφ. * Ἐδειξας ἡμίν τὸ σωτήριόν σου, ^{*}Αγιε, * καὶ δοξολογοῦμέν σε, * Υἰὲ Θεοῦ· ἐλέησον ἡμᾶς.

ТН ТЕТАРТН ПРОІ.

Κύριε, * χατέχρινάν σε Ιουδαΐοι θανάτω * τὴν ζωὴν τῷ ἀπάντων * οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῷ πεζεύσαντες * σταυρῷ σε προσήλωσαν * χαὶ οἱ ἐχ πέτρας μέλι θηλάσαντες * χολήν σοι προσήνεγχαν * ἀλλ' ἐχών ὑπέμεινας, * ἕνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης * τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. * Χριστὲ ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

"Η σε χυήσασα, Χριστὲ, * ἀειπάρθενος Κόρη * ἐν τῷ σταυρῷ σε δἰ ἡμᾶς * ὑψωθέντα ὀρῶσα, * ἐτέτρωτο λύπης ῥομφαία τὴν ψυχὴν, * χαὶ ἔχλαιε θρηνῷδοῦσα μητριχῶς. * Αὐτῆς ταῖς παραχλήσεσιν * ἐλέησον ἡμᾶς, * Κύριε τοῦ ἐλέους.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα.

Σήμερον τὸ προφητιχὸν * πεπλήρωται λόγιον· * ἰδοὺ γἀρ προσχυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, * οὐ ἔστησαν οἰ πόδες σου, Κύριε· * χαὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, * τῶν ἐξ ἀμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν * πρεσβείαις τῆς Θεοτόχου, * μόνε Φιλάνθρωπε.

Ο Σταυρός σου, Κύριε, ήγίασται· * ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα * τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἀμαρτίαις· * δἰ αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Έλπις τοῦ χόσμου ἀγαθή.

Έν ξύλφ βλέπουσα νεχρὸν * χρεμάμενον ἡ Παρθένος * Θεὸν, ὅν ἔτεχε σαρχὶ, * θρηνφδοῦσα ἐβόα· * Τὴν ἄφατον μαχροθυμίαν σου, Υἰἐ, * ἐχπλήττομαι· πῶς ὡς χατάχριτον σταυρῷ * προσήλωσαν οἱ ἄνομοι * τὸν δίχαιον Κριτὴν, * χαὶ μόνον σε Δεσπότην.

Μετά τήν γ΄. Στιχολογίαν, έτερα.

' Έλπις τοῦ χόσμου ἀγαθή.

Τὸ ξύλον ἦνεγχε φθορὰν * ἐν Ἐδὲμ τῷ Γενάρχῃ· * Σταυροῦ δὲ ξύλον τὴν ζωὴν * ἦνθησεν ἐν Κρανίω· * πεπάτηται χαὶ γὰρ χαχία τοῦ ἐχθροῦ· * ἐλέηται τῇ προσηλώσει τοῦ Χριστοῦ, * χαὶ εὐρε τὸν Παράδεισον * χραυγάζων ὁ ᾿Αδάμ· * ˁΩ ξύλον εὐλογημένον! Μαρτυριχόν.

Αθλητικόν άγῶνα * ὑπομείναντες οἱ "Αγιοι, * καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης * παρὰ σοῦ κομισάμενοι, * κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, * ἐδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας· * δἰ αὐτῶν, ὁ Θεὸς, δυσωπούμενος, * δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Θεοτόχε Παρθένε, * ixέτευε τὸν Υἰόν σου, * τὸν ἐχουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, * χαὶ τὸν Κόσμον ἐχ πλάνης ἐλευθερώσαντα, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Κανών Σταυρώσιμος, οὐ ή Αχροστιχίς Σώζεις με, Σῶτερ, προσπαγεἰς ἐπὶ ζύλου. Ιωσήφ.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. β'. Ο Εἰρμός.

* Ως ἐν ἡπείρϣ πεζεύσας * ό Ισραήλ * ἐν ἀβύσσω ἰχνεσι, * • Ωτὸν διώχτην Φαραώ * χαθορῶν ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινίχιον • ὦδήν * ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Σύ τας παλάμας άπλώσας * ἐπὶ σταυροῦ, * ἡγχαλίσω, Δέσποτα, * ἀπωσθέντας τοὺς βροτοὺς, * χαὶ τῷ σῷ προσήγαγες Πατρὶ, * ὡς Υἰὸς ἀγαπητὸς * χαὶ ὁμοούσιος.

"Ωσπερ άμνος άνηρτήθης * έπι σταυροῦ, * τὸ σὸν, Λόγε, πρόβατον * ἐχζητῶν τὸ πλανηθὲν, * χαι εύρὼν συνέταξας αὐτὸ * ἀπλανέσιν, Ίησοῦ· * δόξα τῷ χράτει σου.

Μαρτυρικά.

Ζωήν ποθούντες την άνω, * οι εύχλεεις * 'Δθλοφόροι Μάρτυρες * ένεχρώθησαν έν γη, * ύποστάντες βάσανα πολλά * χαι ποιχίλους πειρασμούς * οι άξιάγαστοι.

Έπι βημάτων άδιχων * διὰ Χριστὸν * τὸν ἐν πᾶσι δίχαιον * παρεστῶτες, `Αθληται, * χρίσιν πᾶσαν ἄδιχον ὑμεζς * διχαιοῦσαν ἐν Θεφ * χαθυπεμείνατε.

Σταυροθεοτοχίον.

Ινα ἀπάθειαν πασι * τοῖς ἐξ ἀΑδὰμ * προξενήσης, Δέσποτα, * πάθος φέρεις ἐν σταυρῷ, * και ἀρῶσα σείεται ἡ γῆ· * θρηνωδοῦσα μητρικῶς * ἐβόας, Δέσποινα.

Κανών της Υπεραγίας Θεοτόχου, ού ή Αχροστιχίς.

Έκτον προσάξω τη Θεητόχω μέλος. 'Ιωσήφ.

Είρμος ό αύτός.

Έχα πονηράς συμβουλίας * τοῦ δυσμενοῦς * ή Προμήτωρ θάνα-Έτον * ἐπεισῆζεν· ἀλλ' αὐτὴ * τὴν Ζωὴν χυήσασα, Αγνὴ, * νεχρωθέντας τῆ φθορῷ * ἡμᾶς ἐζώωσας.

Καὶ λογισμοῖς ὀλισθαίνων, * xaì μολυσμοῖς * σαρχιχοῖς σπιλούμενος, * ἐπὶ σὲ, τὴν χαθαρὰν * ἀληθῶς χαὶ ἄσπιλον 'Αγνὴν, * χαταφεύγω· Βοηθὸς * γενοῦ τῷ δούλφ σου.

Τὰ τῆς χαρδίας μου πάθη * τὰ χαλεπὰ, * Θεοτόχε, ἰασαι· * τῶν ἀστάτων λογισμῶν * τὸ δεινὸν χλυδώνιον τῆ σῆ * μεσιτεία πρὸς Θεὸν * χόπασον, Δέσποινα.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

· Λύχ ἔστιν άγιος ώς σύ, * Κύριε, ο Θεός μου, * ο ύψώσας

» Utò xépaç * τῶν πιστῶν σου, 'Αγαθè, * xai στερεώσας αὐ-

τούς * έν τη πέτρα * της ομολογίας σου.

Τροπάρια.

Σταυρός ἐπήγνυτο ἐν Υῆ, * xai xaτέστραπτο πλάνη, * xai ἐσείετο Κτίσις, * xai xapδίαι τῶν βροτῶν,* σεσαλευμέναι ἐχθροῦ * ἐπηρεία, * πίστιν ὑπεδέχοντο.

Μανεις ὁ ἄδιχος λαὸς * σὲ τὸν Δίχαιον μόνον * χαταχρίνει θανάτψ * διχαιοῦντα τοὺς βροτοὺς, * χαὶ ἐξ ἀδίχου χειρὸς * τοῦ δολίου * τούτους ἐξαιρούμενον. Μαρτυριχά.

Έχινει πασαν έαυτοῦ * τὴν χαχίαν ὁ πλάνος * τοῖς Αγίοις παλαίων, * ἀλλ' ἡττᾶτο χαθορῶν * ἀταπεινώτους αὐτοὺς, * χαὶ τῆς θείας * χοινωνοὺς λαμπρότητος.

Σωμάτων ώρα ταϊς σφοδραϊς * ήλλοιοῦτο αἰχίαις, * ἀλλ ἐπέλαμπε μαλλον * ή φαιδρότης τῆς ψυχῆς * τῶν 'Αθλοφόρων Χριστοῦ, * ἐνεργεία * τοῦ ἀγίου Πνεύματος.

Σταυροθεοτοχίον.

'Ωραΐον κάλλει σε, Υιέ, * ὑπέρ πάντας ἀνθρώπους * ἐν τῷ τίκτειν ἐπέγνων· * καὶ πῶς σταυρούμενος νῦν,* κάλλος οὐκ ἔχεις, Χριστέ; * ἡ Παρθένος * ἕλεγε δακρύουσα.

Κανών της Θεοτόχου. Είρμος ο αύτος.

Ο μόνος φύσει συμπαθής, * ό τὸ αἰμά σου, Λόγε, * διὰ σπλάγχνα Ο ἐλέους * δι' ἐμὲ ἐπὶ σταυροῦ * χενώσας, διὰ τῆς σὲ * χυησάσης * οἰχτειρον χαὶ σῶσόν με.

Ναὸς γενόμενος Θεοῦ * τῆ θεογενεσία, * ἐχουσίως εἰς πάθη * ώλίσθησα χαλεπά· * διό σε, Θεοῦ ναὲ, * ἰχετεύω· * Δέσποινα, βοήθει μοι.

Παστὰς Κυρίου ἐχλεχτὴ, * οὐρανίου παστάδος * ποίησον χληρονόμον * τὸν τῆ θεία σχέπῃ σου * ὡς ἐν παστάδι σεπτῆ * χαθ' ἐχάστην * πόθω σε γεγαίροντα.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

» γριστός μου δύναμις, * Θεός xal Κύριος· * ή σεπτή Έχχλη-

Λσία * θεοπρεπώς * μέλπει άναχράζουσα * έχ διανοίας χαθα-

» ραζ, * έν Κυρίφ έορταζουσα.

Τροπάρια.

Ταθέντα ξύλφ σε * ἀρῶν ὁ "Ηλιος, * ἐμελαίνετο φόβφ, * xal σχοτασμὸν * πλάσμα ἀπεδύετο, * xal ἐδεσμεῖτο ὁ ἐχθρὸς, * xal ἡ πλάνη διελύετο.

'Εδέσμει χετράς σου * λαὸς παράνομος, * xai δεσμῶται ἀλύτων,*Σῶτερ, δεσμῶν * πάντες ἀπελύοντο, * "Ηλιε ἄδυτε, Χριστέ· * · πασα Κτίσις δὲ ἀνύμνει σε.

Μαρτυρικά.

'Ροαίς έπνίξατε * αιμάτων, Μάρτυρες, * Φαραώ τον διώκτην *

φρενοβλαβῶς, * ἄμετρα χαυχώμενον, * χαὶ πρὸς τὴν γῆν τὴν νοητὴν * ἀγαλλόμενοι μετέβητε.

Πτεροίς τοῦ Πνεύματος * ὑπεριπτάμενοι * τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων, * οἱ ἀΑθληταὶ * χαίροντες ἀνέδραμον * ἔνθα τὸ πρῶτον ἀΑγαθὸν * xαὶ ζωὴ xαὶ φῶς ἀνέσπερον.

Σταυροθεοτοχίον.

Ρομφαία τέτρωσαι * τοῦ πάθους, Δέσποινα, * τοῦ ἐχ.σοῦ σαρχωθέντος, * ὅτε αὐτὸν * ἔβλεψας σταυρούμενον, * χαὶ λόγχῃ ἄχραντον πλευρὰν * δί ήμᾶς ἐξορυττόμενον.

Κανών της Θεοτόχου. Είρμος ο αυτός.

Ρ ανίσιν, ^{*}Αχραντε, * πλευράς τοῦ Τόχου σου, * τῶν παθῶν μου τὸν ῥύπον * χαὶ τοὺς δεινοὺς * σπίλους τῆς χαρδίας μου * ἐναποχάθαρον, 'Αγνὴ, * χαὶ φωτί σου χαταλάμπρυνον.

'Οδός εύθετά μοι, * όδός είσάγουσα * σωτηρίας πρός τρίβους, * ή την όδόν * τέξασα, γενήθητι * ἀποπλανήσει πονηρῷ * χαθ' ἐχάστην όλισθαίνοντι.

Σταγόνα čμβρισον * έν τη χαρδία μου * χατανύξεως, Κόρη, * ή την πηγήν * της ζωής χυήσασα, * τας διεχχύσεις τῶν ἐμῶν * παθημάτων ἀναστέλλουσα.

Αγία Δέσποινα, * τὸν ὑπεράγιον * ἡ κυήσασα Δόγον, * ἀγιασμὸν * τῆ ψυχῆ μου δώρησαι, * καὶ τρικυμίας πειρασμῶν * τὴν ζωήν μου ἐλευθέρωσον.

Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» την φ θείφ φέγγει σου, 'Αγαθέ, * τάς των όρθριζόντων σοι ψυ-

Ι χάς * πόθφ χαταύγασον, δέομαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε Θεοῦ,

» τὸν ὄντως Θεὸν * ἐχ ζόφου τῶν πταισμάτων * ἀναχαλούμενον.

Τροπάρια.

Ο περιβάλλων τὸν οὐρανὸν * νέφεσι, Χριστὲ, ἐπὶ σταυροῦ * γυμνὸς ἐπάγης θελήματι, * γύμνωσιν χαχίας προσαπεχδύων με, * χαὶ στολαζς ἀφθαρσίας * φαιδρύνων, Δέσποτα.

Σταυρῷ ἐτάθη ἡ ἀληθὴς * ἀμπελος, Χριστὸς ὁ φυτουργὸς, * xαὶ γλυχασμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * γλεῦχος ἀποστάζων, τὴν μέθην ἁπασαν * τῆς πλάνης ἀναστέλλων * τοῦ πολεμήτορος.

Μαρτυρικά.

Πεποιχιλμένοι τοῖς ἰεροῖς * στίγμασι Χριστοῦ οἰ 'Αθληταὶ, * xαὶ τοῖς στεφάνοις χοσμούμενοι, * τῷ σαρχὶ παθόντι Θεῷ παρίστανται, * ἡμῖν ἀμαρτημάτων * λύσιν αἰτούμενοι.

'Αποσχοποῦντες πρὸς τὴν ἐχεῖ * δόξαν, 'Αθλοφόροι, χαὶ ζωὴν * χαὶ ἀληθῆ ἀγαλλίασιν, * πᾶσαν τριχυμίαν παθῶν ἠνέγχατε, * τῷ πάθει τοῦ Δεσπότου * ἐνδυναμούμενοι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

Σταυροθεοτοχίον.

Γαστρί χωρήσασα Χριστόν * μόνον τόν ἀχώρητον παντὶ, * ὦδίνων ἀνευθεν τέτοχα· * νῦν δὲ ὀδυνῶμαι ἐν τῷ σταυροῦσθαί σε, * Υἰέ μου· ἡ Θεοτόχος * χλαίουσα ἔλεγεν.

Κανών τής Θεοτόχου. Είρμος ο αυτός.

Η ένον ώς ἕσχηχας τοχετὸν, * ξένον με γενόμενον Θεοῦ * δἰ ά-Η μαρτίας οἰχείωσιν, * ξένωσον ἐχ ταύτης, χαὶ τῷ Οἰχτίρμονι * οἰχείωσον, Παρθένε, * τῆ μεσιτεία σου.

Ως ὄρος πάλαι σε Δανιήλ * βλέπει τηλαυγῶς μαρμαρυγαζς * τῆς παρθενίας ἐχλάμπουσαν· * ἐξ οὐ ἐτμήθη λίθος συντρίβων, Πάναγνε, * τὰ εἶδωλα τῆς πλάνης * σθένει Θεότητος.

Τὸν ταῖς ἐφόδοις ταῖς λῃστριχαῖς * τετραυματισμένον τὴν ψυχὴν, * ἡμιθανῆ τε τυγχάνοντα, * ἐν ὁδῷ τοῦ βίου χαὶ χινδυνεύοντα, * διὰ τῆς σε Τεχούσης, * Λόγε, ἐπίσχεψαι.

'Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην χαθορῶν * τῶν πειρασμῶν

τῷ χλύδωνι, * τῷ εὐδίψ λιμένι σου προσδραμών * βοῶ σοι.

» 'Ανάγαγε * έχ φθορας την ζωήν μου, * Πολυέλεε.

Τροπάρια.

'Εστέφθης, Μαχρόθυμε, * ταζ ἀχάνθαις, τῶν παθῶν * ἐναποτέμνων ἀχανθαν· * λόγχῃ πλευρὰν ἐτρώθης, χαὶ τὸν ἡμᾶς * νεχροὺς ἐργασάμενον * ἀπενέχρωσας ὄφιν * πολυμήχανον.

Ιχρίφ ἀνήρτησαι, * χαταρράσσων τοῦ ἐχθροῦ * τὴν δυσαστείαν, Δέσποτα, * δουλείας δὲ πιχρᾶς με ἐλευθερῶν, * ἐδέξω ῥαπίσματα· * ἀνυμνῶ σου, Οἰχτίρμον, * τὸ μαχρόθυμον.

Μαρτυριχά.

Σταυρώ τειχιζόμενοι, * πλάνης τείχη πονηρὰ * οἱ 'Αθληταὶ κατέστρεψαν, * καὶ πρὸς τὴν ἄνω πόλιν, νικητικοῖς * στεφάνοις κοσμούμενοι, * μετωκίσθησαν· ὅθεν * μακαρίζονται.

Είς ὕψος περίδοξον * μαρτυρίου έαυτοὺς * ἀναγαγόντες, Αγιοι,* τὰς πονηρὰς ὑψώσεις τοῦ δυσμενοῦς * εἰς γῆν χατεπτώσατε, * χαὶ στεφάνους ἐξ ὕψους * ἐχομίσασθε.

Σταυροθεοτοχίον.

Πατρός τὸ ἀπαύγασμα * πῶς ἐπήρθη ἐν σταυρῷ, * φωταγωγοῦν τὰ σύμπαντα, * xαὶ xαταρράσσον σχότους τὸν ἀρχηγόν! * ἡ πάναγνος Δέσποινα * μητριχῶς θρηνφδοῦσα * ἀπεφθέγγετο. Κανών τῆς Θεοτόχου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Η ράβδος ή έντιμος, * ή βλαστήσασα ήμιν * ξύλον ζωῆς τὸν Κύριον, * τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου φθοροποιοὺς * ἐννοίας βλαστάνουσαν * τῷ Σταυρῷ τοῦ Γίοῦ σου * ἀποχάθαρον. Θηρὸς ἀμαρτίας με, * ὡς χητψας ἐχ γαστρὸς * τὸν Ἰωνᾶν, ἐξάγαγε * ταῖς ἰχεσίαις, Λόγε, τῆς ἐν γαστρὶ * ἀγνῶς χωρησάσης σὲ * τὸν ἀχώρητον φύσει, * Πολυελεε.

Ἐπλήθυναν, Δέσποτα, * ὑπὲρ ἄμμον θαλασσῶν * τὰ πονηρά μου πταίσματα· * ὡς Χεχτημένος πέλαγος οἰχτιρμῶν, * ἐπίστρεψον, σῶσόν με * παραχλήσεσι, Λόγε, * τῆς Τεχούσης σε.

'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός.

» 🔥 ροσοβόλον μέν την χάμινον είργάσατο * Αγγελος τοῖς ὀσίοις

• Δ Παισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * χαταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ *

» τον τύραννον έπεισε βοαν· * Εύλογητός εί, ο Θεός, * ο των πα-

» τέρων ήμῶν.

Τροπάρια.

'Ιοβόλον ἀπεφράπισας τοῦ δράκοντος * xaxlav þaπιζόμενος, * xal xρεμάμενος * ἐπὶ ξύλου, μόνε Δυνατὲ, * τοὺς πάντας ἐφώτισας βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ξύλου εύρατο γευσάμενος τὸν θάνατον * ᾿Αδὰμ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος· * ὁ δὲ δεύτερος * ἐν αὐτῷ Χριστὸς θανατωθεὶς * ἀθάνατον δίδωσι ζωὴν, * ἀπονεχρώσας τὸν ἐχθρὸν * τὸν πολυμήχανον. Μαρτυριχά.

Υπομένοντες τὸν Κύριον ἀνήχθητε * ταλαιπωρίαις, Μάρτυρες, * τῶν χολάσεων· * χαὶ ἐν πέτρα ἔστητε στεἰρặ * τῆς πίστεως, πασαν πονηρὰν * ὑποσχελίζοντες ἐχθροῦ * χαχίαν θεία ῥοπῆ.

Λαμπρυνθέντες τοῖς παθήμασιν ἐλάμψατε * Ἡλίου τηλαυγέστερον, * τὰς τοῦ σχότους τε * ἐξουσίας πάσας, ᾿Αθληταὶ, * ἐλύσατε μέλποντες Χριστῷ· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοχίον.

Ο ὑπάρχων ἀναλλοίωτος Θεότητι, * ἡλλοίωσας ×ρεμάμενος * Κτίσιν ἀπασαν, * ἡ Παρθένος ἔλεγεν, Υἰέ· * ×αὶ βλέπουσα ταῦτα θρηνφδῶ, * ἐκπληττομένη τὴν φρικτὴν * οἰκονομίαν σου.

Κανών της Θεοτόχου. Ειρμός ο αὐτός.

Η την φύσιν τοῦ Προπάτορος θεώσασα * τῷ ὑπὲρ φύσιν τόκφ σου, * ἀμαρτόντα με * ὑπὲρ φύσιν, καὶ τὸν ἀγαθὸν * τῃ φύσει πικράναντα Θεὸν, * καταλλαγαῖς σου μητρικαῖς * αὐτῷ οἰκείωσον.

Τὴν πηγάζουσαν ἐχάστοτε χαρδίαν μου * ἀμαρτημάτων ῥεύματα, * ή πηγάσασα * σωτηρίας ὕδωρ τοῖς πιστοῖς, * χαθάρισον μέλπειν ἐμμελῶς· * Εὐλογημένη, ή Θεὸν * σαρχὶ χυήσασα.

Ούρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς σὺ ἐχρημάτισας * τοῦ οὐρανοῦ xal γῆς Ποιητοῦ· * ἕν ἰχέτευε * τῶν γῆς με ῥύσασθαι χαχῶν, * xal μέτοχον τῶν ἐν οὐρανοῖς * χαταξιῶσαι ἀγαθῶν, * Θεογεννήτρια.

Paracleticus.

ТН ТЕТАРТН ПРОІ.

Ωδή η'. Ο Ειρμός.

* Ε πλογός τοῖς Όσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δίκαιου θυ-* Εσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστὲ, μόνφ

» τῷ βούλεσθαι· * σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Υπερήφανον ὄφιν * σύ έταπείνωσας, * ταπεινώσει χαρδίας * ξύλφ ύψούμενος, * ύψιστε Θεέ, * χαι 'Αδάμ τον τοις πάθεσι * τεταπεινωμένον * ανύψωσας, Οιχτίρμον.

Τήν τοῦ ξύλου πιχρίαν * μεταποιούμενος, * ἐπὶ ξύλου ἐτάθης * χολης γευόμενος, * πάντων γλυχασμός * χαι ζωή ένυπόστατος, * Δέσποτα, υπάρχων, * χαι φῶς χαι σωτηρία.

Μαρτυριχά.

Ούχ ἐχάμψατε γόνυ * γλυπτοῖς, Πανεύφημοι, * άλλ' ἐτύθητε άρνες * ώσπερ άμώμητοι, * χαι τοῦ πονηροῦ * τὴν ἰσχύν χατεχάμψατε, * χαι ύπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ναοί Πνεύματος ζώντος * ὤφθητε, Μάρτυρες, * τοὺς ναοὺς τῶν είδωλων * χατεδαφίσαντες, * χαί πρός τὸν Ναὸν * τὸν οὐράνιον ήρθητε, * άνυμνολογούντες * Χριστον είς τους αίωνας.

Θεοτοχίον.

'Ιαχώβ σε προείδε, * Παρθένε, χλίμαχα * πρός οὐράνιον ὕψος * ήμας ανάγουσαν, * τούς είς τὸν βυθὸν * τῶν χαχῶν ὀλισθήσαντας. * όθεν σε ύμνοῦμεν, * Αγνή, είς τοὺς αἰῶνας.

Κανών της Θεοτόχου. Είρμος ο αυτός.

Και μή θέλων ο τάλας, * πράττω τα άτοπα, * συνηθεία δου-Κλεύων * χαταδουλούση με * δούλοις πονηροϊς * έχ Θεοῦ όλισθήσασι· * Δέσποινα Παρθένε, * έλεύθερόν με δείζον.

΄ Ως τὸν βότρυν τεχοῦσα * τὸν ἀγεώργητον, * τὸν πηγάζοντα οίνον * πάσι σωτήριον, * μέθη με πιχράς * άμαρτίας σχοτούμενον, * Δέσποινα Παρθένε, * σωφρόνισον χαι σώσον.

Μή με στήσης έν ώρα, * Δέσποτα, χρίσεως * μετά των χαταχρίτων * όντα χατάχριτον. * άλλά τὸν μιχρὸν * στεναγμόν μου δεξάμενος, * σωσόν με πρεσβείαις * της σης Μητρός, Οιχτίρμον.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

- γεόν * άνθρώποις ίδετν άδύνατον, * όν ου τολμα * Αγγέλων
- » Θάτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ώράθη βρο-
- τοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος· * ὃν μεγαλύνοντες * σὺν ταῖς οἰ-
- ρανίαις Στρατιαζς, * σε μαχαρίζομεν.

Τροπάρια.

΄ Ωρών * xai χρόνων ὑπάρχων Κύριος, * μέσον τῆς γῆς, * μεσούσης της ήμέρας, Μαχρόθυμε, * έπι ξύλου ύψώθης σταυρού-

俜

μενος, * μέσον τοῦ Παραδείσου, * τοῦ ὑπομείναντος * ὅλισθον, χαρπὸν φθοροποιὸν * ἐπανορθούμενος.

Σταυρὸς * ἐπήγνυτο, xαὶ ὁ τύραννος * ἐν τῆ ψυχῆ * xαιρίαν τὴν πληγὴν ὑπεδέχετο, * xαὶ δεσμῶται φθορᾶς ἀπελύοντο, * γνῶσις πᾶσιν ἀνθρώποις * ἐνεφυτεύετο, * ἐχθρὸς xατηργεῖτο, xαὶ χαρᾶς * πάντα πεπλήρωται.

Μαρτυριχά.

Η γη * συνήφθη, Κυρίου Μάρτυρες, * τοις οὐρανοις, * ἀφ' οῦ Χριστὸς ἐτύθη σταυρούμενος, * xαὶ ὑμῶν τὴν πληθὺν ἐπεσπάσατο, * πληθος πολλῶν βασάνων * χαθυπομείνασαν, * χαὶ πληθύ θείων Λειτουργῶν * συνεξαστράπτουσαν.

Φωτι * ἀύλφ ἐναπαστράπτοντες, * θέσει θεοι * Κυρίου χρηματίζετε, Μάρτυρες, * πρωτοτόχων σχηναῖς αὐλιζόμενοι, * χαι τῆς αἰωνιζούσης * δόξης πληρούμενοι· * ὅθεν χατὰ χρέος οι πιστοι * ὑμᾶς γεραίρομεν. Σταυροθεοτοχίον.

Φριχτήν * λοχείαν ὑπέστην, Δέσποτα, * ἐν τῷ φριχτῶς * σὲ τίχτειν· ὅν ἡ Κτίσις σταυρούμενον * ἐπὶ ξύλου θελήσει, Μαχρόθυμε, * ἔφριζε χαθορῶσα· * πάλαι ἡ *Αμεμπτος * ἔχλαιε βοῶσα μητριχῶς, * ἡν μεγαλύνόμεν.

Κανών της Θεοτόχου. Ειρμός ό αυτός.

Έμε τον μόνον χαταπατήσαντα * φρενοβλαβώς * τον νόμον σου, ΈΧριστε, τον σωτήριον, * χαι δεινή παραβάσει δουλεύσαντα * χαι χαταχεχριμένον, * σώσον, οιχτείρησον, * δια της τεχούσης σε `Αγνής, * ώς ὑπεράγαθος.

Λιμήν * έν ζάλη μοι χινδυνεύοντι * τῶν πειρασμῶν * γενοῦ, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, * χαὶ παθῶν μου * τὸν σάλον πραύνουσα, * τὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου * ξήρανον πέλαγος, * ὅπως χατὰ χρέος σε ὑμνῶ * τὴν πολυὑμνητον.

Οδὸν * εὐθετάν μοι χαθυπόδειξον, * δι' ής εὐρετν * δυνήσωμαι τὴν πύλην, τὴν φέρουσαν * πρὸς τὰ ἄνω, Παρθένε, Βασιλεια, * πρὸς τὰ τοῦ Παραδείσου * θετα σχηνώματα, * πρὸς τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ * μαχαριότητα.

Στρατὸς * Μαρτύρων, Όσίων σύλλογος, * Ἱεραρχῶν * διχαίων, Προφητῶν 'Αποστόλων τε, * τῶν ἀγίων 'Αγγέλων τὰ τάγματα, * μετὰ τῆς σε Τεχούσης * ἐχδυσωποῦσί σε· * Σῶσον ἡμᾶς, οἴχτειρον, Χριστὲ, * ὡς πολυέλεος.

Απόστιχα τῶν Αίνων, Σταυρώσιμα.

'Εν τῷ σταυρῷ * τὴν ἐλπίδα χέχτημαι, Χριστὲ, * χαὶ ἐν αὐτῷ χαυχώμενος βοῶ· * Φιλάνθρωπε Κύριε, * τὴν ἀλαζονείαν χατάβαλε * τῶν μὴ ὁμολογούντων σε * Θεὸν χαὶ ἀνθρωπον.

ТН ТЕТАРТН ПРОІ.

Ο! τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι * τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα, * μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτοῦ * μεθοδείας xal ἐνέδρας· * ὁ γὰρ ὑπερήφανος xατήργηται, * xal xαταπεπάτηται * τῆ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῷ προσπαγέντος Χριστοῦ.

Μαρτυριχόν.

Μνήμη Μαρτύρων ἀγαλλίαμα * τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· * ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστὸν, * στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐχομίσαντο· * χαὶ νῦν ἐν παἰρησία πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα... χαὶ νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Η Πάναγνος ώς είδε σε * ἐπὶ σταυροῦ χρεμάμενον * ἀνεβόα, θρηνφδοῦσα μητριχῶς· * Υἰέ μου χαὶ Θεέ μου, * γλυχύτατόν μου Τέχνον, * πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Νυήσθητί μου, * ό Θεός χαὶ ό Σωτήρ μου, * ὅταν ἔλθης * ἐν τῆ Βασιλεία σου, * χαὶ δώρησαί μοι * πταισμάτων συγχώρησιν.

Έχουσίως * ύψωθεις ἐπὶ τοῦ ξύλου, * τοὺς εἰς βάθη * χαχῶν ὀλισθήσαντας * ἀνεχαλέσω, * μόνε Πολυέλεε.

Γη ἐσείσθη, * xαὶ ὁ ἥλιος ἐσβέσθη * xαθορῶν σε * ἐπὶ ξύλου, "Ήλιε * διxαιοσύνης, * θελήματι πάσχοντα.

Μαρτυριχόν.

Παθημάτων, * 'Αθλοφόροι, χοινωνοῦντες * τοῦ Δεσπότου, * χαὶ θείας λαμπρότητος * συγχοινωνεῖτε * μεθέξει θεούμενοι.

Δόξα.

Υψωσόν με * ἐχ βυθοῦ τῆς ἀμαρτίας, * τῆς Τριάδος * ὁ εἰς, ἑθελούσιον * χαθυπομείνας, * Χριστέ μου, χαθήλωσιν.

Και νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Παρεστώσα * τῷ σταυρῷ xal xaθορώσα * ἑxουσίως * τὸν σὸν Υἰὸν πάσχοντα, * Παρθενομήτορ, * τοῦτον ἐμεγάλυνες.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Αποστολιχά. Ηχος πλ. β΄. Όλην ἀποθέμενοι.

Δύναμιν οὐράνιον * τοῦ Παρακλήτου λαβόντες, * τῶν ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας * οἱ Χριστοῦ 'Απόστολοι * ἐτροπώσαντο· * Βασιλεῖς ἤλεγξαν, * καὶ σοφοὺς ἤσχυναν * ἰδιῶται καὶ ἀγράμματοι, * γυμνοὶ καὶ ἄοπλοι * εὐαγγελικῶς παρετάξαντο· * τῷ λόγῳ δὲ τῆς χάριτος * τὰς τερατουργίας εἰργάσαντο· * καὶ οὕτω τὰ ἔθνη * ύπήχοα ποιούμενοι Χριστώ, * έν παρρησία πρεσβεύουσιν * ύπερ των ψυχων ήμων.

Σε επιποθήσαντες * οι εύχλεεις Μαθηταί σου, * χαι ἀπαρνησάμενοι * ἐαυτοὺς, προθύμως σοι * ήχολούθησαν· * χαι σταυρὸν ἀραντες * σοῦ αὐτοῦ ὅπίσω, * πειθαρχοῦντες τῆ προστάξει σου * τὴν γῆν χατέλιπον, * χαι τοὺς οὐρανοὺς ἐχληρώσαντο, * τὰ ἔθνη ἐπιστρέφοντες * εἰς τὴν ἀληθῆ σου ἐπίγνωσιν· * χαι νῦν διὰ πάντων * ὑπήχοοι γενόμενοι ἀει, * ἐν παρρησία πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Απαντα τὸν βίον μου * ἐν ἀμελεία διάγων, * πρὸς τὸ τέλος ἔφθασα * ἄχαρπος ὁ δείλαιος, * Υπεράγαθε, * πονηρῶν πράξεων * ἐπιφέρων μόνον * νῦν φορτία τὰ δυσβάσταχτα· * ἄπερ, Φιλάνθρωπε, * σχόρπισον ῥοπῆ τοῦ ἐλέους σου, * χαὶ δίδου μοι χατάνυξιν, * χαὶ ἐπιστροφὴν τὴν σωτήριον, * θείαις 'Αποστόλων * πρεσβείαις εὐπροσδέχτοις, ὁ Θεός· * οῦς εἰς πρεσβείαν προσάγω σοι, * χαὶ τὴν σε χυήσασαν.

[•] Ετερα τοῦ ἀγίου Νιχολάου. **Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.**

Νιχόλαε μαχάριε, * προσπίπτοντά με οἰχτειρον, * δέομαί σου, * χαὶ τὰ ὅμματα, Σοφὲ, * φώτισον τῆς ψυχῆς μου, * ἐνα χαθαρῶς βλέψω * τὸν φωτοδότην χαὶ Οἰχτίρμονα.

Έχθρῶν ἐπιζητούντων με * χαχοποιῆσαι, "Αγιε, * λύτρωσαί με, * παῥρησίαν πρὸς Θεὸν * ὡς ἔχων, Ἱεράρχα, * χαὶ σῶσόν με ἐχ βλάβης, * καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἰμάτων ῥῦσαί με.

Λιμένα σε άχειμαστον * χαι τειχος άπροσμάχητον, * Ιεράρχα, * νῦν χεχτήμεθα πιστῶς, * χαι πύργον ἀσφαλείας, * χαι θύραν μετανοίας, * χαι ὀδηγόν πιστόν χαι πρόμαχον.

Δόξα... χαι νύν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Μέγιστον δωρημάτων ήμιν * ο τόχος ο άλόχευτος * της Παρθένου * πάσι γέγονε σαρώς * Θεός γάρ την φθαρείσαν * χαινίζει πάλιν φύσιν, * χαι άναπλάττει το άνθρώπινον.

'Απόστιχα 'Αποστολικά.

Ποτὲ οἱ Μαθηταί σου, Χριστὲ, * ἐν πλοίφ χειμαζόμενοι * ἀνεβίων· * Διδάσχαλε, σῶσον ἡμᾶς, * ἀπολλύμεθα· * χαὶ νῦν ἡμεῖς χραυγάζομεν· * Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν, * ῥῦσαι ἡμᾶς ἐχ τῶν ἀναγκῶν * ἡμῶν, δεόμεθα.

Κύριε, * οι 'Απόστολοι χατέλαβον * ποτὲ μὲν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης * διὰ διχτύων, * ποτὲ δὲ τὸ ὕψος τῆς Βασιλείας * διὰ δογμάτων· * χαὶ τῆ μὲν τέχνῃ * τὸν ἀχατάληπτον βυθὸν ἠρεύνησαν, * τῆ δὲ πίστει * τὸν ἀπερίγραπτόν σου χόλπον ἔφθασαν, *

ТҢ ПЕМПТҢ ПРОІ.

χαι τῷ Κόσμφ ἐχήρυξαν * τὸν ἄχρονον Γιόν σου· * ών ταῖς πρεσβείαις * χαι πάντων τῶν Αγίων * ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυριχόν.

Ο Σταυρός σου, Κύριε, * τοῖς Μάρτυσι γέγονεν * ὅπλον ἀήττητον· * ἔβλεπον γὰρ τὸν προχείμενον θάνατον, * χαὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, * τῆ ἐλπίδι τῆ εἰς σὲ ἐνεδυναμοῦντο. * Αὐτῶν ταῖς παραχλήσεσιν * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... χαι νύν. Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, * σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, * ἡ βλαστήσασα τὸν χαρπὸν τῆς ζωῆς· * σὲ ἰχετεύομεν· * Πρέσβευε, Δέσποινα, * μετὰ τῶν 'Αποστόλων * χαὶ πάντων τῶν 'Αγίων * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΙ. εις τον ορθρον.

Μετά τήν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα 'Αποστολικά.

Ήχος πλ. β'.

Ος έν μέσφ τῶν Μαθητῶν σου * παρεγένου, Σωτήρ, * τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, * ἐλθὲ καὶ μεθ΄ ἡμῶν, * καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ετερον. Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

'Ως φῶς σταλέντες ἐπὶ γῆς, * ἐφωτίσατε πάντας * σοφοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, * xαὶ ἐν δόγμασι θείοις * διώξαντες πολυθείας σχοτασμὸν, * xαὶ λάμψαντες τὸν τῆς Τριάδος φωτισμὸν, * xαὶ σώσαντες λαοὺς πολλοὺς * ἐχ πλάνης ἀφεγγοῦς, * 'Απόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην. ἄνοιξον ἡμῖν, * εὐλογημένη Θεοτόχε· * ἐλπίζοντες εἰς σὲ, * μὴ ἀστοχήσαιμεν· * ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· * σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία * τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα.

Τῶν ᾿Αποστόλων σου ἡ μνήμη, Κύριε, * ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ· * ἐν αὐτῆ γὰρ ἀγάλλεται ἡ Οἰχουμένη· * διὸ δίδου ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἰχεσίαις * εἰρήνην χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Η δωδεχάς τῶν ἀΑποστόλων, Κύριε, * δωδεχάπυρσος ὡς ἥλιος * ὡφθη τῆ Υῆ· * δι' ἀὐτῶν Υἀρ ἐμάρανας * πλάνης τὴν βλάβην· * δι' ἀὐτῶν χαταυγάζεις ψυχὰς * τῶν σῶν δούλων· * δι' ὧν χαι ἡμαζ σῶσον, Εὕσπλαγχνε.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Δόξα... χαὶ νῶν. Θεοτοχίον. Ἐλπὶς τοῦ χόσμου ἀγαθή.

'Αγία Δέσποινα άγνη, * τοῦ Θεοῦ ήμῶν Μητερ, * ή τὸν άπάντων Ποιητην * ἀποἰρήτως τεχοῦσα, * ἰχέτευε σùν 'Αποστόλοις ἰεροῖς * ἐχάστοτε την ἀγαθότητα αὐτοῦ, * παθῶν ήμᾶς λυτρώσασθαι, * χαὶ ἄφεσιν ήμῖν * δοῦναι ἀμαρτημάτων.

Μετά την γ'. Στιχολογίαν, έτερα.

Τῆ σαγήνη τῆς ἐνθέου Πίστεως * τὰς διπλόας ἀνατρέψαντες, οἱ ἀΑλιεῖς * ἐx βυθοῦ ματαιότητος είλχυσαν πάντας, * xαὶ παρέσχον αὐτοὺς τῷ Θεῷ εὐσεβοῦντας * xαὶ τοῦτον ἀεὶ μεγαλύνοντας. Μαρτυριχόν.

Τῶν ἀγίων σου ἡ μνήμη, Κύριε, * ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ό ἐν Ἐδέμ· * ἐν αὐτῆ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ Κτίσις· * διὸ παράσχου ἡμῖν τῆ αὐτῶν παραχλήσει * εἰρήνην χαὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

'Εν τῷ ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, * ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν. * Θεοτόχε, πύλη ἐπουράνιε, * ἀνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου. Κανών τῶν ἀγίων 'Αποστόλων.

'Ωδή α'. 'Ηχος πλ. β'. Ο Ειρμός.

• Ος έν ήπείρφ πεζεύσας * ό Ισραήλ * έν άβύσσφ ίχνεσι, * τὸν

Δωδιώχτην Φαραώ * χαθορῶν ποντούμενον, Θεφ * ἐπινίχιον φ δήν * ἐβόα ἄσωμεν. Τροπάρια.

Φώς πεφυχότες τοῦ Κόσμου, * φωτιστιχαῖς, * Θεηγόροι, λάμψεσι * χαταυγάσατε ήμαζ, * χαὶ παθῶν λυτρώσατε νυχτὸς, * χαὶ ὁμ(χλης πειρασμῶν, * Θεομαχάριστοι.

Αρχοντας γην έπι πάσαν * Πνεύμα ύμας * τὸ σεπτὸν χατέστησε, * τοῦ Κυρίου Μαθηταί· * τοῦ ἀέρος ἄρχοντας διὸ * ἐτροπώσασθε, πιστοὺς * ἐχλυτρωσάμενοι.

'Εχ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀὑλου, * ὡς φωταυγεῖς * ἀναφθέντες ἄνθραχες, * τὰ ὑλώδη μου, Σοφοὶ, * πάθη χαταφλέξατε, πρὸς φῶς * ἀπαθείας χαὶ ζωῆς * χαθοδηγοῦντές με.

Θεοτοχίον.

Τῶν ἀΑποστόλων πρεσβείαις * καὶ Προφητῶν * καὶ Μαρτύρων, Κύριε, * ἘΙησοῦ παμβασιλεῦ, * καὶ τῆς κυησάσης σε ἀΑγνῆς, * κατοικτείρησον λαὸν * ἡμαρτηκότα σοι.

Κανών τοῦ ἀγίου Νιχολάου, οὐ ἡ ἀχροστιχίς.

*Εχτον μέλισμα, Νιχόλαε, προσδέχου. 'Ιωσήφ.

Ο Ειρμός. Ο αισθητός Φαραώ.

Έ ν ούρανοζς χατοιχών * χαρμονιχώς, Πάτερ σοφέ, * έπι γης τών έν πίστει * συμφώνως άνυμνούντων σε * πάσαν λύπην χαρδίας * πονηράν διασχέδασον * τη μεσιτεία σου.

тн пемптн прог.

Κατὰ παθῶν βλαβερῶν, * χατὰ ἐχθρῶν φθοροποιῶν, * χατὰ πάσης τοῦ πλάνου * χαχίας νῦν ἐνίσχυσον * τοὺς τῆ σχέπῃ σου, Πάτερ, * τῆ ἀγία, Νιχόλαε, * πίστει προστρέχοντας.

Τραυματισθέντας ήμας * ὑπ' ἀοράτων τοξευτῶν * τῆ μοτώσει τῆς σῆς, * Νιχόλαε, πρεσβείας * περιποίησαι, ὅπως * ὑγιῶς βηματίζωμεν * τὰς τοῦ Κυρίου ὁδούς.

Θεοτοχίον.

Ο συνυπάρχων Πατρί, * ο συναίδιος Υίος, * ἐπ' ἐσχάτων βουληθείς * χατφχησε την μήτραν σου, * εἰς ήμῶν, Θεοτόχε, * τῶν πιστῶν ἀναγέννησιν· * ὅθεν ὑμγοῦμέν σε.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

» Λύχ ἔστιν άγιος ώς σύ, * Κύριε ό Θεός μου, * ό ὑψώσας τὸ

» U χέρας * τῶν πιστῶν σου, Αγαθέ, * χαὶ στερεώσας αὐτοὺς * » ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Τὸ θεῖον Πνεῦμα ταῖς ὑμῶν * γλώσσαις ἀναχωνεῦσαν * ἐπελεύσει φριχώδει * συντριβέντας πρὸς ζωὴν, * χαινοποιεῖ δι' ὑμῶν * τοὺς ἀνθρώπους, * ἔνδοξοι 'Απόστολοι.

Έν γνώσει, Λόγε, πλημμελῶν, * ποίαν ἕξω συγγνώμην * ἐν ήμέρα τῆς δίχης; * διὰ τοῦτό σοι βοῶ· * Διὰ τῶν σῶν Μαθητῶν, * οἴχτειρόν με * τὸν αὐτοχατάχριτον.

Οι μιμησάμενοι Χριστοῦ * τὰ σωτήρια πάθη, * τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη * τὰ χρόνια χαὶ δεινὰ * ἰάσασθε, ἰατροὶ * πεφυχότες, * ἔνδοζοι 'Απόστολοι.

Θεοτοχίον.

Ήμαρτηχότα με, Χριστὲ, * διὰ τῶν ᾿Αποστόλων * χαὶ τῆς σε χυησάσης * ἐπιστρέψας ὡς Θεὸς * ἐλέησον, χαὶ πυρὸς * αἰωνίου, * Σῶτερ, ἐλευθέρωσον.

Κανών τοῦ Αγίου Νιχολάου.

'Εν τη στερρά * της πίστεώς σου πέτρα.

Νίχη σαφώς * χατά τών ψυχοφθόρων * πέλεις παθών, * Νιχόλαε παμμάχαρ· * υφ' ων ήμας πάντοτε * πορθουμένους χαλεπώς * σαϊς προσευχαϊς άπολυτρωσαι.

Μέλη σαρχός * νεχρώσας ἐγχρατεία, * πρός τὴν ζωὴν * μετέβης τὴν ἀγήρω· * ἢν χαὶ ἡμᾶς πρέσβευε * ἀπολήψεσθαι, Σοφὲ, * χαρμονιχῶς εὐφημοῦντάς σε.

'Επισχοπών * ήμαζ ἐξ οὐρανίου * περιωπῆς, * μὴ παύση, 'Ιεράρχα, * ἀποσοβῶν ἅπαντα * τὰ τοῦ βίου δυσχερῆ * σαῖς πρὸς Θεὸν παραχλήσεσι. Θεοτοχίον.

Λύσιν ήμιν, * Αγνή, άμαρτημάτων * τὸν Λυτρωτήν * δοθή-

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

ναι έχδυσώπει, * τόν σχοτασμόν, "Αχραντε, * τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀεὶ * ταῖς σαῖς πρεσβείαις σχεδάζουσα.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

» 🔨 ριστός μου δύναμις, * Θεὸς xal Κύριος· * ή σεπτὴ Ἐκκλησία *

Λθεοπρεπώς * μέλπει ἀναχράζουσα * ἐχ διανοίας χαθαρᾶς, * ἐν
 Κυρίφ ἑορτάζουσα. Τροπάρια.

Λιμένες εύδιοι, * λιμένες αχλυστοι, * γαληνόν με πρός ὅρμον * ἀληθινῆς * μετανοίας σώσατε, * ἀμαρτημάτων χαλεπῶν * τριχυμία χειμαζόμενον.

Ψυχή μου, στέναξον, * ψυχή μου, δάχρυσον· * ταπεινή μου χαρδία * τῷ 'Αγαθῷ * όλιχῶς χολλήθητι, * ὅπως μελλούσης σε φλογὸς * χαὶ χολάσεως λυτρώσηται.

Σωτήρα Κύριον, * σωτήρες πέλοντες * τών βροτών, δυσωπεϊτε, * όπως ήμας * σώση ώς φιλάνθρωπος * πειρατηρίων χαλεπών, * παμμαχάριστοι 'Απόστολοι.

Θεοτοχίον.

Παρθένε ἄχραντε, * Παρθένε ἄμωμε, * μετὰ τῶν 'Αποστόλων * ὑπὲρ ἡμῶν * ἰχεσίαν ποίησον, * ὅπως ῥυσθείημεν δεινῶν * πειρασμῶν χαὶ περιστάσεων.

Κανών τοῦ άγίου Νιχολάου. 'Αχήχοα, Κύριε.

' Τάτρευσον, "Αγιε, * την πληγωθεϊσαν ύπο του πλάνου * ἀδιόρ-Θωτον χαρδίαν μου, * ixετεύων * τον ἀγαθοδότην Θεόν ήμῶν.

Συνέτριψας ξόανα * της ἀπωλείας, Χριστοῦ θεράπον· * ὅθεν πίστει ἰχετεύω σε, * τοῦ νοός μου * χάχιστα ἰνδάλματα μείωσον.

Μυρίπνοος γέγονας * διχαιοσύνης ἕργοις, Θεόφρον, * χαὶ τῶν Μύρων χατεχόσμησας * τὴν χαθέδραν, * Πάτερ, Ἱεράρχα Νιχόλαε.

Θεοτοχίον.

'Ανύμφευτε Δέσποινα, * εὐλογημένη Θεοχυῆτορ, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε * πάσης βλάβης, * μόνη τῶν ἀνθρώπων βοήθεια. 'Ωδὴ ε΄. 'Ο Εἰρμός.

» στιώ θείφ φέγγει σου, 'Αγαθέ, * τάς των ορθριζόντων σοι ψυ-

• Ι χάς * πόθφ χαταύγασον, δέομαι, * σε ειδέναι, Λόγε Θεοῦ,

τον όντως Θεόν * έχ ζόφου τῶν πταισμάτων * ἀναχαλούμενον.
 Τροπάρια.

Οδόν την φέρουσαν εἰς ζωήν * διὰ στενωτάτης ἀγωγῆς * xαὶ πειρασμῶν τε xαὶ θλίψεων, * Μαθηταὶ τοῦ Λόγου, σαφῶς όδεύσαντες, * τὰς τρίβους τῆς ψυχῆς μου * ἐξομαλίσατε.

Λύχνοι της θείας άνατολης, * ρύσασθε έχ σχότους με παθῶν * χαὶ ἡδονῶν ἀμαυρότητος, * χαὶ πειρατηρίων χαὶ περιστάσεων, * χαὶ ζάλης χαὶ χινδύνων, * Χριστοῦ ᾿Απόστολοι.

Paracleticus.

۱

64

ти пемпти проі.

Τόμοι τοῦ Λόγου θεοειδεῖς, * βίβλω με γραφηναι της ζωης * ἐχδυσωπεῖτε, 'Απόστολοι, * τῶν ἀμαρτιῶν μου τὸ χαλεπώτατον * ῥηγνῦντες γραμματεῖον * ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν.

Θεοτοχίον.

Η σωτηρία μου καὶ ἐλπὶς, * σῶσόν με ἐλπίζοντα εἰς σὲ, * πάντων ἐλπἰς ἀκαταίσχυντε, * ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην σου παρακλήσεσι, * τῶν θείων Μαθητῶν τε, * μόνη Πανύμνητε.

Κανών τοῦ ἀγίου Νιχολάου. Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων. Νυσταγμῷ ἀμελείας χρατούμενον * πρόθυμόν με ἀπέργασαι * Νίεραῖς μεσιτείαις σου, Νιχόλαε.

'Ιησούν τὸν Σωτῆρα ἰχέτευε, * Ἱεράρχα Νιχόλαε, * αἰωνίου χολάσεώς με ρύσασθαι.

Κοσμιχών με σχανδάλων διάσωσον * χαι Δαιμόνων χαχώσεως, * Ιεράρχα Νιχόλαε, πρεσβείαις σου.

Θεοτοχίον.

Ο τὸ είναι ἡμῖν παρεχόμενος * σοῦ τὴν μήτραν χατώχησε, * Θεοτόχε· ὃν αίτησαι σωθῆναι ἡμᾶς.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

r τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην χαθορῶν * τῶν πειρασ-

• Ι μών τῷ Χλύδωνι, * τῷ εὐδίφ λιμένι σου προσδραμών, * βοῶ

» σοι· 'Ανάγαγε * έχ φθοράς την ζωήν μου, * Πολυέλεε·

Τροπάρια.

'Ως πλάχες θεόγραφοι, * τὰς τοῦ Πνεύματος σαφῶς * νομοθεσίας, Ἐνδοξοι, * ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐσχήχατε ἀψευδῶς· * δί ών τὸν ἐν γράμματι * χατηργήσατε νόμον, * Κόσμον σώσαντες.

Ψυχή άμαρτάνουσα, * συνηθεία τε χαχή * φρενοβλαβώς δουλεύουσα, * ἐπιστροφή ἐπίστρεψον, χαι Θεῷ * οἰχτίρμονι βόησον· * Διὰ τῶν 'Αποστόλων, * Λόγε, σῶσόν με.

Προβάτοις με σύνταξον * δέξιοῖς ἐν τῆ φριχτῆ * χαὶ φοβερῷ ἐλεύσει σου, * τῶν ἐχλεχτῶν προβάτων σου προσευχαῖς, * τῶν θείων Κηρύχων σου, * ὁ τυθεὶς ὑπὲρ πάντων * ᾿Αμνὸς ἀχαχος. Θεοτοχίον.

Χορὸς ἰχετεύει σε * Ασωμάτων λειτουργῶν, * Υιἐ Θεοῦ προάναρχε· * ἐχδυσωπεῖ σε δῆμος τῶν Μαθητῶν· * διὰ τῆς Τεχούσης σε, * τῷ λαῷ σου παράσχου * τὰ ἐλέη σου.

Κανών τοῦ ἀγίου Νιχολάου. Τῷ χήτει χαταποθείς. Αμπτῆρά σε νοητὸν * ἔχουσα ή Κτίσις, Νιχόλαε, * φωτίζεται Δἀχτῖσι * τῶν ἀπείρων θαυμασίων σου.

'Ανύσταχτε πρεσβευτά * τών σοι προστρεχόντων, Νιχόλαε, * ύπνου χαλεπωτάτου * φαθυμίας με ἀπάλλαξον.

Έρρύσω πάλαι, Σοφέ, * μέλλοντας άδίχως τεθνήξεσθαι·* ώσαύτως ούν με ρύσαι * συμβαινουσών παραπτώσεων.

Θεοτοχίον.

Παρθένε μόνη άγνή, * Κεχαριτωμένη, βοήθει μοι * άει χειμαζομένω * ταζς τοῦ βίου περιστάσεσιν.

'Ωδή ζ΄. Ο Είρμός.

ροσοβόλον μέν την χάμινον είργάσατο * Αγγελος τοις όσιοις

• ΔΠαισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * χαταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ *

» τον τύραννον ἕπεισε βοαν· * Εύλογητός εἰ, ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πα-

 τέρων ήμῶν. Τροπάρια.

Τῷ ἀγχίστρω τῷ τοῦ λόγου ἀνελχύσαντες * βυθοῦ τῆς πλάνης, απαντας * προσηγάγετε * τῷ τυθέντι Λόγφ δι ήμας, * 'Απόστολοι, μέλποντες αύτῷ· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ήμῶν.

Τῷ φανέντι ύλη σώματος, Απόστολοι, * ἀμέσως ὀμιλήσαντες, * έφωτίσθητε * φωτοδότοις λάμψεσιν αυτου. * διό με φωτίσατε βοάν. * Εύλογητές εξ, ό Θεός, * ό των Πατέρων ήμων.

Τον Ποιμένα τον χαλον έχδυσωπήσατε * είς όρη με πλανώμενον * παραβάσεως * έχζητήσαι, θείοι Μαθηταί, * χαί σώσαι βοώντα έμμελῶς. * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

Σύν Προφήταις Αποστόλοις τε καί Μάρτυσι, * Παρθένε, ον έχύησας * χαθιχέτευε * λυτρωθήναι πάντας των δεινών * τούς πόθω χραυγάζοντας αὐτῷ· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ήμῶν.

Κανών τοῦ άγίου Νιχολάου.

Ο τών όσίων σου Παίδων.

Ρώμη τοῦ Θεοῦ, Παμμάχαρ, * αἰρετιζόντων στῖφος * χατεπάτησας, * χαι της τούτων απάτης * τὸ ποίμνιον διέσωσας.

Ο έποφθείς τοις πλωτήροι, * χαι την πόλιν σου θρέψας * χινδυνεύουσαν, * ψυχοφθόρου λιμοῦ με * εὐχαῖς σου, Πάτερ, λύτρωσαι.

Στήριξον, Πάτερ, εύχαῖς σου * τούς σε προσχαλουμένους * εἰς βοήθειαν, * χατευνάζων Δαιμόνων * τὸ πονηρὸν χλυδώνιον.

Θεοτοχίον.

Δέσποινα πάντων άνθρώπων, * άγία Θεοτόχε, * της δουλείας με * τῶν παθῶν σαῖς πρεσβείαις * τελείως ἐλευθέρωσον. 'Ωδη η'. Ο Εἰρμός.

» Ε x φλογός τοῖς Όσιοις * δρόσον ἐπήγασας, * xai διxaiou θu-» Ε σιαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστὲ, μόνψ

» τῷ βούλεσθαι· * σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Χερσωθείσας χαρδίας * χατενεώσατε * τῷ ἀρότρφ τοῦ λόγου, * ἐγχατασπείραντες * δόγμα τὸ σεπτὸν, * στάχυν ἐχατοστεύοντα * τοὺς διασωθέντας * ἐδρέψασθε, Θεόπται.

Πρεσβειών τη δρεπάνη * ἐπιχαθάρατε * τὰ ζιζάνια πάντα * της διανοίας μου, * θεΐοι γεωργοί, * τοῦ Σωτήρος 'Απόστολοι, * ὅπως σωτηρίας * χαρποφορήσω στάχυν.

Τοῦ ἐχθροῦ τὴν χαχίαν * χαταχοιμήσαντες, * ἐχοιμήθητε ὕπνον * διχαίοις πρέποντα, * ἄγρυπνοι ἡμῶν * πρεσβευταὶ χρηματίσαντες, * Μαθηταὶ τοῦ Λόγου, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου * ῥῦσαί με, Κύριε, * Προφητῶν xal Μαρτύρων * xal ᾿Αποστόλων σου * xal τῆς ἐν γαστρὶ * χωρησάσης ἀῥῥήτως σε * Κέρης ἀπειράνδρου * πρεσβείαις εὐπροσδέχτοις.

Κανών τοῦ 'Αγίου Νιχολάου. Οι ὅσιοί σου Πατδες. Έν ὕψει πολιτείας φαεινοτάτης * ἀναδραμών, ὥσπερ γνώριμος * Τῆ Οἰχουμένη θαυματουργίαις, * Θεοφόρε, ποιχίλαις, * φωτίζεις τοὺς ἐν σχότει, Νιχόλαε.

Χαρίτωσον ένθέως έπαγρυπνούντας * τούς σε τιμῶντας, Νικόλαε, * χαι χαταχοίμησον την χαχίαν * έχθραινόντων άνθρώπων * ήμιν έπεμβαινόντων, Νιχόλαε.

Ο πάσας τὰς παγίδας τοῦ Διαβόλου * σθένει συντρίψας τοῦ Πνεύματος, * ἐχ τούτων ρῦσαί με σαῖς πρεσβείαις, * χυβερνῶν τὴν ζωήν μου, * θεόφρον Ἱεράρχα Νιχόλαε.

Θεοτοχίον.

Υμνοῦμέν σε, Παρθένε Θεοχυήτορ, * δι ής ἀρὰ ἀπεστείρωται, * χαὶ εὐλογία πᾶσιν ἐπῆλθε * τοῖς εἰδόσι σε μόνην * Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀνανδρον.

Ωδή θ. Ο Ειρμός.

» 📭 εόν * άνθρώποις ίδετν άδύνατον, * ὃν οὐ τολμα * Αγγέλων

- » Θάτενίσαι τα τάγματα· * δια σοῦ δὲ, Πάναγνε, ώράθη βρο-
- » τοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος· * ο̈ν μεγαλύνοντες * σùν ταῖς οὐ-
- » ρανίαις Στρατιαζς * σέ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Θεὸν * ἀνθρώποις προσομιλήσαντα, * xαὶ τὸ θνητὸν * ἐνώσει ἀσυγχρίτῷ θεώσαντα * εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον χηρύξαντες, * πάντας ἀθέου πλάνης * ἠλευθερώσατε· * ὅθεν μαχαρίζεσθε ἀεὶ, * θεῖοι ᾿Απόστολοι.

Χριστοῦ * τὸ πάθος ἐξειχονίζοντες * διὰ παθῶν * τοῦ σώματος ποιχίλων, ᾿Απόστολοι, * τῆς σαρχός μου τὰ πάθη νεχρώσατε, * χαι την έξασθενούσαν * χαι χινδυνεύουσαν * χαι νενεχρωμένην μου ψυχήν * ζωοποιήσατε.

Οδὸς * γενοῦ μοι χαθοδηγοῦσά με * πρὸς ἀπλανῆ * ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, Φιλάνθρωπε, * ἀμαρτίας πεσόντι εἰς βάραθρα, * χαὶ περιπλανωμένω, * χαὶ ἀποχλίναντι * ἐπὶ τὰς ὁδοὺς τὰς πονηρὰς * χαὶ χινδυνεύοντι.

Θεοτοχίον.

Χοροί * 'Αγγέλων χαι 'Αρχαγγέλων τε, * Έξουσιῶν, * Δυνάμεις χαι 'Αρχαι, Κυριότητες, * Χερουβίμ χαι Σεραφίμ χαι Θρόνοι, Χριστὲ, * δῆμος τῶν 'Αποστόλων * σὺν τῆ Τεχούση σε, * μόνε, δυσωποῦσι, Βασιλεῦ· * Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Κανών τοῦ άγίου Νιχολάου.

Η τὸ Χαῖρε * δι Αγγέλου.

Έρέων * χαλλονή, θαυμάτων βρύσις, * έχδυσώπει * Θεόν τόν φιλάνθρωπον * άμαρτημάτων * εύρειν ήμας άφεσιν.

Ωσπερ πάλαι * τοὺς δεσμώτας ἐλυτρώσω * τοῦ θανάτου, * ἡμᾶς οὕτω λύτρωσαι * πειρατηρίων * τοῦ βίου, Νιχόλαε.

Σύ ἐν Μύροις * τῆς Λυχίας τεθαμμένος, * μύρα βρύεις * πάντοτε, Νιχόλαε, * τὴν δυσωδίαν * τῶν παθῶν διώχοντα.

Η τοῦ Κτίστου * παρουσία ἐπὶ θύραις· * μὴ ἀμέλει, * ψυχὴ, ἀλλὰ βόησον· * Ταῖς Νιχολάου, * Χριστὲ, εὐχαῖς σῶσόν με. Θεοτοχίον.

Φώς τεχοῦσα, * τῆς χαρδίας μου τὰς χόρας * μὴ βλεπούσας, * Πανύμνητε, φώτισον, * ίνα ὑμνῶ σε * διὰ σοῦ σωζόμενος.

'Απόστιχα τῶν Αίνων, Αποστολιχά.

Ποτὲ οἱ Μαθηταί σου, Χριστὲ, * ἐν πλοίφ χειμαζόμενοι ἀνεβόων· * Διδάσχαλε, σῶσον ἡμᾶς, * ἀπολλύμεθα· * χαὶ νῦν ἡμεῖς χραυγάζομεν· * Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν, * ῥῦσαι ἡμᾶς ἐχ τῶν ἀναγχῶν ἡμῶν, δεόμεθα.

Κύριε, * οι 'Απόστολοι κατέλαβον * ποτὲ μὲν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης * διὰ δικτύων, * ποτὲ δὲ τὸ ὕψος τῆς Βασιλείας * διὰ δογμάτων· * καὶ τῆ μὲν τέχνῃ * τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν ἡρεύνησαν, * τῆ δὲ πίστει * τὸν ἀπερίγραπτόν σου κόλπον ἔφθασαν, * καὶ τῷ Κόσμῷ ἐκήρυξαν * τὸν ἀχρονον Υἰόν σου· * ὧν ταῖς πρεσβείαις * καὶ πάντων τῶν 'Αγίων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυριχόν.

Τοὺς Αγίους ἐθαυμάστωσε * xαὶ Αγίας ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἀγαλλιᾶσθε xαὶ εὐφραίνεσθε * πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· * ὑμῖν γὰρ ἡτοίμασε τὸν στέφανον * xαὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ· * ἀλλ αἰτοῦμεν, * xαὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάθεσθε.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Δόξα... και νῶν. Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστε.

Μεγάλων χαρισμάτων, άγνη * Παρθένε, Θεομητορ σεμνή, * ήξιώθης, * ότι έτεχες σαρχί * τον ένα της Τριάδος, * Χριστον τον ζωοδότην, * είς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ήμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια η'.

νήσθητί μου, * ό Θεός χαὶ ὁ Σωτήρ μου, * ὅταν ἔλθης * ἐν τῆ Βασιλεία σου, * χαὶ λύτρωσαί με, * ὡς μόνος φιλάνθρωπος. Ὁς νεφέλαι * ἐπωμβρίσατε τὸ ὕδωρ * ἐν τῷ Κόσμῳ * τῆς ἐνθέου γνώσεως, * πεφωτισμένοι * Κυρίου 'Απόστολοι.

Ως αχτινες, * μυστιχαι διαδραμόντες * είς τον Κόσμον, * Απόστολοι ἕνδοξοι, * ανθρώπων γένος * πίστει ἐφωτίσατε.

Μαρτυρικόν.

Τῶν βασάνων * τῷ πυρὶ προσομιλοῦντες, * θείαν δρόσον * ὑμαζ ἀναψύχουσαν * παρὰ Κυρίου * ἐδέξασθε, Μάρτυρες.

Δόξα.

Τὴν ἀγίαν * καὶ σεπτὴν, πιστοὶ, Τριάδα * προσκυνοῦντες * συμφώνως βοήσωμεν· * Τῶν ἐΑποστόλων * λιταῖς σῶσον πάντας ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Η τεχοῦσα * διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, * Θεοτόχε, * Πατρὶ τὸν Συνάναρχον, * αὐτὸν δυσώπει * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα.

Ήχος πλ. β΄. Τριήμερος ανέστης, Χριστέ.

Μακρόθυμε φιλάνθρωπε, * Θεέ μου πολυέλεε * και οικτίρμον, * Μπῶς ὑπήνεγκας σφαγὴν * και νέκρωσιν ἐν ξύλφ * ὑπὲρ ἀνθρώπων γένους; * δοξολογοῦμέν σου τὸ εὕσπλαγχνον.

'Ραπίσματα υπήνεγχας, * χαὶ σταύρωσιν, Μαχρόθυμε, * χαὶ ὀνείδη, * θέλων πάντας ἐχ χειρὸς * λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, * ὁ μόνος ζωοδότης, * χαὶ πάντα φέρεις, Υπεράγαθε.

'Ανήλθες, ό Ποιμήν, ἐν σταυρῷ, * καὶ ἔτεινας τὰς χεῖρας βοῶν· * Δεῦτε πρός με * καὶ φωτίσθητε, βροτοὶ, * οἱ πλάνη σχοτισθέντες· * ἐγῶ γὰρ φῶς ὑπάρχω. * Δόξα σοι, μόνε φωτοπάροχε. "Ετερα τῆς Θεοτόχου. 'Η ἀπεγνωσμένη.

Καταχαμπτομένην * δυσφορωτάτω * βάρει την ψυχην μου * τῷ τῶν πταισμάτων * χαὶ χατασυγχύπτουσαν * ἀνόρθωσον, Παρθένε· * σὺ γὰρ * τὸν τοὺς χατεἰραγμένους * ἀνορθοῦντα Σωτῆρα *

έχεις * πειθόμενον εὐχόλως * μητριχή παἰρησία. * χαὶ διάἰρηξον σή μεσιτεία * τής ἀμαρτίας τὸ χειρόγραφον, δέομαι, * διὰ τὸ μέγα σου ἕλεος.

Τὸν χατεγνωσμένον * ταῖς ἀμαρτίαις, * χαὶ ἐσπιλωμένον * ταῖς ἀνομίαις, * τὸν χαταφρονήσαντα * Θεοῦ τῶν προσταγμάτων * ίδε, * χαὶ μή με ἀποὀῥίψης * ἀπὸ τοῦ σου προσώπου· * σὺ γὰρ * ὑπάρχεις, Θεοτόχε, * ἐλπίς μου χαὶ προστάτις· * διὸ πρόσχες μου ταῖς ἰχεσίαις, * χαὶ ἀπὸ πάσης με χηλίδος χαθάρισον * διὰ τὸ μέγα σου ἑλεος.

[•]Ανοιξόν μοι θύραν * τῆς μετανοίας· * δός μοι, Παναγία, πηγὴν δαχρύων, * παράσχου χατάνυξιν * χαὶ σώφρονα χαρδίαν· * σὲ γὰρ * βεβαίαν προστασίαν * ἐπιγράφομαι μόνην· * πᾶσαν * ἐπὶ σὲ προσδοχίαν * τὴν ἐμὴν ἀναφέρω· * μὴ ἀπώσῃ με χατῃσχυμμένον, * ἀλλὰ προσδέχου χαὶ διάσωσον, Δέσποινα, * διὰ τὸ μέγα σου ἕλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Τριήμερος ανέστης, Χριστέ.

Ορωσά σε ή Πάναγνος * έν ξύλφ χαθηλούμενον, * άνεβόα· * *Ω Υιέ μου χαι Θεε, * τί το παράδοξόν σου * χαι άχουσμα το ξένον, * δ ύπομένεις διὰ οίχτον πολύν;

'Απόστιχα Σταυρώσιμα.

Ο Σταυρός σου, Κύριε, * ζωή και άντιληψις * ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· * και ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, * σὲ τὸν σταυρωθέντα σαρκι * Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Σταυρός σου, Κύριε, * Παράδεισον ήνοιξε * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· * xαὶ ἐx φθορᾶς λυτρωθέντες, * σὲ τὸν σταυρωθέντα σαρxὶ * Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * οὐx ἡρνήσαντό σε, * οὐx ἀπέστησαν * ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· * ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις * ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα... xαὶ νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Τριήμερος ανέστης, Χριστέ.

Παρίστατο τῷ ξύλφ ποτὲ, * χαιρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως, * ἡ Παρθένος * σὺν παρθένφ Μαθητῆ, * χαὶ χλαίουσα ἐβόα· * Οἴμοι, πῶς πάσχεις, πάντων, * Χριστὲ, ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια !

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ. ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. ΄Ηχος πλ. α΄.

Σήμερον τὸ προφητιχὸν * πεπλήρωται λόγιον. * ἰδοὺ γὰρ προσ-Συνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, * οὐ ἔστησαν οἰ πόδες σου, Κύριε, * καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, * τῶν ἐξ ἀμαρτίας παθῶν * ἐλευθερίας ἐτύχομεν * πρεσβείαις τῆς Θεοτόχου, * μόνε Φιλάνθρωπε.

Μόνον ἐπάγη * τὸ ξύλον, Χριστὲ, τοῦ Σταυροῦ σου, * τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν * τοῦ θανάτου, Κύριε· * ὃν γὰρ χατέπιε πόθφ ὁ "Ảδης, * ἀπέλυσε τρόμφ. * Ἐδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου, 『Αγιε, * χαὶ δοξολογοῦμέν σε, * Υἰὲ Θεοῦ· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Ελπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Η μόνη άμωμος άμνας, * Θεοτόχε Παρθένε, * τὸν ἐξ αἰμάτων σου άγνῶν * σαρχωθέντα ὁρῶσα * χρεμάμενον ἐθελουσίως ἐν Σταυρῷ, * ἐχραύγαζες, Κόρη, ἐν δάχρυσι πιχροῖς· * Υἰέ μου ἀνεξίχαχε, * ὑμνῶ σου τὴν φριχτὴν * πᾶσαν οἰχονομίαν.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ο Σταυρός σου, Κύριε, ήγίασται * εν αυτώ γαρ γίνονται ίάματα * τοις άσθενουσιν εν άμαρτίαις * δι αυτού σοι προσπίπτομεν * Ἐλέησον ήμᾶς.

Κύριε, * χατέχρινάν σε Ιουδαΐοι θανάτω, * τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων· * οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῷ πεζεύσαντες * σταυρῷ σε προσήλωσαν, * χαὶ οἱ ἐχ πέτρας μέλι θηλάσαντες * χολήν σοι προσήνεγχαν· * ἀλλ ἐχών ὑπέμεινας, * ἱνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς * τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Έλπις τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, * ἡ Παρθένος xαὶ Μήτηρ * τοῦ ἀνευ πάθους ἐξ αὐτῆς * ὑπὲρ νοῦν σαρχωθέντος * ἐχραύγαζε δαχρυρῥοοῦσα μητριχῶς· * Οὐ φέρω σε νεχρὸν χρεμάμενον ὀραν, * πνοὴν τὸν παρεχόμενον * τοῖς ζῶσιν ἐπὶ γῆς, * ὦ Υἰὲ χαὶ Θεέ μου.

Μετά την γ΄. Στιχολογίαν, έτερα.

'Ελπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Σταυρέ, Δαιμόνων έλατήρ, * ίατρὲ τῶν νοσούντων, * ἰσχὺς xαὶ φύλαξ τῶν πιστῶν, * Βασιλέων τὸ νῖχος, * τὸ xαύχημα τῶν 'Ορθοδόξων άληθῶς, * τὸ στήριγμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, * γενοῦ ἡμῖν ἀσφάλεια * καὶ τεῖχος καὶ φρουρὸς, * ξύλον εὐλογημένον. Μαρτυρικόν.

Φῶς διχαίοις διὰ παντός. * οἰ γὰρ ^{*}Αγιοι ἐν σοὶ φωτισθέντες, * χαταλάμπουσιν ἀεὶ ὡς φωστῆρες, * λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες· * ὡν ταῖς εὐχαῖς, Σωτὴρ ἡμῶν, * σὺ φώτισον λύχνον μου, Κύριε, * χαὶ σῶσόν με.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Παναγία Θεοτόχε, * τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου * μὴ ἐγχαταλίπῃς με· * ἀνθρωπίνῃ προστασία * μὴ καταπιστεύσῃς με, * ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, * χαὶ ἐλέησόν με.

Κανών Σταυρώσιμος, οὐ ή Αχροστιχίς (άνευ τῶν Θεοτοχίων).

Πάθος τὸ σεπτὸν αἰνέσω τοῦ Δεσπότου. Ἰωσήφ.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. β΄. Ο Ειρμός.

» Tr ύματι θαλάσσης * τζν χρύψαντα πάλαι * διώχτην τύραν-

» 🚺 νον * υπό γην ἕχρυψαν * τῶν σεσωσμένων οι Παίδες· *

» άλλ' ήμεις ώς αι νεάνιδες * τῷ Κυρίφ ἄσωμεν· * Ἐνδόξως γὰρ

» δεδόξασται. Τροπάρια.

Πάθει σου τιμίω * τὴν ἀτιμασθεῖσαν * φύσιν ἐτίμησας * τῆς ἀνθρωπότητος· * διὸ τιμῶντές σε φόβω, * μεγαλύνομεν τὸ χράτος σου, * χαὶ πιστῶς δοξάζομεν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Αίματί σου, Λόγε, * αίμάτων ἀδίχων * χύσιν ἀνέστειλας, * χαὶ ἀπεχάθηρας * ῥύπου χαχίας τὴν φύσιν * τῶν ἀνθρώπων, Παντοδύναμε· * διὸ νῶν δοξάζαμεν * σωζόμενοι τὸ χράτος σου.

Μαρτυρικά.

Θήρας αίμοβόρους * ἐνίχησεν ὄντως * ή ἀξιέπαινος * Μαρτύρων ἕνστασις· * πυρὸς ὑπέταξε φύσιν * δροσισμῷ ἐνθέου χάριτος· * χαὶ σφοδρὸν χλυδώνιον * πολυθείας ἔπαυσε.

Ομβροις τῶν αἰμάτων * ὀμβρήματα πλάνης * ἀποξηράναντες, * ὀμβρους ἰάσεων * ἐποχετεύετε Κόσμφ, * xai φλογμὸν παθῶν διώχετε, * ἀληθείας Μάρτυρες· * ἐντεῦθεν μαχαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοχίον.

Κάλλος ἐν τῷ πάσχειν * ὡραῖον ἐν κάλλει, * οὐδ' εἰδος ἔχοντα * ἡ απειρόγαμος * κατανοοῦσά σε Κόρη, * τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, * μητρικῶς ἡλάλαζε, * καὶ πόθψ σε ἐδόξαζε.

Κανών της Θεοτόχου, οὐ ἡ ἀχροστιχίς χατὰ ἀΑλφάβητον· Εἰρμός ὁ αὐτός.

Α χραντε Παρθένε, * χεχαριτωμένη, * Μαρία ἕνδοξε, * τῆς χαρᾶς πρόξενε, * τοὺς ὑμνητάς σου ἐνθέως * θείαις χάρισι χαρίτωσον, * ὅπως χαριστήριον * φδήν σοι ἀναπέμψωμεν.

Paracleticus.

Digitized by Google

ТҢ ПАРАΣКЕҮН ПРОІ.

Βαβαὶ, Θεομῆτορ, * τῶν σῶν μυστηρίων! * τῶν ποιημάτων γὰρ * ἐδείχθης Δέσποινα, * ὃν οὐ τολμῷ ἀτενίσαι * τῶν ἀΑγγέλων τὰ στρατεύματα * ἐν ἀγχάλαις φέρουσα· * διό σε μαχαρίζομεν.

Γένος βροτῶν ἄπαν * φθορα τοῦ θανάτου * χαταδεδίχασται * τῆ τῆς Προμήτορος * ἀπογεύσει τοῦ ξύλου· * διὰ σοῦ δὲ ἀναχέχληται, * ὡς ζωὴν τεχούσης σοῦ, * ἰΑγνὴ, τὴν ἀδιάφθορον. ἰΩδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» 💎 ε τὸν ἐπὶ ὑδάτων * κρεμάσαντα * πᾶσαν τὴν Υῆν ἀσχέτως *

» Δή Κτίσις χατιδούσα * έν τῷ. Κρανίω χρεμάμενον, * θάμβει

» πολλῷ συνείχετο, * Οὐχ ἔστιν ἅγιος * πλήν σου, Κύριε, χραυ » γάζουσα.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων * κρεμάσαντα * πᾶσαν τὴν Υῆν ἀσχέτως * ἐν ξύλφ ὑψωθέντα, * καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον * κατανοῶν, ὁ ἡλιος * συνεσκοτίζετο, * πάντων φωτισμὸν γινώσκων σε.

Τέτρωταί σου τοῖς ἥλοις, * Μαχρόθυμε,* ὁ Παραδείσϣ πάλαι * τρώσας ἀδὰμ χαχοῦργος, * χαὶ πληγωθεὶς ἀνιάτρευτος * εἰς τὸν αἰῶνα ἔμεινε· * πιστοὶ δὲ εὕρομεν * πάντων τῶν τραυμάτων ἰασιν. Μαρτυριχά.

Οτε χορὸς ἀΥγέλων * ἑώραχε * Μαρτύρων τὰς ἀγέλας * ὑπὲρ ἀΑμνοῦ τυθέντος * συγχοπτομένας, ἐθαύμαζε, * πῶς δυσμενεῖς οἰ ἔνυλοι * ἀὑλους ἔτρεπον, * νίχης στέφος χομιζόμενοι.

Σθένος ἐνδεδυμένοι * οἰ Αγιοι * τοῦ ἐν ἰσχύι μόνου * τὰ πάντα δυναμοῦντος, * τῷ δυσμενεῖ συνεπλέχοντο, * χαὶ τὴν αὐτοῦ ἀνίσχυρον * ἐπάτουν δύναμιν, * στέφος ἐχ Θεοῦ δεχόμενοι.

Σταυροθεοτοχίον.

Σὺ τὸν ἐχ σοῦ τεχθέντα * ὡς ἔβλεψας * τιτρωσχόμενον λόγχῃ, * ἐτρώθης τὴν χαρδίαν, * ὑπεραγία Πανάμωμε, * χαὶ θαμβουμένῃ ἔλεγες: * Τί σοι ἀπέδωχε, * Τέχνον, δῆμος ὁ παράνομος;

Κανών της Θεοτόχου: Ειρμός ο αυτός.

Δόλφ με δελεάσας * θεώσεως * ἐχθρὸς τῷ πόθφ πάλαι, * ἐξ ΥΕδὲμ, Θεομῆτορ, * εἰς γῆν ἐρπύσας συνέτριψεν· * ἀλλ' ὁ Χριστὸς οἰχτείρας με, * ἐχ τῆς νηδύος σου * σάρχα προσλαβών ἀνέπλασεν.

'Ελύθη τῆς χατάρας * τῆς ἔχπαλαι * ἡ δίχη, Θεομῆτορ, * ἐν τῆ σῆ μεσιτεία· * ἐπιφανεὶς γάρ σοι Κύριος, * πᾶσιν ἀφθόνως ἔβλυσεν * ὡς ὑπεράγαθος * πᾶσαν εὐλογίαν, Πάναγνε.

Ζωῆς ώράθης πύλη * Προφήτη πριν * ἰεζεχιὴλ, Κόρη, * ην ο Κύριος μόνος * σεσαρχωμένος διώδευσε, * χαι χεχλεισμένην πάλιν σε, * Αγνη, τετήρηχεν, * ώς αὐτὸς οἶδεν ο ἡΨιστος. 'Ωδή δ'. 'Ο Ειρμός.

• Γμηήν έν σταυρώ σου * θείαν χένωσιν * προορών 'Αββαχούμ *

L έξεστηχώς έβόα· * Σὺ δυναστῶν διέχοψας * χράτος, 'Αγα-

θε, * όμιλῶν τοῖς ἐν Αδη * ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Έκτεταμένης * χειρὸς, Κύριε, * τὴν ὀρμὴν ἀναιρῶν * πρὸς τὴν τοῦ ξύλου γεῦσιν, * νεκροὺς ἐν ξύλφ τέθυσαι * σῶσαι βουληθεἰς, * ἐκ πλευρᾶς δ' ἀποστάζεις * δεσμώταις ἄφεσιν.

Παθείν ήνέσχου, * Υπεράγαθε, * όπως λύσης ήμας * παθών τῆς ἀλογίας· * χολῆς ἐγεύσω, βρύων μοι * θείον γλυχασμόν· * ἐνεχρώθης, ζωήν μοι * παρέχων, Δέσποτα.

Μαρτυριχά.

Τὸ πῦρ τῆς θείας * ἀγαπήσεως * ἐν ψυχῆ λογικῆ * προσφέροντες, τὴν φλόγα * παρανομούντων ἔσβεσαν, * xαὶ φωτιστιxαὶ * οἱ Χριστοῦ ἀΑθλοφόροι * λαμπάδες ὥφθησαν.

Οι θετοι φίλοι * του Παντάναχτος, * σαρχιχης έαυτους * χωρίσαντες φιλίας, * προς άπασαν έχώρησαν * βάσανον στεβρώς, * χαι νιχήσαντες δόξη * έστεφανώθησαν.

Σταυροθεοτοχίον.

'Εκτός σε πάθους * ἀπεκύησα, * καὶ πῶς βλέπω σε νῦν * πάθει προσομιλοῦντα; * πῶς φέρεις τοῦτο, ἔκραζεν, * ἀναρχε Υιἐ, * ἡ Παρθένος; δοξάζω * σοῦ τὸ μακρόθυμον.

Κανών της Θεοτόχου. Είρμος ο αὐτός.

Η έχλεχτή τε * χαι υπέρτιμος * έχ πασῶν γενεῶν * ἀναφανεῖσα μόνη, * ἡ ἀρεταῖς ἐχλάμψασα, * Αχραντε σεμνὴ, * τούς σε υμνολογοῦντας * αἴγλῃ σου λάμπρυνον.

Θεόν σαρχί, * Παρθένε, τέτοχας * έξ άγνῶν σου, σεμνή, * αίμάτων, Θεομήτορ, * Σωτήρα τὸν λυτρούμενον * πάντας ἐχ δεινῶν * τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Κόρη * Θεοχαρίτωτε.

'Ιερουργεί * τῷ θείφ τόχφ σου, * Θεοτόχε ἀγνὴ, * ἡ τῶν 'Αίλων φύσις, * χαὶ τῶν βροτῶν τὸ σύστημα * πόθφ σε ὑμνεί· * ἀλλὰ σοῦ τῇ ἐλλάμψει * ἡμᾶς χαταύγασον.

Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» Πρός σε όρθρίζω, * τον δι εύσπλαγχνίαν * σεαυτόν τῷ πεσόν-

» II τι * χενώσαντα άτρέπτως, * χαι μέχρι παθών * άπαθώς

υποχύψαντα, Λόγε Θεοῦ. * Τὴν εἰρήνην * παράσχου μοι, Φιλάν θρωπε. Τροπάρια.

Νεχρός όρασαι * ἐπὶ τοῦ Κρανίου, * ὁ νεχρώσας τὸν "Ἀδην * τῷ πάθει τῆς σαρχός σου, * χαὶ εἶδος, Χριστὲ, * οὐδὲ χάλλος σὺ είχες χρεμάμενος, * χαλλωπίσαι με * θέλων ὡς Φιλάνθρωπος.

ТН ПАРАΣКЕГН ПРОІ.

'Αδάμ τοῦ πρώτου * ἐξηλῶσαι θέλων * ἐμπαθεῖς διαθέσεις, * τοῖς ἥλοις προσηλοῦσαι, * xal λόγχῃ τρωθεὶς,* τὴν φλογίνην ῥομφαίαν xωλύεις, Χριστὲ, * μὴ xωλύειν * τὴν εἴσοδον τοῖς δούλοις σου. Μαρτυριxά.

'Ιχνηλατούντες * πάθη τοῦ Δεσπότου,* οἰ χοροὶ τῶν Μαρτύρων * ἐν ξύλφ προσηλοῦνται, * xαὶ χεῖρας ὀμοῦ * ἀφαιροῦνται xαὶ πόδας, πρὸς τρίβον σεπτοῦ * μαρτυρίου * ἐνθέως εἰθυνούμενοι.

Νοι τελείφ * νοῦν τὸν ἀλαζόνα * ἐπαιρόμενον θράσει * χαθείλετε τελείως, * ταπεινωθέντες * ἐν μιμήσει τοῦ πάντας ὑψώσαντος * ταπεινώσει * χαρδίας, Χριστομάρτυρες.

Σταυρόθεοτοχίον.

'Εχ ρίζης, Κόρη, * 'Ιεσσαὶ βλαστάνεις, * χαὶ ὡς ἄνθος προφέρεις * τὸν φυτουργὸν τοῦ Κόσμου, * παραφυάδας * θείψ φυτῷ ξηράναντα τοῦ Σταυροῦ, * ὅν σαρχὶ χατεδέξατο ὡς εὖσπλαγχνος. Κανών τῆς Θεοτόχου. Θεοφανείας σου, Χριστέ.

Κλίμαξ φανείσα τυπιχώς * τῷ 'Ιαχώβ * πρὸς ὑψος ἐπηρμένη, * τοῦ σοῦ, Θεονύμφευτε, ὑπέφηνε * τοχετοῦ τὸ ὄντως ἐξαίσιον· * διὰ σοῦ γὰρ ὄντως Θεὸς * ἡμῖν ὡμίλησε * συγχαταβάσει * τῆ θεία, χαὶ πρὸς ζωὴν * ἐπανήγαγε.

Λελυτρωμένοι διὰ σοῦ * τῆς μητρικῆς * λύπης, Θεοκυῆτορ, * θυμηδίας ἔμπλεοι γεγόναμεν, * εὐφροσύνην πᾶσι κυήσασα, * καὶ παγκόσμιον χαρμονήν· * διὸ, Πανύμνητε, * τοὺς σοὺς ὑμνολόγους * κινδύνων ταῖς σαῖς πρεσβείαις * διαφύλαξον.

Μυσταγωγούμενος την σην * θεοπτιχώς * ο Μωϋσης εἰχόνα * προεώρα, βάτον ἀχατάφλεχτον * τῷ πυρὶ, Παρθένε πανάμωμε· * ἐν σοὶ γὰρ ὁ Πλαστουργὸς * οἰχῶν οὐχ ἔφλεξε * σὲ, την ἀνωτέραν * ἀπάντων τῶν ποιημάτων, * Θεονύμφευτε.

'Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

νεσχέθη, * άλλ' οὐ κατεσχέθη * στέρνοις κητώοις 'Ιωνᾶς·*

> Δσοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων * τοῦ παθόντος xai ταφῆ δοθέν-

» τος, * ώς έχ θαλάμου * τοῦ θηρὸς ἀνέθορε· * προσεφώνει δὲ

» τη χουστωδία· * Οί φυλασσόμενοι * μάταια χαὶ ψευδη, * ἔλεον

» αύτοις έγχατελίπετε.

Τροπάρια.

'Εναλλάττων * χεΐρας προετύπου * πάλαι Σταυρόν ὁ 'Ιαχώβ,* ἐπευλογῶν τοὺς παΐδας· * ὅθεν, 'Υψιστε, ἐν τούτῷ βαίνων * ἀρᾶς τῆς πάλαι * λύεις τὸ ἀνθρώπινον, * χαὶ πηγάζεις νῦν τὴν εὐλογίαν * τοῖς εὐλογοῦσί σε, * μόνε Εὐλογητὲ, * χαὶ Δημιουργὲ χαὶ Υπεράγαθε.

Σοῦ τὸ πάθος * προτυπῶν, ὁ μέγας, * Λόγε, Μωϋσῆς ἀνυψοϊ *

χαλχοῦν τὸν ὄφιν πάλαι * ἐξαιρούμενον τοὺς χαθορῶντας * τοῦ ἰοβόλου * δήγματος τῶν ὄφεων· * χαὶ γὰρ, Δέσποτα, σοῦ σταυρωθέντος, * βλάβης τοῦ ὄφεως * ἄπαντες οἱ πιστοὶ * τοῦ θεοστυγοῦς ἀπελυτρώθημεν. Μαρτυριχά.

Οσπερ άλλου * πάσχοντος, οἱ θεῖοι * πάλαι καὶ σεπτοὶ 'Αθληταὶ * διέκειντο ἀθλοῦντες, * προορώμενοι τὰς ἀντιδόσεις * τὰς αἰωνίους * καὶ τὴν ἀγαλλίασιν. * Ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν, Χριστὲ οἰκτίρμον, * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε * λύτρωσαι πειρασμῶν, * καὶ ἀμαρτιῶν καὶ περιστάσεων.

Τούς χειμάρους * ἕπαυσαν τῆς πλάνης * ρείθροις αἰμάτων οἰ σεπτοὶ * καὶ θεῖοι 'Αθλοφόροι, * καὶ πηγαὶ πιστοῖς θεογνωσίας * βλύζουσαι ὕδωρ * ὄντως ἀνεδείχθησαν. * Ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, * ὅμβρισον ἄφεσιν * ἄπασι καὶ ζωὴν * καὶ τὸν ἰλασμὸν καὶ μέγα ἕλεος. Σταυροθεοτοχίον.

Τὸν Ποιμένα * πάντων xal Δεσπότην * ξύλφ ὁρῶσα ἡ ᾿Αμνὰς * ἐναπηωρημένον, * θρηνφδοῦσα μητριχῶς ἐβόα· * Τί τοῦτο, Τέχνον, * τὸ xαινὸν μυστήριον; * πῶς ἀθάνατος τὸ xατ' οὐσίαν * ὑπάρχων, θάνατον * δέδεξαι, τοὺς βροτοὺς * θέλων ἐχ φθορᾶς ἀπολυτρώσασθαι;

Κανών της Θεοτόχου. Είρμος ο αὐτός.

Νομιχοί σε * τυποι, Θεοτόχε, * χαι αι προβρήσεις σαφώς * τών Προφητών έδήλουν * τεξομένην τὸν τοῦ Κόσμου ρύστην * χαι εὐεργέτην * ἀπάσης τῆς Κτίσεως, * τὸν πολυμερῶς χαι πολυτρόπως * εὐεργετίσαντα * τοὺς πίστει τε χαι στοργῆ, * Δέσποινα ἀγνὴ, δοξολογοῦντάς σε.

Ξενωθέντας * πάλαι ἐξ ἀπάτης * τοῦ ἀνθρωποχτόνου ἐχθροῦ * Θεοῦ τοὺς Πρωτοπλάστους * τῆς τρυρῆς τοῦ Παραδείσου, μόνη * Θεογεννῆτορ, * αὖθις ἐπανήγαγες * πρὸς Παράδεισον, ἀποτεχοῦσα * Σωτῆρα Κύριον, * σταύρωσιν χαὶ ταφὴν * θεία ἐξουσία ὑπομείναντα.

Ο βουλήσει * θεία και δυνάμει * δημιουργική ἐαυτοῦ * τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων * συστησάμενος, 'Αγνὴ, προῆλθεν * ἐκ σῆς νηδύος * και Θεὸς και ἄνθρωπος, * και τοὺς ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνοίας * τὸ πριν ὑπάρχοντας * λάμψεσι θεικαζς, * Δέσποινα ἀγνὴ, φαιδρῶς κατηύγασεν.

Ωδή ζ΄. Ο Είρμός.

» * 🔥 φραστον θαῦμα ! * ὁ ἐν χαμίνφ ῥυσάμενος * τοὺς ὀσίους *

- ΑΠατδας έχ φλογός * έν τάφφ νεχρός * άπνους χατατίθεται, *
- » είς σωτηρίαν * ήμῶν τῶν μελφδούντων· * Λυτρωτά, ὁ Θεὸς, *
- » εύλογητός εί.

Τροπάρια.

Οτε σταυρῷ σε * δήμος Ἐβραίων χατέχρινε, * θεωροῦσα * ἔφριξεν ἡ γῆ, * ἥλιος τὸ φῶς * τὸ ἰδιον ἔπαυσε, * καὶ οἱ ἐν σχότει * φῶς εἶδον μελφδοῦντες· * Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ.

^{*}Υβριν ὑπέστης * χαλάμφ, Σῶτερ, τυπτόμενος, * χαὶ ἀχάνθαις * οἶα Βασιλεὺς * βουλήσει, Χριστὲ * ὁ Θεὸς, στεφόμενος, * εἰς σωτηρίαν * ἡμῶν τῶν μελφδούντων· * Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ. Μαρτυριχά.

Δεσμεϊσθε πασαν * τοῦ Διαβόλου, Πανεύφημοι, * τὴν ἀπάτην * λύοντες σαφῶς· * φέρετε ποινὰς * χαὶ θάνατον ἄδιχον, * ζωὴν ποθοῦντες * τὴν ἄνω χαὶ βοῶντες· * Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ.

Έστητε μέσον * φλογὸς, πανεύφημοι Μάρτυρες, * τὴν ἀπάτην * φλέγοντες σαφῶς, * χαὶ τῷ δροσισμῷ * τῆς ἐνθέου χάριτος * μὴ φλογισθέντες, * βοᾶτε μελφδοῦντες· * Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ. Σταυροθεοτοχίον.

Σταυρούσαι θέλων, * ή Θεοτόχος ἐχραύγαζε, * χαὶ ὀρῶσα, * ἄναρχε Υἰἐ, * λύπῃ τὴν ψυχὴν * νῦν χαταβαπτίζομαι· * θνήσχεις παρέχων * ζωὴν τοῖς μελφδοῦσι· * Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς, * εὐλογῃτὸς εἶ. Κανών τῆς Θεοτόχου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Πεποιχιλμένην * σὲ χεχτημένην διάχρυσον, * Θεομῆτορ, * χόσμον Εὐπρεπῆ * ἔστερξεν ὁ σὸς * Γἰός τε χαὶ Κύριος, * εἰς σωτηρίαν * ἡμῶν τῶν σοι βοώντων· * Ο χαρπός σου, 'Αγνὴ, * εὐλογημένος.

Ρόδον ἐν μέσφ * τῶν ἀχανθῶν εὐρῶν, ᾿Αχραντε, * ὁ Δεσπότης * ἔπλησεν ἡμᾶς * ὀσμαῖς σου τερπναῖς * χαρίτων τοῦ Πνεύματος, * τοὺς ἐκβοῶντας * αὐτῷ ἐν χατανύξει· * Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ.

Σύμβολα πάντες * θεΐοι Προφήται θεώμενοι * τοῦ σοῦ θείου * τόχου εὐχλεῶς * ἐβόων, ᾿Αγνή· * Ὁ Θεὸς ἐλεύσεται * ἐχ τῆς Παρθένου, * τοῦ σῶσαι τοὺς βοῶντας· * Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ. ਪΩδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

κστηθι φρίττων, οὐρανἐ, * xαὶ σαλευθήτωσαν * τὰ θεμέλια
 Ετῆς γῆς· * ἰδοὺ γὰρ * ἐν νεχροῖς λογίζεται * ὁ ἐν ὑψίστοις
 οἰχῶν, * xαὶ τάφφ σμιχρῷ ξενοδοχεῖται· * ὄν, Παῖδες, εὐλογεῖ τε, * Ιερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας. Τροπάρια.

Πίνεις ποτήριον, Χριστε, * ο ἐπεθύμησας, * διὰ πάθους τοῦ σταυροῦ, * πηγάς μοι * προχέων ἀφέσεως * ἐχ ζωηφόρου πλευρᾶς * τῷ διὰ πλευρᾶς θανατωθέντι· * διόπερ ἀνυμνῶ σε· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Οτε σε ανομος λαὸς * μέσον χατέχρινε * σταυρωθηναι, Ίησοῦ, * ἀνόμων, * ζωοδότα Κύριε, * διεδονήθη ἡ γῆ, * καὶ πάντες ἀνέμελπον ἐν φόβω· * Οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Μαρτυριχά.

Τίμιος ἕναντι Θεοῦ * ὑμῶν ὁ θάνατος * ἀπεφάνθη, ᾿Αθληταί· * πολλοῖς γὰρ * ὁμιλοῦντες πάθεσι, * πάθους σεπτοῦ χοινωνοὶ * βοῶντες ἐδείχθητε ἐμφρόνως· * Οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οντως οἰ σαρχιχὰ ὑμῶν * τὰ ὅπλα, Μάρτυρες, * πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν, * ἐλπὶς δὲ, * πίστις χαὶ ἀλήθεια· * δἰ ῶν τυχόντες Θεοῦ, * ἀΑγγέλων χοροῖς συναριθμεῖσθε, * βοῶντες· Τὸν Δεσπότην, * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Σταυροθεοτοχίον.

"Υψιστε άναρχε Υιἐ, * φέρεις ἐμπτύσματα, * xαὶ ὀνείδη xαὶ σταυρὸν, * καλάμφ * παιχτιχῶς τυπτόμενος, * ἡ Θεοτόχος ἐβόα· * δοξάζω τὴν σὴν μαχροθυμίαν· * ἡν Παΐδες εὐλογοῦσιν, * Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, * λαοὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Κανών τῆς Θεοτόχου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Τῷ θεολήπτω Δανιήλ * σὺ προτεθέασαι * ἀλατόμητον ὅρος· * Γἐχ σοῦ γὰρ, * Κόρη, λίθος τέτμηται, * Χριστὸς ὁ μόνος Θεὸς, * Παρθένε, ἄνευ χειρὸς ἀνθρώπου· * ὃν Παΐδες εὐλογοῦσιν, * Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, * λαοὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμνοις τὸν Τόχον σου, 'Αγνὴ, * ἀεὶ δοξάζουσιν * οἱ τῶν ἀνω Στρατηγοί· * καὶ σὲ δὲ, * Κόρη ἀειπάρθενε, * χαρμονιχῶς σὺν ἡμῖν * ὡς Θεομήτορα ἀνυμνοῦσιν * ἢν Παΐδες εὐλογοῦσιν, * Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, * λαοὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φέγγους σου ταϊς μαρμαρυγαϊς * τούς σε φρονοῦντας νῦν * Θεοτόχον ἀληθη, * Μαρία, * φωταυγεῖς ἀπέργασαι, * φωτογεννητορ Αγνή· * φωτὸς γὰρ σχηνὴ ὦφθης, Παρθένε, * τοῖς πίστει σοι βοῶσι· * Χαῖρε, εὐλογημένη * χαὶ δεδοξασμένη * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

Μή ἐποδύρου μοι, Μήτερ, * χαθορῶσα ἐν τάφφ, * ὃν ἐν
 Μητερ, * χαθορῶσα ἐν τάφφ, * ὃν ἐν
 χαστρὶ ἀνευ σπορᾶς * συνέλαβες Υἰόν· * ἀναστήσομαι, γἀρ *
 χαὶ δοξασθήσομαι* χαὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ * ἀπαύστως ὡς Θεὸς *

» τούς έν πίστει και πόθω * σε μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

[•]Ινα τὸν βρώσει φθαρέντα * ἐνηδόνῷ τοῦ ξύλου, * μόνε Σωτήρ, ὡς ἀγαθὸς * λυτρώση τῆς φθορᾶς, * σταυρωθῆναι σαρχὶ * θανατωθῆναί τε * χατεδέξω· ὑμνοῦμεν * ἀπαύστως, ἰησοῦ, * τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν * χαὶ δυναστείαν σου.

[°]Ω πῶς ὑπέστης ὀδύνας * ἐν σταυρῷ ἡπλωμένος, * τῶν ὀδυνῶν τῶν χαλεπῶν * ἐξαίρων με, Σωτήρ! * πῶς ἀxάνθαις στεφθεὶς * πάσας ἀνέσπασας * τῶν παθῶν τὰς ἀxάνθας! * πῶς ὀξος ποτισθεὶς * εὐφροσύνης xρατήρα * ἡμῖν ἐxέρασας! Μαρτυρικά.

Στενοχωρούμενοι πάντες * χαι είρχταϊς όμιλοῦντες, * χαι μεληδὸν, οι 'Αθληται, * τεμνόμενοι δεινῶς, * χαι τροχοῖς ἀπηνῶς * χατατεινόμενοι, * χαι βορὰ τοῖς θηρίοις * διδόμενοι, Χριστὸν * τὸν ἀπάντων Δεσπότην * οὐχ ἐξηρνήσασθε.

'Ηλιαχών λαμπηδόνων * πλειοτέρως ἐχλάμπει * τῶν 'Αθλητῶν ἡ παμφανὴς * χαὶ εὖσημος μνήμη, * χαὶ ψυχὰς εὐσεβῶν * φωτίζει πάντοτε, * χαὶ διώχει τὸ σχότος * παθῶν χαὶ πειρασμῶν, * χαὶ Δαιμόνων σχεδάζει * ζόφον βαθύτατον.

Σταυροθεοτοχίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, * xαὶ xατέχεις ὡς βρέφος * ἐν ταῖς χερσὶ τὸν ἐx χειρὸς * ῥυσάμενον ἡμᾶς * πολεμίου ἐχθροῦ, * ἄχραντε Δέσποινα· * xαὶ ὀρặς ἐπὶ ξύλου * ὑψούμενον Σταυροῦ * τὸν ἐx βόθρου xαxίας * ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Κανών τῆς Θεοτόχου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

γ αρας ήμιν αίωνίου * χαι ζωής άνεδείχθης * ύπερφυώς, Θεογεν-Νητορ, * πρόξενος, Αγνή, * τον Σωτήρα πάντων * χυοφορήσασα, * τον τής γής έχ προσώπου * παν δάχρυον σαφώς * άφελόντα, χαι πασι * χαράν βραβεύσαντα.

Ψάλλων Δαυίδ σὸς προπάτωρ * χιβωτόν σε προέφη * συμβολιχῶς, χαὶ θείου μάννα * χρυσῆν στάμνον, 'Αγνὴ, * Μωσῆς ὁ θεόπτης· * χαὶ γὰρ ἐχώρησας * τὸν ἐν χόλποις πατρώοις * ὑπάρχοντα ἀεὶ, * Θεοτόχε· διό σε * ὕμνοις δοξάζομεν.

Ως ἀληθῶς ὑπερτέρα * πάσης Κτίσεως πέλεις, * τὸν γὰρ Θεὸν τῶν ποιημάτων * ἐχύησας σαρχί· * διό σε προστάτιν * ἔχομεν, Δέσποινα, * χαὶ ἐλπίδα βεβαίαν * χαὶ τεῖχος ὀχυρöν, * διὰ σοῦ σωτηρίας * τυχεῖν ἐλπίζοντες

'Απόστιχα τῶν Αἴνων, Σταυρώσιμα.

'Εν τῷ Σταυρῷ * τὴν ἐλπίδα χέχτημαι, * χαὶ ἐν αὐτῷ χαυχώμενος βοῶ· * Φιλάνθρωπε Κύριε, * τὴν ἀλαζονείαν χατάβαλε * τῶν μὴ ὀμολογούντων σε * Θεὸν χαὶ ἀνθρωπον.

Οι τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι, * τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσώμεθα, * μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτοῦ * μεθοδείας xal ἐνέδρας· * ὡς γὰρ ὑπερήφανος xατήργηται, * xal xαταπεπάτηται * τῆ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλφ * προσπαγέντος Χριστοῦ.

Digitized by Google

Μαρτυριχόν.

Κύριε, * έν τη μνήμη τών Άγίων σου * πάσα ή Κτίσις έορτάζει, * ούρανοι άγάλλονται * σύν τοῖς Άγγέλοις, * xai ή γη εὐφραίνεται * σύν τοῖς ἀνθρώποις. * Αὐτῶν ταῖς παραχλήσεσιν * ἐλέησον ήμαζ.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

'Επάγην μεν ώς ανθρωπος * εν ξύλφ και νενεκρωμαι, * και εν τάφφ κατετέθην ώς θνητός * άλλ' ώς Θεός εν δόξη, * Μήτερ άγνη, Παρθένε, * πάλιν άνίσταμαι τριήμερος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Μνήσθητί μου, * ὁ Θεὸς xαὶ ὁ Σωτήρ μου, * ὅταν ἔλθης * ἐν τῆ Βασιλεία σου, * xαὶ λύτρωσαί με, * ὡς μόνος φιλάνθρωπος. ἘΥφαπλώσας * τὰς παλάμας ἐπὶ ξύλου, * ἡγχαλίσω * τὰ ἔθνη ὑμνοῦντά σου * τὴν εὐσπλαγχνίαν, * Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Προσηλώθης * έχουσίως ἐπὶ ξύλου, * χαὶ τὰ χέντρα, * Χριστὲ, τοῦ ἀλάστορος * τῆ σῆ δυνάμει * τελείως ἐξήλειψας.

Μαρτυριχόν.

Τατς βασάνοις * έντρυφώντες, Αθλοφόροι, * Παραδείσου * τρυφης ήξιώθητε, * ὑπερ τοῦ Κόσμου * ἀπαύστως δεόμενοι. Δόξα.

'Απὸ πάσης * ἐξελοῦ ἡμᾶς βασάνου, * ὁ Πατὴρ, * ὁ Υἰὸς, xαὶ τὸ σύνθρονον * Πνεῦμα τὸ θεῖον, * τοὺς δούλους σου, Κύριε.

Και νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Καθορώσα * σὲ σταυρῷ ἐφηπλωμένον, * ἡ Παρθένος * δαχρύουσα ἔστενεν· * ἡς ταῖς πρεσβείαις * σώσον ἡμᾶς, Κύριε.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτιχά. Ἡχος πλ. β΄. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

[•] P^ūσαί με γεέννης * ἀποχειμένης, * ἐξελοῦ πυρός με * τοῦ αίωvίου, * Κριτὰ διχαιότατε, * τὸν χαταχεχριμένον• * δείξον * ἐχ ζάλης ἐναντίας * ἀνάλωτόν με, Λόγε• * τρέμω * ὁ τάλας ἐννοῶν μου * τὸ τῶν πταισμάτων πλῆθος, * χαὶ προσπίπτω σοι μετὰ δαχρύων * χαὶ συντριβῆς τῆς χαρδίας μου, Φιλάνθρωπε, * τὸ σὸν αἰτούμενος ἔλεος.

Τίς ἐμὲ μὴ χλαύση, * τὸν παραβάντα * ἐντολὴν Δεσπότου.* δἰ ἀχρασίαν; * τὸν "Ἀδην οἰχήσαντα * ἀντὶ τοῦ Παραδείσου; * βρῶσις * γλυχεῖά μοι φανεῖσα * εἰς χολὴν μετετράπη· * ξένος * τῆς

Paracleticus.

ТН ПАРАЗКЕГН ЕЗПЕРАЗ.

δόξης σου, Οικτίρμον, * και 'Αγγέλων έδειχθην· * άλλα δέξαι με μετανοοῦντα, * ὡς ἐλεήμων και φιλάνθρωπος Κύριος, * διὰ τὸ μέγα σου ἕλεος.

Πάντας τοὺς ἐν πίστει * κεχοιμημένους * τάξον, Ζωοδότα, * ἐν χώρα ζώντων, * ἐν τόποις ἀνέσεως, * ἐν σχηναῖς αἰωνίοις, * ἔνθα * τὸ φῶς τοῦ σου προσώπου * ἀφθόνως καταλάμπει, * ὅπου * τρυφὴ καὶ χαρμοσύνη * καὶ εἰρήνη τῶν Διχαίων, * παριδῶν αὐτῶν τὰ ἐπταισμένα * ἔργῷ καὶ λόγῷ, διανοία τε, Δέσποτα, * διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Στιχηρά Μαρτυρικά, αὐτόμελα.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σὲ, Χριστὲ, * πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, * xαὶ τέλειον ἀπέλαβον * τὸν στέφανον ἐν οὐρανοῖς, * ἵνα πρεσβεύωσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οι άθλοφόροι Μάρτυρες, * χαι ουρανοπολιται * ἐπι γης ἀθλήσαντες * πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν· * πρεσβείαις, Κύριε, χαι εύχαις αὐτῶν * πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Ο Σταυρός σου, Κύριε, * τοῖς Μάρτυσι γέγονεν * ὅπλον ἀήττητον· * ἔβλεπον γὰρ τὸν προχείμενον θάνατον, * χαὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, * τῆ ἐλπίδι τῆ εἰς σὲ ἐνεδυναμοῦντο. * Αὐτῶν ταῖς παραχλήσεσιν * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Τίς μη μαχαρίσει σε, * παναγία Παρθένε; * τίς μη ἀνυμνήσει σου * τὸν ἀλόχευτον τόχον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐχ Πατρὸς * ἐχλάμψας Υἰὸς μονογενής, * ὁ αὐτὸς ἐχ σοῦ τῆς ᾿Αγνῆς προῆλθεν * ἀφράστως σαρχωθεὶς, * φύσει Θεὸς ὑπάρχων, * χαὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δἰ ἡμᾶς· * οὐχ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων * ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτὸν ἰχέτευε, * σεμνὴ Παμμαχάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ᾿Απόστιχα. Μαρτυριχόν.

Οι Μάρτυρές σου, Κύριε, * οὐχ ἀρνήσαντό σε, * οὐχ ἀπέστησαν * ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· * Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις * ἐλέησον ἡμᾶς. Νεχρώσιμα.

Στίχ. Μαχάριοι, ους έξελέξω.

'Αρχή μοι χαι υπόστασις * τὸ πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· * βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε * χαὶ ὀρατῆς * ζῷόν με συμπῆξαι φύσεως, * γῆθέν μοῦ τὸ σῶμα διέπλασας, * δέδωχας δέ μοι ψυχὴν * τῇ θεία σου χαὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει. * Διὸ, Σωτὴρ, τοὺς δούλους σου * ἐν χώρα ζώντων, * ἐν σχηναῖς Διχαίων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Αι ψυχαι αύτῶν ἐν άγαθοῖς.

ΗΧΟΣ ΠΑ. Β'.

Αλγος τῷ 'Αδὰμ * ἐχρημάτισεν * ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις * πάλαι ἐν Ἐδὲμ, * ὅτε ὄφις ἰὸν ἐξηρεύξατο· * δι αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, * παγγενῆ χατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· * ἀλλ ἐλθών ὁ Δεσπότης * χαθείλε τὸν δράχοντα, * χαὶ ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο· * πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· * Φείσαι, Σωτὴρ, * χαὶ οῦς προσελάβου, * μετὰ τῶν Διχαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Πρεσβείαις τῆς Τεχούσης σε, Χριστὲ, * χαὶ τῶν Μαρτύρων σου, * ᾿Αποστόλων, Προφητῶν, * Ἱεραρχῶν, * ἘΟσίων χαὶ Διχαίων * χαὶ πάντων τῶν ἘΑγίων, * τοὺς χοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

20000000

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά. Ἡχος πλ. β΄.

Α θλητιχαι ἐνστάσεις * ἐπὶ τῷ σχάμματι, * τυραννιχαι αἰχίσεις * Α ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας, * χαι ισταντο χοροι τῶν 'Ασωμάτων, * βραβεῖα χατέχοντες τῆς νίχης· * ἐξέστησαν Τυράννους χαι Βασιλεῖς οι σοφοι, * χαθείλον τὸν Βελίαρ ὁμολογία Χριστοῦ. * Ό ἐνισχύσας αὐτοὺς, * Κύριε, δόξα σοι.

'Αθλητικόν ἀγῶνα * ὑπομείναντες οἰ "Αγιοι, * καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης * παρὰ σοῦ κομισάμενοι * κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, * ἐδέξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας. * Δι ἀὐτῶν, ὁ Θεὸς, δυσωπούμενος, * δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Ο τὴν εὐλογημένην * καλέσας σου Μητέρα, * ἡλθες ἐπὶ τὸ πάθος * ἐκουσία βουλῆ, * λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, * ἀναζητῆσαι θέλων τὸν ᾿Αδὰμ, * λέγων τοῖς ᾿Αγγέλοις· * Συγχάρητέ μοι, * ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολλυμένη δραχμή. * Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας * Θεὸς, δόξα σοι.

"Ετερα, μετὰ τὸν "Αμωμον, χαὶ τὰ Νεχρώσιμα Εὐλογητάρια.

Τῶν Αγίων σου ή μνήμη, Κύριε, * ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ· * ἐν αὐτῆ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ή Κτίσις· * διὸ παράσχου ἡμῖν τῆ αὐτῶν παρακλήσει * εἰρήνην xαὶ τὸ μέγα ἔλεος. Νεχρώσιμον.

'Αληθώς ματαιότης τὰ σύμπαντα, * ὁ δὲ βίος σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· * καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενὴς, * ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· * ὅτε τὸν κόσμον κερδήσομεν, * τότε τῷ τάφῷ οἰκήσομεν, *

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΠΡΟΙ.

όπου όμοῦ Βασιλεῖς xαὶ πτωχοί· * Διὸ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον * ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοχίον. Ἐλπις τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Η χραταιά τών γηγενών * προστασία χαὶ σχέπη, * Θεοχυήτορ Μαριάμ, * ή τεχοῦσα ἐν χρόνφ * τὸν ἄχρονον Υἰὸν χαὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, * ἰχέτευε αὐτὸν ὡς Μήτηρ ἐχτενῶς, * σὺν Προφήταις χαὶ Μάρτυσι * χαὶ θείοις 'Ασχηταῖς, * σῶσαι τοὺς μεταστάντας. Κανών εἰς πάντας τοὺς ΄Αγίους, οὖ ή 'Αχροστιχίς.

> Λόγοις γεραίρω τοὺς ἐραστὰς τοῦ Λόγου. Ἰωσήφ. Ωδη ά. Ἡχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

- » 🔨 αίσθητὸς Φαραώ * χατεποντίσθη πανστρατί· * Ισραήλ δὲ
- Οδιελθών * έν μέσω τῆς θαλάσσης, * ἀνεβόα· Κυρίω * τῷ
- » Θεῷ ήμῶν ἄσωμεν, * ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Λελαμπρυσμένω νοι * τους σχοτεινους περι το φώς * δυσσεβούντας τυράννους * οι Μάρτυρες αισχύναντες, * προς άνέσπερον φέγγος * νιχηφόροι γενόμενοι * σοφώς μετέβησαν.

Οι Ιεράρχαι Χριστοῦ, * τῶν Οσίων ὁ χορὸς, * Προφητῶν xal Διxαίων * ὁμήγυρις ἀπάντων, * ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις * ἀστραπτόμενοι ἔφθασαν * πρὸς οὐρανίους σχηνάς.

Γυναίων πασα πληθύς * προσφχειώθη τῷ Θεῷ, * χαὶ τὴν Εὐαν τὸν δεινῶς * ἀπάτη θανατώσαντα * συμπατήσασα πόνοις * ἀνδριχοῖς, μαχαρίζεται * ἐνθέοις ἄσμασι.

Νεχρώσιμον.

Ο ἀπὸ γῆς κατ' ἀρχὰς * πλάσας τὸν ἄνθρωπον, Χριστὲ, * τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων * ἀνάπαυσον, δεόμεθα, * ἐν σκηναζς τῶν Δικαίων, * καὶ ἐν τόποις ἀνέσεως * ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοχίον.

'Ιερωτέρα, 'Αγνή,* τῶν Χερουβίμ και Σεραφίμ, * ἀνεδείχθης τεχοῦσα * τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως· * ὅν ἀπαύστως δυσώπει * οἰχτειρῆσαι τοὺς δούλους σου, * τούς σε δοξάζοντας.

Ετερος είς Κοιμηθέντας, οὐ ἡ `Ακροστιχίς.

Έχτον προσαυδώ τοις απελθούσιν μέλος. Ποίημα Θεοφάνους.

Ο Ειρμός. Ως έν ηπειρφ πεζεύσας.

Εν ούρανίοις θαλάμοις * διηνεχώς * οί γενναΐοι Μάρτυρες * δυσωπουσί σε, Χριστέ· * Ούς έχ γῆς μετέστησας πιστούς, * αίωνίων άγαθῶν * τυχεῖν ἀξίωσον.

Καταχοσμήσας τὰ πάντα, * ζῷον μιχτὸν * μέσον με τὸν ἄνθρωπον * ταπεινότητος ὁμοῦ * χαὶ μεγέθους ἔπλασας· διὸ * τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Τοῦ Παραδείσου πολίτην * xal γεωργὸν * xat ἀρχάς με ἔταξας, * παραβάντα δὲ τὴν σὴν * ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ * τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοχίον.

Ο ἐχ πλευρας διαπλάσας * Εὐαν τὸ πρὶν, * τὴν ἡμῶν προμήτορα, * ἐξ ἀχράντου σου γαστρὸς * σάρχα περιβάλλεται, δί ἤς * τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν, * Αγνὴ, διέλυσε.

Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

» Την τη στερρά * της Πίστεώς σου πέτρα * τον λογισμον *

» Ειέδρασας της ψυχης μου, * στερέωσον, Κύριε· * σε γαρ εχώ,

» 'Αγαθέ, * χαταφυγήν χαι στερέωμα.

Τροπάρια.

Σωματικοίς * ἀμιλοῦντες νῦν πόνοις, * οἱ 'Αθληταὶ * τὴν ἄπονον ἐσκόπουν * ἀντίδοσιν χαίροντες· * καὶ νῦν παύουσιν ἡμῶν * πόνους παντοίους ἐν χάριτι.

Γνώμη στεφό * σοβούντες τὰ θηρία * τὰ πονηρὰ, * οἱ θεῖοι Ἱεράρχαι * ἐφρύσαντο ἄτρωτα * τῆς xαxίας τῆς αὐτῶν * τὰ τοῦ Χριστοῦ θεῖα θρέμματα.

'Εθελοντί * ζυγόν τόν τοῦ Κυρίου * ὑπεισελθών, * χορὸς ὁ τῶν 'Οσίων * ἐνέχρωσε φρόνημα * τῆς σαρχὸς χαὶ τὴν ζωὴν, * τὴν δι αἰῶνος ἀπέλαβε.

Νεχρώσιμον.

'Ρῦσαι πυρὸς, * Χριστὲ, χαθαρτηρίου * τοὺς εὐσεβῶς * τοῦ βίου μεταστάντας, * χαὶ δὸς αὐτοῖς ἄφεσιν * ὀφλημάτων, 'Αγαθὲ, * χαὶ αἰωνίαν ἀπόλαυσιν. Θεοτοχίον.

Αί τὸν Χριστὸν * ποθήσασαι Γυναϊχες * σὲ τὴν αὐτὸν * ἀἰρήτως τετοχυΐαν, * πανάχραντε Δέσποινα, * γεγηθότι λογισμῷ * περιστᾶσαι νῦν χορεύουσι.

Κανών τῶν Κοιμηθέντων. Οὐχ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νομίμως ήθλησαν οι σοι * Μάρτυρες, Ζωοδότα, * χαι στεφάνω της νίχης * χοσμηθέντες παρά σοῦ, * τοῖς μεταστασι πιστοῖς * αίωνίαν * λύτρωσιν αἰτοῦσί σε.

Παιδεύσας πρότερον πολλοΐς * τέρασι χαι σημείοις * ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, * ἐπἐσχάτων σεαυτὸν * χενώσας ὡς συμπαθὴς * χαι ζητήσας * εὖρες χαι διέσωσας.

'Ρεόντων ἄστατον φοράν * τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας * ἐν σκηναῖς αἰωνίαις * κατοικεῖν χαρμονικῶς * ἀξίωσον, 'Αγαθὲ, * δικαιώσας * πίστει τε καὶ χάριτι.

Θεοτοχίον.

Ούχ έστιν άμεμπτος ώς σύ, * πάναγνε Θεομήτορ. * μόνη

το Σαββατο Προι.

γὰρ ἐξ αἰῶνος * τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ * συνέλαβες ἐν γαστρὶ,* τοῦ θανάτου * λύσαντα τὴν δύναμιν.

'Ωδή δ'. 'Ο Ειρμός.

» * 🔒 χήχοα, Κύριε, * την άχοην σου * χαι έφοβήθην, * χατενόησα

» Ατα έργα σου * xal έξέστην· * δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Ιστάμενοι ἕβλεπον * τὸν ἀλαζόνα * οἰ Αθλοφόροι * πρὸ ποδῶν αὐτῶν πατούμενον, * καὶ τὸν πάντων * Κτίστην εὐχαρίστως ἐδόξαζον.

'Ρημάτων λαμπρότητας * οι 'Ιεράρχαι * χαθοπλισθέντες, * πρὸς τὸ φῶς τῆς ἐπιγνώσεως * τοὺς ἀνθρώπους * σχότους τῶν αἰρέσεων ἔσωσαν.

Ως ἄνθραχες ὥφθησαν * τῆ πρὸς τὸ θεῖον * θερμῆ συνέσει, * χαὶ τὰ πάθη χαταφλέξαντες * τὰ ὑλώδη, * Όσιοι μεγάλως δοξάζονται. Νεχρώσιμον.

Τῶν ζώντων τε, Κύριε, * xai τῶν θανόντων * ἐξουσιάζων, * οῦς μετέστησας, ἀνάπαυσον * μετὰ πάντων * εὐαρεστησάντων σοι, Δέσποτα. Θεοτοχίον.

Ο Κύριος, "Αχραντε, * ἐκ σοῦ ἀἰρἡτως * σάρκα φορέσας, * τῶν Γυναίων τὸν κατάλογον * ἐν ἀνδρεία * διηγωνισμένον προσήκατο. Κανών τῶν Κοιμηθέντων. Χριστός μου δύναμις.

οφίας μείζονος * δειχνύων γνώρισμα, * χαι της περι τα δώρα * Σπολυτελούς, * Δέσποτα, χρηστότητος, * τας τών Μαρτύρων χορείας * τοῖς 'Αγγέλοις συνηρίθμησας.

'Αφράστου δόξης σου * τυχείν ἀξίωσον * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, * ἕνθα, Χριστὲ, * τῶν εὐφραινομένων ἐστιν * ἡ κατοικία καὶ φωνὴ * καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Υμνοῦντας πρόσδεξαι * τὸ θεῖον χράτος σου, * οὒς ἐχ γῆς προσελάβου, * τέχνα φωτὸς * τούτους ἐργαζόμενος, * τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλύν * ἐχχαθαίρων, Πολυέλεε.

Θεοτοχίον.

Δοχεΐον ἄχραντον, * ναὸν πανάμωμον, * χιβωτὸν παναγίαν, * παρθενιχὸν * τόπον ἀγιάσματος, * σὲ χαλλονὴν τοῦ Ἱαχώβ * ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

'Ωδή ε'. 'Ο Εἰρμός.

• 👝 τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ Κόσμῷ, Χριστὲ, * φώτισον τὴν

» Ο χαρδίαν μου * ix νυχτός σοι χραυγάζοντος, χαι σώσόν με.

Τροπάρια.

Υφαντόν έχ τῆς ἄνωθεν χάριτος * ἐνδυθέντες ἰμάτιον, * Αθληται, τὸν ἐχθρὸν ἀπεγυμνώσατε.

527

Σὺν ἀγίοις Προφήταις τιμήσωμεν * Ἱεράρχας θεόφρονας, * xαὶ Ὁ σίους Θεῷ εὐαρεστήσαντας.

Έχ περάτων τοῦ σύμπαντος, Μάρτυρες, * ἐναθλοῦντες χεχράγατε, * καὶ Χριστὸς τῆς φωνῆς ὑμῶν εἰσήχουσε. Θεοτοχίον.

'Ρυομένη ήμας πάσης φάνηθι * τοῦ ἐχθροῦ βλάβης, Δέσποινα, * δυσωποῦσα Χριστὸν τὸν μόνον εὖσπλαγχνον.

Κανών τών Κοιμηθέντων. Τῷ θείφ φέγγει σου, 'Αγαθέ. Ο δλοχάρπωσις ίερα, * καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης * οἰ Μάρτυρες φύσεως, * τῷ δεδοξασμένφ * προσενεχθέντες Θεῷ * ἡμῖν τὴν σωτηρίαν * ἀεὶ βραβεύουσι.

Τής οὐρανίου διαγωγής, * τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων * ἀξίωσον, Δέσποτα, * τοὺς προχοιμηθέντας * πιστοὺς οἰχέτας σου, * παρέχων τῶν πταισμάτων * τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ο μόνος φύσει ζωοποιὸς, * τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως * ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, * τοὺς τελειωθέντας * τῆς Βασιλείας τῆς σῆς * ἀξίωσον, Οἰχτίρμον, * μόνε ἀθάνατε. Θεοτοχίον.

'Ισχύς χαὶ ὕμνησις ὁ ἐχ σοῦ, * Δέσποινα τοῦ Κόσμου, γεννηθεὶς * χαὶ σωτηρία ἐγένετο * τοῖς ἀπολλυμένοις, * ἐχ τῶν τοῦ "Λδου πυλῶν * ῥυόμενος τοὺς πίστει * σὲ μαχαρίζοντας.

Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

» ητω χήτει χαταποθείς, * τῷ τῆς άμαρτίας, χραυγάζω σοι, *

Σριστέ· Ώς τὸν Προφήτην, * ἐχ φθορᾶς με ἐλευθέρωσον. Τροπάρια.

Αιμάτων θείαις ροαῖς * νοητοὺς ἐχθροὺς ἐβυθίσατε, * πιστῶν δὲ τὰς χαρδίας, * ᾿Αθλοφόροι, χατηρδεύσατε.

Σταυρώσαντες έαυτοὺς * Κόσμφ χαὶ τοῖς πάθεσιν, Όσιοι * σοφοὶ, σὺν Ἱεράρχαις, * θείας δόξης ἠξιώθητε.

Τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, * καὶ σεπτῶν Γυναίων κατάλογος * καλῶς ἡγωνισμένοι * κατὰ χρέος μακαρίζονται.

Νεχρώσιμον.

'Ανάπαυσον, ό Θεός, * τῶν προχοιμηθέντων τὰ πνεύματα * μετὰ τῶν ἐχλεχτῶν σου, * παρορῶν αὐτῶν τὰ πταίσματα. Θεοτοχίον.

Σαρχί τεχοῦσα Χριστὸν, * τῆς σαρχός μου τὰ πάθη θανάτωσον, * χαὶ ζώωσον, Παρθένε, * τὴν ψυχήν μου μεσιτεία σου. Κανών τῶν Κοιμηθέντων. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Σταυρφ προσηλούμενος, * τῶν Μαρτύρων τοὺς χοροὺς * πρὸς ἐαυ-Στὸν συνήγαγες * μιμουμένους τὸ πάθος σου, 'Αγαθέ· * διό σου δεόμεθα, * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας * διανάπαυσον.

το Σαββατο Πρωι.

'Αφράστω τη δόξη σου * όταν έλθης φοβερὸς * χριναι τὸν Κόσμον άπαντα * ἐν νεφέλαις, εὐδόχησον, Λυτρωτὰ, * φαιδρῶς ὑπαντησαί σοι, * οῦς ἐχ γῆς προσελάβου, * πιστοὺς δούλους σου.

Πηγή ζωής πέφυχας, * έν ανδρεία θειχή * πεπεδημένους, Δέσποτα, * ό έξάγων· * τοὺς δούλους σου, τοὺς πρὸς σὲ * πιστῶς ἐχδημήσαντας, * ἐν τρυφή Παραδείσου * χατασχήνωσον.

Θεοτοχίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, * παραβάντες τοῦ Θεοῦ * τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον· * διὰ σοῦ δὲ, Παρθένε, πρὸς οὐρανὸν * ἐχ γῆς ἀνυψώθημεν, * τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου * ἐχτινάξαντες.

'Ωδή ζ΄. 'Ο Ειρμός.

τῶν ὀσίων σου Παίδων * τὸν ὑμνον ἐπαχούσας, * χαὶ τὴν
 Οχάμινον * χαιομένην δροσίσας, * εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Τροπάρια.

Τοὺς τοῦ Χριστοῦ ᾿Λθλοφόρους, * τοὺς σβέσαντας τὴν φλόγα * ὅμβροις αἰμάτων * τῆς δεινῆς ἀθείας, * μελωδιχῶς τιμήσωμεν.

Οι εύχλεεζς Ιεράρχαι * αιρέσεων χειμώνα * διαλύσαντες, * πρός τό έαρ τό θεζον * χαρμονιχώς μετέστησαν.

Υπομονή έν πλουσία * του Πνεύματος την χάριν * ἐπλουτήσατε, * Ασχηταί, χαι τὰ θράση * τῶν δυσμενῶν ὦλέσατε.

Νεχρώσιμον.

Λειμώνας τοὺς τῆς τρυφῆς σου * χληρώσασθαι ἐν πίστει * χαταξίωσον * τοὺς μεταστάντας τοῦ βίου, * Οἰχτίρμον, ὡς φιλάνθρωπος. Θεοτοχίον.

Ο σὲ τὴν παρθένον δείξας * άγνὴν καὶ μετὰ τόκον, * τῶν άγίων σοι * Γυναικῶν τὰς χορείας * ἀκολουθούσας ἔσχηκε.

Κανών τῶν Κοιμηθέντων. Δροσοβόλον μὲν τὴν χάμινον.

Λυτρωθέντες τῷ σῷ αίματι οἱ Μάρτυρες * τῆς πρώτης παραβά-Λσεως, * ραντισθέντες δὲ τῷ ἰδίφ * αίματι, τὴν σὴν * σαφῶς εἰχονίζουσι σφαγήν. * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέχρωσας, * Λόγε ζωαρχιχώτατε· * τοὺς ἐν πίστει δὲ χοιμηθέντας * πρόσδεξαι τὰ νῦν, * ὑμνοῦντας χαὶ ψάλλοντας, Χριστέ· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσήματι * θείω, Θεαρχιχώτατε, * τοὺς μεταστάντας βασιλείας, * Δέσποτα, τῆς σῆς * ἀξίωσον, ψάλλειν σοι, Σωτήρ· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

Υπερτέρα πάσης Κτίσεως, Πανάμωμε, * γέγονας, συλλαβουσα Θεόν, * τόν συντρίψαντα του θανάτου * πύλας, χαὶ μοχλοὺς * συν-

θλάσαντα. όθεν σε, Αγνή, * ύμνολογούμεν οι πιστοι * ώς Θεο-'Ωδή η'. 'Ο Ειρμός. μήτορα.

ί όσιοί σου Πατδες έν τη χαμίνω * τὰ Χερουβίμ ἐμιμήσαν-

» Uro, * τον τρισάγιον ύμνον άναβοώντες· * Εύλογείτε, ύμνει-

» τε * xal ύπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Γενναίως των βασάνων την τριχυμίαν * αιχιζόμενοι χάριτι * οι θετοι Μάρτυρες διελθόντες, * είς γαλήνην βαθεταν * της άνω Βασιλείας χατήντησαν.

Οι όσιοι χαι πάνσοφοι Ιεράρχαι * άναφανέντες ώς ήλιος, * φωταγωγούσι την Οίχουμένην * διδαγμάτων άχτισι, * χαι ταις τών θαυμάτων λαμπρότησι.

Υμνήσωμεν Γυναίων τας φιλοθέους, * χαι τους ασχήσει τε χαι άθλήσει * δουλεύσαντας τῷ Κτίστη, * χαι πρεσβευτάς γενομένους * πρός τών όλων Δεσπότην χαι Κύριον.

Νεχρώσιμον.

Υμνήσωμεν Διχαίους τοὺς ἀπ' αἰῶνος, * τοὺς θεηγόρους Προφήτας τε, * χαι έχβοήσωμεν χατανύξει· * Τούτων, Λόγε, πρεσβείαις * τούς πίστει μεταστάντας άνάπαυσον.

Θεοτοχίον.

Ολην σε την πλησίον Θεοῦ, Παρθένε, * χορὸς Γυναίων ήγάπησε, * και σοῦ ὀπίσω προσηνέχθη * τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, * συμφώνως μαχαρίζων σε, Αχραντε.

Κανών τῶ Κοιμηθέντων. Έχ φλογός τοις Όσιοις.

🔽 ταθερῶς τοὺς ἀγῶνας * ὑποδυσάμενοι, * τῷ τῆς νίχης στεφά-🚣 νφ * χατεχοσμήθητε, * Μάρτυρες Χριστοῦ * ἀθλοφόροι, χραυγάζοντες. * Σε υπερυψούμεν * είς πάντας τους αίωνας.

Ιερώς τους τον βίον * απολιπόντας πιστούς, * χαι πρός σε τον Δεσπότην * μεταχωρήσαντας * δέξαι προσηνώς, * άναπαύων ώς εύσπλαγγνος * σε ύπερυψοῦντας * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νύν έν γη των πραέων * πάντας αύλίζεσθαι * τούς προχεχοιμημένους, * Σώτερ, εὐδόχησον, * πίστει τη εἰς σὲ * διχαιώσας, χαι χάριτι * σε ύπερυψοῦντας * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Μαχαρίζομεν πάντες * σε, Παμμαχάριστε, * τήν τον Λόγον τον εντως * όντα μαχάριον, * σάρχα δι ήμας * γεγονότα γεννήσασαν· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδή θ'. 'Ο Ειρμός.

»'TT τὸ Χαίρε * δι 'Αγγέλου δεξαμένη, * xai τεχοῦσα * τὸν » II Κτίστην τον ίδιον, * Παρθένε, σώζε * τούς σε μεγαλύνοντας. 67 Paracleticus.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

Τροπάρια.

Ιερεία * χαθαρὰ προσενεχθέντες * τῷ Δεσπότη, * ἀθλοφόροι Μάρτυρες, * αὐτὸν αἰτείσθε * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ως ποιμένες * ἐπὶ χλόην εὐσεβείας, * Ἱεράρχαι, * πιστοὺς ἐποιμάνατε, * xαὶ νῦν εἰς μάνδραν * θείαν ἐσχηνώσατε.

Σύν άγίοις Ιεράρχαις χαι Προφήταις * χαι Γυναίων * χορώ έναθλήσαντι, * τούς τῶν Όσίων * χορούς μαχαρίσωμεν.

Νεχρώσιμον.

'Ης μετέσχον * εύφροσύνης άιδίου * τῶν 'Αγίων * οἱ δημοι, άξίωσον * τοὺς μεταστάντας * τυχεῖν, Πολυέλεε.

Θεοτοχίον.

Φωζ τεχούσα, * φωταγώγησον, Παρθένε, * την ψυχην μου, * το σχότος διώχουσα * της αμαρτίας, * Αγνή, το βαρύτατον.

Κανών τῶν Κοιμηθέντων. Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον. `Ελπὶς * Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε, * καὶ πρὸς τὴν σὴν * ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, * τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα * τὴν μὴ σαλευομένην * ὄντως ἀνάπαυσιν· * ἡς τοὺς μεταστάντας, 'Αγαθὲ, * πιστοὺς ἀξίωσον.

Λαμπρας * χαι θείας τυχειν ἐλλάμψεως * τῆς σῆς, Χριστὲ, * τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόχησον, * τὴν ἐν χόλποις ᾿Αβραὰμ ἀνάπαυσιν * μόνος ὡς ἐλεήμων * τούτοις δωρούμενος, * χαὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν * μαχαριότητος.

Ο ών * τη φύσει χρηστός χαι εύσπλαγχνος * χαι θελητής * έλέους, εύσπλαγχνίας ή άβυσσος, * ους έχ τόπου τούτου της χαχώσεως * χαι σχιάς του θανάτου, * Σώτερ, μετέστησας, * ένθα χαταλάμπει σου τό φως * τούτους χατάταξον.

Θεοτοχίον.

Σχηνήν * άγ(αν, 'Αγνή, γινώσχομεν * χαι χιβωτόν * χαι πλάχα σε τοῦ νόμου τῆς χάριτος· * διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδώρηται * τοῖς δεδιχαιωμένοις * διὰ τοῦ αίματος * τοῦ σωματωθέντος ἐχ τῆς σῆς * γαστρός, Πανάμωμε.

Είς τοὺς Αίνους, ὅταν ἔνι ἀΑλληλούτα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἡχος πλ. β΄.

Κύριε, * έν τη μνήμη τῶν Αγίων σου * πασα ή Κτίσις ἐορτάζει· * οἱ οὑρανοὶ ἀγάλλονται * σὺν τοῖς 'Αγγέλοις, * xαὶ ἡ γη εὐφραίνεται * σὺν τοῖς ἀνθρώποις. * Αὐτῶν ταῖς παραχλήσεσιν * ἐλέησον ἡμαζ.

Κύριε, * εἰ μὴ τοὺς Αγίους σου εἰχομεν πρεσβευτὰς, * xαὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, * πῶς ἐτολμῶμεν, Σωτὴρ, ὑμνῆσαί σε, * ὂν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Αγγελοι; * Καρδιογνῶστα, * φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Μνήμη Μαρτύρων ἀγαλλίαμα * τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· * ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστὸν * στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐχομίσαντο· * χαὶ νῦν ἐν παἰρησία πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε * καὶ ᾿Αγίους ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, * πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· * ὑμῖν γὰρ ἡτοίμασε τὸν στέφανον * καὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ· * ἀλλ' αἰτοῦμεν, * καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάθησθε.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ ἐν σοφία τὰ πάντα * δημιουργῶν xal πληρῶν· * Προφήτας ἐξαπέστειλας, Χριστὲ, * προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, * xal 'Αποστόλους xηρύξαι σου τὰ μεγαλεΐα· * xal οἱ μὲν προεφήτευσαν τὴν ἐλευσίν σου, * οἱ δὲ τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη· * Μάρτυρες δὲ ἔτυχον ὡνπερ ἐπόθουν· * xal πρεσβεύει σοι ὁ χορὸς * τῶν ἀμφοτέρων σὺν τῆ Τεχούση σε· * 'Ανάπαυσον, Κύριε, ψυχὰς, * ὰς προσελάβου· * xal ἡμᾶς xaταξίωσον τῆς Βασιλείας σου, * ὁ σταυρὸν ὑπομείνας δἱ ἐμὲ τὸν xατάχριτον, * ὁ Αυτρωτής μου xal Θεός.

'Απόστιχα τών Αίνων, Νεχρώσιμα. Ποίημα Θεοφάνους.

Ολην αποθέμενοι.

Έχων ἀχατάληπτον * τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν, * χαὶ πηγὴν ἀχένωτον * θειχῆς χρηστότητος, * Πολυέλεε, * τοὺς πρὸς σὲ, Δέσποτα, * μεταβεβηχότας * ἐν γῆ ζώντων χατασχήνωσον * εἰς τὰ σχηνώματα * τὰ ἀγαπητὰ χαὶ ποθούμενα, * χατάσχεσιν δωρούμενος * τὴν διηνεχῶς διαμένουσαν· * σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων * ἐξέχεας τὸ αἰμά σου, Χριστὲ, * χαὶ ζωηφόρῳ τιμήματι * Κόσμον ἐξηγόρασας.

Στίχ. Μαχάριοι, ους έξελέξω.

Νέχρωσιν ὑπέμεινας * ζωοποιὸν ἐχουσίως, * χαὶ ζωὴν ἐπήγασας, * χαὶ τρυρὴν ἀίδιον * πιστοῖς δέδωχας· * ἐν ἦ χατάταξον * τοὺς χεχοιμημένους * ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, * τὰ τούτων πταίσματα * πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι * ὡς μόνος ἀναμάρτητος, * μόνος ἀγαθὸς χαὶ φιλάνθρωπος, * ἱνα διὰ πάντων * ὑμνῆταί σου τὸ ὄνομα, Χριστὲ, * χαὶ σεσωσμένοι δοξάζωσι * τὴν οἰχονομίαν σου.

Στίχ. Αι ψυχαι αύτῶν ἐν ἀγαθοίς.

Ζώντων χυριεύοντα * θεαρχική έξουσία * χαι νεκρῶν δεσπόζοντα * σὲ, Χριστὲ, γινώσχοντες, * ἰκετεύομεν· * Τοὺς πιστοὺς δούλους σου, * τοὺς πρὸς σὲ τὸν μόνον * εὐεργέτην ἐκδημήσαντας, * αὐτοὺς ἀνάπαυσον * σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, Φιλάνθρωπε, * ἐν τόποις ἀναψύξεως, * ἐν ταῖς τῶν ᾿Αγίων λαμπρότησι· * θελητής έλέους * ύπάρχεις γὰρ, χαὶ σώζεις ὡς Θεὸς * οῦς χατ εἰχόνα σου ἔπλασας, * μόνε Πολυέλεε.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

[•] Ωφθης ἐνδιαίτημα * θεοπρεπὲς, Παναγία· * Θεὸν γὰρ ἐχώρησας * xαὶ Χριστὸν ἐγέννησας, * ᾿Απειρόγαμε, * βροτὸν ὀρώμενον * ἐν δυσὶν οὐσίαις, * ἐν μιῷ τῆ ὑπωστάσει δέ· * ὅν ἐχδυσώπησον, * ὡς μονογενῆ xαὶ πρωτότοχον, * τὸν σὲ παρθένον ἄμωμον * xαὶ μετὰ τὸν τόχον φυλάξαντα, * ψυχὰς ἀναπαῦσαι * τῶν πίστει χοιμηθέντων ἐνφωτὶ, * ἐν ἀχηράτψ φαιδρότητι * xαὶ μαχαριότητι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Μυήσθητί μου, * ό Θεὸς, xαὶ ὁ Σωτήρ μου, * ὅταν ἔλθῃς * ἐν τῃ Βασιλεία σου, * xαὶ λύτρωσαί με, * ὡς μόνος φιλάνθρωπος. Ὁ Προφήτας, * Διδασχάλους xαὶ Ὁσίους, * xαὶ Διχαίους * δοξάσας, Φιλάνθρωπε, * αὐτῶν πρεσβείαις * σῶσον ἡμᾶς, Κύριε. Μαρτυριχόν.

Πῦρ xαὶ ξίφος, * ξέσεις xαὶ ἀγρίους θῆρας, * 'Αθλοφόροι, * μὴ πτήξαντες, ἕνδοξοι, * τῆς ἀιδίου * ζωῆς ἠξιώθητε.

Νεχρώσιμον.

Μετὰ πάντων * τῶν ᾿Αγίων χαὶ Διχαίων * τάξον, Λόγε, * οῦς πίστει μετέστησας * ἐχ τῶν προσχαίρων, * ὅπως σὲ δοξάζωσιν. Δόξα.

Παντοχράτορ, * ή Τριὰς, ή ἐν Μονάδι * ὑμνουμένη, ἐχ γῆς οὕς

μετέστησας * πιστούς, έν χόλποις * Αβραάμ χατάταξον.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Μαχαρία * γενεαΐς έν πάσαις ὥρθης· * τὸν Θεὸν γὰρ, * τὸν ὄντως μαχάριον, * ἀνερμηνεύτως * ἐχύησας, ὅΑχραντε.

Τέλος τοῦ Πλαγίου Δευτέρου "Ηχου.

Έκτος μελφδός άλλ' υπέρπρωτος πέλεις,

Ο δεύτερος σύ τῶν μελῶν δευτερεύων.

Τὰς ήδονὰς σύ διπλοσυνθέτους φέρεις,

Τοῦ δευτέρου πως δευτερεύων δευτέρως. Σὲ τὸν μελιχρόν, τὸν γλυχύν, τὸν τέττιγα,

Τόν έν πλαγίοις δεύτερον τίς ού φιλεϊ;

 $\mathbf{F}_{\mathbf{r}} = \mathbf{F}_{\mathbf{r}} =$

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα δευτεροῦντες τὸ α΄.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον Δογματιχόν. Ηχος βαρύς.

Φριχτόν χαι ἄρρητον ὄντως * τὸ ἐπὶ σοι πεπραγμένον * μυστή- **Φ**ριον, `Αμίαντε! * Λόγον γὰρ τῶν πάντων αἰτιον, * ὑπὲρ αἰτίαν χαι λόγον, * τῷ ἀγίφ Πνεύματι σωματωθέντα τέτοχας * ἐχ σοῦ τὴν σάρχα ἀνειληφότα, * τῆς cixείας φύσεως * ἀμεταβλήτου μεινάσης· * συνδραμόντων γὰρ ἐχατέρων, * αὐθυπάρχτως χαθ' ὑπόστασιν ἐνιχὴν * διπλοῦς τῆ φύσει προέρχεται ὅλος Θεὸς, * χαὶ ὅλος ἄνθρωπος, * τὴν ἐπ' ἀμφοῖν ὅλότητα * ἐνεργητιχοῖς ἰδιώμασιν ἐνδειχνύμενος· * πεπονθώς γὰρ ἐν σταυρῷ σαρχιχῶς, * ἀπαθὴς διέμεινεν ὁ αὐτὸς θειχῶς· * ὥσπερ βροτὸς τεθνηχώς, * ἀνεβίω ὡς Θεὸς τριήμερος, * τὸ χράτος τοῦ θανάτου χαθελών, * χαὶ φθορᾶς ῥυσάμενος τὸ ἀνθρώπινον. * Αὐτὸν ὡς λυτρωτὴν * χαὶ σωτῆρα τοῦ γένους ἡμῶν, * Θεομῆτορ, αἰτησαι * χαταπέμψαι ἡμῖν * τῶν οἰχτιρμῶν αὐτοῦ τὸ μέγα ἕλεος.

'Απόστιχα της Θεοτόχου, Προσόμοια.

Καταφρονήσαντες πάντων.

'Ανατολή τοῦ 'Ηλίου * τοῦ νοητοῦ, Παρθένε, γέγονας, * ἐπὶ δυσμῶν τῆς xαθ' ἡμᾶς γενομένου φύσεως· * ἀλλ' ὡς ἔχουσα παἰἡησίαν, * αὐτὸν ἐχδυσώπησον, Θεοτόχε πανύμνητε, * ἀμετρήτων πταισμάτων * ἐλευθερῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

'Ράβδος ῥίζης, Παρθένε, * τοῦ 'Ιεσσαὶ, σαφῶς ἐβλάστησας * τὸν τὰ φυτὰ τῆς ἀπάτης * ἐχ ῥίζης ἀφανίσαντα· * ἀλλ' ὡς ἔχουσα παἰῥησίαν, * ἀπαύστως ἰχέτευε ἐχριζῶσαι, Πανύμνητε, * τὰ τῆς χαρδίας μου πάθη, * χαὶ τὸν αὐτοῦ ἐμφυτεῦσαι * φόβον χαὶ σῶσαί με.

Στίχ. "Αχουσον, θύγατερ.

Πύλη Θεοῦ, Παναγία, * ἐχ τῶν πυλῶν τοῦ ^{*} Αδου ἰῦσαί με, * xal μετανοίας τὴν ἰδὸν * xἀμοὶ xαθυπόδειξον, * δἰ ቫς εὐρήσω πύλην, * τὴν πρὸς ζωὴν εἰσάγουσαν· * ὀδηγὲ πλανωμένων, * πιστῶν ἀνθρώπων τὸ γένος φρούρησον, * xal σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα... xal νῦν. Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ, παναγία Θεοτόχε Παρθένε, * ἀφράστως ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ἀληθῶς ὑπάρχων Θεὸς προαιώνιος, * χαὶ ἄνθρωπος πρόσφατος· * τὸ μὲν * ῶν ἀἰδιος, * τὸ δὲ * δἰ ἡμᾶς γενόμενος· * σώζει γὰρ ἐν ἑαυτῷ * ἐχατέρας φύσεως τὴν ἰδιότητα, * τὴν μὲν * διαλάμπων θαύμασι * τὴν δὲ * πιστούμενος πάθεσιν· * ὅθεν εἰς χαὶ ὁ αὐτὸς * χαὶ θνήσχει ὡς ἄνθρωπος * χαὶ ὡς Θεὸς ἀνίσταται· * ὅν ἰχέτευε, σεμνὴ ᾿Απειρόγαμε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετά τὸν Προοιμιαχὸν χαὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα.

Ήχος βαρύς.

Δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίω, * τῷ συντρίψαντι * θανάτου τὸ χράτος, * χαὶ φωτίσαντι * ἀνθρώπων τὸ γένος, * μετὰ τῶν 'Ασωμάτων χραυγάζοντες· * Δημιουργὲ χαὶ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρόν υπέμεινας, Σωτήρ, * και ταφήν δι ήμας· * θανάτω δε ώς Θεός * θάνατον ενέκρωσας· * διό προσκυνοῦμεν τήν τριήμερόν σου 'Ανάστασιν· * Κύριε, δόξα σοι.

'Απόστολοι ἰδόντες * τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ, * ἐθαύμασαν βοῶντες * τὴν αίνεσιν τὴν ᾿Αγγελιχήν * Αὖτη ἡ δόξα τῆς Ἐχχλησίας, * οὐτος ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας. * Ὁ παθών δἰ ἡμᾶς, * Κύριε, δόξα σοι.

Έτερα Στιχηρά Ανατολικά.

Κάν συνελήφθης, Χριστέ, * ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν, * ἀλλὰ σύ μου εί Θεὸς, * καὶ οὐκ αἰσχύνομαι· * ἐμαστίχθης τὸν νῶτον, * οὐκ ἀρνοῦμαι· * σταυρῷ προσηλώθης, * καὶ οὐ κρύπτω· * εἰς τὴν ἔγερσίν σου καυχῶμαι· * ὁ γὰρ θάνατός σου ζωή μου. * Παντοδύναμε καὶ φιλάνθρωπε * Κύριε, δόξα σοι.

Δαυίτιχήν προφητείαν έχπληρών, * Χριστός μεγαλειότητα * έν Σιών την οίχείαν * Μαθηταϊς έξεχάλυψεν· * αίνετον δειχνύς έαυτόν, * χαι δοξαζόμενον άει * σύν Πατρί τε χαι Πνεύματι άγίφ· * πρότερον μέν ἄσαρχον ώς Λόγον * ύστερον δὲ δι ήμᾶς σεσαρχωμένον, * χαὶ νεχρωθέντα ώς ἄνθρωπον, * χαὶ ἀναστάντα χατ ἐξουσίαν ώς φιλάνθρωπον.

Κατηλθες * έν τῷ "Αδη, Χριστὲ, ὡς ἡβουλήθης, * ἐσχύλευσας τὸν θάνατον * ὡς Θεὸς χαὶ Δεσπότης * χαὶ ἀνέστης τριήμερος, * συναναστήσας τὸν 'Αδὰμ * ἐχ τῶν τοῦ "Αδου δεσμῶν χαὶ τῆς φθορᾶς * χραυγάζοντα χαὶ λέγοντα * Δόξα τῆ 'Αναστάσει σου, * μόνε Φιλάνθρωπε.

'Εν τάφφ χατετέθης * ώς ὁ ὑπνῶν, Κύριε, * χαὶ ἀνέστης τριήμερος * ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύι, * συναναστήσας τὸν 'Αδὰμ * ἐχ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου * ὡς παντοδύναμος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Μήτηρ μέν έγνώσθης * ὑπέρ φύσιν, Θεοτόχε, * ἕμεινας δὲ παρθένος * ὑπὲρ λόγον χαὶ ἕννοιαν· * καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόχου σου * ἑρμηνεῦσαι γλῶσσα οὑ δύναται· * παραδόξου γὰρ οὕσης τῆς συλλήψεως, 'Αγνή, * ἀχατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς χυήσεως· * ὅπου γὰρ βούλεται Θεὸς, * νιχᾶται φύσεως ταξις. * Διὸ σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσχοντες, * δεόμεθά σου ἐχτενῶς· * πρέσβευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απόστιχα 'Αναστάσιμα.

'Ανέστης έχ τοῦ τάφου, * Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, * χαὶ συνήγειρας τοὺς ἀνθρώπους * σὺν τῆ σαρχί σου· * Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ χατὰ Άλφάβητον.

Τον ἀναστάντα ἐχ νεχρῶν * χαὶ φωτίσαντα πάντα, * δεῦτε, προσχυνήσωμεν· * ἐχ τῆς τοῦ ^{*}Αδου γὰρ τυραννίδος * ἡμᾶς ἡλευθέρωσε * διὰ τῆς αὐτοῦ τριημέρου ἐγέρσεως, * ζωὴν ἡμῖν δωρησάμενος * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υπό τὸν Αδην κατελθών, Χριστὲ, * θάνατον ἐσκύλευσας· * καὶ τριήμερος ἀναστὰς, * ἡμᾶς συνανέστησας * δοξάζοντας τὴν σὴν παντοδύναμον ἔγερσιν, * Κύριε Φιλάνθρωπε.

Φοβερὸς ὥφθης, Κύριε, * ἐν τάφω χείμενος ὡς ὁ ὑπνῶν· * ἀναστὰς δὲ τριήμερος ὡς δυνατὸς, * τὸν 'Αδὰμ συνανέστησας * χραυγάζοντα· * Δόξα τῷ 'Αναστάσει σου, * μόνε Φιλάνθρωπε. Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

'Γπὸ τὴν σὴν, Δέσποινα, σχέπην * πάντες οἱ γηγενεῖς * προσπεφευγότες βοῶμέν σοι· * Θεοτόχε, ἡ ἐλπἰς ἡμῶν, ρῦσαι ἡμᾶς * ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, * χαὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απολυτίκιον.

Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου τὸν θανατον. * ἡνέψξας τῷ Δηστῆ τὸν Παράδεισον. * τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες. *

ТҢ КҮРІАКҢ ПРОІ.

χαὶ τοῖς σοῖς ἀΑποστόλοις * χηρύττειν ἐπέταξας, * ὅτι ἀνέστης, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοχίον.

'Ως της ήμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, * τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, Πανύμνητε, * ἐκ λάκχου καὶ βυθοῦ * πταισμάτων ἀνάγαγε· * σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τη ἀμαρτία * ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, * ἡ πρὸ τόχου παρθένος * καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, * καὶ μετὰ τόχον * πάλιν οὖσα παρθένος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ. είς το μεσονγκτικόν.

Κανών Τριαδικός, οὐ ἡ ἀκροστιχίς· Αἰνῶ, Τριὰς, σὲ τὴν μοναρχικὴν φύσιν.

'Ωδή α'. 'Ηχος βαρύς. Ο Ειρμός.

Νεύσει σου πρός γεώδη.

Ανοιξόν μου τὸ στόμα * τὸ νοερὸν τῆς χαρδίας, * χαὶ χείλη τὰ ἔνυλα * πρὸς αἴνεσίν σου, τρίφωτε, * μία Θεότης ἀπάντων, * ἄδειν σοι ὦδὴν, * φωτουργὲ, χαριστήριον.

[«]Ινα τὸ ὑπερβάλλον * τῆς σῆς χρηστότητος δείξης, * διέπλασας ἄνθρωπον, * Τριὰς ἀπειροδύναμε, * μόνην εἰχόνα πηλίνην * σοῦ τῆς ἀρχικῆς, * Πλαστουργὲ, χυριότητος.

Νοῦς ὁ ἀναρχος Λόγον * συναιδίως γεννήσας, * xai Πνεῦμα συνάναρχον * ἐχλάμψας χατηξίωσεν * ἕνα Θεὸν χατ' οὐσίαν * σύμμορφον ήμᾶς * προσχυνεῖν τρισυπόστατον.

Θεοτοχίον.

[•]Ωρθης ἐπὶ τῆς βάτου * τῷ Μωϋσῆ, Θεοῦ Λόγε, * ὡς πῦρ χαθαρτήριον, * μὴ φλέγον δὲ τὸ σύνολον, * τὴν ἐχ Παρθένου προτυπῶν σου * σάρχωσιν, δι ἦς * τοὺς βροτοὺς ἀνεμόρφωσας.

'Ωδή γ'. Ό κατ' άρχας τους ούρανούς.

Τον ένιχον χαι τριλαμπή * χαι παντουργόν σε Δεσπότην * άνυμνοῦντες, * τῶν ἀμαρτιῶν * χαι τῶν πειρασμῶν * αιτοῦμεν λύτρωσιν, * ἀπειροδύναμε Θεέ· * μὴ οὖν παρίδης τοὺς πίστει * σοῦ τὴν ἀγαθότητα δοξάζοντας.

'Ράδαμνος ὥφθης ἐχ Πατρὸς * ὡς ἀπὸ ῥίζης ἀνάρχου * Θεὸς Λόγος, * χαὶ ἰσοσθενὴς * σὺν τῷ συμφυεῖ * χαὶ θείψ Πνεύματι· * χαὶ διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ * τριαδιχὴν τοῖς προσώποις * μίαν Κυριότητα δοξάζομεν.

'Ισοχλεή και συμφυή * την τρυσυπόστατον φύσιν * άμερίστως * και διαιρετώς * και μοναρχικήν * Τριάδα πάντες σε * δοξολογοῦ-

μεν οι πιστοι, * και προσκυνούντες αιτούμεν * τών πλημμελημάτων την συγχώρησιν.

Θεοτοχίον.

'Αναλλοιώτως τοις βροτοις * όμοιωθείς χατά πάντα, * Θεου Λόγε, * Κόρης ἐξ ἀγνῆς * προῆλθες σαφῶς, * χαὶ πᾶσιν ἔδειξας * τὴν Θεαρχίαν τριλαμπῆ * χαὶ ἑνιχὴν τῆ οὐσία * τῶν ἀπαραλλάχτων ὑποστάσεων.

Κάθισμα. Ο δι έμε άνασχόμενος.

Ημαρτηχότας ἐλέησον, * Τριὰς ἀγία, τοὺς δούλους σου * οῦς δέξαι μετανοοῦντάς σοι, Εὐσπλαγχνε, * χαὶ συγχωρήσεως ἀξίωσον, Φιλάνθρωπε.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοίον.

Τὰς χαχωθείσας ψυχὰς ἡμῶν * ταῖς ἀμαρτίαις ἀγάθυνον, * πανάμωμε Θεοτόχε, χαὶ λύτρωσαι * πταισμάτων τούς σε ὑμνοῦντας, Θεονύμφευτε.

'Ωδή δ΄. Ο πατριχούς * χόλπους.

Συνεκτική, * τρίφωτε Μονάς, * θεαρχική και σωστική τών όλων, τούς σούς * ύμνφδούς νῦν περιφρούρησον, * και σώσον ἐκ θλίψεων * και παθών και πάσης κακώσεως.

Σημαντικών * λέξεων τῆς σῆς * ἀχαταλήπτου τριφαοῦς Θεότητος * ἀποροῦντες ἀνυμνοῦμέν σε, * φιλάνθρωπε Κύριε, * χαὶ δοξάζομέν σου τὴν δύναμιν.

'Επὶ τῆς γῆς * ὡς ἐν οὐρανοῖς * σὺν 'Ασωμάτων τοῖς χοροῖς, Μονὰς Τριὰς, * ἀμερίστως σε μερίζομεν, * καὶ πόθφ δοξάζομεν, * ὡς τῶν ὄντων πάντων δεσπόζουσαν.

Θεοτοχίον.

Τῆς Πατρικῆς * δόξης οὐκ ἐκστὰς, * εἰς τὴν ἡμῶν ἐσχατιὰν κατῆλθες ἐκών * σαρκωθεὶς, ὁ Ἐπερούσιος, * καὶ πάντας ἀνύψωσας * πρὸς τὴν θείαν δόξαν ὡς εὕσπλαγχνος.

'Ωδή ε'. Οι ορθρίζοντες.

Η ἀρχίφωτος φύσις, * Τριὰς τοῖς χαραχτῆρσι, * xal Μονὰς ἐν βουλήσει * xal δόξη xal τιμῆ, * xραταίωσον ἡμᾶς * εἰς τὴν σὴν ἀγάπησιν. Δίς.

Νοῦν xaì Λόγον xaì Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεαρχίαν, * xaì τρισήλιον φύσιν * δοξάζοντες, αἰτοῦμεν * ῥυσθῆναι πειρασμῶν * xaì παντοίων θλίψεων.

Θεοτοχίον.

Μορφωθεὶς, Θεοῦ Λόγε, * τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων * ἐξ ἀγίας Παρθένου, * Τριάδα ἐν Μονάδι * ἐδίδαξας ὑμνεῖν * σύμμορφον καὶ σύνθρονον.

Paracleticus.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

'Ωδή ς'. Ναυτιώντα σάλφ.

Ομοδόξω χράτει * την μοναρχιχην Θεαρχίαν, * τρισιν υποστάσεσι πεφυχυΐαν * άπαραλλάχτως άλληλαις δοξάζομεν, * την διαφοράν έχούσαις μόνην * της υπαρχτιχης έχάστης ιδιότητος.

Δίς.

Νοεραί σε τάξεις * τών 'Αγγελιχών διαχόσμων * αἰνοῦσι, τρισήλιε Μοναρχία· * μεθ' ών χαὶ ἡμεῖς ἐν πηλίνοις στόμασιν * ὡς ποιητιχὴν ἀπάντων μόνην * ἀνυμνολογοῦμεν χαὶ πιστῶς δοξάζομεν.

Θεοτοχίον.

'Αποφρήτω λόγω * Λόγος γεννηθεὶς ἐξ Ἡλίου Πατρὸς, * ἄλλος Ἡλιος πρὸ αἰώνων * ἐχ τῆς Παρθένου ἐσχάτως ἀνέτειλε, * χαὶ μοναδιχὸν τρισὶ προσώποις * τὸν ἀπερινόητον Θεὸν ἐδίδαξε. Καθίσματα. Πυρὸς φωτεινότερον.

Τριὰς ὁμοούσιε, * Μονὰς τρισυπόστατε, * ἐλέησον οῦς ἔπλασας, 'Αθάνατε, * καταφλέγουσα κακίας τῶν πταιόντων, * καὶ φωτίζουσα καρδίας τῶν ὑμνούντων * τὴν εὐσπλαγχνίαν σου· * ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Πυρὸς φωτεινότεραν, * φωτὸς ἐναργέστερον * τὸ ἐλεος τῆς χάριτός σου, Δέσποινα, * χαταφλέγον ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, * χαὶ δροσίζον διανοίας τῶν αἰνούντων * τὰ μεγαλεῖά σου, * Θεοτόχε πανάμωμε.

'Ωδή ζ΄. Οι έν χαμίνω τοῦ πυρός.

Ρήσεσι θείων Προφητών * πειθαρχούντες, * ένα σε μόνον * Θεόν των όλων δοξάζομεν * έν τρισι χαραχτήρσιν, * ούτω βοώντες· * Εύλογητός εί, Κύριε, * ό Θεός των Πατέρων ήμων. Δίς.

Χοϊχοϊς χείλεσιν ήμεις * σύν ἀύλοις * Τάξεσιν ὕμνοις, * Τριὰς άγία, σὲ μέλπομεν * ἐν μονάδι οὐσίας, * ἀναβοῶντες· * Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

[•]Ινα ὁ πλάσας τὸν ᾿Αδὰμ * ἀναπλάσῃ, * Πάναγνε, πάλιν, * ἐx σοῦ σαφῶς ἐνηνθρώπησε, * τοὺς ἀνθρώπους θεώσας * οῦτω βοῶντας[.] * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ὁ xαρπὸς τῆς xοιλίας σου.

Ωδή η'. Αφλεκτος πυρί.

Κυρίου, * τον Κύριον ὑμνεῖτε * και ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ηλίου βολαΐς * τριλαμπους χαταυγασθήναι * φωτουργιχαΐς

άξίωσον * τῶν ὑμνφδῶν σου τὰς χαρδίας · χαὶ νῦν * ὑρᾶν τὸ χάλλος τὸ σὸν, * Τριὰς Μονὰς, ὡς ἐφιχτὸν, * δώρησαι πάντοτε * πᾶσι τοῖς πίστει πρεπούση * τὴν σὴν μεγαλωσύνην * ἀνυμνολογοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς ἀἰῶνας.

Ναόν με τῆς σῆς * τριφαοῦς ποίησον αἰγλης, * ἀγαθουργὲ, Φιλάνθρωπε, * xαὶ μετουσίας xαὶ μεθέξεως· * ἀπρόσιτον τοῖς ἐχθροῖς * τοῖς ἀοράτοις xαὶ σαρχὸς * πάθεσι, Δέσποτα, * δείξον, μονάρχα Θεέ μου, * xαὶ Κύριε τῆς δόξης, * τοῦ ὑμνολογεῖν σε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Φως θεαρχιχὸν * ἐχ γαστρός σου ἀνατείλαν, * Παρθενομῆτορ ἄχραντε, * πάντα τὸν Κόσμον τρισηλίφ φωτὶ * χατηύγασε, χαὶ τὴν γῆν * χαθάπερ ἄλλον οὐρανὸν * ἑδειξε ψάλλουσαν· * Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνείτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή 0'. Μήτηρ Θεοῦ * καὶ Παρθένος.

' μψηγογείν * χαι ύμνείν ἀξίως σε, * δν ἐν ύψίστοις ἀπαύστως * Σεραφιμ ἀνυμνοῦσιν, * οὐχ ἐξισχύομεν οἰ πήλινοι· * πλήν ὡς Δεσπότην τῶν ὅλων τολμῶντες * χαι φιλανθρωπότατον Θεόν μεγαλύνομεν.

Σωματιχής * άλγηδόνος λύτρωσαι, * χαὶ ψυχιχής ἐμπαθείας * τοὺς πιστοὺς ὑμνφδούς σου, * μοναδιχή Τριὰς ἀχώριστε· * χαὶ διαφυλάττεσθαι ἀτρώτους ἐχ πάντων * τῶν βιωτιχῶν πειρατηρίων ἀξίωσον.

Ισοσθενές, * Θεαρχία τρίφωτε, * προϊσχομένη το χράτος, * άπαράλλαχτον χάλλος * τῆς οὐσιώδους ἀγαθότητος, * δὸς τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν σοῖς δούλοις, * χαὶ τῶν πειρασμῶν χαὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν. Θεοτοχίον.

Νοῦν xai ψυχὴν * xai σαρχὸς τὸ φύραμα * προσειληφώς, Θεοτόχε, * ἐχ σῆς μήτρας ἀχράντου, * ὁ Θεὸς Δόγος xať ἀλήθειαν * ἄνθρωπος ὥφθη, xai θείας οὐσίας * χοινωνὸν τὸν ἄνθρωπον σαφῶς ἐναπέφηνε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Αναστάσιμα. Ήχος βαρύς.

Σωή έν τῷ τάφφ ἀνέχειτο, * χαὶ σφραγὶς ἐν τῷ λίθφ ἐπέ-Ι χειτο· * ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα * στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστὸν, * χαὶ ᾿Αγγελοι ἐδόξαζον * ὡς Θεὸν ἀθάνατον, * Γυναΐχες δὲ ἐχραύγαζον· * ᾿Ανέστη ὁ Κύριος, * παρέχων τῷ Κόσμῷ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Τη τριημέρω ταφή σου * σχυλεύσας τον θάνατον, * χαι φθα-

тң күріакн проі.

ρέντα τὸν ἄνθρωπον * τῆ ζωηφόρω ἐγέρσει σου * ἀναστήσας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὡς φιλάνθρωπος· δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν * xal ἀναστάντα Χριστὸν τὸν Θεὸν, * xal xaθελόντα τοῦ θανάτου τὸ xράτος * ἀπαύστως ixέτευε, Θεοτόχε Παρθένε, * ίνα σώση τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα.

'Εσφραγισμένου τοῦ μνήματος, * ή Ζωὴ, ἐχ τάφου ἀνέτειλας, Χριστὲ ὁ Θεός· * χαὶ τῶν θυρῶν χεχλεισμένων, * τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, * ἡ πάντων ἀνάστασις, * Πνεῦμα εὐθὲς δỉ αὐτῶν * ἐγχαινίζων ἡμῖν * χατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Δίξα.

'Επὶ τὸ μνῆμα ἔδραμον Γυναϊχες * μετὰ δαχρύων μύρα φέρουσαι, * χαὶ στρατ:ωτῶν φυλασσόντων * σὲ τὸν τῶν ὅλων Βασισιλέα, * ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· * Τίς ἀποχυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; * χαὶ φωνῆς ἀσωμάτων ἤχουον λεγούσης· * 'Ανέστη μεγάλης βουλῆς ᾿Αγγελος, * πατήσας τὸν θάνατον. * Παντοδύναμε χαὶ ἀχατάληπτε * Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Χαΐρε, χεχαριτωμένη * Θεοτόχε Παρθένε, * λιμήν χαι προστασία * τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· * ἐχ σοῦ γὰρ ἐσαρχώθη * ὁ Λυτρωτής τοῦ Κόσμου· * μόνη γὰρ ὑπάρχεις * Μήτηρ χαι Παρθένος, * ἀει εὐλογημένη χαι δεδοξασμένη· * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * εἰρήνην δωρήσασθαι * πάση τῆ Οἰχουμένη.

Μετά τον Αμωμον, χαι τα Εύλογητάρια, ή Υπακοή.

Ο ήμετέραν μορφήν άναλαβών, * καὶ ὑπομείνας σταυρὸν σωματικῶς, * σῶσόν με τη ᾿Αναστάσει σου, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὡς φιλάνθρωπος. Οἱ ᾿Αναβαθμοί. ᾿Αντίφωνον Α΄.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών * ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, * κἀμὲ, Σωτὴρ, ζώωσον * ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Έν τῷ νότῷ ὁ σπείρων θλίψεις, * νηστείας μετὰ δαχρύων, * οὐτος χαρᾶς δρέψεται * δράγματα ἀειζωοτροφίας.

Δόξα... χαι νῦν.

'Αγίφ Πνεύματι * πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων, * ἐξ οὐ σοφία, σύνεσις, φόβος· * αὐτῷ αἴνεσις, * δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος. 'Αντίφωνον Β'.

* Εάν μή Κύριος οἰχοδομήση οἰχον * τὸν τῆς ψυχῆς, * μάτην χοπιῶμεν. * πλήν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πραξίς, * οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ χαρποῦ τῆς γαστρὸς * οἰ Αγιοι πνευματοχινήτως * ἀναβλαστοῦσι * πατρῷα δόγματα υἰοθεσίας. Δόξα... χαὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι * τὰ σύμπαντα τὸ είναι έχει * πρὸ πάν-

των γάρ Θεός, * τῶν ὅλων χυριότης, * φῶς ἀπρόσιτον, * ζωή τῶν πάντων. ᾿Αντίφωνον Γ΄.

Οι φοβούμενοι τον Κύριον * όδους ζωης ευρόντες, * νῦν xαὶ ἀεὶ μαχαριοῦνται * δόξη ἀχηράτῳ.

Κύχλφ τῆς τραπέζης σου * ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔχγονά σου, * χαῖρε, εὐφραίνου, * προσάγων ταῦτα * τῷ Χριστῷ, Ποιμενάρχα. Δόξα... καὶ νῦν.

Αγίφ Πνεύματι * βυθές χαρισμάτων, * πλοῦτος δόξης, * χριμάτων βάθος μέγα· * ὁμόδοξον Πατρί χαι Υἰφ, * λατρευτόν γάρ. Προχείμενον.

'Ανάστηθι, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθη τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ. Εξομολογήσομαι σοι, Κύριε, έν όλη χαρδία μου.

Πάσα πνοή. Εύαγγέλιον το Έωθινόν. Ανάστασιν Χριστοῦ. Τον Πεντηχοστον, χτλ.

Κανών 'Αναστάσιμος.

'Ωδή α΄. 'Ηχος βαρύς. Ο Ειρμός.

Τεύσει σου προς γεώδη * άντιτυπίαν μετήχθη * ή πριν εύ-

» Νδιάχυτος * ύδάτων φύσις, Κύριε· * όθεν άβρόχως πεζεύσας, *

» ἄδει Ισραήλ σοι * ώδην ἐπινίχιον.

Τροπάρια.

Κέχριται τοῦ θανάτου * ἡ τυραννὶς διὰ ξύλου * ἀδίχῷ θανάτῷ σου * χαταχριθέντος, Κύριε· * ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σχότους * σοῦ μὴ χατισχύσας * διχαίως ἐχβέβληται.

Αδης σοι προσπελάσας, * χαὶ τοῖς ὀδοῦσι μὴ σθένων * συντρίψαι τὸ σῶμά σου, * τὰς σιαγόνας τέθλασται· * ὅθεν, Σωτὴρ, τὰς ὀδύνας * λύσας τοῦ θανάτου, * ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοχίον.

Λέλυνται αι όδύναι, * αι τῆς προμήτορος Εὔας· * ὦδίνας λαθοῦσα γὰρ, * ἀπειρογάμως τέτοχας· * ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, * Πάναγνε, εἰδότες * σὲ πάντες δοξάζομεν.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Ποίημα Κοσμα μοναχού.

Δύο * πηγας ήμεν εν σταυρώ ανέβλυσεν * ο Σωτήρ ζωηφόρους * εx τῆς αὐτοῦ νυγείσης πλευρᾶς· * ἄσωμεν αὐτῷ, * ὅτι δεδόξασται.

Τάφον * οἰχήσας, χαὶ ἀναστὰς τριήμερος, * ἀφθαρσίας παρέσχεν * ἀπεχδοχὴν Χριστὸς τοις θνητοίς· * ἄσωμεν αὐτῷ, * ὅτι δεδόξασται· Θεοτοχίον.

Μόνη * παρθένος χαι μετά τόχον έδε(χθης. * τον γαρ Κτίστην

Digitized by Google

тң күрілкң проі.

τοῦ Κόσμου * σεσαρχωμένον τέτοχας· * Χαῖρε, σοι διὸ * πάντες χραυγάζομεν.

Κανών της Θεοτόχου, χατ Αλφάβητον.

Ο Είρμός. Νεύσει σου πρός γεώδη.

Αβυσσον ή τεχοῦσα * τῆς εὐσπλαγχνίας, Παρθένε, * ψυχήν μου Αχαθάρισον * τῆ φωτοφόρφ λάμψει σου, * ὅπως ἀξίως ὑμνήσω, * Πάναγνε, τῶν σῶν * θαυμασίων τὴν ἄβυσσον.

Βέλει τῆς ἀμαρτίας * χατατρωθέντας ὁ Λόγος * ἡμᾶς θεασάμενος, * ὡς εὐεργέτης ῷχτειρεν· * ὅθεν ἀφράστως ἐνοῦται, * Πάναγνε, σαρχὶ * τῇ ἐχ σοῦ ὁ Ἐπέρθεος.

Γέγονε τῷ θανάτω * χατασχεθείσα ἡ φύσις * φθαρτὴ χαὶ ἐπίχηρος * ἡ τῶν ἀνθρώπων, Πάναγνε· * σὺ δὲ Ζωὴν συλλαβοῦσα, * ταύτην ἐχ φθορᾶς * πρὸς ζωὴν ἐπανήγαγες.

Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

• κατ' άρχὰς τοὺς οὐρανοὺς * παντοδυνάμφ σου Λόγφ *

- » **Ο** στερεώσας, * Κύριε Σωτήρ,* χαι τῷ παντουργῷ * χαι θείω
- » Πνεύματι * πάσαν την δύναμιν αὐτῶν, * ἐν ἀσαλεύτω με πέ-
- » τρα * της όμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Σὺ ἀνελθών ἐπὶ ξύλου, * ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι * ἐχουσίως, * εὐσπλαγχνε Σωτὴρ, * καὶ φέρεις πληγὴν * εἰρήνης πρόξενον * καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, * δἰ ἦς τῷ σῷ, Ἐλεῆμον, * πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Σύ με χαθήρας τής πληγής, * τὸν τῆ ψυχῆ τετρωμένον * δραχοντείφ * δήγματι, Χριστὲ, * χαὶ ἔδειξας φῶς * ἐν σχότει πάλαι μοι * χατφχισμένφ χαὶ φθορặ· * διὰ σταυροῦ γὰρ εἰς "Ἀδην * χαταβεβηχώς με συνανέστησας.

Θεοτοχίον.

Της ἀπειράνδρου σου Μητρὸς * ταῖς ἰχεσίαις τῷ Κόσμῷ * τὴν εἰρήνην * βράβευσον, Σωτὴρ, * χαὶ τῷ Βασιλεῖ * τὴν νίχην δώρησαι * χατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, * χαὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης * τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Κανών Σταυροαναστάσιμος.

Ο ούρανούς * τῷ λόγφ στερεώσας.

Οράδεισον ἀνοίξας, * ὡς εὐεργέτης καὶ τῷ Δηστῆ * Πατὸν νοῦν * εἰς τὸ θέλημά σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ο άναστὰς * τριήμερος ἐχ τάφου, * χαὶ τὴν ζωὴν τῷ Κόσμῷ ἀνατείλας, * ὡς ζωοδότης χαὶ Θεὸς, * στερέωσόν μου τὸν νοῦν * εἰς τὸ θέλημά σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

1

Θεοτοχίον.

Ή τὸν Θεὸν * ἀσπόρως συλλαβοῦσα, * καὶ τῆς ἀρᾶς * τὴν Εὐαν ῥυσαμένη, * Παρθενομῆτορ Μαριὰμ, * δυσώπησον τὸν ἐκ σοῦ * σαρχωθέντα Θεὸν σῶσαι τὴν ποίμνην σου.

Κανών τής Θεοτόχου. 'Ο χατ' άρχας τοὺς οὐρανούς.

Δράχων έρπύσας ἐξ Ἐδὲμ, * ἐμὲ θεώσεως πόθφ * δελεάσας ἔρἰψεν εἰς γῆν· * ἀλλ' ὁ συμπαθὴς χαὶ φύσει εὐσπλαγχνος * χατοιχτειρήσας θεουργεῖ, * ἐν τῆ γαστρί σου σχηνώσας, * χαὶ ὁμοιωθείς μοι, Μητροπάρθενε.

Εὐλογημένος ὁ ϫαρπὸς * τῆς σῆς xοιλίας, Παρθένε * Θεοτόχε, πάντων ἡ χαρά· * χαρὰν γὰρ παντὶ τῷ Κόσμῷ τέτοχας, * xal εὐφροσύνην, ἀληθῶς * διασχεδάζουσαν λύπην * τὴν τῆς ἁμαρτίας, Θεονύμφευτε.

Ζωήν αίώνιον και φώς, * θεογεννητορ Παρθένε, * και εἰρήνην τέτοκας ήμιν, * την τον παλαιον ἀνθρώπων πόλεμον * προς τον Πατέρα και Θεον * καταπραύνουσαν πίστει * και ομολογία τη της χάριτος. ΄ Ωδή δ΄. Ο Εἰρμός.

Πατριχούς * χόλπους μή λιπών, * χαι χαταβάς ἐπὶ τῆς

» Uγής, Χριστέ ό Θεός, * τὸ μυστήριον ἀχήχοα * της οίχονο-

» μίας σου, * xal εδόξασά σε, Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Τὸν ἐαυτοῦ * νῶτον δεδωχώς * ὁ ἐχ Παρθένου σαρχωθεἰς εἰς μάστιγας, * δούλου πταίσαντος αἰχίζεται * Δεσπότης ἀνεύθυνος, * διαλύων μου τὰ ἐγχλήματα.

Παρεστηχώς * βήματι χριτῶν * παρανομούντων, ὡς χριτὸς εὐθύνεται, * χαὶ ῥαπίζεται πηλίνη χειρὶ * ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον * ὡς Θεὸς, χαὶ χρίνων διχαίως τὴν Υῆν.

Θεοτοχίον.

'Ως ἀληθῶς * Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, * τὸν Ποιητήν σου καὶ Υἰὸν ἰχέτευε, * πρὸς σωτήριον ἰθύναι με * λιμένα, Πανάμωμε, * τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θελήματος.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Κατανοών ο Προφήτης.

Ο μή είδως άμαρτίαν, * χαι διά ταύτην γεγονώς, * Κύριε, δ ούχ ήσθα, * μορφοῦσαι λαβών τὸ ἀλλότριον, * ίνα σώσης τὸν Κόσμον, * χαι χτείνης δελεάσας τὸν τύραννον.

'Επί σταυροῦ ἀνηρτήθης, * xαὶ τοῦ προπάτορος 'Αδὰμ * λύσας τὴν ἁμαρτίαν, * χαρᾶς τὴν Προφήτορα, Κύριε, * ἐνεπλήσω· ὅτι πάντας * τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Θεοτοχίον.

Σύ γεννηθείς έχ Παρθένου * θνήσχεις, ζωοίς δε τον Αδάμ *

ти куріаки проі.

γνώμη τὸν πλανηθέντα· * xαὶ γὰρ xατέπτηξε θάνατος * τὴν ἰσχύν σου, ὅτι πάντας * τοῦ σῶσαι τοὺς φθαρέντας ἐλήλυθας. Κανών τῆς Θεοτόχου. Ὁ Πατριχοὺς * χόλπους μὴ λιπών.

Η έχλεχτή, * όλη χαι χαλή * άναφανείσα τῷ Θεῷ πρὸ Κτί-Τσεως, * τῆ λαμπρότητι, Πανύμνητε, * τῆς φωτοχυσίας σου * τοὺς ὑμνοῦντάς σε χαταφαίδρυνον.

Θεόν βροτοῖς * τέτοχας, Αγνή, * σεσαρχωμένον ἐξ ἀγνῶν αἰμάτων σου, * τὸν λυτρούμενον πταισμάτων πολλῶν * τοὺς πόθφ γεραίροντας * χαὶ ὑμνοῦντάς σε, Μητροπάρθενε.

Ίερουργεϊ * φύσις λογική * τῷ ἀνατείλαντι ἐκ σοῦ, Πανύμνητε, * τὸ μυστήριον τὸ ἀφραστον * τῆς κυοφορίας σου * μυηθεῖσα νῦν, Παμμακάριστε. 'Ωδὴ ε΄. Ο Εἰρμός.

Νύξ ἀφεγγής τοῖς ἀπίστοις, Χριστὲ, * τοῖς δὲ πιστοῖς φω Ντισμὸς * ἐν τῆ τρυφῆ τῶν θείων λόγων σου· * xαὶ διὰ τοῦ το * πρὸς σὲ ὀρθρίζω, * xαὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Υπέρ σῶν δούλων πιπράσχη, Χριστέ, * καὶ ῥαπισμόν καρτερεῖς, * ἐλευθερίας πρόξενον * τοῖς μελφδοῦσι· * Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, * καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Τη θεική σου δυνάμει, Χριστέ, * δι ἀσθενείας σαρκὸς * τὸν ἰσχυρὸν κατέβαλες, * καὶ νικητήν με * θανάτου, Σῶτερ, * δι 'Αναστάσεως ἀνέδειξας. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐγέννησας, Μῆτερ ἀγνὴ, * σεσαρχωμένον ἐχ σοῦ * θεοπρεπῶς, Πανύμνητε· * ἐπεὶ οὐχ ἔγνως * ἄἰρἑενος εὐνὴν, * ἀλλ' ἐξ ἀγίου χύεις Πνεύματος.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Κύριε, ο Θεός μου.

Οτε έν τοϊς ἀνόμοις * λογισθεις ὑψώθης ἐν τῷ Κρανίω, * φωστῆρες ἐχρύπτοντο, * χαι διεχλονεῖτο ή γῆ, * χαι ναοῦ φαιδρότης ἐρράγη, * Ἐβραίων δηλοῦσα τὴν ἔχπτωσιν.

Σὲ τὸν ἐξανελόντα * τοῦ τυράννου πᾶσαν τὴν δυναστείαν * ἰσχύι Θεότητος * τῆς ἀχαταλήπτου σου, * χαὶ νεχροὺς τῆ σῆ ἀΑναστάσει * ἐγείραντα ὕμνοις δοξάζομεν.

Θεοτοχίον.

Μητερ τοῦ Βασιλέως * xal Θεοῦ, πανύμνητε Θεοτόχε, * τοῖς πίστει xal πόθφ σε * ὕμνοις εὐφημοῦσιν ἀεὶ * ἰλασμὸν σαῖς ixεσίαις * τῶν παραπτωμάτων χατάπεμψον.

Κανών της Θεοτόχου. Είρμος ο αυτός.

Κλίμαχα θεωρήσας * Ιαχώβ πρὸς ὕψος ἐστηριγμένην, * εἰχόνα μεμύηται τῆς Ἀπειρογάμου σου· * διὰ σοῦ γὰρ Θεὸς ἀνθρώποις * ὡμίλησε, πάναγνε Δέσποινα.

Λύτρωσιν αίωνίαν * διὰ σοῦ, Παρθένε, νῦν εὐρηχότες, * προθύμως βοῶμέν σοι * τὸ Χαῖρε, Θεόνυμφε· * χαὶ τῷ σῷ φωτὶ γεγηθότες, * Πανύμνητε, ὕμνοις σε μέλπομεν.

Μόνην σε ὁ Νυμφίος * ἀχανθῶν ἐν μέσφ χρίνον, Παρθένε, * εύρῶν, διαλάμπουσαν * ἀγνείας στιλπνότητι * χαὶ φωτὶ τῷ τῆς παρθενίας, * Πανάμωμε, νύμφην προσήχατο.

'Ωδή ς'. 'Ο Ειρμός.

» Υταυτιών τῷ σάλφ * τῶν βιωτιχῶν μελημάτων, * συμπλόοις

» IN ποντούμενος άμαρτίαις, * xai ψυχοφθόρω θηρι προσριπτού-

μενος, * ώς ό 'Ιωνάς, Χριστέ, βοώ σοι· * Έχ θανατηφόρου με
 βυθοῦ ἀνάγαγε. Τροπάρια.

'Εμνημόνευόν σου * αι χαταχλεισθετσαι τῷ "Αδη * ψυχαι χαι έχλειπουσαι τῶν Διχαίων, * χαι παρὰ σοῦ σωτηρίαν προσηύχοντο· * ἢν διὰ σταυροῦ, Χριστὲ, παρέσχες, * τοτς χαταχθονίοις ἐπιβὰς ὡς εὕσπλαγχνος.

Πρὸς τὸν ἔμψυχόν σου * καὶ ἀχειροποίητον δόμον * λυθέντα παθήμασιν ἐπιβλέψαι * πάλιν χορὸς ᾿Αποστόλων ἀπήλπισεν * ἀλλ' ὑπὲρ ἐλπίδα προσκυνήσας, * ἀνεγηγερμένον πανταχοῦ ἐκήρυξε. Θεοτοκίον.

Τοῦ ἀφράστου τόχου * σοῦ τῆς Παναμώμου τὸν τρόπον, * Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ δỉ ἡμᾶς, * τίς ἐρμηνεῦσαι ἀνθρώπων δυνήσεται; * ὅτι ὁ Θεὸς ἀπεριγράπτως * Λόγος ἐνωθείς σοι σἀρξ ἐχ σοῦ ἐγένετο.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. 'Ο 'Ιωνας * έχ χοιλίας.

Έν τῷ σταυρῷ * ὑψωθεὶς, Σωτὴρ, ἐκουσίως, * τὸ τοῦ ἐχθροῦ * ἡχμαλώτευσας κράτος, * ἐν τούτῷ προσηλώσας * τῆς άμαρτίας, ἀγαθὲ, τὸ χειρόγραφον.

Έχ τῶν νεχρῶν * ἀναστὰς, Σωτὴρ, ἐξουσία, * συνήγειρας * τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, * ζωὴν χαὶ ἀφθαρσίαν * δωρησάμενος ἡμιν ὡς Φιλάνθρωπος. Θεοτοχίον.

Όν έτεχες, * Θεοτόχε, ἀνερμηνεύτως * Θεὸν ἡμῶν, * δυσωποῦσα μὴ παύση * ρυσθῆναι ἐχ χινδύνων * τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ἀγνὴ 'Αειπάρθενε.

Κανών της Θεοτόχου. Ναυτιών τω σάλω.

Νομιχοί σε τύποι * χαὶ τῶν Προφητῶν αὶ προἰρήσεις * σαφῶς προεμήνυον τεξομένην * τὸν Εὐεργέτην, ᾿Αγνή, πάσης Κτίσεως, * τὸν πολυμερῶς χαὶ πολυτρόπως * εὐεργετηχότα τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε.

Ξενωθέντα πάλαι * έξ ἐπιβουλῆς βροτοχτόνου * Αδάμ τὸν πρωτόπλαστον τῆς ἐνθέου * τοῦ Παραδείσου τρυφῆς, Απειρόγα-Paracleticus. με, * αύθις ἐπανήγαγες, τεχοῦσα * τὸν ἐχ παραβάσεως ἡμας ρυσάμενον.

Ο βουλήσει θεία * δημιουργικη τε δυνάμει * τὸ παν συστησάμενος ἐκ μὴ ὄντων, * ἐκ τῆς γαστρός σου, ᾿Αγνὴ, προελήλυθε, * καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τοῦ θανάτου * θεαρχικωτάταις ἀστραπαῖς κατέλαμψε.

Κοντάχιον. Ούχετι φλογίνη ρομφαία.

Οὐχέτι τὸ χράτος τοῦ θανάτου * ἰσχύσει χατέχειν τοὺς βροτούς· * Χριστὸς γὰρ χατῆλθε, συντρίβων * καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· * δεσμεῖται ὁ "Ἀδης, * Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται, * Ἐπέστη λέγοντες * Σωτὴρ * τοῖς ἐν πίστει· * ἑξέρχεσθε, οἱ πιστοὶ, εἰς τὴν 'Ανάστασιν. ΄Ο Οἶχος.

Έτρεμε χάτωθεν * τὰ καταχθόνια σήμερον, * ὁ "Αδης χαὶ ὁ θάνατος, * τὸν ἕνα τῆς Τριάδος· * ἡ γῆ ἐχλονεῖτο, * πυλωροὶ δὲ "Αδου * ἰδόντες σε ἔπτηξαν· * ἡ Κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις * χαίρουσα ψάλλει σοι * ἐπινίχιον ῷδὴν * τῷ Λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῷ, * τῷ χαταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. * Αλαλάζωμεν χαὶ βοήσωμεν· * Τὸν 'Αδὰμ χαὶ τοὺς ἐξ 'Αδὰμ * ξύλον τοῦτο εἰσήγαγεν· * ἐξέρχεσθε, οἱ πιστοὶ, εἰς τὴν 'Ανάστασιν.

'Ωδή ζ΄. Ο Ειρμός.

» τ άμινον Παίδες * πυρίφλεκτον πάλαι * δροσοβολούσαν ύπέ-

» Λδειξαν, * ένα Θεόν άνυμνοῦντες χαι λέγοντες · * Ο ὑπερυψού-

» μενος * τῶν Πατέρων Θεὸς * xai ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Εύλφ νεκροῦται * 'Αδὰμ ἐκουσίως, * παρακοὴν ἐργασάμενος, * ὑπακοῆ δὲ Χριστοῦ ἀναπέπλασται· * δι' ἐμὲ σταυροῦται γὰρ * ὁ Γίὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ ὑπερένδοξος.

Σὲ ἀναστάντα, * Χριστὲ, ἐχ τοῦ τάφου * ἡ Κτίσις πασα ἀνύμνησε· * σὺ γὰρ ζωὴν τοῖς ἐν [°]Αδη ἐξήνθησας, * τοῖς νεχροῖς ἀνάστασιν, * τοῖς ἐν σχότει τὸ φῶς, * ὁ ὑπερένδοξος.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε, θυγάτηρ * 'Αδὰμ τοῦ φθαρέντος· * χαΐρε, ἡ μόνη Θεόνυμφος· * χαΐρε, δἰ ἠς ἡ φθορὰ ἐξωστράχισται, * ἡ Θεὸν χυήσασα· * ὸν δυσώπει, 'Αγνὴ, * σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Οι έν χαμίνω του πυρός.

Ο έν τῷ ξύλφ τοῦ Σταυροῦ * ἀμαρτίας * χέντρον ἀμβλύνας, * Οχαὶ τῆς ᾿Αδὰμ παραβάσεως * τὸ χειρόγραφον σχίσας * λόγχῃ πλευρᾶς σου, * εὐλογητος εἰ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο την πλευράν διανυγείς, * χαι ρανίσιν * αίματος θείου *

την γην χαθάρας τοις αίμασι * της είδωλομανίας * χαταχρανθείσαν, * εύλογητός εί, Κύριε, * ο Θεός τῶν Πατέρων ήμῶν. Θεοτοχίον.

Τὸν πρὸ ἡλίου φωτισμὸν * ἀνατέλλεις, * Θεοχυῆτορ, * Χριστὸν τοῦ σχότους ῥυσάμενον * χαὶ φωτίζοντα πάντας * θεογνωσία, * Εὐλογητὸς εἶ, χράζοντας, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανών της Θεοτόχου. Κάμινον Παίδες πυρίφλεχτον.

Πεποιχιλμένον, * διάχρυσον χόσμον * σε χεχτημένην ήγάπησεν * ό πλαστουργός σου, Παρθένε, χαι Κύριος, * ό ύπερυψούμενος * τῶν Πατέρων Θεός * χαι ὑπερένδοξος.

Ρύπτεται, Κόρη, * τὸν ἀνθραχα πάλαι * ὁ Ἡσαťας δεξάμενος, * συμβολιχῶς τὸν σὸν τόχον θεώμενος, * τὸν ὑπερυψούμενον * τῶν Πατέρων Θεὸν * χαὶ ὑπερένδοξον.

Σύμβολα πάλαι * τοῦ θείου σου τόχου * θείοι Προφηται θεώμενοι, * χαρμονιχῶς ἀνυμνοῦντες ἐχραύγαζον· * Ο ὑπερυψούμενος * τῶν Πατέρων Θεὸς * χαὶ ὑπερένδοξος.

'Ωδή η'. 'Ο Ειρμός.

φλεκτος πυρι * έν Σινά προσομιλούσα * βάτος Θεόν έγνώρι Ασε * τῷ βραδυγλώσσφ και δυσήχφ Μωση * και Πατδας
 ζήλος Θεοῦ * τρεῖς ἀναλώτους ἐν πυρι * ὑμνφδοὺς ἔδειξε *
 Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * και ὑπερυψοῦτε * εἰς
 πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Αχραντος 'Αμνός * λογικός ὑπέρ τοῦ Κόσμου * σφαγιασθεἰς κατέπαυσε * τὰ κατὰ νόμον προσφερόμενα, * καθάρας τοῦτον χωρίς * παραπτωμάτων ὡς Θεὸς * τὸν ἀεὶ κράζοντα· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

*Αφθαρτός οὐχ οὖσα * πρὸ πάθους ἡ ληφθείσα * ὑπὸ τοῦ Κτίστου σάρξ ἡμῶν, * μετὰ τὸ πάθος χαὶ τὴν ἔγερσιν * ἀπρόσιτος τῆ φθορῷ * χατεσχευάσθη, χαὶ θνητοὺς * χαινουργεί χράζοντας· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνείτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Σοῦ τὸ καθαρὸν * καὶ πανάμωμον, Παρθένε, * τὸ ῥυπαρὸν καὶ ἔμμυσον * τῆς Οἰχουμένης ἀπεκάθηρε, * καὶ γέγονας τῆς ἡμῶν * πρὸς τὸν Θεὸν καταλλαγῆς * αἰτία, Πάναγνε· * πάντες διό σε, * Παρθένε, εὐλογοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Τὸν μόνον ἀναρχον * Βασιλέα. Τὸν ὑπομείναντα * ἐχουσίως τὰ πάθη, * χαὶ ἐν σταυρῷ προσηλωθέντα βουλήσει, * χαὶ λύσαντα τὰς * Αδου δυνάμεις * ὑμνείτε, Ἱερεῖς, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

тң күрілкң проі.

Τὸν χαταργήσαντα * τοῦ θανάτου τὸ χράτος, * χαὶ ἀναστάντα ἐχ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, * χαὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος * ὑμνεῖτε, Ἱερεῖς, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Τὸν μόνον εὔσπλαγχνον * xai προαιώνιον Λόγον, * τὸν ἐπ ἐσχάτων ἐx Παρθένου τεχθέντα, * xai λύσαντα τὴν ἀρχαίαν xατάραν * ὑμνεῖτε, Ἱερεῖς, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Κανών τῆς Θεοτόχου. κρλεχτος πυρί.

Πώ φέγγει τοῦ σοῦ τοχετοῦ * τὴν Οἰχουμένην * ξενοπρεπῶς ἰεφώτισας, * Θεογεννῆτορ· * τὸν γὰρ ὄντως Θεὸν * ἀγχάλαις φέρεις ταῖς σαῖς, * χαταλαμπρύνοντα πιστοὺς * τοὺς ἀεὶ χράζοντας· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμνοῦμεν, Αγνή, εὐσεβῶς * τὴν σὴν γαστέρα, * τὴν τὸν Θεὸν χωρήσασαν * ἀνερμηνεύτως * σωματούμενον, * τὸν δόντα πασι πιστοῖς * θεογνωσίας φωτισμὸν * τοῖς ἀεἰ χράζουσι· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτός σου ταΐς μαρμαρυγαΐς * τούς σε ὑμνοῦντας * φωτοειδείς ἀπέργασαι, * φωτογεννῆτορ * Θεοτόχε ἀγνή· * φωτὸς γὰρ ὥφθης σχηνὴ * χαταφαιδρύνουσα φωτὶ * τοὺς ἀεὶ χράζοντας· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς ἀἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

- » τη τής φθορας διαπείρα * χυοφορήσασα, * χαι παντεχνήμονι
- » ΙΥΙΛόγφ * σάρχα δανείσασα, * Μήτερ απείρανδρε, * Παρθένε
- » Θεοτόχε, * δοχείον τοῦ ἀστέχτου, * χωρίον τοῦ ἀπείρου * Πλα-
- » στουργού σου, σέ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Οἱ τῆ Θεότητι πάθη * προσεφαρμόζοντες, * ἐπιστομίζεσθε πάντες * ἀλλοτριόφρονες· * Κύριον δόξης γὰρ * σαρχὶ ἐσταυρωμένον, * ἀσταύρωτον δὲ φύσει * τῆ θεία, ὡς ἐν δύο * ἕνα φύσεσι μεγαλύνομεν.

Οι τών σωμάτων την έγερσιν * άθετήσαντες, * πρός τό Χριστοῦ πορευθέντες * μνημα διδάχθητε· * ὅτι νενέχρωται, * χαὶ ἐγήγερται πάλιν * ἡ σὰρξ τοῦ Ζωοδότου, * εἰς πίστωσιν ἐσχάτης * 'Αναστάσεως, ὴν ἐλπίζομεν.

Τριαδιχόν.

Οὐ Θεοτήτων Τριάδα, * ἀλλ ὑποστάσεων, * οὐδὲ Μονάδα προσώπων, * ἀλλὰ Θεότητος * σέβοντες, τέμνομεν * τοὺς ταύτην διαιροῦντας, * συγχέομεν δὲ πάλιν * τοὺς σύγχυσιν τολμῶντας * χατὰ ταύτης, ἦν μεγαλύνομεν. Κανών Σταυροαναστάσιμος. Μήτηρ Θεου και Παρθένος.

Φώς ἐχ φωτὸς, * Πατριχῆς ἀπαύγασμα * δόξης, ἀχρόνως ἐχλάμψαν, * ὡς ἐν σχότει τῷ βίψ * τῷ ἀνθρωπίνῷ Χριστὸς ἔλαμψε, * χαὶ τὸ διῶχον ἀπήλασε σχότος· * ὅν ἀχαταπαύστως * οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Πάθη σαρχὸς * χαὶ ἰσχὺν Θεότητος * ἐν Χριστῷ χαθορῶντες, * οἱ φρονοῦντες τὴν μίαν * σύνθετον φύσιν αἰσχυνέσθωσαν· * ὁ γὰρ αὐτὸς ὡς μὲν ἄνθρωπος θνήσχει, * ὡς δὲ τοῦ παντὸς * Δημιουργὸς ἐξανίσταται. Θεοτοχίον.

Πλήν σου Θεόν * οὐ γινώσχω ἕτερον, * ή ἘΧΧλησία βοα σα, * ἐξ ἐθνῶν με ἀπίστων * οἰχείαν νύμφην ἐχλεξάμενον· * δίδου οὖν, Λόγε, πιστοῖς σωτηρίαν, * σὲ τῆς χυησάσης * πρεσβείαις ὡς εὐσπλαγχνος.

Κανών της Θεοτόχου. Ειρμός ό αὐτός.

Χαρας ήμιν * αἰωνίου πρόξενος * και εὐφροσύνης ἐδείχθης, * ἀειπάρθενε Κόρη, * τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα, * τὸν ἀληθεία και Πνεύματι θείφ * τοὺς αὐτὸν τιμῶντας * ὡς Θεὸν ἐκλυτρούμενον.

Ψάλλων Δαυίδ * σὸς προπάτωρ, Πάναγνε, * σὲ χιβωτὸν ὀνομάζει * ἀγιάσματος θείου, * ὑπερφυῶς Θεὸν χωρήσασαν * τὸν ἐν πατρφοις χαθήμενον χόλποις· * ὃν ἀχαταπαύστως * οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

'Ως ἀληθώς * ὑπερτέρα πέφυχας * πάσης τῆς Κτίσεως, Κό-ρη· * τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων * σωματιχῶς ἡμῖν ἐγέννησας· * ὅθεν ὡς Μήτηρ τοῦ μόνου Δεσπότου, * φέρεις χατὰ πάντων * ἀρχιχῶς τὸ ἐχνίχημα.

Είς τοὺς Αίνους, Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα. ή Ηχος βαρύς.

Ανέστη Χριστὸς ἐχ νεχρῶν, * λύσας θανάτου τὰ δεσμά· * εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην· * αἰνεῖτε, οὐρανοὶ, Θεοῦ τὴν δόξαν.

'Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσχυνήσωμεν άγιον Κύριον, * Ίησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Χριστοῦ τὴν 'Ανάστασιν * προσχυνοῦντες οὐ παυόμεθα· * αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν * ἐχ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· * ἅγιος Κύριος 'Ιησοῦς, * ὁ δείξας τὴν 'Ανάστασιν.

Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίφ * περὶ πάντων, ὡν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; * δἰ ἡμᾶς, Θεὸς ἐν ἀνθρώποις· * διὰ τὴν καταφθαρεϊσαν φύσιν, * ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, * καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· * πρὸς τοὺς ἀχαρίστους, ὁ Εὐεργέτης· * πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους, ὁ Ἐλευθερωτής· * πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, * ὁ Ἐἰλιος τῆς δικαιοσύνης· * ἐπὶ τὸν σταυρὸν, ὁ ἀπαθής· * ἐπὶ τὸν 『Αδην, τὸ

ТҢ КҮРІАКҢ ПРОІ.

φῶς· * ἐπὶ τὸν θάνατον, ἡ ζωή· * ἡ ᾿Ανάστασις, διὰ τοὺς πεσόντας· * πρὸς ὃν βοήσωμεν· * Ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Έτερα. Ανατολικά.

Πύλας "Αδου συνέτριψας, Κύριε, * καὶ θανάτου τὸ κράτος κατήργησας * τῆ κραταιὰ δυνάμει σου· * καὶ συνήγειρας νεκροὺς, * τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, * τῆ θεία καὶ ἐνδόξφ 'Αναστάσει σου, * ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντὸς * καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίφ, * xαὶ εὐφρανθῶμεν * ἐν τῆ 'Αναστάσει αὐτοῦ· * ὅτι συνήγειρε νεχροὺς * ἐx τῶν τοῦ 'Αδου ἀλύτων δεσμῶν, * xαὶ ἐδωρήσατο τῷ Κόσμῷ * ὡς Θεὸς ζωὴν αἰώνιον * xαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

'Εξαστράπτων Αγγελος * έν τῷ λίθφ ἐχάθητο * τοῦ ζωοδόχου μνήματος, * χαὶ Γυναιξὶ Μυροφόροις * εὐηγγελίζετο λέγων· * 'Ανέστη ὁ Κύριος, * χαθώς προείπεν ὑμῖν· * ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, * ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· * τῷ δὲ Κόσμφ παρέχει * ζωὴν αἰώνιον * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τί ἀπεδοχιμάσατε * τὸν λίθον τὸν ἀχρογωνιαΐον, * ὡ παράνομοι 'Ιουδαΐοι; * οὐτός ἐστιν ὁ λίθος, * ὅν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιών, * ὁ ἐχ πέτρας πηγάσας * ἐν ἐρήμφ τὸ ὕδωρ, * χαὶ ἡμῖν ἀναβλύζων * ἐχ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν· * οὐτός ἐστιν ὁ λίθος, * ὁ ἐξ ὅρους Παρθενιχοῦ ἀποτμηθεὶς, * ἄνευ θελήματος ἀνδρὸς, * ὁ Τιὸς τοῦ ἀνθρώπου, * ὁ ἐρχόμενος * ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ * πρὸς τὸν Παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, * χαθώς εἶπε Δανιήλ· * χαὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ Βασιλεία.

Δόξα Τὸ Ἐωθινὸν τῆς Κυριαχῆς. Καὶ νῦν. Ἐπερευλογημένη. Καὶ μετὰ τὴν Δοξολογίαν τὸ ἘΑναστάσιμον Τροπάριον. ἘΑναστὰς ἐχ τοῦ μνήματος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τα Τυπιχά χαι οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια η.

Ο ραΐος ἦν * καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν * ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· * Δ Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, * ἐξ οὐ φαγών οὐ θνήσκω, * ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ληστῆ· * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

'Έν τῷ σταυρῷ * ὑψωθεὶς, Οἰχτίρμον, * τοῦ 'Αδὰμ τὸ χειρόγραφον * τῆς πάλαι ἀμαρτίας ἐξήλειψας, * χαὶ ἔσωσας ἐχ πλάνης * ἅπαν τὸ γένος τῶν βροτῶν· * ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, * εὐεργέτα Κύριε.

Προσήλωσας * έν σταυρφ, Οίχτιρμον, * τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας, Χριστέ, * χαὶ διὰ σοῦ θανάτου τὸν θάνατον * ἐνέχρωσας, ἐγείρας * τούς τεθνεώτας έχ νεχρών· * όθεν προσχυνοῦμέν σου * την σεπτην 'Ανάστασιν.

'Εξέχεε * τὸν ἰὸν ὁ ὄφις * ἀχοαῖς ταῖς τῆς Εὐας ποτέ· * Χριστὸς δὲ ἐν τῷ ξύλφ τοῦ σταυροῦ * ἐπήγασε τῷ Κόσμφ * τῆς ζωῆς τὸν γλυχασμόν. * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Έν μνήματι * ώς θνητός ἐτέθης, * ή ζωή τῶν ἀπάντων, Χριστὲ, * xαὶ ἔθλασας τοῦ ^{*}Αδου τοὺς μοχλούς· * xαὶ ἀναστὰς ἐν δόξη * τριήμερος ὡς δυνατὸς, * πάντας χατεφώτισας. * Δόξα τῆ ἐγέρσει σου.

Ο Κύριος * ἀναστὰς τριήμερος * ἐχ νεχρῶν, ἐδωρήσατο * εἰρήνην τὴν ἰδίαν τοῖς Μαθηταῖς· * χαὶ τούτους εὐλογήσας, * ἐξαπέστειλεν εἰπών· * Πάντας προσαγάγετε * εἰς τὴν Βασιλείαν μου.

Δόξα.

Φωζ ὁ Πατήρ, * φῶς Υἰὸς xαὶ Λόγος, * φῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * ἀλλ' ἐν φῶς τὰ τρία· εἰς γὰρ Θεὸς, * ἐν τρισὶ μὲν προσώποις, * μιῷ δὲ φύσει xαὶ ἀρχῆ, * ἄτμητος, ἀσύγχυτος * πέλων προαιώνιος. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Έχύησας * τὸν Υίὸν χαὶ Λόγον * τοῦ Πατρὸς ἐν σαρχὶ ἐπὶ γῆς, * ὡς οἶδε, Θεοτόχε, ὁ αὐτός· * διὸ, Παρθενομῆτορ, * οἱ θεωθέντες διὰ σοῦ * Χαῖρέ σοι χραυγάζομεν, * τῶν Χριστιανῶν ἐλπίς.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτιχά.

Ήχος βαρύς. Σήμερον γρηγορεί ο Ιούδας.

Αρόν σου, ώ ψυχή μου, το όμμα, * χαι Θεοῦ ἐνατένισον * τῆ οἰχονομία * χαι τῆ εὐσπλαγχνία, * πῶς οὐρανοὺς χλίνας ἡλθεν ἐπι γῆς, * ίνα ὑψώση σε ἐχ τῆς ταλαιπωρίας σου * τῶν παθῶν, χαι στήση σε * ἐν πέτρα τῆς πίστεως· * βαβαι φριχτοῦ θαύματος! * Δόξα τῆ χενώσει σου, Φιλάνθρωπε.

Βλέψον σου τὰ παράνομα ἔργα, * ὦ ψυχή μου, καὶ θαύμασον, * πῶς σε γῆ βαστάζει, * καὶ σκηπτὸς οὐ φλέγει, * πῶς ἄγριοι θῆρες οὐκ ἐσθίουσί σε, * πῶς δὲ καὶ ὁ "Ηλιος ὁ ἄδυτος ἐλλάμπων σοι * ἀεὶ οὐκ ἐπαύσατο· * ἀνάστα, μετανόησον, * βόησον πρὸς Κύριον· * "Ημαρτόν σοι, ὅμαρτον, ἐλέησόν με.

Έχοντες ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, * παντοδύναμε Κύριε, * σὲ ἐχδυσωποῦμεν * παντοίων χινδύνων * παθῶν τε τῆς ζάλης ἡμᾶς ἐχλυτροῦσθαι· * ὅπως τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρηνιχῶς διάγωμεν, * χαὶ ἐν χαθαρότητι * βιώσαντες, εὕρωμεν * ἐν ἡμέρα χρίσεως * εὐμενῆ σε Δεσπότην χαὶ ἶλεων.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

Έτερα Στιχηρά τῶν Ασωμάτων. Ξύλον ζωῆς.

Φλόγα πυρὸς * τοὺς 'Αγγέλους, Χριστὲ, ἀπειργάσω, * τούτων ἡμῖν τὸ θερμὸν ὑπεμφαίνων, * χαὶ πνεῦμα πάλιν τὸ ταχὺ διαγράφων. * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Σώσον ήμας * προστασίαις, Κύριε τῶν ἀγγέλων· * πλῦνον ήμῶν τῶν πταισμάτων τὸν ῥύπον, * τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξαλείφων, * ἕνα χράζωμεν· Κύριε, δόξα σοι.

Τά Σεραφίμ, * Χερούβίμ, Αγγελοι χαί Δυνάμεις, * Θρόνοι, 'Αρχαί, Κυριότητες πάσαι, * σύν 'Αρχαγγέλοις χαί λαμπραζς 'Εξουσίαις * σοι χραυγάζουσι. Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... και νύν. Θεοτοκίον, όμοιον.

Σοι τη Μητρι * τοῦ Θεοῦ, Χαῖρε, σὺν τῷ ᾿Αγγέλῳ * ἀναβοα γηγενῶν πᾶσα φύσις, * ὡς σωτηρίας τῆς αὐτῶν γενομένῃ, * Θεοτόχε, προξένῷ τῷ τόχῷ σου.

'Απόστιχα Κατανυχτιχά.

'Ως ό ἄσωτος Υίὸς * ἦλθον Χἀγώ, ΟἰΧτίρμον· * δέξαι με προσπίπτοντα * ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου, * ὁ Θεὸς, Χαὶ ἐλέησόν με.

Ώς ὁ περιπεσών εἰς τοὺς ληστὰς * xaì τετραυματισμένος, * οὕτω xảγὼ περιέπεσα * ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν, * xaì τετραυματισμένη * ὑπάρχει μου ἡ ψυχή· * πρὸς τίνα xαταφύγω, * τοῦ θεραπευθῆναι * ὁ ὑπεύθυνος ἐγὼ, * εἰ μὴ πρὸς σὲ τὸν Εὖσπλαγχνον, * τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; * Ἐπίχεε ἐπ΄ ἐμὲ, ὁ Θεὸς, * τὸ μέγα σου ἕλεος.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ᾿Αποστόλων καύχημα, * Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, * ὡν τὸ κήρυγμα * Τριὰς ἡ ὀμοούσιος.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίον. Σήμερον γρηγορεϊ ό Ιούδας.

Τάγματα ύπερέβης 'Αγγέλων, * ώς Θεὸν σωματώσασα· * ἐγῶ δὲ τοὺς πάντας νιχήσας ἀμαρτίαις, * οἰμοι! δέδοιχα, χαὶ τρέμω· ὅθεν * οὐδαμῶς ἀποτολμῶ παραχαλέσαι σε, * Θεοτόχε Δέσποινα· * σὺ οὖν μὴ παρίδης με, * ἀλλὰ σπεῦσον, σῶσόν με, * ὁδὲν εἰς εὐθεῖαν ὁδηγοῦσά με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

EIZ TON OPOPON.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυχτιχά. Ήχος βαρύς.

Έχουσα, ψυχή μου, * τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, * πρόσελθε προσπίπτουσα, * ἐν στεναγμοῖς χραυγάζουσα * τῷ Ιατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· * Ἐλευθέρωσόν με, Φιλάνθρωπε, * ἐχ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων· * συναρίθμησόν με τῆ Πόρνη, * καὶ

τῷ Αηστη xai τῷ Τελώνη· * xai δώρησαι μοι, ο Θεος, * τῶν άνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, * xai σῶσόν με.

Τοῦ Τελώνου * τὴν μετάνοιαν οἰχ ἐζήλωσα, * χαὶ τῆς Πόρνης * τὰ δάχρυα οὐ χέχτημαι· * ἀπορῶ γὰρ ἐχ πωρώσεως * τῆς τοιαύτης διορθώσεως· * ἀλλὰ τῆ σῆ εὐσπλαγχνία, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσόν με * ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Θεοτόχε Παρθένε ἀμίαντε, * τὸν Υἰόν σου δυσώπει * σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι * συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν * πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι * τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Μετά τήν β'. Στιχολογίαν, έτερα.

. Ο τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν * τοῖς δάχρυσι χαθαρίσας, * χαὶ τοῦ Τελώνου τὰ πταίσματα * ἐν στεναγμῷ συγχωρήσας, * Φιλάνθρωπε Κύριε, ἐλέησόν με.

Έτοιμάζου, ψυχή μου, * ἐν τῆ ζωῆ σου * πρὸς τὴν μέλλουσαν ζωὴν * μὴ ταραχθῆναι· * ἐκεῖ γὰρ οὐδεἰς ὁ βοηθῶν, * οὐ πλοῦτος, οὐ δύναμις, * οὐ φίλοι, οὐκ ἄρχοντες, * ἀλλ ἡ τῶν ἕργων ἐπίδειξις, * καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία.

Δόξα... χαι νῶν. Θεοτοχίον.

Τιμιωτέρα * τῶν ἐνδόξων Χερουβὶμ ὑπάρχεις, * Παναγία Παρθένε· * ἐχεῖνα γὰρ τὴν θείαν * μὴ φέροντα ἕλλαμψιν, * πτέρυξι χεχαλυμμένω προσώπω * τὴν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν· * αὐτὴ δὲ σεσαρχωμένον τὸν Λόγον * αὐτόπτως ὁρῶσα φέρεις· * ὅν ἀπαύστως ἰχέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετά την γ. Στιχολογίαν, έτερα.

Ο τοῦ Πέτρου * προσδεξάμενος τὰ δάχρυα, * χαὶ Τελώνην * στενάξαντα ἐχ βαθέων διχαιώσας, * χάμὲ ἐν μετανοία προσπίπτοντα * οἰχτείρησον, Σωτήρ, * χαὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Αγιοι, πρεσβεύσατε * άφεσιν δωρηθηναι ήμιν * τῶν πλημμελημάτων ήμῶν, * xαὶ τῶν προσδοχωμένων δεινῶν * ῥυσθηναι ήμᾶς * xαὶ πιχροῦ θανάτου, δεόμεθα. Θεοτοχίον.

Υπερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, * ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεϊκὸς, * εὐλογημένη Θεοτόκε, * ὡς τεκοῦσα Χριστὸν * τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανών Κατανυχτιχός φέρων Άχροστιχίδα.

'Εμούς στεναγμούς προσδέχου, Θεοῦ Λόγε. 'Ιωσήφ. 'Ωδὴ α΄. 'Ηχος βαρύς. Ο Εἰρμός.

Τφ συνεργήσαντι Θεφ * Μωϋση ἐν Αἰγύπτω * ἐξαγαγείν τὸν Ισραήλ, * αὐτῷ μόνω ἄσωμεν, * ὅτι δεδόξασται·

Paracleticus.

70

Τροπάρια.

Έν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν * ἐμπεσών ἐκβοῶ σοι· * Χεῖρά μοι έχτεινον, * Οίχτίρμον, χαι σώσόν με, * ώς τὸν Πέτρον, Φιλάνθρωπε.

Μετανοούντά με, Χριστέ, * ώς την Πόρνην, πταισμάτων * πολλών απόπλυνον * ροπή τοῦ ελέους σου, * ίνα πίστει δοξαζω σε. Μαρτυρικά.

Ο τούς Αγίους σου, Χριστέ, * τη χωνεία λαμπρύνας * πολυειδών αίχισμών, * αύτων παραχλήσεσι * σχοτασμού παθών ρυσαί με.

Υπομονή τῶν αἰχισμῶν * χαθαρθέντες, ἡλίου * πλέον ἐξέλαμψαν * οι άγιοι Μάρτυρες, * χαι την πλάνην ήμαύρωσαν.

OEOTOXION.

Η προστασία των πιστων, * ή των άμαρτανόντων * έπιστροφή πρός Θεόν, * Παρθένε πανάμωμε, * τη πρεσβεία σου σωσόν με.

Κανών τῶν Ασωμάτων, οὐ ή Αχρεστιγίς.

'Ασωμάτοις επαινον έβδομον φέρω. Ποίημα Θεοφάνους.

Ο Είρμός. Τῷ ἐχτινάξαντι.

πειροδύναμε Χριστέ, * τῷ σῷ φωτὶ χαταυγάσας μου τὸν νοῦν, * Α τού; Αγγέλους σου ύμνειν * εμπνευσον, ότι δεδόξασαι.

Σταθηράν έχοντες αύγήν * θεαρχικής προϊούσαν έκ πηγής, * έπουράνιοι Χοροί * ἄσμασι Χριστόν γεγαίρουσιν.

Θεοτοχίον.

Ωραιωθεϊσάν σε, Αγνή, * ταῖς θεϊχαῖς ἀγλαίαις οἱ πιστοὶ * ἐπιστάμενοι σαφῶς, * Χαῖρέ σοι πάντες χραυγάζομεν. Ωδὴ γ΄. Ο Εἰρμός.

στερεώσας * τῷ λόγφ σου την Οίχουμένην, * ήτις οὐ σαλευ-

» U θήσεται, στερέωσον * xal ήμῶν την διάνοιαν * εἰς τὸν φόβον Τροπάρια.

» σου, Κύριε.

Νυχτί ατόπων * χατεσχέθην αμαρτημάτων. * φωτί μετανοίας με νῦν χαταύγασον, * φωτοδότα Φιλάνθρωπε, * ίνα πίστει δοξάζω σε.

Αι τρίβοι πάσι, * ας διώδευσα έν τῷ βίψ, * έν βαράθροις ήδονών με κατεκρήμνισαν * Ιησού, μετανοίας μοι * θείας τρίβους ύπόδειξον. Μαρτυρικά.

Γενναιοφρόνως * διανύσαντες τον άγῶνα, * ἐπάθλων οὐρανίων ήξιώθητε, * παναοίδιμοι Μάρτυρες, * υπέρ πάντων πρεσβεύοντες.

Μυρίους πόνους * ύπομείναντες, 'Αθλοφόροι, * μυρίων άγαθών χατηξιώθητε, * μυριάσιν ένούμενοι * άσωμάτων Δυνάμεων.

Θεοτοχίον.

Μόνη τεχοῦσα * τὸν οὐράνιον Βασιλέα, * Παρθένε, ἐν ἐμοί

HXOE BAPTE.

την βασιλεύουσαν * άμαρτίαν χατάβαλε, * χαι οιχτείρασα σωσόν με.

Κανών τῶν Ασωμάτων. Εστερεώθη * τῆ πίστει.

Μεσται θείας * χρηματίζοντες έχφαντορίας, * χοροι Αγγέλων, Μάύλως * χραυγάζετε πάντες· * Αγιος εἰ, Κύριε, * ὁ μόνος παντοδύναμος.

'Αγάπης νόμω * τὰς θείας, 'Αρχάγγελοι, ἐμφάσεις * διαδιδόντες, εὐρύθμως * Χριστῷ μελωδεῖτε· * 'Αγιος εἶ, Κύριε, * ὁ μόνος παντοδύναμος.

Τής πρώτης αιγλης * δευτέρας λαμπρότητας ζηλοῦντες, * οἰ εὐσεβοῦντες συμφώνως * Χριστῷ μελφδοῦσιν· * Αγιος εἰ, Κύριε, * ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Ο έχ μή όντων * τὰ πάντα παραγαγών βουλήσει, * έχ σοῦ, Παρθένε, τὴν σάρχα * δανείζεται Λόγος, * ἄνθρωπος γενόμενος * δι οίχτον ο Φιλάνθρωπος.

Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

Γκάλυψεν οὐρανοὺς, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ἐν τῆ σῆ οἰχονομία *
 Γή ἀρετὴ τῆς ἀφράστου * σορίας σου, Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο θέλων πάντας, Οἰκτίρμον, σώζεσθαι, * σῶσόν με τὸν παραβάντα * σοῦ τὰ προστάγματα, Λόγε, * xai μὴ ἐξουδενώσης με.

Υπέχυψα τοις αλόγοις πάθεσι * χαι τοις χτήνεσιν ο τάλας * έξωμοιώθην· Οιχτίρμον, * Λόγε Θεού, οιχτειρον.

Μαρτυριχά.

Στρεβλούμενοι καὶ πυρὶ καιόμενοι, * κατεφλέξατε τὴν πλάνην, * ἀναπτόμενοι τῷ ζήλῳ * τῆς εὐσεβείας, Μάρτυρες.

Παράδεισος νοητός έδειχθητε, * μέσον έχοντες το ξύλον * το της ζωης, Μακάριοι, * Χριστον τον φυτουργόν του παντός.

Oeotoxiov.

Παρθένε άγνη θεοχαρίτωτε, * χαριτώσασα τον νουν μου; * τοῦ σχοτασμοῦ τῆς ἀγνοίας * τελείως ἐλευθέρωσον.

Κανών των Άσωμάτων. 'Αχήχοα την άχοην σου, Κύριε.

Τάσασθε τὰ τῆς ψυχῆς μου τραύματα, * παριστάμενοι Χριστῷ * Ιώς λειτουργοί ἐχλεχτοί, * χοροί ᾿Αγγέλων, * τοῦτον ἰχετεύοντες.

Στρατεύματα τῶν ἀ Ασωμάτων, Κύριε, * τὸν σὸν θρόνον εὐλαβῶς * περιχυχλοῦντα, τρανῶς * ἀεὶ βοῶσι· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

:

Έξέστησαν τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα * χαθορῶντά σε,

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

Χριστέ, * μετά σαρχός έπι γης * θνητοϊς άνθρώποις * άναστρεφόμενον. Θεοτοχίον.

Πανύμνητε καί Θεομήτορ άχραντε, * ή τεκούσα τὸν Θεὸν * ἀνερμηνεύτως σαρκὶ, * σὲ δυσωποῦμεν· * Πρέσβευε σωθήναι ἡμᾶς. Ωδὴ ε΄. Ο Εἰρμός.

Οι όρθρίζοντες, Λόγε, * εἰς δόξαν σὴν xai aἰνον, * ἀνυμνοῦ Ομεν ἀπαύστως * τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ σου, * ὅν ἔδωχας

» ήμεν * όπλον είς βοήθειαν.

Τροπάρια.

'Ραθυμία τον βίον * ανήλωσα, και πρέμω * το αλάθητον βημα, * ἐν ῷ κριθηναι μέλλω * ο ἄσωτος ἐγώ· * οἴκτειρόν με, Κύριε.

Ο τὰ ὅμματα, Λόγε, * τὰ τῶν τυφλῶν φωτίσας, * τῆς ψυχῆς μου τὰς χόρας * δεινῶς ἀμαυρωθείσας * διάνοιξον, ὀρᾶν * φῶς τῶν προσταγμάτων σου. Μαρτυριχά.

Σταθηρά διανοία * Χριστόν όμολογούντες, * ύπεμείνατε πάσαν * βασάνων άλγηδόνα, * γενναΐοι 'Αθληταί· * όθεν μαχαρίζεσθε.

Διαπλεύσαντες πασαν * βασάνων τριχυμίαν, * προσωρμίσθητε όριω * τῆς ἀνω Βασιλείας, * γαλήνης ἀληθοῦς, * Μάρτυρες, πληρούμενοι. Θεοτοχίον.

Διὰ σοῦ, Παναγία, * ποιήσας μεγαλεῖα, * ὁ Θεὸς ὑπὲρ λόγον ἐx σοῦ ἐσωματώθη· * αὐτὸν οὖν ἐxτενῶς * ὑπὲρ πάντων πρέσβευε. Κανών τῶν ᾿Ασωμάτων. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Αγιωτάτοις * και πολυφθόγγοις στόμασιν ἄδουσι * την υπεράρχιον και υπέρθεον 'Αρχην * Σεραφιμ, ταζς άύλοις * φωτοχυσίαις πυρσευόμενοι.

Ίερωτάταις * ὄψεις χαὶ πόδας πτέρυξι σχέπονται, * θείαν λαμπηδόνα μὴ τολμῶντες χαθορᾶν * Χερουβὶμ, τῆς σοφίας * τῆς ὑπερθέου χαταγώγια.

Νοήσει θεία * χαι· πανολβίω, Θρόνοι οι ενδοξοι, * ταζς ώραιωτάταις εντρυφώντες άστραπαζς, * θεωροι των άβρήτων * ύπερχοσμίως άναδείχνυσθε. Θεοτοχίον.

Ο Νοῦς ὁ θετος * τῷ ἀνθρωπίνῳ, Πάναγνε, μίγνυται, * ἐν τῆ παναχράντῳ καὶ πανάγνῷ σου γαστρὶ * ἐνωθεἰς ἀσυγχύτως, * ἀναλλοιώτως καθ' ὑπόστασιν.

'Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

· ΄ Ιωναζ * έχ χριλίας "Αδου έβόα· * 'Ανάγαγε * έχ φθορας

. υτήν ζωήν μου· * ήμεις δέ σοι βοώμεν· * Παντοδύναμε Σω-

» τήρ, * ἐλέησον ήμαζ.

Τροπάρια.

Έχύχλωσεν * άβυσσός με πταισμάτων, * χατέδυν τε * είς βυ-

θέν άμαρτίας. * άνάγαγέ με, Λέγε, * ώς ποτε τόν 'Ιωναν, * έχ φθορας πρός ζωήν.

Χειμάζει με * λογισμών τριχυμία· * πρὸς ὅρμον με * ἀληθοῦς μετανοίας * χυβέρνησον, Οἰχτίρμον, * ἐν γαλήνη συντηρῶν * τὴν χαρδίαν μου. Μαρτυριχά.

Οι "Αγιοι, * θυρεφ άληθείας * σχεπόμενοι, * τὰς ψευδεζ τῶν τυράννων * ἐξέχλιναν θωπείας, * χαι θανόντες σùν Χριστῷ * βασιλεύουσιν.

Υψούμενοι * πρὸς Θεὸν ἐν ἀγάπῃ, * ἐμίσησαν * τὴν τοῦ Κόσμου φιλίαν * οἱ Μάρτυρες, καὶ φίλοι * τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ * ἐχρημάτισαν. Θεοτοχίον.

Υμνοῦμέν σε, * ὑπερύμνητε Κόρη, * χυήσασαν * ὑπερύμνητον Λόγον· * ὃν πασαι αι Δυνάμεις * ἀνυμνοῦσιν οὐρανῶν * ἀσιγήτοις φωναῖς.

Κανών τῶν 'Ασωμάτων. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Νεανιχώς * ἀγλαίαις τῆς Κυριαρχίας * ἀστράπτουσαι, * καὶ τὴν ἄἰρἡητον δόξαν * τὴν ταύτης ἀνυμνοῦσαι * Κυριότητες ἀεὶ * διαδείχνυνται.

'Ερωτιχώς * δυναστείας τῆς ὑπερδυνάμου * τὴν δύναμιν * χατοπτεύουσαι, θείαι * Δυνάμεις ἐν ἰσχύι * διαμένουσι σαφῶς * δυναμούμεναι.

Βασιλικής * έκ φυλής προαχθεϊσα, Παρθένε, * γεγέννηκας * ύπερ φύσιν και λόγον * τον πάντων Βασιλέα, * και παρθένος άληθως * διετέλεσας.

'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός.

» Τ άμινον χαιομένην * έδρόσισας, Σωτήρ, * Πατδας δε διέσω-

» Λσας * ύμνοῦντας xal λέγοντας· * Εύλογητός εἰ * εἰς τοὺς

» αίῶνας, * ċ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ούσον, ψυχή, θυσίαν * αινέσεως Θεώ, * σπεύσον, μετανόησον· * ἐνόσω ή πανήγυρις * τοῦ βίου ἐστὶ, * νῦν ἐμπορεύου * τῶν χαλῶν τὴν ἐπίδοσιν.

'Εγγίζει τοῦ θανάτου,* ψυχή, ή ἐχτομή· * χαρποὺς ἀξίους ποίησον, * ὅπως μὴ ὥσπερ ἄχαρπον * βληθήση δένδρον * εἰς πῦρ γεέννης, * χαὶ θρηνήσης ἀνόνητα.

Μαρτυριχά.

Οι "Αγιοι τὴν χάμινον * πλάνης τῶν αἰμάτων * τοῖς ὄμβροις χατασβέσαντες, * ἐβόων ὡς οἱ Παῖδες· * Εὐλογητὸς εἶ * εἰς τοὺς αἰῶνας, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γίοι φωτός γεγόνατε, * φωτί τῷ ἀχροτάτῳ * ἀναχραθέντες,

τη δεγτερά πρωι.

Μάρτυρες, * χαὶ πάντας τοὺς ἐν σχότει * φωταγωγεῖτε, * χαὶ τῆς ἀπάτης * τὴν ἀχλὺν ἐχδιώχετε.

Θεοτοχίον.

Βάτος σε προειχόνιζεν, * Αγνή, μή φλεγομένη· * τὸ πῦρ γὰρ ἀπεχύησας * τὸ ἄστεχτον, Παρθένε· * διὸ βοῶ σοι· * Κατάφλεξόν μου * τὰ ὑλώδη παθήματα.

Κανών των Άτωμάτων.

Δοξολογούσιν ἀχλινῶς * τὸν σὲν θρένον * περιεστῶσαι τρανῶς, * χαι περιπολεύουσαι * νοητῶς αι ᾿Αγγέλων * χοροστασίαι, * Εὐλογητὸς εἶ, χράζουσαι, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ολικωτάταις σε 'Αρχαί * προθυμίαις * περί την μίαν άρχην * άύλως στρεφόμεναι * έν άκαταπαύστοις * δοξολογίαις, * Εύλογητός εξ, κράζουσιν, * ό Θεός Πατέρων ήμῶν.

Θεοτοχίον.

Μίαν ὑπόστασιν δυσιν * ἐν οὐσίαις, * Θεογεννῆτορ, Χριστὸν * τὸν μόνον φιλάνθρωπον, * τὴν φριχτὴν ἐχτελοῦντα * οἰχονομίαν, * άνευ σπορᾶς γεγέννηχας, * τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωδή η΄. Ο Ειρμός.

» τη τούς έν χαμίνω Πατόας μιμούμενοι, * οι του Πνεύματος τήν

- βρόσον δεξάμενοι * έν πίστει χραυγάζομεν. Εύλογείτε, * τά
- » ἕργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Λόγον ώς λύχνον φαίνοντα είληφα, * άλλ ώς άνους τοϊς άλόγοις ύπέχυψα * ό άθλιος πάθεσι, χαι έν σχότει * χαχίας * πορεύομαι πάντοτε.

Ο Κύριος ἐγγὺς ὡς πιστεύομεν, * μερίμνησον, ψυχή μου, καὶ μὴ κάθευδε· * ἀγρύπνησον, βόησον ἐγρηγόρως· * Οἰκτίρμον, * Φιλάνθρωπε, σῶσόν με. Μαρτυρικά.

Γευσάμενοι ένθέου γλυχύτητος, * πιχρίαν τών άλγεινών ύπεμεινατε· * χαι νύν ενηδύνεσθε θειοτάταις * του Λόγου * μεθέξεσι, Μάρτυρες.

Εἰσήλθετε πρὸς θείαν χατάπαυσιν, * ἐτύχετε χαλῶν, ών ἡλπίζετε, * πανεύφημοι Μάρτυρες·διὰ τοῦτο * ἀξίως * ὑμᾶς μαχαρίζομεν.

'Ελύθη τῆς κατάρας τῷ τόκῷ σου, * Παρθένε, τὸ ἀνθρώπινον φύραμα· * τὸν γὰρ παντευλόγητον εὐλογία * τὰ πάντα * κοσμοῦντα ἐκύησας.

Κανών των Ασωμάτων. Τόν μόνον άναρχον.

Ο i πάσαν έφεσιν * πρός Θεόν μεταθέντες, * xai ταϊς exείθεν Ο eντρυφώντες aution, * 'Αρχάγγελοι, * τοις ύμας ανυμνοῦ-

HXOE BAPYE.

559

σιν * αίτεισθε έχτενῶς * συγχώρησιν πταισμάτων * δοθηναι εἰς αἰῶνας.

Νόες ὑπάρχοντες * χαθαρώτατοι, πάσης * ἀπηλλαγμένοι ὑλικῆς προσπαθείας, * ὦ Αγγελοι, * διασώσατε πάντας * τοὺς πόθω σὺν ὑμῖν * Χριστὸν ὑπερυψοῦντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, * Θεοτόχε Παρθένε, * ἐν τῆ γαστρί σου δεξαμένη ἀφράστως, * ἐφώτισας * τοὺς ἐν σχότει τοῦ βίου * δοξάζειν εὐσεβῶς * Χριστὸν τὸν προελθόντα * ἐχ σοῦ ἀνερμηνεύτως. ΄Ωδὴ θ΄. ΄Ο Εἰρμός.

» Την ύπερ φύσιν Μητέρα * χαι χατά φύσιν Παρθένον, * την • Ι μόνην εν γυναιξιν * εύλογημένην * άσμασι μυστιχοῖς, * οι

» πιστοί, μεγαλύνωμεν. Τροπάρια.

'Ιδού ή χρίσις έγγίζει, * χαί χαταχρίσεως έργα * χτησάμενος, έμαυτὸν * ἀπογινώσχω· * Διχαιοχρῖτα Χριστὲ, * ὁ Θεὸς, μὴ χαταχρίνης με.

'Ως ή πιστή Χαναναία, * Ἐλέησόν με, βοῶ σοι· * ὡς τὴν συγκύπτουσαν πρὶν, * ἀνόρθωσόν με, * τοῦ βηματίζειν ὀρθῶς * πρὸς τὰς τρίβους σου, Φιλάνθρωπε. Μαρτυρικά.

Συναπεχδύσασθε πασαν * τῷ ἰματίω χαχίαν, * χαὶ ἐπενδύσει σφοδρῶν * μαστίγων, δόξης * χαταστολήν ἐαυτοῖς, * 'Αθληταὶ, προεξενήσατε.

Η θεία χώρα τῶν ζώντων, * Σιών ή άνω τε πόλις * τῶν πρωτοτόχων ὑμᾶς * λελαμπρυσμένους * ταῖς χαλλοναῖς, 'Αθληταὶ, * τῶν ἀγώνων ὑπεδέξατο. Θεοτοχίον.

Φωτιστιχαῖς φρυχτωρίαις * τοῦ ἀνατείλαντος Λόγου * ἐχ σοῦ, Παρθένε ἀγνὴ, * χαταύγασόν με, * ἀμαρτιῶν χαὶ παθῶν * ἐν τῷ σχότει χαλυπτόμενον.

Κανών τῶν Ασωμάτων.

Πανύμνητε, * τών οὐρανῶν ὑψηλοτέρα.

Ε λλάμψεσι * θεαρχικής φωτοχυσίας * ἐνηδόμεναι πασαι * χορεῖαι τῶν ᾿Αγγέλων, * τὸν δεδοξασμένον Θεὸν * ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι, * χαὶ δοξάζουσιν ἀεἰ * μεγαλύνοντες.

'Ρυσθήναι με * τῆς τῶν παθῶν ἐπιχρατείας, * Χερουβὶμ, Σεραφίμ τε, * Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, * ἘΑγγελοι, ἘΑρχάγγελοι, * 'Αρχαὶ, Θρόνοι τε ἅμα, * Κυριότητες, Χριστὸν * ἰχετεύσατε. Θεοτοχίον.

'Ως Μήτηρ νῦν * πρὸς τὸν Υἰὸν σου, Θεοτόχε, * παἰρησία χρωμένη, * τοὺς πόθφ σε ὑμνοῦντας * ῥῦσαι ἐχ πταισμάτων, * χαὶ νόσων χαὶ χινδύνων, * ῖνα πάντες σε ἀεὶ * μεγαλύνωμεν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

Απόστιγα τῶν Αἴνων, Κατανυχτιχά.

Ως την συχην την αχαρπου * μη έχχόψης με, Σωτήρ, τον άμαρτωλόν. * άλλ' έπι πολλφ τφ έτει * συγχώρησίν μοι δώρησαι, * ἀρδεύων μου τὴν ψυχὴν * τοῖς δάχρυσι τῆς μετανοίας, ίνα χάγώ * χαρπόν προσενέγχω σοι έλεημοσύνης.

'Ως "Ηλιος υπάρχων διχαιοσύνης, * φωταγώγησον τας χαρδίας * τῶν σοι βοώντων * Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυριχόν.

Τήν μνήμην των άγιων σου Αθλοφόρων * έορταζοντες, * σέ άνυμνούμεν, Χριστέ, βοώντες. * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Τὸ Χαῖρέ σοι προσάγομεν, Θεοτόχε· * τῶν 'Αγγέλων γὰρ άνωτέρα έδειχθης, * Θεόν χυήσασα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Ωραΐος ήν * και καλός εις βρώσιν * ό έμε θανατώσας καρπός· * Χριστός έστι τό ξύλον της ζωής, * έξ ού φαγών ου θνήσκω, * άλλά βοω σύν τῷ Ληστη. * Μνήσθητί μου, Κύριε, * έν τη Βασιλεία σου.

΄Ως ή πιστή *Χαναναία, χράζω * έν ὀδύνη της χαρδίας μου·* Έλέησόν με, Σῶτερ, ὡς ἀγαθός·* xαὶ γἀρ ψυχὴν ἀπάσαις * ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ * ἔχω χινδυνεύουσαν * χαὶ χειμαζομένην δεινοίς.

Τὰ Χερουβίμ, * Σεραφίμ και Θρόνοι, * 'Αρχαι και Δυνάμεις άει, * Αρχάγγελοι, Αγγέλων στρατιαί, * χαί των Κυριοτήτων * χαι σοφών 'Εξουσιών * δημοί σε δοξάζουσιν, * εύεργέτα Κύριε.

Μαρτυριχόν.

Τὰς τοῦ ἐχθροῦ * πονηρὰς ἐπάρσεις, * πρὸς Θεὸν ἀνυμψούμενοι, * χατέρραξαν τελείως οι 'Αθληταί· * χαι νιχηται όφθέντες, * έν χαρά τούς ούρανούς * νύν περιπολεύουσι, * δόξη άπαστράπτοντες. Δόξα.

Τὸν ἄναρχον * προσχυνῶ Πατέρα, * σὺν Υἰῷ χαὶ τῷ Πνεύματι, * την άχτιστον ούσίαν χαι συμφυη, * την χτίσασαν τα πάντα * έχ τοῦ μή ὄντος θεουργῶς, * ήτις xal Τριάς ἐστι, * xal Μονάς γνωρίζεται. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ταϊς ήδοναϊς * μολυνθείς τοῦ βίου, * ἐπὶ σὲ τὴν ἀμόλυντον * χατέφυγον Παρθένον. * μώμου παντὸς * χαὶ ἐγχλημάτων ῥῦσαι * τὴν παναθλίαν μου ψυχήν, * όπως μαχαρίζω σε, * τήν αειμαχάριστον.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. ^{*}Ηχος βαρύς. Σήμερον γρηγορεϊ ὁ Ιούδας.

Δ έσποτα χαι Θεε πανοιχτίρμον, * οίς επίστασαι χρίμασι * δός μοι εν χαρδία * τον σον φόβον εχειν· * δός μοι το φιλεϊν σε * εξ όλης ψυχῆς μου· * δός μοι το μυσάττεσθαι * τας πραξεις τοῦ ἀλάστορος, * χαι ποιεῖν το θέλημα * το σον το σωτήριον· * συ γὰρ εί Θεος ήμῶν, * ο εἰπών· Αιτεῖτε χαι λαμβάνετε.

Γέγονα τῶν Δαιμόνων μὲν γέλως, * τῶν ἀνθρώπων δὲ ὄνειδος, * τῶν Διχαίων θρῆνος, * τῶν ἀΑγγέλων πένθος, * μολυσμὸς ἀέρος, * χαὶ γῆς χαὶ ὑδάτων· * σῶμα γὰρ ἐμίανα, * ψυχὴν χαὶ νοῦν ἐσπίλωσα, * παραλόγοις πράξεσι * Θεῷ ἐχθρὸς πέφυχα. * οἰμοι! οἰμοι! Κύριε, * ἡμαρτόν σοι, ἡμαρτον, συγχώρησον.

Δέομαι, ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀχάρπῳ * μαχροθύμησον, Δέσποτα, * χαὶ μή με ἐχχόψης * ὡς ἄχαρπον δένδρον * τομῆ τοῦ θανάτου, * εἰς πῦρ ἀποπέμπων. * ἀλλὰ χαρποφόρον με * ποιῆσαι παραχλήθητι, * χαιρὸν μετανοίας μοι * διδοὺς ὡς φιλάνθρωπος, * ὅπως ἀπονίψω μου * τὰς πολλὰς, Σωτήρ μου, ἀμαρτίας, Χριστέ.

Έτερα τοῦ Προδρόμου. Καταφρονήσαντες.

Νυμφοστολήσας τοϊς λόγοις * ἰερῶς τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, * προσηγάγου, Σοφὲ, * ὡς νύμφην πανάμωμον, * καὶ ὑπήκοον ταύτην * τῷ Δεσπότῃ παρέστησας· * ἀλλ' ὡς ἔχων νῦν δυναστείαν, * αὐτῆς ὑπεράσπισον, * καὶ ὑπέρμαχος φάνηθι, * ἀπὸ πάσης κακίας * τοῦ Διαβόλου, Παμμάκαρ, λυτρούμενος.

Φῶς νοερὸν ἐπιλάμψας * τῆ ταπεινῆ ψυχῆ μου, Πρόδρομε, * ἐναποδίωξον αὐτῆς * ὁμίχλην τὴν ἄπασαν * ἡδονῶν ψυχοφθόρων * καὶ παθῶν τῶν τοῦ σώματος· * καὶ ὡς ἔχων νῦν δυναστείαν, * κἀμοῦ ὑπεράσπισον, * καὶ προστάτης μοι φάνηθι, * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης * καὶ περιστάσεως δεινῆς λυτρούμενος.

Ω Προφητών ή ἀχρότης, * καὶ σφραγὶς τοῦ νόμου τοῦ τυπιχοῦ· * ὡ τῶν ἀπάντων γηγενῶν * μείζων ἀγιότητι· * ὡ Χριστοῦ παρουσίας * θεῖος Κῆρυξ καὶ Πρόδρομος· * ὡ Διδάσκαλε μετανοίας· * ὡ ἀγνείας ἀγαλμα, * τοὺς σοὺς δούλους περίσωζε, * ἀπὸ πάσης ἀνάγχης * καὶ περιστάσεως ἡμᾶς λυτρούμενος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Χαϊρε, 'Αγνή, * τὸ σεπτὸν χειμήλιον παρθενίας. * Χαϊρε, Σεμνή, * ἐνδιαίτημα θεΐον. * Χαϊρε, Παρθένε, * τῶν πιστῶν σωτηρία. * Χαϊρε, Δέσποινα, * Νύμφη ἀνύμφευτε.

Paracleticus.

71

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΙ.

'Απόστιγα Κατανυχτιχά.

'Ως ό 'Ασωτος υίὸς * ἦλθον Χάγώ, Οίχτίρμον' * δέξαι με προσπίπτοντα * ώς ἕνα τῶν μισθίων σου, * ὁ Θεὸς, xαὶ ἐλέησόν με.

΄ Ως ό περιπεσών είς τούς ληστάς * χαι τετραυματισμένος, * ούτω χάγώ περιέπεσα * έξ έμῶν άμαρτιῶν, * χαι τετραυματισμένη ύπάρχει μου ή ψυχή· * προς τίνα χαταφύγω του θεραπευθηναι, * εί μή πρός σε τόν Εύσπλαγχνον, * τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; * Έπίχεε ἐπ' ἐμέ, ὁ Θεὸς, * τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μαρτυριχόν.

^{*}Αγιοι Μάρτυρες, * οἱ χαλῶς ἀθλήσαντες * χαὶ στεφανωθέντες, * πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον * ἐλεηθηναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόχου * τὴν ζωὴν ἡμῶν, * τῶν βοώντων σοι. * Έλεημον Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυχτιχά. 'Ηχος βαρύς.

Ε χουσα, ψυχή μου, * τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, * πρόσελθε προσπίπτουσα, * ἐν στεναγμοῖς χραυγάζουσα * τῷ 'Ιατρῷ ψυγῶν τε χαι σωμάτων * Έλευθέρωσόν με, Φιλάνθρωπε, * έχ τῶν έμῶν πλημμελημάτων, * συναρίθμησόν με τη Πόρνη, * και τῷ Αηστή και τω Τελώνη, * και δώρησαι μοι, ο Θεος, * των άνομιών μου τήν συγχώρησιν, * χαί σωσόν με.

Τὸ πέλαγος τοῦ βίου * χειμάζει με, Κύριε, * τὰ χύματα τῶν άνομιών μου * βυθίζουσί με, Δέσποτα. * άλλ έχτεινόν σου την χείρα, * και σώσόν με * ώς τον Πέτρον, Φιλάνθρωπε.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Προστασία θερμή και άντιληψις * Χριστιανών υπάρχεις, * Θεοτόχε ανύμφευτε. * διό σύν τω Προδρόμω * τόν Υίόν σου δυσώπησον, * τοῦ εύρειν ήμας ελεος.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν * οὐχ ἐζήλωσα, * χαὶ τῆς Πόρνης τὰ δάχρυα * οὐ χέχτημαι· * ἀπορῶ γὰρ ἐχ πωρώσεως * τῆς τοιαύτης διορθώσεως. * άλλά τη ση εύσπλαγγνία, ό Θεός, * σωσόν με ώς φιλάνθρωπος.

Ο τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν * τοῖς δάχρυσι χαθαρίσας, * χαὶ

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

τοῦ Τελώνου τὰ πταίσματα * τῷ στεναγμῷ συγχωρήσας, * Φιλάνθρωπε Κύριε, ἐλέησόν με.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Κύριε, ήμεζς ἐσμεν λαός σου * xai πρόβατα νομῆς σου· * πλανηθέντας, ὡς ποιμὴν, * ἐπίστρεψον ήμᾶς· * σχορπισθέντας τῆ φθορᾶ * συνάγαγε ήμᾶς· * ἐλέησον τὴν ποίμνην σου, Φιλάνθρωπε, * σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου, * πρεσβείαις τῆς Θεοτόχου, * μόνε 'Αναμάρτητε.

Μετά τὴν γ΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου * ἐλέους σου ὑσσώπφ, * σπλαγχνισθεὶς ὡς ἀγαθὸς, * ἀπόπλυνον, Σωτὴρ, * καὶ καθαρίσας μολυσμοῦ * τῆς ἰλύος τῶν παθῶν, * ἐλέησόν με, Δέσποτα· * διάσωσον τὸ πλάσμα σου, * πρεσβείαις τοῦ σοῦ Προδρόμου, * μόνε Πολυέλεε. Μαρτυρικόν.

Οι "Αγιοί σου, Κύριε, * ἐπὶ τῆς Υῆς ἀγωνισάμενοι, * τὸν ἐχθρὸν χατεπάτησαν, * χαὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην χατήργησαν· * διὸ χαὶ τοὺς στεφάνους * παρὰ σοῦ ἐχομίσαντο, * τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου * χαὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, * τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῷ * τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

'Ως ἔχουσα τὸ συμπαθὲς * εἰς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, * xai σχέπουσα τοὺς ἐπὶ γῆς * εἰς ἀπερίστατον λαὸν * σπλαγχνίσθητι, εὐλογημένη Θεοτόχε· * ἐπίμεινον πρεσβεύουσα, * μὴ ἀπολώμεθα δεινῶς· * ἰχέτευε ὡς ἄχραντος * τὸν εὐδιάλλαχτον Θεὸν, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * Παναγία Παρθένε.

Κανών Κατανυχτιχός φέρων άχροστιχίδα.

Καθαρτιχοίς με δάχρυσι, Σώτερ, πλύνον. Ιωσήφ.

'Ωδή α'. 'Ηχος βαρύς. 'Ο Ειρμός.

Τφ συντρίψαντι πολέμους * έν βραχίονι αύτου, * xal άναβά Ττας τριστάτας βυθίσαντι, * ἄσωμεν αύτφ, * ώς λυτρωτη
 ήμῶν Θεῷ, * ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Καθ' ἐχάστην ἀμαρτάνω, * χαὶ οὐ φρίττω σε, Χριστὲ, * μαχροθυμία ζητοῦντά μου τὴν μετάνοιαν· * δός μοι λογισμὸν * ἐπιστροφῆς ὡς ἀγαθὸς, * χαὶ μὴ παρίδης με.

Αμαρτίαις άμαρτίας * προστιθέμενος, Χριστὲ, * διαλιμπάνω οὐδόλως ὁ τάλας ἐγώ· * μόνε ἀγαθὲ * xal ἀναμάρτητε Σωτὴρ, * οἴxτειρον, σῶσόν με. Μαρτυριχά.

Θαρσαλέως οι γεννατοι * έπεφώνουν 'Αθληται· * 'Ιδου το στάδιον πληρες άγώνων, δράμωμεν· * χάθηται Χριστος * άγωνοθέτης, στεφανών * τους νιχητάς του έχθρου.

тң трітң проі.

'Απεχδύσασθε τὸ σῶμα * πολυτρόποις αἰχισμοῖς, * χαὶ ἀφθαρσίας χιτῶνα περιεβάλεσθε, * Μάρτυρες σοφοὶ, * χαὶ τοῦ Πατρὸς τῶν οἰχτιρμῶν * υἰοὶ γεγόνατε. Θεοτοχίον.

Τόν πολλαϊς κεκακωμένον * άμαρτίαις την ψυχην, * Θεογεννητορ Παρθένε, θεράπευσον, * όπως έν φωναϊς * εύχαριστίας έκτενῶς * ἀεὶ δοξάζω σε.

Κανών τοῦ Προδρόμου, οὐ ἡ Ακροστιχίς.

Και τήνδε, Κλεινέ, την μελωδίαν δέχου. Ίωσήφ.

Ο Ειρμός. Νεύσει σου πρός γεώδη.

Κόσμος τῆς ἘΧΧλησίας * ώραισμένος ἐδείγθης, * μαχάριε Πρόδρομε· * η̈ν πάντοτε πρεσβείαις σου * σῶζε πάσης χαταδίχης * τῶν αἰρετιζόντων, * ἑδραίαν, ἀχλόνητον.

^{*} Αμωμον iερεῖον * τῷ Ποιητῆ προσηνέχθης, * τυθεὶς, θεῖε Πρόδρομε, * ὦσπερ ἀρνίον ἄχαχον^{*} ὅθεν πίστει δυσωπῶ σε, * πάσης με χαχίας * ἐχθρῶν ἀπολύτρωσαι.

Ίασαι τῶν σωμάτων * xαὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν νόσους, * ἀοίδιμε Πρόδρομε, * ἐχδυσωπῶν ἐχάστοτε * Λόγον, τὸν πάντων τὰς νόσους * xαὶ τὰς μαλαχίας * εὐσπλάγχνως ἀράμενον.

Θεοτοχίον.

Τέτοχας, Παναγία, * τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, * σαρχὶ χαθ' ὑπόστασιν * ἡμῖν προσομιλήσαντα· * τοῦτον πάντοτε δυσώπει * σῶσαι τοὺς πιστῶς σε * ἀεὶ μαχαρίζοντας.

'Ωδή γ'. 'Ο Ειρμός.

Ομέλιον έδράσας * τῷ λόγφ στερεώσας, * καὶ τὸ τῆς γῆς * θε Ομέλιον ἑδράσας * ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, * στερέωσόν μου τὸν
 νοῦν * εἰς τὸ θέλημά σου, * μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο παρορών * άνθρώπων άμαρτίας, * διά πολλήν, * Χριστέ, φιλανθρωπίαν, * πάριδε, μόνε Σωτήρ, * τὰ πλήθη μου τῶν Χα-Χῶν, * ΐνα δοξάζω σε * τὸν ὑπεράγαθον.

"Ινα σαρχός * τὸ θέλημα ποιήσω, * τὰ σὰ, Χριστὲ, * θελήματα παρετδον * ὁ ἀσυνείδητος, * χαὶ δέδοιχα τῆς φλογὸς * τὴν τιμωρίαν, Λόγε, * ἀφ ἦς με λύτρωσαι.

Μαρτυριχά.

Σωματιχοΐς * προσομιλοῦντες πόνοις, * οἰ Αθληταὶ * τὴν ἄπονον ἐσχόπουν * ζωὴν χαὶ ἀνεσιν· * ἦς ἔτυχον ἐν χαρῷ, * τῶν ἀνθρώπων πόνους * ἀεὶ χουφίζοντες.

Μαρμαρυγαζς * τῶν ἄθλων, Θεοφόροι, * πλάνης δεινης * ἐλύσατε τὴν νύχτα, * χαὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς * μετέβητε, τῶν ἡμῶν * ὁδυνῶν τὸ pxότος * ἀεὶ ἐξαίροντες. Πύλην Θεοῦ * προείδεν ὁ Προφήτης, * δι ἡς αὐτὸς * διῆλθε, χαθώς οίδε, * Παρθένε ἄχραντε· * διό σε ἐχδυσωπῶ, * μετανοίας πύλας * αὐτή μοι ἄνοιξον.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Ο κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς.

Ηλιοβόλοις ἀστραπαΐς * πασαν φωτίζεις την Κτίσιν· * τοῦ 'Ημλίου * γὰρ τοῦ νοητοῦ * ἀστήρ φαεινὸς * ἐδείχθης, Πρόδρομε, * ὸν ἐχδυσώπει ἐχτενῶς * παθῶν τὸ σχότος διῶξαι * ἐχ τῶν πανωδύνων χαρδιῶν ήμῶν.

Νόμου καὶ χάριτος ἑστώς * ἐν μέσφ, θεῖε Προφῆτα, * παρεδήλους * πασιν ἐμφανῶς * τὴν παῦλαν τοῦ μὲν, * τῆς δὲ τὴν ἔλλαμψιν * γενησομένην καθαρῶς * ἀνακαινίσει τελεία * τῶν παλαιωθέντων ἀμαρτήμασι.

Δαιμονικής ἐπιφοράς, * ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου, * ἀπὸ πάσης * θλίψεως ἡμαζ, * Χριστοῦ Βαπτιστὰ, * βοῶμεν, λύτρωσαι, * ἐκδυσωπῶν τὸν ᾿Αγαθὸν, * καὶ ἐν ἡμέρα τῆς δίκης * τῶν κολαστηρίων ἀπολύτρωσαι. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη, ή Θεὸν * ἀνερμηνεύτως τεχοῦσα, * σừν τῷ θείφ * τούτου Βαπτιστῆ * δυσώπει ἀγνὴ * ἀπαύστως Δέσποινα, * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν συμφοραζς * περιπιπτόντων τοῦ βίου, * xαὶ συνεχομένων ἄμαρτήμασι. 'Ωδὴ δ'. 'Ο Εἰρμός.

» κατήν ένσαρχον * παρουσίαν σου, Χριστέ, * πιστούμενος * ό Προ-

» Ι φήτης Αββαχούμ * έχραύγαζε· * Δόξα τη δυνάμει σου.

Τροπάρια.

'Εξένευσα * τῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς ζωὴν * φερούσης με, * xai εἰς βόθρον τῶν xaxῶν * xaτέπεσον * Σῶτερ, μὴ παρίδης με.

Δαχρύων μοι * ἀχετοὺς, Λόγε Θεοῦ, * χατάπεμψον, * ἱνα πλύνω τῶν πολλῶν * πταισμάτων μου, * Δέσποτα, τὸν βόρβορον.

Μαρτυρικά.

'Αγόμενοι * ώς ἀρνία πρὸς σφαγὴν, * οἱ Μάρτυρες * τὸν πολέμιον ἐχθρὸν * χατέσφαττον * δόξης ἀξιούμενοι.

Κενούμενοι * τῶν αἰμάτων οἱ xρουνοἰ, * Πανεύφημοι * τοῦ χειμάρρου τῆς τρυφῆς * ηὐτρέπιζον * πᾶσι τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοχίον.

Σεσάρχωται * έξ αιμάτων σου άγνῶν * ὁ Κύριος, * τὴν μετάνοιαν βροτοῖς * δωρούμενος, * Κόρη, μεσιτείαις σου.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Ο Πατριχούς * χόλπους.

Καταβαλών * στίφος δυσμενών, * χαί άριστεύσας χατ αύτών Κλαμπρότατα, * έν έμοι την βασιλεύουσαν * άμαρτίαν, δέομαι, * Βαπτιστά, εύχαίς σου χατάβαλε.

Λύχνος ὀφθείς, * Μάχαρ, νοητός * διχαιοσύνης, τοις βροτοις

тң трітң проі.

υπέδειξας * Ίησοῦν τὸν μέγαν "Ηλιον· * ὑφ' οὐ χαταυγάζεσθαι * τὰς χαρδίας πάντων ἰχέτευε.

'Εν ἀνομίαις * χαὶ συλληφθεὶς * χαὶ γεννηθεὶς, ζῶ ἀμελῶς, χαὶ δέδοιχα * τὰ ἐχεῖθεν χολαστήρια· * ἐξ ῶν με ἐξάρπασον, * Βαπτιστὰ, Θεὸν ἰλεούμενος.

'Ιχετηρίαν * ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν σε τιμώντων τῷ Θεῷ προσάγαγε, * ὅπως πάσης ἡμᾶς ῥύσηται * δεινῆς περιστάσεως * χαὶ Δαιμόνων βλάβης, Πανόλβιε. Θεοτοχίον.

Νόμου σχιαί σὲ * πολυειδῶς * τὴν τεξαμένην τὸν Θεὸν ἐδηλωσαν· * ὃν ἰχέτευε, Πανάμωμε, * πάσης ἀνομίας με * χαὶ παθῶν ῥυσθῆναι τοῦ σώματος.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» 🔒 ιασχεδάσας την νύχτα τῶν παθῶν, * λάμψον μοι φῶς νοε-

- Δρόν, * ό τὸ ἀρχέγονον σχότος * τῆς ἀβύσσου διώξας, * xαὶ
- » τὸ πρωτόχτιστον φῶς * χαταλάμψας τῷ Κόσμφ, * Δημιουργὲ
- » τοῦ παντός. Τροπάρια.

566

'Ρυσαί με, Λόγε, διχαίας σου ὀργής, * ήνίχα χρίνης την γήν·* χαὶ τῶν πολλῶν μου πταισμάτων * μετανοία χαθάρας, * ναόν με δείξον τής σής * ἀγαθότητος, μόνε * Δημιουργὲ τοῦ παντός.

Υπό τῆς ἄγαν ἀχλύος τῶν παθῶν * ἀπετυφλώθην τὸν νοῦν, * xal οὐ γινώσκω τί πράττω, * πωρωθεὶς τὴν χαρδίαν· * ἐπίστρεψόν με, Χριστὲ, * xal μετάνοιαν δίδου * χαθαρτικὴν μολυσμῶν.

Μαρτυριχά.

Στάδιον πληρες ίδρώτων, 'Αθληταί, * δραμόντες νεανιχώς, * πρὸς τὴν οὐράνιον νύσσαν * χατηντήσατε, ν(χης * βραβεῖα ζωαρχιχής * ἐχ Χριστοῦ δεδεγμένοι· * ὅθεν ἐπαγάλλεσθε.

Ισχυροτάταις νευραΐς τῶν ἰερῶν * πόνων ὑμῶν, 'Αθληταὶ, * ἀπηγχονήσατε ὄντως * τὸν ἀρχέχαχον ὄφιν, * χαὶ Παραδείσου τρυφής * ήξιώθητε· ὅθεν * ἀνευφημοῦμεν ὑμᾶς.

Θεστοχίον.

Ή τοῦ Ήλίου νεφέλη φωτεινή, * λάμψον μοι φῶς νοερόν * τῆς ἀληθοῦς μετανοίας, * xαὶ ἀπέλασον σκότος * τῶν πονηρῶν λογισμῶν, * ἕνα πίστει ὑμνῶ σε * ὡς σωτηρίαν πιστῶν.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Κύριε, ο Θεός μου.

Εφυς φωνή βοώντος * έν ἐρήμοις, Πάνσοφε, διανοίαις * Θεοῦ Εἰπιγνώσεως· * διὸ ἰχετεύω σε, * τὴν ψυχήν μου ἐρημωθείσαν * πάση παραβάσει χαινούργησον.

Τίμιον τοῦ Δεσπότου * σχεῦος δεδειγμένος, Θεοῦ Προφῆτα, * ἀτίμων με πράξεων * πρεσβείαις σου λύτρωσαι, * χαὶ τιμῆς τυχεῖν αἰωνίου * τὸν ἀγαθοδότην δυσώπησον. *Ηγγισαν ἀνομίαι * ἐπ ἐμὲ εἰσόδω τῆς ῥαθυμίας· * τρόποις μετανοίας με, * μαχάριε Πρόδρομε, * βελτίωσον, ὥπως προθύμως * τὰς ὁδοὺς Κυρίου ἀφίχωμαι.

Θεοτοχίον.

Νέχρωσον τῆς σαρχός μου * τὸ γεῶδες φρόνημα, Θεοτόχε, * ζωὴν ἡ χυήσασα, * θανάτῷ τὸν θάνατον * παντελῶς θεία δυναστεία, * Αχραντε σεμνὴ, ἀφανίσασαν.

Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

» Τυθφ άμαρτημάτων * περιπεσών, 'Αγαθέ, * ώς Ιωνάς έχ του

» D χήτους βοώ σοι· * 'Ανάγαγε έχ φθορας * την ζωήν μου, *

» και σωσόν με, Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Νέος ασωτος ώφθην * αἰσχρῶς βιώσας ἐν γῆ, * xαὶ ἡδονῶν ὑποχύψας ταῖς ὁρμαῖς· * ἐπίστρεψόν με, Χριστὲ, * ὁ Θεός μου, * xαὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Στέναξον, ὦ ψυχή μου, * ἕνα ρυσθης στεναγμῶν· * δάχρυσον, ὅπως δαχρύων ἀπαύστων * μὴ λάβης πεῖραν ἐκεῖ * ἐν ὀδύνη * οὐδὲν ἐγόντων ὅφελος. Μαρτυρικά.

^{*}Ωφθητε ώσπερ λίθοι * έν τῷ στεφάνψ σαφῶς * τῆς τοῦ Χριστοῦ 'Εχχλησίας πηχθέντες, * χαὶ χόσμος ταύτης τερπνὸς * γεγονότες, * σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες.

Τέλους ἀξιοθέου * ἀζιωθέντες, Σοφοί, * ἀτελευτήτους χληροῦσθε ἀμοιβάς· * διὸ τὰ τέλη ἡμῶν * ἐν μετανοία * γενέσθαι ἰχετεύσατε. Θεοτοχίον.

Βυθοῦ με ῥαθυμίας * xai ἀμετρήτων παθῶν, * ἡ τὸν βυθὸν εὐσπλαγχνίας τεχοῦσα, * ἀνάγαγε, ᾿Αγαθὴ, * xai δαχρύων * πολλῶν πηγήν μοι δώρησαι.

Κανών του Προδρόμου. 'Ο 'Ιωνας * έχ χοιλίας.

Μαρμαρυγαϊς * ἀρετῶν σαφῶς ἐξαστράπτων, * καὶ φωταυγεϊ * μαρτυρίφ ἐκλάμπων, * φωτίζεις πασαν Κτίσιν, * νοητῆς 'Ανατολῆς φίλε γνήσιε.

Ἐβλάστησας * γηραλαίας, Μάχαρ, ἐχ στείρας· * διὸ βοῶ· * Αμαρτίαις πολλαΐς με * γηράσαντα, εὐχαΐς σου * μετανοίας χαλλοναΐς ἀναχαίνισον.

Λύχνε φωτός * άνεσπέρου, θετε Προφήτα, * τον λύχνον μου * τής χαρδίας σβεσθέντα * ἐπάναψον εὐχατς σου, * χαὶ φωτός με χοινωνόν θείου ποίησον. Θεοτοχίον.

'Ως ὑετὸς * ἐν γαστρί σου ὁ Λόγος χατέβη· * ὅν αἴτησαι, * Παναγία Παρθένε, * τὰ ῥεύματα ξηραναι * τῶν ἀμέτρων μου χαχῶν, ἰχετεύω σε.

тң трітң проі.

'Ωδή ζ΄. Ο Ειρμός.

» • Τούς έν χαμίνω Παϊδας ούχ ἔφλεξεν, * οὐδὲ παρηνώχλησε

» το πῦρ· * τότε οι τρεῖς * ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος ὕμνουν * και

εὐλόγουν λέγοντες· * Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.
 Τροπάρια.

Εἰς πάθη ἀτιμίας ἐνέπεσα, * χτήνεσι, Σῶτερ, ὀμοιωθείς· * χαὶ σχοτισθεὶς * οὐ θεωρῶ τῆς ἀνοχῆς σου, * Λόγε, τὸ μαχρόθυμον· * ἐπιστροφῆς μοι χαιρὸν * δίδου χαὶ σῶσόν με.

'Ραθύμως την ζωήν έξετέλεσα, * πράττων & ούχ έξεστι ποιείν·* χαι νῦν ίδου, * "Αδου λοιπον πύλαις ἐγγίζω, * μή λαμβάνων αίσθησιν· * μή με παρίδης, Χριστε, * ὁ μόνος ῶν ἀγαθός.

Μαρτυρικά.

Ποθήσαντες ζωὴν τὴν αἰώνιον, * Κόσμφ ἐνεχρώθητε, Σοφοί· * xal τὸν ἐχθρὸν * ἀπονεχρώσαντες τελείως, * εἰς οὐρανοὺς ἀνίπτασθε, * ὑπὲρ ἡμῶν, ᾿Αθληταὶ, * ἀεἰ πρεσβεύοντες.

Λυθέντες ἀναγχῶν τῶν τοῦ σώματος, * ἐλύσατε πλάνης τὰ δεσμὰ, * xai τῆ Χριστοῦ, * ἄγιοι Μάρτυρες, ἀγάπῃ * ψυχὰς συνεδήσατε, * τοῦ δεσμευθέντος σαρχὶ * xai λύσαντος τῆν φθοράν. Θεοτοχίον.

Τόμον χαινόν Προφήτης σε ἕβλεψεν, * ἐν ῷ Λόγος γέγραπται Πατρός· * ὅθεν, ΄Αγνή, * ἐχδυσωπῶ, βίβλφ με ζώντων * γραφῆναι ἰχέτευε, * τὸν χαινουργὸν τοῦ παντὸς * ἐχδυσωποῦσα ἰησοῦν.

Κανών του Προδρόμου. Κάμινον Πατδες.

Δίδου μοι ὄμβρους * δαχρύων εύχαζς σου, * τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον * ὁ ποταμοῦ προχοαζς λούσας, Πρόδρομε, * xaì ὅλον με χάθαρον * μολυσμοῦ σαρχός τε xai πνεύματος.

Ιχετηρίαν * προσάγαγε, Μάχαρ, * τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ ἡμῶν, * ὅπως χάμὲ ἐλεήση ὡς εὕσπλαγχνος * πολλὰ ἀμαρτάνοντα * χαὶ ἀνάνευσιν νῦν μὴ ἑχοντα.

Αγονε σπεύσον * ψυχή μεταγνώναι, * μή ώς συχην σε τήν
 ἄχαρπον * ή θεία δίχη ἐχτίλῃ προθέλυμνον * τῷ Δεσπότῃ βόησον *
 Ὁ Θεὸς, ἰλάσθητι, σῶσόν με.

Νενεχρωμένην * ψυχήν χεχτημένος * ταῖς χαλεπαῖς παραβάσεσι, * σὲ τὴν νεχρώσασαν [°]Αδην τῷ τόχφ σου * ἰχετεύω, Δέσποινα· * Μετανοίας τρόποις με ζώωσον.

Οδή η΄. Ο Ειρμός.

- Γτον υπ' Αγγέλων ασιγήτως * έν υψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, *
- L οι ούρανοι τῶν ούρανῶν, * Υῆ και ὄρη και βουνοι και βυθός, *
- » και παν γένος άνθρώπων, * υμνοις αύτον * ώς Κτίστην και
- » **Δυτρωτήν** εύλογείτε.

Τροπάρια.

Υπερβαλλόντως ἐντρυφήσας * ταϊς βλαπτούσαις ἡδοναϊς φρενοβλαβῶς, * ὁ ἀσυνείδητος ἐγὼ * ὑπερέβην πάντας ἀμαρτωλούς· * ὁ ἔχων εὐσπλαγχνίας * ὑπερβολὴν, * παράσχου μοι ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων.

Νῦν ἐπὶ θύραις ὁ νυμφίος· * τὴν λαμπάδα κατακόσμησον, ψυχή· * ἐλαίω ἄρδευσον αὐτὴν * συμπαθείας καὶ παντοίων καλῶν· * πρὶν ἂν κλεισθῆ ή θύρα, * σπεῦσον Χριστῷ * συνεισελθεῖν ἐν χαρặ ἀσυγκρίτω.

Μαρτυριχά.

Οὐ δειλιῶντες τὰς βασάνους * οἰ γενναῖοι ἀνεβόων 'Αθληται· * 'Ιδοὺ εὐπρόσδεχτος χαιρὸς, * στῶμεν πάντες στεἰροτάτω νοί· * χτησώμεθα βραχέσι * πόνοις ζωὴν * τὴν ἄπονον χαὶ τρυφὴν τὴν ἀγήρω.

Νάμασι θείοις, 'Αθλοφόροι, * τοῦ Σωτῆρος προσχλυζόμενοι ἀεἰ,* πασαν ἀρδεύετε γῆν * ἐχμιμήσει τῶν ἀγώνων ὑμῶν, * χαὶ χαρποφόρον ταύτην * ταῖς ἀρεταῖς * ἐργάζεσθε ἐν Χριστῷ εἰς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, ούσα βεβαία * προστασία χαι ἐλπις Χριστιανών, * ἐν τῆ ἡμέρα τῆ φριχτῆ * πρόστηθί μοι ἐπταιχότι πολλὰ, * χαι ῥῦσαι τῆς γεέννης * τῆς φοβερᾶς, * προβάτοις με δεξιοῖς ἀριθμήσασα.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Τὸν μόνον ἄναρχον. • εσμῶν λυθήναι με * τῶν πολλῶν μου πταισμάτων * τὸν δεσμευ-

Δθέντα χαι δεσμώταις την λύσιν * βραβεύσαντα * ίχετεύων, Προφήτα, * τον μόνον Λυτρωτήν * μή παύση είς αἰῶνας * ἀεί σε εὐφημοῦντα.

Ἐπλήγην, Πρόδρομε, * ήδονῆς τῆ ῥομφα(α, * xai ἐν ὀδύνη σοι χαρδίας χραυγάζω· * Ἰάτρευσον * τῆς ψυχῆς μου τὸ ἀλγος, * Χριστὸν ἐχδυσωπῶν, * τὸν μόνον ἰατῆρα * ψυχῶν τε xai σωμάτων.

Χειρί σου, Πρόδρομε, * ὃν ἐβάπτισας Λόγον, * μὴ διαλίπης ίχετεύειν ἀπαύστως, * ῥυσθῆναί με * ἐχ χειρὸς ἀμαρτίας, * τὸν πταίσαντα πολλὰ * χαὶ τεταπεινωμένον * χαὶ χαταχεχριμένον.

Οτι κατώρυξα * εἰς τὴν γῆν ἀγνωμόνως * τάλαντον, ὅπερ ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθην, * ἐκδέχομαι * τὴν πικρὰν τιμωρίαν· * ἐξ ἡς με, Βαπτιστὰ, * ἐξάρπασον εὐχαῖς σου, * πιστῶς ἐκδυσωπῶ σε.

Θεοτοχίον.

Υπῆρξας ἄφλεκτος, * δεξαμένη ἐν σπλάγχνοις * τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, Παρθένε· διό με * ἐξάρπασον * τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, * δροσίζουσά με νῦν * γνησίας μετανοίας * περικαλλέσι τρόποις.

Paracleticus.

тң трітң проі.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

» * 🛦 σπόρου τόχου σύλληψιν * τίς έρμηνεύσει βροτῶν; * ἀφθόρου

» Ατόχου γέννησιν * τίς μη θαυμάσει γηγενών; * διό σε * αί

» φυλαί της γης, * Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

⁶Ινα χληρονομήσωμεν * τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ, * πενθήσωμεν, στενάξωμεν, * παραχαλέσωμεν Χριστὸν, * ἐν ὅσφ * χαιρὸν ἔχομεν, πιστοὶ, * μετανοίας χαὶ δεήσεως.

'Ως Χαναναία χράζω σοι· * 'Ελέησόν με, Χριστέ· * ώς πάλαι την συγχύπτουσαν, * ἀνόρθωσόν με, 'Ιησοῦ, * χαὶ σῶσον * μὲ, Σωτήρ μου, τὸν πολλαῖς * ἀμαρτίαις βυθιζόμενον.

Μαρτυριχά.

Στενούμενοι έν θλίψεσι * χαι φυλαχαζς χαι ποιναζς, * οι άθλοφόροι Μάρτυρες * προς πλατυσμον άναψυχης * μετηλθον,* έχ στενώσεως ήμαζς * έγχλημάτων έχλυτρούμενοι.

Ή γη μέν χατεχάλυψεν * ὑμῶν τὰ σώματα νῦν, * οὐρανὸς δὲ, "Αγιοι, * φέρει τὰ πνεύματα ἀεἰ, * τῷ θρόνῷ * παρεστῶτα της δόξης, * μετ 'Αγγέλων ἀγαλλόμενα.

Θεοτοχίον.

Φορέσας με ό Κύριος * έχ σοῦ προῆλθεν, Αγνή· * αὐτὸν οὖν ἐχδυσώπησον * στολῆ φαιδρῦναί με φωτὸς, * Παρθένε, * χαὶ ἐχδῦσαι τῶν παθῶν * νῦν τὸν σάχχον τὸν βαρύτατον.

Κανών τοῦ Προδρέμου. Μη τῆς φθορᾶς.

Έρωτάτης, Προφήτα, * ρίζης ἐβλάστησας, * χαὶ τῆς χαχίας Τὰς ρίζας * πάσας ἀνέσπασας· * χαὶ συμπνιγόμενον * χαὶ χατηχρειωμένον * ἐπίσχεψαί με, Μάχαρ, * χαὶ θείας μετανοίας * ἐχβλαστάνειν χαρπούς εὐόδωσον.

Οραιοτάτην τρυγόνα * καὶ ἀηδόνα σε * ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει, * μέγιστε Πρόδρομε· * τῆς μετανοίας γὰρ * ἐβόησας τὸ μέλος * ψυχαῖς ἐρημωθείσαις * καὶ κακοῖς χερσωθείσαις· * ὅθεν πίστει σε μακαρίζομεν.

Σύ τὰς όδοὺς τὰς φερούσας * πᾶσιν ὑπέδειξας * πρὸς σωτηρίους εἰσόδους, * ἅγιε Πρόδρομε· * αἰς βηματίζειν με * εὐόδωσον, τὸν πάσαις * τοῦ βίου ἀνοδίαις * πλανώμενον ἀπάτῃ * τοῦ xαxίαν δημιουργήσαντος.

Η φοβερὰ ἐπὶ θύραις * ἡμέρα ἤγγιχε, * χαὶ χαταχρίσεως ἔργα * ἔχων ὀδύρομαι· * εῦσπλαγχνε Κύριε, * ὁ μόνος ἐλεήμων, * εὐχαῖς τοῦ Προδρόμου * χαὶ πάντων τῶν ἀγίων, * ἀχατάχριτον τότε δεῖζόν με. Θεοτοχίον.

Φως ή τεχούσα * τὸ θεῖον, Θεοχαρίτωτε, * τὴν σχοτισθεῖσαν

ψυχήν μου * ταῖς παραβάσεσι * φώτισον, δέομαι, * xαὶ σχότους αἰωνίου * ἐλεύθερόν με δείξον, * ὅπως σε μεγαλύνω * xαὶ δοξάζω, ἀειμαχάριστε.

'Απόστιχα τῶν Αίνων, Κατανυχτιχά.

'Ως τὴν συχῆν τὴν ἄχαρπον, * μὴ ἐχχόψης με, Σωτὴρ, τὸν ἀμαρτωλὸν, * ἀλλ' ἐπὶ πολλῷ τῷ ἔτει * χατάνυξίν μοι δώρησαι, * ἀρδεύων μου τὴν ψυχὴν * τοῖς δάχρυσι τῆς μετανοίας, * ἕνα xάγώ * χαρπὸν προσενέγχω σοι ἐλεημοσύνης.

'Ως "Ηλιος υπάρχων δικαιοσύνης, * φωταγώγησον τὰς καρδίας * τῶν σοι βοώντων· * Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυριχόν.

'Εν μέσφ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων, * ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων οι 'Αθλοφόροι· * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... και νύν. Θεοτοκίον. Σήμερον γρηγορεί ο Ιούδας.

Εύρατο έχ γαστρός στειρευούσης * θεολογείν τόν έν σπλάγχνοις σου * Θεόν Λόγον, Κόρη, * Φωνή ή τοῦ Λόγου * έν τοῖς ἀσπασμοῖς σου * τὴν χάριν εὐροῦσα· * ὅθεν Θεοτόχον σε * μητρός τῆ γλώσσῃ ἔχραζε, * δι αὐτῆς ὑστέρημα * πληροῦσα τῆς φύσεως, * xai ὀργάνων στέρησιν, * δι ὦν διορθοῦνται τὰ νοήματα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς΄.

Οραΐος ήν * χαι χαλὸς εἰς βρῶσιν * ὁ ἐμὲ θανατώσας χαρπός· * ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ληστῆ· * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Τὰ τραύματα * τῆς ἐμῆς χαρδίας * τὰ ἀνίατα, Κύριε, * ἰάτρευσον ὡς μόνος ἰατρὸς * ψυχῶν τε χαὶ σωμάτων, * χαὶ βηματίζειν με ὀρθῶς * πάντοτε εὐόδωσον * τὰς σωτηριώδεις ὀδούς.

Ο προδραμών * τῆς διχαιοσύνης * τοῦ Ἡλίου, Χριστοῦ Βαπτιστὰ, * τὸν λύχνον τῆς ψυχῆς μου, τὸν τῆ πολλῆ * χαχία ἐσβεσμένον, * ἄναψον θείαις προσευχαῖς, * ὅπως μαχαρίζω σε * πάντοτε σωζόμενος.

Μαρτυρικόν.

'Αθλήσαντες * χαὶ στεφανωθέντες, * τὸν ἐχθρὸν χατησχύνατε· * χαὶ νῦν περιπολείτε τοὺς οὐρανοὺς, * φωτὸς ἀδιαδόχου * ἀποπληρούμενοι, σοφοὶ * Μάρτυρες, πρεσβεύοντες * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα.

Ιάτρευσον * της ψυχης μου τὰ πάθη * τὰ ἀνίατα, θεία Τρι-

άς· * χαὶ ῥῦσαί με γεέννης χαὶ πειρασμῶν, * ἡ ἐν μιῷ Θεότητι * δοξαζομένη εὐσεβῶς, * χαὶ τὴν αἰωνίαν μοι * Βασιλείαν δώρησαι. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Έχώρησας * ἀστενοχωρήτως * ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον· * ὃν πάντοτε δυσώπει, Μήτηρ ἀγνὴ, * στενοχωρίας πάσης * χαὶ παθῶν ἐπαγωγῆς * ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου * πόθφ σε δοξάζοντας.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἡχος βαρύς. Οὐχέτι χωλυόμεθα.

Έν ξύλφ σε προσήλωσαν Ιουδαΐοι, * ίνα ξύλφ τον θάνατον Εάναστείλης. * Κύριε, δόξα σοι.

Έχων ἐδέξω ράπισμα, Έλεημον, * ίνα ρύση τον άνθρωπον έχ δουλείας· * Κύριε, δόξα σοι.

Ξύλφ Σταυροῦ ἰάσω πιχρίαν ξύλου, * χαὶ Παράδεισον ἤνοιξας τοῖς ἀνθρώποις * Κύριε, δόξα σοι.

Ετερα της Θεοτόχου, όμοια.

Προσάξωμεν τὸ Χαῖρε τῆ Θεοτόχω, * ὡς ὁ Ἄγγελος, καὶ βοήσωμεν· Εὐλογημένη * Πάναγνε, δόξα σοι.

'Ανύμφευτε Παρθένε, Μητερ Κυρίου, * τοὺς οἰχέτας σου ἐλευθέρωσον ἐχ τῶν βελῶν * ἀπάντων τοῦ ὄφεως.

Κατέπαυσας τὴν λύπην, Άγνὴ, τῆς Εὔας, * ὡς κυήσασα τὴν χαρὰν τοῦ Κέσμου· * χαῖρε, Ανύμφευτε.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Έν ξύλφ προσπαγέντα σε έχουσίως * ή Πανάμωμος ώς έώραχε, θρηνφδοῦσα * ὕμνει τὸ χράτος σου.

'Απόστιχα Σταυρώσιμα.

Ούχετι χωλυόμεθα ξύλου ζωης, * την ελπίδα εχοντες τοῦ Σταυροῦ σου· * Κύριε, δόξα σοι.

Κρεμάμενος, 'Αθάνατε, ἐπὶ ξύλου, * ἐθριάμβευσας τὰς παγίδας τοῦ Διαβόλου· * Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυριχόν.

Καταφρονήσαντες πάντων * τῶν ἐπὶ Υῆς, ἕγιοι Μάρτυρες, * xal ἐν σταδίφ τὸν Χριστὸν * ἀνδρείως χηρύξαντες, * ἀμοιβὰς τῶν βασάνων * παρ ἀὐτοῦ ἐχομίσασθε· * ἀλλ ὡς ἔχοντες παἰρησίαν, * αὐτὸν ἰχετεύσατε, * ὡς Θεὸν παντοδύναμον, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι * τῶν εἰς ὑμᾶς προστρεχόντων, δεόμεθα.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Νέχρωσιν χαθυπέμεινας, Λόγε, * ἐπὶ σταυροῦ προσηλούμενος, * ἡ Παρθενομήτωρ ἐβόα θρηνοῦσα, * σὺν ἡγαπημένω σεπτῷ Θεολόγω· * ὦν ταῖς ἰχεσίαις, * ὁ παθών ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὲ, * χαὶ νεχρώσας θάνατον, * τὰ πάθη μου νέχρωσον, * χαὶ ζωῆς με μέτοχον * τῆς θείας ἀπέργασαι * χαὶ σῶσόν με.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ. εις τον ορθρον.

Μετά τὴν «. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα: Ηχος βαρύς.

ο δι έμε άνασχόμενος * τῆς ἐν σταυρῷ προσηλώσεως, * δέξα φυρου τὴν ἄγρυπνον αίνεσιν, * Χριστε ὁ Θεὸς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Ο δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, * xαὶ γινώσχων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάθυμον, * τῷ Σταυρῷ σου σῶσόν με, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... και νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἰοῦ σου * ἀεὶ φρουρούμενοι, * τὰς προσβολὰς, Παρθένε, * τῶν Δαιμόνων ἐχχλίνομεν· * διό σε χατὰ χρέος * ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν, * Θεοτόχε πανύμνητε.

. Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα.

Πυρὸς φωτεινότερον, * φλογὸς ἐναργέστερον * τὸ ξύλον ἀνέδειξας, Χριστὲ, * τὸ τοῦ Σταυροῦ σου, * καταφλέγον ἀμαρτίας τῶν νοσούντων, * καὶ φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων * τὴν ἑχούσιόν σου σταύρωσιν· * Χριστὲ ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Η Έχχλησία βος σοι, Χριστε ό Θεός, * εν χεδρφ και πεύχη * και χυπαρίσσφ προσχυνοῦσά σε. * Νίχας τοις Βασιλεῦσιν ήμῶν * διὰ τῆς Θεοτόχου δωρούμενος, * ἐλέησον ήμᾶς.

Δόξα... χαι νύν. Θεοτοχίον.

Εἰ xαὶ Μητέρα σε * Κτίσις ἐγνώρισεν, * ἀλλὰ Παρθένον σε * ὁ Πλάστης ἀνέδειξεν· * ἔτεχες γὰρ ἐν σαρχὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν, * τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετά την γ΄. Στιχολογίαν, έτερα.

Ο δι ήμας έπονείδιστον * χαταδεξάμενος σταύρωσιν, * δέξαι τοὺς ὑμνοῦντας τὰ πάθη σου, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * χαὶ σῶσον ἡμαζ. Μαρτυριχόν.

'Αγαλλιάσθε, Δίχαιοι. * εύφραινέσθω τὰ οὐράνια. * ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισάμενοι * τὸν ἐχθρὸν χατεπάτησαν, * χαὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην χατήργησαν. * σχιρτάτω ἡ Ἐχχλη-

ТН ТЕТАРТН ПРОІ.

σία, * τὰ νιχητήρια ἐορτάζουσα * τῷ ἀθλοθέτῃ καὶ μόνῷ * νιχοποιῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῷ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν * Χριστὸν τὸν Θεὸν, * xαὶ xaθελόντα τοῦ θανάτου τὸ xράτος * ἀπαύστως ἰxέτευε, Θεοτόχε Παρθένε, * ίνα σώση τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανών Σταυρώσιμος, ου ή Αχροστιχίς.

Σταυρός φυτευθείς την πλάνην άνέσπασεν. Ιωσήφ.

'Ωδή α΄. 'Ηχος βαρύς. Ο Ειρμός.

- Τεύσει σου πρός γεώδη * ἀντιτυπίαν μετήχθη * ἡ πρίν εὐδιά-
- » Ι Χυτος * ύδάτων φύσις, Κύριε * όθεν άβρόχως πεζεύσας *
- » ἄδει Ισραήλ σοι * ώδην έπινίχιον.

Τροπάρια.

Σταύρωσιν ο Δεσπότης * όνειδιζόμενος φέρει, * βροτῶν ἀφαιρούμενος * όνείδη ὡς φιλάνθρωπος· * λόγχῃ πλευρὰν ἐχχεντᾶται, * ταύτῃ χατασφάττων * ἐχθρὸν τὸν πολέμιον.

Τείνας χαθάπερ τόξον * τὸν σὸν Σταυρὸν, Ἐλεῆμον, * βέλεσι χατέτρωσας * τῶν ἦλων τὸν ἀντίπαλον, * Σῶτερ, χαὶ τοὺς ὑπ' ἐχείνου * πάλαι τετρωμένους * ἀνθρώπους ὑγείωσας.

Μαρτυρικά.

Αίμασι τῶν Αγίων * τὰ ἐναγῆ τῶν αἰμάτων * ἐπαύθη μιάσματα * εἰδώλοις προσφερόμενα· * πασα δὲ ἡ γῆ ἡγιάσθη, * τούτους ἐν αἰνέσει * ἀεὶ μαχαρίζουσα.

*Υμνησαν αἰ Δυνάμεις * τῶν οὐρανῶν, τοὺς γηίνους * ὁρῶσαι ἐν σώματι * ἀσωμάτοις παλαίοντας· * ὅθεν ὁ ᾿Αγωνοθέτης * τούτους τοῖς στεφάνοις * νικήσαντας ἔστεψεν.

Σταυροθεοτοχίον.

Ρήγνυται γραμματεΐον * τὸ τοῦ ᾿Αδὰμ, ἀνεβόα * ἡ πάναγνος Δέσποινα, * λόγχῃ, Υίὲ, τρωθέντος σου * ὅθεν ὑμνῶ σου τὸ πάθος, * πᾶσι τὸ πηγάσαν * ἀπάθειαν, Δέσποτα.

Κανών της Θεοτόχου, ου ή Αχροστιχίς

« Την έβδόμην δέησιν, Άγνη, νῦν δέχου.» Ποίημα Ἰωσήφ.

Ειρμός ό αὐτός.

Τάγματα ὑπερέβης * τῶν ἀσωμάτων ᾿Αγγέλων, * Θεὸν σωματώσασα, * Παρθένε, τὸν ἀσώματον· * ὅθεν, ᾿Αγνὴ, δυσωπῶ σε, * πάντα μου τὰ πάθη * τοῦ σώματος νέχρωσον.

Η χεχαριτωμένη, * εύλογημένη Παρθένε, * τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, * χαὶ τὴν ψυχήν μου λάμπρυνον, * ὅπως ἀεὶ εὐλογῶ σε, * τὴν ταῖς εὐλογίαις * βροτοὺς στεφανώσασαν.

Νάμασι ζωηρρύτοις * την έχταχεισαν ψυχήν μου, * Παρθένε,

τῷ χαύσωνι * τῆς ἀμαρτίας ἄρδευσον, * ὅπως στάχυν χαρποφόρον * θείας ἐχβλαστήσω, * ἱΑγνὴ, χατανύξεως.

Έχων σε μέγα τεϊχος, * χαθυπερβήσομαι τείχη * πολλών παραπτώσεων, * τειχιζόμενος σχέπη σου, * μόνη βροτών σωτηρία, * μόνη τοῦ πεσόντος * 'Αδὰμ ή ἀνάχλησις.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

• Λ κατ' άρχας τοὺς οὐρανοὺς * παντοδυνάμω σου λόγω * στε-

. Ορεώσας, * Κύριε Σωτήρ, * χαι τῷ παντουργῷ * χαι θείῳ Πνεύ-

» ματι * πασαν την δύναμιν αυτών, * έν ασαλεύτω με πέτρα *

» της όμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Ο διατείνας οὐρανὸν * χαθάπερ δέἰριν, Οἰχτίρμον, * ἀπετάθης * χεῖρας ἐν σταυρῷ, * χειρὸς ἀχρατοῦς * 'Αδὰμ ἀμἀρτημα * ἰώμενος ὡς συμπαθὴς, * χαὶ ἐχ χειρὸς ἀφαρπάζων * πάντας τοῦ δολίου.

Σὲ ταῖς ἀxάνθαις, Βασιλεῦ, * λαὸς παράνομος στέφει, * τὸν τῆ δόξῃ * στέψαντα βροτοὺς, * xαὶ παρακοῆς * ᾿Αδὰμ τὴν ἄxανθαν * ἀποἰρἰζώσαντα, Χριστὲ,* xαὶ ἐμφυτεύοντα πᾶσι * τῆς θεογνωσίας τὰ βλαστήματα.

Μαρτυρικά.

Φύσει ὑπάρχοντες θνητοι, * ἀθανασίαν ἐν ταύτῃ * μελετῆσαι * είλεσθε, Σοφοί· * διὸ τὰς ποινὰς, * τὰς θλίψεις, Μάρτυρες, * τοὺς διωγμούς τε xαὶ ξεσμοὺς, * τὰς τῶν μελῶν ἐxxοπάς τε, * ἅπαντα γηθόμενοι ὑπέστητε.

Υπερηφάνω λογισμώ * τὸν ἐξαλείφειν τὰ πάντα * ἀπειλοῦντα * δόλιον ἐχθρὸν * ὑμεῖς, 'Αθληταὶ,* ἐταπεινώσατε, * ταπεινωθέντες ἐν Χριστῷ, * χαὶ ἀνυψώθητε χράτος * θεῖον χατ αὐτοῦ ἀναδυσάμενοι.

Σταυροθεοτοχίον.

Τὸν ἐθελόθυτον ᾿Αμνὸν * ἐπὶ τὸ πάθος ἐλθόντα * χαθορῶσα, * Μῆτερ χαὶ ᾿Αμνὰς, * δαχρύων πηγὰς * προχέεις λέγουσα· * Τί τοῦτο, Τέχνον ἰερόν; * πῶς θανατοῦσαι, ζωῶσαι * πάντας τοὺς θανόντας προμηθούμενος;

Κανών της Θεοτόχου. Είρμος ο αυτός.

Βήμα φριχτὸν χαὶ φοβερὸν * ἡμαρτηχότα με μένει, * ἐν ϣ μέλ-Βλω * χρίνεσθαι φριχτῶς· * Παρθένε ἀγνὴ, * ἡ μόνη τέξασα * Κριτὴν αἰώνιον Θεὸν, * αὐτὸν ἰχέτευε τότε * τῆς δεινῆς με ῥύσασθαι χολάσεως.

Δεδοξασμένα .περί σοῦ, * χαθά φησιν ὁ Προφήτης, * ἐλαλήθη, * πόλις τοῦ Θεοῦ· * αὐτὸν οὖν ἀεὶ * ὡς δόξης Κύριον * αἴτη1

\$

ТН ТЕТАРТН ПРОІ.

σαι, μόνη 'Αγαθή, * μετόχους δόξης ποιησαι * πάντας τοὺς ἐν πίστει σε δοξάζοντας.

Ο Θεηγόρος σέ ποτε * προεθεάσατο τόμον, * ἐν ῷ Λόγος * γέγραπται, Αγνή, * δαχτύλφ Πατρός * διὸ ἰχέτευε * βίβλφ γραφῆναί με ζωῆς, * τὸ πονηρὸν γραμματεῖον * τῶν ἀμαρτιῶν μου διαἰρήζασα. Ωδὴ δ΄. Ο Εἰρμός.

* Ο Πατριχούς * χόλπους μη λιπών, * χαι χαταβάς ἐπι τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τὸ μυστήριον ἀχήχοα * τῆς οἰχονο-

» μίας σου, * χαι εδόξασά σε, * μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἐπὶ τῆς γῆς * ἄνθρωπος ὀφθεὶς, * ἐπουρανίους τοὺς βροτοὺς ἐτέλεσας· * ὑψωθεἰς ἐν ξύλφ, Δέσποτα, * πάντας συνανύψωσας* ἀνυμνοῦντάς σου τὰ παθήματα.

'Υπέρ θνητῶν * θνήσχεις, ή ζωή, * ὑπὲρ ἀδίχων, 'Ιησοῦ μου δίχαιε, * πάθος φέρεις ἐπονείδιστον· * ὑμνοῦμεν, Μαχρόθυμε, * τὴν ἀμέτρητον εὐσπλαγχνίαν σου.

Μαρτυρικά.

Θηρῶν ὀρμὰς, * βράσματα πυρὸς, * χειρῶν ποδῶν τε ἐχχοπὰς, χαὶ ξέσεις μελῶν, * χαὶ παντοίαν ἄλλην βάσανον * ὑπέστητε, Μάρτυρες, * προξενοῦσαν θείαν ἀπόλαυσιν.

'Εχ τών τοῦ σώματος, 'Αθληται', * περάτων ἤδη πρὸς Χριστὸν, τὸν πάντων Θεὸν, * χεχραγότες εἰσηχούσθητε, * χαὶ πέτρα ὑψώθητε * τῆς ἐνθέου νῦν τελειώσεως.

Σταυροθεοτοχίον.

'Ιχετηρίαν υπέρ ήμῶν * τῶν σε υμνούντων, Θεοτόχε, ποίησον, * ὅπως εὕρωμεν βοήθειαν * χαιρῷ περιστάσεως, * οἱ Χριστοῦ τὸ πάθος δοξάζοντες.

Κανών της Θεοτόχου. Είρμος ο αυτός.

Μύρον έχ σοῦ * ἐχχενωθέν, * ἄχραντε Αγνή, ὁ Πλαστουργὸς τῆς Κτίσεως * εὐωδίασε τὰ σύμπαντα * θείαις ἐπιγνώσεσι * τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θελήματος.

Ηλιαχαϊς * θείαις ἀστραπαϊς * ὁ ἀνατείλας ἐχ γαστρός σου, *Αχραντε, * χατεφώτισε τὰ σύμπαντα· * διό με χαταύγασον, * τὸν ἐσχοτισμένον τοῖς πάθεσι.

Νόμου σχιαί * σὲ χαὶ Προφητῶν * θεηγορίαι μυστιχῶς ἐδήλωσαν * Νομοδότην τίχτειν μέλλουσαν· * διὸ ἀνυμνοῦντά σε, * Θεομῆτορ Κόρη, διόρθωσον.

Διὰ τῶν σῶν, * Δόγε, Προφητῶν, * διὰ τῶν θείων χαὶ σεπτῶν Μαρτύρων σου, * χαὶ Όσίων χαὶ Διχαίων σου * χαὶ τῆς χυησάσης σε, * τὸν λαόν σου σῶσον, Φιλάνθρωπε.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

7 ύριε, ο Θεός μου, * έχ νυχτος όρθρίσας σε ίχετεύω· * πα-

» **Ν**ράσχου μοι άφεσιν * τῶν παραπτωμάτων μου, * xai πρὸς φῶς

• τῶν σῶν προσταγμάτων * τὰς όδούς μου εὐθυνον, δέομαι. Τροπάρια.

Σταύρωσιν χατεδέξω * είς χαχῶν ἀναίρεσιν, Θεοῦ Λόγε, * χολης απεγεύσω τε, * ένηδόνου βρώσεως * την πιχραν βλάβην άναστέλλων. * δόξα τη πολλή εύσπλαγγνία σου.

Τη έν σταυρώ ύψώσει * πάσαν γην σαλεύεις θείω σου χράτει, * χαί ίασαι, Δέσποτα, * ταύτης τα συντρίμματα, * χαί σαλευομένας χαρδίας * πρός την σην στηρίζεις έπίγνωσιν.

Μαρτυρικά.

Ηπλωσεν ο Βελίαρ * πανταχοῦ τὰ θήρατρα χαχίας, * ἀλλ' οὐ συνελάβετο * του Χριστού τούς Μάρτυρας· * πτέρυγας λαβόντες πυρός γάρ, * πρός μονάς ένθέους χατέπαυσαν.

Νεύσεσιν ανενδότοις * πρός Θεού θεούμενοι, 'Αθλοφόροι, * αλγεινών χολάσεων * όλως ούχ ήσθάνεσθε· * ώσπερ άλλου πάσχοντος, ούτω, * πάνσοφοι, αὐτοὶ διαχείμενοι.

Σταυροθεοτοχίον.

Ποίοις όμμασι βλέψω * όμμα τὸ ξηραϊνον πάσας ἀβύσσους, * Υίέ μου, σβεννύμενον, * σταυρφ χρεμαμένου σου; * ή άγνή Παρθένος έβόα, * θρήνοις έαυτην συνταράσσουσα.

Κανών της Θεοτόχου. Ειρμός ο αυτός.

Επαισε πονηρώ με * ο Βελίαρ έλχει, χαι τραυματίαν * όλον Εἰργασάμενος, * ήμίθνητον έλιπεν· * άλλ' αὐτή τη ση χειρουργία * ίασαί με, ζώωσον, Δέσποινα.

Ή τῶν χατεἰραγμένων * ἀἰραγὴς ἀνόρθωσις, Θεοτόχε, * ἔγειρόν με χείμενον, * σῶσον ἀπολλύμενον * ταῖς σαῖς μητριχαῖς ἰχεσίαις, * χαὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, δέομαι.

Σύμβολα τοῦ σου τόχου * Προφητών ὁ σύλλογος ἐμυείτο· * όρος γάρ χατάσχιον, * όρος άλατόμητον, * πιον όρος τετυρωμένον * σέ ποιχιλοτρόπως έτράνωσεν.

΄Ωδή ς΄. Ο Ειρμός..

Ταυτιών τῷ σάλφ * τῶν βιωτιχῶν μελημάτων, * συμπλόοις

» INποντούμενος αμαρτίαις, * xai ψυχοφθόρω θηρi προσριπτού-

» μενος., * ώς ό 'Ιωνάς, Χριστέ, βοῶ σοι· * Έχ θανατηφόρου με

» βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Λυτρωτής ών μόνος, * τίμημα τὸ σὸν χατεβάλου * αίμα τὸ σωτήριον, και ήγοράσω * τοὺς αἰχμαλώτους ήμας, Ἱπεράγαθε, * 78

Paracleticus.

ТН ТЕТАРТН ПРОІ.

χαι τῷ σῷ Γεννήτορι προσήξας, * χτείνας τῷ Σταυρῷ σου, Χριστέ μου, τὸν τύραννον.

Αχρασία πάλαι * πτώμα χαλεπόν χατηνέχθην· * Χριστός δὲ ὑψούμενος ἐπὶ ξύλου, * χεῖρας ἐχτείνας πεσόντα με ἤγειρε, * χαὶ τραυματισθεἰς ἐθελουσίως, * πάντα μου τὰ τραύματα σαφῶς ἰάσατο. Μαρτυριχά.

Νυσταγμόν ἀπάτης * ὅλως μὴ νυστάξαντες, πασαν * ὀρμὴν ἐχοιμήσατε τῶν τυράννων· * χαὶ τὸν διχαίοις ἀρμόζοντα, Μάρτυρες, * ὑπνον χοιμηθέντες μαχαρίως, * ἄγρυπνοι πιστῶν οἱ πρεσβευταὶ γεγόνατε.

Ηδρασμένοι πέτρα * θείων τοῦ Χριστοῦ θελημάτων, * ἐχθροῦ ἀπερίτρεπτοι μεθοδείαις * πανευχλεεῖς διεμείνατε Μάρτυρες, * τοῦτον συμποδίζοντες ἐμφρόνως, * χαὶ πρὸς οὐρανὸν πανευπρεπῶς βαδίζοντες. Σταυροθεοτοχίον.

Νέον βρέφος τίχτεις, * τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ἀχρόνως * Πατρὶ συννοούμενον, Θεοτόχε, * νεοποιοῦντα Σταυρῷ τὸ ἀνθρώπινον * πεπαλαιωμένον ἀμαρτίαις * τῆ τοῦ ἀρχεχάχου συμβουλῆ, Πανάμωμε.

Κανών της Θεοτόχου. Είρμὸς ὁ αὐτός.

Τωνας έτύπου * τοῦ ἐχ σοῦ τεχθέντος, Παρθένε, * ταφὴν χαὶ τὴν Τἔγερσιν παραδόξως, * τῷ ἐναλίψ θηρὶ προσριπτούμενος· * ὅθεν δυσωπῶ, ΄Αγνὴ, θηρός με * τῶν θανατηφόρων ἡδονῶν ἐξάρπασον.

Νυσταγμφ κακίας * νῦν περισχεθεὶς, κατηνέχθην * εἰς ὑπνον, Πανάμωμε, ἀμαρτίας, * καὶ ἀπογνώσεως κλίνη κατάκειμαι· * ἀλλὰ τῆ ἀγρύπνω σου πρεσβεία * φώτισον, ἐξέγειρον, ΄Αγνὴ, καὶ σῶσόν με.

'Απορῶ καὶ τρέμω, * ὅταν ἐπὶ θρόνου σε δόξης * καθήμενον, Κύριε, ἐννοήσω· * ἀμαρτιῶν γὰρ περίκειμαι ἄβυσσον· * πέλαγος οὖν ἔχων εὐσπλαγχνίας, * διὰ τῆς τεκούσης σε κἀμὲ ἐλέησον. 'Ωδὴ ζ'. 'Ο Εἰρμός.

» Τ/ άμινον Παΐδες * πυρίφλεχτον πάλαι * δροσοβολοῦσαν ὑπέδει-

» **Ν**ξαν, * ἕνα Θεόν άνυμνοῦντες xαι λέγοντες· * Ο ὑπερυψούμε-

» νος * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

^{*}Απονον εύρε * ζωήν ο Προπάτωρ, * σοῦ ἐχουσίως πονήσαντος * ἐπὶ σταυροῦ, χαὶ νεχροῦ χρηματίσαντος, * χαὶ ὄφιν νεχρώσαντος, * Ἰησοῦ Χριστὲ πολυέλεε.

Νόμου χατάρας * λυτρούμεθα πάντες· * ο Νομοδότης ὑψοῦται γὰρ * ἐπὶ σταυροῦ, εὐλογίαν ἀέναον * χαὶ χάριν χαὶ ἑλεος * χαὶ φθορᾶς πηγάζων ἀναίρεσιν.

Μαρτυριχά.

'Εθελουσίοις * όρμαζς προχωρούντες * πρός τὰς βασάνους, οἰ Μάρτυρες * τὸν ἐχουσίως παθόντα εἰχόνιζον· * ὑφ' οὐ στεφανούμενοι, * τοῖς 'Αγγέλοις νῦν συγχορεύουσι.

Σώμα προδόντες * ποιχίλαις βασάνοις, * τατς τών αιμάτων προσχύσεσι * τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἀπεπνίξατε, * πανεύφημοι Μάρτυρες, * χαὶ πηγὰς ἰάσεων βλύζετε.

Σταυροθεοτοχίον.

Πώς οὐ πενθήσω, * γλυχύτατον Τέχνον, * ἐπὶ σταυροῦ θεωροῦσά σε; * πῶς οὐ θρηνήσω, ἀδίχως σου πάσχοντος, * Κριτὰ διχαιότατε; * ἡ Παρθένος Μήτηρ ἐφθέγγετο.

Κανών της Θεοτόχου. Είρμος ο αὐτός.

Γ εύσει με ξύλου * πληγέντα ἰάσω, * πληγὰς ἐν ξύλφ δεξάμενος, * ὁ ἀπαθής τῆ Θεότητι, Δέσποτα· * διὸ τῆς τεχούσης σε * ἰχεσίαις σῶσον τὴν ταπεινήν μου ψυχήν.

Νέοι τρεῖς Παΐδες * ἐν μέσφ χαμίνου * σοῦ προτυποῦσι τὴν γέννησιν· * οὐ χατεφλέχθης τὸ πῦρ γὰρ χυήσασα· * διὸ τὰ ὑλώδη μου * τῆς χαρδίας πάθη, Αγνὴ, χατάφλεξον.

Ή θεία δρόσος * έχ σοῦ προϊοῦσα * τοὺς ἐχταχέντας τῷ χαύσωνι * τῆς ἀμαρτίας δροσίζει, Πανάμωμε· * ὅθεν ἰχετεύω σε, * τὴν χαταταχείσαν ψυχήν μου δρόσισον.

Ωδή η'. Ο Ειρμός.

Αρλεκτος πυρι * έν Σινα προσομιλούσα * Βάτος Θεόν έγνώρι Ασε * τῷ βραδυγλώσσφ και δυσήχφ Μωση * και Παίδας
 ζηλος Θεού * τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρι * ὑμνφδοὺς ἔδειξε.
 Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * και ὑπερυψοῦτε * εἰς
 πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Αίμα ύδωρ τε * ἐχρυέντα τῆς πλευρᾶς σου * Κόσμον ὅλον ἀνέπλασαν, * χαὶ ἀφθαρσίας, Σῶτερ, ἔπλησαν, * θυσίας τε μυσαρὰς * χαὶ διεχχύσεις ἐναγῶν * αἰμάτων ἔπαυσαν. * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνείτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στέφος, Σωτὴρ, * ἐξ ἀχανθῶν ἀνεδήσω, * ὄξους χολῆς ἐγεύσω τε, * χαι ἐνεπτύσθης φραγγελλούμενος, * ὑψώθης ἐπι σταυροῦ, * ἤλους δεξάμενος, δι ὠν * σωθείς χραυγάζω σοι· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαι ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Μαρτυριχά.

'Εξ ἀχενώτων * θησαυρῶν τῆς ἀληθείας * περιφανῶς πλουτήσαντες, * πάσης πενίας χατεπτύσατε * εἰδώλων, χαὶ πλουτισταὶ *

ТН ТЕТАРТН ПРОІ.

τῶν πενομένων, 'Αθληταί, * βοῶντες ὥφθητε· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νομοθεσίας * δυσσεβοῦς χαταφρονοῦντες * ὥσπερ οἱ Παϊδες, Μάρτυρες, * εἰς πῦρ παμρλάζον ἐνεβλήθητε, * ἐν ῷ τὴν δρόσον Θεοῦ * ἐπαναψύχουσαν ὑμᾶς * βοῶντες εὕρατε· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοχίον.

Νόμου σε πάλαι * χιβωτὸς προδιετύπου, * οὐ πλάχας ἔνδον φέρουσαν, * ἀλλὰ Χριστὸν τὸν νομοδότην, ᾿Αγνή * ὄν ἄνομος ἐν σταυρῷ * λαὸς προσήλωσεν, ἡμᾶς * βοῶντας σώζοντα * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεἴτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Κανών τῆς Θεοτόχου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Νεύματι θείφ * σὲ, ἀγνή, πύλην προείδε * τῶν Προφητῶν ὁ μεγιστος· * δἰ ής διῆλθε καὶ ἐξῆλθε Θεὸς, * ἐσφραγισμένην λιπών, * καὶ τοῖς βοῶσιν οὐρανοῦ * πύλην ἀνοίγουσαν· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπέρ αἰτίαν * Υἰὸν ἄγιον τίχτεις, * ἀγιασμὸν δωρούμενον, * Αγνή, τοῖς τοῦτον ἀγιάζουσι· * διό μου τὸν λογισμὸν, * χαὶ τὴν ψυχὴν ἀγιασμοῦ * πλήρωσον ψαλλουσαν· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τῶν xaxῶν μου * τὰς σειρὰς τῆ θεία λόγχῃ * τοῦ σου Υἰοῦ διάἰρῃξον, * τοῦ διαἰρῃήξαντος τοῦ ⁴Αδου δεσμὰ, * xai φalδρυνόν με στολαῖς * τῆς ἀπαθείας, τοῦ βοᾶν, * Θεοχαρίτωτε· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * xai ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δήμος τῶν θείων * Προφητῶν ἐχδυσωπεῖ σε, * τῶν Ἀποστόλων σύλλογος, * καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ ὀμήγυρις, * πρεσβείαις τῆς σῆς Μητρὸς, * πάσης ἀνάγχης τοὺς πιστῶς * χράζοντας λύτρωσαι· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδή θ'. Ο Είρμός.

Μήτηρ Θεοῦ * xαὶ Παρθένος τίχτουσα, * xαὶ παρθενεύουσα
 Μπάλιν, * οὐχὶ φύσεως ἔργον, * ἀλλὰ Θεοῦ συγχαταβάσεως·*
 ὅθεν ὡς μόνην τῶν θείων θαυμάτων * χαταξιωθεῖσάν σε, *

» Αγνή, μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Ισχύς έχθροῦ * παντελῶς ἐξέλιπε, * σοῦ ἰσχυρῶς ἐπὶ ξύλου, * Δυνατὲ, χεχραγότος * πρὸς τὸν προάναρχον Πατέρα σου, * χαὶ συγχαλοῦντος τὰ ἐσχορπισμένα * πρόβατά σου, Δέσποτα * Χριστὲ, πρὸς ἐπίγνωσιν.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Οσπερ ἀμνὸς * ἀνηρτήθης, Δέσποτα, * ἐπὶ σταυροῦ ἐχουσίως, * ἀφαρπάζων τοῦ λύχου * τὰ λογικά σου, Σῶτερ, θρέμματα, * καὶ ἐν τῆ μάνδρα τῶν σῶν προσταγμάτων * κατασφαλιζόμενος * αὐτὰ ἀνυμνοῦντά σε. Μαρτυρικά.

Σου τῶν παθῶν * μιμηταὶ δειχνύμενοι, * οἱ εὐχλεεῖς 'Αθλοφόροι * πολυτρόπους ἰδέας * βασάνων ἔφερον, Φιλάνθρωπε· * ὅθεν στεφάνων ἐπέτυχον δόξης, * χαὶ τῆς βασιλείας σου, * Χριστὲ, ἡξιώθησαν.

Ηλιαχάς * ἀπαστράπτει χάριτας, * φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς, * τῶν σεπτῶν ᾿Αθλοφόρων * ἡ ἀξιέπαινος πανήγυρις· * ὅθεν οἱ ταύτην ἀεἰ ἐχτελοῦντες, * σχότους παραπτώσεων * δεινῶν ἐχλυτρούμεθα. Σταυροθεοτοχίον.

Φως νοητόν * έν σταυρῷ ἀπήστραψεν * ὁ σὸς, Πανάχραντε, Γἰὸς, * xai ἀρχὰς τὰς τοῦ σχότους * παρεδειγμάτισε, Πανάμωμε· * xai τὸ τοῦ Ἡλίου ἡμαύρωσε φέγγος, * xai πιστῶν τὸ πλήρωμα, * ἱΑγνὴ, xατεφώτισε.

Κανών τῆς Θεοτόχου. Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα.

Έν άμελεία τὸν βίον μου χατηνάλωσα, * χαὶ πρὸς τὸ τέλος Εἰο τάλας * ἄχαρπος ἔφθασα. * Μῆτερ ἀπείρανδρε, * μετάνοιάν μοι δίδου * χαὶ ἄφεσιν πταισμάτων, * ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην * ἰχεσίαις, χαθιχετεύω σε.

Χοροστασίαι τῶν ἀνω σεπτῶν Δυνάμεων, * ἰερομύσται Προφῆται, * Μάρτυρες ἐνδοξοι, * θεῖοι 'Απόστολοι, * μετὰ τῆς Θεοτόχου * Θεῷ παρεστηχότες, * πρεσβεύσατε ἀπαύστως * πάσης βλάβης ἡμᾶς λυτρώσασθαι.

Ολοσχερώς νῦν τοῖς χείροσιν ἐπεχτείνομαι, * χαὶ τῆς ψυχῆς ἀλογήσας, * σαρχὶ δεδούλωμαι· * οἰμοι Ι τί γένωμαι; * πῶς φύγω τὰς χολάσεις; * πῶς τύχω σωτηρίας; * Παρθένε Θεοτόχε, * βοηθός μοι γενοῦ χαὶ σῶσόν με.

Υἰὸν μαχάριον, μόνη Θεομαχάριστε, * ἐναπεχύησας, πάντας * ἀποδειχνύοντα * τούς σε δοξάζοντας, * Παρθένε, μαχαρίους· * διό σε ἰχετεύω, * τῶν μαχαριζομένων * τῆς μερίδος με χαταξίωσον.

'Απόστιχα τῶν Αἴνων, Σταυρώσιμα. Προσόμοια δ΄.

Ούχέτι χωλυόμεθα.

Δεσπότης ών, φιλάνθρωπε Ζωοδότα, * έξηγόρασας διὰ Σταυροῦ σου * τὴν Οἰχουμένην. * Κύριε, δόξα σοι.

Ο ήλιος ἐσχότασεν, Ἐλεῆμον, * σταυρουμένου σου ἐχουσίως * ὑπέρ τοῦ Κόσμου. * Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυριχόν.

Φωστήρες ἀνεδείχθησαν Οἰχουμένης * οἰ πανεύφημοι 'Αθλοφόροι * Χριστῷ βοῶντες· * Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Έν ξύλφ προσπαγέντα σε έχουσίως * ώς έώραχεν ή Θεοτόχος, * θρηνολογοῦσα * ὕμνει τὸ χράτος σου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Οραΐος ήν * χαὶ χαλὸς εἰς βρῶσιν * ὁ ἐμὲ θανατώσας χαρπός·* Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, * ἐξ οὐ φαγὼν οὑ θνήσχω, * ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ληστῆ· * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Έξετεινας * έν σταυρῷ παλάμας, * τῆς ταθείσης χειρὸς τοῦ 'Αδὰμ * πρὸς ξύλον τῆς γνώσεως ἀνορθῶν * ὅλίσθημα, Οἰχτίρμον, * δι ἀγαθότητα πολλήν· * ὅθεν σε δοξάζομεν, * εὐεργέτα Κύριε.

Έν τόπφ σε * τοῦ Κρανίου δημος * τῶν Ἑβραίων, Χριστὲ Βασιλεῦ, * ἐσταύρωσε συνθλῶντα τοῦ πονηροῦ * τὴν ὀλεθρίαν xáραν, * xai πηγάζοντα ἡμῖν * ἐx πλευρᾶς ἀγίας σου * ποταμοὺς ἀφέσεως. Μαρτυριχόν.

Μιμούμενοι * τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη * τὰ θεῖα xαὶ σωτήρια, * ὑπέστητε βασάνους πολυειδεῖς, * xαὶ πρὸς ἀθανασίαν * μετεβιβάσθητε ὁμοῦ, * Μάρτυρες πανεύφημοι· * ἕθεν μαχαρίζεσθε.

Δόξα.

Φως τριλαμπές * τῆς Τριάδος σέβω, * ἐν τρισὶ προσώποις νοούμενον, * καὶ μιῷ οὐσία ἕνα Θεċν * τὰ τρία νῦν γινώσκω· * μία γὰρ φύσις καὶ ἀρχὴ, * Πατρὸς, Υἰοῦ καὶ Πνεύματος, * συνέχουσα τὰ πέρατα.

Και νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Σταυρούμενον * τὸν ἐχ σοῦ τεχθέντα * χαθορῶσα ἐχραύγαζες, * τὰ σπλάγχνα δονουμένη, Μαριάμ· * Πῶς ταῦτα ἐχουσίως * πάσχεις, μαχρόθυμε Υιὲ, * θέλων τὸ ἀνθρώπινον * ἐχ φθορᾶς λυτρώσασθαι;

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν ἀΑποστόλων. Ἡχος βαρύς. Οὐχέτι χωλυόμεθα.

Ο φθόγγος τών άγίων 'Αποστόλων * είς τα πέρατα διεξηλθε της Ο Οίχουμένης. * Κύριε, δόξα σοι.

Εὐωδία ὀφθέντες Θεοῦ τοῦ Λόγου, * Πανσεβάσμιοι, μυρίσατέ με * ὀσμή τοῦ Πνεύματος.

Ουράνιον πολίτευμα χεχτημένοι, * τα ουράνια φρονείν με διδάξατε, * χαι λαλείν τα θεία Θεου θελήματα.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Ετερα τοῦ άγίου Νιχολάου, ὅμοια.

[•]Ωσπερ ἐἰρὑσω, Πάτερ, τοὺς στρατηλάτας * θνήσκειν μέλλοντας δί ἐντεύξεως, * καὶ νῦν ὡσαύτως ἡμᾶς διάσωσον.

Τοὺς πίστει σε καὶ πόθω προσκαλουμένους * καὶ τιμῶντάς σε, πανσεβάσμιε Ἱεράρχα, * ῥῦσαι τῶν θλίψεων.

Λιμού, σεισμού χαι θλίψεων χαι άνάγχης * ελευθέρωσον τοὺς ἰχέτας σου, Ἱεράρχα, * σοφε Νιχόλαε.

Δόξα... χαί νῦν. Θεοτοχίον.

Παρθένον σε γινώσχομεν μετὰ τόχον· * ἀπειράνδρως γἀρ σù ἐχύησας τὸν Σωτῆρα· * ῷ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ᾿Απόστιχα ᾿Αποστολιχά.

'Απόστολοι ἕνδοξοι, * στυλοι τῶν 'Εχχλησιῶν, * τῆς ἀληθείας Κήρυχες, * λαμπάδες ὑπάρχοντες φαειναι, * ὑμεῖς τῷ πυρι τοῦ Πνεύματος * πασαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε, * ἀνθρώπων τὸ γένος ἐφωτίσατε· * διὸ ἰχετεύσατε, δεόμεθα, * τὸν Σωτῆρα χαι Θεὸν ἡμῶν * εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, * χαι σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, * ἐργάται τοῦ Σωτήρος· * Σταυρὸν γὰρ ὥσπερ ἄροτρον * ἐν τοῖς ὥμοις φέροντες, * χεχερσωμένην τὴν γῆν * τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης ἐχχαθάραντες, * χαι Πίστεως τὸν λόγον σπείραντες, * ἀζίως τιμᾶσθε, * ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ 'Απόστολοι. Μαρτυριχόν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, * θρέμματα πνευματικά, * όλοκαυτώματα λογικά, * θυσία δεκτή, * εὐάρεστος τῷ Θεῷ, * ὑμᾶς οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, * ἀλλ' cὑρανὸς ὑπεδέξατο· * ᾿Αγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε· * μεθ' ὡν ἰκετεύσατε, δεόμεθα,* τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν * εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, * καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι, Θεοτόχε, * τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν, * ὅτι ἄλλην ἐλπίδα * οἱ πιστοὶ οὐχ ἔχομεν, * εἰ μὴ σὲ χαὶ τὸν ἐχ σοῦ * τεχθέντα Θεόν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΙ.

EIT TON OPOPON.

Γεωργούς τοῦ ἀγροῦ σου ἀνέδειξας * τοὺς ᾿Αποστόλους σου, Κύριε, * ἐχτεμόντας τὰ είδωλα· * διό σε τὸν Σωτῆρα * εἰς τὰ ἔθνη χηρύξαντες, * εὐσεβῶς ἐμεγάλυναν.

тң пемптң проі.

Μαθηται τοῦ Κυρίου πανεύφημοι, * οἰ τὴν ὑφήλιον πᾶσαν * ὡς πυρσοι καταυγάσαντες, * ἐν σκότει με παθῶν * και πταισμάτων ὑπάρχοντα * φωτισθῆναι πρεσβεύσατε.

Δόξα... χαι νύν. Θεοτοχίον.

Ο χαρπός τῆς χοιλίας σου, Αχραντε, * τῶν Προφητῶν ὑπάρχει * χαὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· * διό σε Θεοτόχον * ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα.

Φωστήρες υμεΐς ὄντες τοῦ Κόσμου, * 'Απόστολοι Κυρίου, * ἀπαστράπτετε ἀεὶ τὸν λόγον τοῖς πιστοῖς, * ἀπελαύνοντες σφοδρῶς * τῆς πλάνης τὴν ἀχλύν· * διόπερ καὶ φωτίζετε * τὰ ἔθνη τῷ Βαπτίσματι, * ὡς Κήρυκες τῆς Τριάδος * ὄντες ἀεισέβαστοι.

Προφήται προεχήρυξαν, * Απόστολοι έδίδαξαν, * Μάρτυρες ώμολόγησαν, * χαὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, * ὅτι σὺ εἶ, Χριστὲ, * ὁ Υἰὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Οὐρανὸν ἐπὶ γῆς σε ἐκήρυξαν * καινοφανῆ, Παρθένε, * οἱ αὐτόπται τῆς χάριτος, * Θεὸν τὸν ἐπουράνιον * ἐν γαστρί σου χωρήσασαν, * οὐρανοῦντα τὸ πρόσλημμα.

Μετά την γ΄. Στιχολογίαν, έτερα.

Την της γης έπι της γης δόξαν * οὐχ ήγαπήσατε, Ἐνδοξοι· * Θεὸν τὸν ἐπουράνιον * τοῖς ἀνθρώποις χηρύξαντες, * τούτῷ πάντας ήγάγετε. Μαρτυριχόν.

Οι Μάρτυρές σου, Κύριε, * τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, * xai τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων xατήσχυναν, * xαθοπλισάμενοι τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν· * διὸ xai σὑν 'Αγγέλοις ἀνυμνοῦντές σε, * xραυγάζουσι τὸν ἐπινίχιον ὕμνον, * δοξολογοῦντές σε, Χριστέ. * Αὐτῶν ταῖς ixεσίαις * δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Ο χαρπός τῆς γαστρός σου, Θεόνυμφε, * τοῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη * σωτηρίας πρόξενος· * διό σε Θεοτόχον * γνώμη χαὶ γλώσση δοξάζοντες * οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Κανών τῶν ἀγίων Αποστόλων.

'Ωδη α΄. 'Ηχος βαρύς. Ο Ειρμός.

Τεύσει σου πρός γεώδη * άντιτυπίαν μετήχθη * ή πρίν εὐδιά-

Νχυτος * ύδάτων φύσις, Κύριε· * όθεν άβρόχως πεζεύσας, * άδει

Ισραήλ σοι * ψδήν ἐπινίχιον. Τροπάρια.

١

Νεύσεσι πρός τὸ Θεΐον * θεοειδεῖς γεγονότες, * θεοὺς συνετρίψατε * ἀθέων, χαὶ πρὸς ἔνθεον * πάντας ἡγείρατε πόθον * τοὺς πεπιστευχότας * Θεῷ, Πανσεβάσμιοι. *Αλας ώς πεφυκότες * πάσης τῆς γῆς, θεηγόροι * Κυρίου 'Απόστολοι, * τὴν σηπεδόνα στήσατε * πασαν τῆς ἐμῆς καρδίας, * καὶ μεμωραμένην * δεινῶς θεραπεύσατε.

Πάντων ήνιχα μέλλη * έν τῆ δευτέρα ἐλεύσει * σὺν ὑμῖν χαθέζεσθαι * Κριτής ὁ διχαιότατος, * θεῖοι 'Απόστολοι, τότε * πάσης χαταδίχης * ήμας ἐχλυτρώσασθε.

Θεοτοχίον.

^{*}Αχραντε Θεοτόχε, * σύν ἀσωμάτοις ᾿Αγγέλοις, * Προφήταις χαὶ Μάρτυσι * χαὶ ᾿Αποστόλοις πρέσβευε, * ὅπως ἄφεσιν πταισμάτων * λάβωμεν, Παρθένε, * χαὶ πλούσιον ἔλεος.

Κανών τοῦ ἀγίου Νιχολάου, οὐ ἡ 'Αχροστιχίς.

Δέχου δέησιν έβδόμην, Νιχόλαε, του Ιωσήφ.

Ο Είρμός. Τῷ συνεργήσαντι, Θεῷ.

Δ εδοξασμένην έπι γης * μετελθών πολιτείαν, * τούς σε δοξάζοντας * μετόχους, Νιχόλαε, * της έχει δόξης ποίησον.

'Εν τῷ πελάγει τοῦ φθαρτοῦ * διαπλέοντες βίου, * πειρασμῶν χύμασι, * Παμμάχαρ, χυχλούμεθα· * ἐξ ῶν ἡμᾶς διάσωσον.

Χεϊρά μοι ὄρεξον ἀεὶ * βοηθείας, καὶ πάντων, * Πάτερ Νικόλαε, * ἐχθρῶν ὀρωμένων τε * καὶ ἀοράτων λύτρωσαι.

Θεοτοχίον.

Ο τοὺς ἀύλους Λειτουργοὺς, * Θεοτόχε, ποιήσας, * ἐχ σοῦ γεγέννηται,* δι ἕλεον ἄφατον * ἀνθρώποις χαθορώμενος. ΄Ωδὴ γ΄. Ο Ειρμός.

Νατ' άρχὰς τοὺς οὐρανοὺς * παντοδυνάμω σου Λόγω * στε Ορεώσας, * Κύριε Σωτήρ, * χαι τῷ παντουργῷ * χαι θείω
 Πνεύματι * πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, * ἐν ἀσαλεύτω με πέ-

» τρα * της όμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Βέλη Χριστοῦ τοῦ δυνατοῦ * ἡχονημένα δειχθέντες, * τῶν βελῶν με * τῶν τοῦ πονηροῦ, * σοφοὶ Μαθηταὶ * τοῦ Λόγου, ῥύσασθε· * χαὶ πληγωθεῖσαν χαλεπῶς * τῆς ἀμαρτίας ῥομφαία * τὴν ἐμὴν χαρδίαν θεραπεύσατε.

'Ως οὐρανοὶ δόξαν Θεοῦ, * xαθά φησιν ὁ Προφήτης,* διηγεῖσθε, * θεῖοι Μαθηταὶ, * τρανοῦντες αὐτοῦ * τὴν θείαν σάρχωσιν * xαὶ τὰ παθήματα σαφῶς· * δỉ ঊν παθῶν xαὶ θανάτου * πάντες xαὶ φθορᾶς ἀπελυτρώθημεν.

Άπατηθέντα με δεινώς, * χαι τῆς στολῆς γυμνωθέντα * τῆς ένθέου, * θεῖοι Μαθηται, * στολαῖς με φωτὸς * φαιδρῦναι σπεύσατε, * οι τοῦ ἐχθροῦ τὰς μηχανὰς * ἀπογυμνώσαντες πίστει, * χαι τοῦτον αἰσχύνην ἐπενδύσαντες.

Paracleticus.

Θεοτοχίον.

Ο τὰς Δυνάμεις οὐρανῶν * χαθυποστήσας τῷ λόγῳ, * ὁ Προφήταις * χάριν παρασχών, * χαὶ τοῖς Μαθηταῖς * χαὶ πᾶσι Μάρτυσι, * τούτων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, * χαὶ τῆς ἀχράντου Μητρός σου, * σῶσον πάντας, οἴχτειρον ὡς εὖσπλαγχνος.

Κανών τοῦ ἀγίου Νιχολάου. Στερέωμά μου γενοῦ.

' Υπέρ τῆς οἰχουμένης * προσφέρων ἰχεσίας, * ἀπὸ πάσης ἀνάγχης * χαὶ θλίψεων μυρίων * περίσωζε ἡμᾶς, * ἅγιε Νιχόλαε.

Δεδεμένους ἀφύχτφ * φρουρῷ ὡς ἐλυτρώσω, * τὰ δεσμὰ διαρῥήξας * εὐχαῖς σου τῶν χαχῶν μου, * χατάλλαξον Θεῷ, * ἅγιε Νιχόλαε.

Έν νυχτί χαι ήμέρα * προστάτην σε χαλοῦμεν· * τὰς ἡμῶν ixεσίας * προσάγαγε Κυρίφ, * φρουρῶν ἡμᾶς ἀεἰ, * ἅγιε Νιχόλαε. Θεοτοχίον.

Η λαβίς, ή τὸν θεῖον * ἀνθραχα δεξαμένη * ἐν τοῖς θείοις σου σπλάγχνοις, * μηδ' ὅλως δὲ φλεχθεῖσα, * χατάφλεξον ήμῶν, * Πάναγνε, τὰ πταίσματα.

Ωδή δ΄. Ο Ειρμός.

» 👝 Πατριχούς * χόλπους μή λιπών, * χαι χαταβάς έπι της

• Ογής, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τὸ μυστήριον ἀχήχοα * τῆς οἰχονομίας
 • σου, * χαὶ ἐδόξασά σε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο τοῦ Πατρὸς * σύνθρονος Υιὸς * ἐπὶ τῆς γῆς σωματωθεὶς ὡς ἀνθρωπος, * ἐξελέξατο ὑμᾶς Μαθητὰς, * αὐτοῦ τὴν Θεότητα * διαγγέλλοντας πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Δημιουργοῖς * πάντων τῶν παθῶν * περιπεσών φρενοβλαβῶς ό τάλας ἐγώ * τὴν χαρδίαν τετραυμάτισμαι· * δέομαι, ἰάσασθε, * ἰατροί νοσούντων 'Απόστολοι.

Από παθῶν * ῥύσασθε ἡμᾶς, * ἀπό χινδύνων χαλεπῶν χαὶ θλίψεων, * ἀπὸ πάσης περιστάσεως, * ᾿Απόστολοι ἐνδοξοι, * χαὶ τῆς πανωδύνου χολάσεως. Θεοτοχίον.

Ή τοῦ Θεοῦ * Μήτηρ ἐκλεκτὴ, * σὺν ᾿Αποστόλοις ἰεροῖς καὶ Μάρτυσι * καὶ Προφήταις, καθικέτευε * κινδύνων καὶ θλίψεων * καὶ πλημμελημάτων ῥυσθῆναί με.

Κανών τοῦ ἀγίου Νιχολάου. Ἐκαλυψεν * οὐρανούς. Τοφία σου * ἀμαυρῶν ἘΛρείου τὸν νοῦν, * τὸν αἰρέσει σχοτισθέν-

Δ τα, * τούς υπ' αυτοῦ πλανωμένους, * Νιχόλαε, διέσωσας.

'Ιάτρευσον * τὰ πολλά μου πταίσματα * εὐπροσδέχτοις σου πρεσβείαις, * θεομαχάριστε Πάτερ, * χαὶ τὴν χαρδίαν φώτισον.

Νεχρώσας * τὰ τῶν παθῶν σχιρτήματα, * ὑπ αὐτῶν με νε-

χρωθέντα * ταΐς προσευχαΐς σου, Παμμάχαρ, * ζωώσας χαινοποίησον. Θεοτοχίον.

Έχύησας * έν σαρχί τον Αχρονον, * δν δυσώπει των χρονίων * παθών ήμας λυτρώσασθαι * υμνοῦντάς σε, Πανάμωμε.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

- » Tr úpie, ο Θεός μου, * έχ νυχτός δρθρίσας σε ίχετεύω· * πα-
- Νράσχου μοι άφεσιν * τῶν παραπτωμάτων μου, * xal πρός

» φῶς τῶν σῶν προσταγμάτων * τὰς ὀδούς μου εὐθυνον, δέομαι. Τροπάρια.

Κύριε, ο Θεός μου, * ο τοις Αποστόλοις σου την εἰρήνην * πάλαι δωρησάμενος, * τούτων παραχλήσεσι * την εἰρήνην δώρησαι πασι, * χαὶ πλημμελημάτων την αφεσιν.

Κύριε, ο Θεός μου,* ο Αηστήν και Πόρνην ήμαρτηκότας * δια ύπερβάλλουσαν * σώσας άγαθότητα, * και έμε οίκτειρον και σώσον * ταίς τῶν Αποστόλων δεήσεσι.

Θεοτοχίον.

Κύριε, ό Θεός μου, * ό τεχθείς ἐχ Κόρης ἀπειρογάμου, * ταύτης παραχλήσεσι * χαί τῶν 'Αποστόλων σου, * ίλασμὸν πταισμάτων μοι δίδου, * χαὶ μελλούσης ῥῦσαι χολάσεως.

Κανών τοῦ άγίου Νιχολάου. Όρθρίζει τὸ πνεῦμά μου.

Βουλεύματα, Πάτερ, συγχινούμενα * άει χαθ' ήμῶν * ἀπαιδεύ-Των ἀνθρώπων, * ταζς σαζς πρεσβείαις ἄπραχτα * ἀπέργασαι, Νιχόλαε.

Δεσμα των χαχών ήμων διάβρηξον * ταζς σαζς προσευχαζς, * ό δεσμεύσας χαχίαν * τοῦ ψυχοφθόρου δράχοντος, * πανάγιε Νιχόλαε.

Οι γνώμη ἀει κατολισθαίνοντες, * και πλήθει δεινῶν * συνεχόμενοι, Πάτερ, * προστάτην σε θερμότατον, * Νικόλαε, κεκτήμεθα. Θεοτοκίον.

Μαρία, Κυρία πάσης Κτίσεως, * ἐχθροῦ ἀναιδῶς * χυριεύειν ζητοῦντος * τὴν ταπεινὴν χαρδίαν μου, * Θεογεννῆτορ, λύτρωσαι. 'Ωδὴ ς'. Ο Εἰρμός.

Ναυτιών τῷ σάλῷ * τῶν βιωτιχῶν μελημάτων, * συμπλόοις
 Νποντούμενος ἀμαρτίαις, * χαὶ ψυχοφθόρῷ θηρὶ προσριπτού μενος, * ὡς ὁ ἰωνᾶς, Χριστὲ, βοῶ σοι· * Ἐχ θανατηφόρου με

» βυθοῦ ἀνάγαγε. Τροπάρια.

Τῆς αὐτοσοφίας * θεῖοι Μαθηταὶ γεγονότες, * Ἐλλήνων ἐμώραναν τὴν σοφίαν, * xαὶ σοφιστὴν τῆς xαxίας ἀπώλεσαν, * xαὶ τοὺς ἐν ἀγνοία πλανωμένους * φέγγει εὐσεβείας οἱ σοφοὶ ἐφώτισαν.

Ο τοῦ Πέτρου πάλαι * δάχρυσι τὸ πταΐσμα χαθάρας, * αὐτοῦ ταῖς δεήσεσι τῆς ψυχῆς μου * τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα тң пемптң проі.

χάθαρον, * διὰ τὴν πολλήν σου εὐσπλαγχνίαν, * καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν, Χριστὲ, χρηστότητα.

Ο τοὺς Νινευίτας * πάλαι μεταγνόντας οἰατείρας, * κἀμἐ τῆ συνήθει σου εὐσπλαγχνία * διὰ τῶν σῶν ᾿Αποστόλων ἐλέησον, * καὶ μὴ διὰ πλῆθος ἐγκλημάτων * πλήθει ὑποβάλης, Λυτρωτὰ, κολάσεων. Θεοτοχίον.

Ή τὸ φῶς τεχοῦσα, * φώτισον τὴν ἐσχοτισμένην * ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, καὶ δυσώπει, * σὺν ᾿Αποστόλοις, Προφήταις καὶ Μάρτυσι, * πάσης ἀμαρτίας, πάσης βλάβης, * πάσης τῆς χαχίας τοῦ ἐχθροῦ ῥυσθῆναί με.

Κανών τοῦ ἀγίου Νιχολάου. ΄Ο 'Ιωνᾶς * ἐχ χοιλίας.

Η χύρωσας * τὴν τοῦ θανάτου ἄδιχον ψῆφον, * χαὶ ἔσωσας * Η συμπαθεία σου, Πάτερ, * μέλλοντας ἀποθνήσχειν, * ὡς θερμὸς ὑπερασπιστὴς * τῶν χαλούντων σε.

Νοσήματα * τών ψυχῶν ἡμῶν παῦσον, * xαὶ στόματα * ἀνạγόμενα μάτην * xατὰ τῶν σε ποθούντων, * ἰερώτατε Ποιμὴν, * ἐναπόφραξον.

Νομήν πιχράν * δυσσεβείας 'Αρείου * άνέστειλας * τῷ φαρμάχω τῶν λόγων * τῶν σῶν, Ἱερομῦστα, * Όρθοδόξων στηριγμὸς * σὺ γενόμενος. Θεοτοχίον.

'Ιάτρευσον * ἀνιάτως νοσοῦσαν, * Πανάμωμε, * τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου * τοῦ βίου ταῖς ἀπάταις * καὶ πολλῶν ἀμαρτιῶν * ἑπικλύσεσι· 'Ωδὴ ζ. Ό Εἰρμός.

τ άμινον Πατδες * πυρίφλεκτον πάλαι * δροσοβολούσαν ύπέ-

- » Νδειξαν, * ένα Θεόν άνυμνούντες xai λέγοντες * Ο ύπερυ-
- » ψούμενος * τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Κάμινον πάλαι * πιχραζ άθείας * δρόσω τοῦ θείου χηρύγματος * ἐναπεσβέσατε κράζοντες, Ἐνδοξοι· * Ὁ ὑπερυψούμενος * τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Της χαλεπης με, * Χριστε, άμαρτίας, * της έν τῷ "Αδη χολάσεως, * της έν γεέννη όδύνης εξάρπασον, * χαι σῶσόν με, δέομαι, * ixεσίαις, Λόγε, τῶν 'Αποστόλων σου.

Λόγου σαγήνη * βυθοῦ ἀγνωσίας * οἰ τοὺς βροτοὺς σαγηνεύσαντες, * βεβυθισμένον ἀμέτροις με πταίσμασι * χαὶ χλυδωνιζόμενον, * Μαθηταὶ Χριστοῦ, διασώσατε.

Θεοτοχίον.

Μετά Μαρτύρων, * ᾿Αγγέλων, Όσίων * χαὶ ᾿Αποστόλων, Πανάμωμε, * τὸν σὸν Υἰὸν ἐχδυσώπει χαὶ Κύριον * σωθῆναι τοὺς δούλους σου * πειρασμῶν, χινδύνων χαὶ θλίψεων.

Κανών τοῦ ἀγίου Νιχολάου.

Κάμινον χαιομένην * έδρόσισας.

Κόσμος τῆς ἘΧΧλησίας * γενόμενος, Σοφὲ, * πάσης ἀχοσμίας Κμε * παθῶν ἀτίμων λύτρωσαι, * τὸν Εὐεργέτην * παντὸς τοῦ Κόσμου * ἐχδυσωπῶν, Ἱεράρχα, ἀεί.

Ομβροις των πρεσβειών σου, * Νιχόλαε σοφέ, * πάντων ήμῶν ἄρδευσον * χαρδίας, ὅπως φέρωμεν * χαρπούς ἀξίους * τῆς μετανοίας, * χαὶ λάβωμεν θεόθεν τὴν ἄφεσιν.

Λάμπρυνον σαζ πρεσβείαις * ήμῶν τοὺς λογισμοὺς * πίστει ἐπορθρίζοντας, * xαὶ τὸν Θεὸν δοξάζοντας, * xαὶ σὲ τὸν τούτου * ἀνυμνοῦντας * ἀληθῆ Ἱεράρχην, Νικόλαε.

GEOTOXLOV.

"Απασα γλώσσα πίστει * δοξάζει σε, 'Αγνή, * δόξαν χρηματίζουσαν * χαι χαύχημα τοῦ γένους ήμῶν, * χαι όδηγίαν * τῶν πλανωμένων, * Θεοτόχε πανύμνητε.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

Αρισε * τῷ βραδυγλώσσψ και δυσήχψ Μωσει * χαι Παιδας
 Υῆλος Θεοῦ * τρεῖς ἀναλώτους ἐν πυρὶ * ὑμνφδοὺς ἑδειξε *
 Πάντα τὰ ἐργα, * τὸν Κύριον ὑμνειτε, * και ὑπερυψοῦτε * εἰς
 πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Ανθραχες πυρί νοητῷ προσαναφθέντες, * ώσπερ χαλάμην άπασαν * εἰδώλων πλάνην ἀπετέφρωσαν * οἱ τοῦ Χριστοῦ Μαθηταὶ, * xαὶ χατεφώτισαν πιστῶν * ψυχὰς χραυγάζοντες· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἐσβεσμένην μου ψυχὴν τῆ ἀμαρτία, * τὴν σχοτισθεῖσαν πάθεσι * τῆς ἀτιμίας νῦν χαρδίαν μου * φωτίσατε, τοῦ φωτὸς * τοῦ ἀἰδίου χοινωνοὶ * θεῖοι ᾿Απόστολοι, * ὅπως χραυγάζω· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Την πληγωθεϊσάν μου ψυχην τοϊς ἰοβόλοις * τοῦ ἀλαζόνος δήγμασιν, * ὁ τὰς πληγὰς σαρχὶ δεξάμενος, * ἰάτρευσον προσευχαῖς * τῶν ἰερῶν σου Μαθητῶν, * χαὶ σῶσον ψάλλοντα· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Αφλεχτος τεκοῦσα τὸ πῦρ διεφυλάχθης, * Παρθένε ἀπειρόγαμε· * διὸ ἰκέτευε ὅν ἔτεχες, * σὺν 'Ασωμάτων χοροῖς * χαὶ 'Αποστόλοις, τοὺς πιστῶς * σωθῆναι ψάλλοντας· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ТН ПЕМПТН ПРΩІ.

Κανών τοῦ Αγίου Νιχολάου.

Τούς έν χαμίνω πατδας μιμούμενοι.

την Μύροις τὸ μυρίπνοον σῶμά σου, * πανάγιε Νιχόλαε, χείμε-Γινον * μύρα τοις προστρέχουσιν αναβλύζει * χαι παύει * ανθρώπων νοσήματα.

Τοῦ Κόσμου σε προστάτην ἀνέδειξεν * ὁ Κόσμου Ποιητής τε χαι Κύριος. * διὸ τοῖς χαλοῦσί σε ἐν ἀνάγχαις * εὐρίσχη * ῥύστης έτοιμότατος.

Ούχ έστιν ὃς χαλεί σε έν θλίψεσι, * χαι θάττον ούχ εύρίσχει παράχλησιν· * διό σου δεόμεθα· Πάντα πόνον, * Παμμάχαρ, ήμῶν έπιχούφισον. Θεοτοχίον.

Υμνεί σε πάσα γλώσσα, δοξάζουσα * Θεόν τόν υπερύμνητον τέξασαν, * Παρθένε Θεόνυμφε· ον δυσώπει * άπαύστως * σώσαι 'Ωδή θ'. 'Ο Είρμάς. τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Νή τής φθοράς διαπείρα * χυοφορήσασα, * χαι παντεχνήμονι
 ΝΙΛόγφ * σάρχα δανείσασα, * Μήτερ ἀπείρανδρε, * Παρθένε

» Θεοτόχε, * δοχείον τοῦ ἀστέχτου, * χωρίον τοῦ ἀπείρου * Πλα-

» στουργού σου, σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ισχύς ἀφήρηται πάσα * τοῦ χοσμοχράτορος. * τὴν γὰρ ἰσχύν ώπλισμένοι * τοῦ Παντοχράτορος, * οἱ παμμαχάριστοι * 'Απόστολοι και θείοι * καθείλον παρατάξεις, * και έσωσαν της τούτου * χαχουργίας πάντα τὰ πέρατα.

'Ως ποταμοί της πηγαίας * Πνεύματος χάριτος, * ύδασι θείων δογμάτων * ἐπιχλυζόμενοι, * πασαν ήρδεύσατε, * Απόστολοι, τήν Κτίσιν, * χαί ταύτην χαρποφόρον * εἰργάσασθε πανσόφως. * όθεν πάντοτε μαχαρίζεσθε.

Σύν τοις σεπτοις Αποστόλοις * άνευφημήσωμεν * τους ιερούς 'Αθλοφόρους * και έκβοήσωμεν· * Δέσποτα Κύριε, * ταζς τούτων ίχεσίαις * χαί των σων 'Αποστόλων, * εἰρήνευσον τὸν Κόσμον, * χαί παντοίων χινδύνων λύτρωσαι.

Η γη τοις θείοις λειψάνοις * χαθαγιάζεται * τῶν εὐχλεῶν Αποστόλων * έν θείω Πνεύματι· * τῶν πρωτοτόχων δὲ * ή άνω Έχχλησία * τοῖς πνεύμασι τοῖς τούτων * φαιδρύνεται ἀπαύστως * δί ών, Σώτερ, πάντας οἰκτείρησον.

Θεοτοχίον.

Φωτεινοτάτην λαμπάδα * μέσον σε έχουσαι, * χοροστασίαι Μαρτύρων * χαι 'Αποστόλων, 'Αγνή, * φῶς ἀπαστράπτουσαν ένθέων χαρισμάτων, * φωτίζονται άύλως, * χαι πάντας τούς έν πίστει * μεγαλύνοντάς σε φωτίζουσι.

Κανών τοῦ ἀγίου Νιχολάου. Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα.

Τχνηλατήσας τοὺς τρόπους * τῶν ἰερῶν Αποστόλων, * τὴν αὐ-Θεντίαν αὐτῶν * χατεχληρώσω * ὡς Ἱεράρχης σεπτὸς, * ἀξιάγαστε Νιχόλαε.

'Ως ζηλωτὴν ἔνθεόν σε, * xαὶ βοηθὸν xατὰ πάντα * τῶν σε xαλούντων θερμῶς * εἰς πάντα Κόσμον, * Παμμάχαρ, ὁ Ποιητὴς * περιβόητον ἀνέδειξε.

Συντετριμμένη χαρδία * άναβοῶμέν σοι, Πάτερ· * Παραμυθία ήμῶν * γενοῦ, τὰς θλίψεις * σχεδάζων διηνεχῶς * τῶν ψυχῶν ήμῶν, Νιχόλαε.

'Η ἐχτομὴ τοῦ θανάτου, * χαθάπερ πέλεχυς δένδρφ, * ἐπίχειταί σοι, ψυχή· * μὴ οὖν ἀμέλει, * τῆς μετανοίας χαρποὺς * ἐπιδεῖξαι προθυμήθητι.

Θεοτοχίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα * ἐν ταῖς ἀγίαις χερσί σου· * ĉν ἐχδυσώπει, Αγνή, * τοῦ ἀλλοτρίου * τῆς χαχουργίας ἡμᾶς * ἀχειρώτους περισώζεσθαι.

'Απόστιγα τῶν Αίνων, 'Αποστολικά.

'Απόστολοι του Χριστου, * έργάται του Σωτήρος, * Σταυρόν ώσπερ ἄροτρον * έν τοις ώμοις φέροντες, * χεχερσωμένην την γην * της των είδώλων πλάνης έχχαθάραντες, * πίστει τον λόγον σπείραντες, * άξίως τιμάσθε, * άγιοι του Χριστου 'Απόστολοι.

'Απόστολοι ἕνδοξοι, * στῦλοι τῶν 'Εκκλησιῶν, * τῆς ἀληθείας Κήρυχες, * λαμπάδες ὑπάρχοντες φαειναι, * ὑμεῖς τῷ πυρι τοῦ Πνεύματος * πᾶσαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε, * ἀνθρώπων τὸ γένος ἐφωτίσατε· * χαι νῦν ἰχετεύσατε, δεόμεθα, * τὸν Σωτῆρα χαι Θεὸν ἡμῶν * εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, * χαι σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Μαρτυριχόν.

Έν πνέοντες, * πρὸς ἕν βλέποντες, * οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες * μίαν ὁδὸν ζωῆς εὐράμενοι, * τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦντες * ἀλλήλων τὴν τελευτὴν, * ῶ τοῦ θαύματος! * ὥσπερ θησαυροὺς τὰς βασάνους προαρπάζοντες, * πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· * Ότι xẩν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, * τεθνηξόμεθα πάντως, * xαὶ τῆ γενέσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν· * ποιήσωμεν τὴν ἀνάγχην φιλοτιμίαν· * τὸ χοινὸν ἰδιον ἡγησώμεθα, * θανάτῷ ζωὴν ὡνησάμενοι. * Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, ὁ Θεὸς, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Σήμερον γρηγορει ό Ιούδας.

Γέγονα χαταγώγιον, οίμοι ! * τῶν ἡδονῶν ὁ πανάθλιος ! * Γέλως οῦν ὀρῶμαι * ἀεὶ τοῖς ἐχθροῖς μου· * ὅθεν σοι προσπίπτω, ἀγία

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

592

Παρθένε· * ίδε μου την θλίψιν, * καὶ βοήθειάν μοι ὄρεξον, καὶ δακρύοις κάθαρον, * καὶ ρῦσαί με, δέομαι, * καὶ καταισχυνθείησαν * οἱ χαίροντες, Αγνή, τῆ ἀπωλεία μου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Ο ραΐος ήν * και καλος εις βρώσιν * ο ἐμὲ θανατώσας καρπός· * Χριστός ἐστι το ξύλον τῆς ζωῆς, * ἐξ οὐ φαγών οὐ θνήσκω, * ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ληστῆ· * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Έχ τοῦ βυθοῦ * τοῦ τῆς ἀπιστίας * τῶν ἐθνῶν τὰς ἀγέλας, Σοφοί, * ἡγρεύσατε πρὸς πίστιν θεοτερπῆ, * χαὶ νοητῆ τραπέζῃ * ὀψώνιον πολυτελὲς * πάντας προσηγάγετε, * ἐνδοξοι 'Απόστολοι.

Τὸν σχοτασμὸν * τῆς δεινῆς ἀπἀτης * τῷ φωτὶ τοῦ χηρύγματος * διώξαντες, χαρδίας τῶν εὐσεβῶν, * Απόστολοι Κυρίου, * χατεφωτίσατε σαφῶς· * ὅθεν ὑμᾶς ἄσμασι * θείοις μαχαρίζομεν. Μαρτυριχόν.

Τεμνόμενοι * μεληδόν τῷ ξίφει, * 'Αθληταὶ θεῖοι, ἄτμητοι * ἐμείνατε ἀγάπης τοῦ Λυτρωτοῦ· * πρὸς ὃν ἀναδραμόντες, * νῦν χατοιχεῖτε ἐν χαρῷ * πάντα τὰ οὐράνια, * δόξῃ ἀπαστράπτοντες. Δόξα.

Ο χάχιστος * χαὶ φθορεὺς τοῦ γένους * τῶν ἀνθρώπων χατέχει με· * πρεσβείαις τῶν Κηρύχων, πανσθενὲς * Τριὰς, ἐξάρπασόν με * ἐχ τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ, * ἕνα μεγαλύνω σου * τὸ ἄμετρον ἔλεος. Θεοτοχίον.

Τὸν Σύνθρονον * τῷ Πατρὶ, Παρθένε, * ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων, Σεμνὴ, * προήγαγες φοροῦντα σάρχα θνητὴν, * ὅπως ἀθανατίσῃ * τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν· * ὅθεν χατὰ χρέος σε * πάντες μαχαρίζομεν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα.

Ηχος βαρύς. Ούχέτι χωλυόμεθα.

Τνα Θεόν τόν άνθρωπου άπεργάση, * βροτός γέγονας,* 'Υπερά-Γγαθε, χαί σταυροῦσαι· * δόξα τῆ δόξη σου.

Οτε σταυρφ σε δημος Εβραίων, Λόγε, * χατεδίχασε, * γη έσείετο, χαι ήλίου * σέλας έχρύπτετο.

Ο ήλιος ἐσχότασεν, Ἐλεῆμον, * σταυρουμένου σου, * χαὶ ἡ Κτίσις συνεχλονεῖτο, * χράζουσα· Δόξα σοι. Έτερα της Θεοτόχου. Σήμερον γρηγορεί ο Ιούδας.

Κλτυόν μοι τὸ φιλάγαθον οὖς σου * δεομένω, Πανάμωμε, * xal μὴ ἀποἰρμψης τοῦ σοῦ με προσώπου, * μηδὲ πόἰρω πέμψης τῆς σῆς βοηθείας· * δόλω γὰρ ὁ δόλιος * σπουδάζει ἀπολέσαι με· * παραλόγοις πάθεσι * xινεῖ τὴν xapδίaν μου· * σὺ δέ με συντήρησον * ὅλον τῆς αὐτοῦ βλάβης ἀμέτοχον.

Οφελος οὐδαμῶς ἐχ τῆς ὕλης, * ῶ ψυχή μου, γενήσεται, * περὶ ῆν σπουδάζεις εἰς μάτην τοῦ βίου, * περὶ ῆν ἐκτήχεις σαυτὴν ταῖς φροντίσι· * πάσαν οὖν τὴν μέριμναν * ἐπίφριψον πρὸς Κύριον, * τὸν χρῖναί σε μέλλοντα, * χαὶ δάχρυσι βόησον· * Δέσποτα φιλάνθρωπε, * σῶσόν με πρεσβείαις τῆς τεχούσης σε.

Όνομα εύλαβείας, Παρθένε, * έμαυτοῦ ἔξω θέμενος, * παίγνιον πορνείας ἐντὸς χρηματίζω, * xai ἀλαζονείας γέλως xαθορῶμαι· * θηρίοις γὰρ δυσίν * ὡς ἀντιμάχοις παραδέχομαι * ἐξ ἀπροσεξίας· * διὰ τοῦτο ῥῦσαί με· * σὺ γὰρ ἀγαλλίαμα * πέφυχας ψυχῆς μου xai πεποίθησις.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

[•] Ρήματα έν τῷ τόχῷ σου, Τέχνον, ^{*} χαροποιὰ πρώην ἤχουον, ^{*} δί ῶν προσεδόχων χαρᾶς ἐμπλησθῆναι, ^{*} χαὶ χαροποιῆσαι ψυχὰς τεθλιμμένας[•] ^{*} ταῦτα δὲ πρὸς λύπην ^{*} μετετράπη τῆ σταυρώσει σου ^{*} ἐναργῶς τὰ πράγματα, ^{*} ἡ λύπη γὰρ τήχει με, ^{*} χαὶ θανεῖν προήρημαι, ^{*} πληρούσης τῆς λύπης τὴν χαρδίαν μου.

Απόστιχα Σταυρώσιμα.

Ούχετι χωλυόμεθα ξύλου ζωης, * την ελπίδα εχοντες του Σταυρού σου· * Κύριε, δόξα σοι.

Κρεμάμενος, 'Αθάνατε, ἐπὶ ξύλου,* ἐθριάμβευσας τὰς παγίδας τοῦ Διαβόλου. * Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυριχόν.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ᾿Αποστόλων χαύχημα, * Μαρτύρων ἀγαλλίαμα· * ών τὸ χήρυγμα * Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Σήμερον γρηγορεί ό Ιούδας.

Τέτρωμαι τη ρομφαία της λύπης, * ἐν σταυρῷ χαθορῶσά σε * τὸν ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν στερεοῦντα, * χαὶ χαθάπερ δέρριν ἐχτεί– ναντα πόλον * βλέπω γὰρ γυμνὸν * χατεσφαγμένον σε χρεμάμε– νον, * χαὶ θανεῖν, Τἰέ μου, νῦν * αἰροῦμαι, παμφίλτατε· * φρίξον, γῆ, χαὶ σείσθητι· * ἐλεγεν ἡ Πάναγνος δαχρύουσα.

+*+-

Paracleticus.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ηχος βαρύς.

Ο δι έμε άνασχόμενος * της έν σταυρώ προσηλώσεως, * δέξαι μου την άγρυπνον αίνεσιν, * Χριστε ό Θεός, χαι σώσόν με * ώς φιλάνθρωπος.

Ο δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, * καὶ γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάθυμον, * τῷ Σταυρῷ σου σῶσόν με, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Θεοτόχε ἀειπάρθενε, * ἐν τῷ σταυρῷ ὁρῶσα * τὸν Υἰόν σου κρεμ.άμενον, * ὡς Μήτηρ θρηνφδοῦσα, * τὴν αὐτοῦ ἐμεγάλυνας * φοβερὰν συγχατάβασιν, * ἀπειρόγαμε Δέσποινα. Μετὰ τὴν β΄. Στιχόλογίαν, ἐτερα.

Πυρὸς φωτεινότερον, * φλογὸς ἐναργέστερον * τὸ ξύλον ἀνέδειξας, Χριστὲ, * τὸ τοῦ Σταυροῦ σου, * χαταφλέγον ἀμαρτίας τῶν νοσούντων, * χαὶ φωτίζον τὰς χαρδίας τῶν ὑμνούντων * τὴν ἐχούσιόν σου σταύρωσιν. * Χριστὲ, ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Ο δι ήμας την έχούσιον * χαταδεξάμενος σταύρωσιν, * σύντριψον έχθροὺς * μη είδότας σε Θεὸν άληθη, * χαι σῶσον ήμας.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθερτοχίον.

Οτε προσηλώθης βουλήσει, * και ὑψώθης τῷ σταυρῷ σου, * ή Θεοτόκος παρισταμένη έλεγε· * Κύριε, Κύριε, * οὐδεμιῷ γυναικι συνέβη τὸ ἄλγος μου· * Θεόν σε ἐπίσταμαι ἐκ τῶν θαυμάτων· * και ἰδοὺ βλέπω σε * νεκρὸν ἐν ξύλφ κρεμάμενον· * ἀλλ ἀνάστηθ, ὡς εἶπες, * ὅπως σοι βοῶ * χαίρουσα· Δόξα σοι. Μετά τὴν γ΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ο τοῦ ἀΑδὰμ τὸ χατάχριμα * ξύλφ σταυροῦ ἰασάμενος, * ἴασαι ἡμῶν * τὰ συντρίμματα τῶν χαρδιῶν, * χαὶ σῶσον ἡμᾶς. Μαρτυριχόν.

Αγιω, πρεσβεύσαπε * άφεσιν δωρηθηναι ήμιν * πῶν πλημμελημάτων ήμῶν, * και τῶν προσδοκωμένων * δεινῶν ῥυσθηναι ήμας * και πικροῦ θανάτου, δεόμεθα.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

'Ασπόρως συνέλαβες * ἐν μήτρα σου, Παρθένε Θεοτόχε, * ὄνπερ χατετδες ἐν σταυρῷ χρεμάμενον· * ἀπαύστως οὖν ἰχέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

HXOZ BAPYZ.

Κανών Σταυρώσιμος, ού ή Αχροστιγίς.

« Χριστός ξύλφ πέπαυχε την ξύλου βλάβην.» Ασμα Ιωσήφ.

'Ωδή α΄. 'Ηγος βαρύς. Ο Ειρμός.

» m ω εxτινάξαντι Θεω * τον Φαραώ εν θαλάσση 'Ερυθρά * επι-» I νίχιον ώδην * ζσωμεν, ότι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Χριστὸς ὑψούμενος σταυρῷ * πρὸς ἐαυτὸν πάντας είλχυσε πιστούς, * χαι χατέρραζεν έχθρον, * άπαντας τον χαταπτώσαντα.

'Ρετθρον ζωής μοι, 'Ιησού, * έχ ζωηφόρου έπήγασας πλευράς, * χαι ένέχρωσας έχθρον, * Δέσποτα, νεχρός γενόμενος.

Μαρτυριχά.

Ίχετηρίαν τῷ Χριστῷ * ὑπέρ ἡμῶν, οι Αθλοφόροι, ἐκτενή * προσενέγχατε, φριχτής * άπαντας ρυσθήναι χρίσεως.

Σοβαρευόμενον έγθρον * ταπεινωθέντες ύμεζς δια Χριστον * xaτεπτώσατε, σοφοί * Μάρτυρες, τη θεία χάριτι.

Σταυροθεοτοχίον.

Τον άνατειλαντα έχ σοῦ * ὑπερβολη εὐσπλαγχνίας έν σταυρῷ * χαθορῶσα, θρηγφδεῖς, * Δέσποινα, τοῦτον δοξάζουσα.

Ετερος της Υπεραγίας Θεοτόχου.

Ο Ειρμός. Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ο ς τερπνότατον ἀσμάτων * χαὶ ϣδὴν θεοτερπῆ * εὐχαριστίας ἐνεχα προσφέρομεν * τὸ Χαῖρέ σοι, ἀΥνὴ, * ὅτι ἐχ θλίψεως χαράν * ήμτν έβράβευσας.

Τοῦ ἐλέους σου τὴν χάριν, * xai τῆς σχέπης τὴν ἰσχύν * ού σιωπώμεν, Παρθένε πανύμνητε * χηρύττομεν δε νύν, * ότι χινδύνων χαλεπών * ήμας διέσωσας.

'Εχ ποιχίλων λυτρωθέντες * πειρασμών χαι συμφορών * ταζ μητριχαίς σου πρεσβείαις, Πανύμνητε, * ψάλλομεν θερμώς * εὐγαριστίας σοι φωναζς * ώδην έπινίχιον.

Κροσσωτοίς χεχρυσωμένη * ώς χρυσοίς ταις άρεταις, * χαι ταῖς τοῦ Πνεύματος χάρισι, Πάναγνε, * ὡς νύμφη τοῦ Πατρὸς * ώραϊσθείσα άληθως * έδειχθης Μήτηρ Θεού.

'Ωδη γ'. Ο Ειρμός. "Τ στερεώθη τη πίστει * Χριστοῦ η Εχχλησία· * χαι γὰρ άπαύστως έν ύμνοις * βοά μελφδοῦσα· * Αγιος εἰ, Κύριε, * » xal σε ύμνει το πνευμά μου.

Τροπάρια. Ο άπαθής κατ' ούσίαν, * πώς πάθος ύπέστης; * ό την ζωήν μοι έμπνέων, * πως θνήσχεις έν ξύλω; * Μέγα σου το έλεος, * χαι ή μαχροθυμία σου!

Σταυρῷ ληστῶν μέσον, Λόγε, * ἀδίχως ἀνυψώθης, * χαὶ ἐδικαίωσας πίστει * τόν σε ἐπεγνωχότα * Κτίστην πάσης Κτίσεως * ἐθελουσίως πάσχοντα.

Μαρτυρικά.

Ξέσεις σαρχὸς χαρτεροῦντες * χειρῶν τε ἀφαιρέσεις, * χαὶ τῶν ποδῶν χαὶ παντοίων * μελῶν, ᾿Αθλοφόροι, * δόξης ἐπετύχετε, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες.

Υπερβολή τών βασάνων * ένθέως λαμπρυνθέντες, * την ύπερβάλλουσαν δόξαν, * Σοφοί, νῦν χληροῦσθε, * πάντοτε πρεσβεύοντες * σωθήναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Σταυροθεοτοχίον.

Λύσιν ήμιν ὀφλημάτων, * ἀγνὴ Παρθένε, δίδου * ταις μητριχαις σου πρεσβείαις, * ἡ τὸν σταυρῷ παγέντα * ἀνθρωπον γενόμενον * Θεὸν Λόγον χυήσασα.

Έτερος τῆς Θεοτόχου. Ο οὐρανοὺς * τῷ λόγψ στερεώσας. Τὸ τῆς χαρᾶς * τῆς θείας μεγαλεῖον, * ὡς παροχὴν * ἡμῖν τῆς σωφροσύνης, * εὐχαριστίας φωναῖς * προφθάσωμεν εὐσεβῶς * χαιρετίζοντες αὐτὴν, * ὡς προστασίαν ἡμῶν.

Οι διὰ σοῦ * ρυσθέντες τῶν χινδύνων, * χαι διὰ σοῦ * χαρᾶς ἐπιτυχόντες, * Μῆτερ ἀνύμφευτε, * ὡς δοτῆρα ἀγαθὴν, * χαι προστάτιν εὐχλεῆ * πάντες σε δοξάζομεν.

Καταλλαγήν * πταισμάτων χαὶ χινδύνων * τὴν θεϊχήν * πρεσβείαν σου πλουτοῦντες, * Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * ὡς αἰτίαν ἀγαθῶν * ἀνυμνοῦμέν σε πιστῶς * εὐχαριστίας φωναῖς.

Η τῆς χαρᾶς * πηγὴ τῆς ἀθανάτου, * βρύεις χαρᾶς * τὰ ῥετθρα ἰαμάτων * τοῖς χινδυνεύουσι, * χαὶ σώζεις πάντας, ᾿Αγνὴ, * ὡς ἀέναος ἡμῶν * ἀγαθοδότις Θεοῦ.

Οδή δ. Ο Ειρμός.

Είσαχήχοα * τὴν ἀχοήν σου, * χαὶ ἐφοβήθην· * χατενόησα τὰ
 Εἔργα σου, * χαὶ ἐξέστην, Κύριε.

Τροπάρια.

Ωραιότατος * χαθάπερ βότρυς * σταυρῷ ὑψώθης, * εὐφροσύνης γλεῦχος, Δέσποτα, * ἐναποστάξας, φιλάνθρωπε.

Πολυώδυνα * ἀνθρώπων πάθη * ἔπαυσας, Λόγε, * πάθος, Δέσποτα, ἐχούσιον * ἐν τῆ σαρχί σου δεξάμενος.

Μαρτυριχά.

'Ετραυμάτισαν * τῷ τραυματοῦσθαι * οἱ 'Αθλοφόροι * τὸν πολέμιον, xαὶ ὦφθησαν * ἰατροὶ τῶν παθημάτων ἡμῶν.

Παρετάξαντο * πρὸς τοὺς τυράννους * οἰ 'Αθλοφόροι, * χαὶ νιχήσαντες ἐστέφθησαν * νιχητιχοῖς διαδήμασι. Σταυροθεοτοχίον.

'Απεχύησας * άνευ σπορας, * Παρθένε, τὸν Λόγον, * τὸν Σταυρῷ ἐξαφανίσαντα * τὴν φθορὰν ἀγαθότητι.

"Ετερος της Θεοτόχου. 'Εχάλυψεν * οὐρανούς.

Επάξιον * σοι φδήν το Χαΐρε, Αγνή, * οι ρυσθέντες των χιν-

Ἐπήγειρον * χαθ΄ ἡμῶν χινδύνους πολλοὺς * τῶν παθῶν αἰ ἀμαρτίαι, * ἀλλὰ ἡ θεία σου σχέπη * ἡμᾶς, Αγνὴ, ἐἰρὑσατο.

Ευχάριστον * σοι φόην ψυχης τατς χερσιν * επισείομεν, Παρθένε, * τοτς θείοις ύμνοις σχιρτώντες, * εχ θλίψεως ρυσθέντες πολλης.

Μακάριοι * ἀληθῶς οἱ σέβοντές σε, * Θεοτόχε Παναγία, * ὅτι έν σοὶ ἀμαρτίας * χαὶ θλίψεως ἐἰρύσθημεν.

'Ωδή ε'. Ο Ειρμός.

» Λρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ, ὁ Θεός· * διότι φῶς εἶ, *

• Όχαι τὰ σὰ προστάγματα * ἐγένοντο ιάματα * τοῖς δούλοις
 • σου, Φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Υψούμενος, Δέσποτα, έν ξύλφ σαρχί, * τὴν Κτίσιν πασαν * έχ βαράθρων χαλεπῶν * τῆς ἀγνωσίας είλχυσας * πρὸς γνῶσίν σου, Φιλάνθρωπε.

Κρανίου σε τόπφ έξητήσαντο * λαὸς ἄνομος * σταυρωθήναι, 'Ιησοῦ, * τὴν χάραν τὴν ὀλέθριον * τοῦ ὄφεως συντρίβοντα.

Μαρτυρικά.

'Εστήσατε δυσσεβείας ρεύματα, * Χριστοῦ Μάρτυρες, * θείοις αίμασιν ὑμῶν, * χαὶ Φαραὼ τὸν τύραννον * ἐν τούτοις ἀπεπνίξατε.

Τοῖς ὄνυξιν ἀφειδῶς ξεόμενοι, * ἐσπαράξατε * τοῖς ἐλέγχοις, 'Αθληταὶ, * χαρδίας ματαιόφρονας, * χαὶ νιχηταὶ γεγόνατε.

Σταυροθεοτοχίον.

Ήγίασεν ὁ Θεὸς τὴν μήτραν σου, * ἀγία Σεμνὴ, * χατοιχήσας ἐν αὐτῆ· * χαὶ ἐν σταυρῷ ὑψούμενος * τὴν Κτίσιν συνανύψωσε. Ετερος τῆς Θεοτόχου.

Διασχεδάσας την νύχτα των παθών.

Τῆς ἀμαρτίας ἀναίρεσιν πιστών, * Παρθένε, τέτοχας, * καὶ ἐχ κινδύνων καὶ πόνων * διεσώθη ὁ Κόσμος· * διὸ τὸ Χαῖρέ σοι * καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν, * ῥυσθέντες ἐχ θλίψεως.

Κατασχεθέντες ποιχίλοις πειρασμοῖς, * ἄχραντε Δέσποινα, * χαὶ ἀθυμία χαὶ θλίψει * χαὶ δεινῆ περιστάσει * ἀπογνωσθέντες, ἡμεῖς * εὐφροσύνης ἐλπίδα * σὲ ἐπλουτήσαμεν.

Ως σωτηρίας φύλαξ των πιστων * οἰχετων σου, Αγνή, * άποδιώχεις χινδύνους * χαι φρουρεϊς ἀπημαντους· * διὸ οἱ μέτοχοι * των πολλων ἀγαθών σου * εύχαριστοῦμεν ψδαζ.

ТН ПАРАЗКЕТН ПРОІ.

Εύχαριστοῦμέν σοι ρυσθέντες διὰ σοῦ * ἀμαρτημάτων πολλῶν, * xαὶ ἀσθενείας xαὶ πόνων * xαὶ xινδύνων χαλεπῶν, * ἄχραντε Δέσποινα, * ἡ ἐλπὶς ή βεβαία * τῶν πιστῶν σου οἰχετῶν.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

» ΄ 🕜 `Ιωνας * έχ χοιλίας "Αδου έβόα· * 'Ανάγαγε * έχ φθορας

» Uτήν ζωήν μου· * ήμεις δέ σοι βοώμεν· * Παντοδύναμε Σωτήρ,

» ἐλέησον ήμαζ. Τροπάρια.

Νοσήσασαν * τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν * ἐπέφανας * διὰ σπλάγχνα ἐλέους, * Ίατρὲ τῶν νοσούντων, * xal ἰάσω τῷ σταυρῷ xal τῷ πάθει σου.

Εύλφ τὸ πρὶν * ὁ ᾿Αδὰμ Χατεχρίθη, * ξύλφ δὲ νῦν * τοῦ Σταυροῦ διχαιοῦται, * τὴν εἴσοδον λαμβάνων * Παραδείσου, χαὶ τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν.

Υμνοῦμέν σε * τὸν σταυρῷ ὑψωθέντα, * δοξάζομεν * τὸν ἀχάνθαις στεφθέντα, * χαὶ δόξη στεφανοῦντα * ἀνθρώπους, Βασιλεῦ ὑπεράγαθε.

Μαρτυριχά.

Αυμαντικήν * ἀπωσάμενοι βλάβην * οι 'Αθληται * τῆς εἰδωλομανίας, * βασάνοις ὀμιλοῦντες * xαι θανόντες σὺν Χριστῷ βασιλεύουσιν.

Οὐ διωγμὸς, * οὐ λιμὸς, οὐ γυμνότης, * οὐ χίνδυνοι, * οὐδὲ θάνατος ὅλως * τοὺς θείους 'Αθλοφόρους * τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ διεχώρισαν.

Σταυροθεοτοχίον.

'Υμνολογεζς * τὸν ἐχ σοῦ σαρχωθέντα, * χαὶ θρηνφδεζς * ἐν σταυρῷ ὑψωθέντα * αὐτὸν χατανοοῦσα, * Μητροπάρθενε ἀγνὴ παναμώμητε. Ετερος τῆς Θεοτόχου.

Βυθφ άμαρτημάτων * περιπεσών.

Α γγέλων γλώσσαι, Κόρη, * τα σα έγχώμια * αναχηρύττειν ού σθένουσιν, Αγνή· * ήμεῖς δὲ νῦν δουλιχῶς * δανεισάμενοι τὸ Χαῖρε * τοῦ Γαβριὴλ προσφέρομεν.

Εἰς βάθος ἀθυμίας * xαὶ περιστάσεως * ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν πεπτωχότες, * ἐρρύσθημεν διὰ σοῦ * τῆς ἀνάγχης τῶν χινδύνων, * Παρθένε Θεοτόχε ἀγνή.

Υπόχρεων εἰργάσω * πάντα τὸν Κόσμον, 'Αγνὴ, * εὐχαριστεῖν καὶ αἰνεῖν καὶ δοξάζειν * τὴν χάριν σου εὐσεβῶς· * διὰ σοῦ γὰρ τῶν κινδύνων * καὶ θλίψεων λυτρούμεθα.

Έν νυχτί χαι ήμέρα, * χαι φανερώς χαι χρυπτώς * έπι την σην χαταφεύγομεν πάντες * βοήθειαν, Αγνή, * Παναγία Θεοτόχε, * χαι σεπτώς σε γεγαίρομεν,

HXOE BAPYE.

'Ωδή ζ'. 'Ο Ειρμός.

- Κάμινον Παίδες * πυρίφλεκτον πάλαι * δροσοβολούσαν ὑπέ-δειξαν, * ένα Θεόν ἀνυμνούντες και λέγοντες· * Ο ὑπερυψού-
- » μενος * τών Πατέρων Θεός χαι ύπερένδοξος.

Τροπάρια.

Βάρος χουφίζων * τῶν ἀνομιῶν μου, * μέσον ἀνόμων ἀνήρτησαι * έπι σταυροῦ, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, * ὁ ὑπερυψούμενος * τῶν Πατέρων Θεός χαι ύπεράγαθος.

Λόγχη ένύγης * την θείαν πλευράν σου, * χαι της πλευράς το ολίσθημα * έπανωρθώσω. φλογίνη ρομφαία δε * διδόναι μοι είσοδον * Παραδείσου, Σώτερ, προστάττεις πάντοτε.

Μαρτυριχά.

*Αστρα έν ύψει * τεθεμελιωμένα * της Έχχλησίας οι "Αγιοι * γεγενημένοι, την Κτίσιν αύγάζουσιν * άθλων ταϊς λαμπρότησι * χαι τῶν ἰαμάτων φαιδρότησι.

Βίβλος προσφέρει * αει γεγραμμένους * ζώντων Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, * τὰ γεγραμμένα Θεοῦ διχαιώματα * προθύμως φυλάξαντας * χαι ένηθληχότας στεφρότατα.

Σταυροθεοτοχίον.

Η Παναγία * πανάγιον Λόγον, * τον έξ αὐτῆς ἀνατείλαντα, * έν τῷ ἀγίφ Σταυρῷ ἀνυψούμενον * χαι χαθαγιάζοντα * τούς άνθρώπους όρωσα έπωδύρετο.

Έτερος της Θεοτόχου.

Τούς έν χαμίνω Πατδας * ούχ έφλεξεν.

Τ ο Χαίρειν εύχαρίστως σοι * προσφέρομεν, * πάσης δυσχερείας L δια σοῦ, * Μητερ Θεοῦ, * ὡς ἀληθῶς λελυτρωμένοι, * καὶ συμφώνως χράζοντες * έν εὐφροσύνη χαι χαρα, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ηυλίσθημεν έσπέρας * κλαυθμῷ πολλῷ * ἐπὶ προσδοκία τῶν χαχών * άλλα την σην * θεοπρεπή σχέπην, Παρθένε, * δεηθέντες. εύρομεν * άγαλλίασιν και λύσιν * άπάσης θλίψεως.

Ως θεΐον χαταφύγιον * την σχέπην σου * πάντες χεχτημένοι πρός Θεόν, * έν πειρασμοῖς * χαι διωγμοῖς χαι άμαρτίαις * έπι σοι προσπίπτομεν, * χαί δια σοῦ ἀπαλλαγήν * πλουτοῦμεν, Αγραντε.

Τήν χάριν της πρεσβείας σου * χήρυττομεν στόματι χαί πνεύματι άει, * ώς δι αύτης * χαι πειρασμών χαι τυραννίδος * χαι βαρείας θλίψεως * χαι παντοίων παθών * οι δούλοι σου λυτρούμενοι. 'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

» Μτον μόνον άναρχον * Βασιλέα της δόξης, * ον εύλογοῦσιν οὐρα-

- » νῶν αί Δυνάμεις, * xai φρίττουσι * τῶν Αγγέλων αι τάξεις, *
- » ύμνείτε, Ιερείς, * λαός, ύπερυψοῦτε * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νεχρόν με ἔδειξε * τὸ τῆς γνώσεως ξύλον· * σύ δὲ, Χριστέ μου, νεχρωθεἰς ἐπὶ ξύλου, * ἐζώωσας * χαὶ ἐφώτισας ψάλλειν· * Υμνεϊτε, * Ἱερεῖς, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Αχάνθαις ἔστεψεν * ὁ παράνομος δημος * σὲ, Βασιλεῦ, παραχοῆς ἐχριζοῦντα * τὴν ἄχανθαν * 'Αδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, * χαὶ ὕψωσε σταυρῶ * τὸν πάντας ἐχ τοῦ βάθους * ἐλχύσαντα τῆς πλάνης.

Συνέσει τείναντα * οὐρανούς σε τανύει * ἐπὶ τοῦ ξύλου ὁ λαὸς ὁ ἀγνώμων, * ἰώμενον * τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας * τῷ πάθει σου, Σωτὴρ, * xαὶ παύσαντα τοὺς πόνους * τοῖς ἐχ τῶν ἦλων πόνοἰς.

Μαρτυριχόν.

Μαρτύρων λείψανα * εὐωδίαν θαυμάτων * τοῖς προσιοῦσιν ἀδιστάχτφ χαρδία * ἐχπέμπουσι, * χαὶ παθῶν δυσωδίαν * διώχουσιν ἀεὶ, χαὶ πᾶσιν εὐρωστίαν * ἐνθέως χορηγοῦσι.

Σταυροθεοτοχίον.

Αγίων τάγματα * λιτανεύουσι, Κόρη, * τὸν ἐχ γαστρός σου προελθόντα Δεσπότην, * τὸν δείξαντα * ἐν Σταυρῷ τούτοις τρίβον * ἀθλήσεως, ΄Αγνὴ, * χαὶ σὲ δοξολογοῦσιν * ὡς πάντων Βασιλίδα.

Ετερος της Θεοτόχου.

Τον υπ' Αγγέλων ασιγήτως.

Ως λυτρωθέντες χαταιγίδος * άμαρτίας χαι παθών χαι πειρασμών * ταΐς σαΐς πρεσβείαις, άγαθή * Θεοτόχε, εύχαρίστω φωνη * το Χαΐρέ σοι βοώμεν, * ώς διά σοῦ * ἐχ θλίψεως εἰς χαράν μετελθόντες.

'Εν τη όδύνη τῶν χινδύνων * χεχραγότας οὐ παρείδες, 'Αγαθη, * ἀλλὰ δεήσεως πτωχης * ἐπαχούσασα, ἐἰρἰσω ἡμας * ἐχ θλίψεως μεγάλης * ὅθεν πιστῶς * την σην πρεσβείαν, 'Αγνη, ἀνυμνοῦμεν.

'Αμαρτημάτων χαι πταισμάτων * ή αιτία νῦν ἐπήγειρεν ήμῖν * Ολίψεις χινδύνων χαι παθών * χαι ἀνθρώπων πειρασμοὺς ἀπηνεῖς·* ταῖς σαῖς, Θεοχυῆτορ, * θείαις λιταῖς * ἐἰρὑύσθημεν ἐξ ἐχθρῶν παραδόξως.

Οἱ οἰxτιρμοί σου ἐπὶ πάντας * ἀενάως καταπέμπονται, Χριστὲ, * ἀγαθοδότως ἀληθῶς * ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε· * ἐν ταύτη γὰρ πλουτοῦμεν * Χριστιανοὶ * τὸ ἔλεός σου, Σωτὴρ ἐλεῆμον. 'Ωδὴ θ΄. 'Ω Εἰρμός.

• 🚛 ανύμνητε, * τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, * ἡ τὸν ἄναρχον

- ΙΙ Λόγον * άσπόρως συλλαβούσα, * χαι σεσαρχωμένον Θεόν *
- » τεχοῦσα τοῖς ἀνθρώποις· * ψδαῖς πάντες σε πιστοὶ * μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ίχρίφ σε * ἀνυψωθέντα ὡς ἑώρα, * Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων,* ὁ ἦλιος ἐσβέσθη, * καὶ τὸ καταπέτασμα * τὸ τοῦ ναοῦ ἐἰρἰάγη * ἀνὰ μέσον, Ἰησοῦ * Παντοδύναμε.

"Ωρυξάν σου * χετρας οι άνομοι και πόδας, * χαι πλευραν ζωηφόρον * έχεντησαν τη λόγχη, * χαι χολήν και όξος σε * έπότισαν, Οιχτίρμον, * τοῦ παντός τὸν γλυχασμὸν * χαι Θεὸν ήμῶν.

Μαρτυριχά.

Συνέτριψαν * τοῦ ἀρχεχάχου τὰς παγίδας, * συντριβόμενοι πάσαις * ἰδέαις τῶν βασάνων, * χαὶ στεφανηφόροι * τῆ νίχῃ γεγονότες, * οἱ γενναῖοι 'Αθληταὶ * μαχαρίζονται.

Ηγίασαν * τῆ καταθέσει τῶν λειψάνων * πασαν γῆν οἰ 'Αθλοφόροι, * καὶ ἐπαυσαν τὰς κνίσσας * τῶν εἰδωλοθύτων, * πυρὶ προσομιλοῦντες, * καὶ ἐν τούτφ μυστικῶς * όλοκαυτούμενοι.

Σταυροθεοτοπίον.

Φιλάγαθε, * τῶν Χερουβίμ ἀγιωτέρα, * ή Θεοῦ Θεον Λόγον * σαρχὶ ἀποτεχοῦσα, * τὸν ἀνυψωθέντα σαρχὶ * σταυρῷ ἐθελουσίως, * ὑπέρ πάντων ἐχτενῶς * τοῦτον πρέσβευε.

"Επερος της Θεοτόχου. 'Ασπόρου τόχου σύλληψιν.

Τ ο Χαΐρε έπαξίως σοι * μετὰ φωνῆς ἀλαλαγμοῦ, * Παρθένε, νῦν προσφέρομεν * σὺν τῷ ᾿Αγγέλῳ Γαβριήλ, * ῥυσθέντες * ἐχ ποιχίλων πειρασμῶν, * Θεοτόχε, ταῖς πρεσβείαις σου.

Χαρά χαι άγαλλίασις, * χαι εύφροσύνη θειχή, * Παρθένε άπειρόγαμε, * ήμιν έπλήθυνε Θεοῦ· * ἰδοὺ γὰρ * οἱ πενθοῦντες χαλεπῶς * ἀγαλλόμεθα πρεσβείαις σου.

Ουσίαν σοι αινέσεως * θύω χαι γλώσση χαι φωνή * ώδην εὐγαριστήριον * άποδιδούς σοι ἐχτενῶς, * Παρθένε, * ὡς ηὐξάμην, διὰ σοῦ * ἐν ἡμέρα ἱυσθεις ἐχ θλίψεως.

Συγχαίρομέν σοι, Αχραντε, * τῷ θείφ τόκφ εὐσεβῶς· * χαpèr ήμιν ἔβλυσας * ἐκ θλίψεως και πειρασμοῦ· * διό σοι * εὐχαρίστως και ήμεις * τὴν φδὴν ἀποπληροῦμεν.

Απόστιχα των Αίνων, Σταυρώσιμα.

Δεσπότης ών, * φιλάνθρωπε Ζωοδότα, * ἐξηγόρασας διὰ σταυροῦ σου τὴν Οἰχουμένην· * Κύριε, δόξα σοι.

Σταυρῷ προσηλώθη * ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή· * ἐτρύγησαν τὰ ἔθνη * Παράδεισον μετὰ Δηστοῦ. * Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας· * οῦτος ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας· * ὁ παθών δỉ ἡμᾶς, * Κύριε, δόξα σοι. Μωτρτυρικόν.

Την μνήμην των άγιων σου * Αθλοφόρων έορταζοντες, * σε άνωρινούμεν, Χριστέ, βοώντες * Κύριε, δόξα σοι.

Paracleticus.

ТН ПАРАΣКЕТН ЕΣПЕРАΣ.

Δόξα... και νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορετ ο Ιούδας.

Σταύρωσιν χαὶ σφαγὴν ὡς χαχοῦργος * χατεδέξω, Μαχρόθυμε, * ἕνα πεπτωχότας ἡμᾶς διὰ ξύλου * πάλιν διὰ ξύλου Σταυροῦ σου ὑψώσῃς, * ἀλλ ἡ τετοχυῖά σε Παρθένος ἐξεπλήττετο * νεχρὸν χαθορῶσά σε, * χαὶ στένουσα ἔχραζεν· * Ω μανία ἄδιχος! * πῶς χτείνουσιν ἄνομοι τὸν Δίχαιον;

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς΄.

' Ωραΐος ήν * χαὶ χαλὸς εἰς βρῶσιν * ὁ ἐμὲ θανατώσας χαρπός· * Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, * ἐξ οὐ φαγών οὐ θνήσχω, * ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ληστῆ· * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Ιώμενος * τοῦ ἀδἀμ τὸ ἄλγος, * ὃ ὑπέστη ἐχθροῦ συμβουλῆ, * ὑψώθης ἐπὶ ξύλου, Βασιλεῦ, * xαὶ ἄλγος xαθυπέστης, * χεῖρας xαὶ πόδας ἡλωθείς· * ὅθεν σου δοξάζομεν, * Λόγε, τὸ μαχρόθυμον.

'Εν μέσφ σε * τῶν ἀνόμων δῆμος * τῶν 'Εβραίων ἐσταύρωσε, * τὸν μόνον Νομοδότην, Λυτρωτὰ, * πάσης παρανομίας * ἐχλυτρούμενον, Χριστὲ, * γένος τὸ ἀνθρώπινον· * ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε. Μαρτυριχόν.

Τὰ στίγματα * τῶν πολλῶν βασάνων * ὡς τερπνὰ ὑραἰσματα * προσφέροντες οἱ θεῖοι ᾿Λθληταὶ, * χόσμος τῆς Ἐχχλησίας * ἐγνωρίσθησαν φαιδρὸς, * πάντοτε πρεσβεύοντες * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα.

Διάσωσον, ὦ Τριὰς ἀγία, * τοὺς σοὺς δούλους ὑμνοῦντάς σε· * δυνάμωςον ἰσχύι τοῦ Σταυροῦ, * xai πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν * βαίνειν ὁδήγησον ἡμᾶς, * ἔνθα xai γενόμενοι * εὕροιμεν τὸ ἔλεος.

Και νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Μη έχοντα * χαθορώσα είδος * ούδὲ χάλλος, Χριστὲ, σὲ σαρχὶ * ὑψούμενον ἐν ξύλφ τοῦ σταυροῦ, * ή πάναγνος Παρθένος * ἀνεβόα ὀδυνηρῶς· * Οἴμοι! πῶς σε ἀνομοι, * Τέχνον, χατεσπάραξαν;

> Εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Μαρτυριχά. ἘΗχος βαρύς

' Α γιοι Μάρτυρες, * οι χαλῶς ἀθλήσαντες * χαι στεφανωθέντες,* πρεσβεύσατε πρός Κύριον, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Καταφρονήσαντες πάντων των έπι γης, * άγιοι Μάρτυρες, * χαι έν σταδίω τον Χριστον * άνδρειως χηριζαντες, * άμοιβάς των βασάνων * παρ' αὐτοῦ ἐχομίσασθε· * ἀλλ' ὡς ἔχοντες παἰρησίαν, * αὐτὸν ἰχετεύσατε, * ὡς Θεὸν παντοδύναμον, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶ– σαι * τῶν εἰς ὑμᾶς προστρεχόντων, δεόμεθα.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, * θρέμματα πνευματικά, * όλοκαυτώματα λογικά, * θυσία δεκτή, * εὐάρεστος τῷ Θεῷ, * ὑμᾶς οὐχ ή γῆ κατέκρυψεν, * ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· * ᾿Αγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε· * μεθ' ὦν ἰκετεύσατε, δεόμεθα, * τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν * εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, * καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Έτερα Προσόμοια Δεσποτικά. Ουκέτι χωλυόμεθα.

Σῶτερ, μὴ καταισχύνης με, * ὅθαν ἔλθης κρίναι Κόσμον ἄπαντα, * τὸν αἰσχύνης ἔργα ποιήσαντα.

'Αμέτρητά σοι πταίσας, * άμετρήτους χολάσεις ἐχδέχομαι·* ό Θεός μου, οίχτειρον χαι σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

'Ανάπαυσον τοὺς πίστει χεχοιμημένους * ἐν αὐλαῖς σοῦ, Δέσποτα, * xal Bagiλείας σου ἀξίωσον.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Μήτηρ μέν έγνώσθης * ὑπέρ φύσιν, Θεοτόχε, * ἕμεινας δὲ παρθένος * ὑπὲρ λόγον χαὶ ἕννοιαν· * χαὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόχου σου * ἑρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται· * παραδόξου γὰρ οὖσης * τῆς συλλήψεως, 'Αγνὴ, * χατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς χυήσεως· * ὅπου γὰρ βούλεται Θεὸς, * νιχᾶται φύσεως τάξις. * Διὸ σε πάντες Μητέρα * τοῦ Θεοῦ γινώσχοντες, * δεόμεθά σου ἐχτενῶς, * πρέσβευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απόστιχα. Δεσποτικόν.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * Αποστόλων χαύχημα, * Μαρτύρων ἀγαλλίαμα· * ὦν τὸ χήρυγμα * Τριὰς ἡ ὀμοούσιος.

Νεχρώσιμα.

Στίχ. Μακάριοι, οῦς ἐξελέξω.

Κατ είχόνα σην χαι όμοιωσιν * πλαστουργήσας χατ άρχας τὸν ἄνθρωπον, * ἐν Παραδείσω τέθειχας * χατάρχειν σου τῶν χτισμάτων· * φθόνω δὲ Διαβόλου ἀπατηθεὶς, * τῆς βρώσεως μετέσχε, * τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς· * διὸ πάλιν * αὐτὸν εἰς γῆν, ἐξ ἡς ἐλήφθη, * χατεδίχασας ἐπιστρέφειν, Κύριε, * χαὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Αι ψυχαι αύτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

'Ανάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, * οὒς μετέστησας ἀδελφοὺς ἡμῶν * ἐχ τῶν προσχαίρων χράζοντας· * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... χαι νύν. Θεοτοχίον.

Ορος θείου άγιου είδε σε ο Δαυιήλ, * χαι Ησαίας δε ο σο-

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

φὸς * Μητέρα Θεοῦ ἐκήρυξέ σε, Σεμνή, * Θεὸν ἐν σαρκὶ χωρήσασαν * τὸν ἀΑδὰμ πλαστουργήσαντα, * ὅν τὰ Χερουβίμ ἐτρόμαξαν σαρκούμενον, * ὑμνοῦντα καὶ δοξάζοντα * ἀσιγήτφ τρισαγία φωνῆ· * ἀλλὰ τοῦτον αἴτησαι * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ. εις τον ορθρον.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά. Ηχος βαρύς.

Ο ι Μάρτυρές σου, Κύριε, * τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, * χαὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην χατήργησαν, * χαθοπλισάμενοι τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν· * διὸ χαὶ σὺν 'Αγγέλοις ἀνυμνοῦντές σε * χραυγάζουσι τὸν ἐπινίχιον ὕμνον, * δοξολογοῦντές σε, Χριστέ. * Αὐτῶν ταῖς ἰχεσίαις * δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οί ⁶Αγιοί σου, Κύριε, * ἐπὶ τῆς Υῆς ἀγωνισάμενοι, * τὸν ἐχθρὸν χατεπάτησαν, * χαὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην χατήργησαν·* διὸ χαὶ τοὺς στεφάνους * παρὰ σοῦ ἐχομίσαντο, * τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου χαὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, * τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμφ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... χαι νῶν. Θεοτρχίον.

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, * τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, Πανύμνητε, * ἐχ λάχχου χαὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· * σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῆ ἀμαρτία * ἔσωσας τεχοῦσα τὴν σωτηρίαν, * ἡ πρὸ τόχου Παρθένος, * χαὶ ἐν τόχῷ Παρθένος, * χαὶ μετὰ τόχον * πάλιν οὖσα Παρθένος.

Έτερα Καβίσματα, μετά τὸν ἘΑμωμον, καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Μαρτυρικόν.

Αγιοι, πρεσβεύσατε * άφεσιν δοθήναι ήμιν * τῶν πλημμελημάτων ήμῶν, * xal τῶν προσδοχωμένων δεινῶν * ῥυσθῆναι ήμᾶς * xal πιχροῦ θανάτου, δεόμεθα.

Νεχρώσιμαν.

Ο θάνατός σου, Κύριε, * τοῖς νεχροῖς ζωὴν ἐξήνθησε· * τὸν γὰρ ^{*}Αδην ἐσχύλευσας, * ἀναχαλῶν τοὺς ἐν σχότει χαθεύδοντας· * διό σε, Ζωοδότα, * ὡς Θεὸν ἰχετεύομεν· * Οῦς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, * μετὰ Διχαίων ἀνάπαυσον, * ὅπως εὕρωσιν ἐν χρίσει * τὸ μέγα ἕλεος. Δόξα... χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Χαΐρε, ή τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς * χωρήσασα ἐν μήτρα σου. * Χαΐρε, Παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ χήρυγμα, * ἐξ ἡς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ. * Χαΐρε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Κανών είς Μάρτυρας, Όσίους, Ιεράρχας, χαι είς Κοιμηθέντας, ού ή Αχροστιγίς.

Χορούς άνυμνω Ποιμένων χαι Μαρτύρων, έγώ ό Ιωσήφ. Ωδή α΄. Ηγος βαρύς. Ο Είρμός.

» ΓΙΙώ συνεργήσαντι Θεώ * Μωϋσή έν Αιγύπτω * έξαγαγείν τον

Τσραήλ, αύτω άσωμεν· * ένδόζως γαρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Χορός Μαρτύρων άπλανῶν * πάσαν πλάνην νικήσας * τοῦ πολεμήτορος, χορεύει γηθόμενος * πρό προσώπου τοῦ Κτίσαντος.

Οι Ιεράρχαι τοῦ Χριστοῦ, * xai οι Οσια πάντες * άγνωνισάμενοι τρυφής ήξιώθησαν * αίωνίου έν γάριτι.

'Ρύσαι ήμας πάσης έργης, * Προφητών και Όσίων * και Γυναιχών ίκρων, Χριστέ, παραχλήσεσι, * χαι σώσον τάς ψυγάς ήμων. Νεχρώσιμου.

Ο διαπλάσας με έχ γης * χαί είς γην πάλιν, Λόγε, * χαθυποστρέφειν με χελεύσας, άνάπαυσον * ούς έν πίστει μετέστησας. GEOTOXION.

Υπεραγία ή Θεόν * ύπεράγιον Λόγον * αποχυήσασα, αγίασον άπαντας * τούς πίστει σε δοξάζοντας.

Έτερος είς Κοιμηθέντας, οὐ ή Αχροστιχίς

Κανών τον αύτον έβδομος σχοπόν φέρων. Ποίημα Θεοφάνους.

Ο Ειρμός. Νεύσει σου πρός γεώδη.

7 όσμος ώραϊσμένος * τῶν ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, * xai θεῖον ἀνά-Ν θημα * τοις διαφόροις χάλλεσι * λάμπον ταις θεοσημείαις, * Μάρτυρες, Χριστῷ * τῷ Θεῷ προσηνέχθητε.

Αίγλης της απροσίτου * χαι τρισηλίου λαμπάδος * τυχείν χαταξίωσον * τοὺς μεταστάντας δούλους σου, * ἕνθα ἀπέδρα ὀδύνη, * λύπη, στεναγμός, * πολυέλεε Κύριε.

Νεκρώσει, Ζωοδότα, * κατακριθείσαν την φύσιν, * ζωή ένυπόστατος * υπάρχων, Χριστέ, ήγειρας. * έθεν ώς μόνος οιχτίρμων, * πίστει τούς πρός σε * μεταστάντας άνάπαυσον.

Θεοτοχίον.

Ωρθωσας, Παναγία, * την της προμήτορος πτωσιν, * τεχουσα τὸν Κύριον, * τὸν ταύτην ἀναστήσαντα * Λόγον, τὸν ἐν τοῖς μνημείοις * πνέοντα ζωήν * έξουσία Θεότητος.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

- Ο i όρθρίζοντες, Δόγε, * εἰς δόξαν σὴν και αίνον, * ἀνυμνοῦμεν
 Ο ἀπαύστως * τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ σου, * ὃν ἔδωκας ἡμῖν *
- » δπλον είς βοήθειαν. Τροπάρια.

Συντριβόμενοι λίθοις * χαι βόθροις όμιλούντες, * συνετρίψατε

πάσαν * τοῦ πλάνου δυναστείαν, * χαι άθραυστοι τὸν νοῦν * ἐμείνατε, Αγιοι.

Αίγλη θείων δογμάτων * χαι άρετῶν ταζς άχτίσιν * οι σοφοί Ιεράρχαι * πιστούς φωταγωγοῦντες, * αἰρέσεων ἀχλύν * πασαν διεσχέδασαν.

Νεχρωθέντες τῷ Κόσμφ * οι Οσιοί σου, Λόγε, * ὑπερχόσμιον όντως * ζωήν χληρονομοῦσι· * δι ών ήμας, Χριστέ, * άπαντας Νεχρώσιμον. oix relangor.

Υπέρ των μεταστάντων * έν πίστει και έλπιδι * ixετεύομεν πάντες * τὸν ἀγαθὸν Δεσπότην, * τοῦ φείσασθαι αὐτῶν * ἐν ώρα Θεοτοχίον. τής χρίσεως.

Μή χενώσας τοὺς χόλπους * τοὺς Πατριχοὺς, ὁ Λόγος * σοῖς έν χόλποις ώς βρέφος * χρατούμενος ώράθη, * άρχην έχ σοῦ λαβών, * "Αχραντε, ο "Αναρχος. Έτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Ο κατ άρχας τους ούρανούς.

Τεανιχήν χαὶ σταθηράν * τήν χαρτερίαν ἀνδρείως * οἱ Μαρτύ-Νρων * ἕδειξαν χοροί. * τῶν γὰρ αἰκισμῶν * τὴν ῥύμην ἤνεγκαν, * χαι των βασάνων τὰς πληγάς, * τῆς ἀχηράτου σου δόξης, * Σῶτερ, έφιέμενοι χαι τέρψεως.

Τής αίωνίου σου ζωής * τῶν ἐπ' ἐλπίδι θανόντων, * 'Ελεήμον, * πρόσδεξαι ψυχάς, * χαι τῶν ὀρεχτῶν * χαι θείων, Εὐσπλαγχνε, * χόλπων τοῦ θείου 'Αβραάμ * ἔνδον σχηνώσας, Λαζάρφ * χαὶ τοῖς έχλεχτοίς σου συναρίθμησου.

Ο χαταβάς έξ ούρανοῦ * ἐπὶ τὸ σῶσαι τὸ γένος * τῶν ἀνθρώπων, * εὕσπλαγχνε Σωτήρ, * ἀύλου φωτὸς * καὶ θείας δόξης σου * χατατρυφήσαι χαι χαράς * τούς εύσεβώς μεταστάντας * τη ση εύσπλαγχνία χαταξίωσον. Θεοτοχίον.

Νόμοι της φύσεως έν σοι, * τον απερίληπτον Δόγον * συλλαβούση, * λέλυνται, 'Αγνή, * χαι νόμος ήμιν * ο θείος δέδοται, * πασι την αφεσιν διδούς * απεγνωσμένοις πταισμάτων, * χάριτι τής θείας άγαθότητος.

Ωδή δ. Ο Ειρμός.

» τη ήν ἕνσαρχον * παρουσίαν σου, Χριστέ, * πιστούμενος, * ό Προ-

» 📕 φήτης 'Αββακούμ * ἐκραύγαζε· * Δόξα τη δυνάμει σου.

١

Τροπάρια.

Νευρούμενοι * τη πρός Κύριον στοργή, * οι Μάρτυρες * έξενεύρισαν έχθροῦ * την δύναμιν. * όθεν μαχαρίζονται.

'Ως θρέμματα * τοῦ Ποιμένος xαὶ 'Αμνοῦ, * μαχάριοι * Ίεράρχαι, λογικής * προέστητε * ποίμνης θεία χάριτι.

Πολύφωτοι * ώς ἀστέρες, ἀρετῶν * λαμπρότησι * χατηυγάσατε πιστῶς * πληρώματα, * Όσιοι Πατέρες ἡμῶν.

Ομήγυρις * στεβροτάτων Γυναιχών, * χαι σύλλογος * των άγίων Προφητών * τετύχηχε * των έν ούρανοϊς άγαθών.

Θεοτοχίον.

Ιχέτευε * ον έχύησας Θεον, * Πανύμνητε, * πειρασμών παντοδαπών * χαί θλίψεων * ρύσασθαι την ποίμνην σου.

Ετερος είς Κοιμηθέντας.

Ο πατριχούς * χόλπους μή λιπών.

Αθλητικούς * πόνους χαρτερώς * ἐπιδειξάμενοι, Χριστέ, οἱ Μάρτυρες * τοὺς στεφάνους ἀνεδήσαντο * τῆς διχαιοσύνης σου, * χαὶ ἐδόξασάν σου τὴν δύναμιν.

Υπερφυοῦς * δόξης σου, Χριστὲ, * τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς ἀξίωσον, * ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ δόξῃ σου * μετὰ τῶν 'Αγγέλων σου, * ὡς οἰχτίρμων χαὶ πολυέλεος.

Τρισσοφαοῦς * αίγλης, 'Δγαθέ, * xαὶ ἐνιαίας ἀστραπῆ Θεότητος * ἀπολαῦσαι καταξίωσον * τοὺς προεκδημήσαντας, * xαὶ δοξάζοντάς σε, Φιλάνθρωπε.

Θεοτοχίον.

Ο Πατριχούς * χόλπους μή λιπών, * παρθενιχοϊς χόλποις ό Χριστός αὐλίζεται, * χαὶ θανάτου ἐλυτρώσατο * τούς σε μαχαρίζοντας, * Θεομῆτορ μόνη πανύμνητε.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» Αρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ, ὁ Θεὸς, * διότι φῶς εἰ, *

» Uxai τὰ σὰ προστάγματα * ἐγένοντο ἰάματα * τοῖς δούλοις

» σου, Φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Μωλώπων σαρχός χατεφρονήσατε, * στεφροί 'Αθληταί, * χαί τοὺς μώλωπας πάντων * ἰασθε, χαι τὰ τραύματα * τῶν προσερχομένων ὑμΐν.

Έλάβετε λύειν χαὶ δεσμεῖν ἐπὶ γῆς * τὴν ἐξουσίαν, * Ἱεράρχαι τοῦ Χριστοῦ· * διὸ τὰ τῶν χαχῶν ἡμῶν * ἀεὶ φορτία λύσατε.

Νοὶ χαθαρῷ τῷ Θεῷ ἐνούμενοι, * χοροὶ 'Ασχητῶν, * Προφητῶν χαὶ Διχαίων * χαὶ Γυναιχῶν χορεύουσι * χορείαν ἀχατάλυτον.

Νεχρώσιμον.

Ως μόνος υπάρχων πολυέλεος, * τους πίστει, Χριστὲ, * μεταστάντας τοῦ βίου, * τοῦ Παραδείσου ποίησον, * Φιλάνθρωπε, οἰχήτορας. Θεοτοχίον.

Νυμφών ἀχατάλυτος ὀφθεΐσα Θεοῦ, * δυσώπει αὐτὸν, * Παναγία Παρθένε, * τοῦ νυμφῶνος οἰχήτορα * τοῦ νοητοῦ γενέσθαι με.

ТО ХАВВАТО ПРОІ.

"Ετερος είς Κουμηθέντας. Κύριε, ο Θεός μου, * έχ νυχτός.

Ν έχρωσιν ζωηφόρον * διὰ τῶν βασάνων ἐξυρανθεϊσαν, * πανεύφημοι Μάρτυρες, * περιβεβλημένοι φαιδρῶς, * ταῖς ψυχαῖς τῶν προχοιμηθέντων * τὴν θείαν αἰτήσασθε ἄνεσιν.

Έχ τῶν ἀδαπανήτων * θησαυρῶν προχέων τὴν εὐσπλαγχνί– αν, * ψυχὰς, ἂς μετέστησας, * σὺν τοῖς πρωτοτόχοις σου * ἐν σχηναῖς ταῖς ἀχαταλύτοις * εὐδόχησον, Σῶτερ, αὐλίζεσθαι.

Βάρος ἀποθεμένους, * χαι δεσμῶν λυθέντας, νῦν πρὸς τὴν ἄνω * ζωὴν τοὺς οἰχέτας σου * μεταβεβηχότας, Χριστὲ, * ἐντρυφαν ταῖς τῶν σῶν ᾿Αγίων * λαμπρότησι, Σῶτερ, εὐδόχησον.

Ororowlow.

Δέσποινα Θεομητορ, * τῶν ἐμῶν πταισμάτων λύσιν παράσχου, * xal δός μοι συγχώρησιν * τῶν πλημμελημάτων μου, * ή ζωήν τῷ Κόσμφ τεχοῦσα, * Πανάμωμε, τὴν ἐνυπόστατον.

'Ωδής΄. Ο Ειρμός.

'Ιωνάς * ἐχ κοιλίας "Αδου ἐβόα· * 'Ανάγαγε * ἐχ φθοράς τὴν ζωήν μου· * ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν· * Παντοδύναμε Σω-» τὴρ, ἐλέησον ἡμάς.

Τροπάρια.

Καθείλετε * τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, * ὑψούμενοι * πρὸς Θεὸν ἐν τοῖς ἄθλοις, * πανένδοξοι Όπλῖται, * οἰκήτορες οὐρανῶν χρηματίζοντες.

Αιρέσεων * τὸν χειμῶνα σοβοῦντες, * οἰ τοῦ Χριστοῦ * ἀληθεῖς Ἱεράρχαι * πρὸς ἔαρ ἀληθείας * τὴν κληθύν τῶν εὐσεβῶν μετεβίβασαν.

Ίσχύι σου * τών Όσιων τὰ πλήθη * χαὶ Προφητών * χαὶ Γυναίων ἀγίων, * Χριστὲ, διχαιωθέντα, * τοῦ ἀδύτου φωτισμοῦ ἀπολαύουσι. Νεχρώσεμον.

Μετέστησας * τῶν προσχαίρων, Οἰχτίρμον, * τοὺς δούλους σου, * ἀλλ' αὐτοὺς αἰωνίου * μετασχείν εὐφροσύνης * καὶ ζωῆς ἀληθινῆς καταξίωσον.

Θεοτοχίον.

'Αγίασον, * Παναγία Παρθένε, * τους δούλους σου, * τον πανάγιον Λόγον * σαρκί άποτεκοῦσα, * δν ὑμνετ πᾶσα πνοὴ ἀγιάζουσα. Ετερος εἰς Κοιμηθέντας. Ναυτιῶν τῷ σάλφ.

Ο χορός Μαρτύρων * τας δυσφορωτατας όδύνας * στεβρώς χαρτερήσαντες, τας απόνους * χαι ανωδύνους τρυφας εχαρπώσαντο, * της διχαιοσύνης τοὺς στεφάνους * ἐχ της ζωηφόρου δεξιας δεξάμενοι.

Μετά των Δικαίων, * ένθα των Αγγέλων χορείαι, * και δπου

λαμπρότητες τῶν Αγίων, * και αιωνίου ζωής ἀπόλαυσις, * τοὺς προχοιμηθέντας σου οἰχέτας * τάξον, Ἐλεήμον, ὡς Θεὸς ἀθάνατος. OEOTOXION.

Ο βουλήσει θεία * δημιουργική τε δυνάμει * το παν συστησάμενος έχ μή όντων, * έχ της γαστρός σου, Αγνή, προηλήλυθε. * χαι τούς έν τῷ σχότει τοῦ θανάτου * πάντας ὡς Θεὸς ἐχ τής φθορας άφήρπασε.

Ωδή ζ΄. Ο Είρμός.

τῶν Πατέρων καὶ ήμῶν Θεὸς, * εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς . Ο_{αἰῶνας.}

'Ροαΐς αιμάτων οι 'Αθλοφόροι * της άσεβείας ἕσβεσαν φλόγα.

Τούς Ιεράρχας φωστήρας Κόσμου * γεγενημένους άνευφημοῦμεν.

Ύμνοις τιμάσθω τῶν Προφητῶν τε * xai τῶν Όσίων ἅγιος δήμος.

Νεχρώσιμον.

Ρύσαι γεέννης ούς προσελάβου * πιστούς σου δούλους, Χριστέ οίχτίρμον.

΄Ως τῶν 'Αγγέλων τιμιωτέραν * την Θεοτόχον ύμνολογούμεν. Έτερος είς Κοιμηθέντας. Οι έν χαμίνω τοῦ πυρός.

🔨 τεφηφοροῦντες οἱ χοροὶ * τῶν Μαρτύρων * τὸν Βασιλέα * Χρι-🛥 στὸν τρανῶς περιέπουσι * νοητῶς σύν 'Αγγέλων * χοροστασίαις. * Εύλογητός εί, Κύριε, * ό Θεός ό τῶν Πατέρων ήμῶν.

Σύ τοῦ θανάτου χαὶ ζωῆς * ἐξουσίαν * ἔχων, Οἰχτίρμον, * τρυφής ένθέου άξίωσον * τούς έν πίστει σούς δούλους * προχοιμηθέντας. * Εύλογητός εί, Κύριε, * ό Θεός ό τῶν Πατέρων ήμῶν.

Καταλαμπρύνας τῷ φωτί * τῆς ἀύλου * φωτοχυσίας, * ψυχὰς, άς αύτὸς μετέστησας, * ἐν σχηναῖς αἰωνίοις * χατασχηνώσαις. * Εύλογητός εί, Κύριε, * ό Θεός ό των Πατέρων ήμων.

Θεοτοχίον.

Ο πρίν άμήτωρ έχ Πατρός, * νῦν ἀπάτωρ * έχ σοῦ, Παρθένε, * Χριστὸς ἀφράστως γεγέννηται, * δι ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους * έχών πτωχεύσας. * Εύλογημένος, Πάναγνε, * ό χαρπός της χοιλίας σου.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

» Πούς έν χαμίνω Πατδας μιμούμενοι, * οι του Πνεύματος τήν

. Ι δρόσον δεξάμενοι * έν πίστει χραυγάζομεν Εύλογείτε, * τά

τοροσον υες μητ.
 τροπάρια.

Ναούς είδωλιχούς χατεστρέψατε, * Πανεύφημοι, χαι οίχους Paracleticus. 77

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΠΡΟΙ.

έδειμασθε * έαυτοὺς τοῦ Πνεύματος, ἀθλοφόροι, * ἀνδρείως * τὸν δρόμον τελέσαντες.

Έφάνητε ώς χρίνα ήδύπνοα, * Ίεράρχαι, ψυχας ἐπιγνώσεσι * πιστῶν χατευφραίνοντες εὐσεβείας· * ἀξίως * διὸ μαχαρίζεσθε.

Γής πάσης παρεπίδημοι, Οσιοι, * ώς οι τοῦ Θεοῦ Προφήται γεγόνατε, * τὴν ἄνω σχοπούμενοι χληρουχίαν * χαὶ δόξαν, * τὴν πάντοτε μένουσαν. Νεχρώσιμον.

Ως ζώντων και νεκρῶν, Λόγε, Κύριος, * τοὺς πίστει κοιμηθέντας οἰκέτας σου * χοροῖς συναρίθμησον σωζομένων * ἀπάντων, * ὡς μόνος Φιλάνθρωπος. Θεοτοκίον.

Ο τῶν Γυναίων ἀπάντων χατάλογος, * ὁ ἀσκήσει χαὶ ἀθλήσει, Πανάμωμε, * ζητήσας τὸν Κύριον, λιτανεύει * ἀπαύστως * τὸ θεῖόν σου πρόσωπον.

Ετερος είς Κοιμηθέντας. Τὸν μόνον ἄναργον.

Πρός την ούρανιον * άτενίζοντες δόξαν, * της έπιγείου χατεφρόνησαν δόξης * οι Μάρτυρες * της Χριστοῦ παρουσίας, * ύμνοῦντες εὐσεβῶς * αὐτὸν ὡς Βασιλέα * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο τὴν ἐπίγειον * χαταλύσας οἰχίαν * τῶν ἐπ ἐλπίδι εἰς ζωὴν μεταστάντων, * οὐράνιον * χατοιχίαν παράσχου, * Διχαίων ἐν σχηναῖς * τούτους ἐπαναπαύων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεχροϊς ἀνάπαυσιν * ὡς Θεὸς ὁ παρέχων, * σὐ πότισον τῆς τρυφῆς τὸν χειμάῥἑουν, * ὁ τὴν πηγὴν * τῆς ζωῆς χεχτημένος * ὡς μόνος ἀγαθὸς, * τοὺς προχεχοιμημένους * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Φώς τὸ ἀπρόσιτον, * Θεοτόχε Παρθένε, * ἐν τῆ γαστρί σου δεξαμένη ἀφράστως, * ἐφώτισας * τοὺς ἐν σχότει τοῦ βίου, * δοξάζειν εὐσεβῶς * Χριστὸν τὸν προελθόντα * ἐχ σοῦ ἀνερμηνεύτως. 'Ωδὴ θ'. 'Ο Εἰρμός.

» Μητήν ύπερ φύσιν Μητέρα, * και κατά φύσιν Παρθένον, * την

μόνην ἐν γυναιξίν * εὐλογημένην * ἄσμασι μυστιχοῖς * οἰ

» πιστοί μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Ίερωτάτων Μαρτύρων * χαὶ Προφητῶν χαὶ Διχαίων, * τῶν ἀπ ἀιῶνος χαλῶς * βεβιωχότων * ταῖς ἰχεσίαις, Χριστὲ, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐλέησον.

'Ως λειτουργοί τοῦ Δεσπότου * Ιερομῦσται δειχθέντες, * συνήφθητε Λειτουργοῖς * ἐπουρανίοις, * μεθ' ών τὰς ὑπὲρ ἡμῶν * ixεσίας προσαγάγετε.

Σύν Γυναιξί μαχαρίως * τελειωσάσαις τὸν δρόμον * τιμήσωμεν 'Ασχητῶν * χοροὺς ἀγίους, * τοῖς τούτων ἀγιασμοῖς * ὅπως τύχωμεν ἐντεύξεως.

Νεχρώσιμον.

"Ης ήξιώθησαν δόξης * αἰ τῶν Αγίων ἀπάντων * χοροστασίαι, Χριστὲ, * τοὺς μεταστάντας * ἀξίωσον μετασχεῖν * ὀρθοδόξως σοι λατρεύσαντας. Θεοτοχίον.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, * τὸ διχαστήριον τρέμω * τὸ φοβερὸν τοῦ ἐχ σοῦ, * ἀγνὴ, τεχθέντος * ἐν ῷ με ὡς ἀγαθὴ * ἀχατάχριτον συντήρησον.

Έτερος είς Κοιμηθέντας. Μήτηρ Θεοῦ * χαὶ παρθένος.

Έπιφανώς * οι γενναΐοι Μάρτυρες * χαταλαμπρύνουσι Κόσμον, * Ειοι τῆς πίστεως στῦλοι, * Ἐχχλησιῶν οι ἀρραγέστατοι * πύργοι χαὶ πρόβολοι τῆς εὐσεβείας· * τούτους ἐπαξίως εὐσεβῶς μαχαρίζομεν.

Ρῦσαι πυρὸς * τῆς γεέννης, Δέσποτα, * τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας, * τῆς πλευρᾶς σου τῆ λόγχῃ * τῆς ἀμαρτίας τὸ χειρόγραφον * τούτων ὡς μόνος φιλάνθρωπος ῥήξας, * xαὶ τῆς τῶν ἘΑγίων ἀξιῶν λαμπρότητος.

Ως ἀγαθὸς * xαἰ φύσει φιλάνθρωπος, * ὡς συμπαθὴς xαὶ οἰxτίρμων, * ὡς ζωῆς ἀθανάτου * ὡν θησαυρὸς ὁ ἀδαπάνητος, * Σῶτερ, τοὺς πίστει προχεχοιμημένους * τῆς ἀχαταλήπτου σου τρυφῆς χαταξίωσον. Θεοτοχίον.

Νόμου σχιαί * χαὶ τὰ πρὶν αἰνίγματα * τῆ σῆ γεννήσει παpῆλθον· * χαὶ γὰρ πλήρωμα νόμου * χαὶ Προφητῶν ὁ Χριστὸς γέγονεν· * ὃν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ὑμνοῦντες, * σὲ τὴν 'Αειπάρθενον άγνὴν μαχαρίζομεν.

Είς τοὺς Αίνους, ὅταν ἔστι ᾿Αλληλούκα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἡχος βαρύς.

'Εν μέσφ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων * ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων * οι 'Αθλοφόροι· * Κύριε, δόξα σοι.

Φωστήρες ἀνεδείχθησαν Οἰχουμένης * οἰ πανεύφημοι 'Αθλοφόροι, * Χριστῷ βοῶντες· * Κύριε, δόξα σοι.

Έν πνέοντες, * πρὸς ἐν βλέποντες * οἰ 'Αθλοφόροι Μάρτυρες, * μίαν ὁδὸν ζωῆς εὑράμενοι, * τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον ζηλοτυποῦντες * ἀλλήλων τὴν τελευτὴν, * ὣ τοῦ θαύματος! * ὥσπερ θησαυροὺς * τὰς βασάνους προαρπάζοντες, * πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον. * Ότι Χἂν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, * τεθνηξόμεθα πάντως, * χαὶ τῆ γενέσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν. * ποιήσωμεν τὴν ἀνάγχην φιλοτιμίαν. * τὸ χοινὸν ίδιον ἡγησώμεθα, * θανάτῳ ζωὴν ὡνησάμενοι. * Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, ὁ Θεὸς, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Τήν μνήμην τῶν ἀγίων σου Ἀθλοφόρων * ἑορτάζοντες, * σὲ ἀνυμνοῦμεν, Χριστὲ, βοῶντες· * Κύριε, δόξα σοι.

то хаввато проі.

Νεχρώσιμον.

Έν χώρα τῶν Διχαίων σου, Ἐλεῆμον, * τοὺς ἐν πίστει σου μεταστάντας * ἐχ τῶν προσχαίρων * τάξον, Φιλάνθρωπε.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Ιχέτευε, Παρθένε, * σύν 'Αποστόλοις χαι τοϊς Μάρτυσιν, * εύρειν εν χρίσει τοὺς μεταστάντας * τὸ μέγα ἔλεος.

'Απόστιχα τῶν Αίνων, Νεχρώσιμα. Ποίημα τοῦ χυροῦ Θεοφάνους.

Καταφρονήσαντες πάντων.

Νενεχρωμένος ώράθης * ἐπὶ σταυροῦ, μόνε 'Αθάνατε, * χαὶ ἐν τῷ τάφῷ ὡς θνητὸς * ἐτέθης, νεχρώσεως * χαὶ φθορᾶς χαὶ θανάτου * τοὺς ἀνθρώπους λυτρούμενος· * ἀλλ' ὡς πέλαγος εὐσπλαγχνίας * ὑπάρχων ἀχένωτον * χαὶ πηγὴ ἀγαθότητος, * τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων, * τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων, ἀνάπαυσον.

Στίχ. Μαχάριοι, οῦς ἐξελέξω.

Τῷ ἀxηράτῷ σου xάλλει * xαὶ γλυxασμῷ σῆς ὡραιότητος, * xαὶ ταῖς τοῦ θείου σου φωτὸς * ἀxτῖσιν ἐλλάμπεσθαι * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, * ἀγαθὲ, xαταξίωσον, * ἐν ἀὐλῷ φωτοχυσία * τῆς φωτοφανείας σου * σὺν ἀγγέλοις χορεύοντας * περὶ σὲ τὸν Δεσπότην, * xαὶ Βασιλέα τῆς δόξης xαὶ Κύριον.

Στίχ. Αι ψυχαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

'Ως ἀδαπάνητον ἔχων * τῶν δωρεῶν μεγαλοπρέπειαν, * ὡς θησαυρὸς ἀνελλιπὴς * πλουσίας χρηστότητος, * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας * ὡς Θεὸς χατασχήνωσον * ἐν τῆ χώρα τῶν ἐχλεχτῶν σου, * ἐν τόπῳ ἀνέσεως, * ἐν τῷ οἴχῷ τῆς δόξης σου, * ἐν τρυφῆ Παραδείσου, * ἐν τῷ παρθένων νυμφῶνι ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Νόμου τὸ πλήρωμα τίχτεις, * τὸν Λυτρωτὴν σάρχα γενόμενον· * οὐ γὰρ ἐγένετο τοῖς πρὶν * ἐν νόμφ διχαίωσις· * ἀλλ ἡμᾶς ὁ Χριστὸς νῦν * σταυρωθεις ἐδιχαίωσεν. * Ως οὖν ἔχουσα παἰρησίαν, * Παρθένε, ἰχέτευε * τὸν Γιόν σου τὸν εὖσπλαγχνον, * τὰς ψυχὰς ἀναπαῦσαι * τῶν εὐσεβῶς μεταστάντων, δεόμεθα.

EIZ THN AEITOYPFIAN.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς'.

Οραΐος ήν * χαι χαλὸς εἰς βρῶσιν * ὁ ἐμὲ θανατώσας χαρπός. * Δχριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, * ἐξ οὐ φαγών οὐ θνήσχω, * ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Λῃστῆ· * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Γελέσαντες * τὸν χαλὸν ἀγῶνα * χαὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, * στεφάνους ἀφθαρσίας παρὰ Θεοῦ * ἐδέξασθε, χαὶ δόξης *

χαταξιούσθε της αύτου, * Μάρτυρες πανεύφημοι, * των Άγγέλων σύσχηνοι.

'Ιερουργών * χαὶ 'Οσίων δῆμοι, * Προφητών χαὶ σεπτών Γυναιχών * χατάλογος τιμάσθω ὁ ἱερὸς, * σχηναῖς τῶν πρωτοτόχων * νῦν χατοιχοῦντες ἐν χαρῷ, * χαὶ συναγελάζοντες * 'Ασωμάτων τάξεσι.

Νεχρώσιμον.

Κατάταξον * ἐν σχηναῖς Διχαίων * ἐξ ἡμῶν οῦς μετέστησας, * τὰ τούτων παραβλέψας, Λόγε Θεοῦ, * ἐν γνώσει καὶ ἀγνοία * πεπραγμένα ἐπὶ γῆς * ψυχιχὰ ἐγχλήματα, * διὰ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ιχέται σοι, * ὦ Τριὰς ἀγία, * οἱ θανέντες προσέρχονται, * μυσθῆναι ἐξαιτοῦντες ἐχ φλογὸς * τῆς φοβερᾶς ἐχείνης, * χαὶ τυχεῖν τῶν ἀγαθῶν * δόξης τῆς ἀγίας σου * ἐν ἡμέρα χρίσεως. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Έσχήνωσεν * έν τη ση νηδύι * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, * καὶ τοὺς καθυπαχθέντας τοῦ ἐχθροῦ * κακίστη συμβουλία, * καὶ ἐμπεσόντας εἰς φθορὰν, * Παναγία ^{*}Αχραντε, * πάλιν ἀνεκαίνισε.

Τέλος τοῦ Βαρέος Ηχου.

'Οπλιτικής φάλαγγος οἰκεῖον μέλος, 'Ο τοῦ βάρους σὐ κλήσιν εἰληφώς φέρεις. 'Ηχον τὸν ἀπλοῦν τὸν βάρους ἐπώνυμον, 'Ο τοὺς λογισμοὺς ἐν βοαῖς μισῶν φιλεῖ. 'Ανδρῶν δὲ ἦσμα, δευτερότριτε, βρέμεις. Ποιχίλος δὲ ῶν, ὁ ἀπλοῦς, ἔχεις φίλους.

╔ᡄᡗᢆᢝᡆ᠇᠊ᡗ᠋ᢤᡆ᠆ᡚᢆᡭᡆ᠆ᡚᢤᡆ᠆ᡛᡗᡭᡆ᠆ᡚᢤᡆ᠆ᡦᢤᡆ᠆ᡍ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΛ. Δ'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, Στιχηρὰ ἀΑναστάσιμα γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν. Ήχος πλ. δ'. Πῶς σε μαχαρίσωμεν, Θεοτόχε; * πῶς δὲ ἀνυμνήσωμεν, * Υπερ-ευλογημένη,* τὸ ἀχατάληπτον μυστήριον * τῆς χυοφορίας σου; * Τῶν αἰώνων γὰρ ὁ Ποιητής, * χαὶ τῆς ἡμετέρας Δημιουργὸς φύσεως, * την ίδιαν είχόνα οίχτειρας, * χαθηχεν έαυτον είς χένωσιν * την ανεξιχνίαστον. * ό ών έν τοις αύλοις χόλποις του Πατρός * έν μήτρα σου, 'Αγνή, κατεσκήνωσε, * και σάρξ άτρέπτως έγένετο * έχ σοῦ, ἘΑπειρόγαμε· * μείνας μὲν, * ὅπερ ὑπῆρχε, * φύσει Θεός. * Διὸ αὐτὸν προσχυνοῦμεν * Θεὸν τέλειον, * χαὶ ἀνθρωπον τέλειον, * τον αύτον έν έχατέρα μορφη * έχατέρα γαρ φύσις * έστιν έν αύτῷ άληθῶς. * διπλα δε πάντα χηρύττομεν * τὰ φυσιχὰ αὐτοῦ ἰδιώματα, * χατὰ τὴν διπλόην τῶν οὐσιῶν, * δύο σέβοντες τάς ένεργείας, * και τά θελήματα. * Όμοούσιος γάρ ών * τώ Θεώ και Πατρι, * αὐτεξουσίως θέλει * και ἐνεργεῖ ὡς Θεός· * ὁμοούσιος δε ών χαι ήμιν, * αύτεξουσίως θελει * χαι ένεργει ώς ανθρωπος. * Αυτόν ιχέτευε, * σεμνή Παμμαχάριστε, * του σωθήναι τας ψυχάς ήμων.

'Απόστιχα, τὸ Α΄. 'Αναστάσιμον, χαὶ τὰ παρόντα προσόμοια τῆς Θεοτόχου.

*Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Χαΐρε, Θεοτόχε πάνσεμνε· * χαΐρε, Πηγή, τὴν ζωὴν * τοΐς πιστοῖς ἡ πηγάζουσα· * χαΐρε, πάντων Δέσποινα, * χαὶ Κυρία τῆς Κτίσεως· * εὐλογημένη, * χαΐρε, πανάμωμε· * δεδοξασμένη, * χαΐρε, πανάχραντε· * χαΐρε, παλάτιον· * χαΐρε, θεΐον σχήνωμα· * χαΐρε, 'Αγνή· * χαΐρε, Μητροπάρθενε· * χαΐρε, Θεόνυμφε.

Στίχ. "Αχουσον, θύγατερ.

Χαϊρε, Θεομητορ άχραντε· * χαϊρε, πιστῶν ἡ ἐλπίς· * χαϊρε, Κόσμου χαθάρσιον· * χαΐρε, πάσης θλίψεως * ῥυομένη τοὺς δούλους σου· * ἡ τῶν ἀνθρώπων,* χαϊρε, παράχλησις· * ἡ ζωηφόρος, * χαΐρε, ἀντίληψις· * χαΐρε, προπύργιον * τῶν προσχαλουμένων σε· * χαΐρε, Θεοῦ * θεῖον ἐνδιαίτημα * χαὶ ὅρος ἁγιον.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσι.

Χατρε, Θεοτόχε Δέσποινα * χατρε, ή μόνη ἐλπὶς * τῶν βροτῶν καὶ ἀντίληψις * χατρε, καταφύγιον * καὶ λυχνία ἀείφωτος * ἡγλαισμένον, * χατρε, λαμπάδιον * ἡγιασμένον, * χατρε, παλάτιον * χατρε, Παράδεισε * χατρε, θετον σχήνωμα * χατρε, πηγὴ, * βρύουσα τὰ νάματα * τοῖς προσιοῦσί σοι.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον Δογματιχόν.

Ον οὐρανὸς οὐχ ἐχώρησε, * Παρθένε Θεοτόχε, * ἐν γαστρί σου ἀστενοχωρήτως ἐχωρήθη, * χαὶ ἔμεινας ἀγνὴ ἀῥῥήτῷ λόγψ, μηδὲν τῆς παρθενίας λυμανθείσης. * Σὺ γὰρ μόνη γέγονας ἐν γυναιξὶ * χαὶ Μήτηρ χαὶ Παρθένος· * χαὶ σὺ μόνη, Πάναγνε, * ἐγαλούχησας Τἰὸν ζωοδότην, * χαὶ ἀγχάλαις σου ἐβάστασας * τὸ ἀνύσταχτον ὅμμα· * ἀλλ οὐ διέλιπε τοῦ χόλπου τοῦ Πατριχοῦ, * ὡς προϋπῆρχε πρὸ τῶν αἰώνων· * ἀλλ' ἄνω ὅλως * Θεὸς μετὰ ᾿Αγγέλων, * χαὶ χάτω ὅλως * ἐχ σοῦ μετὰ ἀνθρώπων, * χαὶ πανταχοῦ ἀνερμηνεύτως. * Αὐτὸν ἰχέτευε, * Δέσποινα Παναγία, * τοῦ σωθῆναι τοὺς ὀρθοδόξως * ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόχον ἀγνήν.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετά τὸν Προοιμιαχὸν, χαὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

Είς τὸ Κύριε, ἐχέχραξα, τὰ παρόντα Στιχηρὰ Αναστάσιμα.

Ήχος πλ.δ.

Έρομεν, * ότι ηὐδόχησας * τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς * διὰ τῆς 'Αναστάσεως.

Κύριε, Κύριε, μη ἀποἰρίψης ήμας * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· * ἀλλὰ εὐδόχησον * τοῦ ἐλεῆσαι ήμας * διὰ τῆς 'Αναστάσεως.

Χατρε, Σιών άγία, Μητερ των Έχχλησιων, * Θεου χατοιχητήριον· * συ γαρ έδέξω πρώτη * άφεσιν άμαρτιων * δια της 'Αναστάσεως.

"Ετερα 'Αναστάσιμα `Ανατολιχά.

Ο έχ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος * πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, * ἐπ ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων * ὁ αὐτὸς ἐχ τῆς ᾿Απειρογάμου σαρ-

χωθείς, * βουλήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, * χαὶ τὸν πάλαι νεχρωθέντα * ἄνθρωπον ἔσωσε * διὰ τῆς ἐαυτοῦ 'Αναστάσεως.

Την ἐχ νεχρῶν σου 'Ανάστασιν * δοξολογοῦμεν, Χριστὲ, * δỉ ϯς ἡλευθέρωσας * 'Αδαμιαΐον γένος * ἐχ τῆς τοῦ ^{*}Αδου τυραννίδος· * χαὶ ἐδωρήσω τῷ Κόσμῷ ὡς Θεὸς * ζωὴν αἰώνιον * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα σοι, Χριστέ Σωτήρ, * Υιἐ Θεοῦ μονογενὲς, * ὁ προσπαγεἰς ἐν τῷ σταυρῷ, * χαὶ ἀναστὰς ἐχ τάφου τριήμερος.

Σε δοξάζομεν, Κύριε, * τὸν ἐχουσίως δι ἡμᾶς * σταυρὸν ὑπομείναντα, * χαὶ σὲ προσχυνοῦμεν, * παντοδύναμε Σωτήρ. * Μὴ ἀποἰρίψης ἡμᾶς * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, * ἀλλ' ἐπάχουσον χαὶ σῶσον ἡμᾶς * διὰ τῆς ᾿Αναστάσεώς σου, Φιλάνθρωπε.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Ο Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν * διὰ φιλανθρωπίαν * ἐπὶ τῆς γῆς ῶφθη, * xαὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· * ἐx Παρθένου γὰρ ἀγνῆς * σάρχα προσλαβόμενος, * xαὶ ἐx ταύτης προελθών * μετὰ τῆς προσλήψεως, * εἰς ἐστιν Υἰὸς, * διπλοῦς τὴν φύσιν, * ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· * διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν * xαὶ τέλειον ἄνθρωπον * ἀληθῶς χηρύττοντες, * ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· * ὃν ἰχέτευε, Μῆτερ ἀνύμφευτε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ᾿Απόστιχα ᾿Αναστάσιμα. Ἡχος πλ. δ΄.

'Ανηλθες ἐπὶ σταυροῦ, 'Ιησοῦ, * ὁ ϫαταβἀς ἐξ οὐρανοῦ· * ἡλθες ἐπὶ θάνατον, * ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος· * πρὸς τοὺς ἐν σκότει, * τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· * πρὸς τοὺς πεσόντας, * ἡ πάντων 'Ανάστασις. * Ο φωτισμὸς καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * δόξα σοι.

Τὰ χατὰ 'Αλφάβητον.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν * τὸν ἀναστάντα ἐχ νεχρῶν· * ψυχὴν και σῶμα γὰρ ἀναλαβών, * τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε· * τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς * ἐν ^{*}Αδῃ χατελθούσης, * ὄν χαὶ ἐσχύλευσε· * τάφφ δὲ διαφθορὰν * οὐχ οίδε τὸ ἅγιον σῶμα * τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοϊς χαὶ ὕμνοις * δοξολογοῦμεν, Χριστὲ, * τὴν ἐχ νεχρῶν σου 'Ανάστασιν· * δἱ 请ς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας * τῆς τυραννίδος τοῦ 'Αδου, * χαὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω * ζωὴν αἰώνιον * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ο Δέσποτα τῶν ἀπάντων, * ἀχατάληπτε Ποιητὰ * οὐρανοῦ χαὶ γῆς, * διὰ σταυροῦ παθών, * ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας * ταφὴν δὲ χαταδεξάμενος * χαὶ ἀναστὰς ἐν δόξη, * συνανέστησας τὸν ᾿Αδὰμ * χειρὶ παντοδυνάμφ. * Δόξα τῆ σῆ τριημέρφ ἐγέρσει, * δι ἡς δεδώρησαι ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν * χαὶ ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, * ὡς μόνος εὖσπλαγχνος.

Paracleticus.

617

тң күрілкң проі.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοχίον.

'Ανύμφευτε Παρθένε, * ή τὸν Θεὸν ἀφράστως * συλλαβοῦσα σαρχὶ, * Μῆτερ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, * σῶν οἰχετῶν παραχλήσεις * δέχου, Πανάμωμε· * ἡ πᾶσι χορηγοῦσα * χαθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, * νῦν τὰς ἡμῶν ἰχεσίας προσδεχομένη, * δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Απολυτίχιον Αναστάσιμον.

'Εξ ύψους χατήλθες, ό εὐσπλαγχνος, * ταφήν χατεδέξω τριήμερον, * ἕνα ήμαζ ἐλευθερώσης τῶν παθῶν· * Ἡ ζωή χαὶ ἡ ᾿Ανάστασις ήμῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοχίον.

Ο δι ήμας γεννηθεις έχ Παρθένου, * χαι σταύρωσιν ὑπομείνας, 'Αγαθέ, * ὁ θανάτφ τὸν θάνατον σχυλεύσας, * χαι ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, * μή παρίδης οὓς ἔπλασας τῆ χειρί σου· * δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου, 'Ελεῆμον· * δέξαι τὴν τεχοῦσάν σε Θεοτόχον * πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ήμῶν· * χαι σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, * λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ТН КТРІАКН ПРОІ.

EIZ TO MEZONYKTIKON.

Κανών Τριαδικός, ού ή Ακροστιχίς.

Τριὰς Μονὰς, σῶσόν με τὸν σὸν οἰχέτην. Ποίημα Μητροφάνους. 'Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'.

Αρματηλάτην Φαραώ.

Γφ τρισηλίω βασιλεϊ χαι πρύτανι * χαι προμηθει του παντός, * χαι άγαθφ μόνφ * φυσιχώς ὑπάρχοντι, * χαι ένιαίαν ἔχοντι * τῆς Θεότητος δόξαν, * Θεφ Μονάρχη προσπίπτομεν, * ύμνον τὸν τρισάγιον ἄδοντες.

'Ρήσεις τὰς θείας * xαὶ χρησμοὺς τοὺς ἀνωθεν * μεμυημένοι σαφῶς, * Θεαρχικὴν φύσιν * ἐνικὴν δοξάζομεν, * ἀίδιον, συνάναρχον,* ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, * Πατρὶ Τἰῷ xαὶ τῷ Πνεύματι, * δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Ιερομύστης Αβραάμ γενόμενος * ιεροτύπως το πριν * τον Ποιητήν πάντων * xal Θεον xal Κύριον * τρισί μεν ύποστάσεσιν * ύπεδέξατο χαίρων, * τῶν δὲ τριῶν ὑποστάσεων * xράτος ἐνιαΐον ἐγνώρισεν. Θεοτοκίον.

Απειρογάμως τον Χριστον έχύησας * τον χαθ΄ ήμας δι ήμας * είληφότα φύσιν, * Πάναγνε, χαι άτρεπτον * χατ΄ άμφω διαμείναντα· * ον δυσώπει ἀπαύστως * ἀμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι * καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

'Ωδή γ'. 'Ο στερεώσας κατ άρχάς.

Σέ τὸν ἀπρόσιτον Θεὸν * xai Βασιλέα τῆς δόξης * ἐπὶ θρόνου ΣΗσατας χατετδεν * ὑψηλοῦ, xai Χερουβιμ * xai Σεραφίμ δοξάζοντα * ἀχαταπαύστοις ὑμνοις * μοναδιχὸν τρισυπόστατον.

Μόνον πατρόθεν ώς έχ Νοῦ * γεγεννημένον τὸν Λόγον, * χαὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀποἰρἡήτως, * χαταλλήλοις λογισμοῖς * χαὶ γραφιχοῖς διδάγμασι * χατειληφότες, ἕνα * Θεὸν τρισήλιον σέβομεν.

Ο ών ἀγέννητος Πατήρ, * καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας * τὸ ἀπαύγασμα γεννήσας ἀρρεύστως * τὸν Γἰὸν, φῶς ἐκ φωτὸς * ἐκπορευτῶς προβάλλεται * συμφυὲς φῶς τὸ Πνεῦμα, * τὸ παντουργὸν καὶ ὁμότιμον. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης Χαθαρὸς, * Παρθενομῆτορ Μαρία, * τοῦ τὰ πάντα πανσθενῶς Χαὶ πανσόφως * ὑποστήσαντος Χριστοῦ, * Χαὶ τάξαντος Χαὶ φέροντος: * ὃν ἐξιλέωσαί μοι * ταῖς μητριχαῖς σου δεήσεσι. Κάθισμα. Τὸ προσταχθέν μοι μυστιχῶς.

Τής τρισηλίου και σεπτής * Τελεταρχίας * τὰς δυναστείας οι πιστοι * νῦν εὐφημοῦμεν· * ὅτι νεύματι μόνφ * τὸ παν συνέστησε, * τὰς ἄνω χοροστασίας 'Αγγελικὰς, * τὰς κάτω 'Ιεραρχίας 'Εκκλησιῶν, * τοῦ κραυγάζειν τὸ "Αγιος, * "Αγιος, "Αγιος εἰ, * Θεὲ 'Γπεράγαθε, * δόξα, ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον, έμοιον.

Τον ἀναλλοίωτον Θεον * ή τετοχυία, * ἀλλοιουμένην εἰς ἀεἰ * τῆ ἀμαρτία, * προσβολαζς τοῦ δολίου * τῆ ῥαθυμία τε, * στερέωσον τὴν χαρδίαν μου, 'Αγαθή, * πρεσβείαις ταζς μητρικαζς σου, ὅπως χἀγώ * εὐχαρίστως χραυγάζω σοι· * Θεογεννῆτορ Μαριὰμ, * ἐλέησον τὴν ποίμνην σου, * ἦν ἐχτήσω, Πανάμωμε.

'Ωδή δ'. Σύ μου ίσχυς, * Κύριε.

Ανατολή * ἐπιφανείσα Θεότητος * τοίς ἐν σκότει, * πάσαν διεσκέδασε * τήν ἀφεγγη νύχτα τῶν παθῶν, * χαὶ διχαιοσύνης * τὸν Ηλιον ἐξανέτειλεν, * ἀπλοῦν μὲν χατ οὐσίαν, * τριλαμπη δὲ προσώποις, * ὅν ὑμνοῦμεν ἀεὶ χαὶ δοξάζομεν.

Σεραφικοϊς * στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον * τοῖς πηλίνοις * χείλεσι δοξάζομεν, * μοναδικὸν καὶ τριαδικὸν * Κύριον τῆς δόξης * τῆ φύσει καὶ ὑποστάσεσι * βοῶντες· ^{*}Ω Παντάναξ, * τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου * τῶν ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Συνεχτιχή * πάντων τῶν ὄντων, ἀόρατε, * πανοιχτίρμον, * εὕσπλαγχνε, φιλάνθρωπε, * Τριὰς σεπτή χαι θεαρχιχή, * μή μου έπιλάθη * τοῦ σοῦ οἰκέτου τὸ σύνολον, * μηδὲ διασκεδάσης, * ην διέθου σοῖς δούλοις * διαθήκην δι ἄφατον ἔλεος.

θεοτοχίον.

'Ωραίαν σὲ, * Πάναγνε, μόνην εὐράμενος * ἐξ αἰῶνος * Λόγος ὁ προάναρχος, * τὴν Ίαχώβ, Κόρη, χαλλονὴν, * χαὶ ἐν σοὶ σχηνώσας * δἰ εὐσπλαγχνίαν, ἀνέπλασε * τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων· * ὅν δυσώπει ἀπαύστως * ἀπὸ πάσης ῥυσθῆναί με θλίψεως. 'Ωδὴ ε΄. Ίνατί με ἀπώσω.

Συναίδια τρία * Πρόσωπα δοξάζομεν, * ένα δὲ Κύριον * σὲ, τὴν Σθείαν φύσιν * διαιροῦντες ἀπλῶς xαὶ συνάπτοντες, * xαὶ πιστῶς βοῶμεν· * Θεαρχικὴ Τριὰς ἀγία, * τοὺς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

'Ολοφύρομαι σφόδρα * διὰ τὴν ἀσθένειαν * τῆς διανοίας μου, * πῶς μὴ θέλων πάσχω * τὴν ἀβούλητον ὄντως ἀλλοίωσιν· * διὰ τοῦτο χράζω· * Ζωαρχιχὴ Τριὰς ἀγία, * τῶν χαλῶν ἐν τῆ στάσει με σύνταξον.

Νυσταγμῷ βαρυνθέντα * τῷ τῆς ἀμαρτίας με, * καὶ συνωθούμενον * πρὸς θανάτου ὕπνον, * ὡς φιλάνθρωπος καὶ ὑπεράγαθος * καὶ παντελεήμων, * Θεαρχικὴ Τριὰς ἀγία, * κατοικτείρησον καὶ διανάστησον. Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, * πάναγνε, πανάμωμε, * Θεοχαρίτωτε, * ταζς σαζς ίχεσίαις * τὸν Γίὸν χαὶ Θεόν σου χαὶ Κύριον * ἐξιλέωσαί μοι, * χαὶ τῶν παθῶν χαὶ τῶν πταισμάτων * τὸν σὸν δοῦλον ἐχλύτρωσαι τάχιον.

φδή ς. Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Έπουρανίων Νοών * ταξιαρχίας μιμούμενοι, * μοναρχική τοῦ παντος * Τριὰς ὑπερούσιε, * τρισαγίοις ἄσμασι * σὲ δοξολογοῦμεν * τοῖς πηλίνοις ἡμῶν στόμασι.

Τὸν xατ εἰχόνα τὴν σὴν * τὸν ἄνθρωπον διαπλάσαντα, * xαὶ ἐξ οὐχ ὄντων τὸ πῶν * σοφῶς ὑποστήσαντα, * Θεὸν τρισυπόστατον * προσχυνῶ xαὶ σέβω, * xαὶ ὑμνῶ xαὶ μεγαλύνω σε.

Ο παντοχράτωρ Θεός * καὶ μόνος ἀπεριόριστος, * ἐνοίκησον ἐν ἐμοὶ * δἰ ἀφατον ἕλεος, * τρισήλιε Δέσποτα, * καὶ καταύγασόν με * καὶ συνέτισον ὡς εῦσπλαγχνος.

Ocotoxlov.

Ναὸς δειχθεῖσα Θεοῦ * τοῦ ἀχωρήτου, Πανάχραντε, * ναὸν κἀμὲ τῆς αὐτοῦ * δείζον θείας χάριτος, * Παναγία Δέσποινα, * ταῖς σαῖς ἰχεσίαις, * χαὶ συντήρησον ἀλώβητον.

Καθίσματα. Τὸ προσταχθέν μοι μυστιχώς.

Πατέρα άναρχον, πιστοί, * Υίον συνάναρχον * χαί Πνεύμα

θείον ἀληθῶς * ὁμολογοῦμεν, * ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως xαὶ ἀναλλοιώτως * Τριάδα ἀπλῆν, ἀγίαν xαὶ συμφυῆ, * βοῶντες σὺν τοῖς 'Αγγέλοις· "Αγιος εἶ, * Πάτερ, Υἰὲ, σὺν τῷ Πνεύματι, * τῷ παναγίψ xαὶ σεπτῷ· * ἐλέησον οὓς ἔπλασας * xατ εἰχόνα σου, Δέσποτα. Δόξα... xαὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Εύχαριστοῦμέν σοι ἀεἰ, * Θεοτόχε, * χαἰ μεγαλύνομεν, 'Αγνὴ, * χαὶ προσχυνοῦμεν * ἀνυμνοῦντες τὸν τόχον σου, χεχαριτωμένη, * βοῶντες ἀχαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, * Παρθένε παντελεῆμον, ὡς ἀγαθὴ, * χαὶ Δαιμόνων ἐξάρπασον * λογοθεσίου φοβεροῦ * ἐν ὡρα τῆς ἐτάσεως, * μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ωδή ζ. Θεοῦ συγχατάβασιν.

Σοφία ἀἰρἡτῷ σου, * χαὶ τῷ πελάγει * τῆς ἀγαθότητος, * δω-Σρεὰν τὸν σὸν δοῦλον * ἡλεημένον ἀνάδειξόν με χαὶ νῦν * χαθάπερ πάλαι, * χαὶ ῥῦσαι χαχώσεως, * Τριὰς Μονὰς, ὁ Θεὸς, * ἀμαρτιῶν χαὶ παθῶν. Δίς.

Ο Νοῦς ὁ ἀγέννητος * Πατὴρ, xαὶ Λόγος * ὁ γεννηθεἰς ἐξ αὐτοῦ, * xαὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον * ἀxαταλήπτως ἐxπορευτὸν πεφυκὸς, * Θεὲ Μονάρχα * τρισήλιε, ψάλλω σοι· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Νενέχρωμαι, Πάναγνε, * τῆς ἀμαρτίας * πιών τὸ φάρμαχον, * χαὶ προστρέχω σοι πίστει, * τῆ τετοχυία τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς· * ταῖς σαῖς πρεσβείαις * τὸν δοῦλόν σου ζώωσον, * χαὶ πειρασμῶν χαὶ παθῶν * λύτρωσαι, μόνη ʿΑγνή.

Ωδή η. Επταπλασίως χάμινον.

Οφώς ὑπάρχων ἄδυτον, * τριλαμπὲς καὶ τρισήλιον, * καὶ μοναρ-Οχικὸν, μονοκρατὲς, ἀπλούστατον, * Θεὸς ἀκατάληπτος * καὶ μονοκράτωρ Κύριος, * νῦν τὴν σκοτεινὴν καὶ ζοφεράν μου καρδίαν * καταύγασον, καὶ δείξον * φωταυγῆ καὶ φωσφόρον, * ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερωτάταις πτέρυξι * Σεραφίμ οι θειότατοι * πρόσωπα και πόδας εύλαβῶς καλύπτουσι, * τὴν δόξαν μὴ φέροντες * τοῦ ἀμηχάνου κάλλους σου, * ἀγαθαρχική, θεαρχική Μοναρχία, * Τριὰς ὑπεραγία· * πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε * τολμῶμεν καὶ δοξάζειν * πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κυριαρχίαν ἄναρχον, * πανσθενή χαὶ πανάγαθον, * τελεταρχιχὴν, ἀγαθουργὸν, ἀόριστον, * αἰτίαν ἀναίτιον, * ποιητικὴν, ἀίδιον, * προνοητιχὴν χαὶ σωστιχὴν τῶν ἀπάντων, * Μονάδα χατ οὐσίαν * χαὶ Τριάδα προσώποις, * δοξάξω σε, Θεέ μου, * πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Έπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν * ὁ ἀνέσπερος "Ηλιος * διὰ τῆς ἐχ σοῦ παρθενικῆς γεννήσεως, * πανάχραντε Δέσποινα, * χαὶ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε * τῆς εἰδωλικῆς χαὶ ζοφεραζς σχοτομήνης· * διὸ χαὶ νῦν με μαλλον * τῆς αὐτοῦ Θεαρχίας * χαταύγασον ταῖς αἰγλαις, * χαὶ φρούρα τὸν σὸν δοῦλον.

'Ωδή θ'. Έξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανός.

Τήν πάντων Βασιλίδα χαὶ παντουργὸν, * ὑπεράρχιον φύσιν, * ὑπέρχρονον, * ζωαρχιχήν, * εὕσπλαγχνον, φιλάνθρωπον, ἀγαθήν, * ἐναρχιχήν Τριάδα σε * νῦν δοξολογοῦντες, ἀμαρτιῶν * συγχώρησιν αἰτοῦμεν, * τῷ Κόσμῷ τὴν εἰρήνην, * χαὶ Ἐκκλησίαις τὴν ὁμόνοιαν. Δίς.

Η μία Κυριότης χαὶ τριλαμπὴς * ἐνικὴ Θεαρχία * τρισήλω, * τοὺς ὑμνητὰς * πρόσδεξαι τοὺς σοὺς ἀγαθοπρεπῶς, * χαὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, * χαὶ τῶν πειρασμῶν χαὶ τῶν δυσχερῶν, * χαὶ θᾶττον τὴν εἰρήνην * παράσχου φιλανθρώπως * ταῖς Ἐκχλησίαις χαὶ τὴν ἕνωσιν. Θεοτοχίον.

Νηδύν Χριστέ, Σωτήρ μου, παρθενιχήν * ένοιχήσας έφάνης * τῷ Κόσμφ σου * θεανδριχῶς, * ἄτρεπτος, ἀσύγχυτος ἀληθῶς, * χαὶ χαθυπέσχου πάντοτε * μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς· * διὸ τῆς σὲ τεχούσης * πρεσβείαις τὴν εἰρήνην * πάσῃ τῇ ποίμνῃ σου τρυτάνευσον.

EIZ TON OPOPON.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Αναστάσιμα. Ηχος πλ. δ΄.

Αρωτός ἐχ νεχρῶν, * ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, * χαὶ Αγγελος Αρωτός * ταῖς Γυναιξιν ἐβόα· * Παύσασθε τῶν δαχρύων· * τοῖς Αποστόλοις εὐαγγελίσασθε· * χράξατε ἀνυμνοῦσαι· * Ότι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, * ὁ εὐδοχήσας σῶσαι ὡς Θεὸς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Δόζα. Τὴν Σοφίαν χαὶ Λόγον.

'Αναστὰς ἐχ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, * ταῖς ὅσίαις προσέταξας Γυναιξι * χηρῦξαι τὴν ἔγερσιν * 'Αποστόλοις ὡς γέγραπται· * χαι δρομαῖος ὁ Πέτρος * ἐπέστη τῷ μνήματι, * χαι τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῷ * ὅρῶν χατεπλήττετο· * ὅθεν χαι χατείδε * τὰ ἐθόνια μόνα * χωρίς τοῦ θείου σώματος * ἐν αὐτῷ χαταχείμενα· * χαὶ πιστεύσας ἐβόησε· * Δόξα σοι, Χριστὲ, ὁ Θεὸς, * ὅτι σώζεις ἅπαντας, Σωτὴρ ἡμῶν· * τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Και νῦν. Θεοτοχίον. Ομοιον.

Την ουράνιον πύλην χαι χιβωτόν, * τὸ πανάγιον ὄρος, την φωταυγη * νεφέλην υμνήσωμεν, * την ουράνιον χλίμαχα, * τον λογιχὸν Παράδεισον, * τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, * τῆς Οἰχουμένης πάσης * τὸ μέγα χειμήλιον· * ὅτι σωτηρία * ἐν αὐτῆ διεπράχθη * τῷ Κόσμῷ, χαὶ ἄφεσις * τῶν ἀρχαίων ἐγχλημάτων· * διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῆ· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * εὐσεβῶς προσχυνοῦσι τὸν Τόχον σου.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα.

Ανθρωποι τὸ μνημά σου, * Σωτήρ, ἐσφραγίσαντο, * Αγγελος τὸν λίθον * ἐχ τῆς θύρας ἀπεχύλισε· * Γυναϊχες ἐθεάσαντο * ἐγηγερμένον ἐχ νεχρῶν, * χαὶ αὐταὶ εὐηγγελίσαντο * τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν΄ Σιών· * Ότι ἀνέστης, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, * χαὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου. * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς * αἰ Γυναϊχες χομίσασαι, * φωνῆς 'Αγγελιχῆς * ἐχ τοῦ τάφου ἦχουον· * Παύσασθε τῶν δαχρύων, * χαὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν χομίσασθε· * χράξατε ἀνυμνοῦσαι, * ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, * ὁ εὐδοχήσας σῶσαι ὡς Θεὸς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Έπι σοι χαίρει, * Κεχαριτωμένη, * πασα ή Κτίσις, * 'Αγγέλων τὸ σύστημα, * χαι ἀνθρώπων τὸ γένος, * ἡγιασμένε ναὲ * χαι Παράδεισε λογιχὲ, * παρθενιχὸν χαύχημα· * ἐξ ἡς Θεὸς ἐσαρχώθη, * χαι παιδίον γέγονεν * ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. * Τὴν γὰρ σὴν μήτραν * θρόνον ἐποίησε, * χαι τὴν σὴν γαστέρα * πλατυτέραν οὑρανῶν ἀπειργάσατο. * Ἐπὶ σοι χαίρει, * Κεχαριτωμένη, * πασα ἡ Κτίσις· * δόξα σοι.

Μετά τὸν Αμωμον, χαὶ τὰ Εὐλογητάρια, ή Υπαχοή.

Αἰ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου * ἐπιστασαι τῷ μνήματι * τὸν Δεσπότην ἐζήτουν * ἐν νεχροῖς τὸν αθανατον· * χαὶ χαρᾶς εὐαγγέλια * ἐχ τοῦ ᾿Αγγέλου δεξάμεναι, * τοῖς ᾿Αποστόλοις ἐμήνυον· * Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, * παρέχων τῷ Κόσμῷ τὸ μέγα ἔλεος.

Οι 'Αναβαθμοί. 'Αντίφωνου Α'.

'Εχ νεότητός μου * ο έχθρός με πειράζει, * ταζ ήδοναζ φλέγει με· * έγω δε πεποιθως * έν σοι, Κύριε, * τροπουμαι τουτον.

Οι μισοῦντες Σιών * γενηθήτωσαν δη, * πριν ἐχσπασθηναι ώς χόρτος· * συγχόψει γὰρ Χριστὸς * αὐχένας αὐτῶν * τομη βασάνων. Δόξα... χαι νῦν.

'Αγίφ Πνεύματι * τὸ ζῆν τὰ πάντα, * φῶς ἐχ φωτὸς, * Θεὸς μέγας · * σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ χαὶ τῷ Λόγφ.

'Αντίφωνον Β'.

'Η χαρδία μου * τῷ φόβφ σου σχεπέσθω * ταπεινοφρονοῦσα· * μὴ ὑψωθεῖσα ἀποπέσῃ * ἐχ σοῦ, Πανοιχτίρμον. 'Επὶ τὸν Κύριον * ὁ ἐσχηχώς ἐλπίδα, * οὐ δείσει τότε, * ὅτε πυρὶ τὰ πάντα * χρινεῖ χαὶ χολάσει.

Δόξα... χαι νῦν.

'Αγίψ Πνεύματι * πας τις θεῖος βλέπει χαὶ προλέγει, * τερατουργεῖ ὕψιστα, * ἐν τρισιν ἕνα Θεὸν μέλπων· * εἰ γὰρ χαὶ τριλαμπεῖ, * μοναρχεῖ τὸ Θεῖον.

'Αντίφωνον Γ'.

'Εχέχραξά σοι, Κύριε, * πρόσχες, * χλινόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι, * χαὶ χάθαρον πρὶν ἄρῃς με * ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

'Επὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν * δύνων, παζ αὐθις ἀναλύσει, * τοῦ λαβεῖν βασάνους, * ἡ γέρα τῶν βεβιωμένων.

$\Delta \delta \xi \alpha \dots x \alpha i v v v$.

'Αγίφ Πνεύματι * θεολογία Μονάς τρισαγία· * ὁ Πατήρ γὰρ αναρχος, * ἐξ οὐ ἔφυ ὁ Υἰὸς ἀχρόνως, * καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, * σύνθρονον, * ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Άντίφωνον Δ΄.

'Ιδού δή τί χαλὸν * ή τί τερπνὸν, * ἀλλ ή τὸ χατοιχεῖν ἀδελφοὺς ἅμα; * ἐν τούτψ γὰρ Κύριος * ἐπηγγείλατο ζωήν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ * ὁ τὰ ϫρίνα τοῦ ἀγροῦ ϫοσμῶν, * ϫελεύει μὴ δεῖν φροντίζειν. Δόξα... ϫαὶ νῦν.

'Αγίφ Πνεύματι * ένοειδεϊ αιτία * πάντα έχεται εἰρηνοβραβεύτως· * Θεὸς τοῦτο γάρ ἐστι, * Πατρί τε xαὶ Υιῷ * ὀμοούσιον xυρίως. Προχείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος είς τον αίωνα ο Θεός σου, Σιών, είς γενεάν χαι γενεάν.

Στίχ. Αίνει ή ψυχή μου τον Κύριον.

Πάσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἐωθινὸν τῆς Κυριακῆς. ᾿Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Πεντηκοστὸς, κτλ.

Κανών 'Αναστάσιμος. Ποίημα 'Ιωάννου τοῦ Δαμασχηνοῦ.

'Ωδή α΄. 'Ηχος πλ. δ΄. Ο Εἰρμός.

» 🛦 ρματηλάτην Φαραώ έβύθισε * τερατουργοῦσά ποτε * Μω-

» Ασαϊκή βάβδος, * σταυροτύπως πλήξασα * xal διελούσα θά-

» λασσαν· * 'Ισραήλ δὲ φυγάδα * πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, * ἄσμα

» τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα * πῶς μὴ θαυμάσωμεν, * ἐχ μὲν παθῶν πᾶσι * τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν * χαὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν, * ἐχ πλευρᾶς δὲ ἀγίας * πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν * χαὶ ἐχ τάφου ἀίδιον;

΄ Ως εὐπρεπής ταῖς Γυναιξιν ὁ Κγγελος * νῦν ἐμπεφάνισται, *

χαι τηλαυγή φέρων * της έμφύτου σύμβολα * άύλου χαθαρότητος, * τη μορφή δε μηνύων * το φέγγος της 'Αναστάσεως, * χράζει· Έξηγέρθη ο Κύριος.

Θεοτοχίον.

Δεδοξασμένα περί σου λελάληνται * ἐν γενεαῖς γενεῶν, * ἡ τὸν Θεὸν Λόγον * ἐν γαστρὶ χωρήσασα, * ἀγνὴ δὲ διαμείνασα, * Θεοτόχε Παρθένε· * διό σε πάντες γεραίρομεν, * τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Ποίημα Κοσμά μοναχοῦ.

Ο Ειρμός. Υγράν διοδεύσας ώσει ξηράν.

Επήρθησαν πύλαι όδυνηραί, * χαι έφριξαν "Αδου * χαθορώντες οι πυλωροι * έν τοζς χατωτάτοις τον έν ύψει * της τών άπάντων * ἐπέχεινα φύσεως.

'Εξέστησαν τάξεις 'Αγγελιχαί, * ὀρῶσαι ἐν θρόνφ * ἰδρυμένην τῷ Πατριχῷ * τὴν ἔχπτωτον φύσιν τῶν ἀνθρώπων, * τὴν χαθειργμένην * ἐν τοῖς χατωτάτοις τῆς γῆς.

Θεοτοχίον.

Τάξεις σε 'Αγγέλων και τῶν βροτῶν, * ἀνύμφευτε Μῆτερ, * εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· * τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὦσπερ βρέφος * ἐν τῆ γαστρί σου * Θεὸν ἡμῖν τέτοκας.

Κανών τῆς Υπεραγίας Θεοτόχου. Κατὰ Αλφάβητον.

Ο Είρμός. Ασωμεν τῷ Κυρίφ.

Α χραντε Θεοτόχε, * ή σεσαρχωμένον τον άίδιον * χαι υπέρθεον Λόγον * υπέρ φύσιν τεχοῦσα, υμνοῦμέν σε.

Βότρυν σε ζωήφόρον, * τὸν τῆς παγχοσμίου ἀποστάζοντα * γλυχασμὸν σωτηρίας, * ἡ Παρθένος, Χριστὲ, ἀπεχύησε.

Γένος 'Αδαμιαΐον * πρὸς τὴν ὑπὲρ νοῦν μαχαριότητα * διὰ σοῦ ἀνηγμένον, * Θεοτόχε, ἀξίως δοξάζει σε.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

• Ο στερεώσας χατ' άρχας * τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, * χαὶ • Ο τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, * ἐν τῆ πέτρα με, Χριστὲ, *

» τών έντολών σου στήριξον, * ὅτι οὐχ ἔστι πλήν σου * άγιος, » μόνε Φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Καταχριθέντα τὸν ᾿Αδὰμ * τῆ γεύσει τῆς ἀμαρτίας, * τῆς σαρχός σου τὸ σωτήριον πάθος * ἐδιχαίωσε, Χριστέ· * αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος * τῆ τοῦ θανάτου πείρα * πέφηνας, ὁ ἀναμάρτητος.

Τῆς 'Αναστάσεως τὸ φῶς * ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει * τοῦ θανάτου xαl σκιῷ xαθημένοις, * ὁ Θεός μου Ἱησοῦς, * xαl τῆ αὐτοῦ Θεότητι * τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, * τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Paracleticus.

ТӉ КҮРІАКӉ ПРОІ.

Θεοτοχίον.

Τῶν Χερουβίμ και Σεραφίμ * ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, * Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω * τὸν ἀχώρητον Θεὸν * ἐν σῆ γαστρι, ἀμόλυντε· * διὸ πιστοί σε πάντες * ὑμνοις ἀεὶ μαραρίζομεν.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Ούρανίας άψτδος.

Απειθήσαντα πρώην * τη έντολη, Κύριε, * τοῦ πεποιηχότος με ὄντως * σὺ ἀπεξένωσας· * ὃν μορφωσάμενος, * ὑπαχοήν τε παιδεύσας, * σεαυτῷ ψχείωσας * διὰ σταυρώσεως.

Ο σοφία τὰ πάντα * προεγνωχώς ἔχτισας, * χαὶ τῆ σῆ συνέσει συμπήξας * τὰ ὑποχθόνια, * οὐχ ἀπηξίωσας * συγχαταβάσει σου, Λόγε * τοῦ Θεοῦ, ἀναστῆσαι * τὸν χατ εἰχόνα σου.

Θεοτοχίον.

'Ενοικήσας Παρθένω * σωματιχῶς, Κύριε, * ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε * θεαθῆναί σε· * ἡν καὶ ἀνέδειξας * ὡς ἀληθῶς Θεοτόχον, * καὶ πιστῶν βοήθειαν, * μόνε Φιλάνθρωπε.

Κανών της Θεοτόχου. Σύ εί τὸ στερέωμα.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν * ταῖς ἰχεσίαις σου, Πάναγνε, * τὰς προσβο-

Εύας τῆς προμήτορος * σὐ ἐπανόρθωσις γέγονας, * τὸν ἀρχηγὸν * τῆς ζωῆς τῷ Κόσμφ, * Θεοτόχε, χυήσασα.

Ζώσον δυναστεία με, * ή άληθώς Θεόν, Πάναγνε, * την τοῦ Πατρός * ἐν σαρχὶ τεχοῦσα * ἐνυπόστατον δύναμιν.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

» 🔨 ύ μου ίσχὺς, * Κύριε, σύ μου χαὶ δύναμις, * σὺ Θεός μου, *

- » Δσύ μου άγαλλίαμα, * ό Πατριχούς χόλπους μή λιπών, *
- » χαὶ τὴν ἡμετέραν * πτωχείαν ἐπισχεψάμενος. * διὸ σὺν τῷ Προ-
- » φήτη * 'Αββαχούμ σοι χραυγάζω· * Τη δυνάμει σου δόξα, Φι-
- » λάνθρωπε. Τροπάρια.

Σύ δυσμενή * ὄντα με λίαν ήγάπησας, * σὺ χενώσει * ξένη χαταβέβηχας * ἐπὶ τῆς γῆς, εὕσπλαγχνε Σωτὴρ, * τῆς ἐσχατιαζ μου * τὴν ὕβριν μὴ ἀνηνάμενος· * χαὶ μείνας ἐν τῷ ὕψει * τῆς ἀφράστου σου δόξης, * τὸν πρὶν ἠτιμωμένον ἐδόξασας.

Τ(ς χαθορών, * Δέσποτα, νῦν οὐχ ἐξ(σταται * διὰ πάθους * θάνατον λυόμενον, * διὰ σταυροῦ φεύγουσαν φθορὰν, * χαὶ διὰ θανάτου * τὸν ^{*}Αδην πλούτου χενούμενον; * τῆς θείας δυναστείας * σοῦ τοῦ Ἐσταυρωμένου * τὸ ἐξαίσιον ἔργον, Φιλάνθρωπε.

Θεοτοχίον.

Σὺ τῶν πιστῶν * Χαύχημα πέλεις, 'Ανύμφευτε, * σὺ προστάτις, * σὺ χαὶ χαταφύγιον * Χριστιανῶν, τεῖχος χαὶ λιμήν· * πρὸς γὰρ τὸν Γίόν σου * ἐντεύξεις φέρεις, Πανάμωμε, * χαὶ σώζεις ἐχ χινδύνων * τοὺς ἐν πίστει χαὶ πόθφ * Θεοτόχον ἀγνήν σε γινώσχοντας.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Είσαχήχοα, Κύριε.

Τῷ σταυρῷ σε προσήλωσαν * οἱ τῶν παρανόμων παίδες, Φιλάνθρωπε· * δἰ οὐ ἔσωσας ὡς εὕσπλαγχνος * τοὺς δοξάζοντάς σου * τὰ παθήματα.

'Αναστὰς ἐχ τοῦ μνήματος, * πάντας συνανέστησας τοὺς ἐν 'Αδη νεχροὺς, * χαὶ ἐφώτισας ὡς εὖσπλαγχνος * τοὺς δοξάζοντάς σου * τὴν 'Ανάστασιν. Θεοτοχίον.

Τὸν Θεὸν ὅν ἐχύησας, * ἄχραντε Μαρία, τοῦτον δυσώπησον * τοῖς ἰχέταις σου δωρήσασθαι * τῶν πλημμελημάτων * τὴν συγχώρησιν. Κανών τῆς Θεοτόχου. Ο αὐτός.

Η τὸν στάχυν βλαστήσασα * τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, * Τατὸν παρέχοντα τῷ Κόσμφ ζωὴν, * Θεοτόχε, σῶζε * τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτόχον σε, Πάναγνε, * οἱ πεφωτισμένοι πάντες γινώσχομεν· * τὸν γὰρ "Ηλιον ἐχύησας * τῆς διχαιοσύνης, * Αειπάρθενε.

Ιλασμὸν ἡμῖν δώρησαι * τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, * xal εἰρήνευσον τὸν Κόσμον σου, * ὁ Θεὸς, πρεσβείαις * τῆς τεxούσης σε. ΄Ωδὴ ε΄. ΄Ο Εἰρμός.

» "Τνα τί με άπώσω * άπὸ τοῦ προσώπου σου, * τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, *

Ιχαι ἐχάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σχότος τὸν δείλαιον; * ἀλλ ἐπί-

στρεψόν με, * xal πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς ὁδούς μου
 χατεύθυνον, δέομαι. Τροπάρια.

Περιθέσθαι ήνέσχου * χλαΐναν πρὸ τοῦ πάθους σου, * Σῶτερ, παιζόμενος, * τὴν τοῦ πρωτοπλάστου * περιστέλλων ἀσχήμονα γύμνωσιν, * xal γυμνὸς παγῆναι * ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀπαμφιάζων * τὸν χιτῶνα, Χριστὲ, τῆς νεχρώσεως.

Έχ χοὸς τοῦ θανάτου * σừ τὴν πεπτωχυτάν μου * ἀνφκοδόμησας * ἀναστὰς οὐσίαν, * χαὶ ἀγήρω, Χριστὲ, χατεσκεύασας, * ἀναδείξας πάλιν * βασιλιχὴν ὥσπερ εἰχόνα, * ἀφθαρσίας φωτὶ ἀπαστράπτουσαν. Θεοτοχίον.

Μητριχήν παβρησίαν * τήν πρός τόν Γίόν σου χεχτημένη, Πάναγνε, * συγγενοῦς προνοίας * τῆς ήμῶν μὴ παρίδης, δεόμεθα, * ὅτι σὲ χαὶ μόνην * Χριστιανοὶ πρός τὸν Δεσπότην * ἰλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Φώτισον ήμας.

Οδήγησον ήμας * τη δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστὲ, * δι αὐτοῦ γάρ σοι προσπίπτομεν· * τὴν σὴν εἰρήνην * παράσχου ἡμίν, Φιλάνθρωπε.

ТҢ КҮРІАКН ПРОІ.

١

Κυβέρνησον ήμῶν * τὴν ζωὴν νῦν, ὁ Θεὸς ήμῶν, * τῶν ὑμνούντων σου τὴν ἔγερσιν * καὶ τὴν εἰρήνην * παράσχου ἡμῖν, Φιλάνθρωπε. Θεοτοχίον.

Δυσώπησον ἀεἰ * τὸν Υἰόν σου xαὶ Θεὸν ἡμῶν, * ἀπειρόγαμε Μαρία σεμνὴ, * τοῦ xαταπέμψαι * ἡμῖν τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος. Κανών τῆς Θεοτόχου. 'Ορθρίζοντες.

Κατεύνασον τον αστατον χλύδωνα * τῶν παθῶν μου, * ἡ Θεον Χυήσασα, * τον Κυβερνήτην χαὶ Κύριον.

Λατρεύουσι τῷ τόχῷ σου, ἄχραντε * Θεοτόχε, * 'Αγγέλων τὰ τάγματα, * χαὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Μαρία Θεοτόχε ανύμφευτε, * τας ἐλπίδας * τῶν ἐχθρῶν ματαίωσον, * χαὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὖφρανον.

Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γαρ αι άνομίαι μου· * χαί

• Lέχ βυθοῦ τῶν χαχῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόη-

» σα, * xαł ἐπάχουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Διὰ ξύλου χραταιῶς * χαθειλέ με ὁ ἀρχέχαχος· * αὐτὸς δὲ ἀναρτηθεὶς, * Χριστὲ, χραταιότερον * Σταυρῷ χαταβέβληχας,* δειγματίσας τοῦτον, * τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Σύ φχτειρας τὴν Σιών, * ἐξανατείλας τοῦ μνήματος, * χαινὴν ἀντὶ παλαιᾶς * τελέσας ὡς εὕσπλαγχνος * τῷ θείφ σου αίματι, * χαὶ νῦν βασιλεύεις * ἐν αὐτῆ εἰς τοὺς αἰῶνας, Χριστέ.

Θεοτοχίον.

'Ρυσθείημεν τών δεινών * πταισμάτων ταζ ixeσ(αις σου, * Θεογεννήτορ άγνή, * xαὶ τύχοιμεν, Πάναγνε, * τῆς θείας ἐλλάμψεως τοῦ ἐx σοῦ ἀφράστως * σαρχωθέντος Υίοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Την δέησιν έχχεῶ πρὸς Κύριον.

Παλάμας ἐν τῷ Σταυρῷ ἐξήπλωσας, * ἰατρεύων ἀκρατῶς τὴν ταθεῖσαν * ἐν τῆ Ἐδὲμ * χεῖρα τοῦ πρωτοπλάστου, * καὶ πικροῦ ξύλου χολῆς ἀντεγεύσω, Χριστέ· * καὶ ἔσωσας ὡς Δυνατὸς * τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ παθήματα.

Θανάτου ὁ Λυτρωτὴς ἐγεύσατο, * τὴν ἀρχαίαν τε ἀπόφασιν ὅπως * xαὶ τῆς φθορᾶς * τὸ βασίλειον λύσῃ· * xαὶ τοῖς ἐν "Αδῃ φοιτήσας, ἀνέστησε * xαὶ ἔσωσεν ὡς δυνατὸς * τοὺς ὑμνοῦντας αὐτοῦ τὴν 'Ανάστασιν. Θεοτοχίον.

Μή παύση ύπερ ήμῶν πρεσβεύουσα, * Παναγία Θεοτόχε Παρθένε, * ὅτι πιστῶν * στήριγμα σừ ὑπάρχεις, * χαὶ τῆ ἐλπίδι τῆ σῆ χραταιούμεθα, * χαὶ πόθφ σὲ χαὶ τὸν ἐχ σοῦ * σαρχωθέντα ἀφράστως δοξάζομεν.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Κανών της Θεοτόχου. Χιτώνά μοι παράσχου.

Ταόν σε του Θεου και κιβωτόν, * και παστάδα εμψυχον, * Νχαι πύλην ουράνιον, * Θεοτόχε, οι πιστοι * χαταγγέλλομεν. Εσάνων χαταλύτης ώς Θεός * γεγονώς ό τόχος σου, * Μαρία Θεόνυμφε, * προσχυνείται σύν Πατρί * χαί τῷ Πνεύματι.

Ο Λόγος του Θεού σε τοις βροτοις, * Θεοτόχε, έδειξεν * ούράνιον χλίμαχα· * διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς * χαταβέβηχε.

Κοντάχιον. 'Ως άπαρχάς τῆς φύσεως.

Έξαναστάς του μνήματος, * τούς τεθνεώτας ήγειρας * χαί τον Αδάμ άνέστησας. * χαὶ ή Εὕα χορεύει * ἐν τη ση Αναστάσει. * χαι Κόσμου τα πέρατα πανηγυρίζουσι * τη έχ νεχρών έγέρσει σου, Πολυέλεε. O Oixoc.

Τὰ τοῦ 🗛δου σχυλεύσας βασίλεια, * χαὶ νεχροὺς ἀναστήσας, μαχρόθυμε, * γυναιξί Μυροφόροις συνήντησας, * άντι λύπης χαράν χομισάμενος. * χαι 'Αποστόλοις σου εμήνυσας * τα της νίχης σύμβολα, * Σωτήρ μου ζωοδότα, * χαι την Κτίσιν ἐφώτισας, Φιλάνθρωπε. * διὰ τοῦτο χαι Κόσμος συγχαίρει * τη έχ νεχρῶν ἐγέρσει σου, πολυέλεε.

'Ωδή ζ΄. Ο Ειρμός.

• Θεοῦ συγκατάβασιν * τὸ πῦρ ἡδέσθη * ἐν Βαβυλῶνί ποτε· *
• Θδιὰ τοῦτο οἱ Πατδες * ἐν τῆ καμίνω ἀγαλλομένω ποδὶ *

- » ώς έν λειμώνι * χορεύοντες εψαλλον· * Εύλογητός εί, à Θεός, *
- » ό τῶν Πατέρων ήμῶν. Τροπάρια.

'Η ενδοξος χενωσις, * ο θείος πλούτος * της σης πτωχείας, Χριστέ, * χαταπλήττει 'Αγγέλους, * Σταυρφ όρωντάς σε χαθηλούμενον, * διά τὸ σῶσαι * τοὺς πίστει χραυγάζοντας. * Εὐλογητός, ό Θεὰς, * ό τῶν Πατέρων ήμῶν.

Τη θεία χαθόδω σου * φωτός ἐπλήσθη * τὰ χαταχθόνια, * χαὶ τὸ σχότος ήλάθη, * τὸ πρίν διῶχον. ἕθεν ἀνέστησαν * οἱ ἀπ' αἰῶνος * δεσμώται χραυγάζοντες· * Εύλογητός, ό Θεός, * ό τῶν Πατέρων ήμων. Τριαδιχόν.

Απάντων μέν Κύριον, * ένὸς δὲ μόνου * μονογενοῦς Υίοῦ * όρθοδόξως Πατέρα * θεολογούντές σε χαταγγέλλομεν, * χαι έν είδότες * σοῦ ἐχπορευόμενον * Πνεῦμα εὐθὲς, συμφυὲς * χαὶ συναίδιαν.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Οι έχ της Ιουδαίας. **πωτηρία**ν εἰργάσω * μέσον τῆς Οἰχουμένης * προφητιχώς, ο Θε-Δός. * ύψωθείς γαρ έν ξύλφ, * πάντας άνεκαλέσω * τους έν πίστει χραυγάζοντας. * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν *Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Αναστάς έχ τοῦ τάφου * ὡς ἐξ ὕπνου, Οἰχτίρμον, * πάντας έφρύσω φθορας. * ή Κτίσις δὲ πιστούται * διὰ τῶν 'Αποστόλων *

χηρυττόντων την έγερσιν * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εὐλογητός εί. Θεοτοχίον.

Ισουργός τῷ τεχόντι, * ἰσοδύναμος Λόγος * χαὶ συναίδιος * ἐν μήτρα τῆς Παρθένου * Πατρὸς τῆ εὐδοχία * πλαστουργείται χαὶ Πνεύματος· * Ό τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Κανών της Θεοτόχου. Ο αὐτός.

Παρθενικής έκ νυδύος * σαρκωθείς, έπεφάνης * είς σωτηρίαν ήμῶν· * διό σου τὴν Μητέρα * εἰδότες Θεοτόκον, * εὐχαρίστως κραυγάζομεν· * ΄Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ράβδος ἔφυς, Παρθένε, * 'Ιεσσαί ἐχ τῆς ῥίζης, * ἡ παμμακάριστος, * χαρπὸν ἀνθηφοροῦσα * σωτήριον τοῖς πίστει * τῷ Τἰῷ σου χραυγάζουσιν· * ΄Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Σοφίας ἕμπλησον πάντας * χαὶ δυνάμεως θείας, * ἡ ἐνυπόστατος * σοφία τοῦ ἘΨίστου, * διὰ τῆς Θεοτόχου, * τοὺς ἐν πίστει σοι ψάλλοντας· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. ἘΩδὴ ή΄. Ὁ Εἰρμός.

» Τηπταπλασίως χάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς Θεο-

» LΙσεβέσιν έμμανώς έξέχαυσε· * δυνάμει δε χρείττονι * περισω-

» θέντας τούτους ίδών, * Τὸν Δημιουργόν χαὶ Λυτρωτὴν, ἀνεβόα, *

» οι Πατδες, εύλογεττε, * Ιερετς, άνυμνεττε, * λαός, ύπερυψοῦτε *

» είς πάντας τούς αίωνας. Τροπάρια.

Τῆς Ίησοῦ Θεότητος * ἡ ὑπέρθεος δύναμις * ἐν τοῖς χαθ' ἡμᾶς θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε· * σαρχὶ γὰρ γευσάμενος * ὑπὲρ παντὸς θανάτου Σταυροῦ, * ἔλυσε τοῦ "Αδου τὴν ἰσχύν· ὃν ἀπαύστως, * οἱ Πατδες, εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο σταυρωθεις ἐγήγερται, * ὁ μεγάλαυχος πέπτωχεν, * ὁ χαταπεσών χαι συντριβεις ἀνώρθωται, * φθορὰ ἐξωστράχισται, * χαι ἀφθαρσία ἤνθησεν· * ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ τὸ θνητὸν χατεπάθη· * οι Παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδιχόν.

Τρισσοφανή Θεότητα, * ένιαίαν ἐχλάμπουσαν * αἰγλην ἐχ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως, * Γεννήτορα ἀναρχον, * ὁμοφυἤ τε Λόγον Πατρὸς, * χαὶ συμβασιλεῦον, ὁμοούσιον Πνεῦμα, * οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, * ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Νιχηταί τυράννου.

Τὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου * χετρά μοι ἐχτείναντα τῷ γυμνωθέντι, * χαὶ Γχαλούμενόν με * τῆ αὐτοῦ εὐσχήμονι θάλψαι γυμνώσει * εὐλο-

γείτε, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * xαὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐχ χατωτάτου * Αδου με ὑψώσαντα τὸν πεπτωχότα, * χαὶ τῆ ὑψιθρόνφ * δόξη τοῦ Γεννήτορος τετιμηχότα * εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἕργα, τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Τοῦ 'Αδὰμ, Παρθένε,* τοῦ παραπεσόντος μὲν ὥφθης θυγάτηρ, * τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ, * τοῦ ἀναχαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· * ὄν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανών της Θεοτόχου. Τον Βασιλέα των ούρανων.

Πων έναντίων τὰς θελχτιχὰς * χαι φλογώδεις * χαθ' ήμῶν χατάσβεσον βολίδας, * ὅπως σε ὑμνῶμεν, * ᾿Αγνὴ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπερφυώς τὸν Δημιουργὸν * xαὶ Σωτῆρα * Θεὸν Λόγον τέτοxaς, Παρθένε· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτιστιχήν σε χαὶ χρυσαυγῆ * τὸ σχηνῶσαν * ἐν σοὶ φῶς ἀπρόσιτον, Παρθένε, * ἔδειξε λαμπάδα * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ωδὴ θ΄. Ο Εἰρμός.

» Τ ξέστη ἐπὶ τούτψ ὁ οὐρανὸς, * xαὶ τῆς Υῆς xατεπλάγη *

- » Li τὰ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματιχῶς, *
- » χα! ή γαστήρ σου γέγονεν * εύρυχωροτέρα των ούρανών· * διό σε,
- » Θεοτόχε, * 'Αγγέλων χαι άνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι. Τροπάρια.

Τη θεία χαι ανάρχω φύσει απλοῦς * πεφυχώς, συνετέθης * προσλήψει σαρχός, * ἐν σεαυτῷ * ταύτην ὑποστήσας, Λόγε Θεοῦ· * χαι πεπονθώς ὡς ἄνθρωπος, * ἔμεινας ἐχτὸς πάθους ὡς Θεός· * διό σε ἐν οὐσίαις * δυσιν ἀδιαιρέτως * χαι ἀσυγχύτως μεγαλύνομεν.

Πατέρα χατ' οὐσίαν τὴν Θεϊχὴν, * ὡς δὲ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος * ἔφης Θεὸν, * Ύψιστε, τοῖς δούλοις συγχατιών, * ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, * χάριτι Πατέρα τῶν γηγενῶν * τιθεἰς τὸν χατὰ φύσιν * Θεόν τε χαὶ Δεσπότην· * μεθ' οὖ σε πάντες μεγαλύνομεν. Θεοτοχίον.

Ωράθης, * ὦ Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ, * ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα * ἐν σώματι * τὸν ἀγαθὸν * Λόγον, ἐχ χαρδίας τῆς ἐαυτοῦ * ὃν ὁ Πατὴρ ἡρεύξατο * πάντων πρὸ αἰώνων ὡς 'Αγαθός· * ὃν νῦν χαὶ τῶν σωμάτων * ἐπέχεινα νοοῦμεν, * εἰ χαὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. "Εφριξε πασα άχοή. Θεοῦ σε φύσει τὸν Υἰὸν * συλληφθέντα ἐν γαστρὶ ἐπιστάμεθα * τῆς Θεομήτορος, * χαὶ γεγονότα δι ἡμᾶς ἀνθρωπον, * χαὶ ἐ-

ТӉ КҮРІАКН ПРΩІ.

παρθέντα έν Σταυρῷ, * τῆ φύσει μὲν πάσχοντα τῆς ἀνθρωπότητος, * ἀπαθῆ δὲ ὡς Θεὸν διαμείναντα.

Λέλυται σχότος ἀμειδές· * ἐχ τοῦ "Αδου γὰρ ἀνέτειλεν "Ηλιος * διχαιοσύνης Χριστὸς, * τῆς γῆς φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, * λάμπων Θεότητος φωτὶ, * οὐράνιος ἄνθρωπος, Θεὸς ἐπίγειος· * ὃν ἐν φύσεσι διτταῖς μεγαλύνομεν.

Θεοτοχίον.

Έντεινε χαὶ χατευοδοῦ * χαὶ βασίλευε, Γιὲ Θεομήτορος, * Ἱσμαηλίτην λαὸν * χαθυποτάττων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς * φιλευσεβοῦντι Βασιλεϊ, * ὡς ὅπλον ἀνίχητον ἐπαγομένφ σοι * σὺν τῆ λόγχῃ τὸν Σταυρὸν χαριζόμενος.

Κανών της Θεοτόχου. Κυρίως Θεοτόχον.

Χαράς χαι εύφροσύνης * πλήρης σου ή μνήμη, * τοϊς προσιούσιν Χιάματα βρύουσα, * χαι εύσεβως Θεοτόχον * σε χαταγγέλλουσι.

Ψαλμοίς σε ἀνυμνοῦμεν, * Κεχαριτωμένη, * καὶ ἀσιγήτως τὸ Χαῖρε προσάγομεν· * σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι * τὴν ἀγαλλίασιν.

Ωραΐος, Θεοτόχε, * έφυ ο χαρπός σου, * οὐχὶ φθοραζ τοῖς μετέχουσι πρόξενος, * ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν πίστει * σε μεγαλύνουσι.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ ἀΑναστάσιμα. ἡΗχος πλ. δ΄.

Κύριε * εἰ καὶ κριτηρίω παρέστης * ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, * ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, * τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· * καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * τὸν Κόσμον ἡλευθέρωσας * ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, * ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, * εἰ xαὶ ὡς θνητὸν ἐν μνημείφ * Ἰουδαῖοί σε xατέθεντο, * ἀλλ ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα * στρατιῶταί σε ἐφύλαττον, * xαὶ ὡς ζωῆς θησαυρὸν * σφραγῖδι ἐσφραγίσαντο· * ἀλλὰ ἀνέστης xαὶ παρέσχες * ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, * ὅπλον χατὰ τοῦ Διαβόλου * τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωχας· * φρίττει γὰρ χαὶ τρέμει, μὴ φέρων * χαθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν· * ὅτι νεχροὺς ἀνιστῷ, * χαὶ θάνατον χατήργησε· * διὰ τοῦτο προσχυνοῦμεν * τὴν ταφήν σου χαὶ τὴν ἔγερσιν.

Ο Αγγελός σου, Κύριε, * ό τὴν Ανάστασιν χηρύξας, * τοὺς μὲν φύλαχας ἐφόβησε, * τὰ δὲ Γύνατα ἐφώνησε, λέγων· * Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεχρῶν; * ἀνέστη Θεὸς ῶν, * χαὶ τῆ Οἰχουμένῃ ζωὴν ἐδωρήσατο.

Έτερα Στιχηρά 'Ανατολικά.

Επαθες διὰ σταυροῦ, * ὁ ἀπαθής τῆ Θεότητι· * ταφήν ×ατεδέξω τριήμερον, * ἕνα ήμας ἐλευθερώσης * ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, * xaì ἀθανατίσας * ζωοποιήσης ήμας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου, Φιλάνθρωπε. Προσχυνώ χαὶ δοξάζω * χαὶ ἀνυμνῶ, Χριστὲ, * τὴν σὴν ἐχ τάφου 'Ανάστασιν' * δί ἦς ἠλευθέρωσας ἡμᾶς * ἐχ τῶν τοῦ "Αδου ἀλύτων δεσμῶν, * χαὶ ἐδωρήσω τῷ Κόσμῷ ὡς Θεὸς * ζωὴν αἰώνιον * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ζωοδόχον σου μνήμα * φρουροῦντες παράνομοι * σὺν τῆ χουστωδία ἐσφραγίσαντο τοῦτο· * σὺ δὲ ὡς ἀθάνατος Θεὸς * χαὶ παντοδύναμος * ἀνέστης τριήμερος.

Πορευθέντος σου * ἐν πύλαις "Αδου, Κύριε, * χαὶ ταύτας συντρίψαντος, * ὁ αἰχμάλωτος οῦτως ἐβόα· * Τίς ἐστιν οὐτος, * ὅτι οὐ καταδικάζεται * ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, * ἀλλὰ καὶ ὡς σκηνὴν κατέλυσε * τοῦ θανάτου τὸ δεσμωτήριον; * ἐδεξάμην αὐτὸν ὡς θνητὸν, * καὶ τρέμω ὡς Θεόν. * Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Το Εωθινόν της Κυριακής. Και νῦν.

Υπερευλογημένη υπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη και μετά ταῦτα, τὸ Αναστάσιμον τροπάριον 'Αναστάς έχ τοῦ μνήματος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπιχὰ, οἱ Μαχαρισμοί. Προσόμοια η'.

ΝΙ νήσθητι ήμῶν, * Χριστὲ, Σωτήρ τοῦ Κόσμου, * ώσπερ του Ληστοῦ * ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, * xai xaταξίωσον πάντας, μόνε Οἰχτίρμον, * τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

^{*}Axoue, 'Aδάμ, * xai χατρε σύν τη Εύα, * δτι ό γυμνώσας * πρίν τοὺς ἀμφοτέρους, * xai δι' ἀπάτης λαβών ὑμᾶς αἰχμαλώτους, * ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ χατήργηται.

Εύλφ προσπαγείς, * Σωτήρ ήμῶν, βουλήσει, * ξύλου τὸν 'Αδὰμ * κατάρας ἐλυτρώσω, * ἀποδιδοὺς ὡς Οἰκτίρμων τὸ κατ εἰκόνα, * καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Σήμερον Χριστός * ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, * πάσι τοῖς πιστοῖς * παρέχων ἀφθαρσίαν, * καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις * μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν.

Χαίρετε, σοφαί * γυναΐχες Μυροφόροι, * πρώται τὴν Χριστοῦ * 'Ανάστασιν ίδοῦσαι, * χαὶ τοῖς αὐτοῦ ἀπαγγείλασαι 'Αποστόλοις * παντὸς τοῦ Κόσμου τὴν ἀνάχλησιν.

Φίλοι τοῦ Χριστοῦ, * ᾿Αποστολοι, φανέντες, * σύνθρονοι αὐτοῦ * ἐσόμενοι τῆ δόξῃ, * ἐν παρρησία αὐτῷ ἡμῶς παραστῆναι * ὡς Μαθηταὶ αὐτοῦ πρεσβεύσατε. Δόξα.

Αναρχε Τριὰς, * ἀμέριστε Οὐσία, * σύνθρονε Μονὰς, * ὁμότιμε τῆ δόξη, * ἡ ὑπεράρχιος φύσις καὶ Βασιλεία, * σῶζε τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Paracleticus.

80'

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Καί νῦν. Θεοτοχίου.

Χαΐρε, τοῦ Θεοῦ * εὐρύχωρον χωρίον· * χαΐρε, χιβωτὲ * τῆς Νέας Διαθήχης· * χαΐρε, ἡ ἔγχρυσος στάμνος, ἐξ ἡς τὸ Μάννα * πᾶσιν ἐδόθη τὸ οὐράνιον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά.

Ήχος πλ. δ'. *Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

^{*}Ω πῶς διάγω ἀμέριμνος * τὸν τῆς ζωῆς μου χαιρὸν * μετεώρως απαρέρχομαι, * μὴ εἰς νοῦν βαλλόμενος * τὰς πολλὰς ἀμαρτίας μου, * μὴ τοῦ θανάτου * τὴν φοβερὰν ἀπειλὴν, * χαὶ τῆς ἐτάσεως * τὸ ἀδέχαστον ! * ῶ τίς με ῥύσεται * πυρὸς αἰωνίζοντος, * εἰ μὴ, Θεὲ, * μόνε ὑπεράγαθε, * σὺ οἰχτειρήσῃς με.

Οίμοι, ψυχή μου, ταλαίπωρε, * πόσα θρηνήσεις έχει, * ένθυμοῦσα τὰς πράξεις σου, * ὅταν εἰς αἰώνιον * Βασιλείαν οἰ δίχαιοι * χαλῶνται, σὺ δὲ * εἰς πῦρ αἰώνιον * χαταχριθήση * διὰ τὰς πράξεις σου ! * Στέναξον, δάχρυσον, * ἀπεντεῦθεν πρόσδραμε * τῷ Δυτρωτῆ * Χριστῷ, χαὶ ἀπόνιψαι * τὰς ἀμαρτίας σου.

Έως χαιρός σοι ἐνέστηχεν * ὁ τῆς παρούσης ζωῆς, * ὡ ψυχὴ, μετανόησον, * χαὶ ἐνταῦθα πόνησον * διὰ τὰς ἀμαρτίας σου, * ἕνα ἐχεῖσε * εὖρῃς ἀνάπαυσιν, * χαὶ αἰωνίου * ῥυσθῆς χολάσεως. * Κύριε, Κύριε, * ἀγαθὲ χαὶ εὕσπλαγχνε, * τῶν ἐχλεχτῶν * μοίρας με ἀξίωσον * γενέσθαι μέτοχον.

"Ετερα προσόμοια, τῶν Ασωμάτων.

Κύριε, εί και κριτηρίω παρέστης.

Κύριε, * σὲ τῶν 'Ασωμάτων οἱ δῆμοι * ἀχαταπαύστως δοξάζουσι, * τῷ σῷ ἐνηδόμενοι χάλλει * χαὶ ἀφράστῷ ὡραιότητι, * χαὶ τρισηλίῷ αὐγῆ * πλουσίως αὐγαζόμενοι· * ὧν ταῖς πρεσβείαις χαὶ προστασίαις * σῶσον, Σωτὴρ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, * τὰς παναρμονίους χορείας * σὐ τῶν ᾿Αγγέλων ὑπέστησας * τῷ παντοδυνάμφ σου Λόγφ, * xaì ἀγίφ σου τῷ Πνεύματι, * ἀμεταπτώτοις αὐγαῖς * τὰς ἐλλάμψεις χαριζόμενος· * ῶν ταῖς πρεσβείαις xaì προστασίαις * σῶσον, Σωτήρ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, * σὲ τὰ Σεραφὶμ ἀνυμνοῦσι, * xai 'Εξουσίαι xai 'Αγγελοι, * 'Αρχαὶ, Κυριότητες, Θρόνοι, * xai Δυνάμεις xai 'Αρχάγγελοι, * xai Χερουβὶμ τὰ φριχτὰ * τὸν αἶνόν σοι προσάγουσιν· * ὦν ταῖς πρεσβείαις xai προστασίαις * σῶσον, Σωτὴρ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον. *Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαΐρε, Δαιμόνων ἀφάνισις· * χαΐρε, θυγάτηρ 'Αδὰμ, * ἀληθῶς ἡ ἀνθήσασα * ἀνθος τὸ ἀμάραντον· * χαΐρε, δόξα τῶν δούλων σου· * δεινῶν ἡ λύσις, * χαΐρε, Πανάμωμε· * τὸ δῶρον, χαΐρε, * παρὰ Θεοῦ δωρηθὲν * Κόσμφ· διάσωσμα * τῶν παραχαλούντων σε, * χαΐρε, Σεμνή· * χαΐρε, δόξα, Δέσποινα, * τῶν δοξαζόντων σε. Απόστιχα Κατανυχτιχά.

Σὲ τὸν Βασιλέα χαὶ Δεσπότην * ᾿Αγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν· * ἐγώ δέ σοι προσπίπτω, * ὡς ὁ Τελώνης χράζων· * Ὁ Θεὸς, ἰλάσθητί μοι * χαὶ σῶσόν με.

'Αθάνατος ὑπάρχουσα, ψυχή μου, * τοῖς χύμασι τοῦ βίου μὴ χαλύπτου· * ἀνάνηψον, βοῶσα * πρὸς τὸν σὸν Εὐεργέτην· * Ό Θεὸς, ἰλάσθητί μοι, * χαὶ σῶσόν με.

Μαρτυριχόν.

Μάρτυρες Κυρίου, * πάντα τόπον ἀγιάζετε, * xal πασαν νόσον θεραπεύετε· * xal νῦν πρεσβεύσατε * μυσθηναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χατρε, παλάτιον ἕμψυχον, * περιστερὰ λογική· * χατρε, πόλις τοῦ Κτίστου σου· * χατρε, καταφύγιον * τῶν πιστῶν καὶ προπύργιον, * ἡ προδτασία * τῶν πεποιθότων ἐν σοὶ, * καὶ σωτηρία * καὶ ἀπολύτρωσις· * χατρε, * ἡ γέφυρα, * πάντας ἡ μετάγουσα * πρὸς Οὐρανόν· * χατρε, παντευλόγητε, * ἀγία Δέσποινα.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ. εις τον ορθρον.

Μετά τήν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυχτικά Δεσποτικά. ³Ηχος πλ. δ΄.

Ομματι εὐσπλάγχνφ, Κύριε, * ίδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, * ὅτι Οχατὰ μιχρὸν ἡ ζωή μου δαπανᾶται, * χαὶ ἐξ ἔργων ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει σωτηρία· * διὰ τοῦτο δέομαι· * Όμματι εὐσπλάγχνφ, Κύριε, * ίδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν χαὶ σῶσόν με.

Τήν Σοφίαν και Λόγον.

Τὴν ἡμέραν ἐχείνην * τὴν φοβερὰν * ἐννοοῦσα, ψυχή μου, * γρηγόρησον, * ἀνἀπτουσα λαμπάδα σου, * ἐν ἐλαίω φαιδρύνουσα · * οὐ γὰρ οἶδας πότε * πρὸς σὲ ἐπελεύσεται * ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα · * ἰδοὺ ὁ.Νυμφίος σου. * Βλέπε οὖν, ψυχή μου, * μὴ νυστά-

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

ξης καὶ μείνης * ἔξωθεν κρούουσα, * ὡς αἰ πέντε Παρθένοι· * ἀλλ ἀγρύπνως καρτέρησον, * ἕνα ὑπαντήσης Χριστῷ τῷ Θεῷ * ἐν ἐλαίφ πίονι, καὶ δώη σοι * τὸν νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ο τῶν ὅλων Δεσπότης * xai Ποιητὴς, * ἐξ ἀχράντου σου μήτρας * σάρχα λαβών, * προστάτιν σε ἔδειξε * τῶν ἀνθρώπων, Πανάμωμε· * διὰ τοῦτο πάντες * πρὸς σὲ χαταφεύγομεν, * ἰλασμὸν πταισμάτων * αἰτούμενοι, Δέσποινα,* xal αἰωνιζούσης * λυτρωθήναι βασάνου * xai πάσης χολάσεως * τῆς ἐχεῖσε δεόμεθα, * ἱνα πίστει βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τοῦ δοθήναι πᾶσι, Κόρη, ἄφεσιν * τοῖς πιστῶς προσιοῦσι τῆ σχέπη σου.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα.

'Ως τοῦ Κριτοῦ παρόντος, * μερίμνησον, ψυχή, * xαὶ τῆς φριχτῆς ἡμέρας * τὴν ὥραν ἐννοοῦ· * ἡ γὰρ χρίσις ἀνίλεώς ἐστι * τοῖς μὴ πράξασιν ἕλεος· * διὸ πρὸ τέλους βόησον· * Φεῖσαί μου, Σωτήρ· * μόνος γὰρ ὑπάρχεις φιλάνθρωπος.

Ως ή Πόρνη σοι προσπίπτω, * ίνα λάβω την ἄφεσιν, * χαι άντι μύρου * τα δάχρυα έχ χαρδίας * προσφέρω σοι, Χριστε ό Θεός· * ίνα ώς έχείνην * οἰχτειρήσης με, Σωτήρ, * χαι παράσχης ίλασμον άμαρτιῶν· * ὡς αὐτη γὰρ χραυγάζω σοι· * Λύτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Δόξα... χαι νύν. Θεοτοχίον. Το προσταχθέν μοι μυστιχώς.

Θεοχαρίτωτε άγνη * εύλογημένη, * τον διά σπλάγχνα οἰχτιρμῶν * ἐχ σοῦ τεχθέντα, * σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι * χαὶ τσῖς 'Αρχαγγέλοις * χαὶ πᾶσι τοῖς 'Ασωμάτοις, * ὑπὲρ ἡμῶν * δυσώπει ἀχαταπαύστως * δοῦναι ἡμῖν * πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, * χαὶ ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, * χαὶ βίου ἐπανόρθωσιν, * ὅπως εὕρωμεν ἕλεος. Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολογίαν, ἑτερα.

Τήν Σοφίαν και Λόγον.

Έως πότε, ψυχή μου, * ζῆς ἀμελῶς; * ἕως πότε ῥαθύμως * διατελεῖς; * τοῦ ὑπνου ἐξεγέρθητι * ῥαθυμίας, ταλαίπωρε· * xai xaτὰ νοῦν λαβοῦσα * τὰς πράξεις σου, στέναξον, * xai τοῦ διxaίου φρίξον * Κριτοῦ τὴν ἀπόφασιν. * Τί ἀπολογήση * ἐν ἐxείνη τῆ ὥρα; * ἡ πῶς τῆς μελλούσης * λυτρωθήση φλογώσεως, * ἀδιόρθωτος μένουσα; * Βόησον πρὸ τέλους τῷ Κριτῆ· * Τῶν πταισμάτων δός μοι, Σῶτερ, ἀφεσιν· * σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις μαχρόθυμος. Μαρτυριχόν.

Φωτι οὐρανίω χαταλάμπεται * σήμερον αὖτη ἡ σκηνή· * ἐν αὐτῆ γὰρ στρατιαι * 'Αγγέλων ἀγάλλονται, * σὺν αὐτοῖς καὶ Δικαίων * χοροι εὐφραίνονται * ἐπι τῆ μνήμη τῶν 'Αθλοφόρων. *

Αὐτῶν ταζ παραχλήσεσι * χατάπεμψον τῷ Κόσμφ σου * τὴν είρήνην, Χριστέ, * χαι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τὸ προσταχθέν μοι μυστιχώς * λαβών ἐν γνώσει, * ἐν τη σχηνη τοῦ Ἰωσὴφ * σπουδη ἐπέστη * ὁ ᾿Ασώματος λέγων * τη Απεμ ρογάμω· * Ο χλίνας τη χαταβάσει * τούς ούρανούς, * χωρείται άναλλοιώτως * όλος έν σοι· * όν και βλέπων έν μήτρα σου * λαβόντα δούλου μορφήν, * έξίσταμαι χραυγάζων σοι· * Χαΐρε, Νύμφη άνύμφευτε.

Κανών Κατανυχτιχός, ού ή Αχροστιχίς.

Ρῦσαι πυρός με τῆς γεέννης, Χριστέ μου, τὸν Ἰωσήφ. Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ'. Ο Εἰρμός.

Υράν διοδεύσας ώσει ξηράν, * και την Αιγυπτίαν * μοχθη ρίαν διαφυγών, * ο 'Ισραηλίτης άνεβόα * Τφ Δυτρωτή και

» Θεφ ήμων άσωμεν.

Τροπάρια.

'Ρύσαι με γεέννης, ην έμαυτω * δι έργων άτόπων * προεξένησα, Λυτρωτά, * χαι της σης άγάπης άναψόν μου * έν διανοία τὸ πῦρ τὸ μαχάριον.

Υπέχυψα πάθεσι σχοτισθείς, * χαι άλογος ώφθην * λόγφ, Κύριε, τιμηθείς· * ἀνάνηψιν δίδου τη ψυχη μου, * xal ols ἐπίστασαι Μαρτυριχά. χρίμασι σωσόν με.

Στρεβλούμενοι σώμα τοις αίχισμοις, * έδηλουν της γνώμης * τὸ ὀρθόν τε καὶ ἀκλινές, * καὶ τὴν πρὸς τὸν Κτίσαντα ἀγάπην * στεφανηφόροι πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αίμάτων συρρεύσαντις ποταμοί * σωμάτων άγιων * των ένδόξων σου 'Αθλητών, * είδωλομανίας τας αχάνθας * τη ση δυνάμει, Οίχτίρμον, απέρρηξαν. Θεοτοχίον.

Ιασαι νοσούντα με χαλεπώς * της θανατηφόρου * άσθενείας τών σαρχιχών, * Αγνή, ψυχιχών τε παθημάτων, * όπως έν πίστει άει μαχαρίζω σε.

Κανών των Ασωμάτων, ου ή Αχροστιχίς χατά Αλφάβητον. Ποίημα Θεοφάνους. Ειρμός ό αὐτός.

γίων Αγγέλων ώς άρχηγοι, * και της θεοπτίας * άπολαύ-Α οντες τηλαυγώς, * τον Αγαθοδότην χαι Σωτήρα * ύπερ ήμων χαθιχετεύσατε.

Βιαίοις χρατούμενοι πειρασμοϊς, * υμίν ώς προστάταις * νῦν προσφεύγομεν οι πιστοί * Αρχάγγελοι θείοι, τον Δεσπότην * νῶν έχτενῶς έχδυσωπήσατε. Θεοτοχίον.

Γενού μοι, Παρθένε, χαταφυγή, * λιμήν τε και τείχος, * και

προστάτις, ή τὸν Θεὸν * ἐν σαρχὶ τεχοῦσα, Θεομῆτορ, * τὸν Λυτρωτήν χαὶ πανοιχτίρμονα.

Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

» Αμυρανίας άψτδος * όροφουργε Κύριε, * και της Εκκλησίας δο-

- υμήτορ, * σύ με στερέωσον * έν τη άγάπη τη ση, * τῶν
- » έφετῶν ή άχρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε Φιλάν-
- » θρωπε. Τροπάρια.

Ποίοις βλέψω σε τότε, * Χριστὲ Σωτὴρ, ὄμμασι, * μίαν ἐντολὴν ἐπὶ Υῆς σου * μὴ ἐργασάμενος; * πῶς τῷ ἀστέχτῷ σου * παρασταθήσομαι θρόνῷ, * λόγον τῶν ἀμέτρων μου * χαχῶν ποιούμενος;

Υφαπλώσας ἀγχάλας * σῶν οἰχτιρμῶν, δέξαι με * Ασωτον ὡς πρὶν ἐφ' ὁμοίοις * τρόποις δουλεύσαντα * ἀτίμοις πάθεσι, * χαὶ ἀπὸ σοῦ μαχρυνθέντα, * Ἱησοῦ φιλάνθρωπε * χαὶ ὑπεράγαθε. Μαρτυριχά.

Ριζωθέντες ἐν πέτρα * τῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως, * Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι, * ξίφει τῆς πίστεως * ἐξερριζώσατε * τῆς ἀγνωσίας ἀχάνθας, * χαι χαρποὺς ἀθλήσεως * ἐγεωργήσατε.

Οἱ ἀχράδαντοι πύργοι * τῆς ἀληθοῦς Πίστεως, * τὰ περιφανῆ Ἐχχλησίας * ἐγχαλλωπίσματα, * οἱ ὡραιότατοι * χαὶ ἐθελόθυτοι ἀρνες, * τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες * ἀνευφημείσθωσαν.

Θεοτοχίον.

Σὲ φρουρὸν, Παναγία, * ἐν πειρασμοῖς xέxτημαι· * σὲ μετὰ Θεὸν προστασίαν * ἔχω ἀχοίμητον· * σὲ ῥυομένην με * ἐν τῆ ἡμέρα τῆς δίχης * πάσης χαταχρίσεως * ευροιμι, Πάναγνε.

Κανών τῶν Ασωμάτων. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Δωρεαζς πολυτρόποις, * 'Αγγελικής τάξεως * οία Ταξιάρχαι δεικνύμενοι, * 'Αρχιστράτηγοι, * κατακοσμούμενοι, * τὰς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας * ἀσφαλῶς τηρήσατε * ταζς προστασίαις ὑμῶν.

Ευδοχίας έν όπλφ, * το τών πιστών πλήρωμα, * τῆς ὀρθοδοξίας τῷ χάλλει * νῦν στεφανούμενοι, * ἐχ περιστάσεως, ὡς εὐχλεεῖς παραστάται * τοῦ Θεοῦ, λυτρώσασθε, * θεῖοι 'Αρχάγγελοι. Θεοτοχίον.

Ζωῆς τῆς ἀχηράτου * θεία σχηνὴ γέγονας, * μόνη ἐξ αἰῶνος φανεῖσα, * Παρθενομῆτορ, ἀγνή· * ὅθεν χαὶ δέομαι· * Τὸν ἐν σχιῷ τοῦ θανάτου * πρὸς ζωὴν ὀδήγησον * νῦν με πρεσβείαις σου. 'Ωδὴ δ΄. Ο Εἰρμός.

*) Έξ ἕρους χατασχίου, * Λόγε, ο Προφήτης * της μόνης Θεο-» Ετόχου * μέλλοντα σαρχοῦσθαι * θεοπτιχῶς χατενόησε, *

» και έν τῷ φόβψ * έδοξολόγει σου την δύναμιν.

Τροπάρια.

Μέγιστος ἀγών, * ψυχῆς χωριζομένης· * τρόμος φοβερὸς, * Κριτοῦ xαθεζομένου, * xαὶ xρινομένων ἀνθρώπων * ἡμαρτηχότων· * οίμοι! τί πραξω ὁ xατάχριτος;

Έχων μολυσμῶν * ἀνάπλεων χαρδίαν, * χαὶ ἀμαρτιῶν * δυσβάσταχτα φορτία, * τοῖς οἰχτιρμοῖς σου προστρέχω· * μή με παρίδης, * ἀλλὰ οἰχτείρησόν με, δέομαι.

Μαρτυριχά.

Τίμιος ὑμῶν * ὁ θάνατος ἐδείχθη * ἐναντι Θεοῦ, * γενναῖοι 'Αθλοφόροι· * οὐ γὰρ ἡρνήσασθε τοῦτον, * πόνοις μυρίοις * xαὶ αἰχισμοῖς περιχυχλούμενοι.

*Ηλγησεν έχθρὸς * τῷ ἄλγει τῶν Μαρτύρων, * πέπτωχεν αὐτοῦ * ὀφρὺς ἐπαιρομένη· * χαὶ μεγαλύνεται τούτων * ὁ Στεφοδότης * μέλεσι θείοις δοξαζόμενος.

Θεοτοχίον.

Σὲ τὸ χαθαρὸν * δοχεῖον τοῦ Δεσπότου * πίστει δυσωπῶ, * χαθάρισόν με πάσης, * Θεογεννῆτορ, χηλιδος, * χαὶ οἶχον δείξον * τοῦ χαθαροῦ χαὶ θείου Πνεύματος.

Κανών τῶν Ατωμάτων. Είσαχήχοα, Κύριε.

ΤΙ δυάς, ή πρωτεύουσα * τῆς τῶν ἀΑρχαγγέλων νῦν ὀμηγύρε-Ιως, * τοὺς προστρέχοντας τῆ σχέπῃ ὑμῶν * ἐχ παντὸς χινδύνου * διασώσατε.

Θεωροί τῆς λαμπρότητος * τῆς θεαρχικῆς καὶ ἀγαθοδότιδος, * 'Αρχιστράτηγοι πανένδοξοι, * νῦν τὴν ποίμνην ὑμῶν * ἐκλυτρώσασθε. Θεοτοκίον.

'Ιερῶς σε δοξάζουσι * τὰ τῶν 'Ασωμάτων θεῖα στρατεύματα, * Θεομῆτορ πανσεβάσμιε· * τὸν γὰρ Κτίστην τούτων * ἀπεχύησας. 'Ωδὴ ε΄. Ο Εἰρμός.

» 👝 ώτισον ήμας * τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, * xai τῷ βρα-

• Ψ χίονί σου τῷ ὑψηλῷ * τὴν σὴν εἰρήνην * παράσχου ἡμῖν,
 • Φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Γνώμη πονηρά * παρεπίχρανά σε, Κύριε, * ἐργαζόμενος τὰ άτοπα· * ἀλλ' οἴχτειρόν με * ἐπιστρέφοντα καὶ σῶσόν με.

Έχων λογισμόν * τῶν χαχῶν μή ἀνανεύοντα, * ἀναισθητῶ ὁ ἀσυνείδητος· * τὴν πώρωσίν μου, * ἰησοῦ, λῦσον χαὶ σῶσόν με. Μαρτυριχά.

Έθετο ὑμαζ * ώσπερ λύχνους φῶς αὐγάζοντας * θεογνωσίας, θεῖοι Μάρτυρες, * ὁ Φωτοδότης, * xαὶ τῆς πλάνης σχότος λύοντας.

Νόμοις πονηροΐς * νόμους θείους ἀντεθήκατε, * καὶ Θεὸν ἀνακηρύττοντες, * θανατωθῆναι * δί αὐτὸν προεθυμήθητε.

Θεοτοχίον.

Νέχρωσον, 'Αγνή, * τῶν παθῶν μου τὰ χινήματα, * ἡ νεχρώσασα τῷ τόχῷ σου * τὴν ζῶσαν, Κόρη, * ἀμαρτίαν τοῦ προπάτορος. Κανών τῶν 'Ασωμάτων· Εἰρμὸς ἑ αὐτός.

μ. ύχλφ τοῦ Θεοῦ * παρεστῶτες, ᾿Αρχιστράτηγοι, * xaì ταῖς ἐχεῖ Δ θεν πηγαζούσαις αὐγαῖς * λελαμπρυσμένοι, * τὴν ποίμνην ὑμῶν φρουρήσατε.

Αύτρωσιν ήμιν * δωρηθήναι ιχετεύσατε * τον Δεσπότην χαι Θεον ήμῶν, * ὡς παραστάται * τῆς πάντων ἀπολυτρώσεως.

Θεοτοχίον.

Μύρον μυστιχῶς * ὀνομάζομέν σε, Πάναγνε, * ώς γεννήσασαν Θεὸν ἐν σαρχὶ, * τὸν τὰ εὐώδη * ἀναβρύοντα χαρίσματα.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

- » τητόν 'Ιωναν * έν τῷ κήτει, Κύριε, * μονώτατον κατώκισας. *
- » Ι έμε δε * τον πεπεδημένον * έν άρχυσι τοῦ έχθροῦ, * ὡς ἐχ
- » φθοραζς * έχεινον, διάσωσον.

Τροπάρια.

Ήλιαχὸν * φῶς τῆς μετανοίας μοι * ἀνάτειλον ὑπάρχοντι * ἐν σχότει * τῶν ἀμαρτημάτων, * Χριστὲ, φωτὸς χορηγὲ, * ἕνα ὑμνῶ * τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Σοῦ τὸ φρικτὸν * βῆμα φρίττω πάντοτε, * κακῶν δὲ οὐκ ἀφίσταμαι, * δουλεύων * φαύλη συνηθεία· * διόρθωσόν με, Χριστὲ, * ΐνα ὑμνῶ * τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Μαρτυριχά.

Χοροί σεπτών * Μαρτύρων ἐνήθλησαν, * χαι πληθος ἐτροπώσαντο * Δαιμόνων, * χαι χοροῖς 'Αγγέλων * συνήφθησαν ἐν χαρặ. * Τούτων εὐχαῖς * σῶσον ἡμας, Κύριε.

'Ρώμη τη ση * δυνατούς άπέδειξας * τοὺς Μάρτυράς σου, Κύριε, * xai πασαν * δύναμιν xaθείλον * τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ. * Τούτων εὐχαζς * σῶσον ἡμαζ, Κύριε.

Θεοτοχίον.

"Ινα φωναζς * εὐχαρίστοις πάντοτε, * Πανάμωμε, δοξάζω σε, * ψυχῆς μου * δίωξον τὸ σχότος, * χαὶ μετανοίας φωτὶ * τὰ φοβερὰ * λῦσόν μου ἐγχλήματα.

Κανών τῶν ἀΑσωμάτων.

Τήν δέησιν έχχεω πρός Κύριον.

Ν ῦν θρόνψ τῷ φοβερῷ παρίστασθαι * ἀχλινῶς ἀξιωθέντες, θεόπται, * χαι ταῖς αὐγαῖς * τῆς ἀγίας Τριάδος * ἐμφορηθῆναι, ὑμῖν τοὺς προστρέχοντας * πρεσβεύσατε ἐχ πειρασμῶν * χαι παθῶν λυτρωθῆναι, ᾿Αρχάγγελοι. Ξενίας δεσποτικής δεήθητε * τοὺς ὑμᾶς μελφδικῶς ἀνυμνοῦντας * ἐπιτυχέῖν, * καὶ χαρᾶς ἀιδίου * ἀξιωθῆναι καὶ θείας λαμπρότητος, * 'Αρχάγγελοι θεοειδεῖς, * Μιχαήλ Γαβριήλ τε πανένδοξοι. Θεοτοχίον.

Ο ἐμψυχος τοῦ Δεσπότου θάλαμος, * ὁ λαμπραῖς τῆς Παρθενίας ἀχτῖσι * φωτοειδῶς, * ὥσπερ χρίνον, ἐχλάμπων, * τῆς ἀχανθώδους ἐν μέσφ συγχύσεως, * ἡ πάναγνος χαὶ εὐπρεπὴς * Θεοτόχος Παρθένος δοξάζεται.

'Ωδή ζ'. 'Ο Ειρμός.

• Λί ἐχ τῆς ἰουδαίας, * χαταντήσαντες Παιδες ἐν Βαβυλώνι

» Ο ποτέ, * τη πίστει της Τριάδος * την φλόγα της χαμίνου *

» κατεπάτησαν ψάλλοντες * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς,
 » εὐλογητὸς εἰ. Τροπάρια.

Στεναγμόν μοι παράσχου, * ώς ποτε τῷ Τελώνη, * xai ὡς τὴν Πόρνην, Χριστὲ, * δάχρυσιν ἀποπλύναις * τὰ ἕλκη τῶν xaxῶν μου· * xai βοῶντά με οἴxτειρον· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τὸν λησταῖς ψυχοφθόροις, * Σῶτερ, περιπεσόντα * καὶ πληγωθέντα δεινῶς * ἰάτρευσον ἐλαίψ * γνησίας μετανοίας, * καὶ κατάνυξον ψάλλοντα· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ. . Μαρτυρικά.

Ἐνεκρώθητε Κόσμφ, * και νεκρόν ζωηφόρον * Χριστόν γενόμενον * ήρνήσασθε οὐδ' ὅλως, * γενναῖοι ᾿Αθλοφόροι, * ἐναθλοῦντες και ψάλλοντες· * Ὁ τῶν Πατέρων ήμῶν * Θεός, εὐλογητός εί.

Μίαν φύσιν Τριάδος * ἐν τρισὶ χαραχτῆρσιν * ὁμολογοῦντες, Σοφοὶ, * πολύθεον ἀπάτην * εἰδώλων, 'Αθλοφόροι, * διελύσατε ψάλλοντες· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ. Θεοτοχίον.

Ο Θεού Θεός Λόγος * ἐν γαστρί σου σχηνώσας, * Θεοχαρίτωτε, * ἀπάντων προστασίαν * τῶν χαταπονουμένων * χαὶ βοώντων δειχνύει σε· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ. Κανών τῶν ᾿Ασωμάτων. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Π ολυποίχιλον χάριν, * 'Αρχιστράτηγοι θεΐοι, * ὑμῖν δεδώρηται * ό πάντων Εὐεργέτης· * οὐ νῦν τὴν Ἐχχλησίαν * διασώσατε ψάλλουσαν· * 'Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ρώμη τοῦ παντεπόπτου * δυναμούμενοι, πάντα * τῆς γῆς τὰ πέρατα * τρανῶς περισχοπεῖτε, * χαὶ πάντας τοὺς ἐν πίστει * περισώζετε ψάλλοντας· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοχίον.

Σωτηρίας λιμένα, * Θεοτόχε Παρθένε, * σὲ νῦν χατέχοντες, * Paracleticus. 81

τη δεγτερά πρωι.

τοῦ βίου τοὺς χινδύνους * ἐχφεύγομεν χαὶ ζάλας, * τῷ Υἰῷ σου χραυγάζοντες· * 'Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Ωδή η΄. Ο Ειρμός.

» r τὸν ἐν ὅρει * ἀγίψ δοξασθέντα, * xal ἐν βάτου * πυρὶ τὸ τῆς

- Παρθένου * τῷ Μωϋσῆ μυστήριον γνωρίσαντα * Κύριον ὑμνεῖ-
- τε, * xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Υπαχθέντα * σαρχὸς φιληδονίαις, * χαὶ σοῦ, Λόγε, * ἀφρόνως μαχρυνθέντα, * ὁμοιωθέντα πᾶσί τε τοῖς χτήνεσι, * Σῶτερ, μὴ παρίδης, * ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους * ἐπίστρεψον χαὶ σῶσον.

Τών πταισμάτων * άφίσταμα: οὐδ' ὅλως, * xαὶ βοῶ σοι * τὸ Ἡμαρτον ὁ τάλας, * ἐπιστροφὴν οὐδέποτε ποιούμενος· * Κύριε οἰχτίρμον, * τὴν πεπωρωμένην * χατάνυξον ψυχήν μου.

Μαρτυρικά.

Οι γενναΐοι * Κυρίου 'Αθλοφόροι, * τῶν αἰμάτων * τοῖς ῥείθροις βαπτισθέντες, * δευτέροις ῥύποις οὐ χατεμολύνθησαν· * ὅθεν στεφηφόροι * μετὰ τῶν 'Αγγέλων * χορεύουσιν ἀπαύστως.

Νευρωθέντες * έλπίσι τῶν μελλόντων, * τῶν βασάνων * τὸν ὄγχον οἰ γενναῖοι * τῆς εὐσεβείας Μάρτυρες ὑπήνεγχαν, * χαὶ τελειωθέντες * θρόνω τοῦ Δεσπότου * παρίστανται ἀπαύστως.

Θεοτοχίον.

Ισταμένων * βεβαίωσις ὑπάρχεις, * χαὶ πεσόντων * ἀνόρθωσις, Παρθένε· * διὸ χαταπτωθέντα με ἀνάστησον, * ϊνα σε δοξάζω * τὴν Κεχαριτωμένην * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανών τῶν Άσωμάτων. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Πους παραστάτας και ύμνφδους * της ἀφράστου * και ἀφρήτου σου δόξης προσδέχου * σὲ νῦν δυσωποῦντας, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπέρ ήμῶν, μόνε 'Αγαθέ, * δυσωπούσας * στρατιὰς τῶν 'Αγγέλων προσδέχου * σὲ τῶν ἀνυμνούντων,* Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Φαεινοτάταις σου ἀστραπαῖς, * Θεομῆτορ, * τοὺς πιστῶς μελφδοῦντας φαιδρύνοις, * xαὶ σὲ ἀνυμνοῦντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. 'Ωδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

- Τι φριξε πάσα άχοὴ * τὴν ἀπόῥρητον Θεοῦ συγχατάβασιν· *
- Γιόπως ό "Υψιστος * έχών χατήλθε * μέχρι χαὶ σώματος, * παρ-
- θενικής ἀπό γαστρός * γενόμενος ἄνθρωπος· * διό τὴν ἄχραν-
- » τον * Θεοτόχον οι πιστοί μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

'Ως πάλαι Πόρνην έν χλαυθμῷ * προσπεσοῦσάν σοι, Χριστέ,

έχαθάρισας, * ώς έδιχαίωσας * Τελώνην, Λόγε, * μόνον στενάξαντα, * ώς προσεδέξω Μανασσητν, * ώς Δαυίδ ήλέησας * μετανοήσαντα, * ούτω δέξαι με χαί σώσον, Φιλάνθρωπε.

Στέναξον, δάχρυσον, ψυχή· * τῶν προτέρων σου σφαλμάτων ἀπόστηθι· * καὶ τῷ γινώσχοντι * τὰ χρύφιά σου * φανερῶς πρόσπεσον, * καὶ ἀναβόησον θερμῶς· * Ημαρτόν σοι, Κύριε, * σῶσόν με, οἰχτειρον, * ἔχων σπλάγχνα οἰχτιρμῶν, Πολυέλεε.

Μαρτυριχά.

"Ηθλησαν οι θεοειδείς * 'Αθλοφόροι ἐπὶ γῆς χαρτερώτατα, * χαὶ τὴν ἀσάλευτον * νῦν Βασιλείαν * χλῆρον εἰλήφασι, * χαὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς * μετέχουσι χαίροντες. * Αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστὲ, * σοῦ τῆς δόξης χοινωνοὺς ἡμᾶς ποίησον.

Φωστήρες την άνατολην * την άνέσπερον φωτίσαντες ώφθητε, * xαi την έσπέραν, Σοφοι, * της άθείας * άπεμειώσατε, * xαi δαδουχίαις iepaïς * πάντας χαταυγάζετε * τοὺς την φωσφόρον ὑμῶν, * ᾿Αθλοφόροι, ἑορτην μεγαλύνοντας.

Θεοτοχίον.

Φώτισον, πύλη τοῦ φωτὸς, * τῆς χαρδίας μου τὰ ὄμματα, δέομαι, * ἄπερ ἡμαύρωσε * τῆς ἀμαρτίας * σχότος βαθύτατον, * χαὶ μετανοίας μοι αὐγὴν * χατάπεμψον, Δέσποινα, * χαὶ αἰωνίου πυρὸς * μεσιτείαις σου ἀεὶ ἐλευθέρωσον.

Κανών τῶν Ασωμάτων. Κυρίως Θεοτόχον.

Χορείας 'Ασωμάτων * νῦν τὴν 'Εχχλησίαν * δἰ ἀρετῆς * μιμουμένην ἀνάδειξον, * περιτειχίζων 'Αγγέλοις, * Χριστέ, τὴν ποίμνην σου.

Ψυχών τὴν σωτηρίαν, * Αγγελοι προστάται, * παρὰ Θεοῦ * δυσωπεῖτε δωρήσασθαι * τοῖς προσιοῦσι τῆ σχέπῃ * ὑμῶν, πανένδοξοι. Θεοτοχίον.

Ος ὄρθρος τοῖς ἐν σχότει * χαὶ πεπλανημένοις * διχαιοσύνης, Παρθένε, τὸν Ἡλιον * ἐν ταῖς ἀγχάλαις χρατοῦσα * Χριστὸν ἀνέτειλας. ἘΑπόστιχα τῶν Αἴνων, Κατανυχτιχά.

Οταν λάβω χατὰ νοῦν * τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, * χαὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω * τῆς φοβερᾶς ἐχείνης ἐτάσεως, * τρόμφ συνεχόμενος, * πρὸς σὲ χαταφεύγω, * τὸν φιλάνθρωπον Θεόν. * Διὸ μή με παρίδης, * ἰχετεύω σε, μόνε ἀναμάρτητε· * δώρησαι χατάνυξιν * τῆ ταπεινῆ μου ψυχῆ * πρὸ τελευτῆς, χαὶ σῶσόν με.

Δάχρυά μοι δὸς, ὁ Θεὸς, * ὡς ποτε τῆ γυναιχὶ τῆ ἀμαρτωλῷ, * xaì ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, * τοὺς ἐμὲ ἐχ τῆς ὁδοῦ * τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, * xaì μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, * βίον χαθαρὸν ἐν μετανοία μοι χτισθέντα, * ἕνα ἀχούσω

ТН ДЕТТЕРА ПРОІ.

χάγώ τῆς εὐχταίας σου φωνῆς: * Η πίστις σου σέσωχέ σε, * πορεύου εἰς εἰρήνην.

Μαρτυριχόν.

Τί ὑμᾶς Χαλέσωμεν, ⁶Αγιοι; * Χερουβίμ· * ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. * Σεραφίμ· * ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. * ᾿Αγγέλους· * τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. * Δυνάμεις· * ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. * Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, * Χαὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. * Πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, * Κεχαριτωμένη, * Μῆτερ ἀνύμφευτε, * χαὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν * τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. * Θεοτόχε, πρέσβευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Μυήσθητι ήμῶν, * Χριστὲ, Σωτήρ τοῦ Κόσμου, * ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ * ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, * xαὶ xαταξίωσον πάντας, μόνε Οἰχτίρμον, * τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

^{*}Ιασαι, Χριστὲ, * τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, * μόνε 'Ιατρὲ * ψυχῶν xαl τῶν σωμάτων· * xαl xατανύξεως ῥείθροις με ἀποπλύνας, * ὅλον xαθάρισον ὡς Εὐσπλαγχνος.

Θρόνου της σεπτης * χυχλούντες Θεαρχίας, * Θρόνοι, Χερουβίμ, * 'Αρχαί χαι 'Εξουσίαι, * χαι αι λοιπαι 'Ασωμάτων Ταξιαρχίαι * ιερωτάτως άναλάμπουσι.

Μαρτυριχόν.

Ζέσει τῆς Χριστοῦ * πυρούμενοι ἀγάπης, * ἄφλεκτοι πυρὸς * διέμειναν ἐν μέσφ * οἱ 'Αθληταὶ, πυρπολήσαντες τὰς ἀκάνθας * τῆς δυσεβείας θεία χάριτι. Δόξα.

⁵Ω Γριὰς ἀπλη, * Μονὰς ἀρχικωτάτη, * λύτρωσαι πυρὸς * σοὺς δούλους τοῦ ἀσβέστου, * ταῖς ἰκεσίαις τῶν θείων σου 'Ασωμάτων, * xaì Βασιλείας χαταξίωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τόμον σέ ποτε * προειδεν Ήσατας, * ἐν ῷ τοῦ Πατρὸς * δαχτύλφ χατεγράφη, * Θεοχαρίτωτε, Λόγος ἀνερμηνεύτως, * βίβλφ ζωῆς ἐγχαταγράφων ἡμᾶς.

30G

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἡχος πλ. δ΄.

*Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πίνι, ψυχή, έξωμοίωσαι, * έν ραθυμία πολλή * την ζωήν σου Εξάγουσα, * υπνφ βαθυτάτφ τε * χαλεπής χαταπτώσεως * βαρυνομένη; * Δράμε χαι πρόφθασον, * χαι τῷ τὰ πάντα * εἰδότι πρόσπεσον· * χλαυσον χαι αίτησαι * χαιρόν μετανοίας σοι, * πριν τοῦ πυρός * τοῦ ἀσβέστου, τάλαινα, * γένη ὑπέχχαυμα.

Οίδας, Χριστέ, τὴν ἀσθένειαν * τῆς ἀνθρωπίνης σαρχὸς, * καὶ τὸ χαῦνον τῆς φύσεως * ἐπίστασαι, Δέσποτα, * ὡς Ποιητὴς καὶ Θεὸς ἡμῶν· * τὸν σάλον χόπασον * τῆς χαρδίας μου, * διδοὺς γαλήνην * τῆ ταπεινῆ μου ψυχῆ· * δίδου διόρθωσιν * τῶν ἀτόπων ἔργων μου, * καὶ τοῦ πυρὸς * τοῦ ἀσβέστου ῥῦσαί με, * ὡς μόνος εὕσπλαγχνος.

Ολον τὸν βίον ἡνάλωσα, * xai τὴν ζωήν μου aἰσχρῶς * xai ἀσώτως, Φιλάνθρωπε, * μὴ προσχών τὸ σύνολον * ταῖς ἐχείθεν χολάσεσιν· * ἀλλὰ, Θεέ μου, * νῦν ἐπιστρέφοντα * δέξαι, Σωτήρ μου, * ὥσπερ τὸν *Ασωτον, * ταῖς τοῦ Προδρόμου σου * καὶ πάντων 'Αγίων σου * σεπταῖς λιταῖς, * χαὶ τῆς χυησάσης σε,* Χριστὲ, χαὶ σῶσόν με.

Ετερα τοῦ Προδρόμου, ὅμοια.

Τῆς στειρευούσης τὸ βλάστημα, * τὸ τῆς ἀγνείας φυτὸν, * τῶν βροτῶν ἐγχαλλώπισμα, * τοῦ Δεσπότου Πρόδρομε, * Ἰωάννη πανεύφημε, * φύλαξ ὁ θεῖος * τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, * τὴν σὴν πρεσβείαν * χαὶ τὴν βοήθειαν * δίδου, λυτρούμενος * μηχανῶν τοῦ ὄφεως, * χαὶ πονηρᾶς * τούτου με χαχώσεως * χαὶ ἐπιθέσεως.

"Ινα δοξάζω χαι σέβωμαι, * ίνα τιμῶ χαι ὑμνῶ * χαι γεγαιρω ἐχ πίστεως * σοῦ τὸ θεῖον ὄνομα * τὸ φαιδρὸν, χαριτώνυμε, * μὴ ἀφιστάνου * ποτὲ τοῦ δοῦλου σου, * μηδὲ χωρίζου μου, * θεῖε Πρόδρομε· * ἀλλὰ ταῖς πτέρυξι * τῆς σεπτῆς πρεσβείας σου, * διαπαντὸς * σχέπε με χαὶ φύλαττε * ἀπὸ παντοίων χαχῶν.

Ολος ὑπάρχεις ἡδύτητος * xal γλυχασμοῦ θειχοῦ * πεπλησμένος, 'Αοίδιμε, * xal εὐφραίνεις ἄπαντας * τοὺς πιστῶς προσιόντας σοι, * χαταγλυχαίνων * τὰ αἰσθητήρια * τὰ τῆς ψυχῆς τε * xal τὰ τοῦ σώματος, * νόσων χαι θλίψεων, * συμφορῶν, χαχώσεων * xal όδυνῶν * ψυχοφθόρων πάντοτε * ἡμᾶς λυτρούμενος. Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Χαϊρε, Θεοτόχε Δέσποινα·* χαϊρε, Θεοῦ χαθαρὸν * οἰχητήριον, *Αχραντε· * χαϊρε, θεῖον ὄχημα * τοῦ Λόγου, Θεοχώρητε· * τὸ θεότευχτον, * χαῖρε, παλάτιον· * θεοπάροχον, * χαῖρε, θησαύρισμα, * θάλαμος ἔμψυχος * Θεοῦ, θεία τράπεζα * χαὶ χιβωτὲ, * χαὶ χατοιχητήριον * τοῦ θείου Πνεύματος.

'Απόστιχα Κατανυχτιχά.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην * Αγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν· * ἐγῶ δὲ σοι προσπίπτω, * ὡς ὁ Τελώνης, κράζων· * Ὁ Θεὸς, ἰλάσθητί μοι, * καὶ σῶσόν με.

'Αθάνατος ὑπάρχουσα, ψυχή μου, * τοῖς χύμασι τοῦ βίου μὴ χαλύπτου· * ἀνάνηψον, βοῶσα * πρὸς τὸν σὸν Εὐεργέτην· * Ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι, * χαὶ σῶσόν με.

Μαρτυριχόν.

Μάρτυρες Κυρίου, * ixετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, * xai αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * πλῆθος οἰχτιρμῶν, * xai τὸν ἰλασμὸν * τῶν πολλῶν παραπτωμάτων, δεόμεθα.

Και νῦν. Θεοτοχίον.

Η σχέπη σου, Θεοτόκε Παρθένε, * ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματιχόν· * ἐν αὐτῆ γὰρ χαταφεύγοντες, * ψυχιχῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ήχος πλ. δ΄.

Ομματι εύσπλάγχνω, Κύριε, * ίδε την έμην ταπείνωσιν, * ότι Οχατά μιχρόν * ή ζωή μου δαπανάται, * χαι έξ ἕργων έμοι * ούχ ὑπάρχει σωτηρία· * διὰ τοῦτο δέομαι· * Όμματι εὐσπλάγχνω, Κύριε, * ίδε την έμην ταπείνωσιν, * χαι σῶσόν με.

'Ως ή Πόρνη προσπίπτω σοι, * ίνα λάβω την ἄφεσιν, * χαι άντι μύρου, τὰ δάχρυα ἐχ χαρδίας * προσφέρω σοι, Χριστὲ ὁ Θεός· * ίνα, ὡς ἐχείνην, * οἰχτειρήσης με, Σωτήρ, * χαι παράσχης μοι * ίλασμὸν ἀμαρτιῶν· * ὡς αὐτὴ γὰρ χραυγάζω σοι· * Δύτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα * τὸ τῆς πίστεως, * xaì σεβάσμιον δώρημα * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * τὴν Θεοτόχον ἐν ὕμνοις * μεγαλύνωμεν, πιστοί· * Χαΐρε, ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς * ἐν γαστρί σου χωρήσασα· * χαΐρε, τῶν περάτων ἡ ἐλπὶς, * θλιβομένων ἀντίληψις· * χαΐρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, έτερα.

Ως τοῦ Κριτοῦ παρόντος, * μερίμνησον, ψυχὴ, * xαὶ τῆς φριχτῆς ἡμέρας * τὴν ὥραν ἐννοοῦ· * ἡ γὰρ χρίσις ἀνίλεως ἐστι * τοῖς μὴ πράξασιν ἕλεος. * Διὸ φεῖσαί μου, Σωτήρ· * μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Τήν Σοφίαν χαὶ Λόγον.

Τῶν φρονίμων Παρθένων * τὸ ἰλαρὸν, * καὶ μωρῶν ἀσπλαγχνίαν * βλέπε, ψυχή· * πεινῶσιν ἀπάρκεσον, * καὶ τοὺς ξένους εἰσάγαγε, * εὐποίας ἐλαίψ * τὴν λαμπάδα φαιδρύνουσα, * καὶ μὴ μάτην φρόνει * μικροῖς κατορθώμασιν· * ἐλεον γὰρ μᾶλλον, * ἡ θυσίαν λαμβάνει, * καὶ δίδωσι χρηστότητι * τὸν μισθὸν πολυπλάσιον * ὁ Δεσπότης ὁ εὕσπλαγχνος, * πᾶσι τοῖς σκορπίζουσι * καλῶς ἐπὶ γῆς τὸν πλοῦτον * παρεχόμενος τὸν νυμφῶνα * τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον. 'Ανέστης ἐχ νεχρών.

Εἰς πέλαγος δεινῆς * ἐμπεσών ἀθυμίας, * ἐχ πλήθους πονηρῶν * χαὶ ἀθέσμων μου ἔργων * ἡλθον εἰς ἀπορίαν, * χαὶ ἀπογνώσει νυνὶ συνέχομαι. * Δέσποινα Θεοτόχε, * αὐτή με σῶσον τῆ εὐσπλαγχνία σου· * ἀμαρτωλῶν σὺ γὰρ εἶ βοηθὸς, * χαὶ χάθαρσις σωτήριος. Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ανέστης έχ νεχρών.

Ψυχή μου, ἀμελῶς * τὴν ζωὴν δαπανῶσα, * ἀνάστηθί ποτε, * πρὸς μετάνοιαν βλέψον, * χλαῦσον πιχρῶς ἐχ βάθους, * μήπως θρηνήσης ἐχεῖ ἀνόνητα· * φρίξον χατανοοῦσα * τὴν τοῦ Δεσπότου δευτέραν ἕλευσιν, * χαὶ πρὸ τῆς δίχης δίχασον σαυτὴν, * χαὶ φεύξη δίχην ἕνδιχον. Μαρτυριχόν.

Φωστήρες νοεροί * ἀνεδείχθητε, ἄγιοι Μάρτυρες· * τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης * κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, * τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνατε, * καὶ τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισήλθετε * εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα· * καὶ νῦν ἰκετεύσατε * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον. Τὴν Σοφίαν χαι Λόγον

Χαριστήριον αίνον * χρεωστιχώς, * ώς ή Χήρα ἐχείνη * δύο λεπτά, * προσφέρω σοι, Δέσποινα, * ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· * σὺ γὰρ ὡφθης σχέπη, * ὁμοῦ χαὶ βοήθεια, * πειρασμῶν χαὶ θλίψεων * ἀεί με ἐξαίρουσα. * Όθεν, ὡς ἐχ μέσου * φλογιζούσης χαμίνου, * ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, * ἐχ χαρδίας χραυγάζω σοι· * Θεοτόχε, βοήθει μοι, * πρεσβεύουσα τῷ σῷ Γιῷ χαὶ Θεῷ, *

ТӉ ТРІТӉ ПРОІ.

τών πταισμάτων άφεσιν δοθηναί μοι· * σε γάρ εχω ελπίδα ο δοῦλός σου.

> Κανών Κατανυκτικός, φέρων ἀκροστιχίδα (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων)·

Πλήρωμα, Χριστέ, τῶν ὀδυρμῶν μου δέχου. ἰωσήφ. ἰΩδὴ α΄. Ἡχος πλ. δ΄. Ο Εἰρμός.

γγφ συντρίψαντι πολέμους * έν βραχίονι αύτοῦ, * xαὶ διαβι-

»] βάσαντι * τὸν ἰσραὴλ ἐν Ἐρυθρῷ θαλάσσῃ, * ἄσωμεν αὐ-

» τῷ ὡς Λυτρωτῆ ἡμῶν, * ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Πλήρωσόν μου τὴν χαρδίαν * χατανύξεως, Χριστὲ, * ὅπως ΄ εἰσελεύσωμαι * ἐν μετανοία εἰς σχηνώματά σου, * χαὶ ἐξομολόγησιν προσάξω σοι * χρεῶν με λύουσαν.

Αῦσον, Λόγε, τῶν Χαχῶν με * τῶν ἀμέτρων τε δεσμῶν, * ἕνα βηματίζω σου * ἐν μετανοία τὰς διχαίας τρίβους, * θείαν οδηγούσας εἰς χατάπαυσιν * τῶν αἰωνίων τερπνῶν.

Μαρτυριχά.

Ηρθη μέγιστον πρὸς ὕψος * τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ, * ἡ μεγαλοπρέπεια· * πανευπρεπῶς καὶ γὰρ διηθληκότες, * τοῖς ὑπερφυέσι σου χαρίσμασιν * ἑμεγαλύνθησαν.

'Ραντισμφ θείων αιμάτων * των άγίων 'Αθλητων * αίμα έπιβώμιον * τφ δυσμενετ φερόμενον έπαύθη, * χαι χαθηγιάσθη τα έπίγεια * Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοχίον.

Μετανοίας μοι, Παρθένε, * χαθυπόδειξον όδοὺς, * χαὶ τῆς ἀπαγούσης με * πρὸς ἀμαρτίαν ἀπόστρεψον τρίβου, * ΐνα σὲ ὑμνῶ, τὴν πυλυὑμνητον * χαὶ παμμαχάριστον.

Κανών τοῦ τιμίου Προδρόμου. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ο Είρμός. Τῷ ἐχτινάξαντι ἐν θαλάσση.

Πρόδρομε, χήρυξ της μετανοίας, * μετανοείν με έχ ψυχης * πάντοτε δυσώπει τον Δεσπότην χαι Κύριον, * τον νοῦν μου φωταγωγῶν * χαι την χαρδίαν * τοῦ πίστει σε τιμῶντος.

Ως τῆς ἐρήμου χάλλιστον θρέμμα, * Πρόδρομε, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, * νῦν ἐν ἐρημία με παθῶν αὐλιζόμενον * ὀδήγησον εἰς ¿δὸν * τῆς σωτηρίας * θεία σου ἐντεύξει.

Τῆς τυραννούσης με ἀμαρτίας * τῆ μεσιτεία σου, σορὲ * Πρόδρομε, ἐν τάχει, δυσωπῶ, ἐλευθέρωσον, * xal θραῦσον τὴν xať ἐμοῦ * ἐγειρομένην * Δαιμόνων xaταιγίδα.

Θεοτοχίον.

Σῶσόν με, άγνη Μητερ της άληθείας, * χλυδωνιζόμενον δει-

νώς * ὑπὸ τῶν παθῶν, xαὶ συνεχῶς βυθιζόμενον· * xαὶ ἰθυνόν με, Σεμνή, * πρὸς σωτηρίας * τὸν εὐδιον λιμένα.

Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

» Τστερεώθη * ή χαρδία μου έν Κυρίω, * υψώθη * χέρας μου

· Lέν Θεφ μου· * ἐπλατύνθη * ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, *

εὐφράνθην ἐν σωτηρίω σου.

Τροπάρια.

'Ρύπου χαχίας * ἀποπλύνας μου τὴν χαρδίαν, * ἐφθῆναι ἄμεμπτον ἐναντίον σου * ἐν ἡμέρα * φοβερα χαταξίωσον, * Χριστέ μου, ὡς ὑπεράγαθος.

Ισχυσε δόλφ * θανατώσαι με ο Βελίαρ * τῷ χέντρφ, * Λόγε, τῆς ἀμαρτίας· * ἀλλ' αὐτός με * ζωηφόροις ἰάτρευσον * φαρμάχοις τῆς μετανοίας, Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Στώμεν ἀνδρείως, * ἐπεφώνουν οἱ ἀθλοφόροι * ἀλλήλοις, * μή τις ἀποστρατεύση· * ὁ Δεσπότης * βοηθὸς ἡμῶν πάρεστιν * ἀθλοῦσι γενναιοτάτφ νοΐ.

Τοὺς ὑπερτίμους * λίθους πάντες τῆς Ἐxxλησίας, * τοὺς θείους * πύργους τῆς εὐσεβείας, * τοὺς τῆς πλάνης * xaθαιρέτας ἐν ἄσμασι * τιμῶμεν, πιστοὶ, τοὺς Μάρτυρας.

Θεοτοχίον.

Κατεβραγμένων * ἐπανόρθωσις, Θεοτόχε, * πτωθέντα * ἔγειρον ἐχ βόθρου * τῶν χαχῶν μου, * χαὶ ἐδραίωσον, Δέσποινα, * ἐν πέτρα τῶν τοῦ Θεοῦ ἐντολῶν.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Στερέωσον ήμῶν * τὸν νοῦν.

Ομβρησον χάμοι * σταγόνα μετανοίας, * ό έν ποταμφ * την άβυσσον βαπτίσας * της εύσπλαγχνίας, τον Κύριον των άπάντων, * Πρόδρομε, Μάρτυς άξιάγαστε.

Περιστατιχαϊς * συγχύσεσι τοῦ βίου * πάντοτε τὸν νοῦν * χλονούμενος, προσφεύγω * ὑπὸ τὴν σχέπην σου, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος· * σπεῦσον, βοήθησον τῷ δούλφ σου.

'Εν νυχτεριναζς * εύχαζς ἐπιχαλοῦμαι * τὸν ἡμερινὸν * λαμπτῆρά σε τοῦ Κόσμου· * θεομαχάριστε Πρόδρομε, φώτισόν μου * τὰ τῆς χαρδίας αἰσθητήρια. Θεοτοχίον.

Φώτισον, άγνη * Παρθένε, την ψυχην μου, * φῶς τὸ ἐχ φωτὸς * τεχοῦσα, Θεοτόχε, * χαι τῆς μερίδος με δείξον τών σωζομένων, * ίνα ὑμνῶ σε την πανύμνητον.

Ωδή δ΄. Ο Ειρμός.

κήχοα, Κύριε, * τὴν ἀχοήν σου * χαὶ ἐφοβήθην, * ὅτι ἀρ Αρήτω βουλη, * Θεὸς ῶν ἀίδιος, * ἐχ τῆς Παρθένου προῆλθες
 Paracleticus.

тң трітң проі.

σαρχωθείς· * Δόξα τῆ συγχαταβάσει σου, Χριστὲ, * δόξα τῆ
 δυνάμει σου. Τροπάρια.

Ἐπλάνησε γεύσει με * τῆς ἀμαρτίας ἐχθρὸς ὁ πλάνος, * xαὶ ἀπὸ σοῦ, ᾿Αγαθὲ, * πόἰρω ἀπεμάχρυνε, * xαὶ τοῖς ὀδοῦσι χατάβρωμα αὐτοῦ * εἰργάσατο, μόνε Σωτήρ· * σπεῦσον ἐξελέσθαι με.

Τὰ ἄδηλα, Κύριε, * xαὶ χρύφιά μου αὐτὸς γινώσχεις· * ἡμαρτηχότα πολλὰ * τοῖς πολλοῖς σου οἴχτειρον * ὡς συμπαθὴς οἰχτιρμοῖς, μόνε Σωτὴρ, * xαὶ μετανοίας μοι χαιρὸν * δίδου χαθαρτήριον. Μαρτυριχά.

Ως χύμασι, Μάρτυρες, * περιχυχλούμενοι ταϊς βασάνοις, * τῆ χυβερνήσει Χριστοῦ * πρὸς λιμένας ἤχθητε * τῆς οὐρανῶν Βασιλείας, παρ' αὐτοῦ * νίχης στεφάνοις ἀληθῶς * χαταχλειζόμενοι.

Νεώσαντες, Μάρτυρες, * τη ευσεβεία γην της χαρδίας, * όμολογίας αυτη * σπόρον χατεβάλετε, * χαι μαρτυρίου έδρέψασθε σαφώς * έχατοστεύοντα έχ Θεοῦ * ἄσταχυν, Πανεύφημοι.

Θεοτοχίον.

Πανύμνητε Δέσποινα, * μεγαλοφώνως ἀναβοῶ σοι· * πλήρωσον πάσης χαρᾶς * τὴν ἐμὴν διάνοιαν, * παρεχομένη μοι πένθος ἀγαθὸν, * xαὶ μετανοίας ἀφορμὰς * xαὶ γνῶσιν σωτήριον.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Εἰσαχήχοα, Κύριε.

Εμαυτόν ἀποχλαίομαι, * βίον ἀδιόρθωτον ἔχων, Αγιε· * σώσον, Εοίχτειρόν με, δέομαι, * τόν ἐν ἁμαρτίαις * ἀπολλύμενον.

Έν εύχαζς και δεήσεσιν * ευροιμι συλλήπτορά σε, Μακάριε, * την ψυχήν μου ένισχύοντα, * και τον λογισμόν μου * καταυγάζοντα.

Βαπτιζόμενον χλύδωνι * τῶν ἀμαρτημάτων χαὶ χινδυνεύοντα, * Βαπτιστὰ Θεοῦ, χυβέρνησον * πρὸς γαλήνην θείας * ἐπιγνώσεως. Θεοτοχίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με * τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευόμενον, * ἡ τεχοῦσα τὸν ὑψώσαντα * τὴν ταπεινωθεῖσαν * φύσιν, Πάναγνε. ἰΩδὴ ε΄. Ο Εἰρμός.

Τον ζόφον τῆς ψυχῆς μου * διασχέδασον, φωτοδότα Χριστὲ,
 Το Θεὸς, * ο τὸ ἀρχέγονον σχότος * διώξας τῆς ἀβύσσου, *
 χαὶ δώρησαί μοι τὸ φῶς * τῶν προσταγμάτων σου, Λόγε, * ίνα
 ἱοθοίζων δοξάζω σε

ορθρίζων δοξάζω σε. Τροπάρια.

Ο Πόρνην χαθαρίσας * τῆ προστάξει σου, Δημιουργὲ, τὴν ἐμὴν ψυχὴν * τῆς εἰδεχθοῦς ἀμαρτίας * ὡς μόνος Ἐλεήμων * χαθάρισον, χαὶ στολαῖς * ἐξαστραπτούσαις ὡραίαν * ἀπέργασαι, δέομαι.

Δεσμών με ἀπολύσας * τών πολλών μου ἀμαρτημάτων, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ἀνεμποδίστως βαδίζειν * εὐθυνον τὰς ὁδούς σου, *

όπως λυθείς της σαρχός, * είς χαταπαύσεις άγίας * σχηνώσας δοξάζω σε. Μαρτυριχά.

Υφάναντες έχ πόνων * έαυτοῖς ἰμάτιον δόξης, οἱ Μάρτυρες, * χαι στολισθέντες χοσμίως, * τα άνω χατοιχείτε * βασίλεια έν γαρα, * νίχης στεφάνοις ώραίοις * έγχαλλωπιζόμενοι.

Ρεόντων τὰ ἐστῶτα * ἀντηλλάξασθε θεοφρόνως, Πανεύφημοι·* στενοχωρία γάρ πόνων * ποιχίλων συσχεθέντες, * πρός πλατυσμόν άληθη * της ούρανίου Βασιλείας, * Σοφοί, χατηντήσατε.

Θεοτοχίον.

Αγία Θεοτόχε, * ή τον άγιον Λόγον άποτεχοῦσα σαρχί * άναπαυόμενον μόνον * έν πασι τοις Αγίοις, * άγίασόν μου τον νούν * ταϊς πονηραΐς έργασίαις * άει έπιμένοντα.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Ο ἐχ νυχτὸς ἀγνοίας.

Εν τη νυχτί του βίου * περιπλανώμενον, ένδοξε Πρόδρομε, * Σλύχνος ων του Ηλίου * της διχαιοσύνης, χαταύγασον.

Περιστατούμενόν με * χαι έπηρείαις Δαιμόνων χλονούμενον * στήριξον έπι πέτραν * θείων θελημάτων, ἀοίδιμε.

Έν τη μελλούση χρίσει, * ήνίχα μέλλω Κυρίφ παρίστασθαι, * ευροιμί σε προστάτην, * δίχης με φριχτής έξαιρούμενον. Θεοτοχίον.

΄Ως ύπερτέρα άπάντων * τῶν ποιημάτων, ὑπέρτερον δειζόν με * τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων, * Μητερ τοῦ Θεοῦ ἀειπάρθενε. Ωδή ς. Ο Ειρμός.

* Ως τὸν Προφήτην ἐἰρύσω * ἐχ βυθοῦ χατωτάτου, Χριστὲ ὁ Θε-> Ο ὸς, * κἀμὲ τῶν πταισμάτων μου * ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, *

» και κυβέρνησον * την ζωήν μου, δέομαι.

Τροπάρια.

Μετανοοῦντά με δέξαι, * ὡς ποτε Νινευίτας πειθήσαντας * τῷ θείφ χηρύγματι, * Χριστέ, τοῦ Προφήτου σου, * χαὶ χυβέρνησον * την ζωήν μου, δέομαι.

΄Ως ὁ Τελώνης στενάζω,* ὡς ἡ Πόρνη δαχρύω, ὡς Πέτρος βοῶ, * πολλοίς βυθιζόμενος, * Χριστέ, πλημμελήμασι· * Βοηθείας μοι * χετρα δὸς χαὶ σῶσόν με.

Μαρτυριχά.

Νεοφανείς ώς άστέρες, * φρυχτωρίαις τῶν ἄθλων αὐγάζετε * πάντα τον περίγειον * Κόσμον, και διώχετε * πλάνης, Μάρτυρες, * σχότος τὸ βαθύτατον.

Μαχαριώτατον τέλος * εύρηχότες, μαχάριοι Μάρτυρες, * Θεόν τόν μαχάριον * γεραίρετε πάντοτε, * ένηδόμενοι * τούτου ταζ λαμπρότησι.

ТН ТРІТН ПРОІ.

Θεοτοχίον.

Η μανναδόχος σε στάμνος, * Θεοτόχε, ποτὲ προειχόνισε· * Χριστον γάρ έβλάστησας, * το μάννα της γνώσεως * έπομβρίζοντα * πασι τοῖς τιμῶσί σε.

Κανών του Προδρόμου. Χιτώνά μου παράσχου φωτεινόν.

Τφ χήτει συσχεθείς τῶν πειρασμῶν, * ἐχ βάθους χαρδίας μου * L χραυγάζω σοι, Πρόδρομε· * 'Οδυνών με γαλεπών * έλευθέρωσον.

Αξίνη μετανοίας άληθοῦς * τὴν ὕλην καθάρισον, * Σοφέ, τῆς χαρδίας μου, * χαρποφόρον άρεταζς * έργαζόμενος.

Ψυχή μου, μετανόησον θερμῶς. * ή χρίσις ἐφέστηχεν. * ἀνάνηψον χράζουσα· * Ίησοῦ μου ο Θεός, * σύ με σίχτειρον.

Θεοτοχίον.

Η μόνη δια λόγου έν σαρχί * τὸν Λόγον χυήσασα, * ϸῦσαι νῦν, δεόμεθα, * τῶν παγίδων τοῦ ἐγθροῦ * τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Οδή ζ΄. Ο Έἰρμός.

δί 'Αγγέλου Πατδας * έχ πυρὸς διασώσας, * χαὶ τὴν βρον-» Ο δί Αγγελου Παισας εκ πορος στοστογ, * εύλογητός εί,

» ό Θεός, * ό τῶν Πατέρων ήμῶν.

Τροπάρια.

Ότι έν άνομίαις * συνελήφθην, Οικτίρμον, * και γεννηθείς ήμάρτηχα * ὑπέρ ἀνθρώπους πάντας, * ἐπιστροφής μοι δὸς χαιρὸν * διχαιοῦντά με.

Υπεραρθείς άφρόνως, * ώς ό πρίν Φαρισαΐος, * πτώμα δεινόν χατέπεσα, * χαι χαθορών με γαίρει * ο δυσμενής. Λόγε Θεού, * Μαρτυριχά. μή παρίδης με.

Δήμος σεπτῶν Μαρτύρων, * στρατὸς δυσμαχώτατος, * παρεμβολή άγία τε * ἐπολιτογραφήθη * ἐν οὐρανοῖς, ἐπὶ γῆς * ἀριστεύσασα.

Εθελουσίως πάθος * υπελθόντες, γενναΐοι, * άθανασίας πρόξενον, ρετθρα τῶν ἰαμάτων * άναπηγάζετε, βροτῶν * πάθη παύοντες. Θεοτοχίον.

Υπέρ αίτίαν τίχτεις * τοῦ παντὸς τὸν αίτιον, * ὑπερβολή χρηστότητος * βροτόν γεγενημένου. * όθεν συμφώνως σε, Αγνή, * μαχαρίζομεν.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Ο ἐν ἀρχη * τὴν γην.

τὰς όδοὺς * Κυρίου έτοιμάσας, * τὰς πρὸς Θεὸν * χατεύθυνόν Ομου τρίβους, * ΐνα χραυγάζω· * Εύλογητός εί, ό Θεός, * ό τῶν Πατέρων ήμῶν.

Κήρυξ φωτός, * φώτισον την ψυχήν μου, * και τοῦ δεινοῦ * άπάλλαξόν με σχότους, * χαι της γεέννης * της φλογιζούσης * τόν προσφεύγοντα είς σε * άδιστάχτω ψυγη.

ΗΧΟΣ ΠΑ. Δ'.

Στείρας βλαστὸς * χατάχαρπος ὑπάρχων, * τὴν τῆς ἐμῆς * χαρδίας ἀχαρπίαν * εὖχαρπον δείξον * ταῖς σαῖς πρεσβείαις, * μεταποιούμενος, σοφὲ * Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Θεοτοχίον.

Ή ἐχλεχτὴ * Ἀμνὰς τοῦ Θεοῦ Λόγου, * τοῖς ἐχλεχτοῖς * προβάτοις με ἐν ὥρα * φοβερωτάτῃ * χαταριθμῆσαι * ἰχέτευε τὸν ἐχ σοῦ * σαρχωθέντα Θεόν.

Ωδή η΄. Ο Ειρμός.

Ο στεγάζων ἐν ὕδατι * τὰ ὑπερῷα, Χριστὲ, * ὁ τιθεἰς θα Ο λάσση * ὅριον ψάμμον, * καὶ συνέχων τὸ πᾶν, * σὲ ὑμνεϊ
 ηλιος, * σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει * ὕμνον πᾶσα ἡ Κτί-

σις * ώς Δημιουργῷ * xai Κτίστη εἰς τοὺς aἰῶνaς.

Τροπάρια.

Χεϊρας πάσας ἐμόλυνας * ἀχαθαρσία, ψυχή, * χαὶ πῶς ταύτας αἰρεις * ἐπὶ τὸ ὕψος * ὁμιλοῦσα Θεῷ; * πόδας ἡχρείωσας * ἐπὶ ἔργα βαδίζοντας αἰσχύνης· * σπεῦσον πορευθῆναι * διὰ μετανοίας * εἰς τρίβους σωτηρίας.

Ούχ ένέμεινα, Κύριε, * ταζς έντολαζς σου ποτέ· * ούχ ἐποίησά σου * ἡμέραν μίαν * θέλημα, 'Αγαθέ· * ποίοις οὖν ὄμμασιν * ἀτενίσω σοι ποιουμένο * χρίσιν τὴν διχαίαν, * χαὶ τοὺς ὑπευθύνους * ἐχπέμποντι εἰς χρίσιν;

Μαρτυριχά.

Υφαπτούσας ἐσβέσατε * πολυθείας, σοφοὶ * 'Αθληταὶ, χαμίνους * χαθάπερ ὕδωρ * ἐχχενοῦντες πολὺ * τὰ ὑμῶν αίματα, * τὰ ἀδίχως χυθέντα δἰ ἀγάπην * τοῦ πεποιηχότος· * ὅθεν τὸν χειμάἰῥουν * τρυφής χληρονομεῖτε.

Υπερέβητε, "Αγιοι, * τῆς ταπεινώσεως * τὸ γεῶδες σῶμα, * xai τὰς βασάνους, * ὥσπερ πάσχοντος * ἄλλου, ἡνέγχατε, * έχτεμνόμενοι χεῖράς τε xai πόδας· * ὅθεν ὑπερτέρας * νῦν χαταξιοῦσθε * ζωῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Κυματούμενον σάλφ με * τῆς ἀμαρτίας, ΄Αγνὴ, * τῆ σῆ μεσιτεία * πρὸς σωτηρίου * μετανοίας, βοῶ, * ἴθυνον, Δέσπανα, * παγγαλήνους λιμένας, ὅπως βλέψω * φῶς σωτηρίας * ἐσκοτισμένος * ἀεἰ τῆ ῥαθυμία.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Τὸν ἄναρχον * Βασιλέα.

Τόν αίροντα * άμαρτίας τοῦ Κόσμου * Αμνόν Θεοῦ, * ὅν ὑπέδειξας πᾶσι, * δυσώπει, Βαπτιστὰ, * τὰ πάθη μου νεχρῶσαι, * χαὶ σῶσαι τὴν ψυχήν μου.

'Εμάχρυνας * φυγαδεύων, Προφήτα, * ηὐλίσθης δὲ * ἐν ἐρήμω

ТҢ ТРІТҢ ПРОІ.

άβάτω· * διὸ σε δυσωπῶ, * τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου * ἐρήμωσον ἐν τάχει.

'Ελάφρυνον * τὸν ϫλοιὸν τῆς ψυχῆς μου, * πολέμησον * τοὺς ἐμὲ πολεμοῦντας, * Κυρίου Βαπτιστὰ, * ϫαὶ ἄτρωτόν με δείξον * τῆς τούτων χαχουργίας. Θεοτοχίον.

Η ἄμπελος, * ή τὸν βότρυν τεχοῦσα * τὸν πέπειρον, * χατανύξεως πόμα * ποτίζουσά με νῦν, * ἀνάστειλον τὴν μέθην, * Παρθένε, τῶν χαχῶν μου.

Ωδή θ΄. Ο Ειρμός.

- » Τη ύλογητός ὁ Κύριος, * ὁ Θεὸς τοῦ Ἱσραὴλ, * ὁ ἐγείρας *
- » Ει χέρας σωτηρίας ήμιν * έν οίχω Δαυίδ του παιδός αύτου. *
- » έν οίς έπεσχέψατο ήμας * 'Ανατολή έξ ύψους, * χαι χατεύθυ-
- » νεν ήμας * είς όδον είρήνης.

654

Τροπάρια.

Ινα χάγώ σωζόμενος * εὐχαρίστως σε, Χριστὲ, * μεγαλύνω, * βλέψον εἰς ἐμὲ, τὸν πολλὰς * πληγὰς ἐπὶ νώτου δεξάμενον, * χαὶ ἴασαι, οἶνον ἐπ΄ αὐτὰς * χαὶ ἕλαιον προχέων, * τὰ τῆς σῆς γνωρίσματα, * Σῶτερ, εὐσπλαγχνίας.

'Ως τὸν Δηστὴν εὐγνώμονα * ἀναπέμψαντα φωνὴν * ἐλυτρώσω * φόνων xαὶ μυρίων xαxῶν, * ὡς ῷxτειρας Πόρνην δαχρύσασαν, * ὡς Πέτρον τὸν μέγαν μαθητὴν, * xαὶ Δαυὶδ τὸν Προφήτην, * xαὶ ἐμὲ ἐλέησον * τὸν ἀπεγνωσμένον.

Μαρτυρικά.

Συμμορφωθέντες πάθεσι * τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς, * Αθλοφόροι, * τούτφ συνδοξάζεσθε, * νῦν θεούμενοι θείαις μεθέξεσι, * xαὶ λάμποντες ὑπὲρ τὰς αὐγὰς * τοῦ αἰσθητοῦ ἡλίου, * xαὶ xαταφωτίζοντες * πάντων τὰς χαρδίας.

Η ἀρετὴ ἐξέλαμψε * τῶν ἀγίων Ἀθλητῶν·* πᾶσα πόλις * τούτους θησαυροὺς ἀληθῶς * ἀσύλους πλουτεῖ διὰ πίστεως * ἀστράπτοντας χάριν δαψιλῆ * θαυμάτων παραδόξων· * οῦς ὑμνολογήσωμεν * ὡς χοινοὺς προστάτας.

Θεοτοχίον.

Φωτιστικαΐς, Πανάμωμε, * ἀστραπαΐς τοῦ ἐκ τῆς σῆς * προελθόντος * μήτρας Γίοῦ καὶ Θεοῦ, * τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε φαίδρυνον, * καὶ σκότους ἡμᾶς τοῦ ἀφεγγοῦς * καὶ τῆς αἰωνιζούσης * ἐξελοῦ κολάσεως * τῇ σῇ μεσιτείą.

Κανών τοῦ Προδρόμου. Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει.

Μέλλων τῷ φριχτῷ σου * παρίστασθαι, Λόγε, θρόνφ, * χαὶ τῶν πράξεων τῶν ἐμῶν * εἰσπράττεσθαι εὐθύνας, * ποίαν εὕρω ἀπολογίαν ὁ τάλας; * Κύριε, Θεέ μου, τότε φεῖσαί μου. Η φωνή τοῦ Λόγου, * χατεύθυνον τὰς φωνάς μου * πρὸς Θεὸν, σοφὲ Βαπτιστὰ, * χαὶ ῥῦσαί με χαχίας * τῶν Δαιμόνων, χαὶ ἐπηρείας ἀνθρώπων, * ἕνα χατὰ χρέος μαχαρίζω σε.

Θρέψον με Χριστοῦ * ἐντολῶν τροφη ἀθανάτω, * πότισόν με πόμα ζωης, * Βαπτιστὰ χαὶ Προφητα, * χαὶ παράστησον τῷ Θεῷ σεσωσμένον * τὸν ὑπὸ τὴν σχέπην σου προστρέχοντα.

Θεοτοχίον.

Δέσποινα Παρθένε, * άγνὴ καὶ δεδοξασμένη, * μετὰ τοῦ Προδρόμου τὸν σὸν * Υἰὸν καὶ Βασιλέα * καθικέτευε ἀπὸ πάσης ἀνάγκης * σῶσαι τοὺς πιστῶς σε μακαρίζοντας.

'Απόστιχα τών Αίνων, Κατανυχτιχά.

Οταν λάβω κατά νοῦν * τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, * καὶ εἰς ἐννοιαν ἐλθω * τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, * τρόμφ συνεχόμενος * πρὸς σὲ καταφεύγω, * τὸν φιλάνθρωπον Θεόν· * διὸ μή με παρίδης, * ἰκετεύω σε, μόνε ἀναμάρτητε· * δώρησαι κατάνυξιν * τῆ ταπεινῆ μου ψυχῆ * πρὸ τελευτῆς, καὶ σῶσόν με.

Δάχρυά μοι δὸς, ὁ Θεὸς, * ὡς ποτε τῆ γυναιχὶ τῆ ἀμαρτωλῷ * χαὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, * τοὺς ἐμὲ ἐχ τῆς ὁδοῦ * τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας· * χαὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν * βίον χαθαρὸν * ἐν μετανοία μοι χτισθέντα, * ἱνα ἀχούσω χἀγὼ τῆς εὐχταίας σου φωνῆς· * Ἡ πίστις σου σέσωχέ σε, * πορεύου εἰς εἰρήνην. Μαρτυριχόν.

7,

n,

,

1

i,

r: I

i

2

;# 19

٢ŀ

Μεγάλως ήγωνίσασθε, "Αγιοι, * τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων * ὑπομείναντες γενναίως, * καὶ Χριστὸν ὑμολογοῦντες * ἐναντίον βασιλέων· * καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, * δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ Κόσμῳ, * καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε * ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν, "Αγιοι· * πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

'Εγώ, Παρθένε άγία, Θεοτόχε, * τῆ σχέπη σου προστρέχω· * οίδα, ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· * δύνασαι γὰρ, Αγνὴ, βοηθῆσαί μοι.

EIZ THN AEITOYPFIAN.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς΄.

Μηνήσθητι ήμῶν, * Χριστέ, Σωτήρ τοῦ Κόσμου, * ώσπερ τοῦ Μηστοῦ * ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, * xaì xaτaξίωσον * πάντας, μόνε Οἰχτίρμον, * τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Πέλαγος, Χριστὲ, * ὑπάρχων εὑσπλαγχνίας, * ψύξον τῶν ἐμῶν * πταισμάτων τὰ πελάγη· * xαὶ xατανύξεως * δάχρυσί με ἐχπλύνας, * ὅλον χαθάρισον ὡς εὐσπλαγχνος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Πάλαι τὸν Χριστὸν * ἐν ὕδασι βαπτίσας, * Θεῖε Βαπτιστὰ, * παθῶν με τριχυμίαις * χλυδωνιζόμενον * ὅρμϣ τῆς μετανοίας * σαῖς ἰχεσίαις ἐγχαθόρμισον.

Μαρτυριχόν.

Αίμασιν ὑμῶν * ἀγίοις, ᾿Αθλοφόροι, * σβέσαντες πυρὰν * τῆς εἰδωλομανίας, * ῥεῖθρα πηγάζετε * πάντοτε ἰαμάτων, * πάθη ποιχίλα θεραπεύοντες. Δόξα.

^{*}Αναρχε Πατήρ, * Υιἐ καὶ Θεῖον Πνεῦμα, * ταῖς τοῦ Βαπτιστοῦ * πρεσβείαις δυσωπῶ σε· * Τὰ πολυχρόνια * πάθη τὰ τῆς ψυχῆς μου * παῦσον, καὶ σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου.

Και νῦν. Θεοτοχίον.

Λύτρωσαι ήμας * παθῶν τῆς ἀτιμίας, * xαὶ τῆς χαλεπῆς * ἐν ^{*}Αδη τιμωρίας * ταῖς ixεσίαις σου, * ^{*}Αχραντε Θεοτόχε, * τοὺς εὐσεβῶς σε μαχαρίζοντας.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Σταυρώσιμα.

Ήχος πλ. δ'. *Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε, * ὁ δỉ ἡμᾶς ἐν Σταυρῷ * κρεμασθεὶς ὡς κατάκριτος, * τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος * καὶ φρικτῆς ἀποφάσεως * καὶ ποινῆς πάσης * ἡμᾶς ἐξάρπασον, * ἐκδυσωπούσης * τῆς Θεομήτορος. * σὲ γὰρ, Φιλάνθρωπε, * καθ' ἐκάστην ἇπαντες * ἐν λογισμοῖς, * Χριστὲ, παροργίζομεν, * τὸν Ἱπεράγαθον.

"Ηλιος ίδών σε ἕφριξεν * ἐπὶ Σταυροῦ, ᾿Ιησοῦ, * ἡπλωμένον θελήματι, * xαὶ ἡ γῆ ἐσείετο, * xαὶ αὶ πέτραι ἐἰρἡήνυντο, * xαὶ τὰ μνημεῖα * φόβψ ἠνοίγοντο, * xαὶ αὶ Δυνάμεις * πᾶσαι ἐξίσταντο· * σὲ ὡς ἑώραχεν * ἡ Παρθένος, Δέσποτα, * ἐν τῷ Σταυρῷ, * Οίμοι! ἀνεχραύγαζε, * τί τὸ ὁρώμενον;

¹Ω τῆς ἀπείρου χρηστότητος * τοῦ σαρχωθέντος ἐχ σοῦ, * Θεοτόχε πανύμνητε! * Σταυρὸν γὰρ χαὶ θάνατον * ἐχουσίως ὑπέμεινεν, * ἱνα τὸν Κόσμον * σώση, ὃν ἔπλασεν· * ὃν ἐχδυσώπει * χάμὲ τὸν ἄθλιον * χαὶ πολυώδυνον * ῥύσασθαι χολάσεως, * χαὶ ἔνθα φῶς * λάμπει τὸ ἀνέσπερον, * χατασχηνῶσαί με.

Ετερα της Θεοτόχου, όμοια.

Χαΐρε, Παρθένε Θεόνυμφε· * χαΐρε, πιστῶν ἡ ἐλπίς· * χαΐρε, Κόσμου χαθάρσιον· * χαΐρε, πάσης θλίψεως * ἡ τοὺς δούλους σου σώζουσα· * ἡ τοῦ θανάτου, * χαΐρε, χατάλυσις· * ὁ ζωηφόρος, * χαΐρε, Παράδεισος· * χαΐρε, ἀντίληψις * τῶν προσχαλουμένων σε· * χαΐρε, Θεοῦ * θεΐον ἐνδιαίτημα * χαὶ ὅρος ἅγιον.

Digitized by Google

Χαϊρε, Θεοτόχε Πάναγνε· * χαϊρε, πηγή τῆς ζωῆς· * χαϊρε, κλῖμαξ οὐράνιε· * χαϊρε, πάσης Δέσποινα * χαὶ Κυρία τῆς Κτίσεως· * εὐλογημένη, * χαϊρε, πανάμωμε· * δεδοξασμένη, * χαῖρε, ἀμόλυντε· * χαϊρε, πανύμνητε. * χαϊρε, θεῖον σχήνωμα· * χαῖρε, Σεμνή· * γαῖρε, Μητροπάρθενε, * Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαϊρε, Μητρόθεε Δέσποινα· * χαϊρε, ή μόνη ἐλπὶς * τῶν βροτῶν χαὶ ἀντἰληψις· * χαϊρε, χαταφύγιον· * χαῖρε, λυχνία φωτός· * ἡγλαισμένον, * χαῖρε, παλάτιον· * τὸ φωτοφόρον, * χαῖρε, λαμπάδιον· * χαῖρε, ἀμόλυντον * παρθενίας χαύχημα· * χαῖρε, πηγὴ * βρύουσα ἰάματα * τοῖς προσιοῦσί σοι.

Δόξα... χαι νύν. Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

[•]Ω τοῦ παραδόξου θαύματος ! * ῶ μυστηρίου καινοῦ ! * ῶ φρικτῆς ἐγχειρήσεως ! * ἡ Παρθένος ἔλεγεν, * ἐν σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν * ἐν μέσφ δύο * ληστῶν κρεμάμενον, * ὃν ἀνωδίνως * φρικτῶς ἐκύησεν· * ἔκλαιε κράζουσα· * Οἶμοι, Τέκνον φίλτατον ! * πῶς σε δεινὸς * δήμος καὶ ἀχάριστος * σταυρῷ προσήλωσεν;

Απόστιχα Σταυρώσιμα. Προσόμοια β΄.

'Υψώθης έν σταυρφ, Χριστε ό Θεός, * και ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος: * δοξάζομέν σου τὰ παθήματα.

Ἐπάγης ἐν σταυρῷ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * xαὶ ἤνοιξας Παραδείσου τὰς πύλας· * δοξάζομέν σε, Λυτρωτὰ ἡμῶν.

Μαρτυριχόν.

Οι Μάρτυρές σου, Κύριε, * ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, * χαταφρονήσαντες χαὶ τῶν βασάνων * διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, * ταύτης χληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· * ὅθεν χαὶ 'Αγγέλοις συναγάλλονται. * Αὐτῶν ταῖς ἰχεσίαις * δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα... χαὶ νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Σταυρφ σε χαθηλούμενον * ώς ἑθεάσατο ή σὲ Τεχοῦσα, * μόνε Μαχρόθυμε, * όδυρομένη δάχρυα ἔρρει χρουνηδὸν, * χαὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς χρηστότητος, * χαὶ τὸ συμπαθὲς τὸ ὑπὲρ ἄνθρωπον * λίαν ἑχπληττομένη, * ὕμνὲι τὸ χράτος σου.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ. ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ήχος πλ. δ΄.

Βλέπων ό ληστής * τον ἀρχηγον τῆς ζωῆς * ἐπὶ σταυροῦ κρε-Βμάμενον, ἐλεγεν· * Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρχωθεὶς * ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, * οὐχ ἂν ὁ ὅλιος * τὰς ἀκτῖνας ἀναπέχρυψεν, * οὐδὲ

Paracleticus.

ή γη σειομένη έχυμαίνετο. * Αλλ' ό πάντων άνεχόμενος, * μνήσθητί μου, Κύριε, * έν τη Βασιλεία σου.

Έν μέσφ δύω ληστών * ζυγὸς διχαιοσύνης * εὐρέθη ὁ Σταυρός σου· * τοῦ μὲν χαταγομένου εἰς [°]Αδην * τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· * τοῦ δὲ χουφιζομένου πταισμάτων * πρὸς γνῶσιν θεολογίας. * Χριστὲ ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Δόξα... και νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Τὴν Σοφίαν και Λόγον.

Τὸν ᾿Αμνὸν καὶ Ποιμένα * καὶ Λυτρωτὴν * ἡ ᾿Αμνὰς θεωροῦσα * ἐν τῷ σταυρῷ, * ἡλάλαζε δακρύουσα, * καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· * Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν· * ἥνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους, * Θεὲ ὑπεράγαθε, * ἀνεξίκακε Κύριε. * Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐφ ἡμᾶς, * καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, έτερα.

'Ανέστης έχ νεχρών.

Έν μέσφ τῆς Ἐδὲμ * ξύλον θάνατον ἤνθησεν· * ἐν μέσφ δὲ τῆς γῆς * ξύλον ζωὴν ἑβλάστησε· * γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, * ἄφθαρτοι ὄντες * φθαρτοι γεγόναμεν· * σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, * τῆς ἀφθαρσίας χατετρυφήσαμεν· * ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστὸς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

'Εν Παραδείσω μέν τὸ πριν * ξύλον ἐγύμνωσεν, * ἐπὶ τῆ γεύσει ὁ ἐχθρὸς * εἰσφέρων νέχρωσιν· * τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον * τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα * ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη * ἐπὶ τῆς γῆς, * xαὶ Κόσμος ὅλος ἐπλήσθη * πάσης χαρᾶς· * ὅν ὁρῶντες ὑψούμενον, * Θεῷ ἐν πίστει, λαοι, * συμφώνως ἐκβοήσωμεν· * Πλήρης δόξης ὁ οἰκός σου.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Παρισταμένη τῷ σταυρῷ, * δαχρυβροοῦσα * ἐλεεινῶς ἡ Θεοτόχος ἀνεβόα. * 'Αχατάληπτον ὄντως, * Υιὲ, τὸ πάθος σου· * οὐ φέρω τῶν σπλάγχνων μου χωρισμόν· * οὐ στέγω ὀρῶσά σε * ἐν τῷ σταυρῷ· * μὴ παρίδης τὴν δούλην σου· * ἀνάστα ἐχ τῶν νεχρῶν, * δοξάζων με χραυγάζουσαν· * Πολυέλεε, δόξα σοι.

Μετά την γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸ προσταχθέν μοι μυστιχῶς.

Εύλον πιχρίαν ἐν Ἐδὲμ * τὸ πρὶν ἐξήνεγχε, * ξύλον Σταυροῦ δὲ γλυχερὰν * ζωὴν ἐξήνθησεν· * ὁ ᾿Αδὰμ γὰρ φαγών * εἰς φθορὰν χατωλισθεν· * ἡμεῖς δὲ χατατρυφῶντες * σαρχὸς Χριστοῦ * ζωού-

μεθα και θεούμεθα * μυστικώς, * βασιλείαν λαμβάνοντες * άίδιον τοῦ Θεοῦ· * διὸ καὶ πίστει κράζομεν· * Δόξα, Λόγε, τῷ πάθει σου. Μαρτυριχόν, όμοιον.

Δι' έγχρατείας τῶν παθῶν * τὰς πυριφλέχτους * ἀποτεφρώσαντες μορφάς * χαί τὰς χινήσεις, * τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες * έλαβον την χάριν * τας νόσους αποδιώχειν * των ασθενών, * χαι ζώντες χαι μετά τέλος * θαυματουργείν * όντως θαῦμα παράδοξον, * ότι όστέα γυμνά * έχβλύζουσιν ιάματα! * Δόξα τῷ μόνφ Κτίστη Θεφ.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον. 'Ανέστης ἐχ νεχρῶν.

Η άσπιλος Αμνάς * τὸν Αμνὸν χαὶ Ποιμένα * χρεμάμενον Σταυρφ * χατιδούσα, έβόα· * Τέχνον μου, τί τὸ ξένον * χαι παρ' έλπιδα * νῦν τοῦτο θέαμα; * πῶς, ή ζωή τῶν πάντων, * βροτοίς όμοίως χαταδεδίχασαι; * άλλά άνάστα, Λόγε, έχ νεχρών * τριήμερος, ώς είρηχας.

Κανών Σταυρώσιμος, ου ή Αχροστιγίς (άνευ τῶν Σταυροθεοτοχίων).

Τῷ προσπαγέντι τῷ ξύλψ Θεῷ χάρις. 'Ιωσήφ. Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Ο Εἰρμός.

Α ρματηλάτην Φαραώ έβύθισε * τερατουργοῦσά ποτε * Μω Α σαϊκή ράβδος, * σταυροτύπως πλήξασα * χαὶ διελοῦσα θά-

- » λασσαν· * 'Ισραήλ δὲ φυγάδα * πεζόν όδίτην διέσωσεν, * ἀσμα
- Τροπάρια. • τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τη έχ του ξύλου ένηδόνω βρώσει με * νεχρόν γενόμενον * έπι Σταυρου, Λόγε, * νεχρωθείς εζώωσας, * χαι δόξη χατεχάλλυνας * προσχυνώ σου τὸ χράτος, * ὑμνολογῶ τὰ παθήματα, * χαὶ τὴν εύσπλαγχνίαν την άμετρον.

'Ως έφηπλώθη έπι ξύλου άμπελος * ή άγεώργητος, * οίνον ήμεν θείας * χάριτος απέσταξε * χαρδίας τον εύφραίνοντα, * χαί της πλάνης την μέθην * όλοσχερώς άναστέλλοντα, * χαι την άμαρτίαν χαθαίροντα. Μαρτυριχά.

Πεποιχιλμένοι ίεροζς έν στίγμασι, * Χριστού οι Μάρτυρες, * χαι άθλητών πόνοις * έγχαλλωπιζόμενοι, * χαλλοποιφ παρίστασθε * μετὰ δόξης Δεσπότη, * πανευχλεῶς εὐφραινόμενοι, * χαὶ θεοειδείς γνωριζόμενοι.

'Ρώμη τη θεία προφανώς ρωννύμενοι, * άγιοι Μάρτυρες, * τοῦ δυνατοῦ πασαν * ἰσχύν τὴν ὀλέθριον * ἀνδρείως χατεβάλετε, * χαι στεφθέντες ώραίως * νιχητιχοίς διαδήμασι, * χαίροντες Κυρίφ Σταυροθεοτοχίον. παρίστασθε.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου, Κύριε, * ή Άπειρόγαμος, *

ТН ТЕТАРТН ПРОІ.

χαι τὰς ἐν σοι τρώσεις * χαθορῶσα, Δέσποτα, * τιτρωσχομένη ἔλεγεν· * Οίμοι Τέχνον! ὦδΐνας * ἀποφυγοῦσα τῷ τόχῷ σου, * νῦν ὀδυνηρῶς χατατρύχομαι.

Κανών της Θεοτόχου, ου ή Αχροστιχίς.

Δέησίς ἐστιν ὀγδόη τῆ Παρθένφ. Ἰωσήφ. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Δεδοξασμένα περί σοῦ λελάληνται, * δεδοξασμένη Αγνή, * ή τῶν πιστῶν δόξα * μόνη χρηματίσασα· * διὸ μελλούσης δόξης με * χοινωνὸν σαῖς πρεσβείαις * δοξάζοντά σε ἀνάδειξον, * ἄχραντε, πανάμωμε Δέσποινα.

Εύλογημένος ο χαρπὸς, Πανάμωμε, * ὁ τῆς χοιλίας σου, * δἰ οῦ βροτοὶ πάντες * τῆς ἀρᾶς ἐλύθημεν· * εὐλογημένη Πάναγνε, * ἀνερμήνευτον θαῦμα, * ἀχατανόητον ὅραμα, * πάντων τῶν βροτῶν τὸ διάσωσμα.

'Η τῶν ἀΥγέλων δυσωπεϊ σε, Κύριε, * πληθὺς ἑχάστοτε, * τῶν Μαθητῶν δῆμος, * Προφητῶν ὁ σύλλογος, * Μαρτύρων χαὶ 'Οσίων σου' * διὰ τῆς Θεοτόχου * ἁμαρτημάτων συγχώρησιν * δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Σὲ τὴν ἐν σπλάγχνοις δεξαμένην, Αχραντε, * τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, * ἐκδυσωπῶ πίστει, * τῆς γεέννης ῥῦσαί με, * καὶ τῆς ἀποκειμένης μοι * διὰ πλῆθος πταισμάτων * κολάσεως ἐλευθέρωσον * σοῦ ταῖς εὐπροσδέκτοις δεήσεσι.

Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

» 🕜 στερεώσας χατ' άρχας * τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, * χαὶ

- » Uτην γην έπι υδάτων έδράσας, * έν τη πέτρα με, Χριστε,*
- » τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, * ὅτι οὐχ ἔστι πλήν σου * ἕγιος,
- » μόνε Φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Ο στερεώσας οὐρανὸν, * xαὶ γῆν ὁ θεμελιώσας, * xαὶ τὴν θάλασσαν τῷ λόγῷ πεδήσας, * σừ ἐδέθης δỉ ἐμὲ, * Σταυρῷ προσαναρτώμενος, * ὅπως δεσμῶν με λύσης * τῆς ἀμαρτίας, Φιλάνθρωπε.

Σταυροῦ τῷ ξύλφ ὁ ἐχθρὸς * προσχόψας ἐθανατώθη * σὺν τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ τοῖς χαχούργοις· * χαὶ ὁ γεύσει πονηρῷ * χαταχριθεἰς ἐλέηται, * χαὶ ἑδρασμῷ ἡ Κτίσις * τῆς εὐσεβείας ἐνίδρυται. Μαρτυριχά.

Πολυειδέσιν αἰχισμοῖς, * χαὶ ξίφεσι χαὶ θηρίοις, * χαὶ γυμνότητι σωμάτων οἱ θεῖοι * χαὶ γενναῖοι 'Λθληταὶ * διδόμενοι, ἀχείρωτοι * τῷ πονηρῷ διώχτῃ * ἔμειναν νεύσει τῇ χρείττονι.

'Αποσχοπούντες λογισμώ * νηφούση τε διανοία * προς τα μένοντα, ρεόντων τελείως * χατεφρόνησαν Χριστού * οι Μάρτυ-

ρες οι ἕνδοξοι· * όθεν τοὺς ἀνυποίστους * πόνους ὑπέφερον χαίροντες. Σταυροθεοτοχίον.

Η πολυύμνητος 'Αμνάς * τὸν 'Αρνα θεασαμένη * πρὸς ἐχούσιον ἐλχόμενον πάθος, * χαὶ σταυρούμενον σαρχὶ, * ἡλάλαζε δαχρύουσα, * χαὶ τὴν μαχροθυμίαν * ὕμνει τὴν τούτου δοξάζουσα. Κανών τῆς Θεοτόχου. Οὐρανίας ἀψτδος.

Τερας πολιτείας * άποπεσών, "Αχραντε, * παρασυνεβλήθην τοϊς Χτήνεσι, * χαι χατάχριτος * όλος γεγένημαι· * ή τον Κριτήν τετοχυΐα, * πάσης χαταχρίσεως * ρύσαι χαι σωσόν με.

Στεναγμούς άνενδότους * χαὶ ψυχιχὸν δάχρυον * χαὶ διηνεχῆ μοι παράσχου, * Κόρη, χατάνυξιν, * ὅπως πενθήσω μου * τὰ συμφυέντα μοι πάθη * ἐξ ἀπροσεξίας μου, * Θεοχαρίτωτε.

'Επουράνιαι Τάξεις, * λειτουργικά Πνεύματα, * δήμος Προφητῶν, 'Αποστόλων σου * και Μαρτύρων σου * σύν τη Τεκούση σε * ἐκδυσωποῦσιν, Οἰκτίρμον· * τῷ λαῷ σου δώρησαι * πταισμάτων ἄφεσιν.

Συμπαθείας με θείας * ώς συμπαθής, Αχραντε, * νῦν χαταξιῶσαι δυσώπει * τὸν εὐσυμπάθητον· * τρόπους ἀσπλάγχνους γἀρ * ἀσυμπαθεῖς χεχτημένον * μετανοίας τρόποις με * νῦν ἀναχάλεσαι. Ωδή δ΄. Ο Εἰρμός.

» 🔨 ύ μου ἰσχὺς, * Κύριε, σύ μου χαὶ δύναμις, * σù Θεός μου, *

» 🛥 σύ μου άγαλλίαμα, * ό Πατριχούς χόλπους μή λιπών, *

» χαὶ τὴν ἡμετέραν * πτωχείαν ἐπισχεψάμενος· * διὸ σὺν τῷ Προ-

» φήτη * `Αββαχούμ σοι χραυγάζω· * Τη δυνάμει σου δόξα, Φι » λάνθρωπε.

Γένος βροτῶν * τοῦ πτώματος ἀναχέχληται, * οὐ ὑπέστη * πάλαι ὁ Πρωτόπλαστος· * ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δημιουργὸς * ἤρθη ἐπὶ ξύλου, * δαχτύλους ἐξαιματούμενος, * χαὶ ἥλοις ἐχουσίως * προσηλούμενος χεῖρας, * χαὶ πλευρὰν ὑπὸ λόγχης νυττόμενος.

Εστή σταυρός, * χαὶ πλάνη πᾶσα χατέπεσεν· * ἐγυμνώθη, * Σῶτερ, ὁ ἀλλότριος, * σοῦ γυμνωθέντος, χαὶ ὁ ᾿Αδὰμ * θείας ἀφθαρσίας * χαταστολὴν ἐπενδύσατο· * ἡ Κτίσις ἐφωτίσθη, * σχοτισθέντος ἡλίου, * ἐπὶ ξύλου, Χριστὲ, σταυρουμένου σου.

Μαρτυριχά.

Νεοσφαγή * χαθάπερ θύματα, Μάρτυρες, * τῷ τυθέντι * Λόγψ προσηνέχθητε, * ταῖς τῶν αἰμάτων ἐπιἰροαῖς * πλάνης τὰς θαλάσσας * ξηράναντες θεία χάριτι, * χαὶ χύσιν παθημάτων * ἐπομβρίαις θαυμάτων * ἀναστέλλοντες πάντοτε, ἕνδοξοι.

Τήξιν μελών, * πάντων όδόντων ἐχρίζωσιν * χαὶ ὀνύχων, * Μάρτυρες, ὑπέστητε, * χεῖρας χοπτόμενοι ἀφειδῶς, * γλῶσσάν

ТҢ ТЕТАРТҢ ПРОІ.

τε χαι πόδας * χαι άρμονίας τοῦ σώματος· * διὸ ὑπερβαλλούσης * ήξιώθητε δόξης, * τῷ τῶν ὅλων Θεῷ παριστάμενοι.

Σταυροθεοτοχίον.

Τὸν ἐαυτῆς * Μόσχον ἡ ἄμεμπτος Δάμαλις * χατιδοῦσα * ξύλφ ἀναρτώμενον, * Τέχνον, ἐβόα ἀλαλαγμῷ, * πῶς σὲ παρανόμων * δῆμος οὐδ' ὅλως ψχτείρησεν * αὐτὸν ψχτειρηχότα, * ἀλλὰ σχέψει δολία * θανατῶσαι ἀδίχως προείλετο;

Κανών της Θεοτόχου. Ειρμός ο αυτός.

Το πονηρον * άμαρτιῶν μου χειρόγραφον * θεία λόγχη, * Πάναγνε, διάρρηξον, * τῆ χεντησάση θείαν πλευράν * τοῦ ἐνανθρωπῆσαι * ἐχ σοῦ, Παρθένε, θελήσαντος· * χαὶ βίβλω με γραφῆναι * σωζομένων δυσώπει, * τον ἀφρόνως Θεοῦ μαχρυνόμενον.

Ινα φωναζς * χαριστηρίοις δοξάζω σε, * ίνα θείφ * πόθφ μεγαλύνω σε, * τὴν τῷ μεγίστφ σου τοχετῷ * πάντας σμιχρυνθέντας, * Πανάμωμε, μεγαλύνασαν, * μεγάλως ἀμαρτῶντα * χαὶ δεινῶς συμπτωθέντα * συγχωρήσεως, Κόρη, ἀζίωσον.

Νόμοι έν σοι * χεχαινοτόμηνται φύσεως· * ὑπὲρ φύσιν * Λόγον γὰρ ἐχύησας· * διό σε πίστει ἐχδυσωπῶ· * Τὸν ὑπὲρ τὴν φύσιν * τὴν ἀνθρωπίνην, Πανάμωμε, * πολλὰ ἡμαρτηχότα, * χαὶ Θεοῦ μαχρυνθέντα * ἐπιστρέψαντα σῶσον πρεσβείαις σου.

Ο δυσμενής * τῆς ἀμαρτίας τοῖς βέλεσι * τὴν ψυχήν μου * ὅλην ἐτραυμάτισε, * καὶ κατεμόλυνεν ἡδοναῖς * τὴν ἐμὴν καρδίαν, * καὶ τῆς ὁδοῦ ἀπεπλάνησε, * Παρθένε, τῆς εὐθείας· * διὰ τοῦτο βοῶ σοι· * Ἐπιστρέφοντα δέξαι καὶ σῶσόν με.

'Ωδή ε΄. 'Ο Ειρμός.

* Ι να τί με ἀπώσω * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, * τὸ φῶς τὸ ἄδυ* Ι τον, * χαὶ ἐχάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σχότος τὸν δείλαιον; *
* Αλλ ἐπίστρεψόν με, * χαὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς
• ὀδούς μου χατεύθυνον, δέομαι. Τροπάρια.

Ίνα της ἐνηδόνου * γεύσεως λυτρώσης με, * χολης, Μαχρόθυμε, * ἀπεγεύσω θέλων, * χαὶ νεχρώσεως ὅπως ἐχδύσης με, * Ἰησοῦ, τὸ πάθος, * γυμνὸς παγηναι χατεδέξω * ἐπὶ ξύλου· ὑμνῶ σου τὸ εὖσπλαγχνον.

Τὴν φθαρείσαν ψυχήν μου, * Λόγε, τοϊς παθήμασι * χαινοποιούμενος, * τὴν ψυχὴν παρέθου * τῷ Πατρὶ, ἐπὶ ξύλου χρεμάμενος· * χαὶ οὐ φέρει ταῦτα * ἄψυχος γῆ χατανοοῦσα, * ἀλλὰ φόβφ χλονείται ὑμνοῦσά σε.

Μαρτυριχά.

[•]Ωραιώθητε θείοις, * Μάρτυρες, παθήμασι * χαλλωπιζόμενοι, * χαι ίχνηλατοῦντες * τὸν τοζς πάθεσι πᾶσιν ἀπάθειαν * δεδωχότα Λόγον * μονογενή Πατρὸς ἀνάρχου· * διὰ τοῦτο αὐτῷ συνδοξάζεσθε.

Ξενωθέντες τῶν χάτω, * τὰ μὴ θεωρούμενα * χατεχληρώσαστε, * ἐν ἐπουρανίοις * αὐλιζόμενοι θείοις σχηνώμασι, * χαὶ μεθέξει θεία * θεοποιούμενοι ἀύλως, * τοῦ Σωτῆρος ἀήττητοι Μάρτυρες. Σταυροθεοτοχίον.

Ξένον θέαμα βλέπω, * ἔχραζες, Πανύμνητε, * πῶς ὁ τῷ βλέμματι * πᾶσαν γῆν σαλεύων, * ἐπὶ ξύλου ὑψούμενος ὕπνωσας, * τοὺς ὑπνοῦντας μέλλων * ἐχ τοῦ αἰῶνος ἀφυπνίζειν. * Προσχυνῶ σου, Υἰὲ, τὸ μαχρόθυμον.

Κανών τῆς Θεοτόχου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Γενεαί γενεών σε * την ἀειμαχάριστον * νῦν μαχαρίζουσιν· * οὐρανῶν Δυνάμεις, * ὡς τὰ χάτω τοῖς ἄνω συνάψασαν, * εὐφημοῦσι μόνην * ἐν γυναιξίν, Εὐλογημένη, * τοῦ πεσόντος ᾿Αδὰμ ή ἀνάχλησις.

Διαμένειν με σώον, * μή παρατρεπόμενον * στάσεως χρείττονος, * άλλ' εύθυποροῦντα, * χαὶ Θεῷ τὰ εὐάρεστα πράττοντα * ἐνδυνάμωσόν με, * τὸν ἀγαθὸν τεχοῦσα Δόγον, * τὸν ἡμᾶς ἀλογίας ῥυσάμενον.

Ο τὸ αἰμά σου, Λόγε, * διὰ ὑπερβάλλουσαν * ἐλέους ἄβυσσον * ἐν σταυρῷ κενώσας, * τῶν παθῶν μου τὴν ἄβυσσον ξήρανον, * καὶ ἐν κατανύξει * σοὶ τῷ Θεῷ εὐαρεστῆσαι * διὰ τῆς Θεοτόκου ἀξίωσον.

'Ωδή ς'. 'Ο Ειρμός.

Αβυσσος άμαρτιῶν * χαὶ πταισμάτων χαταιγίς με ταράτ Λτει, * χαὶ πρὸς βυθὸν βιαίως * συνωθεῖ ἀπογνώσεως· * ἀλ λὰ σῦ τὴν χραταιὰν * χεῖρά μοι ἔχτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, *

» ω Κυβερνήτα, χαι διάσωσον.

Τροπάρια.

Υμνησαν τῶν οὐρανῶν * αἰ Δυνάμεις, καὶ ἐξέστησαν πασαι, * ἐπὶ σταυροῦ σε, Λόγε, * καθορῶσαι κρεμάμενον· * καὶ ᾿Αδὰμ ὁ πληγωθεὶς, * Σῶτερ, ἰάτρευται τῷ Σταυρῷ σου, * καὶ ἡ κατάρα ἐξωστράκισται.

Λέλυται ἐχ τῶν δεσμῶν * τὸ ἀνθρώπινον, Μαχρόθυμε, γένος, * σοῦ ἐν σαρχὶ δεθέντος, * χαὶ δεσμεῖται ὁ τύραννος, * ὑπὸ πάντων τῶν πιστῶν * χαταπαιζόμενος ὡς στρουθίον. * Δόξα, Χριστὲ, τῆ δυναστεία σου. Μαρτυριχά.

[°]Ωφθητε θεοειδεϊς, * 'Αθλοφόροι, ώσπερ άνθραχες, πάσαν * τῆς δυσσεβείας ὕλην * χαταχαίοντες χάριτι, * ἐπ' ἀνθράχων τε πυρὸς * περιχορεύοντες, χαὶ τὴν θείαν * ἀναψυχὴν ὑποδεχόμενοι.

ТН ТЕТАРТН ПРОІ.

Θρέμματα άληθινοῦ * δεδειγμένοι, `Αθλοφόροι, Ποιμένος, * μέσον ἀγρίων λύχων * ἀβλαβεῖς διεμείνατε· * χαὶ τελέσαντες χαλῶς * δρόμον τὸν ἔνθεον, ἐν τῇ μάνδρα * τῇ οὐρανίψ ἐσχηνώσατε.

Σταυροθεοτοχίον.

Κύριόν σε τῆς ζωῆς * xai ώραῖον ἀπεχύησα χάλλει * ὑπὲρ υἰοὺς ἀνθρώπων, * ἡ Παρθένος ἐχραύγαζε· * xai πῶς θνήσχεις νῦν, Υiὲ, * χάλλος οὐχ ἔχων ἐν τῷ σταυροῦσθαι, * ὁ χαλλωπίζων πάντα νεύματι;

Κανών τῆς Θεοτόχου. Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Ηλέηται διὰ σοῦ * ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος· * τὸν ἐλεήμονα Υἀρ * ἐχύησας Κύριον, * ἐλεῆμον Πάναγνε· * ὅθεν δυσωπῶ σε, * τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐλέησον.

Τῶν ἀΑσωμάτων, * Χριστὲ, * τὰ τάγματα δυσωποῦσί σε, * Μαρτύρων τε Προφητῶν * χαὶ τῶν ἀΑποστόλων σου· * διὰ τῆς Τεχούσης σε, * τὸν λαόν σου σῶζε * ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Η ἀγεώργητος γη, * τὸν Γεωργὸν ἡ χυήσασα * χαὶ πάντων Δυμ:ουργὸν, * τὴν ὑλομανήσασαν * ψυχήν μου τοῖς πάθεσι * δεῖξον χαρποφόρον * διὰ θείας ἐπιγνώσεως.

Παρέβην τὰς ἐντολὰς * τὰς πρὸς Θεὸν ὁδηγούσας με, * xaì θέλων τοῖς πονηροῖς * δεδούλωμαι πάθεσι· * διὸ ixετεύω σε * τῆς αὐτῶν με ῥῦσαι * δεσποτείας, 'Αειπάρθενε.

'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός.

- » Ωεοῦ συγκατάβασιν * τὸ πῦρ ἡδέσθη * ἐν Βαβυλῶνί ποτε· *
- » Όδια τουτο οι Πατδες * έν τη χαμίνω αγαλλομένω ποδι * ώς
- » ἐν λειμῶνι * χορεύοντες ἐψαλλον· * Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν

• Πατέρων ήμῶν. Τροπάρια.

'Επλήγης τὰς χεϊράς σου, * ἐν αἰς εἰργάσω, * Χριστὲ, τὰ θαύματα, * xαὶ τραυμάτων ἠνέσχου, * τὰ τραύματά μου πάντα ἰώμενος· * ὑμνῶ σε, Λόγε, * χραυγάζων, Μαχρόθυμε· * Ἐὐλογητὸς, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωρύχθης τὰς χεῖράς σου * xaì πόδας ἡλοις, * Χριστὲ, σταυρούμενος, * xaì πλευρὰν ἐλογχεύθης, * xρουνοὺς πηγάζων πᾶσιν ἀφέσεως * τοῖς μελφδοῦσιν * ἀπαύστως xaì λέγουσιν· * Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυριχά.

Χορείαν στησώμεθα * ὑμνολογοῦντες * Θεοῦ τοὺς Μάρτυρας, * τοῖς χοροῖς τῶν ᾿Αγγέλων * ἀριθμουμένους, xαὶ τὰ ἐπίγεια * φωταγωγοῦντας, * xαὶ πάντοτε μέλποντας· * Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγίων λαμπρότησιν * άγιασθέντες * χατεσχηνώσατε, * έπι-

. •

πέμποντες πασιν * άγιασμόν τε και άπολύτρωσιν * τοζς εὐφημοῦσιν * ὑμαζς και κραυγάζουσιν· * Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σταυροθεοτοκίον.

Ο άδυτος "Ηλιος, * πῶς ἑδυς ξύλφ, * Λόγε, τεινόμενος, * ἡ Παρθένος ἐβόα, * χαὶ βλέπων ἔστη τοῦ δρόμου ἥλιος, * φαίνειν μὴ σθένων, * σοῦ πάσχοντος, Δέσποτα; * Ἐμνολογῶ, προσχυνῶ * τὸ θεῖον χράτος σου.

Κανών της Θεοτόχου. Ειρμός ο αύτός.

Α ἐρἡτῷ χυήσει σου * φριχτῶν, ἀῥῥήτων * ἡμᾶς ἡξίωσας, * Θεο-Τόχε, πραγμάτων· * διὸ φριχτῆς με ῥῦσαι χολάσεως, * χαὶ τῆς ἀῥῥήτου * χαρᾶς χαταξίωσον, * ἕνα ὑμνῶ σε ἀεὶ τὴν πολυὑμνητον.

'Ραθύμως τον βίον μου * έχδαπανήσας * άχαρπος έμεινα, * χαι πτοοῦμαι τὴν δίχην, * χαι τῆς γεέννης τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον * ή πῦρ τεχοῦσα, * Παρθένε, τὸ ἄστεχτον, * ῥῦσαί με τοῦ πυρὸς * τῆ μεσιτεία σου.

Θαυμάτων ἐπέχεινα * τὸ μέγα θαῦμα * τῆς σῆς χυήσεως· * διὰ τοῦτο βοῶ σοι· * ἀΑγνὴ Παρθένε, Θεογεννήτρια, * τὰ σὰ ἐλέη ἐπ' ἐμοὶ θαυμάστωσον, * χαὶ τῆς μελλούσης ὀργῆς * ῥῦσαι χαὶ σῶσόν με.

'Εμὲ τὸν βιώσαντα * ἐν ἀμελεία, * καὶ παραβλέψαντα * τοὺς ἀγίους σου νόμους * καὶ τὰ σεπτά σου, Σῶτερ, ἐντάλματα, * οἰκτειρον, σῶσον * διὰ τῆς Τεκούσης σε, * ὡς εὐεργέτης Θεὸς * καὶ πολυέλεος.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

Βπταπλασίως χάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς θεο Εσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι * περι σωθέντας τούτους ἰδών, * Τὸν δημιουργὸν * χαὶ Λυτρωτὴν,
 ἀνεβόα, * οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς,
 ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

'Ρίζης, Χριστὲ, ἐβλάστησας * Ιεσσαὶ σωματούμενος, * καὶ ῥιζοτομεῖς τὴν ἐκφυεῖσαν ἄκανθαν * 'Αδὰμ παραβάσεως, * στέφος φορῶν ἀκάνθινον * ξύλφ δὲ παγεὶς, * τὴν ἐκ τοῦ ξύλου ἰάσω * βλαστήσασαν κατάραν, * καὶ τοὺς μέλποντας σώζεις * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ινα Θεόν τόν άνθρωπον * άπεργάση, Φιλάνθρωπε, * γέγονας βροτός χαι τῷ σταυρῷ ὡμίλησας, * πλευρὰν ἐχχεντούμενος * χαι ὅξος ποτιζόμενος. * ὅθεν οἱ σωθέντες * σοῦ τοῖς πάθεσι, Λόγε, * βοῶμεν εὐχαρίστως. * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Paracleticus.

Μαρτυρικά.

Συμποδισθέντες Μάρτυρες, * χαι ώς άρνες θυόμενοι, * χαι έπι πυρός άνηλεως όπτώμενοι, * θηρσιν έκδιδόμενοι, * τάς χεφαλάς τεμνόμενοι, * χαίρετε, χαρά * άνεχλαλήτω βοώντες. * Οι Πατδες, εύλογείτε, * Ιερείς, άνυμνείτε, * λαός, ύπερυψοῦτε * Χριστόν είς τούς αἰῶνας.

Στεφανηφόροι Μάρτυρες, * τῶν Αγγέλων συμμέτοχοι, * οἰ τούς ώμοτάτους δυσμενείς πατήσαντες, * πρεσβείαν ποιήσατε * ύπερ ήμων πρός Κύριον, * όπως έν άγάπη * και πολλη όμονοία * ζησώμεθα βοώντες * Ιερείς, εύλογείτε, * λαός, ύπερυψούτε * Χριστόν είς τούς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοχίον.

Οδυνηρώς στενάζουσα, * μητριχώς ἀλαλάζουσα * χαι την έχ τῶν σπλάγχνων συνοχήν μή φέρουσα, * σταυρῷ ἐνητένιζες * τῷ ἐχ τῆς σῆς τεχθέντι γαστρὸς, * Τέχνον, ἐκβοῶσα, * τί τὸ όραμα τοῦτο; * πῶς πάσχεις, ὁ τῆ φύσει * ἀπαθής, πάντως θέλων * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων * φθορᾶς ἐλευθερῶσαι;

Κανών της Θεοτόχου. Είρμος ο αυτός.

Τενεχρωμένην ζώωσον, * συμπτωθείσαν άνάστησον, * τετραυ-Νματισμένην την ψυχήν μου Ιασαι, * τον νοῦν μου εἰρήνευσον, * τῶν πειρασμῶν τὰ χύματα * πράϋνον, Παρθένε, * χαὶ βοώντά με σώσον * Οι Πατδες, εύλογειτε, * Ιερεις, άνυμνειτε, * λαός, ύπερυψοῦτε * Χριστόν είς τοὺς αίῶνας.

΄ Ως ό Αηστής χραυγάζω σοι· * Μνήσθητί μου, Φιλάνθρωπε· * χλαίω ώς ή Πόρνη, χαι βοῶ σοι· "Ημαρτον, * ώς πάλαι ὁ "Ασωτος. * μετανούντα δέξαι με * τον άπεγνωσμένον, * διά της Θεοτόχου, * προθύμως ένα μέλπω· * Ιερείς, εύλογείτε, * λαός, ύπερυψούτε * Χριστόν είς τούς αίωνας.

Ίχετιχώς βοώμέν σοι, * Θεοτόχε πανύμνητε, * μετά των άπείρων νοερών Δυνάμεων, * Μαρτύρων Όσίων τε * και 'Αποστόλων χαι Προφητών. * Ποίησον πρεσβείαν * ύπερ πάντων των πίστει * ένθέως μελωδούντων * Ιερείς, εύλογείτε, * λαός, ύπερυψούτε * Χριστόν είς τούς αίωνας.

Ωοή θ'. Ο Ειρμός

- » Τιξέστη έπι τούτω ό ούρανος, * χαι της γης χατεπλάγη *
- Στά πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ώφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματιχῶς· *
- » χαι ή γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν·* » διό σε, Θεοτόχε, * Αγγέλων χαι ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι με-Τροπάρια.
- » γαλύνουσι.

Ιάτρευσάς μου, Δέσποτα, τὰς πληγὰς, * πληγωθεις xai ai-

μάξας * τὰς χετράς σου * xal πρὸς ὁδοὺς * βαίνειν σωτηρίους ὡς ἀγαθὸς * xατεύθυνάς με, Κύριε, * πόδας ὀρυχθεὶς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, * οὖς πάλαι al Γενάρχαι * βαδίζοντας ἰδόντες * ἐν Παραδείσφ, χατεχρύπτοντο.

'Ωρθώθη, ὀρθωθέντος σου ἐν σταυρῷ, * ὁ πεσών πτῶμα μέγα * Πρωτόπλαστος, * ή δὲ ἰσχὺς * ឪπασα ἐπτώθη τοῦ δυσμενοῦς, * πᾶσα δὲ γῆ ἡγίασται * αξματι καὶ ὕδατι ἐκ τῆς σῆς * πλευρᾶς προχεομένω. * διό σε, Πανοικτίρμον, * ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν. Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι τὰς στρέβλας τοῦ πονηροῦ * διελύσατε, ἄγιοι Μάρτυρες, * xai τοῖς δεσμοῖς, * οἰσπερ ὑπεμείνατε xαρτερῶς, * τοῦτον συνεποδίσατε, * xai xaθυπετάξατε τοῖς ποσὶν * aἰσχύνης πεπλησμένον * xai γέλως τοῖς ὁρῶσι * χάριτι θεία χρηματίσαντα.

Η γη τη χαταθέσει των ιερών * τών Μαρτύρων λειψάνων * ήγιασται, * χαι γὰρ πηγὴν * βρύουσαν ιάσεις παντοδαπὰς * ταῦτα ἐνθέως χέχτηται, * πάθη τῶν σωμάτων χαι τῶν ψυχῶν * ἀπαύστως ιωμένην, * χαι λώβην τῶν Δαιμόνων * ἐχχρουομένην θείω Πνεύματι.

Σταυροθεοτοχίον.

Φυγοῦσα τὰς ὀδῖνας τὰς μητρικὰς * τῷ καιρῷ τῆς λοχείας, * Μακρέθυμε, * σὲ ἐν τῷ νῦν * πάθει ἐκουσίως προσομιλεῖν * καὶ ἄλγος καθυφίστασθαι, * ἦλγησα τὰ σπλάγχνα καὶ τὴν ψυχὴν, * ¿δύνης ἐπληρώθην, * ἡ Πάναγνος ἐβόα· * ἢν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Κανών τῆς Θεοτόχου. Έφριξε πάσα ἀχοή. Θεία χλίνη Σολομών, * ἢν χυχλοῦσι δυνατοὶ νῦν ἐξήχοντα, * ρήσει τῆς θείας Γραφῆς, * ἐν ἡ ὁ Λόγος * ἐπανεπαύσατο, * ταῖς μυριάσι με ἀεὶ * Δαιμόνων χλονούμενον * ἄτρωτον φύλαξον * τῆ δυνάμει σου, ἀγνὴ ᾿Αειπάρθενε.

Στάζουσα θετον γλυχασμόν, * τῶν ἀπάντων γλυχασμόν ή χυήσασα, * τῷ τοῦ ὄφεως * τὴν φαρμαχθετσαν * ψυχήν μου γλύχανον, * ἀλλοτριοῦσά με πιχρᾶς * ἀμαρτίας πάντοτε * τῇ μεσιτεία σου, * προστασία τῶν πιστῶν ἀχαταίσχυντε.

"Ηλιε δέξης, Ίησοῦ, * τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν φωταγώγησον * ταῖς παραχλήσεσι * τῆς σε τεχούσης * ἀγνῆς Θεόπαιδος, * τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν, * σεπτῶν 'Αποστόλων σου, * Ἱεραρχῶν, Προφητῶν, * καὶ Μαρτύρων εὐχλεῶν καὶ Όσίων σου.

Φρίττω σου, μόνε Βασιλεϋ, * την δευτέραν παρουσίαν, χαὶ δέδοιχα, * όλος χατάχριτος * ήπορημένος * ὑπάρχων, Κύριε. * διὸ πρὸ τέλους σοι βοῶ * διὰ τῆς Τεχούσης σε· * Φεΐσαι χαὶ σῶσόν με, * ἐλεῆμον, ἀγαθὲ χαὶ φιλάνθρωπε.

'Απόστιχα τῶν Αίνων, Σταυρώσιμα.

Τοῦ Μωσέως ἡ ῥάβδος * τὸν τίμιον Σταυρόν σου * προετύπου, Σωτὴρ ἡμῶν[•] * ἐν αὐτῷ γὰρ σώζεις, * ὡς ἐχ βυθοῦ θαλάσσης, * τὸν λαόν σου, Φιλάνθρωπε.

Ο ἐν Ἐδὲμ Παράδεισός ποτε * τὸ ξύλον τῆς γνώσεως * ἀνεβλάστησεν ἐν μέσφ τῶν φυτῶν· * ἡ Ἐxxλησία σου, Χριστὲ, * τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, * τὸν πηγάσαντα τῷ Κόσμφ τὴν ζωήν· * ἀλλὰ τὸ μὲν ἑθανάτωσε * βρώσει φαγόντα τὸν ᾿Αδὰμ, * τὸ δὲ ἐζωοποίησε * πίστει σωθέντα τὸν Δηστήν· * οὐ τῆς ἀρέσεως χοινωνοὺς * ἡμᾶς ἀνάδειξον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὁ τῷ πάθει σου λύσας * τὴν χαθ ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, * χαὶ ἀξιωσον ἡμᾶς * τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Μαρτυριχόν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, * οἱ νιχήσαντες τὴν πλάνην * τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, * ἀπελάβετε τὴν χάριν * αἰωνίου τῆς ζωῆς. * Τυράννων * ἀπειλὰς οὐχ ἐπτοήθητε· * βασάνοις * αἰχιζόμενοι εὐφραίνεσθε· * χαί νῦν τὰ αίματα ὑμῶν * γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· * πρεσβεύσατε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... και νύν. Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Ξύλφ προσπηγνύμενον, Κύριε, * ώς ἑώραχεν ἀσπόρως * ἡ τεχοῦσά σε 'Αμνὰς, * χατεξαίνετο τὰς ὄψεις, * χαὶ ἐβόα ἐν χλαυθμῷ·* Υἰέ μου, * πῶς σφαγὴν φέρεις τὴν ἄδιχον; * πῶς θνήσχεις, * ὁ ἀθάνατος, ὡς ἄνθρωπος; * λόγον μοι δὸς, φῶς γλυχύτατον, * βλέψον τὴν Μητέρα τὴν νῦν θρηνοῦσάν σε, * χαὶ δόξασον * ταύτην, Λόγε, τῆ ἐγέρσει σου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς΄.

Μνήσθητι ήμῶν, * Χριστὲ, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, * ώσπερ τοῦ Ληστοῦ * ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, * xαὶ xαταξίωσον πάντας, μόνε Οἰχτίρμον, * τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

'Ράβδω Μωϋσης * σταυρόν έξειχονίζει, * τέμνει τόν βυθόν, * λαόν 'Ισραηλίτην * διαβιβάζων ήμεις δε * τοῦτον τυποῦντες, * τοὺς νοητοὺς έχθροὺς τροπούμεθα.

Πάλαι Ίαχώβ * ἐπευλογῶν τοὺς πατδας, * χετρας ἐναλλἀξ * ἐφήπλου σημαινούσας * τὸν σὸν Σταυρὸν, δι οὐ πάντες * ἐχ τῆς χατάρας, * Χριστὲ Σωτὴρ, ἡλευθερώθημεν.

Μαρτυριχόν.

Πάθη τοῦ Χριστοῦ * ζηλοῦντες, ᾿Αθλοφόροι, * βάσανα πικρὰ *

ήνέγχατε γενναίως· * χαι ἀφθαρσίας στεφάνοις * χαταστεφθέντες, * τοὺς οὐρανοὺς περιπολεύετε. Δόξα.

Δόξα τῷ Πατρι * τῷ μόνφ ἀθανάτψ, * δόξα τῷ Γιῷ * τῷ ζῶντι εἰς αἰῶνας, * δόξα τῷ Πνεύματι ἀμα * τῷ παναγ(φ, * τῷ πᾶσαν Κτίσιν ἀγιάζοντι.

Και νῦν. Θεοτοχίον.

Έκ παρθενικής * άνέτειλε γαστρός σου * ό Δημιουργός * ήλίου και σελήνης * δν καθορώσα σταυρούμενον, * Θεοτόκε, * πάσα ή Κτίσις έχυμαίνετο.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς το Κύριε, έχεχραξα, Στιχηρά Προσόμοια των Αποστόλων.

^{*}Ηχος πλ. δ^{*}. Κύριε, * εἰ καὶ κριτηρίφ παρέστης. Κ ύριε, * σừ τοῦ Παρακλήτου τῆ αἰγλη * τοὺς 'Αποστόλους ἐφώτισας, * καὶ φωστῆρας τέθεικας τούτους * τὴν Οἰκουμένην καταυγάζοντας * τῷ νοητῷ φωτισμῷ * τῆς γνώσεως σου, Δέσποτα. * διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν * τὴν πολλήν σου ἀγαθότητα.

Κύριε, * σὺ τῶν ᾿Αποστόλων πρεσβείαις * περιτειχίζων τὴν ποίμνην σου, * ταύτην ἐξ ἐχθρῶν ἐπηρείας * διασώζεις ἀστασίαστον· * ἦνπερ τιμίψ, Σωτὴρ,* ώνησάμενός σου αίματι,* τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου * ἡλευθέρωσας ὡς εὖσπλαγχνος.

"Ωφθητε * ἐν τῷ διαδήματι Χριστοῦ * τῆς Έχχλησίας ὡς τίμιοι * λίθοι διαυγεῖς λαμπηδόνας * τῆ Οἰχουμένῃ ἀστράπτοντες, * θεογνωσίας τὸ φῶς, * ᾿Απόστολοι μαχάριοι, * τῆς Τριάδος παραστάται, * χαὶ πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Έτερα τοῦ άγίου Νικολάου, όμοια.

Κύριε, * σù τοῦ ἱεράρχου ταῖς θείαις * πανευπροσδέχτοις δεήσεσιν, * ἐχ παντὸς χινδύνου χαὶ πάσης * ἐλευθέρωσον χαχώσεως, * χαὶ ἐπηρείας χαχῶν * τοὺς δούλους σου, Φιλάνθρωπε, * τοὺς ἐν πίστει προσχυνοῦντας * σοῦ τὸ χράτος τὸ ἀνείχαστον.

Κύριε, * σὺ τὸν Ἱεράρχην ἐν Κόσμφ * ὡς εὐωδίαν ἀνέδειξας· * πάντων γὰρ πιστῶν τὰς καρδίας * εὐωδιάζει νῦν τοῖς θαύμασι, * νόσους καὶ πάθη ψυχῶν * διώκων τῆ σῆ χάριτι· * οὖ ταῖς πρεσβείαις, ὡς Οἰκτίρμων, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Κύριε, σù τὸν σὸν σεπτὸν Ἱεράρχην * ἐν τοῖς πέρασιν ἐδόξασας, * δοὺς αὐτῷ θαυμάτων τὴν χάριν, * xαὶ ὑπέρμαχον ἀνέδειξας * τῶν ἐν χινδύνοις δεινοῖς * χαὶ θλίψεων χαχώσεσι * περιπιπτόντων, χαὶ αἰτούντων * τούτου ἀεὶ τὴν ἀντίληψιν.

тң пемптң проі.

Δόξα... και νών. Θεοτοχίον, όμοιον.

Ιδε μου * τῆς συντετριμμένης χαρδίας * τοὺς στεναγμοὺς, Θεονύμρευτε, * πρόσδεξαι, Παρθένε Μαρία, * χαὶ μὴ ἀπώση, Πανάμωμε, * τὰς τῶν χειρῶν μου, ἀγνὴ,* ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος,* ίνα ὑμνῶ χαὶ μεγαλύνω * τὸν μεγαλύναντα τὸ γένος ἡμῶν.

Απόστιχα Αποστολιχά, όμοια.

Κύριε, * σε είλιχρινώς επί της γης * οι 'Απόστολοι ποθήσανσες, * σχύβαλα ήγήσαντο πάντα, * ίνα σε μόνον χερδήσωσι, * χαι ύπερ σου αίχισμοις * τα σώματα παρέδωχαν · * δια τουτο δαξασθέντες, * πρεσβεύουσιν ύπερ των ψυχων ήμων.

Κύριε, * σừ τῶν *Αποστόλων τὴν μνήμην * ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· * πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθάντες * ἐν αὐτῆ δοξολογοῦμέν σε· * ὅτι παρέχεις ἡμῖν * δỉ αὐτῶν τὰ ἰάματα, * xαὶ τῷ Κόσμφ τὴν εἰρήνην * εἰχαῖς αὐτῶν xαὶ τὰ μέγα ἐλεος.

Μαρτυρικόν.

Εί τις άρετὴ, * xαὶ εἰ τις ἔπαινος, * πρέπει τοῖς 'Αγίοις· * ξίφεσι γὰρ ἔχλιναν τοὺς αὐχένας * διὰ σὲ τὸν χλίναντα οὐρανοὺς * xαὶ χαταβάντα· * ἐξέχεαν τὸ αἰμα αὐτῶν * διὰ σὲ τὸν χενώσαντα ἐαυτὸν, * χαὶ μορφὴν δούλου λαβόντα· * ἐταπεινώθησαν ἔως θανάτου, * τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι. * Ών ταῖς εὐχαῖς, * χατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰχτιρμῶν σου, * ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς,

Δόξα... χαι νύν. Θεοτοχίον. Τι ύμας χαλέσωμεν, "Αγιοι;

Νύμφην σε παρθένον ἐχήρυξαν * τῆς ἀξίας * τοῦ Πατρὸς χαὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ, * οἱ Θεὸν * ἀξιωθέντες χατιδεῖν σωματιχῶς, * καὶ Αόγου * χαὶ Θεοῦ, Κόρη, γεννήτριαν, * καὶ Πνεύματος * ἀγίου οἰχητήριον * ἐν σοὶ γὰρ πῶν τῆς Θεότητος * σωματιχῶς χατεσχήνωσε * τὸ πλήρωμα, * πληρεστάτης οὖσης χάριτος.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΙ. ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυριχά. Ηχος πλ. δ΄. **Τὴν Σοφίαν χαὶ Δόγον.**

Ος αυστήρας τοῦ Κότμου * και ἀδηγούς, * τῆς ἡμῶν αωτηρίας * τὰς ἀπαρχὰς, * τοὺς θείους ὑμνήσωμεν * Μαθητὰς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * ὅτι φῶς τοῖς ἐν σχότει * ἡμῖν ἐξανέτειλαν, * καὶ τῶν Ἡλιον πῶσι * τῆς δόξης ἐγνώρισαν· * ὅθεν και τὴν πλάνην * τῶν εἰδώλων καθείλον, * Τριάδα κηρύξαντες * ἐν μιᾶ τῆ Θεότητι. * Πρὸς αὐτοὺς οὖν βαήσωμεν· * 'Απόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, *

τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε * τοῖς ἑορτάζουσι * πόθω την ἀγίαν μνήμην ὑμῶν. Ομοιον.

Είς τα πέρατα πάντα * διαδραμών * ο σοφος ύμῶν φθόγγος * ώς άληθως * τοῦ Κόσμου, πανεύφημοι * τοῦ Κυρίου 'Απέστολοι, * θεογνωσίαν πασι * τρανώς ἀνεχήρυζε, * χαι τῶν ἐθνῶν τὴν ἀγνοιαν * εἰς γνῶσιν μετήγαγεν· * ὅθεν χαι εἰδώλων * τὴν ἀχλὺν ἐχδιώξας, * τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως * τοῖς ἐν σχότει χατέλαμψε. * Διὰ τοῦτο δεόμεθα· * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἀρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι * πόθψ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον. 'Ανέστης ἐχ νεχρῶν.

Έχ πάσης ἀπειλῆς * χαὶ χαχίας ἀνθρώπων * διάσωσον ἡμᾶς, * Παναγία Παρθένε· * σχέπην χαὶ γάρ σε πάντες * χαὶ προστασίαν θερμὴν χεχτήμεθα, * χαὶ τῷ ἐχ σοῦ τεχθέντι * ἐν σοὶ θαἰροῦντες ἀεὶ προσπίπτομεν· * ὄν ἐχδυσώπει ῥύσασθαι ἡμᾶς * ἐκ πάσης περιστάσεως.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸ προσταχθέν μοι μυστιχώς.

Φωστήρες ώφθητε λαμπροι, * Χριστοῦ Αὐτόπται, διὰ παντός πασαν τὴν γῆν * φωταγωγοῦντες, * xαὶ σοβοῦντες τὸ σχότος * τῆς πολυθείας * τῷ φέγγει τῆς εὐσεβείας * τῶν διδαχῶν· * διό με τὸν ἐν τῷ σχότει * τῶν ήδονῶν * ἀδεῶς πορευόμενον * φωτίσατε τῷ φωτὶ * τῶν θείων προσευχῶν ὑμῶν, * θεοφάροι 'Απόστολοι.

Όμοιον.

Τάς τοῦ Κυρίου ἐν ψυχῆ * παραγγελίας * ὡς θησαυρὸν πλουτοποιὸν * πιστῶς λαβόντες, * οἰ 'Απόστολοι ὡφθησαν * πάσιν εὐεργέται, * πτωχείαν ἀποσοβοῦντες * δαιμονιχὴν, * χαὶ πάντας χαταπλουτοῦντες * πλούτφ Θεοῦ· * πρὸς οῦς πάντες βοήσωμεν· * Πλουτίσατε χαὶ ἡμᾶς * ἀρίσταις ἐργασίαις νῦν * πενομένους, δεόμεθα.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον. Τὴν Σοφίαν και Λόγον.

Τὴν ψυχήν μου, Παρθένε, * τὴν ταπεινήν, * τὴν ἐν ζάλη τοῦ βίου * τῶν πειρασμῶν * νῦν ὡς ἀχυβέρνητον * ποντουμένην, Γἰανάμωμε, * ἀμαρτιῶν τε φόρτῷ * ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, * xαὶ εἰς πυθμένα "Αδου * πεσεῖν χινδυνεύουσαν, * φθάσον, Θεοτόχε, * τῆ θερμῆ σου πρεσβεία, * xαὶ σῶσον παρέχουσα * τὸν λιμένα τὸν εἰδιον, * ἕνὰ πίστει χραυγάζω σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετά την γ΄. Στιχολογίαν, έτερα.

Τήν Σοφίαν και Λόγον.

Τη σαγήνη των λόγων * των θεϊχών * ώς ίχθύας ζωγρούν-

ТН ПЕМПТН ПРОІ.

τες * τοὺς λογιχοὺς, * τούτους προσηγάγετε * ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν· * χαὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα * ποθοῦντες ἐνδύσασθαι, * μιμηταὶ τοῦ πάθους * αὐτοῦ ἀνεδείχθητε. * Όθεν συνελθόντες * χατὰ χρέος τιμῶμεν, * 'Απόστολοι ἕνδοξοι, * τὴν ὑμῶν νῦν πανήγυριν, * χαὶ συμφώνως χραυγάζομεν· * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * τὴν άγίαν μνήμην ὑμῶν.

Μαρτυριχόν, δμοιον.

Οίχουμένης φωστήρες * ἀειλάμπεῖς * ἀνεδείχθητε, πίστει * μαρτυριχή * ὅλην ἀναθέμενοι * τὴν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, * χαὶ νοητῷ ἐλαίψ * τοῦ Πνεύματος, ^{*}Αγιοι, ^{*} τὰς ψυχιχὰς λαμπάδας * ὑμῶν ἐφαιδρύνατε· * ὅθεν χαὶ χρατήρες * νοητοὶ τοῖς ἀνθρώποις * ἰάσεις προχέοντες * ὥσπερ νάματα ὥφθητε, * ᾿Αθλοφόροι πανεύρημοι· * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθψ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Η νοητή πύλη τῆς ζωῆς ήμῶν, * ἄχραντε Θεοτόχε, * τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς * λύτρωσαι τῶν χινδύνων, * ίνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόχον σου * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ήμῶν.

Κανών τῶν άγίων 'Αποστόλων, οὐ ή 'Αχροστιχίς.

Χορός με σώζοις τῶν σοφῶν 'Αποστόλων. Ποίημα 'Ιωσήφ.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Ο Ειρμός.

- » γργράν διοδεύσας ώσει ξηράν, * xai την Αιγυπτίαν * μοχθη-
- ρίαν διαφυγών, * ό Ισραηλίτης άνεβόα· * Τῷ Λυτρωτή και
- Θεφ ήμῶν ἄσωμεν.

672

Τροπάρια.

Χορός Αποστόλων φωτοειδής, * Φωτι τῷ μεγάλφ * παριστάμενος, τὴν ἐμὴν * ζοφώδη χαταύγασον χαρδίαν, * χαι σωτηρίας πρὸς τρίβους ὅδήγησον.

Οι γνήσιοι φίλοι τοῦ Λυτρωτοῦ, * παθῶν με φιλίας * ἐχλυτρώσασθε, τὸν πολλαζς * ἀπάταις τοῦ βίου πλανηθέντα,* χαὶ ἀγνωσίας νυχτὶ χαλυπτόμενον.

'Ρομφαία πληγέντας τοῦ πονηροῦ * ἰάσασθε, βέλη * πεφυχότες τοῦ Δυνατοῦ, * 'Απόστολοι θεῖοι, τοὺς ἐν πίστει * ὑπὸ τὴν σχέπην ὑμῶν χαταφεύγοντας.

Θεοτοχίον.

Ο πλήρης χενοῦται χαθὸ Θεὸς,* χαὶ σοῦ ἐχ χοιλίας * σαρχοφόρος, Μῆτερ ἀγνὴ, * προέρχεται, σώζων εὐσπλαγχνία * τοὺς ὑπαχθέντας χαχία τοῦ ὄφεως.

Digitized by Google

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Κανών τοῦ άγίου Νιχολάου, οὐ ή Αχροστιχίς.

Σοι, Νιχόλαε, όγδοον πρέπει μέλος. Ιωσήφ.

Ο Ειρμός. Η χεχομμένη * την άτομον.

Σύν ταῖς χορείαις * τῶν ἀνω Δυνάμεων * τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, * Μάκαρ, παριστάμενος, * ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς * πιστῶς ἐξαιτουμένους σε * παντὸς πειρατηρίου χαλεποῦ, * Νικόλαε, περίσωζε, * λύσιν ἐξαιτούμενος * ἡμῖν τῶν παραπτώσεων.

Οἱ σὲ προστάτην * πλουτοῦντες, Νιχόλαε, * ἡμέρας τε χαὶ νυχτὸς * πίστει σοι χραυγάζομεν· * Νῦν πρόφθασον ἡμᾶς * μεγάλως χινδυνεύοντας * Δαιμόνων πονηραῖς ἐπιβουλαῖς, * φθοροποιῶν ἀνθρώπων τε, * ὅπως ἀναψύξεως * τυχόντες εὐφημῶμέν σε.

Ισχυροτάταις * νευραζ τῆς πρεσβείας σου, * τοὺς ἀποπνίγειν ἡμᾶς * σπεύδοντας, Νιχόλαε, * τελεία ἀγχονία * παράδος, λυτρούμενος * τῆς τούτων πονηρᾶς ἐπαγωγῆς * τοὺς ἐν αἰνέσει χράζοντας· * Τῷ Κυρίφ ἄσωμεν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοχίον.

Νομίμων δίχα * τῆς φύσεως τέτοχας * τὸν Νομοδότην χαὶ Θεὸν * ἄνθρωπον γενόμενον * αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν * ἰχέτευε, Πανάμωμε, * ἡμῶν τὰς ἀνομίας παριδεῖν * τῶν βοώντων πάντοτε· * Τῷ Κυρίφ ἄσωμεν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

 Σὐ εἰ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἰ
 Τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * χαὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. Τροπάρια.

Σθένος περιζώσατε * ἐξασθενήσασαν πάθεσι * xal ήδοναζς * την ἐμην xapδίαν, * τοῦ Σωτηρος Απόστολοι.

Μίαν καταγγέλλοντες * τρισσοφαή Θεοῦ ἔλλαμψιν, * οἱ Μαθηταὶ * τῆς πολυθείας * τὴν ἀχλύν ἐξηφάνισαν.

⁶ Ελχη πονηρότατα * τὰ τῆς χαρδίας μου παύσατε, * ὡς ἰατροὶ * θεία χειρουργία, * τοῦ Σωτῆρος ᾿Απόστολοι. Θεοτοχίον.

Σώσόν με, χυήσασα * ὑπερφυῶς, ἀγνὴ Δέσποινα, * τὸν Λυτρωτὴν * πάντων χαὶ Δεσπότην, * χαὶ Σωτῆρα χαὶ Κύριον. Κανών τοῦ Αγίου Νιχολάρυ. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ένα σε γεραίρωμεν, * ίνα τιμῶμέν σε πάντοτε, * δίδου ήμιν * Χειρα βοηθείας, * Ιεράρχα Νιχόλαε.

Κοίμισον, Νιχόλαε, * σαῖς ἀχοιμήτοις ἐντεύξεσι * τοὺς χαθ ήμῶν * ἐπεγειρομένους * πειρασμοὺς, δυσωποῦμέν σε.

Ολον με τοις πάθεσι * περιστατούμενον, Αγιε, * χαι πειρασμοίς * πονηρών ανθρώπων * μεσιτεία σου λύτρωσαι.

Paracleticus.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΙ.

Θεοτοχίον.

Λύσιν δωρηθηναί μοι * άμαρτιῶν, 'Αγνή, αἴτησαι * τὸν 'Αγαθὸν, * xaì τῶν ἐν τῷ βίψ * χαλεπῶν περιστάσεων.

Ωδή δ΄. Ο Ειρμός.

» Γίσακήκοα, Κύριε, * της οίκονομίας σου το μυστήριον, *

Σαατενόησα τὰ ἔργα σου, * χαι ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα. Τροπάρια.

Ωραιώθητε, Ένδοξοι, * θείαις ἀγλαίαις χαλλωπιζόμενοι, * χαι ἀχτῖσι πυρσευόμενοι * τοῦ ὑμᾶς φωστήρας * ἀναδείξαντος.

Ζάλης πάσης λυτρώσασθε, * πάντων χυβερνηται, θετοι 'Απόστολοι, * τὸν πελάγει χινδυνεύοντα * συμφορῶν τοῦ βίου * χαὶ δονούμενον.

Οι θαλάσσας ταράξαντες * της πολυθείας, ίπποι θεόλεκτοι, * τῶν πταισμάτων μου τὴν ἄβυσσον * ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις * xaταχλείσατε. Θεοτοχίον.

Ισουργόν τῷ Γεννήτορι * Αόγον ἐχ λαγόνων σου ἐσωμάτωσας· * ὅθεν ὥφθης ὑπερέχουσα * ποιημάτων πάντων, * Κόρη Δέσποινα.

Κανών τοῦ Αγίου Νιχολάου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

' Απὸ πλήθους πταισμάτων μου * πλήθει περιπέπτωχα δεινών Αθλίψεων· * σπεῦσον, Αγιε, βοήθει μοι, * τὸν Αγαθοδότην * ἐχμιμούμενος.

'Εμαυτόν ἀποχλαίομαι, * ζῶν ἐν ἀμελεία καὶ ἀπολλύμενος·* τῆ πρεσβεία σου, Νιχόλαε, * πρὸς μετάνοιάν με * χειραγώγησον.

Ο τοὺς τρεῖς λυτρωσάμενος, * Πάτερ, νεανίας τεθνάναι μέλλοντας, * πάσης ῥῦσαί με χολάσεως * χαὶ τῆς αἰωνίου χαταχρίσεως. Θεοτοχίον.

Γεωργεΐν με νοήματα, * Αχραντε, οὐράνια ἐνδυνάμωσον, * τῆς ψυχῆς μου xαl xατεύθυνον * πρὸς ζωῆς εἰσόδους * τὰ χινήματα. ΄Ωδὴ ε΄. ΄Ο Εἰρμός.

Ορθρίζοντες βοώμέν σοι, Κύριε· * Σώσον ήμας· * σύ γαρ εξ
 ΟΘεός ήμων, * ἐχτός σου άλλον οὐχ οἰδαμεν.

Τροπάρια.

Στενούμενον πολλοΐς πλημμελήμασι * σωτηρίας * πρός πλάτος ἰθύνατε, * ώς χυβερνηται 'Απόστολοι.

Τιμώντά με τὸν πάντιμον δῆμον ὑμῶν, * οἱ Θεόπται, * πάσης ἐχλυτρώσασθε * ἀτίμου πράξεως, δέομαι.

'Ως πάθη τοῦ Σωτῆρος μιμούμενοι, * 'Απόστολοι, * πασαν ήδυπάθειαν * ἐχ τῆς ψυχῆς μου διώξατε. Θεοτοχίον.

Νοσοῦσάν τὴν ψυχήν μου θεράπευσον, * ή τεκοῦσα * πάντων τὸν ἰώμενον * τὰς νόσους, πάναγνε Δέσποινα. Κανών τοῦ Αγίου Νιχολάου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Δυνάμωσον ήμας ταις πρεσβείαις σου, * Ίεράρχα, * τηρειν τὰ προστάγματα * Χριστοῦ τοῦ μόνου Θεοῦ ἡμῶν.

Ο Μύροις παροιχήσας, Νιχόλαε, * εὐωδίας * θείας ἡμᾶς πλή ρωσον * τοὺς εὐσεβῶς εὐφημοῦντάς σε.

Οίχτείρησον ήμας ταις πρεσβείαις σου, * Θεομάχαρ, * Θεόν τὸν οἰχτίρμονα * χαθιχετεύων, Νιχόλαε.

Θεοτοχίον.

Ναμάτων ζωήἐρὐτων ἀνάπλεως * οὖσα, Κόρη, * πάντες ἡμᾶς πότισον * εὐσεβοφρόνως ὑμνοῦντάς σε.

'Ωδή ς΄. ΄Ο Είρμός.

» r τήν δέησιν έχχεῶ πρὸς Κύριον, * χαὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου

τὰς θλίψεις, * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * καὶ ἡ

» ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε, * xai δέομαι ώς 'Ιωνάς * 'Ex

» φθοράς, ο Θεός, με άνάγαγε. Τροπάρια.

Συσσείσαντες προσευχών ἐπιχλήσει * χατεστρέψατε ναοὺς τῶν εἰδώλων, * Μύσται Χριστοῦ * ἀλλὰ, δέομαι, πίστει * τὰ τῆς ψυχῆς μου συντρίψατε εἰδωλα, * χαὶ δείξατε Θεοῦ ναὸν * τὸν πολλαῖς ἀμαρτίαις ὑπεύθυνον.

Οι πέτρα τη ἀφραγει δομηθέντες, * ἐχλεχτοι χαθάπερ λίθοι, Θεόπται, * τον την ἐμην * ἐπὶ ψάμμον χαρδίαν * φρενοβλαβῶς δομησάμενον σώσατε· * συφρέουσι γὰρ πειρασμῶν * ποταμοι χαι δεινῶς με χειμάζουσι.

Φιλίας τῆς πρὸς τὴν σάρχα δολίας * ἐχλυτρώσασθέ με, φίλοι τοῦ Λόγου, * xαὶ μισητὸν * διὰ πλῆθος χαχίας * ἀποδειχθέντα φιλία συνδήσατε * τοῦ στέργοντος ἀμαρτωλῶν * διὰ πλῆθος ἐλέους τὴν ἀφεσιν. Θεοτοχίον.

Ως ρόδον, ώς χαθαρώτατον χρίνον, * ώς εὐῶδές σε ὀσφράδιον, Κόρη, * ὁ Ποιητὴς * ἐξ ὡραίων χοιλάδων * τῶν χοσμιχῶν ἐχλεξάμενος, ῷχησε * τὴν μήτραν σου, χαὶ σαρχωθεὶς * εὐωδίας τὸν Κόσμον ἐπλήρωσεν.

Κανών τοῦ άγίου Νιχολάου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Παράδεισος ή χαρδία σου ώφθη, * ζωής ξύλον χεχτημένη έν μέσφ, * τον Λυτρωτήν· * ον δυσώπει άπαύστως * του Παραδείσου ποιήσαι οἰχήτορας, * Νιχόλαε, πάντας ήμας, * τοὺς θερμόν σε προστάτην πλουτήσαντας.

Ραθύμως μου την ζωην διανύων, * άδεῶς ἐξαμαρτάνω ὁ τάλας, * xαὶ την ἐχεῖ * ἀπαραίτητον χρίσιν * χατανοῶν, ἀγωνία συνέχομαι· * Οἰχτείρησόν με, ὁ Θεὸς, * Νιχολάου πρεσβείαις ὡς εὕσπλαγχνος.

тң пемптң проі.

Έξαίφνης ἐπερχομένης μοι, Μάχαρ, * χαταιγίδος πειρασμών πολυτρόπων * διὰ πληθύν * τῶν ἐμῶν ἐγχλημάτων, * μή με ἐdσης, βοῶ, ἀπροστάτευτον * ἀλλ' οἴχτειρον ὡς συμπαθής, * βοηθείας νῦν χεῖρα ὀρέγων μοι.

Θεοτοχίον.

Παλάτιον ὑψηλοῦ Βασιλέως, * καὶ πυρίμορφος γεγένησαι θρόνος, * τῶν Χερουβὶμ * ἀνωτέρα, Παρθένε, * καὶ Σεραφὶμ ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασα· * ἐντεῦθέν σε πᾶσα πνοὴ * ὡς Μητέρα δοξάζει τοῦ Κτίσαντος. ، Ωδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός·

- Τυ αιδες Έβραιων έν χαμίνω * χατεπάτησαν την φλόγα θαρ-
- . ΙΙ σαλέως, * xai εiς δρόσον τὸ πῦρ * μετέβαλον βοῶντες· *
- » Εύλογητός εί, Κύριε, * ο Θεός, είς τούς αίωνας.

Τροπάρια.

Νύξ με συνέχει ἀμελείας, * και καλύπτει με ὀμίχλη ἀμαρτίας· * φῶς τοῦ Κόσμου, σοφοι * Απόστολοι, δειχθέντες, * νῦν καταυγάσαι σπεύσατε * τὴν ζοφώδη μου καρδίαν.

Αλλο στερέωμα δειχθέντες, * διηγούμενοι Θεου ήμῶν τὴν δόξαν, * ἀδοξίας παθῶν * λυτρώσασθε τοὺς πίστει * τῆ κραταιῷ προστρέχοντας, * Θεηγόροι, ὑμῶν σκέπη.

Πύρινοι ἄνθραχες ὀφθέντες, * ἀναπτόμενοι πυρί τοῦ Παραχλήτου, * πάσαν ὕλην ήμῶν * συμφλέξατε χαχίας, * καὶ τοῦ πυρὸς λυτρώσασθε * τοῦ ἀβέστου εἰς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ορος προβλέπει Δανιήλ σε, * ἀχειρότμητος ἐξ οὐ ἐτμήθη λίθος· * τὴν λιθώδη διὸ * χατάνυξον ψυχήν μου * πεπωρωμένην, Δέσποινα, * ταΐς πιχραΐς φιληδονίαις.

Κανών τοῦ Αγίου Νιχολάου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Έβλυσας ρετθρα διδαγμάτων, * τῶν αἰρέσεων ξηραίνων τοὺς χειμάρρους, * χαι πιστῶν τὰς ψυχὰς * πλουσίως χαταρδεύων, * ιερουργε Νιχόλαε· * διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν.

Ισχυσας, στένει τῆς Τριάδος * δυναμούμενος, τὰ ξόανα τῆς πλάνης * ἀφανίσαι· διὸ * πιστῶς σε λιτανεύω· * Τὰ τοῦ νοός μου είδωλα * ἐμπαθῆ μείωσον, Πάτερ.

Μύρων οσίως προεδρεύων, * μετὰ θάνατον πηγάζεις θεῖα μύρα, * τὰ δυσώδη ήμῶν, * Νιχόλαε παμμάχαρ, * ἀποσοβῶν νοσήματα * τῶν πιστῶς σοι προσιόντων.

Θεοτοχίον.

Έστησας ρύμην τοῦ θανάτου, * τὸν ἀθάνατον Θεὸν ἀποτεχοῦσα· * ὅν δυσώπει, ᾿Αγνὴ, * τὰ πάθη θανατῶσαι * τοῦ ταπεινοῦ μου σώματος, * χαὶ ζωῆς με ἀξιῶσαι.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός...

» Τπταπλασίως χάμινον * τών Χαλδαίων ο τύραννος * τοις Θεο-

» LΙσεβέσιν έμμανώς έξέχαυσε· * δυνάμει δε χρείττονι * περι-

» σωθέντας τούτους ίδών· * Τον Δημιουργόν και Λυτρωτήν, άνε-

» βόα, * ol Πατδες, εύλογεττε, * Ιερετς, άνυμνεττε, * λαός, ύπερ-

» υψούτε * εiς πάντας τούς αιώνας.

Τροπάρια.

Σαλευομένην πάθεσι * την ψυχήν μου στηρίξατε, * οι της Έκκλησίας ἀφραγείς θεμέλιοι, * οι στῦλοι οι ἄσειστοι, * τὰ τῶν πιστῶν προπύργια, * οι σαγηνευται τῶν ἐν βυθῷ ἀπωλείας, * οι εὕδιοι λιμένες, * οι ἀει μελφδοῦντες· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν μνημείφ χείμενον * σχοτεινῆς ἀπογνώσεως, * χαὶ ἐν χατωτάτφ ἡδονῶν συμπτώσεως, * ὑμῶν παραχλήσεσιν * ἀναγαγεῖν σπλαγχνίσθητε, * τὴν τοῦ Διδάσχάλου εὐσπλαγχνίαν πλουτῆσαι * σαφῶς ἀξιωθέντες, * Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, * ᾿Απόστολοι θεόπται, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Οτι φαιδρά ἐν χάλλεσιν * ἀρετῶν ὥφθης, Πάναγνε, * τὴν χαλλοποιὸν τοῦ Πλαστουργοῦ εὐπρέπειαν * ἐν μήτρα ἐχώρησας· * ὃν ἐχτενῶς ἰχέτευε * τὴν ἐν ἀμαρτίαις τῶν παθῶν συσχεθείσαν * ψυχήν μου, χαὶ τὸ χάλλος * τὸ ἀρχαΐον ζητοῦσαν, * Αγνὴ, εὐπρεπεστάτως * λαμπρῦναι εἰς αἰῶνας.

Κανών τοῦ ἀγίου Νιχολάου. Οἱ θεοφρήμονες Πατδες. Αελαμπρυσμένος, θεόφρον ὦ Ἱεράρχα, * ταῖς φωτοβέλοις ἀχτῖσι * Τῆς τρισηλίου Θεότητος, * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, * ἐβόας, τὸν Κύπον.

Ο στρατηλάτας ρυσάμενος τοῦ θανάτου * ἐπιστασία φριχώδει, * Ἱερομύστα Νιχόλαε, * πάσης θανατηφόρου * βλάβης ήμας λύτρωσαι.

Σαλευομένους Δαιμόνων ταϊς επηρείαις * και άδιχούντων άνθρώπων, * ταϊς προσευχαϊς σου ήμας στήριξον, * άβλαβεῖς διασώζων * πρεσβείαις σου, * Αγιε.

Θεοτοχίον.

Ιχετηρίαν προσάγαγε τῷ Κυρίφ, * χατοιχτειρῆσαι χαὶ σώσαι * τοὺς ἐπὶ σοὶ χαταφεύγοντας, * Παναγία Παρθένε, * ἀνθρώπων βοήθεια. 'Ωδὴ θ'. 'Ο Εἰρμός.

» Τιξέστη έπι τούτω * ο ούρανος, * και της γης κατεπλάγη *

• Lità πέρατα, * δτι Θεός * ώφθη τοις άνθρώποις σωματιχώς, *

» χαι ή γαστήρ σου γέγονεν. * εύρυχωροτέρα των ούρανων. * διό

ТН ПЕМПТН ПРОІ.

σε, Θεοτόχε, * Αγγέλων χαι άνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν. Τροπάρια.

Αεόντων ψυχοφθόρων * σθένει Θεοῦ * ὡς συνθλάσαντες μύλας, * ᾿Απόστολοι, * ὑπὸ Χριστοῦ * ἄρχοντες χατέστητε ψαλμιχῶς * ἐπὶ τῆς γῆς, τῷ πνεύματι * ταύτην ὑποτάττοντες εὐσεβῶς· * διό μου τὰς ἀτάχτους * χινήσεις τῆς χαρδίας * νόμφ τῷ θείφ ὑποτάξατε.

'Ωραΐον παρὰ πάντας * υἰοὺς βροτῶν * τὸν ὀφθέντα ἐν Κόσμψ * χηρύξαντες * Λόγον Θεοῦ, * πόδας ὡραιώθητε ἀγαθοὺς, * ὡς εὐαγγελιζόμενοι, * Πάνσοφοι, εἰρήνην τε χαὶ ζωήν· * διὸ ταραττομένην * πάθεσιν τὴν ψυχήν μου * ὑμῶν πρεσβείαις εἰρηνεύσατε.

Νεχρώσαντες τὰ μέλη * τὰ ἐπὶ γῆς, * τὴν ζωὴν ὀλιχῶς * ἀνεδύσασθε, * διὰ παθῶν * πάθος εἰχονίσαντες τὸ σεπτόν· * διὸ θανατωθέντα με * βέλει τῆς χαχίας τοῦ πονηροῦ * ζωώσατε φαρμάχοις * γνησίας μετανοίας, * θεομαχάριστοι 'Απόστολοι.

Θεοτοχίον.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχήν μου * πάθει δεινῷ, * ἡ τεχοῦσα Θεὸν * ὑπεράγαθον, ὡς συμπαθὴς * ἴασαι καὶ λύτρωσαι τῶν ἀεὶ * χολαφιζόντων, *Αχραντε, * χαὶ ἐπεμβαινόντων μοι δυσμενῶν, * σωζόμενός σε ὅπως * προθύμως μεγαλύνω * τὴν μεγαλύνασαν τὸ γένος ἡμῶν. Κανών τοῦ ἀγίου Νιχολάου. Κυρίως Θεοτόχον.

Ως ρύστης τῶν ἐν θλίψει * σὲ λιτανευόντων, * ρῦσαί με πάσης αχαχίας, Νιχόλαε, * τῶν ὁρωμένων, παμμάχαρ, * χαὶ ἀοράτων ἐγθρῶν.

Συνών ταζ οὐρανίαις * νῦν χοροστασίαις, * παναγιώτατε Πάτερ Νιχόλαε, * τὸν ᾿Αγαθὸν ἐχδυσώπει * τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Η χρίσις ἐπὶ θύραις· * πρόσεχε, ψυχή μου, * χαὶ τῷ Κριτῆ χαὶ Θεῷ ἀναβόησον· * Ταῖς Νιχολάου πρεσβείαις, * Κύριε, σῶσόν με.

Θεοτοχίον.

Φωτὸς οὖσα δοχεῖον, * φώτισον, Παρθένε, * τὴν σκοτισθείσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσιν, * ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθω * ἀεὶ δοξάζω σε.

'Απόστιχα τῶν Αίνων, 'Αποστολικά.

Κύριε, * εί χαι χριτηρίω.

Κύριε, * σὲ εἰλιχρινῶς ἐπὶ τῆς Υῆς * οἰ ᾿Απόστολοι ποθήσαντες, * σχύβαλα ἡγήσαντο πάντα, * ἕνα σε μόνον χερδήσωσι, * χαὶ ὑπὲρ σοῦ αἰχισμοῖς * τὰ σώματα παρέδωχαν· * διὰ τοῦτο δοξασθέντες, * πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, * σὺ τῶν ᾿Αποστόλων τὴν μνήμην * ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· * πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόντες * ἐν αὐτῆ δοξολογοῦμέν σε, * ὅτι παρέχεις ἡμῖν * δἰ αὐτῶν τὰ ἰάματα, * καὶ τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην * εὐχαῖς αὐτῶν, καὶ τὸ μέγα ἐλεος.

Μαρτυριχόν.

Τὸν θώραχα τῆς πίστεως * ἐνδυσάμενοι χαλῶς, * χαὶ τῷ τύπφ τοῦ Σταυροῦ * χαθοπλίσαντες ἐαυτοὺς, * στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε, * τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντιχατέστητε, * χαὶ Διαβόλου τὴν πλάνην χατηδαφίσατε· * νιχηταὶ γενόμενοι * τῶν στεφάνων ἡξιώθητε· * πρεσβεύσατε ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, * εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι * τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, * xαὶ λύτρωσαι ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης ἀνάγχης xαὶ θλίψεως.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς΄.

ΜΛηστοῦ * ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, * xαὶ xaτaξίωσον * τάντας, μόνε Οἰχτίρμον, * τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Σάλπιγγες Χριστοῦ, * Απόστολοι, δειχθέντες, * τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις * τῆς xaxoπιστίας * ἀναχειμένους ἡγείρατε, xai ἐνθέου * ζωῆς μετόχους ἀπειργάσασθε.

Σπείραντες Χριστοῦ * τὸν Λόγον, Θεηγόροι, * πάντων τῶν ἐθνῶν * χαρδίας τὰς ἀχάρπους * χαρποφορούσας εἰργάσασθε θείαν γνῶσιν· * ὅθεν ἀξίως μαχαρίζεσθε.

Μαρτυριχόν.

Πάσης ἑαυτοὺς * γυμνώσαντες κακίας, * μέσον τῶν δεινῶν * ἐχώρησαν γενναίως, * καὶ οὐρανόθεν ἰμάτιον σωτηρίου * οἱ 'Αθληταὶ περιεβάλοντο. Δόξα.

Νέχρωσον, σεπτή * Τριάς ή παναγία, * πάθη τὰ δεινὰ * ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας, * ταῖς ἰχεσίαις τῶν θείων σου 'Αποστόλων, * ἶνα δοξάζω σε σωζόμενος.

Και νῦν. Θεοτοχίον.

Χατρε, ή λαβις * τοῦ ἀνθραχος τοῦ θείου· * χατρε, Προφητῶν* σφραγις, και 'Αποστόλων * τὸ περιήχημα, 'Αχραντε Θεοτόχε, * δί ἠς φθορας ήλευθερώθημεν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἡχος πλ. δ. Ὁ ᾿Αγγελός σου, Κύριε.

Λαὸς ὁ ἀνομώτατος * μέσον χατέχρινεν ἀνόμων, * ἰησοῦ μου, Λσταυρωθήναι σε, * τὸν Κύριον χαὶ Κτίστην τοῦ παντὸς Κόσ-

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

μου· * και όρωσα τὸ τόλμημα, * ἡ γῆ ἐσείετο ἄπασα, * πάντων Ποιητήν σε * δεικνύουσα, Δέσποτα.

Νόμου χατάρας απαντες * λυτρούμεθα χαι έγχλημάτων * ό γὰρ νόμου πέλων Κύριος * ἀνυψώθη ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίω, * εὐλογίαν πηγάζων ἀνελλιπῆ, * χαι χάριν και ἕλεος * ἡμῖν τοῖς ὑμνοῦσιν * αὐτοῦ τὰ θεῖα παθήματα.

'Ιάτρευσας, Φιλάνθρωπε, * πληγὰς ήμῶν, πληγεὶς τὰς χεϊρας· * πρὸς ὁδοὺς δὲ βαίνειν, Κύριε, * σωτηρίους χατεύθυνας πάντας, * πόδας σου ὀρυχθεὶς ἐπὶ σταυροῦ· * οῦς πάλαι ὁ πρωτόπλαστος * ἐν τῷ Παραδείσω * ἰδῶν χατεχρύπτετρ.

"Ετερα Στιχήρα της Θεοτόχου.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαϊρε, Θεοτόχε Δέσποινα· * χαϊρε, τὸ σχηπτρον Δαυίδ· * χαϊρε, πύλη οὐράνιε· * χαϊρε, βάτε ἀφλεχτε· * χαϊρε, ὅρος κατάσχιον· * χαϊρε, λυχνία· * χαϊρε, Πανάχραντε· * χαϊρε, ἡ στάμνος· * χαϊρε, παλάτιον· * χαϊρε, πανάμωμε * Μητερ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * χαϊρε, λαβίς· * χαϊρε, θεία τράπεζα· * χαϊρε, τοῦ Κόσμου ἐλπίς. Αμαρτιῶν μου τὰ χύματα * ὡς ἐν πελάγει δεινῷ * ὑπεράνω ὑψούμενα * χεφαλῆς ποντίζειν με * κατεπείγουσι, Δέσποινα· * ἀλλ' ἐχτεινόν μοι * χεϊρα, ὡς Πέτρφ πρίν * βυθιζομένφ, * καὶ εἰς λιμείνα με * σῶον ἀδήγησον * μετανοίας, δέομαι, * Μητερ Θεοῦ, * ἄχραντε πανύμνητε, * ἐλπὶς τοῦ Κόσμου παντός.

Έσχοτισμένος τοῖς πάθεσι * τῆς ἀμαρτίας δεινῶς, * εἰς χρημνὸν ἀπογνώσεως * σπεύδω ὁ ταλαίπωρος * ἐμπεσεῖν· σύ με σἶχτειρον, * εὐλογημένη * Θεοχαρίτωτε· * λάμψον μοι φέγγος * τῆς εὐσπλαγχνίας σου, * χαὶ ἐφοδήγησον * εἰς ὁδοὺς εὐθείας με, * παραχαλῶ, * Πάναγνε, χαὶ δέομαι· * Μὴ ὑπερίδης με.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Η Πάναγνος ώς είδε σε * σταυρώ κρεμάμενον έθελουσίως, * κατανοούσά σου την δυναστείαν, * λύπη συνείχετο, Χριστε, * και όδυρομένη άνεβόα σοι * Τέκνον, μή με λίπης την τεκομεάν σε * δός μοι λόγον, Γιέ μου * μή με σιγών παρέλθης, * Δόγε Θεού, την δούλην σου.

'Απόστιχα Σταυρώσιμα.

'Υψώθης έν Σταυρφ, Χριστέ ό Θεός, * χαὶ ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· * δοξάζομέν σου τὰ παθήματα.

Έπάγης έν Σταυρφ, Χριστε ό Θεός, * και ήνηιξας Παραδείσου τας πύλας· * δοξάζομεν σε, Λυτρωτα ήμων.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, * πάντα τόπον άγιαζετε, * και πάσαν νό-

ΗΧΟΣ ΙΙΛ. Δ'.

σον θεραπεύετε· * χαι νύν πρεσβεύσατε ρυσθηναι * έχ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ * τὰς ψυχὰς ήμῶν, δεόμεθα.

Δόξα... και νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.

Ορῶσά σε σταυρούμενον * καὶ θανατούμενον, ἡ Θεοτόχος * Οίμοι ! ἐχραύγαζε, πως τὰς ὀδύνας * φέρεις, γλυχύτατε Υιέ; * βάλλει την χαρδίαν μου ἡ λόγχη σου, * φλέγει δὲ τὰ σπλάγχνα μου τὸ πάθος σου· * ὅμως ὑμνολογῶ σε· * θέλων γὰρ ταῦτα πάσχεις * σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ. ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυχτιχά. [°]Ηχος πλ. δ΄.

Dλέπων ὁ Ληστής * τὸν ᾿Αρχηγὸν τῆς ζωῆς * ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, * ἐλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς * ὑπῆρχε σαρκωθεἰς * ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεἰς, * οὐκ ἀν ὁ ἡλιος * τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, * οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. * ᾿Αλλ᾽ ὁ πάντων ἀνεχόμενος, * μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Ἐν μέσφ δύο ληστών * ζυγὸς διχαιοσύνης εὐρέθη ὁ Σταυρός σου, * τοῦ μὲν χαταγομένου εἰς ^{*}Αδην * τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· * τοῦ δὲ χουφιζομένου πταισμάτων * πρὸς γνῶσιν Θεολογίας. * Χριστὲ ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Τὸ προσταχθέν μοι μυστιχῶς.

Τὸν ἐξ αἰμάτων σου ἀγνῶν * σωματωθέντα, * xαὶ ὑπὲρ ἕννοιαν ἐχ σοῦ, * Σεμνὴ, τεχθέντα, * ἐπὶ ξύλου χρεμάμενον * μέσον τῶν χαχούργων * ὀρῶσα, τὰ σπλάγχνα ἤλγεις, * χαὶ μητριχῶς * θρηνοῦσα ἐβόας· Οἰμοι ! * Τέχνον ἐμὸν, * τίς ἡ θεία χαὶ ἄφατος * οἰχονομία σου, δỉ ἦς * ἐζώωσας τό πλάσμα σου ! * 'Ανυμνῶ σου τὸ εὖσπλαγχνον.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τήν Σοφίαν χαι Λόγον.

Ο σταυρὸν ὑπομείνας * ὡς ἀγαθὸς, * τοῦ ἀδὰμ τὴν πτωχείαν * ἀναλαβών, * μόνε Ἐ Τπεράγαθε, * ἀναμάρτητε Κύριε, * τοῦ θανάτου, εὕσπλαγχνε, * τὸ κράτος κατέλυσας, * καὶ τῷ πάθει σου, Δέσποτα, * τὸν Κόσμον διέσωσας * ὅθεν, Ζωοδότα, * τὴν πεσοῦσαν ψυχήν μου * οἰκτείρησον, δέομαι, * ὅταν κρίνης τὰ ἔργα μου, * Δικαιοκρῖτα φιλάνθρωπε * καὶ δός μοι, πανοικτίρμον,

Paracleticus.

86

ТН ПАРАΣКЕТН ПРОІ.

682

ό Θεός, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὖσπλαγχνος, * ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

'Ανέστης έχ νεχρών.

'Εν μέσφ της 'Εδέμ * ξύλον θάνατον ήνθησεν, * ἐν μέσφ δὲ της γης * ξύλον ζωήν ἐβλάστησε· * γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, * ἄφθαρτοι ὄντες φθαρτοὶ γεγόναμεν· * σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, * της ἀφθαρσίας χατετρυφήσαμεν· * ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστὸς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα... και νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Τὸ προσταχθέν μοι μυστιχῶς.

Έχ τῶν αἰμάτων τῶν ἐμῶν * βροτὸς γεγέννησαι, * ἐχ τῶν αἰμάτων δὲ τῶν σῶν * βροτοὺς ἐθέωσας, * τοὺς βρώσει δὲ φθαρέντας * ζητῶν, χατῆλθες * ὡς ὑπεράγαθος· * ἐβόα πάλαι ἡ ᾿Αμεμπτος * ἐν χλαυθμῷ,* Χριστὸν θρηνοῦσα χρεμάμενον * ἐν σταυρῷ· * ὃν ὀρῶσα νεχρούμενον, * δαχρύων ἔῥἰει χρουνοὺς, * τὰς ὄψεις χαταξαίνουσα, * χαὶ αὐτὸν μεγαλύνουσα.

Μετά την γ'. Στιχολογίαν, έτερα. 'Ανέστης έχ νεχρών.

Θεώσεως ψευσθεις * ὁ Γενάρχης ἐλπίδος, * φθορἄς τοῖς ἐξ αὐτοῦ * πᾶσιν αἴτιος ὥφθη· * σὺ δὲ διὰ Σταυροῦ σου * ζωὴν πηγάζεις ὡς Ἐπεράγαθος· * θέλων χαὶ γὰρ ἐπάγης, * ἕνα τὸ πρῶτον λύσης χατάχριμα· * διὸ ὑμνοῦμέν σου, Χριστὲ, * τὸ πάθος τὸ ἐχούσιον. Μαρτυριχόν.

Φωτι οὐρανίω χαταλάμπεται * σήμερον αύτη ή σχηνή· * ἐν ταύτη γὰρ στρατιαι 'Αγγέλων ἀγάλλονται, * σύν αὐταῖς χαὶ Μαρτύρων χοροι εὐφραίνονται * ἐπὶ τῆ μνήμη τῶν 'Αθλοφόρων. * Αὐτῶν ταῖς παραχλήσεσι * χατάπεμψον τῷ Κόσμῳ * σοῦ τὴν εἰρήνην, Χριστὲ, * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... χαι νῦν. Σταυροθεοτοχίον. 'Ανέστης έχ νεχρών.

[•]Ω θαύματος χαινοῦ! * ὡ φριχτοῦ Μυστηρίου! * ἐβόα ἡ ᾿Αμνὰς, * τὸν Τἰὸν χαθορῶσα * ξύλφ Σταυροῦ παγέντα· * Τι τοῦτο, Λόγε Θεοῦ ἐθάνατε; * πῶς νεχρὸς ὅρᾶσαι,* χαὶ γῆν σαλεύεις ὡς παντοδύναμος; * ἀλλὰ ὑμνῶ σου τὴν φριχτὴν * χαὶ θείαν συγχατάβασιν. Κανὼν Σταυρώσιμος, οὐ ἡ ᾿Αχροστιχίς·

Πλήρωμα πάντων τῶν χαλῶν Σταυρὸς πέλει. ἀμήν. Ἰωσήφ. ὑρδὴ α΄. Ἡχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Φαραώ τοις άρμασι * χροτήσας ήνωσεν, * έπ' ευρους διαγρά-
- » ψαν * τὸ ἀήττητον ὅπλον· * διὸ Χριστῷ ἄσωμεν * τῷ Θεφ
- » ήμων, * ότι δεδίξασται.

Τροπάρια.

Παλάμας θείας Σταυρφ, * Ίησου, άπλώσας, * πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες * χειρών σου τὸ πλαστούργημα, * xαὶ ἐx χειρὸς πονηροῦ * πάντας ἠλευθέρωσας, * xαὶ xαθυπέταξας * χειρὶ xραταιοτάτη, * Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων * διὸ πιστοὶ ἄσωμεν * τῷ μεγέθει σου, * ὅτι δεδόξασται.

Λυμαντική έν Έδεμ * γέγονε τοῦ ξύλου * ή ἀπευκτή ἀπόγευσις, * τὸν θάνατον εἰσάξασα· * Χριστὸς δὲ θανατωθεὶς * ἐπὶ ξύλου ἄπασι * ζωὴν ἐπήγασε, * καὶ ἔκτεινε τὸν ὄφιν * θεικῆ δυναστεία· * διὸ αὐτῷ ἄσωμεν * τῷ Θεῷ ἡμῶν, * ὅτι δεδόξασται.

Μαρτυριχά.

'Ηνδρίσαντο, 'Ιησού, * τών Μαρτύρων πλήθη * σταυρφ τε και τφ πάθει σου * παθών κατεξανίστασθαι, * και έναντι τών έχθρών * σὲ τὸν Βασιλεύοντα * ὁμολογεῖν τῆς Κτίσεως, * προφέρειν τε βασάνους * και κινδύνους ἀπείρους· * διὸ τῆς σῆς δόξης * ἔτυγον ἅπαντες * και ἀιδίου ζωῆς.

'Ραντίσματι θεουργῷ * τοῦ σεπτοῦ σου αἰματος * οἰ Μάρτυρές σου, Κύριε, * τὴν λύτρωσιν εὐράμενοι, * τὰ αἰματα ἐαυτῶν * ἀληθῶς ἐχένωσαν, * ἀδίχως τυραννούμενοι * σπονδὰς προσφέρειν πᾶσι * Δαίμοσι ψυχορθόροις· * ὅθεν σεπτὰ θύματα * σοι προσηνέχθησαν, * τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεί. Σταυροθεοτοχίον.

Ως ἕβλεψέ σε σταυρῷ, * τὸν τὰ κάντα βλέποντα, * ἡλούμενον ἡ Αμεμπτος, * ὀδυρομένη ἕλεγε· * Τί τοῦτο, Τέχνον ἐμόν; * τί σα ἀνταπέδωχαν * οἱ ἀπολαύσαντες * πολλῶν σου δωρημάτων; * πῶς ὑποίσω τὸν πόνον; * Δόξα τῆ σῆ, εὕσπλαγχνε * καὶ μαχρόθυμε, * οἰχονομία φριχτῆ.

Κανών της Υπεραγίας Θεοτόχου.

Ο Ειρμός. Αρματηλάτην Φαραώ έβύθισε.

Το Θεοτόχου σε χηρύττειν ἄχραυτου * πάσης αιρέσεως * ἀποτροπήν φέρει· * σάρχα γὰρ γευόμενου * ἀναλλοιώτως ἔτεχες * τον ἐπέχεινα πάσης, * Θεογεννητορ, τής Κτίσεως, * Λόγου τοῦ Θεοῦ τον ἀίδιου.

Ως Θεοῦ Μήτηρ, παἰρησίαν ἔχουσα * πρὸς τὸν τεχθέντα ἐχ σοῦ * μονογενῆ Λόγον, * xαὶ Πατρὶ συνάναρχον, * xαὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, * δυσωποῦσα μὴ παύσῃ * χινδύνων σῶσαι, Πανάμωμε, * τούς σε Θεοτόχον δοξάζοντας.

Σὲ, Θεομῆτορ, προστασίαν ἔχοντες, * οὐ δειλιάσομεν τὸ τῶν ἐχθρῶν στῖφος, * τὸ ἀντιμαχόμενον * τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι * τὸν ἐχ σοῦ σαρχωθέντα * Θεὸν τῶν ὅλων χαὶ Κύριον * ὅν ὑπὲρ ἡμῶν ἐχδυσώπησον.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ.

Νους χαι ουράνιος τὸ σὸν Μυστήριον * τὸ ἀχατάληπτον * χατανοείν ὄντως * ἀτονεί, Πανύμνητε· * τοῦ γὰρ Πατρὸς ὁ σύνθρονος * ἐν γαστρί σου σχηνώσας, * ἐχ σοῦ τεχθηναι εὐδόχησε, * φύσεσι διτταίς γνωριζόμενος.

Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

Τράβδος εἰς τύπον * τοῦ Μυστηρίου παραλαμβάνεται· * τῷ

- Γβλαστώ γὰρ προχρίνει τὸν Ἱερέα· * τη στειρευούση δὲ πρώ-
- » ην * Ἐxxλησία νῦν ἐξήνθησε * ξύλον Σταυροῦ * εἰς xράτος xαὶ

» στερέωμα. Τροπάρια.

Μέλανα χόσμον * μετημφιάσθη ὀρῶν ὁ ἡλιος * ἐπὶ ξύλου σε ἀδίχως ἀρθέντα, * χαὶ διεἰρἀγησαν πέτραι, * χαὶ γῆ φόβψ πᾶσα ἔφριξε, * μόνε Σωτὴρ, * εἰς πάντων ἀπολύτρωσιν.

Απλώσας χεϊρας * Μωσῆς ἐτύπου Σταυρὸν τὸν τίμιον· * ὄν ἡμεῖς νῦν ἐκτυποῦντες ἐμφρόνως, * ἔθνη ἀλλόφυλα πάντα * τῶν Δαιμόνων ἐκτρεπόμεθα, * βλάβης ἐκτὸς * ἀπάσης διαμένοντες. Μαρτυρικά.

Παθών χρατοῦντες * οἰ 'Αθλοφόροι πάθη εἰχόνιζον * πολυτρόποις πάθεσιν ὁμιλοῦντες * τοῦ ἐχουσίως παθόντος, * χαὶ τὰ πάθη θανατώσαντος, * χαὶ τὴν ζωὴν * τῷ Κόσμῷ ἀνατείλαντος.

'Ανεπιστρόφως * τοῦ μαρτυρίου ὁδὸν βαδίζοντες, * τὰ προσχόμματα τῆς πλάνης ἐχ μέσου * οἱ εὐχλεεῖς 'Αθλοφόροι * ἐποίησαν, χαὶ χατήντησαν * πρὸς χαταπαύσεις * τὰς θείας εὐφραινόμενοι. Σταυροθεοτοχίον.

Νομίμων δίχα * τών άνθρωπίνων σε, Τέχνον, ετεχον, * χαι πώς άνομοι ύψοῦσι σε ξύλφ * μέσον ἀνόμων, τον μόνον * νόμους ζωῆς εχτιθέμενον; * ή Θεοτόχος * θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο.

Κανών της Θεοτόχου. Ο στερεώσας χατ άρχάς.

Νενεχρωμένον μου τον νοῦν * τη της ζωης ἐνεργεία * της ἐχ σοῦ φανερωθείσης τῷ Κόσμῷ * διανάστησον, οὐλὰς * χαι τύπους ἐξαλείφουσα * της ἀμαρτίας, μόνη * Θεογεννητορ πανάμωμε.

'Ρήσεις τῶν θείων Προφητῶν * xai τὰς αὐτῶν Προφητείας * ἐπεσφράγισας τεχοῦσα τὸν Λόγον, * τὸν λαλοῦντα δỉ αὐτῶν, * xai τὰς αὐτῶν πληρώσαντα * θεηγορίας, μόνη * εὐλογημένη Πανάμωμε.

'Απειρογάμως έχ Πατρός * τὸν πρὸ αἰώνων ἀφράστως * ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα, Παρθένε, * ἀπεγέννησας ἡμῖν * Θεὸν ὁμοῦ χαὶ ἄνθρωπον, * ἐν ἑχατέρα φύσει * τέλειον, οὐ διαιρούμενον.

Σοῦ τὴν ἀγίαν ὁ Θεὸς * γαστέρα χατασχηνώσας * ἐσαρχώθη, Θεομῆτορ, ὡς οἶὸε, * χαὶ διέσωσεν ἡμας * τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν· * ὅθεν σε σωτηρίας * πύλην, Παρθένε, γινώσχομεν.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

Τρίσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας * σοῦ τὸ Μυστήριον, *

• Εκατενόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα. Τροπάρια.

Τῷ Σταυρῷ σου Παράδεισος, * Σῶτερ, ἀνεψχθη, * xαὶ ὁ xατάχριτος * εἰσφχίσθη πάλιν ἀνθρωπος, * τὴν σὴν μεγαλύνων * ἀγαθότητα.

Ωσεὶ χέδρον εὐσέβειαν, * πίστιν ὡς χυπάρισσον, * τὴν ἀγάπην τε * ὡσεὶ πεύχην περιφέροντες, * τὸν Σταυρὸν τὸν θεῖον * προσχυνήσωμεν.

Νεχρωθέντας ἐζώωσας, * Σῶτερ, τοὺς ἀνθρώπους * νεχρὸς γενόμενος, * χαὶ τὸν ὅριν ἀπενέχρωσας * τὸν τὴν ἀμαρτίαν * ἐπεισάξαντα. Μαρτυριχά.

Τών παθών χρηματίσαντες * σύμμορφοι, οἱ θεῖοι * τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες * χοινωνοὶ χαὶ τῆς λαμπρότητος * τῆς ἐπουρανίου * ἐχρημάτισαν.

'Ωραιώθητε, Μάρτυρες, * Λόγφ τῷ ώραιφ * εὐαρεστήσαντες· * ἐλαμπρύνθητε, τὸν "Ηλιον * τῆς διχαιοσύνης * ἀγαπήσαντες.

Σταυροθεοτοχίον.

Νέον βρέφος ἐχύησας, * τὸν πρὸ τῶν αἰώνων * ὄντα παντέλειον, * χαὶ Σταυρῷ, Κόρη πανάμωμε, * τελειοῦντα πάντα * ἀγαθότητι.

Κανών της Θεοτόχου. Σύ μου ίσχύς,* Κύριε.

Μετά Θεόν * σε προστασίαν χεχτήμεθα· * σύ γάρ Μήτηρ * ΜΘεοῦ ἐχρημάτισας * τοῦ Ποιητοῦ χαὶ Δημιουργοῦ, * χαὶ τὴν ἡμετέραν * μορφὴν λαβόντος, Πανάμωμε, * χαὶ ταύτην σεσωχότος * ἐχ φθορας χαὶ θανάτου, * χαὶ τῇ ἑαυτοῦ δόξῃ δοξάσαντος.

'Ως ἐχ φυλῆς * τοῦ Βασιλέως ὑπάρχουσα, * τὸν τῶν ὅλων * χατεξουσιάζοντα * Λόγον Θεοῦ τέτοχας ἡμῖν, * σάρχα γεγονότα, * χαὶ μείναντα ἀναλλοίωτον· * διό σε Θεοτόχον * ἀληθῶς χαὶ χυρίως, * Παναγία Παρθένε, δοξάζομεν.

Θεὸν ἐχ σοῦ * τὸν σαρχωθέντα δυσώπησον, * τὸν ἀτρέπτως, * ὅ ἡν, διαμείναντα, * χαὶ φυσιχῶς ἴσον τῷ Πατρὶ, * χαὶ σοὶ τῆ Τεχούση * γενόμενον ὁμοούσιον, * συγχώρησιν πταισμάτων, * χαὶ ψυχῶν σωτηρίαν * τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει δωρήσασθαι.

Νῦν τὴν ὀφρὺν * τῶν ἀθετούντων Χατάβαλε * τῆς εἰχόνος, * Κόρη, τὴν προσχύνησιν * σοῦ τῆς σεπτῆς, χαὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν * ἐχ σοῦ σαρχωθέντος * χαὶ Κόσμον ὅλον φωτίσαντος, * χαὶ πάντων τῶν ἀΥίων· * τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας * χαταφαίδρυνον, μόνη Πανύμνητε.

ТӉ ПАРАΣКЕҮҢ ПРОІ.

Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

• τρισμαχάριστον Ξύλον! * εν φ΄ ετάθη Χριστός * ο Βασι-

» Δέλεύς xai Κύριος· * δι' ου πέπτωχεν ο ξύλφ άπατήσας, *

» τῷ ἐν σοι δελεασθεις * Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρχι, * τῷ πα-

» ρέχοντι * τήν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ήμῶν.

Τροπάρια.

Καταστολήν ἀφθαρσίας * τοὺς γυμνωθέντας ἡμᾶς * ἐνδύσαι ἐφιέμενος, * ἀπεκδύθης καὶ σταυρῷ ἐξετάθης, * καὶ ἐγύμνωσας ἐχθροῦ, * Χριστὲ, τὰ πανουργεύματα· * διὰ τοῦτό σου * τὰ παθήματα δοξάζομεν.

Αίμα πλευράς ἀποστάξαν * σωτηριώδους σαφῶς * τὸν Κόσμον ἀπεχάθηρεν, * ἐπιβώμιά τε αίματα χαταπαῦσαν, * τοὺς φθαρέντας τῷ χαρπῷ * τῆς βρώσεως ἀνέπλασε, * χαὶ ἐπήγασεν * ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Μαρτυριχά.

Λελαμπρυσμένοι τῷ κάλλει * πολυειδῶν αἰκισμῶν, * οἰ Μάρτυρες οἱ ἕνδοξοι * θείω αίματί σου σημειωθέντες, * τὴν κωλύουσαν τὸ πρίν * διήλθοσαν ρομφαίαν σαφῶς, * καὶ ἐσκήνωσαν * γεγηθότες εἰς Παράδεισον.

Ως θαυμαστὸς σὺ ὑπάρχεις * ἐν τοῖς ἀγίοις, Χριστὲ, * τοῖς πίστει σε ποθήσασι! * διὰ σοῦ γὰρ πλουτισθέντες τὰ θεῖα, * ἰαμάτων ποταμοὺς * ἐν τῷ Κόσμῷ ἀναβλύζουσι, * xai ζηραίνουσι * διεχχύσεις τῶν παθῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοχίον.

Νενοσηπότας, Παρθένε, * τη άμαρτία ήμας * ἰάτρευσας, χυήσασα * τὸν Σωτῆρα ἰατρόν τε τῶν ὅλων, * xal ἐν ξύλφ τοῦ Σταυροῦ * τραυματισθέντα, Αχραντε, * τὸν παρέχοντα * ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κανών της Θεοτόχου. Ίνα τι με απώσω.

Απειράνδρως, Παρθένε, * τὸν ἀπεριόριστον * φύσει Θεότητος * ἀνδρωθέντα Λόγον * δι ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους συνέλαβες * ἐξ αἰμάτων, Κόρη, * παρθενιχών διαπλασθέντα * ὑπὲρ λόγον χαὶ νόμον τῆς φύσεως.

Ωραιώθης, Παρθένε, * τοϊς τῆς παρθενίας σου * ἀχράντοις χάλλεσι, * χαὶ τῆς πρώτης Εὐας * περιέστειλας αἰσχος τὸ δύσμορφον, * τὸν Χριστὸν τεχοῦσα, * περιβολὴν ἀθανασίας * χαριζόμενον τοῖς σε γεραίρουσι.

'Αληθή Θεοτόχον * πάντες ἐπιγνόντες σε, * πάναγνε Δέσπανα, * τὸν ἐχ σοῦ τεχθέντα * Θεὸν Λόγον εἰδότες χηρύτταμεν, * ἐν δυσὶν οὐσίαις, * θελητιχαῖς, αὐτεξουσίαις, * ὑπὲρ λόγον xai νόμον τῆς φύσεως.

Οί σε τείχος πλουτούντες * χαι τη προστασία σου * περιφρουρούμενοι, * τη ση θεία δόξη * έγκαυχώμενοι σε μακαρίζομεν * σύ γάρ, Παναγία, * την ψυχών ήμων πηγάζεις * εύφροσύνην και Οδή ς. Ο Ειρμός. τήν άγαλλίασιν.

- Νοτίου θηρός ἐν σπλάγχνοις * παλάμας * ἰωνᾶς σταυροειδῶς
 Νόιεχπετάσας, * τὸ σωτήριον πάθος * προδιετύπου σαφῶς· *
- εθεν τριήμερος έχδύς, * την υπερχόσμιον άνάστασιν υπεζωγρά-
- » φησε * τοῦ σαρχί προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * xal τριη-» μέρφ 'Εγέρσει * τον χόσμον φωτίσαντος.

Τροπάρια.

Σταυρός ἐπάγη ἐν τόπφ * Κρανίου * μέσον γῆς, καὶ τὴν ἐν μέσφ Παραδείσου * έχβλαστήσασαν ξύλφ * πληγήν ιάσατο· * ό γάρ Μεσσίας Ίησοῦς * μέσον ἀνόμων * μόνος δίχαιος ληστών χρεμάμενος, * έαυτῷ συνανύψωσεν απαντας, * χαι τον έξ ύψους πεσόντα * είς χάος ἀπέρριψε.

Τὸ τόξον, Χριστὲ, ἐχτείνας * τοῦ θείου * χαὶ πανσέπτου Σταυροῦ, ἔρριψας βέλη * χατὰ τοῦ παλαμναίου * τοὺς ἥλους σου τῶν χειρών, * χαι έγχατέπηξας αύτοῦ * εἰς την ὀργίλον * χαι παμβέβηλον χαρδίαν, Δέσποτα, * χαι τελείως αύτον έθανάτωσας, * χαι ύπ αύτοῦ τοὺς θανέντας, * Οιχτίρμον, ἐζώωσας.

Μαρτυρικά.

Αιμάτων ρεύσαντα ρετθρα * σωμάτων * έξ άγίων Αθλητών έσβεσαν πάσαν * της είδωλομανίας * πυράν έν Πνεύματι, * χαί 'Εχχλησίας τας σεπτάς * αύλαχας ήρδευσαν, * χαι άσταχυν βλαστάνειν επεισαν * σωτηρίου ελπίδος χαι πίστεως, * δι ων εχτρέφεται πάσα * ψυχή θεία χάριτι.

Υφήπτον το πύρ πλειόνως * της γνώμης * της ένθέου εύσεβώς οι 'Αθλοφόροι, * οπηνίχα ένύλω * πυρί φλογίζεσθαι * πονηροτάτων διχαστών * ψήφω έδίδοντο, * χαι άφλεχτοι διεφυλάττοντο * ένεργεία χαι χάριτι Πνεύματος, * του στεφανώσαντος τούτους * νομίμως άθλήσαντας. Σταυροθεοτοχίον.

'Ρομφαία την σην διήλθε * χαρδίαν * χαθορώσης σὸν Υἰὸν, "Αχραντε Κόρη, * ήπλωμένον έν ξύλφ, * και πάθη φέροντα, * και λόγχη θείαν πλευράν * έξορυττόμενον * θελήματι, χαι χατασφάττοντα * έν αὐτη τὸν πολέμιον δράχοντα. * όθεν θρηνοῦσα μητριχώς * τούτον έμεγάλυνες.

Κανών τῆς Θεοτόχου. Ιλάσθητί μοι Σωτήρ.

τη πήλθε τό παντουργόν * έπι σε Πνεύμα, Πανάμωμε, * και Λό+ Lyos ό τοῦ Θεοῦ * ἐν σοι χατεσχήνωσε, * χαι σάρξ ἐχρημάτισεν * άνεκδιηγήτως, * διαμείνας άναλλοίωτος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΉ ΠΡΩΙ.

Ως ἕμψυχος χιβωτὸς, * τὸν Νομοδότην ἐχώρησας, * ὡς ἅγιος δε ναζς, * εδεξω τον Αγιον * γενόμενον ανθρωπον * επ' εύεργεσία * τῶν ἀνθρώπων, Παναμώμητε.

Κυρίαν σε τοῦ παντὸς * χαὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· * τὸν ὄντως ζντα Θεόν * ἀρρήτως γὰρ τέτοχας, * τον πάντα ποιήσαντα, * και διακρατούντα * και συνέχοντα, Πανάμωμε.

Θεόν τεχθέντα έχ σου * ἐπέγνωμεν, Θεονύμφευτε· * ὄν ἐξιλέωσαι νῦν * ήμιν ὡς ἰσχύουσα * τοῖς πίστει χραυγάζουσι * δωρηθήναι λύσιν * τών πταισμάτων, Παναμώμητε.

'Ωδή ζ΄. Ο Ειρμός.

» Τη χνοον πρόσταγμα * τυράννου δυσσεβοῦς * λαοὺς ἐχλόνησε, *

· L'πνέον απειλής * xal δυσφημίας θεοστυγούς· * όμως τρείς

» Παϊδας ούχ έδειμάτωσε * θυμὸς θηριώδης, * ού πῦρ βρόμιον· * » ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλφ πνεύματι * πυρί συνόντες ἔψαλ-

- » λον· * Ο ύπερύμνητος * τῶν Πατέρων και ήμῶν * Θεός, εὐλο-
- » yyròc ei.

Τροπάρια.

Οτε ἐφήπλωσαι * ἐν ξύλφ τοῦ σταυροῦ, * χαθάπερ ἄμπελος, * Λόγε τοῦ Πατρὸς, * γλεῦχος ἀπέσταξας μυστιχὸν, * παύων τὴν μέθην της παραβάσεως, * χαι πάντας ευφραίνων * τους ειδότας σε * Θεόν χαι Κτίστην έχουσίως πάσχοντα, * χαι σώζοντα τούς ψάλλοντας. * Ο ύπερύμνητος * τών Πατέρων χαι ήμῶν * Θεός, εύλογητός εί.

Σταύρωσιν ήνεγχας, * Χριστέ μου 'Ιησοῦ, * τὴν ἐπονείδιστον, * παύων τα βροτών * πάντα όνειδη χαι στεναγμούς. * χολής έγεύσω, πιχρίαν άπασαν * έξαίρων χαχίας· * ἐπλήγης, ήμῶν * πληγάς, Οικτίρμον, ψυχικάς ιώμενος, * και ψάλλειν προτρεπόμενος.* Ο υπερύμνητος * των Πατέρων και ήμων * Θεός, ευλογητός εί. Μαρτυριχά.

Πόνοις την απονον, * γενναΐοι 'Αθληται, * ζωήν έχτήσασθε * όθεν τούς ήμων * πόνους χουφίζετε παντελώς, * χάριν λαβόντες έξ ύψους, ενδοξοι, * ίασθαι τα πάθη * χαι πνεύματα * άποδιώχειν, χαι πιστών προίστασθαι, * χαι σώζειν τούς χραυγάζοντας * Ο ύπερύμνητος * τῶν Πατέρων και ήμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εί.

Έστητε, Μάρτυρες, * πρό βήματος Χριστόν * άναχηρύττοντες, * σάρχα δι ήμας * αναλαβόντα δίχα φθορας. * χαι μιμηται των παθων αύτου * δειχνύμενοι, όντως * πυρός χάχωσιν * χαι πάσαν άλλην βάσανον ήνέγχατε, * έν εύφροσύνη ψάλλοντες· * Ο ύπερύμνητος * των Πατέρων και ήμων * Θεός, εύλογητός εί.

ΗΧΟΣ ΠΑ. Δ'.

Σταυροθεοτοχίον.

Λύπης πεπλήρωμαι * όρῶσά σε, Υἰἐ, * ἀδίχως πάσχοντα· * τέτρωμαι ψυχὴν, * λόγχῃ τρωθέντος σοῦ τὴν πλευράν· * ἡ Θεοτόχος ἐβόα χλαίουσα, * καὶ ὀδυρομένῃ * μόνῃ Δέσποινα· * ἦν ἐπαξίως πάντες μαχαρίζομεν, * χαὶ εὐσεβῶς χραυγάζομεν· * Ο ὑπερύμνητος * τῶν Πατέρων χαὶ ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Κανών της Θεοτόχου. Θεού συγχατάβασιν.

' Τδού νῦν πεπλήρωται * Δαυίδ τοῦ θείου * ή θεία πρόβρησις. * λιτανεύουσιν ὄντως * τῷ σῷ προσώπφ, Θεογεννητορ ἀγνὴ, * οἱ χεχτημένοι * τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, * χαὶ εὐλογοῦντες Θεὸν * τὸν τῶν Πατέρων ήμῶν.

Νῦν πάντα πεπλήρωται * φωτὸς τοῦ θείου * διὰ σοῦ, Πάναγνε·* σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης,* δἰ ἤς τῷ Κόσμφ Θεὸς ὡμίλησε, * ϫαταφωτίζων * τοὺς πίστει χραυγάζοντας· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αυτρούμενοι, Πάναγνε, * τῷ θείφ τόχφ * τῆς παρθενίας σου * τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου, * xαὶ τῆς χατάρας τοῦ πρωτοπλάστου 'Αδὰμ, * σὲ Θεοτόχον * φρονοῦντες χραυγάζομεν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κυρίαν σε Δέσποιναν * χαὶ Θεοτόχον * πάντες δοξάζομεν· * διὰ σοῦ γὰρ ὁ Πλάστης * τὴν σωτηρίαν τῆ φύσει πάση σαφῶς ἑβράβευσε· * χαὶ διὰ τοῦτο * συμφώνως χραυγάζομεν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

» Τι ύλογείτε, Παίδες, * της Τριάδος ισάριθμοι, * Δημιουργόν

» L'Πατέρα Θεόν· ύμνειτε * τὸν συγχαταβάντα Δόγον, * χαὶ τὸ

» πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· * χαὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι ζωήν

» παρέχον * Πνεύμα πανάγιον είς τούς αίωνας. Τροπάρια.

Εύλογείτε ξύλον, * δι ού πασα ήφανισται * ή έν 'Εδέμ δολία άρὰ φυείσα * βρώσει πονηρα του ξύλου· * χαι Χριστός ύψοῦται ο ὑπεραγαθος, * ο ἀνυψωθήναι ἐν τούτφ ἐθελουσίως * αἰρετισάμενος δι εὐσπλαγχνίαν.

'Ιερώς ἐδήλου * ἐναλλὰξ ὁ ἀοίδιμος * ἐπευλογών ἐγγόνους ποτὲ, τὸν τύπον * τοῦ ἡγιασμένου Ξύλου· * δι οὖ εὐλογία πἄσι δεδώρηται * τοῖς κατηραμένοις κακίστη τοῦ ξύλου βρώσει, * καὶ ὁλισθήσασι κακῶν εἰς βάθη.

'Ανορθούται άπαν * τὸ ἀνθρώπινον, Δέσποτα, * σοῦ ὀρθωθέντος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, xαὶ στῖφος * πίπτει πονηρῶν Δαιμόνων, * xαὶ τὰ διεστῶτα ἕνωσιν δέχεται, * xαὶ ὑπερυψοῦται τὸ xράτος τῆς ἐξουσίας * xαὶ τῆς δυναστείας σου εἰς τους αἰῶνας.

Paracleticus.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ.

Μαρτυρικά.

Μαχαρίαν δόξαν * χαὶ τροφὴν ἀδιἀἰρευστον * χαὶ φωταυγῆ σχηνώματα νῦν χληροῦσθε, * θεῖοι ᾿Αθληταὶ Κυρίου, * χαὶ σὺν οὐρανίαις σχηνοῦσθε Τάξεσι, * χαὶ τῶν ἀοιδίμων ἐλπίδων ὑμῶν τὸ πέρας * νῦν χατειλήφατε ἐν εὐφροσύνῃ.

Η υμών ανδρία * υπέρ ήλιον έλαμψε, * φωτοειδείς Χριστου Αθληταύ, και πασαν * την του Διαβόλου πλάνην * θεικη δυνάμει έναπημαύρωσε, * και πιστών καρδίας, Μάρτυρες, εὐσεβοφρόνων * έφωταγώγησεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον:

Νοητήν νεφέλην * και σχηνήν άγιάσματος, * θρόνον Θεοῦ και πύλην, φωτὸς λυχνίαν, * και ἀνατολήν τοῦ Λόγου * οι πιστοί σε πάντες κατονομάζομεν, * πάναγνε Παρθένε, τοῦ πάντα τεχτηναμένου * Μήτηρ ὑπάρχουσα εὐλογημένη.

Κανών της Θεοτόχου. Επταπλασίως χάμινον.

Οωτὸς ἀδύτου γέγονας * ἐνδιαίτημα, Πάναγνε, * ταῖς τῆς παρθενίας * χαλλοναῖς ἀστράπτουσα, * χαὶ πάντας χατηύγασας * τοὺς Θεοτόχον σε ἀληθῆ * χαθομολογοῦντας ἐχ ψυχῆς χαὶ βοῶντας· * Οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἀναρχον * xaì Πατρὶ συννοούμενον, * τὸν ἐx τοῦ μὴ ὄντος * Πατρικῷ βουλήματι * τὸ παν συστησάμενον * θεοπρεπῶς γεγέννηχας,* σάρχα γεγονότα δἰ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους· * διό σε Θεοτόχον * ὀρθοδόξως φρονοῦμεν, * Χριστὸν ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερωτέρα πέφηνας, * Θεοτόχε πανάμωμε, * τῆς ὑπερχοσμίου * τῶν ἀΑγγέλων τάξεως· * τὸν τούτων γὰρ τέτοχας * Δημιουργὸν χαὶ Κύριον * ἐχ Παρθενιχῆς ἀπειρογάμου νηδύος, * ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, * ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, * μιῷ δὲ ὑποστάσει * Θεὸν σεσαρχωμένον.

Νενεχρωμένην, Πάναγνε, * τὴν ψυχήν μου τοῖς πταίσμασι,* xal xατεφθαρμένην * ἰοβόλοις δήγμασι, * Θεὸν τὸν δυνάμενον * ζωοποιεῖν τὰ σύμπαντα * ἡ ἀπειρογάμως ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα,* ἀνάστησον βοῶσαν· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. 'Ο Ειρμός.

- ο διά βρώσεως τοῦ ξύλου * τῷ γένει προσγενόμενος * θάνα-
- » **Ο**τος δια Σταυροῦ * χατήργηται σήμερον· * τῆς γαρ προμή-
- τορος ή παγγενής * χατάρα διαλέλυται * τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς
- Θεομήτορος. * ήν πάσαι αι Δυνάμεις * πων ούρανων μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Ιερωτάτως σε ὑψοῦντες, * Οἰχτίρμον, προσχυνοῦμέν σου * λόγχην τε χαὶ τὸν Σταυρὸν, * τὸν σπόγγον, τὸν χάλαμον, * χαὶ τοὺς χερσὶ παγέντας χαὶ ποσὶν * ἀγίους ἥλους, Δέσποτα· * δἰ ὡν εῦρομεν τελείαν ἄφεσιν, * χαὶ τῆς ἐν Παραδείσῳ * διαγωγῆς ἡξιώθημεν.

*Ω πως άδίχως χατεχρίθης * παγήναι, διχαιότατε, * μόνε πάντων Βασιλεῦ, * ἐν ξύλφ σταυρούμενος, * τοῦ διχαιῶσαι πάντας ἐχζητῶν * τοὺς πίστει τὰ παθήματα * τὰ ἐχούσια χαὶ τὴν οἰχονομίαν σου * δοξάζοντας ἀπαύστως, * χαὶ σὲ ἀεὶ μεγαλύνοντας. Μαρτυριχά.

Σώμα προδόντες ταϊς βασάνοις * προθύμως, οι Πανεύφημοι * ήνεγχαν τοὺς αἰχισμοὺς, * τὸν βίαιον θάνατον, * τὰς ἐχτομὰς μελῶν, τοὺς σπαραγμοὺς, * χαὶ πᾶσαν ἄλλην βάσανον, * τῷ πρὸς Κύριον φίλτρω πυρούμενοι· * διὸ στεφανηφόροι * ἐν οὐρανοῖς πολιτεύονται.

Η Αποστόλων χαὶ Μαρτύρων * γλυχύτης, ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν * πάντων ἡμῶν τὰς εὐχὰς * ὡς εὖσπλαγχνος πλήρωσον, * ἀμαρτημάτων λύσιν τῶν πολλῶν * παρέχων χαὶ ταπείνωσιν, * τὴν τῆς σῆς Βασιλείας οίχειωσιν, * Χριστὲ Θεὲ τῶν ὅλων, * ὁ δἱ ἡμας ὡφθεὶς ἄνθρωπος.

Σταυροθεοτοχίον.

Φωτοειδής παστὰς ὡράθης, * Παρθένε, τοῦ οἰχήσαντος * σοῦ τὴν ἄφθορον νηδὺν, * χαὶ πάθος μαχάριον * χαθυπομείναντος ἐθελοντὶ, * χαὶ πᾶσι τὴν ἀπάθειαν * παρασχόντος δι ἄφατον ἐλεος· * ὅν πίστει προσχυνοῦντες, * σὲ εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κανών τής Θεοτόχου. Έξεστη έπι τούτω ο οὐρανός.

Νιχώσαν τὰς αἰρέσεις νεανιχῶς * τὴν σεπτὴν Έχχλησίαν * ἀνά-Νδειξον, * ἢν ὁ Χριστὸς * αἰματι τιμίφ τῷ ἐαυτοῦ * ὡς ἀγαθὸς ἐχτήσατο, * Κεχαριτωμένη, ὁ σὸς Υἰός· * χαὶ σῶσον ἐχ χινδύνων * χαὶ τῆς ἐπιχρατείας * τῆς χατεχούσης ἡμᾶς, Δέσποινα.

Ριφθέντας ουρανίου διαγωγής, * χαί πεσόντας άθλίως * εἰς θάνατον * πάλιν ἡμᾶς, * Μήτηρ γενομένη τοῦ Λυτρωτοῦ, * ἀνεχαλέσω, Πάναγνε, * χαὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν πάλιν δραμεῖν * ἠζίωσας πατρίδα·* διό σε, Θεοτόχε, * ἀχαταπαύστως μεγαλύνομεν.

'Ρφδίως, Θεοτέχε, διαπεράν * τὸν τοῦ βίου παράσχου * μοι χλύδωνα * τῶν πειρασμῶν, * τὰς ἐπαναστάσεις χαὶ τῶν παθῶν * ὡς ἀγαθὴ πραύνουσα, * χαὶ χαθοδηγοῦσα πρὸς ἀρετῆς * οὐράνιον πορείαν, * ὅπως ὡς εὐεργέτιν * ἀχαταπαύστως μεγαλύνω σε.

Σωτήρα ώς τεχούσα χαὶ Λυτρωτήν, * σωτηρίας με, Κόρη, *

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ.

ἀξίωσον * ἐπιτυχεῖν, * Πάναγνε, πταισμάτων μου τὰς σειρὰς * ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύουσα· * πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὺ κατορθοῖς, * ὡς φέρουσα ἐν κόλποις * τὸν πάντων Βασιλέα * τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

'Απόστιχα τῶν Αἴνων, Σταυρώσιμα.

Τοῦ Μωσέως ἡ ῥάβδος * τὸν τίμιον Σταυρόν σου * προετύπου, Σωτὴρ ἡμῶν· * ἐν αὐτῷ γὰρ σώζεις, * ὡς ἐχ βυθοῦ θαλάσσης, * τὸν λαόν σου, Φιλάνθρωπε.

Ο ἐν Ἐδεμ Παράδεισός ποτε * τὸ ξύλον τῆς γνώσεως * ἀνεβλάστησεν ἐν μέσω τῶν φυτῶν * ή Ἐxxλησία σου, Χριστὲ, * τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, * τὸν πηγάσαντα τῷ Κόσμω τὴν ζωήν * ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε * βρώσει φαγόντα τὸν ᾿Αδὰμ, * τὸ δὲ ἐζωοποίησε * πίστει σωθέντα τὸν Δηστήν * οὐ τῆς ἀφέσεως * χοινωνοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὁ τῷ παθει σου λύσας * τὴν χαθ ἡμῶν μανιαν του ἐχθρου, * χαι ἀξίωσον ἡμᾶς * τῆς βασιλείας σου, Κύριε. Μαρτυριχόν.

Τι ύμας χαλέσωμεν, "Αγιοι; " Χερουβίμ· * ότι ύμιν ἐπανεπαύσατο Χριστός· * Σεραρίμ· * ἕτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν· * 'Αγγέλους· * τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε· * Δυνάμεις· * ἐνεργείτε ἐν τοῖς θαύμασι· * πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα * χαὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· * πρεσβεύσατε, * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... χαι νύν. Σταυροθεοτοχίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

[•]Ω τοῦ παραδόξου θαύματος ! * ώ μυστηρίου φρικτοῦ ! * ὁ τῆ φύσει ἀθάνατος * πῶς ἐν ξύλφ κρέμαται; * πῶς θανάτου νῦν γεύεται; * πῶς κατακρίνεται * ὁ ἀνεύθυνος; * Κρύψον τὸ φῶς σου * καὶ φρίζον, ἡλιε, * βλέπων τὸ τόλμημα· * ἡ Παρθένος ἔλεγεν * ἐν στεναγμοῖς, * βλέπουσα σταυρούμενον * Χριστὸν, ὃν ἔτεκε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς.

Μυήσθητι ήμῶν, * Χριστὲ, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, * ώσπερ τοῦ Ληστοῦ * ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, * xai xaτaξίωσον πάντας, μόνε Οἰχτίρμον, * τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

"Ετεινας, Χριστέ, * παλάμας ἐπὶ ξύλου, * xαὶ τὰς πονηρὰς * ἀρχὰς xαὶ ἐξουσίας * παρεδειγμάτισας, σώσας * τῆς τούτων βλάβης * τοὺς εὐσεβῶς σε μεγαλύνοντας.

Αόγχη χεντηθείς, * χρεμάμενος έν ξύλφ, * ἕβλυσας ἡμῖν * χρουνοὺς ἀθανασίας * θανατωθεῖσιν ἀφρόνως * τῆ παραβάσει·* ὅθεν ἐν φόβφ ἀνυμνοῦμέν σε.

Νεχρώσιμον.

Ξένοι τῶν τῆς Υῆς * δειχνύμενοι ἡδέων, * ξέναις ἑαυτοὺς * ἑξέδωχαν βασάνοις * οἱ *Αθληταὶ, τραυματίσαντες * τὸν Βελίαρ * τοῖς ἑαυτῶν ἀγίοις τραύμασι. Δόξα.

Μίαν τοῦ Πατρὸς * xai Λόγου Πνεύματός τε * ἄναρχον ἀρχὴν * πιστοι δοξολογοῦντες, * δεῦτε, προσπέσωμεν λύσιν * τῶν ἐγχλημάτων * αὐτῷ αἰτοῦντες ὡς Θεῷ ἡμῶν.

Και νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Τὸν Ἐμμανουήλ, * Ἐμνὸν Θεοῦ xαὶ Λόγον, * βλέπουσα σαρxì * κρεμάμενον ἐν ξύλφ, * Ἐμνὰς ἡ μόνη ἀμίαντος * xαὶ Παρθένος * λύπη συνείχετο δακρύουσα.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Είς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρά Μαρτυρικά.

'Ηχος πλ. δ'.

Μάρτυρες Κυρίου, * πάντα τόπον άγιάζετε, * χαι πάσαν νόσον θεραπεύετε· * χαι νῦν πρεσβεύσατε, * μυσθηναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίφ, * χαταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων * διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, * ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· * ὅθεν καὶ ᾿Αγγέλοις συναγάλλονται. * Αὐτῶν ταζς ἰκεσίαις * δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Εί τις άρετή χαι εί τις επαινος, * πρέπει τοις Αγίοις. * ξίφεσι γαρ εχλιναν τους αυχένας * δια σε τον χλιναντα ουρανους και χαταβάντα. * έξέγεαν το αίμα αυτών * δια σε τον χενώσαντα έαυτον, * χαι μορφήν δούλου λαβόντα. * έταπεινώθησαν έως θανάτου, * την πτωχείαν σου μιμούμενοι. * ών ταις ευχαις, * χατα το πλήθος τών οιχτιρμών σου, * ο Θεος, έλέησον ήμας.

Στιγηρά προσόμοια Κατανυκτικά.

^{*}Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δένδρφ ἀχάρπφ ώμοίωμαι, * σχήμα ώς φύλλα χενὰ * περιχείμενος ἅγιον, * χαι πτοοῦμαι, Δέσποτα,* μὴ ἐχχόψας ἐχπέμψης με * εἰς πῦρ τὸ ἄσβεστον * χαι αἰώνιον· * ἀλλὰ παράσχου * ἐπιστροφής μοι χαιρὸν, * ὅπως ἐνέγχω σοι * ἐναρέτων πράξεων * χαρπὸν χαλὸν, * χαι ἀξιωθήσωμαι * τῆς Βασιλείας σου.

Κύριε, εὔσπλαγχνε Κύριε, * τὸν σὸν οἰκέτην ἐμὲ, * τὸν πολλὰ παροργίζοντα * τὴν σὴν ἀγαθότητα * καθ' ἐκάστην, Φιλάνθρωπε, * μὴ ἀποἰρίψης * τοῦ σοῦ προσώπου με, * μηδὲ παιδεύσης * τῆ σῆ δικαία ὀργῆ· * ἥμαρτον, ὅμαρτον, * ὡς οὐδείς σοι

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

έτερος, * όμολογῶ· * οἰχτειρον χαὶ σῶσόν με * τῆς σῆς Μητρὸς προσευχαζς.

Οταν χαθίσης ἐν δέξη σου * ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντὸς ἐπὶ θρόνου τῆς χρίσεως, * παρεστώτων φόβφ σοι * τῶν ἀγίων ἀγγέλων σου, * χαὶ παραστῆ σοι * ἡ φύσις ἅπασα * χριθησομένη * ἡ τῶν ἀνθρώπων, Χριστὲ, * τότε δεήσεσι * τῆς Μητρός σου, Κύριε, * ἀπὸ πασῶν * ῥῦσαι τῶν χολάσεων * τοὺς χοιμηθέντας πιστῶς.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Ο Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν * διὰ φιλανθρωπίαν * ἐπὶ τῆς γῆς ῶφθη, * xαὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· * ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς * σάρχα προσλαβόμενος, * xαὶ ἐκ ταύτης προηλθών * μετὰ τῆς προσλήψεως, * εἰς ἐστιν Γίὸς, * διπλοῦς τὴν φύσιν, * ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· * διὸ * τέλειον αὐτὸν Θεὸν * καὶ τέλειον *Ανθρωπον * ἀληθῶς χηρύττοντες, * ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· * ὃν ἰκέτευε, * Μῆτερ ἀνύμφευτε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ᾿Απόστιχα. Μαρτυριχόν.

Μάρτυρες Κυρίου, * πάντα τόπον άγιάζετε, * και πασαν νόσον θεραπεύετε· * και νῦν πρεσβεύσατε, ρυσθηναι * ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Νεχρώτιμα.

Στίγ. Μαχάριοι, οῦς ἐξελέξω.

Θρηνῶ xai ὀδύρομαι, * ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, * xai ἰδω ἐν τοῖς τάφοις χειμένην * τὴν χατ' εἰχόνα Θεοῦ * πλασθείσαν ἡμῖν ὡραιότητα, * ἄμορφον, ἄδοξον, * μὴ ἔχουσαν εἰδος· * ῶ τοῦ θαύματος! * τί τὸ περὶ ἡμᾶς * τοῦτο γέγονε μυστήριον; * πῶς παρεδόθημεν τῆ φθορῷ; * πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; * ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, * τοῦ παρέχοντος * τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Αι ψυχαι αύτῶν ἐν ἀγαθοζ.

Ο θάνατός σου, Κύριε, * ἀθανασίας γέγονε πρόξενος· * εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, * οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἡνέφκτο· * διὸ τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον * ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... χαι νύν. Θεοτοχίον.

'Αγνή Παρθένε, * τοῦ Λόγου πύλη, * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μῆτερ, * ixέτευε σωθηναι ἡμαζ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

EIS TON OP Θ PON.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά. 'Ηχος πλ. δ'.

Ο ωστήρες νοεροί * ἀνεδείχθητε, ἄγιοι Μάρτυρες· * τὴν γὰρ ἀχλύν τῆς πλάνης * χατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως· * τὰς ψυχιχὰς ἡμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνατε· * τῷ Νυμφίω μετὰ δόξης συνεισήλθετε * εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα· * χαὶ νῦν ἰχετεύσατε * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ προσταχθέν μοι μυστιχῶς.

Δι' ἐγχρατείας τῶν παθῶν * τἀς περιφλέχτους * ἀποτεφρώσαντες μορφὰς * καὶ τὰς κινήσεις, * τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες * ἐλαβον τὴν χάριν * τὰς νόσους ἀποδιώχειν * τῶν ἀσθενῶν, * καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος * θαυματουργεῖν· * ὄντως θαῦμα παράδοξον ! * ὅτι ὀστέα γυμνὰ * ἐκβλύζουσιν ἰάματα. * Δόξα τῷ μόνῷ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Ο δι ήμας γεννηθεις έχ Παρθένου, * χαι σταύρωσιν ὑπομεινας, 'Αγαθέ, * ὁ θανάτψ τὸν θάνατον σχυλεύσας, * χαι ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, * μὴ παρίδης οῦς ἔπλασας τῆ χειρί σου * δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου, Ἐλεῆμον· * δέξαι τὴν τεχοῦσάν σε Θεοτόχον * πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, * χαι σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, * λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Έτερα, μετά τὸν ἘΑμωμον, καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Προφήται, Μάρτυρες Χριστου, * xαὶ Ἱεράρχαι, * οἱ τὸν ἀγῶνα τὸν xαλὸν * εὐσεβοφρόνως * νομίμως τελέσαντες, * xαὶ ἀπειληφότες * στεφάνους ἀμαραντίνους * παρὰ Θεοῦ, * ἀπαύστως ἐκδυσωπεῖτε * ὑπὲρ ἡμῶν * τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα, * ὅπως δωρήσηται ἡμῖν * πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, * ὡς Θεὸς εὐδιάλλακτος.

"Ετερα Νεχρώσιμα. "Ομοιον.

Τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς * ἐχ τῶν προσχαίρων, * ἐν ταῖς σχηναῖς τῶν ἐχλεχτῶν * μετὰ Διχαίων * συναρίθμησον, Δέσποτα, * τούτους ἀναπαύων * ἐν τόποις ἑορταζόντων * χαὶ ἐν τρυφῆ * ἀλήχτω τοῦ Παραδείσου * ὡς ἀγαθὸς, * τὰ ἐχούσια πταίσματα * χαὶ τὰ ἀχούσια αὐτῶν * δι ἀχραν ἀγαθότητα * συγχωρήσας, Φιλάνθρωπε.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως * πάντα οἰχονομῶν, * χαὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν * ἀπονέμων, μόνε Δημιουργὲ, * ἀνάπαυσον, Κύριε, *

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· * ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, * τῷ Ποιητῆ xaì Πλάστῃ xaì Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα... χαι νῦν. Θεοτοχίον.

Σὲ xai τεῖχος xai λιμένα ἔχομεν, * xai πρέσβιν εὐπρόσδεxτον * πρὸς ὃν ἔτεxες Θεὸν, * Θεοτόχε ἀνύμφευτε, * τῶν Πιστῶν ή σωτηρία.

Κανών είς πάντας τοὺς Αγίους, οὐ ἡ Αχροστιχίς.

Τής Όχτωήχου της νέας θεῖον τέλος. Πόνοι δὲ Ἰωσήρ.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Ο Ειρμός.

Χ σωμεν τῷ Κυρίφ, * τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ * ἐν
 Α Ερυθρῷ θαλάσση, * ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τροπάρια.

Τίμιοι μαργαρίται * ώφθητε, τον στέφανον φαιδρύνοντες * της σεπτης Έχχλησίας, * Αθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι.

"Ηστραψαν τῶν δογμάτων * xai τῶν ἀρετῶν θείαις λαμπρότησιν * οι σοφοί Ιεράρχαι, * xai πιστῶν τὰς xapδίας ἐφώτισαν.

Σὲ τὸν ἐν τοῖς Προφήταις * xαὶ ἐν τοῖς Όσιοις θαυμαζόμενον * ἰχετεύομεν, Λόγε· * ταῖς αὐτῶν ἡμᾶς σῶσον δεήσεσιν.

Νεχρώσιμον.

Οταν χρίσιν διχαίαν * έλθης τοῦ ποιῆσαι, Διχαιότατε, * ἀχαταχρίτους, Αόγε, * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας ἀπέργασαι.

Θεοτοχίον.

Κύριον τετοχυΐαν * γυναιχών χορός σε ἐπιστάμενος, * σοῦ ὀπίσω, Παρθένε, * ἐναθλήσας αὐτῷ προσενήνεχται.

Έτερος είς Κοιμηθέντας, οὐ ή Αχροστιχίς

Θνήσχουσι πιστοϊς όγδοον πλέχω μέλος. Ποίημα Θεοφάνους.

Ο Ειρμός. Υγράν διοδεύσας ώσει ξηράν.

Θανάτφ τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ * xαὶ πάθεσι πάθος * μιμη-Οσάμενοι τὸ σεπτὸν, * οἱ Μάρτυρες πάντες της ἐνθέου * xαὶ μαxapiaς ζωῆς ἔτυχον.

Νεότητος πταίσματα παρορών, * χαὶ τὰς ἀμαρτίας * ὑπερβαίνων, Χριστὲ Σωτὴρ, * τῶν προχοιμηθέντων οἰχετῶν σου, * τοῖς ἐχλεχτοῖς σου συναρίθμησον.

'Ης έτυχον δόξης τε χαὶ χαρᾶς * οἱ τὴν μαχαρίαν * χεχτημένοι διαγωγὴν, * μετάδος πλουσίως τοῖς σοῖς δούλοις, * οῦς προσελάβου, Πολυέλεε.

Θεοτοχίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς * σαρχὶ ἐνωθέντα * χαθ' ὑπόστασιν τῆ ἐχ σοῦ, * πανάμωμε Κόρη, χαὶ τὸν "Ἀδην * θεία δυνάμει χαταργήσαντα.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

» Ο στερεώσας Λόγφ τους ουρανούς, * xai την γην έδράσας *

ν Είπι υδάτων πολλών, * στερέωσόν με πρός ύμνον * τῆς δο χολογίας σου, Κύριε. Τροπάρια.

Τὰς μυσαρὰς θυσίας οἱ ἀθθληταὶ * στεἰροτάτη γνώμη * ἀποσεισάμενοι, * θυσία χαθαρωτάτη * Λόγφ τῷ τυθέντι γεγόνασιν.

Ανανεούντες λόγοις ἱερουργοῖς * τοὺς παλαιωθέντας * παντοίοις παθήμασι, * τοῦ ἀναπλάσαντος Κόσμον * θεῖοι Μαθηταὶ ἀπεφάνθητε.

Η τοϊς Προφήταις πρότερον προφανῶς * δεδομένη χάρις * τοῦ παναγίου Πνεύματος * τοὺς 'Ασκητὰς ἐπ' ἐσχάτων * θείων χαρισμάτων ἐνέπλησε. Νεχρώσιμον.

Χοροίς άγίοις σύνταξον, ό Θεός, * τοὺς πιστῶς τοῦ βίου * μεταχωρήσαντας, * xal Παραδείσου πολίτας * ποίησον δι άφατον έλεος. Θεοτοχίον.

Ο μηδαμοῦ χωρούμενος 'Ιησοῦς * ἀστενοχωρήτως * τὴν σὴν χατψχησεν * ἡγιασμένην γαστέρα, * ἄγραντε Παρθένε πανύμνητε. Κανών εἰς Κοιμηθέντας. Οὐρανίας ἀψτδος.

Ι αθαρθέντες της πάλαι * προγονιχής πτώσεως * δια του Βαπτί-Κ σματός της τε * αναγεννήσεως, * ρείθροις αιμάτων τε * τοις έαυτων ραντισθέντες, * τω Χριστώ, Μαχάριοι, * συμβασιλεύετε.

Ο νεχρὸς ἐχουσίως * χατατεθεὶς μνήματι, * χαὶ τοὺς χατοιχοῦντας ἐν τάφοις * ἀναχαλούμενος, * Σῶτερ, εὐδόχησον, * οῦς ἐξ ήμῶν προσελάβου, * ἐν σχηναῖς Διχαίων σου * τούτους αὐλίζεσθαι.

'Υπὸ τῆς εὐσπλαγχνίας * τῆς Θεϊxῆς, Δέσποτα, * xαὶ τῆς συμφυῶς νοουμένης * σοῦ ἀγαθότητος * παραχαλούμενος, * ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν * παρασχών τοῖς δούλοις σου, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον. Θεοτοχίον.

Σαρχωθείς έχ γαστρός σου * χαι γεγονώς άνθρωπος, * ό διαφερόντως ὑπάρχων * μόνος φιλάνθρωπος * σώζει τὸν ἄνθρωπον * ἐχ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, * Θεομῆτορ ἄχραντε, * μόνη πανύμνητε. Ωδὴ δ΄. Ο Εἰρμός.

Είσαχήχοα, Κύριε, * τῆς οἰχονομίας * σοῦ τὸ μυστήριον. * χα Είτενόησα τὰ ἔργα σου, * χαὶ ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Υπελθόντες τὸ στάδιον * τὸ τῆς μαρτυρίας * ζέοντι πνεύματι, * Αθληταὶ θεομαχάριστοι, * τὴν ὑλώδη πλάνην * χατεφλέξατε.

Τοὺς Όσιους σου, Κύριε, * καὶ τοὺς Ἱεράρχας * λαμπρῶς ἐδόξασας· * τούτων θείαις παρακλήσεσι * κοινωνόν με δόξης * τῆς σῆς ποίησον.

Paracleticus.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

Η τοῦ θείου ἐπίπνοια * Πνεύματος Προφήτας * χαταλαμπρύνασα, * Γυναιξιν ἰσχύν δεδώρηται * τοῦ ἐχθροῦ ὀλέσαι τὰ φρυάγματα. Νεχρώσιμον.

Συγχορεύειν άξίωσον * πασι τοῖς Αγίοις, * οὕσπερ μετέστησας, * Υπεράγαθε, οἰχέτας σου, * ἐν σχηναῖς Αγίων * δυσωπούμενος. Θεοτοχίον.

Νόμου θείου τὸν πάροχον * φύσεως νομίμων * ἀνευθεν τέτοχας * ἀναπλάττοντα, Πανάμωμε, * τῶν βροτῶν τὴν φύσιν * ὀλισθήσασαν.

Κανών είς Κοιμηθέντας. Σύ μου ίσχυς, * Κύριε.

"Ινα την σην, * Δέσποτα, δόξαν θεάσωνται, * και της αιγλης Ισου της φωτοδότιδος * έν οὐρανοῖς τύχωσι φαιδρῶς, * άπασαν βασάνων * πεῖραν ἀθλοῦντες ὑπήνεγκαν * οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, * σοὶ, Χριστὲ, μελφδοῦντες· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Πολλαι μοναι * παρα σοι, Σώτερ, πεφύχασι, * χατ άξίαν * πασι μεριζόμεναι, * χατα το μέτρον της άρετης· * ταύτας ούν, Οιχτίρμον, * χληρώσαι τούτους άξίωσον * τοὺς πίστει μεταστάντας, * εὐσεβῶς σοι βοῶντας· * Τη δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

^{*}Ισος ήμιν * ἄνθρωπος ὤφθης, 'Αθάνατε, * πασιν ίσον * Θάνατον ὑπέμεινας, * χαὶ τῆς ζωῆς ἔδειξας ὀδούς· * ἡς τοὺς μεταστάντας * ἀξίωσον ὡς φιλάνθρωπος, * συγχώρησιν πταισμάτων * ὡς Δεσπότης παρέχων, * χαὶ φωτὸς μετουσίαν δωρούμενος.

Θεοτοχίον.

Σὺ τῶν πιστῶν * χαύχημα πέλεις, 'Ανύμφευτε, * σὺ προστάτις, * σὺ καὶ χαταφύγιον * Χριστιανῶν, τεῖχος χαὶ λιμήν· * πρὸς γὰρ τὸν Γίόν σου * ἐντεύξεις φέρεις, Πανάμωμε, * χαὶ σώζεις ἐχ χινδύνων * τοὺς ἐν πίστει χαὶ πόθῳ * Θεοτόχον ἀγνήν σε γινώσχοντας. 'Ωδὴ ε'. 'Ο Εἰρμός.

φύτισον ήμας * τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, * χαὶ τῷ βρα χίονί σου τῷ ὑψηλῷ * τὴν σὴν εἰρήνην * παράσχου ἡμῖν,
 Φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Έφερον πληγάς * τῆς σαρχὸς ci θεῖοι Μάρτυρες· * xαὶ διὰ τοῦτο τὰς πληγὰς ἡμῶν * ἀεἰ ἰῶνται, * τραυματίζοντες τοὺς Δαίμονας. "Αγιοι Θεοῦ * Ἱεράρχαι, ἰχετεύσατε * μετὰ πάντων τῶν Όσίων Χριστὸν, * ἀμαρτημάτων * δωρηθῆναι ἡμῖν ἄφεσιν.

Σάρχα αἰχισμοῖς * χαὶ ἀσχήσει δαπανήσασαι, * γυναιχῶν αἰ [•]Οσιαι χαὶ Μάρτυρες * τῶν ἐν ἐλπίσιν * ἀγαθῶν χατηξιώθησαν. Νεχρώσιμον.

Θάνατον έλών * τῷ θανάτφ σου, 'Αθάνατε, * τοὺς θανόντας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς * πιστούς σου δούλους * ὡς φιλάνθρωπος ἀνάπαυσον.

Θεοτοχίου.

Έπαυσας, Αγνή, * προπατόρων τὸ χατάχριμα, * τὸν τοὺς πάντας διχαιώσαντα * σαρχὶ τεχοῦσα, * Ἱησοῦν τὸν μόνον Κύριον. Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Ἱνα τί με ἀπώσω.

Τνῆς ἀφράστου σου δόξης * καὶ τῆς ὑπὲρ λόγον * σοῦ μαχαριό-Τητος, * ἐν σχηναῖς 'Αγίων, * ἔνθα ἦχος τερπνὸς ἑορτάζοντος, * τοὺς μεταθεμένους * πρὸς ἀπαθῆ ζωὴν οἰχτείρας * καταξίωσον, μόνε Φιλάνθρωπε.

Οπου τάξεις 'Αγγέλων, * ὅπου τῶν Διχαίων * οἰ δημοι ἀγάλλονται, * 'Αβραὰμ ἐν χόλποις * χατασχήνωσον, Σῶτερ, τοὺς δούλους σου· * χαὶ σὺν παἰρησία * τῷ φοβερῷ χαὶ θείψ θρόνῳ * παρεστάναι εὐδόχησον, Εὐσπλαγχνε.

Ιλασμὸς ἡμῖν ὥφθης, * xαὶ διxαιοσύνη τε * xαὶ ἀπολύτρωσις, * xαὶ τῷ μώλωπί σου * τὰς ἡμῶν ἀσθενείας ἰάτρευσας· * αὐτὸς οὖν, Οἰxτίρμον, * ὡς ἀγαθὸς τοὺς μεταστάντας * ἐν τρυφῆ Παραδείσου χατάταξον. Θεοτοχίον.

Συμπαθώς, 'Ελεήμον, * τὸ τῆς ἀνθρωπότητος * μέτρον ἀνέλαβες, * ὁ τῆς θείας δόξης * ὑπερτάτοις ἐμπρέπων ὑψώμασιν, * ἐχ Παρθένου μήτρας * σάρχα λαβών ἐμψυχωμένην, * λογιχὴν, δί ἦς θάνατον ὥλεσας.

Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτής, * πολλαί γάρ αι άνομίαι μου, * xai

Ι έχ βυθοῦ τῶν χαχῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόη σα, * χαὶ ἐπάχουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Ιχώρσιν ύμων σεπτοζ * ψυχών ίασθε νοσήματα, * xal σηπεδόνας ἀεὶ * σωμάτων ἐξαίρετε, * χατατραυματίζοντες * πονηρών Δαιμόνων * τὴν πληθύν, ἅγιοι Μάρτυρες.

Ο τών Όσίων χορὸς, * Ιεραρχῶν τε ὁ σύλλογος, * καὶ Γυναιχῶν ἰερῶν * ὁ θεῖος χατάλογος * στερρῶς ἐναθλήσαντες, * ἐν ἐπουρανίοις * ἀπολαύσεις ἐχληρώσαντο.

Νεχρώσαντες, 'Ασχηταί, * την σάρχα, ζωής ἐτύχετε· * ποιμάναντες δὲ χαλῶς * Κυρίου τὸ ποίμνιον, * Ἱεράρχαι πάνσοφοι, * ἀθανάτου δόξης * μετὰ τέλος ήξιώθητε.

Νεχρώσιμον.

Τῶν ζώντων, Λόγε, ζωὴ, * xal τῶν θανόντων ἀνάπαυσις * ὑπάρχων, τοὺς ἐξ ἡμῶν * τῷ θείφ σου νεύματι * μεταστάντας δούλους σου * Αβραὰμ ἐν χόλποις * τοῦ θεράποντός σου σχήνωσον. Θεοτοχίον.

Έσχήνωσεν ένι σοι * Πατρός, Αγνή, τὸ ἀπαύγασμα, * χαι

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

ταζς ἀύλοις αύγαζς * αύτοῦ τῆς Θεότητος * τὸ σχότος διέλυσε * τῆς πολυθείας, * χαὶ τὸν Κόσμον χατεφώτισεν.

Κανών είς Κοιμηθέντας. Είρμος ο αύτος.

Οι Μάρτυρές σου, Σωτήρ, * πολλάς βασάνους υπέμειναν, * τῷ πόθφ σου τὰς ψυχὰς * τρωθέντες οι "Αγιοι, * τῆς σῆς ὀρεγόμενοι * ἀιδίου δόξης, * και γλυκείας σου μεθέξεως.

Γαστέρα του δυσμενους * θανάτου, Σωτερ, διέφρηξας, * xαì πάντας τοὺς ἐν αὐτῆ * δεσμώτας ἀνέστησας, * ζωὴν χαρισάμενος· * ἡς τοὺς μεταστάντας, * Εὐεργέτα, xαταζίωσον.

Δαχρύων χαι στεναγμών * τῶν ἐν τῷ ^{*}Αδη τοὺς δούλους σου * ἀπάλλαξον, 'Αγαθέ· * ὡς μόνος γὰρ εὖσπλαγχνος, * ἀφεῖλες πᾶν δάχρυον * ἐχ παντὸς προσώπου * τῶν πιστῶς θεολογούντων σε.

Θεοτοχίον.

Ο φύσει Δημιουργός * δημιουργετται ἐν μήτρα σου· * ὁ πλήρης καθὸ Θεὸς * κενοῦται, Πανάμωμε· * ὁ μόνος ἀΑθάνατος * τὸν ὑπέρ τῆς πάντων * σωτηρίας θνήσκει θάνατον.

'Ωδή ζ΄. Ο Εἰρμός.

- ΤΤαίδες θεοσεβείς εν Βαβυλώνι * είχονι χρυσή ού προσεχύνη-
- » Πσαν· * άλλ' έν μέσφ χαμίνου * πυρὸς δροσιζόμενοι, * την
- » ψδήν ἀνέμελπον λέγοντες * Εύλογητός, ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πα-
- » τέρων ήμων. Τροπάρια.

Λύσαντες τὸν φραγμὸν τῆς δυσσεβείας * δεσμοῖς ἰεροῖς ὑμῶν, Πανεύφημοι, * τῶν ἡμῶν ἐγχλημάτων * φορτία σχορπίσατε, * χαὶ βοῶντας, Μάρτυρες, σώσατε· * Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ομβρφ τών ιερών αιμάτων * αιρέσεων πῦρ ἐναπεσβέσατε, * και φλογι, Ιεράρχαι * σοφοι, χατεφλέξατε * ἀσεβείας πλάνης ζιζάνια, * χαι τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς * χατεφωτίσατε.

Σάρχα οι 'Ασχηταί δι έγχρατείας * νεχρώσαντες ζώσι μετὰ θάνατον, * Προφητών τε Διχαίων * χορός, χαὶ χατάλογος * Γυναιχῶν ἀθλήσας δεδόξασται. * Αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστὲ, * χινδύνων ῥῦσαι ἡμᾶς. Νεχρώσιμον.

Πάντων των ἐπ ἐλπίδι κοιμηθέντων * ζωῆς τὰς ψυχὰς, Χριστὲ, ἀνάπαυσον, * παρορῶν τὰ ἐν βίω * αὐτῶν πλημμελήματα, * διὰ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου, * εὕσπλαγχνε μόνε Σωτήρ, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός. Θεοτοχίον.

Ολη ώς χαθαρά χαθυπεδέξω * έν μήτρα τον Λόγον σωματούμενον * αυτόν γουν έχδυσώπει * χαθάραι πταισμάτων με * χαι ψυχης χαι σώματος, Πάναγνε, * τον έπι σοι χαθαρά * πίστει προστρέχοντα,

Κανών είς Κοιμηθέντας. Πατδες Εβραίων έν χαμίνω.

Ολος ο πόθος τῶν Μαρτύρων * ἀνατέταχται πρὸς μόνον τὸν ΟΔεσπότην, * δι ἀγάπης αὐτῷ * ἐνούμενος χαὶ μέλπων· * Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμοις τοτς πίστει μεταστάσι * τὴν φαιδρότητα τῆς θείας Βασιλείας, * ἀφθαρσίας στολὴν * δωρούμενος βοῶσιν· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πλήσον χαράς και εύφροσύνης * οὒς μετέστησας οἰκέτας σου, Οἰκτίρμον, * ἀξιώσας αὐτοὺς * κραυγάζειν σοι και μέλπειν· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Λύων τῆς Εὖας τὴν χατάραν, * τὴν πανάμωμον χατώχησας Παρθένον, * εὐλογίας πηγὴν * βλαστάνων τοῖς βοῶσιν· * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ὁ χαρπὸς τῆς σῆς χοιλίας.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

» Λί θεοφρήμονες Παίδες έν τη χαμίνω * σύν τω πυρί χαι την

» Uπλάνην * χαταπατούντες ὑπέψαλλον· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔρ-

γα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ναούς είδώλων χαθείλετε άθλοῦντες, * χαὶ ἐαυτοὺς τῆς Τριάδος * θείους ναοὺς ἐδομήσασθε, * ᾿Αθλοφόροι Κυρίου, * ᾿Αγγέλων συνόμιλοι.

Οἱ Ἱερεῖς σου, Χριστὲ, διχαιοσύνην * ἐνδεδυμένοι, Όσιοις * τοῖς ἀπ' αἰῶνος συναγάλλονται, * σοῦ τὸ χάλλος ὀρῶντες * τὸ θεῖον τρανώτερον.

Ίερωτάτων πρεσβείαις Προφητών σου * και Γυναικών ἀοιδίμων, * τών ἀπ' αἰώνος Δικαίων τε, * τὰ ἐλέη σου, Λόγε, * τῷ Κόσμφ σου δώρησαι.

Νεχρώσιμον.

Διχαιοχρίτα, ήνίχα μέλλεις χρίναι * οὒς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, * ἀχαταχρίτους συντήρησον, * παραβλέψας τὰ τούτων * ἐγχλήματα, Δέσποτα. Θεοτοχίον.

'Επιφανείσα, Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου * τὰ σχοτεινότατα νέφη * τῷ φωτισμῷ σου ἀπέλασον, * ἡ τῆς διχαιοσύνης * τεχοῦσα τὸν Ἡλιον.

Κανών είς Κοιμηθέντας. Μουσιχών όργάνων συμφωνούντων.

Έπιγείους ἄθλους διελθόντες, * ούρανίους ελαβού στεφάνους * Ε οι Μάρτυρες οι άληθεις, * βοώντες σοι άπαύστως * Του Κύριου ύμνειτε * χαι ύπερυψουτε * εις πάντας τους αιώνας.

Καταβάς έν λάχχω χατωτάτω, * τούς έν τοις μνημείοις χα-

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

τοιχούντας * ανέστησας ζωαρχιχή * παλάμη, χαι παρέσχες * τοίς δούλοις σου τοις πίστει * προχεχοιμημένοις * άνάπαυσιν, Οίχτίρμον.

'Ως πηγή ζωής της αιδίου, * ώς τρυφής υπαρχων ό χειμαρρους, * τους δούλους σου τους εύσεβως * προς σε μετατεθέντας * άξίωσον ύμνειν σε, * χαι δοξολογειν σε * είς πάντας τούς αίωνας. Θεοτοχίον.

Μαρία, Παρθένε Θεοτόχε, * ή Θεόν Σωτήρα τοις άνθρώποις * γεννήσασα σωματιχώς, * περίσωζε τούς πίστει * ύμνουντάς σου τόν τόχον, * χαι ύπερυψούντας * είς πάντας τούς αίωνας.

Ωδή θ. Ο Ειρμός.

» 🔨 ε την απειρόγαμον * Θεοῦ Μητέρα τοῦ Υψίστου, * σὲ την

» Ζύπερ νοῦν χυήσασαν * διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, * τὴν

υψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων * ἀσιγήτοις * δοξολογίας

» μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Ισταντο οι Μάρτυρες * πρό των άδιχων χριτηρίων, * πασαν άδιχίαν χάριτι * του Χριστου χαταχρίνοντες, * χαι τούς ύπ' αύτων χεχρατημένους έλέγχοντες, * και στεφάνους * διχαιοσύνης χομιζό-HEVO!.

Ωφθητε ώς οἴαχες, * τῆς Ἐχχλησίας τὴν ὀλχάδα * πάσαν εύσεβῶς ἰθύναντες * εἰς λιμένα Θεοῦ ἐντολῶν, * πάντες Ἱεράρχαι χαι Ποιμένες μαχάριοι· * δια τουτο * ώς χυβερνήτας ύμας σέβομεν.

Στίφος ιχετεύει σε * τῶν Προφητῶν και τῶν Όσίων, * σύλλογος Διχαίων, Κύριε, * άθλησάντων λαμπρότατα, * χαι διαπρεψάντων έν άσχήσει, Φιλάνθρωπε, * δυσωπεί σε, * τούς οίχτιρμούς σου ήμιν δώρησαι. Νεχρώσιμον.

'Ης χατηξιώθησαν * τιμής χαι δόξης αίωνιου * άπαντες Χριστου οι "Αγιοι, * τούς πιστώς έχδημήσαντας * του ματαίου βίου μετασχείν χαταξίωσον, * Ελεήμον, * ταις ίχεσίαις τών Αγίων σου. Θεοτοχίον.

Φέρουσα τὸ πλήρωμα * τῶν ἀγαθῶν ἐν ταῖς ἀγχάλαις, * πλήρωσον ήμων, Πανάμωμε, * τας έντεύζεις των δούλων σου, * χαι τάς πρός Θεόν ήμων πορείας χατεύθυνον, * έναρέτως * ένδυναμούσα πολιτεύεσθαι.

Κανών είς Κοιμηθέντας. Έφριξε πασα ακοή.

🖌 χοντες, Μάρτυρες, Χριστοῦ * τὴν ἀνίχητον ἰσχύν καὶ ἀήττη-L' τον, * έξεφαυλίσατε * το τῶν Τυράννων * ἄθεον πρόσταγμα, * χαι Βασιλείας ούρανών * σαφώς ήξιώθητε, * χαταλαμπόμενοι * της Τριάδος ταις αύγαις, άξιάγαστοι.

Λέλυται Αδης ο πιχρός, * χαταλύσαντος αυτόν σου, Φιλάνθρωπε, * χαι άναστήσαντος * τους ἀπ΄ αίωνος πιστούς χαθεύ-

δοντας. * άλλά χαι νῦν, ὡς ἀγαθὸς, * τοὺς μεταχωρήσαντας * πρὸς σὲ τὸν εῦσπλαγχνον * ἀνεσπέρου σου φωτὸς χαταξίωσον.

Ολος εί, Σωτερ, γλυχασμός, * όλος εί ἐπιθυμία χαὶ ἔφεσις * όντως ἀχόρεστος, * όλος ὑπάρχεις * χάλλος ἀμήχανον· * τοὺς μεταστάντας οὖν πρὸς σὲ * τῆς σῆς ὡραιότητος * τρυφᾶν εὐδόχησον, * χαὶ τῆς θείας χαλλονῆς σου ἀξίωσον.

Θεοτοχίον.

Σώσόν με, Μητερ τοῦ Θεοῦ, * ἡ γεννήσασα Χριστὸν τὸν Σωτῆρά μου, * Θεὸν xαὶ ἀνθρωπον, * διπλοῦν τὴν φύσιν, * củ τὴν ὑπόστασιν, * μονογενη μὲν ἐx Πατρὸς, * ἐx σοῦ δὲ πρωτότοχον * πάσης τῆς Κτίσεως: * ὃν ἐν φύσεσι διτταῖς μεγαλύνομεν.

Είς τοὺς Αίνους, 'Αλληλούϊα ψαλλομένου, Στιχηρά Μαρτυρικά. Ἡχος πλ. δ΄.

Μεγάλως ήγωνίσασθε, "Αγιοι, * τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων * ὑπομείναντες γενναίως, * χαὶ Χριστὸν ὑμολογοῦντες * ἐναντίον Βασιλέων· * χαὶ πάλιν μεταστάντες ἐχ τοῦ βίου * δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ Κόσμῳ, * χαὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε * ἐχ τῶν παθῶν αὐτῶν, "Αγιοι. * Πρεσβεύσατε, * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, * οἱ νικήσαντες την πλάνην * τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, * ἀπολαύετε την χάριν * αἰωνίως τῆς ζωῆς· * τυράννων ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε, * βασάνοις αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε· * καὶ νῦν τὰ αξματα ὑμῶν * γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. * Πρεσβεύσατε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τον θώρακα της πίστεως * ένδυσάμενοι καλώς, * και τῷ τύπῷ τοῦ Σταυροῦ * καθοπλίσαντες ἐαυτοὺς, * στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε, * τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, * και Διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε· * νικηται γενόμενοι, * τῶν στεφάνων ἠξιώθητε. * Πρεσβεύσατε, * τοῦ σωθηναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεχρώσιμον.

'Αμέτρητος ὑπάρχει * τοῖς ἀσώτως βιοῦσιν * ἡ χόλασις· βρυγμὸς * ὀδόντων, χαὶ χλαυθμὸς * ἀπαράχλητος, * γέεννα πυρὸς * χαὶ σχότος ἐξώτερον, * χαὶ σχώληξ ἀχοίμητος, * δάχρυα ἀνενέργητα, * χαὶ Κριτὴς ἀσυμπάθητος. * Διὰ τοῦτο πρὸ τοῦ τέλους * βοήσωμεν λέγοντες· * Δέσποτα Χριστὲ, * οῦς ἐξελέξω * μετὰ τῶν ἐχλεχτῶν σου ἀνάπαυσον.

Δόξα... και νῦν. Θεοτοχίον.

'Εγώ, Παρθένε άγια, Θεοτόχε, * τη σχέπη σου προστρέχω· * οίδα ότι τεύξομαι της σωτηρίας· * δύνασαι γάρ, 'Αγνή, βοηθησαί μοι.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

'Απόστιχα τῶν Αϊνων, Νεχρώσιμα.

*Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Βασιλιχώς μοι ὑπέγραψας * ἐλευθερίαν, βαφαϊς * ἐρυθραϊς τοὺς δαχτύλους σου * αἰματώσας, Δέσποτα, * χαὶ φοινίξας σῷ αἰματι·* χαὶ νῦν σε πίστει * χαθιχετεύομεν· * Τοῖς πρωτοτόχοις * σοῦ συναρίθμησον, * χαὶ τῶν Διχαίων σου * τῆς χαρᾶς ἀξίωσον * ἐπιτυχεῖν * τοὺς μεταφοιτήσαντας * πρὸς σὲ τὸν Εὐσπλαγχνον.

Στίχ. Μακάριοι, οῦς ἐξελέξω.

'Ιεραρχήσας ώς ἄνθρωπος, * σφαγιασθείς, σεαυτόν * προσφοράν προσενήνοχας * τῷ Πατρί, τὸν ἄνθρωπον * τῆς φθορᾶς ἐξαιρούμενος· * τοὺς μεταστάντας * οὖν ὡς φιλάνθρωπος * ἐν τῆ τῶν ζώντων * χώρα χατάταξον, * ἕνθα οἱ χείμαἰροι * τῆς τρυφῆς προχέονται, * ἕνθα πηγαὶ * τῆς ἀιδιότητος * ἀναβλαστάνουσιν.

Στίχ. Αι ψυχαι αύτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Βάθει σοφίας ἀἰρἡήτου σου * ἀροθετεῖς τὴν ζωὴν, * xαὶ προβλέπεις τὰν θάνατον, * xαὶ πρὸς βίον ἕτερον * μετοιχίζεις τοὺς δούλους σου· * οὖς προσελάβου * τοίνυν χατάταξον * ἐπὶ ὑδάτων * τῆς ἀναπαύσεως, * ἐν τῆ λαμπρότητι * τῶν ἀγίων, Κύριε, * ἔνθα φωνὴ * τῆς ἀγαλλιάσεως * xαὶ τῆς αἰνέσεως.

Στίχ. Και τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Λόγος ὑπάρχων ἀόρατος, * ὁμοφυὴς τῷ Πατρὶ * xαὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονος, * δἱ ἐμὲ τὸν ἀνθρωπον * τῆ σαρχὶ πεφανέρωσαι· * ὡς ἐλεήμων * οὖν xαὶ φιλάνθρωπος, * τοὺς ἐχ τοῦ βίου * μεταφοιτήσαντας * τῆς εὐπρεπείας σου * xαὶ τῆς ὡραιότητος * ταῖς χαλλοναῖς * τούτους χαταλάμπρυνον, * Ζωαρχικώτατε.

Δόξα... χαι νύν. Θεοτοχίον, όμοιον.

'Ως συλλαβούσα τὸν ἀναρχον * Λόγον Θεοῦ xai Θεὸν, * μητρικῆ παἰρησία σου * ἐκτενῶς ἰκέτευε * κατατάξαι τοὺς δούλους σου, * ἔνθα χορεία * ἡ ἀκατάληκτος * εὐφραινομένων * καὶ εὐφημούντων σε, * ἕνθα λαμπρότητες * αἰ διαιωνίζουσαι, * καὶ ὁ γλυκὺς * ἦχος ἑορτάζοντος, * Θεογεννήτρια.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μαχαρισμοί. Προσόμοια ς΄.

Μνήσθητι ήμῶν, * Χριστέ, Σωτήρ τοῦ Κόσμου, * ώσπερ τοῦ Μηστοῦ * ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, * xαὶ xαταξίωσον * πάντας, μόνε Οἰχτίρμον, * τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Πάσιν άλγεινοϊς * στεφρώς προσομιλούντες, * τραύμασιν ὑμών * άγίοις, 'Αθλοφόροι, * έτραυματίσατε πάσας * τὰς μυριάδας * τὰς τῶν Δαιμόνων θεία χάριτι. Οσιοι Χριστοῦ * xal θεῖοι Ἱεράρχαι, * στῖφος Προφητῶν * xal πάντων τῶν ἘΑγίων * τῆς οὐρανίου ἐπέτυχον * xληρουχίας· * οὕς ἐπαξίως μαχαρίσωμεν.

Νεχρώσιμον.

Πάντας τοὺς πιστῶς * τοὖ βίου μεταστάντας * τάξον, ὁ Θεὸς, * ἐν χώρα τῶν Διχαίων, * χαὶ Παραδείσου ἀνάδειξον * χληρονόμους, * θεοπρεπῶς ὑμνολογοῦντάς σε.

Δόξα.

Πάτερ χαι Υιε * χαι Πνεύμα, μία φύσις, * σὐ εἰ ὁ Θεὸς, * ὁ χτίσας πάντα λόγψ· * σὲ προσχυνοῦσιν οἱ ἀνθρωποι * σὺν 'Αγγέλοις, * ἀχαταπαύστως σε δοξάζοντες.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Πάντων τῶν καλῶν * τὸ πλήρωμα τεκοῦσα, * πλήρωσον ήμῶν,* Παρθένε, τὰς ἐντεύξεις, * ἀμαρτιῶν ἡμῶν λύτρωσιν * αἰτουμένη * καὶ φωτισμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Τέλος τοῦ πλ. δ΄. Ηχου.

Ηχων σφραγίς, Τέταρτε, σύ τῶν πλαγίων,
ὑΩς ἐν σεαυτῷ πᾶν χαλὸν μέλος φέρων.
᾿Ανευρύνεις σὐ τοὺς χρότους τῶν ἀσμάτων,
ἘΗχων χορωνίς, ὡς ὑπάρχων χαὶ τέλος.
ὑΩς ἄχρον ἐν φθόγγοις τε χαὶ φωνῶν στάσει,
Ἄχρον σε φωνῆς δίς σε χαλῶ χαὶ τέλος.

Paracleticus.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΚΑΙ ΤΑ ΕΝΔΕΚΑ ΕΩΘΙΝΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

ΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

Τὰ μὲν Ἐωθινὰ, ποίημα Λέοντος Βασιλέως τοῦ σοφοῦ· τὰ δὲ Ἐξαποστειλάρια, τοῦ υἰοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Βασιλέως.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Α'.

Γιοϊς Μαθηταϊς συνέλθωμεν * ἐν ὄρει Γαλιλαίας, * πίστει Χριστόν θεάσασθαι * λέγοντα ἐξουσίαν * λαβεῖν τῶν ἀνω καὶ κάτω· * μάθωμεν πῶς διδάσκει * βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα * τοῦ Πατρός ἔθνη πάντα, * καὶ τοῦ Υἰοῦ * καὶ ἀγίου Πνεύματος, * καὶ συνεῖναι * τοῖς Μύσταις ὡς ὑπέσχετο * ἕως τῆς συντελείας.

Θεοτοχίον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέχαιρες, * Θεοτόχε Παρθένε, * ὅτι Χριστὸν ἑώραχας * ἀναστάντα ἐχ τάφου * τριήμερον, χαθώς εἶπεν· * οἰς χαὶ ὥφθη διδάσκων * χαὶ φὰνερῶν τὰ χρείττονὰ, * χαὶ βαπτίζειν χελεύων * ἐν τῷ Πάτρι * χαὶ Υἰῷ χαὶ Πνεύματι, * τοῦ πιστεύειν * αὐτοῦ ἡμᾶς τὴν ἔγερσιν, * χαὶ δοξάζειν σε, Κόρη.

$E \Omega \Theta I N O N A'.$

'Ηχος α'.

Είς τὸ ὅρος * τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις * διὰ τὴν χαμόθεν Εἰξπαρσιν * ἐπέστη ὁ Κύριος· * χαὶ προσχυνήσαντες αὐτὸν, * χαὶ τὴν δοθεῖσαν * ἐξουσίαν πανταχοῦ διδαχθέντες, * εἰς τὴν ὑπ οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο * χηρῦξαι τὴν ἐχ νεχρῶν 'Ανάστασιν, * χαὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς * ἀποχατάστασιν· * οἰς χαὶ συνδιαιωνίζειν * ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο * Χριστὸς ὁ Θεὸς * χαὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Β'.

Τρον λίθον θεωρήσασαι * άποχεχυλισμένον, * αἰ Μυροφόροι ἔχαιρον· * εἰδον γὰρ Νεανίσχον * χαθήμενον ἐν τῷ τάφψ· * χαὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· * 'Ιδού, Χριστὸς ἐγήγερται, * εἰπατε σὺν τῷ Πέτρψ * τοῖς Μαθηταῖς· * Ἐν τῷ ὅρει φθάσατε * Γαλιλαίας· * ἐχεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, * ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Θεοτοχίον.

Αγγελος μέν έκόμισε * τη Παρθένω το Χαϊρε * προ σης, Χρι-

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ ΚΑΙ ΕΩΘΙΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ.

στὲ, συλλήψεως· * ᾿Αγγελος δὲ τὸν λίθον * ἐχύλισέ σου τοῦ τάφου· * ἀντὶ λύπης ὁ μὲν γὰρ, * χαρᾶς ἀφράστου σύμβολα, ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, * σὲ χορηγὸν * τῆς ζωῆς χηρύττων χαὶ * μεγαλύνων, * χαὶ λέγων τὴν ᾿Ανάστασιν * Γυναιξὶ χαὶ τοῖς Μύσταις.

EQUINON B'. 'Hyo; β' .

Μετά μύρων προσελθούσαις * ταΐς περὶ τὴν Μαριάμ Γυναιξὶ, * Μχαὶ διαπορουμέναις, * πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ, * ώράθη ὁ λίθος μετηρμένος, * χαὶ θεῖος Νεανίας * χαταστέλλων * τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς· * Ἡγέρθη γὰρ, φησὶν, * ἰησοῦς ὁ Κύριος· * διὸ χηρύξατε * τοῖς χήρυξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς * εἰς ᢏὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, * χαὶ čψεσθε αὐτὸν * ἀναστάντα ἐχ νεχρῶν, * ὡς Ζωοδότην χαὶ Κύριον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Γ΄.

Οτι Χριστός ἐγήγερται * μή τις διαπιστείτω· * ἐφάνη πῆ Μαορία γὰρ, * ἔπειτα χαθωράθη * τοῖς εἰς ἀγρόν ἀπιοῦσι· * Μύσταις δὲ πάλιν ὥφθη * ἀναχειμένοις ἕνδεχα· * οῦς βαπτίζειν ἐχπέμψας, * εἰς οὐρανοὺς, * ὅθεν χαταβέβηχεν, * ἀνελήφθη, * ἐπιχυρῶν τὸ χήρυγμα * πλήθεσι τῶν σημείων.

Θεοτοχίον.

Ο ἀνατείλας "Ηλιος * ἐχ παστοῦ ὡς Νυμφίος * ἀπὸ τοῦ τάφου σήμερον, * χαὶ τὸν "Αὃην σχυλεύσας * καὶ θάνατον χαταργήσας, * σὲ Τεχούσης πρεσβείαις, * φῶς ἡμῖν ἐξαπόστειλον, * φῶς φωτίζον χαρδίας * χαὶ τὰς ψυχὰς, * φῶς βαδίζειν ἅπαντας * ἐμβιβάζον * ἐν τρίβοις προσταγμάτων σου * χαὶ ὁδοῖς τῆς εἰρήνης.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'.

Τ ής Μαγδαληνής Μαρίας * την τοῦ Σωτήρος εὐαγγελιζομένης * τ έχ νεχρῶν 'Ανάστασιν χαὶ ἐμφάνειαν, * διαπιστοῦντες οἱ Μαθηταὶ * ὠνειδίζοντο τὸ τῆς χαρδίας σχληρόν. * ἀλλὰ τοῖς σημείοις χαθοπλισθέντες * χαὶ θαύμασι, * πρὸς τὸ χήρυγμα ἀπεστέλλοντο. * Καὶ σừ μὲν, Κύριε, * πρὸς τὸν ἀρχίφωτον * ἀνελήφθης Πατέρα. * οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ * τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. * Διὸ * οἱ φωτισθέντες δὶ αὐτῶν,* δοξάζομέν σου * τὴν ἐχ νεχρῶν * 'Ανάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

EEAHOETEIAAPION Δ' .

Ταϊς ἀρεταϊς ἀστράψαντες, * ίδωμεν ἐπιστάντας * ἐν ζωηφόρφ μνήματι * ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις * ἐσθήσεσι Μυροφόροις * χλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν· * τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος * ἔγερσιν διδαχθῶμεν, * xαὶ πρὸς ζωὴν * ἐν μνημείφ δράμωμεν * σὺν τῷ Πέτρφ, * xαὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, * μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι. Θεοτοχίον.

Τὸ Χαίρετε φθεγξάμενος * διημείψω την λύπην * τῶν Προπατόρων, Κύριε, * την χαραν ἀντεισάγων * ἐγέρσεώς σου ἐν Κόσμφ. * Ταύτης οὖν, Ζωοδότα, * διὰ τῆς Κυησάσης σε, * φῶς φωτίζον χαρδίας, * φῶς οἰχτιρμῶν * τῶν σῶν ἐξαπόστειλον, * τοῦ βοαν σοι· * Φιλάνθρωπε, Θεάνθρωπε, * δόξα τῆ σῆ Ἐγέρσει.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'. Ήχος δ'.

Ορθρος ήν βαθύς, * και αι Γυναϊκες ήλθον * ἐπι τὸ μνήμά σου, Χριστὲ, * ἀλλὰ τὸ σῶμα οὐχ εὐρέθη * τὸ ποθούμενον αὐταῖς. * διὸ ἀπορουμέναις * οἱ ταῖς ἀστραπτούσαις * ἐσθήσεσιν ἐπιστάντες. * Τί τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν * ζητεῖτε; ἔλεγον. * ἡγέρθη, ὡς προεῖπε. * τί ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; * Οἰς πεισθεῖσαι * τὰ ὁραθέντα ἐκήρυττον. * ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ εὐαγγέλια. * οὕτως ἦσαν ἔτι νωθεῖς οἱ Μαθηταί. * ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔδραμε, * καὶ ἰδών * ἐδόξασέ σου πρὸς ἐαυτὸν τὰ θαυμάσια.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ε'.

"Η ζωή χαι όδος Χριστός * έχ νεχρών τῷ Κλεόπα * χαι τῷ Λουχα συνώδευσεν, * οΙσπερ χαι ἐπεγνώσθη, * εἰς ' Εμμαούς χλών τὸν ἄρτον· * ὦν ψυχαι χαι χαρδίαι * χαιόμεναι ἐτύγχανον, * ὅτε τούτοις ἐλάλει * ἐν τῆ όδῷ,* χαι Γραφαῖς ἡρμήνευεν,* α ἐπέστη· * μεθ' ὦν, Ἡγέρθη, χράξωμεν, * ὥφθη τε χαι τῷ Πέτρῳ.

Θεοτοχίον.

Υμνώ σου τὸ ἀμέτρητον * ἔλεος, Ποιητά μου, * ὅτι σαυτὸν ἐκένωσας * καταβῆναι καὶ σῶσαι * φύσιν βροτῶν κακωθείσαν·* καὶ Θεὸς ῶν ἡνέσχου * ἐκ τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος * κατ ἐμὲ γεννηθῆναι, * καὶ κατελθεῖν * μέχρις "Αδου, θέλων με, * Δόγε, σῶσαι * πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, * Δέσποτα πανοικτίρμον.

$E \Omega \Theta I N O N E'.$

'Ηχος πλ. α'.

Ω τῶν σοφῶν σου χριμάτων, Χριστέ! * πῶς Πέτρφ μἐν τοῖς Ωἰθονίοις μόνοις * ἔδωχας ἐννοῆσαί σου τὴν 'Ανάστασιν; * Λουκῷ δὲ καὶ Κλεόπῷ * συμπορευόμενος ὡμίλεις, * καὶ ὁμιλῶν * οὐχ εὐθέως ἐαυτὸν φανεροῖς; * Διὸ καὶ ὀνειδίζῃ, * ὡς μόνος παροιχῶν ἐν Ἱερουσαλήμ, * καὶ μὴ μετέχων * τῶν ἐν τέλει βουλευμάτων αὐτῆς· * 'Αλλ' ὁ πάντα * πρὸς τὸ τοῦ πλάσματος συμφέρον εἰχονομῶν, * καὶ τὰς περὶ σοῦ προφητείας ἀνέπτυξας, * καὶ ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν ἄρτον * ἐγνώσθης αὐτοῖς· * ὡν καὶ πρὸ τούτου αἰ καρδίαι * πρὸς γνῶσίν σου ἀνεφλέγοντο· * οῦ καὶ τοῖς Μαθηταῖς συνηθροισμένοις * ἦδη τρανῶς ἐχήρυττον * σοῦ τὴν 'Ανάστασιν· * δἱ ἦς ἐλέησον ἡμᾶς.

EEAHOSTEIAAPION \subseteq .

Δειχνύων, ότι άνθρωπος, * Σώτερ, εί χατ' οὐσίαν, * ἀναστὰς ἐχ τοῦ μνήματος * βρώσεως συμμετέσχες, * χαὶ μέσον στὰς ἐδίδασχες * μετάνοιαν χηρύσσειν· * εὐθὺς δὲ πρὸς οὐράνιον * ἀνελήφθης Πατέρα,* χαὶ Μαθηταῖς * πέμπειν τὸν Παράχλητον * ἐπηγγείλω. * ἘΓπέρθεε Θεάνθρωπε, * δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Θεοτοχίον.

Ο Ποιητής τῆς Κτίσεως * xal Θεὸς τῶν ἀπάντων * σάρχα βροτείαν ἔλαβεν * ἐξ ἀχράντων αἰμάτων * σοῦ, Παναγία Παρθένε· * xal γὰρ φθαρεῖσαν πᾶσαν * τὴν φύσιν ἐχαινούργησε, * πάλιν ὡς πρὸ τοῦ τόχου * χαταλιπών * μετὰ τόχον· ὅθεν σε * πιστῶς πάντες * ἀνευφημοῦμεν χράζοντες· * Χαῖρε, Δέσποινα Κόσμου.

ΕΩΘΙΝΟΝ ς΄. Ήχος πλ. β΄.

Η την σην διδούς * μετά την εγερσιν Μαθηταϊς, * εἰρήνην την σην διδούς * μετά την εγερσιν Μαθηταϊς, * ἐμφόβους εδειξας αὐτοὺς * δόξαντας πνεῦμα ὁρᾶν· * ἀλλὰ κατέστειλας * τὸν τάραχον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, * δείξας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας σου· * πλην ἀπιστούντων ἔτι, * τῆ τῆς τροφῆς μεταλήψει * καὶ διδαχῶν ἀναμνήσει * διήνοιξας αὐτῶν * τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· * οἰς καὶ τὴν Πατρικήν * ἐπαγγελίαν καθυποσχόμενος, * καὶ εὐλογήσας αὐτοὺς, * διέστης πρὸς οὐρανόν. * Διὸ * σὺν αὐτοῖς προσχυνοῦμέν σε. * Κύριε, δοξα σοι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

EEAHOSTEIAAPION Z'.

"Οτε ήραν του Κύριον, * της Μαρίας ειπούσης, * έπι του τάφου έδραμου * Σίμων Πέτρος χαι άλλος * Μύστης Χριστου, ου ήγάπα· * έτρεχου δε οι δύο, * χαι ευρου τα οθόνια * ένδου χείμενα μόνα,* της χεφαλης * ήν δε το σουδάριου * χωρίς τούτων· * διο τάλιν ήσύχασαν, * του Χριστου έως είδου.

Θεοτοχίον.

Μεγάλα χαι παράδοξα * δι έμε χατειργάσω, * Χριστέ μου Πολυέλεε· * έκ Παρθένου γαρ Κόρης * έτέχθης ανερμηνεύτως, * χαι Σταυρόν χατεδέξω, * χαι θάνατον ὑπομείνας * έξανέστης έν δόξη, * χαι την ήμῶν * φύσιν ήλευθέρωσας * τοῦ θανάτου. * Δόξα, Χριστε, τη δόξη σου, * δόξα τη ση δυνάμει.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'. 'Ηγος βαρύς.

Ιδού σχοτία χαι πρωί· * χαι τι πρός τὸ μνημεῖον * Μαρία ἔστηχας, * πολύ σχότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; * ὑφ' οὐ * ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἱησοῦς· * ἀλλ' ὅρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητὰς, * πῶς ποῖς ὀθονίοις χαι τῷ σουδαρίω * τὴν 'Ανάστασιν ἐτεχμήραντο, * και ἀνεμνήσθησαν τῆς περι τούτου Γραφῆς. * Μεθ' ὡν * χαι δι ὡν * χαι ἡμεῖς πιστεύσαντες, * ἀνυμνοῦμέν σε τὸν Ζωοδότην Χριστόν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Η'.

Δ ύο 'Αγγέλους βλέψασα * ἕνδοθεν τοῦ μνημείου, * Μαρία ἐξεπλήττετο, * χαὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, * ὡς χηπουρὸν ἐπηρώτα· * Κύριε, ποῦ τὸ σῶμα * τοῦ Ἱησοῦ μου τέθειχας; * χλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα * είναι αὐτὸν * τὸν Σωτῆρα, ἤχουσε· * Μή μου ἅπτου, * πρὸς τὸν Πατέρα ἅπειμι, * εἰπὲ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Θεοτοχίον.

Τριάδος., Κόρη, τέτοχας * ἀποφρήτως τὸν ἕνα, * διπλοῦν τῆ φύσει πέλοντα, * καὶ διπλοῦν ἐνεργεία, * καὶ ἕνα τῃ ὑποστάσει * τοῦτον οὖν ἐκδυσώπει * ἀεὶ ὑπὲρ τῶν πίστει σε * προακυνούντων, ἐκ πάσης * ἐπιβουλῆς * τοῦ ἐχθροῦ λυτρώσασθαι, * ὅτι πάντες * πρὸς σὲ νῦν καταφεύγομεν, * Δέσποινα Θεοτόκε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Η'. ⁵Ηγος πλ. δ'.

τιτά της Μαρίας δάκρυα * ού ματην χείται θερμώς· * ίδού γάρ Ι χατηξίωται * χαι διδασχόντων 'Αγγέλων * χαι της όψεως της

ΚΑΙ ΕΩΘΙΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ.

σης, ω Ίησου· * άλλ ετι πρόσγεια φρονεϊ, * οἰα γυνὴ ἀσθενής· * διὰ καὶ ἀπομέμπεται * μὴ προσψαυσαί σοι, Χριστέ. * Αλλ ὅμως κῆρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς Μαθηταῖς, * οἰς εὐαγγέλια ἔφησε, * τὴν πρὸς τὸν πατρῷον * κλῆρον ἀνοδον ἀπαγγέλλουσα. * Μεθ ἡς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς * τῆς ἐμφανείας σου, * Δέσποτα Κύριε.

EEAHOSTEIAAPION Θ' .

Συγχεχλεισμένων, Δέσποτα, * τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, * τοὺς Αποστόλους ἔπλησας * Πνεύματος παναγίου, * εἰρηνιχῶς ἐμφυσήσας· * οἰς δεσμεῖν τε χαὶ λύειν * τὰς ἀμαρτίας εἰρηχας· * καὶ ὁχτώ μεθ' ἡμέρας, * τὴν σὴν πλευρὰν * τῷ Θωμῷ ὑπέδειξας * χαὶ τὰς χεῖρας. * Μεθ' οὖ βοῶμεν· Κύριος * χαὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Θεοτοχίον

Τὸν σὸν Υἰὸν ὡς ἔβλεψας * ἀναστάντα ἐχ τάφου * τριήμερον, Θεόνυμφε, * παναγία Παρθένε, * ἅπασαν θλῖψιν ἀπέθου, * ἢν ὑπέστης ὡς Μήτηρ, * ὅτε χατεῖδες πάσχοντα, * χαὶ χαρᾶς ἐμπλησθεῖσα, * σὺν τοῖς αὐτοῦ * Μαθηταῖς γεραίρουσα * τοῦτον ὕμνεις. * Διὸ τοὺς Θεοτόχον σε * νῦν χηρύττοντας σῶζε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Θ'. ^{*}Ηγος πλ. α'.

Ος ἐπ΄ ἐσχάτων τῶν χρόνων, * οὐσης ὀψίας Σαββάτων, * ἐφί-Οστασαι τοῖς φίλοις, Χριστὲ, * καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς, * τῆ κεκλεισμένη εἰσόδψ τῶν θυρῶν, * τὴν ἐκ νεκρῶν σου 'Ανάστασιν· * ἀλλ' ἔπλησας χαρᾶς τοὺς Μαθητὰς, * καὶ Πνεύματος ἀγίου μετέδωκας αὐτοῖς, * καὶ ἐξουσίαν ἔνειμας * ἀφέσεως ἀμαρτιῶν, * καὶ τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες * τῷ τῆς ἀπιστίας * καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. * Διὸ * παράσχου καὶ ἡμῖν * γνῶσιν ἀληθῆ * καὶ ἀφεσιν πταισμάτων, * εὕσπλαγχνε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ι΄.

Πέτρω τε, * σύν δυσιν αλλοις παίσι Ζεβεδαίου, * Ναθαναήλ τῷ Πέτρω τε, * σύν δυσιν αλλοις παλαι * χαι Θωμαν είχε πρός αγραν. * οι Χριστοῦ τῆ προσταξει * ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, * πλῆθος είλχον ἰχθύων. * ὅν Πέτρος γνούς, * πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο. * οἰς τὸ τρίτον * φανείς χαι ἀρτον ἔδειξε * χαι ἰχθύν ἐπ΄ ἀνθράχων.

Θεοτοχίον.

Τὸν ἀναστάντα Κύριον * τριήμερον ἐχ τοῦ τάφου, * Παρθένε, χαθιχέτευε * ὑπὲρ τῶν σε ὑμνούντων * χαὶ πόθω μαχαριζόντων. * Σὲ γὰρ ἔχομεν πάντες * χαταφυγὴν σωτήριον, * χαὶ μεσίτιν πρὸς

71 t

712 ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ ΚΑΙ ΕΩΘΙΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ.

τοῦτον· * χλῆρος γὰρ σὸς * χαὶ οἰχέται πέλομεν, * Θεοτόχε, * χαὶ πρὸς τὴν σὴν ἀντίληψιν * ἅπαντες ἀφορῶμεν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ι'. 'Ηχες πλ. β'.

Μέθυμοῦντες, ως εἰχὸς, * ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου, * Χριστὲ, οἱ Μαθηταὶ * πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν· * χαὶ πάλιν πλοῖα χαὶ δίχτυα * χαὶ ἄγρα οὐδαμοῦ. * 'Αλλὰ σὺ, Σῶτερ, ἐμφανισθεὶς, * ὡς Δεσπότης πάντων, * δεξιοῖς τὰ δίχτυα χελευεις βαλεῖν· * χαὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθὺς, * χαὶ πλῆθος τῶν ἰχθύων πολὺ, * χαὶ δεῖπνον ξένον ἔτοιμον ἐν γῆ· * οὐ μετασχόντων τότε σου τῶν Μαθητῶν, * χαὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς * χαταξίωσον ἐντρυφῆσαι, * φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΙΑ'.

Μετά την θείαν έγερσιν * τρίς τῷ Πέτρφ· Φιλεϊς με; * πυθόμενος Μό Κύριος, * τῶν ἰδίων προβάτων * προβάλλεται Ποιμενάρχην· * ὅς ἰδῶν ὅν ἡγάπα * ὁ Ἱησοῦς ἐπόμενον, * ἤρετο τὸν Δεσπότην· * οὐτος δὲ τί; * Ἐἀν θέλω, ἔφησε, * μένειν τοῦτον, * ἕως χαὶ πάλιν ἔρχομαι, * τί πρὸς σἑ, φίλε Πέτρε;

Θεοτοχίον.

^{*}Ω φοβερὸν μυστήριον! * ώ παράδοξον θαῦμα! * διὰ θανάτου θάνατος * παντελῶς ἡφανίσθη. * Τίς οὖν μὴ ἀνυμνήσει σου * xal τίς μὴ προσχυνήσει σου * τὴν 'Ανάστασιν, Λόγε, * xal τὴν ἀγνῶς * ἐν σαρχὶ τεχοῦσάν σε * Θεοτόχον; * 'Ης ταῖς πρεσβείαις ἅπαντας * λύτρωσαι τῆς γεέννης.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑ'. ^{*}Ηχος πλ. δ'.

Φανερών * έαυτὸν τοῖς Μαθηταῖς σου, Σωτὴρ, * μετὰ τῆν 'Ανά-Φστασιν, * Σίμωνι δέδωχας * τὴν τῶν προβάτων νομὴν, * εἰς ἀγάπης ἀντέχτασιν, * τὴν τοῦ ποιμαίνειν φροντίδα αἰτῶν· * διὸ xal ἐλεγες· * Εἰ φιλεῖς με, Πέτρε, * ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, * ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. * Ο δὲ εὐθέως * ἐνδειχνύμενος τὸ φιλόστοργον, * περὶ τοῦ ἀλλου Μαθητοῦ ἐπυνθάνετο. * 'Ων ταῖς πρεσβείαις, Χριστὲ, * τὴν ποίμνην σου διαφύλαττε * ἐχ λύχων λυμαινομένων αὐτήν.

→++<u>×</u>+-**→**

ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ

KAT' HXON,

Ψαλλόμενοι έν ταϊς νηστίμοις ήμέραις, ὅτε ἐστὶν Αλληλούϊα.

ΗΧΟΣΑ'.

Σωματιχαϊς μορφώσεσι * τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων * πρὸς νοερὰν Χαὶ ἄῦλον * ἀναγόμενοι ἔννοιαν, * χαὶ τρισαγίφ μελφδήματι, * τρισυποστάτου Θεότητος * ἐχδεχόμενοι ἔλλαμψιν, * χερουβιχῶς βοήσωμεν· * "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ, ὁ Θεός.

Δόξα.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων * χερουβιχῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, * τὸν Τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον· * Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ, ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

'Εξεγερθέντες τοῦ ὕπνου * προσπίπτομέν σοι, 'Αγαθὲ, * xαl τῶν 'Αγγέλων τὸν ὕμνον * βοῶμέν σοι, Δυνατέ· * ^{*}Αγιος, ^{*}Αγιος, ^{*}Αγιος εἰ, ὁ Θεός· * διὰ τῆς Θεοτόχου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ Β'.

· Ατιστε φύσις, * ή τῶν ὅλων δημιουργὸς, * τὰ χείλη ἡμῶν Αἀνοιξον, * ὅπως ἀναγγέλλωμεν * τὴν αἰνεσίν σου βοῶντες· * •Αγιος, *Αγιος, *Αγιος εἰ, ὁ Θεός. Δόξα.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι, * οἱ ἐπὶ γῆς * ἐπινίχιον ὕμνον προσφέρομέν σοι, 'Αγαθέ· * Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἰ, ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τής κλίνης και τοῦ ὑπνου * ἐξεγείρας με, Κύριε, * τὸν νοῦν μου φώτισον, * και τὴν καρδίαν και τὰ χείλη μου ἀνοιξον * εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, 'Αγία Τριάς· * "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἰ, ὁ Θεός· * διὰ τῆς Θεοτόχου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ Γ'.

Πατέρα ἄναρχον, * Γιὸν συνάναρχον, * Πνεῦμα συναίδιον, *. Θεότητα μίαν χερουβιχῶς δοξάσωμεν· * Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εί, ὁ Θεός. Δόξα.

Τριὰς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, * Μονὰς τρισυπόστατε καὶ συναίδιε, * σοὶ ὡς Θεῷ τῶν ἀΑγγέλων * τὸν ὕμνον κραυγάζομεν· * *Αγιος, *Αγιος, "Αγιος εἰ, ὁ Θεός.

Paracleticus.

Kal vūv.

'Αθρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, * xαὶ ἐxἀστου αὶ πράξεις γυμνωθήσονται· * ἀλλὰ φόβφ xράξωμεν * ἐν τῷ μέσφ τῆς νυκτός· * 'Αγιος, 'Αγιος 'Αγιος εἶ, ὁ Θεός· * διὰ τῆς Θεοτόχου ἐλέησον ἡμᾶς.

$H X O \Sigma \Delta'$.

Τόν ἄναρχόν σου Πατέρα, * χαὶ σὲ, Χριστὲ, ὁ Θεὸς, * χαὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα * χερουβιχῶς δοξολογεῖν τολμῶντες, λέγομεν· * "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἰ, ὁ Θεός.

Δόξα.

'Ως αι τάξεις νῦν τῶν 'Αγγέλων * ἐν οὐρανῷ, * χαι στάσεις φόβφ ἀνθρώπων * ἐπι τῆς γῆς * ἐπινίχιον ὕμνον προσφέρομέν σαι, 'Αγαθέ· "Αγιος, "Αγιος, «Αγιος εί, ὁ Θεός.

Kal vũv.

Τών νοερών σου Λειτουργών προσφέρειν * οι θνητοι τον ύμνον τολμώντες, λέγομεν· * "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εί, ο Θεος· * διά τῆς Θεοτόχου ἐλέησον ἡμάς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

' μυφδίας ό χαιρός, * χαι δεήσεως ώρα· * έχτενώς βοήσωμέν Γσοι τῷ μόνφ Θεῷ· * "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εί, ό Θεός.

Δόξα.

Εἰχονίζειν τολμῶντες * τὰ νοερά σου στρατεύματα, * Τριὰς ἄναρχε, * στόμασιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι· * Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ, ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Ο ἐν μήτρα παρθενική χωρηθείς, * καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεὶς, * σὺν Αγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, βοῶντάς σοι· * Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἰ, ὁ Θεός· * διὰ τῆς Θεοτόχου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Ασωμάτοις στόμασιν, * ἀσιγήτοις δοξολογίαις * τὰ Ἐξαπτέ-Αρυγα ἄδουσί σοι * τὸν Τρισάγιον ὕμνον, * ὁ Θεὸς ἡμῶν· * xai ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς * ἀναξίοις χείλεσιν * αἶνόν σοι ἀναπέμπομεν· * Αγιος, Αγιος, Αγιος εἶ, ὁ Θεός. Δόξα.

Παριστάμενα φόβψ τὰ Χερουβίμ, * ἐξιστάμενα τρόμφ τὰ Σεραφίμ * τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσφέρει * ἀσιγήτψ φωνῆ· * μεθ ῶν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἀμαρτωλοί· ^{*}Αγιος, ^{*}Αγιος, ^{*}Αγιος εἰ, ὁ Θεός. Καὶ νῶν.

Τριαδικής μονάδος Θεότητα * άσυγχύτω ένώσει δοξάσωμεν, *

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ.

χαι τῶν ἀΑγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν, * Αγιος, Αγιος, Αγιος εί, ὁ Θεός· * διὰ τῆς Θεοτόχου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

υψίστω δυνάμει * χερουβιχώς ἀνυμνούμενος, * καὶ θεικῆ δό-Οξη * ἀγγελιχώς προσχυνούμενος, * πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς, * ἀναξίως τολμῶντας χραυγάζειν σοι· * "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ, ὁ Θεός. Δόξα.

Τη ἀπροσίτψ Θεότητι, * τη ἐν Μονάδι Τριάδι, * τῶν Σεραφίμ τὸν Τρισάγιον * ἀναπέμποντες αίνον, * μετὰ φόβου βοήσωμεν· * "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εί, ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

'Ως υπνον τον σχνον * ἀποθεμένη, ψυχή, * διόρθωσιν προς εγερσιν * δείζον τῷ Κριτῆ, * xai ἐν φόβῳ βόησον· * "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εί, ο Θεός· * διὰ τῆς Θεοτόχου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Οράν σε μή τολμώντα τὰ Χερουβιμ * ἰπτάμενα χραυγάζει ἀλα-Ολαγμῷ * τὸ ἔνθεον μέλος τῆς Τρισαγίας φωνῆς· * μεθ' ὡν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἀμαρτωλοί· * "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἰ, ὁ Θεός. Δόξα.

Εἰς οὐρανὸν τὰς χαρδίας ἔχοντες, * ἀΥγελιχὴν μιμησώμεθα τάξιν· * χαὶ ἐν φόβψ τῷ ἀδεχάστῷ προσπέσωμεν, * ἐπινίχιον ἀναχράζοντες αίνον· * Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ, ὁ Θεός.

Kal vũv.

Καταχαμπτόμενοι τῷ πλήθει * τῶν πταισμάτων ἡμῶν, * χαὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, * τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι χλίναντες, * μετὰ 'Αγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι· * 'Αγιος, 'Αγιος, 'Αγιος εἰ, ὁ Θεός· * διὰ τῆς Θεοτόχου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

'Εκ τρίτου ψαλλόμενα.

$H X O \Sigma A'.$

Ο το φώς ανατελλων, Κύριε, * την ψυχην μου χαθάρισον * απο πάσης άμαρτίας, * προστασίαις τών 'Ασωμάτων, * χαι σώσόν με.

$H X O \Sigma B'$.

Τὸ φῶς σου τὸ ἀίδιον * ἐξαπόστειλον, Κύριε, * καὶ φώτισον τὰ ὅμματα * τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, * προστασίαις τῶν ᾿Ασωμάτων, * καὶ σῶσόν με.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

ΗΧΟΣ Γ'.

'Εξαπόστειλον τὸ φῶς σου, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * xαὶ φώτισον τὴν xαρδίαν μου, * προστασίαις τῶν 'Ασωμάτων, * xαὶ σῶσόν με.

HXOS Δ' .

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ Κόσμφ σου, * τὴν ἐν σχότει ψυχήν μου ὑπάρχουσαν * ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας χαθάρισον, * προστασίαις τῶν 'Ασωμάτων, * χαὶ σῶσόν με.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Φωτοδότα Κύριε, * έξαπόστειλον το φῶς σου, * καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, * προστασίαις τῶν 'Ασωμάτων, * καὶ σῶσόν με.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Προστασίαις, Κύριε, τῶν ἀσωμάτων, * χατάπεμψον ταζς ψυχαζς ήμῶν * τὸ φῶς σου τὸ ἀζδιον.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Προστασίαις, Κύριε, τῶν ἀΑσωμάτων, * φῶς χατάπεμψον ταῖς ψυχαΐς ἡμῶν, * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Φως υπάρχων, Χριστε, * φώτισόν με έν σοι * προστασίαις των 'Ασωμάτων, * xal σωσόν με.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

тң аеттера.

'Ηχος β'. Γυναϊχες, ἀχουτίσθητε.

Αρχάγγελοι χαί Αγγελοι, * Αρχαί χαι Κυριότητες, * Δυνάμεις χαι Έξουσίαι, * Θρόνοι χαι πολυόμματα * τα Χερουβιμ χαι Σεραφίμ, * άμα τα Έξαπτέρυγα, * ύπερ ήμῶν πρεσβεύσατε, * τοῦ λυτρωθηναι χινδύνων * χαι τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Σύ μου προστάτις, Αχραντε, * χαὶ ἰσχυρὸν προπύργιον, * καὶ προστασία τοῦ κόσμου, * χαὶ σοὶ προσπίπτω χραυγάζων·*

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Τῶν όδυνῶν με λύτρωσαι, * xai τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον * τοῦ αίωνίου, Παρθένε, * τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

ТН ТРІТН.

'Ηχος γ'. 'Ο ούρανον τοῖς ἄστροις.

Τόν Πρόδρομον Ίωάννην * xal Βαπτιστήν τοῦ Σωτήρος, * τὸν Γέν Προφήταις Προφήτην * xal τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, * τῆς Ελισάβετ τὸν γόνον * ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Σὲ xal μεσίτριαν ἔχω * πρὸς ́τὸν φιλάνθρωπου Θεόν· * μή μου ἐλέγξη τὰς πράξεις * ἐνώπιον τῶν ᾿Αγγέλων. * Παραχαλῶ σε, Παρθένε, * βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

ТН ТЕТАРТН.

'Ηχος β'. Γυναϊχες, άχουτίσθητε.

Το όπλον το άήττητον, * το στήριγμα της Πίστεως, * Σταυρον τον θείον ύμνουμεν * χαι προσχυνουμεν έν πίστει· * το μέγα χαταφύγιον, * Χριστιανών το χαύχημα, * τών 'Ορθοδόξων φύλαχα, * τών 'Αθλοφόρων το χλέος, * άξίως σε εύφημουμεν.

Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Παρισταμένη, Πάναγνε, * ἐν τῷ Σταυρῷ, xai βλέπουσα * τὸν σὸν Υἰὸν ἐπὶ ξύλου * ταθέντα xai νεχρωθέντα, * ὥσπερ μήτηρ ἡλάλαζες, * δαχρύουσα xai λέγουσα· * Τί τοῦτο τὸ παράδοξον, * ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ Κόσμου * Σταυρῷ ταθῆναι ἠνέσχου;

ТН ПЕМПТН.

'Ηχος γ'. 'Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Η δωδεχάς ή άγια, * τῶν ᾿Αποστόλων τὸ χλέος, * σὺν τῷ σεπτῷ ΗΝιχολάφ * χαι Ἱεράρχη Μυρέων, * ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα * ἐχδυσωπείτε ἀπαύστως. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

'Ελπίς τῶν ἀπηλπισμένων, * πανύμνητε Θεοτόχε, * μετὰ δαχρύων βοῶ σοι * ἐχ βάθους μου τῆς χαρδίας· * Ἐξάρπασόν με, Παρθένε, * ἐχ τῶν τοῦ ἹΑδου χευθμώνων.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

Αὐτόμελον, 'Ηχος β'.

Σταυρός ό φύλαξ πάσης τῆς οἰχουμένης. * Σταυρός ἡ ώραιότης Τῆς Ἐχχλησίας. * Σταυρός Βασιλέων τὸ χραταίωμα. * Σταυρὸς Πιστῶν τὸ στήριγμα. * Σταυρὸς ᾿Αγγέλων ἡ δόξα, * χαὶ τῶν Δαιμόνων τὸ τραῦμα.

ΕΧΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Σταυροθεοτοχίον.

Έν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα * ἡ σὲ ἀσπόρως τεχοῦσα * καὶ θρηνφδοῦσα ἐβόα * Οἴμοι ! γλυχύτατον τέχνον, * πῶς ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου; * πῶς ἐν νεχροῖς ἐλογίσθης;

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ.

Αὐτόμελον, Ήχος γ΄.

Ουρανόν τοῖς ἄστροις * χαταχοσμήσας ώς Θεὸς, * χαὶ διὰ τῶν Οσῶν Αγίων * πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, * Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σωζε.

Νεχρώσιμον, όμοιον.

Ο και νεκρών και ζώντων * έξουσιάζων ώς Θεὸς, * ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους * ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Ἐκλεκτῶν * εἰ γὰρ και ήμαρτον, Σῶτερ, * ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Ο γλυχασμός Αγγέλων, * τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, * Χριστιανῶν ἡ προστάτις, * Παρθένε Μῆτερ Κυρίου, * ἀντιλαβοῦ μου, καὶ ῥῦσαι * τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΗΧΟΝ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΕΝΙΛΥΤΩ

ΜΕΤΑ ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΩΝ ΜΗ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ.

EIE TON A'. HXON.

Τῆ Κυριαχῆ ἑσπέρας, χαὶ τῆ Δευτέρα πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ηχος α'.

Ο αῦμα θαυμάτων, Κεχαριτωμένη, * ἐν σοι θεωροῦσα ἡ Κτίσις ἀγάλλεται· * συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, * και ἔτεκες ἀφράστως, * ὅν ταξιαρχίαι 'Αγγέλων * ὁρᾶν οὐ δεδύνηνται· * αὐτὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Έις τὸ τέλος τοῦ Όρθρου, Ήχος α΄.

Αχραντε Θεοτόχε, * ή έν οὐρανοῖς εὐλογημένη, * xai ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, * χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τη Δευτέρα έσπέρας, και τη Τρίτη πρωί.

Είς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἡχος α΄.

Συλλαβοῦσα ἀφλέχτως * τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, * χαὶ τεχοῦσα ἀσπόρως * πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, * χεχαριτωμένη Θεοτόχε, * περίσωζε τούς σε μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Όρθρου, Ἡχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ * ὑπὲρ ἐννοιαν καὶ ἀκοὴν * ἐπὶ γτζς ἀπάτορα ἔτεκες. * Αὐτὸν, Θεοτόκε, ἰκέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ Τρίτη ἐσπέρας, καὶ τῆ Τετάρτη πρωί.

Είς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἡχος α΄.

Οί την σην προστασίαν * χεχτημένοι, Αχραντε, * χαι ταζς σαζς Οίχεσίαις * τών δεινών έχλυτρούμενοι, * τῷ Σταυρῷ τοῦ Γιοῦ σου * ἐν παντι φρουρούμενοι, * χατὰ χρέος σε πάντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Είς τὸ τέλος τοῦ Όρθρου, Ηχος α΄.

"Αχραντε Θεοτόχε, * ή έν οὐρανοῖς εὐλογημένη, * xai ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, * χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τη Τετάρτη έσπέρας, χαι τη Πέμπτη πρωί.

Είς το, Θεός Κύριος, Ηχος α΄.

Συλλαβούσα ἀφλέχτως * τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, * χαὶ τεχούσα ἀσπόρως * πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, * χεχαριτωμένη Θεοτόχε, * περίσωζε τούς σε μεγαλύνοντας. Είς τὸ τέλος τοῦ Όρθρου, Ήχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ * ὑπὲρ ἔννοιαν xαὶ ἀxοὴν * ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεxες. * Δὐτὸν, Θεοτόχε, ἰχέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τη Πέμπτη έσπέρας, και τη Παρασκευή πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, 'Πχος α'.

Ο ί τὴν σὴν προστασίαν * χεχτημένοι, Αχραντε, * χαὶ ταῖς σαῖς ixεσίαις * τῶν δεινῶν ἐχλυτρούμενοι, * τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἰοῦ σου * ἐν παντὶ φρουρούμενοι, * χατὰ χρέος σε πάντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Είς τὸ τέλος τοῦ Ορθροῦ, Ηχος α'.

Αχραντε Θεοτόχε, * ή έν οὐρανοῖς εὐλογημένη, * xal ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, * χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τη Παρασκευή εσπέρας, και τω Σαβ. πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ηχος α΄.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου * σοι, Παρθένε, τὸ Χατρε, * σὺν τῆ φωνῆ ἐσαρχοῦτο * ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης * ἐν σοι τῆ ἀγία χιβωτῷ, * ὡς ἔφη ὁ δίχαιος Δαυίδ. * Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, * βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. * Δόξα τῷ ἐνοιχήσαντι ἐν σοι· * δόξα τῷ προελθόντι ἐχ σοῦ· * δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς * διὰ τοῦ τόχου σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Όρθρου, Ἡχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ * ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοὴν * ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. * Αὐτὸν, Θεοτόκε, ἰκέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

EIS TON B'. HXON.

Τη Κυριακή έσπέρας, και τη Δευτέρα πρωί.

Είς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἡχος β΄.

Είς το τέλος τοῦ Ορθρου, Ηχος β΄.

Μητερ άγια * ή του άφραστου φωτός, * άγγελιχοις σε ύμνοις τιμώντες * εύσεβως μεγαλύνομεν.

Τῆ Δευτέρα έσπέρας, και τη Τρίτη πρωί.

Είς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἡχος β΄.

Θείας γεγόναμεν χοινωνοι φύσεως * διὰ σοῦ, Θεοτόχε ἀειπάρθενε· * Θθεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρχωμένον τέτοχας· * διὸ χατὰ χρέος σε πάντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

ΘEOTOKIA.

Είς τὸ τέλος τοῦ Ορθρου, Ηχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόχε, βοῶντες· * Χαΐρε, ἀδύτου φωτὸς νεφέλη, * αὐτὸν βαστάσασα ἐν χόλποις * τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῆ Τρίτη ἐσπέρας, καὶ τῆ Τετάρτη πρωί. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἡχος β΄.

Υπερδεδοξασμένη υπάρχεις, * Θεοτόχε Παρθένε, * υμνουμέν σε· * διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Γίοῦ σου * χατεβλήθη ὁ ᾿Αδης, * χαὶ ὁ θάνατος τέθνηχε· * νεχρωθέντες ἀνέστημεν, * χαὶ ζωῆς . ἡξιώθημεν· * τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, * τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. * Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν * ὡς χραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν * χαὶ μόνον πολυέλεον.

Είς τὸ τέλος τοῦ Όρθρου, Ήχος β΄.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόχε, βοῶντες * Χαῖρε, ἡ ῥάβδος, * ἐξ ἠς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας * ἀνεῖλεν ἐν ξύλφ τὸν θάνατον.

Τη Τετάρτη έσπέρας, και τη Πέμπτη πρωί.

Είς το, Θεός Κύριος, Ηχος β΄.

Θείας γεγόναμεν χοινωνοὶ φύσεως * διὰ σοῦ, Θεοτόχε ἀειπάρθενε· * Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρχωμένον τέτοχας· * διὸ χατὰ χρέος σε πάντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Είς το τέλος του Όρθρου, Ήχος. β'.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόχε, βοῶντες· * Χαΐρε, ἀδύτου φωτὸς νεφέλη, * αὐτὸν βαστάσασα ἐν χόλποις * τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῆ Πέμπτη ἐσπέρας, καὶ τῆ Παρασκευῆ πρωί.

Είς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἹΙχος β'.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, * Θεοτόχε Παρθένε, * ὑμνοῦμέν σε· * διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Γιοῦ σου * χατεβλήθη ὁ "Αδης, * χαὶ ὁ θάνατος τέθνηχε· * νεχρωθέντες ἀνέστημεν, * χαὶ ζωῆς ήζιώθημεν· * τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, * τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. * Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν * ὡς χραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν * χαὶ μόνον πολυέλεον.

Είς τὸ τέλος τοῦ Όρθρου, Ήχος β΄.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόχε, βοῶντες· * Χαῖρε, ἡ ράβδος, * ἐξ ἠς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας * ἀνεῖλεν ἐν ξύλω τὸν θάνατον.

Τη Παρασχευή έσπέρας, χαι τῷ Σαβ. πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ηχος β'.

Πάντα ὑπὲρ ἕννοιαν, * πάντα ὑπερένδοξα * τὰ σὰ, Θεοτόχε, μυστήρια· * τῆ ἀγνεία ἐσφραγισμένη, * καὶ παρθενεία φυλαττομένη, * Μήτηρ ἑγνώσθης ἀψευδής, * Θεὸν τεχοῦσα ἀληθινόν· * Αὐτὸν ἰχέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Paracleticus.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Όρθρου, Ήχος β΄.

Μητερ άγια * ή τοῦ ἀφράστου φωτὸς, * ἀγγελιχοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

'Εαν δε τύχη 'Αλληλούτα εν οιωδήποτε Ήχω, λέγονται ταῦτα, Ἡχος β΄.

Ασόστολοι, * Μάρτυρες χαι Προφήται, * Ιεράρχαι, Οσιοι, χαι Δίχαιοι, * οι χαλώς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, * χαι τὴν πίστιν τηρήσαντες, * παἰρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, * ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν * ἰχετεύσατε σωθῆναι, * δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα. Νεχρώσιμον.

Μνήσθητι, Κύριε, * ώς ἀγαθὸς, τῶν δούλων σου, * xαὶ ὅσα ἐν βίω ήμαρτον, * συγχώρησον· * οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, * εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος * xαὶ τοῖς μεταστασι * δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Μητερ άγία * ή τοῦ ἀφράστου φωτὸς, * ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

EIE TON Γ' . HXON.

Τη Κυριαχή έσπέρας, χαι τη Δευτέρα πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ήχος γ΄.

Τήν ώραιότητα * τῆς παρθενίας σου, * χαὶ τὸ ὑπέρλαμπρον * τὸ τῆς ἀγνείας σου * ὁ Γαβριὴλ χαταπλαγεὶς * ἐβόα σοι, Θεοτόχε· * Ποϊόν σοι ἐγχώμιον * προσαγάγω ἐπάξιον; * τί δὲ ὀνομάσω σε; * ἀπορῶ χαὶ ἐξίσταμαι· * διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· * Χαϊρε, ἡ χεχαριτωμένη.

Είς τὸ τέλος τοῦ Ορθρου, Ήχος γ΄.

Έχαστος όπου σώζεται, * έχει διχαίως χαι προστρέχει· * χαι ποία άλλη τοιαύτη χαταφυγή, * ώς σύ, Θεοτόχε, * σχέπουσα τὰς ψυχὰς ήμῶν;

Τη Δευτέρα έσπέρας, και τη Τρίτη πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, 'Ηχος γ'.

Καταφυγή και δύναμις ήμῶν, Θεοτόκε, * ή χραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, * ταῖς πρεσβείαις σου σχέπε τοὺς δούλους σου * ἀπὸ πάσης ἀνάγχης, * μόνη εὐλογημένη.

Είς τὸ τέλος τοῦ Ορθρου, Ήχος γ΄.

Εχαστος όπου σώζεται, * έχει διχαίως χαι προστρέχει· * χαι ποία άλλη τοιαύτη χαταφυγή, * ώς σύ, Θεοτόχε, * σχέπουσα τὰς ψυχὰς ήμῶν; Τη Τρίτη έσπέρας, χαι τη Τετάρτη πρωί.

Είς τό, Θεές Κύριος, Ηχος γ΄.

Έράβδον δυνάμεως χεχτημένοι * τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἰοῦ σου, Θεοτόχε, * ἐν αὐτῷ χαταβάλλομεν * τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, * οἱ πόθφ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Είς τὸ τέλος τοῦ Όρθρου, Ήχος γ΄.

Καταφυγή και δύναμις ήμῶν, Θεοτόκε, * ή κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, * ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, * μόνη εὐλογημένη.

Τῆ Τετάρτη ἑσπέρας, χαὶ τῆ Πέμπτη πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ηχος γ΄.

Προφήται προεχήρυξαν, * Απόστολοι ἐδίδαξαν, * Μάρτυρες ώμολόγησαν, * χαι ήμεζς έπιστεύσαμεν * Θεοτόχον σε χυρίως ὑπάρχουσαν· * διο χαι μεγαλύνομεν * τον τόχον σου τον άφραστον.

Είς τὸ τέλος τοῦ Ορθρου, Ήχος γ΄.

"Εχαστος όπου σώζεται, * έχει διχαίως χαι προστρέχει· * χαι ποία άλλη τοιαύτη χαταφυγή, * ώς σύ, Θεοτόχε, * σχέπουσα τὰς ψυχὰς ήμῶν;

Τη Πέμπτη έσπέρας, χαι τη Παρασχευή πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, 'Ηχος γ'.

Ράβδον δυνάμεως χεχτημένοι * τον Σταυρόν τοῦ Υιοῦ σου, Θεοτόχε, * ἐν αὐτῷ χαταβάλλομεν * τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, * οἱ πόθω σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Είς το τέλος τοῦ Ορθρου, Ήχος γ΄.

Καταφυγή και δύναμις ήμῶν, Θεοτόκε, * ή κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, * ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, * μόνη εὐλογημένη.

Τη παρασχευή έσπέρας, χαι τῷ Σαβ. πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ήχος γ΄.

Σέ την μεσιτεύσασαν την σωτηρίαν * τοῦ γένους ήμῶν * ἀνυμνοῦμεν, Θεοτόχε Παρθένε· * ἐν τῆ σαρχί γὰρ * τῆ ἐχ σοῦ προσληφθείση, * ὁ Υἰός σου χαὶ Θεὸς ήμῶν * τὸ διὰ σταυροῦ χαταδεξάμενος πάθος, * ἐλυτρώσατο ήμᾶς * ἐχ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Όρθρου, ᾿Ηχος γ΄.

Προφήται προεχήρυξαν, * Απόστολοι έδίδαξαν, * Μάρτυρες ώμολόγησαν, * χαι ήμεζς επιστεύσαμεν * Θεοτόχον σε χυρίως ὑπάρχουσαν. * διὸ χαι μεγαλύνομεν * τὸν τόχον σου τὸν ἄφραστον.

EIS TON Δ' . HXON.

Τῆ Κυριαχῆ ἐσπέρας, χαὶ τῆ Δευτέρα πρωί. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ^{*}Ηχος δ'.

Πη ἀνατραφείση ἐν τῷ ναῷ * εἰς τὰ ᾿Αγια τῶν ᾿Αγίων, * τη περιβεβλημένη τὴν πίστιν χαὶ τὴν σοφίαν * χαὶ τὴν ἄμετρον παρθενίαν * ὁ ᾿Αρχιστράτηγος Γαβριὴλ * προσέφερεν * οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμὸν, * χαὶ τὸ Χαῖρε· * Χαῖρε, εὐλογημένη, * χαῖρε, δεδοξασμένη· * ὁ Κύριος μετὰ σου.

Είς τὸ τέλος τοῦ Ορθρου, Ήχος δ΄.

Οτι πάντων ὑπάρχεις * τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, * ἀνυμνείν σε ἀξίως * μὴ εὐποροῦντες, Θεοτόχε, * δωρεὰν αἰτοῦμέν σε· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τη Δευτέρα έσπέρας, χαι τη Τρίτη πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ήχος δ'.

Πή Θεοτόχω ἐχτενῶς * νῦν προσδράμωμεν, * ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, * καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοία, * κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς. * Δέσποινα, βοήθησον * ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. * σπεῦσον, ἀπολλύμεθα * ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. * μὴ ἀποστρέψης σοὺς δούλους κενούς. * σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ορθρου, Ἡχος δ΄.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόχε, * βοῶντες· Σῦ εἰ ἡ βάτος,* ἐν ἡ ἀφλέχτως Μωσῆς * χατειδεν ὡς φλόγα * τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τη Τρίτη έσπέρας, χαι τη Τετάρτη πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ηχος δ΄.

Παρθένε πανάμωμε, * Μητερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * ρομφαία διηλθέ σου * τὴν παναγίαν ψυχὴν, * ἡνίχα σταυρούμενον * ἔβλεψας έχουσίως * τὸν Υἰὸν χαὶ Θεόν σου· * ὅνπερ, εὐλογημένη, * δυσωποῦσα μὴ παύση * συγχώρησιν πταισμάτων * ἡμῖν δωρήσασθαι. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὅρθρου, ἘΗχος δ΄.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόχε, βοῶντες·* Σὺ εἶ τὸ ὄρος, * ἐξ οὐ ἀἰρἡτως ἐτμήθη λίθος, * χαὶ πύλας τοῦ ^{*}Αδου συνέτριψε.

Τῆ Τετάρτη έσπέρας, και τῆ Πέμπτη πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ηχος δ'.

Τόν Λόγον τοῦ Πατρὸς, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * ἐχ σοῦ σαρχωθέντα ἔγνωμεν, * Θεοτόχε Παρθένε, * μόνη ἀγνὴ, * μόνη εὐλογημένη· * διὸ ἀπαύστως σε * ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ *Ορθρου, ³Ηχος δ'.

Οτι πάντων ὑπάρχεις * τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, * ἀνυμνείν

σε άξιως * μή εύποροῦντες, Θεοτόχε, * δωρεάν αἰτοῦμέν σε· * Ελέησον ήμας.

Τη Πέμπτη έσπέρας, χαι τη Παρασχευή πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ηχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, * Μήτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * ρομφαία διήλ-Θέ σου * τὴν παναγίαν ψυχὴν, * ἡνίχα σταυρούμενον * ἔβλεψας έχουσίως * τόν Γίον χαι Θεόν σου. * όνπερ, εύλογημένη, * δυσωπούσα μή παύση * συγχώρησιν πταισμάτων * ήμιν δωρήσασθαι. Είς το τέλος του Όρθρου. Ήχος δ'.

Σε μεγαλύνομεν, Θεοτόχε, βοώντες * Σύ εί τὸ ὄρος, * έξ οῦ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, * χαι πύλας τοῦ Αδου συνέτριψε.

Τη Παρασχευή έσπέρας, χαι τω Σαβ. πρωί.

Είς τὸ, Θεὸς Κύριος, ³Ηχος δ'.

r το άπ' αἰώνος άπόχρυφον * χαι 'Αγγέλοις άγνωστον Μυστήριον * Ι διά σοῦ, Θεοτόχε, * τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, * Θεὸς ἐν ἀσυγχύτω * ένώσει σαρχούμενος, * χαι σταυρόν έχουσίως * ύπερ ήμων χαταδεξάμενος, * δι ου άναστήσας τον Πρωτόπλαστον, * έσωσεν έχ θανάτου τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Είς το τέλος τοῦ Ορθρου, Ήχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόχε, βοῶντες· * Σὐ εἶ ή βάτος, * ἐν ή άφλέκτως Μωσής * κατείδεν ώς φλόγα * τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

EIS TON $\Pi \Lambda$. A'. HXON.

Τῆ Κυριαχή ἐσπέρας, χαὶ τῆ Δευτέρα πρωί.

Είς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἡχος πλ. α΄.

πετά Αγγέλων τα ούρανια, * μετα άνθρώπων τα έπίγεια * Ν έν φωνή άγαλλιάσεως, * Θεοτόχε, βοῶμέν σοι· * Χαίρε, πύλη * τῶν οὐρανών πλατυτέρα. * χαζρε, μόνη * τῶν γηγενῶν σωτηρία. * χατρε, σεμνή χεχαριτωμένη, * ή τεχούσα Θεόν σεσαρχωμένον. Είς το τέλος του Όρθρου, Ήχος πλ. α΄.

Ο έχ Παρθένου * άνατείλας τῷ Κόσμφ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * υίοὺς φωτὸς δι αὐτῆς ἀναδείξας, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Τη Δευτέρα έσπέρας, και τη Τρίτη πρωί.

Είς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἡχος πλ. α΄.

Γιτήν ταχείάν σου σχέπην * χαι την βοήθειαν, * χαι το έλεος L δετζον * έπι τούς δούλους σου· * xai τα χύματα, άγνή, xaraπράθνον * των ματαίων λογισμών * χαι την πεσούσαν μου ψυγήν * άνάστησον, Θεοτόχε· * οίδα γάρ ζτι, Παρθένε, * ίσχύεις όσα χαι βούλεσαι.

ΘEOTOKIA.

Είς τὸ τέλος τοῦ Όρθρου, Ήχος πλ. α΄.

Μητερ Θεοῦ Παναγία, * τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, * ρῦσαι λαόν σου συνήθως * χραυγάζοντά σοι ἐχτενῶς· * ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς * χαὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, * ἱνα βοῶμέν σοι· * Χαῖρε, Ἀειπάρθενε.

Τη Τρίτη έσπέρας, και τη Τετάρτη πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ηχος πλ. α΄.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Υἰοῦ σου, Θεοχαρίτωτε, * τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη * πασα κατήργηται, * και τῶν Δαιμόνων ἡ ἰσχὺς * καταπεπάτηται· * διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ * κατὰ χρέος σε ἀεὶ * ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, * καὶ Θεοτόκον κυρίως * ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἘΟρθρου, ἘΗχος πλ. α΄.

Ο ἐκ Παρθένου * ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * υἰοὺς φωτὸς δι αὐτῆς ἀναδείξας, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Τη Τετάρτη έσπέρας, * χαι τη Πέμπτη πρωί.

Είς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἡχος πλ. α΄.

Το ξένον τῆς Παρθένου Μυστήριον * τῷ Κόσμφ ἀνεδείχθη σωτήριον * ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθης * ἀνευ σπορᾶς, * καὶ σαρκὶ ἀνεδείχθης * δίχα φθορᾶς, * ἡ πάντων χαρά. * Κύριε, δόξα σοι. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ఀΟρθρου, Ἡχος πλ. α΄.

Μήτερ Θεοῦ Παναγία, * τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, * ρῦσαι λαόν σου συνήθως * χραυγάζοντά σοι ἐχτενῶς· * ᾿Αντιτάχθητι αἰσχροῖς * χαὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, * ἱνα βοῶμέν σοι· * Χαῖρε, ᾿Αειπάρθενε.

Τη Πέμπτη έσπέρας, και τη Παρασκευή πρωί.

Είς το, Θεός Κύριος, Ήχος πλ. α΄.

Γφ σταυρφ τοῦ Γἰοῦ σου, Θεοχαρίτωτε, * τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη * πασα χατήργηται, * χαὶ τῶν Δαιμόνων ἡ ἰσχὺς * χαταπεπάτηται· * διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ * χατὰ χρέος σε ἀεὶ * ὑμνοῦμεν χαὶ εὐλογοῦμεν, * χαὶ Θεοτόχον χυρίως * ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ορθρου, Ἡχος πλ. α΄.

Ο ἐχ Παρθένου * ἀνατείλας τῷ Κόσμφ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, *

υίοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Τη Παρασχευή έσπέρας, χαι τω Σαβ. πρωί.

Είς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἡχος πλ. α΄.

Χατρε, πύλη Κυρίου ή ἀδιόδευτος· * χατρε, τετχος και σκέπη * τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· * χατρε, ἀχείμαστε λιμήν * και ἀπειρόγαμε· * ή τεκοῦσα ἐν σαρκι * τὸν Ποιητήν σου και Θεὸν, * πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης * ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων * και προσκυνούντων τὸν τόχον σου.

HEOTOKIA.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἐρθρου, ἘΗχος πλ. α΄. Ὁ ἐχ Παρθένου * ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * υἰοὺς φωτὸς δι αὐτῆς ἀναδείξας, * ἐλέησον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Β'. ΗΧΟΝ.

Τῆ Κυριαχῆ ἐσπέρας, χαὶ τῆ Δευτέρα πρωί. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἡχος πλ. β΄.

Αρχή σωτηρίας * ή τοῦ Γαβριήλ * προσηγορία πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· * ἤχουσε γὰρ τὸ χαῖρε, * καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν· * οὐκ ἐδίστασεν, * ὡς ἡ Σάβρα ἐν τῷ σχηνῷ,* ἀλλ' οὕτως Ἐλεγεν· * ἰδοῦ ἡ δούλη Κυρίου, * γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Όρθρου, ἘΗχος πλ. β΄.

'Αρχαγγελικόν λόγον ύπεδέξω, * και χερουβικός θρόνος άνεδείχθης, * και έν άγκάλαις σου έβάστασας, Θεοτόκε, * την έλπίδα των ψυχων ήμων.

Τη Δευτέρα έσπέρας, χαι τη Τρίτη πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ήχος πλ. β΄.

Έλπις τοῦ Κόσμου ἀγαθή, * Θεοτόχε Παρθένε, * τὴν σὴν χαὶ μόνην χραταιὰν * προστασίαν αἰτοῦμεν· * σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον λαὸν, * δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, * ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν * ἐχ πάσης ἀπειλῆς, * μόνη εὐλογημένη. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἘΟρθρου, Ἐμχος πλ. β΄.

Ούδεις προστρέχων έπι σοι * χατησχυμμένος άπο σοῦ ἐχπορεύεται, * άγνη Παρθένε Θεοτόχε· * άλλ αιτείται την χάριν, *

χαι λαμβάνει το δώρημα * προς το συμφέρον της αιτήσεως.

Τῆ Τρίτη έσπέρας, χαι τη Τετάρτη πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ήχος πλ. β΄.

 Θεοτόχε Παρθένε, * ἰχέτευε τὸν Υἰόν σου, * τὸν ἐχουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, * χαὶ τὸν Κόσμον ἐχ πλάνης ἐλευθερώσαντα, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὅρθρου, Ἡχος πλ. β΄.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐχ Πατρὸς * ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα * Υἰὸν χαὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ * ἐπ ἐσχάτων τῶν χρόνων * ἐχύησας σεσαρχωμένον * ἐξ ἀγνῶν αἰμάτων σου, * Θεοχυήτορ, ἄνευ ἀνδρός· * ὃν αἰτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν * ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῆ Τετάρτη έσπέρας, χαὶ τῆ Πέμπτη πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ήχος πλ. β.

Α γία Δέσποινα άγνη, * του Θεου ήμων Μητερ, * ή των άπάντων Ποιητην * άποφρήτως τεχουσα, * ίχετευε συν Αποστόλοις iepois * έκαστοτε την αγαθότητα αύτου, * παθών ήμας λυτρώσασθαι, * και αφεσιν ήμιν * δουναι αμαρτημάτων.

Είς το τέλος τοῦ Όρθρου, Ήχος πλ. β'.

Μεγάλων χαρισμάτων, άγνη * Παρθένε Θεομητορ, σύ ήξιώθης· * ότι ετεχες σαρχι * τον ένα της Τριάδος, * Χριστον τον ζωοδότην, * είς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ήμῶν.

Τη Πέμπτη έσπέρας, και τη Παρασκευή πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, 'Ηχος πλ. β'.

Θεοτόχε Παρθένε, * ίχε τευε τον Υίόν σου, * τον έχουσίως προσπα-Υέντα έν σταυρφ, * χαι τον Κόσμον έχ πλάνης έλευθερώσαντα, * Χριστον τον Θεον ήμῶν, * τοῦ έλεῆσαι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Είς τὸ τέλος τοῦ "Ορθρου, "Ηχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐχ Πατρὸς * ἀνευ Μητρὸς γεννηθέντα * Υἰὸν χαὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ * ἐπ΄ ἐσχάτων τῶν χρόνων * ἐχύησας σεσαρχωμένον * ἐξ ἀγνῶν αἰμάτων σου, * Θεοχυῆτορ, ἀνευ ἀνδρός· * ὃν αἰτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν * ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῆ Παρασχευῆ ἐσπέρας, χαὶ τῷ Σαβ. πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ήχος πλ. β'.

Προϊστορεϊ ὁ Γεδεών * τὴν σύλληψιν, * xai ἐρμηνεύει ὁ Δαυίδ * τὸν τόχον σου, Θεοτόχε· * χατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόχον * ὁ Δόγος ἐν τῆ γαστρί σου, * xai ἐβλάστησας ἄνευ σπορᾶς, * γῆ ἀγία, τοῦ Κόσμου τὴν σωτηρίαν, * Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἡ Κεχαριτωμένη.

Είς τὸ τέλος τοῦ Ορθρου, Ήχος πλ. β΄.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐχ Πατρὸς * ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα * Υἰὸν χαὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ * ἐπ ἐσχάτων τῶν χρόνων * ἐχύησας σεσαρχωμένον * ἐξ ἀγνῶν αἰμάτων σου, * Θεοχυῆτορ, ἄνευ ἀνδρός: * ὄν αἰτησαι δωρήσασθαι ἡμίν * ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τελους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΡΥΝ ΗΧΟΝ.

Τη Κυριαχή έσπέρας, χαι τη Δευτέρα πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ηχος βαρύς.

Θεοτόχε Παρθένε αμίαντε, * τον Γιόν σου δυσώπει * σύν ταζ ανω Δυνάμεσι, * συγχώρησιν πταισμάτων ήμιν * πρό τοῦ τέλους δωρήσασθαι * τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Είς τὸ τέλος τοῦ Ορθρου, Ἡχος βαρύς.

'Υπερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, * ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεϊκὸς, * εὐλογημένη Θεοτόκε, * ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, * τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τη Δευτέρα έσπέρας, και τη Τρίτη πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ηχος βαρύς.

Γιο Χαϊρέ σοι προσάγομεν, Θεοτόχε· * τῶν Αγγέλων γὰρ ἀνω-Ι τέρα ἐδείχθης, * Θεον χυήσασα.

Είς τὸ τέλος τοῦ Όρθρου, Ήχος βαρύς.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόχου * τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βοώντων σοι· * Ἐλεῆμον Κύριε, δόξα σοι.

Τη Τρίτη έσπέρας, και τη Τετάρτη πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ηχος βαρύς.

Τιόν σταυρωθέντα ύπερ ήμῶν * Χριστόν τόν Θεόν, * και καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος * ἀπαύστως ἰκέτευε, * Θεοτόκε Παρθένε, * ΐνα σώση τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Είς τὸ τέλος τοῦ "Ορθρου, "Ηγος βαρύς.

Λύτρωσαι, Θεοτέχε, * τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν, * ὅτι ἀλλην ἐλπίδα * οἱ πιστοὶ οὐχ ἔχομεν, εἰ μή σὲ * χαὶ τὸν ἐχ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῆ Τετάρτη έσπέρας, χαι τῆ Πέμπτη πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ήχος βαρύς.

Ο χαρπός τής χοιλίας σου, Αχραντε, * τῶν Προφητῶν ὑπάρχει * χαι τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· * διό σε Θεοτόχον * ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Είς τὸ τέλος τοῦ Ορθρου, Ηγος βαρύς.

Ο χαρπός της γαστρός σου, Θεόνυμφε, * τοις ανθρώποις έδειχθη * σωτηρίας πρόξενος * διό σε Θεοτόχον * γνώμη χαι γλώσση δοξάζοντες * οι πιστοι μεγαλύνομεν.

Τη Πέμπτη έσπέρας, και τη Παρασκευή πρωί.

Είς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἡ, ος βαρύς.

Γιόν σταυρωθέντα ὑπερ ἡμῶν * Χριστὸν τὸν Θεὸν, * χαὶ χαθελόντα τοῦ θανάτου τὸ χράτος * ἀπαύστως ἰχέτευε, * Θεοτόχε Παρθένε, * ἱνα σώση τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είς το τέλος του Ορθρου, Ηχος βαρύς.

Λύτρωσαι, Θεοτόχε, * τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν, * ὅτι ἄλλην ἐλπίδα * οἱ πιστοὶ οὐχ ἔχομεν, εἰ μὴ σὲ * χαὶ τὸν ἐχ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῆ Παρασκευή έσπέρας, και τῷ Σαβ. πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ηχος βαρύς.

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, * τούς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, πανύμνητε, * ἐκ λάχχου χαὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· * σύ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῆ ἀμαρτία * ἔσωσας, πεχοῦσα

Paracleticus.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ.

730

την σωτηρίαν, * ή πρό τόχου Παρθένος, * χαι έν τόχω Παρθένος, * χαι μετά τόχον πάλιν * ούσα Παρθένος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὅρθρου, Ἡχος βαρύς.

Χαΐρε, ή τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς * χωρήσασα ἐν μήτρα σου·* χαΐρε, Παρθένε, * τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, * δι ἡς ἕλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ· * χαΐρε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

EIS TON $\Pi \Lambda$. Δ' . HXON.

Τη Κυριαχή έσπέρας, χαι τη Δευτέρα πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, Ηχος πλ. δ.

Χαϊρε, ή δι 'Αγγέλου * την χαραν τοῦ Κόσμου δεξαμένη * Χχαϊρε, ή τεχοῦσα * τὸν ποιητήν σου χαὶ Κύριον * χαῖρε, ή ἀξιωθεῖσα * γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Είς το τέλος του Ορθρου, Ηχος πλ. δ΄.

Χαΐρε, ή πύλη * τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, * ην ό Υψιστος μόνος διώδευσε, * χαι μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν, * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τη Δευτέρα έσπέρας, και τη Τρίτη πρωί.

Είς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἡχος πλ. ο΄.

Γρό ἀσάλευτον στήριγμα * τὸ τῆς πίστεως, * καὶ σεβάσμιον ὃώρημα * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις * μεγαλύνωμεν, πιστοί· * Χαῖρε, ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς * ἐν γαστρί σου χωρήσασα· * χαῖρε, τῶν περάτων ἡ ἐλπὶς, * θλιβομένων ἀντίληψις· * χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Είς το τέλος του Ορθρου, Ηχος πλ. δ.

Παρθένε άχραντε, * σώσον ήμας ταις πρεσβείαις σου, * χινοῦσα σπλάγχνα μητριχά * τῷ Γίῷ σου χαὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τη Τρίτη έσπέρας, και τη Τετάρτη πρωί.

Είς το, Θεός Κύριος, Ηχος πλ. δ.

Ινὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα * καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου * ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα, * ἡ Τεκοῦσα ἕλεγε δακρύουσα· * Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἢν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, * ὁ Υἰὸς καὶ Θεός μου.

Είς το τέλος του Όρθρου, 'Ηχος πλ. δ'.

Ο χαρπός τῆς χοιλίας σου, Αχραντε, * τῶν Προφητῶν ὑπάρχει * χαι τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· * διό σε Θεοτόχον * ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν. Τῆ Τετάρτη έσπέρας, και τη Πέμπτη πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἡχος πλ. δ΄.

Η νοητή πύλη της ζωής, * άχραντε Θεοτόχε, * τοὺς προστρέ-Ηχοντάς σοι πιστῶς * λύτρωσαι τῶν χινδύνων, * ένα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόχον σου, * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ήμῶν.

Είς το τέλος του Ορθρου, Ήχος πλ. δ'.

Παρθένε άχραντε, * σώσον ήμας ταϊς πρεσβείαις σου, * χινούσα σπλάγχνα μητριχά * τῷ Γίῷ σου Θεῷ ήμῶν.

Τη Πέμπτη έσπέρας, και τη Παρασκευή πρωί.

Είς το, Θεός Κύριος, Ηχος πλ. δ'.

Ι νον άμνον και ποιμένα * και Σωτήρα τοῦ Κόσμου * ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα, * ἡ Τεκοῦσα ἔλεγε δακρύουσα· * Ο μὲν Κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὅρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἢν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, * ὁ Υἰὸς καὶ Θεός μου.

Είς το τέλος τοῦ Όρθρου, Ηχος πλ. δ'.

Ο χαρπός τῆς χοιλίας σου, "Αχραντε, * τῶν Προφητῶν ὑπάρχει * χαὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· * διὸ σε Θεοτόχον * ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τη Παρασκευή έσπέρας, και τω Σαβ. πρωί.

Είς τό, Θεός Κύριος, ³Ηχος πλ. δ'.

Ο, δί ήμας γεννηθείς έχ Παρθένου, * χαὶ σταύρωσιν ὑπομείνας, Ο Αγαθὲ, * ὁ θανάτῷ τὸν θάνατον σχυλεύσας, * χαὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, * μὴ παρίδης οῦς ἔπλασας τῆ χειρί σου· * δείζον τὴν φιλανθρωπίαν σου, Ἐλεῆμον, * δέξαι τὴν τεχοῦσάν σε Θεοτόχον * πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, * χαὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, * λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Είς τὸ τέλος τοῦ Όρθρου, Ηχος πλ. δ'.

Παρθένε άχραντε, * σώσον ήμας ταϊς πρεσβείαις σου, * χινοῦσα σπλάγχνα μητριχά * τῷ Γίῷ σου χαὶ Θεῷ ήμῶν.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ.

'Ωδή α'. 'Ηχος β'. 'Ο Εἰρμός.

» Υτιν βυθώ χατέστρωσέ ποτε * την Φαραωνίτιδα * πανστρατιάν

» Γιή υπέροπλος δύναμις· * σαρχωθείς ο Λόγος δε * την παμ-

» μόχθηρον * άμαρτίαν ἐξήλειψεν, * ο δεδοξασμένος * Κύριος· ἐνδό-

ξως γάρ δεδόξασται. Τροπάρια.

'Ιησοῦ γλυχύτατε Χριστὲ, * Ίησοῦ μαχρόθυμε, * τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα, * Ίησοῦ, χαὶ γλύχανον * τὴν χαρδίαν μου, * Πολυέλεε, δέομαι, * Ἱησοῦ, Σωτήρ μου, * ἕνα μεγαλύνω σε σωζόμενος.

'Ιησοῦ γλυχύτατε Χριστὲ, * 'Ιησοῦ, διάνοιξον * τῆς μετανοίας μοι πύλας, φιλάνθρωπε * Ίησοῦ, χαὶ δέξαι με * σοὶ προσπίπτοντα, * χαὶ θερμῶς ἐξαιτούμενον, * Ίησοῦ, Σωτήρ μου, * τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

'Ιησοῦ γλυχύτατε Χριστὲ, * 'Ιησοῦ, ἐξάρπασον * ἐχ τῆς χειρὸς τοῦ δολίου Βελίαρ με, * 'Ιησοῦ, χαὶ ποίησον * δεξιὸν χάμὲ * παραστάτην τῆς δόξης σου, * 'Ιησοῦ, Σωτήρ μου, * μοίρας εὐωνύμου λυτρωσάμενος. Θεοτοχίον.

'Ιησούν γεννήσασα Θεόν, * Δέσποινα, δυσώπησον * ὑπὲρ ἀχρείων cixετῶν, πανάχραντε, * ὅπως τῆς χολάσεως * ταζς πρεσβείαις σου * λυτρωθῶμεν, ἀμόλυντε, * οἱ μεμολυσμένοι * δόξης ἀιδίου ἀπολαύσαντες. 'Ωὃὴ γ'. 'Ο Εἰρμός.

» Τν πέτρα με της Πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα

» Ειμου έπ έχθρούς μου, * εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου έν

- » τῷ ψάλλειν· * Οὐχ ἔστιν "Αγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * xal οὐχ
- » ἔστι δίχαιος * πλήν σου, Κύριε.

Εἰσάχουσον, φιλάνθρωπε ἰησοῦ μου, * τοῦ δούλου σου βοῶντος ἐν χατανύξει, * χαὶ ρῦσαι, ἰησοῦ, μὲ τῆς χαταδίχης * χαὶ τῆς χολάσεως, * μόνε μαχρόθυμε, * ἰησοῦ γλυχύτατε * πολυέλεε.

'Γπόδεξαι τον δοῦλόν σου, 'Ιησοῦ μου, * προσπίπτοντα σύν δάχρυσιν, 'Ιησοῦ μου· * χαὶ σῶσον, 'Ιησοῦ μου, μετανοοῦντα, * χαὶ τῆς γεέννης με, * Δέσποτα, λύτρωσαι, * 'Ιησοῦ γλυχύτατε * πολυέλεε.

Τον γρόνον, Ίητοῦ μου, ὃν δέδωχάς μοι, * εἰς πάθη ἐδαπάνησα, 'Ιησοῦ μου' * διό με, 'Ιησοῦ μου, μή ἀποφρίψης, * ἀλλ' ἀναχάλεσαι, * δέομαι, Δέσποτα, * Ιησου γλυχύτατε, * χαι διάσωσον. Θεοτοχίον.

Παρθένε, ή τεχοῦσα τὸν Ἱησοῦν μου, * ἰχέτευε μυσθηναί με τής γεέννης, * ή μόνη προστασία των θλιβομένων, * Θεοχαρίτωτε, * και καταξίωσον * της ζωής, Πανάμωμε, * της άγήρω με.

Κάθισμα. Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Σωτήρ μου, Ίησου, ό τὸν Ασωτον σώσας, * Σωτήρ μου Ίησοῦ, * ὁ δεξάμενος Πόρνην, * χάμὲ νῦν ἐλέησον, * ἰησοῦ πολυέλεε· * σώσον, οίχτειρον, * ώ 'Ιησοῦ εὐεργέτα, * ὡσπερ ϣχτειρας * τον Μανασσην, Ίησου μου, * ώς μόνος φιλάνθρωπος.

Ωδή δ. Ο Ειρμός.

» ἘΓλήλυθας * ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβις, οὐκ κγγελος,* ἀλλ' αὐ-

» Ειτός ό Κύριος * σεσαρχωμένος, χαι ἔσωσας * ὅλον με τὸν ἄν-» θρωπον· * διό χραυγάζω σοι· Δόξα * τη δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Θεράπευσον, * Ιησού μου, ψυχής μου τὰ τραύματα, * Ιησού μου, δέομαι, * χαὶ τῆς χειρός με ἐξάρπασον, * Ἱησοῦ μου εὖσπλαγχνε, * τοῦ ψυχοφθόρου Βελίαρ, * χαὶ διάσωσον.

Ήμάρτηκα, * Ίησοῦ μου γλυκύτατε, εὔσπλαγχνε· * Ἰησοῦ μου, σωσόν με * τὸν προσφυγόντα τη σχέπη σου, * Ίησοῦ μαχρόθυμε, * χαί Βασιλείας της σής με * χαταξίωσον.

Ούχ ήμαρτεν, * Ιησού μου, ούδεις ώσπερ ήμαρτον * έγώ ό ταλαίπωρος. * νῦν δὲ προσπίπτω δεόμενος. * 'Ιησοῦ μου, σῶσόν με, * και τήν ζωήν, Ίησοῦ μου, * κληροδότησον.

Θεοτοχίον.

Πανύμνητε, * Πησοῦν ή γεννήσασα Κύριον, * αὐτὸν χαθιχέτευε, * τοῦ λυτρωθήναι χολάσεως * πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, * χαί Θεοτόχον χυρίως * όνομάζοντας.

'Ωδή ε'. Ο Ειρμός.

Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης. * φώτισόν με τῆ ἐπιλάμψει σου. * άλλον

» γαρ έκτός σου Θεόν ούκ έπίσταμαι.

Τροπάρια.

Σύ φωτισμός, * Ίησοῦ μου, νοός μου, * σύ σωτηρία * τῆς ἀπεγνωσμένης ψυχής μου, Σῶτερ, * σὐ, Ἰησοῦ μου, * τῆς χολάσεως ρύσαι * χαί γεέννης έμε χραυγάζοντα· * Σώσον, 'Ιησού μου Χριστέ, μέ τον άθλιον.

^{*} Ο φωτισμός * τῶν ἐν σχότει χειμένων, * ή σωτηρία * τῶν * Οἀπεγνωσμένων, Χριστὲ Σωτήρ μου, * πρὸς σὲ ὀρθρίζω, *

Ολοσχερώς, * Ίησοῦ μου, πρὸς πάθη * τῆς ἀτιμίας * χαταβεβλημένος ἦδη χραυγάζω· * Σὺ, Ἰησοῦ μου, * βοηθείας μοι χεῖρα * χαταπέμψας ἔχσπασον χράζοντα· * Σῶσον, Ἰησοῦ μου Χριστὲ, μὲ τὸν ἄθλιον.

Βέβηλον νοῦν, * Ἱησοῦ, περιφέρων * ἀναβοῶ σοι· * Κάθαρον τοῦ ῥύπου με τῶν πταισμάτων, * xαὶ λύτρωσαί με * τὸν εἰς βάθη xaxίaς * ἐξ ἀγνωσίας xaτολ:σθήσαντα, * Σῶτερ Ἱησοῦ μου, xaὶ σῶσόν με, δέομαι. Θεοτοχίον.

Τὸν Ἱησοῦν * ἡ γεννήσασα, Κόρη * Θεοχυῆτορ, * τοῦτον ἐχδυσώπει σωθῆναι πάντας * τοὺς ὁρθοδόξους, * μοναστὰς χαὶ μιγάδας, * χαὶ γεέννης ῥυσθῆναι χράζοντας· * Πλήν σου προστασίαν βεβαίαν οὐχ ἔγνωμεν.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

» Τν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον

» Γιτής εύσπλαγχνίας σου * έπιχαλούμαι άβυσσον· * Έχ φθοράς,

» ό Θεός, μὲ ἀνάγαγε. Τροπάρια.

734

Ίησοῦ μου, Χριστὲ Πολυέλεε, * ἐξομολογούμενον δέξαι με, Δέσποτα, * ὦ Ἰησοῦ, xaì σῶσόν με, * xaì φθορᾶς, Ἰησοῦ, μὲ ἐξάρπασον.

Ίησοῦ μου, οὐ γέγονεν ἕτερος * ἄσωτος οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος, * ὡ Ἰησοῦ φιλάνθρωπε· * ἀλλὰ σὺ, Ἰησοῦ, μὲ διάσωσον.

Ίησοῦ μου, xαὶ Πόρνην xαὶ Ἄσωτον * xαὶ τὸν Μανασσῆν xαὶ Τελώνην νεν(xηxa, * ὦ Ἰησοῦ μου, πάθεσι, * xαὶ Ληστὴν, Ἰησοῦ, Νινευίτας τε. Θεοτοχίον.

Ιησοῦν τὸν Χριστόν μου χυήσασα, * Αχραντε Παρθένε, ή μόνη ἀμόλυντος, * μεμολυσμένον ὄντα με * πρεσβειῶν σου ὑσσώπφ νῦν χάθαρον.

Κοντάχιον, Ήχος δ. Επεφάνης σήμερον.

'Ιησοῦ γλυχύτατε, * τὸ φῶς τοῦ Κόσμου, * τῆς ψυχῆς μου φώτισον * τοὺς ὀφθαλμοὺς, Υίὲ Θεοῦ, * τῆ θεαυγεῖ σου λαμπρότητι, * ἕνα ὑμνῶ σε, * τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

'Ωδή ζ'. Ο Εφμός.

Τρίκόνος χρυσής * έν πεδίφ Δεηρά * λατρευομένης, * οι τρείς

» Lίσου Παίδες χατεφρόνησαν * άθεωτάτου προστάγματος· * μέ-

σον δέ πυρός ἐμβληθέντες * δροσιζόμενοι ἔψαλλον· * Εὐλογητός

» εί, ό Θεός * ό τῶν Πατέρων τμῶν.

Χριστέ Ίησοῦ, * οὐδεἰς ἡμαρτεν ἐν γῆ * ἐχ τοῦ αἰῶνος, ὡ Ἰησοῦ μου, ὡσπερ ἡμαρτον * ἐγὼ ὁ τάλας χαὶ ἄσωτος· * ὅθεν, Ἰησοῦ μου, βοῶ σοι· * Μελφδοῦντά με οἰχτειρον· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Χριστὲ Ίησου, * ἐν τῷ φόβῷ σου βοῶ· * Καθόρμισόν με, * ῶ Ἰησοῦ μου, xαὶ χυβέρνησον * νῦν πρὸς λιμένα τὸν εὐδιον, * ὅπως, Ἰησοῦ μου οἰχτίρμον, * μελῷδῶ σοι σωζόμενος· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστε 'Ιησοῦ, * μυριάχις ὑπεσχέθην * σοὶ ὁ τάλας, * ὥ 'Ιησοῦ μου, τὴν μετάνοιαν, * ἀλλ ἐψευσάμην ὁ ἄθλιος· * ὅθεν, 'Ιησοῦ μου, βοῶ σοι· * Τὴν ἀναίσθητον μένουσαν * ψυχήν μου φώτ:σον, Χριστε, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοχίον.

Χριστὸν Ίησοῦν * ή γεννήσασα φριχτῶς * xaì ὑπὲρ φύσιν, * aὐτὸν δυσώπει, Παναμώμητε, * τὰ παρὰ φύσιν μου πταίσματα * πάντα συγχωρῆσαί μοι, Κόρη, * ΐνα χράζω σωζόμενος· * Εὐλογημένη, ή Θεὸν * σαρκὶ χυήσασα.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

Τον έν χαμίνω τοῦ πυρὸς * τῶν Ἐβραίων τοῖς Παισὶ συγχα Ταβάντα, * χαὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεὸν *
 ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

Σὲ, Ἰησοῦ μου, δυσωπῶ· * Ώς τὴν Πόρνην, Ἰησοῦ μου, ἐλυτρώσω * τῶν πολλῶν ἐγχλημάτων, * οὖτω χἀμὲ, Ἰησοῦ, * Χριστέ μου, * λύτρωσαι χαὶ χάθαρον * τὴν ῥερυπωμένην * ψυχήν μου, Ἰησοῦ μου.

Καθυποχύψας, Ίησοῦ, * ταῖς ἀλόγοις ἡδοναῖς, ἄλογος ὥφθην * χαὶ τοῖς χτήνεσιν ὄντως, * ὦ Ἰησοῦ μου, οἰχτρῶς * ὁ τάλας, * Σῶτερ, ἀφωμοίωμαι· * ὅθεν, Ἰησοῦ, μὲ * τῆς ἀλογίας ῥῦσαι.

Περιπεσών, ὦ 'Ιησοῦ, * ψυχοφθόροις ἐν λησταῖς, ἀπεγυμνώθην * τὴν στολὴν, 'Ιησοῦ μου, * τὴν θεοῦφαντον νῦν, * xai xεῖμαι μώλωψι xατάστιχτος· * ἔλαιον, Χριστέ μου, * ἐπίχεε καὶ οἶνον.

Θεοτοχίον.

Τὸν Ἰησοῦν μου xαὶ Θεὸν * ἡ βαστάσασα Χριστὸν ἀνερμηνεύτως, * Θεοτόχε Μαρία, * τοῦτον δυσώπει ἀεὶ * χινδύνων * σώζεσθαι τοὺς δούλους σου, * xαὶ τοὺς ὑμνητάς σου, * ἀπείρανδρε Παρθένε. 'Ωδὴ θ΄. 'Ο Εἰρμός.

» στον έχ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, * τὸν ἀρρήτω σοφία * ήχοντα χαι-

» L νουργήσαι τον 'Αδάμ * βρώσει φθορά πεπτωχότα δεινώς, *

ἐξ ἀγίας Παρθένου * ἀρράστως σαρχωθέντα δι ἡμᾶς, * οι πι-

» στοί, όμοφρόνως * έν ύμνοις μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Τὸν Μανασσῆν, Ἱησοῦ μου, * τὸν Τελώνην, τὴν Πόρνην,* τὸν *Ασωτον, οἰχτίρμον Ἰησοῦ, * χαὶ τὸν Δηστὴν ὑπερβέβηχα, * Ἰησοῦ μου, ἐν ἔργοις * αἰσχίστοις xαὶ ἀτόποις, ἰησοῦ· * ἀλλὰ σὺ, ἰησοῦ μου, * προφθάσας με διάσωσον.

Τοὺς ἐξ ᾿Αδάμ, Ἱησοῦ μου, * άμαρτήσαντας πάντας * πρὸ νόμου xαὶ ἐν νόμω, Ἱησοῦ, * xαὶ μετὰ νόμον ὁ ἄθλιος, * Ἰησοῦ μου, xαὶ χάριν * νενίχηχα τοῖς πάθεσιν οἰχτρῶς· * ἀλλὰ σὺ, Ἱησοῦ μου, * τοῖς χρίμασί σου σῶσόν με.

Μή χωρισθώ, Ίησοῦ μου, * τἦς ἀφράστου σου δόξης, * μὴ τύχω τῆς μερίδος, Ίησοῦ, * τῆς εἰωνύμου, γλυχύτατε * Ἰησοῦ· ἀλλὰ σύ με * τοῖς δεξιοῖς προβάτοις σου, Χριστὲ, * Ἰησοῦ μου, συντάξας, * ἀνάπαυσον ὡς εὖσπλαγχνος.

Θεοτοχίον.

Τὸν Ἱησοῦν, Θεοτόχε, * ὄν ἐβάστασας, μόνη * ἀπείρανδρε, Παρθένε Μαριὰμ, * τοῦτον, ἱΑγνὴ, ἐξιλέωσαι * ὡς Υἰόν σου χαὶ Κτίστην, * ῥυσθῆναι τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ * πειρασμῶν χαὶ χινδύνων * χαὶ τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος.

Στιχηρά προσόμοια. Ήχος πλ. β'.

Ολην αποθέμενοι.

'Ιησοῦ γλυχύτατε, * ψυχῆς ἐμῆς θυμηδία, * 'Ιησοῦ ἡ χάθαρσις * τοῦ νοός μου, Δέσποτα * πολυέλεε· * 'Ιησοῦ, σῶσόν με, * 'Ιησοῦ, Σωτήρ μου, * 'Ιησοῦ μου παντοδύναμε, * μὴ χαταλίπης με, * Σῶτερ 'Ιησοῦ, μὲ ἐλέησον· * χαὶ λύτρωσαι χολάσεως * πάσης, 'Ιησοῦ, χαὶ ἀξίωσον * τῆς τῶν σωζομένων * μερίδος, 'Ιησοῦ μου, τῷ χορῷ * τῶν ἐχλεχτῶν σου μὲ σύνταξον, * 'Ιησοῦ φιλάνθρωπε.

'Ιησοῦ γλυχύτατε, * τῶν μοναζόντων τὸ χλέος, *' Ιησοῦ μαχρόθυμε, * 'Ασχητῶν ἐντρύφημα * χαὶ χαλλώπισμα· * 'Ιησοῦ, σῶσόν με, * 'Ιησοῦ Σωτήρ μου, * 'Ιησοῦ μου πολυέλεε, * χειρος ἐξάρπασον, * Σῶτερ 'Ιησοῦ, μὲ τοῦ δράχοντος, * καὶ τούτου τῶν παγίδων με, * Σῶτερ 'Ιησοῦ, ἐλευθέρωσον, * λάχχου χατωτάτου, * Σωτής μου 'Ιησοῦ, ἀναγαγών,* χαὶ δεξιοῖς συναρίθμησον,* 'Ιησοῦ, προβάτοις με. Δόξα.

'Ιησοῦ γλυχύτατε, * τῶν 'Αποστόλων ἡ δόξα, * 'Ιησοῦ μου, χαύχημα * τῶν Μαρτύρων, Δέσποτα * παντοδύναμε: * 'Ιησοῦ, σῶσόν με, * 'Ιησοῦ Σωτήρ μου, * 'Ιησοῦ μου ώραιότατε, * τὸν σοὶ προστρέχοντα, * Σῶτερ 'Ιησοῦ, μὲ ἐλέησον, * πρεσβείαις τῆς Τεχούσης σε, * πάντων, 'Ιησοῦ, τῶν 'Αγίων σου, * Προφητῶν τε πάντων, * Σωτήρ μου 'Ιησοῦ, χαὶ τῆς τρυφῆς * τοῦ Παραδείσου ἀξίωσον, * 'Ιησοῦ πανάγαθε.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Μή χαταπιστεύσης με * ἀνθρωπίνη προστασία, * Παναγία Δέσποινα, * ἀλλὰ δέξαι δέησιν * τοῦ ἰχέτου σου· * θλῖψις γὰρ

ΚΑΝΟΝ ΠΑΡΑΚΑ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓ, ΘΕΟΤΟΚΟΝ. 737 έχει με, * φέρειν οὐ δύναμαι * τῶν Δαιμόνων τὰ ποξεύματα * σχέπην οὐ κέχτημαι, * οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, * πάντοθεν πολεμούμενος, * καὶ παραμυθίαν οὐχ ἔχω πλήν σου * Δέσποινα τοῦ Κόσμου, * ἐλπὶς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, * μή μου παρίδης τὴν δέησιν, * τὸ συμφέρον ποίησον.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ Ο ΜΙΚΡΟΣ

EIE THN

THEPAFIAN OBOTOKON.

Ψαλλόμενος ἐν πάση περιστάσει χαὶ θλίψει ψυχῆς. Ποίημα Θεοστηρίατου Μαγαχοῦ, οἱ δὲ, Θεοφάνους. 'Ωδὴ α΄, 'Ηχος πλ. δ'. 'Ο Εἰρμός.

* ' γργράν διοδεύσας ώσει ξηράν, * xal την Αίγυπτίαν * μοχθη-

» [ρίαν διαφυγών * ο Ισραηλίτης ανεβόα· * Τῷ Αυτρωτή και

» Θεῷ ήμῶν ἄσωμεν. Τροπάρια.

Πολλοϊς συνεχόμενος πειρασμοΐς, * πρός σε χαταφεύγω, * σωτηρίαν επιζητών· * ώ Μήτερ του Αόγου και Παρθένε, * τών δυσχερών και δεινών με διάσωσον.

Παθών με ταράττουσι προσβαλαί, * πολλής άθυμίας * έμπιπλώσαι μου την ψυχήν * εἰρήνευσεν, Κόρη, σή γαλήνη * τη τοῦ Υἰοῦ xai Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Σωτήρα τεχοῦσάν σε χαὶ Θεὸν * δυσωπῶ, Παρθένε, * λυπρωδημαί με τῶν δεινῶν· * σοὶ γὰρ νῦν προαφεύγων ἀνατείνω * χαὶ τὴν ψυχὴν χαὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσούντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν * ἐπισκοπῆς θείας * καὶ προνοίες εῆς παρὰ σοῦ * ἐξίωσον, μόνη Θεομήσορ, * ὡς ἐγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτριε.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

 Ομητορ, * σύ με απερέωσον * έν πη άγάπη τη ση, * εκών
 έφετών ή άκρότης, * τών πιστών πο ατήριγμα, * μάνε φιλάνθρωπε.

Προστασίαν χαι σχέπην * ζωής έμης τίθημι * σέ, Ωκαγεννήτορ Παρθένε· * σώ με χωβέργησον * πρός του λιμένα του, * πών άγαθών ή είτία, * τών τισπών το στήριγμα, * μένη παινώμητε.

Ιχετεύω, Παρθένε, * τον ψυχιχον τάραχον * χαι της άθυμέες την ζάλην * διασκεδάσει μου * συ γαρ, Θεόκυμοε, * είν έρχηγαν πης γελήνης, * ταν Χριστον έχύησες, * μόνη παιτέχραντε.

Paracleticus.

738 ΚΑΝΟΝ ΠΑΡΑΚΑ. ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓ. ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Εύεργέτην τεχούσα * τόν των χαλών αίτιον, * τής εύεργεσίας τον πλούτον * πασιν ανάβλυσον· * πάντα γαρ δύνασαι, * ώς δυνατόν έν ίσχύ * τόν Χριστόν χυήσασα, * Θεομαχάριστε.

Χαλεπαίς άβρωστίαις * χαι νοσεροίς πάθεσιν * έξεταζομένω, Παρθένε, * σύ μοι βοήθησον· * τῶν ἰαμάτων γὰρ * ἀνελλιπῆ σε γινώσχω * θησαυρόν, Πανάμωμε, * τον άδαπάνητον.

Διάσωσον * άπο χινδύνων * τούς δούλους σου, Θεοτόχε, * ότι πάντες μετὰ Θεὸν * εἰς σὲ χαταφεύγομεν, * ὡς ἄἰρρηχτον τεῖχος χαί προστασίαν.

Έπιβλεψον * έν εύμενεία, * πανύμνητε Θεοτόχε, * έπι την έμην χαλεπήν * τοῦ σώματος χάχωσιν, * χαι ίασαι της ψυχης μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα, Ήχος β'. Τὰ ἄνω ζητών.

Πρεσβεία θερμή * και τειχος άπροσμάχητον, * έλέους πηγή,* τοῦ Κόσμου χαταφύγιον, * ἐχτενῶς βοῶμέν σοι * Θεοτόχε Δέσποινα, πρόφθασον, * χαι έχ χινδύνων λύτρωσαι ήμας, * ή μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Οδή δ. Ο Ειρμός.

- * Είσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ Μυστήριον, * κα-* Είτενόησα τὰ ἔργα σου, * και ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα. Τροπάρια.

Τών παθών μου τόν τάραχον, * ή τόν χυβερνήτην τεχούσα Κύριον, * χαι τὸν χλύδωνα χατεύνασον * τῶν ἐμῶν πταισμάτων, * Θεονύμφευτε.

Εύσπλαγγνίας την άβυσσον * έπιχαλουμένω της σης παράσχου μοι, * ή τὸν εὖσπλαγχνον χυήσασα, * χαὶ Σωτῆρα πάντων * τών ύμνούντων σε.

'Απολαύοντες, Πάναγνε, * τῶν σῶν δωρημάτων, εὐχαριστήριον * άναμέλπομεν έφύμνιον, * οι γινώσχοντές σε * Θεομήτορα.

Οι έλπιδα χαι στήριγμα * χαι της σωτηρίας τειχος άχραδαντον * χεκτημένοι σε, Πανύμνητε, * δυσχερίας πάσης * έχλυτρού-'Ωδή ε'. 'Ο Είρμός. μεθα.

» πώτισον ήμας * τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, * xai τῷ βρα-

Ψχίονί σου τῷ ὑψηλῷ * τὴν σὴν εἰρήνην * παράσχου ἡμῖν,

» Φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Έμπλησον, 'Αγνή, * εύφροσύνης την χαρδίαν μου, * την σην άχήρατον διδούσα χαράν, * της εύφροσύνης * ή γεννήσασα τον αίτιον.

Δύτρωσαι ήμας * έχ χινδύνων, Θεοτόχε άγνη, * ή αίωνίαν τεχοῦσα λύτρωσιν, * χαι τὴν εἰρήνην * τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Αῦσον τὴν ἀχλύν * τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, * τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, * ἡ φῶς τεχοῦσα * τὸ θείον χαὶ προαιώνιον.

Ιασαι, 'Αγνή, * τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, * ἐπισχοπῆς σου ἀξιώσασα, * χαὶ τὴν ὑγείαν * τῆ πρεσβεία σου παράσχου μοι. 'Ωδὴ ૬΄. Ο Εἰρμός.

Τήν δέησιν έχχεῶ πρὸς Κύριον, * χαὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
 Ττὰς θλίψεις, * ὅτι χαχῶν * ή ψυχή μου ἐπλήσθη, * χαὶ ή
 ζωή μου τῷ ^{*}Αδῃ προσήγγισε, * χαὶ δέομαι ὡς ἱωνᾶς· * Ἐχ
 φθορᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Θανάτου χαι της φθορας ος ἔσωσεν, * ἐαυτὸν ἐχδεδωχώς τῷ θανάτῳ, * τὴν τη φθορα * χαι θανάτῷ μου φύσιν * χατασχεθείσαν, Παρθένε, δυσώπησον, * τὸν Κύριόν σου χαι Γιὸν, * της ἐχθρῶν χαχουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, * xαὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, * τῶν πειρασμῶν * διαλύουσαν ὄχλον, * xαὶ ἐπηρείας Δαιμόνων ἐλαύνουσαν· * xαὶ δέομαι διαπαντὸς * ἐx φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

'Ως τείχος χαταφυγής χεχτήμεθα, * χαὶ ψυχῶν σε παντελή σωτηρίαν * χαὶ πλατυσμὸν * ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, * χαὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. * 'Ω Δέσποινα, χαὶ νῦν ἡμᾶς * τῶν παθῶν χαὶ χινδύνων διάσωσον.

Έν χλίνη νῦν ἀσθενῶν χατάχειμαι, * χαὶ οὐχ ἔστιν ἰασις τῆ σαρχί μου· * ἀλλ' ἡ Θεὸν * χαὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, * χαὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων χυήσασα, * σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· * Ἐχ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον * άπο χινδύνων. Επίβλεψον * έν εύμενεία.

Κοντάχιον. Ήχος β'.

Προστασία * τῶν Χριστιανῶν ἀχαταίσχυντε, * μεσιτεία * πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, * μὴ παρίδῃς * ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· * ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ, * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν * τῶν πιστῶς χραυγαζόντων σοι· * Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, * χαὶ σπεῦσον εἰς ἰχεσίαν, * ἡ προστατεύουσα ἀεὶ, * Θεοτόχε, τῶν τιμώντων σε. 'Ωδὴ ζ'. Ο Εἰρμός.

Οι έχ τῆς ἰουδαίας * χαταντήσαντες Παίδες * ἐν Βαβυλῶνί
 Οποτε, * τῆ πίστει τῆς Τριάδος * τὴν φλόγα τῆς χαμίνου *
 χατεπάτησαν ψάλλοντες * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐ λογητὸς εἰ.

KANON HAPAKA. EIZ THN YHEPAT. OBOTOKON. 740

Τροπάρια.

Τήν ήμων σωτήρίαν * ώς ήθελησας, Σώτερ, * οίχονομήσασθαι, * έν μήτρα της Παρθένου * χατώχησας, τῷ Κόσμφ * ήν προστάτιν ανέδειξας, * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός; εύλογη-TÒC EL:

Θελητήν τοῦ ἐλέους, * ὅν ἐγέννησας, Μητερ * άγνή, δυσώπησον, * βυσθήναι των πταισμάτων * ψυχής τε μόλυσμάτων * τούς έν πίστει χραυγάζοντας. * Ο των Πατέρων ήμων Θεός, * εύλογητός εί.

Θησαυρόν σωτηρίας, * χαι πηγήν δφθαρσίας * τήν σε χυήσασαν, * χαι πύργον άσφαλείας, * και θύραν μετανοίας * τοις χραυγάζουσιν έδειξας. * Ό τῶν Πατέρων ήμών * Θεός, εύλογητός εί.

Σωμάτων μαλαχίας * χαι ψυχών άρρωστίας, * Θεογεννήτρια,* των πόθφ προσιόντων * τη σχέπη σου τη θεία * θεράπεύειν άξιωσον, * ή τον Σωτήρα Χριστον * ήμιν άποτεκοῦσα.

'Ωδή ή'. 'Ο Εφμές.

- » ττόν Βασιλέα των ούρανων, * δν ύμνουσι * Στρατιαί των 'Αγ-
- Υέλων, ύμνειτε * χαι ύπερυψοῦτε * έἰς πάντας τοὺς ἀίῶνας. Τροπάρια.

Τούς βυηθείας τής παρά σου * δεομένους * μή παρίδης, Παρθένε, ύμνουντας * xal ύπερυψουντας * σε, Κόρη, εις αίωνας.

Τών εαμάτων το δαψιλές * έπιχέης * τοις πιστώς ύμνοῦσι σε, Παρθένε, * και ύπερυψοῦσι * τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Τάς άσθενείας μου της ψυχης * ιατρεύης * χαι σαρχός τάς οδύνας, Παρθένε, * Ινα σε δοξάζω * την Κεχαριτωμένην.

Τών πειρασμών σύ τας προσβολας * έκδιώχεις, * χαι παθών τὰς ἐφόδους, Παρθένε· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς ἀίῶνἀς. 'Ωδή θ'. 'Ο Ειρμός.

- Κυρίως Θεοτόχον * σε όμολογοῦμεν * οι διὰ σοῦ σεσωσμένοι, *
 ΚΠαρθένε ἀγνή, * σὺν ἀσωμάτων χορέιαις * σε μεγαλύνοντες.

Τροπάρια.

'Ροήν μου των δαχρύων * μή αποποιήση, * ή τον παντός έχ προσώπου * πάν δάχρυον * άφηρηχότα, Παρθένε, * Χριστόν χυήdàsa.

Χαράς μου την καρδίαν * πλήρωσον, Παρθένε, * ή της χαράς δεξαμένη * το πλήρωμα, * χαι άμαρτίας την λύπην * έξαφανίodoż.

Λιμήν και προστασία * τών σοι πρόσφευγόντων * γενοῦ, Παρθένε, και τείχος * άχράδαντον, * χαταφυγή τε και σχέπη * χαι άγαλλίαμα.

KANON HAPAKA, BIZ THN YHEPAT, OBOTORON. 741

Φωτός σου ταίς απτίσι * λάμπρυνον, Παρθένε, * το ζοφερόν της άγνοίας * διώχουσα, * τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόχον * σὲ χαταγγέλλονταζ.

Καχώσεως έν τόπφ * τον ταϊς κοθενείαις * τκπεινωθέντα, Παρθένε, * θεράπευσον, * έξ άβρωστίας είς ρωσιν * μετασπευάζουνα.

κλήων παρακλητικός ο μεγάς

EIN THN

THEPAFIAN GEOTOKON.

Πόζημα του βασιλέως Θεοδώρου Δούχα του Αποτάρεως.

'Ωδή α'. 'Ηχος πλ. δ'. Ο Ειρμός.

· · · ρματηλάτην Φαραώ έβύθισε * τέρατουργούσα ποτε * Μω-

- · Ασαική ράβδος, * εταυροτύπως πλήξασα * και διελούσα θά-
- λασσαν' * Ισραήλ δέ φυγάδα * πεξόν οδίτην διέθωσεν, * ξομα
 τῷ Θέῷ ἐναμέλποντα: Τροπάρια.
- Των λυπηρων έπαγωγάι χειμάζουσι * την ταπεινήν μου ψυχην, * και συμφορών νέφη * την έμην καλύπτουσι * καρδίαν,

Θεονύμφεθτε· * αλλ' ή φως τετοχυία * το θείον και κροαιώνον, * λάμψου μοι το φώς το χαρμόσουνον.

'Εξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν και θλιψεων, * και ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν * και συμφορῶν βίου * λυτρωθείς, Πανάχραντε, * τῆ κρατὰιῷ δυνάμει σου, * ἀνυμνῶ, μεγαλύνω * τὴν ἀμετρόν σου συμπάθειαν, * και τὴν εἰς ἐμέ σου πὰράκλησιν.

Νῦν πεποιθως ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον * ἀντιληψιν πραταιάν, * και πρὸς τήν σήν σκεπήν * ὀλοψύχως ἔδραμον, * και γόνυ κλίνω, Δέσποινα, * και θρηνώ και στενάζω· * Μή με παρίδης τόν ἀθλιον, * κῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Ού σιωπήσω τοῦ βοάν τρανότατα * τὰ μεγαλετα τὰ σά· * εἰ μή γὰρ σὺ, Κόρη, * παντοτε προίστασο * ὑπερ ἐμοῦ πρεσβεύουσα * τῷ Τἰῷ xai Θεῷ σου, * τίς ἐx τοσούτου με xλύδωνος * xai δεινῶν xivδύνων ἐἰρύσατο;

'Ωδή γ'. 'Ο Εφμός.

- » Πύρανίας άψτδος * οροφουργέ Κύριι, * και τής Έχχλησίας 80-
- » Uμητορ, * σύ με στερέωσον * έν τη άγάπη τη ση, * των έφε-
- * των ή άχρότης, * των πιστών το στήριγμα, * μένε φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Απορήσας έχ πάντων * όδυνηρώς πράζω σοι * Πρόφθασον, θερμή προστασία, * χαι σήν βοήθειαν * δός μοι τῷ δούλω σου, *

742 KANON HAPAKA, EIZ THN YHEPAF, OBOTOKON.

τῷ ταπεινῷ xal ἀθλίφ, * τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν * ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Έθαυμάστωσας ὄντως * νῦν ἐπ' ἐμοὶ, Δέσποινα, * τὰς εἰεργεσίας σου, Κόρη, * xαὶ τὰ ἐλέη σου· * ὅθεν δοξάζω σε, * xαὶ ἀνυμνῶ xαὶ γεραίρω * τὴν πολλὴν xαὶ ἄμετρον * xηδεμονίαν σου.

Καταιγίς με χειμάζει * τῶν συμφορῶν, Δέσποινα, * xαὶ τῶν λυπηρῶν τριχυμίαι * χαταποντίζουσιν· * ἀλλὰ προφθάσασα * χετρά μοι δὸς βοηθείας, * ἡ θερμὴ ἀντίληψις * xαὶ προστασία μου.

'Αληθή Θεοτόχον * όμολογῶ, Δέσποινα, * σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ χράτος * ἐξαφανίσασαν· * ὡς γὰρ φυσίζωος, * ἐχ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ "Αδου * πρὸς ζωὴν ἀνήγκγες * εἰς γῆν με ῥεύσαντα.

Διάσωσον * άπο χινδύνων. Ορα σελ. 738, ώδ. γ΄.

Κάθισμα, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμή * χαι τείχος ἀπροσμάχητον, * ἐλέους πηγή, * τοῦ Κόσμου χαταφύγιον, * ἐχτενῶς βοῶμέν σοι· * Θεοτόχε Δέσποινα, πρόφθασον * χαι ἐχ χινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, * ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα. 'Ωδὴ δ. 'Ο Εἰρμός.

- Υνύ μου ίσχὺς, * Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, * σὺ Θεός μου, *
- » Δσύ μου άγαλλίαμα, * ό πατριχούς χόλπους μή λιπών, * χαί
- τὴν ἡμετέραν * πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· * διὸ σὺν τῷ Προφή-
- τη * Αββαχούμ σοι χραυγάζω· * Τη δυνάμει σου δέξα.

Τροπάρια.

Καί ποῦ λοιπὸν * ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; * ποῦ προσφύγω; * ποῦ δὲ xαὶ σωθήσομαι; * τίνα θερμὴν ἕξω βοηθὸν, * θλίψεσι τοῦ βίου * xαὶ ζάλαις οἴμοι ! xλονούμενος; * εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, * xαὶ θαἰρῶ xαὶ xαυχῶμαι, * xαὶ προστρέχω τῆ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Τὸν ποταμόν * τὸν γλυχερὸν τοῦ ἐλέους σου, * τὸν πλουσ(αις * δωρεαῖς δροσίσαντα * τὴν παναθλίαν χαι ταπεινὴν, * Πάναγνε, ψυχήν μου * τῶν συμφορῶν χαι τῶν θλίψεων * χαμίνω φλογισθείσαν, * μεγαλύνω, χηρύττω * χαι προστρέχω τῆ σχέπῃ σου, σῶσόν με.

Σὲ τὴν ἀγνὴν, * σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον * μόνην φέρω * τεῖχος ἀπροσμάχητον, * καταφυγὴν, σκέπην κραταιὰν, * ὅπλον σωτηρίας. * Μή με παρίδης τὸν ἄσωτον, * ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, * ἀσθενῶν συμμαχία, * θλίβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Πως ἐξειπείν * σοῦ xατ ἀζίαν δυνήσομαι * τοὺς ἀμέτρους οἰχτιρμοὺς, ὦ Δέσποινα, * τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν * δεινῶς πυρουμένην * ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντας; * 'Αλλ' ὡ τῆς σῆς προνοίας * xαὶ τῆς εὐεργεσίας, * ἦς ἀφθόνως αὐτὸς παραπήλαυσα! 'Ωδή ε'. 'Ο Ειρμός.

» Τνα τί με ἀπώσω * ἀπό τοῦ προσώπου σου, * τὸ φῶς τὸ ἄδυ-» Ττον; * xαὶ ἐχάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σχότος τὸν δείλαιον; * » άλλ' ἐπίστρεψόν με, * xai πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς » όδούς μου χατεύθυνον, δέομαι.

Τροπάρια.

Εύχαρίστως βοώ σοι· * Χατρε, Μητροπάρθενε· * χατρε, Θεόνυμφε· * χαΐρε, θεία σχέπη· * χαΐρε, ὅπλον χαὶ τεῖχος ἀπόρθητον· * γαίρε, προστασία, * χαι βοηθέ χαι σωτηρία * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων έχ πίστεως.

Οι μισοῦντές με μάτην, * βέλεμνα χαι ξίφη * χαι λάχχον ηὐτρέπισαν, * και ἐπιζητοῦσι * τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι μου, * χαι χαταβιβάσαι * πρὸς Υῆν, ᾿Αγνὴ, ἐπιζητοῦσιν· * ἀλλ' ἐχ τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

'Από πάσης ανάγχης, * θλίψεως χαι νόσου * χαι βλάβης με λύτρωσαι• * και τη ση δυνάμει * έν τη σκέπη σου φύλαξον άτρωτον * έχ παντός χινδύνου, * χαι έξ έχθρων των πολεμούντων * χαι μισούντων με, Κόρη πανύμνητε.

Τί σοι δώρον προσάξω * της εύχαριστίας, * άνθ' ώνπερ άπήλαυσα * τῶν σῶν δωρημάτων, * καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου γρηστότητος; * Τοιγαρούν δοξάζω, * ύμνολογῶ και μεγαλύνω * σού την άφατον πρός με συμπάθειαν.

'Ωδή ς'. 'Ο Είρμός.

» επτήν δέησιν έχχεῶ πρὸς Κύριον, * χαὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου

Τάς θλίψεις, * ότι χαχών * ή ψυχή μου ἐπλήσθη, * χαὶ ή

» ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε· * και δέομαι ώς 'Ιωνάς· * 'Ex

» φθοραζ, ό Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Τά νέφη τῶν λυπηρῶν ἐχαλυψαν * τὴν ἀθλίαν μου ψυγὴν χαι χαρδίαν, * χαι σχοτασμόν * έμποιουσί μοι, Κόρη· * άλλ ή γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, * ἀπέλασον ταῦτα μαχρὰν * τῆ ἐμπνεύσει της θείας πρεσβείας σου.

Παράχλησιν έν ταζ θλίψεσιν οίδα, * χαι τῶν νόσων ιατρόν σε γινώσχω, * χαι παντελή * συντριμμόν του θανάτου, * χαι ποταμον της ζωης άνεξάντλητον, * και πάντων των έν συμφοραζς * ταγινήν χαι όξεταν άντιληψιν.

Ού χρύπτω σου τον βυθον τοῦ ἐλέους, * χαι την βρύσιν τῶν άπείρων θαυμάτων, * χαι την πηγήν * την άέναον όντως * της πρός έμε συμπαθείας σου, Δέσποινα· * άλλ' άπασιν όμολογώ * χαί βοώ χαι χηρύττω χαι φθέγγομαι.

744 KANON HAPAKA. EIZ THN YHEPAF. OROTOKON.

'Εχύχλωσαν αι τοῦ βίου με ζάλαι, * ώσπερ μέλισσαι χηρίον, Παρθένε, * χαι τὴν ἐμὴν * χατασχοῦσαι χαρδίαν, * χατασιτρώσχουσι βέλει τῶν θλίψεων· * ἀλλ' εῦροιμί σε βοηθὸν * χαι διώπτην χαι ῥύστην, Πανάχραντε.

Διάσωσον * από χινδύνων. Ορα σελ. 738, ψδ. γ. Επίβλεψον * εν εύμενεία.

Καντάχιου, Έλγος β'.

Προστασία * τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, * μεσιτεία * «ρὸς τὸν Ποιη «τὴν ἀμετάθεπε, * μὴ παρίδης * ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· * ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν * «ῶν πιστῶς χραυγαζόντων σοι· * Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, * καὶ σπεῦσον εἰς ἰχεσίαν, * ἡ προστατεύουσα ἀεὶ, * Θεοτόχε, πῶν τιμώντων σε. 'Ωδὴ ζ'. Ο Εἰρμός.

Τατόδες Έβραίων έν χαμίνω * χατεπάτησαν την φλάγα θαρ-

· Ι σαλέως * xal εiς δρόσον το πῦρ * μετέβαλον βοῶντες· * Εὐλο-

γητός εἰ Κύριε, * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Φως ή τεχούσα, Θεοτόχε, * σχοτιαθέντα με νυχτι άμαρτημάτων * φωταγώγησον σύ, * φωτός ούσα δρχείων * το χαθαρόν χαι έμωμον, * ένα πέθω σε δοξάζω.

Εχέπη γενού και προστασία * χαι άντιληψις και χαύχημα, Παρθένε, * γυμνωθέντι μοι νῦν * ἀπάσης βοηθείας, * ἀβοηθήτων δύναμις, * χαι ἐλπις ἀπηλπισμένων,

Όλη ψυχή και διανοία * και καρδία σε και χείλεσι δοξάζω, * άπελαύσας τῶν σῶν * μεγάλων χαρισμάτων· * 'Δλλ' ϣ τῆς σῆς χρηστότητος * και ἐπείρων σου θαυμάτων!

Βλέψον ίλέφ ὄμματί σου, * χαι ἐπίσκεψαι πην κάχωσιν, ην έχω· * χαι δεινών συμφορών, * και βλάβης χαι χινδύνων * χαι πειρασμών με λύτρωσαι * άμεφρήτω σου έλέει.

'Ωδή η'. 'Ο Ειρμός.

· στιών έν δρει * άγίο δοξασθέντα, * χαι έν βάτω * τυρι τέ της

• L'Αειπαρθένου * τῷ Μωϋσει μυστήριον γνωρίσαντα, * Κύριον

» ύμχεισε * xal ύπερυψούτε * είς πάντας τούς αίωνας.

Τροπάρια.

Αιὰ κπλάγχως * έλέως σου, Παρθένε, * μή παρίδης, * Σεμνή, ποντούμενόν με σάλφ * βιωτιχῶν χυμάτων * άλλα δίδου μα * χετρα βοηθείας, * χαταπονουμένο * καχώσεσι ποῦ βίου.

Περιστάσεις * και θλίψεις και άνάγχαι * ευρατάν με, * Αγνή, και συμφαρεί του βίου, * και πειρασμοί με πάντοθεν έθύκλωσαν * άλλα πρόστηθί μοι, * και άντιλαβού μου * σή κραταιά του σκίση.

Digitized by Google

KANON HAPAKA. BIZ THN YHEPAF. OBOTOKON.

Έν ταζς ζάλαις * ἐφεῦρόν σε λιμένα· * ἐν ταζς λύπαις * χαρἀν καὶ εὐφροσύνην· * καὶ ἐν ταζς νόσοις ταχινήν βοήθειαν· * καὶ ἐν τοζς κινδύνοις * ῥύστην, καὶ προστάτιν * ἐν τοζς πειρατηρίοις.

Χατρε, Θρόνε * πυρίμορφε Κυρίου· * χατρε, θεία * χαὶ μανναδόχε στάμνε· * χατρε, χρυσῆ λυχνία, * λαμπὰς ἄσβεστε· * χατρε, τῶν παρθένων * δόξα, χαὶ μητέρων * ὡράτσμα χαὶ χλέος.

Οδή 6. Ο Εφμός.

» Γξέστη ἐπὶ τούτῷ ὁ οὐρανός, * καὶ τῆς Υῆς κατεπλάγη τὰ

» L'πέρατα, * ότι Θεός * ώφθη τοῦς ἀνθρώποις σωματιχῶς, * xal

» ή γαστήρ σου γέγονεν * εύρυχωροτέρα των ούρανων * διό σε,

» Θεοτάκε, * 'Αγγέλων xai ανθρώπων * τεξιαρχίαι μεγελύνουσι.

Τροπάρια.

Πρός τίνα χαταφύγω άλλην, 'Αγνή; * ποῦ προσδράμω λοιπὸν χαὶ σωθήσομαι; * ποῦ πορευθῶ; * ποίαν δὲ ἐφεύρω χαταφυγήν; * ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; * ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; * εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, * εἰς σὲ μόνην χαυχῶμαι, * χαὶ ἐπὶ σὲ θαβρῶν χατέφυγον.

Ούχ έστιν άριθμήσασθαι δυνατόν * μεγαλεία τα σά, Θεονύμφευτε, * χαι τόν βυθόν * τόν άνεξερεύνητον έξειπείν * τών ύπερ νοῦν θαυμάτων σου, * τῶν τετελεσμένων διηνεπώς * τοις πόθον σε τιμιώσι, * χαι πίστει προσχυνοῦσιν * ὡς ἀληθή Θεοῦ λοχεύτριαν.

'Εν υμνοις εύχαρίστοις δοξολογῶ * καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ελεος, * καὶ τὴν πολλὴν * δύναμίν σου πάσιν ὑμολογῶ· * καὶ τάς εύκργεσίας σου, * ἂς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμὲ, * κηρύττι, μεγαλύνω * ψυχῆ τε καὶ καρδία * καὶ λογισμοῦ καὶ γλώσση πάντοτε.

Την δέησιν μου δέξαι την πενιχράν, * και πλαύθμον μή παρίδης και δάχρυα * και στεναγμον, * άλλ ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθη, * και τὰς αιτήσεις πληρωσον * δύνασαι γἀρ πάντα, ὡς πανσθενοῦς * Δεσπόταυ Θεοῦ Μήτηρ, * εἰ νεύσεις ἔτι μόνον * πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπείνωσιν.

···{#}···

Paracleticus.

94

745

KANON TOY AKAGIETOY YMNOY

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ο ἐφεξῆς Κανών ἐστι ποίημα Ἱωσὴφ τοῦ Ἱμνογράφου, φέρει δὲ ἀχροστιχίδα·

Χαράς δοχείον, σοι πρέπει χαίρειν μόνη. Ιωσήφ.

'Ωδη α΄. Ήχος δ΄. Ο Ειρμός.

🔸 🔥 νοίξω τὸ στόμα μου, * χαὶ πληρωθήσεται πνεύματος, *

• Αχαι λόγον έρεύξομαι * τῆ Βασιλίδι Μητρί· * χαι φθήσομαι *

» φαιδρώς πανηγυρίζων, * χαι ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὰ θαύ » ματα.
 Τροπάρια.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον * ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι * ὁ μέγας ᾿Αρχάγγελος, * ᾿Αγνὴ, θεώμενος, * ἐπεφώνει σοι· * Χαῖρε, χαρᾶς δοχεῖον, * δί ἡς Προμήτορος * ἀρὰ λυθήσεται.

'Αδαμ έπανόρθωσις, * χαϊρε, Παρθένε Θεόνυμφε, * τοῦ "Αδου ἡ νέχρωσις· * χαϊρε, πανάμωμε, * τὸ παλάτιον * τοῦ μόνου Βασιλέως· * χαΐρε, θρόνε πύρινε * τοῦ Παντοχράτορος.

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, * χαῖρε, ἡ μόνη βλαστήσασα· * τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον, * χαῖρε, ἡ τέξασα· * τὸ ὀσφράδιον * τοῦ πάντων Βασιλέως· * χαῖρε, ἀπειρόγαμε, * Κόσμου διάσωσμα.

Αγνείας θησαύρισμα, * χαϊρε, δι ής έχ τοῦ πτώματος * ἡμῶν έξανέστημεν· * χαϊρε, ἡδύπνοον * χρΐνον, Δέσποινα, * πιστοὺς εὐωδιάζον· * θυμίωμα εὖοσμον, * μύρον πολύτιμον.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

» ητούς σούς ύμνολόγους, Θεοτόχε, * ώς ζώσα χαι άφθονος πη-

» Ι γή, * θίασον συγχροτήσαντας * πνευματιχόν στερέωσον·*

» xal έν τη θεία δόξη σου * στεφάνων δόξης άξίωσον.

Τροπάρια.

Στάχυν ή βλαστήσασα τον Θεΐον, * ώς χώρα ἀνήροτος σαφῶς, * χαῖρε, ἔμψυχε τράπεζα, * ἄρτον ζωῆς χωρήσασα * χαῖρε, τοῦ ζῶντος ὕδατος * πηγὴ ἀχένωτος, Δέσποινα.

Δάμαλις, τὸν μόσχον ἡ τεχοῦσα * τὸν ἄμωμον, χαῖρε, τοῖς πιστοῖς· * χαῖρε, ἀμνὰς χυήσασα * Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἰροντα * Κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα· * χαῖρε, θερμὸν ἰλαστήριον.

Ορθρος φαεινός, χατρε, ή μόνη * τόν Ηλιον φέρουσα Χριστόν,* φωτός κατοικητήριον. * χατρε, ή σκότος λύσασα * και τοὺς ζοφώδεις Δαίμονας * όλοτελῶς ἐκμειώσασα. Χαΐρε, πύλη μόνη, ην ο Λόγος * διώδευσε μόνος· ή μοχλοὺς * xal πύλας "Αδου, Δέσποινα, * τῷ τόκφ σου συντρίψασα· * χαΐρε, ή θεία εἴσοδος * τῶν σωζομένων πανύμνητε.

'Ωδή δ'. 'Ο Εἰρμός.

Ο καθήμενος ἐν δόξη * ἐπὶ θρόνου Θεότητος * ἐν νεφέλη κού Ο φη * ήλθεν ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, * τῆ ἀκηράτψ παλάμη, *
 καὶ διέσωσε * τοὺς κραυγάζοντας * Δόξα, Χριστὲ, τῆ δυνά μει σου. Τροπάρια.

'Εν φωναϊς άσμάτων πίστει * σοὶ βοῶμεν, Πανύμνητε· * χαϊρε, πῖον ὅρος * xαὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· * χαῖρε, λυχνία xαὶ στάμνε * Μάννα φέρουσα * τὸ γλυχαῖνον * τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ίλαστήριον τοῦ Κόσμου, * χαῖρε, ἄχραντε Δέσπαινα· * χαῖρε, χλῖμαξ γῆθεν * πάντας ἀνυψώσασα χάριτι· * χαῖρε, ἡ γέφυρα ὄντως, * ἡ μετάγουσα * ἐχ θανάτου * πάντας πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ούρανῶν ὑψηλοτέρα, * χαῖρε, γῆς τὸ θεμέλιον * ἐν τῆ σῆ νηδύϊ, * Αχραντε, ἀχόπως βαστάσασα· * χαῖρε, χογχύλη πορφύραν* θείαν βάψασα * ἐξ αἰμάτων σου * τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ή τεχοῦσα * ἀληθῶς, χαῖρε Δέσποινα, * τὸν τὰς ἀνομίας * πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα· * ἀχατανόητον βάθος, * ὑψος ἄἰρητον, * ἀπειρόγαμε, * δι' ής ήμεῖς ἐθεώθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ Κόσμῳ * ἀχειρόπλοχον στέφανον * ἀνυμνολογοῦμεν, * Χαϊρέ σοι, Παρθένε, χραυγάζοντες, * τὸ φυλαχτήριον πάντων * χαὶ χαράχωμα * χαὶ χραταίωμα * χαὶ ἰερὸν χαταφύγιον. 'Ωδὴ ε΄. 'Ο Εἰρμός.

» * Τηξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῆ θεία δόξη σου· * σὺ γὰρ, ἀπει-

» Lερόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν μήτρα * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, *

» και τέτοκας ἄχρονον Γίον, * πάσι τοις ύμνοῦσι σε * σωτηρίαν

» βραβεύουσα. Τροπάρια.

Οδόν ή χυήσασα * ζωῆς, χαϊρε, πανάμωμε, * ή χαταχλυσμοῦ τῆς ἀμαρτίας * σώσασα Κόσμον· * χαῖρε, Θεόνυμφε, * ἀχουσμα χαὶ λάλημα φριχτόν· * χαΐρε, ἐνδιαίτημα * τοῦ Δεσπότου τῆς Κτίσεως.

'Ισχὺς καὶ ὀχύρωμα * ἀνθρώπων, χαϊρε Αχραντε, * τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης, * νέχρωσις "Αδου,* νυμφών ὀλόφωτε· * χαϊρε, τῶν 'Αγγέλων χαρμονή· * χαῖρε, ἡ βοήθεια * τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα * τοῦ Λόγου, χαϊρε, Δέσποινα, * ἔμψυχε Παραδεισε, τὸ ξύλον * ἐν μέσφ ἔχων * ζωῆς τὸν Κύριον, * οὐ ὁ γλυχασμός ζωοποιεί * πίστει τούς μετέχοντας * χαι φθορά ύποχύψαντας.

'Ρωννύμενοι σθένει σου * πιστώς ἀναβοώμέν σοι· * Χαϊρε, πόλις τοῦ παμβασιλέως, * δεδοξασμένα * καὶ ἀξιάκουστα * περὶ ἡς λελάληνται σαφῶς· * ὄρος ἀλαπόμητον, * χαΐρε, βάθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σχήνωμα * τοῦ Λόγου, χαῖρε, ^{*}Αχραντε· * χόχλος ή τὸν θεῖον μαργαρίτην * προαγαγοῦσα, * χαῖρε, πανθαύμαστε· * πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγὴ * τῶν μαχαριζόντων σε, * Θεοτόχε, έχάστοτε. ^{*}Ωδὴ ς^{*}. Ο Εἰρμός.

» στηλ θείαν ταύτην χαι πάντιμον * τελούντες έορτην, οι θεό-

• Ι φρονες, * τῆς Θεομήτορος, * δεῦτε, τὰς χεῖρας χροτήσωμεν, *

» τον έξ αύτης τεχθέντα * Θεον δοξάζοντες.

Τροπάρια.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, * αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως, * χαϊρε, Πανάχραντε, * τῶν Προφητῶν περιήχημα· * χαϊρε, τῶν `Αποστόλων * τὸ ἐγχαλλώπισμα.

Έχ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε * φλογμὸν πολυθείας ἡ λύσασα· * ὅθεν βοῶμέν σοι· * Χαϊρε, ὁ πόχος ὁ ἐνδροσος, * ὄν Γεδεών, Παρθένε, * προεθεάσατο.

'Ιδού σοι, Χαϊρε, χραυγάζομεν· * λιμήν ήμιν γενοῦ θαλαστεύουσι, * χαι όρμητήριον * έν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων * χαι τῶν σχανδάλων πάντων * τοῦ πολεμήτορος.

Χαράς αίτία, χαρίτωσον * ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ χραυγάζειν σοι· * Χαϊρε, ἡ ἄφλεχτος * βάτος, νεφέλη ὀλόφωτε, * ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως * ἐπισχιάζουσα.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

Δύχ ἐλάτρευσαν * τῆ Κτίσει οἱ θεόφρονες * παρὰ τὸν Κτίσαν-

. Οτα. * άλλα πυρος άπειλην * άνδρείως πατήσαντες, * χαί-

» ροντες έψαλλον· * 'Υπερύμνητε, * ο τῶν Πατέρων Κύριος * xai

» Θεός, εύλογητός εί. Τροπάρια.

'Ανυμνοῦμέν σε, * βοῶντές· Χάτρε, ὄχημα * Ήλίου τοῦ νοησοῦ· * ἐμπελος ἀληθινή, * τὸν βότρυν τὸν πέπειρον * ἡ γεωργήσασα, * οἶνον στάζοντα * τὸν ψυχὰς εὐφραίνοντα * τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

'Ιατήρα * τῶν ἀνθρώπων ἡ χυήσασα, * χατρε, Θεόνυμφε, * ἡ ράβδος ἡ μυστιχὴ, * ἀνθος τὸ ἀμάραντον * ἐξανθήσασα· * χατρε, Δέσποινα, * δί ἡς χαρᾶς πληρούμεθα, * χαὶ ζωὴν χληρονομοῦμεν.

[•] Ρητορεύουσα ^{*} οὐ σθένει γλῶσσα, Δέσπαινα, ^{*} ὑμνολογήσαί σε· ^{*} ὑπèp γdp κὰ Σεραφίμ ^{*} ὑψώθης, χυήσασα ^{*} τὸν Βασιλία

748

Χριστόν· * ον ixέτευε * πάσης νῦν βλάβης ρύσασθαι * τοὺς πιστῶς σε προσχυνοῦντας.

Εύφημεϊ σε * μαχαρίζοντα τὰ πέρατα, * χαὶ ἀναχράζει σοι * Χαϊρε, ὁ τόμος ἐν φ̆ * δακτύλφ ἐγγέγραπται * Πατρὸς ὁ Δόγος, ᾿Αγνή· * ὅν ἰκέτευε * βιβλφ ζωῆς τοὺς δούλους σου * χαταγράψαι, Θεοτόχε.

Ιχετεύομεν * οἱ δοῦλοί σου χαὶ χλίνομεν * γόνυ χαρδίας ἡμῶν· * Κλϊνον τὸ οὖς σου, ΄Αγνὴ, * καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι * βυθιζομένους ἡμᾶς, * καὶ συντήρησον * πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως * τὴν σὴν Πόλιν, Θεοτόχε. ΄ 'Qδὴ η'. 'Ο Εἰρμός.

Τταίδας εύαγείς έν τη χαμίνω * ο τόχος της Θεοτόχου διεσώ-

» Πσατο, * τότε μέν τυπούμενος· * νῦν δὲ ἐνεργούμενος, * τὴν

» Οίχουμένην απασαν * άγειρει ψάλλουσαν· * Τον Κύριον ύμνειτε,

» τα έργα, * xai ύπερυψούτε * eis πάντας τούς αίώνας.

Τροπάρια.

Νηδώ τον Δόγον υπεδέξω, * τον πάντα βαστάζοντα έβάστασας· * γάλαχτι έξέθρεψας * νεύματι τον τρέφοντα * την Οiχουμένην άπασαν, * 'Δηνή, οῦ ψάλλομεν· * Τον Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσής χατενόησεν ἐν βάτω * τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τόχου σου· * Πατδες προειχόνισαν * τοῦτο ἐμφανέστατα, * μέσον πυρὸς ἰστάμενοι, * χαὶ μὴ φλεγόμενοι, * ἀχήρατε ἀγία Παρθένε· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οι πρώην ἀπάτῃ γυμνωθέντες, * στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν * τῆ χυοφορία σου· * χαὶ οι χαθεζόμενοι * ἐν σχότει παραπτώσεων, * φῶς χατωπτεύσαμεν, * φωτὸς χατοιχητήριον, Κόρη· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεχροί δια σοῦ ζωοποιοῦνται· * ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐχύησας· * εῦλαλοι οἱ ἀλαλοι * πρώην χρηματίζοντες· * λεπροὶ ἀποχαθαίρονται· * νόσοι διώχονται· * πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη * ἦττηνται, Παρθένε, * βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ή Κόσμφ τεχοῦσα σωτηρίαν, * δι ἡς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, * χαίροις, παντευλόγητε, * σχέπη χαὶ χραταίωμα, * τείχος χαὶ ὀχύρωμα * τῶν μελφδούντων, 'Αγνή' * Τὸν Κύριον ὑμνείτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. 'Ο Ειρμός.

• Α πας γηγενής * σχιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμε-

» Ανος· * πανηγυριζέτω δε άύλων Νόων * φύσις γεγαίρουσα *

» την ιεράν πανήγυριν * της Θεομήτορος, * χαι βοάτω· * Χαι-

» ροις, παμμαχάριστε, * Θεοτόχε άγνή άειπάρθενε.

4

RANON TOY AKAOIZTOY YMNOY.

Τροπάρια.

Ίνα σοι πιστοι * τὸ Χαϊρε χραυγάζωμεν, * οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς * μέτοχοι γενόμενοι * τῆς ἀιδίου, * ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ * βαρβαριχῆς ἀλώσεως, * χαὶ πάσης ἄλλης πληγῆς * διὰ πλῆθος * Κόρη, παραπτώσεων * ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

Ωφθης φωτισμὸς * ἡμῶν xal βεβαίωσις. * ὅθεν βοῶμέν σοι· * Χαΐρε, ἄστρον ἄδυτον, * εἰσάγον Κόσμφ * τὸν μέγαν Ηλιον· * χαΐρε, Ἐδέμ ἀνοίξασα * τὴν χεχλεισμένην, Ἐγνή· * χαΐρε, στήλη * πύρινε, εἰσάγουσα * εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στώμεν εύλαβώς * έν οίχφ Θεοῦ ἡμῶν, * χαὶ ἐχβοήσωμεν· * Χαῖρε, Κόσμου Δέσποινα· * χαΐρε, Μαρία, * Κυρία πάντων ἡμῶν· * χαΐρε, ἡ μόνη ἄμωμος * ἐν γυναιξὶ χαὶ χαλή· * χαΐρε, σχεῦος, * μύρον τὸ ἀχένωτον * ἐπὶ σὲ χενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Ή περιστερά, * ή τὸν ἐλεήμονα * ἀποχυήσασα, * χαϊρε, ᾿Αειπάρθενε· * Όσίων πάντων, * χαϊρε, τὸ χαύχημα, * τῶν ᾿Αθλητῶν στεφάνωμα· * χαΐρε, ἀπάντων τε * τῶν Διχαίων * θεῖον ἐγχαλλώπισμα, * χαὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φεϊσαι, ό Θεὸς, * τῆς xληρονομίας σου, * τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν * πάσας παραβλέπων νῦν, * εἰς τοῦτο ἔχων * ἐxδυσωποῦσάν σε * τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε * xυοφορήσασαν, διὰ μέγα * ἔλεος θελήσαντα * μορφωθῆναι, Χριστὲ, τὸ ἀλλότριον.

τελοΣ

ΤΟ ΔΕ ΘΕΟ ΔΟΈΑ.

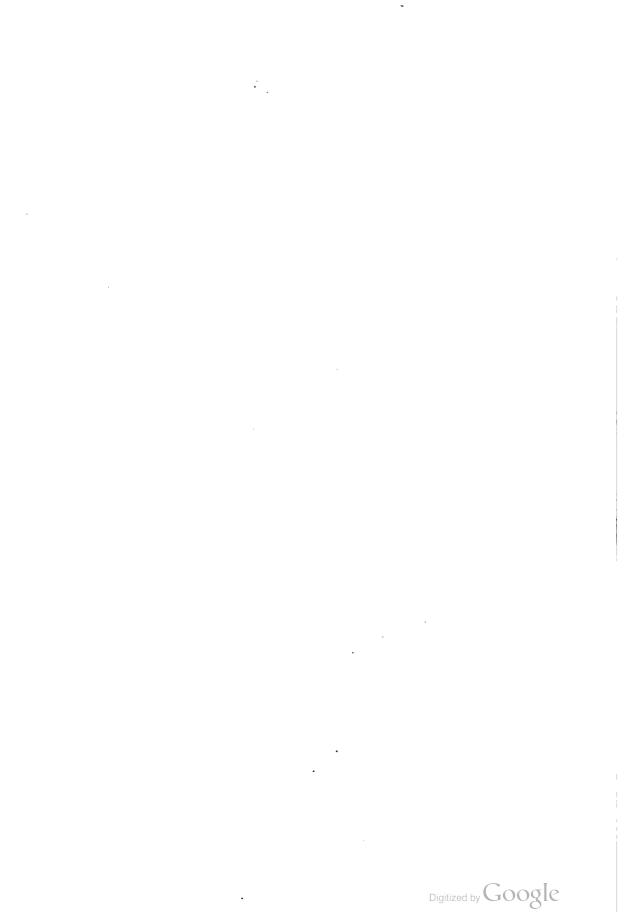

Digitized by Google

•

•

,

.

· ·

,

.

•.

.

.

• •

Digitized by Google

.

Digitized by Google

.

. .

•

Digitized by Google

.

.

· ·

